

ஸ்ரீ:

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

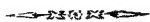
-
1. உரிமையுரை	...	...	
2. முகவுரை	...	...	க—ந
3. பெருந்தொகையுள் எடுத்தாண்ட நூல்களின் அட்டவணை.	...	...	கூ—அ
4. பெருந்தொகை	...	...	க—நுகந
க. கடவுள்வாழ்த்தியல்	...	...	க—கூ0
உ. அறவியல்	...	...	கூ0—அக
ங. பொருளியல்	...	...	அக—நுகந
5. விசேடக்குறிப்பு	...	...	நுகள்—கூருச
6. செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி	...	...	1—XXVII
7. பொருட்குறிப்பகராதி	...	...	1—91
-

ஸ்ரீ:

முகவுரை

தமிழ்மக்களால் விரும்பிப் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்த பழைய இலக்கியங்களுள்ளே 'தொகைநூல்கள்' என்பன ஒரு பகுதியாம். அவை அகமும் புறமுமான திணைகள்பற்றிச் சான்றோர்பலரால் பலசந்தர்ப்பங்களைப்பொட்டிப் பாடப்பட்ட செய்யுட்களின் திரட்டாகும். பண்டைச் சரித்திர விசேடங்களாலும் வனப்புமிகுதியாலும் அப்பாடல்களில் தமிழ்மக்கட்கிருந்த ஈடுபாடு மிக அதிகம். அதுபற்றிப் பின்னோரான அறிஞர்கள், அவை பாடப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் திணை துறைகளும் விளங்கக் குறிப்புக்களிட்டு ஒரு கோவைப்படத் தொகுத்துவினர். அங்ஙனம் தொகுத்திட்ட நூல்களே 'எட்டுத்தொகை' எனப் பிரபலமாக வழங்குவன.

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே யகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை”

இத்தொகைநூல்களிற் கண்ட பழைய புலவர்களின் தொகை 500-க்கு மேற்பட்டனவாம். சங்ககாலத்து வாழ்ந்த புலவர்பெருமக்களுள் சாத்தனார் கபிலர் போன்ற ஒருசிலர் செய்தனவன்றி, ஏனையோர் நூல்களாக இயற்றியவை இன்னவென்பது தெரியவில்லை. ஆனால், அன்னோர்பாடிய தனிப்பாடல்களோ மிகப்பலவாகக் கிடைக்கின்றன. அவைமட்டில் நோக்குவோர்க்கு அப்பெருமக்களது ஒப்புயர்வற்ற புலமை நன்குவிளங்கக்கூடியது. தாம் கொண்டிருந்த மனோபாவங்களை உள்ளதுள்ளபடியே இயற்கை நயம்பெருக எடுத்துரைப்பதில் அவர்கட்கிருந்த தூய்மையும் ஊக்கமும் சுதந்தரமும் பின்னோர் பெற்றிருந்தவரல்லர். இத்தகைச் சிறப்பியல்புபற்றியே அத்தொகைச்செய்யுட்கள் தமிழ்மக்கள் நெஞ்சில் நன்குபதிந்து பன்னூறுண்டுகளாகச் சேமிக்கப்பட்டு வரலாயின. இவ்வாறு தமக்குமுன் விளங்கிய நல்விசைப்புலவர்

பாடல்களைப் பின்னோர்பொருட்டுத் தொகுத்துதவிய பண்டைப் பெருமக்களின் அருஞ்செயலை நாம் பெரிதும் பாராட்டல் தரும். நாட்டில் அங்கங்கே சிதறிவழங்கிய தனிப்பாக்களை முயன்று தொகுத்துக் குறிப்புக்களுடன் இன்னோர் நமக்களித்திலரேல், சங்ககாலத்துப்புலவர்களின் அருமைப்பெயர்களுையேனும், பெருமைச்செய்தகளுையேனும், முற்காலத்து நிலைமை நிகழ்ச்சிகளுையேனும் நாம் சிறிதேனும் அறிய இடமுண்டோ? இவ்வாறே இடைக்காலத்தும் பிற்காலத்தும் வாழ்ந்த தமிழ்ப்பெருமக்களின் தனிப்பாசுரங்களும் எத்தனையோ வழங்கியிருத்தல்வேண்டும். அவையெல்லாம், அப்புலவர்பெயர் முதலியவற்றோடு பெரும்பாலும் மறைந்தொழிந்தன. இதன்காரணம், முன்னோர்போல அவற்றைப் பின்னோரும் சேமித்துத் தொகுத்துதவத் தவறியதேயாம். அதனால், சங்கத்தின் பிற்கால வழக்க ஒழுக்கங்களையும் அரசியல் முதலிய நிலைமைகளையும் நாம் அறிந்து மகிழ்தற்கு இடமில்லையாயிற்று. தமிழ்க்குப் பேருபகாரமான இவ்வரியசெயலை நமக்கு முன்னிருந்தோர் நெகிழ விட்டது நம் தவக்குறைவேயாகும். இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டு கட்டுமுன் தமிழ்நாவலர்சரிதை என்ற பெயரால் தொகுக்கப்பட்ட சிறிய செய்யுட்டிராட்டொன்று இப்போது வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலினின்று, கூத்தர் கம்பர் முதலிய புலவர்பெருமக்களின் அரிய வரலாறுகள்கில நமக்குத் தெரியவருகின்றன. ஆயினும் பன்னூற்றாண்டுகட்குரிய தமிழ்ச்செய்திகளை அறிதற்கு இத்திரட்டுச் சிறிதும் போதியதன்று. இஃதன்றித் தனிப்பாடற்றிரட்டுப்போன்ற நூற்றொகுதிகளும் இவ்வகைபற்றி நம்காலத்து எழுந்தனவே. அவை, பின்னோரான புலவர்பாடல்களையே பெரிதும் கொண்டன வாகவும், பழம்பாடல் பலவற்றைப் பிறழ்ந்த சரி தக்கறுகளுடனும் பாடங்களுடனும் வெளியிடுவனவாகவும் அமைந்தன. அதனால், அறிஞர்களது ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரமாணநூல்களென்று அவற்றைச் சொல்வதற்கில்லை. இங்ஙன மாக, மத்தியகாலம் பிற்காலங்களுக்கு உரியதாய், பழமையான குறிப்புக்களுடனும் பாடங்களுடனும் இயல்பெற அமைக்கப்பட்ட தனிச்செய்யுட்கோவை தக்கதாக இதுவரை கிடைத்திலது என்றே சொல்லலாம். இக்குறையை ஒரளவில் நீக்குதற்கெழுந்ததே இத்தொகைநூலாகும்.

பண்டை இலக்கிய இலக்கண நூலுரைகளிற் பழகிவரும் அறிஞரெல்லாம், அவற்றில் மேற்கோளாகவும் பிறவாறாகவும் ஆளப் பட்டுள்ள பழஞ்செய்யுட்கள் பெரும்பாலவும் சொற்செறிவும் பொருட்பொலிவு முடையவாய் இன்பம்பயப்பண என்பதை நன்கறிவர். அவ்வாறு சிறந்துள்ளனவேனும் நூல்கற்போர் அப்பாடல்களை உதாரணவளவிற்கொண்டுநோக்கி நெகிழ்விடுவதே நெடுங்கால வழக்கமாயுள்ளது. அப்பாடல்களெல்லாம் அதிகாரவடைவில் வைத்துத் தொகுக்கப்பெறின் அஃது ஒரு சிறந்த இலக்கியமாகி, முன்னோரின் அருமைபெருமைகளை நம்மவர் அறிந்து மகிழ்தற்கு இடமாகும் என்ற எண்ணம் பலவாண்டுக்குமுன் எனக்குத் தோன்றியது. அதனால் தொல்காப்பியம் யாப்பருங்கலம் காரிகை வீரசோழியம் முதலிய இலக்கண நூல்களின் பழைய உரைகளினின்றும், முற்காலத்தவும் பிற்காலத்தவுமான இலக்கியவுரைகளினின்றும் கிடைத்த தனிப்பாக்களையெல்லாம் தொகுக்கலானேன்.

இம்மேற்கோட்பாடல்களுள் ஒருபகுதி இப்போது அச்சேறிய நூல்களிற் காணக்கூடியனவாயினும், உரைகாரர்காலத்து வழங்கி இப்போது பெயர்தெரியாத நூல்களினின்று உதகரிக்கப் பட்ட செய்யுட்களும் அவற்றிற் பல உள. அவற்றுள்ளே வெளிவந்த நூற்பாடல்களை விடுத்து, இன்னநூலென்று தெரியாத உதாரணச்செய்யுட்களும், உரையாளர்களாற் பெயர்கூறி ஆளப் பட்டு இப்போது கிடைத்தற்கரியவாயுள்ள பாரதம் தகடூர்யாத்திரை முத்தொள்ளாயிரம் ஆசிரியமாலை முதலிய நூற்பாடல்களுமே இதனுட்கோக்கப்பட்டன. இவற்றோடு பற்பல புத்தகசாலைகளிலும் பிறர்பாலுமுள்ள ஏட்டுப்பிரதிகளாலும், பத்திரிகைகளாலும் தெரியவந்த பழம்பாடல்களும் சேர்ந்தன. பரம்பரைப்புலவர்கள் மூலமாகவும் பிற தமிழ்மக்கள்மூலமாகவும் வாய்மொழியாகக் கிடைத்த தனிக்கவிதகளும் பல. இவைபன்றி, சிலா தாமிர சாஸனங்களில் அரசர் பெரிபோர் முதலியவரைப்பற்றியும் பற்பல அறச்செயல்பற்றியும் முன்னோர் அருமைபாகப் பாடிப்பொறித்த செய்யுட்களையெல்லாம் கிடைத்தவளவில் திரட்டி இந்நூலுட் சேர்த்துளோன். இங்ஙனமாகத் தொகுத்த பாடல்களின் மொத்தத் தொகை 3500க்கு மேற்பட்டதாகும். இவற்றை-கடவுள் வாழ்த்து, அறவியல், பொருளியல், இன்பவியல், ஒழிபியல் என ஐந்தியல்களாக வகைப்படுத்தி இந்நூல் அமைக்கப்பெற்றது.

இங்ஙனம் பெற்ற இந்நூற்குப் பெருந்தொகை எனப் பெயர் தரலாயிற்று. அடியளவாற் குறுமையும் நெடுமையும் உடைமை நோக்கிக் குறுந்தொகை, நெடுந்தொகை (அகநானூறு) என முன்னோர் பெயர்வழங்கியவாறுபோல, எண்ணளவாற் பெருமையுடைய இந்நூற்கேற்ப ஏற்புடைய இப்பெயர் தரப்பட்டது. இந்நூலுள், கடவுள்வாழ்த்து அறவியல் பொருளியல்களின் தொகை 2214—ஆயினமையின், இதன் முதற்றொகுதியாக அம்முன்றியல்களும் இப்போது தனியே வெளியிடப்படுகின்றன. விசேடக்குறிப்பு, செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி, பொருட்குறிப்பகராதி, எடுத்தாண்ட நூலட்டவண்ண முதலியவும் இதனுடன் சேர்த்துள்ளேன். இவற்றுள், விசேடக்குறிப்பிலே, இன்றியமையாத விளக்கங்குரிய பொருள்களும் சரித்திரக்குறிப்புக்களுமே எழுதப்பட்டன. ஆனால், விஷயசூசிகை என்றபொருட்குறிப்பகராதியைச்சிறிது விரிவாகவே தந்துள்ளேன். தமிழ்மொழியின் சொல், பொருள், சரித்திரம் முதலியனபற்றி ஆராய்ச்சிசெய்வார்க்கு இவ்வகராதி தக்கதோர் கருவியாகவேண்டுமென்பது என் விருப்பம்.

இங்ஙனம் தொகுக்கப்பட்ட பழஞ்செய்யுட்களிலே பொருள் செவ்வனே புலப்படாத இடங்களுமுண்டு. வேறு ஏட்டுப்பிரதிகளின் துணையின்றி வெளிவந்த அச்சப்பிரதிகளினின்றே திரட்டப் பெற்றமையால், உள்ளவாறே அவை பதிப்பிக்கப்படலாயின. ஒருசெய்யுளே பலவுரைகளிலும் உத்தரிக்கப்பட்டவிடத்து ஒப்பு நோக்கிப் பாடபேதங்களும் உண்மையுருவமும் தெரியவந்தன. அத்தகைய பாடங்கள் கீழ்க்குறிப்பிலே, நூற்பெயரிடங்களைக்குறித்துவருமிடத்து, அவ்வப் பாட்டெண்களையொட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. நூல் அச்சாகிவரும்போது கண்ட திருத்தங்களை விசேடக்குறிப்பில் விளக்கியிருக்கிறேன்.

இந்நூலின் இன்பவியல் ஒழிபியல்களை இரண்டாந்தொகுதியாக வெளியிடக்கருதியுள்ளேன். அதன் பாடற்றொகையை இப்போது வரையறுத்துக்கூறல் இயலாது. எனினும், உத்தேசமாக 1500 வரையாகலாம் என்று நினைக்கிறேன். தொகுக்கு முயற்சியைத் தொடர்ந்து நடத்துமிடத்து இதுபோலுந் தொகைநூல்கள்

பெருகிக்கொண்டே செல்லக்கூடியவை. அதனால், பதிப்புக்கள் தோறும் புதுத்தோற்றங்கொண்டு பலதொகுதிகளாக இவை விளங்கத் தடையில்லை. அவ்விளக்கம் தமிழ்மகட்கு ஓர் அலங்காரமுமாகும்.

இப்பெருந்தொகையை யான் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் வெளியிடத்தொடங்கிப் பல ஆண்டுகளாயின. தொடங்கும்போது சில ஆண்டுகளில் இதனைத் தொடர்ந்துநடத்தி முடித்துவிடலாம் என்ற உறுதியே கொண்டிருந்தேன். இடையில் நேர்ந்த மனக்கிலேசத்தால் இதனை நெடுங்காலந் தாழ்க்கும்படிநேர்ந்ததற்குப் பெரிதும் வருந்துகின்றேன்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் இந்நூலைப் பதிப்பிக்க முன்வந்து செந்தமிழ்ப் பிரசுரங்களுள் ஒன்றாக இதனை வெளியிட்டது மிகவும் பாராட்டற்குரியது. இவர்களது இடைவிடாத தூண்டுதலும் பொறுமையுமே இதனை நிறைவேற்றிவைத்தன எனலாம். இச்சங்கத்தார்க்கு என் மனமார்ந்த பெருநன்றி உரியதாகுக. இதன் பதிப்பை என் விருப்பம்போல அச்சிட்டுதவிய செந்தமிழ் உதவிப் பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ. திரு. கி. இராமாநுஜ ஐயங்கார் அவர்கட்கு யான் பெரிதுங் கடப்பாடுடையேன். இந்நூலின் அருமையறிந்து இதனை விரைந்து முடிக்கவிரும்பி என்னை அடிக்கடி உசாவியும் தூண்டியும் வந்த அன்பர்கட்கெல்லாம், இதன் நிறைவேற்றம் எனக்குள்ளதினும் அதிக மகிழ்ச்சி விளைக்கக்கூடியது.

இந்நூலில் எத்தனையோ குற்றங் குறைகள் உள்ளன. அவை என்னொருவனையே பற்றியவையல்ல. நல்லறிஞர் அவற்றைப் பெரிதும் பாராட்டாது அமைத்துக்கொள்வார்களென்றே நம்புகிறேன்.

முடிவாக, இப்பெருந்தொகையின் முதற்றொகுதியை அறிவிற் சிறியேனாகிய என்னைக்கொண்டு நிறைவேற்றியருளிய இறைவன்கருணைத்திறத்தை வியந்து வந்திக்கின்றேன்.

திருவல்லிக்கேணி }
14—12—35. }

இங்ஙனம்,
மு. இராமையங்கார்.

ஸ்ரீ:

பெருந்தொகையுள் எதித்தாண்ட

* நூல்களின் அட்டவணை

அகநானூறு
அகப்பொருள்விளக்கம் (உரை.)
அகராதிரிகண்டு
அகலிகைவெண்பா - முகவுரை
அரிச்சந்திரபுராணம்
அஷ்டப்பிரபந்தம்
ஆசிரியமாலை
ஆத்திருடிவெண்பா
இரகுவமிசம்
இராசராசசோழனுலா
இராமநாடகம்
இராமாத்ஜாரியதிவ்யசரிதை
இருசமயவிளக்கம்
இரும்பல்காஞ்சி
இலக்கணக்கொத்து
இலக்கணவிளக்கம்
இளம்பூரணம்
இறையனார்களவியலுரை
நட்டியெழுபது
உபதேசகாண்டம்
உபதேசவெண்பா
உரிச்சொனிகண்டு
உவமானசங்கிரகம்
ஊசியுதி
ஏகாம்பரநாதருலா
வரோழுபது
கணக்கதிகாரம்
கடம்பவனபுராணம்
கல்லாடம்
கலிங்கத்துப்பராணிப்பிரதிகள்
கலித்தொகை
களுதல்
காஞ்சிப்புராணம்

துண்டலகேசி
குமரகுருபரமுனிவர் பிரபந்தத்திரட்டு
குருகாமான்மியம்
குருபரம்பரை
குலோத்துங்கசோழன்-உலா, கோவை,
- பின்னேத்தமிழ்
குழைக்காத் திருப்பணிமாலை
குறந்தொகை
கூர்மபுராணம்
கேயாகரிகண்டு
கோங்குமண்டலசதகம்
கோயல்லொழுகு
கங்கற்பிராகரணம்
சாசோதிமாலை
சாபோசிராசன் குறவஞ்சி
சருவார்த்தசாரபூடணம்
சாதகசுந்தாமணி
சாந்திபுராணம்
சிங்கைப்பிரபந்தத்திரட்டு
சிதம்பரப்பாட்டியல்
சிதம்பரபுராணம்
சிலப்பதிகாரம்
சிலாசாஸனத்தொகுதிகள்
சிவஞானசித்தியார் உரைகள்
சிவஞானபோதம்
சிவஞானமுனிவர் பிரபந்தத்திரட்டு
சிவப்பிரகாசம்
சிவரகசியம்
சிறுபஞ்சமூலம்
சீவகசுந்தாமணி
சீவகசுந்தாமணிச்சுருக்கம்
சுந்தரபாண்டியம்
சூடாமணிகண்டு

* இந்நூல்களின் பாயிரங்கள், முகவுரைகள், பழைய உரைகள், குறிப்புக்கள் முதலியவற்றிற் கண்ட தனிப்பாடல்களைத் தேடித் தொகுத்தற்கே இவை ஆராயப்பட்டன என்க.

குடாமணி உள்ளமுடையான்
 குளாமணி
 செங்குந்தர்பிரபந்தத்திரட்டு
 செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைத்தொகுதிகள்
 சேதுநாடுத் தமிழும்
 சேதுபுராணம்
 சேயுர்முருகன்பின்னர்த்தமிழ்
 சேனுவலையம்
 சோழமண்டலசாதகம்
 சோழவமிசசரித்திரம்
 சேளந்தரியலகரி
 ஞானவாசிட்டம்
 ஞானபிருதம்
 நகரேயாத் திரை
 தஞ்சைச்சாச்சுவதிமால் பிரதிகள்
 தஞ்சைவாணன்கோவை
 தட்சிணைகலாசபுராணம்
 தண்டலையார்சாதகம்
 தண்டியலங்காரம்
 தமிழ்நாவலர்சரிதை
 தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரம்
 தளசிங்கமாலே
 தனிப்பாடற்றிரட்டு
 நாயுமானவர்பாடல்
 திருக்கலம்பகம்
 திருக்களர்ப்புராணம்
 திருக்காளத்திராதருலா
 திருக்குறள் வட்டுப்பிரதிகள்
 திருக்கலையாருணவுலா
 திருச்சிறும்பலக்கோவையார்
 திருச்செங்கோட்டுத்திருப்பணிமாலே
 திருச்செந்தூர்ப்பின்னர்த்தமிழ்
 திருப்பதியம்
 திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்
 திருப்பாமாலே
 திருப்புவணநாதருலா
 திருப்பெருந்துறைப்புராணம்
 திருவாசகவேட்டுப்பிரதிகள்
 திருவாப்புடையார்புராணம்
 திருவாமாத் தூர்க்கலம்பகம்
 திருவாரூர்ப்புராணம்
 திருவாரூருலா
 திருவாவையுடையார் புராணம்
 திருவீளையாடற்புராணம்

திருவெள்ளர்ப்புராணம்
 திருவையாற்றுப்புராணம்
 திவாகரம்
 தினகாவெண்பா
 தீபங்குழப்பத்து
 தேசிகப்பிரபந்தம்
 தோல்காப்பிய உரைப்பிரதிகள்
 நச்சினூர்க்கினியம்
 நந்தமண்டலசாதகம்
 நந்திக்கலம்பகம்
 நம்பியகப்பொருளுரை
 நன் னூல்க்கரநமச்சிவாயருரை
 நன் னூல் மயிலைநாதருரை
 நாரதசரிதை
 நாலடியாருரைப்பிரதிகள்
 நாலாயிர தீவ்யப்பிரபந்தம்
 நீலகேசி
 நுண்பொருண்மாலே
 நைடதம்
 பண்டாரசாத்திரங்கள்
 பத்துப்பாட்டு
 பரிப்பெருமாள் திருக்குறளுரை
 பரிபாடல்
 பரிமேலழகருரை
 பல்காப்பியம்
 பழனிப்புராணம்
 பன்னிருபடலம்
 பாகவதசாரம்
 பாகவதம்
 பாண்டமண்டலசாதகம்
 பாவலர் சரித்திரதீபகம்
 பிங்கலநிகண்டு
 பிரபோதசந்திரோதயம்
 பிரமோத்தரகாண்டம்
 பிரயோகவீகேகம்
 புகலூரந்தாதி
 புருவசரிதை
 புலவராற்றுப்படை
 புலியூரந்தாதி
 புறத்திரட்டு
 புறப்பொருள்வெண்பாமாலே
 பூளைவணப்புராணம்
 பெரியபுராணம்
 பெருங்கதை

பெருந்தேவனாபாரதம்
 பெரும்பொருள்விளக்கம்
 மச்சபுராணம்
 மணிமேகலை
 மதுரைச்சந்தத்துப் புத்தகசாலைப்
 பிரதிகள்
 மதுரைத் திருப்பணிமாலை
 மயூரகிரிக்கோவை
 மாயூரப்புராணம்
 மீழலைச்சதகம்
 முதனொன்னாயிரம்
 முப்பேட்டுச்செய்யுள்
 ழுவருலா
 மெய்கண்டசாத்திரங்கள்
 மெய்ஞ்ஞானதீபம்
 மேகமந்தாபுராணம்
 யதிந்திரப்பாவணப்பிரபாவம்
 யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை
 யாப்பருங்கலவிரூத்தி
 வச்சணந்திமாலை
 வரதராசரபாகவதம்
 வளையாபதி
 விக்கிரமசோழனுலா
 விஞ்சைக்கோவை

விநாயகபுராணம்
 விம்பசாரகதை
 விநோதராசமஞ்சரி
 வீரசிங்காதனபுராணம்
 வீரசோழியவுரை
 வேதானகதை
 வேற்காட்டுப்புராணம்
 வைராக்கியதீபம்
 ஸ்ரீவசனபூஷணம்
 Epigraphica Carnatica
 Epigraphica Indica
 Epigraphical Reports
 Inscriptions of the Madras Pre-
 sidency
 Journal of South Indian Asso-
 ciation
 South Indian Inscriptions
 Tamil and Sanscrit Inscriptions
 Travancore Archaeological
 Series.
 Triennial Catalogues of Manus-
 cripts, Govt. Oriental Manus-
 cripts Library, Madras.

பெருந்தொகை.

முதலாவது

கடவுள் வாழ்த்தியல்.

முதற்கடவுள்.

1. பூமலை நீருறையுள் புள்ளோறு புட்கொடி
வாய்மையே லாழி படைக்கலம்—காமம்
பிரம னிறைகண்ணன் பொன்மீக்கார் மேனி
கருமம் படைப்பழிப்புக் காப்பு.

கந்தழி

2. சார்பினற நேன்றாது தானருவா யெப்பொருட்டொ
சார்பெனநின் நெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ
வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தா னறிவிறந்த
தூய்மையதா மைதீர் சுடர்.

(பெருந்தேவபர்ணி வகை)

3. மணிவிளங்கு திருமார்பின் மாமலரான் வீற்றிருப்பப்
பணிதயங்கு நேமியும் பானிறத்த சுரிசங்கும்
இருசுடர்போ லிருகரத்தி லேந்தியமர் மாயோனும்
பங்கயத்தி லுறைவோனும் பாகத்தோர் பசுங்கொடிசேர்
செந்தழற்க ணுதலோனும் தேருங்கா னீயென்பூர்க்
கவரவர்த முள்ளத்து எவ்வுருவா யல்லாத
பிறவுருவு நீயென்னிற் பிறவுருவு நீயேயாய்
அளப்பரிய நான்மறையா லுணர்த்துதற் கரியோனே!

(எட்டடித்தரவு)

எவ்வுயிர்க்கு முயிரேயா யியங்குதனின் நெழிலாகி
அவ்வுயிர்க்கு ணடங்கியே யருளாது நின்றலினால்
வெவ்வினைசெய் தவையுழந்து வெம்பிறவிச் சுட. லமுந்த
அவ்வினையை யகற்றாம னிற்பதுகின் னருளன்றே ;

(1) யாப். வி. 94. (2) தொல். பொரு. 88. நச். உரை ; திருமுரு. நச். 146. (3) தொல். பொரு. நச்சு. 146; திரா. உரை; நச்சு. உரை.

பல்லுயிரும் படைப்பதுநின் ¹பண்பன்றே பகவினால்
வல்வினையின் வலைப்பட்டு வருத்தங்கூ ருயிர்தம்மை
நல்வினையே பயிலவித்து ²நடுக்கஞ்செய் பகைநீக்கி
அல்லல்வா யழுந்தாம லகற்றுவது மருளன்றே ;

அழிப்பதுநின் ரெழிலென்றே யறைந்தாலு முயிரெல்லாம்
ஒழித்தவற்றுள் ஞ்ணர்வுகளை யொருவாம லுடனிறுத்திப்
பழிப்பின்றிப் பலநாலு மிப்பரிசே பயிற்றுதலின்
அழிப்பதுவு மில்லையா லாங்கதுவு மருளன்றே.

(தரவிற்பாகம்பற்றிய நான்கடித்தாழிசை)

வேள்வி பாற்றி விதிவழி யொழுதியு
தாழ்வி லந்தணர் தம்வினை யாயினே;
வினையி னீங்கி விழுத்தவஞ் செய்யும்
முனைவர் தமக்கு முத்தி யாயினே ; (ஈரடியிரண்டு)

இலனென ³விகழ்ந்தோர்க் கில்லையு மாயினே;
உனனென வுணர்ந்தோர்க் குளையு மாயினே;
யருவுரு வென்போர்க் சவையு மாயினே;
பொருவற ⁴விளங்கிய போத மாயினே; (ஓரடி நான்கு)

பானிற வண்ணனீ ; பனிமதிக் கடவுணீ ;
நீனிற வருவுநீ ; நிறமிகு கனலினீ ;
அறுமுக வொருவனீ ; ஆனிழற் கடவுணீ ;
பெறுதிறு வருவுநீ ; பெட்பன பிறவுநீ ; (இருசீரெட்டு)

மண்ணுநீ ; விண்ணுநீ ; மலையுநீ ; கடலுநீ ;
எண்ணுநீ ; எழுத்துநீ ; இரவுநீ ; பகலுநீ ;
பண்ணுநீ ; பாவுநீ ; பாட்டுநீ ; தொடருநீ ;
அண்ணனீ ; அமலனீ ; அருளுநீ ; பொருளுநீ ; (ஒருசீர் பதினாறு)
ஆங்க—(தனிச்சொல்)

இனையை யாகிய விழைவதின் னடியினே
சென்னியின் வாங்கிப் பண்ணுந் பாவதும்
மலர்தலை யுலகின் மண்ணுயிர்க் கெல்லாம்
நிலவிய பிறவியை நீத்தல் வேண்டி.

¹ பண்பென்றே. ² நடுக்கஞ்செய்யபவை நீக்கி. ³ விகழ்ந்தோர்க், விதந்
தோர்க். ⁴ விளங்கிப்,

முற்றிய பற்றொடு செற்ற நீக்கி

முனிமை யாக்கிய மூவா முத்தியை

மயலற வளித்தநின் மலாடி

அரிய ¹வெண்ணு யுரிதினிற்பெறவே.

(சுரிதகம்)

4. நல்லார் வணங்கப் பசிவான்பிறப் பாதி நான்கும்
இல்லா னுயிர்கட் கிடர்தீர்த்துயி ரின்ப மெய்துஞ்
சொல்லான் தருமச் சுடரோனெனுந் தொன்மையினுன்
எல்லா முணர்ந்தா னவனேயிறை யாக வேத்தி.
5. புகலிரும் பணிச்சோலைப் பொன்மலைபோற் பொலிந்திலங்கி
யகல்விசும்பிற் சுடர்மாட்டி யைம்பூத மகத்தடக்கி
மண்ணக மிருணீங்க மன்னுயிர் படைத்தக்கால்
அண்ணலேற் றெழிலூர்தி யருமறை முதல்வனுந்
தண்ணறுங் கமழ்துழாய்த் தாமரைக் கண்ணனும்
வண்ணம்பே றுடம்பொன்றாய் வானவில் லனையரே.

திருமால்.

6. என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமான்
என்று மெனக்கே பிரானுவான்—என்றும்
பிறவாத பேராளன் பேரா யிரமும்
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய்.
7. வானவர்க டாழ்ந்து பணிகேட்ப மாறாய்
தானவர்கள் சுற்றந் தடிந்தொழிந்த—மேன்மை
அரியே யனைத்துலகங் காக்குங் கடவுள்
எரியே மறையோர்க் கிறை.
8. விரிகடல்கூழ் மேதினி நான்முகன்மீ கானுச்
சுரந்திபா யுச்சி தொடுத்த—அரிதிருத்தான்
சுட்பாக வெப்பொருளுங் கொண்ட பெருநாவா
யாம்பொலிவிற் றுயினதா லன்று.
9. வானுகி மண்ணுப் மறிகடலாய் மாருதமாய்த்
தேனுகிப் பாலாந் திருமாலே—ஆளுயா

¹வன்ற. (4) யாப். வி. 94 (நீலகேசி). (5) தொல். செய். 149 நச்.

(6) மியூசி. காட். II. 2. (7) தண்டி. 105 உதா. (8) ஐ. 35 உதா.
(9) ஐ. 122 உதா.

வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமோ மேலொருநாள்
மண்ணை யுமிழ்ந்த வயிறு.

10. வண்டடைந்த கண்ணி வளராய்ச்சி வானெடுங்கண்
சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ—தென்கொல்
கன்றெடுத்தோச்சிக் கனிவினவின் காயுகுத்துக்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை.

(வினநிரலிறை.)

11. இறுத்தொசித் தட்டுதைத் தேந்திப்போழ்ந் தாடிப்
பறித்தெறிந் தூர்த்தணைந்து காத்தான்—செறுத்த
விடைகுருந்த மல்ல னுருள்மலைமா கூத்துப்
படைவிளவு புட்பாம் பினம்.
12. உணரேந் துதைத்தழித் தூதிக்காத் தேற்றளந்து
கொண்டெடுத்து வாய்போழ்ந்து சென்றாக்கிக்—கண்டறுத்தான்
பேய்முலை புட்சகடஞ் சோகோடான் நீர்நிலம்
பூமலைமா தூதயிர்த நஞ்சு.
13. பேய்முலை வியன்ஞாலம் பூங்குருந்த மதவேழம்
வாய்மருப் பெழிலேறு வாட்கண்ணார் குரவைச்சீர்
உண்டானு மளந்தானு மொசித்தானுங் காத்தானுங்
கொண்டானுங் கொடுத்தானுங் கொடியுவணத் தானரோ.

(நேவபாணிவகை.)

14. உறைபதியி னுடனயனை யுந்தியாற் படைத்தோயும்
அறைகடல்கூழ் நிலமுதலா வனைத்துலகும் புரப்போயும்
திருநிறமே கரிபோகத் திருமேகம் பயந்தோயும்
ஒருநிறமே நிறமாக ¹வெள்ளொளியை யுயிர்த்தோயும்
²மறுவித்து மார்பென்ன மலர்மகளை வைத்தோயும்
நிறத்தோடு நெஞ்சொத்த நிலமடந்தை கணவனுரீ; (இது தாலு).
பின்னமா யொன்றாகும் பெருமாயை யியற்றுவாய்
இன்னமா யந்தொளிய வெமக்கருளி யிமையவர்க்கும்
அன்னமாய் முன்னொருகா லறம்பயந்த ³வறனுரீ;

(10) முல்லைப்பாட்டு இறுதி. (11-13) யாப், வி 94. (14) நோல்.
செய், 146 டச், பேரா. ¹ வெள்ளொளியை. ² மறுவகத்த. ³ வறிவனீ.

குறியாதும் பிழையாத ¹குலமறையை முதன்மயக்கி
வெறியாகி மலரோற்கு வெளிப்படுத்து வேறுபடுத்
தறியாத மறையெமக்கு மறிவித்த ²வறிவனீ;

மாணத³ மதிகொடுத்து வானவரை மயக்கியுங்
கோணை மதிவாங்கிக் கொடுத்தருளி யடியவர்க்குக்
காணை மதிகாட்டுங் கருணைகூர் காட்சியைநீ ; (மூன்றுத் தாழிசை.)

வானுநீ நிலனுநீ மதியுநீ விதியுநீ
தேனுநீ யமுதுநீ திருவுநீ யருவுநீ
அன்புநீ யருளுநீ யாதிரீ யந்தநீ
இன்பநீ துன்பநீ யின்மைநீ யுண்மைநீ ; (ஒருசீர்ச் சின்னம்.)
எனவாங்கு; (தனிச்சொல்.)

நால்வகை யுருவிற் பால்வே ருகிய
கால⁴ முதல்வரிற் பரவுது ஞாலத்து
⁵நல்லவை யல்லவை யெல்லா நினைஅது
செல்வ நோக்கி நெய்திய வல்லிதிற்
றுயரொடு தொல்வினை நீங்கிப்
பெயராச் சுற்றம் பெறுகம்பா மெனவே (சுரிதகம்).

விளக்கத்தொடரீபாட்டு.

(அம்போதாங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.)

15. கடவுளரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் நெழுதேத்தக்
கடல்கெழு கணைகூடரிற் கலந்தொளிரும் ⁶வாலுளை
⁷யழல்வீரி சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரோடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க
வார்புன விழிகுருதி யகவிட முடனெனப்பக்
கூருகிரான் மாற்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்! (தாவு)
முரசதிர் வியன் மதுரை முழுவதுஉந் தலைபனிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியோடு முடியிறுப்புண் ⁸டயர்ந்தவ ணிலஞ்சேரப்
பொடியெழு வெங்குளத் தப் புடைத்ததுவின் புகழாமோ ;

¹ குறிமறைய. ² அறவனீ. ³ மாணை. ⁴ கால. ⁵ நல்லவை நல்லவை;
நல்லவை யாவை யென அது நினைது—செல்வ நோக்கியனெய்தினி வல்லிதிற்.
(15) யாப். வி. 83; யாப். கா. செய். 2 உரை; தொல். செய். 147 பேரா;
நச். ⁶ வாலுளைய. ⁷ யழல்வீர். ⁸ டயர்ந்தவர் நிலஞ் சேரப்.

கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்த் த மருட்சோர்வு
மாணதா ருடம்போடு மறம்பிறா ¹வெதிர்கலங்கச்
சேணுய ரிருவிசும்பிற் ²செகுத்ததுநின் சினமாமோ;
படுமணி ³யினநிரைகள் பார்த்துட னிரிந்தோடக்
கடுமூர ணெதிர்மலைந்த காரொலி யெழிலேறு
வெரிநொடு மருப்பொசிய ⁴வீழ்த்துதிறம் வேறாக
எருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ;
(இவை மூன்றுத் தாழிசை)

இலங்கொளி மாகத் மெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கை மாஅ னின்னிமம்;
விரியினர்க் கோங்கமும் வெந்தெரி பசும்பொனும்
பொருளரி றட்டோய் புரையு நின்னுடை; (பேரெண்)

கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை;
தண்குட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை;
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை;
வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை; (அளவெண்)

போரவணர்க் கடந்தோய் நீ; புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீ
நீரகல மளந்தோய் நீ; நிழறிகழைம் படையோய் நீ (இடையெண்)

ஊழி நீ; உலகு நீ; உருவு நீ; அருவு நீ;
ஆழி நீ; அருளு நீ; அறமு நீ; மறமு நீ; (சிற்றெண்)
எனவாங்கு (தனிச்சொல்)

அடுதிற லொருவகிற் பரவுது மெங்கோன்
ரொடுகழற் கொடும்பூட் பகட்டுழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலபுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் ⁵தடக்கைப் போர்வே லச்சுதன்
தொன்றுமுதிர் கடலுலக முழுதுடன்
ஒன்றுபு திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே. (சுரிதகம்)

(கலிப்பாவகை.)

16. அணிகிளர் சிறுபொறி யவிர்துத்தி மாநாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பணிமுந்நீர்த் ⁶தோட்டலிழ்ந்து மலர்ந்தனையே
⁷ஆர்கலி யுயரக லெழில்வானத் தமரர்கண முடனூர்ப்ப

¹ வெதிர் கலங்கி. ² சேர்த்தது நின். ³ யினநிரை. ⁴ வீழ்த்துதிறல், வீழ்த்துதிறம்.

⁵ தடக்கைச்செவ்வே. (16) யாப். வி. 94. ⁶ தொட்டுழிந்து, தொட்டுத்துயி
லமர்ந்தனையே. ⁷ வார்புகல் கழன்மறவர்.

வார்புன லிகன்மிகல மறமல்லினை மாய்க்கலிற் பொங்கினை
முள்ளெயிற் தரிமருள்க ணுய்த்தியரோடு நிரைநடுங்க
வரைதிர ணிமிர்தடக் கையினனி மலை யெழுத் தேந்தினை
காமரு தகைய கல்லியன் மார்பினை
கண்பொரு சுடரொளி நேமியை
பூமலி வினைபுனை தாரினை
பொன்புனை வினைபுனை யுடுக்கையை
அனையன
பலவுடன் புகழ்தகப் பயந்தோய்நின்
இணைபுணர் கழலடி பரவது¹
துணைபுண ருவகையொடு மன்னுது மெனவே.

(ஆசிரிய மண்டில விருந்தி).

- 17 நிலங்கா ரணமாக நீர்க்கங்கை யேற்றான்
நீண்டதா ளாலவ்கோர் நீர்க்கங்கை யேற்றான்
சலங்கா ரணமாகச் சங்குவாய் வைத்தான்
தாயலா ளவியநஞ் சங்குவாய் வைத்தான்
துலங்காச்சீர்த் தானவரைத் துன்னத்தா னட்டான்
¹துன்னுவார்க் கின்னமிர்தந் துன்னத்தா னட்டான்
இலங்கா புரத்தார்தங் கோமானை யெய்தான்
²எத்தாதார் நெஞ்சத்து னெஞ்ஞான்று மெய்தான்.

(தேவபாணி).

18. மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி லமைத்தவன்
‘மறிநிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவன்
இலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவன்
இனநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி னழைத்தவன்
மூலையுணத் தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன்
மூடிகுள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவன்
உலகனைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கினன்
ஒளிமலர்க் கழறரு வதற்கினி யழைத்துமே,
அரியைப்பாடவேண்டுமென்னகீ கூந்தி³ பாடியது.

19. ஆரே யெனுமொன்று சொல்லத் தொடங்கினு மவ்விடத்துன்
பேரே வருமென்ன பேறுபெற் றேன்பெரு நான்மறையின்

(17) யாப்.வி. 77 உரை. ¹துன்னுவார்க், ²எய்தாதார். (18) சிலப். 6:35உரை.
(19) திழிநா, 130.

வேரே மிதிலையின் மின்னுட னேவெய்ய கானடந்த
காரே கடல்கொளுந் தச்சிலை வாங்கிய காகுத்தனே.

கம்பீரபாட்டு.

20. நாராய னாய நமவென்னு நன்னெஞ்சர்
பாராளும் பாதம் பணிந்தேத்து மாற்றியேன்
காராரு மேனிக் கருணா கரமூர்த்திக்
காரா தனையென் னறியாமை பொன்றமே.

திருமால் திருநாமப் பெருமை.

21. வான்சொல்லுமே புவிசொல்லுமே மறைசொல்லுமே நிறைசேடன்வாய்
தான்சொல்லுமே முனிவோர்பெருஞ் சபைசொல்லுமே சசிசொல்லுமே
தேன்சொல்லிபங் கிறைசொல்லுமே திசைசொல்லுமே திசையாமலே
நான்சொல்லவு மெளிவந்தவா நாராயண நாராயண.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனுரீபாட்டு.

22. தேனோங்கு நீழற் றிருவேங் கடமென்றும்
வானோங்கு சோலை மலையென்றுந்—தானோங்கு
தென்னாங்க மென்றுந் திருவத்தி யூரென்றுஞ்
சொன்னவர்க்கு முண்டோ தயர்.

திருவாங்கத்துத் திருமால்.

23. நாவுண்டு நீயுண்டு நாமந் தரித்தோதப்
பாவுண்டு நெஞ்சே பயமுண்டோ—பூவுண்டு
வண்டுறங்குஞ் சோலை மதிலரங்கத் தேயுலகை
யுண்டுறங்கு வாறொருவ னுண்டு.

திருவாங்கத்துச் சத்தாவாணம்.

24. மாடமாளிகை சூழ்திரு வீதியு மன்னர் சேர்திரு விக்ரமன் வீதியும்
ஆடன் மார நகனங்கன் வீதியு மாலி நாட னமர்ந்துறை வீதியும்
கூடல் வாழ்குல சேகரன் வீதியுந் குலவிராச மகேந்திரன் வீதியும்
தேடு தரும வருமாவின் வீதியுந் தென்னாங்கர் திருவா வரணமே.

திருவேங்கடத்துத் திருமால்.

25. ஊனின்று போனவன் றுணியிர்ந் தோடக் குருடன்கொம்பிற்
தேனென்று காட்ட முடவன் குடங்கொண்டத் தேன்பிழியச்
தானின்ற ஓழமை தனக்கென்று கேட்கத் தருவர்வரம்
வானின்ற சோலை புடைசூழ் வடமலை மாயவரே.

(20) சில இராமாயணவேடுகளிற்கண்ட பாயிரச்செய்யுள். (22) பாரத வெண்பா; செந்தமிழ் 3, 400, (23) நன்னூல், 333 மயிலைநாதருரை. (24) கோயிலொழுது; தலைப்பு.

திருமுட்டத்துத் திருமால்.

26. முட்டத்துப் பன்றி முளரித் திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப் பன்றிக் கிடந்தேனே—தொட்டு
மருங்கிலே சங்கெடுத்த மாலே யெனக்கு
வருங்கிலே சங்கெடுக்க வா.

:திருக்கண்ணமங்கைத் திருமால்.

27. நீல மழைமுகிலோ நீலமணிக் குன்றமோ
கோல நிறைந்த குரைகடலோ—சோலையினங்
காயா வவமோ கழுநீரோ கண்ணமங்கை
மாயா அனதுவடி வம்.

சுவரிப்பெருமான்.

28. முன்போம் புலவற்கு மூதறிவாற் பாய்குருட்டிப்
பின்போஞ் சுவரிப் பெருமானே—யன்பாகப்
பேய்முலைப்பா லுண்டவனே பேதையே னின்னமொரு
தாய்முலைப்பா லுண்ணமற் று.

கச்சித் திருமால்.

29. ஆடவர்க ளெவ்வா நகல்வரணி வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியாமல்
நின்ற னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ
மன்றார் ¹கவிக்கச்சி மாண்பு.

அத்திகிர்.

30. அன்றயனை யுந்தியி னளித்தபான் மேவுவது மத்தி கிரியே
சென்றகரி கவ்வுமுத லைக்கணிற் மேவுவது மத்தி கிரியே
வென்றவன் வணக்குவது மேலில கெயிற்றரிய தான வரையே
தன்றொழின் முருக்குவது தானில கெயிற்றரிய தான வரையே.

திருமேடிகூர்த் திருமால்.

31. பொன்னனைவா ளரக்கனைநூற் றுவரைக் காவைப்
பொருளிலையைக் கனைகடலைப் பொன்ன னீன்ற

(27, 28) தொண்டைமண். சத. மேற்கோள். (29) யாப். வி. 94; இது திரு
மழிசையாழ்வார்க்கு அடியாராகிய கணிகண்ணர்வாக்காரும். ¹மலிகச்சி, மதிற்
கச்சி, பொழிற்கச்சி, (30) வீரசோ, யாப், 16 உரை. (31) காளமேகப்புவவர்
பாடியது எனார்.

பெருந்தொகை.

நன்மகற்காய்ச் சுரர்க்காயை வருக்காய்க் காத
 னப்பினைக்காய்ச் சானகிக்காய் நடவைக் காக
 மன்னுகிரால் வடிக்கணையால் வளையாற் புள்ளால்
 வயங்குதோள் வலியால்வா னரங்க னாலும்
 மூன்னுடற்கீ நிச்சிரங்கொண் டமரில் வீழ்த்தி
 முதலொடுங்கொண் டிறுத்தடைத்த மோகூ ரானே.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்க்கோபுரம்.

32. இருக்கோது மந்தனர் சூழ்புது வாபுரி யெங்கன்பிரான்
 மருக்கோதை வாழும் வடபெருங் கோயின் மணிவண்ணனார்
 திருக்கோ புரத்துக் கிணையம்பொன் மேருச் சிகரமென்றே
 பருக்கோத லாமன்றி வேறுவ மானப் பணிப்பில்லையே.

தறு பிதழித் திருமாலேக் கூத்தரீபாடியது.

33. திக்குளெட் டெயன் துக்கமுற் றுத்திடுக் கிட்டலற
 மைக்கடற் சூட்சரந் தைக்கவிட் டோற்கிட மாமதுர
 இக்குமுற் றிக்கணுச் சற்றுவிட் டெத்தெறித் திட்டமுத்தைக்
 கொக்குமொக் கிக்கக்கி விக்குமச் சோலைக் குறுங்குடியே.

ஹை புகழேந்திபாடியது.

34. எட்டெழுத் தைக்கருத் திற்குறித் திட்டுறித் தம்பராவும்
 சிட்டர்கட் குத்திருப் பொற்பதத் தைச்சிறக் கத்தருமவ்
 வட்டநெட் டைப்பணித் தற்பறித் தற்கிடம் வாரிசப்பொ
 குட்டினத் துக்குலந் தத்திழுத் தினுங் குறுங்குடியே.

திருமால்பதி.

35. ஆழ முடைமையின லாழியா மந்தரத்து
 வாழ நிமிர்தலான் மந்தரமாம்—ஏழுலகுந்
 தந்தனிக்கும் வண்ணத்தாற் றுயாளுஞ்சந் தாமரைக்கட்
 னைந்தெரியன் மாயோன் பதி.

சிவபிரான்.

36. மன்னிய நாண்மீன் மதிகனலி யென்றிவற்றை
 முன்னம் படைத்த முதல்வனைப்—பின்னரும்
 ஆதிரையா னாதிரையா னென்றென் றையருமால்
 ஊர்திரைநீர் லேலி யுலகு.

• (32) ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்க் கீழைக்கோபுரத்துக்கண்டசாஸனப்பாட்டு. 1 மெத்தை யுத், (35) வீரசோ அலங், 19 உரை, (36) முதல்சொன்னாழிசுக்காப்பு, 2 அயர்வறவு.

37. நிலனும் விசும்பா நிமிர்கானீர் தீயாம்
அலர்கதிராம் வான்மதியா மன்றி—மலர்கொன்றை
ஒண்ணுந் தாரா ¹ஹ்ருவனிய மானனுமாய்
எண்ணிறந்த வெப்பொருளு மாம்.
38. கறையிடற்றர் கையிற் கபாலத்தர் வெள்ளைப்
பிறைமுடியர் பின்றுழ் சடையர்—பொறிவிரவு
நாகத்தர் சூலத்தர் நன்னுதலா டானிருந்த
பாகத்த ரென்றே பாசு.
39. தலையினமர் கங்கைத் துகிலுடையான் தன்னைச்
சிலையினமர் செங்கண்மால் பாகன்—திலையினமர்
தானவரைக் கொன்று விழக்கெடுத்தான் தன்றனியே
வானவரெல் லாமதிக்க வந்து.
40. மாத ருமைவாய் மழலை மொழியாலோ
ஒது மறையி ஹ்லியாலோ—யாதாலோ
கோல மிருதிறனாக் கொண்டான் நிருமிடற்றின்
ஆல மயிர் தான வாறு.
41. கொடியார் கொடியார் மதினமூன்றுங் கொன்ற
படியார் பனைத்தடக்கை நால்வாய்க்—கடியார்
உரியா ருரியா ரெமையாள வேதற்
கரியார் கரியார் கனம்.
42. கரவோடு நின்றார் கடிமனையிற் கையேற்
நிரவோடு நிற்பித்த தெம்மை—யரவோடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்.

(தரவுகொச்சகம்)

43. நீறணிந்த திருமேனி நெருப்புருவங் கிளைத்துபோற்
கூறணிந்த குங்குமங்கொண் டொருமுலையோ குறிசெய்ய
வேறணிந்த ²சுடரொறிப்ப வேனிலாற் செரிவிழித்த
ஏறணிந்த வெல்கொடியோ யெவ்வுயிர்நிற் றவிரந்தனவே.

(37) தண்டி. 74 உரை; வீரசோ. அலங். 29 உரை: ¹ஹ்ருவனுயிர்க்குயி
ராய். (38) வீரசோ. அலங். 10 உரை. (39) ஷ. 19 உரை. (40) தண்டி.
63 உரை. (41) ஷ. 93 உரை. (42) வீரசோ. அலங். 26 உரை; தண்டி. 61
உரை; (43) தொல். செய். 149; பேரா; நச். உரை. ²சுவடெறிப்ப.

(தாவியைக் கோச்சகம்)

44. பூணக வென்பணிந்தான் பூதத்தான் வேதத்தான்
கோணகக் கச்சையான் கோடேந்து கொல்லேற்றான்
மாணக வெண்ணூலான் வாணுதலான் பாகங்கோண்
1நோரும் பிச்சையா னுண்ணை நஞ்சுண்டான்
வானாறு தோய்ந்த 2சடையான் மழுவலத்தான்
3யானூர்வஞ் செய்யு மிறை;

எனவாங்குப் பாடி மிறைஞ்சுவோர்க் கெல்லாம்
வினமாசு தீரும் விளக்காருந் தோற்றத்
தனையோய் மறலிக்கு மச்சம் 4பயந்த
புனைபூங் 5கழற்கான்மேற் பூவொடுநீர் தூவிய்
மனைமாண்ட பாக முளப்பட வாழ்த்தி
எனைநாளு மேத்துது மெந்தையே நின்னை
நினையா தொழியற்க நெஞ்சு.

(கோச்சக வகை.)

45. கடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்த்த பச்சைப்
படாமும் புலித்தோலுஞ் சாத்தும் பாமன்
இடாமுண்ட நெற்றியா நெஞ்ஞான்றுங் கங்கை
விடாமுண்ட வார்சடையான் வெண்ணீ றணிந்தான்
மெய்யுறு நோயில்லை வேரோர் பிறப்பில்லை
ஐயுறு நெஞ்சில்லை 6யாகாத தொன்றில்லை.

(பெருந்தேவபாணி வகை)

46. பலியுருவிற் கேலாத படைமழுவான் வலனேந்திப்
புலியுரிமேற் பைத்தலைதாழ் பூங்கச்சை விரித்தமைத்துக்
கண்கவருந் திருமேனி வெண்ணூலின் கவின்பகைப்பத்
தண்கமழ்பூந் தாரிதழி தலைமலிந்து பிறைதயங்க
மொழிவலத்தான் மயங்காதே முறுவலாற் ரோலாதே
விழிவலத்தா னுருவழிந்தோன் வேடங்கண் டணர்வழியாக்
கலிகெழு கடற்கச்சிக் கமழினந் தேமாவின்
தலிதனிரு 7முலைச்சுவடு முடன்சிறிதப் வுலவுங்கால்; (எட்டடித்தாவு)

(44) தொல். செய். 149; பேரா. நச். உரை. 12ஊணாகும். 2சடையான்வண்
மாகத்தான். 3யானோர் வஞ். 4பயக்கும்; 5கழற்றாண்மேற் பூவொடுநீர் தூவி.
(45) தொல். செய். 149. ஷ. 6யாவதொன் றில்லை. (46) தொல். செய்.
146. பேரா. நச். 7முலைச்சுவட் டுடன் பிறப்ப.

நீரேறுந் திருமேனி நெடும்கலே நிலவெறிக்க
எதேறிக் கடைதோறு மிடுபலிக்கு வருதிரால்
எதேறி யிடுபலிக்கு வரும்பொழுது மிடைபிரியாக்
கூடேறும் பசும்பாகங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ ;

பல்லேற்ற பரிகலத்துப் பலியேற்றன் மேலிட்டு
வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப வருதிரால்
வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப நீர்வருங்காற்
கொல்லேற்றுக் கறுகிடலுங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ ;

நாணாக மடந்தையர்பார் பலிக்கென்று நடந்தக்காற்
பூணாகத் தழீஇக்கொளினும் பொங்காது போலுமால்
பூணாகத் தழீஇக்கொளினும் புகையுயிர்த்துப் பொங்காத
கோணாகம் யாந்தருபால் குடிக்குமோ குடியாதோ ;

(நான்கடித்தாழிசை மூன்று)

¹எரிகல னிமைக்கு மிடவயிற் றொடிக்கை

பரிகல னேந்தும் ²பரிசிறந் ததுகொல் ;

உமையவள் விலக்கவு மொலிகட னஞ்சம்

இமையவர் தம்மை ³யிரந்துண் டதுகொல் ;

(சாடியிரண்டு)

இடையேழு பொழில்கட்கு மிகைப்பளவிற் ⁴செல்லேதே

கடைதோறு மதுநிற்பக் கற்பித்த வாறெவன்கொல் ;

இரப்புநீர் வேட்டதுகேட் டிமையவரென் பட்டனரே ;

பாப்புநீர்க் ⁵கங்கையே படர்சடையிற் கார்த்தே ;

(ஓரடி நான்கு)

பூண்டன வென்பு ; ⁶புனைவது தும்பை ;

ஆண்டன பூதம் ; அறைவது வேதம் ;

இசைப்பன ⁷பல்பேய் ; எழீஇயது லீணை ;

அசைப்பன வேணி ; அதிர்வன பொற்கழல் ;

(இருசீரெட்டு)

எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)

எல்வளை மகளி ரிடுபழி நசைநுப்

பல்கடை திரிதருஉஞ் செல்வயிற் பரவதும்

கொடியணி யேனம் பொடியணிந்து கிடப்ப

வடதிசை வாகை சூடித் தென்றிசை

¹எரிவளை தரிக்கு மிடவயிற் றொடிக்கை. ²பரிசிரத். ³யிரந்துகொண் டனை கொல். ⁴கொல்லேதே. ⁵கங்கையோ, கங்கையோர். ⁶புனைத்தது. ⁷பல்வேய்.

வென்றி வாய்த்த வன்றான் ¹வளவன்
இமிழிசை வேங்கடம் போலத் ²தமிழ்த்து
நாவலொடு பெயரிய ஞாலங்
காவல் போற்றி வாழிய நெடிதே. (சரிதகம்)

(சீறுதேவபாணி)

47. வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதனவேண் மிகவெய்யக்
கண்ணனவேவர் புலனல்லாக் கனல்விழியா லெரித்தனையால்
எண்ணிறந்த தேவர்களு மிருடிகளு மெழுந்தோட
ஒண்ணுதலாள் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனையே.

(கோச்சுகவகை)

48. பிறையணிந்த சடைமுடியோன் பிஞ்ஞகன் பெம்மான்
கறையணிந்த கண்டத்தான் கையிலங்கு சூலத்
திறையணிந்த நெஞ்சினோர்க் கின்றும் பிறவி
இம்மைப் பிணியு மியலும் பசியொடு
தம்மைத் துறந்திடும் தாவில் புகழுளதாம்.

49. கல்லாலந் ³தண்ணிழற்கீழ்க் கல்வித் துறையயந்த காமர்காட்சி
நல்லானை நல்லா ளொருபாக மாகிய ஞானத்தானை
எல்லாரு மேத்தத் தருவானை யெஞ்ஞான்றும்
⁴சொல்லாதார்க் கெல்லாந் துயரல்ல தில்லைத் தொழுவின் கண்ணர்.

50. வண்டணி கொண்ட மதுமலர்க்கொன்றை யினமலை
கொண்டணி செஞ்சடைக் கோட்டினந் திங்கள்போலப்
பண்டணி யாகப் பலர்தொழுங் கங்கைநீர் வைத்தான்
உண்டணி கொண்டநஞ் சுண்பார்க் ⁵கமிழ்தாருமே.

51. இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியி
னெதிரந்த தானையை யிலங்கு மாழியின் விலங்கியோள்
முடங்கு வாலுனை மடங்கன் மீமிசை
முனிந்து சென்றுடன் முரண்ட ராசனை முருககியோள்

¹விடலை. ²தமிழகத்து. (47) சிலப். 6. 35 அடியார்க். (48) தொல். செய். 149 நச். (49) தொல். செய். 149 பேரா; நச்: ³தண்ணிழற்கீழ்க் ⁴சொல்லாடார்க். (50) தொல். செய். 149 பேரா; நச். ⁵கழிந்தாமே. (51) யாப. வி 25.

வடங்கொள் மென்முலை துடங்கு நுண்ணிடை
மடந்தை சுந்தரி வளங்கொள் பூமழை மகிழ்ந்தகோன்
தடங்கொ டாமரை யிடங்கொள் சேவடி
தலைக்கு வைப்பவர் தமக்கு வெந்துயர் தவிர்க்குமே.

52. ஒரு வான் யானோடு சடாடவிப்
பெரு நாகமே பூணும் பெருமான்
அரு வாயின னாயினு மன்பர்க்
குரு வாயின னுள்ளததி னுள்ளே.

(கோச்சகவகை)

53. மையணி கண்டனை வாணோர்தம்
ஐயனை யாயிரம பேழ்வாய்ப்
பையர வம்பல பூணும்
மெய்யனை மேயது வீடே.

54. எரியெய் னவன நிறத்தன் விரியினர்க்
கொன்றையம் பைந்தர ரகலத்தன் பொன்றா
ரெயிலெரி யூட்டிய வில்லன் பயிலிருட்
காடமர்ந் தாடிய வாட னீடிப்
புறம்புதை தாழ்ந்த சடையன் குறங்கறைந்து
வெண்மணி யார்க்கும் விழவின னுண்ணூற்
சிறந்தை யிரட்டும் விரல னிரண்டுருவா
யீரணி பெற்றவெழிற் றகைய னேரும்
இளம்பிறை சேர்ந்த துதலன் களங்கனி
மாறேர்க்கும் பண்பின் மறுமிடற்றன் றேறிச்
சூலம் பிடித்த சுடர்ப்படைக்
காவுக் கடவுட் குயர்கமா வலனே.

(ஆசிரியத்துறைவகை)

55. பாடகஞ்சேர் காலொருபாற் பைம்பொற் தனைகழற்கா லொருபாற்
நீடு குழலொருபா னீண்ட சடையொருபால் [ரேன்றும்
வீடிய மானி னதொருபான் மேகலைசேர்ந்
தாடு துலொருபா லவ்வுருவ மாண்பெண்ணென் றறிவார் யாரே.

(திரிபங்கி)

56. ஆதரங் தீரன்னை போலினி யாயம்பி காபதியே
மாதுபங் காவன்னி சேர்சடை யாய்வம்பு நீண்முடியாய்
ஏதமுய்ந் தாரின்னல் சூழ்வினை தீரெம் பிரானினியார்
ஒதுமொன் றேயுன்னு வாரமுதே யும்பர் நாயகனே.

(மடக்கணிவகை)

57. வருமறை பலமுறை வசையறப் பணிந்தே
மதியொடு சடைமுடி மருவுமப் பணிந்தே
அருநட நவில்வது மழகுபெற் றமன்றே
அருளொடு கடவுவ தழகுபெற் றமன்றே
திருவடி மலரன திகழொளிச் சிலம்பே
தெளிவுட னுறைவது திருவடிச் சிலம்பே
இருவினை களைபவ ரடைபதத் தனன்றே
இமையவர் புகலிறை யெனநினைத் தனன்றே.

சீவபிரான்சடை.

58. வாளாவின் செம்மணியும் வன்னியினம் பாசிலையும்
நாளினாய திங்க ணகைநிலவும்—நீளொளியால்
தேனுவலு புங்கொன்றைத் தேவர்கோன் செஞ்சடைமேல்
வானிலவு விற்போல் வரும.

சீவபிரானணியும்பாம்பு.

59. பத்தித் தகட்ட கறைமிடற்ற பைவிரியும்
துத்திக் கவைநாத் துளையெயிற்ற—மெய்த்தவத்தோர்
ஆகத்தா னம்பலத்தா ஞ்ரா வமுதணங்கின்
பாகத்தான் சூடும் பணி.

(56) தண்டி 95 உரை; திரிபங்கியாவது, ஒருசெய்யுளாய்நின்றே ஒருபொருள் பயப்பதன்றி, அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறுபொருள் பயக்கத்தக்கதாகவும் பாடப்படுவது; இச்செய்யுள்—¹ஆதரந்தீர், மாதுபங்கி, ஏதமுய்ந்தா, ரோதுமொன்றே. ²அன்னிபோலினியாய், வன்னிசேர் சடையாய், இன்னல்கூழ் வினைதீர், உன்னுவா ரமுதே. ³அம்பிகா பதியே, வம்புநீண் முடியாய், எம்பிரா னினியார், உம்பர்நா யகனே—என்று மூன்று பிரிவாதல் காண்க. (57) நெடி 93 உரை; (58) நெடி, 81, (59) நெடி, 82,

சிவபிரான் அணிந்த கோன்றை வண்டு.

60. சூழ்ந்து முரன்றணவி வாசந் துதைந்தாடித்
தாழ்ந்து மதுதுகர்ந்து தாதருந்தும்—¹வீழ்ந்தபெரும்
பாசத்தார் நீங்காப் பரஞ்சடரின் பைங்கொன்றை
வாசத்தார் நீங்காத வண்டு.

சிவபிரான் முடிப்பிறை.

61. இன்றுமையாண் மாசிலா வாண்முகங்கண் டேக்கற்றோ
அன்றி விடவாவை யஞ்சியோ—கொன்றை
உளராவா றோடு மொளிர்சடையீர் சென்னி
வளராவா றென்னோ மதி.

சிவபிரானணியு மரவு.

62. காமருவு பொற்றொடியாங் காலிற் கழலாம்
பொருவில் புயவலய மாகும்—அரவரைமேல்
நாணு மரற்கு நகைமணிசேர் தாழ்குழையாம்
பூணும் புனைமாலையாம்.

சிவபிரான் கூழ்த்து.

63. பூண்ட பறையறையப் பூத மருள
நீண்ட சடையா னுடுமே
நீண்ட சடையா னுடு மென்ப
மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.
64. வரிகொ ளரவு மதியுஞ் சுழலக்
கரிகா லேந்தி யாடுமே
கரிகா லேந்தி யாடு மிறைவன்
புரிபுன் சடைமேற் புனலும் பிறழவே.

சிவபிரான் செயல்கள்; (நிரலிறை)

65. கூற்றுவனை வின்மதனை யரக்கர் கோவைக்
கூனிலவைக் குஞ்சரத்தை யிஞ்சி மூன்றை
எற்றலகின் புறவுருவ மானத் தோள்க
எறிவெறிப்ப விமயப்பெண் வெருவ வேவக்
காற்றொழிலா நயனத்தால் விரலாற் கற்றைக்
கதிர்முடியாற் கரதலத்தாற் கணையாற் பின்னும்
ஊற்றழிய வதைத்தெரித்து நெரித்துச் சூடி
புரித்தெரித்தா னவனெம்மை யுடைய கோவே.

(60) தண்டி. 28 உரை; ¹வீழ்ந்தெழுந்த. (61) ஷே. 21. உரை. (62)
ஷே. 39 உரை. (63) தொல். செய். 149 பேரா. நச்; யாப். வி 87; வீரசோ.
யாப். 17 உரை. (64) யாப். வி. 76. (65) சூளமேகப்பலவர்வாக்கென்பர்.

66. கண்ணவனை யல்லது காண செவியவன
தெண்ணருஞ்சீ ரல்ல திசைகளா—அண்ணல்
கழலடி யல்லது கைதொழா வஃதால்
அழலங்கை கொண்டான்மாட் டன்பு.

திரிபுரநகனம்.

67. பண்டு புரமெரித்த தீமேற் படர்ந்தின் றும்
அண்ட முகடு நெருப்பற்—தொண்டளிர்க்கை
வல்லி தழுவக் குழைந்த வடமேரு
வில்லி துதன்மேல் விழி.

தில்லைச் சிவபிரான்.

68. காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் கைதொழுதான்
மேலை வினையெல்லங் கீழ்வாம்—கோலக
கருமான்றோல் வெண்ணீற்றுச் செம்மேணிப பைந்தார்ப்
பெருமானைச் சிற்றம் பலத்து.

69. தேங்கானன் முத்தலைக்குந் தில்லைப் பெருந்தகைக்
கோங்காரத் துட்பொருளா மொண்சுடர்க்கு—சீங்கா
மருளா மருளா தரித்துரைக்கு மாற்றம் -
பொருளாம் புனைமலை யாம.

70. வாய்த்த பொருள்விளைத்த தொன்றில்லை மாதவமே
யார்த்த வறிவில்லை யம்பலத்துக்—கூத்துடையான்
சீலஞ் சிறிதேயுஞ் சிந்தியேன் சென்றொழிந்தேன்
காலம் வறிதே கழித்து.

71. உள்ளங் குளிர வுரோமஞ் சிலிர்த்துரைபுந்
தள்ளவிழி நீரரும்பத் தான்மறந்தாள்—புள்ளிலைக்குந்
தேந்தா மரையவல்குழ் தில்லைத் திருநடஞ்செய்
பூந்தா மஸரதொழுத பொன்.

கச்சித் திருவேகம்பம்.

72. பூமகன்யார் போவானை யேவுவா னென்னுரைக்கும்
நாமம் பொருசுரத்திற் கென்னென்பார்—தாமழகின்
பேரென் பிறைகூடும் பெம்மா னுவந்துறையும்
சேர்வென் திருவேகம் பம்.

(66) பி. வி. 11 உரை; இது, சேரமான்பெருமானையுஞ் இயற்றியருளிய
திருக்கைலாபஞ்ஞானவுலாவிற் பயின்றான்மை காண்க. (67) தண்டி. 54 உரை.
(68) வீரகோ. அலங். 31 உரை; தண்டி. 80 உரை. (69) தண்டி. 93 உரை.
(70) ஷட. 44 உரை; 1ஆத்த. (71) ஷட. 38 உரை. (72) ஷட. 95 உரை;

73. நலத்தகை பெறவிரு சரண மோதுநங்
குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனே
நலத்தகை மகளொரு பாக நண்ணுமேந்
குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனே.

(காளமேகப்பிலவர் பாட்டு.)

74. முக்காலுக் கேகாமுன் முன்னரையில் வீழாமுன்
அக்கா லரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன்—விக்கி
இருமாமுன் மாகாணிக் கேகாமுன் கச்சி
ஒருமாவின் கீழரையின் ரோது.

கச்சாலேகீ சிவபிரான்.

75. நீல மணிமிடற்ற னீண்ட சடைமுடியன்
நூலணிந்த மார்ப னுதல்விழியன்—தோலுடையன்
கைம்மான் மறியன் கனன்மழுவன் கச்சாலே
யெம்மா னிமையோர்க் கிறை.
76. சீலத்தான் ஞானத்தாற் றேற்றத்தாற் சென்றகன்ற
காலத்தா லாராத காதலான்—ஞாலத்தார்
இச்சிக்கச் சாலச் சிறந்தடி யேற்கினிதாங்
கச்சிக்கச் சாலேக் கனி.

திருநெற்கீகாரைக்காட்டுகீ சிவபிரான்.

77. வெறிவிரவு புன்சடைமேல் வெள்ளம் பரக்கும்
விறல்விசய னாகத்தும் வெள்ளம் பரக்கும்
கறைவிரவு நஞ்சுண்டு கண்டங் கறுக்கும்
கழலடைந்தார் தீவினையைக் கண்டங் கறுக்கும்
பொறிவிரவு பூண்முலையாள் போகத்த னாகும்
பொதுநீக்கித் தனையடைந்தார் போகத்த னாகும்
நெறிவிரவு காஞ்சி நெறிக்காரைக் காட்டான்
நிழலடைந்தார் தம்மை நெறிக்காரைக் காட்டான்.

திருச்சிரப்பள்ளிகீ சிவபிரான்.

78. பணிமின்கள் பாதம் பகாமின்க னொமங்கன் பாரகத்தீர்
தணிமின்கள் சிற்றந் தவிர்மின்கள் பொய்மமை தவம்புகுநாள்
கணிமின்க ளேனற கிளிகடி மாதர்தவ கைவிசைத்த
மணிமின்கள் போலொளிர் வானரோய் சிரப்பள்ளி வள்ளலுக்கே.

(73) தண்டி. 94 உரை. (75) தண்டி. 28 உரை. (76) ஷ. 95 உரை.
(77) யாப. வி. 77. (78) திருச்சிரப்பள்ளிக் குன்றின் குடைவரையிற்
பொறிக்கப்பட்ட சாஸனப்பாடல்களுள் ஒன்று (செந். 4, 400).

இறையனார் பொய்யாமொழிப்புலவர்முன்பு சீராமலையைப்
பாடிய வேண்பா.

79. கோட்டாற் கொழும்பிரசங் குத்தி யதனடுவே
பாட்டாற் பணைக்கை ¹புகமடுத்துக்—காட்டானை
தேனீ ரருந்துஞ் சிராமலையே செஞ்சடைமேல்
வானீர் கரந்தான் மலை.

(பொய்யாமொழியார் பாட்டு.)

80. அங்கம் புலியத ளாடையைச் சாத்தி யரவமுடன்
பங்கம் புலிவைத்த பண்பர்க் கிடம்பணை வாளெயிற்று
வெங்கட் புலியைவிட் டியானையைத் தேடி விதம்விதமாய்ச்
சிங்க மிருந்து தனித்தனி நோக்குஞ் சிராமலையே.

திரு நெய்தீர்தானத்துச் சிவபிரானை ஒட்டக்கூந்தீர் பாடியது.

81. விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய்
விட்டா னட்டார் சுட்டீர் புக்கார்
இக்கா யத்தா சைப்பா டற்றே
யிற்தே டிப்போய் வைப்பீர் நிற்பீர்
அக்கா டப்பேய் தொக்கா டச்சு
ழப்பா டத்தீ வெப்பா டப்பூ
ணைக்கா டக்கா னத்தா டப்போம்
நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே.

ஹை புகழேந்திப்புலவர் பாடியது.

82. தற்கோ லிப்பூ சற்பா சத்தே
தப்பா மற்சா கைக்கே நிற்பீர்
முற்கோ லிக்கோ ²லிப்பூ சித்தே
முட்டா ³மற்சே வித்தே நிற்பீர்
வற்றா நெட்டோ ⁴டைப்பா ரச்சேன்
மைப்பூ கத்தே றித்தா விப்போய்
நெற்றா னற்றா லைப்பா கிற்சேர்
நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே.

(79) தமிழ்நா-4: ¹புகமடுக்குங். (80) ஹை 71. தொண்டை. சத.
(81, 82) தொண்டை. சத ²லிப்பா வித்தே. ³மற்பூ சித்தே ⁴டைப்பா
ரைச்சேன்.

திருவேண்காட்டுச் சீவபிரான். (முதற்சுவலை.)

83. சங்குமுள பறையுமுள தாநல்ல கவரியுள
எங்குமுள தூவுகிண நெறியுமறி கொடியுமுள?
பொங்குபுனல் வந்தலைப்பப் புள்ளினங்க ளார்ப்பப்
பொருகயலோ டினவானே புறக்கணித்து நோக்கத்
தெங்குபழம் வீழ்ந்தொழுகுங் காவிரியின்றென்பாற்
நிருவெண்காட்டையவெனிற் றீவினைகள் போமே.

தேவூர்ச்சீவபிரான்.

84. அரிசி விளைத்தன் றமுதளிக்குந் தேவைப்
புரிசிறக்கு மீசரிரு பொற்றான்—தரிசித்தோர்
வேண்டும் வரமனைத்தும் மேவுவார் பார்மீதில்
மீண்டுபிற வார்பெறுவார் வீடு.

திருவாமாதீதூர்ச்சீவபிரான்.

(இரட்டையர் ஆறுவிலகப் பாடியது.)

85. ஆற்குழை யோவர வோவாயர் பாடி யருமனையோ
பாற்கட லோதம்ப மோதங்கு மாவம் பலபலவா
மாற்கழ மாகிநின் றார்மாதை நாதர் வலங்கொள்பம்பை
மேற்கரை கோயில்கொண் டார்புரஞ் சீறிய வெங்கணைக்கே.

சிவநலத்தோகை.

86. ஈனாட் டிராண்டி மலைநாட்டி லொன்று கொங் கேழுழைவையை
வாணாட்டி ரேழ்நடு நாட்டெழு மூன்றென்றைந் தாம்வடக்கிற்
சோனாட் டொருநூற்றுத் தொண்ணூறென் றோர்வர் துளுவத்தொன்று
நாணாட் டியதொண்டை நன்னாட்டி லாறைந் திருநகரே.

பாண்டிநாட்டுச் சிவநலத்தோகை.

87. கூடல் புனவாயில் குற்றால மாபபனூர்
எடகநெல் வேலி யிராமேசு—மாடானை
தென்பரங்குன றஞ்சுழிய நென்றிருபுத் தூர்கானை
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்.

அட்டவீரட்டம்.

88. பூமன் நிருக்கண்டி யந்தகன் கோவல் புரமதிகை
மாமன் பறியல் சயந்தான் விற்குடி மாவழுஜர்

(83) வீரசோ. யாப். 24. (84) சோழமண். சத. 53. (85) தமிழ்
நா. 111. (86) தொண்டைமண். சத. 2. (87) காளமேகம்வாக்கென்பர்.

காமன் வெறுக்கை நமன்கட ளூரிந்தக் காசினிக்குள்
தேமன்னு கொன்றைச் சடையான் பொருதிட்ட சேவகமே.

சுத்தவிடங்கத்தலம்.

89. சீரார் திருவாரூர் தென்னுகை நள்ளாறு
காரார் மறைக்காடு காராயல்—பேரான
ஒத்ததிரு வாய்மூ ருவந்ததிருக் கோளிலி
சுத்த விடங்கத் தலம்.

விநாயகர்.

90. தன்றே ணன்கி னென்றுகைம் மிகுஉங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே.
91. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப கண்ணுதற்
பவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரே.
92. மதிபாய் சடைமுடித்து மாசுணப்பைப் பூட்டுச்
சதிபாய் குறுந்தாட்டுத் தான—நதிபாய்
இருகவுட்டு முக்கட்டு நால்வாய்த்தெ ணுள்ளம்
உருகவிட்டு நின்ற வொளி.
93. மானமருங் கண்ணாண் மணிவயிற்றில் வந்துதித்தான்
தானவரை யென்றுந் தலையழித்தான்—ஆனைமுகன்
ஒட்டினான் வெங்கலியை யுள்ளத் தினிதமர்ந்து
வீட்டினா னம்மேல் வினை.
94. தேனக் கலர்கொன்றை பொன்னாகச் செஞ்சடையே
கூனற் பவளக் கொடியாகத்—தானம்
மழையாகக் கோடு மதியாகத் தோன்றும்
புழையார் தடக்கைப் பொருப்பு.

(90) தொல். செய். 52 இளம்பூ: (இது முத்தொள்ளாயிரக்காப்பென்று புறத்திராட்டால் அறியப்படுகின்றது). (91, 92.) தொல்காப்பியம், தமிழ்நாவலர் சரிதை, உரிசசொனிகண்டு முதலிய நூல்களின் தொடக்கத்துக் காணப்படுகின்றன. (93) தண்டி. 39 உரை. (94) வீரசோ. அலங். 19 உரை. தண்டி. 35 உரை.

(விநாயகர்கீதும் மலேகீதும் சிலேடை.)

95. அம்பொற் பணைமுகத்துத் திண்கோட் டணிநாகம்
வம்புற்ற வோடை மலர்ந்திலங்க—உம்பர்
நவம்புரியும் வானதியு நாண்மதியு நண்ணத்
தவம்புரிவார்க் கின்பந் தரும்.
96. திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடம் பெருக்கும்—உருவாக்கும்
ஆதலால் வாறோரு மாலை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.
97. தடந்தாட் கொத்த தமனியச் சிலம்பு
படந்தாழ் கச்சைப் பாம்பொடு ¹மிளிர
²வென்றாடு திருத்தாதை வியந்துகைத் துடிக்கொட்ட
நின்றாடு மழுகளிற்றை ³நினைவாரோ வினையிலரே.

முருகக்கடவுள்.

98. நீல நெடுங் கொண்மூ நெற்றி நிழலறிக்
காலே யிருள்சீக்குங் காய்கதிர்போற்—⁴கோல
மணித்தோகை மேற்றேன்றி மாக்கடற்கூர் வென்றேன்
அணிச்சே வடியெம் மரண்.
99. முருகவேள் சூர்மா முதறடிந்தான் வள்ளி
புரிமுழன்மேன் மாலே புனைந்தான்—சரணளித்து
மேலாய வாறோர் வியன்சேனை தாங்கினான்
வேலா னிடைகிழித்தான் வெற்பு.

(அம்போதரங்குவோருபோது).

100. செஞ்சுடர் வடமேரு விருமருங்குந் திரிகின்ற
வெஞ்சுடரு மதியமும்போல் வேலொடுகே டகஞ்சுழல்
மாயிரு மணிப்பீலி மணியெருத்திற் றேன்றுங்கால்
சேயொளி கடற்பிறந்த செந்தியிற் சிறந்தெறிப்ப
மறுவருந்தம் மனத்துவகைக் ⁶கலுழ்ச்சியான் வளர்த்தெடுத்த
அறுவருந்த ⁷முலைசுரந் தகடருந் தூ றமுதூட்ட

(95)தண்டி. 75உரை. (96)யியூ. காட். 2. பக். 545, (1916). (97)தொல்;
செய், 149 பேரா; நச்: ¹தழீஇ. ²வென்றாடு நந்தாதை, ³நினைவாரே, (98)இரும்
பல்வாஞ்சி (புறத்திரட்டு மேற்கோள்); ⁴சோலை. (99) தண்டி. 38 உரை. (100)
தொல், செய், 152. பேரா; நச்: ⁵தழைச்சியான், ⁶முலைசுரந்தாங்ககல்விசம்பு
சிலபுவற்ற,

ஊருருவத் தெயின்மூன்று மொருங்கவித்தோன், வியப்பெய்த
ஈருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மருங்கறுத்த விகல்வெய்யோய்!

¹ஆங்க,

வினையொழி காலத்து வெவ்வெயிற் கோலத்
தனைவருந் தத்த மறம்புரிந் தாங்கு
முனைபடு கொற்றத்து முன்னான் குருவிற்
கனைகடல் சுட்டன கண்;

தேவரு மக்களுஞ் சீற்றத்தா னஞ்சாமைக்
காவல் புரியுங் கதிர்மதி போலும்
மூவிரு தோன்றன் முகம்;

மடமகள் வள்ளி மணிங்கம் பலம்போல்
இடையிடை சுற்றுத லின்றித் தவிரா
தொடையமை தார்க்கடம்பன் றோள்;

அவ்வழி,

அடியினை ²சேரா வவுணரை நுங்கிப்
பொடிபொடி யாகிப் பொருப்பொடு மாய
இடியுமிழ் வானத் திடைநின்று கூஉங்
கொடியணி கோழிக் குரல்;

விழுச்சி ரமார் விசும்பிடைத் தோன்றிப்
பழிச்சிநின் றூர்த்தார் பலர்;

உருசெழு முருகிய முருமென வுதிர்ந்தோறும்

³அருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்;

⁴பெருகன வருமறை பெறுநெடு மொழியொடு
பொருகன வழியிசை புகல்வன ⁵சிறுகுறள்;

சிவந்தன திசை சிலம்பின மலை

நிவந்தன தலை நிரம்பின குறை;

ஆர்த்தன மறை ஆடினர் பலர்

போர்த்தன துகள், ⁶பொழிந்தனர் மலர்;

ஆங்கனந் தோன்றிய வடுபோர் வென்றியின்

வீங்கிருந் தொடித்தோள் விடலை நினக்கே

யாமறி யளவையிற் றமிழ்புனைந் ⁷தேத்துகம்

⁸நின்னீ தக்க தாயினு நின்னெதிர்

நாணில மாகல் வேண்டும் யாணர்க்

¹ஆங்கு, ²சேராதவுணர் நுடங்கிப், ³எரிசிறகொடுமினை தபவரு மணிமயில்,
⁴பெருகிய, ⁵சிறுகுறள், ⁶பொழிந்தன, ⁷தேத்துகல், ⁸நனிதக்க,

கடம்புங் களிமயிற் பீலியுந் தடஞ்சுனை

நீரொடு ¹நின்வயி னமர்ந்த

வாராப் புலமை வருகமா ரெமக்கே.

101. பூவார் பொய்கைப் பொற்போதிற்

தேவார் செங்கட் சேயாநீ

யாவா வென்னா தென்னோசூர்

மாவா னுனைக் கொன்றாயே.

குதிரீகாமம்.

102. மணியுமிழ்ந்து மாமலைமேன் மேய்வனவு நாகம்

மடவர லார்கொய்ய மலர்வனவு நாகம்

பிணியவிழ்ந்து நன்னுளாற் பூப்பனவும் வேங்கை

பிறங்கன்மாத் தொலைததவற்றான் றுய்ப்பனவும் வேங்கை

²இறைக்காசா னெம்மருளா மாலையு மாலை

யெமக்கினிதா யாமவனைச் சூட்டுவது மாலை

நிறைகாய்த்தி நெஞ்சஞ்சச் சுவதுவுங் காமம்

நிலங்காக்குஞ் சேஎய்த நெடுநகருங் காமம்.

(குதிரீகாமத்துவேலர்முன் பாம்பை மயில் விடப் பாடியது.)

103. தாயரவை முன்வருத்துஞ் சந்த்ரோ தயந்தனக்குன்

வாயரவை விட்டுவிட மாட்டாயோ—தீயரவைச

சீறு மயிற்பெருமா டென்கதிர்கா மப்பெருமாள்

எறு மயிற்பெருமா ளே.

திருமால், முருகன், ஐயனார்.

104. பொற்றூணில் வந்தசூர் பொய்கை பயந்த வண்ணல்

சிறுயன் முன்வனிறை யாகி யளித்த செம்மல்

மற்றியனார்கொ லென்னின் மலர்தூவி வணங்கி நாளுங்

கற்றூர் பரவுங் கனகாரி நகாரி காரி

சீவபிரான், திருமால், துரீகை.

105. கண்ணுதலோன் காப்பக் கடிநேமி யோன்காப்பி

எண்ணிருதோ ளேந்திழையா டான்காப்பப்—பண்ணியனூற்

சென்னியர்க் களிக்குந் தெய்வரீ

மன்னுக நாளுமீம் மண்மிசை யானே.

¹நின்வயின் மாந்த, நின்வயின் மாந்தர். (101) யாப். வி. 94; (102) ஐ. 37. ²இறைக்காச்சா. (103) தமிழ் நா. 145; (104) தண்டி. 95, (105) செந். தொ. 6. பக். 583.

திருமகள்.

106. நெய்யொடு ¹திரியொக்கச்
²செய்யாளைச் சேர்வார்க்குப்
 பொய்யாத வுள்ளமே
 மெய்யாதல் வேண்டுமே.

கச்சி உமாதேவி.

107. தொல்லை மறைதேர் துணைவன்பால் யாண்டுவரை
 எல்லை யிருநாழி நெற்கொண்டோர்—மெல்லியலாள்
 ஒங்குலகில் வாழு முயிரனைத்து மூட்டுமால்
 வங்கொலிநீர்க் ³காஞ்சி யிடை.

பகவதி.

108. மலையு மலையு மகிழ்ந்துறையும் வேயுங்
 கலையுங் கலையுங் கடவுந்—தொலைவில்
 அமரி யெமக்கரண மென்னுமவர் முன்னிற்
 குமரி குமரிமேற் கொண்டு.
109. அளவே வடிவொப்ப தன்றியே பச்சை
 யிளவேய் நிறத்தாலு மேய்க்குந்—துளவேய்
 சுலைக்குமரி போர்துளக்குங் காரவுணர் வீரந்
 தொலைக்குமரி யேறுகைப்பா டோள்.

(நிலை வேளி வீருத்தம்.)

110. சேயரி நாட்டமுஞ் செவ்வாயு மல்குலுமோ—அம்மானாய்
 ஆய்மலருந் தொண்டையு மாழியந் திண்டேரும்—அம்மானாய்
 மாயிருந் தானை மயிடன் றலையின்மேல்—அம்மானாய்
 பாயின சீறடிப் பாவை பகவதிக்கே—அம்மானாய்.

(கலிப்பாவகை.)

111. மழைதுழைந்து புறப்பட்ட மதியமு ஞாயிறும் போல்
⁴உழைமுழங்கு வலம்புரியுந் திகிரியு மொளிசிறப்பப்

(106) தொல். செய். 149 பேரா. நச் ¹தி யொக்க. ²செய்யாளைச்.
 (107) வீரசோ. அலங். 31; தண்டி. 77 உரை. ³கச்சியிடம். (108) தண்டி.
 93 உரை. (109) ஷே. 30 (110) யாப். வி. 68. (111) தொல். செய்.
 149 பேரா; நச். ⁴உழைவழங்கு.

¹பச்சென்ன வானிட்ட வில்லேபோற் பசுந்துழாய்
கச்சென்னக் கனல்கின்ற கவின்குலமேற் கவின்கெய்ய
ஆம்மேகத் திடைப்பிறந்த நரையுருமே றதிசயிப்ப
மைம்மேனி மருங்குதிர் ²வரியேறு வால்புடைப்ப
விண்டோயு மணிரீல ³வெற்பினிடை வேய்மிடைந்தாங்
கெண்டோளு மிடுநீழ விளங்கினிகள் களிகூரக்
கொதியாது கொதித்தெறிந்த கோட்டெருமைத் தலையின்மிசை
மிதியாத சீறடி மிதித்தன போற்றேன்றத்
தாங்கிய புகர்வாளுங் கேடகமூந் தனித்தனி
வாங்கிய கோளரவு மதியமும் போன்றிலங்க
மைதொடுத்த கடற்புறஞ்சூழ் மலையென்ன மணியல்குல்
கொய்துடுத்த பொற்றுக்கிலின் கொழுஞ்சோதி கொழுந்தோட்ட
நீனின்ற படிவத்தா னெடியோனை முதற்பயந்த
தாயென்று முதாமறை பரவினும்
யாயென் றல்ல தியாந்துணி யலமே.

(வண்ணகவோத்தாழ்சைக் கலிப்பா.)

112. கல்லினமே னூறிய கனபவளக் கொடியேய்ப்பக்
கொல்சின மதவெருமைத் தலையொதுங்கி மற்றதன்
சில்குருதி சீறடிமேற் சிலம்போடு கழனனைப்ப
விளங்குபொன் னெடுவரைமேல் வெய்துறுமி யெழுந்தாங்குத்
துளங்காச்சீர்ப் படையோடுந் தொழிலோடும் பொலிந்தோடக்
களங்கொண்டு முடியுகைத்த கலையானேற் றூர்தியோய்! (தரவு)
பெருந்தகைமை பிறிதொழியப் பிடிக்கோடுங் களிதேபோல்
அருஞ்சமத்து நினக்குடைந்த வவுணரை நினைக்குங்காற்
கரும்புருவ றதல்வியர்ப்பக் கச்சினால் விசித்தநின்
மருங்குல தளவெண்ணின் மாயமும் போலுமே ;
பேழ்வாய விற்றகூளி பின்னார்ப்ப முன்சென்று
லீழ்வாயா னீயெறிந்த வீரரை நினைக்குங்காற்
கேழ்க்கிள ரவிரமுனகைக் கிளியிருப்ப வெடுக்கில்லா
ம⁴ழைமை காணுங்கான் மம்மரும் போலுமே ;
வாளுற முயர்விசுமபின் வாய்மடித்து விரற்சுட்டித்
தாள்சோர நினக்குடைந்த தானவரை நினைக்குங்காற்

¹வானிட்ட வில்லேபோற் பசுந்துழாய் பச்சென்னக்—கானின் னு கனல்கின்ற
கதிர்முலமேற் கவின்கெய்ய. ²நகத்தரியே. ³வெற்பிடை (112) யாப். வி. 84.

பூனையார் தெழிலெய்தப் பொறியணை புரையுநின்
 தோளின தளவெண்ணிற் றேற்றாரும் ¹போலுமே (தாழிசை)
 எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)
 கடிகமழ் பூங்குலைக் கலங்கிருந் துடுப்பிற்
 காராராக் காந்தண்முகை வென்றன விரல் ;
 விரலுற விரித்தமைத்து விசும்புதை வந்து
 முலையொடு முத்தொடு மாறின பந்து;
 பந்தவிழ் பணிச்சென்னி கையற் றெரீஇய?
 அசோகி னந்தளி ரணியியற்ற வணிகொண்டது துதல் ;
 துதலிவர் கதுப்புக் குதவியபொன் களுலின மணி ;
 மணிமகர முருவாக நிகரொத்தன முத்து;² (அராகம்)
 அரியொண்க ணம்பிற் பிறழும் வரியல்குல்
 வண்டிருப் பன்ன தகைத்து;
 கூழை புறமுறத் தாழ்ந்தன வாழை
 வருமுகி மேய்க்கு முலை; (பேரெண்)
 பெருமட மான்பிணை வென்றது நோக்கு ;
 சிறுமருங்குற் கொல்கின முல்லைக் கொடி; (சிற்பெண்)
 படுமணி படுமொருகை; பைங்கிளி யதுவொருகை;
 வடிதுதி வேலொருகை; வால்கொண்ட தகைத்தொருகை;
 சேடகத்தாற் சேடொருகை; சிலைசேர்ந்த தொழிற்றொருகை;
 (இடையெண்)
 கோடொருகை ; இயமொருகை ; (அளவெண்)
 எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)
 இருபாற் பட்டநின் னிணையடி பரவுதும்
 ஒருபாற் பட்டெமக் கருளுவோ யெனவே. (சுரிதகம்)

113. முவிலை நெடுவே லாதி வானவன்
 இடமருங் கொளிக்கு மிமயக் கிழவி
 தனிக்கண் விளங்கு துதற்பிறை மேலோர்
 மிகைப்பிறை கதுப்பிற் சூடி வளைக்கையின்
 வால்பிடித் தாளி யேறித் தானவன்
 மாளக் கடும்போர் கடந்த குமரி

¹போலாரே. ²முத்துநகைக் கதிர்மின்னுக. வவிர்துகிலிடைப்பூங்கண்ணி
 னுக்கு? என்பது. இதன் அடுத்த அடி. (113) ஆசிரியமாலு (புறத்திரட்டு).

மூவா மெல்லடித் திருநிழல்
வாழி காக்கவிம் மலர்தலை யுலகே.

கண்ணுடையம்மையருளால் அவித்த நெல்முளப்பதைப்பற்றிய
வேண்பா.

114. கண்ணுடைய தாய்மகிமை காசினியோ ரிவ்வளவென்
றெண்ணுடைய தாய்மதிக்க வேலாது—மண்ணுடைய
புன்முளைக்க வெத்தனைநாட் போதுமுட னேயவித்த
நென்முளைத்தல் சால நிசம்.

நாமகள்.

115. தவளத் சாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.
116. என்னை யுடையாள் கலைமடந்தை யெவ்வுயிர்க்கும்
அன்னை யுடைய வடித்தளிர்கள்—இன்னளிசூழ்
மென்மலர்க்கே தங்கு மெனவுரைபபர் மெய்யிலா
வன்மனத்தே தங்குமோ வந்து.
117. இமயவர்கண் மோலி யிணைமலர்த்தாள் சூடச்
சமயந் தொறுநின்ற தையல்—சிமய
மலைமடந்தை வாச மலர்மடந்தை யெண்ணெண்
கலைமடந்தை நாவலோர் கண்.
118. பொத்தகமு ஞானத்து முத்திரையும் பொற்பளிங்கும்
வைத்த கமண்டலமும் வன்னிகையும்—முத்து
வடங்கொண்ட பூண்மூலையாள் வந்தென மனத்தே
இடங்கொண்டா ணீங்கிற் றிடர்.

(கம்பர்வாகீ.)

119. ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையும்
ஏய வுணர்விக்கு மென்னம்மை—தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளோ
இருப்பளிங்கு வாரா திடா.
120. படிக நிறமும் பவளச் செவ்வாபுங்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையுந்—துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத் முந்துதித்தாற்
கல்லஞ்சொல் லாதோ கவி.

(114) செந்தமிழ்த்தொகுதி கக. பக். ௪௯. (116) தண்டி. காபடி.
(117) தண்டி. 19 உரை. (118) பாரதம் (மியூ. காட. II, 502).

(காளமேகப்புலவர் பாட்டு.)

121. வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்து வீற்றிருப்பாள்—வெள்ளை
அரியா சனத்தி லரசரோ டென்னைச்
சரியா சனம் வைத்த தாய்.

சூரியபகவான்.

122. முன்னங் குடைபோன் முடிநா யகமணிபோன்
மன்னுந் திலகம்போல் வாளிரவி—பொன்னகலந்
தங்குங் கவுத்துவம்போ லுந்தித் தடமலர்போல்
அங்க ணுலகளந்தார்க் காம்.
123. மேகத்தான் வெற்பா னிமையான் விழுப்பனியான்
நாகத்தா னீமறைய நாட்கதிரே—யோகத்தாற்
காணாதார் நின்னை ¹நிலையாமை கட்டுரைப்பர்
நாணுத கண்ணெனக்கு நல்கு.

(கோச்சகவோடுபோது.)

124. தடங்கடற் பூத்த தாமரை மலராகி
அடங்காத முாற்சியா னருமறை வண்டிசைப்ப
ஆயிர வாராழி யவிரிதழின் வெளிப்பட்ட
²சேயித ழெனத்தோன்றுஞ் ³செழும்பகலி னிரவகற்றிப்
⁴படுபனிப் பகைநீங்கப் பருவத்து மழையானே
நெடுநிலங் குளிர்கூர நீர்மைசா னிழமுறி
அண்டங்கள் பலபயந்த வயன் முதலா மிமையோரைக்
கொண்டங்கு வெளிப்படுத்த கொள்கையை யாகலின்
ஒங்குயர் ⁵பருதியஞ் செல்வநின்
நீங்கா வுள்ள நீங்கன்மா ரொமர்க்கே

(பெருந்தேவபாணிவகை.)

125. ஆயிரங் கதிராழி யொருபுறந்தோன் றகலத்தான்
மாயிருந் திசைசூழ வருகின்ற வரவுணர்த்த
மனக்கமல மலரினையு மலர்த்துவான் றுருதல்

(122) தண்டி. 40 உரை. (123) தொல் புறத் 33. ¹யலையாமை (124)
தொல். செய். 150 பேரா; நச். ²சேயிழை. ³செம்பகலி. ⁴படுவகைப் பனிப்
பகை நீங்கப் பருவத்து—விடுமழை மறுத்திடினு மென்மலரின் மதுமழையால்.
⁵பருதிச். (125) தொல். செய். 146 பேரா; நச்.

இனக்கமல முணர்த்துவபோன் நெவ்வாயும் வாய்திறப்பக்

¹குடதிசையின் மறைவதூஉ மறையென்று கொள்ளாமைக்

²கடவுளர்த முறங்காத கண்மலரே கரிபோக

ஆரிருளும் புலப்படுப்பா னவனேயென் றுலகறியப்

³பாரசுலத் திருன்பருகும் பருதியஞ் செல்வகேள்!

(தாவு)

மண்டலத்தி னிடைநின்று வாங்குவார் வைப்பாராய்

விண்டலத்திற் கடவுளரை வெவ்வேறு வழிபடுவார்

ஒங்குலக் ⁴முழுதுபோர்த் திருவுருவி னென்றாகி

ஆங்கவரை வேறுவே றனித்தியென் றறியாரால்;

மின்னுருவத் தாரகைநீ வெளிப்பட்ட விடியல்வாய்

நின்னுருவத் தொடுங்குதலா னெடுவிசும்பிற் காணாதார்

எம்மினுங் காலவா யிடைக்கரந்து மாலவாய்

அம்மீனை வெளிப்படுபாய் நீயேயென் றறியாரால்;

தவாமதியந் ⁵தொறுநிறைந்த தண்கலை டலைத்தேயந்

துவாமதிய நின்னெடுவந் தொன்றாகு ⁶மென்றுணரார்

தண்மதியி ⁷னின்னொளிபுக் கிருளகற்றாத் தவற்றாற்கொல்

அம்மதியம் படைத்தாய் நீயேயென் றறியாரால்;

(தாழிசை)

நீராகி நிலம்படைத்தனை; நெருப்பாகி நீர்பயந்தனை;

⁸ஊழியிற் காற்றெழுவினை; ஒளிகாட்டி வெளிகாட்டினை;

(இருசீர்நான்கு)

கருவாயினை, விடராயினை, கதியாயினை, விதியாயினை,

உருவாயினை, அருவாயினை, ஒன்றாயினை, பலவாயினை; (ஒருசீரோட்டு)

எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)

விரிதிரைப் பெருங்கட லமிழ்தத் தன்ன

ஒருமுதற் கடவுணிற் பரவுதுந் திருவொடு

சுற்றந் தழீஇக் குற்ற நீக்கித்

துன்பந் தொடரா விற்ப மெய்திக்

கூற்றுத்தலை பணிக்கு மாற்றல் சான்று

சுழிபெருஞ் சிறப்பின் வழிவழி பெருகி

நன்றறி புலவர் நாப்பண்

வென்றியொடு விளங்கி மிகுதம்யா மெனவே.

¹குடதிசைக்கண். ²கடவுளரே தம்முறங்காக். ³பாருலகத். ⁴முழுது பொரத் திருவுருவி. ⁵தொறுநிறையத் தண்கலை யக்கலைதேயந். ⁶மென்றுணர் வார். ⁷னொளிபுக்கங். ⁸ஊரொழிவிற்.

பெருந்தொகை.

சந்திப்பகவான்.

(வள்ளி வாழ்த்து.)

126. பிறைகாணுங் காலத்தன் பேருருவ மெல்லாங்
குறைகாணு தியாங்கண்டு கொண்டு—மறைகாணு
தேய்ந்து வளர்ந்து பிறந்திறந்து செல்லுமென்
றாய்ந்தது நன்மாயை யாம்.

(தேவபாணி.)

127. குரைகடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு மாணினை
யிரவிரு ளகற்று நிலவினை யிறையவன் முடித்த வணியினை
கரியவன் மனத்தி னுதிதனை கயிரவ மலர்த்து மவுணனை
பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர் தபுக்க வினையையே.

நாற்றிசையதிபர்.

128. தெற்குக் குடக்கு வடக்குக் குணக்குமேல்
நிற்குந் திறத்துலகை நீடளிக்கும்—பொற்பினார்
நரெண் கலையோன் வருண னிரவியமன்
யாரும் புகழியல்பி னார்.
129. குடபால் வடபால் குணபாறென் பாலென்
றடைவே திசைநான் கவற்றுள்—இடையிரண்டு
நன்மைபுரி வோர்பயந்து நோக்குப வேனைய
வன்மை புரிவோர்க்கே யாம்.

அருகக்கடவுள்.

130. மண்டித் தடுமாறும் வாழ்விழந்தேன் மாதுயரப்
பண்டைப் பழவினேநோய் பற்றறுத்தேன்—பிண்டித்
திருமலை முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

(126) தொல். புறத். 33. (127) சிலப். 6. 37. (128) தண்டி. 106 உரை,
(129) இல. 107 உரை. (130) மிடி. காட்.

(வேண்டாழ்சைவகை.)

131. போதார் நறும்பிண்டிப் பொன்றார் ¹மணியணையான்
தாதார் மலாடியைத் தணவாது வணங்குவார்
தீதார் வினெகெடுப்பார் ²சிறந்து.

(வேண்கலிப்பாவகை.)

132. நாகினம்பூம் பிண்டிக்கீழ் நான்முகனாய் வானிறைஞ்சு
மாகதஞ்சேர் வாய்மொழியான் ³மாதவர்க்கு மல்லார்க்கும்
தீதகல வெடுத்துரைத்தான் சேவடிசென் றடைந்தார்க்கு
மாமுயரந் தீர்த லெளிது.

(கலிவேண்பாவகை.)

133. பண்கொண்ட வரிவண்டும் பொறிக்குயிலும் பயில்வாளு
விண்கொண்ட வசோகின்கீழ் விழுமியோர் பெருமானைக்
கண்ணுலு மனத்தாலு மொழியாலும் பயில்வார்கள்
விண்ணுளும் வேந்தரா வார்.
134. அணிநிழ லசோகமர்ந் தருணெறி நடாத்திய
மணிதிக முவிரொளி வரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசறுப் பவரே.
135. போது சாந்தம் பொற்ப வேந்தி
ஆதி நாதற் சேர்வோர்
சோதி வானந் துன்னு வோரே.
136. சீயஞ் சுமந்த மாசறு மணியணை
மேய வுரவோன் சேவடி
வாயின் வாழ்த்த வானுல கெளிதே.
137. நவைக்கணம் வீய நன்னூ லாய்ந்து
சேட்டலர் விராய மோட்டார் பிண்டி.
நன்னிழன் மேயோன் சேவடி
துன்னினர் துன்னலர் துகட்டினும் ⁴பிறப்பே.
138. உலகுடன் விளக்கு மொளிகிள ரவிர்மதி
மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை

(131) யாப். வி. 66: ¹மணியணிப்புனல். ²சென்று. (132, 133) ஷே. 5. ³வாசவர்க்கு. (134) ஷே. 8. யாப். கா. உறுப். 5; இலக். வி. 714. (135) ஷே. 3; யாப். கா. உறுப். 5. இலக். வி. 714. (136) ஷே. 11. (137) ஷே. 95. 914; பி. (138) ஷே. 82; யாப். கா. இலக். வி.

முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவனை
யறிவுசே ருள்ளமொ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்த ரென்ப
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே.

(சீத்திராக்கா).

139. ஒருதிரட் பிண்டிப் பொன்னெயின் மூன்றின்
ஈரதம் பயந்த நான்முக வண்ணல்
மூவகை யுலகிற்கு மொருபெருங் கடவுள்
நால்வகை யோனியு ளிருவனை கடிந்து
மூன்றெறி பயந்த செந்நெறி யொருவன்
நால்வகை யளவையு மிருவகைப் பண்பும்
ஒன்ற வுரைத்த முக்குடைச் செல்வன்
ஈரடி பரவின ரென்ப
பேரா ¹நன்னெறி பெறுகிற் போரே.

(எழுகூற்றிருக்கை.)

140. ஒருபொருட் கிருதுணி புரைத்தனை யொருகால்
இருபிறப் பாளர்க்கு மூவமிழ் தாக்கி
ஈரதம் பயந்த வோரரு ளாழியை
இருமலர் நெடுங்க ணரிவைபர் தம்மொடு
மூவகை யுலகி னால்வகைத் தேவரும்
மும்மையி னிறைஞ்சு மீரடி யொருவனை
இருவனை பிரித்து மூவெயின் முருக்கி
நாற்கதி தவிாத்த வைங்கதித் தலைவ
நான்மறை யாள மும்மதிற் கிழவ
இருகுண மொருமையிற் றெரிவுறக் கிளந்த
இருசுடர் மருட்டு முக்குடைச் செல்வ
நால்வகை வருணமு ஷ்வகைக் குலனும்
மாற்றி மாந்தர்க் கறிவுற வகுத்தனை
இந்நிற நறுமலர் முன்னுற வேந்தி
நாற்பெரும் படையொடு மும்மூன்ற வலங்கொண்
டிகுக்கையுங் கூப்பி யொருமையின் வணங்கி
அரசர் நெருக்குறாடி முரசுமுழங்கு முற்புத்

திருநிதிப் பிறங்கலொ டிமையவர் சொரிதலின்
 முருகயர் வுயிர்க்கு மும்மலர் மாரியை
 நால்வகை யனந்தமு நயந்தனை தேவாரின்
 ஐவகை விழவு மையற வெய்தினை
 ஆறுபுரி நிலையுந் தேறினர்க் கியம்பினை
 எழுநயம் விரித்த திருமறு மார்பினை
 அறுபொரு ளறைந்தனை யைம்பத மருளினை
 நான்குநின் முகமே மூன்றுநின் கண்ணே
 இரண்டுநின் கவரி யொன்றுநின் னசோகே
 ஒருதன்மையை யிருதிற்றத்தினை
 முக்குணத்தினை நால்வகையினை
 ஐம்பதத்தினை யறுபிறவியை
 ஏழுகற்றிய மாதவத்தினை
 அரிமருவிய மணியணையினை
 வளர்கதிரொளி மண்டலத்தினை
 அதனால்,
 மாகெழு நீழற் கேவலந் தோற்றிய.
 ஆதியங் குரிசினிற் பரவுதும்
 தீதறு சிவகதி சேர்கயா மெனவே.

(அ.உச தூர்த்தம்.)

141. கருமால் வினைகள்கை யேறிச் செடிசெய்து காறடப்பே,
 யருமா நிரயத் தழுந்துதற் கஞ்சியஞ் சோதிவளர்
 பெருமான் மதிதெறு முக்குடை நீழற் பிணியொழிக்குந்
 திருமா றிருந்தடிக் காளா யொழிந்ததென் சிந்தனையே.
142. செருவினை வைவேற் றிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
 லுருவினை யொண்போ துறுநின் பாதங் குறைவறியாக
 கருவினை யாட்டுங் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
 திருவினை யாடுங் கனவரை யாகச் சிவவரணே.
143. முரன்று சென்று வட்டின
 நிரந்த பிண்டி நீழலுள்
 பரந்த சோதி நாதனெம
 அரந்தை தீர்க்கு மண்ணலே.

144. கயற்கருங்க ணந்நலார்
முயக்கநீங்கி மொய்ம்மலர்
புயற்புரிந்த புண்ணியர்க்
கியற்றுமின்க ளீரமே.
145. பொங்கு சாமரை தாம்வீசச்
சிங்க பீட மமர்ந்தவெங்
கொங்கு சேர்குளிர் பூம்பிண்டிச்
செங்க னுனடி சேர்மினே.
146. போது விண்ட புண்ட ரீக
மாத ரோடு வைக வேண்டின்
ஆதி நாத ராய்ந்த நூலின்
நீதி யோதி நின்மி னீடு.
147. வினையைத் தான்மிடைந் தோட்டிரீர்
அனகத் தானருள் காண்குறிற்
கனகத் தாமரைப் பூமிசைச்
சினனைச் சிந்திமின் செவ்வனே.
148. உலக மூன்று மொருங்குட னேத்துமாண்
டிலக மாய திறலறி வன்னடி
வழுவி னெஞ்சொடு வாலிதி னுற்றவும்
தொழுவ ரெல்வினை நீங்குக வென்றியான்.
149. ஆதி யானற வாழியி னுனலர்ச்
சோதி யான்சொரி பூமழை யான்வினைக
காதி வென்ற பிரானவன் பாதமே
நீதியா னினை வாழிய நெஞ்சமே.
150. போதுறு முக்குடைப் பொன்னெயி லொருவன்
தாதுறு தாமரை யடியினை பணிந்தார்
தாதுறு தாமரை யடியினை பணிந்தார்
தீதுறு தீவினை யிலரே.
151. துங்கக் கனகச் சோதி வளாகத்
தங்கப பெருநூ லாதியை யாளும்
செங்கட் சினவேள் சேவடி சோவார்
தங்கட் கமருந் தண்கட னுடே.

(144-147) யாப். வி 95. (148) ஐ. 37. (149) வெ. 95. (150) ஐ. 76. (151) ஐ. 95.

152. முருகவிழ்தா மரைமலர்மேன் முடியிமையோர் புடைவரவே
வருசினனா ருமறைநூல் வழிபிழையா மனமுடையார்
இருவினைபோய் விழமுறியா வெதிரியசா தியையெறியா
நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவர்சோ தியினிடையே.
153. இந்திரர்க ளேத்துமடி யீண்டியிர்க ளோம்புமடி
வெந்திறல் ஞாயிற்றெழில் வீவிலொளி வெல்லுமடி
மந்திரத்தி னேதுமடி மாதுயரந் தீர்க்குமடி
யந்தரத்தி னுயவிதழ்த் தாமரையி னங்கணடி.
154. கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள குடைகுடையொடு குடைமிசை
கடிநறுமலர் சொரிவனவுள கடிமதிலுள கவரியுமுள [யுள
அடிவழிபடு மமரருமுள ருளகழி யொ டரியீணையுள
இடிமுரசமு மதிர்வனவுள வினிதினிதவ ரதுதுறவுமே.
155. பிணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைநா மறியப்
பணியாய் மணியா ரீணமேற் படிவா யொரு மூவுலகுங்
கணியா துணருங் கவிஞர் கலைமா மடவாள் கணவா
அணியார் கமலத் தலரா சனனே யறவாழியனே.
156. திருகிய புரிசுழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிகுல மருவிய படையொடு
பிரிதவி லரசவையும்
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளை
நனியக லாவருகன
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைகு
ரமரொளி யமருலகே.
157. கரிமருவு கடிமதிலி னிடுகொடிக டிசைதடவு கடுமை யினதாய்த்
திருமருவு பெருவிழுவொ டமார்குழு வொழுக்குதொழு செழுமை வழு
தருமரபி னரபதிக ளாணிகளரு மணிமகுட முற மறுவிலாக்
குருமருவு விரிகமல சரணநனி பணிவர்மலி குருசி னகரே.
158. அழலணங்கு தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச் சேர்ந்து
நிழலணங்கு முருகுயிர்ந்து நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் போலும்
நிழலணங்கு முருகுயிர்ந்து நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் மாயிற்
நொழலணங்கு மன்புடையார் குழொளியும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்
[தே.

(152) யாப. வி. 78; யாப. கா. (153) ஐ. 89. (154-5) ஐ. 94.
(156-7) ஐ. 95. (158) சிலப். 7. பக. 205.

159. கங்கணக்கைப் பைந்தார்க் கனைகழற்காற்
கருவரைபோ னீண்டமார்பிற் காமர்கோலம்
பொங்கிய சாமரை பொற்ப வேந்திப்
புடைநின் றியக்கர்கள் போற்றி வீசச்
சிங்கஞ் சுமந்துயர்ந்த வாசனத்தின்மேற்
சிவகதிக்கு வேந்தாகித் தேவ ரேத்த
அங்கம் பயந்த வறிவனாகிய வறப்படைமூன்
றாய்ந்தானடி யடைவா மன்றே.
160. படையொன்று மில்லை யணியில்லை சுற்ற
மதுவில்லை பற்று மினியொன்
றடைகின்ற தில்லை யமிழ்துண்ட தில்லை
யறிவொன்று மெண்ணி யறியார்
புடைநின்று நான்ற மணிமாலை போக
நிலவீசு மாக முறுநீள்
குடையொன்ற தொன்று மதன்மேல தொன்று
முடையார்க்கி தென்ன குணனே.
161. சோதி மண்டலந் தோன்றுவ துளதேற்
சொரியு மாமலர்த் தூமழை யுளதேற்
காதி வென்றதொர் காட்சியு முளதேற்
கவரி மாருதங் கால்வன வுளவேற்
பாத பங்கயஞ் சேர்நரு முளரேற்
பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
ஆதி மாதவர் தாமநு குளரேல்
அவரை யேதெரிந் தாட்படு மனனே.
162. கடுநாக மதனடக்கி நெடுநீர்ப் பொய்கைக்
கடிமலர் வேய்ந் தூலகளவும் பரந்துகந்த
நெடுமாலை நறுமுடிமேல் வைத்து யேனு
நின்னையே போனயக்க நின்ற ரெல்லாம்
கொடுமாலை வினையாக்கர் குறும்பு சாயக்
குளிரிளம்பூம் பிண்டிககிழ் மார்ந்த கோமான்
தடுமாற்றந் தலைப்பிரிக்குஞ் சரண மல்லாற்
றலைக்கணியா ளென்றுரைத்த றகவோ வாழி.
163. கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாதரோடு கூடி நீடு மோடை நெற்றி
வெங்கண் யானை வேந்தர் போந்து வேத கீத நாத வென்று நின்று தாழ

அங்க பூர்வ மாதிரியாய் வாதி நூலி நீதி யோது மாதிரியாய் [னே.
செங்கண் மாலை மாலை¹ காலசேர்நர் சேர்வர் சோதி சேர்ந்த சித்தி தா

164. அனவரத மமர ராரிவையரொ டணுகி யகனமரு முவகை
யதுவிதியி னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபால்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல நிலவு
கனகமுடி கவினு கழலரசர் துழனி யொருபால்
தனவரத நளின சரணநனி பரவு தகவுடைய முனிச
தரணிதொழ வழுவி றருமநெறி மொழிவ ரொருபால்
சினவரன பெருமை தெரியினிவை யவன திருவிரவு கிளவி
தெளிநு மொழியளவு சிவபுரம தடைத றிடனே.

(நேரிசையோத்தாழிசைக் கலிப்பா.)

165. முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கீழ் முனைவனாய்
எத்திசையும் பல்லுயிர்க ளின்புற வினிதிருந்து
பத்துறு ²காவதம் பகைபசி பிணிநீங்க
உத்தமர்க டொழுதேத்த ³வொளிர்வரைபோற் செவ்வியோய்! (தரவு)
எள்ளினத்து மிடரின்றி யெழின்மாண்ட பொன்னெயிலின்
உள்ளிருந்த வுன்னையே ⁴யுறுதுணையென் றடைந்தோரை
வெள்ளில்சேர் வியன்காட்டு ஞ்றைகென்றல் விழுமிதோ ;
குணங்களின் வரம்பிகந்து கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களும்வந் தடியேத்தக் காதலித்துன் னடைந்தோரைப்
பிணம்பிறங்கு பெருங்காட்டு ஞ்றைகென்றல் பெருமையோ;
விடத்தகைய வினைநீக்கி வெள்வளைக்கைச் செந்துவர்வாய்
மடத்தகைய மயிலனையார் வணங்கரின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காடுறைக வென்பதுரின் தகுதியோ. (தாழிசை)
எனவாங்கு (தனிச்சொல்)

⁵எனைத்துணைய யாயினு மாகமற் றுன்கட்

டினைத்துணையுந் தியவை யின்மையிற் சேர்நும்

வினைத்தொகையை வீட்டுக வென்று.

(சுரிதகம்)

(அம்போதாங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவகை.)

166. அலைகடற் கடிரமுத்த மணியயிர மவையணிந்து
மலையுறைமா சுமந்தேந்நு மணியணமென் மகிழ்வெய்தி

(163) யாப். வி. 25; யாப். கா. உறுப். 13; இலக்.வி. ¹காலை மாலை சென்று.
(164) ஷே. 94. (165) ஷே. 82. இலக். வி. 738. ²திசையனைத்தும். ³ஒளிவரை
செலுகிடுஞ், ⁴உயிர்த்துணையென் ⁵அனைத்துணை. (166) யாப். வி. 83.

பெருந்தொகை.

யோசனைகூழ் திருநகரு ஞாலகொருமூன் றுடனேத்த
 ஈசனையா மினிதமர்ந்தங் கிருடிகட்கு மிறையவர்க்கும்
 அருளறமே யறமாக வயலார்கண் மயலாக
 இருளறநன் கெடுத்தியம்பி யிருவினைகள் கடிந்திசினோப்! (தரவு)
 துன்னாத வினைப்பகையைத் துணிசெய்யுந் துணிவினையாய்
 இன்னாத பகைமுனைபோ லெரித்தடக்கு நினைப்பினால்
 இருளில்லா வுணர்வென்னு மிலங்கொளியா லெரித்தனையாய்
 அருளெல்லா மடைந்தெங்க ணருளுவதுன் னருளாமோ ;
 மதிபுரைமுகக் குடைநீழன் மகிழ்வெய்தி யடைந்தோரைக்
 கதிபொருதக் கதிர்வரைமேற் கதிர்பொருத முகம்வைத்துக்
 கொன்முனைபோல் வினைநீங்கக் குளிரிழற்கண் மகிழ்ந்தனிர்போல்
 நின்மினீ ரொனவுரைத்தல் நிருமலநின் பெருமையோ ;
 மனைதுறந்து வனம்புகுமின் மலமறுக்க லுறுவீரோல்
 வினையறுக்க லுறுவார்க்கு விழுச்செல்வம் பழுதென்றிங்
 கலகில்லாப் பெருஞ்செல்வத் தமராசர் புடைசூழ
 உலகெல்லா முடன்றுறவா வுடைமையுநின் னுயர்வாமோ ; (தாழிசை)
 அரசரு மமரரு மடிநிழ லமர்தர
 முரசதி ரிமிழிசை முரணிய மொழியினை ; (அராகம்)
 அணிகிள ரவிர்மதி யழகெழி லவிர்சுடர்
 மணியொளி மலமறு கனலி நின்னிறம் ;
 மழையது மலியொலி மலிகட லையொலி
 முழையுறை யரியது முழக்க நின்மொழி ; (பேரெண்)
 வெலற்கரும் வினைப்பகை வேரொடும் வென்றனை ;
 சொலற்கரு மெய்ப்பொருண் முழுவதுஞ் சொல்லினை ;
 அருவினை வெல்பவர்க் கரும்புனை யாயினை ;
 ஒருவினை யாகி யுலகுட னுணர்ந்தனை ; (இடையெண்)
 உலகுட னுணர்ந்தனை ; உயிர்முழு தோம்பினை ;
 நிலவுறழ் நிறத்தினை ; நிழலிய லிபாக்கையை ;
 மாதவர் தாதையை ; மலர்மிசை மகிழ்ந்தனை ;
 போதிவர் பிண்டியை ; புலவருட் புலவினை ; (சிறுநெண்)
 எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)
 அருளுடை யொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
 இருளறு திகிரியொடு வலம்புரித் தடக்கை
 ஒருவினை வேண்டி விருநிறங் கொடுத்த

நந்தி மால்வரைச் சிலம்ப னந்தி
ஒற்றைச் செங்கோ லோச்சிக்
கொற்ற வெண்குடை நிழற்றுக் வெனவே. (சுரிதகம்)

167. பிறப்பென்னும் பிணர்நீங்கப் பிரிவரிய வினைக்கடலை
அறப்புணையே புணையாக மறுகரைபோய்க் கரையேறி
இறப்பிலநின் னருள்புரிந்தாங் கெமக்கெல்லா மருளிணையாய்
மறவாழி யொளிமழுங்க மனையவர்க்கு முனையவர்க்கும்
அறவாழி வலனுயரி யருணெறியே யருளியோய்! (தரவு)
அருளெல்லா மகத்தடக்கி யடிநிழலை யடைந்தோர்க்குப்
பொருளெல்லா நீவிளங்கப் புகரில்லா வகையினால்
இருளில்லா ¹வியன்ஞான மியம்புவதுன் னியலாமோ;
தீதில்லா நயமுதலாத் திருந்தியநல் லளவைகளாற்
கோதில்லா வரும்பொருளைக் குறைவின்றி யறைந்ததற்பின்
பேதில்லா ²வியற்காட்சி யருளியதுன் பெருமையோ;
துணையில்லாப் பிறப்பிடைக்கட் டெரெல்லா முடனகலப்
புணையில்லா வுயர்கட்குப் பொருளில்லா வருளினால்
இணையில்லா ³வியலொழுக்க மிசைத்ததுநின் னிறைமையோ.
(தாழிசை)

அருள்புரி திருமொழி யமரரு மரசரு
மருள்வரு மணிதரு மகிழ்வுற வியம்பினை; (அராகம்)
பூமலர் துதைந்த பொழிலணி கொழுநிழற் றேமல ரசோகினை;
சூமலர் விசும்பின் விஞ்சையர் பொழியு மாமலர் மாரியை; (பேரெண்)
காமரு கதிர்மதி முகத்தினை;
சாமரை யிடையிடை மகிழ்ந்தனை;
தாமரை மலர்புரை யடியினை;
தாமரை மலர்மிசை யொதுங்கினை; (இடையெண்)
அறிவனை; அதிசயனீ, அருளினை, பொருளினை;
உறுவனை; உயர்வினை; உலகினை; அலகினை; (சிற்பெண்)
எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)
இனையை யாதலின் முனைவருண் முனைவு
நினையுங் கால நின்னடி யடைதும்
ஞானமூங் காட்சியு மொழுங்கமு நிறைந்து
துன்னிய தீவினைத் துகடர்
முன்னிய பொருளான முடிபெருமக் கெனவே. (சுரிதகம்)

(167) டாப், ரி. 83. ¹நன்ஞானம், ²நற்காட்சி, ³நல்லொழுக்கம்.

168. நலங்கிளர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார்
இலங்கெயிற் றழலரிமா நெருத்தஞ்சே ரணையின்மேல்
இருபுடையு மியக்கரச ரிணைக்கவரி யெடுத்தெறிய
விரிதாமந் துயல்வருஉம் வெண்குடைமூன் றுடனிழற்ற
வண்டாற்ற நாற்காதம் வகைமாண வுயர்ந்தோங்கும்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டிக்கீழ்த் தகைபெறவீற் றிருந்தனையே! (தரவு)

ஒல்லாத பிறப்புணர்த்து மொளிவட்டம் புடைசூழ
எல்லார்க்கு மெதிர்முகமா யின்பஞ்சேர் திருமுகத்துள்
ஏர்மலர மணிப்பொய்கை யெழிலாம்பற் பொதியவிழ
ஊர்களோ டுடன்முளைத்த வொளிவட்டத் தமர்ந்தன்றே;
கனவயீரங் குறடாகக் கனல்பைம்பொன் சூட்டாக
இனமணி யாரமா வியன்றிரு ளிரிந்தோட
அந்தரத் துருளுநின் னலர்கதி ரறவாழி
இந்திரனும் பணிந்தேத்த விருவிசம்பிற் றிகழ்ந்தன்றே;
வாடாத மணமால வானவர்க ளுள்ளிட்டார்
நீடாது தொழுதேத்த நிறஞ்சேர்ந்த பெருங்கண்ணு
முகிழ்பரிதி முகநோக்கி முறுவலித் துண்ணெகிழ்ந்து
திகழ்தகைய குடைபுடைசூழ் திருந்துவிழ றிளைத்தன்றே. (தாழிசை)

மல்லல் வைய மடிதொழு தேத்த
அல்லல் நீத்தக் கறப்புணை யாயினே;
ஒருதுணி வழிய வுயர்க்கர ணை
இருதுணி வொருபொருட் கியல்வகை கூறினே;
(நாற்சீர் ஈரடி யிரண்டம்போதரங்கம்)

எடலர் தாமரை யேந்து நின்னடி;
வீடொடு கட்டின விளைக்கு நின்மொழி;
விருப்புறு தமனியம் விளக்கு நின்னிழம்;
ஒருத்தல் கூடுற வருற்று நின்புகழ்;
(நாற்சீர் ஓரடி நான்கம்போதரங்கம்)

இந்திரற்கு மிந்திர னீ; இணையில்லா விருக்கையை நீ;
மந்திர மொழியினே நீ; மாதவர்க்கு முதல்வனு நீ;
அருமைசா லறத்தினே நீ; ஆருயிரு மளித்தனே நீ,
பெருமைசால் குணத்தினே நீ; பிறர்க்கறியாத் திறத்தினே நீ,
(மூச்சீர் ஓரடி எட்டம்போதரங்கம்)

பரம னீ ; பகவ னீ ; பண்ணவ னீ ; புண்ணிய னீ ;
 உரவ னீ ; குரவ னீ ; ஊழி நீ ; உலகு நீ ;
 அருளு நீ ; அறமு நீ ; அன்பு நீ ; அணைவு நீ ;
 பொருளு நீ ; பொருப்பு நீ ; பூமியு நீ ; புணையு நீ ;
 (இருசீரோரடிப் பதினாறம்போதாங்கம்)

எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)
 அருணெறி யொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
 திருமிகு சிறப்பிற் பெருவகை யகலத்
 தெண்மிகு தானைப் பண்ணமை நெடுந்தேர்
 அண்ணல் யானைச் செங்கோல் விண்ணவன்
 செருமுனை செருக்கறத் தொலைச்சி
 ஒருதனி வெண்குடை யோங்குக வெனவே. (சுரிதகம்)

169. கடையில்லா வறிவோடு ஞானமுங் காட்சியும்
 உடைமையா யுலகேத்த வொண்பொருள தியல்புணர்ந்து
 மறவாழி யிமையவரு மாதவரும் புடைசூழ
 அறவாழி வலனுபரி யருணெறியே யருளியோய்! (தரவு)

வினையென்னும் வியன்பகையை வேரோடு முடன்கீழ்த்து
 முனையவர்க டொழுதேத்த விருப்பதுநின் முறைமையோ;
 பொருளாடல் புரியீரேற் புகர்தீரு மெனவருளி
 மருளாளு மணியணைமேன் மகிழ்வதுநின் மாதவமோ;
 வேந்தர்க்கு முனைவர்க்கும் விலங்கிற்கு மருடுறவாத்
 தோந்தீரத் துறந்தநின் துறவாசந் துறவாமோ; (தாழிசை)

முழுவது முணர்பவர் முனைவருண் முனைவர்க்
 டொழுதெழு துதியொலி துதைமல ரடியினை; (அராகம்)

நிழன்மணி வினையொளி நிகர்க்கு நின்னிழம்;
 எழின்மதி யிதுவென விகலு நின்முகம்; (பேரெண்)

கருவினை கடந்தோய்நீ; காலனை யடர்ந்தோய்நீ;
 ஒருவினையு மில்லோய்நீ; உயர்கதிக்கு முனைவனீ; (துடையெண்)

அறவ னீ; அமல னீ; அருளு நீ; பொருளு நீ;
 உறவு நீ, உயர்வு நீ, உலகு நீ, அலகு நீ; (சிற்பெண்)

எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)
 அருளுடை யொருவநின் னடியினை பரவுதும்
 இருளுடை நாற்கதி யிடர்முழு தகலப
 பாடுதற் குரிய பல்புகழ்
 வீடுபே றுலகங் கூடுக வெனவே. (சுரிதகம்)

(வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பா.)

170. தெரிவில்லா வினைகெடுத்துத் தீவினையிற் றெரிந்தோங்கிச்
சரிவில்லா விற்பத்தாற் சங்கரனு முழுதுலகுந்
தெரிந்தொன்றி யுணர்ந்ததின் நிப்பியனா னந்தன்னால்
விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால் விண்ணுவுமாய் மண்ணின்மிசைத்
தேர்வுற்ற வாரிட நான்மையினுந் திரிவில்லாச்
சார்வுற்ற நான்மையினுஞ் சதுமுகளு யுயர்ந்தனையே! (தரவு)

இருத்தியு னானெறிய தியல்வகை தன்னாலும்
வருத்தாத கொள்கையான் மன்னுயிரைத் தலையளிப்போய்
தொடர்த்தமுக்கும் பினியரசன் றொடர்ந்தோட ஞானத்தால்
அடர்த்தமுக்க வென்றதுநின் னறமாகிக் காட்டுமோ;
ஏதிலா வுயிர்களை யெவ்வகைக் கதியகத்தும்
காதலா லுழப்பிக்குங் காமனைக் கறுத்தவன்
வடிவுகெடச் சிந்தையா லெரித்ததூஉம் வல்வினையைப்
பொடிபட வென்றதுநின் பொறையுடைமை யாகுமோ;
எவ்வுயிர்க்கு மோரியல்பே யென்பவை தமக்கெல்லாம்
செவ்விய நெறிபயந்து சிறந்தோங்கு குணத்தையாய்க்
கொலைத்திறத்தாற் கூட்டுண்ணுங் கூற்றப்பே ரரசனுங்க
அலைத்தவனை வென்றதுநின் னருளாகிக் கிடக்குமோ; (தாழிசை)
தாதுறு நனைகினை தழலெழில்-சுழல்சுழல்
சைவகை முகைநரு தடமல ரசோகினை;
சீருறு கெழுதகு செழுமணி முழுதணி
செறியுளை விலங்கர சணிபொளி னனையினை;
வாருறு கதிரெதிர் மரதக நிரைநிரை
வரிபுரி தெளிமதி வெருவரு குடையினை;
போருறு தகையன புயலுளர் வியலொளி
புதுமது நறவின புனைமலர் மழையினை;
பொறிகிள ரமரர்கள் புகலிட மெனமனும்
பொலிமலி கலிவெலும் பொருவறு மெயிலினை;
வெறிகிள நுருவின விரைவினி னினிதெழ
எறிவரு தெரிதக வினிதுளர் கவரியை;
விறலுள பிறவியை வெருவரு முறைதெறு
வியலெரி கதிரொன மிடலுடை யொளியினை;

அறிவுள வமரர்க ளதிபதி யிவனென
இடனுடை யிடிபட வெழுவன விசையினை. (அராகம்.)
மன்னுயிர் காத்தலான் மறம்விட்ட வருளினே
டின்னுயி ருய்கென்ன வில்லறமு மியற்றினையே ;
புன்மைசா லறநீக்கிப் புலவர்க டொழுதேத்தத்
தொன்மைசால் குணத்தினும் றுறவரசாய்த் தோற்றினையே. (பேரெண்)

பீடுடைய விருக்கையைநின் பெருமையே பேசாதோ ;
வீடுடைய நெறிமையைநின் மேனியே விளக்காதோ ;
ஒல்லாத வாய்மையைநின் னுறுபுகழே யுரையாதோ ;
கல்லாத வறிவுநின் கட்டுரையே காட்டாதோ ; (இடையெண்)
அறிவினா ளளவிலைநீ ; அன்பினா லசைவிலைநீ ;
செறிவினாற் சிறந்தனைநீ ; செம்மையாற் செழுங்கதிர்நீ ;
காட்சியாற் கடையிலைநீ ; கணஞ்சூழ்ந்த கதிர்ப்பினைநீ ;
மாட்சியான் மகிழ்வினைநீ ; மணிவரைபோல் வடிவினைநீ ; (சிறுநெண்)
வலம்புரி கலந்தொருபால் ; வால்வளை குரிமிர்ந்தொருபால் ;
நலந்தரு கொடியொருபால், நலம்புணர் குணமொருபால் ;
தீதறு திருவொருபால்; திகழொளி மணியொருபால்;
போதுறு மலரொருபால்; புணர்கங்கை யாரொருபால்;
ஆடியி னொளியொருபால்; அழலெரி யதுவொருபால்;
மூடிய முரசொருபால்; முழங்குநீர்க் கடலொருபால்;
பொழிலொடு கயமொருபால்; பொருவறு களிரொருபால்;
எழிலுடை யேறொருபால்; இணையரி மாறொருபால்; (அளவெண்)
எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)
இவைமுத லாகிய விலக்கணப் பொறிகிளர்
நவையில் காட்சி நல்லறத் தலைவநின்
தொல்குணந் தொடர்நதுநின் நேதலுதும் பங்குணப்
பெருநெறி யருளியெம் பிறவிபைத் தெறுவதோர்
வரமிகத் தருகுவை யெனநளி
பரவுதும் பரமனை எழியினை பணிந்தே. (சுரிதகம்)
(வஞ்சிப்பா.)

171. மந்தா சிலம் ¹வந்தசைப்ப
வெண்சாமரை புடைபெயர்தரச்
செந்தாமரை நாண்மலர்மிசை

(171) யாப். வி. 21, 32; யாப். கா. உறுப். 11. மேற்; இலக். வி. 715;
¹மருங்கசைப்ப.

எனவாங்கு,

இனிதி னொதுங்கிய விறைவனை
மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே.

172. தாளோங்கிய தண்பிண்டியின்
நாண்மலர்விரி தருமிழற்கீழ்ச்
சுடர்பொன்னெயி னகர்நடுவண்
அரியணைமிசை யினிதமர்ந்தனை
அதனால்,
பெருந்தகை யண்ணனிற் பரசுதும்
திருந்திய சிவகதி சேர்கயா மெனவே.

(குறளடி வஞ்சிப்பா.)

173. அங்கண்வானத் தமரசரும்
வெங்களியான வேல்வேந்தரும்
வடிவார்கடந்தன் மங்கையரும்
கடிமலரேந்திக் கதழ்ந்திறைஞ்சச்
சிங்கஞ்சுமந்த மணியணைமிசைக்
கொங்கவிரசோகின் ¹கொழுமிழற்கீழ்ச்
செழுரீர்ப்பவளத் திரள்காம்பின்
முழுமதிபுரையு முக்குடைநீழல்
வெங்கண்வினைபபகை விளிவெய்தப்
பொன்புனைநெடுமதில் புடைவளைபப
அனந்தசதுட்டய மவையெய்த
²நனந்தலையுலகுட னவைவீங்க
மந்தமாருத மருங்கசைபப
³அந்தரதுந்துவி நின்றியம்ப
இலங்குசாமரை யெழுந்தலமர
நலங்கிளர்பூமழை நனிசொரிதர
இனிதிருந்து,
அருணெறி நடாத்திய வாதிதன்
திருவடி பரவுதுஞ் சித்திபெற்றப் பொருட்டே.

174. பூந்தண்சினை மலர்மல்கிய பொழிற்பிண்டி
வேந்தன்புகழ் பரவாதவா வினைவெல்லார்

(172) யாப். வி. 12. (173) ஐடி. 13, 90; யாப கா. உறுப். 9 மேற்.
இலக். வி. 716, 718 உரை; ¹குளிரிமிழற்கீழ். ²நனந்தலையுலகுடை. ³அந்தர
துந்துமி. (174) ஐடி. 93; யாப. கா. உறுப். 14 மேற்.

அதனால்,

அறிவன தடியினை பாவப்

பெறுகுவர் யாவரும் பிறவா நெறியே.

175. வினைத்திண்பகை விழச்செற்றவன்

வனப்பங்கய மலர்த்தாளினை

நினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர்

நாளும்,

¹மயலா நாற்கதி மருவார்

பெயரா மேற்கதி பெறுகுவர் விரைந்தே.

176. வாளுர்தொழ வண்டாமரைத்

தேனார்மலர் மேல்வந்தருள்

ஆனாவருள் கூறிவினைக்

²காளுர்,

மலர்கொண் டேத்தி வணங்குநர்

பலர்புகழ் முத்தி பெறுகுவர் விரைந்தே.

177. கோழியுங் கூவின ³குக்கில் குரல்காட்டுந்

தாழியு ணீலத் தடங்கண்ர் போதுமினோ

ஆழிசூழ் வையத் ⁴தறிவ னடியேத்திக்

கூழை நனையக் குடைந்துங் குளிர்புனல்

ஊழியு மன்னுவா மென்றேறலோ ரெம்பாவாய்.

(சீந்தடி வஞ்சிப்பா.)

178. கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தானன

வடிவாலெயிற் றழலுளையன வள்ளுகிரன

புணையெருத்தி னிணையரிமா னையேறித்

துணையில்லாத் துறவுநெறிக் ஈறையனாகி

எயினடுவ ணினிதிருந் தெல்லோர்க்கும்

பயிப்படுவினை ⁵பத்திமையிற் செப்பியோன்

புணையெனத்

திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ

⁶வெருவுறு நாற்கதி வீடுநனி யெளிதே.

(175) யாப், கா, செய். 1 மேற்; இலக், வி. 740 உரை. ¹மயலார். (176) இலக், வி. 740 உரை; ²காணு. (177) யாப், வி. 93; யாப், கா, ஒழி, சி. மேற்; ³குக்கிலழைத்தன, குக்கில் குரலியம்பும். ⁴தண்ணல். (178) ஷே 90: யாப், கா, செய். 14 மேற்; ⁵பத்தியாலார், ⁶விரிவுறு.

உச்சந்தமலை.

179. துடித்தடித் திமித்தரு துளங்குவெள் ளருவிநீர்
தொடுத்தெடுத்த மாலைபோற் றொடர்ந்துதோன்றுந் தூய்மைசால்
அடுத்தெத் துரைபுக வசைவில்சீ ருச்சந்தம்
மடுத்தெத்து வைகலு மறத்தலின்றி வாழ்த்துவாம்.

தீபங்குடி.

[செயங்கொண்டாரை அபயன் 'உமதுர் யாது?' என்று
கேட்டபோது சொன்னகவி.]

180. செய்யும் வினையு மிருளுண் பதுவுந்
தேனுந் நறவும மூனுங் களவும்
பொய்யுங் கொலையு மறமுந் தவிரப
பொய்தீ ரறநூல் செய்தார் தமதூர்
கையும் முகமும் மிதமும் விழியுங்
காலுந் நிறமும் போலுங் கமலம்
கொய்யும் மடவாரா கனிவா யதரங்
கோபங் கமமுந் தீபங் குடியே.

பழையாற்று மாதவன்.

181. ஏறுயர் கொடியி னிருவிசும் பதிரு மெறிமுர சதிற்கடற் றுனை
வீறுயர் மணிக்கால் வெண்குடை யோங்கு தண்டுகை யின்பழையாற்று
மாறடு படிவ ¹மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
வீறடு ²கதிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்துணை யாமே.
182. முழங்கு களியாணை மூரிக் கடற்படை முறிதார் மன்னர்
வழங்கு கிடமெல்லார் தன்புகழே போக்கிய வைவேல் விண்ணன்
செழுந்தண்பும் பழசையுட் சிறந்துநா ளுஞ்செய
எழுந்த சேதிகத்து ளிருந்தவண் ணல்லடி
விழுந்தண்பு மலர்களால் வியந்துநா ளுந்தொழத்
தொடர்ந்துநின் றவ்வினை துறந்துபோ மாலரோ.

சைநர்க்குச் சிறந்த மலைகள்.

183. பரங்குன் றொருவகம் பப்பாரம் பள்ளி
யருங்குன்றம் பேராந்தை யானை மிருங்குன்றம்
என்றெட்டு வெற்பு மெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச்
சென்றொட்டுமோ பிறவித் திங்கு.

(179) யாப்.வி. 95. (180) தமிழ். நா. 114. (181) யாப்.வி. 95. ¹மதியுறு
நகருண். ²மெறிக. (182) ஷே. 67. (183) திருவாஸவாயுணையார் பு, குறிப்
புரை, பக். 288.

புத்தபகவான்.

184. அரியேறு முன்னுயர்த்த வாதியான் வண்டின்
புரியேறும் போதி நிழற்கீழ்ப்—பெரியோன்
அடித்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து.
185. வடிமலர்த்தார் நாகர் மணிக்கவரி வீச
முடிமலர்த்தேம் போதிமையோர் தன்னடிகீழ்ப் பெய்ய
இனிதிருந்து நல்லறஞ் சொல்லியா நெல்லாத்
துனியிருந்த துன்பந்தீர்ப் பான்.

(வண்ணகவோத்தாழிசைக் கலிப்பா.)

- 186 திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக
உருமேவி யவதரித்த வுயிரனைத்து முயக்கொள்வான்
இவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க
எவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன
விலங்குகதி ரோரிரண்டும் விலங்கிவலங் கொண்டுலவ
அலங்குசினைப் போதிநிழ லறமமர்ந்த பெரியோய்! (தரவு)
- மேருகிரி யிரண்டாகு மெனப்பணைத்த விருபுயங்கண்
மாரணதை யாவேட்டு மன்னுபுர மறுத்தனையே ;
வேண்டினர்க்கு வேண்டினவே யளிப்பெனென மேலைநாட்
பூண்டவரு ளாளின் புகழ்புகிதாய்க் காட்டாதோ ;
உலகுமிக மனந்தளர்வுந் றுயர்நெறியோர் நெறியழுங்கப்
புலவுநசைப் பெருஞ்சினத்துப் புலிக்குடம்பு கொடுத்தனையே ;
பூதலத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி
மாதவனீ யென்பதற்கோர் மறுதலையாக் காட்டாதோ ;
கழலடைந்த வுலகனைத்து மாயிரவாய்க் கடும்பாந்தள்
அழலடைந்த பணத்திடையிட் டன்னுதுலை யேறினையே ;
மருள்பாரா வதமொன்றே வாழ்விக்கக் கருதியின்
அருள்பாரா வதவுயிர்க ளனைத்திற்கு மொன்றாமோ ; (தாழிசை)
- அருவினை சிலகெட வொருபெரு நரகிடை
எரிசுடர் மரைமல ரெனவிடு மடியினை ;
அகலிட முழுவது மழல்கெட வமிந்துமிழ்
முகில்புரி யிமிழிசை நிகர்தரு மொழியினை ; (அராகம்)

(184) மணி. பதி. இயதி. (185) யாப். வி. 61, (186) வீரசோ. யாப்,
11. உரை.

அன்பென்கோ வொப்புரவென் கோவொருவ னயில்கொண்டு
முந்திவிழித் தெறியப்பால் போந்தமுழுக் கருணையை ;
நாணென்கோ நாகமென்கோ நன்றியில்லான் பூணுந்
தீயினைப் பாய்படுத்த சிறுதுயில்கொண் டருளினை ;
(ஈரடி இரண்டம்போதாங்கம்)

கைந்நாகத் தார்க்காழி கைக்கொண் டளித்தனையே ;
பைந்நாகர் குலமுய்ய வாயமிழ்தம் பகர்ந்தனையே ;
இரந்தேற்ற படையாக்கர்க் கிழிகுருதி பொழிந்தனையே ;
பரந்தேற்ற மற்றவர்க்குப் படருநெறி மொழிந்தனையே ;
(ஓரடி நான்கம்போதாங்கம்)

எனவாங்கு, (தனிச்சொல்)
அருள்வீற் றிருந்த திருநிழற் போதி
முழுதுணர் முனிவறிற் பரவுதுந் தொழுதக
ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட்டு
முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளுணர்ந்
தோங்குநீ ருலகிடை யாவரும்
நீங்கா வின்பமொடு நீடுவாழ் கெனவே. (சுரிதகம்)

187. பூமகனே முதலாகப் புகுந்தமா ரெண்டிசையும்
தாமலரா லடிமலரைத் தொழுதிரந்து வினவியநாட்
காமமுங் கடுஞ்சினமுங் கழிப்பரிய மயக்கமுமாய்த்
தீமைசால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி யாய்க்கிடந்த
நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமா நினிதுரைத்துச்
சேமஞ்சார் நன்னெறிக்குச் செல்லுமா றருளினையே; (ஆறடித்தரவு)
தானமே முதலாகத் தசபா ¹நிறைத்தருளி
பூனமொன் றில்லாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே;
எண்பத்தொன் பதுசித்தி யியல்பினு லுனவென்று
பண்பொத்த துண்பொருளைப் பாரறியப் பகர்ந்தனையே;
துப்பியன்ற குணத்தோடு தொழில்களால் வேறுபட
முப்பதின்மே லிரண்டுகலை முறைமையான் மொழிந்தனையே;
(இரண்டடி மூன்று தாழிசை.)

ஆதியு யிடையினு டிறுதியு மறிகுவ
தமரு முனிவரு மரிதுநின் னிலைமையை;
நீதியில் கருணை விடவர வொடுபகை
விதிமுறை கெடவறம் ஓவளியுற வருளினை;

(187) வீரசோ; யாப், 11 உரை, 1 மகைப்பத்தும்,

தீதியல் புலியது பசிகெடு வகைநின்
 திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை;
 போதியி னறமலி திருநிழ லதுநனி
 பொலிவுற வடியவ ரிடர்கெட வருளினை; (நாலடி அராகம்)
 திசைமுகன் மருவிய கமலந னிறமென
 வசையறு முனிவொடு ¹மலியு நின்னடி;
 உயர்வுறு பெருமையொ டயாறு மயர்வொடு
 புரையறு நலனொடு ²பொலியு நின்புகழ்;
 (ஈரடியிரண்டாய்வந்த பேரெண்.)

கற்புடை மாரனைக் காய்சினந் தவிர்த்தனை ;
 பொற்புடை நாகர்தந் துயரம் போக்கினை ;
 மீனூரு வாகி மெய்ம்மையிற் படிந்தனை ;
 மாணூரு வாகி வான்குண மியற்றினை ;
 (ஓரடிநான்காய்வந்த சிற்றெண்)

எண்ணிறந்த குணத்தோய் நீஇ ; ³யாவர்க்கு மரியோய் நீஇ ;
 உண்ணிறைந்த வருளோய் நீஇ ; உயர்பார ⁴நிறைத்தோய் நீஇ ;
 மெய்ப்பொருளை யறிந்தோய் நீஇ ; மெய்யறமிங் களித்தோய் நீஇ ;
 செப்பரிய தவத்தோய் நீஇ ; ⁵சேர்வார்க்குச் சார்வு நீஇ ;
 (முச்சீரினால் வந்த இடையெண்)

நன்மை நீஇ ; தின்மை நீஇ ; நனவு நீஇ ; கனவு நீஇ ;
 வன்மை நீஇ ; மென்மை நீஇ ; மதியு நீஇ ; விதியு நீஇ ;
 இம்மை நீஇ ; மறுமை நீஇ ; இரவு நீஇ ; பகலு நீஇ ;
 செம்மை நீஇ ; கருமை நீஇ ; சேர்வு நீஇ ; சார்வு நீஇ ;
 (இருசீர் பதினாறாய் வந்த அளவெண்)

எனவாங்கு (தனிச்சொல்)
⁶அனக நின்ற னடியினை பரவுதும்
 வெல்படைத் தொண்டைமான விற்ற்சே ஞாபதி
 சிங்களத் தரையன் வெண்குடை யதனொடு
 பொங்குபுகழ் வில்லவன் புறக்கொடை கண்டு
 பொலிதரு சேந்தன் பொன்பற்றி காவலன்
 மலிதரு பார்மிசை மன்னுவோ னெனவே. (சுரிதகம்)

¹மலிவுறு. ²பொலிவுறு. ³யாவர்க்கும் பெரியோய்நீஇ. ⁴முறைத்தோய்நீஇ.
⁵சேர்ந்தவார்க்குச் சார்ந்தோய்நீஇ. ⁶அலகிலா.

(அம்போதாங்க வோத்தாழிசைக் கலிப்பா.)

188. மண்வாழும் பல்லுயிரும் வான்வாழு மிமையவரும்
கண்வாழு மாநாகர் கிளையினத்துங் களிகூர
அந்தாதுந் துபியியங்க வமரர்க ணடமாட
இந்திரர்பூ மழைபொழிய விமையவர்கா மரையிரட்ட
முத்தநெடுங் குடைநிழற்கீழ் மூரியா சரியணைமேல்
மெய்த்தவர்கள் போற்றிசைப்ப வீற்றிருந்த வொருபெரியோய்!
(தரவு)

எறும்புகடை யயன்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப்
பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாது சூழ்போகி
எவ்வுடம்பி வெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்றா லிடரெய்தின்
அவ்வுடம்பி னுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம் ;
அறங்கூறு முலகனைத்துங் குளிர்வளர்க்கு மழைமுழக்கின்
திறங்கூற வரைகதிருஞ் செழுங்கமல நனிநாண
ஒருமைக்க ணீரொன்பா னுரைவிரிப்ப வுணர்பொருளால்
அருமைக்கண் மலைவின்றி யடைந்ததுநின் றிருவார்த்தை ;
இருட்பார வினைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்குங் காவலென
அருட்பாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுத லின்றளவும்
மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும்
பொதுவன்றி நினக்குரித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி ;
(இவை மூன்றுந் தாழிசை)

ஆருயிர்க ளனைத்தினையுங் காப்பதற்கே யருள்பூண்டாய்
ஒருயிர்க்கே யுடம்பளித்தா லொப்புரவிங் கென்றாகும் ;
தாமதறுங் குழன்மழைக்கட் டளிரியலார் தம்முன்னர்க்
காமனையே ¹முனைந்துலத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல் ;
(பேரெண்)

போரரக்க ரோரைவர்க் கறவமிழ்தம் பொழிந்தனையே ;
ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமய்ய வருளினையே ;
வார்சிதைப்புள் ளரையற்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே ;
பார்மிசை யீரைந்தும் பாவின்றிப் பயிற்றினையே ; (சிற்பெண்)

அருளாழி நயந்தோய் நீஇ ;
அறவாழி பயந்தோய் நீஇ ;
மருளாழி தூரந்தோய் நீஇ ;
மறையாழி புரந்தோய் நீஇ ;

மாதவரின் மாதவ னீஇ ;
வானவருள் வானவ னீஇ ;
போதனரிற் போதன னீஇ ;
புண்ணியருட் புண்ணிய னீஇ ; (இடையெண்)

ஆதி நீஇ ; அமல னீஇ ; அயனு நீஇ ; அரியு நீஇ ;
சோதி நீஇ ; நாத னீஇ ; துறைவ னீஇ ; இறைவ னீஇ ;
அருளு நீஇ ; பொருளு நீஇ ; அறிவ னீஇ ; அனக னீஇ ;
தெருளு நீஇ ; திருவு நீஇ ; செறிவு நீஇ ; செம்ம னீஇ ;
(இடையெண்)

எனவாங்கு (தனிச்சொல்)

பவளச் செழுஞ்சுடர் மரகதப் பாசடைப்
பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும்
போதியந் திருநிழற் புனிதநிற் பரவுதும்
மேதகு நந்தி புரிமன்னர் சுந்தரச்
சோழர் வண்மையும் வனப்பும்
திண்மையு முலகிற் சிறந்துவாழ் கெனவே ; (சுரிதகம்)

189. ஆதியங் கடவுளை யருமறை யருகினை
¹போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கினை
சேதியஞ் செல்வனின் றிருவடி தொழுதனம் ;
காமனைக் கடிந்தனை காலனைக் காய்ந்தனை
தேமலர் மாரியை திருமறு மார்பினை
மாமலர் வண்ணனின் மலரடி வணங்குதும் ;
ஆரூரன் பயந்தனை யாழ்துயர் தவிர்த்தனை
ஓரரு ளாழியை யுலகுடை யொருவனை
சீரருண் மொழியைநின் றிருவடி தொழுதனம்.

190. வாடாப போதி மரகதப் பாசடை
மாநிழ லமர்ந்தோ னெஞ்சம் யார்க்கும்
அருளின றீந்தே ²என்றைந்துநனி னென்கிழந்து
மலரினு 'மெல்லி தென்ப வதனைக்
காமா செவ்வி மாரன் மகளிர்
நெடுமா மதழநகண் விலங்கினிமிர்ந் தெடுத்த
வாளுந் போழ்ந்தில ³வாயின்
யாதோ மற்றது ⁴மெல்லிய வாறே.

(189) யாப. வி. 15. ¹ போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கிய' என்ற ஓரடி மிகுதியாகக் கண்டபாடலு முண்டு (ஐ. 52). (190) தொல். பொரு ளாதி. 75, நச்; லீரசோ. பொருட் 19 உரை, ²ஹைப்பநனி. ³வாகலின். ⁴மேவிய.

191. பாசடைப் போதிப் பேரருள் வாமன்
வரையா லீகை போல யாவிரும்
கொடைப்படு வீரக் கொடைவலம் படுமின்
முன்ன ரொருமுறைத் தன்னுழை யிரந்த
அன்பி லரக்கர்வேண் டளவும் பருக
என்புதொறுங் கழிப்பித்தன் மெய்திறந்து வாக்கிக்
குருதிக் கொழும்பதங் கொடுத்தது மன்றிக்
¹கடுந்துயர்ப் பட்ட கள்ளப் புறவின்
மாய யாக்கை ²சொல்லிய தாற்றன்
³உடம்பு நிறுத்துக் கொடுத்தது மன்றி.
192. புனிற்றுப் பசியுழந்த புவிப்பிணவு தனாஅது
முலைமறாக் குழவி வாங்கி வாய்ப்படுத்
திரையெனக் கவர்ந்தது நோக்கி யாங்க
வோரிளங் குழவிமுன் சென்று ⁴தானக்
கூருகிர் வயமான் புலவுவேட்டுத் தொடங்கிய
வாளெயிற்றுக் கொள்ளையிற் றங்கினன் கதுவப்
பாசிலைப் ⁵போதி மேவிய பெருந்தகை
ஆருயிர் காவல் பூண்ட
பேரருட் புணர்ச்சிப் பெருமை தானே.
193. வேத முதல்வ வேதமி லகணித
தத்துவர் தலைவ முத்தி முதல்வ
வழுவா ஞானக் குழுவுடன் வந்து
துன்னாப் பாவ மன்னரை யவித்த
தரும நேமிப் ⁶பிரமனென வியந்து
துன்னின ராகி மின்னென மிளிர்ந்த
தகைமுடி சாய்த்துச் ⁷சத்துவர் வணங்குப
வகைமுடி வல்வினை வாடுக வெனவே,
194. உலும்பினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி
வலம்படு மருங்குல் வடுநோ யுறமல்
ஆன்றோ னவ்வழித் தோன்றின னாதலின்
ஈன்றோ ளேழ்நா ளின்னுயிர் வைத்தாள்.

(191) வீரசோ. பொருட் 19 உரை. ¹கருசுமிட். ²சோலிய, கோலிய. ³உடம்
பறுத்து. (192) டை. டை: ⁴காணக். ⁵போதிப்பேரருள் வாமன். (193) யாப்.
வி. 52: ⁶பிரமனென. ⁷சத்துவர். (194) விம்பசாரகதை (மணி. பக். 367).

195. முன்றான் பெருமைக்க ணின்றான்முடி வெய்து காறும்
நன்றே நினைந்தான் ¹குணமேமொழிந் தான்ற னக்கென்
ரென்றானு ²முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு திக்கு ழந்தான்
அன்றே யிறைவ னவன்றஞ்சர ணங்க ளன்றே.
196. அருணெறியாற் பாரமிதை யாறைந்து முடனடக்கிப்
பொருண்முழுதும் போதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்றன்
அருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார்
மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ,
197. கண்கொடுத்தான் றடிகொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற்கொடுத்தான்
பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறர்க்கீந்தான்
மண்கொடுத்தான் மகக்கொடுத்தான் மன்னுந்தற் சேர்ந்தார்க்கு
விண்கொடுத்தா னவண்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேளென்றான்.
198. எண்ணிகந்த காலங்க ளெம்பொருட்டான் மிகவுழன்
றெண்ணிகந்த வுலகங்க ளிருடர வொருங்குணர்ந்
தெண்ணிகந்த தானமுஞ் சீலமு மிவையாக்கி
யெண்ணிகந்த குணத்தினு னெம்பெருமா னல்லோ.
199. தோடா ரிலங்கு மலர்கோதி வண்டு
வரிபாட நீடு துணர்சேர்
வாடாத போதி நெறிநீழன் மேய
வரதன் பயந்த வறநூல்
கோடாத சீல ³விதமேவி வாய்மை
குணனாக நாளு முயல்வார்
வீடாத விற்ப நெறிசேர்வர் துன்ப
வினைசேர்த னுளு மிலரே.
200. எண்டிசையு மாகி யிருளகல நூறி
யெழுதளிர்கள் சோதி முழுதுலகு நாறி
வண்டிசைகள் பாடி மதுமலர்கள் லேய்ந்து
மழைமருவு போதி யுழைநிழல்கொள் வாமன்
யெண்டிரையின் மீது விரிகதிர்க னுண
வெறிதழல்கொண் மேனி யறிவனெழின் மேய
புண்டரிசு பாத நமசரண மாகு
மெனமுனிவர் தீமை புணர்பிறவி காணார்.

(195) வீரசோ, யாப், 3 உரை: (குண்டலகேசி, கடவுள்வாழ்த்து) ¹குண
மொழிந்தான், ²மில்லான், (196) சித்தார்த்தத்தொகை, (197, 198,) நீலகேசி,
சமயபூவாநாருரை, (199, 200) வீரோ, யாப், 3, உரை; ³விதமேவி,

201. அருந்தவர்கட் காதியா யைய நீக்கி
யவ்வியந்தீர்த் தவிரொளிசே ராக்கை யெய்தி
யிருந்திரட்கை யினமருப்பின் யாலை யூர்தி
யீரைஞ்ஞாற் றெழிண்டத் திமையோ னேத்த
வொருங்குலகி னூல்கற்றோ ரோத முநீ
ரொளிவளர வறம்பகர்ந்த வரவோன் பாதம்
கருங்கயற்கட் காரிகையார் காத னீக்கிக்
கைதொழுதாற் கையகலங் கவ்வை தானே.
202. வீடுகொண்டநல்லறம்பகர்ந்துமன்பதைக்கெலாம்
விளங்குதிங்கணீர்மையான்விரிந்திலங்குமன்பிடுன
மோடுகொண்டவெண்ணுரைக்கருங்கடற்செழுஞ்சுடர்
முளைத்தெழுந்தென்னலாய்முகிழ்ந்திலங்கு ¹சோதியான்
நாடுகின் றமுவகைப்பவங்கடந்துகுற்றமா
ன²வைந்தடங்கமுன் றறுத்தநாதனெம்மலர்த்துணர்ப்
பீடுகொண்டவார்தளிர்ப்பிறங்குபோதியானெயம்
பிரானைநாளுமேத்துவார்பிறப்பிறப்பிலார்களே.
203. பைங்கண்வானெயிற்றினப்பகட்டெருத்தின்வள்ளுகிர்ப்
பருஉத்திரட்குருஉக்கொடாட்பாலுடைச்செனவுடைச்
சிங்கவேறுநான்குதாங்கமீதுயர்ந்தசேயொளிச்
சித்திரங்குயிற்றிநாறுசெம்பொருசனத்தின்மேற்
கொங்குநாறுபோதுசிந்திவானுளாரிறைஞ்சிடக்
கோதிலாவறம்பகர்ந்தமர்ந்தகோன்குளிரிழற்
பொங்குதாதுகொப்புளித்துவண்டுபாடுதேமலர்ப்
போதியெம்பிரானடிக்கண்போற்றில்வீடதாகுமே.
204. கூரார் வளையுதிர் வானெயிற்றுச் செங்கட்
கொலையுழுவை காய்பசியாற் கூர்ந்தவெந்நோய் நீங்க
ஓரா யிரங்கதிர்போல் வான்விரிந்த மேனி
யுளம்விரும்பிச் சென்றங் கியைந்தனைநீ யென்றங்
காரார் திரைமுளைத்த செம்பவள மேவுங்
கடிமுகிழ்த் தண்சினைய காமருபும் போதி
வரார் முனிவரர்கள் வானவர்தங் கோவே
யெந்தா யகோவுண்ணே யேத்தாக்கார் யாரே.

(201) யாப், வி, 53, (202-204); வீரசோ, யாப், 3, உரை. ¹போதியில்
²வைந்தொடங்குகர்,

(உங்கிருதிச் சந்தம்.)

205. மணியிலகு செறிதளிரொ டலரொளிய நிழலரசின் மருவி யறவோர்
பிணிவிரவு துயரமொடு பிறவிகெட வுரையருளும் பெரிய வருளோன்
துணியிலகு சுடருடைய வாசரொடு பிரமர்தொழு தலைமை யவர்மா
வணியிலகு கமலமல ரணையவெழி லறிவணினை யடிக டொழுவாம்.

(வேளவிருத்தம்.)

206. மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக் கண்¹டிலமால்
²என்செய்கோம் யாம்
அருளிருந்த திருமொழியா லறவழக்கங் கேட்¹டிலமால்
²என்செய்கோம் யாம்
பொருளறியு மருந்தவத்துப் புரவலரைக் கண்¹டிலமால்
²என்செய்கோம் யாம்.

(சகீகாக்கவி.)

207. மாதவா போதி வரதா வருளமலா
பாதமே யோது சுரரைநீ—தீதகல
மாயா நெறியளிப்பாய் வாரன் பகலாசசீர்த்
தாயா யலகிலரு டான்
208. வினைவாய போதியை யுறுமளவும் வினைமடியான்
தளர்வின்றி யோடிய தாளினு னல்லனே.
209. அணிதங்கு போதி வாமன்
பணிதங்கு பாத மல்லாற்
றுணிபொன் றிலாத தேவர்
மணிதங்கு பாத மேவார்.
210. போதி நீழற்
சோதி பாதங்
காத லானின்
நேத னன்றே.

மகாபோதி.

211. பொருந்து போதியில்
இருந்த மாதவர்
திருந்து சேவடி
மருந்து மாகுமே.

(205) வீரசோ, யாப், 33-உரை (206) ஷே, 15 உரை ¹டிலமால், ²என்செய்கோயான். (207) ஷே, அலங். 39, (208) நீலகேசி சமய (மணிமே பக். 868.), (209, 210) வீரசோ, யாப், 33-உரை, (211) ஷே, ஷே, 3-உரை,

212. விண்ணவர் நாயகன் வேண்டக்

கண்ணினி தளித்த காதற்

புண்ணிய னிருந்த போதி

நண்ணிட நோய்நலி யாவே.

துடிதபுரம்.

(உற்கிருதீச்சந்தம்)

213 தொழுமடிய ரிதயமல ரொருபொழுது பிரிவரிய

துணைவ ரெனலாம்

எழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில் புனைசெய்தரு

ளிறைவ ரிடமாம்

குழுவமுறை யவருமுனி வரருமரி பிரமரு

கவனு மெவரும்

தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தெழு

துடித புரமே.

மானுவூர்.

214. வாளுடும் பரியாயு மரிண மாயும்

வன்கேழற் களிராயு மெண்காற் புண்மான்

ரூனாயும் பீணயெருமை யொருத்த லாயும்

தடக்கையிளங் களிராயுஞ் சடங்க மாயும்

மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு

மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ் சிங்க

மானாயுந் கொல்களவு கட்பொய் காமம்

வரைந்தவர்தா முறைந்தபதி மாளு லுரே.

215. மிக்கதனங் களைமாரி மூன்றும் பெய்யும்

வெங்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியை மேனி

யொக்கவரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை

யொளிதிகழுந் திருமுடியை யுடம்பி லூனை

எக்கிவிழுந் குருதிதனை யரசு தன்னை

யின்னுயிர்போற் றேவியையீன் றெடுத்த செல்வ

மக்களைவந் திரந்தவர்க்கு மகிழ்ந்தே யீயும்

வானவர்தா முறைந்தபதி மாளு லுரே.

(212) வீரசோ, யாய், 3 உரை, (213) ஷே, ஷே, 33 உரை,
(214) நீலகேசி, சமயதிவா, (மணிமே, பக், 60), (215) ஷே, 633,
(மணிமே, 113, 125).

மன்மதன்.

216. கரும்பேதன் கைச்சிலையுங் காமர் கணையும்
அரும்பே சுரும்பேநா னென்றாற்—பெரும்பேய்ந்
கணத்தானைப் போர்வென்று காரிகையா ரோடும்
மணத்தான மேற்றுவித்தான் வந்து.
217. யானை யிரதம் பரியா ளிவையிலை
தானு மனங்கன் றனுக்கரும்பு—தேனார்
¹மலரைந்தால் வென்று வடுப்படுத்தான் மாரன்
உலகங்கண் மூன்று மொருங்கு.
218. கலையெலா முதற்கணை கண்டு கொண்டிபெண்
கொலையினங் கொடுத்தொழில் பூண்டு கோலவெஞ்
சிலையினற் செழுஞ்சாஞ் சேர்த்த செல்வனே
மலையமா ருதத்தொடும் வந்து தோன்றுமே.

ஆன் வாழ்த்து.

219. நாகின நந்தி யினம்பொலியும் போத்தென
வாய்வா ஞழவர் வளஞ்சிறப்ப வாயர்
அகன்றார் சுரைய கறந்தபால் சீர்சிறந்த
வான்பொருள் வட்டத் தயிராகு மத்தயிர்
மெல்லக் கடைவிடத்து நெய்தோன்று நெய்பயந்து
நல்லமு தன்ன வளையாரு நல்ல
புனிதமு மெச்சிலு நீக்கித் துனியின்றி
யன்ன பெரும்பயத்த வாகலாற் றொன்மரபிற்
காரார் புறவிற் கலித்த புதர்மாந்தி
ஆவா ழியரோ நெடியது.

புகார்ப்பூதம்.

220. முன்னு ளிந்திரன்.....
காவ லழித்துச் சேவல்கொண் டெழுந்த
வேட்கை யமுத மீட்க வெழுதேவான்
இந்நகர் காப்போர் யாரென நினைதலும்
நேரிய நெழுநது நீவரு காறும்

(216) வீரசோ. அலங். 12 உரை; (217) ஷே. ஷே. 31 உரை; தண்டி. 77 உரை; இலங். வி. 673. ¹மலரைந்தி னுல்வென் றடிப்படுத்தான். (218) யாப். வி. 94. (219) தொல். பொரு. 82 உரை. (220) சிலப. 6, 7—13 உரை.

தார்கெழு மார்ப் தாங்கலென் கடனென
உவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூதம்
நின்வழி யாகென நிழீஇப் பெயர்வுழிக்
கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டண்டிப்
பொருதுபோர் தொலைந்தன ராகிப் பெரிதழிந்
தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர் நினைந்து
வஞ்ச மன்றிது வஞ்சத் தல்லது
வேற லரிதெனத் தேறினர் தேறி
வளைத்துத் தொடுத்த வல்வா யம்பின்
அயின்முகங் கான்ற வாரிருள் வெயிலோன்
இருகணும் புதையப் பாய்தலி னொருகணும்
நெஞ்சங் காணா நிற்ப நின்ற
வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்.

இரண்டாவது :

அறவியல்.

உறுதிப்பொருள்.

ஒளவையார்பாட்டு.

221. ஈதலறந் தீவினைவிட் டட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றங்
காத லிருவர் ¹கருத்தொத்துந்—ரூதாவு
பட்டதே யின்பம் பரணைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.

பெறுதற்கருமை.

[ஒளவையார் முருகவேள் கேட்கப் பாடிய அகவல்.]

222. அரியது கேட்குந் தனிநெடு வேலோய்
மக்கள் யாக்கையிற் பிறத்தலு மரிதே
மக்கள் யாக்கையிற் பிறந்த காலையும்
மூகையுஞ் செவிடுங் கூணங் குருடும்
பேடு நீக்கிப் பிறத்தலு மரிதே
பேடு நீக்கிப் பிறந்த காலையும்
ஞானமூங் கல்வியு நற்குற லரிதே

ஞானமுங் கல்வியு நற்குறு மாயினும்
தானமுந் தவமுந் தரித்தலு மரிதே
தானமுந் தவமுந் தரித்தார்க் கல்லது
வானவர் நாடு வழிதிற வாதே.

223. வினேபல வலியி னாலே வேறுவே றியாக்கை யாகி
நனிபல பிறவி தம்முட் னெபுறாஉம் பல்லுயிர்க்கு
மனிதரி னரிய தாகுந் தோன்றுத றேன்றி னாலும்
இனியவை துகர வெய்துஞ் செல்வமு மன்ன தேயாம்.
224. உயர்குடி நனியுட் டோன்ற லானமி லியாக்கை யாதல்
மயர்வறு கல்வி கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் போறங் கோட லென்றங்
கரிதிவை பெறுத லேடா பெற்றவர் மக்க ளென்பார்.

அறஞ்செயல்.

225. எளிதென விகழா தரிதென வுரையாது
துமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நினைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரும்
தொழிற்படிற் சினைவிடேப் பயக்கு முணர்த்தின்
இவனு மும்பருந் துணையே யதனாற்
துறைதொறுந் துறைதொறு நோகதி
யறமே நிறுத்துமி னறிந்திசி னேரே.

ஒளவை பாட்டு.

226. ஐய மிடுமி னறநெறியைக் கைப்பிடிமின்
இவ்வள வேனுமன்ன மிட்டுண்மின்—தெய்வ
மொருவனே யென்று முணராவல் லீரோல்
அருவினைக் ளாந்து மறும்.

தானந் தவஞ் சீலம் பூசனைகள்.

227. மிக்க மாதவம் வீட்டுல சுடைதலை விளக்கும்
தக்க தானங்க டுணப்பரும் போகத்தைப் பிணிக்கும்
தொக்க சீலங்க ளியக்கமி றுறக்கத்தைப் பயக்கும்
சிகென் பூசனை திகழொளிப் பிழம்பினைத் திருத்தும்.

(223, 224) வனையாபதி (புறத்.) (225) ஆ சி ரி ய ம ா லை (புறத்.).
(227) யாப. வி. 88.

விலக்கியனவொழிதல்.

228. பொய்யன் மின்புறங் கூறன்மின் யாரையும்
வையன் மின்வடி வல்லன சொல்லிநீ
ருய்யன் மின்னுயிர் கொன்றுண்டு வாழுநான்
செய்யன் மின்சிறி யாரொடு தீயன.
229. கள்ளன் மின்கள வாயின யாவையும்
கொள்ளன் மின்கொலை கூடி வருமறம்
எள்ளன் மின்னில ரென்றெண்ணி யாரையும்
நள்ளன் மின்பிறர் பெண்ணெடு நண்ணன்மின்.
230. சொல்ல லோம்புமின் றோநனி
செல்ல லோம்புமின் றீநெறி
கல்ல லோம்புமின் கைதவம்
மல்லன் ஞாலத்து மாந்தர்காள்.
231. சொல்லல் சொல்லல் தீயவை சொல்லல்—எஞ்ஞான்றும்
புல்லல் புல்லல் தீநெறி புல்லல்—எஞ்ஞான்றும்
கொல்லல் கொல்லல் செய்ந்நலங்கொல்லல்—எஞ்ஞான்றும்
நில்லல் நில்லல் நீசரைச் சாந்தங்—கெஞ்ஞான்றும்.
232. நன்மை மேவுவார் மேவுவார் பெரும்பொரு ணுக்கும்
புன்மை மேவுவார் யாவரும் புகழொடு பொருந்தார்
தொன்மை மேவுவார் மேவுவார் தொடர்வராச் சுற்றம்
இன்மை மேவுவார் யாவரு மின்பமொன் றெய்தார்.

அறஞ்செய்தார்.

233. முழங்குநான் ¹முரசியம்ப முத்திலங்கு ²நெடுங்குடைக்கீழ்ப்
பொழிந்தமதக் கருஞ்சுவட்டுப் பொறிமுகதத களிநூர்ந்து
பெருநிலம் பொதுநீக்கிப் பெயராத பெருமையாற்
பொருகழற்கால் வயவேந்தர் போற்றிசைப்ப லீற்றிருப்டார்
மருள்சேர்ந்த நெறிநீக்கி வாய்மைசால் குணந்தாங்கி
அருள்சேர்ந்த வறம்புரிந்தா ரமர்ந்து.

(228, 229) வளையாபதி (புறத்) (230) யாப். வி. 92. (231) ஷே. 68.
(232) வீரசோ. யாப். 17. (233) யாப். வி. 85; ¹முழவியம்ப. ²வெண்
குடைக்கீழ்.

அறஞ்செய்ப்பாதார்.

- 234 தாழ்ந்த வணர்வினராய்த தாளுடைந்து தண்ணீன்றித் தளர்வார் தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதிக்கட் சுழல்வார் தாமும்
1மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே.

கற்புடைமகளிர்.

235. நாடு முரு நனிபுகழ்ந் தேத்தலும்
பீடு தும்மழை பெய்கெனப் பெய்தலும்
கூட லாற்றவர் நல்லது கூறுங்காற்
பாடல் சான்மிகு பத்தினிக் காவதே.
236. தார நல்லிதந் தாங்கித் தலைநின்மின்
ஊரு நாடு முவதத லொருதலை
வீர வென்றி விறைமிகு விண்ணவர்
சீரி னேக்கிச சிறப்பெதிர் கொள்பவே.

கற்பின்மகளிர்.

- 237 பள்ள முதுநீர்ப் பழகினு மீனினைம்
வெள்ளம் புதியது காணின் விருப்புறாஉம்
கள்ளவிர் கோதையர் காமனொ டாயினும்
உள்ளம் பிறிதா யுருகலுங் கொண்ணீ.
238. உண்டியுட் காப்புண் டுறுபொருட் காப்புண்டு
கண்ட விழுப்பொருட் கல்விக்குக் காப்புண்டு
பெண்டிரைக் காப்ப திலமென்று ஞாலத்துக்
கண்டு மொழிந்தனர் கற்றறிந் தோரே.
239. தளிப்பெயற் றண்டுளி தாமரை யின்மேல்
வளிப்பெறு மாத்திரை நின்றற ரெருவன்
அளிப்பவற் காணுஞ் சிறுவரை யல்லாற்
றுளக்கிலர் நில்லார் துணைவளைக் கையார்.
240. எத்துணை யாற்று ளிடுமண னீர்த்துளி
புற்பனி யுக்க மரத்திலை னுண்மயிர்

(234) யாப். வி. 94; யாப். கா. ஒழி. 7 மேற்; நன். 415, பழலை, உரை
1மூழ்ந்து. (235-240) வளையாபதி (புறத்).

அத்தனை யும்பிற ரஞ்சொலி னார்மனம்
புந்நன மென்று பொதியறைப் பட்டார்.

241. தலைமகனிற் தீர்ந்தொழுக றுன்பிறரிற் சேறல்
நிலைமையி றீப்பெண்டிர்ச் சார்தல்—கலனணிந்து
வேற்றார் புகுதல் விழாக்காண்ட னோன்பெடுத்தல்
கோற்றொடியார் கோளழியு மாறு.

பிறர்மனை நயவாமை.

242. பெண்ணி னாகிய பேரஞர் பூமியுள்
எண்ண மிக்கவ ரெண்ணினு மெண்ணிலார்
பின்னி நின்ற பெருவினை மேல்வரும்
என்ன தாயினு மேதில்பெண் ணீக்குமின்.

புதல்வரைப் பெறுதல்.

243. பொறையிலா வறிவு போகப் புணர்விலா விளமை மேவத்
துறையிலா வனச வாவி துகிலிலாக் கோலத் தூய்மை
நறையிலா மாலை கல்வி நலமிலாப் புலமை நன்னர்ச்
சிறையிலா நகரம் போலும் சேயிலாச் செல்வ மன்றே.

அன்புடையார்.

244. நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று ¹முனிவ செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்.
245. சொல்லுப சொல்லப் பெறுபவே யாதொன்றுஞ்
சொல்லாத சொல்லப் பெறு.
246. எல்லாரு மெந்தமக்கே
நல்லறிவே யுளவென்பார்
நல்லார்க ணணிதொரியிற்
கல்லாருங் கற்றாரும்
சொல்லாலே வெளிப்படுவர்
அதனால்,
மண்மிசை மாண்ட கற்பின்
விண்ணொடு வீடு விளைக்குமா லதுவே.

(241)தொல். பொரு. 154 நச். (242, 243) வளையாபதி (புறத்). (244) யாப். வி. 15, 66; கீரசோ யாப். 15 உரை; இலக். வி. 731 உரை; ¹முனிவு செய்யார், முனிவுசொல்லார். (245) யாப். வி. 58, 57; (246) ஜை. 15.

நடவடக்கம்.

247. ஆக்கப் படுக்கு மருந்தளைவா பப் பெப்விக்கும்
போக்கப் படுக்கும் புலைநாகத் துப்பிக்கும்
காக்கப் படுவன விந்திரிய மைந்தினும்
நாக்கல்ல தில்லை நணிவெல்லு மாறே.
248. கல்லாதார் வாயிற் கடுஞ்சொல்லாங் காராவ
நல்லாரைச் சென்று நணிகழ்க்குஞ்—சொல்லாலோர்
மந்திரமு மில்லை மகிதலத்தே மற்றுமொரு
தந்திரமு மில்லையதன் சாஃபு.
249. வெறியுறு நமழ்நண்ணி வேந்தர் ஓட் காழினும்
உறவுற ¹வருவன வுரைப்பன வுரைப்பனமற்
செறிவுறு ²தொழிலினர் சிறந்தவ ரிவர்நமந
கறிவுறு தொழிலரென் றல்லவை சொல் ன்றின்
பிறபிற நிகழ்வன பின்.
250. கெட்டகழு தைக்குரல தென்பர்குயில் கூயின்
நட்டவர்கள் போன்மகிழ்வர் நன்பகடுகு டென்னை
பட்டபொருள் சொல்லலுற லுண்டெனினும் யாரும்
வெட்டென வுரைத்தலை வீடுத்திடுமி னென்றான்.

பெரியோர்.

251. நிற்பவே நிற்பவே நிற்பவே நிற்பவே
செந்நெறிக் கண்ணும் புகழ்க்கண்ணுஞ் சாஃபிலும்
மெய்நெறிக் கண்ணும்வாழ் வார்.
252. காதன் மதியங் களங்முடைத் தாளுலும்
பூதலத்தை யெல்லாம் பொலிவிக்கும்—ஒதுசில
குற்ற முடையா ரொனினுங் குவலயத்துள்
நற்றகையார் நல்லரென்றே நாடு.
253. பெரியோ ருழையும் பிழைசிறிதுண் டாயின்
இருநிலத்தில் யாரு மறிதல் தெரிவிக்கும்
தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தெள்ளமுதல்
வாக்கு மதிமேன் மறு.

(247) வளையாபதி (புறந்). (248) வீரசோ. அலங். 23, மேற். (249) யாப். வி. 67; யாப். கா. செய். 7 மேற்; இலக். வி. 731 மேற். ¹வரும்வழி. ²தகையினர். (250) நீலகேசி. மேற். (251) அலங். 51, (252) வீரசோ. அலங். 20 உரை. (253) ஷே. ஷே. 32 உரை; தண்டா. 23, மேற். இலக். வி. 678,

254. எண்ணும் பயன்றாக்கா தியார்க்கும் வரையாது
மண்ணுலகில் வரம னருள்வளர்க்குந்—தண்ணூந்தேன்
பூத்தளிக்குந் தாராய் புகழாளாக் கெவ்வுயிருங்
காத்தளிச்சை யன்றோ கடன்.

பெரியோர் சிறியோர் இயல்புகள்.

255. உலகினுட்,
பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை ¹பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைப் ²பிறுவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை ³சிறப்பென்றும் பிறழ்வின்றி
⁴ உதகைய வுலகிற்கோ ரொப்பாநித் தோன்றுவே.
256. சொல்லாம லேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ் செய்யார் கயவரோ—நல்ல
குலாமாலை வேற்கண்ணாய் கூறுவமை நாடிந்
பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார.
257. பசுப்போல்வார் முற்பட்டாற் பாற்பட்ட சான்றோர்
முசுப்போல முள்காந் திருப்பார்—பசுத்தான்
வெருளினு மெல்லாம் வெருளுமென் தன்றி
மருளினு மெல்லா மருண்ம்.
258. எற்றே கொடிமுல்லை தன்னை வளர்த்தெடுத்த
முற்றிழையாள் வாட முறுவலிக்கும்—¹முற்றும்
முடியாப் பரவை முழங்குலகத் தென்றுங்
கொடியார்க்கு முண்டோ குணம்.
259. ஆலைப் பராவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலை நிமிர்க்க வசமாமோ—நீலநிறத்
காக்கைதனைப் பேசுவிக்க லாமோ நருணையிலா
மூர்க்கரைச்சீ ராக்கலா மோ.
260. குரங்கனலில் வீழ்ந்துவெறி கொண்டதேள் கொட்டக்
கூரஞ்செறியப் பாம்பலவன் கவ்வ—விரைந்துபேய்

(254) வீரசோ, அலங். 20 உரை; தண்டி. 47; இலக். வி. 651.
(255) யாப். வி. 94; வீரசோ, யாப். 13 உரை; யாப். கா. ஒழி 8 மேற் ¹பிற
ழாரோ, ²வீரவரைமே, ³சிறப்பெனினும் ⁴உறுதகைமை பிழைப்பினும் (ஏ.பா.)
(256) ஒளவைவாக்கென்பர். (257) நன். 95 மயிலைநாதருரை. (258) வீரசோ.
அலங். 20 உரை; தண்டி. 47 உரை, ¹முற்ற (260) 'காளாமுகப்பலவர்வாக்
கென்பர்

பற்றவே கள்ளுண்டு பச்சைமிள கைக்கடித்தால்
எத்தனைபார் சேட்டைக் கிடம்.

261. ஞானம் பெருமை நயங்கருண யுண்மையபி
மானம் பொறுமை வணக்கமுயர்—தானமுடன்
சற்குணமா சாரந் தருங்கல்வி நீதிநெறி
துற்குணருக் கில்லையென்றே சொல்.

தத் துவப்பிரகாரர்பாட்டு.

262. குரங்குமாய் நண்டுகட்டித் தேளுங் கொட்டிக்
குடியாத மதுக்குடித்துப் பேயு மேறி
இரங்கவருங் காஞ்சொறியின் பொடியுந் தூவி
யிஞ்சிதின்று கொள்ளிபிடித் ¹தெழுந்தாற் போலத்
தருங்கருண யில்லாத புல்லர் வாழ்விற்
றண்டிகையின் மீதேறிச் சம்பத் தேறிக்
கருங்கைமதக் களிதேறிக் கழுவி லேறிக்
காடேறி நாடேறித் திரிவார் கண்டார்.

263. பாம்புகடித் தாலதுவு மீட்க வல்லோம்
பசாசறைந்தா னீறிட்டுப் பார்க்க வல்லோம்
வேம்புகசப் பறக்கறியு மாக்க வல்லோம்
விறல்வேழத ததிகமதந் தணிக்க வல்லோம்
சாம்பொழுது திடமாகப் பேச வல்லோம்
தாணியின்மேற் கல்லாத தொன்று மில்ல
தீமபரைநல் லவராக்கிக் ²குணமுண் டாக்குந்
துறமறியா தேதின்று திகைக்கின் றோமே.

அறிவின்பை.

264. நல்லாக் கிணிய வுரைத்தலுங் கைக்கொண்ட
வில்லாளைக் கோலாற் புடைத்தலுந்—தில்லாறு
கிறியாரைக் கொண்டு புகலுமிம் மூன்றும்
அறிபாமை யான்வருங் கேடு.
265. அந்தந் தந்தந் காறுசொல்ல யாதொ க்ரும
முநதுசெய் குறறங் கொடுப்பான் முடிவதும்
நன்கறி வில்லா னதுவறி யாதவற்
கின்புறு வீட்டி னெறிசொல்ல மாட்டே.

(261) அருணாசலக்கவிராயர்வாக்கொண்ட (தமிழ் ப. ப. ல. ச. பக். 20)
(262, 263) தமிழ்நா. 235, 233 ¹எரிந்தாற் போலத். ²குணமுண் டாககத
துறமதறி யாமனின்னு. (264) தஞ்சை+ சரச்சுவதிமாலிலுள்ள பிரதியொன
ளிற் காண்ட பாட்டில். (265) வகோயாபதி (1119).

நல்குரவு.

266. பெண்டிர் மதியார் பெருங்கிளை தானது
கொண்டவீ ருகா குறிப்பி னஃகுப
வெண்டறை நின்று வெறுக்கை யிலராயின்
மண்டினர் போல்வந்த மக்களு மொட்டார்.
267. சொல்லவை சொல்லார் சுருங்குபு சூழ்ந்துணர்
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரல்லர்
கல்வியுங் கைப்பொரு ளில்லார் பயிற்றிய
புல்லென்று போதல மெய்யென்று கொண்ணீ.
268. தொழுக னாயினுந் துற்றுடை யானைப்
பழமாஞ் சூழ்ந்த பறவையிற் சூழ்ப
விழுமிய ரோனும் வெறுக்கை யுலந்தாற்
பழமாம் வீழ்ந்த பறவையிற் போப.
269. பொருளில் குலனும் பொறுமையி னோன்பும்
அருளி லறனு மமைச்சி லாகும்
இருளினு ளிட்ட விருண்மயி ரென்றே
மருளில் புலவர் மனங்கொண் டொரப்ப.

ஓளவையார் பாட்டு.

270. உடையராய்ச் சென்றக்கா லுரெல்லாஞ் சுற்றம்
முடவராய்க் கோலுன்றிச் சென்றக்காற் சுற்றம்
1உடையானும் வேறு படும்.
271. 1சுவிசுற் றவர்க்குங் கணிகற் றவர்க்குங்கம் மாளருக்கும்
ஓவிசுற் றவர்க்கு முவாத்தி கருக்கு முயர்ந்தமட்டுங்
சுவிவைக்கு மொட்டர்க்குங் கூத்தாடி கட்டுங் குருக்களுக்கும்
இவ ரெட்டுப் பேர்கட்கு நீங்காத் தரித்திர மென்றைக்குமே.

(266-269)வனையாபதி(புறநா). (270)யாப்.வி. 93; 1உடையயிறும். (271) தனிப்பா. 1சுவிசுற்ற பேர்க்குங் கணிகதவகற் றோர்க்குங்கம் மாளருக்குங், சுவி கட்டு மொட்டர்க்குங் கூத்தாடி கட்டுங் குருக்களுக்கும், மவியுற்ற யோகிக்கும் வாததிமை யோர்க்கும்வண னாகளுக்கும், இவரெட்டுப் பேருக்கும் வெய்ய தரித்திர மெய்திடுமே (செந்தமிழ். தொ. 22, பக். 58, 59)

272. கருங்கட லுடுத்த மல்லன் ஞாலத்துச்
செம்மையின் வழாஅது கொடைக்கடம் பூண்டு
வாழ்வது பொருந்தா தாகிற்
சாவது மினிதவர் வீவது முறுமே.
273. உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே
கிணற்றூம் றன்ன நீயுமா ருளையே
செல்வர்தாம் பெருந்திரு வுறுக பல்பகல்
நீவாழியரோ நெடிதே யீயாச்
சிறுவிலைக் காலத் தானு
முறுபொரு டந்தெஞ் சொற்கொள் வோயே.
274. மின்னுந் தமனியமும் வெற்றிரும்பு ¹மோரினமாய்ப்
பொன்னின் பெயர்ப்படைத்தாற் போலாதே—கொன்னே
ஒளிப்பாரு மக்களா யொல்லுவ தாங்கே
யளிப்பாரு மக்களா மாறு.
275. சித்திரமுங் கைப்பழக்கஞ் செந்திரிழு நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்க—நித்தம்
நடையு நடைப்பழக்க நட்புந் தையையுங்
கொடையும் பிறவிக் குணம்.
276. ஆர்த்தசபை தூற்றொருவ ராயிரத்தொன் ரும்புலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர்—புத்தமலர்த்
தண்டா மரைத்திருவே தாதாகோ டிக்கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறு.
277. இறுநன்றி யின்றிவாக்கியாஞ் செய்தக்கா னுளைப்
பெறுநன்றி ¹மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதூஉந் தானமன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்.
278. துற்றன வாகத் தொகுத்து விரல்வைத்த
தெற்றுக்கல் தென்னி னிதுவதன் காரணம்
அற்றமி ருன மெனைப்பல வாயினுந்
துற்றவி மொல்வாத் துணியென்னு மாறே.

(272) யாப. வி. 53. (273) நன். 268 மயிலைநாதருரை; [தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால் எட்டுபிரதி யொன்றில் ஒருபாட்டாகக் காணப்படுகின்றது]. (274) பெரும்பொருள்விளக்கம் (புறத்; தொல். பொ. 90. நச்.) ¹மொன்றாகிப், (276) ஒளவைவாக்கென்பர். (277) யாப. வி. 4, 95; யாப. கா. ஒழி. 1 மேற். ¹பின்னும், (278) வலையாபதி (புறத்).

279. சுட்டிய தெல்லா மிதன்பொருட் ¹டென்பது
காட்டிய கைவண்மை காட்டினார்—வேட்டொலுங்
காமருதாரச் சென்னி கடல்குழ் புகார்வணிகர்
தாமரையுஞ் சங்கும்போற் றந்து.

நயாமை.

280. இறைத்தொறு மிறைத்தொறு மணற்கிணற்றிற் சுருங்காது
பன்னு ணிற்பினும் புண்ணடையின் மிகாஅது
இரப்போர்க் கீயுங் கடனறி வாளர்
கையோ முடங்கக் கண்டது மிலையால்
நயா மாந்த ரீட்டிய பெரும்பொருள்
பாரி பறம்பிற் பனிவரை போல
உயரக் கண்டது மிலையா லறனறிந்
தற்றோர்க் குதவா னாயிற்
கற்றோர் விச்சையொடு கல்லா னாயிந்
இளமுலை மாத ரின்னகைச் செவ்விக்
கலவி யின்பங் கலவா னாயின்
விருந்துற வருந்தா னாயின்
மருந்தோ வாழ்க்கை மாநிலத் தோர்க்கே.
281. சுற்றுங் கருங்குளவி சூரைத்தூ ரூரியப்பே
யெற்றுஞ் சுகொட் டிக்கரையின்—புற்றில்
வளர்ந்த மடற்பிணக்குள் வைத்தே நெஞ்சுந்
தளர்ந்தோர்க்கொன் றீயார் தனம்.

ஒளவை பாடல்.

282. கருங்குளவிச் சூரைத்தூற் றீசசங் கணிபோல்
வருந்தினர்க்கொன் றீயா, நான் வாழ்க்கை—யருந்தபசும்
இச்சித் திருந்தபொரு டாயத்தார் பென்வார
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று.
283. தண்டாம லீவது தாளாண்மை தண்டி
அடுத்தக்கா லீவது வணை ம யடுத்தித்ததுப
பின்சென்ற லீவது காற்கூலி பின்னொன்றும்
பொய்த்தா னிவனென்று போமே லவன்குடி
எச்ச மிறுமே விறு.

(279) பெரும்பொருள்விளக்கம். (புறத்; தொல். பொரு. 75 நச.) ¹டென்
பதே. (280) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால் எட்டுப்பிரதியொன்றிற்கண்ட பாடல்;
(281-282) ஒளவைவாங்கென்பர் (தனிப்பா.) (283) தனிப் பா 33.

284. பாடல் பெருனேற் பலர்மெச்ச வாழானேல்
நாடறிய நன்மணங்க ணுடானேற்—சேட
னிவன்வாழும் வாழ்க்கை யிருங்கடல்குழ் பாரிற்
கவிழ்ந்தென் மலர்ந்தென்னை காண்.
285. நம்ப னடியவர்க்கு நல்காத் திரவியங்கள்
பம்பக்காம் பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்—வம்புக்காங்
கொள்ளைக்காங் கள்ளுக்காங் கோவுக்காங் சாவுக்காங்
கன்றார்க்காங் தீக்காங்குங் காண்.

இரட்டையர்வாகீது.

286. கண்ணாடி காட்டுங் களிறுஞ் சரைப்பழத்தின்
உண்ணாடிப் புக்க வுறுபொருளு—மண்ணு
நனங்குறைந்த வாறென் கயவர்பாற் சென்று
தினந்தெரிந்த வாறெனவே செப்பு.
287. வெள்ளிலேவே லற்பநிழன் மெத்தவே முட்டைக்குந்
துள்ளுந்ரு வானையலாச் சோலைக்குள்—மெள்ள
அடுக்கவொட்டா வாறுபோ லற்பர்சிலர் கூடிக்
கொடுக்கவொட்டார் தாமுங் கொடார்.
288. கல்லா லயமாந் தேவருமாங் கழுதை கசடர் பொதிசுமக்குங்
கடாவோ வழுது பயிரிடற்காங் கட்டம் பன்றிக் கிரையாகும்
புல்லே றீசர் வாகனமாம் பொதிபுஞ் சுமக்கும் பிணமெனிலோ
பூசி முடித்து மறையோர்க்குப் பொருளு மீந்து புகழெய்தும்
மல்லார் குட்டிச் சுவரெனிலோ மாடு முரைஞ்சு மறைவாகும்
மதியாத் துடைப்பந் தானெனிலோ மாட கூடந் தனைவிளக்கும்
அல்லா துலுத்தன் றனக்கிணையா யாரை யுரைப்பன் புவிமீதில்
அவனைக் குறித்துக் கூறுமிடத் தவனுக் கவனே யிணையாமே.

ஏற்றல்.

289. நிலம்பொறை யாற்றா நிதிபல கொண்டுங்
குலம்பெறுதிங் கந்தணர் கொள்ளார்—நலங்கிளர்
தீவா யவ்சொரியத் தீவிளங்கு மாறுபோற்
ஞவா கொளிசிறந்தார் தாம்.

(284, 285) ஒளவை வாக்கென்பர். (286) செந்தமிழ். 4, 180;
(287) ஷே. 3, 481. (288) இராமசுந்திரகவிராயர் வாக்கென்பர். (289) பெரும்
பொருள்விளக்கம் (புறநாற்; தொல். பொருளதி, 75.)

நன்றிமறவாமை.

290. முன்னொருவன் செய்யு முபகார மூவுலகந்
தன்னைக் கொடுத்தாலுஞ் சாலுமே—யென்னே
உயிர்க்குறுதி யாக வொருவர்சோ றுண்டார்
பிறர்க்குரிய ராவரோ பேசு.

புகழ்.

(இரண்டு திருக்குறளினந்த பாட்டு).

291. எய்தற் கரிய வியன்றக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயலென்று—வையதத்
தீத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
துதிய மில்லையுயிர்க்கு.
292. வெய்ய குற்றேன்றி வெஞ்சினவே றுட்கொளி னும்
பெய்யு ¹மழைமுகிலைப் பேணுவரால்—வையத்
திருன்பொழியுங் குற்றம் ²பலவெனினும் யார்க்கும்
பொருள்பொழிவார் மேற்றே புகழ்.
293. கல்லார் நாவிற் கட்டுரை கொள்வார்—புகழெய்தார்
புல்லார் வாயிற் சொற் றொளி வற்றார்—புகழெய்தார்
நல்லார் மேவு நண்பு துறந்தார்—புகழெய்தார்
இல்லா ராய்நின் றின்ப முவந்தார்—புகழெய்தார்.

நிலையாமை.

294. நெருந் லென்பது சென்றது நின்ற
வின்றுஞ் செல்லா நின்றமுன் சென்று
வருநார் கண்டவர் யாரே யதனால்
ஒருநா ளாகப்படுத் துடையோ ரினைமயி ன்
இல்லது நாடுமி னுள்ளது கொடுமின்
வாழ்வி லின்பமும் புணர்மி னெதனால்
தீழ்து நீரகம் புகிணு மேலது
விசும்பின் பிடர்த்தலை யெறினும் புடையது
நேயி மால்வடைக் கப்புறம் புகிணும்
கோள்வாய்த்துக் கொட்குங் கூற்றத்து
வீளிக் கொடுநா விலக்குதற் கரித்த

(290) பாசுவெண்பா. (291) யாப். வி. 60. (292) வீரசோ. அலங். 20; தண்டி 47; இலக்.வி. 651. ¹முகிற்னைப. ²பலவரினும், இருப்பினும். (293) வீரசோ. யாப். 15. மேற். (294) ஆசிரியாசாலை (புறநா.)

295. பலமுறையு மோம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைந்குட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ஞர்ந்து
நிலமுறையி னாண்ட நிகரிலார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா
விலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு ¹மாண்புங்
நலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
பொலஞ்செய் புனைகலவெ டிவ்வாற னாறும்
விலங்கிவருங் கூற்றை விலங்கலு மாகா
அனைத்தாத னீயிருந் காண்டிந் நினைத் தாங்க
கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
தேறிநீ ரொழுதிற் சென்றுபயன் தருமே.

296. பாவை மாக்கடற் ²ஹெகுதி னா வரவுந்
பண்டைச் ³செய்தி யின்றிவண் வரவுந்
பதற்பின் முட்டா திரவின ஏ வரவுந்
பசியு மார்கையும் வரவுந்
பரியினும் போகா துவப்பினும் வருமே.

297. இளமையு நிலயாவா லின்பமு நின்றவல்ல
வளமையு மன்கேடயால் வைகலுந் துன்பவெள்ளம்
உளவென நினையாதே செல்வதிக் கென்றுமென்றும்
வினோநில முழுவார்போல் வித்துநீர் செய்துகொண்மின்.

298. கண்டார் காணா வுலகத்தே காசல் செய்து நில்லாதே
பண்டே பரமன் படைத்தகாட் பார்த்து நின்று நையாதே
பண்டா மூப்பு வந்துன்னேத் தளரச் செய்து நில்லாமுன்
உண்டே லுண்டி மிக்கவுங் வுலகம் மறிய வைம்பினே.

299. நில்லாது செல்வ நிலவா ருடம்படைந்தார்
சொல்லா ரொருங்கென்று நிறுத்தி -- ⁴நல்லார்
அருளுளம் புரிசுவ ராயி
நீருளறு சிவகதி யெய்தலோ வெளிதே.

300. அந்தரந் துள்ளே யகங்கை புறங்கையா
⁵மந்தரம் போலு மனைவாழ்க்கை--⁶அந்தரத்து
வாழ்கின்றோ மென்று மகிழ்ந்பின் வாழ்ந்நம்
போகின்ற பூனையே போந்து.

(293) யாப். வி. 55; யாப். கா. பெய். 16, மேற். ¹அன்புந். (296) யாப். வி. 40, 53, ²புகழினை. ³செய்தியின்பின் பவண். (297) வினாயாபதி (புறத்.) (298) திருவெள்ளறைச் சாஸனப்பாடல் (செந்தமிழ். 4, 399). (299) யாப். வி. 55. ⁴நல்லவ ருள்ளம் புரிசுவ. (300) வீரசோ. யாப். 5; யாப். வி. 37. யாப். கா. ஒழி. 6, மேற். ⁵மந்தரமே. ⁶மந்தரத்து.

301. கல் வியா னல்லா னை காமாதி யாற்றீயன்
செல்வத் துயர்ந்தான் குலத்தினிற் றுழந்தனனும்
வல்லுவா னென்றென்று வல்லா னெனவன்றோ
வில்லா மை நித்த நிலை.

யாக்கை கதிரைப் பாவம்.

302. யாணர் உரவின் மேடு ளீங்குவன்
நுளமைச் செவ்வி யாய்த் பேதையர்
நாத லுண்கண் வருபனி நீங்கி
இன் னாக் துயில்கொண் டிலவே யின்றிவன்
பேரார்வை பவையற வுணங்கிப் பா ளார்
பாழ்த்தலைச் சீறியாழ் போலக் குரலழிப்பா
நரப்புமடித் தியாத்த யாக்கை மூபபுறப்
பகிசெழு மூதூர் மன்றத்துப்
பொதியிற் புறஞ்சிறைச் சார்ந்தனன் மன்னே.

303. உள்ளது காக்குமிக் கள்ள யாக்கை
மேம்படு குற்ற மூன்றொடு வழங்கலின்
உண்டி நல்லரசு தண்டத்தின் வகுத்த
நோன்பினி யகப்பட்ட டிருப்பினும்
தோன்றுவது பின்னர்க் காப்பது முன்னே.

304. நீல நிறத்தனவாய் நெய்கனிந்து போதவிழ்ந்து
கோலங் குயின்ற குழல்வாழி நெஞ்சே
கோலங் குயின்ற குழலங் கொழுஞ்சிறையும
காலக் கனலெரியின் வேம்வாழி நெஞ்சே
காலக் கனலெரியின் வேவன கண்டாலும்
சால மயங்குவ தென்வாழி நெஞ்சே.

305. வேற்கண் மடவா ளிழைவொழிய யாம்விழைய
கோற்கு ணெறிகாட்டக் கொல்கை றுழையதா
நாற்ப திகந்தா னரைத்தூது வந்ததினி
நீத்த றுணிவா நிலையா திளமையே.

306. கழிந்த திளமை கனிமயக்கந் தீர்ந்து
தொழிந்தது காதன்மே லுங்குஞ் சூழிந்து
கருகெரியுங் கூத்தலார் காதஞெய் தீர்ந்து
கொருகெரியே சேர்ந்து னுளம்.

(301) நீலகேசி. மொத்தல. 113. சமயதிவாகசுநடை. (302, 303) ஆசிரிய யாலை (204) (304) விளையாபதி, யாப். வி. 93. (305) விளையாபதி (110, 111). (306) சீர்தொடர், அலங்காரம், 26 உரை; கண்டி, 6 உரை.

307. நன்கென நானுமி தென்றிவ்
 வுடம்பு நயக்கின்ற தாயின்
 ஒன்பது வாயில்க டோறு
 முண்ணின் றழுக்குச் சொரியத்
 தின்பதொர் நாயு மிழுப்பத்
 திசைதொறுஞ் சீப்பில்கு போழ்தின
 இன்பநன் னொற்ற மிதன்க
 ணெவ்வகை யாற்கொள்ள லாமே.

308. உறுபுக்க டாமுடன் கூடி
 யொன்றா யினைந்த பெரும்பை
 மறைப்பில் விழைவிற்குச் சார்வாய்
 மக்குவ தேலிவ் வுறுப்புக்
 குறைத்தன போல வழுதிக்
 குறைநது குறைநது சொரிய
 வெறுபபிற் கிடந்த பொழுதின்
 வேண்டப படுவது முண்டோ.

செல்வநிலையாமை.

309. அனாயது துக்கிலே மாரபின தார
 முடியது முருகு நானுந் தொடையல்
 புணர் யான பால்வெண் கவரி யின் கற்றை
 மேலது, மாலை தாழ்ந்த மணிக்நாற் ற னிகழுகை .
 முன்னது முரக முழங்குந் தாங்கி
 முற்கிலே யினைய செல்வத் தீங்கிவா
 மாயு மோயோ தேவ ரல்லர்
 இமைப்பதுஞ் செயதனா மாந்த மேலையன
 மயக்க நீங்கக் களிற்றுமிசை வந்தனா
 தெருந் வின்றியா பரிப்பினி காட்டி லின்
 உணங்கிய அனைய முதித்து
 மாநிப மிபாந்த யாந் தை வெள்ள
 தாமே யொரு சிறையி ந்தனா மணி மணி.

310. வித்தகா பெய்த மினங்கு முடிக்கித்தார
 மத்தக மாண்புதிதல் காணவாழி தெந்தை
 மத்தக மாண்புதிதல் கண்டான் மயங்காத்த

(307, 308) குண்டலகேசி (புறநா.) (309) சூசிரியாணா (புறநா.), (310)
 அகநானாபதி (பாப, வி. 93)

உத்தம நன்னெறிக்க ணில்வாழி நெஞ்சே
உத்தம நன்னெறிக்க ணின்னூக்குஞ் செய்ந்நீயற்
சித்தி படர்ந்த நெளிவாழி நெஞ்சே.

311. வெள்ள மறவி பிறல்வேந்தர் தீத்தாயன்
கள்வரென் நிவ்வாநறிந் கைகரபபத் தீர்ந்தகலும்
உளளி னுறுபொருளை யொட்டா தொழிந்தவர்
எள்ளும் பெருந்துயர்நோ யெவ்வ மிகப்பலே.
312. ஸ்திரிந்த பிறவுற முண்டென்பா ருட்க
வழிந்து பிதாவார் வம்பப் பொருளை
இழந்து சிறிதானு மெய்தா தொழிந்தார்
அழிந்து பெருந்துயர்நோய்க் கல்லாப் பவரே.
313. நுண்ணை யிழிவா முடைமை யுயிர்க்கச்சும்
மன்னல் சிறிதாய் மயக்கம் பெரிதாகிப்
புல்லா மறுக்கும் புரையி லரும்பொருளைத்
துன்னு தொழிந்தார் துறவோ விழுமிதே.
314. ஈண்ட லரிதாய்க் கெடுத லெளிதாகி
நாண்டல் சிறிதாய் நடுக்கம் பலதருஉம்
மாண்பி லியற்கை மறுவி லரும்பொருளை
வேண்டா தொழிந்தார் விறவோ விழுமிதே.
315. நுல்லெனின் வாழ்ந்தகயு மில்லைபுண் டாய்விடிந்
கொலவா நபவா கொலப்பட்டும் வீடுவா
நுல்லெபுண் டாய்விடி னிம்மை மறுமைகளும்
புல்லென்று காட்டும் புணாவது மனதே.

அருளுடைமை.

316. ஆற்றா மின்னாறு ஈரநயிர் மாட்டெலார்
தூற்று மின்னறந் தோநனி ஸன்னன்மின்
மாற்று மின்கழி யாயமு மாணமும்
பொருறு மின்பொரு ளாவிலவ கொண்டுநீர்.
317. பொருளைப் பொருளாப் பொறிந்தோம்பல் செய்பா
நருளைப் பொருளா வறஞ்செய்தல் வேண்டும்
அருளைப் பொருளா வறஞ்செய்து வாண்கண்
இருளிலியல் பெய்தாத தென்னே நமர்கார்.

(311-317) கோயாபதி (1499).

கொல்லாமை.

318. எஃஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃஃரு வார்ககில்லை வீடு.
319. இந்நோய் நமக்குண்டென் நெண்ணுதே யெவ்வுயிரும்
முனசெடுவக் கொன்றுண்ணு மூர்க்கர்தாம்—எந்நோவும்
பண்ணப் படுநாகிற் பாவிகளிற் பாவிகளென்
நெண்ணப் படுவ ரிசைந்து.
320. தகாநுயிர்கொல் வானின் மிகாமையிலை பாவம்
அவாவிலையி லுண்பான் புலால்பெருகல் வேண்டும்
புலாவலை விலங்காய்ப் பொருதுயிற் ஆன்கொன்
நவாவிலையில் விற்பானு மாண்டருகல் வேண்டும்.
321. பிறவிக் கடலகத் தாராய்ந் துணரிற்
நெறுவதிற் குற்ற மிலார்களு மில்லை
யறவகை யோரா விட்கு மிசைவேவர்
குறவறின்றித் தஞ்சுற்றந் தின்றன ராவா.
322. உயிர்க ளோமபுமி னூன்விழைந் துண்ணன்மின்
செயிர்க ண்வுகுமின் செற்ற மிகந்தொரிதுக்
கதிக ணல்லருக கண்டனர் கைதொழு
மதிகர் பேரல மறுவிலர் தோன்றுவீர்.
323. உலகுடன் விளங்கவுயர் சீர்த்திலை கொள்ளி
னிலையில்லுந் நான்வினாடை நினதுதடு மாறு
அலங்குறுய ரஞ்சினுயி ரஞ்சவரும் வஞ்சக்
கொலைவயாழிமி னென்றுநரி கூறின ரறிந்தார்.

பொய்யாமை.

324. அற்றன் முத லதுதான் மனஞ்செய்தல்
சொற்றன் மாட்டி நிகழ்த்தல் பிறர்களுத்தல்
மற்றிக் தன்மை படுமாயின் மாண்பிலாக
அற்றப் பொய்யென் றுரைபா குணநிகரா
325. உல்லி பின்மையும் உயர்வொருள் பிபாருறும்
நல்லில செல்லல் ளானலி வுண்மையும்
பொய்யில் பொய்யொடு கூடுதற் காகுதல்
அய்ய மில்லை யதுகடிந் தோம்புமின்.

(318)யாப்.வி. 3. (319) பாரதவெண்பா. (320-323)வீளையாபதி.(புறத்.
324. நீலகேசி. நெற் (325) வீளையாபதி (புறத்.)

326. பொய்யி னீங்குமின் பொய்யின்மை பூண்டுகொண்
டைய மின்றி யறநெறி யாற்றுமின்
வைகல் வேதனை வந்துற லொன்றிந்நிக்
கவ்வை யில்லுல கெய்துதல் கண்டதே.

களள்ளாமை.

327. பிழல் செய்திக ளாற்கள விற்பிறா
வீழல் பல்பொருள் கொண்ட பயனெனக்
கூடிக் காலொடு கைகளைப் பற்றிவைத்
தோட லின்றி யுலையக் குறைக்குமே.

தவம்

328. வரிக்கடை நெடுங்கண் விளங்க மேதக
மணித்தோடு பெய்து வாண்முகந் திருத்தி
நானிலம் வளைத்த பரவையொடு கெழீஇய
கான்யாற்று வருபுன லாடலுந் தேமலர்
வல்விப் பந்தர் வண்டிவா முழுநுகிறை
நிலமகட் புணருஞ் சேக்கையு மரமுதன்
மெல்லுரி வெண்டுகி லுடையுந் தொல்வகைப்
படையுழா விளையுளி னுணவு மந்திரதநுச்
சுடர்முதற் குலமுறை வளாத்தலும் வரையாழ்
வருவிருந் தோம்புஞ் செல்வமும வரைமுதற்
நாடுகைக கொன்னு முறைபுந் மென்றிவ
வெண்வகை மரபி னிசைந்த வாழ்க்கை
யைம்பொறிச் சேனை காக்கு மாறறலொடு
வென்றுவிளங்கு தவத்தின ரரசியற் பெருமை
மாங்கட லுடுத்த வரைபின்
யார்க்கினி தன்றே தறிபுந் பெறுநீன.

329. ¹மேனமக் கருளும் விபனருங் கலமே
மேலக விசம்பின் விழுவொடு வருமே
மேருவரை யன்ன விழுக்குணத தவமே
மேவதன் றிமநனி மிக்கதென் மனமே.

(326, 327) வலாயாபதி (புறத்.) (328) ஆசிரிய மலை (புறத்.). (329)
மலப. வி. 52, 95. ¹மேனமக் கட்டுருளும், மேனமகக கருளரும.

330. தவத்தின் மேலுறை தவத்தினை தனக்கல தரிதே
நயங்கு நீங்குதல் மனமெழி மொடுமொழிச் செறிதல்
உவத்தல் ஈய்தலொ டொலாதுபல் வகையுயிர் கருநீர
நயத்து நீங்குதல் பொருடனை யனைபது மறிக்.
331. பொருளொடு போகம் புணர்த லுறினும்
அருளுதல் சான்ற வருந்தவஞ் செய்ம்மின்
இருளில் கதிசசென் றினியிவண் வாரீர்
தெருள லுறினுந் தெருண்மி னதுவே.
332. தானஞ் செய்திலந் தவமு மன்னதே
புணர் தோய்நில விற்கழி வெய்தின்
புணர் தோய்குழ னமக்குப்த லுண்டோ
மாணங்கீர் கொள்கையா மாற்றம்பொ யல்லவாய்.

பற்றிப்புத்தல்.

333. உலகே,
முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்
உறுதிவழி பொழுது மெல்ப
அசனல், நற்றிற ¹நாடுத னன்மை
²பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே.
334. மற்றுந் தொடர்பபா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றூர்க் குடம்பு மிகையிவை யுள்வழிப்
பற்றா வினையாய்ப் பலபல யோனிகள்
அற்றா யுழலு மறுத்தற் றரிதே.
335. உற்ற லுறா மொழிப்பான் கலிங்கத்தை
மற்றது தோய்த்துக் கழுவுத லென்னெக்கம்
பற்றினா னுகிய பாவத்தை மீட்டும்
பற்றொடு நின்று பறைக்குறு மாறே.
336. பருவந்து சாலப் பலர்கொலென் றெண்ணி
பொருவந்த வள்ளத் துவத்த லொழிமின்
பொருவந்த துண்டம் விடுக்குந் திறலோன்
ஒருவ லுலகிற் குளனென்னு மாறே

(330-332) வளையாபதி (புறநா). (333) யாப்.வி. 94; தொல். செய். 50, ௩௪; நீரகோ. யாப். 13 உரை; யாப். கா. ஒழி, 8 மேற். ¹நாடுத, ²பற்றிய, (334-336) வளையாபதி (புறநா).

337. வேரிந் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போதும்
 1தாரித்த லாகா வனையாற்கொலை சூழ்ந்த 2பின் ஊம்
 பூரித்தல் வாட லிவற்றாற்பொவி 3பாது விட்டான்
 பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய னென்ன வல்லான்.

338. ஒருமன மாந்தர் மூவகை புலகின்
 இருமனம் பட்டுநாற் கதியுழல் வோரே
 4ஒருமனம் பட்டு நாற்கதி யுழல்வோர்
 ஒருமன மாகி மூன்றுதிரி விலரே
 மூன்றுதிரி வறிந்து முதலொன் றறிந்தோர்
 ஆன்ற நாற்கதி யிரண்டன்வர விலரே
 ஆன்ற நாற்கதி யிரண்டன்வர வுடை 5யார்
 மேற்செயன் மூன்று னென்றுணர்ந் தோரே.

339. கற்றுத் துறைபோய காதலற்குந் கற்பினான்
 பெற்றுந் கொடுத்த பெருமகன்போல்—முற்றத்
 துறந்தார்க்கு மெய்புணர்வு தோற்றுவதே யின்பம்
 இறந்தவெலாந் துன்பமலா தில்.

ஓனாவையார் தந்ததுவங் கூறிய வெண்பா.

340. ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி புலனைந்தும்
 6வென்றான்மன் வீரமே வீரமாம்—ஒன்றஹஞ்
 சாகாமற் கற்பதே கல்வி தனைப்பிறர்
 எவரம லுண்பதே யூண்.

341. பெரும்பாவ மறத்துய்த்துப் பெறுதும்பாம் வீடுன்னோம்
 அரும்பாவ காரிரீ யாவர்வா யதுகேட்டாய்
 வரும்பாவ மெதிர்காத்த மன்னுந்,கம் பழவினையும்
 ஒருங்காக வுதிர்ந்தக்கா லுயிர்த்துய்மை வீடுன்னோம்.

பழவினை.

342. உய்த்தணி யேந்தந் துழவுநா தாற்றவும்
 வித்தின்றிப் பைங்கூழ் வினைக்குற லென்னென்து
 மெய்த்தவ மில்லான் பொருவொ 7போகப்பகட்.
 கெய்த்துழந் தேதா ணீட்டப்படு மாறே.

(337) குண்டலகேசி (புறந்.); 1சோர் க்கலத்தின். 2போதும். 3வின்றி
 நின்றான். வீரசோ. அலங். 9 உரை. (338) யாப். வி. 95, (339) அடையார்
 றுப்புத்திகசாலைத் திருக்குறளைட்டிற் கண்ட பரட்டு. (340) தகிழ்நா. 59,
 6வென்றான் மனவீர செவிரம் (341) நீலகேசி. (342) வகையாபதி (புறந்.).

343. இட்டமுட னென்றலைபி வின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவ னுஞ்செத்து விட்டானே—முட்ட முட்டி
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவ னுக்கன்னுப்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.
344. ஆர வடமு மதிசீத சந்தனமும்
நார நிலவு ¹மெரிவிரவும்—பாரிற்
றுதிவகையான் மேம்பட்ட துப்புரவுந் தந்தம்
விதிவகையான் வேறு படும்.
345. தலைபிழந்தா னெவ்வுயிருந் தந்தான் பிதாவைக்
சொலைபுரிந்தான் ²குற்றங்க டீர்த்தான்—உலகிற்
றணிமுதன்மை பூண்டியார்த்தோர் வேண்டுவரேற் றப்பாம்
வினையும் விபரீத மாம்.
346. எய்த வின்னல் வந்த போழ்தி யாவ ரேனும் யாவையும்
செய்ய வல்ல ரென்ப தோர்க சென்னெ றிக்க ணேகிட
மைய சுண்ணி செய்ய பாதம் வல்ல வாய மற்றிவன்
கைந ளின்று பன்ன சாலை கட்ட வல்ல வாயவே.

மூன்றாவது:

பொருளியல்.

அரசரியல்பு.

347. நண்ணினர்க்கு ¹நண்ணர்க்கு நாடோறுங் கோடாகைத்
தண்ணியராய் வெய்யராய்த் தக்காரோ—டெண்ணிக்
கருங்கடல்குழ் மாநிலத்தைக் காப்பதா மன்றே
இருங்கழற்கால் வேந்தர்க் கியல்பு.
- அரசர் பெருக்கந்தரிய ஆறும் கடிதந்தரிய ஏழும்.
348. நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை
கூடி னாரைப்பிரித்தல் கூட்டலா—நீடிலா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுசண்டஞ் சூதுபொரு
ளிட்டங்கட் காமயிவை யேழும்.

(348) ஓளவைவாக்கென்பர். (344, 345) வீரசோ. அலங். 20 உரை, தண்டி.
47. ¹மெரிவிரியும். ²குற்றங் கடிந்தான். (346) இராமாவதாரம் (புறத்).
(347) யாப். வி 94: ¹மேனோர்க்கு. (348) பு. வெ. 9, 37, உரை.

ஆசிரியற் சிறப்பு.

(கோங்கோடி.)

349. திருக்கொண்டு பெருக்கமெய்தி வீற்றிருந்து
குற்றங்கெடுத்து விசம்புதைவரக் கொற்றக்குடை யெடுப்பித்த
நிலநெளியப் படைபரப்பி
ஆங்காங்குக் களிறியாத்து
நாடுவளம் பெருகக் கிளைகுடி யோம்பி
நற்றாய் போல வற்றது பரிந்து
துகத்துக்குப் பகலாணிபோலவும்
மக்கட்குக் கொப்பூழ்போலவும்
உலகத்துக்கு மந்தாமேபோலவும்
நடுவுநின்று செங்கோலோச்சி
யாறில்வழி யாறுதோற்றுவித்துக்
குளனில்வழிக் குளந்தொடுவித்து
மூயல்பாய்வழிக் கயல்டாயப் பண்ணியும்
களிறுபிளிற்றும்வழிப் பெற்றம்பிளிற்றக்கண்டும்
களிறார் பலகால் சென்றுதேன் றேயவும்
தண்புனற் படப்பைத்தாகியும்
குழைகொண்டு கோழியெறிந்தும்
இழைகொண் டான்றட்டும்
இலக்கங் கொண்டு செங்காணரை யெறிந்தும்
உலக்கைகொண்டு வாளையோச்சியும்
தன்குறை நீக்கியும் பிறர்குறை தீர்த்தும்
நாடாள்வதே யாசாட்சி.

கொடுங்கோன்மை.

350. தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பசையற
நீர்க்குல் கொள்ளாது மாறிக் கால்பொரச்
சீரை வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மூ
மழைகா லூன்ற வளவயல் விளையா
வாய்மையுந் தேடிசென்று கரக்குந் தீயுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கொஞ்சினங் கவைஇய காட்சி
கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்கு நாடே.

(349) பாட. வி. 93. (350) ஆசிரியமூலை (புறநாடு)

கல்வி.

351. எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்த்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னுத—மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்.
352. எழுதரிது முன்ன மெழுதியின் னத்தைப
பழுதறவா சிப்பரிது பண்பா—முழுதுமதைக்
கற்பரிது நற்பயனைக் காண்பரிது கண்டக்கால்
நிற்பரிது தானந் நிலை.
353. நண்ணு வார்வினை நைய நடொறும்
நற்றவர்க்கா சாய ஞானநற்
கண்ணி னொடியே யடைவார்கள் கற்றவரே.
354. கற்றதுகைம் மண்ணளவு கல்லா துலகளவென்
றுற்ற கலைமடந்தை யோதுகின்றான்—மெத்த
வெறும்பந் தயங்கூற வேண்டா புலவீர்
எறும்புந்தன் கையாலெண் சாண்.
355. வான்குருவி யின்கூடு வல்லார்க்குத் தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பி யாவார்க்குஞ் செய்யரிதால்—யாம்பெரி தும்
வல்லோமே யென்று வலிமைசொல வேண்டாங்காண்
எல்லார்க்கு மொவ்வொன் றெளிது.
356. ஆற்றவங் கற்ற ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லையந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாதலால்
ஆற்றுணை வேண்டுவ தில்.

கல்லார்.

குரட்டையர்.

357. முடர்முனனே பாடல்மொழிந்தா லறிவடீரா
ஹுடெடுத்த தென்புலீழ ரம்பலவா—ஆடகப்பொற்
செந்திருப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகனானால்.

(351) குறள். 392 பரிமே. மேற். (352) தணிப்பா. (353) யாப்.
வி. 64. (354) தணிப்பா. (ஒளகைவாக்கென்ப) (355) தணிப்பா. (356)
தொல். பொரு. 7௦ கர்.

ஓதத்தகாத நாள்கள்.

358. அட்டமியி லோதின லாசானுக் காகாது
சிட்டருக்குப் பன்னொன்று தீதாருங்—கெட்டவ்வா
வித்தைக்கு நாசமாம் வெய்ய பிரதமையிற்
பித்தரும் பேசார் பிழை.

அறிவுடைமை.

359. இலாயர் முதிய னெனவிருபால் பற்றி
விளையு மறிவென்ன வேண்டா—இளையனாய்த்
தன்றூதை காம துகர்தற்குத் தன்காம
மொன்றூது நீத்தா லுளன்.

பெண்ணறிவு.

360. நுண்ணறி வுடையோர் நூலொடு பழகினும்
பெண்ணறி வென்பது பெரும்பே தைமைத்தே.

அறிவுடையோர்செய்திறம்.

361. மாதர்க் கிதங்கவி வாணர்க்குச் சால வணக்கங்குரு
நாதர்க்கு நீதியொ டாசார நண்பி நையந்தவர்க்குத்
கோதற்ற வாசகம் பொய்க்குப்பொய் கோளுக்குக் கோளறியில்
ஆதர்க் கிரட்டிப் பறிவுடை யோர்செய்யு மாண்மைகளே.

(நத்துவப்பிரகாசர்).

362. ஆயிரம் புலவோரி லொருவன் ப்ரபந்தகவி
யவரா யிரர்க்கு ளொருவ
னந்தாதி தூறலா பரணிகோ வைக்கமக
னவரா யிரர்க்கு ளொருவன்
பேபாயிடம் பொருளு டகபுரா ணிகனவன்
போலா யிரர்க்கு ளொருவன்
பொருட்பெருங் காப்பியம் புகல்வாக்கி மற்றவன்
போலா யிரர்க்கு ளொருவன்
பாயிரந் தருபஞ்ச லட்சண விதானியிப்
படியா யிரர்க்கு ளொருவன்

(358) தனிப்பா. (359) பெரும்பொருள்விளக்கம் (புறத்). (360) நன்
264 மயிலை. (361) தனிப் பா. (362) தமிழ் நா. 229. ¹லட்சணவி
தாணனியிப்.

பரசமய தர்க்கநூல் பகர்வாதி மற்றும்ப்
படியா யிரர்க்கு ஹோருவன்
தேயமெண் டிசைபாவு தேசிகோத் தமனத்
திறத்தா யிரர்க்கு ஹோருவன்
சிவனைத் துதித்துண் டிடுத்துக் கொடுத்திடுந்
தெய்வச் சிவக் கியானியே.

363. நினைவுகவி சொல்வோ மெனச்சொலிப் பலகவிதை
நினைவினைத் திருடி வையோம்
நீடுலகின் மணிதரைப் பாடினோ நாமென்று
நீள்வசைகள் பாட வறிபோம்
பிணையினாய நாவல ருடன்பங்கு பேசிப்
ப்ரபந்தங்கள் பாடிக் கொடோம்
பேசுவது தேவார மேயலால் வாய்க்கெளிய
பேய்க்கிரந் தங்கள் பேசோம்
¹இனிமைதரு குலத்துக் குருக்களை மறந்தெட்
டிடங்களிற் றீட்சை போகோம்
நுட்டசிறு பேர்மாற்றி மாதமொரு பேரிட்
டழைக்கநா பிலுமாந் திரோம்
நுனியிருந் தெம்மைப் புறவ்ஹு வார்பாடு
தயனியசு கவிபா டுவோம்
²சமநூல் களைப்பொரு ளெனக்கொளோந்
திருளுந சம்பந்த ரடியர்நாமே.

ஆடம்பரகவி.

(ஔவையார்.)

364. விரக றிருவர் புகழ்வாரும் வேண்டும்
விரணிநைய மோதிரங்கள் வேண்டும்—ஆறாபிலொரு
பஞ்சேனும் பட்டேனும் ³வேண்டு மவர்கவிதை
நஞ்சேனும் வேம்பேனு நன்று.

நியகவி.

365. போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொ டாவிழற்
றுற்றினும் தூற்றுவர் சொன்ன சொற்களை
மாற்றினு மாற்றுவர் வன்க ளுளர்கள்
கூற்றினும் பாவலர் கொடிய ராவரே.

(363) தமிழ்நா. 231; ¹இனிமைதரு குருவத் துக்குருக் களைமறந் தெட்
டிடத் துனிற்றீட்சைபோய். ²சமயநூல். (364) ஷே. 55; ³மில்லையோ
பாணிகவி. (365) தமிழ்நா. (365) தாழ்வு வார்பாடு.

366. இலக்கணக் கவிஞர்சொ லின்பந் தேடுவர்
மலக்குசொற் றேடுவர் வன்க ணுளர்கள்
நிலத்துறு கமலத்தை நேடும் வண்டதீ
தலைக்குறை கமலத்தைச் சாருந் தன்மைபோல்

அவைபத்தாரியல்பு.

367. அழுக்கா நிலாமை யவாவின்மை தூய்மை
ஒழுக்கங் குடிப்பிறப்பு வாய்மை—யிழுக்காத
நற்புலமை யோடு நடுவு நிலைமையே
கற்புடைய வெட்டுறுபபுக் காண்.
- 368 குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங்—கெடுக்கும்
அழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டும்
இழுக்கா வனவயின்மை ணெட்டு.
369. குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு ¹காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாங்கித் தூய்மையிற்
காத லின்பத்துத் ²தூங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகலும்
அழுக்கா றின்மை ³யவாஅ வின்மையென
இருபெரு நிதியும மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
⁴யுடன்மீஇ யிருக்கை யொருநாட் பெறுமென்றிற்
பெறுகதில் லம்ம யாமே வான்முறைத்
சான்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
நின்றுழி நின்றுழி ஞாங்கர் நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே.

தல்லவை.

370. நல்லவை யென்பது நாடுங் காலை
எத்துறை யாலு மிருவரு மியம்பும்
அத்துறை வல்லோ ரறஞ்சு புணர்ந்தோர்
மெய்ப்பொருள் கண்டோர் மிக்கவை யோர்ப்போர

(366) தனிப்பா. (367) வீரசோ. பொருட். 19 மேற். (368) பு. வெ. 8. 19 மேற். (369) ஆசிரியமலை (புறநா.); தொல். பொரு. 76; ¹நாசரினும். ²தூங்கி. ³யவாவின்மை யென்றும். ⁴உடனய யிருக்கை யொருநா ளாமென்றின். (370) யாப. வி. 96.

சுற்றவர் கல்லிக் கடாவிடை யறிவோர்
செற்றமுஞ் சினமுஞ் சேரா மனத்தோர்
முனிவொன் றில்லோர் மூர்க்க ரல்லோர்
இனிய முகத்தோ ரிருந்துரை கேட்போர்
1வேந்த னொருவற்குப் பாங்கு படினும்
தாந்தா மொருவர்கட் பாங்கு படாதோர்
அன்றோர் முன்னர்க் கூறிய பொழுதிற்
றொலையு மாயினுந் தொலைவெனப் படாஅது
வெல்லு மாயினு மிசச்சிறப் புடைத்தே.

தீயவை.

371. தீயவை யென்பது தெரியுங் காலைச்
ஈலாவுஞ் (?) சுண்டுந் தாமேற் கொண்டு
நிலவாப் பொருள்களைக் குலவி யெடுத்தாங்
குரைத்தவொரு வற்காப்ச் செருவென மொழிந்து
சொல்லிய து ஈராத வல்லவை யுணர்ந்து
வாரம் படுவது தீயவை யாகும்.

(புத்தாரி அவையடக்கித்).

372. திரைத்த விரிக்குந் றிரைப்பின வாய்போல்
உரைத்த விரையதனைக் கேட்டு—முரைத்த
பயன்றவா செய்வார் சிலரேதந் நெஞ்சத்
றியன்றவா செய்வார் பலர்.

மன்றிற் பரிதானம்பெறல்.

(ஔவையார் கீழியிறப்பாடியது).

- 373 சென்றுழு துண்பதற்குச் செய்வ தரிநென்று
மன்றுழு துண்பான் மனைவாழ்க்கை—முன்றிலிந்
றுச்சி லிருந்து துடைத்தெழுநண் ணீராலேழ்
ளச்ச மிறுமே லிறு.

வழக்கழிவு.

(ஔ)

374. வழக்குடையார் நிற்ப வரும்பொருள்கை வாங்கி
வழக்கை வழக்கழிவு சொல்லின்—வழக்குடையார்
சுற்றமுந் தாமும் 3துடைத்தெழுநண் ணீராலேழ்
சுற்ற மிறுமே லிறு.

1வேந்த னொருவர்கண் வாரம் படினும், (371) யாப், வி, 95, (372) தொல்.
பொரு, 425, (373) தமிழ்நா, 34, (374) ஔ, 35; 3துடைத்தழு கண்ணீராற்,

375. உள்ள வழக்கிருக்க ஆரார் பொதுவிருக்கத்
தள்ளி வழக்கதனைத் தான்பேசி—எள்ளளவும்
கைக்கூலி தான்வாங்குங் காலறுவான் சுன்கிளையும்
எர்சமிறு மென்ற லிறு.

376. கல்வி யுடையீர் கருங்கான கத்திடையே
நெல்லி யிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன்—வல்லாய்கேள்
வெல்லா வழக்கை விலைவாங்கி வெல்விக்கும்
வல்லாளன் சுற்றம்போன் மாண்டு.

நீதப்பு.

377. கெட்டே மிதுவென் னிலையென்று சார்த்தற்கண்
கட்டவ ரல்லார் நனிமிது பவர்கற்றம்
பெற்றது சொல்லிப் பெரிதிகழ்ந் தாற்றவும்
எட்டவந் தோரிடத் தேசி நிற்பவே.

378. அளவறியா னட்டவன் கேண்டையே கீழ்நீர்த்
தறியறியான் பாய்ந்தாடி யற்று.

முயற்சி.

379. தண்ணெறகீர் நின்ற தவத்தா லளிமருவு
புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதால்—உண்டோ
பயின்ற ருளம்பருகும் பான்மொழியார் பார்போல்
முயன்றான் முடியாப் பொருள்.

முயற்சியில்லார்.

380. தாளாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா லென்னு மென்னும்
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிரண்டும்
பீலிபோற் சாய்த்து விடும்பிளிற்றி யாங்கே.

பொருள்செயல்வகை.

381. குலந்தருங் கல்வி கொணர்ந்து முடிக்கும்
அலந்த கிளைக ளழிபசி நீக்கும்
நிலம்பக வெம்பிய நீள்கரம் போகிப்
புலம்பில் பொருடரப் புன்கண்மை யுண்டோ.

(375) தனிப்பா. (376) ஆரட்டையர்வாங்குப்போலும். ஓளவைவாக்கென்
றுரைப்பாரு முளர். (377) வளையாபதி (புறந்) (378) யாப். வி. 39. (379)
தண்டி. 87 மேற். (380) யாப். வி. 67; யாப். கா. செய். 7. வீரசோ. யாப். 15
மேற்; இலக். வி. 731 உரை. (381) வளையாபதி (புறந்).

பொருளியல்.

அக

அறக்காவல்.

382. ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாறகிறந்த
பேருளி ஞற்குப் பெறலருமை யாதரோ
வார்திரைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்
போர்மலைந்து வெல்லும் புகழ்.

பண்புடைமை.

383. நகைநனி தீது துனிநன் றியார்க்கும்
பணகநனி தீது பணிந்தீயா ரோடும்
இவைமிகு பொருளென் றிறத்த லிலரோ
வகைமிகு வானுல கெய்தி வாழ்பவே.

பேதைமை.

384. தெண்ணீர் பார்து திசைதொறும் போய்க்கெட்ட
எண்ணெய்கொண் டெட்ட விவறுத லென்னெஞ்கும்
பெண்மனம் பேதித் தொருப்படுப் பன்னெனு
எண்ணி லொருவ னியல்பென்னு மாறே.

காமக்கேடு.

385. ஆசை யல்குல் பெரியாரை யருளு மிடையுஞ் சிறியாரைக்
கூச மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாரை
வாசக் குழலு மலர்க்கண்ணு மனமுங் கரிய மடவாரைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருந்தல் வாழி மடநெஞ்சே.
386. ஆனை யூற்றின் மீன்சுவையி னசுண மிசையி னளிராற்றத்
தேனைப் பதங்க முருவங்கண் டிடுக்க ணெய்து மிவ்வனைத்துங்
கான மயிலஞ் சாயலார் காட்டிக் கெளவை விளைத்தாலும்
மான மூந்த ரெவன்கொலோ வரையா தவரை வைப்பதே.
387. ஆசைப் படுவ வருந்தவன் கல்வியல் லாப்பிறகள்
பேசப் படுவ திலமிவை யாவையு மேயிறப்பாம்
தேசத் தியற்கை தெரிந்துணர் வாருக்குச் சேயிழைமார்
பாசப் படுகுழிப் பற்றறுத் தார்வினைப் பற்றறுத்தார்.

(382) இரும்பல்காஞ்சி (புறத்). (383—384) வளையாபதி (புறத்).
(385—387) யாப், வி, 95,

388. கொடியிடை மாதர் மேனி குவளைமல ருண்க னென்றும்
பிடிநடை மாதர் மாண்ட நடைதானெனப் பேது செய்தும்
வடிவொடு வார்ந்த மென்றோள் வளைசேர்ந்தகை காந்த னென்றும்
இடையிடை நின்று நின்று பலகாலு முவப்ப தென்னோ.
389. எண்ணின் றி யேதுணியு மெல்வழி யானு மோடும்
உண்ணின் றுருக்கு முரவோருரை கோட லின்ற
நண்ணின் றி யேயு நயவாரை நயந்து நிற்குங்
கண்ணின் று காம நனிகாமுறு வாரை வீழ்க்கும்.
390. சான்றோ ருவர்ப்பத் தனினின்று பழிப்ப காணார்
ஆன்றங் கமைந்த ருவர்மொழி கோட லீயார்
வான்றாங்கி நின்ற புநழ்மாசு படுப்பர் காமன்
தான்றாங்கி விட்ட கணைமெய்ப்படு மாயி னக்கால்.
391. மாவென் றுரைத்து மடலேறுபு மன்று தோலும்
பூவென் றெருக்கி னிணர்கூடுப புன்மை கொண்டே
பேயென் றெழுந்து பிறரார்ப்பவு நிற்பர் காம
நோய்நன் கெழுந்து நனிகாழ்க்கொள்வ தாயி னக்கால்.
392. நக்கே விலாவிறுவர் நாணுவர் நாணும் வேண்டார்
புக்கே கிடப்பர் கனவுநினை கையு மேற்பர்
துற்றாண் மறப்ப ரழிவர்நனி தஞ்ச லில்லார்
நற்றோண் மிகைபெரிது நாடறி துன்ப மாக்கும்.
393. அரவொடு நட்டவ ராள்ப விருத்தி
அரவொடு நட்டவ ராட்டியு முண்பர்
புரிவோ முன்கைப் புனையிழை நல்லார்
விரகில ரென்று விடுத்தனர் முன்னே
394. வகையெழிற் றோள்க ளென்று மணிநிறக் குஞ்சி யென்றும்
புகழெழு விகற்பிக் கின்ற பொருளில்லா மத்தை மற்றோர்
தொகையெழுந் காத தன்னுற் றய்க்கியாந் துடைத்து மென்பார்
அகையழ லழுவந் தன்னே நெய்யினு லவிக்க லாமோ.
395. அனலென நினைப்பிற் பொத்தி யநந்தலைக் கொண்ட காமன்
கணலினை யுவப்பு நீராற் கண்டயற வவித்து மென்றார்
நினைவிலாப் புணர்ச்சி தன்னு னீசுருது மென்று நிற்பார்
புனலினைப் புனலி னாலே யாவர்போ காமை வைப்பார்.

(389-393) வளையாதி (புறத்.) (394-395) குண்டலகேசி, (புறத்.).

பொருளியல்.

கூக

உழவு.

(ஔவைபாரி)

396. ஒரு பிரண்னொதா யில்லத்தே வித்துளதாய்
நீரருகே சோந்த நிலமுமாய்—ஊருக்குச்
சென்று வரவணித்தாய்ச் செய்வாருஞ் சொற்கேட்டால்
என்று முழுவே யினிது.

ஏரோர்பெருமை.

397. யானே நிரையுடைய ¹ரேனு மெழில்சிறந்தாரா
ஏனே ²நிரையுடை யேர்வாழ்நர்—யானேப்
படையோர்க்கு ³வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு.
398. வயலுழுவார வாழ்வாருள் வாழ்வா ரயலுழுவார்
வாழ்வாருள் வாழா தவர்.
399. மேழி பிடிக்குங்கை வேல்வேங்கர் நோக்குங்கை
யாழி தரித்தே யருளுங்கை—சூழ்வினையை
நீக்குங்கை யென்று நிலைககுங்கை நீழி
காக்குங்கை காராளர் கை.

வேளாளநிரைகாவல்.

400. ஸேபார்வாகை வாய்த்த புரவலரின் மேதக்கா
சேர்வாழ்ந் ரென்பதற் கேதுவாஞ்—சீர்சால்
உரைகாக்கு மன்னாக் கொளிபெருகத் தாந்தம்
நிறைகாத்துத் தந்த நிதி.

பன்னெறி.

பிதாக்களாவார்.

401. பிறப்பித்தோன் வித்தைதனைப் பேணிக் கொடுத்தோன்
சிறப்பி னுபதேசஞ் செய்தோன்—அறப்பெரிய
பஞ்சத்தி லன்னம் பரிந்தோன் பயநதீர்த்தோன்
எஞ்சாப் பிதாக்களென வெண்.

(396) தமிழ்கா. 60. (397) பெரும்பொருள்விளக்கம் (புறத்); தொல்-புறத்.
21 நச்; ¹சேரோ ரினுஞ்சிறந்தோர். ²நிரையுடைய. ³நன்றி. (398) யாப்.
வி. 96. (399) வம்பர்வாக்கென்பர். (400) தொல். புறத். 21 நச்.
(401) தனிப்பா.

(ஔவையார்).

இதனின் இது நன்றெனல்.

402. ஏகி யிடலி னிடாமையே நன்றெதிரிற்
பேசு மனையாளிற் பேய்நன்று—நேசமிலா
வங்கணத்தி னன்று வலியபகை வாழ்விலாச்
சங்கடத்திற் சாதலே நன்று.

இன்ன இன்னவை அழகாம் எனல்.

403. சுரதந் தனிலிளைத்த தோகை சுகிர்த
விரதந் தனிலிளைத்த மேனி—நிரதந்
கொடுத்திளைத்த தாதா கொஞ்சமரிற் பட்ட
வடுத்துளைத்த கல்லபிரா மம்.

இன்னுரை இன்னவிடத்துப் புகழ்க் எனல்.

404. நேசனைக்கா னைவிடத்து நெஞ்சார வேதுதித்தல்
ஆசானை யெவ்விடத்து மப்படியே—வாச
மனையாளைப் பஞ்சணையின் மைந்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையாளை வேலைமுடி வில்.

இன்னுர்கீது இது துறம்பு எனல்.

405. போந்த வுதாரனுக்குப் பொன்றும்பு ஞானுக்குச்
சேர்ந்த மரணஞ் சிறுதுரும்பாம்—ஆய்ந்த
அறிவோர்க்கு நாரி யருந்துரும்பா மில்லத்
துறவோர்க்கு வேந்தன் றுரும்பு.

பயனற்றவை இவையெனல்.

406. மாடில்லான் வாழ்வு மதியில்லான் வாணிபநன்
ஞாடில்லான் செங்கோ னடாத்துவது—கூடுங்
குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருந்தில்லா வீடு விழல்.

(வேற்றேலி வேண்டி வைவகை.)

407. கல்லாதார் நல்லவையுட் கல்லேபோற் சென்றிருந்தாற்
கருமம் யாதாம்
இல்லாதார் செல்வரைக்கண் டிணங்கியே யேழுற்றா
வியைவ தென்னும்

பொல்லாதார் நன்கல மெம்புதைப்பப் பூண்டாலும்

பொலிவ தென்னும்

புல்லாதார் பொய்க்கேண்மை புனைந்துரைத்தா லாவதென்னே

அல்லாதார் பொய்யாவ தறிபவே லமையாதோ.

(ஒளவையார் பாட்டு).

408. வெண்பா விருகாலிற் கல்லாளை வெள்ளோலை
கண்பார்க்கக் கையா லெழுதாளைப்—பெண்பாவி
பெற்றாளே பெற்றாள் பிறர்நகைக்கப் பெற்றாளே
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று.

இதனோடு இது நீங்குமேளல்.

409. தாயோ டறுசுவைபோந் தந்தையொடு கல்விபோஞ்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம்—மாயவாழ்
வுற்ற ருடன்போ முடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம்
பொற்றூலி யோடெவையும் போம்.

அட்டமத்துச் சனிபோல்வார்.

410. காலையிலே பல்கலைதூல் கல்லாத் தலைமகனும்
ஆலையெரி போன்ற வயலானும்—சால
மனைக்கட் டழிக்கு மனையாளு மூன்றன்
தனக்கட் டமத்துச் சனி.

பூவரீயர் கேடுவர் எனல்

411. ரிட்டோ மாக நிதிதேடு மனைவனும்
இட்டதனை மெச்சா விரவலனும்—முட்டவே
கூசிலில நில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசிய
வேசியுங் கெட்டு விடும்.

இதற்குது பகையேளல்.

412. நுருளுக் கெரிவிளக் கென்றும் பகையே
அருளுக் கலைவாழ்க்கை யஃதும் பகையே
மருளுக்கு வாலறிவு ¹பாளாப் பகையே
பொருளுக்கஃ தின்மை பகை.

மதிக்கத்தகாப்பொருள்கள்.

413. துறவுளவாச் சான்றோ ரிளிவரவுந் தூய
பிறவுளவா ஆன்றுறவா ஆணும்—பறைகறங்கக்
கொண்டா னிருப்பக் கொடுங்குழையா டெய்வமுமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

குறுகத்தகாநவை.

414. வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர்
சுகொடு பேயெருமை யென்றிவை யாறுங்
குறுகா ரறிவுடை யார்.

(ஔவையார் நாலுகோடி கவிபாடியது).

415. (1) மதியாதார் முற்ற மதித்தொருகாற் சென்று
மிதியாமை கோடி யுறும்.
(2) உண்ணீருண் ணீரென்றே யூட்டாதார் தம்மணியி
லுண்ணுமை கோடி யுறும்.
(3) கோடி கொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு
கூடுவதே கோடி யுறும்.
(4) கோடானு கோடி கொடுப்பினுந் தன்னுடைநாடு
கோடாமை கோடி யுறும்.

பொய்ம்மகள்.

416. ¹ஆயத் துறைப்பிறந் தந்தணர் பால்குடித் தையிருநாள்
மாயக்கண் வேசை யிடத்தே வளர்ந்துவண் ளுரெருநாள்
வயப் புலவ ரிடத்தெட்டு நாள்செட்டி யேனென்றபின்
போயகக சாலே புகுந்தனள்கா ணந்தப பொய்ம்மகளே.

(ஔவையார்பாடிய நேரிந். நெநிலலாந் அகவல்.)

417. வையக மெல்லாம் வளவயலா வாடோர்
தெய்வமா முகந் சேரி யாகத்
காணமு முத்து மலாயுங் கலந்தொரு
கோடானு கோடி கொடுப்பினு மொருநாள்
ஒருபொழு தொருவனு ளொழிதல் பார்த்தும்
நேர்நிறை நிலலா தென்னுமென் மனனே
நேர்நிறை நிலலா தென்னுமென் மனனே.

(413) துண்டி. 38. (414) நான். 377 மயிலை. (415) தமிழ்நா. 37.
(416) தனிப்பாட்டு; ¹ஆயத் துறைப்பிறந் தந்தணர் பால்குடித்து.
(417) தமிழ்நா. 36.

பதினாறு பேறுகள்.

418. துதிவாணி வீரம் விசயஞ்சந் தானந் துணிவுதனம்
அதிதானி யஞ்சவு பாக்கியம் போக மறிவழகு
புதிதாம் பெருமை யறங்குல நோயின்னார் பூண்வயது
பதினாறு பேறுந் தருவாய் மதுரைப் பராபரனே.

புறத்திணைப்பிரிவு.

419. வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம்—உட்கா
செச்சுநன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னெச்சி
யதுவளைத்த லாகு முழினை—யதிாப்
பொருவது அம்பையாம் போர்க்களத்து மிகாரர்
செருவென் ற சுவாகை யாம்.

வெட்சி.

மன்னுறுதொழில்.

420. வான்வலம் பெற்ற வயவேந்த னேவலாற்
நூன்வல் வினையவர் தாஞ்செல்லி—னுளைக்
கனைகுர ினல்லாவின் கன்றுள்ளப் பாலி
னனைவது போலு மிவ்வூர்.
421. எடுத்த நிரைகொணு வென்றலுமே வென்றி
வடித்திலங்கு வைவாளை வாங்கத்—துடித்தனவே
தண்டை மார்புந் தடந்திசையாம் செல்லிழியும்
பெண் மனம் வந்த பெயர்.

விரிச்சி.

422. திரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி
நகராமுதியோ ினின்னுரைத்த நற்சொல்- நிரையகன்றி
எல்லைநீர் வைய மிறையோற் சார்க்குமால்
வெல்லையே சென்மின் வழி.

(418) தானமேகப்புலவர்வாக்கெண்பர். (419) வீரசேர. பொருட் 21
மேற்; பிங். (420) பெரும்பொருள்வினக்கம் (புறத்); தொல். பொருள்தி,
58. ¹நல்லாத்தன் கன்றுள்ளப் பாலா. (421) தண்டி. 39, (422) பெரும்
பொருள்வி. (புறத்); முல்லைப் பாட்டு. 8-11 மேற், ²னேற்றரைத்த, ³வெல்லைநீர்.

விரிச்சிலக்கிய வீரக்குறிப்பு.

423. நாளும் புள்ளுங் கேளா ஐக்கமொ
 டெங்கோ னேயின னுதலின் யாமத்துச்
 1செங்கால் வெட்சியுந் திணையுந் தூஉய்
 மறிக்குரற் குருதி மன்றுதுக ளவிப்ப
 விரிச்சி யோர்த்தல் வேண்டா
 ளயிற்புறந் தருதும்பாம் பகைப்புல நிரையே.

வேய்.

424. நெடுநிலையா யத்து நிரைசுவ டொற்றிப்
 படுமணி யாயம் பகர்ந்தோய்—நெடிது
 மனக்குரிய காதல் வயவேந்த னென்று
 நினக்குரிய வாக நிரை.
 நிரைகொள்ளற்குக் கொற்றவையின் பரவுக்கடன்.
 425. வந்த நிரையி னிருப்பு மணியுடன்
 எந்தலை நின்றலை 2யாந்தருது—முந்துநீ
 மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக்
 கொற்றவை கொற்றங் கொடு.

துடிநிலை.

426. நித்திலஞ்செய் பட்டமு நெற்றித் திலதமும்
 ஒத்திலங்க மெய்ப்பூசி யோர்ந்துடஇத்—தத்தம்
 துடியரோ டீர்ப்புறஞ் சூழ்ந்தார் மறவர்
 சூடிநிரை பாராட்டக் கொண்டு.

சேலவு.

427. கார்தியல் காட்டுத்திப் போலப் பெரிதும்
 பரந்துசென் மள்ளர் பதிர்தார்—அரந்தை
 விரிந்தவியு மாறுபோல் விண்டோயத் தோன்றி
 ளரிந்தவியும் போலுமில் ளர்.

(423-424) தகடீர் யாத். தொல். பொரு. 58. மேற். 1செங்கோல், (425)
 பெரும்பொருள் வி. (புறத்); சிலப். 12. பக். 331; தொல். பொரு. 53; 2யான்
 மருவன். (426) தொல். பொரு. 59. (427) செ. செ. 58.

428. பிறப்புல மென்றார் தமர்புல மென்றார்
விறல்வெய்யோர் வீங்கிருட்கட் சென்றார்—நிறையுங்
கடாஅஞ் செருக்குங் கடுங்களி யாணை
படாஅ முகம்படுத் தாங்கு.
429. ¹வெவ்வாண் மறவர் மிலைச்சிய வெட்சியாற்
செவ்வாணஞ் செல்வதுபோற் செல்நின்றார்—எவ்வாயும்
ஆர்க்குங் கழலொலி யாங்கட் படாலியரோ
போர்க்குந் துடியோடு புக்கு.

வேப்.

430. ஒருவ ரொருவ ருணராமற் சென்றாங்
கிருவரு மொப்ப விசைந்தார்—வெருவர
வீக்குங் கழற்கால் விறல்வெய்யோர் வில்லோடு
கோக்குஞ் சரந்தெரிந்து கொண்டு.

புறத்திறை.

431. இருநில மருங்கி னெப்பிறப் பாயினும்
மருவின் மாலையோ வினிதே யிரவின்
ஆகோண் மள்ளரு மருள்வரக் கானத்து
நாம்புறத் திறுத்தன மாகக் தார்தம்
கன்றுகுரல் கேட்டன போல
நின்றுசெவி ²யோர்த்தன சென்றுபடு நிரையே.

வள்ளிகூத்து.

432. மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக்
கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான்—பண்டே
குறமகள் வளளிதன் கோலங்கொண் டாடப்
பிறமக னோற்றாள் பெரிது.

பூசன்மாற்று.

433. ஒத்த வயவ ரொருங்கவிய நாண்படரத்
தத்த மொலியுந் தவிர்ந்தன—வைத்தகன்றார்
தம்பூசன் மாற்றி நிரைகொள்வான் றுக்கினார்
வெம்பூசன் மாற்றிய வில்.

(428) பெரும்பொருள்வி (புறத்), தொல், பொரு. 58, நச். (429) பெரும்
பொருள்வி. (புறத்). ¹வெவ்வாய். (430) தொல், பொரு. 58. (431) தகடர்
யாத்-தொல், பொரு. 58. ²யேற்றன். (432) சிலப், 12, பக். 328; தொல்,
பொரு. 60, நச். (433). தொல், பொரு. 58,

நந்துநிறை.

434. குளிறு குரன்முரசங் கோட்டின் வெருஉங்
களிற்றெடுதேர் காண்டலு மாற்றா—நளிமணி
நல்லா ளினநிரை நம்மூர்ப் ¹பெருங்கானம்
எல்லாம் பெருக விடம்.
435. கழுவொடு பாகர் கலங்காமல் யாத்துத்
தொழுவிடை யாயந் தொகுமின்—எழுவொழித்தாற்
போமே யிவையிவற்றைப் போற்றுமின் புல்லொடுநீர்
தாமேய் புலம்போலத் தந்து.

வேய்கூறினார்க்குநீ சிறப்பு.

436. மாற்றருந் துப்பின் வயவேந்த னல்லனே
ஏற்ற பெருஞ்சிறப பின்னீதும்—வேற்றாரிற்
புல்வேய் குரம்பைப் புறஞ்சிறைவாய் நின்றெற்றி
நல்வே யுரைத்தார்க்கு நாம்.

கரந்தை.

படைநீதலைவர் படையாளரைக் கூயது.

437. கடிமனைச் சீறார்க் கடுங்கட் கறவை
வடிநவின் மேலோன் மறுத்தோம்ப லொட்டான்
அடிபுனை தோளி னரண்சேர்ந்து மள்ளர்
வருகமன் வாயிற் கடை.

படைச்செருக்கு.

438. வாள்வலம் பெற்ற வயவேந்த னேவலாற்
றாள்வல் லினையவர் தாஞ்செல்லி—னானைக்
கனைகுர னல்லாத்தன் கன்றுள்ளப் பாலால்
நனைவது போலும் மூர்.

ஊர்கோலை.

439. அரஜூர் மதியிற் கரிதூர் வீம
விரஜூ ரெரிகொளீடுக் கொன்று—நிரைநின்ற
பல்லான் றொழுவும் பகற்காண்மார் போர்கண்டோர்
கொல்வார்ப் பெருஅர் கொதித்த.

(435—437) தொல். பொரு. 58. நச். ¹புறங்கானம். (438) தொல்.
“ஷெ. பெரும்பொருள்வி (புறத்). (439) தொல். பொரு. 58¹மேற்.”

440. சென்ற நிரைப்புறத்துச் சீறூர்த் தொடைகொண்டு
நின்ற மறவர் நிலஞ்சேர்ந்தார்—கொன்றாண்
டிகலிழந்த வல்வி வினையோர்புண் டிரத்
துகளுமுங்கொல் பல்லான் ரொழு.

நிரைமீட்சி.

441. அடியதி ரார்ப்பின ராபெயர்த்தம் கன்னாய்
கடிய மறவர் கதழ்ந்தார்—மடிநிரை
மீளாது மீளார் விறல்வெய்யோர் யாதாங்கொல்
வாளார் துடியர் வலம்.
442. கடல்புக்கு மண்ணெடுத்த காரோனக் கோட்டின்
மிடல்பெரி தெய்தின மாதோ—தொடலைக்
கரந்தை மறவர் ¹கருதார் குழாஅந்
துரந்து நிரைமீட்ட தோள்.

பூசன்மாற்று.

443. ஆயு ரொறிந்து நிரையொடு பெயர்ந்த
வெட்சி மறவர் வீழவு முட்காது
கயிறியல் பாவை போல வயிறிரித்
துழைக்குரற் குணர்ந்த வளைப்புவி போல
முற்படு பூசல் கேட்டனர் பிற்பட
நிணமிசை யிழுக்காது தமர்பிணை மிடறி
நிலங்கெடக் கிடந்த கருந்தலை நடுவண்
மாக்கட நெருப்புப போல னோக்குபு
வெஞ்சிலை விடலை வீழ்ந்தனன்
அஞ்சுதக் கன்றற் செஞ்சோற்று நிலையே.

நிரைமீட்டோர் வாவு.

444. காட்டகஞ் சென்றுயிர் போற்றாண் கடுஞ்சுமர்பான்
மீட்ட மகனை வினவுறாள்—ஒட்டந்து
தன்னெதிர்த் தோன்றும் புணிற்றாத் தழீழ்க் னொழுந்
²என்னதுயா பட்டாயோ வெனறு.

(440) தொல். பொரு. 58. மேற். (441) பெருமபொருள்வி (புறத்).
(442, 443) ஸடி; தொல். பொரு. 58. மேற். ¹கருநாநாருள்ளம். (444) பெருந்
பொருள்வி (புறத்). தொல். பொரு. 58. மேற். ²என்னதுதிர்ப்பட்டாயோ, என்
னது பட்டாயோ.

445. கல்கெழு சீறார்க் கடைகாண் விருப்பினான்
மெல்ல நடவா ¹விரையு நிரையென்றே
தெள்ளறற் கானியாற்றுத் தீநீர் பருகவும்
மன்னர் நடவா வகை.

446. கங்கை பார்தாங்குக் கானப் பெருங்கவலை
எங்கு மறவ ரிரைத்தெழுந்தார்—²தங்கிளைகண்
மன்றுகாண் வேட்கை ³மடிசுரப்பத் தோன்றுவ
கன்றுகாண் ⁴மெய்குளிர்வீர் கண்டு.

பாதிடு.

447. யாமே பகுத்திட வேண்டா வினநிரை
தாமே தமரை யறிந்தனகொல்—ஏமுற
அன்றீன்ற தம்மை யறிந்துகொள் கன்றேய்ப்பச்
சென்றீண்டு மாங்கவர்பாற் சென்று.

நிரைக்கொடை.

448. கொடைத்தொழி வெல்லாங் குறைவின்றிப் பண்டே
முடித்தன னென்றிருந்த மூத்தோன்—கொடைக்கு
வரம்பில னென்றே மருண்டா னிரைகோட்
கரந்தையங் கண்ணியாற் கண்டு.

உண்டாட்டி.

449. பகைவர் கொண்ட படுமணி யாயம்
மீட்டிவட் டந்த வாட்டிற் குரிசின்
முழவுத் துயின்மறந்த மூதூ ராங்கண்
விழவுத் தலைக்கொண்ட விளையாட் டாயத்
தூன்சுடு கொழும்புகைக் கருங்கொடி யும்பர்
மீன்சுடு புகையின் விசம்புவாய்த் தன்றே
கைவல் கம்மியர் பலகூட் டாரமொடு
நெய்பிழி நறுவிரை விலம்பரந் தன்றே
காவிற் காவற் கணங்கொள் வண்டெனப
பூவிலை மகளிர் புலம்படர்ந் தனரே
சந்தியுஞ் சதுக்கமும் பந்தர் போகிய
வாடுறு நறவின் சாடி தோறும்
கொள்வினை மாற்றாக் கொடையொடு
கன்விலை யாட்டியுங் கைதூ வாளே.

(445) பெரும்பொருள்வி (புறத்). தொல். ஷே. ¹விரையுநிரை-யொல்லென.
(446) பெரும்பொருள்வி (புறத்). ²தங்கிளைகண். ³மடிசுரப்ப வேதோன்றுங்.
⁴மெய்குளிர்பீர். (447) ஷே; தொல். பொரு. 58 நச. (448-449) ஷே.

வஞ்சி.

வஞ்சியாவம்.

450. விண்ணசைஇச் செல்கின்ற வேலினைய ரார்ப்பெடுப்ப
மண்ணசைஇச் செல்கின்றான் வாள்வேந்தன்—எண்ணம்
ஒருபாற் படர்தாக்கண் டொன்றாந்த முள்ளம்
இருபாற் படுவ தெவன்.
451. போர்ப்படை யார்ப்பப் பொடியா யெழுமரோ
பாப்புர வெண்ணுகொல் பார்வேந்த—ஊர்ப்புறத்து
நில்லாத தானை நிலனெளிய நீளிடைப்
புல்லார்மேற் செல்லும் பொழுது.

துணைவந்தபோது அரசர் விளக்கம்.

452. மேற்செல்லுங் காலத் துணைவந்த வேந்தர்தம்
பாற்செல்லச் செல்லும பரிசினு—ஹற்கடல்குழ்
மண்மகிழுங் காட்சியான் மீன்பூத்த வானத்து
வெண்மதிபோன் மேம்பட்டான் வேந்து.

கொற்றவஞ்சி.

453. நீணில ¹வேந்தர் நாட்செல் விருப்பத்துத்
தோள்சுமந் திருத்த லாற்ற ராள்வினைக்
கொண்டி மாக்க ஞண்டியின் முனிந்து
முனைப்புல மருங்கி னினைப்பருஞ் செய்வினை
வென்றியது முடித்தனர் மாதோ
யாங்குள கொல்லினி யூங்குப்பெறுஞ் செருவே.
454. ஆளுங் கரியும் பரியுஞ் சொரிசுருதி
தோளுந் தலையுஞ் சுழித்தெறிந்து—நீள்குடையும்
வன்வார் முரசு மறிதிரைமேற கொண்டொழுக
வெள்வா ஞறைகழித்தான் வேந்து.

மாராயவஞ்சி.

455. போர்ர்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக
கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ—போர்க்கெல்லாந்
தானாகி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சோ
ஏனதிப் பட்டத திவன்.

(450, 451) தொல். பொரு. 63; பெருமபொருள்வி (புறத்). (452-453) ஷே. 60டி. ஷே. ¹வேந்தருட்செல். (454) தண்டி. 54; வீரசோ. அலங். 25 மேற், (455) தொல். பொரு. 63.

பெருஞ்சோற்றுநிலை.

456. உண்டியின் முந்தா னுடனுண்பான் றண்டேறல்
மண்டி வழங்கி வழிஇயதற்கோ—கொண்டி
மறவர் மறமிக் குயிர்நேர்தார் மன்னர்க்
குறவிலர் கண்ணோடா தோர்ந்து.

தழிஞ்சி.

457. தழிச்சிய வாட்புண்ணோர் தம்மில்லந் தோறும்
பழிச்சியசீர்ப் பாசறை வேந்தன்—விழுச்சிறப்பிற்
சொல்லிய சொல்லே மருந்தாகத் தூர்ந்தன
புல்லணலார் வெய்துயிர்க்கும் புண்.

கோடைவஞ்சி.

458. வேத்தமர் செய்தற்கு மேற்செல்வான் மீண்டுவந்
தேத்துநர்க் கீதுமென் நெண்ணுமோ—பாத்தி
யுடைக்கலி மான்தே ருடனீந்தா னீந்த
படைக்கலத்திற் சாலப் பல.

சூடின நொச்சியைப் புகழ்ந்தது.

459. மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னெச்சி
போதுவிரி பன்மர னுள்ளஞ் சிறந்த
காத னன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப பொலிந்த
¹தொடியணி மகளி ரல்குலங் கிடத்தி
காப்புடைப புரிசை புகுமா றழித்தலி
ஊர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தலை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நினதே.

உழிநெரு.

அகத்தோன் செல்வம்.

460. பொருசின மாறப் புலிப்போத் துறையும்
அருவரை கண்டார்போ லஞ்சி—யொருவருஞ்
செல்லா மதிலகத்து வீற்றிருந்தான் தோர்வேந்த
னெல்லார்க்கு மெல்லாங் கொடுத்து.

(456) தொல். பொரு. 63. (457) ஷை; பெரும்பொருள்வி (புறத்).
(458) தொல். பொரு. 63. நச். (459) ஷை. ஷை. 68. ¹தொடையுடை.
(460) ஷை. ஷை. 67; பெரும்பொருள்வி (புறத்).

461. மேலது வானத்து மூவா நகரும்
கீழது நாகர் நாமும் புடையன
திசைகாப் பாளர் தேயக் குறும்பும்
கொள்ளை சாற்றிக் கவர்ந்துமுன் றந்த
பல்வேறு விழுந்தி யெல்லா மவ்வழிக்
கண்ணுதல் வானவன் காதலி னிருந்த
குன்றேந்து தடக்கை யனைத்துந் தொழிலுறத்
தோலாத் துப்பிற் றுணிழல் வாழ்க்கை
வலம்படு மள்ளர்க்கு வீசி யிலங்கையில்
வாடா நொச்சி வகுத்தனன்
மாலை வெண்குடை யாக்கர் கோவே.

(பொன்மடியார் சோமானுக்குத் தகடுரீன்தன்மை கூறியது)

462. மொய்வேற் கையர் முரண்சிறந் தொய்யென
வையக மறிய வலிதலைக் கொண்ட
தெவ்வழி யென்றி வியன்றார் மார்ப
எவ்வழி யாயினு மவ்வழித் தோன்றித்
திண்கூ ரென்கின் வயவர்க் காணிற்
புண்கூர் மெய்யீ னுராஅய்ப் பகைவர்
பைந்தலை துமித்த மைந்துமலி தடக்கை
யாண்டகை மறவர் மலிந்துபிறர்
திண்ட றகாது வெந்துறை யானே.

அகத்தோன் துடைநாட்கோள்.

463. குன்றுயர் திங்கள்போற் கொற்றக் குடையொன்று
நின்றுயர் வாயிற் புறநிவப்ப—வொன்றார்
விளங்குருவப் பல்குடை விண்மீன்போற் றேன்றித்
துளங்கினவே தோற்றந் தொலைந்து.

அகத்தோன் வாணட்கோள்.

464. முற்றாண மென்னு முகிலுருமப் போற்றேன்றக்
கொற்றவன் கொற்றவா ணட்கொண்டான்—புற்றிழிந்த
நாகக் குழாம்போ னடுக்கின வென்னுங்கொல்
வேகக் குழாக்களிற்று வேந்து.

(461) ஆசிரியமாலை (புறத்). (462) தொல். பொரு, 67 நச் (463, 464) ஷெ. 68; பெரும்பொருள்வி (புறத்).

அகத்தோன் அகம் சைக்கிவர்தல்.

465. புற்றுறை பாம்பின் விடநோக்கம் போனோக்கிக்
கொற்றுறை வாய்த்த கொலைவேலோர்—கொற்றவ
னரெயின்மேற் றேன்றின ரந்தரத்துக் கூடாத
போரெயின்மேல் வாழவுணர் போன்று.

அகத்தோர் ஏணி மயக்கம்.

466. இடையெழுவிற் போர்விலங்கும் யானையோர் போலும்
மடையமை யேணி மயக்கிற்—படையமைந்த
ஞாயில் பிணம்பிறக்கித் தூர்த்தார் நகரோர்க்கு
வாயி லெவனாங்கொன் மற்று.

அகத்தோன் பாசிமறம்.

467. தார்தங் கடைதொறுஞ் சாய்ப்பவு மேல்விழுந்த
வேந்தன் படைப்பிணத்து வீழ்தலா—னாங்கு
மதுக்கமழுந் தார்மன்னர்க் குள்ளார் மறுகிற்,
பதுக்கையும் வேண்டாதாம் பற்று.

அகத்தோன் முற்றிய முதிர்வு.

468. ஊர்கூழ் புரிசை யுடன்கூழ் படைமாயக்
கார்கூழ்குன் றன்ன கடைகடந்து—போர்மறவர்
மேகமே போலெயில் சூழ்ந்தார் விலங்கல்போன்
றாகஞ்சேர் தோள்கொட்டி யார்த்து.

அகத்தோன் தொகைநிலை.

469. தலைவன் மதில்கூழ்ந்த தார்வேந்தர்க் கொன்று
வலைவன் வலைசுருக்கி யாங்கு—நிலையிருந்த
தண்டத் தலைவர் தலைக்கூட வீற்றிருந்தான்
உண்டற்ற செற்ற ரொழித்து.

எயில்காத்தல்.

470. தாக்கற்குப் பேருந் தகர்போன் மதிலகத்
தூக்க முடையோ ரொதுங்கியும்—கார்க்க
ணிடிபுறப் பட்டாங் கெதிரேற்றார் மாற்றார்
அடிபிறக் கீடு மரிது.

அகத்தோன் எயில்காத்த நோச்சி.

471. இருகன்றி னென்றிழந்த வீற்றாப்போற் சீறி
ஒருதன் பதிசுற் றெழியப்—புரிசையின்
வேற்றரணங் காத்தான் விறல்வெய்யோன் வெஞ்சினத்துக்
கூற்றரணம் புக்கதுபோற் கொன்று.

472. பூத்தாட் புறவிற் புனைமதில் கைவிடார்
காத்தவிக் காவல ரேனையார்—பார்த்துறார்
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதி றுன்கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்.

அகத்தோன் வாண்மங்கலம்.

473. வருபெரு வேந்தற்கு வான்கொடுத்து மற்றை
யொருபெரு வேந்தற்கு ரீந்தாள்—¹ஒருவன்வான்
இவ்வுலகிற் பெற்ற விகற்கலையேற் றூர்தியான்
அவ்வுலகிற் போய்ப்பெறுங்கொ லாங்கு.

அகத்தோன் மண்ணுமங்கலம்.

474. வென்றி பெறவந்த வேந்தை யிகன்மதில்வாய்க்
கொன்று குடுமி கொளக்கண்டு—தன்பால்
விருந்தினர் வந்தார்க்கு விண்விருந்து செய்தான்
பெருந்தகையென் றூர்த்தார் பிறர்.

புறத்தோன் துடைநாட்கோள்.

475. பகலெறிப்ப தென்கொலோ பான்மதியென் றஞ்சி
யிகலரணத் துள்ளவ ரெல்லாம்—அகநலிய
விண்டஞ்ச மென்ன விரிந்தகுடை நாட்கொள்ளக்
கண்டஞ்சிச் சும்புளித்தார் கண்.

புறத்தோன் வாணுட்கோள்.

476. தொழுது விழாக்குறைக்குத் தொல்கடவுட் பேணி
அழுது விழாக்கொள்வ ரன்னோ—முழுதளிப்போன்
வாணுட்கோள் கேட்ட மடந்தையர் தம்மகிழ்நர்
நீணுட்கோ ளென்று நினைத்து.

(471) தொல். ஷே. (472) யாப். வி. 94; நன். 154 மயிலை. (473, 474)
தொல். பொரு. 68, ¹ஒருவன்பால், (475, 476) ஷே; பெரும்பொருள்வி
(புறத்),

கோள்ளார்தேங் துற்தீந்கோழீறம்.

477. மாற்றுப் புலந்தோறு ¹மண்டில மாக்கன்செல
வேற்றுப் புலவேந்தர் வேல்வேந்தர்க்கு—கேற்ற
படையொலியிற் பாடுணுவி புல்கின்ற லொன்னு
ருடையன தாம்பெற் றுவந்து.

இயங்குபடையரவம்.

478. இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாலும் வார்த்து
நிலம்புடையூஉ வெழுதரும் வலம்படி குஞ்சரம்
எரியவிர்த் தன்ன விரியுளை சூட்டிக்
கால்கொர் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி
கோன்முனைக் கொடியின் விரவா வல்லோன்
நோன்வினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
சுருவியி னெலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுக்
கதத்தெழு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
சுறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னிரைஞாயிற்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கின்
மீப்புடை யாரரண் காப்புடைத் தேளம்
நெஞ்சுடிக லழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
ஒல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவன் வீங்கிய செலவே.

479. செருவெங் கதிர்வேற் சினவெம்போர் மாறன்
உருமி னிடிமுரசு மார்ப்ப—வாவுறழ்த்
தாமா வுகளு மணிவரையி னப்புறம்போய்
வேமால் வயிறெரிய வேந்து.

புறத்தோள் முற்றிய முதிர்வு.

480. கடல்பரந்து மேருச்சூழ் காலம்போற் சென்றோர்
சொடிமதில் காத்தோரைக் கொல்லக்—கடலெதிர்
தோன்றூப் புலிபோ லரண்மறவர் தொக்கடைந்தார்
மான்றோன் மூதூர் வரைப்பு.

(477) தொல்.பொரு. 67; பெரும்பொருள்வி (புறத்). ¹போர்மண்டி மாக்க
ளங்கொள். (478)தொல்.ஊ. (479)முத்தொள்ளாயிரம்(புறத்), (480)தொல்.
பொரு. 68, நச்,

தோலின் பெருக்கம்.

481. ¹இருசுட ரியங்காப் பெருமூ திலங்கை
நெடுந்தோ ளிராமன் ²கடந்த ஞானறை
எண்கிடை மிடைந்த பைங்கட் சேனையிற்
பச்சை போர்த்த பல்புறத் தண்ணடை
எச்சார் மருங்கினு மெயிற்புறத் திறுத்தலிற்
கடல்கு ழாணம் போன்ற
துடல்சின வேந்தன் முற்றிய ளுரே.
482. மாமுது தாதை யேவலி னூர்துறந்து
கானுறை வாழ்க்கையிற் கலந்த விராமன்
மாஅ விரலை வேட்டம் போகித்
தலைமகட் பிரிந்த தனிமையன் நனாஅது
சுற்றமுஞ் சேணிடை யதுவே முற்றியது
நஞ்சுகறை படுத்த புன்மிடற் றிறைவன்
உலகுபொதி யுருவமொடு கோதையைத் தலைநாள்
வெண்கோட்டுக் குன்ற மெடுத்த மீளி
வன்றே ளாண்டகை யூரே யன்றோர்
சொன்முறை மறந்தனம் வாழி
வில்லு முண்டவற் கந்நா ளாங்கே
மாதர்க் கெண்டை வரிப்புறத் தோற்றமும்
நீலக் குவளை நிறமும் பாழ்பட
இலங்கை யகழி முற்று மாக்கிய
கருங்கா நெடுங்கழைக் கண்ணும் விளிம்பழிந்து
பெருநீ ருகுதன் மாதோ
குரங்குதொழி லாண்ட விராமன்
அலங்குதடற் றொள்வாள் (கழித்த?) ஞான்றே.

(சேரமான், போன்முடியாரையும் அரிசில்கிழாரையும் நோக்கித்
தன்படைபட்டதன்மை கூறக்கோட்டோந்தி அவர் கூறியது)

483. கலையெனப் பாய்ந்த மாஅ மலையென
மயங்கம ருழந்த யானையு மியம்படச்
சிலையலை தூய்ந்த வயவரு மென்றிவை
பலபுறங் கண்டோர் முன்னு ளினியே

(481) ஆசிரியமலை (புறத்); தொல்.பொரு. 67.நச். ¹இருசுடர் வழங்காப்.
²கடந்தடு. (482) ஆசிரியமலை (புறத்). (483) தொல். பொரு. 67. நச்.

யமர்புறங் கண்ட பசம்புண் வேந்தே
 மாக்களி றுதைத்த கணைசேர் பைந்தலை
 மூக்கறு நுங்கிற் றூற்றயற் கிடப்பக்
 களையாக் கழற்காற் கருங்க ண்டவர்
 உருகெழு வெகுளியர் ¹செறுத்தன ரார்ப்ப
²மிளைபோ யின்று நாளே நாமே
 யுருமிசை கொண்ட மயிர்க்கட்
 டிருமுர சிரங்க ளூர்கொள் குவமே.

ஏணிமயக்கம்.

484. செணுயர் ஞாயிற் நிணிதோளா னேற்றவும்
 ஏணி தவிரப்பாய்ந் தேறவும்—பாணியாப்
 புள்ளிற் பரந்து புகல்வேட்டார் போர்த்தொழிலோர்
 கொள்ளற் கரிய குறும்பு.
485. பொருவரு மூதூரிற் போர்வேட் டொருவர்க்
 கொருவ ³ருடன்றெழுந்த காலே—யிருவரு
 மண்ணெடு சார்த்தி மதில்சார்த் தியவேணி
 விண்ணெடு சார்த்தி விடும.

புறத்தோன் அகமிசைக் கீவர்தல்.

486. வாயிற் கிடங்கொடுக்கி மாற்றினார் தம்பிணத்தாற்
 கோயிற் கிடங்கொடுக்கிக் கோண்மறவர்—ஞாயிற்
 கொடுமுடிமேற் குப்புற்றார் கோவேந்தர்க் காசு
 நெடுமுடிதாங் கோட னினைந்து.

தொல்லையிற் கீவர்தல்.

487. இற்றைப் பகலு ளெயிலகம் புக்கன்றிப்
 பொற்றேரான் போனகங்கைக் கொள்ளாளால்—எற்றுகொல்
 ஆருத ⁴வெம்பசித்தீ யாற வுயிர்பருகி
 மாரு மறவி வயிறு.

பாசி.

488. பொலஞ்செய் கருவிப் பொறையுமிப் பண்ணாய்
 நிலந்திடர் பட்டதின் ருயிற்—கலங்கமர்மேல்
 வேததமர் செய்யும் விரகென்றும் வேன்மறவர்
 நீததுரீர்ப் பாய்புலிபோ னின்று.

பாசிமறம்.

489. மறநாட்டுந் தங்கணவர் லைந்தறியு மாதர்
 பிறநாட்டுப் பெண்டிர்க்கு நொந்தார்—எறிதொறும்போய்

¹செறுத்தெழுந் தார்ப்ப. ²ஹுட்பாய். (484) தொல் பொரு. 68 (485) ஷே; பெருமபொருளவி (புறத்). ³ருடன்றெழுந்தாராகில். (486) ஷே. (487) ஷே. 67. ⁴வெம்பசித்தீ யா லுயிர்பருகி. (488, 489) ஷே. 68.

நீர்ச்செறி பாசிபோ னீங்காது தங்கோமான்
ஊர்ச்செரு வற்றூரைக் கண்டு.

புறத்தோன் மனங்காத்த நோச்சி.

490. தாய்வாங்கு கின்ற மகனைத் தனக்கென்று
பேய்வாங்கி யன்னதோர் பெற்றித்தே—வாய்வாங்கு
வெல்படை வேந்தன் விரும்பாதா ஞர்முற்றிக்
கொல்படை வீட்டுங் குறிப்பு.

நல்லிசைவஞ்சி.

491. பறைநிறை கொல்யானைப் பஞ்சவர்க்குப் பாங்காய்த்
திறைமுறையி னுய்யாதார் தேய—முறைமுறையின்
ஆன்போ யரிவையர்போ யாடவர்போ யாயீன்ற
வீன்போ யுறையு மிடம்.
492. வாகை வனமாலை சூடி யரசுறையும்
ஓகை யுயர்மாடத் துள்ளிருந்து—கூகை
படுபேய்க்குப் பாட்டயரும் பண்பிற்றே தென்னன்
விடுமாற்றங் கொள்ளாதார் நாடு.
493. இரியன் மகளி நிலைஞெழுந்த ளீன்ற
வரியிளஞ் செங்காற் குழவி—யரையிரவின்
மணம்பா ராட்ட வறங்கிற்றே செம்பியன்ற
மணம்பா ராட்டாதார் நாடு.
494. ¹வேரறுகை பம்பிச் சுரைபடர்ந்து வேளைபூத்
தூரறிய லாகா கிடந்தனவே—போரின்
முகையவிழ்தார்க் கோதை முசிறியார் கோமான்
நகையிலவேல் காய்த்தினார் நாடு.
495. கரிபரந தெங்குங் கடுமுள்ளி பம்பி
நரிபரந்து நாற்றிசையுங் கூடி—எரிபரந்த
பைங்கண்மால் யானைப் பகையடுதோட் கோதையைச்
செங்கண் சிவப்பித்தார் நாடு.

புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை.

496. வெஞ்சின வேந்த னெயில்கோள் விரும்பியக்கால்
அஞ்சி யொதுங்காதார் யார்யாவர்—மஞ்சுகூழ்

(490) தொல். பொரு; பெரும்பொருள்வி (புறத்) (491--495) முதல்
தொள்ளாயிரம். ¹வேரறுகுபம்பிச்சுரைபரந்து. (496) தொல். பொரு. 68; பெரும்
பொருள்வி (புறத்).

வான்றெய் புரிசை பொறியு மடங்கின
ஆன்றோ ரடக்கம்போ லாங்கு.

497. மழுவான் மிளைபோய் மதிலா னகழ்தூர்ந்
தெழுவாளா னேற்றுண்ட தெல்லாம்—இழுமென
மட்டவிழ் கண்ணி மறவேந்தன் சிற்றத்தி
விட்டெரிய விட்ட ¹மிகை.

புறத்தோன் வாண்மங்கலம்.

498. செற்றவர் செங்குருதி யாடற்கு வான்சேர்ந்த
கொற்றவை மற்றிவையுங் கொள்ளுங்கொல்—முற்றியோன்
பூவொடு சாந்தும் புகையவி நெய்நநறைத்
தேவொடு செய்தான் சிறப்பு.

மண்ணுமங்கலம்.

499. மழுவாளான் மன்னர் மருங்கறுத்த மால்போற்
பொழிலேழுங் கைக்கொண்ட போழ்தி—னெழின்முடி
சூடாச்சீர்க் கொற்றவனுஞ் சூடினான் கோடியர்க்கே
கூடார்நா டெல்லாங் கொடுத்தது.

புறத்தோன் தொகைநிலை.

500. கதிர்க்குக்கி யப்புறம்போங் காய்கதிர்போல் வேந்தை
எதிர்க்குக்கி ²யேந்தெயில்பா வாக்கிப்—பதியிற்
பெயர்வான் றொகுத்த படைத்துகளாற் பின்னும்
உயர்வான் குறித்த துலகு.

தும்பை.

நாளைநிலை.

501. கார்க்குலமும் பாய்திரையுங் காட்டுங் கடற்படையும
போர்க்களிமும் பாய்மாவும் பொங்குமால்—ஏற்ற
கலமுடைத்து முந்நீர் கதிராழித் துண்டேர்
பலவுடைத்து வேந்தன் படை.
502. அனைத்துலகுஞ் ³சூழ்போ யருநிதியங் கைக்கொண்
டினைத்தளவைத் தென்றற் கரிதாம்—பனிக்கடன்

(497) தொல். பொரு. 67; பெரும்பொருள்வி(புறத்). ¹வகை. (498-500)
ஷை. 68. ²யேற்றெயில்பா. (501) தண்டி. 48. (502) ஷை; வீரசோ. அலங்.
23 மேற். ³சேய்போ யரும்பொருள்.

மன்னவரின் சேனேபோன் மற்றது நீர்வடிவின்
நென்னு மிதுவொன்றே வேறு.

503. நாயகர்க்கு நாய்கள்போ னட்பிற் பிறழாத
கூஉய்க் குழாஅ முடன்கொட்டு—மாய்ப்படை
பன்றி யனையர் பகைவேந்த ராங்கவர்
சென்றெவன் செய்வர் செரு.
504. வெய்யோ நெழாமுன்னம் வீங்கிருள் கையகலச்
செய்யோ ¹னொளிவழங்குஞ் செம்மற்றே—கையகன்று
போர்தாங்கு மன்னன்முன் புக்குப் புகழ்வெய்யோன்
தார்தாங்கி நின்ற தகை.
505. தற்கொள் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தானவற்
கொற்கத் ²துதவினா னாகுமாற் பிற்பிற்
பலர்புகழ் ³செல்வந் தருமாற் பலர்தொழ
⁴வானக வாழ்க்கையு மீயுமா லன்னதொர்
மேன்மை யிழப்பப் பழிவருவ செய்பவோ
தானேயும் போகு முயிர்க்கு.

யானைமறம்.

506. மாயத்தாற் றுக்கு மலையு மலையும்போற்
காய்த்து றஞ்சாக் களிற்றொடும்போய்ச்—சாயுந்
தொலைவறியா வாடவருந் தோன்றினார் வான்மேன்
மலையுறையுந் தெய்வம்போல் வந்து.
507. மம்மர் விசம்பின் மதியு மதிப்பகையும்
தம்மிற் றமொற்றம் போன்றதே—வெம்முனையிற்
போர்யானை மன்னர் புறங்கவித்த வெண்குடையைக்
கார்யானை யன்றடர்த்த கை.
508. வானரோய் கழுகினமும் வள்ளுகிர்ப் பேய்க்கணமும்
ஊன்றோய் நரியு முடன்றொக்க—மூன்றும்
கடமா நிலநனைக்குங் கார்யானைக் கிடல்,
படமாறு நீப்பதனைப் பார்த்து.

கோளியானை.

509. வீறுசான் மன்னர் விரிதாம வெண்குடையைப்
பாற வெறிந்த பரிசயத்தாற்—நேருது

(503) தொல். பொரு. 312 உரை. (504) ஐ. ஐ. 72; பெரும்
பொருள்வி (புறத்). ¹ஒளிகிழங்கு. (505) ஐ. ²துலந்தானு மாகுமால்.
³செம்ம லுடைத்தால். ⁴வானுறை. (506) தொல். பொரு. 72 உரை;
பெரும்பொருள்வி (புறத்). (507, 508) பெரும்பொருள்வி (புறத்).

செங்கண்மாக் கோதை சினவெங் களியாலை
திங்கண்மே னீட்டுந்தன் கை.

கோழியாலை.

510. அயிற்கதவம் பாய்ந்துழக்கி ¹யாற்றல்சால் மன்னர்
எயிற்கதவங் கோத்தெடுத்த கோட்டாற்—பணிக்கடலுட்
²பாய்தோய்ந்த நாவாய்போற் றேன்றுமே யெங்கோமான்
காய்சினவேற் கிள்ளி களிறு.
511. கச்சி யொருகான் மிதியா வொருகாலாற்
றத்துநீர்த் தண்ணுஞ்சை தான்மிதியாப்—பிறறையு
மீழ மொருகான் மிதியா வருமேநங்
கோழியர்கோன் கிள்ளி களிறு.
512. பாற்றின மார்ப்பப் பருந்து வழிப்படா
நாற்றிசையு மோடி நரிகதிப்ப—வாற்ற
வலங்கலம் பேய்மகளி ராட வருமே
யிலங்கிலவேற் கிள்ளி களிறு.
513. கொடிமதில் பாய்ந்திற்ற கோடு மாசர்
மூடியிடறித் தேய்ந்த நகமும்—பிடிமுன்பு
பொல்லாமை நாணிப் புறங்கடை நின்றதே
கல்லார்தோட் கிள்ளி களிறு.
514. மண்படுதோட் கிள்ளி மதவேழ மாற்றாசர்
வெண்குடையைத் தேய்த்த வெகுளியால்—விண்படர்ந்து
பாயுங்கொ லென்று ³பணிமதியுந் தண்ணுருவந்
தேயுந் தெளிவிசும்பி னின்ற.
515. ஏங்கா முகில்பொழியா நாளும் புனறேங்கும்
பூங்கா விரிநாடன் போர்மதமா—நீங்கா
வளைபட்ட தாளணிகண் மாறெதிர்த் தெவ்வர்
தளைபட்ட தாட்டா மரை.
516. காணிமிர்த்தாற் கண்பரிப வல்லியோ புல்லாதார்
மானையார் மங்கலநா ணல்லவோ—தான
மழைத்தடக்கை வார்கழற்கான் மானவேற் கிள்ளி
புழைத்தடக்கை நால்வாய்ப் பொருப்பி.

(509, 510) முத்தொள்ளாயிரம், ¹யாழித்தேர் குத்தி, ²பாய்செய்த, (511-
513) ஷை (புறத்). (514) தொல். பொரு. 307 மேற்; வீரசோ. அலங்.
25 மேற்; தண்டி. 55 மேற். ³பணிமதியும் போல்வதுஉந். (515) வீரசோ,
அலங், 81 மேற்; தண்டி. 77 மேற். (516) தண்டி. 28,

பாண்டியன் யாளை.

517. உருவத்தார்த் தென்னவ னேங்கெழில் வேழத்
திருகோடுஞ் செய்தொழி லெண்ணி—஁ருகோடு
வேற்ற ரகல முழுமே யொருகோடு
மாற்றார் மதிறற்க்கு மால்.
518. மருப்பூசி யாக மறங்கனல்வேன் மன்னர்
உருத்தகு மார்போலை யாகத்—திருத்தக்க
வையக மெல்லா மெமதென் றெழுதுமே
மொய்யிலவேன் மாறன் களிறு.
519. அடுமதில் பாய வழிந்தன கோட்டைப்
பிடிமுன் பழகழித னுணி—முடியுடை
மன்னர் குடையான் மறைக்குமே செங்கனல்வேற்
றென்னவர் கோமான் களிறு.
520. தோற்ற மலைகட லோசை புயல்கடாஅங்
காற்றி னியிர்ந்த செலவிற்குய்க்—கூற்றுங்
குறியெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே யெங்கோன்
எறிகதிரவேன் மாறன் களிறு.
521. கையது கையோ டொருதுணி கோட்டது
மொய்யிலவேன் மன்னர் முடித்தலை—பைய
உயர்பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யெங்கோன்
வயவெம்போர் மாறன் களிறு.

களப்பாளன் யாளை.

522. படுபருந்துஞ் சூர்ப்பேயும் பல்விலங்குஞ் செந்நாய்
கொடிகழுகு மின்னவெலாங் கூடி—வடிவுடைய
கோமான் களப்பாளன் கொல்யாளை போமாறு
போமாறு போமாறு போம்.

யாளைநிலை.

523. ஆர்த்தார்த்துக் கண்சேந்து வேர்த்து விரைந்துதன்
பொன்னுடை யாணையின் மேற்கொண்டா னென்னுங்கொல்
மன்ன ருறையு ¹மதில்.
524. மட்டுத்தா னுண்டு மதஞ்சேர்ந்து விட்டுக்
களியாளை கொண்டுவா வென்றான் களியாளைக்
கியாரோ வெதிரிந் பவர்.

(517-520) முத்தொள்ளாயிரம். (521) தொல். பொரு. 72, ௩௪,
(522) தனிப்பாட்டு. (523, 524) யாப். வி. 94, ¹மெயில்.

525. ஒருகை யுடைய தெறிவலோ யானும்
இருகை சுமந்துவாழ் வேன்.

குதிரைநிலை.

526. முற்குளம்பி னாற்கினறி மோந்தங்கோர் முக்காலும்
பொற்சுண்ண மாடிப் புரண்டெழுந்து—நற்சென்னி
நேர்நிறுத்தி நின்றுதறிக் கங்கைநீ ருண்டனவே
பானிறத்த மால்வெண் பரி.

527. பல்லுருவக் ¹காவின் பரியுருவத் தாக்கித்தன்
தொல்லை யுருவிழந்த தோற்றம்போல்—எல்லா
மொருகணத்துத் தாக்கி யுருவிழந்த பாய்மாப்
பொருகளத்து வீழ்ந்து புரண்டு.

மாவளவன்குதிரை.

528. சாலியரி சூட்டான் மடையடைக்கு நீர்நாடன்
மாலு மழைத்தடக்கை மாவளவன்—காலியன்மா
மன்னர் முடியுதைத்து மார்பகத்துப் பூணுழக்கிப்
பொன்னுரைகற் போன்ற குளம்பு.

பாண்டியன்குதிரை.

529. நிரைகதிர்வேன் மாறனை நேர்நின்றார் யானைப்
புரைசை யுறநிமிர்ந்து பொங்கா—வரசர்த
முன்முன்ன ¹வீழ்ந்த முடிக ளுதைத்தமாப்
பொன்னுரைகற் போன்ற குளம்பு.

போர்த்தொழில்.

530. சேந்தன வேந்தன் நிருநெடுங்கண் டெவ்வேந்தர்
வந்து தடந்தோ ளிழிகுருதி—பாய்ந்த
திசையினத்தும் வீரச் சிலைபொழிந்த வம்பும்
மிசையினத்தும் புட்குலமும் வீந்து.
531. செம்மை யுடையார் சிறியார்மேற் சொல்லுஞ்சொல்
வெம்மை யுடைய விறற்பசழி—தம்வன்மை
காவிட்டா னென்னுது காய்ந்தவர்மேற் பாய்ந்தனவே
மேலிட் பெயர்போக மிக்கு.

(525) தொல். பொரு. 254. (526) வீரசோ. அலங். 10. மேற். (527)
தொல். பொரு. 72. நச். ¹காரி. (528) டை. டை. 86. (529) முத்தொள்
ளாயிரம், ¹வீழ்ந்தார். (530) சுண்டி. 38. (531) வீரசோ. அலங். 12 மேற்.

532. குழாக்களிற் றரசர் குறித்தெழு கொலைக்களம்
விழாக்களம் போல மெய்ம்மலி யுவகையர்
ஆண்மை யுள்ளங் கேண்மையிற் றுரத்தலின்
அழுந்துபடப் புல்லி விழுந்துகளம் படுநரும்
நீர்ப்பெயற் பிறந்த மொக்குள் போலத்
தாக்கிய விசையிற் சிதர்ந்துநிலம் படுநரும்
தகருந் தகருந் தாக்கிய தாக்கின்
முகமுகஞ் சிதர முட்டு வோரும்
முட்டியின் முறைமுறை குத்து வோரும்
கட்டிய கையொடு காறட் குநரும்
கிட்டினர் ¹கையற் றெட்டிநிற் போரும்
சுட்டிய பெயரை ²விட்டழிப் போரும்
சக்கரம் போலச் சங்குவிட் டெறிநரும்
சிலைப்புடை முரசிற் றலைப்புடைக் குநரும்
மல்லிற் பிடித்தும் வில்லி னெற்றியும்
ஊக்கிய முரப்பியு நோக்கிய றுவன்றும்
போக்கியும் புழுங்கியு நாக்கடை கவ்வியும்
எயிறுடன் நிருகியுங் கயிறுபல வீசியும்
இனைய செய்தியின் முனைமயங் குநரும்
பிறப்பும் பெருமையுஞ் சிறப்புஞ் செய்கையுஞ்
அராசறி பெருமையு முரைசெ லாண்மையும்
உடையோ ராகிய படைகொண் டமாக்கள்
சென்றுபுகு முலக மொன்றே யாதலின்
ஒன்றுபடு மனத்தொடு கொன்றுகொன் றுவப்பச்
செஞ்சோற்று விலையுந் தீர்ந்துதம் மனைவியர்
தம்பிணந் தழீஇ நொந்துகலுழந் திரங்கவும்
புதுவது வந்த மகளிர்க்கு
வதுவை சூட்டிய வான்படர்ந் தோரே.

ஓடாப்படை யாண்மை.

533. மாநாக முன்னுயர்த்தான் சேனை களமுழுதும்
தாளு வருமதனைத் தாங்கினான்—மேனாள்
அருகணையா வண்ண மடற்போரின் வென்று
வருகணையாற் பெற்ற மகன்.

(532) தொல். பொரு. 72' நச். ¹கையற் றெட்டிநிற்போரும். ²விட்டழைப்
பாரும். (533) வீரசோ. பொருட். 15.

மெய்யாற்பொருதல்.

534. கொல்லேறு பாய்ந்திறுத்த கோடுபோற் றண்டிறுத்து
மல்லேறு தோள்வீமன் மாமனைப்—புல்லிக்கொண்
டாறாத போர்மலைத் தாங்கரசர் கண்டார்த்தார்
ஏறாட லாய ரென.

களிறெறிந்தேதிந்தோர் பெருமை.

535. இடியா னிருண்முகிலு மேறுண்ணு மென்னும்
படியாற் பகடொன்று மீட்டு—வடிவே
லெறிந்தார்த்தார் மள்ள ரிமையாத கண்கொண்
டறிந்தார்த்தார் வாறோரு மாங்கு.
536. இருபாற் சேனையு நனிமருண்டு நோக்க
முடிகியற் பெருவிசை யுரவுக்கடுங் கொட்பின்
எண்டிசை மருங்கினு மெண்ணிறைந்து தோன்றினும்
ஒருதனி யனுமன் கையகன்று பரப்பிய
வன்மார் துணிபட வேறுபல நோன்படை
வழங்கி யகம்பன் றோள்படை யாக
ஒச்சியாங் கவனு முன்கையி னழுத்தலிற்
றறாது வன்றலை யுடல்புக்குக் குளிப்பக்
கரிந்துயிர் போகு செந்நெறி பெருமையிற்
பொருகளத்து நின்றன நெடுஞ்சேட் பொழுதே.
537. பருதிவேன் மன்னர் பலர்காணப் பற்றார்
குருதிவாள் கூறிரண்டு செய்ய—ஒருதுணி
கண்ணிமையா முன்னங் கடிமதிலுள் வீழ்ந்ததே
மண்ணதே மண்ணதே யென்று.
538. அறத்திற் பிறழ வாசெறியுந் தானே
மறத்திற் புறங்கண்டு மாறான்—குறைத்தடுக்கிச்
செல்லுங்காற் காட்டுத்தீச் சென்றாங்குத் தோன்றுமே
பல்படையார் பட்ட படி.
539. சென்ற வுயிர்போலத் தோன்றா துடல்சிறைத்தோன்
நின்ற வடிபெயரா நின்றவை—மன்ற
லரமகளிர் மங்கலத்திற் காங்காங்கு வைத்த
மரவடியே போன்றன வந்து.

(534) தொல். பொரு. 72. நச். (535) ஷை; பெரும்பொருள்வி. (புறத்).
(536) ஆசிரியமலை (புறத்). (537) தொல். பொரு. 71 நச். (538, 539) ஷை. 72.

அட்டையாடுதல்.

540. வானுறக்கம் வேட்டெழுந்தார் வாண்மறவ ரென்பதற்குச்
சான்றுரைப்ப போன்றன தங்குறை—மானேற்றேர்மேல்
வேந்து தலைபணிப்ப விட்ட வுயிர்விடாப்
பாய்ந்தன மேன்மேற் பல.

இருவருந்தபுநிலை.

541. அறத்துறைபோ லாரெயில் வேட்ட வரசர்
மறத்துறையு மின்னாது மன்னோ—நிறைச்சுடர்கள்
ஒன்றி வரப்பகல்வா யொக்க வொளிதேய்ந்தாங்
கின்றிவர் வீழ்ந்தா ரெதிர்த்து.

வாளோராடும் அமலை.

542. ஆளுங் குரிசி லுவகைக் களவென்னாங்
கேளன்றிக் கொன்றாரே கேளாகி—வாள்வீசி
ஆடினா ரார்த்தா ரடிதோய்ந்த மண்வாங்கிச்
சூடினார் வீழ்ந்தானைச் சூழ்ந்து.

எருமைமறம்.

543. சீற்றங் கனற்றச் சிறக்கணித்துச் செல்லுங்கால்
ஏற்றெருமை போன்ற னிகல்வெய்யோன்—மாற்றான்
படைவரவு ¹காத்துத்தன் பல்படையைப் பின்காத்
திடைவருங்காற் பின்வருவார் யார்.

வாகை.

கூதிர்ப்பாடறை.

544. மூதில்வாய்த் தங்கிய முல்லைசால் கற்புடை
மாதர்பாற பெற்ற வலியளவோ—கூதிரின்
வெங்கண் விறல்வேந்தன் பாசறையுள் வேனிலான்
ஐங்கணை தோற்ற வழிவு.

அவிப்பலி.

545. நச்சிலவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை
கைச்சிலையு நல்கும்பாங் காணெங்கொல்—மிச்சில்கூர்
வாளின்வாய்த் தீண்டாத வாரகுருகி மெய்சாய்ப்பத
தாளின்வாய் வீழ்த்தான் றலை.

(540) தொல். பொரு. 71 நச். (541) ஐ. 68 நச். (542) பெரும்பொருள்வி (புறத்); தொல். பொரு. 72 மேற். (543) தொல். ஐ. ¹பார்த்துத்தன் பல் படையைக்காத்துய்த். (544) பெரும்பொருள்வி (புறத்). (545) சிலப். காதை 12. பச். 331.

களவேள்வி.

546. வென்று களங்கொண்ட வேந்தன்றேர் சென்றதற்பின்
கொன்ற பிணநிணக்கூழ்க் கொற்றவை—நின்றளிப்ப
உண்டாடு பேய்கண் இவந்தனவே போர்ப்பரிசில்
கொண்டா டினகுரவைக் கூத்து.
547. மாகதப் பூண்மன்னர் தோள்வளை ¹கீழா
வயிரக் கடகக்கை வாங்கித்—துயருழந்து
புண்ணுற் றழைக்குங் குறுநரித்தே பூழியனைக்
கண்ணுற்று வீழ்ந்தார் களம்.
548. முடித்தலை வெள்ளோட்டு மூளைநெய் யாகத்
தடித்த குடர்திரியா மாட்டி—யெடுத்தெடுத்துப்
பேளய் விளக்கயரும் பெற்றித்தே செம்பியன்
சேளய் பொருத களம்.
549. ஏனைய பெண்டி ரெரிமூழ்கக் கண்டுதன்
ருனையாற் கண்புதைத்தான் றூர்வழுதி—யானையெலாம்
புல்லார் பிடிபுலம்பத் தாங்கண் புதைத்தவே
பல்வாயார் பட்ட களத்து.
550. வெருவரு வெஞ்சுமத்து வேலிலங்க வீழ்ந்தார்
புருவ முரிவுகண் டஞ்சி—நரிவொர்இச்
சேட்கணித்தாய் நின்றழைக்குஞ் செம்மற்றே தென்னவன்
வாட்கணித்தாய் வீழ்ந்தார் களம்.

பகையிடமழிதல்.

551. கொல்லியம பொருப்பின மேவார் கோநகர்
இல்லெரி மேவுவ தியம்ப வேண்டுமோ
வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின
வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின.

வேன்றி.

552. கொடித்தலைத்தார் மன்னவன் நேற்றுன்போ னின்றான்
மடித்தவாய் சுட்டிய கையாற்—பிடித்தவேல்
கண்ணேரா வோச்சிக் களிற்றணையாக் கண்படுத்த
மண்ணேரா மன்னரைக் கண்டு.

(546) பெரும்பொருளாவி(புறத்). (547-550) முத்தொள்ளாயிரம் ¹கோ.
(551) தண்டி. 94. (552) முத்தொள்ளாயிரம்.

553. தொழிறேற்றப் பாலகனை முன்னிறீஇப் பின்னின்
றழலிலவேல் காய்த்தினார் பெண்டிர்—கழலடைந்து
மண்ணீத்த லென்ப வயங்குதார் மாமாறன்
கண்ணீத்தந் தீர்க்கு மருந்து.

திறை.

554. பல்யானை மன்னர் படுகிறை தந்துய்ம்மின்
மல்லெனெமதில் வாங்குவிற் பூட்டுமின்
1வல்லிதழ் வாடாத வாளுறும் வானவன்
வில்லெழுதி வாழ்வார் விசம்பு.
555. நேமி நிமிர்ந்தோ ணிலவுதார்த் தென்னவன்
காமர் நெடுங்குடைக் காவல னானையால்
ஏம மணிப்பூ ணிமையார் திருந்தடி
பூமி மிதியாப் பொருள்.
556. நிறைமதிபோல் யானைமே னீலத்தார் மாறன்
குடைதோன்ற ஞாலத் தரசர்—திறைகொள்
இறையோ வெனவந் திடம்பெறுத லின்றி
முறையோ வெனநின்றார் மொய்த்து.
557. நின்மீமின் மன்னர் நெருநற் நிறைகொணர்ந்து
முன்றந்த மன்னர் முடிதாக்க—வின்றுந்
திருந்தடி புண்ணகிச் செவ்வி யிலனே
பெருந்தண் ணுறந்தையார் கோ.

அறிவன்வாகை.

558. வாய்மை வாழ்நர் மூதறி வாள
நீயே யொருதனித் தோன்ற லுறைபதி
யாருமி லொருசிறை யானே தேரின்
அவ்வழி வந்தநின் னுணர்வுமுதற் றங்குந்
தொன்னெறி மரபினு மூவகை நின்றன
காலமு நின்னொடு வேறென
யாரோடு பெருமநிற் றேர்கு வோரே.

பாடாண்.

அரசன் சிறப்பு.

559. மின்னார் மணிப்பைம்பூண் வேந்தே நினக்குலகில்
இன்னா தவர்பாரு மில்லையால்—ஒன்னார்
குலமுழுதுங் கூற்றங் கொளவெகுண்டு நீயே
தலமுழுதுந் தாங்க றகும்.
560. விண்ணின்மேற் காவல் புரிந்துறங்கான் விண்ணவர்கோன்
மண்ணின்மே லன்னை வயவேந்தே—தண்ணளியிற்
சேரா வவுணர் திறங்களையுந் தேவர்கோன்
நேரார்மே லத்தகையை நீ.

செங்கோற் சிறப்பு.

561. ¹சிறைபடுவ புட்குலமே தீம்புனலு மன்ன
இறைவநீ காத்தளிக்கு மெல்ல—முறையிற்
கொடியன ²குன்றத்தின் மாளிகையே யன்றிக்
கடியவழிபூங் காவு முள.
562. வெண்ணீர்மை தாங்குவன முத்தே வெளியவாய்க்
கண்ணீர்மை சோர்வ கடிபொழிலே—பண்ணீர்
மென்கோலி யாமே யிரங்குவன வேல்வேந்தே
நின்கோ ³னிலவு நிலத்து.

மன்னர்திறம்.

563. உறையு மிடமன்றே பாரொலா மும்பர்
⁴நெறியு நிலாமுற்ற மன்றே—சிறுவாய்க்கா
லற்றன்றே முந்நீ ரகன்றுயர்ந்த மாமேரு
புற்றன்றே நீமுனிந்த போது.

(பொய்கையார்)

564. அவிழ்ந்த துணியசைக்கு மம்பலமுஞ் சீக்கும்
மகிழ்ந்திடுவார் முன்ன மலருங்—கவிழ்ந்து
நிழறுழா யானை நெடுமான்மேற்க் கிள்ளி
கழறொழா மன்னர்தங் கை.

(559) தண்டி. 100 மேற்; வீரசோ. (560) ஷெ. 30. (561, 562) ஷெ. 75; வீரசோ. அலங். 30 மேற். ¹சிறைபயில்வ. ²மாளிகையின் குன்றமே ³லுலவு, (563) வீரசோ. பொருட். 15 மேற். ⁴உலவு. (564)யாப். வி. 36,

கண்படைநிலை.

565. வாய்வாட் டாளை வயங்குபுகழ்ச் சென்னிநின்
ஒவா லீகையி னுயிர்ப்பிடம் பெருஅர்
களிறுகவர் முயற்சியிற் பெரிதுவருந் தினரே
உலகங் காவலர் பலர்விழித் திருப்ப
வறிது துயில்கோடல் வேண்டினின்
பரிசின் மாக்களுந் துயில்கமா 'சிறிதே.
அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குச்சோன்ன கவி.

566. பூமென் கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு
காமன் றிரியுங் கருஆரா—யாமங்கள்
ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையும்
ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று.

நாண்மங்கலம்.

[பறைசாற்றியது.]

567. ஏமாரு மன்னீ ரெயிறிறமி னெங்கோமான்
வாமான்றேர்க் கோதை சதயநா—ளாமாறு
காம துகருமின் கண்படுமி னென்னுமே
ஏம முரசின் குரல்.

[வேள்ளணிநாட் செருவொழிந்தது.]

568. கண்ணார் கதவந் திறமின் களிரொடுதேர்
பண்ணார் நடைப்புரவி பண்விடுமின்—நண்ணாதீர்
தேர்வேந்தன் நென்னன் றிருவுத் திராடநாட்
போர்வேந்தன் பூச விலன்.
569. அந்தண ராவொடு பொன்பெற்றார் நாவலர்
மந்தரம்போன் மாண்ட களிறார்ந்தார்—எந்தை
இலங்கிலவேற் கிள்ளி யிரேவதிநா ளென்னோ
சிலம்பிதன் கூடிழந்த வாறு.

சிறைவிடுதல்.

570. செய்கை யரிய களவழிப்பா முன்செய்த
பொய்கை யொருவனாற் போந்தாமோ—சைய
மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன் வெள்ளணிநாள் வாழ்த்திக்
கொலைச்சிறைதீர் வேந்துக் குழாம்.

(565) தொல். பொரு. 90 நச். (566) சிலப். 5, 49 அடி. (567) தொல். பொரு. 91 நச். (568, 569) ஷை; முத்தொள்ளாயிரம், (570) தொல். பொரு. 91 நச்.

மண்ணுமங்கலம்.

571. அளிமுடியாக் கண்குடையா னாகுதிநாள் வேய்ந்த
ஒளிமுடி பொன்மலையே யொக்கும்—ஒளிமுடிமேன்
மந்திரத்தா லந்தணர் வாக்கியநீ ரம்மலையே
லந்தரத்துக் கங்கை யனைத்து.

வாண்மங்கலம்.

572. ஆளி மதுகை யடல்வெய்யோன் வாள்பாடிக்
கூளிகள் வம்மினே கூத்தாடக்—காளிக்குத்
தீராத வெம்பசி தீர்த்துநாஞ் செங்குருதி
நீராட்டி யுண்ட நிணம்.
573. அரும்பலித்தார்க் கோதை யரசெறிந்த ¹வொள்வான்
பெரும்புலவுஞ் செஞ்சாந்து நாறிச்—சுரும்போடு
²வண்டாடும் பக்கமு முண்டு குறுநரி
கொண்டாடும் பக்கமு முண்டு.

குடைமங்கலம்.

574. மந்தரங் காம்பா மணிவிசும் போலையாத்
தின்க ளாதற்கோர் திலதமா—வெங்கணு
முற்றுநீர் வைய முழுது நிழற்றுமே
கொற்றப்போர்க் கிள்ளி குடை.
575. அறநீர்மை தாங்கி யளப்பரிதாய் வானப்
புறநீர்போன் முற்றும் பொதியும்—பிறரொவ்வா
முவேந்த ருள்ளு முதல்வேந்தன் முத்தமிழ்க்குக்
கோவேந்தன் கண்டன் குடை.
576. மணுப்புவிமேல் வாழ மறைவளர்க்கு மாரப்
பனித்தொடையற் பார்த்திவர்கோ னெங்கோன்—தனிக்கவிதை
தண்மை நிழற்றன்று தற்றொழுத பேதையர்க்கு
வெம்மை நிழற்றாய் மிகும்.

வேள்வியிலை.

577. பொன்னிறைந்த பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்பிற் கற்றாந்
கின்மகிழா னந்தணரை யின்புறுப்பர்—சென்னிதன்
மாலிலமே யானுலகம் போன்றது வான்குளப்போர்த்
தூனுலக மண்ணுலகா மன்று.

(571, 572) தொல். பொரு. 91 நச். (573, 574) கை; முத்தொள்ளாயிரம்.
¹வென்வேல். ²கொண்டாடும் பக்கமு முண்டு குறுநரி, யுண்டாடும் பக்கமு முண்டு.
(576) வீரசோ, அலங். 29; தண்டி. 74 மேற். (577) தொல். பொரு. 90 நச்.

விளக்குநிலை.

578. மைம்மிசை யின்றி மணிவிளக்குப் போலோங்கிச்
செம்மையி னின்றிலங்குந் தீபிகை—தெம்முனையுள்
வேலினுங் கோடாது வேந்தன் மனைவிளங்கக்
கோலினுங் கோடா கொழுந்து.

வாயினிலை.

579. வேற்றுச் சுரத்தோடு வேந்தர்கண் வெம்மையும்
மாற்றற்கு வந்தனெம் வாயிலோய்—வேற்றார்
திறைமயக்கு முற்றத்துச் சேனோங்கு கோயில்
இறைமகற்கெம் மாற்ற மிசை.

சேவியறிவுறாஉ.

(மருட்பா)

580. பல்யாளை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
கொல்யாளை தேரோடு கோட்டந்து நல்ல
தலையாலங் கானம் பொலியத தொலையாப்
படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
அடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிற
¹லாழி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்றும்
நர முடையையா யென்வாய்ச்சொற் கேட்டி
உடைய வழுவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
வருங்கா லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யன்
மழவ ரிழைக்கும் ²வரைகா ணிதியீட்டங்
காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெளியல்
³அடைத்த வரும்பொரு ளாறன்றி வெளவல்
⁴ஈகைப் பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று
பெருங்குழிசி, மன்ற மறுக வகழாதி யென்றும்
மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பும்
அறப்புற மாசைப் பட்டேற்க ⁵வறத்தால்
அவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
⁶செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவிபடைத்தாய்

(578, 579) தொல். பொரு, 90 நச். (580) யாப். வி. 55; வீரசோ. பக். 189; யாப். கா. செய். 27 மேற். ¹லாளி. ²குலநெதி யீட்டங்; வரைக்கா ணிதி யீட்டம்; ³படைத்த. ⁴இனத்தைப். ⁵வரத்தால். ⁶செவியிசைக்குந் தீய கடுஞ்சொ லுடைத்தாய்க்.

கற்றூர்க் கினனாகிக் கல்லூர்க் கடிந்தொழுகிச்
செற்றூர்ச் செகுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
அற்ற மறிந்த வறிவினாய் மற்றும்
இவையிவை ¹நீயா தொழுகி னிலையாப்
பொருகட லாடை நிலமகள்
ஒருகுடை நீழற் றஞ்சுவண் மன்னே.

(சேவியறிவுறுஉச் சமநிலைமருட்பா.)

581. இருமூன்றி லொன்றுகொண் டேதங் ²கடிந்து
பெருநீர்மை யார்தொடர்ச்சி பேணி—யிருநிலங்
காப்பா யாகுமதி கடனென
மாப்பெருந் தானை மன்ன ரேறே.

புறநிலைவாழ்த்து.

582. தென்ற லிடைபோழ்ந்து தேனூர் நறுமூல்லை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோளுர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றா னிற்காப்ப—என்றும்
தீரா நண்பிற் றேவர்
சீர்சால் செவ்வொடு பொலிமதி சிறந்தே.

(மதிவாணனார்)

583. அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக்
வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க
வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க
பதினெண் கூலமு முழுவர்க்கு மிகுக்
வாழ்க நெடுமுடி கூர்குவென் வாய்ச்சொலென.

பரிசீல்கடாநிலை.

584. தென்குமரி வடவிமய
மாஅவெல்லைத் தம்புகழ்விளங்கக்
கடலன்ன படைநாப்பண்
மலையன்ன களிற்றெருத்தின்
ஞாயிற்றன்ன சேண்விளங்குதிறலர்
திங்களன்ன வெண்குடையுயரிய
ஒன்னாதார் மிடல்சாயத்
துன்னரிய வகழ்கடந்தவர்

¹நீவாதொழுகிற் றெலையாப். (581, 582) யாப். வி. 55. ²களைந்து, (583)
சிலப். 6, 36. (584) யாப். வி. 94.

பொன்னுடைய வெயின்முருக்கி
 ஓவத் தன்ன வினேபுனை நல்லிற்
 கோவத் தன்ன கனையொரி கவரச்
 சென்றவர்திறன் மழுங்கவாற்றலிற்
 புலவர்பல புகழ்கொண்டு
 பெறலரிய விழுத்தாயம்
 விறலியர்க்கு மகிழ்ந்துவீசினை
 ஒன்றார் துப்பிற் றென்னவர் மருக
 பல்கிளைப் பசினோனாது
 கல்பிறங்கிய சுரநீந்தி
 இவண்வந்த நசைவாழ்நன்
 எனவைத் தெல்லாம்பிறர்க்கும் ?
 ஈந்ததெல்லாம் எனக்காகும் ?
 பொருள்கொடுத்தும் புகழ்கொள்வனென
 இவற்கீயே நெனக்கெவனென்ன
 என்னோக்காது நின்னோக்கி
 என்னை விடுமதி வென்வேல் வழிதி
 வெயிற்கதிர் நுழையா வியன்பெருங் காவிற்
 றண்புனல் வையை யொண்டிறைத் தொகுத்த
 கோடுறு மணலினு மேத்திப்
 பாடுதும் பெருமநின் னொடொறும் புகழ்ந்தே.

பாணற்றுப்படை.

585. மேற்கோட்டுநீர் கீழ்ப்பரந்துதன்
¹விழுக்கோட்டுமெய் வியல்விசம்புதோய்ந்
 தோங்குமுன்னர்க் ²காம்புகிழியப்
 பாய்ந்துசென்றுசென் றுங்குநலிபுரின்
 றெதிர்த்துமீண்டாங் கதிர்த்துக்கரைகொன்
 நலங்குகோட்டுமுத திலங்குநிலவுச்செய்
 தூர்திரைக காவிரி பரக்குந் தண்டலை
 மூதா ரோனே பேரிசை வளவன்
 சுரம்படர்ந்து வருந்துவ தெவனோ
 நிரம்பா வாழ்க்கைப் பாணர் கடும்பே.

(585) தொல். செய். 20. பேரா; நசு. ¹விழுக்கோட்டுமெய், ²காம்புகிழியப்.

இயன்மொழி.

(கோடைச்சிறப்பு)

586. வையம் புரக்குமான் மன்னவநின் கைக்காரும்
பொய்யின்றி வானிற் பொழிகாரும்—கையா
மிருகார்க்கு மில்லைப் பருவ மிடிக்கும்
ஒருகார் பருவ முடைத்து.
587. சேர்ந்த புறவி னிறைதன் நிருமேனி
சுரந்திட் டியர்துலைதா னேறினான்—நேர்ந்த
கொடைவீர மோமெய்ந் நிறைகுறையா வன்கட்
படைவீர ¹மோசென்னி பண்பு.
588. முத்தரும்பிச் செம்பொன் முறிததைந்து பைந்துகிரின்
தொத்தலர்ந்து பல்கலனுஞ் சூழ்ந்தொளிருங்—கொத்தினதாம்
பொன்னேர் மணிகொழிக்கும் பூங்கா விரிநாடன்
தன்னேர் பொழியுந் தரு.
589. உள்ளிய வள்ளியாங் கீயு முயர்விற்புந்
கள்ளவிழ் பூஞ்சோலைக் கற்பகமும்—வள்ளல்
வஹோபாய் புனனாடன் மானவே ளின்றும்
உளவாக வாடா துலகு.

(புகழ்)

590. மடங்கா மயிலூர்தி மைந்தனை நாளாங்
கடம்பம்பூக் கொண்டேத்தி யற்றாற்—ஒருடங்கமருள்
நின்றிலங்கு வென்றி நிறைகதிர்வேன் மாறனை
யின்றமிழால் யாம்பாடும் பாட்டு.
591. செங்க ணெடியான்மேற் தேர்விசய னேற்றியபூப்
பைங்கண்வெள் ளேற்றான்பாற் கண்டற்றா—லெங்கு
முடிமன்னர் சூடியபூ மொய்ம்மலர்த்தார் மாறன்
அடிமிசையே காணப் படும்.
592. கூந்தன்மா கொன்று சூடமாடிக் கோவலனாய்ப்
பூந்தொடியைப் புல்லிய ஞான்றுண்டால்—யாங்கொளித்தாய்
தென்னவனே தேர்வேந்தே தேறுநீர்க் கூடலார்
மன்னவனே மார்பின் மறு.

(586) வீரசோ. அலங். 19 மேற்; தண்டி. 36 மேற். (587-588) வீரசோ. அலங். 28 மேற்; தண்டி. 69 மேற். (589) வீரசோ. அலங். 12 மேற். (590-592) முத்தொள்ளாயிரம்.

593. வானிற்கு வையகம் போன்றது வானத்து
மீனிற் கணையார் மறமன்னர்—வானத்து
மீன்சேர் மதியினையன் விண்ணுயர் கொல்லியர்
கோன்சோன் கோதையென் பான்.
594. பார்படுவ செம்பொன் பதிபடுவ முத்தமிழ்தூல்
நீர்படுவ வெண்சங்கு நித்திலமுஞ்—சாரன்
மலைபடுவ யானை வயமாறன் கூர்வேற்
றலைபடுவ தார்வேந்தர் மார்பு.
595. அருமணி யைந்தலை யாடாவம் வானத்
துருமேற்றை யஞ்சி யொளிக்கும்—செருமிகுதோட்
செங்கண்மா மாறன் சினவேல் கனவுமே
அங்கண்மா ஞாலத் தரசு.

(வேட்சியும் வாகையும் வந்த பாடாண்)

596. முனைப்புலத்துக் கஃதுடை முன்னரைப்போல் வேந்தார்
முனைப்புலம்பு முன்னிரையும் வீசி—யெனைப்புலத்துஞ்
சென்றது நின்சீர்த்தி தேர்வளவ தெவ்வர்போல்
நன்று முண்டாக நமக்கு.

(கடவுண் மானிடப்பெண்டிரை நயந்தது)

597. குடமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த
1இடுமுத்தப் பூத னிருப்பப்—படுமுத்தம்
புனை யரும்பும் புகாஅர்ப் 2புறம்பணையாய்க்
கென்ன முறைய ளிவள்.

தேய்வப்பாடாண்.

(கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெண்டிரை நயந்தது.)

598. வெண்பலிச் சாந்த முழுமெய்யு மேற்பூசி
உண்பலிக் கூரூர் திரிவது மேலிட்டுக்
கண்பலிக் கென்று புகுந்த கபாலிமுன்
எண்பலித் தாளிவள் யாதுவாய் வாளே.

(திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்பேரில்)

599. வருக்கைநறுங் கணிசிதறிச் செந்தேன் பொங்கி
மடுக்கரையிற் றுளக்கரையின் மதகி லோடப்
பெருக்கெடுத்து வண்டோலஞ் செய்யுங் காழிப்
பிள்ளையார் சம்பந்தப் பெருமாள் கேளீர்

(593-595) முத்தொள்ளாயிரம். (596) தொல். பொரு. 80. (597) ஷே. செய். 149 பேரா. 1இடுமுத்தம், நெடுமுத்தம். 2புறம்பணையார்க். (598) ஷே. 80 பேரா; நச். (599) தணிப்பா,

அருட்குலவு மயிலேதனி லனலால் வெந்த
அங்கத்தைப் பூம்பாவை யாக்கி னோமென்
றிருக்குமது தகவன்று நிலவால் வெந்த
இவளையுமோர் பெண்ணாக்க வியல்பு தானே.

(திருமங்கையாழ்வார்பேரில்)

600. கடியுண்ட நெடுவாளை கராவிற் றப்பிக்
கயத்துக்கு ளடங்காமல் விசும்பிற் பாய
அடியுண்ட வயர்தெங்கின் பழத்தாற் பூகம்
அலையுண்டு குலைசிதறு மாலி நாடா
படியுண்ட பெருமானைப் பறித்துப் பாடிப்
பதம்பெற்ற பெருமானே தமியேன் பெற்ற
கொடியொன்று நிற்பவனிக் கெதிரே சென்று
கும்பிட்டா னுயிரொன்றுங் கொடுவந் தானே.
புலவிபொருளாகத்தோற்றிய பாடாண்.
(பாண்டியன்மனைவி)

601. வேண்டியபோ தின்பம் வீளைக்கு மடந்தையரைத்
திண்டியகை யாலென்னைத் திண்டாதே—பாண்டியா
முல்லைக் கதிபா முகம்பார்த் தகலநின்று
சொல்லக் கடவவெலாஞ் சொல்.

கைக்கிளை.

சேரன்.

602. காமன்கா ணென்று கருவூரார் பாராட்டத்
தாமந்தாழ் கோதை வருவாளை—யாமும்
இருகுடங்கை யானெதிரே கூப்பித் தொழக்கண்
டொருகுடங்கை யாயின கண்.
603. தாய ரடைப்ப மகளிர் திறந்திடத்
தேயத் திரிந்த குடுமியவே—யாய்மலர்
வண்டிலாங் கண்ணி வயமானேற்க் கோதையைக்
கண்டிலாம் வீதிக் கதவு.
604. காப்படங்கென் றன்னை கடிமனை யிற்செறித்
தியாப்படங்க வேவாடி யடைத்தபின்—மாக்கடுங்கோன்
நன்னலங் காணக் கதவந் துளைதொட்டார்க்
கென்னைகொல் கைம்மா நிணி.

(600, 601) தனிப்பா. (602) தொல், செம், 19 பேரா; நச். (603, 604)
முத்தொள்ளாயிரம்.

605. வரைபொரு நீண்மார்பின் வட்கார் வணக்கும்
நிரைபொரு வேன்மாந்தைக் கோவே—நிரைவீளையார்
தங்கோலம் வவ்வுத லாமோ வவர்தாய்மார்
செங்கோல னல்ல னென.
606. வாமான்றேர்க் கோதையை மான்தேர்மேற் கண்டவர்
மாமையே யன்றோ விழப்பது—மாமையிற்
பன்னூறு கோடி பழுதோவென் மேனியிற்
பொன்னூறி யன்ன பசப்பு.
607. நீரு நிழலும்போ னீண்ட வருளுடைய
ஊரிரே யென்னை யுயக்கொண்மின்—போரிற்
புகலுங் களியாளைப் பூழியர்கோக் கோதைக்
கழலுமென் னெஞ்சங் கிடந்து.
608. கடற்றூனைக் கோதையைக் காண்கொடாள் வீணி
லடைத்தா டனிக்கதவ மன்னை —யடைக்குமேல்
ஆயிழையா யென்னை யவன்மே லெடுத்துரைப்பார்
வாயு மடைக்குமோ தான்.
609. புன்னாகச் சோலை புன்றெறங்கு சூழ்மாந்தை
நன்னாக நின்றலரு நன்னாடன்—என்னாகங்
கங்கு லொருநாட் கனவினுட் டைவந்தான்
என்கொ லிவரறிந்த வாறு.
610. ஆய்மணிப் பைம்பூ ணலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்று கதவடைத்தே—நாணிப்
பெருஞ்செல்வ ரில்லத்து நல்குந்தார் போல
வருஞ்செல்லும் பேருமென் னெஞ்சு.
611. கடும்பணித் திங்கட்டன் கைபோர்வை யாக
நெடுங்கடை நின்றதுகொ ரேழி—நெடுஞ்சினவேல்
ஆய்மணிப் பைம்பூ ணலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்றவென் னெஞ்சு.
612. வருக குடநாடன் வஞ்சிக்கோ மானென்
றருகல ரெல்லா மறிய—ஒருகலாம்
உண்டா யிருக்கவங் கொண்டொடியாண் மற்றவனைக்
கண்டா கொழிந்தான் கலாம்.

613. இவனென் னலங்கவர்ந்த கள்வ னிவனெனது
நெஞ்ச நிறையழித்த கள்வனென்—றஞ்சொலாய்
செல்லு நெறியெல்லாஞ் சேரலர்கோக் கோதைக்குச்
சொல்லும் பழியோ பெரிது.
614. காராட் டுதிரந்தூஉ யன்னை களனிழைத்து
நீராட்டி நீங்கென்ற னீங்குமோ—போராட்டி
வென்று களங்கொண்ட வெஞ்சினவேற் கோதைக்கென்
னெஞ்சங் களங்கொண்ட நோய்.
615. மல்லனீர் மாந்தையார் மாக்கடுங்கோக் காயினும்
சொல்லவே வேண்டு நமகுறை—நல்ல
திலகங் கிடந்த திருதுதலா யஃதால்
உலகங் கிடந்த வியல்பு.
616. மாலை யருளாது வஞ்சியான் வஞ்சியான்
மேலை யமரர் கடைவேலை—வேலை
வளையார் திரைமேல் வருமன்ன மன்ன
இளையா ளிவளை வளை.

சோழன்.

617. அன்றா யறங்கொல் நலங்கிளர் சேட்சென்னி
ஒன்றா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
துன்றான் றுறந்து விடல்;
எட யறங்கொல் நலங்கிளர் சேட்சென்னி
கூடா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
வீடான் றுறந்து விடல்;
பாவா யறங்கொல் நலங்கிளர் சேட்சென்னி
மேவா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
காவான் றுறந்து விடல்.
618. திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதா மேதட்ட—உறந்தையர்கோன்
தண்ணூர் மார்பிற் றமிழ்நர் பெருமானைக்
கண்ணூரக் காணக் கதவு.
619. நீனிலத் தார்வளவ னின்மேலா னாகவும்
நாணின்மை யின்றி நடத்தியால்—நீனிலங்

(613—615) முத்தொள்ளாயிரம்: (616) தண்டி 93 மேற். (617) யாப்.
வி. 66 ; வீரசோ. யாப். 15 மேற். (618, 619) முத்தொள்ளாயிரம்,

கண்டன்ன கொண்டல் வருங்கா விரிநாட்டுப்
பெண்டன்மை யில்லை பிடி.

620. சுடரிலைவேற் சோழன்றன் பாடல மேறிப்
படர்தந்தான் பைந்தொடியார் காணத்—தொடர்புடைய
நீல வலையிற் கயல்போற் பிறமுமே
சாலேக வாயிரொறுங் கண்.

621. கண்டன வுண்கண் கலந்தன நன்னெஞ்சந்
தண்டப் படுவ தடமென்றோள்—கண்டா
யுலாஅ மறுகி னுறையூர் வளவற்
கெலாஅ முறைகிடந்த வாறு.

622. என்னெஞ்ச நாணு நலனு மிவையெல்லாம்
மன்னன் புனனாடன் வவ்வினான்—என்னே
அரவக லல்குலா யாறினான் தன்றோ
புரவலர் கொள்ளும் பொருள்.

623. கனவினுட் காண்கொடா கண்ணுங் கலந்த
நனவினுண் முன்விலக்கு நாணும்—இனவங்கம்
பொங்கோதம் போழும் புகாஅப் பெருமாறார்
செங்கோல் வடுப்படுப்பச் சென்று.

624. தானெகொண் டோடுவ தாயிற்றன் செங்கோன்மை
சேனை யறியக் கிளவேனோ—யானே
பிடிவீசம் வண்டடக்கைப் பெய்தண்டார்க் கிள்ளி
நெடுவீதி நேர்பட்ட போது.

625. தெண்ணீர் நறுமலர்த்தாரச் சென்னி யிளவளவன்
மண்ணகங் காவலனே யென்பரால்—மண்ணகங்
காவலனே யானக்காற் காவானோ மாலைவாய்க்
கோவலர்வாய் வைத்த குழல்.

626. அறைபறை யானே யலங்குதார்க் கிள்ளி
முறைசெயு மென்பராற் றோழி—யிறையிறந்த
அங்கோ லணிவளையே சொல்லாதோ மற்றவன்
செங்கோன்மை செந்நின்ற வாறு.

627. அன்னையுங் கோல்கொண் டலைக்கு மயலா நும்
என்னை யழியுஞ்சொற் சொல்லுவர்—நுண்ணிலைய

(620—622) முத்தொள்ளாயிரம். (623) ஐ ; தொல்.
பொரு. 472 மேற். (624—627) முத்தொள்ளாயிரம்.

தெங்குண்ட தேரை படுவழிப் பட்டேன்யான்
றிண்டேர் வளவன் றிறத்து.

628. புலவி புறக்கொடுப்பன் புல்லிடினா ணிற்பன்
கலவி களிமயங்கிக் காணேன்—நிலவியசீர்
மண்ணாளுஞ் செங்கோல் வளவனை யானிதன்றோ
கண்ணூரக் கண்டறியா வாறு.
629. செங்கான் மடநாராய் தென்னுறந்தை சேறியேல்
நின்கான்மேல வைப்பெனன் கையிரண்டும்—நன்பாற்
கரையுரிஞ்சி மீன்பிறமுங் காவிரிநீர் நாடற்
குரையாயோ யானுற்ற நோய்.
630. குதலைப் பருவததே கோழிக்கோ மாலை
வதுவை பெறுகென்று என்னை—யதுபோய்
விளைந்தவா வின்று வியன்கானல் வெண்டேர்
துளங்குநீர் மாமருட்டி யற்று.
631. அலங்குதார்ச் செம்பிய னுடெழிற்றோ ணேக்கி
விலங்கியான் வேண்டா வெனிணும்—நலந்தொலைந்து
பீர்மேற் கொளலுற்ற பேதையர்க் கென்வாய்ச்சொல்
நீர்மே லெழுந்த நெருப்பு.
632. ஊட லெனவொன்று தோன்றி யலருறாஉங்
கூட விழந்தேன் கொடியன்னாய்—நீடெங்கின்
பாளையிற் றேன்றெடுக்கும் பாய்புன னீர்நாட்டுக்
காளையைக் கண்படையுட் பெற்று.
633. நானொருபால் வாங்க நலனொருபா லுண்ணெகிழ்ப்பக்
காமருதோட் கிள்ளிக்கென் கண்கவற்ற—யாமத்
திருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும்பே போலத்
திரிதரும் பேருமென் னெஞ்சு.
634. வரக்கண்டு நாணதே வல்லையா நெஞ்சே
மாக்கண்ணே மண்ணாள்வார் கண்ணென்—நிரக்கண்டாய்
வாளுமுனை வெல்கொடியான் வண்புனனீர் நாடற்கென்
தோளமுவந் தோன்றத் தொழுது.
635. பேயோ பெருந்தண் பனிவாடாய் பெண்பிறந்தா
ரேயோ வுனக்கிங் கிறைக்குடிகள்—நீயோ
களிபடுமால் யானைக் கடுமான்மேற்க் கிள்ளி
யளியிடை யற்றம்பார்ப் பாய்.

636. நாம நெடுவேல் நலங்கிள்ளி சோணாட்டுத்
தாமரையு நீலமூந் தைவந்—தியாமத்து
வண்டொன்று வந்தது வாரல் பனிவாடாய்
பண்டன்று பட்டினங் காப்பு.
637. சரியும் புனைசங்குந் தண்டளிர்போன் மேனி
வரியுந் தனதடஞ்சூழ் வம்புந்—திருமான
ஆரந் தழுவு தடந்தோ ளகளங்கன்
கோரந் தொழுத கொடிக்கு.
638. நறவேந்து கோதை நலங்கவரந்து நல்கா
மறவேந்தன் வஞ்சியா னல்லன்—துறையின்
விலங்காமை நின்று வியன்றமிழ்நா டைந்தின்
குலங்காவல் கொண்டொழுகுங் கோ.
639. இகன்மதமால் யானை யனபாய நெங்கோன்
முகமதியின் மூர னிலவால்—நகமலர்வ
செங்கயற்க ணல்லார் திருமருவு வாள்வதன
பங்கயங்கள் சாலப் பல
640. கல்லயர்தோட் கிள்ளி பரிதொழுது கண்பணிசோர்
மெல்லியலா தோழியர்மூன் யேறென்று—சொல்லுவராற்
பொங்கும் படைபரப்பி மீதெழுந்த பூந்துகள்போர்த்
தெங்கண் கலுழ்ந்தனவா லென்று.
641. நறைகமழ்தார் வேட்டார் நலனணியு நாணும்
நிறையு ¹நிலதளரா நீர்மை—யறநெறிகூழ்
செங்கோல னல்லன் கொடுங்கோலன் நெவ்வடுபோர்
வெங்கோப மால்யானை வேந்து.
642. மானவா மானவா நோக்கின் மதுகரஞ்சூழ்
கானவாங் கூந்தலெங் காரிகைக்குத்—தேனே
பொழியாரந் தார்மேலு நிற்புயத்து மேலுங்
கழியா கழியா தரவு.
643. முற்பற்றி னாரை முறைசெயிற் றுனென்னைக்
கைப்பற்றக் கண்டேன் கனவினுள்—இப்பெற்றி

(636) முத்தொள்ளாயிரம். (637) தண்டி. 38; (638) ஷே. 74; வீரசோ. அலங். 29 மேற். (639) ஷே. 62; வீரசோ. அலங். 26. (640) ஷே; ஷே. 27. (641) வீரசோ. அலங். 29; தண்டி. 73 ¹நிறைதளரு. (642) தண்டி. 93. (643) தொல். புறத். 86.

தன்னைத் தனக்கே முறைப்படி என்னசெய்யும்
பொன்னம் புனனாட்டார் கோ.

644. அங்க மிலாத வனங்கன் ¹றலம்புரியும்
வெங்கணையுந் காக்குங்கொல் வேல்வேந்தர்—தங்கோன்
நிலையார்த் தொடையதுல னோரிழைக்காய் முன்னோர்
மலையாற் கடல்கடந்தான் மால்.

(கூத்தன்மானுக்கனும் அம்பிகாபதியும் பாடியது.)

645. மாவுறங்கின புள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டிலக்
காவுறங்கின வின்னமென்மகள் கண்ணுறங்கிலள் கையணைக்
கோவுறங்கு கடைத்தலைக்குல தீபவள்ளை குதட்டின்
ரூவுறங்கு புகாரசஞ்சல வஞ்சலென்ன வடுக்குமே.

(அம்பிகாபதி பாடியது.)

646. ஏகா வடமென் னிருகொங் கையின்மேல்
ஆகா வடமா னதறிந் திலையே
த்யாகா பராண திசையா னைகளின்
பாகா பராச பயங்கரனே.

(கூத்தர்பாடியது.)

647. வெள்ளத் தடங்காச் சினவாளை வேலிக் கமுகின் மீதேறித்
துள்ளி முகிலக் கிழித்துமழைத் துளியோ டிறங்குஞ் சோனாடா
கள்ளக் குறும்பர் குலமறுத்த கண்டா வண்டர் கோபாலா
பிள்ளை மதிகண் டென்பேதை பெரிய மதியு மிழந்தாளே.

(புகழேந்திபாடியது.)

648. பங்கப் பழனத் துழுமுழவா பலவின சனியைப் பறித்ததெனச்
சங்கிட் டெறியக் குரங்கிளநீர் தனைக்கொண் டெறியுந் தமிழ்நாடா
கொங்கைக் கமரா பதியளித்த கோவே ராச குலதிலகா [வே.
வெங்கட் பிறைக்குங் கடும்பிறைக்கு மெலிந்தப் ப்மைக்கும் விழிவே

649. என்று பெறுவேன்யா வீசன் றிருமுடிமேற்
சென்று விளையாடுந் தீபமே—என்றுஞ்
செருப்புக்குத் தோல்வாங்குஞ் சென்னியக ளங்கள்
பொருப்புக்குத் தோலாப புயம்.

பாண்டியன்.

650. பன்மாடக் கூடன் மதுரை நெடுந்தெருவில்
என்னோடு நின்ற ரிருவ ரவருள்ளும்

(644) தண்டி. 102. இலக். வி. 695. ¹னமர்புரியும். (645, 646) தமிழ்நா. 132, 135. (647-649) தனிப்பா. (650) தொல். பொரு. 471; யாப். வி. 62.

பொன்னோடை நன்றென்ற ணல்லளே பொன்னோடைக்
கியானைநன் நென்றாளு மந்நிலையன் யானை
யெருத்தத் திருந்த விலங்கிலவேற் நென்னன்
நிருத்தார்நன் நென்றேன் நியேன்.

651. வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனும்
கொடிபடு வரைமாடக் கூடலார் கோமானே;
எனவாங்கு—

துணைவனோத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் ¹துறப்புண்டாங்
கிணைமலர்த்தா ரருளுமே விதுவதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரோ.
அதனால்—
செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிதத்
தெவ்வா ருங்கொலிஃ தெண்ணிய வாறே.

652. வார்பணிய தாமத்தால் வளைக்கையோர் வண்டோச்ச
ஊர்பணிய மதியம்போ னெடுங்குடைக்கீ முலாப்போந்தான்
கூர்பணிய வேற்றானைக் கொற்கையார் கோமானே.
அவற்கண்டு,

பூமலர் நறுங்கோதை புலம்பலைப்ப நறுங்கொண்டைத்
தூமலர்க்கண் மடவார்க்குத் தொல்பகையே யன்றியுங்
காவலர்க்குப் பெரியதோர் கடனாகிக் கிடவாதே.

653. செய்யா ரொணினுந் தமர்செய்வ ரென்னுஞ்சொல்
மெய்யாதல் கண்டேன் விளங்கிழாய்—கையார்
வரிவளை நின்றன வையையார் கோமான்
புரிவளை போந்தியம்பக் கேட்டி.

654. எலாஅ மடப்பிடியே யெங்குடற் கோமான்
புலாஅ னெடுநல்வேன் மாறன்—உலாஅங்காற்
பைய நடக்கவுந் தேற்றாயா னின்பெண்மை
யையப் படுவ துடைத்து.

655. போரகத்துப் பாயுமா பாயா னுபாயமா
ஊரகத்து மெல்ல நடவாயோ—கூர்வேன்
மதிவெங் களியானை மாறன்றன் மார்பங்
சுதவங்கொண் டியாமுந் தொழ.

(651) யாப். வி. 86; வீரசோ. யாப். 12. இலக். வி. 735; ¹தொலைப்
புண்டாங், (652) யாப். வி. 86, (653—655) முத்தொள்ளாயிரம்.

656. ஆடுகோ சூடுகோ வைதாக் கலந்துகொண்
டேடுகோ டாக வெழுதுகோ—நீடு
புனவட்டப் பூந்தெரியற் பொற்றேர் வழுதி
கனவட்டங் கால்குடைந்த நீறு.
657. குடத்து விளக்கேபோற் கொம்பன்னார் காமம்
புறப்படா பூந்தார் வழுதி—புறப்படிந்
ஆபுகு மாலை யணிமலையிற் றீயேபோல்
நாடறி கவ்வை தரும்.
658. வழுவினெம் வீதியுண் மாறன் வருங்காற்
றொழுதேனைத் தோணலமுக் கொண்டான்—இமிழ்திரைக்
கார்க்கடற் கொற்கையார் காவலனுந் தானேயால்
யார்க்கிடிகோ பூச வினி.
659. மன்னுயிர் காவல் தனதான வவ்வுயிருள்
என்னுயிரு மெண்ணப் படுமாயின்—என்னுயிர்க்கே
சீரொழுது செங்கோற் செழியற்கே தக்கதோ
நீரொழுதுப் பாலொழுது கா வாறு.
660. தானேற் றனிக்குடைக் காவலனாற் காப்பதுவும்;
வானேற்ற வையக மெல்லாமால்—யானே
எளியனோர் பெண்பாலே னீர்ந்தண்டார் மாறன்
அளியானே லன்றென்பா ரார்.
661. களியானைத் தென்னன் கனவில்வந் தென்னை
யளியா னளிப்பானே போன்றான்—தெளியாதே
செங்காந்தண் மெல்விரலாற் சேக்கை தடவந்தேன்
என்காண்பே னென்னலால் யான்.
662. கார்நறு நீலங் கடியகத்து வைகலும்
நீர்நிலை நின்ற ¹தவங்கொலோ—கூர்நுனவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியாற்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்.
663. அறிவாரார்,.....,பெண்டிரோ மாகச்
செறிவார் தலைமே னடந்து—மறிதிரை
மாட முரிஞ்சு மதுரையார் கோமானைக்
கூட வொருநாள் பெற.

(656-661) முத்தொள்ளாயிரம், (662) ஷே; யாப், வி. 512 ¹பயன்
கொல்லோ, (663) முத்தொள்ளாயிரம்,

664. கைய தவன்கடலுட் சங்கமாற் பூண்டதவும்
செய்யசங் கீன்ற செழுமுத்தால்—மெய்யதவும்
மன்பொரு வேன்மாறன் வார்பொதியிற் சந்தனமால்
என்பொரு வாடுமென் றோள்.
665. நாணுக்காற் பெண்மை நலனழியு முன்னின்று
காணுக்காற் கைவளையுஞ் சோருமாற்—காணேனான்
வண்டெவ்வந் தீர்தார் வயமான் வழதியைக்
கண்டெவ்வந் தீர்வதோ ராறு.
666. வாருயர் பெண்ணை வருகும்பை வாய்ந்தனபோல்
ஏரிய வாயினு மென்செய்யுங்—கூரிய
கோட்டானைத் தென்னன் குளிர்சாந் தணியகலங்
கோட்டிமண் கொள்ளா முலை.
667. ஏற்பக் குடைந்தாடி லேசுவ ரல்லாக்கான்
மாற்றி யிருந்தா ளெனவுரைப்பர்—வேற்கண்ணாய்
கொல்யானை மாறன் குளிர்புனல் வையைநீ
ரெல்லா மெனக்கோ ரிடர்.
668. கூடற் பெருமானைக் கூடலார் கோமானைக்
கூடப் பெறுவனேற் கூடென்று—கூட
விழைப்பாள்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும்
பிழைப்பிற் பிழைபாக் கறிந்து.
669. என்னை யுரையலென் பேருரைய லூருரையல்
அன்னையு மின்ன ளெனவுரைபல்—பின்னையும்
தண்படா யானைத் தமிழ்நர் பெருமாற்கென்
கண்படா வாறே யுரை.
670. வளையவாய் நீண்டதோள் வாட்கணு யன்னை
இளையளாய் மூத்திலன் கொல்லோ—தளையவிழ்தார்
மண்கொண்ட தானை மறங்கனல்வேன் மாற்றனைக்
கண்கொண்டு நோக்கலென் பான்.
671. கொடிபாடித் தேர்பாடிக் கொய்தண்டார் மாறன்
முடிபாடி முத்தாரம் பாடித்—தொடியுலக்கை
கைம்மனையி லோச்சப் பெறுவனே யானுமோ
ரம்மனைக் காவ லுளேன்.

672. கோட்டெங்கு ¹சூழ்கூடற் கோமானைக் கூடவென
வேட்டாங்குச் சென்றவென் னெஞ்சறியாள்—கூட்டே
குறும்பூழ் பறப்பித்த வேட்டுவன்போ லன்னை
வெறுங்கூடு காவல்கொண் டாள்.
673. கரியானைத் தென்ன ணிளங்கோவென் றெள்ளிப்
பணியாரே தம்பா ரிழக்க—அணியாகங்
கைதொழு தேனு மிழக்கோ நறுமாவின்
கொய்தளி ரன்ன நிறம்.
674. நனவை நனவென் றெதிர்விழிக்குங் காலும்
நனவி லெதிர்விழிக் நாலும்—புணையிழாய்
என்க ணிவையானு லெவ்வாரே மாபாறன்
தன் ணருள்பெறுமா தான்.
675. தனையவிழும் பூங்கோதைத் தாயரே யாகி
கனையினுமென் கைதிறந்து காட்டேன்—வனிகொடுபோம்
வன்கண்ணன் வரண்மாறன் மால்யானை தன்னுடன்வந்
தென்கண் புகுந்தா னிரா.
676. ஓராற்றா னென்க ணிமைபொருந்த வந்நிலையே
கூரார்வேன் மாறனென் கைப்பற்ற—வாரா
நனவென் றெழுந்திருந்தே னல்வினையான் நில்லேன்
கனவு மிழந்திருந்த வரறு.
677. உருவாய் நிலத்த துயர்மணன்மே லேறி
நருவாய்முத் தின்றசைந்த சங்கம்—புகுவான்
நிரைவரவு பார்த்திருக்குந் தென்கொற்கைக் கோமா
னுரைவரவு பார்த்திருக்கு நெஞ்சு.
678. மாறடுபோர் மன்னர் மதிக்குடையுஞ் செங்கோலுங்
கூறிவொய் நீயோ குளிர்வாடாய்—சோறடுவார்
ஆரத்தாற் றீழட்டு மம்பொகியிற் கோமாற்கென்
வாரத்தாற் றேற்றேன் வளை.
679. புகுவார்த் திடங்கொடா போதுவார்த் கொல்கா
நருவாரை நாணி மறையா—இருசரையின்
வமான் பிணைபோல நின்றதே கூடலார்
கோமான்பின் சென்றவென் னெஞ்சு.

(674—679) முதல்தொள்ளாயிரம். ¹சூழ்மாந்தை.

680. பிணிகிடந் தார்க்குப் பிறந்தநாட் போல
அணியிழை யஞ்ச வருமால்—மணியாளை
மாறன் வழுதி மணவா மருண்மலை
சீறியோர் வாடை சினந்து.
681. மாணர்க் கடந்த மறவெம்போர் மாறனைக்
காணக்கா லாயிரமுஞ் சொல்லுவேன்—கண்டக்காற்
பூணகற் தாவென்று புல்லப் பெறுவனோ
நானோ டிடன்பிறந்த நான்.
682. புல்லாதார் வல்லே புலர்கென்பர் புல்லினார்
நில்லா யிரவே நெடிதென்பர்—நல்ல
விராஅமலர்த் தார்மாறன் வெண்சாந் தகலம்
இராவழிப் பட்ட திது.
683. இப்பியின் றிட்ட வெறிகதிர் நித்திலங்
கொற்கையே யல்ல படுவது—கொற்கைக்
குருகிவேன் மாறன் குளிர்சாந் தகலங்
கருதியார் கண்ணும் படும்.
684. யானாடத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டதற்பின்
தானாட யானுணர்த்தத் தானுணரான்—தேனுறு
கொய்தார் வழுதி குளிர்சாந் தணியகல
மெய்தா திராக்கழிந்த வாறு.
685. வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்
தையலா யின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற்
கூடலார் கோவோடு நீயும் படுதியே
நாடறியக் கவ்வை யொருங்கு.
686. சென்றதுகொல் போந்ததுகொல் செவ்வி பெறுந்துணையு
நின்றதுகொ ணேர்மருங்கிற கையூன்றி—முன்றின
முழங்குங் கடாயாளை மொய்ம்மலர்த்தார் மாறற்
குழந்துபின் சென்றவென் னெஞ்சு.
687. உழுத ஸமுத்தஞ்செய் யூர்க்கன்று மேயந்
கழுதை செவியரிந் தற்றால்—வழுதியைபக
¹கண்டகருங்க ணிருப்பப் பெரும்பனை ததோள்
கொண்டன மன்னோ பசப்பு.

(680—683) முத்தொள்ளாயிரம். (684) ஷே ; சொல் பொரு. 157.
(685) நன். 396. மயிலை. (686) தொல். பொரு. 196. (687) ஷே. ஷே.
489. ¹கண்டன கண்ணை ருகுப்பப.

(சீதாபிராட்டியின் கைக்கிளை.)

688. ஆள்வினை முடித்த வருந்தவ முனிவன்
வேள்வி போற்றிய விராம நவனே
மிதிலை மூதா ரெய்திய ஞான்றே
மதியுடம் பட்ட மக்கட் சீதை
கடுவிசை வின்னா ணிடியொலி கேளாக்
கேட்ட பாம்பின் வாட்ட மெய்தித்
துயிலெழுந்து மயங்கின ளதாஅன்று மயிலென.

(பொய்கையார்பாட்டு.)

689. ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ ¹மிரவெல்லாந்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி
நறுமலை தாராய் திரையவோளு வென்னுஞ்
செறுமலை சென்றடையும் போது.
690. காய்ந்துவிண் டாரையக் காமரு கூடலிற் கண்சிவந்த
வேந்துகண் டாயென்ன வெள்வளை சோரக் கிலநெகிழப்
போந்துகண் டானொடும் போந்துகண் டேற்கவன் பொன்முடிமேற்
போந்துகண் டானென்று போந்ததென் மாட்டோர் புறவுரையே.
691. அணியாய செம்பழுக்காய் வெள்ளிலையோ டேந்திப்
பணியா யெமபெருமா னென்று—கணியார்வாய்க்
கோணலங் கேட்பதூஉங் கொண்கர் பெருமானார்
தோணலஞ் சேர்தற் பொருட்டு.
692. மதுப்பொழிதார் மன்னவனை மால்கரிமேற் கண்டு
விதிர்ப்ப மயிரரும்பு ¹மெய்யும்—புதைத்தாள்
வளவா ரணநெடுங்கை ²துண்டுவிலை வாய்ந்த
இளவாடை கூர்ந்த தென.
693. துடியடித் தோற்செவித் தூங்குகைந் நால்வாய்ப்
பிடியேயா னின்னை யிரப்பல்—கடிகமழ்தார்ச்
சேலேக வண்ணனெடு சேரி புருதலுமெஞ்
சாலேகஞ் சார நட.

(688) தொல். பொரு. 54. (689) யாப். வி. 45, 95. ¹இரவரில் (690)
ஹ. 94. (691) தொல். புறத. 83. (692) தண்டி. 65; வீரசோ. அலங். 27.
¹மெய்யிற். ²வண்ணவிலை. தோய்ந்த. (693) முத்தொள்ளாயிரம்.

694. தவளை யுகளுந் தடம்புனனீர் நாடன்
இவளை வளைகரந்தா னென்றும்—றவளத்
தணிக்காவல் வெண்குடையான் றண்ணளியு மஃதே
இனிக்காவ லாமோ வெமக்கு.

(வந்தவர்கோ.)

695. வேட்டொழிவ தல்லால் வினைஞர் வினைவயலுட்
டோட்ட கடைஞர் சுடுநந்து—மோட்டாமை
வன்புறத்து மீதுடைக்கும் வச்சத் திளங்கோவை
இன்புறுத்த வல்லமோ யாம்.

696. வாடை குளிர மருந்தறிவா ரில்லையோ
கூட வினியொருகாற் கூடாதோ—ஒடை
மதவா ரணத்துதயன் வத்தவர்கோ னுட்டிற்
கதவான தோதமியேன் கண்.

உட்கோள்.

697. உருகி யுட்கருகி யுள்ளீரல் பற்றி
எரிவ தவியாதென் செய்கேன்—வரியரவ
நஞ்சிலே தோய்ந்த நளின விழிப்பெருமாள்
நெஞ்சிலே யிட்ட நெருப்பு.

மடலேற்றம்.

698. கடலன்ன காமத்த ராயினும் பெண்டிர்
மடலுரார் மைந்தர்மே லென்ப—மடலுர்தல்
காட்டுகேன் வம்மின் கலிவஞ்சி யார்கோமான்
வேட்டமா மேல்கொண்ட போழ்து.

ஏறுகோள்.

699. காலையொ டாடிக் கதக்காரி தோன்றுங்கால்
வாளமூவ மக்கனொ டேகுமா—கோனொடும்
பொன்றுமா நங்காய்நங் கேள்.

(சீ ஃறுழிசைக் கொச்சுக்கலிவகை)

700. மாயவனாய் முற்றேன்றி மணியிரைகாத் தணிபெற்ற
ஆயனேர் குடையினரா யரசர்கள் பலர்கூடி

(694) வீரசோ. அலங். 17. (695) ஷ. 11 மேற். (696) பெருங்கதை, முகவுரை, பக். 9. (697) தனிப்பா (அம்பிகாபதிவாக்கென்பர்), (698) தொல். அகந. 35. (699) யாப். வி. 59. (700) ஷ. 86.

பெருந்தொகை.

மணியின்ற மேனியாள் மதங்கையைப் பெறுகுவார்
அணியின்ற விடைகொண்டா ரொன்ச்சொல்லி யறைந்தனரே; (தரவு)
தானவ்வழி,
எழுப்பற்றிச் சனந்துறுமி யெவ்வழியு மியமியம்ப
விழுக்குற்று நின்றாரும் பலர்;
ஆங்கே,
வாளுற்ற கண்ணனை மகிழ்விப்பா மெனக்கருதிக்
கோளுற்று நின்றாரும் பலர்.
ஆண்டே,
இத்திறத்தாற் குறையென்னை யிருங்கிளைக்குங் கேடென்னப
பற்றாது நின்றாரும் பலர். (மூன்றுந் தாழிசை)
அதுகண்டு, (தனிச்சொல்)
மைவரை நிறத்துத்தன்ன மாலை பியரழக்
கைவரை நில்லாது கடிதேற் றெருத்தொடிப்ப
அழுங்கின ராய மமர்ந்தது சுற்றம்
எழுந்தது பல்சன மேறுதொழு விட்டன
கோல வரிவளை தானுங்
கால்வன போலுங் கடிமகிழ் வோட்டே.

*காஞ்சி.

மறக்காஞ்சி.

(பொரிமுடிந்த பின் களம்புக்கு, நடுகல்லாய்வு னை ஒருவரின் கண்ணி
நிகழ்ந்தியது).

701. பொருது வடுப்பட்ட யாக்கை நாணிக்
கொன்று முகந்தேய்ந்த வெஃகந் தாங்கிச்
சொன்று களம்புக்க யானை தன்னொடு
முன்மலைந்து மடிந்த வேடா விடலை
நடுகன் னெடுநிலை நோக்கி யாங்குத்தன்
புண்வாய் கிழித்தனன் புகழோ னந்நிலை
சென்றுழிச் செல்க மாதோ வெண்குடை
அரசுமலைந்து தாங்கிய களிநுமடி பறந்தலை
முரண்கெழு தெவ்வர் காண
இவன்போ லிந்நிலை பெறுகபா னெனவே.

*இத்திணை, வஞ்சியை யடுத்துவைத்துப் பழக்கத்தக்கது. (701) கொல்.
பொரு. 79 பசு.

முதின்முல்லை.

(துறக்கத்துப் பெயரிந்த *நெடுங்கோளன்தாய் இறந்துபட்ட தலைப்பெயனிலை.)

702. எற்கண் டறிகோ வெற்கண் டறிகோ
என்மக னாத வெற்கண் டறிகோ
கண்ணே கண்ணெழும் கினவே தலையின
வண்ண மாலையும் வாளிவிடக் குறைந்தன
வாயே, பொங்குதுனைப் பகழி மூழ்கலிற் ¹புலாவழித்
தாவ நாழிகை யம்புசெறித் தற்றே
நெஞ்சே வெஞ்சாங் கடந்தன குறங்கே
நிறங்காந்து பல்சர நிரைத்தன வதனூல்
அவிழ்பூ வப்பணைக் கிடந்தோன்
²கமழ்பூங் கழற்றிங் காய்போன் றனனே.
703. குரங்கு மேனித் திரங்குமுகச் செதுமுலை
நரைமூ தாட்டி வினவுதி யாயின்
நும்மகன் கொல்லோ வறியே னிம்மகன்
கொற்ற வெண்குடை மன்னர்க் குதவிச்
செஞ்சோற் றருங்கடன் வெஞ்சமத் தாற்றிக்
நளிறுதலை யடுத்து மாகா னீட்டிப்
பிளிறுகூரன் முரசு மெத்தனை யாகப்
பருந்தின் செறுநிழல் பந்த ராக
அழிபிணைக் குன்றே வேலி யாக
கழுகுணைக் கிடந்த ³காளை
நும்மகன் கொல்லோ யானறி யேனே.
704. வாழிய துடிய வாழிய துடிய
என்மகன், ஆர்த்தெறிந் தனனோ வெறிந்தார்த் தனனோ
ஆர்த்து மெறியா னெறிந்து மமரான்
கையது வேலே காலது கழலே
மெய்யது சினமே மேற்சென் றனனே
வேந்த ரொல்லாந் தன்னோக் கினரோ
நோக்கி னோக்கான் முறுவலன் றுக்கித்
தழீஇந் தாமெனத் தண்ணுமை
கழித்தா னென்வாள் வீழ்ந்தன களிதே.

*நெடுங்கோளன். (702) தகரீரயாத். தொல். பொரு. 79 நச். ¹புலர்வழித்.
²கவிழ்பூங்கழற்றிண். (703, 704) தகரீரயாத், ³காளைநும், மகன்கொலோ வறி
யேன் யானிம் மகனே.

705. வாதுவல் வயிறே வாதுவல் வயிறே
 நோவே னத்தை நின்னீன் றனனே
 பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சம முருக்கி
 அக்களத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க
 புகர்முகக குஞ்சர மெறிந்த வெஃகம்
 அதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே
 அதனால், எம்மில் செய்யாப் பெரும்பழி செய்த
 கல்லாக் காளையை யீன்ற வயிறே.

706. தருமமு மீதேயாந் தானமு மீதாந்
 கருமமுங் காணுங்கா லீதாந்—செருமுனையிற்
 கோள்வாண் மறவர் தலைதுமிப்ப வென்மகன்
 வாள்வாய் முயங்கப் பெறின்.

ஆஞ்சிக்காஞ்சி.

707. இன்ப முடம்புகொண் டெய்துவிர் காண்மினோ
 அன்பி னுயிர்புரக்கு மாரணங்கு—தன்கணவ
 னல்லாமை யுட்கொள்ளு மச்சம் பயந்ததே
 புல்லார்கேவன் மெய்சிதைத்த புண்.

பேய்க்காஞ்சி.

708. புண்ணெனந்த ருற்றானைப் போற்றாந் நின்மையிற்
 கண்ணெனந்த ரில்லாப்பேய் காத்தனவே—யுண்ணு
 முனையோரி யுட்க வுணர்வொசொ யாத
 இனையோன் கிடந்த விடத்து.

சூளுறவு.

709. கருந்தடங்கண் மங்கையரை நோக்குற்ற கண்ணுற்
 பெருந்தடந் ¹தோட்டிணித்த கையும்—பருந்தின்
 வளைவாயிற் பெய்யேனேல் வந்திரந்தார் துன்பங்
 களையாது மாற்றுகவென் கை.

பூசன்மயக்கம்.

710. இரவலர் வம்மி னெனவிசைத்த லன்றிப்
 பரவலன் மாய்ந்துழியும் பொங்கும்—¹உரையங்க
 வேற்கண் ணியரமுத வெம்பூசல் கேட்டடங்காத்
 தோற்கண்ண போலுந் துடி.

(705-706) தகரீயாத். (707) ஷெ. தொல். பொரு. 79 நச். (708) ஷெ. 79 நச். (709) வீரசோ பொருட். 17 மேற். ¹தோள் யாப்புறுத்த. (710) தொல். பொரு. 79. (தகரீயாத்) ¹உரையமுங்க.

பொருளியல்.

கசடு

பையுள்.

(சுழிந்தாரின்று மனைவியர் தந்தங் கொழுநரைந் தழிஇ அழுந்தது.)

711. மழைகூடர் பாடைக் கழைபிறங் கடுக்கத்துப்
புலிவழங் ¹கதரிடைப பாம்புதூங் கிறுவரை
இருள்புக்குத் ²துணிந்த வெண்குவரற் கல்லளே
ஒருதனி வைகிய தனைத்தே பெருவளத்து
வேனின் மூதூர்ப் பூநாறு நறும்பகல்
எழுதுசுவர் மாடத்துக் கிளையுடை பொருசிறை
யவரின்று நிகழ்தரு முறவே யதனால்
அழுதுபனி கலுழந்தவெங் கண்ணே யவ்வழி
நீர்நீந்து பாவை யசைவது நோக்கிச்
சேணிடை யகன்ற தயிலே யதுவினி
யவருடைக் கனவோ டிவ்வழி யொருநாள்
வாரா தாயினும யாதாங் கொல்லோ
மெலிந்து மெலியுமென் யாக்கையிற்
கழிந்து கழியுமென் ஒருயிர் நிலையே.

தபுதாரநிலை.

712. கழல்சேர்ந்த தாள்விடிலை காதலிமெய் தீண்டும்
அழல்சேர்ந்து தன்னெஞ் சயாந்தான்—குழல்சேர்ந்த
தாமந் தரியா தசையுந் தனிர்மேனி
நமந் தரிக்குமோ வென்று.

காடுவாழ்த்து.

713. உலகு பொதியுருவந் தன்னுருவ மாகப்
பலர்பாவத் தகக பறந்தலைநன் காடு
புலவங்கொ லென்போற் புலவுக் கனத்தோ
டிகனெடுவே லாண் யிழந்து.

கையறுநிலை.

(உயர்ந்தோனெருவன் குறந்தநிலை.)

714. தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்
கடிகாவிற் பூச்சுடினன்
நறைகமழ் சாந்தநீவினன்
செற்றோரை வழிதேய்த்தனன்

(711) தொல். பொரு. ¹காரிடை. ²துறந்த. (712) தண்டி. 70 மேற்;
நீரசேர். அலங். 28 மேற்; (713) தொல். பொரு. 79 மேற். (714) யாப். வி. 99.

நட்போரை யுயர்வுநிறின்
 வலியரென வாய்மொழியலன்
 மெலியரென மேற்செல்லலன்
 பிறரையொன் நிரப்பறியலன்
 இரப்போர்க்கு மறுப்பறியலன்
 வருபடையை எதிர்கழறினன்
 பெயர்படையைப் புறங்கண்டனன்
 நெடுந்தெருவிற் றேரோட்டினன்
¹கடும்பரிய மாகடாயினன்
 உடல்சினத்த களிநூர்ந்தனன்
²திந்தேறற் றசம்புதொலைச்சினன்
 வானுவப்பப் பசிதீர்த்தனன்
 மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்
 ஆங்குச
 செய்வகை யெல்லாஞ் செய்தன ஞாதலின்
 இடுக வொன்றோ சுடுக வொன்றோ
 படுவழிப் படுகவிப் ³புகழ்வெய்யோன் றலையே.

715. தேரோன் மகன்பட்ட செங்களத்து ளிவ்வுடம்பிற்
 நீராத பண்பிற் றிருமடந்தை—வாரா
 உலகத் துடம்பிற் கொழிந்தனள் கொல்லோ
 அலகற்ற கற்பி னவள்.

பொதுவியல்.

போந்தைமலைந்தாடியது.

716. எழக மேற்சொண் டிலையோ னிகல்வென்றான்
 வேழ மிவனேற வேந்துளவோ—எழுலகுந்
 தாந்தயங்கு நாகந் தலைதயங்க வாடாமோ
 போந்தையங் கண்ணி புணந்து.

வேழ்புமலைந்தாடியது.

717. குறும்பூழ்ப்போர் கையெறிந்து கொற்றம் பெறுதல்
 இறும்பூதென் றியாமாடல் வேண்டா—செறுங்கோள்
 குலமதிக்கு மாறறியிற் கொற்றவன் வேம்பு
 தலைமலையற் பாலதூஉ மன்று.

• ¹கடும்பரி யூர்கடாயினன். ²திஞ்சேறற். ³இகல் வெய்யோன். (715)தொல்,
 பொரு, 79 நச், (716, 717). ஷட, ஷட, 60 நச்.

ஆர்மலைந்தாடியது.

718. ஆர்வேய்ந்த கோலத்தோ டாடுவர் பாடுவர்
போர்வேந்தர் பெற்றநாள் போன்றுவப்பர்—சீர்சால்
பறைகெழு வாரணப்போர் ¹பண்டிகழ்ந்தோ ரின்று
சிறைகெழு வாரணப்போர் செய்து.

வேலன்வேறியாட்டு.

719. அமரகத்துத் தன்னை மறந்தாடி யாங்குத்
தமரகத்துத் தன்மறந் தாடுங்—குமரன்முன்
கார்க்காடு நானுங் களனிழைத்துக் ¹காரிகையா
ரோர்க்காடுங் காளை யிவன்.

நெடு மோழிகூறல்.

720. தானல் விலங்காற் றனித்தாற் பிறன்வரைத்தால்
யானை யெறித லிளிவரவால்—யானை
ஒருகை யுடைய தெறிவலோ யானும்
இருகை சுமந்துவாழ் வேன்.

வார்வாய்த்துக்கிழிந்த பிள்ளைநிலை.

721. ஆடும் பொழுதி னறுகயிற்றுப் பாவைபோல்
வீடுஞ் சிறுவன்றாய் மெய்ம்மகிழ்ந்தாள்—வீடுவோன்
வாள்வாயின் வீழ்ந்த மறவர்தந் தாயரே
கேளா வழுதார் கிடந்து.

வருதார் தாங்கும் பிள்ளைநிலை.

722. ஏற்றெறிந்தார் தார்தாங்கி வெல்வருகென் றேவினா
கூற்றினுந் தாயே கொடியனே—போர்க்களிறு
காஞ் விளமையாற் கண்டிவடுஞ் சிறிநிலனை
மாஞ்ஞன் யார்பிழைப்பார் மற்று.

பிள்ளையாட்டு.

723. வன்கண் மறமன்னன் வாண்மலைந்து மேம்பட்ட
புன்றலை யொள்வாட் புதலவற்கண்—டன்புற்றுக்
கான்கெழு நாடு கொடுத்தார் கருதார்க்கு
வான்கெழு நாடு வா.

(718) தொல். பொரு. 60 நச. ¹பண்டிகழ்ந்தோ. (719) செ. செ. 60 நச.
¹காரிகை, யார்க்காடுங். (720-723) செ.

அரசீபுகழைக் காட்டுவாழ்வோர்க்குக்கூறியது.

724. வீங்குசெலற் பருதி வெவ்வெயி லெறித்தலின்
¹நோங்க ணோக்கா தாங்கு நீபோய்
 அரகதுகம் பூண்ட பின்னர் நின்னிலை
 முரசுடை வேந்தர் முகந்திரிந் தனரே
 அஃதான்று,
 உவவுமதி நோக்குநர் போலப் பாணரொடு
 வயிரியர் பொருநர்நின் பதிநோக் கினரே
 அதனால்,
²அதருங் கோடு முதலிய கூட்டுண்
 டிகலி னிசைமேளந் தோன்றித்
³தீதில வாகிய நீபெறு நாளே.

உன்னிலை.

725. முன்னங் குழையவுங் கோடெலா மொய்தளிர்நீன்
 றுன்னங் குழையொலித் தோங்குவாய்—மன்னரைக்
 கொன்று களங்கொள்ளுங் கொல்யானை வேந்தனை
 வென்றுகளங் கொள்ளுமேல் வேந்து.
 726. பொன்னன்ன பூவிற் சிறிய விலைப்புன்கால்
 உன்னப் பகைவனைங் கோன்.

குழவிலைக்கூறுது.

727. மீளாது பெற்ற விறற்கழலோன் வாளாட்டின்
 வாளாடு கூத்திவந் தாடினாள்—வாளாட்டின்
 மண்ணாளு மன்னரே பெண்ணாவார் வண்மைக்குப்
 பெண்ணாடின யாதாம் பிற.

கூதிப்பாசறை.

728. கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவர்
 உவலைசெய் கூரை யொடுங்கத்—துவலைசெய்
 கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
 முதின மடவாண் முயக்கு

(724—727). செ. ¹ஆங்கண், ஆங்குண். ²அதருந், ³பலவா கியில.
 (728) செ; பொரு. 76.

729. வாடை நலிய வடிக்கண்ணாள் தோணசைஇ
ஒடை மழகளிற்ற னுள்ளான்கொல்—கோடல்
முகையோ டலமர முற்றெறிபோற் பொங்கிப்
படையோடு பாசறையு ளான்.

நடுகழ் காட்சி.

730. தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வார் மண்ணாக
வாழிய நோற்றனை மால்வரை—ஆழிசூழ்
மண்டில மாற்ற மறப்புகழோன் சீர்பொறிப்பக்
கண்டனெ னின்மாட்டோர் கல்.
731. கல்லாயு மெற்றெறிந்து காண்டற் கெளிவந்த
வல்லாண் விடலைக்கு வம்மினோ—வெல்புகழாற்
சீரியல் பாடல் சிதையாமல் யாம்பாடத்
தூரிய மெல்லாந் தொட.

கால்கோள்.

732. வரையறை சூழ்கிடக்கை மாத்தாட் பெருங்கல்
வரையறை செய்யிய வம்மோ—வரையறை
வாராப் பெரும்புகழ் வல்வேல் விடலைக்கும
ஒராற்றற் செய்வ னுடைத்து.
733. காப்புதூல் யாத்துக் கடிசுமழ் நீராட்டிப்
பூப்பலி பெய்து புகைகொளீஇ—¹மீப்படர்ந்த
காளை நடுகற் சிறப்பயர்ந்து கால்கொண்மின்
நாளை ¹வரக்கடவ நாள்.

நீர்ப்படை.

734. றொளயர் வீழ்ந்த மறவோன் ²லீர்த்தொழுக்கிற்
கேளி ரடையக் கிளர்ந்தெழுந்து—நீள்விசையிற்
காபபடுத்த வல்லேனு போலக கழலோன்கல்
நீர்ப்படுத்தார் கண்ணீரி னின்று.
735. பல்லா பெயர்த்து நல்வழிப் படர்ந்தோன்
கல்சொரிந் தாட்டிய நீரே தொல்ல
வான்வழங்கு நீரினுந் தூய்தே யதனாற்
கண்ணீ ரருவியுங் கழீஇத்
தெண்ணீ ராடுமின் நீர்த்தமா மதுவே.

(729) பத்துப்பாட்டு. பக். 344. (730-735) தொல். பொரு. 60 நச்.
¹வரக்கடவா. ²லீர்த்தொழுக்கிக்.

கல்நாட்டியது.

736. சீர்த்த துகளிறுய்த் தெய்வச் சிறப்பெய்த
நீர்ப்படுத் தற்கு நிலகுறித்துப்—போர்க்களத்து
மன்னட்ட வென்றி மறவோன் ¹பெயர்பொறித்துக்
கன்னட்டார் கல்குழ் கடத்து.

நடுகல்லிற் பெயர்முதலிய பொறித்தது.

737. கைவினை மாக்கள் கலுழக்க ணைக்கிழந்துஞ்
செய்வினை வாய்ப்பவே செய்தமைத்தார்—மொய்ப்போர்
மறவர் பிணம்பிறக்கி வால்வாய்த்து வீழ்ந்தோன்
பிறபெயர்குழ் கன்மேற் பெரிது.

நடுகந்திச் சிறப்புப்படைத்தது.

738. அன்றுகொ ளாபெயர்த் தாராமரில் வீழ்ந்தோன்தற்
கின்றுகொள் பல்லா னினமெல்லாங்—குன்றாமற்
செய்ம்மினோ சீர்ப்பச் சிறப்பாகத் தீபங்கள்
வைம்மினோ ²பீடம் வகுத்து.
739. கோள்வாய்த்த சீயம்போற் கொற்றவர்தம் மாவெறிந்து
வால்வாய்த்து வீழ்ந்த மறவேலாய்—நாள்வாய்த்
திடைகொள லின்றி யெழுத்துடைக் கல்வாய்
மடைகொளல் வேண்டு மகிழ்ந்து.

நடுகல்வாழ்த்து.

740. ஆவாழ் குழக்கன்றுய் வித்துக் களத்தவிந்த
நீவாழ வாழிய நின்னடுகல்—ஓவாத
விற்கோட்ட நீண்டதோன் வேந்தன் பெயர்பொறித்த
பொற்கோட் டிமயமே போன்று.

வாள்.

741. தண்ணளிசேர்ந் தின்சொன மருவுந் தகைமைத்தாய்
எண்ணிய வெப்பொருளு மெந்நாளும்—மண்ணுலகில்
வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று
தந்ததான் ³முன்னைத் தவம்.

(736—740) தொல். பொரு. 60, நச். ¹பெயர்பொறிப்ப. ²கோட்டம.
(741) தண்டி. 53 மேற். வீரசோ. அலங். 24 மேற். ³நந்தது.

வள்ளல் வறுமை.

742. ¹கடைகொ லுலகியற்கை காலத்தின் றிங்கால்
அடைய வறிதாயிற் றன்றே—அடைவோர்க்
கருமை யுடைத்தன்றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க்
கருமை விரவாக் கடல்.

அரசர்.

சிபி.

743. சேர்ந்த புறவி னிறைதன் றிருமேனி
நர்ந்திட் டெயர்துலதா னேறினான்—நேர்ந்த
கொடைவீர மோமெய்ந் நிறைகுறையா வன்கட்
படைவீர ²மோசென்னி பண்பு.

இராமசரிதம்.

(இராமபிரான்கூற்று —பழைய இராமாயணம்).

744. வான்குணத் தெம்பிக்கு ³மண்ணின் பெருஞ்செல்வம்
யான்கொடுப்பேற் கெங்கோனு ⁴மீந்தளித்தான்—தேன்போய்க்
கரும்பேறு நன்னாட்டார் காவலன்றன் தேவி
⁵பெரும்பேறு மற்றுண்டோ பேசு.

(பகைச்சேனை வரவை இராவணந்த் ஒற்றன் அறிவித்தது.)

745. ஐயிருப தோசனையு மாங்கோ ரிடமின்றிக்
கைபாரந்த சேனைக் கடலொலிப்பத்—தையல்
வழிவந் திராமன் வடகரையா னென்றான்
விழிவந்து வேறாக மீட்டு.

(இராமபிரான் பேருமைபுற்றிய கவிக்கூற்று).

746. மற்றிவனை மாலென் றறிந்தாலவ் வானாக்கன்
பெற்றி கருதுவதென் பேதையர்காண்—மற்றிவன் றன்
கண்டான் கடைசிவத்தற் குண்டோ கடலிலங்கை
வண்டா ராக்கன் வலி.

(742) தண்டி. 53 மேற்; வீரசோ. அலங். 24 மேற். ¹கடைபோல்.
(743) வீரசோ. அலங் 28 மேற்; தண்டி. 70 மேற்; ²மோவவன். (744)வீரசோ.
அலங். 12 ³மண்ணு. ⁴மிக்களித் தான் —ஆன்போய்க், கரும்பேறு நாட்டார்
தங். ⁵தரும்பேறு மற்றுண்டோ சாற்று. (அச்சுப்பிரதி). (745, 746) ஷை,
பொரு. 18.

பாதநம்பி.

747. கடலு மலையு நேர்படக் கிடந்த
 1மண்ணக வளாக நுண்வெயிற் றுகளிணும்
 நொய்தா லம்ம தானே யிஃதெவன்
 குறித்தன னெடியோன் கொல்லோ மொய்தவ
 வாங்குசில யிராமன் றம்பி யாங்கவன்
 அடிபொறை யாற்றி னல்லது
 முடிபொறை யாற்றலன் படிபொறை குறித்தே.

(ஏகவிருத்த ராமாயணம்)

748. தாதையார் சொலராமன் காடு போதல்
 சார்ந்துளபொன் மானெனுமா ரீசன் சாதல்
 சீதையார் பிரிவெருவை மரணம் பானு
 சேயொடுநட் புக்கோடல் வாலி வீடல்
 ஒதநீர்க் கடற்பரப்பை யனுமன் ருண்டல்
 உயரிலங்கை நகரெரியால் வேவக் காண்டல்
 பாதகரா மரக்கரெலா மிறக்கத் தாக்கல்
 பாக்கியரா மாயணச்சீர்க் காதை யீதே.

பரகராமணிக் காசிபன் வேட்டித்த பாட்டு

749. ஈன்ற வுலகளிப்ப வேதிலரைக் காட்டாது
 வாங்கியதா யொத்தானம் மாதவத்தோன்—நந்த
 மழுவா னெடியோன் வயக்கஞ்சால் வென்றி
 வழுவாமற் காட்டிய வாறு.

பார்த்துணும் பாண்டியன்மகளும்.

750. பூண்டாழ் மார்பிற் பொருப்பிற் கோமான்
 பாண்டியன் மடமகள் பணமூலச் சாந்தம்
 வேறு தொடங்கிய விசய னெஞ்சத்
 தாராழ லாற்றா,.....
 பொதியிற் சாந்த மெல்லாம் பொருகிரை
 முத்தினு முழங்கழற் செந்தீப்
 பொத்துவது போலும் புலம்புமுந் துறுத்தே

(747) தொல். பொரு. 76 நச்; 1மண்ணக வளாக நிறைய நுண்வெயிற், றுகளிணு நொய்தா லம்ம தானே, இஃதெவன் குறித்தனன் கொல்லோ மொய்தவ. (748) தமிழ்ப்பு. ச, பக். 62. (749) தொல். பொரு. 75, நச். (750) ஐத. 54; நச்.

பாரத சரிதம்.

(பாரித்தன் நிவாதகவசரை அழித்தது.)

751. மண்ணகன்று ¹தன்கிளைவி னீங்கி வனம்புகுந்து
பண்ணுந் ²தவமுயலும் பார்த்தன்றான்—விண்ணிறந்
நீதண்டர் கோன்குலையும் வெய்யோர் குலந்தொலைத்தாள்
கோதண்ட மேதுணையாக் கொண்டு.

(கன்னன் கவசகுண்டலங்கள் அழித்தது.)

752. இத்திரன் மைந்த னுயிர்வேட் டிரந்திரவி
மைந்தனை வெல்வான் வரங்கொண்டான்—தந்திரான்
எந்திலவேன் மைந்தனை யன்றி யிதற்குவந்த
வேந்தனும் பெற்றான் மிசை.

(தன்மேற்பாட்டுரை.)

753. ³மலைதகர்ந்து போகாதோ வற்றாதோ பவ்வம்
அலர்கதிரோன் வீழானோ வஞ்சி—விலையென 'நா'
பார்வேந்த ⁴ராற்றுவரோ பாய்நீர்க் குருகுலந், நார்
போர்வேந்தே யான்முனிந்த போது.

(குருக்கள் தமகீதப் படைத்தலைவரை வகுத்தது)

754. கங்கை சிறுவனுங் காய்கதிரோன் செம்மலும்
இங்கிருவர் வேண்டா ⁵வெனவெண்ணிக்—கங்கை
சிறுவன் படைக்காவல் பூண்டான் செயிர்த்தார
மறுவந்தார் தத்த மனம்.

(படையீட்டம்.)

755. கலிவர லாழியின் வாழ்க்கை கடந்து
மலிபுகழ் வேண்டு மனத்தர்—விடகடல்குழ்
மண்ணகலம் வேண்டாது வான்வேண்டி யீண்டிநாள்
புண்ணகலாப் போர்க்களந், சுப் போந்து.

(வேற்றெழில் வண்மை.)

756. குன்று துகளாக்குங் கூர்ங்குணையான் லெலெழிந்
தன்று திருநெடுமா லாடினான்—வந்தான்

(751) வீரசோ. அலங். 29. ¹தன்கிளை நீங்கி வனம்புகுந்து. ²தவமுயலும் பார்த்தன்றான்—வண்ணிறந். (752) வெ. லபா. 76 நச். (பாரதம்)
(753) வீரசோ. அலங். 12, 28; ³மலைதகர்ந்து. ⁴சொப்பரோ. (754) தொல். புறத். 72. (பாரதம்.) ⁵வெனவெண்ணிக். (755, 756) ஷா. 76 நச்; புறத். கிரட்டு. (பாரதம்). ⁶புண்ணியாரம்.

பணிச்சென்று மூளாத பல்கதிரோன் சேயோ
டினிச்சென் றமர்பொரா யென்று.

(ஒருவன் தன்னை அவிப்பலிகோடுத்தது.)

757. எம்பியை வீட்டுத லெம்மனைக்கா யான்படுதல்
வெம்பகன்முன் யான்விளைப்ப னென்றெழுந்தான்—தம்பி
புறவோரிற் பாணிப்பப் பொங்கெரிவாய் வீழ்ந்தான்
அறவோன் மறமிருந்த வாறு.

(வீமன்போர்.)

758. கடல்கிழிய வோடுங் கலம்போல வொன்றார்
உடல்கிழிய வொள்வாள் விதிர்த்து—மடல்கிழியும்
பைம்பொற்றார் மன்னர் படைநடுவே யோடிற்றே
செம்பொற்றண் டேந்தினான் நேர்.

(களி நெதிர்த்தோர் பெருமை.)

759. வானவர் போரிற் றானவர்க் கடந்த
மான வேந்தன் யானையிற் றனாஅது
பல்படை நெரிவ தொல்லான் வீமன்
பிறக்கிடங் கொடானதன் முகத்தெறிந் தார்த்துத்
தானெதிர் மலைந்த காலை யாங்கதன்
கோடுழக் கிழிந்த மார்பொடு நிலஞ்சேர்ந்து
போர்க்கோள் வளாகந் 1தேர்த்துக ளனைத்தினும்
இடைகொள வின்றிப் புடைபெயர்ந்து புரண்டு
வருந்தா வுள்ளமொடு பெயர்ந்தனன்
பெருந்தகை யாண்மையொடு பெயர்த்தலோ வரிதே.

(களி ந்நெடுபட்ட வேந்தனை அட்டவேந்தன்படையாளர்
சூழ்ந்தாடியது.)

760. நான்மருப் பில்லாக் கானவில் யானை
வீமன் வீழ்த்திய துடன்நெதிர்த் தாங்கு
மாழுது மதுரை மணிநிறப் பாகனோ
டாடமர் தொலைத்த லாற்றான் நேரொடு
ஃமத்துணன் பணியின் வலமுறை வந்து
சைத்தலங் கதிர்முடி யேற்றி நின்றங்

(757) கொல். புறத். 76 நச்; புறத்திரட்டு. (758) தொண்டை. சத. 52
மேற். (பாரதம்.) (759, 760) கொல். பொரு. 72 நச். (பாரதம்). 1தோய்துக
ளனைத்தினும்.

திறைஞ்சின னைவர்க் கிடையோ னதுகண்டு
மறந்தீர் மன்னனு மிறைஞ்சித் தனாது
வேழம் விலக்கி வினைமடிந் திருப்பச்
சூர்மருங் கறுத்த நெடுவேள் போல
மலைபுரை யானையுந் தலைவனுங் ¹கவிழிய
ஆளுகு களத்து வாள்பல வீசி
யொன்னு மன்னரு மாடினர் துவன்றி
யின்னா வின்ப மெய்தித்
தன்னமர் கேளிரு முன்னுர்த் தனரே.

(இருதானைத்தலைவருந் தம்மின்பொருது வீழ்தல்.)

761. ஆதி சான்ற மேதகு வேட்கையின்
நாளுங் கோளு மயங்கிய ஞாட்பின்
மதியமு ஞாயிறும் பொருவன போல
ஒருத்தி வேட்கையி ²னுடன்வயிற் றிருவர்
செருக்கூர் தண்டி நெருக்கின ரெனவும்
அரவணி கொடியோற் கிளையோன் சிறுவனும்
பெருவிறல் வீமற் கிளையோன் சிறுவனும்
உடன்றமர் தொடங்கிய கால யடங்கார்
³உட்குறுஞ் சீற்றத்துக் கைப்படை வழங்கி
இழந்தவை கொடாஅர் கிடந்தன வாங்கித்
தேர்மிசைத் ⁴தமியர் தோன்றார் பார்மிசை
நின்றுசுடர் நோக்கியு மொன்றுபடத் திருகியும்
தும்பியடி பிணங்கு மண்ணிற் றேற்றமொடு
கொடிகொடி பிணங்கி வீழ்வன போல
ஒருவயின் வீழ்ந்தடு கால
இருபெரு வேந்தரும் பெரிதுவந் தனரே.

(குருகுலவேந்தனைக் குறங்குறுத்தஞான்று சினந்த
அகி சுவந்தாமாவின் போர்த்தொழில்.)

762. ⁵மறங்கெழு வேந்தன் குறங்குறுத திட்டபின்
அருமறை யாசா னொருமகன் வெகுண்டு
பாண்டவர் வேர்முதல் கீண்டெறி சீற்றமொ
டிராசு ரறியாது துவரை வேந்தொடு
மாதலன் றன்னை வாயிலி னிறீஇக்

¹கழிய. (761, 762) தொல். பொரு. 72 நச். (பாரதம்) ²உடல்வயிற்.
³உடங்குவருஞ். ⁴தழீஇயார். ⁵திறங்கெழு.

காவல் பூட்டி ¹பூர்ப்புறக் காவயின்
 ஐவகை வேந்தரோ டரும்பெறற் றம்பியைப்
 கைவயிற் கொண்டு கரியோன் காத்தலிற்
 றொக்குடம் பிரீஇத் துறக்க மெய்திய
 தந்தையைத் தலைபற வெறிந்தவ னீவனெனத்
 துஞ்சிடத் தெழீஇக் குஞ்சி பற்றி
 வடாஅது பாஞ்சால னெடுமுதற் புதல்வனைக்
 கழுத்தெழத் திருகிப் பறித்த காலக்
 கோயிற் கம்பலை பூர்முழு துணர்த்தலிற்
 றம்பியர் மூவரு மைம்பான் மருகரும்
 உடன்சமர் தொடங்கி யொருங்குகளத் தவிய
 வான்வாய்த்துப் பெயர்ந்த கால யான்வினைக்
 கின்றோ ரினிப்பிற ரில்லென வொராங்குத்
 தன்முதற் றுறையொடு ²கோன்முத லமரர்
 வியந்தனர் நயந்த விசும்பின்
 இயன்றதலை யுலகமு மறிந்ததா லதுவே.

குந்திதேவி.

763. காங்குதி ரோனுக்குக் கன்னனையின் றுங்கன்னி
 யாகுப்பின் மூவரையு மீன்றளித்த—தோகை
 தலைமைசேர் கற்பிஞை டான்வணங்கு முனஞர்
 மலையெடுத்துக் கார்காத்த மால்.

சீவகர்.

764. உருவள ரகவை பூமி யுயர்தவங் கருணை பூங்கம்
 பொருவலி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம்
 பெருந்தி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
 திருமுத லிவையீ ரெட்டுஞ் சீவக றெருவன் பெற்றான்.

வந்தவர்கோ.

(வந்தவர்கோன்மையிற்).

765. உன் னுயிரு மென்னுயிரு மொன்றென்ப தின்றறிந்தேன்
 மன்னுபுகழ் வச்சத்தார் மன்னவா—உன்னுடைய
 பொன்னாகத் தெங்கையீதம் பொற்கைநகச் சின்னங்கண்
 டென்னாகத் தேயெரிநை பால்

¹பூர்ப்புக்காவயின். ²கொணமுத (763) தண்டி. 125 மேற். வீரசோ. அலங்.
 'நாலமலைவாடிமலைவு' என்னுஞ் செய்யுளுரை (எட்டுப்பிரதி) (764) சீவக
 சிங். மூன்றாம்பதிப்பு, பக். 916. (765) பெருங்கலை, முகவுரை, பக். 9.

766. கொங்கை கோங்கும் பாக வங்கை
யணிநிறத் தாமரை யாக மணிநிறத்
கண்ணிணை குவளை யாக நுண்ணிழை
நுண்ணிடை வல்லி யாக நண்ணிய
முறுவன் முல்லை யாக விறுமாந்து
செவ்வாய் கொவ்வை யாகந் கைவிரம்
சீறடி தளர்க ளாகச் சீறு
மாவஞர் தந்தவிம் மங்கை தன்னைக்
கரத்து மென்றெனக் கிரக்க மின்றி
ஓடரிக் கண்ணியை யொளித்தீ ராவினுங்
காட்டுமி னென்று கைதொழு திறைஞ்சினன்
வாட்டிறற் றடக்கை வத்தவர் கோவே.

அவந்தியாகோ.

767. கடுங்கை வயலுழவர் காலத் தடிய
மடங்கி யரியுண்ட நீலம்—¹தடஞ்சோரா
நீளரிமேற் கண்படுக்கு நீனி ரவந்தியார்
கோளரியே றிவ்விருந்த கோ.

தமிழ்வேந்தி.

768. வில்லுடையான் வானவன் வீயாழ் தமிழுடை யான்
பல்வேற் கடற்றோனப் பாண்டியன்—சொல்லிகவா
இல்லுடையான் பால யினஞ்சாத்தன் வேட்டனே
நெல்லுடையா னிர்காட்டார் கோ.

சேரன்.

(பல்தேவராகக் கூறியது).

769. நுந்திர னென்னி னிரண்டேக னெழார்ந்த
அந்தரத்தா னென்னிற் பிறையிலல்—அந்தரத்துக்
கோழியா னென்னின் முகமுன்றே கோதையை
ஆழியா னென்றுணரற் பற்றறு.

770. ஏற்றார்தி பாறு மிகல்வெம்போர் வானவனும்
ஆற்றறு மாள்வினையு மொத்தொன்றி னெவ்வாரே

(766) வீரசோ. அலங். 'ஈற்றயன் முந்தி' என்ற செய்யுளுரை (எட்டுப் பிரதி). ஷே. அலங். 9 உரை (அச்சுப்பிரதி) யிலும், பெருங்கதை முகவுரை 12-ம் பக்கத்தும் பாட பேதங்கள் கண்டுகொள்க. (767) ஷே.; தண்டி. 25; ¹தடஞ் சேர்ந்து. (768) பாடப். வி. 60. (769, 770) தொல். பொரு. 60. நச்.

கூற்றக் கணிச்சியோன் கண்மூன் றிரண்டேயாம்
ஆற்றல்சால் வானவன் கண்.

771. வஞ்சியே னென்றவன்ற னூருரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியா னென்பதனால் வாய்நொந்தேன்—வஞ்சியான்
வஞ்சியேன் வஞ்சியே னென்றூரைத்தும் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ.

(*முப்பெட்டுச்செய்யுள்).

772. கல்லினைக் கதிர்மணிக் கவண்பெய்து கானவர்
கொல்லையிற் களிறெறி வெற்பே யாதே
கொல்லையுட் களிறெறி வெற்பனில் வியனாட்டார்
பல்புகழ் வானவன் றானே யாதே
பல்புகழ் வானவன் ¹ரூள்சேரா மன்னர்க்கு
நல்ல படாஅ பறையே யாதே.

(குறிலோபகலேந்திசைவண்ணம்).

773. வரையென மாடங்க ளோங்குறு வீதியின் வஞ்சிமன்னவன்
புரைபுரை நின்றலர் பூந்தொடையற் பொறையன்றா னருளானேற்
கரையெனக் காலையுங் காண்பரிய கடல்போலுங் கவ்வையும்
அரையின மேகலை யோடவோடு மிவளாவி யாற்றாதே.
774. ²எருத்துமே னோக்குறின வாழலே மென்னுங்
கருத்திற்கை கூப்பிப் பழகி—யெருத்திறைஞ்சிக்
கால்வண்ண மல்லாற் கடுமான்டேறர்க் கோதையை
மேல்வண்ணங் கண்டறியாள் வேந்து.

சோழன்.

கரிகாலன்.

775. முச்சக் கரமு மளபபதற்கு நீட்டியகால்
இசசக் கரமே யனந்தநாற்—செய்ச்செய்
அரிகாணமேற் தேர்வெறும்பு மாய்புனரீர் நாடன்
கரிகாலன் காணெருப் புற்று.

776. அரிமா சுமந்த வமளிமே லானைத்
திருமா வளவனெனத் தேதேன்—திருமரபின்

(771) யாப். வி. 61; வீரசோ. யாப். 8 மேற். 'முப்பெட்டுச்செய்யுள்.
(772) யாப். வி. 93; ¹தானொடுசார் மன்னர்க்கோர். (773) ஷ. 94.
(774) தொல். மெய்ப். 8 உரை; இலக். வி. 578, உரை. ²எடுத்திமே.
(775-776) பத்துப்பாட்டு, பொருந். பக. 92.

மானமா லென்றே தொழுதேன் தொழுநகைப்
போனவா பெய்த வளை.

777. கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்கோட் டங்காவல்
மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன்—கைச்செண்டு
கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான்
செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு.
778. ¹தொக்க கலியின்மூ வாயிரத்துத் தொண்ணூற்றில்
மிக்க கரிகால வேந்தனுந்தான்—பக்கம்
அலைக்கும் புதழ்ப்பொன்னி யாறுகரை கண்டான்
மலைக்கும் புயத்தானும் வந்து.
779. அஞ்சின் முடிகவித் தைம்பத்து மூன்றளவிற்
கஞ்சிகா வேரிக் கரைகண்டு—தஞ்சையிலே
எண்பத்து மூன்றளவு மீண்ட விருந்தே]தான்
விண்புக்கான் தண்புகார் வேந்து.

பெய்க்கீர்த்திகள்.

இராசகேசரி இராசராசன்.

780. திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியுந்
தனக்கே யுரிமை பூண்டமை மனக்கொளக்
காந்தளநர்ச் சாலக் கலமறுத் தருளி
வேங்கை நாடுக கங்க பாடியும்
²தழிகை பாடியும் துளம்ப பாடியும்
குடமலை நாடுங் கொல்லமும் கலிங்கமும்
மூரட்டொழிற் சிங்கள நீழமண் டலமும்
இரட்ட பாடி யேழரை யிலக்கமும்
மூநீர்ப் பழந்திவு பன்னீரா யிரமும்
சின்னடிநல் வென்றித் தண்டாற் கொண்டதன்
னெழில்வள னுழியு ளெல்லா யாண்டுந்
தொழுதக விளங்கும் யாண்டே னொழியாரைத்
தேசுகொள் கோராச கேசரி வர்மரான
நடைமார் ஸ்ரீராசராச தேவர்த்த யாண்டு

(777) இலப் 5, 95-96. அடிமார்பு. (778) சொழமண். சத. பக். 41
¹தொக்க சகனிற் பெருனாயிரத்துத் தொண்ணூற்றிற். (779) செண்ண மியுவியப்
கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப் பிரதியொன்றிற் கண்ட பாட்டு. [ ] இக்குறிக்குள்
ளான எழுத்துக்கள் ஊகித்தனாகப் பாட்டிலுள்ளன. (780) சாஸனம். ²தழிகை
வழியும், துளம்ப பாடியும்.

அருண்மொழி (இராசராசன்).

781. அருமொழிதன் கோயி லடலரசர் மிண்டித்
திரும[குடக்]கொடிக டேய்த்து—பருமணிகள்
ஒதத் தழுதவைய வொண்ணுதலார் மென்மலாரம்
பாசத்தி னூன்றும் பால்.

பரகேசரி இராசேந்திரசோழதேவன்.

782. திருமன்னி வளர விருநில மடந்தையும்
போர்ச்சயப் பாவையுஞ் சீர்த்தனிக் கெல்வியுந்
தன்பெருந் தேவிய ராகி யின்புற
நெடிதிய லாழிபு ரிடைசுறை நாமும்
தொடர்வன வேலிப் படர் வன வாசியும்
சுந்நிர் சூழ்மதிற் கொள்ளிப் ¹ பாக்கையும்
நண்ணற் கருமுரண் மண்ணைக் கடர்கமும்
பொருகட லீழத் தரசர்த முடியும்
ஆங்கவர் தேவிய ரோங்கெழின் முடியும்
முன்னவர் பக்கற் றென்னவர் வைத்த
சுந்தர முடியு மிந்திர னாமும்
தெண்மரை யீழ மண்டல முழுவதும்
எறிபடைக் கேரளன் முறைமையிற் சூடும்
சூலதன மாகிய பலர்புகழ் முடியும்
செங்கதிர் மாலையும் சங்கதிர் வேலைத்
தொல்பெருந் காவற் பல்பழந் தீவும்
செருவிற் சினவி யிருபத் தொருகால்
அரசுகளை கட்ட பரசு ராமன்
மேவருஞ் சாந்திமத் தீவரண் கருதி
இருத்திய செம்பொற் றிருத்தகு முடியும்
பயங்கொடு பழிமிக முயங்கியில் முதுகிட்
டொளித்தசய சிங்க னளப்பரும் புகழொடு
பீடிய விரட்ட பாடி யேழரை
யிலக்கமு நவநிகிற் சூலப்பெரு மலைகளுந்
விக்கிரம வீரர் சக்கரக் கோட்டமு
முதிர்பட வல்ல மனரை மண்டலமும்
காமியை வளைஇய நாமணைக் கோலையும்

(781) வீரசோ. அலங். 12 மேற். (782) சாணனம்; வீரசோ. யாப். 19
மேற், ¹ பாக்கமும்.

வெஞ்சின வீரர் பஞ்சப் பள்ளியும்
 பாசடைப் பழன மாசணி தேசமும்
 அயர்வில்வண் கீர்த்தி யாதிநக ரகவையிற்
 சந்திரன் றொல்குலத் திந்திர ரதனை
 வீனையமர்க் களத்துக் கிளையொடும் பிடித்துப்
 பலதனத் தொடுகிறை குலதனம் குவையும்
 கிட்டருஞ் செறிமிளை யொட்ட விஷமும்
 பூசுரர் சேருநற் கோசல நாடும்
 தன்ம பாலனை வெம்முனை யழித்து
 வண்டுறை சோலைத் தண்ட புத்தியும்
 இரண சூரனை முாணறத் தாக்கித்
 திக்கனை கீர்த்தித் தக்கண லாடமும்
 கோவிந்த சந்தன் மாவழிந் தோடத
 தங்காத சாரல் வங்காள தேசமும்
 தொடுகழற் சங்கு வொட்டல்மகி பாலனை
 வெஞ்சமர் வளாகத் தஞ்சவித் தருளி
 ஒண்டிறல் யானையும் பெண்டிர் பண் டாரமும்
 நித்தில நெடுங் லுத்திர லாடமும்
 வெறிமலர்த் தீர்த்தத் தெறிபுனற் கங்கையும்
 அலைகடல் நடுவுட் பலகலஞ் செலுத்திச்
 சங்கிராம விசையோத் துங்க வர்ம
 னாகிய கடாரத் தரசனை வாகையம்
 பொருகடல் கும்பக் கரியொடு மகப்படுத்
 துரிமையிற் பிறக்கிய பருகிதிப் ¹பிறக்கமும்
 ஆர்த்தவ னகநகர்ப் போர்த்தொழில் வாசலில்
 விச்சா திரத்தோ ரணமு மொய்த்தொளி
 புனைமணிப் புதவமுங் கனமணிக் கதவமுங்
 நிறைசீர் விசயமுந் துறைநீர்ப் பண்ணையும்
 வன்மலை யூரெயிற் றென்மலை யூரும்
 ஆழ்கட லகழ்சூழ் மாயிரு டிங்கமும்
 கலங்கா வல்வினை லிலங்கா சோதமும்
 கோப்புறு நிறைபுனல் டிரபு பாளமும்
 காவலம் புரிசை மேலிலிம் பங்கமும்
 விளைப்பந் தூருடை வளைப்பந் தூரும்
 கலைத்தக் கோர்புகழ் தலைத்தக் கோலமும்

தீதமர் பல்வினை ¹மாதமா லிங்கமும்
கலாமுதிர் கடுந்திற லிலாமுரி தேசமும்
தேனங்க வார்பொழில் மரகங்க வாரமும்
தொடுகடற் காவற் கடுமூரட் கடாரமும்
மாப்பொரு தண்டாற் கொண்ட கோப்பரகேசரி வன்மரான
உடையார் ஸ்ரீராசேந்திர சோழதேவர்க்கு யாண்டு.

இராசகேசரிவர்மன்—இராசாதிராசன்.

783. திங்களோர் தருதன் றெழக்கல்வெண் குடைக்கீழ்
நிலமக ணிலவ மலர்மகட் புணர்ந்து
செங்கோ லோச்சிக் கருங்கலி கடிந்து
தன்சிறிய தாதை யுந்திருத் தடையனுங்
குறிகொடன் னினங்கோக் கீளையு நெறியுணர்
தன்றிருப் புதல்வர் தம்மையுந் துன்றெழில்
வானவன் வில்லவன் மீனவன் கங்க
னிலங்கையர்க் கிறைவன் பொலங்கழற் பல்லவன்
கன்னகுச் சியர்கா ஁லனைனப் பொன்னணி
சுடர்மணி மகுடஞ் சூட்டிப் படர்புக
ழாங்கவர்க் கவர்நா டருளிப் பாங்குற
மன்னுபல் லாழியுட் டென்னவர் மூவருள்
மாளு பரணன் பொன்முடி யானுப்
பருமணிப் பசுந்தலை பொருகனத் தரிந்து
வாரன வியகழல் வீரகே ரளனை
மூனைவயிற் பிடித்துத் தனது வாரணக்
கதக்க ளிற்றின லுதைப்பித் தருளி
அந்தமில் பெரும்புகழ்ச் சுந்தர பாண்டியன்
கொற்றவெண் குடை யுங் கற்றவெண் கவரியும்
சிங்கா தனமும் வெங்கனத் திழந்துதன்
மூடிவிழத் தலைவிரித் தடிதளர்ந் தோடத்
தொல்ல முல்லையூர்த் தூத்தி யொல்கலில்
வேணுட் டரசைச் சேணுட் டொதுங்கி
மேவுபுக ழிராமகுட மூவர்கெட மூனிந்து
மிடல்கெழு வில்லவன் சூடர்மடிச் செண்ணுதன்
நாடுவிட் டோடிக் காடுபுக் கொளிர்ப்ப
வஞ்சியம் புதுமலர் மலைந்தாங் கெஞ்சவில்

¹மாதமா, (783) சாஸனம். ²ஒற்றை.

வேல்கெழு காந்தஞ்ச் ¹சாலை கலமறுத்
தாகவ மல்லனு ²மஞ்ச கேசுவர்
தாங்கரும் படையா லாங்கவன் சேனையுட்
கண்டப் பயனும் கங்கா தரனும்
வண்டமர் கூற்றெருடு மடியத் திண்டிறல்
விருதர் விக்கியும் விசயா தித்தனுங்
கருமுரட் சாங்க மய்யனு முதலினர்
சமர ிருவொத் துடைய விரிசுடர்ப்
பொன்னோ டைக்கரி புரவிபெ பாடும் பிடி த்துத்
தன்னா டையிற் சபங்கொண் டொன்றார்
கொள்ளிப் பாக்கை யுள்ளெரி மதிப்பித்
தொருதனித தண்டாற் பொருகட விலங்கையர்
கோமான் விக்கிரம பாகுவின மகுடமும்
முன்றனக் குடைந்த தென்றமிழ் மண்டல
முழுவ தும்மிழ் தெழுகட லீழம்
புக்கவிலங் கேச னாகிய விககிரம
பாண்டியன் பருமணி மகுடமும் காண்டகு
தன்ன வாக்கித்தன் கன்னகூச சியினும
ஆர்கலி யீழஞ் சீரிதென் றெண்ணி
உளங்கொளந் நாடுதன் னுறவொடும் புகுந்து
விளங்குமுடி கவித்த வீரசலா மேகன்
போர்க்களத் தஞ்சித்தன் கார்க்களி றிழிந்து
கவ்வையுற் றோடக் காதலி யொடுந்தன்
றவ்வையைப் பிடித்துத் தாயைமுக் கரிய
ஆங்கவ மானம் நீங்குதற் காக
மீட்டும் வந்து வாட்டொழில் ³புரிந்து
வெங்களத் துலநதவச் சிங்களத் தரசன்
பொன்னெண் முடியுங் கன்னான் வழியுந்
துரைகொ ள்ழித் தரசன் கயச்
வல்லவ மதன ராசன் மெல்லொயித்
தடமணி முடியுங் கொண்டு வடபுலத்
திருகா லாவதும் பொருபடை நடாத்திக்
கண்டான் துண உரன் நாரணன் கணகதி
வண்டலர் தெரியன் மதுகு தனெனன்
நெனைப்பல வரைசரை முனைவயிற் ⁴ றுரத்தி

¹சாலைக் கலமறுப்பித். ²மஞ்சக்கேசுவர்தன். ³ஐழந்து. ⁴பிடித்து.

வம்பலர் தருபொழிற் கம்பிலி நகருட்
 சளுக்கியர் மாளிகை தகாப்பித் தினக்கமில்
 வில்லவர் மீனவர் வேள்குலச் சளுக்கியர்
 வல்லவர் கௌசலர் வங்கணர் கொங்கணர்
 சிந்துர ரையணா சிவகளர் பங்களர்
 அந்திரா முதலிய வரைசரிடு திறைகளும்
 ஆறிலொன றவனியுட் கூறுகொள் பொருள்களும்
 உகந்துநான் மறையவர் முகநதுகொளக் கொடுத்தது
 விசுவலோ கத்தும் விளங்கமனு நெறிநின்
 றசுவமே தஞ்செய் தரைசுவீற றிருந்த
 சயங்கொண்ட சோழ னுயர்ந்த பெருமபுகழ்க்
 கோவிராச கேசரி வர்மரான
 உடையார் ஸ்ரீராசாதிராச தேவர்க்கு யாண்டு:—

பரகேசரி வீரராசேந்திரதேவன்.

784. திருமாதா புலியெனும் பெருமாத ரிவர்தன்
 மாதே வியர்க ளாக மீதொளிர்
 வெண்குடை யுயர்த்துத் திண்கலி பெயர்த்துத்தன்
 சிறிய தாதை யாகிய வெறுழ்வலக்
 கங்கை கொண்ட சோழனைப் பொங்கிகல்
 இருமுடிச் சோழ னென்றும் பொருமுரட்
 டன்றிருத் தம்பியர் தம்முள் வென்றிகொள்
 மும்முடிச் சோழனைத் தெம்முனை யடுத்திற்
 சோழ பாண்டிய னென்றுங் கேட்டிமன்
 றொடுகழல் வீர சோழனைப் படிபுந்
 கரிகால சோழ னென்றும் பொருதொழில்
 வாள்வலித் தடக்கை மதுராந் தகனைச்
 சோழ கங்க னென்றுந் தோள்வலி
 மேவிகல் பராந்தக தேவனைச் சோழ
 வயோத்திய ராச னென்றும்
 இருதயத் தன்பொடு கருது காதலருள்
 இசை லம்புக ழிராசேந்திர சோழனை
 உததம 'சோழ னென்றுந் தொத்தணி
 முகையவி ழலங்கன் முடிக்கொண்ட சோழனை
 இகல்விச யாலய னென்றும் புகர்முகத்
 தேழுயர் களிற்றுச் சோழகே ரளனை

வார்சிலைச் சோழ கேரள நென்னும்
 திண்டிறற் கடாரங் கொண்ட சோழனைத்
 தினகான் குலத்துச் சிறப்பமர் சோழ
 சனக ராச நென்னுங் கனைகடற்
 படிக்கொண்ட பல்புகழ் முடிக்கொண்ட சோழனைச்
 சுந்தர சோழ நென்னுஞ் செந்தமிழ்ப்
 பிடிக்களிற் றிரட்ட பாடி கொண்ட
 சோழனைத் தொல்புவி யாளுடைச் சோழ
 கன்னகூச் சியராச நென்னும் பின்னுந்தன்
 காதலார் காதலர் தம்முள் மேதகு
 கதிராங் கனைகழல் மதுரான் தகனை
 வெல்படைச் சோழ வல்லப நென்னும்
 மானச் சிலைக்கையோ ரானைச்சே வகனை
 நிருபேந்திர சோழ நென்னும் பருமணிச்
 சுடாமணி மகுடஞ் சூட்டிப் படிமிசை
 நிகழு நாளினு ளிகல்வேட் டெழுந்துசென்
 றெண்டிற லிரட்ட மண்டல மெய்தி
 நதிகளும நாடும் பதிகளு மநேகம்
 அழித்தனன் வளவனெனு மொழிபவபாருள் கேட்டு
 வேகவெஞ் சளுக்கி யாகவ மல்லன்
 பரிபவ மெனக்கி லென் றெரிவிழித் தெழுந்து
 செப்பருந் திறத்த கொப்பத் தகவையிற்
 சென்றெதி ரேன்றமர் தொடங்கிய பொழுதவன்
 செஞ்சர மாரிதன் குஞ்சர முகத்தினுந்
 தன்றிருத் துடையினுங் குன்றுறழ் புயத்தினுந்
 தைக்க வந்தன் னுடனகளி றேறிய
 தொடுகழல் வீரர்கள் மடியவும் வகையா
 லொருதனி யநேகம் பொருபடை வழங்கியம்
 மொயம்பமா சளுக்கி தமபிய சிவகனும
 போர்ப்புல டேசியுந் தாரத்தச பன்மனு
 மானயன் னவரின்மண டலியசோ கையனும
 ஆனவன் ¹புகழா மாரை. னுந் தேவ்வா
 மட்டவி ழலங்கல்மொட் டையனுந் திண்டிறல்
 நன்னி னுளம்பனு மெனுமிவர் முதலினர்
 எண்ணிலி யரைசரை விண்ணகத் தேற்றி

¹புகழா ளரையனுர்.

வன்னிப ரேவனும் வயப்படைத் துத்தனும்
கொன்னவில் படைக்குண்ட மய்யனு மென்றின
வெஞ்சின வரைசரோ டஞ்சிச் சஞ்சி
¹குலகுல குலைந்து தலைமயிர் விரித்து
வெந்துற் றொளித்துப் பின்னுற நோக்கிக்
கால்பரிந் தோடி மேல்கடற் பாயத்
தூரத்திய பொழுதச் செருக்களத் தவ ன்விடு
சத்துருபயங் கரன்கர பத்திரன் மூல
பத்திர சாதி பகட்டரை சநேகமூம
எட்டிநிரை பரிகளு மொட்டக நிரைகளும்
வராகவெல் கொடிமுத விராசபரிசு ²சின்னமூம
ஒப்பிலசத்தி யவ்வைசாங் கபபையென் றிவர்முதல்
தேவியா குழாமூம பாவைய நீட்டமு
மினையன பிறவு முனைவயிற கொண்டு
விசையாபி டேடம செய்துவதன் விசையயற்
போர்ப்படை நடாத்திக் கார்க்கட விலங்கையில்
விறற்படைக் கலிங்கர்மன் வீரசலா மேகனைக்
கடகளிற் றொடுபடக் கதிர்முடி கடிவித்
திலங்கையர்க் கிறைவன் மாளு பரணன்
காதல ரிருவரைக் களத்திடைப் பிடித்து
மாப்பெரும்புகழ் மிகவளர்த்த கோப்பரகேரி வர்மரான
உடையார் ஸ்ரீவீரராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு

இராசகேசரி இராசமகேந்திரதேவன்.

785. திருமகள் விளங்க விருநில மடந்தையை
ஒருகுடை நிழற்கு ழிணிதுடப புணந்து
தருமநெறி நிற்ப மனுநெறி நடாத்திய
கோவிராச கேசரி வர்மரான
உடையார் ஸ்ரீராசமகேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு.

வீரராசேந்திர தேவன்.

786. திருவளர் திரள்புயத் திருநில வலமக
தன்மணிப் பூணைவத் தபங்கப் பன்மலரிக்
கொற்றவெண குடைநிழற் குவலயத் துயில்கோப
பெற்ற தாயினும் பேணி மற்றுள
அறைகழ லரையர்தன னடிநிழ லொதுங்க

(785 -- 86) சாஸனம். ¹குலங்குலை குலைந்து. ²சந்தமூம்.

உறையிலத் துடைகலி யொதுங்க முறைசெய்து
 விரைமலர்த் தெரியல் விக்கலன் றன்றொடு
 வரிசிலைத் தடக்கை மரசா மந்தரைக்
 கங்க பாடிக் களத்திடை நின்றந்
 துங்கபத் திரைபுகத் தூரத்தி யங்சவர்
 வேங்கைநன் னாட்டிடை மீட்டுமவர் விட்ட
 தாங்கரும் பெருவலித் தண்டுகெடத் தாங்கி
 மாதண்ட நாயகன் சாமுண்ட ராயனைச்
 செற்றவன் சிரத்தினை யறுத்து மற்றவ
 னொருமக ளாகிய விருகையன் றேவி
 நாகவை யென்னுந் தோகையஞ் சாயலை
 முகத்தொடு மூர்குவே றுக்கிப் பகைத்தெதிர்
 மூன்றும் விசையினு மேன்றெதிர் பொருது
 பரிபவந் தீர்வனெனக் கருதிப் பொருபுன்ற
 கூடல சங்கமத் தாகவ மல்லன்
 மக்க ளாகிய விக்கலன் சிங்கண
 னென்றிவர் தம்மொடு மெண்ணில்சா மந்தரை
 வென்றடு தூசிமுனை விட்டுத் தன்முனை
 மன்னருந் தானும் பின்னடுத் திருந்து
 வடகட லென்ன வகுத்தவத் தானையைக்
 கடகளி றொன்றாற் கலக்கி யடல்பரிக்
 கோசலைச் சிங்கனைக் கொடிபட முன்னர்த்
 தூசிவெங் களிற்றொடுந் துணித்துக் கேசவ
 தண்ட நாயகன் தார்க்கேத் தரையவ்
 திண்டிறல் மாரயன் சினப்போத் தரைய
 னிரேச்சய னிகல்செய்பொற் கோதைமூ வத்தியென்
 றூர்த்தடு துபபி லநேகசா மந்தரைச்
 சின்ன பின்னஞ் செய்து பின்னை
 முதலி யான மதுவண ளோட
 விரித்த தலையொடு விக்கல ளோடச
 லெருத்தொழி லழிந்து சிங்கண ளோட
 அகலனென் முதலிய ரனைவரு மமர்ஃபார்
 பண்ணிய பகடிழிந் தோட நண்ணிய
 ஆகவ மல்லனு மவர்க்குமுன் ளோட
 வேகவெங் களிற்றினை விலக்கி வாகைகொண்
 டங்கவர் தாரமு மவர்குல கண்முஞ்

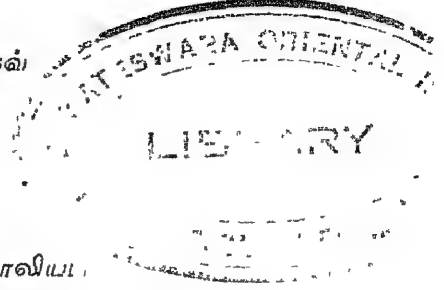

சங்குந் தொங்கலுந் தாரையும பேரியும்
 வெண்சா மரையு மேக டம்பமும்
 சுகரக் கொடியும் மகரதோ ரணமும்
 புட்பகப் பிடியும் பொருகளிற் றீட்டமும்
 பாய்பரித் தொகையொடும் பறித்துச் சேயொளி
 வீரசிங் காதனம் பார்தொழ வேறி
 எழிறா வுலக முழு தடை யாளொடும்
 விசயமணி மகுட மேய்ந்தே யெழில்கொள்
 தத்துமாப் புரவிப் பொத்தப்பி வேந்தனை
 வாரண வன்கழற் கேரளன் றன்னைச்
 சனநா தன்றன் றம்பியைப் போர்க்களத்
 தலங்கல்கூழ் பசுந்தலை யரிந்து பொலங்கழற்
 றெண்ணைச் சிரீவல் லவன்மகன் சிறுவன்
 மின்னவில் மணிமுடி வீரகே சரியை
 மதவரை யொன்ற லுதைப்பித் துதகையிற்
 கேரளர்குங் குலசெங் கீரை யோடும்
 வேரறப் பறிந்தோடி மேல்கடல் வீழ
 வாரண மருகுளி செலுத்தி வாரியி
 லெண்ணருங் களிற்றின மிரட்டரிற் கவர்ந்த
 கண்ணியற் களிற்றொடுங் கடடிப் பண்ணுப்
 பிடியொடு மாங்கவர் விடுதிறை கொண்டமீண்டு
 கொண்டாற் றுறவிற் குறித்தவெம் போரிற்
 றண்ட நாயகர் தம்மிற் றிண்டிறல்
 மல்லியண் ணையு மஞ்சிப்ப யனையும்
 பில்குமதக் களிற்றுப் பிரமதே வனையுந்
 தண்டா ரசோகையன் றனையு மொண்டிற்
 சத்தியண் ணையுஞ் சந்திவிக் கிரகப்
 பத்தி புண்ணன் றனையு மத்தரு
 தேமரு தெரியல் வீமயன் றனையு
 மாமதி வங்கா ரனையும் நாமவேற்
 கங்களை ஸுளம்பனைக் காடவர் கோளை
 மங்குமத யானை வைதும்ப ராயனை
 யிருந்தலை யரிந்து பெரும்புண்ற் றனாது
 கங்கை மாநகர் புகுந்தபின்? நிங்களின்
 வழிவரு சளுக்கி பழியொடு வாழ்வதிற்
 சாவது சாஸ நன்றென் றென

பொருளியல்.

ககக

முற்றிய சிந்தைய னாகி முன்னம்
புதல்வருந் தானு முதுகிட் டிடைந்த
கூடலே களமெனக் குறித்தக் கூடலில்
வாரா தஞ்சினர் மன்ன ரல்லர்
போர்ப்பெ ரும்பழிப் புரட்ட ராகவென்
றியாவரு மறிய வெழுதிய பதிக
மேவரு மோலை விடையொடுங் கொடுத்தல்
விரட்ட பாடிப் புரட்டர்க ளனைவருங்
கங்கா கேத்தனை யேவ வங்கவன்
வந்தடி வணங்கி வாசக முணர்த்தலும்
சிந்தையு முகமுந் திருப்புய மிரண்டு
மேந்தெழி லுகவையொ டிருமடங்கு பொலிய
போந்தப் போர்க்களம் புகுந்து காந்தையில்
வல்லவர் கோனை வரவு காணாது
சொல்லிய நாளின் மேலுமோர் திங்கள்
பார்த்தி ருந்த பின்னைப் பேர்த்தவன்
கால்கெட வோடி மேல்கட லொளித்தலுந்
தேவ நாதனுஞ் சித்தியுங் கேசியு
முவருந் தணித்தனி முதுகிடப் பாவரு
மிரட்ட பாடி யேழரை யிலக்கமு
முரட்டொழி லடக்கி முழங்கொரி யூட்டி
வெங்கதிப் புலியேறு வியந்துவிளை யாடத்
துங்கபத் திரைக்கரைச் செயபத் திரத்தூண்
நானிலம் பரச நாட்டி மேனாள்
வந்த புரட்டனை வல்லவ னாக்கிச்
சுந்தர கண்டிகை கட்டிப்
புரசை யானைப் புழைக்கையிற் பிழைத்திவ்
வுலக மறிய வோடிய பரிசொரு
பலகையிற் பழுதற வெழுதிய பின்னை
சார்த்தின வறையுஞ் சளுக்கி பதம்பெற்ற
பூத்தின? மார்வொகிம் பூட்டிப் பேர்த்துந்
தான்கைக் கொண்ட வேங்கைநன் னாடு
மீட்டுக் கொண்டலான் மீள்கிலங் கேட்டுந்
வல்ல னாகில் வந்துகாக் கென்று
சொல்லி யெடுத்தவத் தானை விசைய
வாண்டொ டுத்தபே ராற்றிற் றடுத்த

சனநா தீனையுந் தண்டநா யகனும்
 இனமார் கடக்களிற் றிராசமய் யனையு
 முதப்பா சனையு முதலாக வுடைய
 அப்பெருஞ் சேனையை யடவியிற் பாய்ச்சிக்
 கோதா விரியிற் றன்போ தகநீ
 ருண்ணக் கலிங்க முங்கடந் தப்பாற்
 சக்கரக் கோட்டத் தப்புறத் தளவு
 மேவருந் தானைத் தாவடி செலுத்தி
 வேங்கைநாடு மீட்டுக் கொண்டுதன் பூங்கழற்
 கடைக்கலம் புகுந்த படைக்கலத் தடக்கை
 விசையா தித்தற் கருளி விசைகொடு
 மீண்டுவிட் டருளி யிகலிடை பூண்டசயத்
 திருவொடுங் கங்கா புரிபுகுந் தருளி
 ஆங்கே ராசாதி ராச ராச
 னெனத்தராதிபரா.....
 படியில் மன்னவ ரடிதொழு தேத்த
 வின்மணிப் பீடத் திருந்து வேங்கைநன்
 னுட்டினிற் கொண்ட
 இருகிதிப் பிறக்கம் வரிசையிற் காட்டி
 ஆழியு நிகளமு மகற்றி யாங்கவர்
 வாழிய விரத மாற்றிப் ¹பூழிமஞ்
 செய்துவரம் பாகச் செங்கோல் செலுத்தி
 மேதினி விளக்கி மீதுயர் வீரத்
 தனிக்கொடி தியாகக் கொடியொடு
 மேற்பவர் வருகென்று நிற்பப் போர்த்தொழில்
 உரிமையி லெய்தி யரசவீற் றிருந்து
 மேவரு மனுநெறி விளக்கிய கோவிராச கேசரி வர்மரான
 உடையார் ஸ்ரீவீரராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு:—

அதிராசேந்திரதேவன்.

787. திங்களேர் மலர்ந்து வெண்குடை மண்டில
 மன்னுயிர் தோறு மின்னருள் சுரந்து
 நிறைநீழல் பரப்பி நிற்ப முறையிற்
 செங்கோல் திசைதொறுஞ் செல்லத் தங்கள்
 குலமுதற் பரிதியின் வலிசேர் புவனிக்கும்

¹பூழிமஞ், (787) சாஸனம்.

ஒற்றை யாழி யுலாவ நற்றவத்
 திருமலர்ச் செல்வியு மிருநிலப் பாவையும்
 கீர்த்தியங் கிள்ளையும் போர்த்தனிப் பூவையும்
 வதுவையிற் புணர்ந்து பொதுமை துறந்து
 உரிமைத் தேவிய ராக மரபினிற்
 சுடர்மணி மகுடஞ் சூடி நெடுநில
 மன்னவர் முறைமுறை தன்னடி வணங்க
 வீரமுந் தியாகமு மாரமெனப் புனைந்து
 வீரசும் மாசனத்து உலகமுழுதுடையாரொடும் வீற்றிருந்தருளிய
 மாப்புக் மனுவுடன் வளர்த்த கோப்பரகேசரி வன்மரான
 உடையார் ஸ்ரீ அதிராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு:—

(கூடநீசங்கமத் துப்போர்.)

788. மின்னார் வடிவேற்கை வீரரா சேந்திரன்றன்
 பொன்னார் பதயுகளம் போற்றுது—கன்னாடர்
 புண்கு டலசங்க மத்தினெனும் போருடைந்தார்
 மன்கு டலசங்க மத்து.
789. விண்கு டலசங்க மத்துடைந்த வேல்வடுகர்
 எண்கு டலறு மிருங்கானிற்—கண்குடப்
 பண்ணினான் றன்னுடைய பாதம் பணியாமைக்
 கெண்ணினார் சேரு மிடம்.
790. வீரத்தால் விண்ணுதல் மெய்த்தவத்தால் வீடாதல்
 ஆரத்தா லாள்வதெவர் தாடேற்ற (?)—சீரோத்த
 மின்னார் படைத்தடக்கை வீரரா சேந்திரனாக்
 கொன்னாராய் வாழ்வ துறின்.

(கொப்பத்துப்போர்.)

791. தற்றுற் றன்றுவெம் போர்செய்த
 விற்கைப் பன்மன்முன் போடவொர்
 தத்திற் றுன்றுவன் பாய்பரி
 யுய்த்துத் தன்மெய்கொண் டோடிய
 வெற்றிச் செம்பியன் பார்புகழ்
 கொற்கைக் கண்டன்வன் பாரதம்
 வெற்புக் கொண்டிதிண் போர்புரி
 கொப்பத் தன்மெதிர்ந் தோர்பெறு

கொற்றத் தொங்கல்சிங் காதன
மொற்றைச் சங்குவெண் சாமரை
குத்துப் பந்தர்முன் பாவிய
முத்துப் பந்திமுன் ருன்மகிழ்
ஒற்றைப் பெண்டிப்பண் டாரமொ
டற்றைத் தன்பெருஞ் சேனையும்
இட்டிட் டன்றுடைந் தான்வசை
பட்டுக் கண்டவங் காரனே.

(இராசேந்திர சிங்கன்.)

792. எனவே தனமென் றிராசேந்திர சிங்கனொ டின்றிணைந்த
கனவே யுடையன் களிப்புக்கண் டாற்கட லேழுமமைந்
தனவே யெனவவன் ருனுதித் தன்றே தொடங்கியென்று
நனவே புணர்திரு வின்களிக் கேதுகொ னல்லனவே.

(இராசகண்டரவன்.)

793. குடைநின் றதுசெம்மை கோலொடு சென்றது கோமனுவி
னடைநின் றதுகலி ஞாலங் கடந்தது நன்மையன்றி
யிடைநின்ற தொன்றுண் டியாதெனி னிராசகண் டரவரின்
மெருடைநின் றதார்புனை வார்மட வார்படுந் துன்புறவே.

(அதுபமன்.)

794. மிகைசேர்ந்த நாகமும் வெண்மதியுந் தம்மிற்
பகைதீர்ந்த ¹மால்சடையோன் காப்ப—முமைமலரக்
கோழி யதுபமன் கோரம் புலிவாழி
வாழிய மண்டலத்து வான்.

795. மண்ணாடு காத்தற்கு நீயுறங்காய் வானவர்கோன்
விண்ணாடு காத்தற்கு மேலுறங்கான்—நண்ணுதா
ரானவரைக் கொன்ற யதுபமா நீயவனுந்
தானவரைக் கொன்றான் றடிந்து.

796. மேரு நெடுவரை மீது பொருபுவி
சேர வெழுதிய சோழன்
ஆர மலரணி யாளி யனுபமன்
வீர னடுகணை யானே.

(792) வீரசோ. யாப். 22. மேற். (793) ஷட. அலங். 22. மேற்.
(794) ஷட. அலங். 13, 32 மேற். ¹பால்சடையோன். (795) ஷட. 15 மேற்.
(796) ஷட. யாப். 16 மேற்.

(மானதன்).

797. இணங்கு மாத ரேசவே யிரங்கி மோத வேலைமா
னணங்கு லாவு வாளியா னணிந்த சாப மாயமால்
உணங்கி மேனி வாடுமா லுறந்தை யாளு மானதா
வணங்கி ஞாவி காவனீ யணிந்த வார மாகுலம்.

முதற்குலோத்துங்கன்.

(முதல் மெய்க்கீர்த்தி)

798. திருமன்னி விளங்கு மிருகுவ டனையதன்
தோளும் வாளுந் துணையெனக் கேளலர்
வஞ்சனை கடந்து வயிரா கரத்துக்
குஞ்சரக் குழாம்பல வாரி யெஞ்சலில்
சக்கரக் கோட்டத்துத் தாரா வாசனைத்
திக்கு நிகழத் திறைகொண் டருளி
அருக்க னுதயத் தாசையி லிருக்குங்
கமல மனைய நிலமக டன்னை
முந்நீர்க் குளித்த வந்நா ளாதிக்
கேழ லாகி யெடுத்த திருமால்
யாதுஞ் சலியா வகையினி தெடுத்துத்
தன்குடை நிழற்கீ ழின்புற விருத்தித்
திகிரியும் புலியுந் திசைதொறும் நடாத்திப்
புகழுந் தருமமும் புவிதொறு நிறுத்தி
வீரமுந் தியாகமும் மானமுங் கருணையும்
உரிமைச் சுற்ற மாகப் பிரியாத்
தலநிகழ் சயமுந் தானும்வீற் றிருந்து
குலமணி மகுட முறைமையிற் சூழத்
தன்கழல் தராதிபர் சூடச் செங்கோல்
நாவலம் புவிதொறும் நடாத்திய கோவிராசகேசரிவன்மரான
உடையார் ஸ்ரீராசேந்திர சோழதேவர்க்கு யாண்டு :—

(இரண்டாவது மெய்க்கீர்த்தி.)

799. புகழ்க்குழந்த புணரி யகழ்க்குழந்த புவியிற்
பொன்னேமி யளவுந் தன்னேமி நடப்ப
விளங்குசய மகளை யிளங்கோப் பருவத்துச்
சக்கரக் கோட்டத்து விரமத் தொழிலாற

புதுமணம் புணர்ந்து மதவரை யீட்டம்
 வயிரா கரத்து வாரி யயிர்முனைக்
 கொந்தள வரசர் தந்தள மிரிய
 வாளுறை கழித்துத் தோள்வலி காட்டிப்
 போர்ப்பரி நடாத்திக் கீர்த்தியை நிறுத்தி
 வடதிசை வாகை சூடித் தென்றிசை
 தேமரு கமலப் பூமகள் பொதுமையும்
 பொன்னி யாடை நன்னிலப் பாவையின்
 தனிமையுந் தவிரப் புனிதத் திருமணி
 மகுட முரிமையிற் சூடித்
 தன்னடி யிரண்டுந் தடமுடி யாகத்
 தொன்னில வேந்தர் சூட முன்னை
 மனுவாறு பெருகக் கலியாறு வறப்பச்
 செங்கோல் திசைதொறுஞ் செல்ல வெண்குடை
 இருநில வளாக மெங்கணுந் தனது
 திருமிழல் வெண்ணிலாத் திகழ் வொருதளி
 மேருவிற் புலிவினை யாட வார்கடற்
 றீபாந் தரத்துப் பூபாலர் திறைவிடு
 கலஞ்சொரி களிறுமுறை நிற்ப விலங்கிய
 தென்னவன் கருந்தலை பருந்தலைத் திடத்தன்
 பொன்னகர்ப் புறத்திடைக் கிடப்ப வின்நாட்
 பிற்குலப் பிறைபோல் நிற்பிழை யென்னுஞ்
 சொல்லெதிர் கோடிற் றல்லது தன்கை
 வில்லது கோடா வேள்குலத் தரசர்
 அளத்தியி லிட்ட களிற்றின தீட்டமும்
 பட்டவெம் பரியும் விட்டதன் மானமும்
 கூறின வீரமும் கிடப்ப வேறின
 மலைகளு முதுகு நெளிப்ப விழிந்த
 நதிகளுஞ் சுழன்றுடைந் தோட விழுந்த
 கடல்களுந் தலைவிரித் தலமரக் குடதிசைத்
 தந்நா ளுகந்து தானும் தானையும்
 பன்னு ளிட்ட பலபல முதுகும்
 பயத்தெதிர் மாறிய சயப்பெருந் திருவும்
 பழியிகந்து கொடுத்த புகழின் செல்வியும்
 வாளா ரொண்கண் மடந்தைய ிட்டமும்
 மீளாது கொடுத்த வெங்கரி நிரையும்

பொருளியல்.

கனநி

கங்கமண் டலமும் சிங்கண மென்னும்
பாணி யிரண்டு மொருவிசைக் கைக்கொண்
டெண்டிய புகழொடு பாண்டிமண் டலங்
கொள்ளத் திருவுளத் தடைத்து வெள்ளம்
வருபரித் தாங்கமும் பொருபரிக் கலங்களும்
தந்திர வாரியு முடைத்தாய் வந்து
வடகடல் தென்கடல் படர்வது போலத்
தன்பெருஞ் சேனையை யேவிப் பஞ்சவர்
ஐவரும் பொருத போர்க்களத் தஞ்சி
வெரிநளித் தோடி யரணெனப் புக்க
காடறத் துடைத்து நாட்டிப் படுத்து
மற்றவர் தம்மை வனசார் திரியும்
பொற்றை வெஞ்சர மேற்றிக் கொற்ற
விசயத் தம்பந் திசைதொறு நிறுத்தி
முத்தின் சலாபமு முத்தமிழ்ப் பொதியிலு
மத்தவெங் கரிபடு மய்யச் சையமும்
கன்னியுங் கைக்கொண் டருளித் தென்னாட்
டெல்லை காட்டிக் கடன்மலை நாட்டுள்
சாவே நெல்லாந் தனிவிசும் பேற
மாவே நியதன் வருதினித் தலைவரைக்
குறுகலர் குலையக் கோட்டா றுட்பட
நெறிதொறு நிலைகளிட் டருளித் திறல்தொள்
வீரசும் மாசனந் திரியவிட் டருளி
வடதிசை, வேங்கை மண்டலங் கடந்து தாங்கலர்
கலிங்க மேழுங் கனலெரி பரப்ப
விலங்கல் போல விலங்கிய வேந்தர்
விட்டவெங் களிற்றொடு பட்டுமுன் புரளப்
பொருகோ பத்தொடு போர்முக மதிர
வருகோ மட்டையன் மாதவ னெதிர்பட
எங்க ராய னிகலவ ரேச்சணன்
மாப்பிறளா(?) மதகரி யிராசணன்
தண்டுபதி யாகிய தலைச்சே னுபதி
மண்டலிக தாமய னெண்பர்த்(?) திசைமுகன்
போத்தயன் கேத்தணன் செருச்சே னுபதி
என்றிவ ரனைவரும்
வெற்றவே ழுத்தொடு பட்டு மற்றவர்

கருந்தலை யொடுவெண் ணிணங்கழு கோடு
 பருந்தலைத் தெங்கணும் பரப்ப வுயர்த்துத்
 தருங்கட லடையத் தராதலந் திறந்து
 கலிங்க மேழுங் கைக்கொண் டலங்கல்
 ஆரமுந் திருப்புயத் தலங்கலும் போல
 வீரமுந் தியாகமும் விளங்கப் பார்தொழச்
 சிவனிடத் துமையெனத் தியாக வல்லி
 உலக முடையா ளிருப்ப வவளுடன்
 கங்கைவீற் றிருந்தென மங்கையர் திலதம்
 ஏழிசை வல்லபி யேழுலகு முடையாள்
 வாழி மலர்ந்தினி திருப்ப ஆழியுந்
 திருமா லாகத்துப் பிரியா தென்றும்
 திருமக ளிருந்தென வீரசிம் மாசனத்து
 வீற்றிருந் தருளின கோவிராசகேசரி வன்மரான
 திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
 ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு யாண்டு—

(முன்றுமேய்க்கீர்த்தி.)

800. புகழ்மாது விளங்கச் செயமாது விரும்ப
 நிலமக ணிலவ மலர்மகள் புணர
 உரிமையிற் சிறந்த மணிமுடி சூடி
 மீனவர் நிலகெட வில்லவர் குலதர
 வனை மன்னவ ரிரியலுந் நிழிதர
 விக்கலன் சிங்கணன் மேல்கடற் பாயத்
 திக்கனைத் துந்தன் சக்கர நடாத்தி
 விசயாபி டேகம்பண்ணி வீரசிம் மாசனத்துப்
 புவனமுழு துடையாளொடும் வீற்றிருந்தருளிய
 கோவிராசகேசரி வன்மரான சக்கரவர்த்திகள்
 ஸ்ரீகுலோத்துங்கசோழ தேவர்க்கு யாண்டு.—

(நான்காமேய்க்கீர்த்தி.)

801. பூமன்னு பாவை காமுற்று முயங்க
 இருநிலக் கிழத்தியைத் திருமணம் புணர்ந்து
 சிலையின் செல்வி தலைமை யோங்கப்
 போர்மகள் காப்பச் சீர்மகள் போற்ற

(801) சாஸனம் ; இஃது இரண்டாங்குலோத்துங்கனுக்குரியதாகவும்
 கொள்ளற்குரியது.

மாகதப் புரவி யிரவிகுலம் விளங்கப்
பாற்கடற் றெய்வப் பள்ளி நீங்கி
நாற்கடல் வட்ட நாடொழுந் தாங்கி
எண்டிசை யானை தண்டிவிடை நிற்பக்
காவற் றேவர்க ளேவல் கேட்பக்
கலிப்பகை யோட்டிப் புலிக்கொடி யெடுத்துத்
தென்னவர் கேரளர் சிங்களர் தெலுங்கர்
கன்னட ரிலாடர் கலிங்கர் முதலாகக்
கொற்றவர் வந்து குடிமை செய்ய
ஒற்றை வெண்குடை யுலகுதனி கவிப்ப
ஊழிபல கோடி யாழி நடாத்திச்
செம்பொன் வீர சிம்மா சனத்துத்
திரிபுவன முடையாளொடும் வீற்றிருந் தருளிய
சோவிராசகேசரி வன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு யாண்டு—

குந்தவை தீல்கைக்கோயில் பொன்வேய்ந்தது.

802. நானிலத்தை முழுதாண்ட சயதாற்கு
நாற்பத்து நாலா மாண்டில்
மீனநிகழ் நாயிற்று வெள்ளிபெற்ற
வுரோகிணிநா ளிடபப் போதாற்
தேனிலவு பொழிற்றில்லை நாயகர்தங்
கோயிலெலாஞ் செம்பொன் வேயந்தாள்
ஏனவருந் தொழுதேத்து மிராசரசன்
குந்தவைபூ விறதை யாளே.

(கலிகைத்துப்போர்.)

803. ஒருவ ரொருவர்மேல் வீழ்ந்து வடநாடர்
அருவ ரருவரென வஞ்சி—வெருவந்து
தீத்தீத்தி யென்றயர்வர் சென்னி படைவீரர்
போர்க்கலிங்க மீதெழுந்த போது.

804. கோட்டந் திருப்புருவங் கொள்ளா வவர்செங்கோல்
கோட்டம் புரிந்த கொடைச்சென்னி—நாட்டஞ்
சிவந்தன வில்லை திருந்தார் கலிங்கஞ்
சிவந்தன செந்தீத் தெற.

(802) சோழவமிச. பக். 27. (803) தண்டி. 106, மேற். (804) வீர
சோ. அலங். 31; தண்டி. 79, மேற்.

805. கரடத்தான் மாரியுங் கண்ணால் வெயிலும்
நிரைவயிரக் கோட்டா னிலவுஞ்—சொரியுமால்
நீளார்த் தொடையதூல னேரார் கலிங்கத்து
வாளாற் கவர்ந்த வளம்.
806. தடங்குலவு நாண்மாலுத் தாமத்தன் கையில்
விடங்குலவு வென்வாள் விதிர்ப்ப—நடுங்கியதே
கோண்மேவு பாம்பின் கொடுமுடிய தல்லவோ
வாண்மே வியகலிங்கர் மண்.
807. வாட்டாறு கொங்கம் வடகலிங்கந் தென்மதுரை
கோட்டாறுங் கொண்ட குலதீபன்—ஏட்டில்
எழுத்திருபத் தெட்டிட்டா னென்றரசர் கேட்டிக்
கழுத்திருபத் தெட்டிட்டார் காண்.

(கருநாடநுடன்போர்.)

808. உடைதலையு மூலையு மூன்றடியு மென்பும்
குடருங் கொழுங்குருதி யீர்ப்ப—மிடைபேய்
பெருநடஞ்சேர் பெற்றித்தே கொற்றப்போர்க் கிள்ளி
கருநடரைச் சீறுங் களம்.
809. மலையி னிலகடலில் வாளாவின் வெய்ய
தலையிற் பயின்ற தவத்தாற்—றலைமைசேர்
அம்மாதர் புல்லு மபயன் புயம்புணர்
எம்மா தவம்புரிந்தோம் யாம்.

(அபயன் பகைவர்நிலை.)

810. மழையார் கொடைத்தடக்கை வாளபய னென்கோன்
விழையார் விழையார்மெல் லாடை—குழையார்
தழையா முணவுங் கனியா மினமு
முழையா முழையா முறை.

(விக்கிரமசோழதேவன்.)

811. பூமலை மிடைந்து பொன்மலை திகழப்
பாமலை மலிந்த பருமணித் திரள்புயத்
திருநில மடந்தையொடு சயமக னிருப்பக்
கனவரை மார்வந் தனதெனப் பெற்றுத்
திருமக ளொருதனி யிருப்பக் கலைமகள்

(805) தண்டி. 59. மேற். (806) கலிங்கத்துப்பராணியிறுதி (கையெழுத்
துப்பிரதி). (807) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி. (808) தண்டி. 70. மேற்.
(809) ஷ. 59. (810) ஷ. 93. மேற். (811) சாஸனாடி.

சொற்றிறம் புணர்ந்த கற்பின ளாகி
 விருப்பொடு நாவகத் திருப்பத் திசைதொறுந்
 திகிரியொடு செங்கோல் நடப்ப வகில
 புவனமுங் கவிப்பதோர் புதுமதி போல
 வெண்குடை மீமிசை நிழற்றக் கருங்கலி
 யொளித்துவன் பிலத்திடைக் கிடப்பக் குளத்திடைத்
 தெலுங்க லீமன் விலங்கன்மிசை யேறவுங்
 கலிங்க பூமியைக் கனவெரி பருகவும்
 ஐம்படைப் பருவத்து வெம்படை தாங்கியும்
 வேங்கை மண்டலத் தாங்கினி திருந்து
 வடதிசை யடிப்படுத் தருளித் தென்றிசைத்
 தருமமூந் தவமூந் தானமூந் தழைப்ப
 வேதமும் மெய்ம்மையு மாதுயுகம் போலத்
 தலைத்தலை சிறப்பவந் தருளி வெலற்கும்
 போர்ப்புலி யாணை பார்த்திவர் குட
 நிறைமணி மகுட முறைமையிற் சூடி
 மன்னுயிர்க் கெல்லா மின்னுயிர் தாய்போற்
 றண்ணளி¹ பரப்பித் தனிததனி பார்த்து
 மண்முழுதுங் களிப்ப மனுவெறி வளர்த்துத்தன்
 கோயிற் கொற்ற வாயிற் புறத்து
 மணிநா வொடுங்க முாசுகண் முழங்க
 விசயமும் புகழும் மேன்மே லோங்க
 வாழி வாழியிம் மாநிலங் காக்கத்
 திருமணிப் பொற்றோட் டெழுதுபத் தாண்டு
 வருமுறை முன்னே மன்னவர் சுமந்து
 திறைநிறைத்துச் சொரிந்த செம்பொற் குவையாற்
 றன்குல நாயகன் தாண்டவம் பயிலுஞ்
 செம்பொனம் பலஞ்சூழ் திருமா ளிகையும்
 கோபுர வாசல் கூடசா லைகளும்
 உலகு வலங்கொண் டொளிவிளங்கு நேமித்
 குலவரை யுதய குன்றமொடு நின்றெனப்
 பசும்பொன் வேய்ந்த பவிவளர் பீடமும்
 விசும்பொளி தழைப்ப விளங்குபொன் வேய்ந்து
 இருநிலந் தழைப்ப விமையவர் களிப்பப்
 பெரிய திருநாட் பெரும்பெயர் விழாவெனும்

¹தன்னொளி.

உயர்பூரட் டாதி யுத்திரட் டாதியில்
 அம்பல நிறைந்த வற்புகக் கூத்தர்
 இம்பர் வாழ வெழுந்தருளு வதற்குத்
 திருத்தேர்க் கோயில் செம்பொன் வேய்ந்து
 பருஉத்திரண் முத்தின் பயில்வடம் பரப்பி
 நிறைமணி மாரிகை நெடுந்திரு வீதிதன்
 திருவளர் பெயராற் செய்துசமைத் தருளிப்
 பைம்பொற் குழித்த பரிகல முதலாச்
 செம்பொற் கற்பகத் தொடுபரிச் சிந்நமும்
 அளவில் லாதன வொளிபெற வமைத்துப்
 பத்தா மாணடிற் சித்திரைத் திங்கள்
 அத்தம் பெற்ற வானிவா ரத்துத்
 திருவளர் மதியின் திரயோதசிப் பக்கத்து
 இன்ன பலவு மினிதுசமைத் தருளி
 ஒருகுடை நிழற்கீழ்த் தலமுழுதுங் களிப்பச்
 செழியர்வெஞ் சுரம்புகச் சோலர் கடல்புக
 அழிதரு சிங்கள ரஞ்சிநெஞ் சலமரக்
 கங்கர் இறையிடக் கன்னடர் வெந்நிடக்
 கொங்க ரொதுங்கக் கொங்கணர் சாயமற்
 நெத்திசை மன்னருந் தத்தமக் கரணெனத்
 திருமலர்ச் சேவடி யுரிமையி னிறைஞ்ச
 அங்கவன் மகிழுங் கங்கையொப் பாகிய
 தெரிவையர் திலதந் தியாக பதாகை
 புரிசூழன் மடப்பிடி புனிதகுண வனிதை
 திரிபுவன முழுதுடையா னெனவுட னிருப்ப
 ஷாழி யந்நெடு மாலா கத்துப்
 பிரியா தென்றுந் திருமக ளிருந்தென
 மாதர் மடமயில் பூதலத் தருந்ததி
 அரணியல் கற்பிற் றாணிமுழு துடையா
 ளிவன்திரு மார்வத் தருளொடு மிருப்பச்
 செம்பொன் வீர சிம்மா சனத்துத்
 திரிபு வனமுழு துடையா னோடும்
 வீற்றிருந்தருளிய கோப்பர கேசரி வர்மரான
 திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீவிக்கிரம சோழ தேவர்க்குயாண்டு:~

இரண்டாவது மெய்க்கிரீத்தி.

812. பூமாத புணரப் புவிமாத வளர
நாமாது விளங்கச் சயமாத விரும்பத்
தன்னிரு பதமலர் மன்னவர் சூட
மன்னிய வுரிமையான் மணிமுடி சூடிச்
செங்கோல் சென்று திசைதொறும் வளர்ப்ப
வெங்கலி நீங்கி மெய்யறந் தழைப்பக்
கலங்க மிரியக் கமலை நடாத்தி
வலங்கொ ளாழி வரையாழி திரிய
இருசூட ரளவு மொருகுடை நிழற்ற
விசயாபிடேகம்பண்ணி வீரசிமமாசனத்து
முக்கோக்கிழானடிகளோடும் வீற்றிருந்தருளிய
கோப்பரகேசரிவன்மரான திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள்
ஸ்ரீவிக்கிரமசோழதேவர்க்குயாண்டு :—

“சரச்சுவதி தம்பலங்கோடுக்கிக் கவிதையுண்டாகிய கூத்தழதலியாரீ
அரும்பகைத்தோள்ளாயிரம் பாடும்போது, விக்ரமசோழன்
கேட்டு ‘ஒருகவியை ஒட்டச்சொல்’ என்று சொன்னபோது
பாடியது.”

813. நடித்தது நச்சர வுச்சியி னுச்சி மதிலிலங்கை
லுடித்தது வென்ற திருபது தோள்பதி னெண்பகலே
முடித்தது பாரதம் வீரப புலிவைப்ப மூரிச்செண்டால்
அடித்தது பொற்கிரி விக்ரம சோழ வகளங்கனே.

கூத்தரீ விக்ரமசோழனுலாப்பாடியபோது ‘இரண்டு கண்ணியை
ஒருபாட்டாகப் பாடு’ என்றபோது பாடியது.

814. கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலே—வையம்
அனந்தா யகளங்கா வாலிலமேற் பள்ளி
வளர்ந்தாய் தளர்தாளென் மான்.

815. விசசா தரனேனு மந்தரத்து மேவாழால்
அச்சுத நேனுமம மாயனலன்—நிச்ச
நிறைவான் கலையா னகளங்க ஸீதி
இறையா னனகனெங் கோ.

(813) தமிழ் நா. 117. ¹வெஞ்சி (தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி).
(814) ஸ்டீ. 120. (815) தண்டி. 77 மேற்; வீரசோ. அலங். 30 மேற்.

816. தண்டாமரை தருநாண்மலர் மீதோகிம மீனத்
 தாளத்திரள் பவளத்திர னென்றேழையர் தங்கைக்
 கொண்டாடிட முன்னேக்கிது பின்னைத்தரு செம்மைக்
 குணநான்மடி யுளதாகிய குடகாவிரி நாடா
 பண்டாலிலை யமளித்துயில் குழவிப்பரு வத்தே
 பவ்வத்தொடு முலகைச்சிறு பவளத்துவர் வாயால்
 உண்டா யகளங்காநிக னங்காய்கரி தொழுதாள்
 உய்யத்திரு வுளமோவெது செய்யத்திரு வுளமோ.

817. செய்யோனக ளங்கன்வள வன்சோழ குலேசன்
 சென்னிக்குல தீபன்னுயர் பொன்னித்திரு நாடன்
 பொய்யோடொரு நாளும்முறை செய்யாமனு துங்கன்
 போர்வல்லவன் மல்லைப்பொழில் பொங்குங்குரு கீரே
 ஐயோவவ ரைப்போலொரு நிட்டுரரு முண்டோ
 அஞ்சம்படு கைக்கேதுயர் நெஞ்சம்படு கைக்கே
 வெய்யோன்விழு கைக்கேமுழு மலிவந்தெழு கைக்கே
 விழிநீர்சொரி கைக்கேயெனை விட்டுப்பிரிந் தாரே.

818. வடவைக்கனலைப் பிழிந்துகொண்டு மற்றுமொருகால் வடித்தெடுத்து
 வாடைத்துருத்தி வைத்தாதி மறுகக்காய்ச்சிக் குழம்புசெய்து
 புடலிக்கயவர் தமைப்பாடிப் பரிசுபெறும்ற் றிரும்பிவரும் [ளோ
 புலவர்மனம்போற் சுடுநெருப்பைப் புழுகென்றிறைத்தாற் பொறுப்பா
 அடவிக்கதலிப் பசங்குருத்தை நச்சுக்குழலென் றஞ்சியஞ்சி
 அஞ்சொற் கிளிகள் பஞ்சரம்விட் டகலாநிற்கு மகளங்கா
 திடமுக்கடவா ரணமுகைத்த தேவே சோழசிங்கமே
 திக்குவிசயஞ் செலுத்தியொரு செங்கோ னடாத்து மெங்கோவே.

இரண்டாவது குலோத்துங்கன்.

819. பூமன்னு பதுமம் பூத்தவே முலகுந்
 தாமுன்செய் தவத்தாற் பரிதிவழித் தோன்றி
 நெடுமா லிவனெனச் சுடர்முடி சூடி
 இருநில மகளை யுரிமையிற் புணர்ந்து
 திருமகள் பிணைமுலைச் செஞ்சாந் தணைந்து
 பருமணி மார்வம் பணிவரை நிகர்ப்பச்
 சயமகள் செழுந்தண் சந்தனச் சுவட்டாற்
 புயமிரு கயிலைப் பொருப்பெனத் தோன்ற

(816--817) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்-பிரதி. (818) சுனிப்பா.

பாமகள் தானுமெங் கோமகன் செவ்வாய்ப்
 பவளச் சேயொளி படைத்தன னியானெனத்
 தவள நன்னிறத் தனித்துடை யோரெனப்
 புகழ்மகள் சிந்தை மகிழு நாளிலும்
 ஒருகுடை நிலவும் பொருபடைத் திகிரி
 வெயிலுங் கருங்கலி யிருளினைத் துரப்ப
 நீடுபல் லாழி யேழ்கடற் புறத்தினுங்
 கோடாச் செந்தனிக் கோலினி துலாவ
 மீனமுஞ் சிலையுஞ் சிதைத்து வானுயர்
 பொன்னெடு மேருவிற் புலிவீற் றிருப்ப
 உம்ப ரியானே யோரெட் டினுக்குந்
 தம்ப மென்னத் தனித்தனி திசைதொறும்
 விசயத் தம்ப நிற்பப் பசிபகை
 யானது தீங்கு நீங்க
 மன்னுயிர் தழைப்ப மனுவாறு விளங்க
 மாதவர் தவமு மங்கையர் கற்பும்
 ஆதி யந்தண ராகுதிக் கனலு
 மீதெழு கொண்டல் வீசுதண் புனலு
 மேதினி வளருஞ் சாதி யொழுக்கமும்
 நீதி யறமும் பிறழாது நிகழப்
 பாவும் பழனப் பரப்பும் பனைக்கை
 மாவு மல்லது வன்றிளப் படுதல்
 கனவிலுங் காண்டற் கரிதென வருந்திப்
 புடையினும பல்வேறு புள்ளினு மல்லது
 சிறையெனப் படுத லின்றி நிறைபெருஞ்
 செல்வமோ டவனி வாழப் பல்லவர்
 தெலுங்கர் மாளுவர் கலிங்கர் கோசலர்
 கன்னடர் சடாரர் தென்னர் சோலர்
 சிங்கணர் கொங்கணர் சேதியர் திரிகர்த்தர்
 வங்க ரங்கர் வத்தவர் மத்திரர்
 கங்கர் சோனகர் கைகயர் சீனரென்
 றறைகழல் வேந்தரு மெல்லா வரைசரும்
 முறைமையில் வருந்தித் திறைகொணர்ந் திறைஞ்
 அம்பொன் மலர்க்கொடி செம்பியன் கிழானடி
 ஒருமருங் குடனமர்ந் திருப்ப வருள்புரி
 சிமயப் பொற்கொடி யிமயப் பாவையுஞ்

சிவனும் போலப் புவனமுழு துடையா
 ளிவந்திரு மணிமார்வத்
 துலகமுழு துடையா ளெனவுட னிருப்பச்
 செம்பொன் வீர சிம்மா சனத்துப்
 புவனமுழு துடையாளொடும் வீற்றிருந்தருளிய
 இராசகேசரி வன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
 குலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு யாண்டு:—

குலோத்துங்கசோழன் பிள்ளைத்தமிழ்ப்பாட்டு.

820. பருவ வனங்குயில் பயில்வன பைந்தளிர்
 கொந்தோ டுங்கோதப்
 பருகு பெருங்களி யளிசுல பந்திகள்
 கந்தா ரம்பாடக்
 கருவி வியன்கதிர் கனிய மணந்தவர்
 சந்தா பந்தீரக்
 கழிகுரு கின்கிளை கலக மிடும்படி
 போங்கோ தம்போகப்
 புருவ நெடுஞ்சிலை புரள வளைந்தொரு
 வெஞ்சா பங்கோலிப்
 புதுமல ரம்புகள் பொழிய மணந்தவர்
 தந்தே ரன்றேறித்
 தெருவின் மதன்புரு விதலை யபங்குர
 செங்கோ செங்கீரை
 தினகர செம்பிய செயதர பஞ்சவ
 செங்கோ செங்கீரை.

“உலாப்பாடியபோது பேராசிரியர்—நேமிநாதர் பட்டோலைபிடிக்க
 (கூந்தீர்) பாடியது”.

821. செங்கான்மட வன்னம்படர் தீயாமென வெருவிச்
 சிறையிற்பெடை மறையக்கொடு திரியத்திரள் கமுகின்
 1பைங்கான்மர கதமீது படர்ந்தேறி நறுந்தண்
 பாளைக்கிடை பவளக்கொடி படர்காவிரி நாடா
 தங்காதலி யருமைந்தரு முடனாக வணங்கித்
 தலைகாவெம துடல்காவெம துயிர்காவக ளங்கா
 கொங்காமன துங்காவென மதுரேசர் வணங்குங்
 கொல்யாணை யபங்கா விவள் குழலோசை பொருளே.

(820) தஞ்சைச் சாச்சுவதிமால்-பிரதி. (821) தமிழ்நா. 129, 1பைங்காய்மா.

‘கண்டன் செண்டு வேளியீந் துதிரையேறியபோது கூத்தர் பாடியது.’

822. கண்டன் பவனிக் கவனப் ¹பரிநெடுங்கால்
மண்டிளக்கா தேயிருந்த வாறென்றோ—கொண்டிருந்த
பாம்புரவி தாயல்ல பாருரவி தாயல்ல
வாம்புரவி தாய வகை.

‘கண்டன் துலாபுருடநானம்பண்ணியபோது கூத்தர் பாடியது.’

823. தொழுகின்ற மன்னர் சொரிந்திட்ட செம்பொற் றுலாத்திடைவண்
டுழுகின்ற தார்க்கண்ட னேறிய ஞான்றி னுவாமதிபோய்
விழுகின்ற தொக்கு மொருதட்டுக் காலையில் வேலையில்வந்
தெழுகின்ற ஞாயிரெத் தான்குல தீப நெதிர்த்தட்டிலே.

ஷை துலாபுருடநானத்தீந் புகழேந்தி பாடியது.

824. பொருந்த பொருதட்டு மேருப் புகினும்
இருந்த திருத்தட் டெழாதால்—திருந்து
மறைபுக்க சொல்லபயா வன்புறவுக் காக
நிறைபுக்க தெவ்வாறு நீ.

கூத்தர் குலோத்துங்கசோழனுலாப் பாடியபோது பாடிய ஸெண்பா.

825. இன்றும்பான் மீள்வ தறியே னிரணியனை
அன்றிரு கூற வடர்த்தருளிக்—கன்றுடனே
ஆவின்பின் போன வனக னனபாயன்
மாவின்பின் போன மனம்.

கூத்தர்பாதி புகழேந்திபாதி பாடியது.

826. வென்றி வளவன் விறல்வேந்தர் தம்பிரான்
என்று முதுகுக் கிடான்கவசம்—தூன்றும்
வெறியார் தொடைகமழு மீனவர்கோன் கைவேல்
எறியான் புறங்கொடுக்கி னென்று.

அனபாயன் (இரண்டாங்குலோத்துங்கன்.)

827. மூவாத் தமிழ்பயந்த முன்னான் முனிவாழி
ஆவாழி வாழி யருமறையோர்—காவிரிநாட்
டண்ண லனபாயன் வாழி யவன்குடைக்கீழ்
மண்ணுலகில் வாழி மழை.

828. அண்ணையோ லெவ்வயிருந் தாங்கு மனபாயா
நின்னையா ரொப்பார் நிலவேந்தர்—அன்னதே

(822) தமிழ்நா. 122. ¹பரிநெடுக்கால், மண்டிளங்கா. (823) தமிழ்நா. 124. (824) ஷை. 141. (825) குலோத்துங்கசோழனுலாவிறுதி. (826) சண்ப்பா, (827) தண்டி. 88 மேற். (828). ஷை. 32 மேற்.

வாரி புடைசூழ்ந்த வையகத்துக் கில்லையாற்
சூரியனே போலுஞ் சுடர்.

829. என்னேய் சிலமடவா ரெய்தற் கெளியவோ
பொன்னே யனபாயன் பொன்னெடுத்தோள்—முன்னே
தனவே யென்றாளுஞ் சயமடத்தை தோளாம்
புனவேய் மிடைந்த பொருப்பு.

830. தம்மாற் பயன்றாக்கா தியாவரையுந் தாங்கினும்
கைம்மாறுங் கால முடைத்தன்றே—எர்ப்பாவி
அன்னவனை யாழி டனபா யனைமலரான்
மன்னவனை மாணுமோ வான்.

831. பூதலத்து ளெல்லாப் பொருளும் வறியராய்க்
காதலித்தார் தாமே கவர்தலால்—நீதி
அடுத்தாய்ந்த கீர்த்தி யனபாயா யார்க்குங்
கொடுத்திபெனக் கொள்கின் றிலம்.

832. தண்கலிகை யாலுலகந் தாங்கு மனபாயன்
வெண்கலிகைக் குள்ளடங்கா வேந்திலை—யெங்கும்
மதியத் துடனிரவி வந்துலவும் வானிற்
பொதியப் படாத பொருள்.

கூந்தர் இராசராசசோழனைப் பாடியது.

833. அன்று தொழுத வரிவை துளவணிவ
தென்று துயில்பெறுவ தெக்காலந்—தென்றிசையில்
நீர்திரா வண்ண நெடுஞ்சிலையை நாணெறிந்த
வீரதரா வீரோ தயா.

முன்றிங் குலோத்துங்கன்.

834. புயல்வாய்த்து வளம்பெருகப் பொய்யாத நான்மறையின்
செயல்வாய்ப்பத் திருமகளுஞ் செயமகளுஞ் சிறந்துவாழ
வெண்மதிபோற் சூடைவிளங்க வேல்வேந்த ரடிவணங்க
மண்மடந்தை மனமகிழ மணுவினெறி தழைத்தோங்கச்
சக்கரமுஞ் செங்கோலுந் திக்கனைத்துஞ் செலநடக்கக்
கற்பகாலம் புவிகாப்பப் பொற்பமைந்த முடிசூடி
விக்किரம பாண்டியன் வேண்டிவிட்ட தாண்டால்

(829) தண்டி 3. (830) ஷ. 50. (831-832) ஷ. 46, (833) இராச
ராசசோழனுலாவிறுதி, (834) சாஸனம்,

வீர பாண்டியன் மகன்பட வேழகம்
படமறப் படைபடச் சிங்களப் படைமுகம்
கறுப்புண் டலைகடல் புகவீர பாண்டியனை
முதுகி மிம்படி தாக்கி மதுரையும்
அரசுங் கொண்டு சயத்தம்ப நட்டு
அம்மதுரையு மரசுநாடு மடைந்தபாண்டியற் களித்தருளி
மெய்ம்மலர்ந்த வீரக்கொடியுடன் தியாகக் கொடியெடுத்துச்
செம்பொன் வீர சிங்கா தனத்துப்
புவனமுழு துடையாளோடும் வீற்றிருந் தருளிய
கோப்பரகேசரி வன்மரான திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள்
பூரூலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு—.

இரவீசோழன்

835. இரவி துணைத்தா ளிகல்வேந்தர் சென்னி
விரவு மலர்பொழியு மேவா—அரசிரிய
மின்பொழியுஞ் செவ்வேல் வெறியோ ரினங்கவரப்
பொன்பொழியுஞ் செங்கைப் புயல்.
836. சோதி யிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கும்
மாதிடத்தான் மன்மதனை மாறுழிக்கும்—மீதாம்
அனகமதி தோற்றிக் குமுத மளிக்குந்
தனத னிருநி திக்கோன் ருன்.

(சோழனைப்பற்றிய புகழாப்புகழ்ச்சி.)

837. போர்வேலின் வென்றதூஉம் பல்புகழாற் போர்த்ததூஉம்
தார்மேவு திண்புயத்தாற் ருங்குவதூஉம்—நீர்நாடன்
தேரடிக்கூர் வெம்படையாற் காப்பதூஉஞ் செங்கண்மால்
ஓரடிக்கீழ் வைத்த வுலகு.

(சோழன் செல்வம்.)

838. கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்த்தும்
என்றும் ¹வறியோ ரினங்கவர்த்தும்—ஒன்றும
அறிவரிதாய் நிற்கு ²மளவினதா லமம
செறிகதிர்வேற் சென்னி திரு.
839. மலயத்து மாதவனே போன்று மவன்பால்
அலைகடலே போன்று மதனுட்—குலவு

(835) தண்டி. 118. (836) வீரசோ. அலங். 30; தண்டி. 78. (837) தண்டி. 84. (838) வீரசோ அலங். 29; தண்டி. 74; ¹வயவ ரினங்கன். ²மளவின தாம் சோரி. (839) தண்டி. 32.

நல்லவய மேபோன்று நேரியன்பா னிற்கும்
சிலகெழுதோள் வேந்தர் திரு.

(சோழன் கோடைச்சிறப்பு.)

840. செருமான வேற்சென்னி தென்னுற்றதை யார் தம்
பெருமான் முகம்பார்த்த பின்னர்—ஒருநாளும்
பூதலத்தோர் தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாங்
¹காதலித்து வந்தடைந்தோர் கண்.

(சோழன் பகைநட்புக்களாலவன)

841. தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மரையடைய
எள்ள வரிமா னிடர்மிசுப்ப—உள்வாழ்தேம்
சிந்துந் தகைமைத்தே யெங்கோன் றிருவுள்ளம்
நந்துந் தொழில்புரிந்தார் நாடு.

(சோழன் வீரச்சிறப்பு)

842. பொன்னி வளநாடன் கைவேல் பொழிநிலவால்
முன்ன ரசைந்து முகுளிக்கும்—தன்னோர்
பொரவந்த வேந்தர் புனைடகச் செங்கை
யரவிந்த தூறு யிரம்.
843. அடல்வணங்கு கழற்செவ்வே லலங்குதார்க் செம்பியன்றன்
கெடலருங் கிளர்வேங்கை யெழுதித்தம் முயிரோம்பா
உடல்சமத் துருத்தெழுந்த வொன்னாத பல்லரசர்
கடகஞ்சேர் திரண்முன்கை கயிற்றோடும் வைகினவே.

(*மூப்பெட்டுச்செய்யுள்)

844. ஈரித ழிணர்நீல மிடைதெரியா தரிந்துடேம்
ஆய்கதி ரழற்செந்நெ லரியே யாதே
ஆய்கதி ரழற்செந்நெ லகன்செறுவி லரிந்துடேங்
காவிரி வளநாடன் கழலே யாதே
காவிரி வளநாடன் கழல்சேர்ந்த மன்னர்க்
காரர ணிற்ற லரிதே யாதே.

845. சுற்றுவிற் காமனுஞ் சோழர் பெருமானுங்
கொற்றப்போர்க் கிள்ளியுங் கேழொவ்வார்—பொற்றொழ

(840) தண்டி. 21. ¹காதலித்துத் தாழ்ந்திரப்போர் கண். (841) வீரசோ. அலங். 30; தண்டி. 77. மேற். (842) வீரசோ. அலங். 26; தண்டி. 63. (843) யாப். வி. 15; வீரசோ. யாப். 12. *மூப்பெட்டுச்செய்யுள். (844) யாப். வி. 93. (845) தொல். பொரு. 307 மேற்; தண்டி 50 மேற்.

யாழி யுடையான் மகன்மாயன் சேயனே
கோழி யுடையான் மகன்.

846. புனனூடர் கோமானும் பூந்துழாய் மாலும்
வினாவகையான் வேறு படுப—புனனூடன்
ஏற்றெறிந்து மாற்றலர்பா லெய்தியபார் மாயவன்
ஏற்றிரந்து ¹கொண்டமையா லின்று.

847. ஏறடர்த்து வின்முருக்கி யெவ்வுலகுங் கைக்கொண்டு
மாறடர்த்த வாழி வலவனைக்—காறொழுதற்
கெஞ்சினு ரில்லெனினு மாய னிகனெடுமால்
வஞ்சியா னீர்நாட்டார் மன்.

848. அடிநோக்கி னுழ்கடல் வண்ணன் றன் மேனிப்
படிநோக்கிற் பைங்கொன்றைத் தாமோன்—முடிநோக்கித்
தேர்வளவ னாக நெளிந்தேன்றன் சென்னிமேல்
ஆரலங்க றேன் நிற்புக் கண்டு.

(சூரியனுக்குச் சோழனுக்குச் சிலேடை.)

849. செங்கரங்க ளாலிரவு நீக்குந் திறம்புரிந்து
பங்கய மாதர் நலம்பயிலப்—பொங்குதயத்
தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த நெறியொழுகும்
நீராழி நீணிலத்து மேல்.

850. மன்ன ரொளிமுடிமேன் மாணிக்கங் கால்சாய்தது
மினனி விரித்த வெயிற்குதிரர்கள்—துன்னி
அடிமலர்மேற் சென்றெறிப்ப நின்ற னவிரோண்
கொடிமலர்வேய் நீண்முடியெங் கோ.

851. இசையெல்லாங் கொட்ட வெழிற்றானே பூர்ந்து
வசையிலா மன்னர்வந் தேத்த—இசையும்
அடிசில் பருகி யணியார்த்துப் போந்தான்
கொடிமதிற் கோழியார் கோ.

(சோழனை வாழ்த்தியது.)

852. இமையா முக்க ணிலங்குசுடர் வாயந்த
உமையொரு பாகத் தொருவன் காப்பநின்

(846) தொல். பொருள். 307 மேற்; தண்டி. 50 மேற். ¹கொண்டமை யினால். (847) வீரசோ. அலங். 23 மேற்; தண்டி. 50 மேற். (848) தொல். பொரு. 307 மேற். (849) வீரசோ. அலங். 30; தண்டி. 77 மேற். (850) வீரசோ. அலங். 17 மேற். (851) யாப். வி. 94. (852) தொல். பொரு 422 பேரா.

பல்குளச் சுற்றமொடு நல்லிதி னந்தி
நீடுபல் வாழிய வாய்வாட் சென்னிநின்
ஒருகுடை வரைப்பி னீழற் பெற்றுக்
கிடந்த வெழுதட னுப்பண்
அகலிரு விசும்பின் மின்னிணும் பலவே.

(சோழநாடு.)

853. ¹வான்பொய்யாது தீம்பெயல்பெய்து
மால்யாறுபோந்து கால்சுரந்துபாய்ந்து
சுரைபொய்யாது நிரைவளஞ்சான்று
வரையாதுவந்து பலாப்பழுத்துவீழ்ந்து
பாம்புகொள்ளாது வீங்குகடர்நீண்டு
வித்துநாறுவாய்த்து முத்துக்கரும்புபூத்து
வரம்புகொள்ளாது நிரம்புபெருங்கூட்டு
விசும்புநீங்குமஞ்ச ²துயின்றுபெயர்ந்துபோந்து
வாழை யோங்கிய கோழிலைப் பரக்குந்
தண்டா யாணர்த் தென்ப வென்றும்
படுவது கூட்டிண்டு கடவது நோக்கிக்
குடிபுறந் தருஉம் வேந்த
னெடுநிலைத் தண்குடை நிழற்று நாடே.

(சோழன்பகைவர்நாடு.)

854. தண்டண்டலைத் தாதுறைத்தலின்
³வண்டோடெவயல் வாய்புகைபுகரந்
தயலாலையி னறைக்கடிகையின்
வழிபோகுவர (?) மறித்துருபுகிளர்ந்
தோங்குசென்னிலை ⁴வாங்குகதிர்தரீஇப்
போதுதூங்குகிலை மீதுபுகுந்துபுகுந்
தொடுங்குசெய்தொழில் வழங்குகிளிக் குழார்
நிருந்துகோட்டிமிசைக் குரங்குவிருந்துகொன்றும்
நன்னர் நன்னா டென்னா குவகொல்
பொன்னிநன் னாட்டிப் பொருந் நெங்கோன்
தாடோய் ⁵தடக்கை வல்லமன்
நாடுகெழு திருவிற் ⁶டுகெழு வேந்தே.

(853) தொல். செய். 20; பேரா; நச். ¹வான் பெய்யாது. ²துயின்று பெயர்ந்துபோந்து. (854) தொல். செய். 20. பேரா. நச். ³வண்டோடுவயல் வாய்புகைபரந். ⁴வாங்குகதிர்தரும். ⁵தடக்கை மல்லவன்; தகையு மல்லவன்.

855. சீற்றமிகுபு செல்சினஞ்சிறந்து
கூற்றொத்துவிரைபு கோள்குறித்துமுயன்று
புலிப்போத்துலவும் பொலங்கொடியெடுத்துப்
¹புகவேற்றுமலைந்து பகையரசுதொலைத்து
வேம்புமீதணிபு போந்துபடத்தொடுத்து
வீற்றுவிற்றுப்புனைந்து வேற்றுச்சுரும்புகிளர்ந்து
களிநுகால்கிளர்ந்து குளிநுகுரல்படைத்துச்
சொரிந்துதூங்குகடாத்து ²விரைந்துமலைந்துதொலைத்து
மணங்கமழாரமொடு தயங்கச் சூடிய
வெண்வேற் சென்னி பொன்னியற் புனைகழல்
பாடுபெறு பாணினும் பலவே
பாடா தோடிய நாடுகெழு வேந்தே.

(சோழனை மாயேனாகக் கூறியது)

856. குருந்த மொசித்தனான் னுண்டா வதனைக்
கரந்த படியெமக்குக் காட்டாய்—மரம்பெருப்
போரிற் குருகுறங்கும் பூம்புன னீர்நாட
மார்பிற் கிடந்த மறு.
857. நினைவாரிய பல்புகழார் நின்குலத்துத் தொல்லோர்
அனைவரையும் புல்லினு ளன்றே—மனுநூல்
புணர்ந்த நெறியொழுகும் பூழியநீ யிந்நாள்
மணந்த தடமலர்மேன் மாது.
858. வீரியத்தால் வெய்யோன் வெகுளியா லாழித்தீச்
காரியத்தாற் சாணக் கியன்.

பாண்டியன்.

(திருமாலும் பாண்டியனும்.)

859. கண்ணை வைனிவன் மாறன் கமழ்துழாய்க்
கண்ணி யவற்கிவற்கு வேம்புதார்—வண்ணமும்
மாய வைனிவன் சேயன் மரபொன்றே
ஆய வைனிவன் கோ.
860. பல்வளையார் கூடிப் பகர்வதூஉம் பண்புணர்ந்த
சொல்லவையா ரெல்லாருஞ் சொல்வதூஉம்—மெல்லிணர்ப்

(855) தொல். செய். 20 பேரா; நச் ¹புகவேற்றுமலைந்து. ²விரவுப்பலவு
தொலைத்து. (856) தொல். பொரு. 60. நச். (857) வீரசோ. அலங். 32;
தண்டி. 84. (858) வீரசோ. அலங். 15 மேற். (859) தொல். பொரு. 307.
(860) யாப். வி. 60.

பூந்தாம நீண்முடியான் பூழியர்கோன் ருழ்தடக்கைத்
தேந்தாம வேலான் றிறம்.

861. காதுசேர் தாழ்குழையாய் சுன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியான்
மண்ணமிர் த மங்கையர்கோண் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்.

862. கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாள்
மங்கலம் பாடி மலிவெய்தக்—கங்கையான்
பும்புண லாகங் கெழீஇயினான் போரடிதேநர்
வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

863. ஈடைக்குதிரை யேறி ஈறுந்தார் வழுதி
அடைப்பையா கோரு வெனலும்—அடைப்பையான்
கொள்ளச் சிறுகோல் கொடுத்தான் றலைபெறினுள்
மெள்ளா தியாங்கண் டிலம்.

(*மூப்பேட்டுச் செய்யுள்.)

864. நித்திலங் கழலாக நிரைதொடி மடநல்லார்
எக்கர்வா னிடுமண விணரே யாதே
எக்கர்வா னிடுமண விணர்புணர்ந் திசைந்தாடும்
கொற்கையார் கோமானே கொடியே யாதே
கொற்கையார் கோமான் கொடித்திண்டேர் மாற்றஞ்ச்
செற்றா ணிற்ற லரிதே யாதே.

(குறளடி வஞ்சிப்பா.)

865. தாழிரும் பிணர்த்தடக்கைத்
தண்கவு ளிழிகடாத்துத்
தாழ்வாகத் தமபேணைத்
கடுஞ்சினத்த களிற்றெருத்தின்
நிலனெளியத் தொகுபீண்டிக்
கடன்மருளப் படைநடுவண்
ஏற்றுரிய னிரிழ்முரசங்
கூற்றுட்க வெழீஇச்சிலைப்பக்
கேளல்லவர் மிடல்சாய
வான்வலியா னிலம்வவ்வி

(861) யாப். வி. 95.; நன். 413 மயிலை. (862) பி. வி. 48 உரை.
(863) யாப். வி. 9. *மூப்பேட்டுச் செய்யுள் (864, 865) யாப். வி. 93.

முழுதாண்டவர் வழிகாவல
 குன்றமருளச் சோறுகுவைஇப்
 புனன்மருள நன்னெய்சொரிந்து
 திருமறைமுதல்வர் வழிகாட்ட
 ஆகுதியி னழலருத்திப்
 பல்சேள்வித் துறைபோகிய
 தொல்லிசையான் மீககூறும்
 கொற்கையார் சுவலேறே
 கூடலா ருபொருந
 வென்றியா
 னல்கியார் த்த வரிக்கிணையின்
 மாபுளியின் வரவிசைப்ப
 நனிவிருமபி நயனோக்கி
 இனிவேண்டாநின் கிணைத் தொழிலென
 எனக்கொவ்வாமைப் பெரிதருளித்
 தனக்கொப்பத் தலையளித்தனை
 ஆதற்கொண்டும்
 கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ
 காழ்கோத்தன சூட்டென்கோ
 நெய்கனிந்தன வறையென்கோ
 குய்கொண்டன துவையென்கோ
 எனைப்பல வெடக்குததண்டாது
 வைகறொறுங் கைகவிசொரிசுரலை
 விலங்குகதி ரவிர் வெள்ளி
 மலங்குபெண்ணை வழியுறையினு
 குளஞ்சேர்ந்து சனிகொட்பினும்
¹அருந்தே மாத்தனம் யாமே
 வருந்தல் வேண்டா வாழ்கநின் னுளே.

(சேம்பூட்சேய் பவனிக்சிறப்பு.)

866, பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக்
 குருஉச்சொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப்
 படைப்பரிமான் நேரினொடும் பார்துலவு மறுகினைடைக்
 கொடித்தானையிடைப்பொலிந்தான் கூட லார் கோமானே; (தரவு)
 ஆங்கொருசார்—

¹அருந்தே மாத்தனம், ²னருளே. (866) யாப். வீ. 86; வீரசோ. யாப்.
 12. மேற்.

உச்சியார்த் கிறைவனா யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனாப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே;

ஆங்கொருசார்—

அங்கால மணிநிறைகாத் தருவரையாற் பனிதவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்
¹சக்கிரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே;

ஆங்கொருசார்—

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் ²மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியோனாப் பாவித்தார்
வேல்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே; (தூழ்சை)

அஃதான்று (தூனிச்சோல்)

கொடித்தே ரண்ணல் கொற்கைக் கோமான்
³நிறைபுக ஞோருவன் செம்பூட் சேளய்
என்றுநனி யறிந்தனர் பலரே தானும்
ஐவரு ளொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே. (கரிதகம்)

அரிகேசரி-நெடுமாறன் (முதல் மாறவர்மன்)

பாண்டிக்கோவைப்பாடல்கள்.

(நெல்வேலிப்போர்.)

867. நீடிய பூந்தண் கழனிநெல் வேலி நிகர்மலைந்தார்
ஐடிய வாறுகண் டொண்குடர் வைவே லுறைசெறித்த
ஆடியல் யானை யரிகே சரிதெவ்வர் போலமுங்கி
வாடிய காரண மென்னைகொல் லோவுள்ளம் வள்ளலுக்கே. (22)

868. பொறிகெழு ⁴கெண்டை வடவரை மேல்வைத்துப் பூமியெல்லாம்
நெறிகெழு செங்கோ னடாநேடு மாறனெல் வேலிவேன்றுள்
வெறிகமழ் ⁵பூங்கண்ணிக் கானல் லினையாட் டயரநின்ற
செறிசூழ லார்பலர் யார்கண்ண தோலண்ணல் சிந்தனையே. (106)

¹சக்கரங். ²மாத்தடிந்து. ³நின்றபுக. (867-868) இறையனார்களவிய
ஐரை மேற்கோள், ⁴கெண்டைபொன் மால்வரை. ⁵பூங்கண்ணிக்.

(பாழிப்போர்).

869. கோடன் மலர்ந்து குருகிலே தோன்றின கொன்றைச் செம்பொன்
பாடன் மணிவண்டு பாண்டெயப் பாரித்த பாழிவென்ற
ஆட நெடுங்கொடித் தேரரி கேசரி யந்தண்பொன்னி
நாடன் பகைபோன் மெலிகின்ற தென்செய்ய நன்னுதலே. (309)

(செந்நிலத்துப்போர்).

870. மைதா னிலாததங் கல்வி மிகுத்து வருவதெண்ணிப்
பொய்தா னிலாதசொல் வார்செல்வர் போலும்புல் லாதமரே
செய்தார் படச்செந் நிலத்தைக் கணைமழை திண்சிலையாற்
பெய்தான் விசாரிதன் றென்புன னுடன்ன பெண்கொடியே. (235)

(சங்கைமங்கைப்போர்).

871. தகரக் குழலாய் தகவில னேசங்க மங்கைவென்ற
சிகரக் களிற்றுச்செங் கோனெடு மாறன்றென் கூடலின்வாய்
மகரக் கொடியவன் றன்னிள வேனின் மலர்விலக்குப்
பகரக் கொணர்ந்தில்லந் தோறுந் திரியுமிப் பல்வளையே. (266)

(கோட்டாற்றுப்போர்)

872. வானுடை யான்முடி மேல்வளை யெற்றியும் வஞ்சியர்தங்
கோனுடை யாப்படை கோட்டாற் றழிவித்துங் கொண்டவென்றி
தானுடை யான்றென்னன் சத்ருது ரந்தரன் பொன்வடைமேன்
மீனுடை யாண்கொல்லி வேங்காய் நினக்கு விடையிலையே. (149)

(நறையாற்றுப்போர்)

873. வில்லவன் ருனை நறையாற் றழிந்துவிண் ணேறவெல்ல
வல்லவன் மாறனெங் கோன்முனை போல்கரம் வாணுதலாள்
சொல்லவன் பின்சென்ற வாறென்ற போழ்தெனக் குச்சொல்லுமே
பல்லவ மாக்கித்தன் பாவை வளர்க்கின்ற பைங்குரவே. (187)

(கடையற்போர்)

874. தெவ்வா யெதிரின்ற சேரலர் கோனைச் செருக்கழித்துக்
கைவா னிதியமெல் லாமுட னேகடை பற்கவரந்த
நெய்வா யயினெடு மாறன் பகைபோ னினைந்துபண்டை
யொவ்வா வருவு மொழியுமென்னோவள்ள லுள்ளியதே. (24)

(சேலூர்ப்போர்)

875. சிலையுடை வானவன் சேலூ ரழியச் செருவடர்த்த
இலையுடை வேனெடு மாறன் கழலிறைஞ் சாதவர்போல்

நிலையிடு சிந்தைவெந் நோயொடிந் நீன்புனங் கையகலான்

∴ முலையிடை ¹நேர்பவர் நேரு மிடமிது மொய்குழலே. (92)

(பூலந்தைப்போர்)

876. பொருநெடுந் தானைப்புல் லார்தம்மைப் பூலந்தைப் போர்தொலைத்த
செருநெடுஞ் செஞ்சுடர் வேனெடு மாறன்றென் னாடனையாய்
அருநெடுங் காமம் பெருகுவ தாய்விடி னாடவர்கள்
கருநெடும் பெண்ணைச்செங் கேழ்மட லூரக் கருதுவரே. (79)

(விழிஞத்துப்போர்)

877. விண்டார் படவிழி னுக்கடற் கோடியுள் வேல்வலங்கைக்
கொண்டான் சூடைமன்னன் ²கூடற் குடவரைக்கொம்பொடொக்கும்
வண்டார் குழன்மட மங்கை மதர்வைமென் னேக்கமென்போற்
கண்டா ருளரே லுரையார் பிறவின்ன கட்டுரையே. (31)

(சூலந்தைப்போர்).

878. செல்லா ரவரென் றியானிகழ்ந் தேன்குரஞ் ³செல்வதென்கண்
ஒல்லா ளவனென் றவரிகழ்ந் தார்மற் றுவையிரண்டும்
கொல்லா ரயிற்படைக் கோனெடு மாறன் குளந்தைவென்ற
வில்லரன் பகைபோ லெனதுள்ளந் ⁴தண்ண மெலிவிக்குமே. (293)

(களத்தூர்ப்போர்).

879. கலவா வயவர் களத்தூ ரவியக் கணையுதைத்த
கொலையார் சிலைமன்னன் கோனெடு மாறன்றென் கூடலன்ன
இலவார் துவர்வாய் மடந்தைநம் மீர்ப்புனத் தின்றுகண்டேன்
புலவார் குருதி யனைந்தவெண் கோட்டுப் பொருகளிரே. (70)

(நெடுங்களத்துப்போர்).

880. பலமன்னு புள்ளினம் பார்ப்புஞ் சினையு மவையழிய
உலமன்னு தோளண்ண லூரக்கொ ளாய்கொ லொலிதிரைசூழ்
நிலமன்ன னேரியன் மாற நெடுங்களத் தட்டதிங்கட்
குலமன்னன் கன்னிக் குலைவளர் பெண்ணைக் கொழுமடலே. (80)

(வல்லத்துப்போர்).

881. ஊனங் கடந்த வொருகுடை வேந்த னுசித னென்றார்
மானங் கடந்துவல் லத்தம ரோட்டிய கோன்படிமேல்
ஈனங் கடந்தசெங் கோன் மன்னன் றெம்முனை போலெரிவேய்
கானங் கடந்துசென் றோபொரு டேர்வது காதலரே. (259)

¹நோபவர். (876-881) இறைபனார் களவியலுரை மேற்கோள். ²கொல்
லிக் குடவரைக் கொம்பொடொக்கும். ³செல்லத்தன்கண். ⁴தண்ண.

(ஆற்றுக்குடிப்போர்).

882. ஆழித் திருமா லதிசயற் காற்றுக் குடியுடைந்தார்
சூழிக் களிற்றிற் றுணைகதிண் டேர்துயர் தோன்றின்றுகாண்
கோழிக் குடுமியஞ் சேவறன் பேடையைக் கால்குடையாப்
பூழித் தலையிரை யார்வித்துத் தானிறகும் பூம்புறவே. (249)

(மணற்றிப்போர்).

883. கொங்கை தளரினுங் கூந்த னரைபபினு மேந்தன்மற்றிவ்
வங்கை யடைக்கல மென்றே கருதி யருளுகண்டாய்
கங்கை மணுளன் கலிமத னன்கடி மாமணற்றி
மங்கை யமரட்ட கோன்வையை நாடன்ன மாதரையே. (175)

(நெடுமாறனது சிவபத்தி).

884. முன்றான் முநிழ்முலை யார முயங்கி முறுவலுண்டு
சென்றார் வரவிற்குத் தூதா யெழுந்த செழும்புலிப்பை
வென்றா னழிய நறையாற் றகத்துவென் றன்முடிமேல்
நின்றான் மணிகண்டம் போலிரு டாங்கிய நீண்முகிலே. (256)

885. மெல்லிய லாய்நங்கண் மேல்வெய்ய வாய்விழி ருத்துவென்ற
மல்லிய ரேறண்மன்னன் சென்னி நிலாவினன் வார்சடையான்
சொல்லியல் நாமனைச் சுட்டசெந் தீச்சுடர் சென்றவன்மேற்
செல்லிய பாரித்த போன்றன பிண்டியின் தோமலரே. (297)

(பாண்டியன் பூதம்பணிகொண்டது முதலிய செயல்கள்.)

886. ஓதங் கடைந்தழு தாக்கி யமரர்க் குணக்கொடுத்துப்
பூதம் பணிகொண்ட பூழியன் மாறன் பொதியிலின்வாய்
ஏதம் பழியினொ டெய்துத லானிர வும்பகலு
மாதங் கடைந்தமென் னோக்கி திறத்தை ய வாரன்மினே.

(பாண்டியன் அகத்தியன்வாய்த் தமிழ்கேட்டது).

887. அரைதரு டேகலை யன்னமன் றாயன் றகத்தியன்வாய்
உரைதரு தீந்தமிழ் கேட்டோ னுசித னெண்பூம் பொதியில்
வரைதரு வார்புனங் கையக லான்வந்து மாவினவும்
விரைதரு கண்ணியன் யாவன்கொ லோவொர் விருந்தினனே. (89)

(பாண்டியன் இடிக்கொடியுடைமை).

888. அடிக்கண் ணறிருங் கழலரி கேசரி தெவ்வனுங்கக்
கொடிக்கண் ணிடியுரு டேந்திய தென்னவன் கூடலன்றாய்
வடிக்கண் ணிரண்டும் வளநகர் காக்கும்வை வேலினோளுர்
துடிக்கண் ணிரண்டுமகங் குற்றலை யொன்றுந் துயின்றிலவே. (214)

பராந்தகன்—நெடுஞ்சடையன்.

(வேள்விதடிச் சாஸனப்பததி).

889. கொல்யானை பலவோட்டிக் கூடாமன்னர் குழாந்தவிர்த்த
பல்யாகழதுதுமீப் பேருவழதியெனும் பாண்டியாதி ராசனால்
நாகமா மலர்ச்சோலை நளிர்தினை மிசை வண்டலம்பும்
பாகனூர்க் கூற்றமெனனு பழனக்கிடங்கை நீர்நாட்டுச
சொற்கணுள் சொலப்பட்ட சுருதிமார்க்கும் பிழையாத
கோற்கைகிழா னற்கொற்றன் கொண்டவேள்வி முற்றுவிக்கக்
கேள்வியந்த னுளர்முன்பு கேட்கவென் நெடித்துரைத்து
வேள்விச்சோலை முன்புரின்று வேள்விதடிபென் றப்பதியைச்
சீரோடு திருவளரச் செய்தார்வேந்த னப்பொழுதே
நீரோட்டிக் கொடுத்தமையா னீடுபுத்தி துய்த்தபின்
அளவரிய வதிராசரை யகலநீக்கி யகலிடத்தைக்
கூளப்ரனெனுங் கலியரைசன் கைக்கொண்டதனை யிறக்கியபின்
படுகடன்முனைத்த பருதிபோற் பாண்டியாதிராசன் வெளிப்பட்டி
விகுதி ரவிரோளி விலகவீற நிருந்து
வேலைசூழ்ந்த வியவிடத்துக்
கோவுங் குழம்பும் பாஷடன் முருக்கிச்
செங்கோ லோச்சி வெண்குடை நீழற்
றங்கொளி நிறைந்த தரணி மங்கையைப்
பிற்பா லுரிமை திறவிதி னீக்கித்
தன்பா லுரிமை நன்கன மமைத்த
மானம் போர்த்த தானே வேந்தன்
ஒடுங்கா மன்ன ரொளிகக ரழித்த
கடுங்கோ லென்னுங் கதிர்வேற் றென்னன்
மற்றவற்குமகனாகி மகீதலம்பொதுநீக்கி மலர்மங்கையொடு மண
அற்றமில் பரவைததானே யாதிராச னவனிகுளாமணி டுனடர்ந்த
எத்திறதது மிகலழிக்கு மத்தயானை மாறவார்மன்
மற்றவற்கு, மருவினியவொரு மகனாகி மன்னமகளை மறுக்கடிந்து
விக்கிரமத்தின் வெளிப்பட்டிலங்கல்வெல்பொறிவேந்தர் வேந்தன்
சிலைத்தடக்கைக் கொலைக்களிற்றுச் செழியனவானவன் செங்கோற்
மற்றவற் குப்பழிப் பின்றிவழித் தோனறி [சேந்தன்
உதயகிரி மத்தியத் துறுசுடர் போலத
தெற்றென்று திசைநடுங்க மற்றவன் வெளிப்பட்டிச
சூழியானை செலவுந்திப் பாழிவா யமர்கடத்தும்
வில்வேலிக் கடற்றானையை நெல்வேலிச் செருவென்று

விரலிவந் தடையாத பரவரைப் பாழ்படுத்தும்
 அறுகாலினம் புடைதிளைக்குங் குறுநாட்டவர் குலங்கெடுத்தும்
 கைந்நலத்த களிறுந்திச் செந்நிலத்துச் செருவென்றுப்
 பாரளவுந் தனிச்செங்கோற் கேரளனைப் பலமுறையும்
 உரிமைச் சுற்றமு மாவும் யானையும்
 புரிசை ம(ர)மதிற் புலியூ ரப்பகல்
 நாழிகை யிறலாமைக் கோழியுள் வென்றுகொண்டும்
 வேலாழியும் வியன்பரம்பு மேலாமைசென் றெறிந்தழித்தும்
 இரணியகர்ப்பமுந் துலாபாரமுந் தரணிமிசைப் பலசெய்தும்
 அந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வந்தனைகென் றீத்தளித்த
 மகரிகையணி மணிநெடுமுடி
அரிகேசரி யசமசமன் சிரீமாறவர்மன்
 மற்றவற்கு மகனாகிக் கொற்றவேல் வலனைந்திப்
 பொருதாருங் கடற்றானையை மருதாருண் மாண்பழித்
 நாய்வேளை யகட்பட வேயென்னுமை யெறிந்தழித்துச்
 செங்கோட்டிம்? புதாண்கோட்டுஞ் செருவென்றவர் சினந்தவிர்த்
 கொங்கலரு நறும்பொழில்வாய்க் குயிலோடு மயிலகவும் [துக்
 மங்கலபுரமெனு மாகருண் மாரதரை யெறிந்தழித்
 தறைகடல் வளாகம் பொதுமொழி யகற்றிச்
 சிலையுட் புலியுங் கயலுஞ் சென்று
 நிலையமை நெடுவரை யிடவயிற் கிடாய்
 மண்ணினி தாண்ட தண்ணளிச் செங்கோற்
 நென்ன வானவன் செம்பியன் சோழன்
 மன்னர் மன்னன் மதுரகரு நாடகன்
 கொன்னவின்ற நெடுஞ்சுடர்வேற் கொங்கர்கோமான் கோச்
 மற்றவற்குப் புத்திரனாய் மண்மகளது பொருட்டாக [சுடையன்
 மத்தயானை செலவுந்தி மானவேல் வலனைந்திக்
 கடுவிசையா லெதிர்த்தவரை நெடுவயல்வாய் நிகழித்துக்
 ஈறுவடைந்த மனத்தவரைக் குறுமடைவாய்க் கூர்ப்பழித்து
 மண்ணிகுறிச்சியுந் திருமங்கையு முன்னின்றவர் முரணழித்து
 மேவலோர்கடற்றானையோ டேற்றெதிர்த்தவரைப் பூவலார்ப்புறங்
 கொடும்புரிசை நெடுங்கிடங்கிற் கொடும்பாநீளுநர்க்குடார் [கண்டும்
 கடும்பரியுங் கருங்களிறுங் கதிர்வேலிற் கைக்கொண்டும்
 செழும்புரவிப் பல்லவனைக் குழும்பூருட் டேசழிய
 எண்ணிறந்த மால்களிறு மிவுளிகளும் பலகவந்தும்
 தரியலராய்த் தனித்தவரைப் பெரியலார்ப் பீடழித்தும்

பூவிரியும் பொழிற்சோலைக் காவிரியைக் கடந்திட்
 டழகனாந்த வார்சிலையின மழுகொங்க மடிப்படுத்தும்
 ஈண்டொளிய மணியிமைக்கு மெழிலமைந்த நெடும்புரிசைப்
 பாண்டிக்கொடுமுடி சென்றெய்திப் பசுபதியத பதுமபாதம்பணிந்
 கனகராசியுங் கதிர்மணியு மனமகிழ்க் கொடுத்திட்டிங் [தேத்திக்
 கொங்கரவ நறுங்கண்ணிக் கங்கராசனோடு சம்பந்தஞ்செய்தும்
 எண்ணிற்ற்தன கோசகசிரமூ மிரணியகர்ப்பமூந் துலாபாரமூம்
 மண்ணின்மிசைப் பலசெய்து மனநாவினார் குறைதீர்த்துங்
 கூடல்வஞ்சி கோழியென்னு மாடமா ரதிக்புதுக்கியும்
 அறைகடல் வளாகங் குறையா தாண்ட
 மன்னர் மன்னவன் நென்னவர் மருகன்
 மான வெண்குடை மானதேர் மாறன்
 மற்றவர்கு மகனாகி மாஹருவின் லெளிப்பட்டு
 மூன்று கொற்ற முரசுட னியர்பக்
 குளிர்வெண்குடை மண்காப்ப
 பூமகனும் புலமகளு ராமகளு நலனேத்தக்
 கலியாசன் வலிதளரப் பொலிவினோடு வீற்றிருந்து
 கருங்கட லுடுத்த பெருங்கண் ஞாலத்து
 நாற்பெரும் படையும் பாற்படப் பரப்பிக்
 கருதாதுவந் தெதிர்மலைந்த காடவனைக் காட்டையப்
 பூவிரியும் புனற்கழனிக் காவிரியின் நென்கரைமேற்
 றண்ணாக மலர்ச்சோலைப் பெண்ணாகடத் தமர்வென்றும்
 தீவாய வயிலேந்தித் தினைததெதினே வந்தியுத்த
 ஆப்பேளையுங் குறும்பமையு மடலமரு ளழித்தோட்டிக்
 காட்டுக்குறும்பு சென்றடைய நாட்டுக்குறும்பிற் செருவென்றும்
 அறைகடல் வளாக மொருமொழிக் கொளீஇய
 சிலைமலி தடக்கைத் தென்ன வானவன்
 அவனே,
 சிரீவரன் சிரீமனோகரன் சினச்சோழியன் புனப்பூழியன்
 வீதகன்மஷன் விநயவிச்சுருதன் விக்ரமபாரகன் வீரபுரோகன்
 மருத்பலன் மான்யசாசனன் மனூபமன் மர்த்திசுவீரன்
 கிரிஸ்திரன் கீதிகிந்தரன் கிருபாலயன் கிருதாபதானன்
 கலிப்பகை கண்டகநிஷ்டிரன் கார்யதக்ஷிணன் கார்முசபார்த்தன்
 பராந்தகன் பண்டிதவத்ஸலன் பரிபூர்ணன் பரபடீரு
 குரையுறு சடற்படைத்தானைக் குணக்கிராகியன் கூடநிர்ணயன்
 நிரையுறுமலர் மணிகீண்முடி கோரியர்கோ னேவேந்திரையன்

மற்றவன் தன் ராஜ்யவற்சரம் மூன்றாவது செலாநிற்ப
 ஆங்கொருநாண்
 மாடமா மதிக்கூடற் பாடுநீத்தவ ராக்குரோதிக்கக்
 கொற்றவனே மற்றவரைத் தெற்றென நன்குகூவி
 என்னே நுங் குறைமென்று முன்னாகப் பணித்தருள
 மேனானின் குரவராற் பான்முறையின் வழுவாமை
 மாகந்தோய் மலர்ச்சோலைப் பாகனூர்க் கூற்றத்துப்படுவது
 ஆள்வதானை யடல்வேந்தே வேள்விசூடியென்னும் பெயருடை
 ஒல்காத வேற்றானையோ டோதவேலி யுடன்காத்த [யது
 பல்யாக ழுதுதுமீப் பெருவழி யெனும் பாமேகவானல்
 வேள்விசூடி யென்னப்பட்டது கேள்வியிற் றரப்பட்டதனைத்
 துளக்கமில்லாக் கடற்றானையாய் சுளப்பிரா லிறக்கப்பட்டது
 என்னுநின் தவன் விஞ்ரபாபஞ்செய்ய நன்றுநனநென்று முறு
 நாட்டானின் பழமையாதல் காட்டிநீ கேளென்ன [வலித்து
 நாட்டிற்றன் பழைமையாதலைக் காட்டினனங் கப்பொழுதே
 காட்ட, மேனானை நங்குரவராற் பான்முறையிற் றரப்பட்டதை
 எம்மாலுந் தரப்பட்டதென்று செம்மாந்தவ னெடுத்தருளி
 வீற்கைத்தடக்கை விறல்வேந்தன் கொற்கைகிழான் காமக்கணி
 நற்சிங்கற்குத்
 தேரோடுங் கடற்றானையா னீரோட்டிக் கொடுத்தமையின்
 மற்றிதற்குப் பெருநான்கெல்லை தெற்றென விரித்துரைப்பிற்
 புகரறுபொழின் மருங்குடுத்த நகருரெல்லைக்கு மேக்கும்
 மற்றிதற்குத் தென்னெல்லை [வடக்கும்
 குளந்தைவங்குழ் வந்தசைக்குங் களந்தைக்குளத்தி லாலுக்கு
 மற்றிதற்கு மேலெல்லை யற்றமில்லாக் கொள்ளன்புத்தூரோடு
 மையிருப்பைச் செய்யிடை மேற்றலைப்பொருப்பிற்குக் கிழக்கும்
 மற்றிதற்கு வடபாலெல்லை
 காயலுட்கமலமலரும் பாயலுள் வடபாலைப்பொருப்பிற்குத் தெற்
 இவ்வியைந்த பெருநான் கெல்லையிற் பட்டபூமி [கும்
 காராண்மை மீயாட்சி யுள்ளடங்க மேலெங்
 குரவராற் கொடுக்கப்பட்டபரிசே யெம்மாலுங் கொடுக்கப்பட்டது
 மற்றிதற் காணத்தி குற்றமின்றிக் கூறுங்காலைக்
 கொங்கரவ நறுங்கண்ணிக் கங்கராசனது கன்யாரத்னம்
 கொங்கர் கோற்குக் கொணர்ந்து கொடுப்ப

ஆர்வமரு வடற்றூனைப் பூர்வராசர் புகன்றெழுந்து
வில்விரவுங் கடற்றூனை வல்லவனை வெண்பைவாய்
ஆமரு எழிந்தோட வானமரு ஞடன்வவ்விய
ஏனப்பொறி யிகலமரு எரியுருமென வலனைந்தி
மானத்தானை மதவீகலன் மன்னர்கோ னருளிற் பெற்றும்
கொல்வனைக்கும் வேற்றூனைப் பல்வனைக்கோன் கொணரப்பட்டும்
பொரவந்தவர் மதந்தவிர்க்குங் கரவந்தவர் குலத்தோன்றல்
மாவேந்துங் கடற்றூனை முவேந்தமங்கலப் பேரரையனாகிய
வைத்யசிகாமணி மாறங்காரி—

பராந்தகன்-நெடுஞ்சடையன்.

(சீரீவரமங்கல சாஸனப்பதூதி)

890. அன்ன னாகிய வலர்கதிர் நெடுவேற்
றென்னன் வானவன் செம்பியன் வடவரை
இருங்கய லானை யொருங்குட னடாஅய்
ஒலிகெழு முந்நீ ருலகமுழு தளிக்கும்
வலிகெழு திணிதோண் மன்னவர் பெருமான்
தென்னல ராடி தேம்புனற் குறட்டிற்?
பொன்மலர்ப் புறவில் வெள்ளூர் விண்ணஞ்
செழியக் குடியென் றிவற்றுட் டெவ்வர்
அழியக் கொடுஞ்சிலை யன்றுகால் வளைத்தும்
மாயிரும் பெரும்புனற் காவிரி வடகரை
ஆயிர வேலி யயிரூர் தன்னிலும்
புகழி யூரிலுந் திகழ்வே வதியனை
ஒடிபுறங் கண்டவ னொலியுடை மணித்தேர்
ஆடல் வெம்மா வலையுடன் கவர்ந்தும்
பல்லவனுங் கோளனு மாங்கவற்குப் பாங்காகிப்
பல்படையொடு பார்ஞெளியப் பல்வமெனப் பரந்தெழுந்து
குடபாலுங் குணபாலு மணுகவந்து விட்டிருப்ப
வெல்படையொடு மேற்சென்றங்
கிருவரையு மிருபாலு மிடரெய்தப் படைவிடுத்துக் [போந்து
குடகொங்கத் தடன்மன்னனைக் கொல்களிற்றொடுங் கொண்டு
கொடியணிமணி நெடுமாடக் கூடன்மதி லாகத்துவைத்தும்
கங்கபூமி யதனளவங் கடிமுரசுதன் பெயரறையக்
கொங்கபூமி யடிப்படுத்திக் கொடுஞ்சிலைப்பூட் டிழிவித்துப்

பூஞ்சோலை யணிபுறவிற் காஞ்சிவாய்ப்பே ரூர்புக்குத்
 திருமாலுக் கமர்ந்துறையக்
 குன்ற மன்னதோர் கோயி லாக்கியும்
 ஆழிமுநீ ரகழாக வகல்வானத் தகடுரிஞ்சும்
 பாழிநீண்மதில் பரந்தோங்கிப் பகலவனு மகலவோடும்
 அணியிலங்கையி னரணிதாகிய
 மணியிலங்கு நெடுமாட மதில்விழிஞ மதுவழியக்
 கொற்றவேலை யுறைநீக்கி வெற்றத்தானே வேண்மன்னனை
 வென்றவன் விழுநிதியோடு குன்றமன்ன கொலைக்களிற்றுங்
 கூந்தன்மாவுங் குலதனமு நன்னாடு மவைகொண்டும்
 அரவிந்த முகத்தினைய ரரிநெடுங்க ணம்புகளாற்
 பொரமைந்தர் புலம்பெய்தும் பொன்மாட நெடுவீ திக்
 கரவந்தபுரம் பொலிவெய்தக் கண்ணகன்றதோர் கல்லகழொடு
 விசும்புதோய்ந்து முகிறுஞ்சலி னசும்பறாத வகன்சென்னி
 நெடுமதிலை வடிவமைத்தும்
 ஏவமாதி விக்किரமங்க ளெத்துணையோ பலசெய்து
 மணிமாடக் கூடல்புக்கு மலர்மகளொடு வீற்றிருந்து
 மனுதர்கித மார்க்கத்தினாற் குருசரிதங் கொண்டாடிக்
 கண்டகசோதனை தான்செய்து கடன்ஞால முழுதளிக்கும்
 பாண்டிய நாதன் பண்டித வத்ஸலன்
 வீர புரோகன் விக்किரம பாரகன்
 பராந்தகன் பரம வைஷ்ணவன் றுனாகி
 நின்றிலங்கு மணிநீண்முடி நிலமன்னவ நெடுஞ்சடையற்கு
 ராஜ்யவர்ஷம்—

(பழம்பாட்டு.)

891. நாளை வரகுணர்கோ னுங்கையிலே தங்கலாம்
 மீளு மமரும் விடிந்துபோம்—நீளமுமோர்
 அம்பிட் டெயுத்தார மவ்வு ரயில்வேற்கட்
 கொம்பிற்குங் காலாறக் கொண்டு.

(891) இறை. நளவி. மேற்கோள்விளக்கம். (சென்னை மியூனியம் பிரதி)

இராசசிங்கபாண்டியன்.

(சின்னமனார்ச்சாஸனப்பததி).

892. திருவோடுங் தெள்ளமிர்தத்தொடுஞ் செங்குரோளிங்
[கௌஸ்துபத்தொடும்
அருவீமத களிஞ்ஞென்றெடுங் தோன்றியர னவீர்சடைமுடி
வீற்றிருந்த வெண்டிங்கள் முதலாக வெளிப்பட்டது
நாற்றிசையோர் புகழ்கர நானிலத்தி னிலைபெற்றது
பாரத்துவா சாதிகளால் நேராக ஸ்துதிக்கப்பட்டது
விரவலர்க்கரியது மீனத்வயசாஸனத்தது
பொருவருஞ்சீ ரகத்தியனைப் புரோகிதனாகப் பெற்றது
ஊழியூழி தோறுமுள்ளது நின்றவொருவனை யுடையது
வாழியர் பாண்டியர் திருக்குலமிதனில் வந்துதோன்றி
வானவெல்ல வரைத்தாண்டும் வளைகடல்கடைந் தமிழ்தங்கொண்
நானிலத்தோர் விஸ்மயப்பட நாற்கடலொரு பகலாடியும் [டும்
மங்கிலொளி மணிமுடியொடு சங்கவெள் வளைதரித்தும்
நிலவுலகம் வலஞ்செய்தும் நிகரில்வென்றி யமரர்க்குப்
பலமுறையுந் தூதுய்த்தும் பாகசாஸந னூரம்வவ்விஞ்ஞ
செம்மணிப்பூ ன்னெடுத்தோன்றித் தென்றமிழின் கரைகண்டும்
வெம்முனைவே லொன்றுவிட்டும் விரைவரவிற் கடன்நீட்டும்
பூழியனைபை பெயரெய்தியும் போர்க்குன் ருயிரம்வீசியும்
பாழியம்பா யலினிமிர்ந்தும் பஞ்சவனைபை பெயர்நிறீஇயும்
வளமதுரை நகர்கண்டும் மற்றதற்கு மதில்வகுத்தும்
உளமிக்க மதியதனா லொண்டமிழும் வடமொழியும்
பழுதறத்தா னூராய்ந்து பண்டிதரின் மேந்தோன்றியும்
மாரதர்மலை களத்தவியப் பாரதத்திற் பகடோட்டியும்
விசயனை வசுசாபநீக்கியும் வேந்தழியச் சுரம்போக்கியும்
வசையில்மாக் கயல்புலிசிலை வடவரைநெற் றியில்வரைந்துந்
தடம்பூதம் பணிகொண்டு தடாகங்கள் பலதிருத்தியும்
அடும்பசினோய் நாடகற்றி அம்பொற்சத் திரமுயர்த்தும்(?)
தலையாலங் கானத்திற் றன்னொக்கு மிருவேந்தரைக்
கொலைவாளிற் றலைதுமித்துக் குறைத்தலையின் கூத்தொழித்தும்
மகாபாரதந் தமிழ்ப்படுத்து மதுராபுரிச் சங்கம்வைத்தும்
மகாராசரும் சார்வபௌமரும் மகிமண்டலங் காத்திகந்தபின்
வில்லவனை நெல்வேலியிலும் விரிபொழிற் சங்கரமங்கைப்

பல்லவனையும் புறங்கண்ட பராங்குசன் பஞ்சவர்தோன்றலும்
மற்றவற்குப் பெளத்ரனாயின மன்னர்பிரா னிராசசீங்கனும்
கொற்றவர்க டொழுகழற்காற் கோவரதுண மகாராசனும்
ஆங்கவற் காத்மசனாகி யவனிதலம் பொறைதாங்கித்
தேங்கமழ்பொழிற் குண்ணூரிலுஞ் சிங்களத்தும் விழிஞத்தும்
வாடாத வாகைசூழிக் கோடாதசெங் கோனடப்பக்
கொங்கலரும் பொழிற் குடமூக்கிற் போர்குறித்து
வந்தெதிர்த்த கங்கபல்லவ சோளகாலிங்க மாகதாதிகள்
குருதிப்பெரும் புனற்குளிப்பக் கூர்வெங்கணை தொடைநெகிழ்த்
பருதியாற்ற லொடுவிளங்கின பாசக்கிர கோலாகலனும் [துப்
குரைகழற்கா லரைசிறைஞ்சக் குவலையதலந் தனதாக்கின
வரைபுரையு மணிநெடுந்தோள் மன்னர்கோன் வரதுணவரீமனும்
மற்றவனுக் கினையனான மனுசரிதன் வாட்சடையன்
பொற்றடம்பூண் சீர்பாரந்தகன் புனைமணிப்பொன் முடிசூழிக்
கைந்நிலந்தோய் கரிசூலமும் வாசிவிருந்தமுங் காலாளும்
செந்நிலத்தி னிலஞ்சேரத் திண்சிலவாய்க் கணைசிதறியும்
கரகிரியிற் கருதாதவர் வரகரிசூல நிரைவாரியும்
நிலம்பேர நகர்கடந்து நெடும்பெண்ணு கடமழித்தும்
ஆலும்போர்ப் பரியொன்றா லகனகொங்கி லமர்கடந்தும்
தேவதானம் பலசெய்தும் பிரமதேயம் பலதிருத்தியும்
நாவலந்தீ வடிப்படுத்த நரபதியும் வானடைந்தபின்
வானவன்மா தேவியென்னு மலர்மடந்தை முன்பயந்த
மீனவர்கோ னிராசசீங்கன் விகடபா டலனவனே
அகிபதியா யிரந்தலையா லரிதாகப் பொறுக்கின்ற
மகிமண்டலப் பெரும்பொறைதன் மகாபுசபலத் தாற்றாங்கி
புஜகநாயக தரணிதாரண ஹரணராஜித புஜசந்தராய்
உலப்பிலிமங் கலத்தெதிர்த்த தெவ்வருட லுருத்தசெந்நீர்
நிலப்பெண்ணீற் கங்கராக மெனநிலப் பரணிதந்தும்
மடைப்பகர்நீர்த் தஞ்சையர்கோன் தானைவரை வைப்பூரிற்
படைப்பரிசா ரந்தந்து போகத்தன பனைமுழக்கியுங்
கொடுமபைமா நகர்நிறைந்த குரைகடற் பெருந்தானை
இடும்பையுற் றிரியத்த னிரனோதய மேற்கொண்டும்
புனற்பொன்னி வடகரையிற் பொழில்புடைசூழ் மதில்வஞ்சி
கனற்படவிழித் தெதிர்த்தவீரர் கவந்தமாடக் கண்சிவந்துஞ்
சேவலுயர் கொடிக்குமர னெனச்சிறித் தென்றஞ்சை

காவலனது கரிதூசு பதாதிசங்கங் களத்தவியப்
 பூம்புனனா வற்பதியில் வரம்புரவி வலங்காட்டியும்
 விசயஸ்தம்பம விசும்பணவச் செங்கோற்றிசை விளிம்பணவக்
 குசைமாவுக கொலைக்குன்றமுங் குருதியார முங்கொணர்ந்தும்
 மகுடவர்த்தன ரடிவணங்க மகேந்திரபோக மனுபவிதத
 விகடபாடலன் சிரீகாந்தன் மீநாங்கித சைலேந்திரன்
 ராஜசிகா மணிதென்னன் ராஜிதகுண கணநங்கோன்
 எண்ணிறந்த பிரமதேயமு மெண்ணிறந்த தேவதானமும்
 எண்ணிறந்த பள்ளிச்சந்தமு மெத்திசையு மினிதியற்றி
 உலப்பிலோத வொலிகடல்போ லொருங்குமுன்னந் தானமைத்த
 இராசசிங்கப் பெருங்குளக்கீழ்ச் சூழநக ரிருந்தருளி
 ராஜ்யவர்ஷ மிரண்டாவதி நெதிர்பதினன் காமயாண்டில்—

பொய்யாநொழிப்புலவர் பாண்டியன்வாசலிம்போய்ப் பாதி வசையும்
 பாதி நசையுமாகப் பாடிய கலித்துறை.

893. குழற்கா லரவிர்தங் கூம்பக் குமுதம் பொதியவிழ்ப்ப
 நிழற்கான் மதியமன் ரோநின் றிருக்குல நீயவன்றன்
 அழற்கா ¹லவிர்சடை மீதே யிருந்துமவ் வந்திவண்ணன்
 கழற்கால் வணங்குதி யோவணங் காமுடிக் கைதவனே.

பராந்தகபாண்டியன்.

894. கோலெடுத்துக் கோத்தூரத்துங் கோகனகச் செங்கைவடி
 வேலெடுத்துங் கோத்தூரத்தல் விட்டிலனே—²சால்படுத்த
 பூபால னானும் போமோ ³பராந்தகற்குக்
 கோபால னை குணம்.

பராந்தகபாண்டியன் மெய்க்கிரீத்தி.

895. ஈருவளரச் செயம்வளரத் தென்னவர்தங் குலம்வளர
 அருமறைநான் கவைவளர வனைத்துலகுந் துயர்நீங்கத்
 தென்மதுரா புரித்தோன்றித் தேவேந்திரனோ டினிதிருந்த
 மன்னர்பிரான் வழுதியர்கோன் வடிம்பலம்ப நின்றருளி
 மால்கடலை யெறிந்தருளி மலையத்துக் கயல்பொறித்துச்
 சேரலனைச் செருவில்வென்று திறைகொண்டு வாகைசூழிக்
 கூபகர்கோன் மகட்கொடுப்பக் குலவிழிஞங் கைக்கொண்டு
 கன்னிப்போர் செய்தருளிக் காந்தளூர்ச்சாலை கலமறுத்து
 மன்னுபுகழ் மறையவர்த மணியம்பலத் தினிதிருந்து

(893) தமிழ்நா. 63. ¹லொளிர்சடை. (894) தனிப்பா. ²சீலமிரு. ³புரா
 தனத்தில். (895) T. A. S. ii, 4.

ஆயிரத் தெண்ம ரவிரோதப் பணிப்பணியால்
பறைபேர்த்துக் கன்னாட்டிப் பண்டுள்ள பேர்தவிர்த்து
அளப்பனவுரிதுப்பனவுங் கயலெழுதி யனந்தபுரத் தெம்மாற்கு
நிலவியபொன் மணிவிளக்கு நின்றெரியப் பத்தமைத்து¹

* * * *

தைப்பூசப் பிற்பிறைஞான்று
வந்திருந்தா ரெல்லார்க்கு மாற்றாதே தியாகமிட
அறத்தால் விளங்கிய வாய்ந்த கேள்விப்
புறத்தாய நாடு பூமகட் களித்துத்
தெலிங்கவீமன் குளங்கொண்டு தென்கலிங்க மடிப்படுத்துத்
திசையனைத்து முடனாண்ட சிரீபராந்தகதேவர்க்கு யாண்டு—

வீரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.

896. பூமடந்தையுஞ் சயமடந்தையும் பொலிந்துதிருப் புயத்திருப்பப்
பார்முழுதுங் குடைநிழற்றப் பராக்கிரமத்தான் முடிசூடித்
தென்மது ராபுரித் திருவிளையாட் டத்திற்கண்டு
மன்னரெல்லாம் வந்திறைஞ்ச மலைநாடு கொண்டருளி
மாபா ரதம்பொருது மன்னவர்க்குத் தூதுசென்று
தேவாசுர மதுகைதரித்துத் தேனாருமறை(?)யுங் கொண்டருளி
வடவரையிற் கயல்பொறித்து வானவர்கோ னாரம்பூண்டு
திடவாசகக் குறுமுனிபாற் செந்தமிழ்தூல் தெரிந்தருளி²
செங்கோ லெங்குந் திசையுற நடாத்தி
மன்னிய வீர சிம்மா சனத்தில்
திரைலோக்யமுழு துடையாளொடும் வீற்றிருந் தருளி
மாமுதன் மதிக்குலம்விளக்கிய கோமுதற் கொற்றவன்மரான
திரிபுவனசுக்கரவர்த்திகள் சிரீவீரபாண்டியதேவர்—

சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.

897. பூமலர்வளர் திகழ்திருமகள் புகழாகம் புணர்ந்திருப்ப
நாமலர்வளர் கலைவஞ்சி நலமிருமா மனத்துறையச்
சிமையவரைத் திறன்மடந்தை திருத்தோளின் மிசைவாழ
விமையவர்கோ னன்றிட்ட வெழிலாரங் கழுத்திலங்கப்

¹ஆங்கமைத்த தாயநல்லூர், அடதென் னூட்டரையனென வறிவகையா
லறிந்துணர்ந்து, தென்னவர்தங் குலதெய்வந்தென்குமரிகன்...திருநாள்
விழாவதனிற்(?) (896) T. A. S. ii, 19. ²தளிநுங் கைத்த மாதுரிமை (?)
(897) செந்தமிழ், தொ=4, பக். 514—

பகிரதிபோற் றுய்யபுகழ்ப் படர்வல்லி கொழுந்தோட்டத்
 திகிரிவரைக் கப்புறத்துச் செழுந்திகிரி சென்றுலவத்
 தண்டாள மணிக்கவிகை தெண்டிரைசூழ் பார்நிழற்ற
 வெங்கோபக் கலிகழந்து செங்கோலெண் டிசைநடப்பச்
 செம்முரசின் முகில்முழங்கச் சிலையகன்று விசம்படையத்
 திறம்புலிபோய் வனமடையக்
 கயலிரண்டு நெடுஞ்சிகரக் கனவரையின் விளையாட
 வொருமைமனத் திருபிறப்பின் முத்தியின் நால்வேதத்
 தருமறையோ ரைவேள்வி யாறங்க முடன்கிறப்ப
 வருந்தமிழு மாரியமு மறுசமயத் தறநெறியுந்
 திருந்துகின்ற மனுநெறியுந் திறம்பாது தழைத்தோங்கக்
 குச்சரரு மாரியரும் கோசலருங் கொங்கனரும்
 வச்சிரருஞ் சோனகரும் வந்தியரு முதலாய
 விருநிலமா முடிவேந்த ரிறைஞ்சிறின் று திறைகாட்ட
 வடிநெடு வாளுந் வயப்பெரும் புரவியுந்
 தொடிநெடுந் தோளுமே துணையெனச் சென்று
 சேரனுந் தானையுஞ் செருக்களத் தொழிய
 வாரகம் புலரா மலைநாடு நூறப்
 பருமா மரபிற் பொருதிறல் மிக்க
 சென்னியைத் திறைகொண்டு திண்டோள் வலியிற்
 பொன்னி நாட்டுப் போசலந் தரைசர்
 கலைப்புரி.....டைத்துப் பொங்கு வீரப்புரவியுஞ்
 செருவிற் லாண்மைச் சீங்கணன் முதலாய
 தண்டத் தலைவருந் தானையு மழிபடத்
 துண்டித் தளவில் சோரி வெங்கலிப்
 பெரும்பிணக் குன்ற மிருங்கன் னிறைத்துப்
 பருந்துங் காகமும் பாறுங் .....
 அருந்தி மகிழ்ந்தாங் கமார்க்கள மெடுப்பக்
 குவையுந் திகழ்கதிர் மணியு மடந்தைய
 ரார மார்பு முடன்கவர்ந் தருளி
 முதுகிடு போசளன் றன்னொடு முனையுமது
 தவறென் றன்னை பொற் பெற்றிநட..... ..து
 போலுட் பகையாய்நின்ற
 சேரனைக் கொன்று சினந்தணிந் தருளி
 நண்ணுதல் பிறரா லெண்ணுதற் கரிய
 கண்ணனுர்க் கோப்பதீதைக் கைக்கொண் டருளிய்

பொன்னி சூழ்செல் வப்புன ஞட்டைக்
 கன்னி நாடெனக் காத்தருள் செய்யப்
 பெருவரை யானிற் (?) பின்னகருக் காங்கிய
 கருநட ராசனைக் களிறு திறை கொண்டு
 துலங்கொளி மணியுஞ் சூழி வேழமு
 மீலங்கை காவலனை யிறைநாண் டருளி
 வருதிறை மறுத்தங் கவனைப் பிடித்துக்
 கருமுகில் நிகளங் காலிற் கோத்து
 வேந்தர்கண் டறியா விற்றறிண் புரிசைச்
 சேந்த மங்கலச் சேழம்பதி முற்றிப்
 பல்லவ னடுங்கப் பலபோ ராடி
 நெவ்வினா நாடு நெடும்பெரும் பொன்னும்
 பரும யானையும் பரியு முதலிய
 வரசுரிமை கைக்கொண் டரசவற் களித்துத்
 தில்லையம் பலத்துத் திருநடம் பயிலுந்
 தொல்லை யிறைவர் துணைக்கழல் வணங்கிக்
 குளிர் பொழில் புடைசூழ் கோழிமான் காளி
 (நனி)செறி வேம்பினணிமலர் கலந்த
 தொங்கல் வாகைத் தொடைகள் சூட்டித்
 திங்களுயர் மரபு திகழ்வந் திருந்த
 தன்.....சையா னன்னிலை வினையம்
 (எண்ணருங்) கலைதே ரின்மொழிப் பாவலர்
 மண்ணின்மே லாழி வாழ்கென (வாழ்)த்தக்
 கண்டவர் மனமுங் கண்ணுங் களிப்ப
 வெண்டிறை மகர வேலையி் னெடுவரை
 யாயிரம் பனைப்பணத் தணந்தன் மீமிசைப்
 பாயல் கொள்ளும் பாமஞ்.....கத்
 தொருபெருங் கடவு ளுவந்தினி துறையு
 மிருபெருங் காஹி யிடையிலத் திலங்குந்
 திருவரங் கம்பெருஞ் செல்வம் சிறப்பப்
 பன்முறை யணிதூலா பார மேறிப்
 பொன்மலை யென்னப் பொலிந்து தோன்றவும்
 பொன்வேய்ந் தருளிய செம்பொற் கோயிலுள்
 னெந்திகழ் மாடி லுதைய வெற்பெனத்
 திருவளர் (உலுமணிச் சிங்கா சனதிகை

மரகத மலையென மகிழ்ந்தினி தேறித்
 தினகரோ தயமெனச் செழுங்கதிர் சொரியும்
 கனக மாமூடி கவின்பெறச் சூழிப்
 பாரான் லேந்த ருரிமை யரிவைய
 ரிருமருங்கு நின்று விரிபெருங் கவரியின்
 மந்த வாயையு மலையத் தென்றலு
 மந்தளிர்க் கரங்கொண் டசைய வீச
 ஒருபொழு துத்விடா துடனிருந்து மகிழும்
 திருமக னென்னத் திருத்தோன் மேவி
 யொத்த முடிசூழ யுயர்பே ராணை
 திக்கெட்டிந் நடப்பச் செழுந்தவந் செய்த

* * *

உலகுமுழுது முடையாளொடும் வீற்றிருந் தருளிய
 சீரீகோச்சடை வன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
 சீரிசந்தரபாண்டிய தேவற்கு யாண்டு—

898. வாழ்க கோயில்பொன் வேய்ந்த மகிபதி
 வாழ்க செந்தமிழ் மாலை தெரிந்தவன்
 வாழ்க மண்டலம் யாவையுங் கொண்டவன்
 வாழ்க சுந்தர மன்னவன் தென்னனே.

(சுந்தரபாண்டியன் தில்லையிலு துலாபாரஞ் செய்தது.)

899. இனவரிக் கிம்புரி வெண்பிறைக் கோட்டிகல் வெங்கடுங்கட்
 சினமத்த வெங்கரிச் சுந்தரத் தென்னவன் றில்லைமன்றில்
 வனசத் திருவுடன் செஞ்சொற் றிருவை மணந்ததொக்கும்
 கனகத் துலையுடன் முத்தத் துலையிற் கலந்ததுவே,

(சுந்தரபாண்டியன்செய்த போர்.)

900. வட்ட வெண்குடை மன்னர் தம்புகல்
 கொண்டு மாமூடி கொண்டிபோர்
 மாறு கொண்டெழு போச ளன்றடை
 கொண்டு வாணன் வனம்புகத்
 தொட்ட வெம்படை வீரன் வென்றி
 புனைந்த சுந்தர மாறன்முன்

(898) திருப்புகழி விஜயராகவப்பெருமாள்கோயில் மகாமண்டபத்
 துக் கீழ்ப்பச்சத்துக்கண்ட சாஸனப்பகுதி, (செந்தமிழ். தொ-4,
 பக். 514, 16.) (899) ச. I. I. i, p. 189; செந்தமிழ். தொ-4, பக். 491,

சூழ விட்ட தெலிங்கர் சேனை
 துணித்து வென்றவெங் காத்துமேல்
 விட்ட வெம்பரி பட்ட போதெழு
 சோரி வாரியை யொக்குநேர்
 மேன்மி தந்தரி ணப்பெ ருத்திரன்
 வெண்ணு ரைத்திர ளொக்குமுன்
 பட்ட வெங்கரி யந்த வாரி
 படிந்த மாமுகி லொக்கு மவீழ்
 பரும ணிக்குடை யங்கு வந்தெழு
 பருதி மண்டிலு மொக்குமே.

901. காரேற்ற தண்டலைக் காவிரி நாட்டினக் கானுலவுந்
 தேரேற்றி விட்ட செழுத்தமிழ்த் தென்னவன் சென்றெதிர்த்து
 தாரேற்ற வெம்படை யாரியர் தண்டு படததனியே
 போரேற்று நின்ற பெருவார்த்தை யின்னுப் புதுவார்த்தையே.
902. பண்பட்ட மென்மொழிப் பைந்தொடி கொங்கை பாக்கவைவேற்
 கண்பட்ட முத்த வடங்கண்டுங் காக்கிலன் காடவர்கோன்
 எண்பட்ட சேனை யெதிர்பட் டொழுக வெழுந்தபுண்ணர்
 விண்பட் டலையப் படைதொட்ட சுந்தர மீனவனே.
903. மீளா வழிசெல்ல வேண்டர் தங்களை வென்றதடந்
 தோளான் மதுரைமன் சுந்தர பாண்டியன் சூழ்த்திறைஞ்சி
 யாளான மன்னவர் தன்னேவல் செய்ய வவனிமுட்ட
 வாளால் வழிதிறத் தான்வட வேத்தரை மாத்திறத்தே.
904. கொங்க ருடல்கிழியக் குத்தியிரு கோட்டெடுத்து
 வெங்க ணழலில் வெதுப்புமே—மங்கையர்கண்
 சூழத்தா மம்புனையுஞ் சுந்தரத்தோண் மீனவனுந்
 கீழ்த்தா னிட்ட. விரை.
905. வாக்கியல் செந்தமிழ்ச் சுந்தர பாண்டியன் வாளமரில்
 வீக்கிய வன்கழற் கண்டகோ பாலனை விண்ணுலகிற்
 போக்கிய பின்பவன் தம்பியர் போற்றப் புரந்தாசி
 லாக்கிய வார்த்தை பதினா லுலகமு மாகியதே.

கோமாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி 1.

906. பூமருவிய திருமடந்தையும் புவிமடந்தையும் புயத்திருப்ப
நாமருவிய கலைமடந்தையுஞ் சயமடந்தையு நலஞ்சிறப்பக்
கோளார்ந்த சினப்புலியுங் கொடுஞ்சிலையுங் குலைந்தொளிப்ப
வாளார்ந்த பொற்கிரிமேல் வரிக்கயல்கள் விளையாட
இருங்கடல் வலயத் தினிதறம் பெருகக்
கருங்கலி கடிந்து செங்கோல் நடப்ப
ஒருகுடை நீழ் விருநிலங் குளிர
மூவகைத் தமிழு முறைமையின் விளங்க
நால்வகை வேதமு நவின்னுடன் வளர
ஐவகை வேள்வியுஞ் செய்வினை யியற்ற
அறுவகைச் சமயமு மழகுடன் றிகழ
எழுவகைப் பாடலு மியலுடன் பரவ
எண்டிசை யளவுஞ் சக்கரஞ் செல்லக்
கொங்கணர் கலிங்கர் கோசலர் மாளுவர்
சிங்களர் தெலிங்கர் சீனர் குச்சரர்
வில்லவர் மாகதர் விக்கலர் செம்பியர்
பல்லவர் முதலிய பார்த்திவ ரெல்லாம்
உறைவிட மருளென வொருவர்மு னொருவர்
முறைமுறை கடவதந் திறைகொணர்ந் திறைஞ்ச
இலங்கொளி மணிமுடி யிந்திரன் பூட்டிய
பொலங்கதி ரார மார்பினிற் பொலியப்
பனிமலர்த் தாமரைத் திசைமுகன் படைத்த
மனுநெறி தழைப்ப மணிமுடி சூடிப்
பொன்னிசூழ் நாட்டிற் புலியாணை போயகலக்
கன்னிசூழ் நாட்டிற் கயலாணை கைவளர
வெஞ்சின விவுளியும் வேழமும் பரப்பித்
தஞ்சையு முறந்தையுஞ் செந்தழல் கொளுத்திக்
காவியு நீலமு நின் னு கவினிழப்ப
வாவியு மாறு மணிநீர் நலனழித்துக்
கூடமு மாமதிலுங் கோபுரமு மாடரங்கும்
மாடமு மாளிகையு மண்டபமும் பலவிடித்துத்
தொழுதுவந் தடையா நிருபர்தந் தோகையர்
அழுத கண்ணீ ராறு பரப்பிக்

கழுதைகொண் டுழுது கவடி வித்திச்
 செம்பியனைச் சினமிரியப் பொருதுசுரம் புகலோட்டிப்
 பைம்பொன் முடிபறித்துப் பாணனுக்குக் கொடுத்தருளிப்
 பாடருஞ் சிறப்பிற் பருதி வான்றோய்
 ஆடகப் புரிசை யாயிரத் தளியிற்
 சோழ வளவ னபிலேக மண்டபத்து
 வீராபி லேகஞ் செய்து புகழ்விரித்து
 நானும் பரராசர் நாமத் தலைபிடுங்கி
 மீளுந் தறுகண் மதயானை மேற்கொண்டு
 நீராழி வைய முழுதும் பொதுவொழித்துக்
 கூராழியுஞ் செய்ய தோளுமே கொண்டிபோய்
 ஐயப் படரத் வருமறைதே ரந்தணர்வாழ்
 தெய்வப் புலியூர்த் திருவெல்லை யுட்புக்குப்
 பொன்னம் பலம்பொலிய வாடுவார் பூவையுடன்
 மன்னுந் திருமேனி கண்டு மனங்களித்துக்
 கோல மலர்மே லயனுங் குளிர்துழாய்
 மாலு மறியா மலர்ச்சே வடிவணங்கி
 வாங்குசிறை யன்னந் துயிலொழிய வண்டெழுப்பும்
 பூங்கமல வாவிசூழ் பொன்னம ராவதியில்
 ஒத்துலகந் தாங்கு முயர்மேருவைக் கொணர்ந்து
 வைத்தனைய சோதி மணிமண் டபத்திருந்து
 சோலை மலிபழனச் சோணுந் தானிழந்த
 மாலை முடியுந் தாவருக வென்றழைப்ப
 மான நிலைசூலைய வாழ்நகரிக் கப்புறத்துப்
 போன வளவ னுரிமை யொடுப்புருந்து
 பெற்ற புதல்வனைநின் பேரென்று முன்காட்டி
 வெற்றி யரியனைக்கீழ் வீழ்ந்து தொழுதிரப்ப
 தானோடி முன்னிகழ்ந்த தன்மையெலாங் கையகலத்
 தானோ தகம்பண்ணித் தண்டார் முடியுடனே
 விட்ட புகலிடந்தன் மாளிகைக் குத்திரிய
 விட்டபடிக் கென்று மிதுபிடிபா டாகவெனப்
 பொங்குதிரை ஞாலத்துப் பூபாலர் தோள்விளங்குஞ்
 செங்கயல்கொண் ணேற்றுந் திருமுகமும் பண்டிழந்த
 சோள பதியென்னு நாமமுந் தொன்னகரும்
 மீள வழங்கி விடைகொடுத்து விட்டருளி

வாகைக் கதிர்வேல் வடவேந்தர் தம்பாதம்
 மேகத் தளையணிய வீரக் கழலணிந்து
 விளங்கிய மணியணி வீரசிம் மாசனத்து
 வளங்கெழு கவரி யிருமருங் கசைப்பக்
 கடலென முழங்குங் களிநல் யானை
 வடபுல வேந்தர் மணிப்புயம் பிரியா
 இலகுமுழை யரிவையர் தொழுதுநின் றேத்தும்
 உலகமுழு துடையாளொடும் வீற்றிருந் தருளிய
 கோமாற வன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
 சோனாடு வழங்கி யருளிய
 ஸ்ரீ சுந்தரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு—

ஐடி சுந்தரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.—2.

907. பூமலர் திருவும் பொருசய மடந்தையும்
 தாமரைக் குவிமுலை சேரப்புயத் திருப்ப
 வேத நாவின் வெள்ளிதட் டாமரைக்
 காதன் மாது கவின்பெறத் திளைப்ப
 வெண்டிரை யுடுத்த மண்டிணி கிடக்கைத்
 திருநில மடந்தை யுரிமையிற் களிப்பச்
 சமயமு நீதியுந் தருமமுந் தழைப்ப
 இமையவர் விழாக்கொடி யிடந்தொறு மெடுப்பக்
 கருங்கலிக் கனல்கெடக் கடவுள் வேதியர்
 அருந்தொழில் வேள்விச் செங்கனல் வளர்ப்பச்
 சுருதியுந் தமிழுந் தொல்வளங் குலவப்
 பொருதிற் லாழி பூதலஞ் சூழ்வா
 ளருகை யிருசெவி மும்மத நாற்கோட்
 டயிரா வதமுதற் செயிர்தீர் கொற்றத்
 தெண்டிசை யானை யெருத்த மேறிக்
 கோசலந் துளுவங் குகிரங் குச்சரம
 போசல மகதம் பொப்பளம் புண்டரம்
 கலிங்க மீழப் கடாரங் கவுடர்
 தெலிங்கஞ் சோனகஞ் சீன முதலா
 விதிமுறை திகழ வெவ்வேறு வகுத்த
 முதுநிலக் கிழமையின் முடிபுனை வேந்தர்க்
 கொருதனி நாயக னென்றுல கேத்தத்

திருமுடி சூடிச் செங்கோ லோச்சிக்
கொற்றத் தரளக் குளிர்குடை நீழற்
கற்றைக் கலரி காவலர் வீச
மிடைகதிர் நவமணி வீரசிங் சாதனத்
துடன்முடி சூடி யுயர்குலத் திருவெனப்
பங்கய மலர்க்கரங் குவித்துப் பார்த்திவர்
மங்கையர் திரண்டு வணங்குஞ் சென்னிச்
சுட ரொளி மவுலிச் சூடா மணிமிசைச்
சிவந்த விணைமலர்ச் சிறடி மதுகரம்
கமலமென் றணுகு முலகமுழு துடையாளோடு
வீற்றிருந்தருளிய
மாமுதன் மதிக்குலம்விளக்கிய கோமுதற் கோமாறவன்மரான
திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீசந்தரபாண்டிய சேவர்க்கு
யாண்டு—

சுந்தரபாண்டியன் செய்த கோபுரத்திதழ்ப்பணி.

- 908, சந்திர சேகரர் தென்மது ரேசர்தஞ் சந்திரியில்
வந்தொரு கோபுர மாமக மேரு வளர்த்ததெனச்
சுந்தர பாண்டியன் கோபுரமொன்று துலங்கச் செய்தான்
மந்தர நேர்புயன் சுந்தர பாண்டிய மன்னவனே.

துலசேகரபாண்டியன்,

- 909, உடைய சிவன்புதல்வ னுக்கிரனுக் கப்பால்
அடையுமுடி யையெட்டி லக்கத்—துடையறுபத்
தையா யிரத்தறுநூற் றைர்பதின் மேலழகன்
கைவேற் குலசே கரன்.

துலசேகரபாண்டியனது வேப்பத்தூத்தினம்.

- 910, தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
புனக்குடிக் கோமான் புதல்வன்—மனக்கினிய
தென்னிம்பை பூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
கன்னன் குலசே கரன்.

கோமாறவர்மன் துலசேகரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.

- 911, தேர்போ லல்குற் றிருமகள் புணரவும்
கார்சேர் கூந்தற் கலைமகள் கலப்படவும்

(908) மதுரைத்திருப்பணிமாலு. 7. (909) செந்தமிழ், iv, பக். 690.
(910) திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடல், பெரும்பற்றப்புலிதூர் கம்பி
லரலாறு. (911) சாஸனம்.

பார்மகள் மனத்துப் பாங்குட னிருப்பவும்
செங்கோ னடப்பவும் வெண்குடை நிழற்றவும்
கருங்கலி முருங்கவும் பெரும்புகழ் விளங்கவும்
காணிலை செம்பியன் கெட்புலி யானவும்
மீனம் பொன்வரை மேருவி லோங்கவும்
முத்தமிழ் மனு தூலு நான்மறை முழுவதும்
எத்தவச் சமயமு மினி துடன் விளங்கவும்
சிங்கணங் கலிங்கந் தெலிங்கஞ் சேதிபம்
கொங்கணங் குதிரம் போசளங் குச்சனம்
முறைமையி னாளு முதுநீல வேந்தர்
நிறைமுறை காட்டிச் சேவடி வணங்க
மன்னர் மாதர் பொன்னணி கவரி
இருபுடை மருங்கு மொருபடி யிரட்டப்
பழுதறு சிறப்பிற் றீசமுலை காவலன்
வீரசிங் காசனத் தோராங் கிருந்தே
யாரும் வேம்பு மணியிதழ் புடையாத்
தாருஞ் சூழ்ந்த தடமணி மகுடம்
பன்னூ றாழி தொன்னிலம் புரந்து
வாழ்கென ..... மகிழ்ந்துடன் சூடி
அலைமகள் முதலா மரிவையர் பரவ
உலகமுழு துடையா ளொடும்வீற்றிருந் தருளின
கோமாற வன்மரான திரிபுலன சக்கரவர்த்திகள்
பூஞ்ஞலசேகர தேவர்க்கு யாண்டு.—

912. கொத்தலருந் தாரான் குலசே கரன்கூடற்
பத்தி யிளங்கமுகின் பாளைதொறுந்—தத்திவரும்
தாளஞ் சுகமே தலைவர் நமைப்பிரிந்தால்
நாளஞ் சுகமே நமக்கு.

913. பூதம்பணி கொண்டாய்கடல் பாதந்தொழ நின்றாய்
புயலைத்தலை யிட்டாய்கயல் பொற்குன்று பொறித்தாய்
மூதண்டபு ரேசன்கதிர் முடிசுந்த முனிந்தாய்
மூரிக்கலை வேளாண்மை முடிக்குந்திற மரிதோ
வேதண்டமொ ரெட்டுங்கிளர் வேழங்கனொ ரெட்டும்
விடநாகமு முடனெஞ்ஞ விழாமற்புவி யானும்
கோதண்ட முகுந்தாவா குலசேகர மாறா
கூடற்பதி யிறைவாவுயர் கொற்கைப்பெரு மாளே.

(912, 913) தஞ்சைச் சரசுவதிமால் பிரதி.

914. சுரும்பேய்க்கு வாத்கண்ணி பங்காளர் கண்கொண்டு சுட்டுவிட்ட பெரும்பேய்க்கு வேப்பிலைக் காப்புத வாய்பிணர் சேர்பசங்கோங் கரும்பேய்க்கு மென்முலை யாரமு தூட்டி யடர்ந்துகொல்ல வரும்பேய்க்கு வானுத வங்குல சேகர மன்னவனே.
915. சடம்பழுக் குங்கிழட் கிக்குரு கீர்தலை சாய்த்துநின்ற முடம்பழுக் குங்கைகை நற்றுறை யிற்தெங்கு முப்புடைக்காய் குடம்பழுக் குங்கொற்கை யான்குல சேகரன் கூடலிலென் னுடம்பழுக் குஞ்சிறை யும்பழி கா ருணர்ந்திலரே.
916. அலைகுளிப் பாட்டுஞ் சலராசி யேழு மடங்கவுண்டு மலைகுளிப்பாட்டவருங்கொண்டல்காடெவ்வர்மார்பில்வெள்வேற் கொலைகுளிப்பாட்டுங்குலசேகரன் கொற்கைக் கொம்பின் கண்ணீர் முலைகுளிப் பாட்டவன் னோவெம்மை நீர்விட்டு முந்துவதே.

விக்கிரமபாண்டியன்.

917. சீர்கொண்ட வெள்ளாறு குருதிப் பெருங்கிற் செவ்வாறு பட்டோட உவ்வாறு சென்றப் போர்வென் னுணப்பேய் நடங்கண்ட தற்பின் புலியூர் நடங்கண்ட புவனேக வீரா பார்பண் டாந்துண்டொ ராலிற் கிடக்கும் பச்சைப் பசுங்கொண்ட லேபற்ப நாபா கார்கொண்ட நின்கையில் வேலுக்கு வற்றுங் கடலல்ல வென்பேதை கண்டந்த கடலே.
918. மாறுபடு மன்னவர்தங் கைபூண்ட வாளிரும்பு வேறுமவர் கால்பூண்டு விட்டதே—சீறிமிக வேட்டந் திரிகளிற்று விக்கிரம பாண்டியன்றன் நாட்டங் கடைசிவந்த நாள்.
919. மீனவற்கு விக்கிரம பாண்டியற்கு வேந்தரிடம் யானை திருவுள்ளத் தேறுமோ—தானவரை வென்றதல்ல மேனிநிறம் வெள்ளையல்ல செங்கனகக் குன்றதல்ல நாலல்ல கோடு.
920. ஏந்து மருவி யிரவி புரவியின்பூன் பூந்துவலை வீசும் பொதியிலே—காந்துசின

(914—916) தனிப்பா. (917-918) சிதம்பரசாஸனம்; S. I. I. IV, No. 228. (919-420) சாஸனப்பாடல்கள்; செந்தமிழ். IV. பக்கம் 493-494.

வேணு டனைவென்ற விக்கிரம பாண்டியன்மெய்ப்
பூணூரம் பூண்டான் பொருப்பு.

921. புயலுந் தருவும் பொருகைப் புவனேக வீரபுனல்
வயலுந் தரளந் தருகொற்கை காவல வாரணப்போர்
முயலுந் கணபதி மொய்த்தசெஞ் சோதி முகத்திரண்டு
கயலுண் டெனுமது லேமுனி வாரிய காரணமே.

922. வெங்கண் மதயானை விக்கிரம பாண்டியனே
பொங்கி வடதுரைபிற் போகாதே—யங்கிருப்பான்
பெண்ணென்று மீண்ட பெருமானே பேரிசையாழ்ப்
பண்ணென்று வேயலாய் பகை(?)

விக்கிரமபாண்டியன் செய்த மதுரைத் திருப்பணிகள்.

923. மட்டா ரலங்கல் புனைசோழன் விட்ட மதகளிற்றைக்
கட்டா ரழல்விழிச் சிங்கக் கணைதொட்டுக் காய்ந்தசொக்கர்க்
கட்டாலை மண்டப முண்டாக்கி னானல் லறந்தழைப்பப்
பட்டாபி டேகம் புனைகூடல் விக்கிரம பாண்டியனே.

924. கல்லானை யானதை யெல்லாருங் காணக் கரும்புதந்த
எல்லாமும் வல்லசித் தர்க்குப்பொற் கோயி லினிதமைத்தான்
வல்லாரில் வல்லவன் சந்தரகு லேச மகாமன்னவன்
பல்லாருங் போற்ற வருகூடல் விக்கிரம பாண்டியனே.

பராக்கிரமபாண்டியன்.

(“சார்வபௌமன் பாண்டியன்வாசலில்வந்து அவன்புறப்படவில்லை
யென்று பழியாகப் பாதிபாடி, அவன் வந்து வணங்கப்
புகழாகப் பாதி பாடியது”)

925. எண்ணீர்மை நூலுந் சுகத்திய னுமிவ னென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மை யாந்நி விரகல்ல விக்கிரம மாறன்செஞ்சொற்
பண்ணீர்மை லேனும் பராக்கிரம மாறன் பதங்கழுவுந்
தண்ணீர் னூ டில்ல வேரூம்ப யோனி தமிழ்சுற்றதே.

926. வடிவைவந்த வேல்வல்ல வையந் தொழநின்ற மாறன்முன்னாட்
படிவைத்த வேட்டிப் பராக்கிரம பாண்டியன் பார்புரக்க
முடிவைத் தின்பு பரராசர் தங்கண் முறைமைவிட்டுக்
குடிவைத் துண்டி யிய கானிலும் வானிலும் குன்றிலுமே.

(921—922) காசனப்பாடல்கள்; செந்தமிழ். IV, பக். 493—494.
(923-924) மதுரைப் பாண்டியன்மலை. 10, 11. (925) தமிழ்நா. 147. (926)
மதுரைச் சொக்கநாட்டில் மலைக்கோபுரத்துக் கண்ட காசனப்பாட்டு.

927. கடந்தாங்கும் வேழப் பிடர்க்கே வரக்கண்டு கண்கண்முத்து
வடந்தாங்க ¹வாடு மயிற்கென்செய் கேள்பல வாய்கடொறும்
விடந்தாங்கு பாம்பின் ²படத்தே யுறுத்திப் பதித்தொருகாற்
படந்தாங்க வாடும் புயலே பராக்ரம பாண்டியனே.
928. சுரராசி சம்பு வயிரியென் மாது சரீரமெல்லாம்
பொரரா சரத்துக் கிவள்பொரு ளோபசம் பொற்கிரண
சுரராச திவ்ய கிரீட விபாடத் தொடித்தடக்கைப்
பரராச ராவண ராமா பராக்ரம பாண்டியனே.
929. காளை முகிற்குல மெல்லாம் விலங்கு அடந்திட்டீ
வேளையு மப்படிச் செய்திலே பேவினோ மெல்லவயில்
வாளை குதித்து வளர்பூங் கமுகின் மடமலாடியப்
பாளை முறிக்குந் துறைவா பராக்ரம பாண்டியனே.
930. ஆர்க்குங் குளிரு நிலவுயர் கோனின் மலங்கல்பெரு
வார்க்குங் குமமுலை யாட்கன லாகும் படக்குந்தெற்கும்
மேற்குங் கிழக்கு மொருவெருப் பாய்மின்னு விண்ணெயெட்டிப்
பார்க்கும் புகழுக் கிறைவா பராக்ரம பாண்டியனே.
931. கடாம் பொறுத்த விழியாள் கதலிக் குருத்திலிட்ட
நரம் பொறுக்க வறிந்தில னேயித்தர னிட்டசெம்பொ
னாரம் பொறுத்த புயமீதி லாயிர நாவரசு
பாரம் பொறுத்த புயலே பராக்ரம பாண்டியனே.
932. காம்பு வனம்புக்க தோளாட்கு நின்றன் கழுத்திலிட்ட
வேம்பு தனக்கும் விதியில்லை யோவெருண் டாய்ச்சியர்கள்
தாம்பி னடிக்க வரலோடு கட்டத் தடைப்பட்டுச்சிப்
பாம்பி னடிக்கின்ற மாலை பராக்ர பாண்டியனே.
933. ஒருவா ணுதல்பண் டெங்களிக்க வுயர்வா முகடு கிழித்தெழுந்து
மருவார் தருவின் மரங்கொணர்ந்த மதுரை வடிவே ³லதிவீரா
அரவார் வேம்பின் பசுவகண்ணி யட்டி யிறைவிக் கருளென்னு
இரவா விருக்க நீயளித்தற் கிரையா திருத்தா யிதுநாளே.
பராக்ரமபாண்டியன்செய்த திருப்பணி.
934. சிரமேவு கங்கை யணிசொக்க நாதர்க்குச் சீர்பெறவே
உரகா திபனுறை பாதலம பேதித் துவானங்கட்டித்

(927) தஞ்சைச் சரசுவதிமால பிரதி: ¹வாடுங் கிளிக்கெனசெய் கேன்மணி வாய்திறக்க. ²படத்தின் மிசைதிமி தித்தியென. (928—933) தனிப்பா. ³லதிவீரா; இப்பாடத்தால், அதிவீரராமபாண்டியனுக்கருளியதாக இச்செய்யுள் அமையும். (934) மதுரைத்திருப்பணிமலை. 12.

திரமேஷு மேரு வெனக்கோ புரமேற் றிசையமைத்தான்
பரராசர் நாளும் பணியும் பராக்ரம பாண்டியனே.

935. ஆலி னிலைக்கு ளடங்கிய மாய னவனியெல்லாம்
சேலி லடக்கிய செண்பக மாறன்றெவ் வேந்தர் தம்மை
வேலி லடக்கிய வையந் தொழுதென்னன் மீண்டுமுன்னைக்
காலி லடக்குவன் காணத் தருங்கொழி கார்க்கடலே.
936. வெறிக்குங் குமக்கொங்கை மீதே யிளம்பிறை வெள்ளைநிலா
எறிக்குங் பொழுதுவந் தாயிலே யேயிலங் காபுரியைக்
குறிக்கின்ற ராவணன் பொன்முடி பத்துங் குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்ற சண்பக மாறா பராக்ரம பாண்டியனே.
937. மற்றொப் பிலாக்கொடைச் செண்பக மாற வரோதயநின்
வெற்றிக் கிரண்டுண் டடங்காத காரிய மேருகிரிச்
சுற்றுக்குங் கீர்த்தி யடங்காது நின்னுடைத் தோடழுவாக்
கற்றைக் குழலிக்கு மாலடங் காதிது கைகண்டதே.
அரிகேசரி—பராக்கிரமபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.

938. பூமிசை வனிதை மார்பினிற் பொலிய
நாமிசைக் கலைமக ணலமுற விளங்கப்
புயவரை மீது சயமகன் புணரக்
கயலிணை யுலகின் கண்ணெனத் திகழச்
சந்திர குலத்து வந்தவ தரித்து
முந்தையோர் தவத்து முளையென வளர்ந்து
தென்கலை வடகலை தெளிவுறத் தெரிந்து
மன்பதை புரக்க மணிமுடி புனைந்து
சங்கர சரண பங்கயஞ் சூடிச்
செங்கோலோச்சி வெண்குடை நிழற்றி
வான வாரியு மன்னருள் வாரியும்
தான வாரியுந் தப்பா தளித்து
மறக்களை பறித்துநல் லறப்பயிர் விளைத்துச்
சிங்கையி லனுரையி லிராசையிற் செண்பையில்
விந்தையி லறந்தையின் முதலையில் வீரையில்
வைப்பாற்.....மன்னரை வெந்தண்
டெப்பாற்றிசையு மிசைவிளக் கேற்றிப்

(935) சாஸனப்பாட்டு; செந்தமிழ், தொகுதி, 4. பக். 494.

(936—937) தனிப்பா. (938) T. A. S. 1. P. 91.

பதினெண் பாடைப் பார்த்திவ ரனைவரும்
 திறையுஞ் சின்னமு முறைமுறை கொணர்ந்து
 குறைபல விரந்து குரைகழ லிறைஞ்ச
 அவரவர் வேண்டிய தவரவர்க் கருளி
 அந்தண ரனேகர் செந்தழ லோம்ப
 விந்தைமுத லகர மைந்திடத் தியற்றிச்
 சிவநெறி யோங்கச் சிவார்ச்சனை புரிந்து
 மருதா ரவர்க்கு மண்டப மமைத்து
 முன்னொரு தூறு மூங்கில்புக் கிருந்த
 சிற்பரர் தம்மைத் திருவத்த சாமத்துப்
 பொற்கலத் தமுது பொலிவித் தருளிச்
 சண்பக வனத்துச் சங்கரர் தமக்கு
 மண்டப மமைத்து மணிமுடி சூட்டி
 விழாவணி நடாத்தி விரைப்புன லாடல்
 வழாவகை நடாத்ததின் மன்னரு ளதனால்
 வற்றா வருவியும் வற்றி வற்கடம்
 உற்றவிக் காலத் துறுபுன னல்கென
 வேண்டியப் பொழுதே வேறிடத் தின்றிச்
 சேண்டரு புனலிற் செழும்புன லாட்டி
 மின்கால் வேணி விசுவநா தர்க்குத்
 தென்கா சிப்பெருங் கோயில் செய்து
 நல்லா கமவழி நைமித் திகமுடன்
 எல்லாப் பூசையு மெக்கோ யிலினும்
 பொருண்முத லனைத்தும் புரையற நடாததித்
 திருமலி செம்பொற் சிங்கா சனமிசை
 உலக முழுது முடையா ளுடனே
 இலகு கருணை யிரண்டுரு வென்ன
 அம்மையு மப்பனு மாயனைத் துயிர்க்கும்
 இம்மைப் பயனு மறுமைக் குறுதியும்
 மேம்பட நல்கி வீற்றிருந் தருளிய
 ஸ்ரீ அரிகேசரி பராக்கிரம தேவர்க்கு யாண்டு.--

939. அன்பினுடன் சகாத்தமா யிரத்து முந்நூற்
 நறுபத்தெட் டதன்மேல்வை காசித் துங்கள்
 மன்றியதி யீரைந்திற் பூர்வ பக்க
 மருவதச மியில்வெள்ளி வாரந் தன்னில்

மின்றிகழுத் தரநாண்மீ னத்தில் வாகை

வேலரிகே சரிபராக் ரமம கீபன்

தென்றிசையிற் காசினகர்க் கோயில் காணச்

சென்று நின்று கருடணைதான் செய்வித் தானே.

940. பன்னுகலி யுகநாலா யிரத்தைஞ் ஞாற்றைம்

பத்தெட்டின் மேலெவரும் பணிந்து போற்றச்

செந்நெல்வயற் றென்காசி நகரி னற்கார்த்

திகைத்திங்கட் டியதிபைந்திற் செம்பொன் வார

மன்னியமார் கழிநாளின் மதுரை வேந்தன்

வடிவெழுதொ ணைதபராக் ரமம கீபன்

சொன்னவரை போற்றிருக்கோ புரமுங் காணத்

துடியிடையா யுபான முதற் றுடங்கினே.

941. மென்காசை மாமல ரன்னமெய் யோற்கும் விரிஞ்சனுக்கும்

வன்காசு தீர்த்திடும் விச்சுவ நாதன் மகிழ்ந்திருக்கப்

பொன்காசை மெய்யென்று தேடிப் புதைக்குமிப் பூதலத்துத்

தென்காசி கண்ட பெருமான் பராக்ரமத் தென்னவனே.

942. ஒங்கு நிலையொன்ப துற்றதிருக் கோபுரமும்

பாங்குபதி னென்று பயிறாணுந்—தேங்குபுகழ்

மன்னர் பெருமான் வழுகிண்ட தென்காசி

தன்னிலன் றி யுண்டோ தலத்து.

943. அணிகொண்ட விர்த வணங்குமொன் றேயடி யேற்குனக்கு

மணிகொண்ட வாசன் மணியுமொன் றேபகை மன்னரையும்

பிணிகொண்ட காரையு முநீ ரையும்பெரும் பூதத்தையும்

பணிகொண்ட செண்பகத் தென்னு பராக்ரம பாண்டியனே.

பராக்ரமபாண்டியன் தென்காசிக் கோயில்கண்டு பாடியவை.

944. ஆரா யினுமித்தத் தென்காசி மேவும்பொன் னாலயத்து

வாராத தோர்குற்றம் வந்தாலப் போதங்கு வந்ததனை

நேராக வேயொழித் துப்புரப் பார்களை நீதியுடன்

பாரா ரறியப் பணிந்தேன் பராக்ரம பாண்டியனே.

945. அரிகே சரிமன் பராக்ரம மாற னரனருளால்

வரிசேர் பொழிலணி தென்காசிக் கோயில் வகுத்துவலம்

(940—941) T. A. S. I, P. 91. (942—945) செந்தமிழ்த்தொகுதி 4, தென்காசிச்சாஸனப்பகுதி.

புரிசேர் கடற்புவி போற்றவைத் தேனன்பு பூண்டிதனைத்
திரிசேர் விளக்கெனக் காப்பார்பொற் பாதமென் சென்னியதே.

946. சாத்திரம் பார்த்திங்ஙவன் யான்கண்ட பூசைக டாநடத்தி
வத்தியன் பால்விசுவ நாதன்பொற் கோயிலென் றும்புரக்கப்
பார்த்திவன் கொற்கைப் பராக்ரம மாறன் பரிவுடனங்
கோத்திரந் தன்னிலுள் ளார்க்கு மடைக்கலங் கூறினனே.
947. சேலே றியவயற் றென்காசி யாலயந் தெய்வச்செய
லாலே சமைந்ததிங் கென்செய லல்ல வதனையின்னம்
மேலே விரிவுசெய் தேபுரப் பாரடி வீழ்ந்தவர்தம்
பாலேவல் செய்து பணிவன் பராக்ரம பாண்டியனே.
948. மனத்தால் வகுக்கவு மெட்டாத கோயில் வகுக்கமுன்னின்
றெனைத்தான் பணிகொண்ட நாதன் றென் காசியை யென் றுமண்
நினைத்தா தரஞ்செய்தங் காவல்புனையு நிருபர்பதந் [மேல்
தனைத்தா னிறைஞ்சித் தலையீதி யானுந் தரித்தனனே.
949. பூந்தண் பொழில்புடை சூழுந்தென் காசியைப் பூதலத்திற்
றுந்தங் கிளையுட னேபுரப் பார்க்கன்செந் தாமரையான்
காந்தன் பராக்ரமக் கைதவன் மான கவசன்கொற்றை
வேந்தன் பணிபவ ராகியெந் நாளும் விளங்குவரே.

பராக்ரமபாண்டியன் சீவபதமடைந்தது.

950. காண்டகு சீர்புனை தென்காசிக் கோபுரக் கற்பணியா
றுண்டின் முடித்துக் கயிலைசென் றானகி லேசர்பதம்
பூண்டுறை சிங்கை யரிகே சரிவிந்தைப் போர்கடந்த
பாண்டியன் பொன்னின் பெருமாள் பராக்ரம பாண்டியனே.
951. கோதற்ற பத்தி யறுபத்து மூவர்தங் கூட்டத்திலோ
தீதற்ற வெள்ளிச் சிலம்பகத் தோசெம்பொ னம்பலத்தோ
வேதத்தி லோசிவ லோகத்தி லோவிசுவ நாதனிரு
பாதத்திலோ சென்று புக்கான் பராக்ரம பாண்டியனே.
952. ஏரார் சகாத்தமூந் னூற்றுட னுயிரக் தெண்பத் கைஞ்சிற்
ரோரு மார்கழிச் சித்திரை நாளிற் சிறந்துகுற்றம்
வாராத பூர ணையினிற் பராக்ரம மாறனெங்கோன்
[காராருங் கண்டத் தரன்கயி லாயந்தான் கண்டனனே?]

(946—952) செந்தமிழ்த்தொகுதி 4. தென்காசிச் சாஸனப்பகுதி,

வீரவேள் குலசேகரபாண்டியன் முடிசூடியகாலம்.

953. ஏறிய சகாத்தமா யிரத்தாநானூற் றெழுபஃ
தியனாவி லாண்டொரி தாபிதனின் மா தந்
தேறியசித் திரையிலிரு பத்தொன்ப தாகுந்
தேதியிரண் டாம்பக்கந் திங்களுரோ கணிநான்
வீறுயர்ந்த மிதுனத்து நெல்வேலி மாறன்
வீரவேள் குலசேக ரச்செழிய னென்றும்
சூறுபுனை யகிலேசர் காசியிலே வீனங்க
வணிமயிலி தரித்தனன்பா ரரசர்பணிந் தனரே.
954. ஏடியன் மாலை யணிந்தாலும் வாடு மெனப்புலவர்
பாடிய வீரவெண் பாமாலை யைப்பொன்னின் பாண்டியன்போர்
தேடியவேற் செழியன்குல சேகரத் தென்னனைப்போற்
சூடிய வேந்தருண் டோவொரு வேந்தரைச் சொல்லுகிலே.
955. விண்ணாடர் போற்றுந்தென் காசிப்பொற் கோபுர மீதிலெங்கள்
அண்ணாள்வி செய்த பணியிப் படிக்குறை யாய்க்கிடக்க
ஒண்ணு தெனக்கண் டியர்ந்ததட் டோடெங்கு மூன்றுவித்தான்
மண்ணாளு மாலழ கன்குல சேகர மன்னவனே.

சீவலவேள்மாறன் முடிசூடிய காலம்.

956. சகன்கால மாயிரத்து நானூற்றெண் பத்தாறிற் சலதி சூழ்ந்த
செகங்காண விரத்தாக்கி சித்திரையி லிருபதாந் தேதி வேந்தர்
புகழ்ந்தேவல் செய்பூர்வ திதியாறின் முதல்வாரம் புனர்பூ சத்திற்
சுகந்தாதி புனையழகன் சீவலவே ளெனமகுடஞ் சூடி னானே.

அதிவீரராமபாண்டியன்.

957. அத்தர்தென் காசிகண் டோன்கண்ட வாலயமு
மடியாரும் வாழ்வு பெறவந்
தழகனதி வீரரா மன்கருவ மானியம
தாகக் கொடுத்த படிதான்
சித்திரைப் பரணியூர்த் தெண்டதோ டப்பொன்
திரும்பக் கொடுத்த ஐயிற்
செங்கோட்டை யார்கொண்ட பகுதியு றீறுத்தித்
திருக்கோயி லிற்பகுதியாய்

(953—957) செந்தமிழ்த்தொகுதி 4. தென்காசிச்சாஸனப்பகுதி.

வைத்ததை யறக்கழித் தாயங் கணக்குடன்

மகாநவமி திருநாளிடை

வந்த காணிக்கைபாட் டப்பகுதி காணம்பல்

வரியிவையெ லாங்கழித்தாப்

பத்தியாய்க் குணராம நாதர்க்கு மேற்படி

பணங்கழித் தடியர்வீட்டுப்

பணமுங் கழித்திப் படிச்சருவ மானியப்

பட்டயமு மருளி னானே.

விரபாண்டியன் முடிசூடியகாலம்.

958. நண்புற் றெதிரந்தகலி நாலா யிரத்தறுநூற்
 றெண்பத்தொன் பரணி லிருங்கடல்குழ்—மண்பெற்று
 மின்னுமகு டம்புனைந்தான் வேல்வீர மாறனென
 மன்னவர்கோ மானபிரா மன்.

விரபாண்டியன் முடிசூட்டுநாட் காசிக்கலியன்கவிராயன்
 பாடிய மங்கலம்.

(நாண்மங்கலம்).

959. சீர்கொண்ட செங்கமலை வாழத் திறையாடைப்
 பர்கொண்ட வாள்வீர பாண்டியனென்—தேர்கொண்ட
 கானுலா மாலைக் கனகமகு டம்புனைந்தான்
 மானவே லானபிரா மன்.

(குடைமங்கலம்).

960. சேணுலவு வெண்டிங்கட் செல்வனெனத் தண்ணென்று
 நீணிலமோ ரேழு நிழற்றுமே—பேணிவந்து
 பூவேந்த ரேத்தும் புகழ்வீர பாண்டியனங்
 கோவேந்தன் கொற்றக் குடை.

(வாண்மங்கலம்).

961. பற்றலர்மண் கொள்ளும் பணிந்தார்க் கரசளிக்குங்
 கொற்ற முயர்க்குமறங் கூருமே—விற்தடந்தோள்
 வில்லவனை வென்றுகொண்ட வீரமா தன்செழியன்
 வல்லமெறிந் தானேந்து வாள்.

962. கற்றுணர்ந்தோன் காசிக் கவியன் கவிராயன்
மற்றடந்தோன் வேல்வீர மாறனுக்குச்—சொற்புனைந்தான
நாண்மங் கலமு நவிற்புகுடை மங்கலமும்
வாண்மங் கலமும் வகுத்து.

(வாணன்) நாலுதாழியரைப் பாண்டியன்மலை வாங்கிக்கோவோ
அனுப்ப அவர் பாடியவை.

963. தென்னவா மீனவா சீவலமா ருமதுரை
மன்னவா பாண்டி வரராமா—முன்னஞ்
சுரும்புக்குத் தாரளித்த தூயதமிழ் நாடா
சுரும்புக்கு வேம்பிலே சுண்.

964. மாப்பைந்தார்க் கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க் கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க் காசைகொண்டு விட்டாளே—பூப்பைந்தார்
சேர்த்திருக்கு நெல்வேலிச் சீவலமா ருதமிழை
ஆய்த்திருக்கும் வீரமா ரு.

965. வேம்பா கிலுமினிய சொல்லிக்கு நீயந்த
வேம்பா கிலுமுதவ வேண்டாவோ—தேம்பாயும்
வேலையிலே வேலைவைத்த மீனவா நிற்புயத்து
மாலையிலே மாலையைத்தாள் மான்.

“இந்த ழன்றுகவிக்கும் மாலையோடாகப் பின்னெருத்தி
பாடியது.”

966. இலகு புகழாறையேகமப வாணன்
அலகை வரும்வரு மென்றஞ்சி—யுலகறிய
வானவர்கோன் சென்னியின்மேல் வண்ண வளையெறிந்த
மீனவர்கோன் கைவிடான் வேம்பு.

[“இதுகேட்டு மலை கொடுத்தான்”]

967. நடந்த தெங்குநின் நெங்கின நடப்பது
நம்மையோ கமலத்து
மடந்தை யென்பது வந்தது வரவொரு
வாசகந் தந்தாலோ
கடந்த ருங்களிற் றண்ணல்சீ வலவனற்
களவழி நன்னாட்டிற்

(962) T. A. S. I., 115—6. (963—966) தமிழ்நா., 179—82.
(967) இறையனாகளவியல் மேற்கோள்விளக்கம்,

ரோடர்ந்து வண்டினம் பின்வர முன்வருந்
துடியிடை மடவீரே.

968. பூணித் திலத்துப் புயல்வீர மாறன் புகல்கவிக்கு
நாணிப் புலவர்செல் லாதென்செய் வாரிந்த நானிலத்தில்
ஆணிக் கனக மணந்தரிற் பூமணம் யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந் தித்திக்கி னென்னொரு மற்ற மதுரங்களே.

969. மங்கலமங்கையராய் மன்னவர் கன்னியராய்
மைந்தர் வயிற்றினராய் வாழ்வின ராயதிலே
திங்கணி றைந்துவருஞ் சேயிழை யார்நடைபோல்
தென்ற லசைந்துவருஞ் செந்தமிழ் நாடுடையாய்
கங்கையி னன்கொழுநா காவிரியின் கணவா
கன்னித னுயகமே சென்னிந னுடுடையாய்
எங்க ளிளங்கொடிதா னுங்க ளிளம்பிறையால்
எத்தனை கோடியிராசிப்படி வாவெதே.

பல்லவர்.

பல்லவன் வடுகர்முனையிற் பல்லா கவர்ந்தது.

970. முலைபொழி தீம்பான் மண்சேறு படுப்ப
மலர்தலை யுலக மோம்பு மென்ப
பரிசிலைத் தொண்டைப் பல்லவ னுணையின்
வெட்சித் தாயத்து வில்லே ருழவர்
பொருந்தா வடுகர் முனைச்சுரங்
கடந்து கொண்ட பல்லா நிரையே.

கச்சியார்கோ-சிங்கன்.

(சிறப்பில் கலித்தாழிசை).

971. நிலமகள் கேள்வனு நேர்கழலி னுணும்
நலமிசு கச்சியார் கோவென்பவே
நலமிசு கச்சியார் கோவாயி னுணும்
சிலைமிசு தோட்சிவக னவனென்பவே
செருவிடை யானை யவனென்பவே.

(968) தனிப்பா. (969) தஞ்சைச் சரசுகவதிமால்பிரதியிற் கண்டது.
(970) தொல். அகத். 54. (971) யாப். வி. 87.

மகேந்திரபல்லவன்.

972. தொண்டையந்தார் வேந்தன் சுரேந்திரப் போத்தரையன்
வெண்கோட்டின் றென்பான் மிகமகிழ்ந்து—கண்டான்
சரமிக்க வெஞ்சிலையான் சத்துமல்லே சம்மென்
றாணுக் கிடமாக வன்று.

நந்தி.

973. கரைபொருநீர்க் கடல்கலங்கக் ஈருவரைமத் ததுவாகத்
திரைபொருது புடைபெயரத் திண்டோளாற் கடைந்தனையே;
முகிள்பொரு துடல்கலங்க முழவுத்தோள் புடைபெயர
அகல்விசும்பி னமரர்க்கு மாரமுதம் படைத்தனையே;
வரைபெரிய மத்தாக வாளரவங் கயிருகத்
திரையிரியக் கடல்கடைந்து திருமகளைப் படைத்தனையே;
(நாழிசை)

அமரரை யமரிடை யமருல கதுவிட
நுமரது புகழ்மிக மிகவிக லடுத்தனை; (அராகம்)

அலைகட லுலகமு மந்தணர்க் கீந்தனை;
உலகொடு நிலவிய வொருபுகழ் சுமந்தனை; (பேரெண்)

ஆதிக்க ணரசெய்தினை;
நீதிக்கண் மதிநிரம்பினை;
விளங்கொரி முதல்வேட்டனை;
துளங்கொரியவர் புகழ்து ளக்கினை; (இடையெண்)

அலகு நீ; உலகு நீ; அருளு நீ; பொருளு நீ;
நிலவு நீ; வெயிலு நீ; நிழலு நீ; நீரு நீ; (அளவேண்)

எனவாங்கு—நனிச்சோல்.

பவள மெறிதிரைப் பாகைக் கோவே
புகழ்துறை நிறைந்த பொருவேல் நந்தி
உலகுட னளந்தனை நீயே
உலகொடு நிலவுமதி யுதையவரை யொத்தே. (சுரிதகம்)

அச்சுதநந்தி.

974. அகலிடமு மமருலகு மமர்பொருது மறந்தோற்றுப்
புகலிடநின் குடைநிழலாப் புகுமரணம் பிறிதின் தி
மறந்தோற்று நிறங்கருகி மால்புகழு நிலைதளரப்

(972) தளவனூர்க் குகைச் சாஸனம். (973—74) யாப். வி. 86.
பாவைக்; பாவைத்.

புறந்தோற்றுக் கழலார்ப்பப் பொருதகளம் வெறிதாக
மண்ணுலகு மறிகடலு மாமலையு நிலைகலங்க
விண்ணுலகம் வியப்பெய்த வெஞ்சமத்து ளலைத்தனையே;
அதனால்,

கனைகட லுடைதிரை கரைபொரக் கடைந்தனை;
முனைவரு மமரநு முறைமுறை வந்துநின்
இணைமலர் பலர்புகழ் பயில்வதொர் பண்பினை;

மருளுறு துதைகதிர் மணியது மணிரிற மருளுரின் குடை;
குடையது குளிர்பிழ லடைகுனவுயிர்களை யளிக்கு நின்கோல்;
கோலது செம்மையிற் குரைகடல் வளாகம்
மாலையுங் காலையு மகிழ்தூங் கினறு; (அராகம்)

ஆருயிர்க் கெல்லா மமிழ்தின் றமையா
நீரினு மினிது நின்னருள்;
அருளு மலைகடலு மாயிரண்டு மொக்கும்
இருள்கொடிமேற் கொண்டாய்(?) நினக்கு; (பேரெண்)

நீர்நிலங் காத்தோய்நீ; நிலவுலக மீந்தோய்நீ;
போரமர்க் கடந்தோய்நீ; புனையெரிமுன் வேட்டோய்நீ;
ஒற்றைவெண் குடையோய்நீ; கொற்றச்செங் கோலோய்நீ
பாகையந் துறைவனீ; பரியவ ரிறைவனீ; (சிற்பெண்)
எனவாங்கு—(தனிச்சொல்).

பொருகுடை வளாக மொருகுடை நிழற்றி
இருபிறப் பாளர்க் கிருநிதி யீந்து
மனமகிழ்ந்
தருள்புரி பெரும்புக முச்சுத கோவே
இனையை யாதலிற் பணிமதி தவமும்
நந்தி மாமலைச சிலம்ப
நந்திநிற் பரவுத னாவலர்க் கரிதே. (சுரிதகம்)

975. செந்தழலின் சாற்றைப் பிழிந்து செழுஞ்சீத
சந்தனமென் றுரோ தடவினார்—பைந்தமிழை
ஆய்கின்ற கோனந்தி யாகந் தழுவாமல்
வேகினற பாவியேன் மேல்.

976. திருத்தேர் புகழ்நந்தி தேசபண் டாரிதென் ளாறைவெற்பில்
மருத்தேர் குழலிக்குக் கார்முந்து மாகின் மகுடரத்னப்

பரித்தேரும் பாகனு மென்பட்ட வோவென்று பங்கயக்கை
நெரித்தே வயிற்றில்வைத் தேநிற்ப னேவஞ்சி நெஞ்சுலர்த்தே.

977. வானுறு மதியை யடைந்ததுன் வதனம்
வையக மடைந்ததுன் கீர்த்தி
காணுறு புலியை யடைந்ததுன் வீரம்
கற்பக மடைந்ததுன் கரங்கள்
தேனுறு மலரா ளரியிடஞ் சேர்ந்தான்
செந்தழல் புகுந்ததுன் மேனி
யானுமென் கலியு மெவ்விடம் புகுவே
மெந்தையே நந்திரா யகனே.

தொண்டைமான்.

தொண்டைமா னிளந்தீரையன்.

978. கங்குலு நண்பகலுந் துஞ்சா வியல்பிற்றும்
மங்குல்குழ் மாக்கட லார்ப்பதூஉம்—வெஞ்சினவேற்
காண்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் நிரையனை
யாண்பயந்தே நென்னுஞ் செருக்கு.

பொய்கையார்பாட்டு.

979. ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ ¹மிரவரிற்
ரோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி
நறுமாலே தாராய் நிரையவோடு வென்னுஞ்
செதுமாலே சென்றடையும் போழ்து.
980. பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ
பாவீற் றிருந்த புலவீர்காள் பாடுகோ
ஞாயிற் றொளியான் மதிநிழற்றே தொண்டையார்
கோவீற் றிருந்த குடை.

சிற்றரசர்.

981. வெற்றிபுனை தாதகிக்கும் வேம்புக்கும் பெண்ணைக்குஞ்
சுற்றும் பெருநிழலாய்த தோன்றுமே—கற்றோர்
திறத்தாங்குந் தாங்குஞ் செகமுழுதுந் தாங்கும்
அறத்தாங்குந் தொண்டை யரசு.

(977) நந்திக்கலம்பகம். (978) பெருமபாண். இறுதி. (979) யாப்.
வி. 4, 96. ¹மிரவெல்லாந். (980) யாப். வி. 51. (981) தனிப்பா.

982. ஊதைகூட் டெண்ணு முகுபனி யாமத்தெங்
கோதைகூட் டெண்ணிய தான்யார்மன்—போதெல்லாந்
தாதோடு தாமுந்தார்க் கச்சி வளநாடன்
தூதோடும் வாராத வண்டு.

அதிகமான ஓளவையார் நெல்லிக்கனி கொடுத்ததைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

983. பூங்கமல வாலிகுழ புள்வேளுர்ப் பூதனையும்
ஆங்குவரு பாற்பெண்ணை யாற்றினையு—மீங்கு
மறப்பித்தாய் வாளதிகா ¹வன்கூற்றை நாவை
அறுப்பித்தா யாமலகந் தந்து.

காரி.

(வெண்டனையான்வந்த ஆசிரியநேர்த்துறை.)

984. கண்ணியோர் ²கண்ணி வலத்தசைத்த காரி
கமழ்தண்டார் காமம் புனைபவே காரி
பண்ணியோர் ³பாட லெழப்பண்ணி காரி
⁴பனைமுழவஞ் சீர்தயங்கப் பாடானோ காரி
சீர்தயங்கத் தார்தயங்கச் செய்யாத செய்திவள்
நீர்தயங்கு கண்ணினளாய் நிற்கவோ காரி
நினக்கினியார்க் கெல்லாமி னையையோ காரி.

பாரி, காரி.

985. ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை - காரி
விறன் முள்ளூர் வேங்கைவீ தானாணுந் தோளாள்
நிறனுள்ளு ருள்ள தலர்.

பாரி, அஞ்சி.

986. தடங்கடன் மண்ணிற் றருமருள் வீருப்பிய
சின்மென் கிளவித் தெய்வப் பாரியும்
இல்லை யாகிய திரவலர் வினையெனத்

(982) பி. வி. 42. உரை. (983) தமிழ்நா. 21. ¹வன்கூற்றி னாவை.
(984) யாப். வி. 76. ²கண்ணை. ³பாட லெழுப்பண்ணி. ⁴பனைமுழவின்.
(985) யாப். வி. 94; தொல். செய். 210 நச்; யாப். கா. ஒழி. 8. (986) யாப்.
வி. 95.

தன்னுடன் பொத்திய தாசிட சிதவ்லு
மடுத்த மெய்யள், கடைத்தலை முன்சனத்
தீவது நோக்கி (?)
ஏனை முனைகெட வேவிய வெட்சி
சால்பிற்றந் தோ(?)லா தாங்கே மதிநிலை
வென்றி வேழ மிருதி பாடி
நின்றனள் விறலி நெருந வின்(றே)
அஞ்சி பாடிய வவ்வை போல
வறுமை யுற்ற சிறுமை மூதுரை
தணந்து மிக்க தழற்பொலி திருமணி
யணிந்தரைத்(?) துஞ்ச வல்லினின் றோளே.

நன்னன்.

987. தூஉத் திம்புகை தொல்விசம்பு போர்த்ததுகொல்
பாஅய்ப் பகல்செய்வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொல்
மாஅ மிசையான்கொ னன்ன னறுதுதலார்
மாஅமை யெல்லாம் பசப்பு.

அழி

988. ஆளான் விடுமே யழிசிகாட் டன்றெதிர்த்தார்
தாளார் கருங்களிற்றுத் தார்வீக்க—வாளான்
உலகவா மெங்கோன தோங்கொளிபோற் சோதி
விலகாவாம் பல்கதிரோன் விண்.

நல்லியக்கோடன்.

989. அணியிழையார்க் காரணங் காகிமற் றந்நோய்
தணிமருந்துந் தாமேயா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிம்மென் முழவி னெயிற்பட் டினராதன்
செம்மல் சிலைபொருத தோள்.
990. நெடுவரைச் சந்தன நெஞ்சங் குளிர்ப்பய்
படுமடும் பாம்பேர் மருங்கு—¹விடுகொடி
யோடிய ²மார்ப னுயர்நல் வியக்கோடன்
சூடிய கண்ணி கூடும்.

(987) பத். மலைபடுகடாத்திறுதி; தொல். பொருளதி. 374 மேற்.
(988) யாப். வி. 95. (989-990) பத். சிறுபாண், இறுதி, ¹இடுகிடையாய்,
²மார்பின்.

புள்வேளுர்ப் பூதன் வரகரிச்சீச்சோறிட்டபோது ஒளவையார் பாடிய
வேண்பா.

991. வரகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டிம்
முரமுரவென் றேபுளித்த மோரும்—பரிவுடனே
புள்வேளுர்ப் பூதன் புகழ்புரிந் திட்டசோ
றெல்லா வுலகும் பெறும்.

992. காலையும் வந்த ¹கலைஞர் கதிர்கரந்த
மாலையும் வாராதே யென்செய்வார்—நீலம்
புனிற்றா நிராமேயும் புள்வேளுர்ப் பூதா
கனிற்றாகா ணம்மறையோர் கை.

பெருந்தலைச்சாத்தனார் தம்பியால் நடுகோள்ளப்பட்டுக்
காடுபற்றிநீருந்த குமணனைப் பாடியது.

993. ஆறு பெருக்கற் றருந்திடர் தான் பட்டாலும்
ஊறலமை யாதோ வுலகாற்றத்—தேற
வறியைநீ யானாலு மென்கலியை மாற்றச்
சிறியையோ சீர்க்குமணு செப்பு.

கள்ளி - ஆளி.

994. சில்செவி யன்னே பெருங்கேள் வியனே
குறுங்கண் ணினனே நெடுங்காட் சியனே
இளைய னாயினு மறிவின்மூத் தனனே
மகளி ஞாடினும் பொய்யறி யலனே
கீழோர் கீழ்மை செய்யினுந் தான்றன்
வாய்மை வழக்க முறுத லஞ்சி
மேனெறி படரும் பேரா ளன்னே
நாண்டெலந் தருதல் வேண்டிப் பாண்டியர்
பாடுதமிழ் வளர்த்த கூடலின் வடாஅது
பல்குடி துவன்றிய கள்ளியம் பெரும்பதிச்
சால்பு மேன்மேற் றேன்றிய வாளி
காதலின் மேவலன் பிறர்பிறர்க் கீயும்
தானு முண்ணும் விருதுண்டு மிகினே.

(991) தமிழ்நா. 22. (992) வீரசோ. அலங். 9 மேற், ¹கலைஞர்,
(993) தமிழ்நா. 13, (994) ஆசிரியமாலை (புறத்திரட்டு)

முதுவாயிற் பிட்டுவாணிச்சிமகந்து மங்கலகீதறிப்பாற்
சான்றோர் கூறியது.

995. அன்னா யிவனொருவ னந்தரத்தா னுனென்றான்
முன்ன மொருகான் மொழியினுன்—பின்னுங்
கலிகெழு கூடலிற் ¹கண்ணீடி வந்து
புலியாய்ப் பொருவான் புகும்.

சேந்தன்.

996. இன்னமிழ்த மூட்டி யெழில்வளைசேர் முன்கைக்கொண்
டெண்ணையர்பேர் சொல்லென் றிரந்தாலுந்—தென்னையம்பை
செஞ்சுடர்வான் வெஞ்சினவேற் சீர்ச்சேந்த னென்னுமால்
கிஞ்சுகவா யஞ்சொற் கிளி.

பூதன்.

(கடவுள் மானிடப்பேண்டி ரை நயந்தபுகீகம்.)

997. குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்தே
²இடுமுத்தப் பூத னிருப்பப்—படுமுத்தம்
புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையார்ச்
கென்ன முறைய ளிவன்.

காளிம்பன்.

998. விடஞ்சூழ் ழரவி னிடைதுடங்க ³வில்வாள் வீசி விரையார்வேங்
கடஞ்சூழ் நாடன் ⁴காளிம்பன் கதிர்வேல்பாடு மாதங்கி
வடஞ்சூழ் கொங்கை மலைதாந்தாம் வடிக்கணில மலர்தாந்தாம்
தடந்தோ ளிரண்டும் வேய்தாந்தா மென்னுந்தன்கைத் தண்ணு
[மையே,

⁵மச்சத்தாரீகோ.

999. ஒற்றை யலவ னுமுத வரப்பருகே
முற்றி யெழுந்த முடத்தாழை—மற்றவ்
வயலே கணியுதிர்க்கு ⁶மச்சத்தார் கோமாற்
கயலே பிறவே யவா.

1000. அரிசுருகு தின்ற கணிகிடப்ப வாங்கே
வரியலவன் வாயில்வா னீட்டி—நரிதனது

995. தொல். பொரு 84 நச். ¹கண்ணாடி. (996) யாப். வி. 94. (997)
தொல். பொரு. 83. நச். ²இடுமுத்தம். (998) யாப். வி. 77; யாப். கா.
செய். 5 உரை; தொண்டை. சத. 14. ³மின்வான், மின்ல்வான். ⁴காளிங்கன்.
⁵வச்சத்தார். (999—1000) தஞ்சைச் சாச்சுவதிமால் - பிரதி. (வச்சத்
தொள்ளாயிரத்தைச்சேர்ந்தபாடல்கள்போலும்.)

வால்வாங்க மாட்டாத ¹மச்சத்தார் கோமானென்
மால்வாங்க வல்லேனோ வந்து.

1001. அவற்பதத்த செந்நெ லருந்தி யருகே
துவர்ப்பதத்த செங்கிடையுந் துய்த்துக்—கவர்ப்பதத்த
மாமேதி மேய்ந்துவரு ¹மச்சத்தார் கோமானுக்;
கியாமே திலமே திலம்.

அச்சுதகளப்பாளன் தனையிட்டபோது ழுவேந்தர் பாடியவை.

(சேரன்)

1002. தினேவினேத்தார் முற்றந் தினையுணங்குஞ் செந்நெல்
தனேவினேத்தார் முற்றமது தானும்—கனேசீர்
முரசுணங்கச் சங்குணங்கு மூரித்தேர்த் தானே
அரசுணங்கு மச்சுதன்முற் றத்து.

(சோழன்)

1003. ²அரசர் குலதிலக னச்சுதன்முற் றத்தில்
அரச ரவதரித்த வந்நாள்—முரசுதிரக்
கொட்டிவிடு மோசையினுங் கோவேந்தர் காற்றினையை
வெட்டிவிடு மோசை மிகும்.

(பாண்டியன்)

1004. குறையுளா ரெங்கிரார் கூர்வே லிராமன்
நிறையறு திங்க ளிருந்தான்—முறைமையால்
ஆலிக்குந் ³தானே யலங்குதா ரசுதமுன்
வாலிக் கினையான் வரை.

‘இது பாடியபின்பு ஒருவிலகீது கூடப்போட்டபின்
பாண்டியன் பாடியது.’

1005. குடகர் குணகடலென் றூர்த்தார் குடகர்க்
கிடகர் வடகடலென் றூர்த்தார்—வடகடலர்
தென்கட லென்றூர்த்தார் ⁴தில்லையச்சு தானந்தன்
முன்கடைநின் றூர்க்கு முரசு.

(1001) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்-பிரதி ¹வச்சத்தார் (?) (1002—5)
தமிழ்நா. 154—7. ²அரச னகளங்கன். ³தார்மாலே யச்சுதா முன்னமொரு.
⁴தென் றில்லையச்சு தானந்த.

களப்பாளன் வெற்றிக்சிறப்பு.

1006. பபெருந்துஞ் சூர்ப்பேயும் பல்விலங்கு நாயும்
கொடியுங் கழுகுமிவை கூடி—வடிவுடைய
கோமான் களப்பாளன் கொல்யானை போமாறு
போமாறு போமாறு போம்.

மதுரைவீரகஞ்சுகன் சுந்தரன்.

1007. காவிரித் துறைப்படிந்து பொருநையைக் கலக்கியே
கடைக்கணங்கி கொண்டெந்நைத கனல்கொளுத்து மாணையா
வாவுகொற்ற மாவுகைத்து வஞ்சிவென்ற சுந்தரன் [ன்
மதுரைவீர கஞ்சுகன் வரைப்புறத்து மாதரீர்
பாவையர்க்கு வாடைவே நெனக்குவேறு வாடையோ
பாயன்மற் றவர்க்குவே நெனக்குவேறு பாயலோ
யாவருக்கு மதியம்வே நெனக்குவேறு மதியமோ
யானொருத்தி பெண்பிறந் திரண்டிபட்ட துலகமே.
1008. திக்கயங்க ளெட்டுமுட்ட வைத்தபுட் பதாகையான்
செழியர்கேரர் வளவர்வந்து திறையளக்கு முன்றிலான்
மைக்கருங்கண் மாதரார் மனங்கவர்ந்த மாரவேள்
மதுரைவீர கஞ்சுகன் மணந்துதந்த காதலோய்
கைக்குவர் தகப்படாது கண்முனிற்ரு மொருவராற்
காணொறுது காணுமென்று காட்டொணுத தன்றியும்
ஒக்குமென் றுரைக்கலான வுலமையில்லை யிருவரும்
உள்ளறிந்த தன்றிமற்றிவ் ளூரறிந்த தில்லையே.
1009. மலேந்த மன்னவர்கள் வானி லேறவடி
வாள்வி திர்த்தமுகில் சுந்தரன்
வாகை கொண்டபர ராச கேசரிநன்
மதுரை யங்குரிசில் பின்புபோய்
உலேந்து லேந்துவின யாடு கின்றவுனை
வந்தெ டித்துரிய தாயர்பால்
உங்க ளையரை யழைத்தி ரேகென
உரைத்த மாதவரோ டென்சொனாய்

அலைந்த லைந்துகவிழ் குழலுமக் குழலி
 னள்ளி யிட்டசிறு புழுதியும்
 அமுத மூறுகளி வாயு மந்தவமு
 தருவி யாரொழுகு பண்டியும்
 கலைந்த செம்பொன்வளை யும்பிசைந்திரு
 கருங்கண் மைபடு புறங்கையுங்
 கழன்று தொங்குமரை ஞாணு மாகவரு
 காதலா சிறிய கன்வனே.

1010. பாக சாதன கிரீட கோடிபொடி
 படவெ றிந்ததொடி மீனவன்
 படவி லேறியெழ வாசி யேறியெழு
 பார்பு ரக்குமுகில் சுந்தரன்
 தியாக தாருவென நாவ லர்க்குதவு
 செங்கை யானரச ராகவன்
 திசைதொ றுந்தரள மணிகொ ழித்துவரு
 திருவை யைத்துறையி லன்னமே
 மாகம் வேகவரு திங்க ளாலினைய
 தென்ற லான்முதிய வன்றிலால்
 வாடை யாலவனி யாடை யாலயல்சொல்
 வம்பினான் மதன னம்பினால்
 ஆக மேதுபடு நெஞ்ச மேதுபடும்
 ஆசை யேதுபடு நிலையிலா
 அமளி யேதுபடு நாண மேதுபடும்
 அந்தி மாலைபடு நேரமே.

1011. சந்த னாடவி மலைப்பி றந்ததமிழ்
 சங்கம் வீறிவளர் கூடலான்
 தாறு கொன்றுநிழல் சீறி நின் றுகடை
 சாய்த்தெ றிந்தகளி யானை யான்
 மந்த ராசல மெடுத்து வாசுகி
 பிணித்து வாருதி கடைந்தமால்
 வாகை வாகுபுனை சுந்தரன் குவளை
 மாலை கேட்டபின் மடந்தைமீர்

அந்தி மாலைதனி வந்து போர்செயும்
 அனங்க வேள்பகழி வெள்ளமோ
 ஆவி சோரமட நாண்வரம் பழிய
 ஆசை கொண்டபெரு வெள்ளமோ
 இந்த வானிலவின் வெள்ள மோமகளி
 ரேசு கின்றபெரு வெள்ளமோ
 இருகண் மாரிபொழி வெள்ள மோவுலகி
 வெங்கும் வெள்ளமிக வானதே.

முத்தரையன்—மாறன்.

(அழுந்தூர்ப்போர்)

1012. வெங்கட் பொருகயல்சேர் வெல்கொடியோன் வாண்மாறன்
 செங்கட் கரும்பகடு சென்றுழக்க—அங்குலந்தார்
 தேரமுந்தி மாவமுந்தச் செங்குருதி மண்பாந்த
 ஊரமுந்தி யூரென்னு மூர்.

பாச்சிலவேள் நம்பன் பாடியது.

(மணலூர்ப்போர்)

1013. [ஒழுகு குருதி யுடனொப்ப] வோடிக்
 கழுகு கொழுங்குடர் கவ்வ—விழிகட்பேய்
 புண்ணைந்து கையூம்பப் போர்மணலூர் வென்றதே
 மண்ணைந்த சீர்மாறன் வாள்.

(கொடும்பாளூர்ப்போர்.)

1014. [வஞ்சிப்பூச் சூடிய] வாளமருள் வாகைப்பூக்
 குஞ்சி கமழ்கண்ணிக் கோமாறன்—தஞ்சைக்கோன்
 கோளாளி மொய்ம்பிற் கொடும்பாளூர் காய்ந்தெறிந்தான்
 தோளா லுலகளிக்குந் தோள்.

கிழார்க்குற்றத்துப் பவநாயமங்கலத்து அமருணிலை ஆயின
 குலாலங் காஞ்சன் பாடியது.

1015. ஏறி விசம்பு மிருநிலமாய்த் தென்பவால்
 மாறன் செருவேன் மறங்கனன்று—சீறக்

(1012—15.) செந்தலைச்சாஸனப்பாடல்கள்; [ ] இவ்விருதலைப்பகரங்
 கட்டு உட்பட்ட எழுத்துக்கள், சிதைந்தவிடத்தை நிரப்ப ஊகித்தமைக்கப்
 பட்டனவாகும். (செந்தமிழ், தொ. 6, பக். 12—17.)

கொடிமாடத் தண்கொடுப்பைக் கூடாத மன்னர்
நெடுமா மதிலிடிந்த நீறு.

1016. [அல்லிற் பிரிந்தார்க்கே யல்லையாய்க்] காலந்தான்
முல்லைக்கே முற்படுமோ வென்றென்று—வல்லக்கோன்
காரைவாய்ப் போர்வென்ற வேன்மாறன் கைபோலுங்
காரைவாய்க் கேளேனே கண்டு.

(காந்தளூர்ப்போர்)

1017. செருவ(ல ரா) னதனாற் சிந்தியார் போலும்
மருவலராய் வான்மாறன் சீறக்—கருவினை
சண்டோற்ற வண்டரவங் கார்தோற்றுங் காந்தளூர்
மண்டோற்ற வேந்தர் மனம்.

(கோளுட்டுப்போர்)

1018. என்கி னிருங்கிலையு மேறற் கரியவே
வண்கைச் செருமாறன் வான்காய்த்து—விண்படர்வான்
சேய்நாடு தாமூர்ந்த மாநாடக் கண்ணனூர்க்
கோளுடர் புக்கொளித்த குன்று.

1019. மலர்ந்ததார் வான்மாறன் மன்னண்ணல் வாயிற்
கலந்தநாட் காணலாங் காண்க—உலந்தவர்தம்
என்பருந்து சூற்பே யிருந்துறங்க வீழ்குடர்
[பன்பருந்து] சிந்தப் பகடு.

1020. [பாமருவு கின்றயாழ்ப்] பாண்மகனே பண்டெல்லாம்
பாமறிது மெங்கையர்க்கே சொல்லுநீ—மாமங்கைத்
தென்னாடர் காதலியர் தீநாட வாய்சிவந்த
மின்னாடு வேன்மாறன் மெய்.

சேந்தன்.

1021. எழிறரு ஞாயிற் நெழில்போ னிறைந்து
பொழிதருவான் நிங்கனே போல—முழுவலகும்
தன்புகழி னுணிறைந்த தார்வேந்தன் சேந்தன்மாட்
டென்புகழ்த லாவ தினி.

(1016—20) செந்தலைச் சாஸனப்பாடல்கள் ; [ ] இவ்விருதலைப்பகரங்
கட்கு உட்பட்ட எழுத்துக்கள், சிதைந்தவிடத்தை நிரப்ப ஊகித்தமைக்கப்
பட்டனவாகும். (செந்தமிழ், தொ. 6, பக். 12—17.) (1021) வீரசோ,
அலங். 17. மேற்.

நாங்கூர்ச்சேந்தன்.

(பட்டினத்தடிகள் பாட்டு).

1022. மத்தளை தயிருண்டானு மலர்மிசை யயனுந் தேடிப்
பித்தளை கின்றபோது பிரானடிக் கன்பு வைத்துச்
¹செய்த்தலைக் கயல்பாய் நாங்கூர்ச் சேந்தளை வேந்த னிட்ட
கைத்தளை நீக்கி யிங்கே காட்டுவெண் காட்டு ளானே.

கிதக்கண்ணன்.

1023. செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ விடைதுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே.
1024. திருந்திலைய விலங்குவேற் றிகழ்தண்டார்க் கதக்கண்ணன்
விரிந்திலங்கு ²வெண்குடைக்கீழ் வேந்தட்ட வியன்களத்து
முரிந்திறைஞ்சி முத்துறைக்கு முடியெல்லா முறைமுறையே
³அருந்திறன்மா மறமன்னர்க் கழுவனவும் போன்றனவே.

கலிமல்லன்.

1025. மண்பாய வையகத்து மாலொமாற் றீரூக
வெண்பா வெழுத்து மிணையொப்ப—வொண்பாவின்
சீர்கிடப்பத் ⁴தென்றமி ழாளி கலிமல்லன்
பேர்கிடப்பப் பேச லரிது.

சனந்தாங்கி.

1026. ஆர்கலிநீர் ஞாலத் தலந்தார்கட் காற்றலாற்
காரெழிலி நாணக் கலந்ததே—சீர்சான்ற
சண்டர சண்டன் சனந்தாங்கி சங்கையார்
கண்டர ⁵கண்டன்றன் கை.

விசயன்.

1027. என்னிற் பொலிந்த துவண்முக மென்றெண்ணித்
தன்னிற் ⁶குறைபடுப்பான் றண்மதிய—மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைக்கீழ்ச் செங்கோல் விசய
னெரிந்திலங்கு ⁷வேலி னெழும்.

(1022) சோழமண்; 64. ¹செய்த்தளை வயனுந். (1023) யாப். வி. 86, 78, 15; யாப். கா; வீரசோ. யாப். 12 மேற். (1024) யாப். வி. 32; வீரசோ. யாப். 12 மேற். ²மலிர்பைம்பூண் ³அருந்திறல். (1025) யாப். வி. 95. ⁴தென்றமி ழாலி கலிமன்னன் (1026) யாப். வி. 95. ⁵கண்டன. (1027) யாப். வி. 95; இலக். வி. 887 உரை. ⁶குறைபடுவான், ⁷வேல்கொண்டெழும்,

திங்களுர்த்தேவன்.

1028. திங்க ளிளங்கதிர்போற் ¹நென் திங்க ளூர்த்தேவன்
மைந்தர் சிறப்ப மகிழ்சிறந்து — திங்கட்
கலைபெற்ற கற்றைச் சடைக்கடவுள் காப்ப
நிலைபெற்று வாழியரோ நீ.

சுவான்மாப்பூதன்.

1029. உதுக்கான்,
சுரந்தான வண்கைச் ²சுவான்மாப் பூதன்
பரந்தானப் பல்புகழ் பாடி — யிரந்தார்மாட்
டிண்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளித்தேர் மழை.

மர்சேனன்.

1030. பாசிழை யாகம் பசப்பித்தான் பைந்தொடியை
மாசேன னென்று மனங்கொளிஇ — மாசேனன்
சேயிதழ்க் கண்ணி ³தருகிலான் சேர்தியென்
னோய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து.

கருங்கோன்.

1031. கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமேல்
ஆனை கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்கள்
தாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப்
பெற்றி பிறக்கிவைத் தாருளர் கொல்லோ.

உளியன்.

1032. ஊகத்தி னான்மல்கு சோலை யுளிய னுயர்வரைவாய்
மேகத்தி னாலுமின் னாலு மிகவு ⁴மெலிந்தினைத்த
ஆகத்தி னேற்கரு ளாயென் பணியுமை வாயெயிற்று
நாகத்தி னான்மால் கடைந்திடப் பட்ட நளிகடலை,

மள்ளன் - மதிநிலை.

1033. தருமலிந்த வண்மை தலைத்தந்து மிக்க
திருமலிந்து தீதிலவே யாக — உருமலிந்த

(1028) தொல். பொருளதி. 422. ¹நேர்திங்க. (1029) தொல். பொரு
ளதி. 361; யாப். வி. 94; யாப். கா. ²சுவான்மாப்பூதன், சுவர்ணமாப்பூதன்,
சுமானமாப்பூதன். (1030) யாப். வி. 94. ³தருதலான். (1031) யாப், வி,
95. (1032) ஷு. 96. ⁴மெலிந்துரைத்த. (1033) ஷு. 95.

என்னரசன் மள்ளன் மதிநிலை யேதிலர்கள்
துன்னரிய வஞ்சினத்தான் றேள்.

சிலம்பன் - திருவேங்கடன்.

(வினாவுத்தரம்)

1034. பூமேலா ளாரென்பார் பூம்போர்வை யென்செய்யும்
தீமேற் படிற்கொடுத்தாற் கொள்வதெவன்—ஆமே
நலந்திகழுஞ் ¹செங்கை நயதீர னெங்கோன்
சிலம்பன் திருவேங் ²கடன்.

வண்கோசன் - செருந்தை.

(காதைகரப்பு)

1035. பல்லார்க்கு மீயும் பரிசிற் கொடைத்தடக்கை
மல்லார் மணிவரைத்தோள் வண்கோசன்—மல்லலந்தார்
செஞ்சொற் செருந்தைதன் றென்னுறந்தை யென்றாளாம்
வஞ்சிக் கொடிமருங்கின் வந்து.

கூத்தப்பெருஞ்சேந்தன்.

1036. கொய்தளிர்த் ³தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன்
வைகலு மேறும் வயக்களிதே—கைதொழுவுல்
காலேக வண்ணனைக் கண்ணாரக் காணவெஞ்
சாலேகஞ் சார நட.

கவிகண்ணன்.

(மெய்வசை).

1037. தந்தை யிலைச்சுமடன் ⁴தாய்தொழிலி தான்பார்ப்பான்
எந்தைக்கீ தெங்ஙனம் பட்டதுகொல்—முந்தை
அவியுணவி னார்⁵தெரியின் யாவதாங் கொல்லோ
கவிகண்ண னார்தம் பிறப்பு.

வையையாரீகோ.

(இருபுறவாழ்த்து)

1038. பண்டு மொருகாற்றன் பைந்தொடியைக் கோட்பட்டி
வெங்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டிழந்தான்—தென்களந்தைப்

(1034) யாப். வி. 95; நன். 268 மயிலை. ¹செங்கோல், ²கடம். (1035)
யாப். வி. 95. (1036) தொல். சொல். 87 நச்; நன். 396 மயிலை. கை. சங். ந.
உரை. ³தண்டலை. (1037) யாப். வி. 95; யாப். கா. ஒழிபி. ⁴தாய்தொழி.
⁵தெரியி னாவதாங், (1038) யாப். வி. 96; யாப். கா. ஒழிபி.

¹பூமான் நிருமகளுக் கின்னும் புலப்புமால்
வாமான்தேர் வையையார் கோ.

எயினர்கோன் - கண்டன்.

1039. குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு ²வெண்மணன்மே னின்னு—புலா லுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிறர்
உள்ளம்புக் ³கியாப்ப துரை.

துன்றையெல்லன்.

1040. ஆலெங்கே யங்கே யரும்பறவை யாற்றுகிலும்
மாலெங்கே யங்கே மலர்மடந்தை—சோலைதொறும்
செங்கே தகைமணக்குந் செங்குன்றை யெல்லெனங்கே
அங்கே யிரவலரெல் லாம்.

சந்திரன் என்ற வள்ளல்.

1041. ஏடலர் தார்ச்சந் திரன்ற னிருங்கொடைக்கு
நீடு மழையே நிகரென்னிற்—கோடை
மறுக்கையினும் வக்கிரக்கோ ளுள்ளுந்தாம் பெய்யா
வொறுக்கையினு மாட்டாவே யொப்பு.

கந்தகோன்.

1042. கற்பகமோ வொக்குங் கணுவில்லை காவேரி
மற்புனல்போ லாமொருகால் வற்றாது—நற்புகழ்சேர்
நந்திகை மன்னு புலவோர் நவைதீரக்
கந்தகோன் வந்துதவுங் கை.

கந்திரை என்னும் வள்ளல்.

1043. வண்மை மதம்பொழிந்து மாற்றார் திறல்வாடத்
திண்மை பொழிந்து திகழும்போன்ம்—ஒண்மைசார்
நற்சிறைவண் டார்க்கு நளிகீர் வயற்பம்பைக்
கற்சிறை யென்னுங் களிறு.

¹பூமாண்டிருமகளுக். (1039) யாப். வி, 22; யாப். கா. ஒழிபி; வீரசோ.
யாப். 19 மேற். ²நேர்மணன்மே. ³காப்ப. (1040) தொண்டை. சத. 40, மேற்.
(1041) வீரசோ. அலங். 15. மேற். (1042) அலங். 17 மேற். (1043) யாப்.
வி. 60.

மயிலை - வீரன்.

1044. தனையவி ழப்புது நறைவிரி யப்பொழில் தடமலி துறைமாதே
வளைபொழி நித்திலம் வளரில வைத்தரு மயிலையி லெழுகாரே
அளவி யழற்சிலை மழைபொழி யச்செயு மடறிகழ் புயவீரா
இனைய மடக்கொடி யிடரொழி யப்புணை மலரித ழருளாயே.

சங்கபாலன்.

1045. வண்டிவரு மலர்வெட்சி மாலை மார்பன்
மால்வேண்ட மண்ணளித்த மலிதோள் வள்ளல்
ஞண்டிவருந் தண்படப்பை ஞாழன் மூதூர்
நரபதிக்கு வான்கொடுத்த நகைவே னந்தி
தண்டிவருந் தடவரைத்தோட் சயந்தன் வாடச்
சதுமுகனைச் சயஞ்செய்த சங்க பாலன்
தெண்டிரைவாய்த் திருமகளோ டமிர்தங் கொண்டான்
சீர்பரவச் சென்றகலுஞ் செல்ல றானே.

மாந்தைத்தீயாகி.

1046. மாந்தையிலே வாழு மகுடத் தியாகியுனக்
கேந்து தழும்போ விரண்டுண்டு—வேந்தர்
முடித்தழும்புன் காலிலே முத்தமிழோர்க் கீயும்
படித்தழும்புன் கையிலே பார்.

வீதிவிடங்கள்—கம்பன்.

1047. “கங்குந், குழம்புபடு பேரிருட் பிழம்புபட வருட்டிய
செஞ்சுடர் மௌலி வெஞ்சுடர் வானவன்
வழிமுதல் வந்த மகிபதி வழிமுதல்
அகிபதி நரபதி அசுவபதி..
கசபதி கடலிடங் காவலன் மதிமுதல்
வழுதியர் வரைபுக மற்றவர் தேவியர்
அழுதுய ரழுங்கலி னழுங்கிப் பொழுதியல்
வஞ்சியிற் காஞ்சி வருத்துச் செஞ்சிலைக்
கலிங்கன்.....யணந்து நொதுமலர்
கங்க பாடி கவ்விக் கொங்கம்
வெளிப்படுத் தருளி யளிப்படுத் திருளிய
சாரன்மலை யீட்டுஞ் சேரன்மலை ஞாட்டுத்

தாவடிக் குவட்டின் பாவடிச் சுவட்டுத்
தொடர்நெய்க் கனகந் துகளெழ நெடுநற்
கோபுரங் கோவை குலைய மாபெரும்
புரிசை வட்டம பொடிபடப் புரிசைச்
சுதைகவின் படைத்த குளிகை மாளிகை
உதகைமு னெள்ளெரி கொளுவி யுதகை
வேந்தைக் கடல்புக வெகுண்டு போந்து
சூழமண் டலந்தொழ வீழமண் டலமும்
கொண்டு தண்டிவிட் டருளிப் பண்டு
தங்க டிருக்குலத்தோர் தடவரை யெழுதிய
பொங்குபுவிப் போத்துப் புதுக்கத் துங்கத்
திக்கினிற் சேனை செலுத்தி மிக்க
ஒற்றைவெண் குடைக்கீ ழிரட்டைவெண் கவரி
தெற்றிய வனிலந் திவள வெற்றியுள்
வீற்றிருந் தருளிய வேந்தன் போற்றிருந்
தண்டமிழ் நாடன் சண்ட பராக்கிரமன்
திண்டிறற் கண்டன் செம்பியர் பெருமான்
செந்திரு மடந்தைமன் சீராச ராசன்
இந்திர சமாண் னிராசசர் வஞ்ஞனெனும்
புலியைப் பயந்த பொன்மான் கலியைக்
கரந்து கரவாக் காரிகை சுரந்த
முலைமகப் பிரிந்து முழங்கெரி நடுவணுந்
தலைமகற் பிரியாத் தையல் நிலைபெறுந்
தூண்டா விளக்கு... ..தாரன்
திருப்புய முயங்குந் தேவி விருப்புடன்
வந்துதித் தருளிய மலையர்கிருக் குலத்தோர்
அன்வ யாகத மாகத் தொன்மையிற்
குலதெய்வ மாகந் கொண்டது நலமிகுங்
கவசந் தொடுத்த கவின்கொள் கதிர்நுதித்
துவசந் தொடுத்த சுதைமதிற் சூழகம்

..

...

காளா கருவுங் கமழ்சந் தனமும்
தாளாந் திரளச் சரளமு நீளார்
குறிஞ்சியுங் கொகுடியு முகடியர் குன்றிற்
பறிந்துடன் வீழப் பாய்ந்து செறிந்துயர்

புதுமத கிடறிப் பொரக்கலிங் கிடந்து
 மொதுமொது முத்திரை விலகிக் கதுமென
 வன்கரை பொருது வருபுனற் பெண்ணைத்
 தென்கரை யுள்ளது தீர்த்தத் துறையது
 மொய்வைத் தியலு முத்தமிழ்க் கபிலன்
 மூரிவண் டடக்கைப் பாரிதன் னடைக்கலப்
 பெண்ணை மலையந் துதவிப் பெண்ணை
 யலைபுன லழுவத் தந்தரிட் சஞ்செல
 மினல்புகும் வீடுபே நெண்ணிக்
 கனல்புதுங் கபிலக் கல்லது புனல்வளர்
 பேரெட் டான வீரட் டானம்
 அனைத்தினு மனாதி யாயது நினைப்பினும்
 உணர்தற் கரியது யோகிக ளுள்ளது
 புணர்தற் கினியது பொய்கைக் கரையது
 சந்தன வனத்தது சண்பகக் கானது
 நந்தன வனத்தி னடுவது பந்தற்
 சுரும்படை வெண்பூங் கரும்பிடை துணிதர
 ஆட்டொலி யாலே யயலது பாட்டொலி

...

...

...

...

பாடகச் சீறடிப் பனைமூலைப் பாவையர்
 நாடகத் துழி நவின்றது சேடகச்
 சண்டையுங் கண்டையுந் தாளமுங் காளமும்
 கொண்டதிர் படகமுங் குளிறுமத் தளங்களும்
 கரடிகைத் தொகுதியுங் கைம்மணிப் பகுதியும்
 [திருப்பொ]லி திருப்பலி சிறந்து விருப்பொலிப்
 பத்தர்தம் பாடல் பயின்றது முத்தமிழ்
 நாவலர் நாற்கவி நவின்ற தேவலில்
 அருடையொ டாகர வெனக்குனித் தடிமைசெய்
 பருடையர் பருவிதம் பயின்றது...முக்
 கண்ணவ னுறைவது கடவுளர் நிறைவது
 மண்ணவர் தொழுவது வானவர் மகிழ்வது
 மற்றுமின்ன வளங்கொண்மதிற் பதாகை
 தெற்றுங் கொழுநிழற் சிவபுரத் தாற்குப்
 பன்னா ணிலபெற முன்னா னாவோன்
 செய்த தானந் தேவன் குடியில்

...

...

...

...

இதன்ற னிவந்த மியல்வகை யுரைப்பில்
ஒப்புத்திரு வனையவர் முப்பத் திருவர்
பாடல் பயின்ற நாடகங் களிற்கும்
நெஞ்சா சார நிறைவொடு குறையாப்
பஞ்சா சாரியப் பகுதி யோர்க்கும்
நறைப்புது மலர்விரி நந்த வானம்
இறைப்புத்தொழில் புரிந்த விருந்தவத் தோர்க்கும்

... ..

அறங்கள் யாவையு மிறங்கா வண்ணம்
விஞ்ஞா பனத்தால் மிகவெளிப் படுத்தோன்
அன்பது வேலியி னடைகுநர்க் காக்கும்
ஒன்பது வேலி யுடைய வுரவோன்
கொம்பர் நாடுங் குலாமலர்ச் சோலை
அம்பர் நாட னுலங் குடிக்கோன்
போராண் டலைமை புணர்புயத் தூரவோன்
கூத்தொழில் கேளா தேத்தொழின் முனைந்த
கண்டகர் கரிசறத் துரிசற் கவிசெக
மண்டல சுகதியில் வயப்புலி வளர்த்தோன்.
வான்பால் மதியும் வலம்புரி யிடம்புரி

மான்பா.....மவிர்சடைக் கடவுள்
நெற்றிக் கண்ணு நிலத்தவர் நினைந்த
தெற்றிக் கண்ணுஞ் சிந்தா மணியும்
போலப் பிறந்த புகழோன் கோலக்
கருங்களிற் றுழுவன் கம்பத் தடிகள்
மாதி விடங்கு வரிபரி வல்ல
வீதி விடங்கன் மென்கருப் பாலைத்
தலந்தரு தண்டலைத் தடநீர்
நலந்தரு பொன்னி நாடுகிழ வோனே.

1048. வேலியர்கோன் வீதி விடங்கன் விறற்கம்பன்
ஆவியன்மான் சோழ னதிகாரி—கோலப்
படியின்மேற் பொற்புப்பைங் கோவல்வீ ரட்டர்
முடியின்மேல் வைத்தான் முயன்று.

1049. பொன்முக் கழஞ்சால் மணிப்பட்டம் பூப்புனைந்து
மின்மிக்க கட்டமைந்த மேற்கட்டி—சொன்மிக்க
கோவலான் வீரட்டற் கீந்தான் குலவேலி
காவலான் வாழ்கம்பன் கண்டு.

விசயவாடை—உதயாதித்தன்.

1050. வேங்கை வளநாடன் விசயவா டைக்கதிபன்
ஒங்கு புகழுதயா தித்தனுக்குத்—தாங்குகடல்
நேராமென் றுலு நிறத்தா லவன்செய்யன்
காரார் நிறமக் கடல்.

மங்கலக்கால்—ஐயநம்பி.

1051. தெண்டிவாரீர்த் தென்குமரி மாநகர்த்தண் ணீர்ப்பந்தல்
எண்டிசையு மேத்த வினிதமைத்தான்—வண்டிமிரும்
அந்தெரிய லானைய நம்பி யடல்வளவன்
மந்திரிதென் மங்கலக்கால் மன்.

1052. மானமிக்க வேலையன் மங்கலக்கால் மன்குமரி
தானமைத்த பந்தலிற்றண் ணீரட்டத்—தேனிரைத்த
மைத்தங்கு சோலை மணற்குடியி லேவைத்தான்
ரித்தம் பதினாழி நெல்.

நக்கன்.

1053. கருப்பூர்மன் கம்பனுக்குக் காதலன்சீர் நக்கர்
விருப்பூர் விழுமிய தேவர்க்குத்—திருப்பூர்
விளக்குவைத்துத் தொண்ணூரு டாங்களித்தான் மெய்யே
உளக்கருத்தாற் சால வுவந்து.

சேரன் மகள்.

1054. சேரன் மகளார் சிறந்த ¹வெழின்மானைத்
தாரன் திரையன் தருவிருப்பாற் --தேரிற்
கொணர்ந்தானை... ..குட்டுவனாற்...
புணர்ந்தானைப் போற்று முலகு.

சோழதலவல்லி.

1055. ஒதுஞ் சகரர்யாண் டோரோருபத் தெட்டின்மேல்
ஆதிமூ லந்நாளி லானிதனிற்—சோதி
துளங்கில மேற்சோழன் சோழகுல வல்லி
களங்கமற வைத்தாள் கரு.

1056. வண்ணந் திகழங் கொடிமாட மன்னுஞ் சோழ குலவல்லி
நண்ணுந் தலைமையுடையாரை நாமார் புகழப் பாமாலை
எண்ணும் படியிற் புகழாள ரென்றே யன்றே யென்னுடைய
கண்ணும் பழனக் கழுமலமுங் கலந்தார் திருவ மலர்தாரேல்.

(1050) வீரசோ. அலங். 33. மேற். (1051-52) T. A. S. 169-70. (1053)
S. I. I, IV, NO. 545. p. 182. (1054) சாஸனம். ¹வெழின்மானை, (1055-6)
S. I. I, IV, NO. 621.

கருணாகரத்தோண்டைமான்.

1057. சராரிரைத் தாலன்ன தண்பனி தூங்கத் தலைமிசைச்செங்
காரிரைத் தாரையுங் ¹காண்பன்கொ லோகலிங் கத்துவெம்போர்
பொராரிரைத் தார்விட்ட வேழமெல் லாம்பொன்னி நாட்டளவும்
வராரிரைத் தானொருண்டை மான்வண்டை மாநகர் மன்னவனே.

முனையர்கோன்.

1058. வடித்தவேன் முனையர்கோன் வழுதி மாநகர்
இடித்தபோ தெதிர்முது கிட்ட மீனவன்
வெடித்தவே லடவியை மிதித்த தாஸ்கடல்
குடித்ததே யாயினுங் கொப்பு ளித்ததே.

மணவிற்கூத்தன் - காலிங்கர்கோன்.

(சிதம்பர சாஸனம்).

1059. எல்லை கடலா விகல்வேந்த ரைக்கவர்ந்த
செல்வமெலாந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துத்—தொல்லைத்
திருக்கொடுங்கை பொன்வேயந்தான் றிண்மைக் கலியின்
தருக்கொடுங்க வெல்கூத்தன் றுன்.
1060. தில்லையிற்பொன் னம்பலத்தைச் செம்பொருல் வேயந்துவா
னெல்லையைப்பொன் னாக்கிளு னென்பரால்—ஒல்லை
வடவேந்தர் செல்வமெலாம் வாங்கவேல் வாங்குங்
குடைவேந்தன் றொண்டையார் கோ.
1061. தென்வேந்தன் கூனிமிர்த்த செந்தமிழர் தென்கோயில்
பொன்வேயந்து திக்கைப் புகழ்வேயந்தான்—ஒன்றார்க்குக்
குற்றம் பலகண்டோன் கோளிழைக்கும் வேற்கூத்தன்
சிற்றம் பலத்திலே சென்று.
1062. பொன்னம் பலக்கூத்த ராடம் பலமணவிற்
பொன்னம் பலக்கூத்தர் பொன்வேயந்தார்—தென்னர்
மலைமன்ன ரேனை வடமன்னர் மற்றக்
குலமன்னர் செல்வமெலாங் கொண்டு.

(1057) கலிங்கத்துப்பராணிப் பிரதியிறுதி (சென்னையியூவியம், தஞ்சைச்
சரச்சுவதிமால் புத்தகசாலை) ¹காண்பன்கொ. (1058) தஞ்சைச் சரச்சுவதி
மால்-பிரதி. (1059-1062) S.I.I. IV, p. 33-34.

1063. தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே பேரம் பலந்தன்னை
மல்லற் கடற்றூனை வாட்கூத்தன்—வில்லவர்தம்
அம்புசேர் வெஞ்சிலையி னுற்றறனை மாற்றியகோன்
செம்புவேய் வித்தான் றெரிந்து.
1064. ஏனை வடவேந்த ரிட்டிடைந்த செம்பொன்னால்
ஏன (?) லெனத்தில்லை நாயகருக்—கானெய்
சொரிகலமா மாமயிலைத் தொண்டையர்கோன் கூத்தன்
பரிகலமாச் செய்தமைத்தான் பார்த்து.
1065. தெள்ளு புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தார்க்குத்
தள்ளியெதி ரம்பலந்தா தன்பாதம்—புள்ளுண்ண
நற்பயிக்கங் கண்ட நரலோக வீரன்செம்
பொற்படிக்கங் கண்டான் புரிந்து.
1066. இட்டா னெழிற்றில்லை யெம்மாற் கிசைவிளங்க
மட்டார் பொழின்மணவில் வாழ்கூத்தன்—ஒட்டாரை
யின்பமற்ற தீத்தான மேற்றினு னீண்டொளிசேர்
செம்பொற் றனிக்காளஞ் செய்து.
1067. ஆடுந் தனித்தேனுக் கம்பலத்தே கர்ப்பூரம்
நீடுந் திருவிளக்கு நீடமைத்தான்—கூடார்
அடிக்க[த் திணை]நரியும் புள்ளுந்.....
தடிக்கப் பெருங்கூத்தன் றான்.
1068. பொன்னம் பலஞ்சூழப் பொன்னின் றிருவிளக்கால்
மன்னுந் திருச்சுற்று வந்தமைத்தான்—தென்னவர்தம்
பூவேறு வாரகுழலா ரோடும் பொருப்பேற
யாவேறு தொண்டையார் மன்.
1069. சிற்றம் பலத்தானே யேற்றினார் தெவ்விடத்துக்
கொற்றத்தால் வந்த கொழுநெதியாற்—பற்றார்
தருக்கட்ட வஞ்சினவேற் றார்மணவிற் கூத்தன்
திருக்கட்ட மஞ்சனமுஞ் செய்து.(?)
1070. தொல்லைப் பதித்தில்லைக் கூத்தற்குத் தொண்டையர்கோ
னெல்லைத் திசைக்கடிக னெட்டளவுஞ்—செல்லப்போய்ச்
சாலமுது பேய்தடிக்க[த் தார்ட்டிகத்?] தொண்டையர்கோன்
பாலமுது செய்வித்தான் பார்த்து.

1071. ஆடுந் தெளிதேனை யாயிடு நாழிநெய்யால்
ஆடும் படிசண்டா னன்றினர்க—ளோடும்
திறங்கண்ட ¹தாளன் சினக்களிற்றான் ஞாலம்
அறங்கண்ட தொண்டையர்கோ னுங்கு.
1072. நட்ப்ப் பெருமானால் ஞானங் குழைந்தளித்த
சிட்டப் பெருமான் நிருப்பதிய—முட்டாமைக்
கேட்போர்க்கு மண்டபத்தைச் செய்தான்றெவ் வேந்தர்கெட
வாட்போர்க்குந் தொண்டையார் மன்.
1073. மல்லற் குலவரையா னூற்றுக்கான் மண்டபத்தைத்
தில்லைப் பிரானுக்குச் செய்தமைத்தான்—கொல்லம்
அழிவுகண்டான் சேர னளப்பரிய வாற்றற்
கிழிவுகண்டான் றெண்டையா ரேறு.
1074. தில்லைப் பெரிய திருச்சுற்று மாளிகையை
எல்லைக் குலவரைபோ லீண்டமைத்தான்—தொல்லைநீர்
மண்மகளைத் தங்கோன் மதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருத்தி
உண்மகிழும் தொண்டையர்கோ னுற்று.
1075. புட்கரணி கல்சாத்து வித்தான்பொற் கோயிலின்வாய்
விக்கரணம்(?) பார்ப்படத்தன் மேல்விதித்துத்—திக்களவு
மாநடத்திக் கோனடத்தும் வாட்கூத்தன் மண்ணிலறந்
தானடத்தி நீடுவித்தான் றான்.
1076. வீதிசூழ் நல்விளக்கும் வீற்றிருக்க மண்டபமும்
மாதுசூழ் பாக மகிழ்ந்தார்க்குப்—போதுசூழ்
தில்லைக்கே செய்தான் திசைக்களிறு போய்நிற்கும்
எல்லைக்கே செல்கலிங்க ரேறு.
1077. நடங்கவின்னொ ளம்பலத்து நாயகச்செந் தேனின்
இடங்கவின்னொள் பச்சையிளந் தேனுக்—கடங்கார்
பருமா ளிகைமேற் பகடுதைத்த கூத்தன்
திருமா ளிகையமைத்தான் சென்று.
1078. எவ்வுலகு மெவ்வுயிரு மீன்று மெழிலழியாச்
செவ்வியாள் கோயிற் நிருச்சுற்றைப்—பவ்வஞ்சும்
எல்லைவட்டந் தன்கோற் கியலவிட்ட வாட்கூத்தன்
தில்லைவட்டத் தேயமைத்தான் சென்று.

1079. வாளுடைய பொற்பொதுவின் [மன்ன னிடமாரும்]
ஆளுடைய பாலைக் கபிடேகம்—வேளுடைய
பொற்பினான் பொன்னம் பலக்கூத்தன் பொங்குகட
வெற்பினான் சாத்தினான் வேறு.
1080. சேதாம்பல் வாய்மயிற்குத் தில்லையந் தேவிக்குப்
பீதாம் பரஞ்சமைத்தான் பெரொலிநீர்—மோதா
அலைகின்ற வெல்லை யபயனுக்கே யாக
மலைகின்ற தொண்டையார் மன்.
1081. செல்வி [திருத்தறங்க டென்]னகரித் தில்லைக்கே
நல்லமகப் பாலெண்ணெய் நாடோறுஞ்—செல்லத்தான்
கண்டா னரும்பையர்கோன் கண்ணகனீர் ஞாலமெலாம்
கொண்டானந் தொண்டையார் கோ.
1082. ஆகிசெம்பொ னம்பலத்தி னம்மா னெழுந்தருளும்
வீதியும்பொன் வேயந்தனனாய் மேல்விளக்குஞ்—[சோதிக்
கொடியுடைத்தாய்ப் பொன்றாற் குறுகவலா னென் னும?]
படியமைத்தான் றெண்டையர்கோன் பார்த்து.
1083. நாயகர் வீதி யெழுந்தருளு நன்னாளால்
தூய கருவேழு தூபத்தாற்—போயொளியேர்
வான்மறைக்கக் கண்டானிப் பார்மகளை வண்புகழால்
தான்மறைக்கக் கூத்தன் சமைத்து.
1084. [பருமை ... ..]
திருவுருவ மானதிருக் கோலம்—பெருகொளியாற்
காட்டினான் றில்லைக்கே காசினிவாய் வெங்கலியை
ஓட்டினான் தொண்டையர்கோ [னுற்று.]
1085. மன்றுதிகழ் தில்லைக்கே வாணிக் கரசகணந்
தும்பும் பொழின்மணவிற் றெண்டைமான்—என்றும்
இருந்துண்ணக் கண்டா னிகல்வேந்த ராகம்
பருந்துண்ணக் கண்டான் பரிந்து.
1086. தில்லைத் தியாகவலி [விண்சிற்ப் பஞ்சவீனி]
எல்லை நிலங்கொண் டிறையிழிச்சித்—தில்லை
மறைமுடிப்பார் வீதி மடஞ்சமைத்தான் மண்ணோர்
குறைமுடிப்பான் தொண்டையர் கோ.

1087. என்றும் பெறுதலா லேரா ரெழித்புலியூர்
மன்றி னடனுக்கு மாமத்தக்—குன்று
கொடுத்தருளி மண்ணிற் கொடுங்கலிவா ராமே
தடுத்தனன் ரெண்டையர்கோன் ரூன்.
1088. முத்திறத்தா ரீசன் முதற்றிறத்தைப் பாடியவா
ரெுத்தமைத்த செப்பேட்டி னுள்ளெழுதி---இத்தலத்தி
னெல்லைக் கிரிவா யிசையெழுதி னுன்கூத்தன்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே சென்று.
1089. தில்லை வளருந் தெளிதே னொளிதழைப்ப
நல்லதிரு நந்தா வனஞ்சமைத்தான்—[வீல்லத்திற்]
கோட்டங்கொள் வாழ்வேந்தர் கொற்றக் களியானை
யீட்டங்கொள் காலிங்க ரேறு.
1090. நூறு யிரமுக மாங்கமைத்தான் னென்சினத்தின்
மாறாக வெல்களிற்று வாட்கூத்தன்—கூறாரும்
வல்லிச் சிறுகிடைக்கு வான்வளர மாடஞ்செய்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே சென்று.
1091. மாசிக் கடலாடி வீற்றிருக்க மண்டபமும்
பேசற் றவற்றைப் பெருவழியும்—ஈசற்குத்
தென்புலியூர்க் கேயமைத்தான் கூத்தன் றிசையனைத்து
மன்புலியா னைநடக்க வைத்து.
1092. ஓங்கியபொன் னம்பலத்தார்க் கோரா யிடுஞ்சுரவி
ஆங்களித்தா னேற்றெதிரந்தா ராயிழையார்—தாங்கா
தொருக்கியுட லாவி யுயிர்த்துநாட் போக்கி
யிருக்கவென்ற தொண்டையா ரேறு.
1093. தொல்லோர்வாழ் தில்லைச் சுடலையமர்ந் தார்கோயில்
கல்லா லெடுத்தமைத்தான் காசினியிற்—[ரெுல்லை]
மறைவளர்க்க வெங்கலியை மாற்றிவழு வாமல்
அறம்வளர்க்கக் காலிங்க னாய்ந்து.
1094. தில்லைமூ வாயிரவர் தங்க டிருவளர
எல்லையில்பே ரேரிக் கெழின்மதகு—கல்வினாற்
ருனமைத்தான் றெவ்வேந்தர்க் கெல்லாந் தலந்தவிர
வானமைத்தான் ரெண்டையார் மன்.

[திருவதிகைச் சிலாசாதனம்.]

1095. பொன்மகர தோரணமும் பூணணியும் பட்டிகையுந்
தென்னதிகை நாயகர்க்குச் செய்தமைத்தான்—மன்னவர்கள்
தன்கடைவாய் நில்லாதார் தாள்வரைவாய் நின்னுணங்க
மின்கடைவேற் காலிங்கர் வேந்து.
1096. மின்னிலங்கு போற்சதுக்க மேகடம்ப மென்றிவற்றைத்
தென்னதிகை நாயகர்க்குச் சேர்த்தினான்—தென்னவர்தந்
தோனோக்கும் வென்றி துறந்தே சுரநோக்க
வானோக்குங் காலிங்கர் மன்.
1097. வில்வில் வெயிலனைய வீரட்டர் தந்திருநாள்
நல்லநெய் ரைஞ்ஞாற்று நாழியால்—வல்லி
யுடனாகக் கண்டான்றன் னென்னலர்க்குக் கண்க
ளிடனாகச் செல்கூத்த னீண்டு.
1098. மண்டபமு மாளிகையும் வாழ்திகை வீரட்டர்க்
கெண்டிசையு மேத்த வெடுத்தமைத்தான்—விண்டவர்கள்
நாள்வாங்கச் சேயிழையார் நாண்வாங்க நற்றடக்கை
வாள்வாங்குங் காலிங்கர் மன்.
1099. மன்னொளிகேர் னூற்றுக்கான் மண்டபத்தை மால்வரையால்
மன்னதிகை நாயகர்க்கு வந்தமைத்தான்—மன்ன
ரிசைகொடா தோட விகல்கொண்டாங் கெட்டுத்
திசைகொடார் கூத்தன் தெரிந்து.
1100. மன்னுதிரு வீரட்டர் கோயின் மடைப்பள்ளி
தன்னைத் தடஞ்சிலையா லேசமைத்தான்—தென்னர்
குடமலை நாடெறிந்து கொண்டவேற் கூத்தன்
கடமலைமால் யானையான் கண்டு.
1101. அதிகை யரனுக் கருவரையாற் செய்தான்
மதிகை நெடுங்குடைக்கீழ் மன்னர்—பதிக
ளுரியதிருச் சுற்று முடன்கவர்ந்த கூத்தன்
பெரியதிருச் சுற்றைப் பெயர்த்து.
1102. அருமறைமா தாவி னறக்காமக் கோட்டந்
திருவதிகைக் கேயமையச் செய்து—பெருவிபவங்
கண்டா னெதிரந்தா ரவியத்தன் கைவேலைக்
கொண்டானந் தொண்டையர் கோ.

1103. தென்னதிகை வீரட்டஞ் செம்பொனாள் வேயந்திமையோர்
பொன்னுலகை மீளப் புதுக்கினான்—மன்னுணங்கு
முற்றத்தான் முற்றநீர் வையம் பொதுக்கடிந்த
கொற்றத்தான் தொண்டையர் கோ.
1104. வானத் தருவின் வளஞ்சிறந்த நந்தவனம்
ஞானத் தொளியதிகை நாயகர்க்குத்—தானமைத்தான்
மாறுபடுத் தாருடலம் வன்பேய் பகிர்ந்துண்ணக்
கூறுபடுத்தான் கலிங்கர் கோ.
1105. எண்ணில் வயல்விளைக்கும் பேரேரி யீண்டதிகை
யண்ணல் திருவிளங்க வாங்கமைத்தான்—மண்முழுதுந்
தங்கோன் குடைநிழற்கீழ்த் தங்குவித்த வேற்கூத்தன்
எங்கோன் மணவிலா ரேறு.
1106. ஐயொருப தாயிரமாம் பூக மதிகையிலே
மைவிரவு கண்டர்க்கு வந்தமைத்தான்—வெய்யகலி
போக்கினான் மண்ணைப் பொதுநீக்கித் தங்கோனுக்
காக்கினான் தொண்டையர்கோ னுங்கு.
1107. அராப்புனையும் நம்மதிகை வீரட்டா னர்க்குக்
குராற்பகவைஞ் ஞாறு கொடுத்தான்—பொராப்புறந்தான்
கண்டருக்குத் தான்கொடுத்த காலிங்கன் காசினிக்குத்
தண்டருப்போ னின்றளிப்பான் றுன்.
1108. வாரி வளஞ்சுரக்க வாழ்திகை நாயகருக்
கேரியு மூரு மிசைந்தமைத்தான்—போரிற்
கொலைநாடு வெஞ்சினவேற் கூத்தன் குறுகார்
மலைநாடு கொண்டபிரான் வந்து.
1109. அம்மா னதிகையிலே யம்பொற் றடமிரண்டும்
செம்மா மலரிலகச் செய்தமைத்தான்—கைம்மாவி
னீட்டநின்ற வெம்பாமற் கண்டருளென் றீண்டரசர்
காட்டநின்ற வேற்கூத்தன் கண்டு.
1110. அருளா கரநல்லூ ராங்கமைந்த வேரி
இருளார் களத்ததிகை யீசன்—அருளரசர்
சென்றமைத்தான் தென்னாடன் சாவேற்றின் றிண்செருக்கை
யன்றமைத்தான் தொண்டையர்கோ னுங்கு.

பெருந்தொன்க

1111. போதியீ னீழற் புனிதற் கிறையிலிசெய்
தாதி யதிகையின்வா யாங்கமைத்தான்—மாதர்முலை
நீடுழக்கா னாகத்து நேரலரைத் தன்யானைக்
கோடுழக்காண் கூத்தன் குறித்து.
1112. மாசயிலத் தம்மைக்கு வாழ்திகை வீரட்டத்
தீச னிடமருங்கி லேந்திழைக்கு—மாசில்
முடிமுதலா முற்றணிகள் சாத்தினான் வேளாண்
குடிமுதலான் தொண்டையார் கோன்.
1113. ஆற்றற் படைவேந்த ராற்றா தழிந்திட்ட
மாற்றற்ற செம்பொன்னால் வாழ்திகை—ஏற்றுக்
கொடியார்க்குக் கோலப் பரிகலமாச் செய்தான்
படியார்க்குஞ் சீர்க்கூத்தன் பார்த்து.
1114. அண்ண லதிகையரற் கையிரண்டு நல்விளக்கு
மண்ணின் வறுமைகெட வந்துதித்துக்—கண்ணகன்ற
ஞாலத் தறஞ்செய் நரலோக வீரன்பொற்
சிலத்தி னுலமைத்தான் சென்று.
1115. நீடு மதிகையரன் றித்தல் பெருங்கூத்தை
யாடு மரங்கமைத்தா னன்றினார்—நாடு
பரியெடுத்த தூளி பகல்மறைப்பச் சென்றாங்
கொரியெடுத்தான் றெண்டையா ரேறு.
1116. ஈச னதிகையில்வா கீச னெழுந்தருள
மாசில் பெருங்கோயில் வந்தமைத்தான்—பூசல்
விளைவித்த வேணும் வெற்பினை த்துஞ் செந்தீ
விளைவித்தான் தொண்டையார் மன்.
1117. நல்யாக மண்டபத்தைச் செய்தான் நரபதியர்
பல்யானை யோடுணங்கப் பாவலர்க—ௌல்லாப்
புருங்குடையான் தொண்டையர்கோன் பொன்மழையோ டொக்
தருங்கொடையான் தானதிகை சார்ந்து. [கத்]
1118. அண்ண லதிகையர னாகம் பிரியாத
பெண்ணினல்லா னெண்ணுஞ் பேரறமும்—எண்ணியவை
நாணுள் செலவமைத்தா னண்ண வயவேந்தர்
வாணுள் ஈவர்கூத்தன் வந்து.

1119. ஆட லமர்ந்தபிரா னாங்கதினை ஷீரட்டம்
நீடுவதோர் கோயி னினைந்தமைத்தான்—கோடித்
குறித்தா ருடல்பருந்து கூட்டுண்ணக் காட்டி-
மறித்தானந் தொண்டையர் மன்.

முடிக்கோண்டான்.

1120. புயன்மேவு பொழிற்றஞ்சை முதற்பஞ்ச
நதிவாணன் புதல்வன் பூண்ட
வயமேவு களியாண முடிகோண்டான்
மாரெடுவேல் வத்தர் வேந்தன்
இயன்மேவுதோளபயற் கிருபத்தை
யாண்டதனி னிடர்க் கரம்பைச்
செயன்மேவு மீசர்க்குத் திருந்தா
விளக்கொன்று திருத்தி னானே.

கோதண்டராமன்.

1121. கூர்வேல்வல் கோதண்ட ராமன் குலோத்துங்கன்
பேராற் பணித்தமைக்கும் பிச்சையம்மன்—சேரமான்
வங்கத்தே துங்க வடகலிங்கங் கொண்டமைக்குஞ்
சங்கத் தருங்கடலே சான்று.

உதயமார்த்தாண்ட பிரமராயன்.

1122. பூமகள் புணரப் புகழ்து வளர
வெங்கலி கடிந்த செங்கோ லோச்சிய
பூழி வேந்தன் கோழியர் குலபதி
சிரீராச ரான சிரீவிக் கிரம
சோழ தேவர்க் கியாண்டிரண் டதனில்
[நீ]ரார் நிகரிலி சோழமண் டலத்துக்
காரார் வயல்கூழ் சைவாந நாட்டுள்
மாட மாளிகை மண்டப மோங்கிய .....
அருமொழித் தேவ சதுப்பேதி மங்கலத்துப்
பல்லோர் புகழு நல்லூர் முதல்வன்
மாத்திரை யதனின் மாநெதி நல்கும்

(1119) செந்தமிழ்.(1120) s. i. i. iv. p. 470. no. 1888.(1121) Ibid.
p. 291. (1122) Ephigraphica Carnatica, vol. x, p. 111.

ஆத்திரை யர்கோ னுதுலர் சாலை...¹
 சாமுண் டையன் றன்பெருந் தேவி
 பூச்செறி குழலாள் வீச்சமை பயந்த
 தண்டமி ழாலையன் தாரணி யேத்தும்
 எண்டிசை திகழு மிருபிறப் பாளன்
 கொண்ட லன்ன குவலய தந்திரன்
 ஓங்கு புகழா னுதயமார்த் தாண்ட(ப் பிரமராய)ன்
 தேங்கமழ் தாரோன் செழுமறை வாணன்
 தன்றிருத் தமையன் றன்பெய ராலே
 பொன்புரி சடையன் புண்ணியன் விண்ணவர்...
 சோமீச் சுரன்றிருக் கோயி லெடுப்பித்துத்
 திருப்பிர திட்டை திகழப் பண்ணித்
 திருவடி நிலையுஞ் செம்பொ னுலமைத்
 னுருவது வளர வுமாசகிதன் திருமேனி
 இருநிலம் போற்ற வெழுந்தருள் வித்துக்
 கேதகை மல்லிகை கீஞ்சுக மஞ்சரி
 பாதிரி புண்ணை பராரை யார்மகிழ்
 சிதலை மௌவல் செருந்தி செண்பகம்
 மாதவி யென்றிலை வளம்பெற வமைத்துச்
 செங்கண் விடையோன் சென்னி மன்னும்
 கங்கை நீரு மண்ணுங் கொணர்ந்து
 குருக்கள் குளிரக் கோயின் மேல்பாற்
 றிருக்குள மாகத் தீர்த்தங் கண்டு..
 கொட்டுந் தட்டுங் குலவி நிலவிய
 விருப்பு மடியார் மேவிமுன் சிறக்கத்
 திருப்படி மாற்றுக்குத் தேவதான மாகப்
 பெரிய வேரியி னிலமொரந யிரமும்
 சீரார் செந்தமி தோர்களிப் பார
 யீரா யிரங்குழி (நீ)ரிற் நிகழ
 குணபதி யாயெங் குற்றங் கடியும்
 கணவதி யார்க்கிரு னாறு குழியும்
 ஶரிய தேவர்க் கிருநா று குழியும்
 * * * *

பசுபூர் காற்பா லெல்லை யுட்பட

¹கூடல் கொற்றவாய்தல்பாகட்டீர் குகுட்டீர் என்றணர்கள் வந்தஅடிகள் பிழைபட்டுள்ளன.

நன்னில நிகழ் நான்மறை யவர்பாற்
பொன்னற விட்டு மண்ணறக் கொண்டு
தாரணி நிகழ்த் தன்கிளை வளர
சந்திரா தித்தர் தாமுள் ளளவும்
ஊழி யூழி யுரவுபெற வமைத்தனன்
வாழி வாழி வையகத் தினிதே.

1123. தேனாருஞ் செங்கமல மாதபுண ருந்தோளான்
காணரும் விந்தைமகள் காதலனும்—பூநாடும்
வண்டறியாத் தாமரையோன் தன்மரபில் வந்துதித்த
கண்டன் கவுண்டியன் கோத்திரத்தான்—எண்டிசையும்
சாலி வயல்புகுந்து சண்பகப்பூஞ் சோலைதொறும்
பாலி மணிசிந்திப் பரந்தோங்கி.....
செய்யார் மலருழக்கிச் செங்கமலப் பொய்கைபுகுங்
கைவார நாடன்மிகுங் கார்மேகம்—பொய்யாத
கங்கையிலுந் தூயபிரான் கண்டர வல்லவனும்
அங்கை முகிலமுதன்...பிரமாதிராயன்
மாதவியே முல்லை வருக்கைமகிழ் சந்தனமே
சூத வனமேதா தகிபுன்னைப்—போதலரும்
சோலைவய ரேறுஞ் சுரும்பினங்கள் பண்பாட
வேலையது போலும் விதிர்ச்செட்டில்—ஆலிலைமேற்
பள்ளிகொண்ட மாலும் பதுமத்தோ னுங்காணு
வெள்ளிமலை நாதன் மிகவிரும்ப—வொள்ளார்
திருக்கற் றளியு முகமண் டபமும்
உருப்பெறச்செய் தூழிபல வாழப்—பெருக்குஞ்
சகவருஷ மாயிரத்து நூற்றொன் றதனில்

* * *

செட்டிச் சுரமென்று.....
எட்டித் திசைக்கு மெழில் விளக்காய்ச்—சிட்டர்தொழ
மண்ணும் வளஞ்சுரப் ப மாமறையோர் தாந்தழைப்ப
விண்ணு மழைபொழிய வெங்கலிபோய்—எண்ணிய

* * *

சீரார் சிவமறை யோன்றனக்கு—நீராரப்
பாணியிலே வார்த்துப் பசுபதியைப் பூசித்துக்
காணியது வுங்கொடுத்துக் கல்வெட்டி...கொடுத்தான்”

தஞ்சை யாதவர்கோன்.

1124. ஓத வளர்வண்மை யோபளநா தன் தஞ்சை
யாதவர்கோன் வாழ வினிதாழி—போத
மருக்குலவுஞ் சோலைவட வேங்கடவா ணர்க்குத்
திருக்கைமலர் தந்தான் சிறந்து.

திருக்கண்ணபுரத்துத் தாதி முனையதானுக்கு எழுதிவிடுத்த பாட்டு.

1125. இன் றுவரி லென்னுயிரை நீபெறுவை யின்றைக்கு
நின்று வரிதவநீயறிவை—வென்றி
முனையா கலவி முயங்கியவா நெல்லாம்
நினையாயோ நெஞ்சத்து நீ.

இராசாவுக்கு வேளையேது என்றுகேட்ட சோமனுக்குக்
கூத்தர் கூறியது.

1126. தன்னுடைய தேவியர்க்குத் தார்வளவன் ருனுரைப்ப
துன்னுடைய கீர்த்தி யுயர்நலமே—துன்னுபுகழ்ச்
சோமா திரிபுவனத் தோன்றலே நின்புகழை
யாமா ருரைக்க வினி.

பழிகாரர் தொடர்ந்தபோது, கூத்தர் சோமன்வாசலில்
ஓடிச் சொன்ன கவி.

1127. அடையென்பார் தள்ளென்பா ரன்பொன் றிலாமத்
புடையென்பார் தங்கடைக்கே போகோட்—கொடையென்றால்
முந்துஞ்சோ மாபுவனை முன்னவனே நின்கடைக்கீழ்
வந்துஞ்சோ மாதலான் மற்று.

சோமன் கொடைச்சிறப்பு.

1128. நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமி னீசன்
கழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின்—பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயறிமின் போய்.
1129. கையை விரித்தழைக்கக் கண்டிருழந் தைச்சோமன்
செய்யசுட்டி யீந்தான் றினகரா—பையவே
தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றேன்றருமை நன்று.

(1124) S. I. I. iv, No. 297, p. 84. (1125) தமிழ்நா. 184; சோழமண்.
சத. 42. ¹நின்றுவரி லென்னதுவு. (1126—7) தமிழ் நா. 130—31. (1128)
தனிப்பா. (1129) செந்தமிழ். தொ. 3, பக். 68; தினகரவெண்பா.

*சடையன் இல்லறச்சிறப்பு.

(கம்பர்பாட்டு)

1130. மெய்கழுவி வந்து விருந்துண்டு மீளுமவர்
கைகழுவ நீர்போதுங் ¹காவிரியே—பொய்கழுவும்
²போர்வேற் சடையன் ³புதுவையா னில்லறத்தை
யார்போற்ற வல்லா ரறிந்து.

1131. புரந்தர தாரு புதுவைச் சடையன்
இருந்தவிய லூர்தெற்கு மேற்குப்—பரந்தபொன்னி
யாற்றுநீ ரால்விளையு மப்பாற் கிழக்கரிசி
மாற்றுநீ ரால்விளையு மாம்.

திரிகர்த்தராயன் என்ற புதுவைச்சடையன்.

1132. யாமார் புகழ வியற்கம்ப நாட னிராமனோடும்
பாமாலை சூடுங் குலமுடை யானைப் படிபுரக்கக்
கோமரற னிட்டபொற் சிங்கா தனம்பெற்ற கொற்றவனைத்
தேமாலை யச்சந் தவிர்ப்பான்வெண் ணைத்திரி கர்த்தனையே.

1133. தண்ணூர் கமலச் சதுமுகத் தோனையுந் தப்புவதோ
பண்ணூர் மணித்தலைக் கட்செவி யானது பாரினுள்ளே
கண்ணாக வாழும்வெண் ணைத்திரி கர்த்தன் கலைத்தமிழ்கேட்
டெண்ணு முடியசைத் தாலுல கேழு மிறக்குமென்றே.

சடையன் வல்லிவிட்டை வேய்ந்ததைச் சிறப்பித்துக் கம்பர் பாடியது.

1134. பொதுமாதர் வீட்டைப் புகழ்ப்பெற வேறெந்
கதிரானே வேய்ந்தருளுங் கங்கைப்—பதினேர்
வருவெண்ணை நாடன் வருநா வலர்க்குத்
தருவா னவன்சடையன் றான்.

கண்டிநாடு பஞ்சமீபட்டகாலத்துக் கப்பலாயிரத்திலீ
நெல்லனுப்பிக் காத்த சடையவள்ளலை வியந்து அந்நாட்டரசனுள்
பாராசசிங்கன் பாடியது.

1135. இரவுநண்பக லாகிலென்பக விருளராவிர வாகிலென்
இரவியெண்டிசைமாறிலென்கடலேழுமேறிலென்வற்றிலென்

*(கம்பர்) 'காவிரி எச்சிற்படப் பாடிய வெண்பா' என்ற தலைக்குறிப்புத் தமிழ்நாவலர்சரிதையுட் கண்டது. (1130) மூவலூர்ச் சாஸனம்; தமிழ்நா 70; சோழமண். சத. 47. ¹காவேரி. ²போர்வேன். ³புதுவையான் றன்புகழை. (1131) சோழமண். சத. 91. மேற். (1132-33) சோழமண். சத. 91. (1134) ஷே. 76. (1135) சோழமண். சத. 42

மரபுதங்கிய முறைமைபேணிய மன்னர்போகிலெ னாகிலென்
வளமையின்புறு சோழமண்டல வாழ்க்கைகாரண மாகவே
கருதுசெம்பொனி னம்பலத்திலொர் கடவுணின் று நடிக்குமே
காவிரித்திரு நதியிலேயொரு கருணைமாழுகி றுயிலுமே
தருவுயர்ந்திடு புதுவையம்பதி தங்குமானிய சேகரன்
சங்கரன்றரு சடையனென்றொரு தருமதேவதை வாழுவே.

இணையாரமார்பன்.

‘கூட்டிக்கொண்டுவரச் சோழன் அனுப்பிய இணையார மார்பனைப்
பாண்டியன் ‘இவன் யார்’ எனக் கம்பர் பாடியது.’

1136. என்னுடைய தம்பி சரராம னுக்கினையான்
கன்னன் மதயானைக் கம்பன்மகன்—¹துன்னும்
பணையார்நீர் வேலிப் பழனஞ்சூழ் சோனாட்
டிணையார மார்ப னிவன்.

புதுவைச் சேதிராயன்.

1137. பழுத்து டைந்தகனி நெக்கு நெக்குருகு
சாறு வீழவடி சேறெழும்
பலவு றுஞ்சுளையை யமுத மென்றுவெயில்
படவொ ணுதென மறைப்பபோல்
பொழிற் புறஞ்சொரிய முகிலி னந்தழுவ
புதுவை வாழ்சடை யனுதவுசேய்
பூத லம்பரவு சேதி பன்றனது
பொன்னி நாடனைய புவையாள்
விழித்த னந்தலொ டெழுந்தி ருந்ததுவு
மெய்த்து வட்சியு மகிழ்ச்சியும்
மென்ம ருங்கினி லெடுத்து டித்ததுவு
மேக லைத்தலை யணைத்ததும்
வழுத்தி நின்றுதிரு நீறு தந்துவிடை
தந்த பார்வையை மறப்பினும்
வாச லின்படி பிடித்து நின்றநிலை
மனம ரப்பதிலை காணுமே.

(1136) தமிழ்நா. 86; சோழமண். சத. 75. மேற். ¹முன்னங், கணை
யாழி முத்துதிர்க்குங் காவிரிசூழ் சோனாட்டு. (1137) சோழமண். சத. 46.

அகிலகலாவல்லவன் சேரமான் பெருமாள் வஞ்சி மார்த்தாண்டன்
திருப்பாழ்த்ததிருவடி சொல்லிவரக் காட்டின
பாதுடகவி.

1138. காவிரியைச் சோனாட்டைக் காராளர் தம்மரபை
நாவலரைக் காவலரை நல்லோரைப்—பூவலயம்
உள்ளத் தரும்புதுவை யூரைச் சிறப்பித்தான்
பிள்ளைப் பெருமாள் பிறந்து.

1139. பேரோசைப் பிள்ளைப் பெருமானைச் சேதிபனைக்
காரோசைக் கையானைக் கண்டிரே—பாரோர்
விடுங்கோள் கொடுங்கோள் விழியருள்பூண் டன்ன
பிடுங்கோன் கொடுங்கோ (னென?)

தாதன்.

(கம்பர் பாடியது)

1140. தாதாவென் றாலுந் தருவென்று சொன்னாலுந்
தாதாவென் றாலுந் தருவனே தாராதான்
தாதாவென் றாலுந் தருவென்று சொன்னாலுந்
தாதாவென் றாலுந் தருவனந் தாதனே.

காளிம்பன்.

‘வல்லிவீட்டுக்கு எருமைவாங்கிவரப்போய்க் காளிம்பன் நிரைகள்
மேய்ப்பாளைக்கண்டு அவன்பேரிற் பாட்டுச்சொல்ல,
அவன் ஈன்ற எருமை ஆயிரங்கொடுத்த
வெண்பா.’

1141. புக்கு விடைதழுவிக் கோடுமுத புண்ணெல்லாம்
திக்கிலுயர் காளிம்பன் தென்புழன்மா—னக்கணம்
தோள்வேது கொண்டிலனேற் சுந்தரப்பொற் றேன்றலுக்கு
வாழ்வேதுங் கண்டிலமே மற்று.

கம்பர்கீதுக் துலோத்துங்கன்விட்ட சாஸனப்பாட்டு.

1142. கதுவிவரு பொன்னி கரைகடவா வண்ணம்
பதுமமுகக் கம்பனவன் பாட—வதுவைவரி
மடை யரைக்கழஞ்சு வண்கம்பர்க் கீர்தபரி
சேடர்குலோத் துங்க னெழுத்து.

(1138-1139) மூவலுர்ச் சாஸனம்; செந்தமிழ். தொ. 4, பக். 251, 252.
(1140) தமிழ்நா. 84. (1141) தமிழ்நா. 92; தொண்டை, சத. 25. (1142)
கொங்கு. சத. 30, மேற்.

கங்குள்.

1143. கங்க னசன்மார்பன் கற்றோர்க் கினிதளிக்குஞ்
¹செங்கனகம் வெள்ளைச் செழுமணிக—ளெங்கும்
 தெறித்தனவே போல்விளங்கு ²மீன்குழந்த திங்க
 ளெறிக்குநிலா வன்றோ வினி.

பொத்தப்பிச்சோழன்.

1144. பொத்தப்பிச் சோழன் புடோவியர சன்புவிமேல்
 எத்திசையுஞ் செல்லுமெழின் மேற்பாடி—மெய்த்தவத்தாற்
 சோளேந் திரசிங்க நாயகற்குத் துங்கமணித்
 தாளேந்து மண்டபஞ்செய் தான்.

நின்றூலோன்.

1145. இம்பர் நிகழவிளக் கிட்டா னிடர்க்கரம்பைச்
 செம்பொனணி வீமீச் சரந்தன்னில்—உம்பர்தொழ
 விண்ணுய்ய நின்றாடு வானுக்கு வேலெழுத்
 மண்ணுய்ய நின்றாடு வான்.

கடம்பை மாறன்.

1146. உண்ணீர்மை தாங்கி யுயர்ந்த நெறியொழுதி
 வெண்ணீர்மை தாங்கி விளங்குமால்—தண்ணீர் த்
 தரம்போலு மென்னத் தருகடம்பை மாறன்
 கரம்போற் கொடைபொழிவான் கார்.

அயன்றைச் சடையன்.

‘பாண்டியன் கழாய்க்கூத்துப் பார்க்குமிடத்தில் பராமுகமாக,
 கூத்தாடினவள் கோபித்துக்கொண்டு விழுங்காற் பாடியது.’

1147. மாகுன் றனையபொற் றோளான் வருதிமன் வான்கரும்பின்
 பாகொன்று கொல்லியைப்பார்த்தெண்ணப்பார்த்திலன் பையப்பை
 போகின்ற புள்ளினங் கான்புழற் கோட்டம் புகுவதுண்டேற் [யப்
 சாகின் றனளென்று சொல்லீ ரயன்றைச் சடையனுக்கே.

(1143) நன். 267 மயிலை; ¹செங்கனக. ²மீன்குழந்த. (1144) S. I. I. IV. p. 88. (1145) Ibid. p. 337. (1146) தண்டி, 31. (1147) தமிழ்நா, 160; தொண்டை, சத, 82.

‘இந்தக்கவியைக் கேட்டுச் சோதிக்கச் சிலரை (ப் பாண்டியன்) விடுக்க,
அவன் (அயன்றைச்சடையன்) சூலிமுதுகிற் சோறிட்டபோது பாடியது.

1148. இரவ லாளரே பெருந்திரு வுறுக
அரவுமிழ் மணியு மலைகட லமுதும்
சிங்கப் பாலுந் திங்கட் குழவியும்
முதிரை வாலுங் குதிரை மருப்பும்
ஆமை மயிரு ¹மன்னத்தின் பேடும்
ஈகென விரப்பினு மில்லென வறியான்
சடையனை யயன்றைத் தலைவனை
உடையது கேண்மி ²னுறு தி யோர்ந்தே.

நம்பிகாளியை நெந்துன்மவாணமுதலியார் பாடியது.

1149. கற்குங் சுவில்ல யாதவர் கோனம்பி காளிக்கியாம்
விற்கும் பரிசன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும்
பொற்குன் றமும்புகழ்க் கங்கா நதியும் பொதியமும்போல்
நெற்குன் றமுநம் மரபுமெந் நாளு நிலநிற்கவே.

ஐயந்தவிர்த்தபெருமாள்.

1150. வையம் பெறினும் பொய்யுரைக்க
மாட்டார் தொண்டை நாட்டாரென்
றையன் களந்தைப் புகழேந்தி
யாண்டா னுரைக்கு மவரோநீர்
எய்யுஞ் சிலைக்கை மதவேளே
யெழுபார் புரக்கு மெங்கோவே
ஐயந் தவிர்த்த பெருமானே
யாவோ மடியோ மாவோமே.

பெருமங்கலமுடையான் வடவரசரை வேன்றது.

1151. கோட்டை வாசலிற் கூளிதன் பலத்தால்
வாட்டமில் வளவனை மலைவறப் பொருதிடும்
வடவர சரைப்பெரு மங்கல முடையீர்

(1148) தமிழ் நா. 161; தொண்டை. சத. 33; தஞ்சைச் சாச்சுவதிமால்-
பிரதி. ¹மடல்வேற் குடரும். ²னுறுதியோ வாநே; னுறுதியுள் ளீரே.
(1149) தொண்டை. சத. 83 மேற். (1150) ஐ. 17. மேற். (1151)
சோழமண். சத. 95, மேற்.

படைபொரு தவசயப் படுத்துமென் றேலலும்
காத்தெழு பத்திர காளியா லந்தப்
பேய்த்தலை கொண்டு பெரும்படை செயித்தோம்.

விண்ணன்.

‘அரவின்மணி கொடுத்தபோது ஒருபுலவன் பாடியது.’

1152. கூர்ந்த வறுமையிடைக் கோளாவ மீன்றமணி
சார்ந்த புலவன் றனக்களித்தான்—வார்ந்ததரு
மேலைவிண்ணின் மண்ணில் விளங்கும் புகழ்படைத்த
சாலைவிண்ண னுக்கிணையார் தாம்.

குடிநாங்கி.

1153. வெறும்புற் கையுமரி ¹தாய்க்கிள்ளை சோரவென் வீடுகெட்டேன்
²எறும்புக்கு மாற்பத மில்லைகண் டாயென் னிருங்கலியின்
குறும்பைத் ³தூரத்துங் குடிநாங்கி யைச்சென்று கூடியபின்
⁴தெறும்புற்கை யானை கவளங்கொள் ளாமற் றெவிட்டியதே.

களந்தைக் குடிநாங்கி.

1154. பொன்னெல்லை யெல்லாம் பொதிபொதியாய்ப் பூசுரற்குச்
செந்நெல்லே போலச் சிறந்தளித்தான்—பன்னகத்தின்
சீரார் மணியைவிலை செய்யானுஞ் செய்யகளத்
தூரானுஞ் செய்கரும மொன்று.

மருத்தன்.

1155. திருத்தங்கி தன்வாழை தேம்பழுத்து நிற்கும்
மருத்தன் றிருக்குடந்தை வாழை—குருத்தொன்
றிலையுமிலை பூவுமிலை காயுமிலை யென்றும்
உலகில் வருவிருந்தோ டென்கி,

(1152) தமிழ்நா. 194. (1153) ஐ. 191; இது ‘பாதிக்கேட்டுப் பரி
சில்கொடுத்தபின் பாதி பாடியது’ என்ற குறிப்புடன் உள்ளது. ¹தாங்கிள்ளை
சோருமென். ²எறும்புக்கொ ராற்பத மில்லை முன்னாள். ³தவிர்த்த. ⁴தெறும்
புற்கொள். (1154) தொண்டை. சத. 68, மேற். (1155) தமிழ் நா. 54;
சோழமண். சத. 70; ஓளவைபாடியதென்பர்,

வல்லைக் கச்சியப்பனை ஒருபுலவர் பாடியது.

1156. மண்படுமோ வெய்யிலிலே வாடுமோ புல்லரிரு
கண்படுமோ வன்பாகக் கற்றவர்க்கு—மண்புகழ்
மெச்சியப்பா லும்புகழும் வீறுவல்லே யானவந்த
கச்சியப்ப னையுதைத்த கால்.

நின்றைக் காளத்திவாணன்.

1157. நீளத் திரிந்துழன்றாய் நீங்கா நிழற்போல
நானைக் கிருப்பாயோ நல்குவே—காளத்தி
நின்றைக்கே சென்றக்கா னீயெங்கே நானெங்கே
¹இன்றைக்கே சற்றே யிரு.

“பொன்பாப்பினான மகதைப்பெருமாள்கவி”

1158. தாரு முடியு முரசுந் தமக்குரிய
பாரு முடன்பெறுவர் பார்வேந்தர்—வீரப்
பெருமாண் மகதேசன் பேரெழுதித் தத்தந்
திருமார்பி லாளோலை செய்து.
1159. வன்மதுரை விட்டு வடகடலான் மால்வழுதி
தென்மதுரை விட்டின்று தென்கடலான்—நன்னுதலாய்
மல்லார்தோண் மாகதர்கோ மான்முனிந்தான் மன்னவருக்
கெல்லாங் கடலோ விடம்.
1160. ஆழந் தருகடல் வையத்தரசு
செலுத்திய செங்கோ லரசெல்லாம்
வேழந் தருகொடை வாண திவாகரன்
விதிமுறை செய்வது விதிகண்டர்
ஈழந் திறையிடு மாணிப் படிமைக
ளிடுமின் நென்ன ரியராகிற்
சோழன் நிறையிடம் யானைக் குங்களை
யிடுமென் நிருமிது சொன்னோமே.

(1156) தொண்டை. சத. 50 மேற் (1157) ஐ. 32. ¹என்றைக்குக் காண்பே னினி. (1158-1160) திருவண்ணாமலை அருஞ்சலேச்சுவரர்கோயிற் சாசனம்; செந்தமிழ், தொ. 3, பக். 427—32.

1161. பாரோங்கு கொற்றக் குடைவாண் பல்புழித்
தேரோன் திருவுத் திராடநாட்—பேருவமை
குன்றெடா மால்யாணைக் கோவேந்தர் வீற்றிருப்பர்
இன்றெடா னின்றெடா னென்று.
1162. தென்னர் முதலா வுலகாண்ட செம்பொன்முடி
மன்னர் பெருவாழ்வும் வாள்வலியு—மின்னும்
உருவத் திகிரி யுயர்நெடுந்தேர் வாணன்
புருவக் கடைவளையப் போம்.
1163. தீய்த்து பொழிலாகா பேர்ந்து நகராகா
தூர்ந்து மணிகீர்த் துறையாகா—எந்துமுலை
பூணுகா மாரி விழலாகா பொன்னெடுந்தேர்
வாணுகா வென்னுதார் மண்.
1164. பொருப்பிற் கரிய புகர்முகவெங் கூற்றின்
மருப்பிற் றுளைப்புண்ண வாரா—திருப்பின்
வடியுளவாஞ் செவ்வேன் மகதையார் கோமான்
அடியுளவாம் வேந்தர்க் கரண்.
1165. புரிந்த கனைகழற்காற் போர்வளவர் கோனை
வரிந்த திறைக்காக வாணு—தொரிந்தானை
வாங்கினு யென்று வழுதியர்க டாங்கலங்கி
யேங்கினுர் பாரிழந்தோ மென்று.
1166. முருகுந்து காஞ்சியும் வஞ்சியுங் கொண்டமொய் தார்மகதன்
திருகுங் கனைகழல் வீக்கிய நாட்சி பராந்தகனிற்
பெருகுங் குருதிப் புனல்பாய் தொழும்பில வாய்மடுத்தப்
பருகுங் கழுதுடன் செம்மைகொண் டார்க்கும் பணிக்கடலே.
1167. மட்டியன் நேறிய தார்புனை வாண புரந்தரீ
வெட்டியன் நேகொன்ற வேண்மணிப் பாடி யுதிரவெள்ளத்
தொட்டியென் நேனுந் தொலைவதுண் டேதொலை யாதபந்தி
கட்டியன் நேதெவ்வர் பாய்பரித் தானை கலக்குவதே.
1168. சொங்குங் கலிங்கமுங் கொண்டகண் டாகொடித் தேருதியர்
தங்கும் படிக்கொண்ட வாணுதி பாதணி யாததென்கொல்
பொங்குஞ் சினப்படை வங்கார தொங்கன் புரண்டிவிழச்
செங்குன்ற மின்று பிணக்குன்ற மாக்கிய தேர்மன்னனே.

(1161—1168) திருவண்ணாமலை அருணாசலேச்சுவார்கோயிற் சாசனம்;
செந்தமிழ், தொ. 3, பக். 427—32.

1169. வாரொன்று முலையாய்மற் றவரொன்றும்
பழுதுரையார் மகதை வேந்தன்
போரொன்று புரியாமுன் பெரியகுறிஞ்
சியிலெழுந்த புகையே கண்டாய்
காரன்று கனலெரியை மின்னென்று
தளரேலக் காரைக் காட்டில்
ஊரொன்று மதில்விழுந்த பேரொலியு
முருமதிர்வ தொக்குங் கானே.
1170. முன்பொரு படைக்கடலை விட்டரச ரானார்
மூலதன மும்பரியு முறைமுறை யளிப்பார்?)
தென்பகை யடக்கியபின் வாணகுல தீபன்
செய்ததனி யாண்மைவட திக்கிலறி கிற்பாம்
பொன்பொரு பொருப்பரண் விடாமலைய மானைப்
போரெயிலி லேபொருத போதொரு பெரும்போர்
வன்பகை தவிர்த்ததொரு குதிரைவலி யாலே
வடபகை தவிர்த்ததொரு கோலின்வலி யாலே.
1171. மண்ணு டிகிரிக்கை வாணன் வடுகெறிந்த
எண்ண யிரஞ்சூழ்ந்த வெண்டிசையும்—புண்வார்ந்த
நீரேநீர் காக நிழலே நிழனெடும்பேய்த்
தேரேதேர் செஞ்சேறே சேறு.
1172. எண்மேன் மிகும்பரித் தேர்மக தேச னிகல்விசையப்
பெண்மேல் விரும்பிவெம் போர்செய்த நாட்பின் கொடாவடுகர்
விண்மே னடந்து வடுகென்னு நாமம் விலக்குண்டபின்
மண்மே னடந்தது தேசிமுன் னான வடுகொன்றுமே.
1173. சூழும் பிணவணமேற் றேய்கழுதின் பந்தர்க்கீழ்
வீழுங் கழுதினங்கண் மெய்காப்ப—வாழுந்தந்
தொன்னகரே போல்வடுகர் துஞ்சத் துயிற்றியதே
மன்னவர்கோ மாகதர்கோன் வாள்.
1174. மடலளவு நிறைந்தொழுகு மதுமலர்ததார்
மகதேசன் வையங் காக்கும்
அடல்வினவி லணிநெடுந்தே ராய்மலர்த்தா
மனைவணங்கா வரசர் யாவர்

(1169—1174) திருவண்ணாமலை அருணாசலேச்சுவரர்கோயிற் சாசனம்;
செந்தமிழ்; தொ. 3, பக். 427—32.

கடலளவு நடந்ததவன் குரக்குதிரை
தாயவன்றன் கதிர்வேன் மன்ன
ருடலளவு நடந்ததுமற் றுலகளவு
நடந்ததவ னொருசெங் கோலே.

1175. தேர்க்கொடி மாமறுகிற் றெண்மணலைச் சேயிழையார்
மார்க்கு மருந்தாக்க வல்லவாம்—யார்க்கும்
உயிராய செங்கோ லுயர்நெடுந்தேர் வாண
னயிரா வதத்தி னடி.
1176. சொல்லி விடுசெரு மீனவர் சூழ முரிமைகொ டாழ்கடல்
எல்லி விடுபட வேறுவ ரேனும் யமபுரி யேறுவர்
கொல்லி விடுமூர காதிபர் கூளி கருதல ஞர்புக
வல்லி விடுமயி ராவதம் வாணன் வரவிடு நாளையே.
1177. வேளை நடுங்கல்லும் வெட்டிர்வீ ரக்குகையும்
மூளை தெறிக்கு முடித்தலையும்—நாளை
மதிவா ணுதன்மடவாய் காணலாம் வாண
னதிவா ரணந்தொடர்விட் டால்.
1178. நாமா னரவிந்த மான்விந்த மான்முடி நாகர்சென்னிப்
பூமான் விரும்பும் புகழ்மக தேசற்குப் போர்வழுதி
வாமான் நிறையிட்ட வந்நா டொடங்கியவ் வானவர்தம்
கோமான் நனதென் நிரானம ராவதிக் குஞ்சரமே.
1179. மேருவின்மேல் வென்று கயல்பொறித்த வார்த்தையினும்
வாரிபட வேலெறிந்த வார்த்தையினும்—கார்விலங்கு
முன்னிட்ட வார்த்தையினுந் தென்னவர் மாகதற்குப்
பின்னிட்ட வார்த்தை பெரிது.

ஏகம்பவாணன்.

1180. வாணன் புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவோர் நாவெல்லை
வாணன் புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை—வாணன்
படைக்கெல்லை திக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர் வாணன்
கொடைக்கெல்லை யேற்பவர்தங் கோள்.

(1175—1179) திருவண்ணாமலை அருணாசலேச்சுவரர்கோயிற் சாசனம்;
செந்தமிழ், தொ. 3, பக். 427—32. (1180) தனிப்பா.

1181. வாணன் புகழெழுதா மார்புண்டோ மாகதர்கோன்
வாணன் புகழுரையா வாயுண்டோ—வாணன்
கொடிதாங்கி நில்லாத கொம்புண்டோ வுண்டோ
அடிதாங்கி நில்லா வரசு.
1182. பேராசர் தேவிமார் பெற்ற மதலையர்த
மார்பகலங் கண்டு மகிழ்வரே—போர்புரிய
வல்லா னகளங்கன் வாணன் நிருநாம
மெல்லா மெழுதலா மென்று.
1183. வெற்றிபுனை தாதகிக்கும் வேம்புக்கும் பெண்ணைக்குஞ்
சுற்றும் பெருநிலையத் தோன்றுமே—கற்றோர்
திந்தாங்குந் தாங்குஞ் செகமுழுதுந் தாங்கும்
அறந்தாங்குந் தொண்டை யரசு.

“வாணனுடைய பாணன் மதுரையிற்போனபோது, பாண்டியன் கொடுத்த
தியாகம், வாணன் கையினாலேற்ற வலக்கையினு லல்லாமல்
இடக்கையா லேற்க, பாண்டியன் உளவனென்று
இகழ்ந்தபோது பாடியது.”

1184. சேனை தழையாக்கிச் செங்குருதி நீர்தேக்கி
யானை மிதித்த வருஞ்சேற்றின்—மானபரன்
மாவேந்தன் வன்கண்ணன் வாணன் பறித்துநடும்
மூவேந்தர் தங்கண் முடி.
- “வாணன் தாதிமேற் கோபமாய் ‘விலங்கு கொண்டுவா’
என்றபோது வாணன் சேடியர் பாடியது.”

1185. அலங்க லணிமார்ப னுறையர்கோன் வாணன்
விலங்கு கொடுவருக வென்றா—னிலங்கிழையீர்
சேரற்கோ சோழற்கோ தென்பாண்டி நாடானும்
வீரற்கோ யார்க்கோ விலங்கு.
1186. வாட்டானைத் தென்னவர்கோன் மாகதற்குத் தோற்றசெய்தி
கேட்டானத் தீக்குரலுங் கேட்டதற்பின்—நாட்டம்
பொருந்தா யிரவிழியான் பொன்முடியைச் சாய்த்தங்
கிருந்தானிங் கென்னுரு மென்று.

(1181—1183) தனிப்பாக்கள். (1184) தமிழ்நா. 183, (1185)
ஷெ 178, (1186) தனிப்பா.

1187. என்கவிகை யென்சிலிகை யென்றுவச மென்கவசம்
என்கரியீ தென்பரியீ தென்பரால்—மன்கவன
மாவேந்தன் வாணன் வரிசைப் பரிசுபெற்ற
பாவேந் தரைவேந்தர் பார்த்து.

வாணன் தன்புலவனது கடைவாயிற்கதவைத் தட்டியபோது
அப்புலவன் பாடியது.

1188. பாண்டியனைப் பேர்மாற்றிப் பாணற் கரசளித்த
ஆண்டகையென் றுன்னே யறியேனே—மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ் செங்கைக் கடகரிவா னுவுனது
பேர்மாற் றுவதரிதோ பேசு.

வாணனைப் பாண்புலவன் பாடியன.

1189. சேற்றுக் கமலவயற் றென்னுறை வாணனையான்
சோற்றுக் கரிசிதரச் சொன்னக்கால்—வேற்றுக்
களிக்குமா வைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச் செம்பொ
னளிக்குமா நெவ்வா றவன்.
1190. உலைக்குரிய பண்ட மூவந்திரக்கச் சென்றாற்
கொலைக்குரிய வேழங் கொடுத்தான்—கலைக்குரிய
வாணர்கோ னுறை மகதே சனுக்கிந்தப்
பாணனோ டென்ன பகை.
1191. பாணன் மதுரைப் பதியாள வைத்தபிரான்
வாணர் புகழ வருமறை—வாணன்
கரும்போ தகமேரின் கால்பணிவேன் மீண்டு
வரும்போ தகமே வரின்.

(புலவராற்றுப்படை.)

1192. தேரு னைப்புரவி வார ணத்தொருதி
திறைகள் கொண்டுவரு மன்னரின்
றேய மேதுனது நாம மேதுபுகல்
செங்கை யாழ்தடவு பாணகேள்

(1187—1190) தொண்டை, சத. உரை. பக். 289-41. (1191)
தனிப்பா. (1192) தொண்டை, சத. உரை. பக். 241.

வாரு மொத்தகுடி நீரு நானுமக-
 தேச னுறைநகர் காவலன்
 வாண பூபதி மகிழ்ந்த ளித்தவெரு
 வரிசை பெற்றுவரு புலவன்யான்
 நீரு மிப்பரிசு பெற்று மீளவர
 லாரு மேருமவன் முன்றில்வாய்
 ளித்தி லச்சிகர மாட மாளிகை
 நெருங்கு கோபுர மருங்கெலாம்
 ஆரு நிற்குமொரு வேம்பு நிற்குமுயர்
 பனையு நிற்குமத னருகிலே
 அரசு நிற்குமர சைச்சு மந்தசில
 வத்தி நிற்குமடை யாளமே.

மாவலிவாணன்.

1193. அடுகயலே முன்னாள் லாடகக்குன் றிட்ட
 வடுமறைந்து போயு மறையா—முடுகுசமர்
 மாற்றோர் தொழுந்திருமால் மாவுதைப்ப வேல்வழுதி
 தோற்றோடிப் போன சுவடு.
1194. மாலாக்கி யிந்திரை யைத்திருத் தோள்வைத்து வையமொரு
 கோலாற் புரந்தருண் மாவலி வாணன்றன் கொற்றவடி-
 வேலாற் றரப்புண்ட பின்வீர மாறன் வெகுண்பெண்டு
 காலாற் குடித்த கடல்கண்க ளால்விழக் கண்டனமே.
1195. ஏற்றூர்க் கிடாதா நிலையென்ப தின்றறிந்தேம்
 சீற்றத் திருமால் செருவேற்க—மாற்றிலாப்
 பொன்னிட்டான் சென்னிகொடிப் புள்ளிட்டான் சேரமான்
 வெந்நிட்டான் கொற்கையார் வேந்து.
1196. கன்னலெனுஞ் சிறுகருவி ககனமழைக் காற்றாமன்
 மின்னலெனும் புழுவெடுத்து விளக்கேற்றுங் கார்க்காலம்
 மன்னவனார் தென்மதுரை மாவலிவா ணனைப்பிரிந்திங்
 கென்னபிழைப் பென்னவிருப் பென்னநகைப் பின்னமுமே.

1197. மன்னன் குலசே கரபாண் டியன்செய்த மாமண்டபம்
பின்னொரு காலத் தன்றஞ்சைத் தீர்த்துப் பிறங்கச்செய்து
பொன்னின் நிருவா பரண்ம் பலபுதி தாகத்தந்தான்
மன்னும் புகழ்த்திரு மாலிருஞ் சோலை மகாவலியே.
1198. பாறுசூழ் சுடரிலைவேற் குரிசில்குல
சேகரபாண் டியன்றான் செய்த
ஆறுகாற் பீடத்திற் சிலபழைய
தைப்புதிதா வழகிற் செய்து
வீறுசேர் நாயகர்சந் ரிதித்திருக்கா
வணப்பத்தி விளங்க வைத்தான்
தேறுநீர்க் கடலுலகெண் சுந்தரமா
வலிசீர்த்திச் செல்வன் றானே.
- நீருவகிகைக்கொங்கராயன்
அசனமிடுவித்தபோது இரட்டையர் பாடியது.
1199. சாணர்க்கு முன்னிற்கு மாட்கொண்ட நாயன் தமிழ்க்கொங்கர்
பாணுற்ற வரிவண்டு சேர்வக்கை நகராதி பக்கத்திலே [கோன்
ஊனுக்கு வாரா திருப்பாய் விருப்பாகி யுயர்வானிலே
வீனுக்கு நின்றாக மெலிகின்ற ¹திவ்வாறு வெண்ணிலங்களே.
- சம்பராசன்
விகடசமுத்தி பாடச்சொல்ல ஷபுலவர்கள் பாடியது.
1200. எறிக்கும் புகழ்க்கச்சி யேகாம் பரன்சம்ப னெண்டிசைக்கும்
பொறிக்கும் புலிக்கொடி யான்புயம் வேட்டபின் பூவையன்னாள்
வெறிக்குங் குமக்கொங்கை மீதே விழிசொரி வெள்ளந்துள்ளித்
தெறிக்குந் திவலை யழிக்குஞ்சிந் தூரத் திலதத்தையே.
- சம்பராசனது படைவீழேற்றியிருந்த பாண்டியனைநோக்கி
ஷபுலவர் பாடியது.
1201. காற்றா லலைப்புண்ணிங் கண்ணன் கடல்கடைந்தும்
ஏற்றா னெடுத்து¹லனைத் தெய்தினைத்து—மாற்றாத
செம்பொன் மலையன்று சேலுக் கிடங்கொடுக்கச்
சம்பன் மலைகை தவா.

(1197—98) மதுரைத்திருப்பணிமலை, 20—1. (1199) தமிழ்நா. 107.¹தெவ்வாறு. (1200) ஷப. 109; தொண்டை. சத. 89 மேற். (1201) தமிழ்நா. 110. ¹வளைத்தெய்தும்.

காரிக்கோன்.

(சோழன் புறக்கொடையிற் பாண்டியன்புலவன் பாடியது.)

1202. ஆறெல்லாஞ் செந்நீ ¹ரருகெல்லாம் பல்பிணங்கள்
துறெல்லாஞ் சோழன் சுரிஞஞ்சி—²மாறில்லாக்
கண்ணிக்கோ ³னேவமுடிக் காரிக்கோன் பின்னொடரப்
பொன்னிக்கோன் ⁴போன புகார்.

பிரதாபருத்திரனிடத்திற் போய்

அவன் அடைப்பைகட்டிவரக் கம்பர்பாடிய வெண்பா.

1203. அவனிமுழு துண்டு மயிரா வதத்துன்
பவனி தொழுவார் படுத்தும்—புவனி
உருத்திரா நின்னுடைய வேரங்க னுட்டிற்
குருத்திரா வாழைக் குழாம்.

சிங்கையாரியன்.

1204. கங்கணம்வேற் கண்ணினையாற் காட்டினார் காமர்வளைப்
பங்கயக்கை மேற்றிலதம் பாரித்தார்—பொங்கொவிநீர்
சிங்கைநக ராரியனைச் சேரா வனுரேசர்
தங்கண் மடமாதர் தாம்.

ஆரியசேகரன்

யானைமேல் ஆயிரம்பொன்னும் வரவிட அந்தயானையைப்
பாண்டியன்வந்துகேட்கச் சாருவபூமன் பாடியது.

1205. பாவலன் வாசலில் வந்திபம் வாங்கப் படிபுரக்குங்
காவலர் நிற்கும் படிவைத்த வாகண்டி யொன்பதினும்
மேவலர் மார்பினுந் திண்டோ ளினுஞ்செம்பொன் மேருவினுஞ்
சேவெழு தம்பெரு மாள்சிங்கை யாரிய சேகரனே.

ஆரியசேகரனிடத்திற் போயிருந்து

புத்தசமயத்திற் கடகம்யானை வாங்கி மீண்டு மதுரையில் வந்து

பாண்டியன் வரிசையளிப்ப இருந்தபின்

ஆரியசேகரன் பட்டானென்று கேட்டபோது பாடியது.

1206. ஆஅ விதியோ வடலா ரியர்கோமான்
ஏன வலரா விழிந்தநாள்—ஒஒ

(1202) தமிழ்நா. 172; கொங்குமண். சத. 57 மேற். ¹வனியெல்லாம்.
²வீறபெறு. ³னேவலினுற் காரைக்கோன். ⁴ஒடும் பொடிது. (1203) தமிழ்
நா. 89. (1204) கொழும்பு மியூவியம் சாஸனம்—S. I. I iv, No. 1413,
(1205) தமிழ்நா. 148. (1206) ஒடி. 144.

தருக்கண் ணிலுங்குளிர்த் தண்ணளிதந் தாண்ட
திருக்கண் ணிலுஞ்சுடுமோ தீ.

1207. போது போனது வந்தது தனிமையும் புகுந்தது பனிவாடை
தூது போனவண் டிவ்வழி மறந்தது சொல்லுவ தினியேதோ
ஒது வார்புகழ் மணவைய ரதிபதி யோருல கொவ்வா தான்
சேது காவல னூரிய சேகரன் நிருவுளந் தெரியாதே.

பரராசசேகரன்.

1208. சூட்டும் பரராசர் தொன்முடிமேற் செவ்வாளைத்
தீட்டும் பரராச சேகரா—வீட்டுபுகழ்ச்
சிங்கைக்கோ வேமகிழ்ந்து சேராநாட் சந்தனமென்
கொங்கைக்கோ வேதனையா கும்.

1209. மஞ்சுமஞ் சுங்கைப் பரராச சேகர மன்னன்வெற்பிற்
பஞ்சுமஞ் சும்பதப் பாவைநல் லீர்படை வேன்பகழி
யஞ்சுமஞ் சுங்கட லஞ்சுமஞ் சுங்கய லஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ் சுங்கொலை வேலோ வுமது நயனங்களே.

1210. ஆரார் பொறுப்பார்சொ லாதித்தா வஞ்சிமன்றா
சேரா பரராச சேகரா—நேரேசி
னத்துவட்ட மிட்டசெப்பெ னப்பணைத்து தித்தபொற்ற
னத்திலிட்ட முத்துவெக்கை தான்.

புவனேகவாது.

1211. இலகிய சகாத்த மெண்ணூற் றெழுபதா மாண்ட தெல்லை
அலர்பொலி மாலை மார்ப னும்புவ னேக வாரு
நலமிகும் யாழ்ப்பா ணத்து நகரிகட் டிவித்து நல்லைக்
குலவிய கந்த வேட்குக் கோயிலும் புரிவித் தானே.

சேகராசசேகரன்.

1212. செய்யான் கணவா செகராச சேகரா
ஐயா வடகங்கைக் காரியா—தூய்யா
குடஞ்சுட்டிப் பின்போன கோபாலா முத்து
வடஞ்சுட்டிக் கண்டியிலாண் மான்.

(1207) சேதுநாடுத் தமிழும். பக். 4. (1208) தஞ்சைச் சரக்கவதிமால்-
தமிழ்தூல் அட்டவணை, பக். 279. (1209) ஷே. பக். 295. (1210) தனிப்பா.
(1211) தமிழ்ப்புல. சரி. பக். 154. (1212) தனிப்பா.

1213. தூது மதுரை துவரை கடையிடைமுன்
ஒதுகின்ற மூவெழுத்து மொக்குமே—நீதிச்
செகராச சேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ் செல்வ
நகரா யிழையார் நகை.

தனிமபாலன்.

1214. போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன்போ வெவ்வுயிர்க்குந்
தீதி வருள்சுரக்குஞ் சிந்தையான்—ஆதி
வருதன்மங் குன்றாத மாதவன்மாக் கோதை
யொருதன்ம பால னுளன்.

தொண்டையான்.

1215. நருங்கலி முந்நீரின் மூழ்காத முன்னம்
இருங்கடி மண்மகளை யேந்தினவே யாயிற்
பெரும்பெய ரேனத் தெயிறனைய வன்றே
நரும்பறை தொண்டையான் றேள்.

சிவலோகநாதன்.

1216. பூப்பாவை கோன்வீர ராசேந் திரர்க்காப் புராரிகலை
நாப்பா னவிறுந்துஞ் சிவலோக நாதனே [னன்ன றுந்] தேன்
ஆப்பாலொ டைந்தொடும் வெண்காட் டரற்கமைப் பித்தவறங்
காப்பா ரவரென்னை யாளுடை யாரிக் கடலிடத்தே.

வானவன்மாராயன்.

1217. பஞ்சநதி வாணன் நிருவருவும் பாற்றெளிவாம்
அஞ்சொ லுமையுருவு மையாற்றே—செஞ்சுவே
வாசத்தார் வானவன்மா தாயன் வெளிப்படுத்தான்
தேசத்தா ரேத்தச் சிறந்து.

(1213) தனிப்பா. (1214) இலங்கைத் தளதவலிகாவா சாஸனம் S. I. I. iv. No. 1405: (1215) புறத்திரட்டு—புகழ். (1216) வீரராசேந் திர சோழனது ஆட்சியின் மூன்றாமாண்டில் அமைந்த சாஸனப்பாட்டு; செந். தொ.14. பக். 395. (1217) திருவையாற்றுத் தென்கயிலாயம், தென்புறப் பட்டிகையிற்கண்ட சாஸனப்பாட்டு.

கண்டன்மாதவன்.

1218. [ஆ]ரிய வலக மனைத்தையுங் குடைக்கீழ்

ஆக்கிய குலோத்துங்க சோழன்

காண்டொரு நாற்பத் தாழிடைத் தில்லை

யம்பலத் தேவட கீழ்பால்

போரியன் மதத்துச் சொன்னவா றறிவார்

கோயிலும் புராண நூல் விரிக்கும்

புரிசைமா ளிகையும் வரிசையால் விளங்கப்

பொருப்பினான் விருப்புறச் செய்தோன்

நேரியற் காண்டோ ரஞ்சுடன் மூன்றில்

னிகரிலாக் கற்றளி நீரீர்

நிலாவினாற் கமைத்த நிலாவினா நமுத

சாகர னெடு[ந்தமிழ்த்] தொகுத்த

காரிகைக் குளத்தூர் மன்னவன் றெண்டை

காவலன் சிறுசூன்ற நாட்டு[க்]

கற்பக மிழலை நாட்டுவே ளாண்மை

கொண்டவன் கண்டன்மா தவனே.

1219. எண்டிசை யுலகை யொருகுடை நிழற்கீ

ழிருத்திய குலோத்துங்க சோழன்

கியாண்டொரு முப்பத் தெட்டினிற் சோனாட்

டிசைவள ரிந்தனார் நாட்டு[ள்]

உண்டை] நீ டியநீ ருமை யோடு

[மு] லாவின் [சிவபெரு மாணுக்]

சுவந்து [வெண் கயி] லை மலையெனச் சிலையா

லுத்தம விமானமிங் கமைத்தான்

தண்டமி ழமித சாகர முனியைச்

சயங்கொண்ட சோழமண் டலத்துத்

தண்சிறு சூன்ற நாட்டகத் திருத்தி [ச்]

சந்த]நூற் காரிகை யவனாற்

(1218—19) நீரீர்ச்சாஸனம்—Ep. Ind. Vol. XVIII, p, 64—69.

[.] இக்குறிக்குட்பட்ட எழுத்துக்கள் மோனையெ துகைமுதலியவற்றுக்கியைய ஊகித்தமைக்கப்பட்டவை.

கண்டவன் மருமான் காரிகைக் குளத்துர்க்
காவல னிலாவினா னெவர்க்குங்
கருணையு [ரிதியுங்] காட்டிய மிழலை
நாட்டுவேள் கண்டன்மா தவனே.

காரை உத்தமசேரழகி காமீண்டன்.

1220. சரங்கொண் டிலங்கை சமைத்தபெற் றுன்றரி யாரிதைஞ்ச
உரங்கொண்ட காரைம னுத்தமச் சோழ னுபயபுயம்
இரங்கும் படியரு ளான்மட வீரினி யென்னுயிரைக்
குரங்கின்கை யிற்பட்ட பூமலை யாக்குங் குளிர் தென்றலே.

கோரைக்காலாள்வான்.

1221. கரியாய்ப் பரியாகிக் காரெருமை தானாய்
எருதாய் முழப்புடைவை யாகித்—திரிதிரியாய்த்
தேரைக்கால் பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகா லோய்ந்ததே
கோரைக்கா லாழ்வான் கொடை.

இராசசிங்கன்.

1222. வடவைக் கலைப் பிழிந்து கொண்டு
மற்று மொருகால் வடித்தெடுத்து
வாடைத் துருத்தி வைத்தாதி
மறுகக் காய்ச்சிக் குழம்புசெய்து
புடவிக் கயவர் தமைப்பாடிப்
பரிசு பெருமற் றிரும்பிவரும்
புலவர் மனம்போற் றுகொருப்பைப்
புழுகென் றிறைத்தாற் பொறுப்பாளோ
புடவிக் கதலிப் பசங்குருத்தை
நச்சுக் குழலென் றஞ்சியஞ்சி
யஞ்சொற் கிளிகள் பஞ்சரம்விட்
டகலா நிற்கு மகளங்கா

(1220) கொங்குமண், சத. 87. (1221) தனிப்பா; ஓளவைவாக் கென்
பர். (1222) தனிப்பா. இது, விக்கிரமசோழன்போன்ற சோழவரசரைப்பற்
றியதாகத் தோற்றுகின்றது. அந்தக்கவிவீராகவமுதலியார் பரராசசிங்க
னென்ற சிங்களவேந்தனைப் பாடியதென் றுங் கூறுவர்.

திடமுக் கடவா ரணமுனைத்த

தேவே ராச சிங்கமே

திக்கு விசயஞ் செலுத்தியொரு

செங்கோ னடாத்து மெங்கோவே.

மலைநாட்டுவணிகன்-ஆதியிராமன் கோளன்.

1223. பொய்கை யருளா னரைப்புனைந்து புத்தூரும்
அய்யமறக் கொண்டவர்க்கு ராக்கினான் —செய்யமலர்
மாதூயர நின்ற மலைநாட்டு வாழ்வணிகள்
ஆதியிரா மன்கே ளான்.

சீயகங்கள்.

1224. சொல்காப் பியத்தின் குணதோடந் தேர்ந்து சொலுவதற்குத்
தொல்காப் பியங்கற்க நீண்ட ததனைச் சுருக்கியிசை
ஒல்காப் பெரும்பல ணந்தியென் றோதி யுபகரித்த
வல்கா வலன்சீய கங்கனுந் தான்கொங்கு மண்டலமே.

நீலகங்கள் சிற்றம்பலவனைக் கண்டியதேவன் பாடியது.

1225. அலைவளைத்த திருப்பாற் கடலிலை
ஆட ராவி னணையிலை பச்சையால்
இலைவளைத்த மணிமண் டபமிலை
யிங்கு நீவந்த வாறே தியம்புவாய்
கொலைவளைத்த விலங்கேசன் மாமலர்க்
கொத்து மாமுடி பத்துக்கு மன்றொரு
சிலைவளைத்த கரநீல கங்கனே
திங்கள் வெண்குடைச் சிற்றம் பலவனே.

வாயற்பதி வகைகள்.

1226. தன்னுடன் கூடப் பிறந்துயி ராகிய ¹தம்பியையும்
அந்நிலை மாண்டது தோன்றாமன் மூடிவைத் தன்னமிட் டான்
மன்னவர் போற்றிட வாழ்செங்க லங்கை வடுகனுக்குக்
கன்னனுஞ் ²சோமனு மோரிக ராயினிக் காண்பதுவே.

(1223) S. I. I. Vol. I, p. 90. (1224) கொங்குமண். சத; நன்
மயிலைநாதருரை, முகவுரை. (1225) தமிழ்நா. 180. (1226) ஐ. 195
தொண்டை. சத. 58 மேற். ¹தம்பியுயிர். ²சோமனு மோவினை யாகக் கழறு
வதே.

வாயல் வடுகன்மகனை ஒரு புலவர் பாடியது.

1227. மூத்தவினை யோன்மாள் முத்தமிழோற் கன்னமிட்ட
அந்த வடுகன் மகனாயின்—வந்தென்
தலைக்கலியா ணத்துக்கே தான்பிணத்தை மூடி
இலக்கணமாச் செய்குவைநீ யே.

ஆறையெல்லனை ஒரு புலவன் பாடியது.

1228. பன்றி கோடுமுத நந்தி வெற்பனிரு
பார வெற்பினை யடுக்கிலான்
பாணன் வெம்பிண மெடுத்த வன்கொடிய
பாணன் வெம்பிண மெடுக்கிலான்
சென்று நன்முனையை வாரிநோன் புதிய
திங்கள் வெண்முனையை வாரிலான்
செட்டி தன்பழி தவிர்த்த வன்பரிவு
செய்து பெண்பழி தவிர்க்கிலான்
அன்று சூலமுது கன்னமிட் டவனென்
னன்னை கூன்முது சுளிக்கிலான்
அங்கை யாடரவின் வாயி லிட்டவனென்
அல்கு லாடரவு தீண்டலான்
வென்றி மேவுதொடை யாடை கீறினவன்
நேமி யாடையது கீறிலான்
வீறு லாவுதமி ழாறை மேவுபர
மேசு ரன்புதல்வ னெல்லனே.

அரும்புடையான்மகள்.

1229. நாளார் பெரும்புகழ் நாட்டியத் தான்குடி நம்பரம்
வேளார் மகளை யரும்புடை யான்மகன் வெண்ணெய்க்கள்வற்
காளாய் பனசையி லாதி வராகன்கொண் டம்புவியின்
மீளாத வீடு குடிபுகுந் தானவண் மேன்மைகொண்டே.

பாணன்பிணஞ்சுமந்து ஈமக்கடன்செய்த அரங்கேசவள்ளல்.

1230. உறவைப் பிரிந்துவந் தேயிறந் தானங் கொருபுலவன்
மறவைப் பதிநதி வங்கிசத் தோனாங் கேசவள்ளல்

(1227) தொண்டை. சத. 60 மேற். (1228) ஷா 10, மேற். (1229)
சோழமண். சத. 99 மேற். (1230) தொண்டை. சத. உரை.

அறவைப் பிண்ணஞ்சுட ருன்செயெண் ணூன்கின்றத்தென்றே
பிறர்கைக் கொடாம லெடுத்தானப் பாணன் பிணத்தினையே.

தென்கோழைர் வேணுடன்.

1231. மாறுகொண்ட மன்னவரை வடவரையி லேற்றி
வல்லாரைத் திறைகொணர்ந்த வரகுணவீச் சுரனுக்
காற்றிண்டு பன்னிரண்டி னாடியளந்த கோலால்
அகமகிழ்ந்தே தென்னாங்கு கிழமே லெட்டுக்
கூறுகொண்ட மடைகுழிமுப் பத்திரண்டு
சூறுந்தெருவும் பெருந்தெருவுங் குறித்து நாட்டிச்
சேறுகொண்ட வயற்சாலைக் கிராமங் கண்டான
தென்கொடுமூர் வேணுடன் செல்வன் ருனே.
ஹே வேணுடனைப் பாண்டியன் பரிடியது.

1232. சென்றுமா மேருலின்மேற் சேலேற்றியே புடைத்திட்.
டன்றிருந்தேஞ் சங்கத் தவரோடும்—நன்று
வீருந்தோம்புந் தென்கொடுமூர் வேணுடன் கூட
இருந்தோம் படிவேண்டி யின்று.

கோல்லாபுரிச்சந்திரன்.

1233. நேற்றினு மின்று மிகுந்தது காத னிலவெனுங்கூன்
கூற்றினு மன்னை கொடியன்சண் டாய்மன் ளர் கொன்றபழஞ்
சேற்றினு மேதிக் குளம்பா னெருக்குண்ட செங்கருப்பஞ்
சாற்றினுஞ் சங்கந் தவழுங்கொல் லாபுரிச் சந்திரனே.

முல்லான்,

1234. காலையிலொன் றுவர் கடும்பகலி லொன்றுவர்
மாலையிலொன் றுவர் மணிதரெல்லாம்—சாலவே
முல்லானைப் போல முகமுமக மும்மலர்ந்த
நல்லானைக் கண்டறியோம் நாம்.

வங்கா தலோத்தமன்.

1235. மடலே சொரிதொங்கல் வங்கா குலோத்தமன் வண்கடர்நை
யடலே புரியு மரும்பனி வாடையை யஞ்சும்வஞ்சி

(1231-32)பழம்பாடல்கள்; சேதுநாடுந்தமிழும், பக். 20. (1233)தொண்
டை. சத. 86, மேற். (1234) தனிப்பா. (1235) வங்காக்கோவை—இறையனார்
களவியல் மேற்கோள்விளக்கம் (சென்னை, மியூவியம் பிரதி.)

உடலேயு மன்றி யுயிருங் கிடந்ததென் றேரொருகாற்
கடலே கருங்கழி யேயுரை யீரெங்கள் காதலற்கே.

தஞ்சைத் தயாபரன்.

1236. பாக்கத் திரவீன்கட் பட்டதொன் றுண்டிபைங் கானலெங்குஞ்
சேக்கைத்துணைத்தலையோடொன் றுஞ்சேர்ந்திலசேர்ந்துசெங் கை
தாக்கச் சிவந்த தடந்தோட் டயாபரன் றஞ்சையன்னாய்
பூக்கட் கழித்தலைக் கெண்டைமுள் னோடுண்ட புள்ளினமே.

கம்பணவுடையார்.

1237. பின்னொரு காலந் திருக்காப்பு நீக்கித்தன் பேரன்பினால்
முன்னுள வுர்களும் பின்புதுப் பித்துநம் முக்கணர்க்கு
மன்னிய பூசை திருப்பணி கூடல் வளரச்செய்தான்
கன்னியும் பொன்னியுங் கங்கையுங் கொண்டருள் கம்பணனே.

திருமலைராயன்.

காளமேகப்புவவர்பாட்டு.

1238. இந்திரன் கலையா யென்மருங் கிருந்தான்
அக்கினி யுதரம்விட் டகலான்

எமனெனைக் கருதா னானெனக் கருதி
நிருதிவந் தென்னையென் செய்வான்

அந்தமாம் வருண னிருகண்விட் டகலான்

¹அகத்து மக்களும் யானும்

அனிலம தாகு மமுதினைக் கொள்வோம்

யாரெனை யுலகினி லொப்பார்

சுந்தத மிந்த வரிசையைப் பெற்றுத்

தரித்திர ராசனை வணங்கித்

தலைசெயு மென்னை நிலைசெய்கல் யாணிச்

சாளுவத் திருமலை ராயன்

மந்தர புயனாங் கோப்பய னுதவு

மகிபதி விதரண ராமன்

வாக்கினாற் குபேர னாக்கின னவனே

²மாசிலா வீசனா வானே.

(1236) அரையர்கோவை. (இறை. களவி. மேற்கோள்விளக்கம்.)
(1237) மதுரைத்திருப்பணிமலை -18. (1238) தமிழ்நா. 206 ¹அகத்து
மக்களுக்கும்ப படியே, அனிலமா மரியே யமுதமா வருவன். ²மாசிலீ
சானனா வானே.

ஆழர்க்களப்பாளன்.

(காளமேகப்புவவர்பாட்டு.)

1239. உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு நோவ வொருகோடி
வெள்ளங்கா லந்திரிந்து விட்டோமே—தெள்ளுதமி
ழாமூர் முதலி யரசர்பிரா னிங்கிருக்கப்
போமூ ரறியாமற் போய்.

பெற்றுள்

“நாகபட்டினத்துச் செட்டி (கடை) யடைப்பித்துப் பாடச்சொன்னபோது
காளமேகப்புவவர் பாடியது.”

1240. முற்றாத காஞ்சியினு முல்லையினும் பாலையினும்
கற்றூன்பின் சென்ற கருணைமால்—பெற்றூன்சேர்
ஆலைப் பதித்தா ரளகத்தி யார்க்கயனார்
வேலைப் பதித்தார் விழி.

வேளுர்க்கம்பன்.

1241. கன்னனரை நாட்கொடுப்பான் காவேரி பாதிநான்
அன்னை முலைகொடுப்ப தக்காலம்—பன்னுங்
கலைவைத்த வேளுர்வாழ் கம்பனெனுங் கொல்ல
னுலைவைத்தாற் றுனூருண் ணும்.

கிருட்டிணராயர் ஓட்டியனை வென்றபோது துமாரசரசீசுவதி பாடியது.

1242. கலிங்க மிழந்துதுதிக் கைச்சங்கந் தோற்று
மெலிந்துகட கந்தமூவ விட்டாள்—மலிந்தமலர்ப்
பொன்னிட்ட மானகிட்டி பூபாலா வுன்றனக்குப்
பின்னிட்ட வொட்டியன்போற் பெண்.

கிருட்டிணராயர் வள்ளன்மை.

1243. படைமயக் குற்ற போதும் படைமட மொன்றி லாதான்
மடைசெறி கடகத் தோளான் மதிக்குடை மன்னர்மன்னன்
கெடும்னன் வணங்குந் தாளான் கிருட்டிண ராயன்கைபோற்
கொடைமட மென்ப தம்ம வரையாது கொடுத்த லாமே.

(1239) தொண்டைமண். சத. 80 மேற். (1240) தமிழ்நா. 214.
(1241) செந்தமிழ். தொ. 3, பக். 480. (1242) தமிழ்நா. 217. (1243)
சூடாமணிகண்டு.

கீருட்டிணராயர் சிம்மாசலத்தே சுயத்தம்பம் நாட்டியது.

1244. கிரிபோல் விளங்கிக் கிளரும்புயக் கிண்ண ராயர்
தரைமீது சிங்காத் திரியிற்சயத் தம்ப நாட்ட
வரமா தரவா லளித் தேவட கூவ மேவுங்
கருமா மணிவண் ணனைநீடு கருத்துள் வைப்பாம்.

விட்டல (தேவ) ராசா.

1245. தொட்டி விருக்கத் தொடங்கிய நாண்முதலா
அட்டதிக்கு நின்குடைக்கீழாயிற்றே—விட்டலையா
தன்குமரி யன்றித் தனிக்குமரி கொள்ளாரீ
தென்குமரிக் கேருவதென் செப்பு.

அறம்வளர்த்தழதலியாராக் கலம்பகம்பாடலாமோ என்ற
புலவர்கீதப் பாண்டியன் கூறியது.

1246. உங்கண் மனந்தெரி யும்புல வீரொரு சீர்மரபோந்
திங்கண் மரபினந் திங்களின் கூடச்செம் பூரறமா
துங்கண் மரபினிற் கங்கையுஞ் சூடினன் சோதியன்றோ
எங்கண் மரபுண் டெனக்கவி பாடினம் யாமவற்கே.

செழியநரையனுக்கு அந்தகக்கவி வீரராகவழதலியார்
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1247. ஏடா யிரங்கோடி ¹யெழுதாது தன்மனத்
தெழுதிப் படித்த வீரகன்
²எதுசொலினு மதுவே யெனச்சொலுங் கவிவீர
ராகவன் விடுக்கு மோலை
சேடாதி பன்சிர மசைக்குங் கலாகரன்
திரிபதகை குலசே கரன்
தென்பாலை சேலஞ் ³செனித்ததா கந்தீர்த்த
செழிய நெதிர் கொண்டு காண்க
பாடாத கந்திருவ மெறியாத கந்துகம்
⁴பத்திகோ னாத கோணம்
பறவாத கொக்கனற் பண்ணாத கோடைவெம்
படையாய்த் தொடாத குந்தம்

(1244) இருசமயவிளக்கப் பாயிரம். (1245) தமிழ்நா. 164. (1246) ஷே. 163. (1247) ஷே. 251. ¹எழுதுவன் தன்மனத். ²இமசேது பரியந்த மெதிரிலாக் கவிவீர. ³செயித்த; புரந்துதா. ⁴பற்றிக்கொலாத.

சூடாத் பாடலம் பூவாத ¹மாடுவாடு
தொடுத்துமுடி யாத சடிலம்

சொன்னசொற் சொல்லாத கின்னையொன் றெங்குந்
துதிக்கவர விடவே ணுமே.

செழியதரையன் பரிசில்கோத்தனுப்பியபோது மேலும் சீல
பொருள்வேண்டி ஷெபுலவர் பாடியது.

1248. சாலப் பழுத்த மரம்பார்த் தெறிவர்தண் ணீர்சுரக்கும்
ஞாலத் தகழ்வர் சுறக்கின்ற வாவைநற் காறலைவர்
நீலக் கடல்விட்டுப் பாலாழி மத்திட்டு ²நிற்பரிநீர்
சேலத்து வேந்த னகத்தாகந் தீர்த்த செழியனுக்கே.

காளத்திக் கிருஷ்ணப்பவாணனை ஷெபுலவர் பாடியது.

1249. இனிதினி தெனச்சேர சோழபாண் டியர்மெச்சு
மிச்சித்த மதுர வாக்கி

யீழமண் டலமளவு மிறைகொண்ட கவிவீர
ராகவன் விடுக்கு மோலை

வனிதையர் விகாரமன் மதராச ரூபனன்
மயிலையா திபதி சந்த்ர

வாளத்தி யாகிநங் காளத்தி க்ருஷ்ணப்ப
வாணனெதிர் கொண்டி காண்க

கனமுற்ற முத்தமிழ்த் துறையறி மரக்கலங்
கன்னிகா மாட நன்னூற்

கட்டுபொற் கொட்டாரம் வாணிசிங் காதனற்
கவிநா டகஞ்செய் சாலை

வினவுசிவ காதைச் சரக்கறை யெனத்தக்க
வினையே னுடம்பு நோயான்

மெலியுமோ மெலியா வகைபால் பெருத்ததொரு
மேதிவர விடவேணுமே.

சந்திரவாணனை ஷெபுலவர் பாடியது.

1250. மின்னு மாளிகை யனந்தை யாதிபதி
சந்த்ர வாணமகி பாலன்முன்

¹மாத்தொடை. (1248) தமிழ்நா 250. ²நிற்பரெண்ணீர். (1249) 6௯௨.
(1250) 6௯௨.

வீர ராகவன் விடுக்கு மோலைதன்
விருப்பி னுல்வலிய வேயழைத்

துன்னு காவிய மதிற்பெ ருத்ததொரு
கோவை யோதுகென வோதினன்
ஓதி மாதமொரு மூன்று போகியொரு
நாலு மாதமள வாகவும்

இன்னமும் தனது செவியி லேறவில்லை
¹யென்ன விர்தவுல கெண்ணுமோ
இராச ராசர்திறை கொள்ளு மென்கவிதை
யிங்கு வந்துருறை வாகுமோ
தன்னை யென் சொலுவ ரென்னை யென்சொலுவர்
தான்ற மிழ்க்குமண மல்லவோ
தன்பு கழக்குமிது நீதி யோகடிது
²தானிக் கோமவர வேணுமே.

தீம்மையவப்பையனை ஷை புலவர் பாடியது.

1251. இந்நா ளிருந்தபேர் புதியபா கம்பண்
டிருந்தபேர் பழைய பாகம்
இருபாக மும்வல்லி லக்கணக் கவிவீர . . .
ராகவன் விடுக்கு மோலை
அன்னாதி தானப்ர வாகன்ப்ர சங்கத்
தனந்தசே டாவ தாரன்
அகிலப்ர காசன்திம் மய்யவப் பய்யன்ற
³னகமிக மகிழ்ந்து காண்க
தன்னாளு மோலையும் வரக்கண்டு நாம்வேத்
சயிலப் புராணத் தையித்
தனைநா ளிருந்தோதி னோமரங் கேற்றுவது
தான்வந் தலாம லில்லை
நன்னுவ லோருட னிதைக்கேட் டெனைச்சோழ
நாட்டுக் கனுப்ப வேணும்
நவிலோலை தள்ளாம லேசுக்கர வாரத்து
நாளிங்கு வரவேண்டுமே.

¹யென்னி லென்னவுல; யென்னி லிர்தவுல. ²தானு கோவர. (1251)
தமிழ்நா. ³னகமகிழ்ந் தினிது காண்க.

சேம்பியவளவன் கழக்குன்றன்.

1252. வைவத் துரந்தாடி முரகக் குலேசன்மகன்
மகனாகு மொருதொண்டைமான்
வாரிதித் திரைநல்கு மன்னன் பெரும்பேர்
வரம்பெற்ற வெற்றி கொண்டான்
சைவத் தவப்பயனை யொத்தவன் வழிவந்த
தனையன் கழக்குன்றனார்
தக்கசெம் பியவளவன் வந்துனக் காலயஞ்
சகலமுந் தந்த தற்பின்
பெனவத் தலத்தெழு சகாத்தமோ ராயிரத்
தொருநாலு நூற்றின் மேலும்
பயிலுநாற் பத்துமூ வருடமாம் விடுவருட
மகரம் பகுத்த திருநாள்
தெய்வத் திருத்தே ருருட்டியது போலவிச்
சிறுதே ருருட்டி யருளே
செய்கையாய் சரவணப் பொய்கையாய் தோகையாய்
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

ஈழநாட்டரசுள்ள பரராசசிங்கனைக் கர்ணவந்தபோது அவன்
திரையிட்டே உள்ளிருந்ததைகீழறித்து அந்தக்கங்கவி பாடியது.

1253. நரைகோட் டிளங்கன்று நல்வள நாடு நயந்தளிப்பான்
விரையோட்டு தார்ப்புய வெற்பீழ மன்னனைன் நேவிரும்பிக்
கரையோட்ட மீதின் மரக்கலம் போட்டுனைக் காணவந்தால்
திரைபோட்டு நீயிருந் தாய்கிங்க பூப சிரோமணியே.

அவ்வரசனை ஷெ. புலவர் பாடியது.

1254. வாழு மிலங்கைக்கோ மானில்லை மானில்லை
ஏழு மராமாமோ விங்கில்லை—ஆழி
ஆலையடைத்த செங்கை யபிராமா வின் று
சிலையெடுத்த வாறெமக்குச் செப்பு.

(1252)சேழர்முருகன் இள்ளைத்தமிழ். சிறுதேர், 6. (1253-54)தனிப்பா.

அவ்வாசன் பொற்பந்தங்கோடுத்தபோது அப்புலவர் பாடியது.

1255. பொங்குமிடி ¹யின்பந்தம் போயதே ²யென்கவிதை
எங்கும் விருதுபந்த மேற்றதே—குங்குமந்தோய்
வெற்பந்த மானபுயன் வீரபா ராசசிங்கம்
பொற்பந்த மின்றளித்த போது.

விசயராசன் பல்லக்கின்பின் வந்தபோது அப்புலவர் பாடியது.

1256. திருமாலு மீசனும் பின்போயுந் தூது செலத்துணிந்தும்
அருமா தூரியத் தமிழ்வளர்த் தாரவ ரோடுபங்காய்
வருமா மறையவன் பேர்சாதித் தேமிக வண்டமிழ்க்குப்
பெருமான் சிவிகைப்பின் சென்றான் விசயப் பிரமணுமே.

அரியலூர் மழவராயன் படி கோடுத்ததந்தி அவர் பாடியது.

1257. சேயசெங் குன்றை வருமொப்பி லாதிக்குச் செங்கமலத்
தூயசெங் சுண்ண னிணையொப்ப னேதண் குழாயணிந்த
மாய னளக்கும் படிமூன்று ³கிட்ணைய மாமழவ
ராய னளக்கும் ⁴படியோத நானைக் கிலக்கமுண்டே.

குமார ஒப்பிலாதான் சங்கீதத்தைக் கேட்டு ஷை புலவர் பாடியது.

1258. வாழொப்பி லாதவன் சேயொப்பி லாத மழவதிசை
யாழக் கடல்விட்டு நீபாடுங் காலத் தரிசெலுங், ¹நீல்
நீழற் கவுத்துவ நீத்துச்செல் வானந்த நீண்மணிதான்
காழொப் பினுரின் னிசைகேட்குங் காற்கரைந் தேகுமென்றே.

தீத்தான்சங்கீதத்தைக் கேட்டு அவர் பாடியது.

1259. லாவிய பொற்பரி யாபூரில் வீரையன் மைந்தபஞ்ச
காவியந் தேர்கின்ற தீத்தானின் கீதத்திற் காவலர்தம்
ஒவிய சாலையெல் லாங்கொல்லி ⁵யாவுள் றுருகும்ரத்ன
மேவிய கூடமெல் லாந்திரி கூடத்தின் மேற்படுமே.

சந்திரசேகரவாணன்.

1260. ஒப்பாரி யாய்நின் மகவைத் தெருவி லொருத்திகண்டே
அப்பா வெனவெடுத் தாளனைத் தாளன்னை தாணுமென்றான்

(1255) தமிழ்நா. 243. ¹யன்பந்தம்; ²யென்கவிதைக்கு. (1256) ஷை
258. (1257) ஷை 247. ³கிட்ணைய மாமர்மழவ. ⁴படியொரு. (1258) ஷை
248. (1259) ஷை 249. ⁵யாமுள்ளுருகு மொற்றின். (1260) தொன்
டை. சத. 65, மேற்.

தப்பாதுன் மைந்தனைன் றுளங்ங னேதலை சாய்த்துரின்றான்
செப்பா யவளெவள் காண்சேறை வாழ்சந்தர சேகரனே.

அழகப்பெருமாள்.

1261. மாறே செயுமரவின் வாய்தீண்ட வும்பயந்து
பேறே மணியுதவப் பெற்றகுல மென்னாமல்
ஊறே பரத்தையர்க ளுன்வாயில் வைத்தகுறி
யாறேன் களந்தை யழகப் பெருமானே.

வள்ளலர்ன கூவத்து நாரணனைக் கொன்றவனைப் பழித்து
ஒருபுலவர் பாடியது.

1262. இடுவார் சிலரு மிடாதார் பலரும்
வடுவிலா வையத் திருப்பப்—படுபாவி
கூவத்து நாரணனைக் கொன்றாயே கற்பகப்பூங்
காவெட்ட லாமோ கறிக்கு.

பாக்கமுடையானே ஒருபுலவர் பாடியது.

1263. காரோலை சேவப்ப நாயக்க ரோலை கருப்புக்கட்டி
நீரோலை திம்மப்ப நாயக்க ரோலை நிலத்தின்மற்றப்
பேரோலை பாக்க முடையான் செவிக்குப் பிடிபடுமோ
ஆரோலைக் கும்மடங் கான்கால னோலைக்கு மப்படியே.

கன்றப்பூர்ச்சிங்கப்பெருமானே அந்தாரிப்புலவர் பாடியது.

1264. திரம்பெறுகன் ருப்புடைய சிங்கப் பெருமாள்
உரம்பெறுதன் டாயுதனுக் கோலை—பெரும்பகலே
அந்திவரு நீரினைந்தா லல்லவென்ற லுங்காலம்
பிந்திவரு முந்திவரும் பேச்சு.

திருவிருந்தான் அந்தாரிப்புலவரால் சுந்தரபாண்டியம் என்ற
தமிழ்க்காவியம் செய்வித்தது.

1265. ஆய சொக்க ருட்கடல் வெள்ளமார்
நேயன் வெண்குடை நீழலிற் சேடன்போற்
சேய பார்ச்சுமை செந்துகந் தாங்கிஞன்
தூய நெஞ்சின னீதி தொடர்ந்துளான்.

(1261) தொண்டை. சத. 14, மேற். (1262) ஐ. 47, மேற். (1263)
கோழமண். சத. 51, மேற். (1264) ஐ. 52, மேற். (1265) சுந்த.
பாண்டியம்—பாயிரம். (செந்தமிழ். தொகுதி-4. பக் 373)

1266. அன்னவ னரசர் சூழங் கச்சிவீ ரப்ப னென்னும்
மன்னவ னருள்சேர் மனறைச் செவ்வந்தி துணைவன் வாய்மைத்
தென்னவன் றிருவி ருந்தான சவுந்தரன் தேவ பாடைத்
துன்னிருங் கதைதென் னூலாற் சொல்லெனச் சொல்ல லுற்றேன்.
1267. குடக்கொடு குணக்குறிறை யத்திறை கொடுப்ப
வடக்கரச ரிற்குரு நடப்படைமைய மாறாய்த்
திடத்தொடுசெ வந்திதுணை வன்றிரு விருந்தான்
அடர்த்தசெய லிற்பொரு தடாதகை யடர்த்தான்.
1268. செவ்வந்தி தம்பி திருவிருந் தான்மன்றைத் தின்கிரிமேற்
பவ்வந் தருந்திரு மாமயி லேபவ ளக்கிரிவாய்த்
தவ்வொன்று னவ்வொன்று மவ்வா றிரண்டொன்று தாமிருக்க
மவ்வஞ்சு தவ்வஞ்சு கவ்வஞ்சு காட்டல் வழக்கல்லவே.

நீருமலைநாயக்கர்.

1269. தரணிபுகழ் மேருகிரி பலவுரு வெடுத்தாநற்
சந்நிதா னத்தில் வந்து
தவமுற்ற தென்ன நூற் றிருபத்து நாலுகா
றன்னிலே யெந்த நாளும்
திரமுறும் புதியமா மண்டபங் கட்டியே
சித்திரமு மெழுதி யந்தச்
செய்யமண் டபமணியு மாலையென விருபாற்
சிறந்தமண் டபமி யற்றிக்
சூரவமர் கருங்குழ லங்கயற் கண்ணம்மை
கொன்றையணி சொக்கே சஞர்
கூடிவிள யாடியும் வசந்தமெனு நல்விழாக்
கொண்டருள வேசெய் தனன்
பரராச சேகரன் பரராச பூஷணன்
பரராச ராச திலகன்
பரராசர் பணிமுத்து கிருஷ்ணப்ப பூபனருள்
பாலதிரு மலைபூ பனே.

(1266-67) சுந்தரபாண்டியம் (செந்தமிழ், தொகுதி-4, பக். 373),
(1268) செந்தமிழ், தொ-4, பக். 375. (1269) மதுரைத்திருப்பணிமலை 80.

1270. மகரமேறி கடல்ராம வரளியான் முனிகையான்
 மாறனார் தாட்சி லம்பால்
 மாதவ நெடுத்தவவ தாரமீ னத்தினால்
 வருசுப்ர மணியன்வேலால்
 தகருற்று வெந்துபய மாய்ப்பின்ன மாகிமிகு
 தாழ்வாகி யுடலம் வற்றித்
 தரைபட்டு மொருகால நிறைவுற்று மிப்படித்
 தளர்ந்துகடை பட்ட வதனாற்
 புகலரிய சத்தசா கரமுமத னடுவிலே
 புவனநவ கண்டங் களும்
 பொன்மேரு நிகர்மேவு மண்டபமு மதுரேசர்
 புகழநவ மாய்ப்பு துக்கித்
 திகழ்செய்திரு மலைநாய கர்சமுத் திரமெனுந்
 தெப்பக் குளங்கண் டனன்
 சிகரபுய பலவிசய சுமுகமுத் துக்கிட்ண
 திருமலை மகீபா லனே.

1271. உரக்கவெகு ரொக்கங் கொடுத்துப் படங்குதூ
 ணுத்திர முதற்ப ழங்கல்
 ஓன பிடுங்கிநவ மாயமைத் துக்காரை
 யாடுசீ ரணம கற்றி
 அரைத்தசுண் ணும்பைவெல் லச்சாறு விட்டுநன்
 ராய்க்குழைத் துச்செங் கலும்
 அடுக்காய்ப் பரப்பிக் கடுக்காயொ டாமலக
 மரியதான் றிக்கா யுழுந்
 தொருக்கா லிருக்கா விடித்துநன் னீரினி
 லூறிய கடுஞ்சா றும்விட்
 தேழிகா லங்கனிணு மசையாத வச்சிரக்
 காரையிட் டோங்கு மம்மை
 சிரக்காலம் வாழவே மீனாட்சி கோயிலுஞ்
 செப்பமிடி வித்து நன்றாய்ச்
 செய்வித்த புண்ணியஞ் சதகோடி புண்ணியந்
 திருமலை மகீப னுக்கே.

தளவாய் இராமப்பய்யன்.

1272. திரமேஷ விகவநா தத்திரும லேந்திரன்
சித்தமகி ழிராமப்பையன்
செங்கோட்டு வேலருட னுமைபா கரைத்தொழுது
திக்குவிச யஞ்செய்தனன்
உரமான தென்கடற் றிருவணை யடைத்தன
னுலகுநாற் பதுலக்கமும்
ஒருகுடைக் கீழாக வாக்கின புரிந்தன
னுடையவன் மனதுவரவே
தூரமான மலையா ளாமுங்கொள்ளை கொண்டனன்
துட்டரைக் கழுவேற்றினன்
சோரரை யடக்கினன் குருவியழ கன்றலை
துணித்தனன் பாண்டியரையும்
பொரமாற விட்டுச் சடைக்கனை யடக்கினன்
பூசுரர்கள் தேவர்பூசை
பொலிவுற நடாத்தினன் சந்த்ரகு ரியர ளவு
புகழ்நிலை நிறுத்தினானே.

சேஷாத்திரி.

1273. நணிய கயிலாய நாதருக்குப் பூசை
அணிகிலருங் கோபுரமுண் டாக்கிப்—பணிமலைமேற்
காசிவிச்வ நாதருக்குக் கற்கோ யிலும்பணித்தான்
தேசருணற் சேஷாத் திரி.

சிவந்தான் மலலைப் பல்லவன்.

1274. மாதாம் படியுண்டு மெய்சிவந் தான்குழல் வைத்திசைத்துச்
சேதாம்ப லங்கனி வாய்சிவந் தான்செம் மலர்த்திருவின்
சூதாந் தனந்தைத் தூஞ்சிவந் தானைவர் தூதுசென்று
பாதாம் புயஞ்சிவந் தான்சிவந் தான்மலலைப் பல்லவனே.

(1272) திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணிமலை—71. (1273) திருச் செங்கோட்டு ஸ்ரீ கைலாசநாதர்கோயிற் கோபுரவாயி னிலையின் மேற்படியிற் கண்டவெண்பா (திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணிமலை.), (1274) தனிப்பா— பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவர்வாக்கென்பர்.

1275. பாடுந் தமிழ்க்குச் சிவந்தெழுந் தான்மல்லைப் பல்லவர்கோன்
காடுஞ் செடியுந் திரியா திரட்டைக் கடுக்கன்செய்து
போடும் பொழுதென்ன பூட்டக மோவற்பப் புல்லரைக்கொண்
டாடும் பொழுதிரு கன்னத்தி லேரின் றடிக்கின்றவே.

1276. குளக்காவி மலர்த்தொடையான் சிவந்தெழுந்த
பல்லவனைக் கூடா நாளில்
இளக்கார மோபிரிந்த வாறுகண்டோ
நானேழை யென்று தானே
உளக்காத றுண்டுகோல் பணிநீர்நெய்
யானுறங்கு மூசு னல்ல
விளக்காக வெனைத்திரியா விடியுமட்டு
மெரித்தனையே வெண்ணி லாவே.

தாண்டவவாணன்.

1277. பாலாழி யிற்றுயி றுண்டவ வாணன் பணிவரைமேல்
மாலான மங்கையை நீபிரிந் தாற்கண்கள் வாருதியாம்
சேலா மறுமுகன் வேலாந் தமிழ்தொரி தென்னவன்றன்
காலாங் குறுமுனி கையாநம் வஞ்சி கனதனமே.

கோவல் தாண்டவராயப்பிரபுவை நமச்சிவாயப்புலவர் பாடியது.

1278. பாங்குயாழ்நிக்கு மேடைகொல் லுலையா
மாருதந் துருத்தியா நீடும்
பகர்நிலாக் கற்றை பதடியா மூடும்
படரிருட் குழாங்குடை கரியா
ஓங்கிய செக்க நுள்ளிடுங் கனலா
உயர்பெரும் பனிகொடும் புகையா
உருவிவி யென்னுங் கொல்லனென் பொன்னை
யுருக்குமா நென்கொலோ வுரையாய்
தூங்கிய விழியுந் தாம்புடைக் கயிறும்
தூம்புறு கம்பியல் குழலும்
துவருடைத் துகிலுங் கவருடைக் கழியுந்
தொறுவிய ருறிபடு குடமும்

- (1275) தனிப்பா—பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர்வாக்கென்பர்.
(1276) செந்தமிழ். தொ-3, பக். 482. (1277) தஞ்சைச் சாச்சுவதிமால்-பிரதி.
(1278) தனிப்பா.

தாங்கிய கையு மெய்யுமாய் நின்று
தண்ணளி பெய்யுமா முகிலே
தாண்டவ ராயா பாண்டவர் தூதா
தாவில்சீர்க் கோவலா திபனே.

சர்க்கரை எச்சில்வாய் கழுவியது.

1279. மகிழ்ந்துகா ரைப்பதியில் வாழ்சர்க் கரைதான்
புகழ்ந்து திரிபுல வோரை—யிகழ்ந்துநான்
வையவில்லை'யென்றுசொலி மண்டலமெல் லாந்துதிக்க
நெய்யிலே கையைவிட்டா னேர்ந்து.

கம்பையன் விரலாழியளித்ததை ஒருபுலவர் பாடியது.

1280. வையம புகழுஞ் சந்தர்கிரி வளங்கொள் பதியைப் புரக்குமெங்க
ஐயன் குமரக் கம்பையவே ளறிவுக் கினிமே னிகருண்டோ
வைய வையச் சினந்தீர வாயி லடித்தே னாகுமென்று
கையைப் பிடித்து மோதிரமுங் கனக முடிப்புந் தந்தானே.

தேவைப்பெரியவன்.

1281. கண்ண யிரம்படைத் தான்மக வாலைவர் காடுறைந்தார்
எண்ணு னூற்றொரு பேர்மடிந் தாரிலங் காபுரியும்
மண்ணுய் மடிந்தது வாலியும் பட்டனன் மாலைத்திற்
பெண்ணு னுனக்கெளி தாமோநந் தேவைப் பெரியவனே.

சேவ்வந்தி.

1282. சரிசுழ லங்கயற் கண்ணிபொற் கோயிலைச் சூழ்ந்ததெற்குத்
திருமதி லுக்கரு கேயொரு மண்டபஞ் செய்ததிலே
உரிமையி னாலருட் செவ்வந்தி யீசரை யுண்டாக்கினான்
திருவளர் கல்லூர்ச் சனிப்பெரு மாடந்த செவ்வந்தியே.

சேங்குன்றையூன்.

1283. ஆலெங்கே யங்கே யரும்பறவை யாற்றையிலும்
மாலெங்கே யங்கே மலர்மடந்தை—கோலஞ்சேர்
செங்கே தகைமணக்குஞ் செங்குன்றை யூரனெங்கே
யங்கே யிரவலரெல் லாம்.

(1279) செச்சமிழ். தொ. 3. பக். 72. (1280) ஷே. ஷே. 73.
(1281) ஷே. ஷே. 74. (1282) ஷே. தொ-4, பக். 374. (1283) தனிப்பா.

சேதுபதிவேந்தர்.

1284. ஆதிபதி யானமண்ட லாதிபதி வம்சபதி யரசர்க் கென்றும்
நீதிபதி சத்ரபதி சமத்தான பதிவிசய நிறைந்தே நிற்கும்
மாதபதி துரகபதி கசபதிந ராதிபதி வளர்தென் றேவைச்
சேதுபதி தெரிசனமே யிராமலிங்க தெரிசனமாய்ச் செப்ப லாமே.
1285. சேதுபதி யென்றுநர சென்மமெடுத் தாய்கமல
மாத பதிக்குன்பேர் வாய்க்குமா—பூதலத்தில்
நீயே ரகுராம னின்னையிங்குப் பெற்றெடுத்த
தாயே யருட்கோ சலை.
1286. மூவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றெட்டெடிக்
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்தர் தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே.

இரகுநாதசேதுபதி.

1287. அன்பட்ட திக்கெங்கும் போற்றுந்தென் றேவைக் கதிபதியாய்ப்
பொன்பட்டஞ் சூடும் ரகுநாத பூபலிப் பூதலத்தே
நின்பட்ட மேபட்ட நீயே துரைமற்றிந் நீணிலத்தோர்
தன்பட் டென்பட்டந் தோலா லடிபடுந் தம்பட்டமே.
1288. தேனாட்டு அல்லைத் தொடையரு நாதன் செழித்தகழல்
பூநாட்டு மன்னர் தொழாமலி ரார்மணிப் பூணணிந்த
வானாட் டரம்பையர் மண்ணாட் டரசர் மணத்தினுக்குக்
கானாட் டிலரிவன் கைந்நாட்டு வேலினைக் கண்டுகொண்டே.

தளவாய் விசயரகுநாத சேதுபதி.

1289. தேனார் மொழிமட மாதர்சந் தானம்பொன் சேருங்கல்வி
மேனாட் டவமுனைப் போற்செய் தவர்க்குண்டு வீணர்க்குண்டோ
வானா டருட்பணி ராமே கருக்குமூன் மண்டபஞ்செய்
தானாம் விசய ரகுநாத சேது தளசுங்கமே.
1290. எனதன்ம மாகிலுந் தான்கற்ப கால மிருக்கவுன்போன்
மனதி னினைந்த படிசெய்ய யார்க்கும் வராதுகண்டாய்
கனதன மாறிருப் புல்லாணிக் கோபுரங் கட்டுவித்த
தனத விசய ரகுநாத சேது தளசுங்கமே.

1291. சிலையா மெழுத்துஞ் சகாயமுங் கீர்த்தியுஞ் செந்தமிழும்
நிலையாகு மன்னர்சொல் வார்த்தையு மென்றைக்கு நிற்குங்கண்
கலையாருங் கானில்வன்கல்லைப்பெண்ணுக்கியகாலிலெட்டன் டாய்
தலையார் விசய ரகுநாத சேது தளசிங்கமே.

இரதநாதசேதுபதிமேல் சவ்வாதுப்புலவர் பாடியது.

1292. கிளையாளன் சேது பதிரகு நாயகன் கிஞ்சகவாய்
இளையார் கலவி யிடத்துநம் மீச ரிடத்துமன்றி
வளையாத பொன்முடி சற்றே வளையு மகுடமன்னர்
1தளையா டியகையிற் காளாஞ்சி யேந்துஞ் சமயத்துமே.

1293. ராமநா யகரைமுற்று நம்பிளேன்
ராசகா ரியநடத்து நங்கண்மால்
வாமமார் குழலியர்க்கு வந்தவேள்
மாரிநீ ரருவிசுற்று குன்றின்வாய்
சேமமார் தருமுழக்க மண்டவே
சீதவீ யிலகுசப்ர மஞ்சமேல்
காமமீ றியமுயக்கி லன்றில்போல்
காதலாய் மிகநினைக்கு நெஞ்சமே.

இரதநாதசேதுபதியின் யாணை.

1294. கடிவாங்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் சேதுபதி
ரகுநாதன் களிநல் யாணை
அடிவாங்கி முன்னடக்கில் வடகலிங்கங்
கிடுகிடுனு மங்க தேசம்
குடிவாங்குங் கடலேழு முள்வாங்கு
மொன்னலர்தங் கோட்டை வாசல்
படிவாங்கு மரசர்மணி முடிவாங்குஞ்
சேடன்முடி படியுந் தானே.

1295. கொல்லாத மானென்று மீசன்கைம் மானிக் குவலயத்தே
வெல்லாத யாணைவென் னாணையொன் றேமெய்ப் புனமகலார்
இல்லாத வீர மிவரதன் றேவீனி யாதவன்சொல்
கல்லாத முத்து ரகுநாதன் விஞ்சையிற் காவலரே.

(1291) தளசிங்கமலை. (1292-1293) செந்தமிழ். தொ. 17, பக். 91.
1தளையாடி நொந்தகை. (1296) தனிப்பா. (1295) விஞ்சைக்கோவை-சேது
நர்நிந் தமிழும், பக். 18.

சேதுபதிவேந்தர் திருவாவடுதுறைமடத்துக்குக்
கிராமம்அளித்ததைப்பற்றிய சேப்புப்பட்டயப் பாட்டு.

1296. நதியாம் விரிசிலை நன்னகர்பொற் கோட்டை
பதியார் துறைசைப் பதிக்கு—விதியாகத்
தானமிட்டான் சேதுபதி தாரணிதா னுள்ளாவும்
நன மிலையாகு மென்று.

சேதுபதிமந்திரி-சேதிராயன்.

1297. தருக்கொளும்வின் பொழில்குழுந் திருச்சாலை
யெனுமூல தலத்தைக் கண்டு
வெருக்கொளும்வெம் புலிக்காடா னவையெல்லாம்
வேறவே வெட்டிச் செய்ய
தெருக்களுமா டமுங்கூட கோபுரமுந்
தூபிதிரு மதிலுஞ் செய்து
திருக்குளமுங் கரைகண்டான் மந்திரியார்
திருஞானச் சேதி ராயன்.
1298. நட்டுரிற் சோமேசர் கோயிலற மானதனை நகத்தாற் செய்து
மட்டுருங் குழலுமையா னுலகுடைய நாயகியை வகுத்தங் கேற்றிக்
கட்டோன் கிளைவாழச் சேதுபதி ரகுநாதன் கருணை வாழ
நெ ாணியுங்கொண் டாண்டுகொண்டா னிறைஞானச்
[சேதிராயன்,

சேதுபதிமந்திரி-தேய்வகன்னி.

1299. எத்திக்கும் போற்றும் ரகுநாதன் விஞ்சைக் கிருநிதியாய்
வர்த்திக்கு மந்திரி மால்தேய்வ கன்னி வரையிடத்தே
முத்திக்கை யாற்றொட்டுக் கட்டிக்கொண் டாளம்மொழிக்குமொழி
தித்திக்கு நெஞ்சுக்கு நாவுக்குங் கண்ணுக்குந் தித்திக்குமே.

தேய்வகன்னி, ஸ்ரீராஜராஜேசுவரி பஸ்பீடங்

கோணந்ததுபற்றிய பாட்டு.

1300. சலியாண சோமனல் லேலன வாருகர்த் தாக்கண்மெச்சும்
சலியா மதிமந் திரிதேய்வ கன்னிதன் தந்திரத்தால்
நலியா திராயவே ஹர்புகுந் தேயன்றி ராத்நிரியே
பஸ்பீடங் கொண்டுவந் தான்சேது வாசல் பலக்கவென்றே.

(1296) செந்தமிழ்-தொ. 7. பக். 452 (1297-98)சேதுநாடுந் தமிழும்-
பக். 20. (1299)ஷ.பக். 18. (விஞ்சைக்கோவைப்பாட்டு.) (1300)ஷ.பக். 19.

சேதுபதி மந்திரி-முத்திருளப்படுள்ளேமேல் ஒருபுலவர் பாடியது.

1301. உறுக்குமதி வேந்தருக்குங் கள்வருக்கும்
நீதிதப்பி யொளிக்கின் றோர்க்குங்
கிறுக்குவரச் செய்ந்துரையே பாவாண
ரோலையினுங் கிறுக்குண் டாமோ
பொறுக்குமர சுரிமைமுத்து ராமலிங்க
சேதுபதி பூமி யெல்லாம்
நிறுக்குமதி மந்திரிமுத் திருளப்பா
வருளப்பா நிருபந் தானே.

ஷை மந்திரி, மணம்புரிதந்தூரிய கன்னியர்க்கெல்லாம்
மணம்புரிந்துவைத்தபோது ஒரு புலவர் பாடியது.

1302. அமரிக்கை யாளன்முத்து ராமலிங்க
சேதுபதி யவனிக் கெல்லாம்
சுழுகப்ர தாபனெங்கண் முத்திருளப்
பேந்தரமந்தரி துலங்கு நாளிற்
சமருக்கென் றெதிர்மன்னர் தரையிலிலை
மதனெருவன் றவிர மின்னார்
குமார்க்குட் கன்னியா குமரியல்லான்
மற்றிலைப்பெண் குமரி தானே.

ஷை மந்திரி செய்வித்த இராமேச்சுரத்திருப்பணியை வியந்து
ஒரு புலவர் பாடியது.

1303. பருப்பதங்க ளொவ்வொருதூண் பாவுக்கல்
வளையாத பார மேரு
சுரிப்படங்காப் பேர்திகைநீ செய்தபணிப்
பெருமையென்ன சொல்வே னையா
தருப்பொலியுங் கரதலமுத் திருளப்ப
சாமீரின் ரூப்பா லுண்ணைக்
கருப்பணிமுன் நிருப்பணிக்கென் றுருப்பணிஞன்
மருப்பொலியுங் கமலத் தோனே.

வச்சிராட்தேவன் கலுபா.

1304. பிறையார் நறுதுதற் பேதைதன் காரண மாப்பெரும
வறையா ளிரவில் வருவது நீயொழி வச்சிராடட்.
இறையா கியகலு பாமுத லானவர் யானைகணின்
றறவாரும் விஞ்சத் தடவிகள் சூழ மணிவரையே.

சீதக்காதியைப் படிக்காகுப்புலவர் பாடியவை.

1305. காய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண் டொலைவில்பன்னூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
நந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே.
1306. ஓர் தட்டி லேபொன்னு மோர் தட்டி லேநெல்லு மொக்கவிற்குங்
கார்தட் டியபஞ்ச காலத்தி லேதங்கள் காரியப்பேர்
ஆர்தட் டினுந்தட்டு வாராம லேயன்ன தானத்துக்கு
மார்தட் டியதுரை மால்சீதக் காதி வரோதயனே.
1307. நேசித்து வந்த கவிராசர் தங்கட்கு நித்தநித்தம்
பூசிக்கு நின்கைப் பொருளொன்று மேற்றைப் புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ் சந்து நடப்பார்க்கும் வேசிக்கு வேலைசெய்யுந்
தாசிக்கு மாகுங்கண் டாய்சீதக் காதி தயாரிதியே.
1308. நயா நந்தென்ன போயென்ன வெட்டிமரங்
காயா ன்ன காய்த்துப் பலனென்ன கைவிரித்துப்
போயா சகலமன றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன் பிடிபிடியாய்
ஓயாம லீபவன் மால்சீதக் காதி யொருவனுமே.
ஷை வள்ளலை நமச்சீவாயப்புலவர் பாடியவை.
1309. மைப்போ தகமும் வளநாடுஞ் செந்தமிழ் வாணர்க்கருள்
கைப்போ தகமனை யான்சீதக் காதியைக் காத்திருந்த
ஆப்போ தறிந்தில மிப்பாழ்ந் பணத்தி னருமையெல்லாம்
இப்போ தறிந்தன மீயாத லோப ரிடத்திற் சென்றே.
1310. தடக்கும்ப கிம்புரிக் கொம்பச லப்பெருந் தந்திபட
நடக்குந் தூங்கத் துரைசீதக் காதிரன் னாட்டினல
வடக்குங் குமக்கொங்கை மின்னே யவன்றெரு வாயிலிலே
கிடக்குங் கலியும் பரராச ரத்தன கிரீடமுமே.

(1304) பல்சத்தமலை-இறையனார் களவியல் மேற்கோள் விளக்கம்.
(சென்னை மிபூவியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப்பிரதி.) (1305-310)
தனிப்பாக்கள்.

(தாய் சோதிடரை நிந்தித்துரைத்தல்).

1311. மாகத்தத் தும்புக ழான்பகை வேந்தர் மகுடம்பொடி
யாகத்தத் தும்பரி யான்சீதக் காதி யணிமலரின்
ஏகத்தத் தும்பி யிசைபாடு மார்பணி லென்மகட்கோர்
மோகத்தத் துண்டென்று சொன்னா ரிலமுன் மொழிந்தவரே.

(பாலனைப்பழித்தல்)

1312. வேளா மழகன் றுரைசீதக் காதியென் வீட்டிலொரு
நாளா கிலும்வரக் காண்கில னேயெந்த நாளும்வன்
தோளா லணையுஞ் சூகலா லிபத்தைத் துணிக்கவொரு
வாளாய்ப் பிறந்தனை யேமக னேயென்ன வாயுனக்கே.

சீதக்காதி இறந்தபோது படிக்காகப்பலவர் பாடிய கையறம்.

1313. பூமா திருந்தென் புவிமா திருந்தெனிப் பூதலத்தில்
நாமா திருந்தென்ன நாமிருந் தென்னநன் னாவலர்க்குக்
கோமா னழகமர் மால்சீதக் காதி கொடைமிகுந்த
சீமா னிறந்திட்ட போதே புலமையுஞ் செத்ததுவே.
1314. விண்ணுக்கு மண்ணுக்கும் பேராய் விளங்குதே வேந்தர்நெனுங்
கண்ணுக் கினிய றுரைசீதக் காதி கமலநிகர்
தண்ணுக் கிசைந்த வதனசந் த்ரோதய காமியிந்த
மண்ணுக்கு ளேயொளித் தான்புல வோர்முகம் ஸாடியதே.
1315. தேட்டாளன் காயற் றுரைசீதக் காதி சிறந்தவசா
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்றமிழ் நாவலரை
ஓட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே.
1316. மறந்தா கிலுமரைக் காசுங் கொடாமட மாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாவ தென்ன விருந்தாவ தென்ன விறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தாளுங் காயற் றுரைசீதக் காதி திரும்பிவந்து
பிறந்தா லொழியப் புலவோர் தமக்குப் பிழைப்பில்லையே.

மாவைக்கறுப்பன் என்ற பிரபுவைப் படிக்காகப்பலவர் பாடியது.

1317. ஓர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டைவள
நன்னாட்டி லுசித வேளைச
சீர்கறுப்பொன் றில்லாத கத்தூரி
மன்னனாளுள் சேயைப் பார்மேல்

(1311-16) தனிப்பாக்கள். (1317) தொண்டைமண், சத. முகவுரை.

ஆர்கறப்ப னென்றுசொலி யழைத்தாலும்

நாமவனை யன்பி னாலே

பேர்கறப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால்

வெளுப்பனெனப் பேச லாமே.

ஹ. பிரபுவைப் பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவலர் பாடியது.

1318. நிணம்போதத்தள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப்பின்னேற்றுச்செத்த
பிணம்போற் கிடந்து புரளுவர் காண்பிறர்க் கீட்டிவைத்த
பணம்போன பின்பு விவேகமுண் டாகுமப் பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதும் போதுங் கறுப்பாடுதன் மாவையிற் காவலனே.

சோலைப்பிள்ளைமேல் ஒருபுவலர் பாடியது.

1319. ஆலையான் கவடுபடா னாருடனுங் காயான்
இலையென்ப தோர்நாளு மில்லை—கலேதேர்ந்த
சாலையுத்துக் கிட்ணனருள் சற்குணசிந் தாமணியைச்
சோலையென்று சொன்னவரார் சொல்.

இரசை-வடமலைப்பிள்ளையைச்

சீறிய இரத்தினகவிராயர் பாடியவை.

1320. எர்விற்றுப் பள்விற் றுடைமையெல் லாம்விற் றிருந்தமனைச்
சீர்விற் றனமுன்னைக் காணாத முன்றெரி சித்தபின்பு
போர்வ டக்கை யிரையூர் வடமலைப் பூபதிநின்
பேர் மூன்விற்ற தெல்லா மறுபடி பெற்றனமே.
1321. கூலிக்கு நான்சொல்வ தோவெம்ம னோர்நின் கொழுங்கருணை
வேலிக்கு ணின்ற பயிரல்ல வோவெறுங் கான்புகுந்த
நீலிக்கும் ராவணன் மோலிக்குங் கும்ப நிகும்பனுக்கும்
வாலிக்கும் வாளிதொட் டாயிரை யூரில் வடமலையே.
1322. பாடுவன் பாடுவ தல்லாமற் பாவலர் பாடலுங்கொண்
டாடுவன் செய்வ னிரையூர் வடமலை யன்றிப்புல்லன்
தேடுவன் நேடிப் புதைப்பா னவனுக்குச் செந்தமிழென்
வேடுவன் சேரியி லெவ்வாறு நானம் விலைச்செல்வதே.
1323. கோதுச்சிக் கின்றி முடிக்கின்ற மாலேக் குழலிவிடு
துதுச்சிக் கின்றுசெங் காவிரல் காய்துணைக் கண்கறுத்து
மோதுச்சிக் கென்று பணைத்திறு மாந்த முகிண்முலைப்பு
மாதுச்சிக் கின்றபொன் மார்பா விரசை வடமலையே.

(1318—19.) தனிப்பாக்கள். (1320-23) செந்தமிழ்தொ. 1; புவலரற்
றுப்படை யிறுதி.

1324. ஈர்க்கிடை போகப் பெறுமுலை மாலை யிளம்பிறையாற்
பார்க்கிடை யானது பார்க்கிலை யேயெதிர் பாறிட்டொன்றார்
நீர்க்கிடை போனெகி ழாமனம் பேதிக்க நேரிடுப்போர்
வார்க்கிடை வேற்கை யபங்கா விரசை வடமலையே.
1325. முடக்கால் வளைக்கும் பிறைக்கீற்றுக் கண்டபின் மோகமென்றோ
லடக்கா வகைகை கடந்ததெண் ணுனமர்க் குந்தமிழ்க்கும்
இடக்கா லெனினு மொருக்கான் மனங்கொண் டெடுத்தவடி
மடக்கா முழுவல் லமையா னிரசை வடமலையே.
1326. இரசைப் பதியில் வடமலை ராயன்றே வேந்தரனென்னப்
புரசைக் களிற்றிற் பவனிவந் தான்வந்த போதிலென்பெண்
ணரசைக் குறித்தின்று போர்க்கோலங் கொண்ட வனங்கன்வெற்
முரசைப் பறித்துடைப் பாரில்லை யோவமர் மூளுமுன்னே. [பி
ஷை. பிரபுவைச் சொக்கநாதப்புவரீ பாடியது.
1327. புரசை வடமலை யப்பா விருட்கயம் பூண்டுகொண்டு
முரசை வடமலை யப்பாலுஞ் செல்ல முழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசை வடமலை யப்பாம்பில் வைத்துத் திருக்கண்வளர்
இரசை வடமலை யப்பாவிப் பாருக் கிறையவனே.
(அலர்க்குறி)
1328. பார்க்க வளைத்தனிக் கண்ணெறி மாயன் பகைத்திலகன்
பார்க்க வளைத்தரு சீரான் வடமலைப் பார்த்துந்நெற்பில்
பாற்கர னைக்கடிந் தேயில கானனப் பைங்கிளியே
பாற்கர னைச்சுமந் தேயிருந் தானொரு பாற்கரனே.
வல்லைக் காளத்தியை ஒருபுவரீ பாடியது.
1329. பள்ளமே செய்யுட் பயிரையெல்லாங் கொள்ளுமுடி
வெள்ளமே யும்மையுநாம் வென்றோமே—புள்ளலம்பும்
பொற்சாவி வாவிலல்லைப் பூபதிகா ளத்தியெனும்
நற்கார் நெடுமுடியை நட்டு.
1330. நற்றோ ரணவீதி நண்ணும்வல்லைக் காளத்தி
கற்றோர் தமக்களிக்குங் கையேகை—மற்றோர்கை
வேங்கை யலகைபுகை வேட்கை பலகைநகை
காங்கை யழுக்கவிழு கை.

(1324-26) செந்தமிழ் தொ-1; புலவராற்றுப்படை யிறுதி. (1327-28)
தனிப்பா. (1329) தொண்டைமண். சத. 52. மேற். (1330) தனிப்பா பலபட்
டடைச் சொக்கநாதப்புவரீவாக்கென்பர்.

ஷெ. பீரபுவைக் துறுங்குடிநம்பி பாடியவை.

1331. பொரடக் கயம்பிடி யென்றான் மதனனிப் பூவையுமா
தரடக்க முஞ்சற் றறிந்தில னே தனைத் தாள்பணியா
முரடக் கவுடக் கெடிமண்ட லீகர் முடிபிடுங்கும்
கரடக் கடாக்களிற் றுய்வல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.
1332. பெற்று னொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாது கஞ்சி குடிக்குந் தரமன் று பாலிரக்கச்
சிற்றாளு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு
கற்றா தரவல்லை யோவல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.
1333. வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யானைமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் றழாமற் படுரெனுஞ்சொன்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாவி முசித்துச்சுதை
கழியாம லாவளித் தான்வல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.

சீகைத் தானன்.

1334. இல்லெனுஞ்சொ லறியாத சீகையில்வாழ்
தானனைப்போய் யாழ்ப்பா ணன்யான்
பல்லைவிரித் திரந்தக்கால் வெண்சோறும்
—சூழ்சும் பாலி யாமல்
கொல்லரினைத் தேதனது நால்வாயைப்
பரிசென்று கொடுத்தான் பார்க்குள்
தொல்லையென தொருவாய்க்கு நால்வாய்க்கு
மிரையெங்கே துரப்பு வேனே.

செய்யூர் வளவநயினன்.

1335. மையூருங் கண்ணார் மயங்கப் பொருகரும்பு
கையூருங் காமாவுன் கண்ணனை—செய்யூர்
வளவநயி னுன்பிரிந்த வாறுனக்குச் சொன்ன
உளவனையின் னுனென் றுரை.

(1331) தொண்டைமண். சத. 33. மேற். (1332-33) ஷெ. 51. மேற்.
(1334) தனிப்பா. அந்தக்கவிவாக்கென்பர். (1335) தனிப்பா. மயலாக
விற்பெருகுக்குங், கையூரு மாரா.

திருவேங்கடம்.

1336. செஞ்சிச் செயசிங்க ராசாதி ராசன்றன் சித்தமெச்ச
விஞ்சைப்ர தானிக்கஞ் செய்தெட்டுத் திக்கும் விசயஞ்செய்து
பஞ்சத்து மன்னம் பகர்ந்திட் டியர்புகழ் பாரிற்பெற்ற
மஞ்சொக்குஞ் செங்கைத் திருவேங் கடனந்த மண்டலமே.

காரையூரீச் சர்க்கரை.

1337. கண்டாற் புலவரை மேனும்பு பேசுங் கசடரிட
மிண்டாநல் லுத்தமக் காமிண்ட னேவித்து வான்களுக்குத்
தொண்டா புலவர் சவுக்கடி யேற்ற சுமுககொடைத்
தண்டா மரைக்கையுத் தண்டா நலதம்பிச் சர்க்கரையே.

புலவர் கவிகேட்டு இராமப்பய்யன் சம்பந்தச்
சர்க்கரையைச் சிறைமீட்டது.

1338. வாண னுரைத்திட மால்ராமப் பையன் மனமகிழ்ந்து
வேணுது கேளெனச் சம்பந்தச் சர்க்கரை வேளினுமில்
வீணரைக் காவல் விடரென்று கூறிட விட்டிடலும்
தானுவென் றிம்முடிக் காணிக்கைச் சாதனத் தந்தனே.

சிறையிலிருந்த சம்பந்தச் சர்க்கரையை ஒருபுலவர்
யார் என வினாவியது.

1339. எவரையென்று நாமறியோ மிரப்பவனோ
விடமறியா னிரவி னாகங்
கவருமதி யொருபுறத்தே நிலவெறிக்கும்
பான்மைதனைக் கண்டி லீரோ
அவரைபத மாகுமுனங் கடுகுபொடி
யாகிவிடு மதனை யோர்ந்து
துவரைமுதற் காதலனாஞ் சம்பந்தச்
சருக்கரையார் சொல்லு வீரே.

புலவர்கீதுத் தாலியைக் கோடுத்தனுப்பிய
சர்க்கரையின் தேவசேயலை அப்புலவர் பாடியது.

1340. கொங்கினி லிராமப் பயனதி காரக் கொடுமையினாற்
கங்கு லிராப்பகல் சர்வசங் காரஞ்செய் காலத்திலே

(1336) நந்தமண். சத. 67. (1337) கொங்குமண். சத. 53. மேற்.
(1338) ஐ. 66. (1339—40) ஐ. 65. மேற்.

சிற்கநற் சம்பந்த சர்க்கரை தேவி திருக்கழுத்தின்
மங்கலி யந்தனைத் தந்தாள் தமிழ்க்கவி வாணருக்கே.

ஆனூரீச்சர்க்கரை.

1341. செங்குன் னெற யெல்லாரின் செங்கைக் கொடையதனுக்
கெவகெங்குந் தேடி யினைகாணேன்—கொங்கதனிற்
சர்க்கரையைப் பாடலாந் தண்டமிழ்க்கொன் றியாத
எக்கரையாம் பாடோ மினி.

அல்லாளன் இளையான்.

1342. மூவருக்கு மகத்தியமா முனிவருக்கு
மரகிருந்த முன்னை யோர்க்கும்
தேவருக்குந் திரும்பாத காவிரியைக்
கொங்கேற்றித் திறைகொண் டாயே
பூவருக்கு முரமாயன் கடலடைத்தா
னவன்வேடம் புனைந்த வாறே
யாவருக்கு மினையானே யல்லாள
திருமலையா வீகை யானே.

சூரியகாங்கயன்.

1343. மிண்டாறை வாணனைநேர் ஁ட்டாமற் பாண்டியனேர்
கெசனுவெந்து நிற்கவிட்ட கொற்றவனு நீயலையோ
தெண்டிரைசேர் மோருரிற் றென்னன்மகு டாசனனே
மண்டலிகர் வாழ்ந்துமெச்ச வாழ்ஞர்ய காங்கயனே.

மோருக்காங்கயர்.

1344. பூதத் துணைகொண்ட போர்வாணன் மாறனிநு
பாதத் துணைகாணப் பண்ணினோர்—ஓதுமிசை
ராமா யணங்கேட்டோர் நாவலர்வைப் புப்பொருளாங்
கோமான்வாழ் மோருர்க் குடி.

காலிங்கராயன்.

1345. திறைகொண்ட வாரியை மாலடைத் தான்செழுங் காவிரியை
உரைகொண்ட கோழன்முன் னுளடைத் தானுல கேழறிய
வரைகொண்ட பூந்துறை நன்னாடு வாழவல் வானிதனைக்
கரைகொண்டடைத்தவன்வெள்ளோடைச்சா ச்தந்தைகாலிங்கனே.

1346. ஆலிங்க நாகமலை யர்த்தநா ரீச்சுரர்க்குக்
காலிங்க ராயனெனுங் காராளன்—மாலிங்க
மென்றேமா மாந்தைநில மேழுமா வுங்கொடுத்து
நன்றே புகழெய்தி னான்.
1347. எற்று திரைப்பொன்னி கூடுறு வானி யிடைமடங்க
வெற்றி மிகுந்த வதிவீர பாண்டிய வேந்தமைச்சன்
கற்ற வறிவினன் காலிங்க ராயன்செய் கால்கழிநீர்
உற்ற வனத்தை வளவய லாக வுயர்த்தியதே.

மசக்காளி.

1348. முன்னா னுறந்தைவரு மரசர்பெரு மானுலகின்
முடிமன்ன வர்தம் பிரான்
முதுமொழி குலோத்துங்க சோழனருள் செய்தனன்
முத்தமிழ்க் கம்ப நாடன்
அந்நாளி லேபொன்னி கரைகள்கட வாதுள்
ளடங்கவிசை பாட லுக்கா
ஆதித்த னுள்ளளவு மழியாத வதுவைவரி
யளித்தனர்க ளன்று முதலாப்
பன்னாது நிலைமைசெறி கொங்குநாட் டினின்மேவு
படிகார வித்வச் சனர்
பங்குன நடந்துவரு படிதனுக் கிடரதாய்ப்
படித்தசிலர் கைக்கொண்டதை
இந்நாளி லேகீர்த்தி நிலையாக விடுவித்தவ்
வியல்வாண ருக்க ளித்தான்
இங்ஙதம நாகவரு கவசைநகர் வாழ்வுற்ற
விம்முடி மசக்கா ளியே.

சேட்டிப்பிள்ளையப்பன்.

1349. இட்டமான கவிசொல்லும் பாவலர்க்
கில்லையென்று சொலற்கஞ்சிக் காட்டில்வாழ்
துட்டவன்புலித் தூற்றிற் புகுந்தவன்
நாயவன்கண வாள குலத்தினன்

(1346) ஷ 70 மேற். (1347, ஷ 71 மேற். (1348) ஷ, 85.
(1349) ஷ 99, மேற்—அமரவிடங்கர் குறவஞ்சி.

பெருந்தொகை

செட்டிப்பின்னையப் பவறினத் தொண்டிசெய்

தேவிமாமலை மா.தொரு பங்குள்

சட்டுசெஞ்சடை யமர விடங்கனார்

சுதித்த வரம்பாரி யூரோங்க னூரே.

வேணுவுடையான்.

1350. நாத நிரத நடவாது செய்கொடிய
பூத மகலப் புதல்வனைவி—ரோதமுற
வெட்டிப் புகழ்படைத்தான் வேணுவுடையான் கொன்றையான்
எட்டுத் திசைமகிழ வே.

கோப்பனன்.

1351. பம்பிடச் சிங்களர் தென்னார் களிக்கப் பணுங்களந்தைக்
கம்பக் கரிக்கோப் பணன்வரை யீர்வேள் கலாபத்திலே
செம்பொற் குடத்தைப் பலளத்தை முத்தைத் தெரியவிட்டே
யம்பைப் புதைத்துவைத் தீரிந்த வண்ண மறிந்திலனே.

பூந்துறை வாரணவாசி கட்டியை வேன்றது.

1352. மாற்றலர் மண்கொள்ளும் வணங்கா முடிக்கட்டி
ஆற்றலழிந் தேங்கி யடங்கினான்—தாற்றரம்பைப்
பூங்கனித்தேன் பாய்மருதப் பூந்துறையான் சேனைமதிற்
பாங்குறுத்துச் செய்கொடுமை பார்த்து.

பூந்துறைக் குப்பிச்சி.

1353. விசய நகரத்து மேவி விருக்கும்
அசையா நரபதித னன்பால்—இசைவுபெறக்
கொங்குக்கு மேன்மைக் குறிப்பு மணியிழைத்த
தங்கப்பொற் றண்டிகையுந் தான்படைத்தோன்.

தீருப்பனந்தாடீ பட்டன்.

1354. விண்ணீரும் வற்றிப் புவிநீரும் வற்றி விரும்புமழைத்
தண்ணீரும் வற்றிப் புலவோர் தவிக்கின்ற காலத்திலே
உண்ணீருண் ணீரென் றுபசாரஞ் சொல்லி யுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ் சோறுந் தருவான் திருப்பனந் தாடப்பட்டனே.

(1350) ஷா 94 மேற். (1351) ஷா 57 மேற். (1352) ஷா 83. மேற்.
(1353) ஷா 56. மேற். (1354) துணியப்பா; கள்ளமேகப்பலவர்வாக்கென்பர்.

ஆனந்தங்கபிள்ளை.

1355. பானுகிர ணம்பார்க்கும் பங்கே ருகநிலவு
தானும்வரப் பார்க்குஞ் சகோரங்கள்—வானமரும்
மையைப்பார்க் கும்மயில்கண் மாவீசயா னந்தரங்கன்
கையைப்பார்க் கும்புலவோர் கண்.
1356. மந்திர யுகி யறிவினிற் சேடன் வடிவின்மதன்
இந்திர போக னிதியிற் குபேர னிரவலர்க்கோர்
ஐந்தரு வாருஞ்செல் வாக்கி லரிச்சந்தர னாகுமென
வந்தரு ளானந்த ரங்கனும் வாழ்தொண்டை மண்டலமே.

ஷெ பிரபுவை மதுரகவி பாடியது.

1357. உலங்கொண்ட மணிப்புயனே பிரம்பூரா
னந்தரங்கா வுன்பாற் செல்ல
வலங்கொண்ட கருடனையா மிடங்கண்டோ
மெழினரையான் வலத்தே கண்டோம்
பொலங்கொண்ட மணிமாட மீமிசையே
புயறவழும் புதுவை யென்னுந்
தலங்கண்டோ ரின னுநகை முகங்கண்டோ
மினிவேண்டுந் தனங்கண் டோமே.

ஷெ பிரபுவை நமச்சீவாயப்புலவர் பாடியது.

1358. பாரார்சொல் லாரார் பறவைக் குலங்கடம்மிற்
சீராருங் கிள்ளைமுதற் செப்பலால்—ஓரா
யிரம்பையா னந்தரங்க னீன்பரங்க னன்பன்
பிரம்பையா னந்தரங்கன் பேர்.

1359. கார்படைத்த கரதலத்தான் துரைதிருவேங்
கடமளித்த கன்னு வெங்கும
பேர்படைத்த வானந்த ரங்கமகி
பாலாரின் பிரம்பூர் நாட்டில்
சேரிழைக்கு விழியேழு முலையாறு
காதைந்து நெற்றி நான்கு
பாரிடத்தி லிப்புதுமை கண்டுவந்தே
ஸீதென்ன பகர்ந்தி டாயே.

(1355) தனிப்பா. (1356) நந்தமண். சத. 63. (1357) பாவலர்சரித்
திரதீபகம். பக். 230. (1358-59) தனிப்பா.

ஷே பிரபுவை சுவாதுநீதி பாடியது.

(சாமடே ௭. ௨)

1360. பாஸையிலாள் பின்னாற் றிப் பின்னே நேசளிப்பாள்
பாஸையிலாட் பின்னாற் றிப் பின்னே —சோஸையிலே
ஆடு மயிற்பிரம்பு மயிற்பிரம்பு
நாடுதனி லென்னே

குன்னாங்கனை சுப்பிரதீபந்த ராயர் பாடியவை.

1361. தென்னாங்க னைக்கனாற் றாய்திறவான்
கண்விழியான் திருமட்ட பாரான்
என்னாங்கன னாங்கிரங்க லே லாழயர்பாற்
கருணையுட னிரங்கா மயலா
மன்னாங்கன் தமிழ்ப்பெருமாள் பழவரங்க
னளித்தருளு மைந்த னான
குன்னாங்கா வெனக்கிரங்காய் குழைந்தெழுந்த
தமிழ்க்கிரங்கிக் குழைந்தெ ழாயே.

1362. எண்டிசையும் புகழ்படைத்த குன்னாங்க
மகிபாலா வினிமே லிந்த
மண்டலத்தை யரசாள வொப்பிலா
நின்புதல்வன் மழவன் போதும்
விண்டலத்தி லிந்திரனுக் கரசுநிலை
யில்லாமல் வெருநா ளாக
நண்டனந்த நாழியாக் கிடப்பதால்
விண்ணாள் நடந்தி டாயே.

எட்டயபுரவேந்தைக் கடிக்கைழந்துப்புலவர் பாடியவற்றுட் சிலகவிகள்.

1363. முடிக்கு மருப்புக் கிசையாப்பைங் கூந்தலம் மூரிமதன்
பிடிக்கு மருப்புக் கிலக்கல்ல வேயெதிர் பேசுமொன்றார்
குடிக்கு மருப்புக் கடலேற்று வித்துக் கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்கு மருப்புக் களிற்று ளிளசையி லெட்டமனே.
1364. கொட்டமிடு மருவலர்க ளிட்டகற்கோட்
டைகனனைத்துங் கொழுந்தா ளாக
வட்டமிடு பரிசுருவ னெட்டமரா
சேந்தரனென்னை மருவா நாளில்

(1360) தனிப்பா.

துட்டமதன் கணை துளைத்த துளைவழியே
தென்றல்வந்து துவைத்துத் தள்ளி
விட்டலெறுங் கூட்டையினிச் சுட்டதனா
லெனைபயன் விளம்பி டாயே.

சீவகிரித்தலைவரீது முத்துப்புலவர்
பாதிவசையுமி பாதிநசையுமாகப் பாடியது.

1365. வாக்கிரண்டு பேசா வரகுணரா மேந்திரனே
வாக்கிரண்டு பேச மனம்வைத்தான்—ரூக்கு
மருவலரைக் கொல்லென்றான் வந்தடைந்த போது
சுருலாமற் காப்போமென் ருன்.

சேழ்நூரித்தலைவர் சீவப்பிரகாசத் திருவன்.

1366. ஒருகையிலே யன்ன மொருகையிலே சொன்னம்
வருகையிலே சம்மான வார்த்தை—பெருகுபுகழ்ச்
சீமான மெங்கள் சிவப்பிரகா சத்திருவக்
கோமானுக் குள்ள குணம்.

சேனு பதி பொன்னன்.

1367. சேழ்நூரார் நெஞ்சந் திடப்படுமே தென்மலையான்
சோற்றோமென் றோடித் தயர்ப்படுமே—மாற்றரசர்
தெண்டனிடுஞ் சினனணைஞ்சான் சேனு பதிப்பொன்னன்
தண்டிகையைக் கண்டவுடன் ருன்.

மருதுபாண்டியன்.

1368. பரனா ரியல்புணரும் பரப்பன்ற னின்பம்
பரநா ரியரறியாப் பரப்பா - நிமனார்
அணிமருது பாண்டில்விழ வன்றுதைத்தோன் யாரும்
பணிமருது பாண்டில் பரப்பா.

1369. ஒருபுருடன் நனக்கிரண்டி மனைவியரி
லொருத்தியக முடைமாரா மறைத
வரகடந்து பதினாறு மூன்று நேர
யகமகிழ்ச்சி மூன்று மூன்று

இரவுபகல் புருடன்முகம் பாராமற்
கற்பழியா திருந்தான் பின்னை
கருதி நொந்து பெற்றவட்கோ
மற்றவட்கோ மருதேந்தர கழறு வாயே.

வடகரைப் புலவரோடுவர் வில்லவராய முதலியார் உறைவிடம்
உசாவியபோது, தேருவில்வினையாடிநின்ற முதலியார் குமாரர்
சின்னத்தம்பிப்புலவர் கூறிய வெண்பா.

1370. பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பூ தலத்தோர்க்கு நன்னிழலா—மின்பிரபை
வீசுபுகழ் நல்லூரன் வில்லவரா யன்கனக
வாசவிடைக் கொன்றை மரம்.

பள்ளி கோண்டான்.

1371. வள்ளிகொண் டான்மயி லேறிக்கொண்
டான்மதி போலுமலை
வெள்ளிகொண் டான்விடை யேறிக்கொண்
டான்வின் ணவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண் டான்புள்ளி லேறிக்கொண்
டான்சுப சோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண் டான்புக ழேறிக்கொண்
டானென்று பார்ப்பதற்கே.

குழழர்க் கோனேரியப்பன்.

1372. எழுமுவ ரேழெழுவ ரேழொன் பதின்மர்
வழுவா தவர்போல வந்தான்—குழுமூரன்
கோனேரி யப்பன் கொடையினுத் கல்வியினுன்
ஆனேறி பேரன்பி னால்.

தஞ்சைநாயகம்.

1373. வேருரு மாலுதவும் விழுதெனவே
யுனதுதந்தை மேன்மை யான
பேருந்தான் விளங்கமிகு பெருங்கிளையுந்
தழைக்கவந்த பேக னீகான்
தேருருந் செகராசர் செங்கோலை
யுழக்கோலின் செயலாற் காக்கும்
ஆருர்வாழ் புழுகாச்சி யளித்ததஞ்சை
நாயகமே யனக வேளே.

(1370) பாவலர்சரித். தீப. பக். 148. (1371)தனிப்பா. (1372)சென்னை
'மியூவியம்' கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப் பிரதி. (1373) தஞ்சைச்சரச்சுவதி
மால்பிரதி.

வல்லாள சுந்தரன்.

1374. போர்முந்து மோகன வல்லாள சுந்தரன் பூவைக்கிந்தத்
தேர்முந்து மோமதன் தேர்முந்து மோவிரு தேர்முந்துமுன்
கார்முந்து மோவது முந்துமுன் னேயிரு கண்கள்சொரி
நீர்முந்து மோவறி யேன்வல வாவென்ற னேரிழைக்கே.

அருணசல வீரவசந்தன்.

(அலர்க்குறி)

1375. வாரண மாங்கன மாமலை யாமுலை யாரணங்கே
வாரணஞ் சூழ்புவி நாடிய தேவந்தை வந்தவன்பால்
வாரண மாமரு னுசல வீர வசந்தன்வெற்பில்
வாரண மேலொரு வாரண மேறி வதிந்ததுவே.

ஒருவள்ளலைப் பற்றியவை.

1376. உண்ணிலவு நீர்மைத்தா யோவாப் பயன்சுரந்து
தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக—கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றளிக்கிங்
கோங்கிய சோலை யுளது.
1377. தண்ணளிசேர்ந் தின்சொன் மருவுந் தகைமைத்தாய்
எண்ணிய வெப்பொருளு மெந்நாளு—மண்ணுலகில்
வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று
தந்ததான் முன்னைத் தவம்.

வறுமையுற்றன் ஒருவள்ளலைப்பற்றியது.

1378. கடைபோ முலகியற்கை காலத்தின் நீங்கால்
அடைய வறிதாயிற் றன்றே—யடைவோர்க்
கருமை யுடைத்தன்றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க்
கருமை விரவாக் கடல்.

(1374-75) தனிப்பா. (1376-77) வீரசோ. அலங். 24, மேற்.
(1378) ஷட. ஷட. 25, மேற்.

மிழலைநாட்டு வேளாளர்.

1379. அடுக்கப் படிக்கின்ற செந்தமிழ்ப் பாவல ராரினையும்
தடுக்கப் படிக்கின்ற கல்விகல் லாரிந்தத் தாரணியிற்
கொடுக்கப் படிக்கின்ற கல்விநன் றாய்வந்து கூடியபின்
நடக்கப் படிக்கின்ற நாட்டார் மிழலை நராதிபரே.
1380. பொன்மாரி பெய்யினு மெப்போது மேகம் புயலைச்சிந்தி
வின்மாரி பெய்யினு மென்னு முயிர்க்கதின் மேன்மையுண்டோ
சொன்மாரி பெய்யு மிழலைநன் னுட்டித் துளுவர்செய்யின்
நென்மாரி பெய்யும் பொழுதே யுலக நிலைநிற்குமே.

வேங்கடப்பன்.

1381. ஆதி வருடத் தினுக்குப்பத் தொன்பதென் றாரியர்க
ளோதுமந் நாளின் முதன்மண் டகப்படி யுண்டுபண்ணி
வேதிய ராளுடை யாரைப் பணிசெல்வன் வேங்கடப்பனுங்
காதனெல் வேலி மிழலையில் வாழ்கரு னாகரனே.

தமிழ்க்களித்த தலைவர்கள்.

1382. வந்தவயிர் தனையளித்தான் கிடங்கில் வேந்தன்
வயலுழா னறமடங்கா தெனவு ரைத்தான்
செந்தமிழோர் கிளைவளர்த்தான் வேலூர் மன்னன்
செம்பியன்முன் வயிறிடந்தான் பேரை யூரான்
அந்தமுள நாணளித்தான் வீரே ராதி
யடையாத வாசலா னிடையா லத்தான்
நந்தமுட னமுதுண்டான் பேரா யூரான்
நடைப்பரியா யிரங்கொடுத்தா னுடையானே.

தமிழ்க்குத் தொண்டுசெய்தோர்.

1383. சீரிலகு மான்மணிப் பாய்சுமந் தான்கம்பர்
சிலிகைபாண் டியனேந்தினுன்
செல்வமிகு கச்சியப் பன்னுடை பொறுத்தனன்
றிகழ்சுட்டி சோம னீந்தான்

(1379—80) மிழலைச் சதகப்பாடல்கள். (1381) ஷே. (1382) தொண்டைமண். சத. 69. மேற். (1383) அமிர்தகவிபாயர் தாம் நித்திரைசெய்த போது, மந்திரி-அண்ணாமலைப்பிள்ளை தாம் பாசத்தை வருட அப்போது பாடியதென்பர். (செந்தமிழ் தொ. 3, பக். 66.)

தாருவவுக் குமணனுந் தலைகொடுத் தான்சிவன்
 றுனுமொரு தூது சென்றான்
 சர்க்கரையு மெச்சில்வாய் கழுவினான் காளத்தி
 தனநிருகை புற்றி லிட்டான்
 பேரிலஞ் கம்பையதும் விரலாழி யீந்தனன்
 டெட்டவன் பெண்கொ டுத்தான்
 பிணிமுடி மொழிநான்கீ ரனைப்புரந் தான்பேதை
 முறுவென மொருவ னிட்டான்
 பாருலசி வித்தமிழ்க் குத்தொண்டு செய்தபேர்
 பார்க்கிற் கணக்கில் லையே
 பரராசர் பணிகின்ற வண்ணம லைக்குரிசில்
 பாத்ததை வருடி னானே.

புலவர்.

முச்சங்கப்புலவர் வரலாறு.

1384. வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவத்
 திந்நான் கெல்லையி னிருந்தமிழ் பயின்ற
 செந்நாப் புலவர் செய்தியீண் டிரைப்பின்
 ஆடகக் குடுமி மாடக கூடலின்
 முன்னர்ச் சங்கக் கன்மாப் பலகையிற்
 றிரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுள்
 மன்றன் மராத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய்
 திண்டிறற் புலமைக் குண்டிகைக் குறுமுனி
 புவிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப்
 பதிமுடி நாக னிதியின் கிழவன்
 இனையர்நா னூற்று நாற்பத்தொன் பதின்ம
 ரனையர் நாளுன் காயிர நூற்றொடு

(1384) சிலப்பதிகாரம் இரண்டாம்பதிப்பு, பக்-7 கீழ்க்குறிப்பு. [“இச் செய்யுள் பாண்டிநாட்டுள்ள செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டி விருந்த பழைய எட்டுப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது ; இவ்வகவலி லுள்ள சிலபகுதி மறுத்தற்குரியனவாக விருந்தும், ஒருசாராருடைய கொள் கை தெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று” என்று மஹாமஹோ பாத்யாய-ஐயரவர்கள் எழுதிய குறிப்பு இங்கு அறிதற்பாலது.]

பெருந்தொகை

நார்பத்தொன் பதின்மர் பார்க்கிற்செந் தமிழோர்
 புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலும்
 முதுமை யடுத்த நாரையுங் குருகும்
 கதியுறச் செய்த களரியா விரையும்
 ஆங்கவ ரிருந்தது மத்தொகை யாகும்
 ஈங்கிவர் தம்மை யீரீஇயபாண் டியர்கள்
 காய்சின வழுதிமுதற் கடுங்கோ னீரூ
 ஏசி லாவகை யெண்பத்தொன் பதின்மர்
 கவியரங் கேறினா ரெழுவ ராவர்
 மகத்துவ முடைய வகத்திய ரிலக்கணம்
 வடுவறு காட்சி நடுவட் சங்கத்
 தகத்தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவர்
 இருந்தை யூரிற் கருங்கோழி மோசியார்
 எள்ளாப் புலமை வெள்ளூர்க் காப்பியன்
 இறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கன்
 தேசிக மதுரை யாசிரியன் மாறன்
 தவரொப் பாய துவரைக் கோமான்
 தேருங் கவிபுனை கீரந்தை யாரிவர்
 ஒன்பதொ டுத்த வைம்பதின்ம ராகும்
 தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருள்ளிட்
 டிவர்மூ வாயிரத் தெழுநூற் றுவரே
 வையகம் பரவச் செய்த செய்யுளும்
 இருங்கலி கடிந்த பெருங்கலித் தொகையொடு
 குருகுலெண் டாளி தெருள்வியாழ மாலை
 அந்நா ரிலக்கண மகத்திய மதனோடு
 பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பியம்
 மதிநலங் கவின்ற மாபு ராணம்
 புதுநலங் கனிந்த பூத புராணம்
 வல்லிதி னுணர்ந்த நல்லிசை றுணுக்கம்
 தாவாக் காலந் தமிழ்பயின் றதுவும்
 மூவா யிரத்தோ டெழுநூற் றியாண்டு
 பரீஇய சங்க மீரீஇயபாண் டியர்கள்
 வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விறல்கெழு
 திண்டேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன்
 மூரசுடைத் தானை மூவா வந்தம்

அரசுநிலை யிட்டோ ரைம்பத்தொன் பதினம்
 இவ்வகை யரசுநீர் கவியரங் கேறினர்
 ஐவகை யரசு ராயிடைச் சங்கம்
 விண்ணகம் பரவு மேதகு கீர்த்திக்
 கண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர மென்ப
 அருங்குடைச் சங்க மிருந்தோர் யாரெனிற
 சிறுமே தாவியார் சேந்தம் பூதனார்
 அறிவுடை யானார் பெருங்குன் னூர்கிழார்
 பாடல் சான்ற விளந்திரு மாறன்
 கூடலா சிரியர் நல்லந் துவனார்
 பரவுதமிழ் மதுரை மருதனிள நாகர்
 அவிகணக் காயர் நவினக் கீரர்
 கீரங் கொற்றர் கிளர்தே னூர்கிழார்
 ஒருங் கலைமண லுரா சிரியர்
 நல்லூர்ப் புளியங் காய்ப்பெருஞ் சேந்தர்
 செல்லா ராசிரியர் முண்டம் பெருங்குமார்
 முசிறியா சிரியர் நீல கண்டனார்
 அவைவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி
 நாத்தலங் கனிக்ருஞ் சீதீதலைச் சாத்தர்
 முப்பா லுணரு முப்பூரி குடிகிழார்
 உருத்திர சன்மர் மருத்துவ ராகிய
 நாம நாற்கலைத் தாமோ தானார்
 மாதவள னாரோ டோதுமிள நாகர்
 கடியங் காமப் படியங் கொற்றனார்
 அருஞ்செய லூர்வாழ் பெருஞ்சுவ னுருடன்
 புவிபுகழ் புலமைக் கபிலர் பரணர்
 இன்னாத் தடிந்த நன்னாக ரன்றியும்
 ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்துக்
 குரையிடை யிட்ட விரகர்கல் லாடர்
 பேர்மூல முணரு மாமூலர் தம்மொடு
 விச்சை கற்றிடு நச்செள்ள யார்முதற்
 நேனூற் றெடுப்பச் செந்தமிழ் பகர்ந்தோர்
 நானூற் றுவர்முத னாற்பத்தொன் பதினம்
 பீடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்யுள்
 முத்தொன் ளாயிர நற்றிணை நெடுந்தொகை

அகநா னூறு புறநா னூறு
 குறுந்தொகை சிற்றிசை பேரிசை வரியோ
 டறம்புகல் பதிற்றுப்பத் தைம்பதோ டிருபான்
 பெறும்பரி பாடலுங் குறுங்கவி நூற்றைம்
 பதுமுத லாகிய நவையறுங் கலைகள்
 அக்கா லத்தவர்க் ககத்திய மதனோடு
 மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல் காப்பிய
 மெண்ணூற் கேள்விய ரிருந்த தாயிரத்
 தெண்ணூற் றைம்பது வருட மென்ப
 இடர்ப்படா திவர்களைச் சங்க மிரீஇயினர்
 முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப்
 பெருவழுதி யீரூப் பிறங்கு பாண்டிய
 நரபதிக ளாகு நாற்பத்தொன் பதின்மர்
 இவருட் கவியரங் கேறினர் மூவர்
 புவியிற் சங்கம் புகழ்வட மதுரை
 யாதிமூச் சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிஞர்
 ஓதிய செய்யு ளுலவாப் பெரும்பொருள்
 வாளாக் கேட்குந் தோளாச் செவிக்குங்
 கேட்டிந் தெரியா வோட்டைநெஞ் சினுக்கும்
 நுழையா வாதவி னுழைபுலன் றன்னொடும்
 விழைவார்க் குரைக்க வேண்டிவர் தெரிந்தே.

1385. ஏழேழொ டைஞ்ஞாறு மேழே ழொடுபஃதும்
 ஏழேழுஞ் சங்க மிரீஇயினர்—ஈழேழ்சேர்
 நாற்பதின னூறுமூப்பா னேழ்நூறு நானூற்று
 நாற்பதினென் பான்கவிஞர் நாடு.

காளமேகப்புலவர் பாட்டு.

1386. நூலாநா லாயிரநா னூற்றுநாற் பத்தொன்பான்
 பாலாநா னூற்றுநாற் பத்தொன்பான்—மேலாநாற்
 பத்தொன்பான் சங்கமறு பத்துநா லாடலுக்குங்
 கத்தன் மதுரையிற்சொக் கன்.

அகத்தியனார்.

1387. வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண்ணா லத்துத்
 தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென

வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புகழ்
ஆனப் பெருமை யகத்திய நென்னும்
அருந்தவ முனிவ னாக்கிய முதனூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப் பியனும்.

தொல்காப்பியனார்.

1388. கூறிய குன்றினு முதனூல் கூட்டித்
தோமின் றுணர்த ரெல்காப் பியன்ற
னுணையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே.

இலக்கணத்தைத் தோகைவகைவிரிபிற் சேய்த ஆசிரியர்.

1389. தொல்காப் பியப்புலவோர் தோன்ற விரித்துரைத்தார்
பல்காய னூர்வகுத்துப் பன்னினார்—நல்யாப்புக்
கற்றார் மதிக்குங் கலைக்காக்கை பாடினியார்
சொற்றூர்தந் தூலுட் டொகுத்து.

மார்க்கண்டேயனார்—காஞ்சி.

1390. மாயிரும் பரப்பகம் புதையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துணிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கும்
ஒளியோன் காஞ்சி யெளிதினிற் கூறின்
இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை
நன்மை யில்லை தீமை யில்லை
செய்வோ ரில்லைச் செய்பொரு ளில்லை
அறிவோர் யாரஃ திறிவுழி யிறுகென.

‘வற்கடகாலத்து நும்மைத் தாங்கியோர் யாவர்’ என்ற பாண்டியந்தச்
சங்கத்தார் கூறிய அகவல்.

1391. காலை ஞாயிறு கடுங்கதிர் பரப்பி
வேலையுங் குளனும் வெடிபடச் சுவறித்
தந்தையை மக்கண் முகம்பா ராமே
வெந்த சாகம் வெவ்வே றருந்திக்

(1388) பல்காப்பியம். (தொல். பொ. 649.) 592. (1389)யாப்.வி. 1, உ
வீரசோ. அலங். 10, மேற். (1390) யாப். வி. 94. (1391) தமிழ்நா. 18.
சோழமண். சத. 30.

¹குணமுள தனையுங் கொடுத்து வாழ்ந்த
கணவனை மகளிர் கண்பா ராமே
விழித்தவிழி யெல்லாம் வேற்றுவிழி யாகி
அறவுரை யின்றி மறவுரை பெருகி
உறைமறந் தொழிந்த ஆழிகா லத்தில்
தாயில் லவர்க்குத் தாயே யாகவும
தந்தையில் லவர்க்குத் தந்தையே யாகவும
இந்த ²ஞாலத் திடுக்கண் டர
வந்து தோன்றினன் மாநிதிக் கிழவன்
நீலஞ் சேரு ³நெடுமால் போல்வன்
ஆலஞ் சேரி ⁴யயிந்த னென்பான்
ஊருண் கேணி நீரே போலத்
தன்குறை சொல்லான் ⁵பிறர்பழி யுரையான்
மறந்தும் பொய்யான் வாய்மையுங் குன்றான்
இறந்து போகா தெம்மையுங் காத்தான்
வருந்தல் வேண்டா வருதி
இருந்தன மிருந்தன ⁶மிடர்கெடுத் தனமே.

திருவாலங்காட்டித் திருநடங்கண்மரோ என்று முனிவர்கேட்க

வள்ளுவர் பாடியது.

1392. பூவ் லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனுந் தாமிருக்க—நாவில்
இழைக்கி தானெருடு மேழையறி வேனோ
குழைக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

மனவியைப்பிரிந்தபோது வள்ளுவர் பாடியது.

1393. அடிசிற் கினியானை யன்புடை யானைப்
படுசொற் பழிநாணு வாளை—அடிவருடிப்
பின்றுங்கி முன்னுணரும் பேதையை யான்பிரிந்தா
லென்றுங்கு மென்க ணெனக்கு.

¹குணமொரு நான்குங் கொடுத்துற வாண்ட. ²மாநிலத். ³சேர்ந்த.
⁴மயிந்த. ⁵பிறர்வசை. ⁶மிடர்கெடுத் தனனே, மிடர்கெடுத் தின்னே,
மிடர்கடிக் தனமே. (1392) தமிழ்நா. 19. (1393) தொல். பொ. 153. 'தலை
வன் மனையறங்கண்டு கூறியதற்கு மேற்கோள்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர்.
"அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளே, படுசொற் றவறாத பாவாய்—அடி
வருடிப், பின்றுங்கி முன்னெழுதும் பேதையே போதியோ, என்றுங்கு
மென்க னிரா' என்பது இக்காலத்துப்பாடம்.

கபிலர் கிறந்தபோது பாடியது.

1394. நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வான்பூ
¹வாடா தாயிற் ²பீடுடைப் பிடியின்
 கோடேய்க் கும்மே ³வாடிற் பைந்தலைப்
 பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ்
 செந்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே.

³தேற்கில் வாடில் திறவாத பட்டிமண்டபத்தோர் பொருட்டு
 நக்கீரர் ஒருவன் வாழவுஞ் சாவவும்பாடி இன்னவாறுகவேனச்
 சுவீர்த்தற்பொருட்டாய்வந்த
 மந்திரப்பாட்டான அங்கத வெண்பாக்கள்.

1395. ஆரிய நன்று தமிழ்தீ தெனவுரைத்த
 காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானைச்—சீரிய
 அந்தண் பொதியி லகத்தியன ராணையினுற்
 செந்தமிழே ⁴தீர்க்கசுவா கா.

1396. முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேள் வாழி
 பரண கபிலரும் வாழி—அரணிய
 லானந்த வேட்கையான் வேட்கோக் ⁵சூயக்கோட
 னுணந்தஞ் ⁴சேர்க்கசுவா கா.

நக்கீரர்துலத்தைச்சீட்டி இறையனார் பாடியது.

1397. அங்கங் குலங்க ஊரிவாளி னெய்தடவிப்
 பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்

(1394) தமிழ்நா. 11. ¹வாடாதாயின், ²வாடில் என்பவற்றைக்கூளுக்கி,
 “பீடுடைப்...கும்மே” என்றும், “பைந்தலைப்...முணங்கும்” என்றும் அடி
 பிரிப்பர்சிலர். ³“தெற்கண்வாயில் திறவாகப்பட்டிமண்டபத்தார்பொருட்டு நக்
 கீரர் ஒருவன்வாழவும் ஒருவன்சாவவும் பாடிய மந்திரம்” என்பது பேராசிரியர்
 உரை. (1395-96.) தொல். செய். 178 நச்சினூர்க்கினியருரை. ⁴“தீர்க்க சுவா”,
⁴சேர்க்கசுவா என்பன நச்சினூர்க்கினியத்துக்கண்டபாடங்கள். ⁵“நாடத்துக்குயக்
 கொண்டானைச் சாகப்பாடிய அங்கத வெண்பா” என்று முன்னதற்கும், ‘சூயக்
 கொண்டான் பிழைக்கப்பாடிய அங்கதவெண்பா’ என்று பின்னதற்கும்
 தலைக்குறிப்புக்களும், சூயக்கொண்டான் என்று மூலபாடமும் தமிழ்நாவலர்
 சரிதையிற் காணப்படுகின்றன. ‘புகழ்ச்சிப்பொருளை ஊறுபடக்கூறிய
 பொருளானந்தத்திற்கு’ப் பின்னதை மேற்கோள் காட்டுவர் இலக்கணவிளக்க
 முடையார் (குத்திரம் 887).

கீர்கீ ரௌவறுக்குங் கீரனே வென் கவியை
ஆராயு முன்னத் தவன்.

அவ் விதைபனாக் கூற்றுக்கு விடையாக நக்கீரனார் பாடியது.

1398. சங்கறுப்ப தெங்கன்குலந் ¹தம்பிராற் கேதுகுலம்
பங்கமுறச் சொன்னாற் பழுதாமோ—சங்கை
அரிந்துண்டு வாழ்வோ ²மரனேனின் போல
இரந்துண்டு ³வாழோ மினி.

1399. ஊசி யறுகை யுறுமுத்தங் கோப்பனபோன்
மாசி யுகுபனிகீர் வந்துறைப்ப—முகு
முலைக்கோடு புல்லுதற்கொன் நில்லாதேன் காண்மோ
விறக்கோடு கொண்டெரிக்கின் றேன்.

ஊவையார் ஏழிற்கோவை முனிந்துபாடியது.

1400. இருடீர் மணிவிளக்கத் ⁴தேழிலார் கோவே
குருடேயு மன்றுரின் குற்றம்—⁵மருடீர்ந்த
பாட்டு முரையும் பயிலா தனவிரண்
டோட்டைச் செவியு முள.

ஓநவணப்பாடி அவன் இகழ்ச்சிசொல்ல அப்போது
ஊவைபாடிய அங்கதம்.

1401. எம்மிகழ் வோரவர் தம்மிகழ் வோரே
எம்மிக ⁶ழாதவர் தம்மிக ழாரே
தம்புக ழிகழ்வோ ரெம்புக ழிகழ்வோர்
பாரி யோரி நள்ளி யெழினி
⁷ஆயுய் பேசன் பெருந்தோண் மலையனென்
றெழுவரு னொருவனு மல்லே யதனல்
நின்னை நோவ தெனினே

(1397—98.) தனிப்பாக்கன்; திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடல், 16, 22. ¹சங்கரனார்க். ²மரனாரைப் போல. ³வாழ்வ நிலை. (1399.) யாப். வி. 36: “ஊசி முனையி லொளிர்முத்துக் கோத்ததுபோல், வீசும் பனிவந்து மெய்குளிர—முகு, முலைத்தடங்கண் மாதே முழுவினையேற் கின்று, நிலைக் கடையோ நிக்கயித்தாய் நீ” என்ற பாடத்துடன் இவ்வெண்பா தமிழறியும் பெருமாள்கதையிற் காணப்படுகின்றது. (1400) தொல். செய். 125, பேரா. நச். உரை; 159, ஊ; தமிழ்நா. 32; ⁴திமிழிசையார். ⁵மருடேயும். (1401.) தொல். செய். 125, 159; பேரா. நச். உரை; தமிழ்நா. 42, ⁶ழாரவர், ⁷ஆயே,

¹அட்டார்க் குதவாக் கட்டி போல
நீயு முளையே நின்னன் னோர்க்கே
யானு முளனே ²தீம்பா லோர்க்கே
குருகினும் வெளியோய் தேளத்துப்
பருகுபா லன்னவென் சொல்லுகுத் தேனே.

**புல்லறிவாளர் சிலர் தங்களைப் பாடச்சொன்னபோது
ஒளவை பாடிய அகவல்.**

1402. மூவர் கோவையு மூவிளங் கோவையும்
பாடிய வென்றன் பனுவல் வாயால்
எம்மையும் பாடுக வென்றனிர் நும்மையிங்
கெங்ஙனம் பாடுகென் யானே வெங்கட்
களிறுபடு செங்களங் கண்ணிற் காணீர்
வெளிறுபடு நல்யாழ் விரும்பிக் கேளீர்
புலவர் வாய்ச்சொற் புலம்பலுக் கிரங்கீர்
இலவு வாய்ச்சிய ரிளமுலை புல்லீர்
அவிச்சுவை யல்லது தமிழ்ச்சுவை தெருளீர்
உடஇ ருண்ணீர் கொடஇர் கொள்ளீர்
ஒவ்வாக் காணத் துயர்மரம் பழுத்த
துவ்வாக் கனியெனத் தோன்றிய நீரே.

**தீருக்கோவலுளில் அங்கவை சங்கவை என்ற பெண்கள் ஒளவைக்கு
இலக்கறியிட்டபோது பாடியது.**

1403. வெய்தாய் நறுவிதாய் வேண்டளவுந் துன்பதாய்
நெய்தா னளாவி நிறையிட்டிப்—பொய்யே
அடகென்று சொல்லி யமுதத்தை யிட்டாள்
கடகஞ் செறியாதோ கைக்கு.

சிற்றடைகோடுக்க அப்போது அவர் பாடியது

1404. பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
காரியன் நீந்த ³களைக்கோலும்—சேரமான்
⁴வாராயோ வென்றழைத்த வார்த்தையு மிம்முன்றும்
நீலசகிற் றுடைக்கு நேர்.

¹முட்டாற் றாக்குறைக் கட்டி போல; முட்டார்க் குறவாக் கட்டி போல;
உறுவட் டாற்றாக் குறைக்கட்டி போல; முவ்வாட் டாட்டாக் கட்டி போல.
²வெம்பா லோர்க்கே. (1402) தமிழ்கா. 43. (1403) ஐ. 44. (1404) ஐ. 45;
தொண்டை. சத. 36. ³கழைக்கோலும், களைக்கோட்டும், களைக்கோடும்.
⁴வாரா யெனவழைத்த வாய்மையும்.

பழையனூர்க் காரிக்கு ஆடுவாங்கிக்கோடுக்க வாதவன், வத்தவன்,
யாதவன் என்ற மூவரிடத்தும்போய், அவர்கள் கோடாதபடியிலே
சேரமாவிடத்துப்போய் ஓளவை சோல்லிய வேண்பா.

1405. வாதவர்கோன் பின்னையென்றான் வத்தவர்கோ னுளையென்றான்
யாதவர்கோன் யாதொன்று மில்லையென்றான்—ஆதலால்
வாதவர்கோன் பின்னையினும் வத்தவர்கோ னுளையினும்
யாதவர்கோ னில்லை யினிது.

அப்பொழுது சேரன் பொன்னுடு கோடுக்க அவர் பாடியது.

1406. ¹சிரப்பான் மணிமுடிச் சேரமான் றன்னைச்
²சுரப்பாடு கேட்கவே பொன்னுடொன் றீந்தான்
இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர்
தாமறிவர் தங்கொடையின் சீர்.

அங்கவை சங்கவையைத் தேய்வினுகிதுக் கல்யாணம்பண்ணி
வைக்கிறபோது ஓலையெழுத விநாயகனை அழைத்த வேண்பா.

1407. ஒருகை யிருமருப்பு மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியுருவக் கங்காளன் செம்மல்—கரிமுகவன்
கண்ணுல வோலை கடிதெழுத வாரானேற்
றண்ணண்மை தீர்ப்பன் சபித்து.

சேரனுக்கு விநாயகன் எழுதப் பாடியவேண்பா.

1408. சேரலர்கோன் சேரல் செழும்பூந் திருக்கோவ
லூரளவுந் தான்வருக வுட்காதே—பாரிமகள்
அங்கவையைக் கொள்ள வரசன் மனமியைந்தான்
³சங்கியா தேவருக தான்.

சோழனுக்கு எழுதப் பாடியது.

1409. புகார்மன்னன் ⁴பொன்னித் திருநாடன் சோழன்
தகாதென்று தானங் கிருந்து—நகாதே
⁵கடுக வருக கடிக்கோவ லுர்க்கு
⁶விடியல் பதினெட்டா நாள்.

(1405) த. திழ்நா. 23; தனிப்பாடற்றிரட்டுமுதலிய பிற்பட்டதூல்களிற்
பாடம் பலபடியாகவுள்ளன. (1406) ஐ. 24. ¹சிரப்பார் மணிமவுலி. ²சுரப்பா
டியான்கேட்கப். (1407) ஐ. 46. (1408) ஐ. 47. ³சங்கவையை யுங்குடத்
தான்' என்பது தனிப்பாடற்றிரட்டிற்கண்டபாடம். (1409) ஐ. 48. ⁴பொன்
னிப் புனனுடன். ⁵கடிதின். ⁶விடியப்.

பாண்டியனுக்கு எழுதப் பாடியது.

1410. வையைத் துறைவன் மதுராபுரித் தென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேம்பாதே—தையற்கு
வேண்டிவன கொண்டு விடியல்பதி னெட்டாநான்
ஈண்டு வருக வியைந்து.

பாசீமகள் திருமணத்துக்கு ழுவரும் வந்தபோது பனந்துண்டத்தைப்
பாடியது.

1411. திங்கட் குடையுடைச் சேரனுஞ் சோழனும் பாண்டியனும்
மங்கைக் கறுகிட வந்துநின் றூர்மணப் பந்தரிலே
சங்கொக்க வெண்குருத் தீன்றுபச் சோலை சலசலத்துக்
கொங்கிற் குறத்தி குவிமுலை போலக் குரும்பைவிட்டு
றுங்குக்குக்கண் முற்றி யடிக்கண் கறுத்து றுனிசிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தர வேண்டும் பனந்துண்டமே.

அந்த மணத்திற் பெண்ணையாற்றைப் பாடியது.

1412. முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீ¹ரதுதவிர்ந்து
தத்திவரு நெய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச்
செருமலைதெய் வீகன் றிருக்கோவ லூர்க்கு
²வருமளவிற் கொண்டோடி வா.

வருணனைப்பாடியது.

1413. கருணையா லிந்தக் கடலுலகங் காக்கும்
வருணனை மாமலையன் கோவற்—³பெருமணத்து
⁴நன்மாரி தாழ்க்கொண்ட நன்னீ ரதுதவிர்த்துப்
பொன்மாரி யாகப் பொழி.

ஒளவையார்

ஒருநாட் பசியினுலே ஒருவன்மனையிற்போக அவன் 'சோறில்லைபோ
என்று சொன்னபின்பு, அவன் மனைவி உபசாரஞ்சோல்லி
அன்னமிட அப்போது சோல்லிய வெண்பா.

1414. அற்ற தலையி வருகிற் றலையதனைப்
பற்றித் திருகிப் பறியேனே --வற்றன்

(1410-1411) தமிழ்நா. 49, 50. (1412) ஷா. ¹ரதுதவிர்த்து. ²வருமள
வுங். (1413) ஷா. 52. ³நீருமணத்து. ⁴முன்மாரிபெய்யுமுதுநீரதுதவிர்த்துப்.
(1414) ஷா. 27; இப்பாட்டுப் பிற்பட்ட பதிப்புக்களிற் பாடபேதங்கொண்
டுளது.

மரமனையா னுக்கிம் மனையான யீந்த
பிரமனையான் காணப் பெறின்.

ஒரு துறவன்பலாவைப் பகைவர் வேட்டிப்போட
அப்பலா வளர (அவர்) பாடியது.

1415. கூரிய வாளாற் குறைபட்ட கூன்பலா
ஒரிலையாய்க் கொம்பா யுயர்மரமாய்ச்—சீரிய
வண்டுபோற் கொட்டையாய் வன்காயாய்ப் பின்பழமாய்ப்
பண்டுபோ னிழைக்கப் பணி.

அப்போது துறவன் நாழித்தினை கொடுக்க வாங்கிக்கொண்டு
சோழனிடத்தில் வந்து பாடிய வேண்பா.

1416. கூழைப் பலாத்தழையப் பாடிக் குறச்சிறார்
மூழ்க் குழக்குத் தினை தந்தார்—சோழாகேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்கு மொருகவிதை
ஒப்பிக்கு மென்ற னுளம்.

சோழன் ஒரு துகிலைப்பார்த்துப் பராக்காயிருப்ப
அப்போது பாடிய வேண்பா.

1417. தூற்றுப்பத் தாயிரம் பொன்பெறினு தூற்சீலை
நாற்றிங்க டன்னிற் கிழிந்துபோம்—மாற்றலரைப்
பெர்ன்றப் புறங்கண்ட போர்வே லகளங்கா
என்றங் கிழியாதென் பாட்டு.

பந்தனென்ற வணிகனைப் பாடியது.

1418. யானவ்வை யென்றிரந் தேத்தினேன் மற்றவனுந்
ஏனவ்வே டேயென் றிரங்கினான் —நானுங்கேள்
மன்னும் புகார்வணிகன் மாநாகன் பந்தனெனும்
பொன்னினருள் பெற்றேனெனப் போது.

ஒளவையார் சோனைக்கண்டு பாடிய கலித்துறை.

1419. மதுர மொழிநல் லுமையான் கணவன் மலரடியை
முதிர சினையவல் லார்க்கரி தோமுதில் போன்முழங்கி
அதிர வருகின்ற யானையுந் தேரு மதன்பின்வருங்
குதிரையுங் காதங் கிழவியுங் காதங் குலமன்னனே.

(1415—16) தமிழ்நா. 28, 29. பின்னூல்களிற் பாடபேதங்கள் உண்டு.
(1417) ஷ. 53. (1418) பந்தனந்தாதி. 22. (1419) தமிழ்நா. 50.

சோமானைப் ழிந்தகின் பாடிய வேண்பா.

1420. சிறுக்கரை வெவ்வடகுந் சேதாவி னெய்யும்
மறுப்படாத் தண்டயிரு மாந்தி—வெறுத்தேனை
வஞ்சிக்குங் கொற்கைக்கு மன்னவனைற் பித்தானே
கஞ்சிக்கும் புற்கைக்குங் கை.

சோழனைக்கண்டு கூறியது.

1421. காறொந்தே னொந்தேன் கடுக வழிநடந்தேன்
யான்வந்த தூர மெளிதன் று—கூனன்
கருந்தேனுக் கங்காந்த காவிரிசூழ் நாடா
இருந்தேனுக் கெங்கே யிடம்.

இடைக்காடர்.

(ஊசிமுறிப்பாட்டு).

1422. வெறிகமழ் ¹தண்புறவின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணாமை வேண்டிப்—பறிமுன்கை
அஉ ²அறியா வறிவி லிடைமகனே
³நொ அலையல் நின்னுட்டை நீ.

1423. மன்றலங் கோதை மலர்மலைத் தஞ்சுவல்
கென்று திரியு மிடைமகனே—சென்று
மறியாட்டை யுண்ணாமை லுன்கையால் வல்லே
அறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

1424. ஆற்றங் கரையி னருகிருக்கு மாமரத்திற்
காக்கை யிருந்து கஃகஃகெனக்—காக்கைதனை
எய்யக்கோ வில்லாம விச்சிச்சிச் சென்றானே
வையக்கோ னுர்தம் மகன்.

1425. பற்றிப் பலகாலும் பான்மறி யுண்ணாமை
நொ அலையல் நின்னுட்டை நீ.

அதிகமானுற் சிறப்பெய்திய பெரும்பாக்களை மதியாது

சோமான் ழுனைப்படை நின்றனைக் கண்டு

அரிசீல்கிழார் கூறியது.”

1426. மெய்ம்மலி மனத்தி னம்மெதிர் நின்றேன்
அடர்வினைப் பொலிந்த சுடர்விடு பாண்டிற்

(1420) தமிழ்நா. 57. (1421) தனிப்பா. (1422) தொல். செய். 7. பேரா. நச்; யாப். வி. 6; 94. ¹தண்சிலம்பின். ²மறியா. ³நொ அலை. (1423) தமிழ்ப் புலவர்சரி. 29. (1424) தனிப்பா. (1425) யாப். வி. 58; இஃது ஊசிமுறிப் பாடற் பகுதிபோலுந், (1426) தொல். புறத். 63, நச்; தகடுர்யாத்திரைப்பாடி,

கையிகர் தமருந் தையணற் புரவித்
தலையவிழ் கண்ணி யிலையோன் சீறின்
விண்ணுயர் நெடுவரை வீழ்புயல் கடுப்பத்
தண்ணுங் கடாஅ முமிழ்ந்த வெண்கோட்
டண்ணல் யானை யெறித லொன்றோ
மெய்ம்மலி யுவகைய னம்மருங்கு வருதல்
கடியமை கள்ளுண் கைவல் காட்சித்
துடிய னெண்க ணோக்கிச் சிறிய
கொலைமொழி மின்னுச்சிதர்ந் தனையதன்
வேறிரித் திட்டு நகுதலு நகுமே.

பெரும்பாக்கினைப் போரிற்கண்டு போன்முடியார் கூறியது.

1427. கார்த்தரும் புல்லணற் கண்ணஞ்சாக் காளைதன்
தார்ப்பற்றி யேர்தரு தோனோக்கித்—தார்ப்பின்னர்
ஞாட்பினுள் யானைக் கணநோக்கி யானைப்பின்
தேர்க்குழா நோக்கித்தன் மாநோக்கிக்—கூர்த்த
களைவரவு நோக்கித்தன் வேனோக்கிப் பின்னைக்
கிணைவனை நோக்கி நுகும்.

போன்முடியார் தகடீரின் தன்மைகூறியது.

1428. மொய்வேற் கையர் முரசன்சிறந் தொய்யென
வ்வயக மறிய வல்தலைக் கொண்ட
தெவ்வழி யென்றி யியறார் மார்ப
எவ்வழி யாயினு மவ்வழித் தோன்றித்
திண்கூ ரெஃகின் வயவர்க் காணிற்
புண்கூர் மெய்யி னுராஅய்ப் பகைவர்
பைந்தலை யுதைத்த மைந்துமலி தடக்கை
யாண்டகை மறவர் மலிந்துபிறர்
திண்ட நகரது வெந்துறை யாடின.

போன்முடியார் பாட்டு,

1429. மறனுடை மறவர்க் கேறவிட னின்றி
ரெய்யோ டையலி யப்பியெவ் வாயும்
எந்திரப் பறவை யியற்றின நிறீஇக்
கல்லுங் கவணுங் கடுவிகைப் பொறியும்
வில்லுங் கணையும் பலபடப் பரப்பிப்

பந்தும் பாவையும் பசுவரிப் புட்டிலும்
என்றிவை பலவுஞ் சென்றுசென் றெறியும்
முந்தை மகளிரை யியற்றிப் பின்றை
எய்பெரும் பகழி வாயிற் றாக்கிச்
சுட்டல் போயின் ருயினும் ¹வட்டத்
தீப்பாய் மகளிர் திகழ்நலம் பேர
நோக்குநர் நோக்குநர் நொந்துகை விதிர்க்கும்
தாக்கருந் தானை யிரும்பொறை
பூக்கோட் டண்ணுமை கேட்டொழங் கலுழந்தே.

“சோமான், பொன்முடியாரையும் அரிசில்கிழாரையும் நோக்கித்
தன்படைபட்டதன்மை கூறக்கேட்டோர்து அவர் கூறியது.

1430. கலையெனப் பாய்ந்த மாவு மலையென
மயங்கம ருழந்த யானையு மியம்படச்
சிலையலைத் துலைந்த வயவரு மென்றிவை
பலபுறங் கண்டோர் முன்னு ளினியே
அமர்புறங் கண்ட பசும்பூண் வேந்தே
மாக்களி றுதைத்த கணைசேர் பைந்தலை
மூக்கறு துங்கிற் றாற்றயற் கிடப்பக்
கலையாக் கழற்காற் கருங்க ணுடவர்
உருகெழு வெகுளியர் ²செறுத்தன ரார்ப்ப
³மினபோ யின் று நானை நாமே
உருமிசைக் கொண்ட மயிர்க்கட்
டிருமுர சிரங்க ளூர்கொள் சுவமே.

பத்தினிச்செய்யுள்.

1431. கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க
ஒன்செங் குருதியி னோஒ⁴கிடப்பதே—கெண்டிக்
⁵கெழுதகை யில்லேன் கிடந்துடப் பன்னாள்
அழுதகண் ணீர்துடைத்த னை.

இளங்கோவடிகளைப் பற்றியவை.

1432. நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே—கூடலார்

¹வட்டம் (1430) தொல். புறத். 67, நச்—தகரீயாத்திணைப்பாட்டு (?)
²செறுத்தெழுந்தார்ப்ப, ³மினயேறுபோ, ஏறுபோ. (1431) தொல். செம். 63,
பேரர், நச்; யாப் லி. 93, ⁴கிடந்ததே, ⁵கெழுதகைநாள்.

கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ முனிசேரன்
தண்டா வுரைமுத் தமிழ்.

1433. நலத்தகு நால்வரென் றோதிய நான்முகத் தோன்படைத்த
குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்தமிழ்ப்
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார் போற்றின்று
சிலப்பதி காரஞ்செய் தானெடுஞ் சேரர் சிகாமணியே.

*“ பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர் பாடியவை.”

1434. நறுமாந் தளிர்மேனி நானுரூப் பின்னை
உறுமாறு கொள்ளின் வருந்தும்—பெறுமாறு
வெண்ணெ யுருக்கி நறுநெய் கொடுத்தேனும்
எண்ணெய்கொண் டப்புந் தலை.

1435. என்னைநீ காய லெரிகதிரோ யான்பயந்த
பொன்னங் கழலான்பின் போகிய—மின்னைக்
கருசலரே யாகிக் கருணனைக்கொண் றிட்ட
பருதிவேற் பாண்டவரைக் காய்.

1436. செய்துமோ பாண திருவி லுடனேந்திப்
பொய்தீர் நெடுந்தேர் புகுதுக—மெய்யே
பலமுறை யாவிர வென்மா(?) மகிழார்
குலமுறையாற் சென்றான் குறை.

• (ஹை சூசிரியர் வைத்த விரதம்)

1437. தேருடைத்தாய்க் காமர் திணைமருதாய்த் திண்மா
மோரடியுட் பத்துட னொற்றுப்பேர்த்—தேருடைய
பன்பாவு தொல்சீர் மறமன்னர் தம்முன்னால்
வென்பா வுரைப்பான் கவி.

பூதத்தாரும் காரைக்காந் பேயாரும் பாடியது.

1438. கறைப்பற் பெருமோட்டிக் காடு ¹கிழவோட்
கரைத்திருத்த ²சாந்தைத்தோட் டப்பேய்
³மறைக்க வறியாது மற்றுந்தன் கையைக்
குறைக்குமாங் கூர்ங்கத்தி கொண்டு.

(1432-33) சிலப். இரண்டாம்பதிப்பு. பக். 32. *பொய்கைக் கதயானைச் சூழாசிரியர். (1434-37) யாப். வி. 93. †பேயம்மையாரும். (1438) யாப். வி. 93; வீரசோ. யாப். 21, மேற். ¹கிழவோட்கொத். ²சாந்துகொண். ³மறைக்குமா கானுதி வன்பேய்தன் கையைக்.

பாக்கனார், பழுவடிழன்றனோடு தாமோரடி பாடியது.

1439. ஈயற் புற்றத் தீர்ப்புறத் திறுத்த
கற்றேய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
நன்னாட் பூத்த ¹நாகிள வேங்கை
மலர்கொய லுறுவதென் மனமவண் மாட்டே.

காரியாசான்.

1440. மல்லிவர்தோண் மாக்காயன் மாணுக்கன் மாநிலத்துப்
பல்லவர் நோய்நீக்கும் பாங்கினுற்—கல்லா
மறுபஞ்சந் தீர்மழைக்கை மாக்காரி யாசான்
சிறுபஞ்ச மூலஞ்செய் தான்.

கல்லாடர்.

1441. கல்லாடர் செய்பனுவற் கல்லாட நூறு நூல்
வல்லார்சங் கத்தில் வதிந்தருளிச்—சொல்லாயும்
மாமதுரை யீசர் மனமுவந்து கேட்டுமுடி.
தாமசைத்தார் நூறு தரம்.
1442. வாய்ந்தபொருட் கொருபொருளாய்க் கலைவாணிக்
கருள்கொழிக்கு மனமாய்ப் பாரில்
ஆய்ந்தமுது தமிழ்வடித்துக் கல்லாட
மெனவொருநூ லருளி யிட்டார்
தேய்ந்தமதிச் சடைப்பரமர் கருணைபெறச்
சங்கமுது செல்வர் வாழ்த்தக்
காய்த்தபுல னடக்கியுயர் பெருஞானம்
பழுத்தருள்கல் லாட னாரே.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

1443. வாய்த்த வயிரபுர மாகாளி யம்மையே
ஆய்தத வருகா ரணிவயலிற்—காய்த்த
கதிரைமா ளத்தின்ற காளிங்க னேனுங்
குதிரைமா ளக்கொண்டு போ.

(1439) யாப். வி. 96;—இப்பாட்டின் முதலடி அகநானூற்று 8 ம் பாட்டில் உள்ளதாகவும், இரண்டாமடி மூலலைப்பாட்டின் 37-ம் அடியாகவும், மூன்றாமடி அகநானூற்று 85-ஆம் பாட்டில் உள்ளதாகவும் உள்ளமை காண்க. ¹பொன்னினர். (1440) சிறுபஞ்சமூலப் பாயிரம். (1441-42) கல்லாடம்—பாயிரம். (1443) தமிழ்நா. 61.

பொய்யாமொழியார் ஆசிரியர் பாடியது.

1144. பொதியி லகத்தியனாய்ப் பொய்யா மொழியாய்
¹அதிகை யமண்பா[க்க]க் கீழாய்த்—துதிபெருகு
 செங்காட்டிக் கோட்டந் துறையு ரெனுந்தலத்துச்
 சங்காத்தங் கொண்டிருப்பாய் தான்.

முருகவேளை அவர் பாடியது.

1145. ²பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் காணலிலே
 என்பேதை செல்லற் கியைந்தனளே—மின்போலும்
 மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய் தேவவர்போங்
 கானவேன் முட்டைக்குங் காடு.

முருகவேள் பொய்யாமொழியாரைப் பாடியது.

1146. விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும் வீழ்ந்தால்
³எழுந்த சுடர்சுடுமென் றேங்கிச்—செழுங்கொண்டல்
 பெய்யாத கானகத்தே பெய்வளையும் ⁴போயினளே
 பொய்யா மொழிப்பகைஞர் போல்.

நாலுபேருக்குக் கண்டேரீய அவர் பாடிய வேண்பா.

1147. கூத்தான் முகத்திரண்டு கூர்வேல்கள் கூத்தாடன்
 ஞாத்தான் முகத்தின் முழுநீலம்—முத்தாடன்
 அன்னை முகத்தி லரவிந்த மன்னைதன்
 அன்னை முகத்திலிரண் டம்பு.

காணையர்கோயில் தேவடியார் எழுபதுபேரும் எழுபதினாரும்
 போன்கோடுக்க அவர் பாடிய வேண்பா.

1148. வாச மலர்மடந்தை போல்வார்வண் கானப்பெர்
 ஈசன்றன் மக்க னெழுபதின்மர்—தேசத்
 திரவலர்மே னீட்டுவர்கை யீண்டிலகங் காக்கும்
 புரவலர்மே னீட்டுவர்பொற் கால்.

(1144) தமிழ்நா. 62. ¹சிறைவில் புலவர் சிறப்பாய். இவ்வெண்பாவின்
 இரண்டாமடியின் சுத்தபாடம் தெளியக்கூடவில்லை. (1145.) ஐ. 70.
²பொன்பாலுங் கணளிப் பொறிப்புறவே யேதி லன்பின், என்பாவை போக
 விசைந்தனளே. (1146.) ஐ. 5. ³எழுந்து சுடர்விடுமென். ⁴போயினாள்.
 (1147.) ஐ. 72. (1148.) ஐ. 75.

சங்கப்பலகையிற் சிலாநுபமான சங்கத்தாரை
அவர் பாடிய வேண்பா.

1449. உங்களிலே யானொருவ னெப்பேனே வொவ்வேனே
திங்கட் குலனறியச் ¹செப்புங்கோள்—சங்கத்துப்
பாடுகின்ற ²முத்தமிழென் பன்னூலு மேற்குமோ
எடவிழ்தா ரேழேழுவி ரின்று.

பாண்டியன்முன் சங்கப்பலகை மீதப்ப அவர் பாடிய வேண்பா.

1450. பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பா ரிலையன்றிப்
பாவேந்த ருண்டென்னும் பான்மைதான்—மாவேந்தன்
மாற னறிய மதுரா புரித்தமிழோர்
வீற்றையே சற்றே மித.

பாண்டியன் 'நீர் நல்ல புலவர்' என்றபோது அவர் பாடியது.

1451. அறமுரைத் தானும் புலவன்முப் பாலின்
திறமுரைத் தானும் புலவன்—குறுமுனி
தானும் புலவன் தாணி பொறுக்குமோ
யானும் புலவ னெனின்.

சீநகர்கன் கட்டுச்சோறுகொடுக்கப் பாடியது.

1452. அளிகொ ளுந்தொடை யன்னர சைக்குமன்
ஒளிகொள் சீநக்க னின்றுவந் திட்டசீர்ப்
புளியஞ் சோறுமென் புந்தியிற் செந்தமிழ்
தெளியும் போதெலாந் தித்தியா நிற்குமே.

கண்டியூர்வண்ணுத்தியைப் பாடிய வேண்பா.

1453. தூசுதூ சாக்குவார் பாவை சுடர்த்தொடிக்கை
ஆசிலாக் கண்டியூ ராரணங்கு—வாசுமலர்க்
கண்ணங்கை கொங்கைமுகங் காலங் கடிக்கமலர்
கண்ணங்கை கொங்கைமுகங் கால்.

பேய்யாமொழியார் பாதிபாட ஓளையையார் பாதிபாடிய
வேண்பாக்கள்.

1454. தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணு வதுஞ்சோழ மண்டலமே—பெண்ணுவாள்

(1449.) தமிழ்நா 64. ¹செப்புங்கள். ²முத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழு
மொக்குமோ. (1451.) ஷே. 73. (1452-53) ஷே. 76. 69. (1454) ஷே. 25;
இஃது ஓளவை தனியே பாடியதென்று சோழமண்டலசதகமும் (44),
கம்பர்பாடியதென்று பிற்காலத்துப் புத்தகங்களும் கூறும்.

¹அம்பர்ச் சிலம்பி யரவிந்த மேமலராஞ்
செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு.

1455. பத்தம்பிற் பாதி யுடையா ளிரண்டம்பிற்
கொத்தம்பி யென்பான்பாற் கோட்புக்குச்—சுத்தப்
பசும்பொ னரவல்குற் பாவையர்க்குத் தோற்று
விசும்பிடைவைத் தேகினுன் வில்.

புலவன்றன் உடல்வேடிக்கப் போய்யாமோழியார் பாடியது.

1456. கோதில் ²குலமங்கை குலோத்துங்கச் சாவகனென்
றோதினென் றன்னை யொறுப்பதனான்—மாது
³துளையாத முத்து வடந்துக்கி னுளாம்
விளையாடாச் செப்பிரண்டின் மேல்.

தமகீது அபவாதம்வந்தபோது அவர் பாடியது.

1457. தேரையார் ⁴தெங்கிளநீ ருண்ணார் பழிசுமப்பர்
நாரியார் தாமறிவர் நாமவரை நத்தாமை
⁵கோரைவாய் பொன்சொரியுங் ⁶கொற்றவன் றன்கண்டி
யூரைவாய் மூட ⁷வுரையறிந்தோ மில்லையே.

போய்யாமோழியார் சீநக்கநுடன் தீப்புதுந்த பாட்டு.

1458. அன்றுநீ ⁸செல்லக் கிடவென்ற யாருயிர்விட்
டின்றுநீ வானுலக மெய்தினாய்—⁹வென்றி திகழ்
¹⁰மாநக்க பூண்மூலையார் மாரனே தென்னரஞ்சர்
சீநக்கா ³செல்லக் கிட.

போய்யாமோழியார் தீப்புதுந்தது கேட்ட ஏழாரர் தீப்புக்க
செய்திபற்றி முன்னோர் பாடிய வெண்பா.

1459. சிற்றரஞர் பேரரஞர் தென்மாவை பூந்துருத்தி
கொத்தமலி கண்டி குருகாபூர்—இத்தனையும்

¹‘அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத் தாளணியும்’ என்று தனிப்பாடற்
றிரட்டு முதலியவற்றிற் காணப்படினும், பழைய சுத்தபாடம் அஃதன்று.
(1455) தமிழ்நா. 26. (1456) ஷே. 75. ²குலமங்கைக். ³துளையாது முத்து
வடந் தூக்கினு ளாரம், விளையாடி. (1457) ஷே. 74. ⁴செவ்விலநீர். ⁵கோரை
வாய்ப். ⁶கொற்றவன்றன் கண்டியெனும். ⁷வுரையறிவா ரில்லையே (தஞ்சைச்
சாச்சுவதிமால்—யிரதி). (1458) ஷே. 76. ⁸செல்லக்கட. ⁹நன்றுநன்று.
¹⁰வானகக; மாடுனாக்கும் வேல்விழியார். (1459) சோழமண். சுத. 55, மேற்.

¹வாய்ப்பாய மாந்தருளு மன்னுகுடி யத்தனையுந்
தீப்பாய்ந்த நல்ல திறம்.

பழையனாரார் பழிகீர்த்த நீக்குழி அவியாதேரிய
முவேந்தரும் வந்துபார்த்துப் பாடியன்.

(சேரன்)

1460. யாவரே காராளர் யாவ ரிணையாவார்
நாவலோ நாவலோ நாவலோ—கோவைப்
பொருப்பா ²லளித்தார்க்குப் போதுமே யுண்மை
நெருப்பா ³லளித்தார்க்கு நேர்.

(சோழன்)

1461. எல்லை பலகடந்திட் டெங்கும் புகழ்பூத்துத்
தொல்லை மனுக்காகத் தோன்றிற்றே—கொல்லை
வழியிலொரு பேய்நின்று வஞ்சனையாற் செய்த
குழியிலெழு செந்திக் கொழுந்து.

(பாண்டியன்)

1462. பிழைத்தாரோ காராளர் பேய்மகன்சொற் கேட்டுப்
பிழைத்தார்க ளல்லர்பிழை தீர்ந்தார்—பிழைத்தார்க
ளெல்லாருங் காண வெரியகத்தே மூழ்கினார்
எல்லாரு மின்று முளர்.

சத்திமுற்றப்புலவர்

“சத்திமுற்றத்தில் ஒருபுலவன் பாண்டியன்மதுரைக்குப்போகப்
பாண்டியன்வாசற்புலவர் வாசல்விடாமல் மறிக்க ஊரில்
அம்பலத்திற்கிடந்தான் பாடியது”¹

1463. நாராய் நாராய் செங்கா னாராய்
பனம்படு பனியின் கிழங்குபிளந் தன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கா னாராய்
நீயுமுன் பெடையும
தென்றிசைக் குமரி யாடி வடதுகைக்
காவிரி யாட வேருவி ராயின்
சத்திமுற் றத்து வாலியிற் சென்று

¹வாய்ப்பாய மாந்தர்களும்; வாய்ப்பா யமர்ந்தருளும். (1460-1462)
தமிழ்நா. 151—153. ²லவித்தார்க்கு. (1463) ஐடி. 168; சோழமண். சத,
65, மேற். இக்காலத்துப் பாடபேதங்கள்³பல, இதனினால் புண்டு.

நனைசுவர்க் கூரைக் கனைகுரற் பல்லி
வரவுபார்த் திருக்கு மனைவியைக் கண்டெந்
கோமான் வழுதி கூடன் மன்றத்
தாடையின்றி வாடையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்
காலது கொண்டு மேலுறத் தழீஇ
அலகுதிறத் தன்ன பல்லின னாகிப்
பேழைசெய் பாம்பென வுயிர்க்கும்
எழை யாளனைக் கண்டன மெனுமே.

பொன்பற்றிகாவலன்.

1464. மிக்கவன் போதியின் மேதக் கிருந்தவன் மெய்த்தலத்தாற்
றொக்கவன் யார்க்குந் தொடரவொண் னாதவன் றாயனெனத்
தக்கவன் பாதந் தலைமேற் புனைந்து தமிழுரைக்கப்
புக்கவன் பைம்பொழிற் பொன்பற்றி மன்புத்த மித்திரனே.
1465. ஆயுள் குணத்தவ லோகிதன்பக்க லகத்தியன்கேட்
டேயும் புவனிக் கியம்பிய தண்டமி ழிங்குரைக்க
நீயு முளையோ வெனிற்கரு டன்சென்ற நீள்விசும்பில்
நாயும் பறக்கு மிதற்கென் கொலோசொல்லு மேந்திழையே.
1466. நாமே வெழுத்துச்சொ னற்பொருள் யாப்பலங் காரமெனும்
பாமேவு பஞ்ச வதிகார மாம்பரப் பைச்சுருக்கித்
தேமே வியதொங்கற் தேர்வீர சோழன் றிருப்பெயராந்
பூமே லுரைப்பன் வடநான் மரபும் புகன் றுகொண்டே.
1467. ஈண்டு நூல் கண்டா னெழின்மலைக் கூற்றத்துப்
பூண்டபுகழ்ப் பொன்பற்றி காவலனே—மூண்டவரை
வெல்லும் படைத்தடக்கை வெற்றிபுனை வீரன்றன்
சொல்லின் படியே தொகுத்து.

பெருந்தேவன்.

(வீரசோழிய உரைகாரர்.)

1468. கடமார் தருபொழிற் பொன்பற்றி காவலன் றுன்மொழிந்
படியீர சோழியக் காரிகை நூற்றெண் பட்டுதொடொன்றின்
கிடமார் பொழிப்புரை யைப்பெருந் தேவன் செகம்பழிச்சுக்
கடனாக வேமொழிந் தான்மமிழ் காதலிந் கற்பவர்க்கே.

¹அலகுதிற்த். (1464-1466) வீரசோ, பாயிரம். (1467) ஷே. அலங். 99.
²நாரன்றன். (1468) ஷே. முடிவு.

செயங்கோண்டார்

“செட்டிகன்மேல் இசையாயிரம் பாடியபோது செக்கார்
‘புகார் தங்கட்து ஊர்’ என்று பாடச்சொல்லப் பாடியது.”

1469. ஆடுவதுஞ் செக்கே யளப்பதுவு மெண்ணெயே
கூடுவதுஞ் சக்கிலியக் கோதையே—நீடுபுகழ்க்
கச்சிச்செப் பேட்டிற் கணிக்குங்காற் செக்கார்தாம்
உச்சிக்குப் பின்புகா ஞர்.

“அபயன்மேற் கோபம் வந்தபோது (அவர்) பாடியது”.

1470. காவல ரீகை கருதுங்காற் காவலர்க்குப்
பாவலர் ரல்கும் பரிசொவ்வா—பூவினினை
யாகாப் பொருளை யபயனளித் தான்புகழா
மேகாப் பொருளளித்தேன் யான்.

கூத்தர்வாலாறுமீ, அவர் காங்கயன்மேல்
நாலாயிரக்கோவை பாடியதும்.

1471. புதுவைச் சடையன் பொருந்துசங் கரனுக்
குதவித் தொழிவுபுரி யொட்டக் கூத்தனைக்
கவிக்களி றுகைக்குங் கவிராட் சதனைனப்
புவிக்குயர் கவுடப் புலவனு மாக்கி
வேறுமங் கலநான் வியந்துகாங் கயன்மேற்
கூறுநா லாயிரக் கோவைகொண் டயர்ந்தோன்.

சோழன் வரிசையளித்துவிடேத்தபோது கூத்தர்கூறிய வகுப்பு.

1472. இடுக்கட் புண்படு நிரப்புக் கொண்டிழன்
நிரக்கச் சென்றவின் நெனக்குச் சிங்களர்
திடுக்குற் றஞ்சும்வெஞ் சினத்துச் செம்பியன்
நிருக்கைப் பங்கயஞ் சிறக்கத் தந்தன
படுக்கக் கம்பளம் ¹பதக்கக் குங்குமம்
பதிக்கக் கங்கணம் பரிக் ²க் குஞ்சரம்
கடுக்கக் குண்டலங் கலிக்கச் சங்கினம்
கவிக்குப் பஞ்சரங் கவிக்கத் தொங்கலே,

(1469) தமிழ்நா. 116. (1470) ஐ. 115. (1471) சோழமன், சத. 98, மேற். (1472) தமிழ்நா. 118. ¹பரக்கக்.

‘இந்த வீரதுகள் யாருக்கு’ என்றபோது அவர் பாடியது.

1473. பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போய் முடியப்
பைம்பொற்றா ரகைசிந்தப் பகிரண்டத் திடையே
மத்துக்கொண் டமுதத்தைக் கடையாழித் திருமால்
வடிவாடிப் புலிகைக்கொண் டருண்மாளு பரணு
முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேன்
முருகற்கும் பொதியக்கோ முனிவற்கும் பதுமக்
கொத்தற்குஞ் சடிலக்கொந் தளருக்கு மல்லாந்
கூழைத்தண் டமிழர்க்கேன் கொடியுங்கா ளமுமே.

கூத்தர்பாதி சோழன்பாதி பாடியது.

1474. ஆடுங் கடைமணி நாவசை யாம லகிலமெல்லாம்
நீடுங் குடையிற் றரித்தபி ரானென்று நித்தநவம்
பாடுங் சலிப்பெரு மாடுனாட்டக் கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
குடுங் குலோத்துங்க சோழனென் றேயெனைச் சொல்லுவரே.

இராசா கைகோடுத்தபோது பாடியது.

1475. கொலையைத் தடவிய வைவே லரக்கர் குலமடியச்
சிலையைத் தடவிய கையே யிதுசெக தண்டத்துள்ள
மலையைத் தடவிய வந்தத் தடவி மலைந்தவொன்றார்
தலையைத் தடவி நடக்குங்கொல் யானைச் சயதுங்கனே.

“கவிகளை அறுத்தபோது புலவரெல்லாம் *வெதுளப் பாடியது”.

1476. பாட்டுத் தொடுக்கும் புலவொர்க்குக் கூத்தன் பயப்படல்பே
தாட்டுக் கடற்புலி யஞ்சலன் றேவறுத் துக்கிடந்த
சூட்டுக் கதிர்க ணிலத்தடங் காமற் றெருத்துமள்ளர்
மேட்டுக் குவாலிடம் பொன்னினன் னாடுடை வேற்கண்டனே.

“கவிகளை அறுத்தபோது, சேரனும் பாண்டியனும் ‘பாவம்’
என்று ஓலைவரவிட, இராசா வேட்டவந்தபோது பாடியது.”

1477. அன்றையினு மின்றைக் ககன்றதோ வல்லாது
குன்றெடுத்து நீதிருத்திக் கொண்டாயோ—என்னும்
அடைந்தாரைக் காக்கு மகளங்கா நீயும்
நடந்தாயே நாலேந் தடி.

(1473) தமிழ்நா. 119. (1474) ஷே. 128. (1475) ஷே. 134.
*வெதுளப். (1476) ஷே. 126. (1477) ஷே. 121.

நேந்தன் றைவாணழதலியார்

‘கவிஞரை வெட்டவேண்டி’ என்று பாடியது.

1478. கோக்கண்டு மன்னர் குரைகடற் புக்கிலர் கோகனகப்
¹பூக்கண்டு கொட்டியும் பூவா தொழிந்தில பூவில்விண்ணோர்
 காக்கண்ட செங்கைக் கவிச்சகர வர்த்தினின் கட்டுரையாம்
 பாக்கண் டொளிப்பர்க ளோகவி பாடிய பாவலரே.

தேவி ஊடலாய்க் கதவடைந்தபோது கூத்தர் பாடியது.

1479. கரத்துஞ் சிரத்துங் களிக்குங் களிறுடைக் கண்டன்வந்தான்
 இரத்துங் கபாட மினித்திறப் பாய்பண் டிவனணங்கே
 உரத்துஞ் சிரத்துங் கபாடந் திறத்திட்ட னுண்டிலங்கா
 புரத்துங் கபாட புரத்துங் கல்யாண புரத்தினுமே.

மடையனைத் தண்டிஞ்சேய்ததை விலக்க அவர் பாடியது.

1480. மீனகம பற்றிய வேலையு மண்ணையும் வெற்படங்கப்
 போனகம் பற்றிய மாலலை யோபொருந் தாவரசர்
 கானகம் பற்றக் கனவரை பற்றக் கலங்கன்பற்ற
 வானகம் ²பற்ற வடிவேல் விடுத்த மனதுங்கனே.

கூத்தர் செங்குந்தரிட்ட தலைச்சிங்காதனத்திருந்து கூறியது.

1481. கலைவாணி நீயுலகி விருப்பதுவுங் கல்வியுணர் கவிவல் லோரை
³நிலையாகப் புரப்பதுவு மவர்காவில் ⁴வாழ்வதுவும் நிசமே யன்றோ
 சிலைவாண னாவிருந்தா யிரம்புயங்க டெனித்துமுயர் சீவ னுற்றான்
 தலையாவி கொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருயிர் பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே.
 தமங்குச் சிரச்சிங்காதனமிட்ட செங்குந்தவீரரைப் புகழ்ந்து

அவர் பாடியது.

1482. நிலைத்தா ருலகினுக்கே யாவருக்கு
 மபிமானம் நிலைக்கத் தந்தார்
 கலைத்தார் வணிகருக்குச் சீவனஞ்செய்
 திடவென்றே கையிற் றந்தார்
 விலைத்தார் தமிழினுக்குச் செங்குந்த
 ரெனகவிக்கு விலையா கத்தான்
 தலைத்தா ரெனக்கொட்டக் கூத்தனெனும்
 பெயரினையுந் தாந்தந் தாரே.

(1478) தமிழ்நா. 127. ¹பூக்கண்ட. (1479) ஷ. 125. (1480) ஷ. 135. ²பற்றக் கதிர்வேல். (1481-82) ஈட்டியெழுபதுப்பாயிரம். ³தலையா. கக் காப்பதுவும். ⁴வாழ்வதுஞ்சுத் தியமே யன்றோ.

மலரீக்கூத்தன்.

1483. சென்று செவியளக்குஞ் செம்மையவாய்ச் சிந்தையுள்ளே
நின்றளவி லின்ப நிறைப்பவற்றுள்—ஒன்று
மலரிவருங் கூந்தலார் மாதர்நோக் கொன்று
மலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு.

யானை நிகளம்விடுத்தபோது கூத்தர் பாடியது.

1484. இன்னங் கலிங்கத் திகல்வேந்த ருண்டென்றோ
தென்னன் றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ—சென்னி
அகலங்கா வுன்ற னயிரா வதத்தின்
நிகளங்கால் விட்ட நினைவு.

மணவைக்கூத்தன்.

1485. துளைபடு மாமர மோரேழு மெய்தவன் தூதுகவி
உளைபடு வாரிதி யொன்றே கடந்த தொளிர் தரள
வளைபடு வாவி மணவைமன் கூத்தன் வகுத்தகவி
தளைபடு காலுட னேகட லேழையுந் தாண்டியதே.

புகழேந்திப்புலவர்

சூதில் சோழந்தேவியை உயர்த்திப்பாடியது.

1486. பழியும் புகழு மெவர்க்குமுண் டாமிந்தப் பாரிலுனக்
கழியுஞ் சிலையுங் கயலுமன் றோவக ளங்கதுங்க
மொழியும் பொழுதெங்கள் பெண்சக்ர வர்த்தி முகத்திரண்டு
விழியும் புருவமு மாகியிப் போதுண்ண வெல்கின்றவே.

சோழந்தேவி ஊடலாய்க் கதவடைத்தபோது

அப்புலவர் பாடியவை.

1487. தூபங் கமழும்பைங் கோதையன் விக்ரம சோழன்மன்னர்
தீபன் புறங்கடை வந்துநின் ருனின் றிருப்புருவச்
சாபங் குனிய விழிசிவப் பத்தலை சாய்த்துநின்ற
கோபந் தணியன்ன மேயெளி தோநங் குடிப்பிறப்பே.
1488. இழையொன் றிரண்டு வகிர்செய்த வற்றொன் றிணையுமிடைக்
குழையொன் றிரண்டிகட் கொம்பனை யாய்கொண்ட கோபந்தவிர்
மழையொன் றிரண்டிகைம் மான பரன்கண்டன் வாசல்வந்தாற்
பிழையொன் றிரண்டு பொறுப்பதன் றோகடன் பேதையர்க்கே.

(1483) தண்டி. 48, மேற். (1484) தமிழ்நா. 123. (1485) தனிப்பா.
(1486) தமிழ்நா. 142. (1487-88) தமிழ்நா. 138-39. 1488-ம் பாட்டில்
வழங்கும் பிற்காலத்துப் பாடபேதங்களைத் தனிப்பாடற்றிரட்டுமுதலிய
வற்றிற் கண்டுகொள்க.

1489. நானே யினிச்சொல்லி வேண்டுவ தில்லை நளினமலர்த்
தேனே கவாடந் திறந்துவி டாய்செம்பொன் மாரிபொழி
மானே ரபய னிரவி குலோத்துங்கன் வாசல்வந்தாற்
றானே திறக்குநின் கைம்மல ராகிய தாமரையே.

பித்தனென்றபோது அப்புலவர் பாடியது.

1490. சத்தம் பயிலும் புலவோர் கதலித்தண் ¹டோட்டம்புகும்
பித்த னிவனென்ப ரெண்ணைக்கண் டாய்பிழைத் துக்கனைத்தே
தத்த முதுகிட்ட தெவ்வேந்தர் தங்க டடமகுட
சத்த மவசத்த மாகுங்கொல் யானைச் சய துங்கனே.

பாண்டியன்யானை தளையவிழாமெக்துக்கீ காரணம்
புகழேந்தியார் கூறியது.

1491. தென்னவன் தென்னர் பெருமான் நிறன்மதுரை
மன்னவன் கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்—பொன்னிநா
டாலிக்கும் வேந்தா மபயன் குலமகளிர்
தாலிக்கு மொன்றே தனை.

சோழனுந் தேவியும் பாடியவை.

(தேவி)

1492. காடுமீ னம்படக் கண்டநங் ²கண்டன்வெண்
³கோடுமே யுந்துறைக் ⁴கொண்டலும் பின்கொளத்
தேடுநீ டுங்கொடித் ⁵தேருநா முய்யவந்
தாடுமே பாடுமே யன்னமே யின்னமே.

(சோழன்)

1493. மலையினுங் ⁶கானினும் போயினார் வருவரே
⁷முலையின்மேற் பசுலேபோய் முதனிறங் கொள்ளுமே
துலையிலங் கியகொடைச் சோமன்வாழ் புலனையில்
தலையிலங் கியதடத் தன்னமே யின்னமே.

(1489) தமிழ்நா. 140. இதில் வழங்கும் பிற்காலத்துப் பாடபேதங்
களைத் தனிப்பாடற்றிரட்டுமுதலியவற்றிற் கண்டுகொள்க. (1490) ஷ. 137.
¹டோட்டம்புக்க. (1491) தனிப்பா. (1492) தமிழ்நா. 174. ²கண்டன்
மேற், கண்டன்வேற். ³கோடுமேய் துறையுறை. ⁴தொண்டியிக் கோனகர்.
⁵தெரியநா. (1493) ஷ. 175. தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி. ⁶கடலி
னும். ⁷முலையினும் பலபொரி முழுநிறங் கொள்ளுமே.

சோழன்கேட்டுத் தேவியைத் தன்மடியிலீவைத்த பாட்டு.

1194. கானொந்தேன் வந்தேன் கடுக வழிநடந்தேன்
யான்வந்த தூர மெளிதன்று—கூனன்
கருந்தேனுக் கங்காந்த காவிரிகுழ் நாடா
இருந்தேனுக் கெங்கே யிடம்.

கம்பர் தேய்வவரத்தினுந் கவிசோல்லியநாளிந் பாடிய வெண்பா.

1495. மோட்டெருமை வாவிபுக மூட்டுவரால் கன்றென்று
வீட்டளவும் பால்சொரியும் வெண்ணையே—நாட்டில்
அடையா நெடுங்கதவு மஞ்சலென்ற சொல்லும்
உடையான் சரராம னூர்.

ஏரெழுபதுபாடி அரங்கேற்றும்போது புதுவைச்சேதிராயனை
வட்டந்தீண்டத் தீர்த்தவெண்பா.

1496. ஆழியான் பள்ளி யணையே யவன்கடைந்த
வாழி வரையின் மணித்தாம்பே—¹பூழியான்
பூணே புரமெரித்த பொற்சிலையிற் பூட்டுகின்ற
நானே யகல நட.

1497. மங்கை யொருபாகர் மார்பிலணி யாரமே
பொங்கு கடல்கடைந்த பொற்கயிறே—திங்களையுஞ்
சிறிபதன் மேலூருந் தெய்வத் திருநானே
ஏறிய பண்பே யிறங்கு.

1498. பாணைச சுமந்த படவரவே பங்கயக்கண்
வீரன் கிடந்துறங்கு மெல்லணையே—யீரமதிச்
செஞ்சடையான் பூணுந் திருவா பரணமே
நஞ்சடையாய் தூர நட.

வாணியன்தாதன் விருதுகாளம்பீடிக்கக்கீ கம்பர் பாடியது.

1499. கூளம் பிடித்தெள்ளின் கோதுவைப் பானங் குலக்கவிக்குக்
காளம் பிடித்திடிந் சின்னம் படுமன்பர் காதலிமார்
வேளம் பிடித்தகண் வெள்ளம் பிடிக்கவெம் ²பேய்க்கிளம்பேய்
தாளம் பிடிக்கத் தனிவேல் பிடித்த சயதுங்கனே.

(1494) தமிழநா. 176. தஞ்சைச்சரச்சுவதிமால்—பிரதி.
(1495) ஐ. 77; சோழமண். சத. 28. மேற். (1496) ஐ. 78; தொண்டை
மண். சத. 57, மேற் ¹பூழியான். (1497) ஐ. 79. (1498) தனிப்பா.
(1499) தமிழநா. 83. ²பேய்க்குழப்போய்.

சோழனுடன் கோபித்துக்கொண்டு மதுரைக்குப் போதும்போது
பாடியது.

1500. காத மிருபத்து நான்கொழியக் காசினியை
ஒதக் கடல்கொண் டொளித்ததோ—¹மாதவா
கொல்லி மலையுடைய கொற்றவா நீமுனிந்தால்
இல்லையோ வெங்கட் கிடம்.

ஒரு வேளாளன்களத்திற் துறுணிநெல்வாங்கி
வேலிக்காலில் இறைத்துப் பாடியது.

1501. செட்டிமக்கள் வாசல்வழிச் செல்லோமே செக்காரப்
பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகோமே—²யிட்டமிலாப்
பார்ப்பா ரகதையெட்டிப் பாரோம் பரிசறிந்து
காப்பா ருழவாளர் காண்.

வேலி என்பாட்டு மண்குவர்வைத்துக் கூலிபெறப்போம்போது
சுவர் இடிந்துவிழ, மீளக்கட்டிப் பாடிய பாட்டு.

1502. மற்கொண்ட திண்புயத்தான் மாநகர்விட் டிங்குவந்தேன்
சொற்கொண்ட பாவின் சுவையறிவா நீங்கிலையே
விற்கொண்ட வாணுதலாள் வேலி தருங்கூலி
நெற்கொண்டு போமளவு நில்லாய் நெடுஞ்சுவரே.

கம்பர் தமிழரயாணத்தில் ஓர் ஏரிப்பக்கத்தினின்றுகொண்டு
'முடிக்கரை என்ற ஊர்க்கு வழியாது' என இடையர் சிலரை உசாவ
'அடிக்கரை பிடித்துச்சென்றல் முடிக்கரை அடையலாம்'
என்று அவர்கள் கூறிய பொருளை முதலிற்றெரியாது திகைத்துப்
பின் தெரிந்து கூறியவென்பா.

1503. கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணுக்கோ டாலி
இருங்கதலித் தண்டுக்கு நாணும்—மருங்காகக்
காட்டெருமை மேய்க்கின்ற காலையர்க்கே நார்தோற்றோம்
நாட்டரசன் கோட்டை நகர்க்கு.

(1500) தமிழ்நா. 85. ¹மேதினியிற், கொல்லிமலை தேன்சொரியுங் கொற்
றவா. (1501) ஷை. 82. ²முட்டிபுகும். பாரோமே யெந்நாளுங்—காப்பாரே
வேளாளர் காண்—என்பன பிற்காலப் பாடங்கள். (1502) தனிப்பா.
(1503) சேதுநாடுத் தமிழும். பக். 8. இஃது, ஒளவைபாடியதாகக்கொண்டு
கதைவேறுபாடும் பாடபேதங்களும் கூறுவர். (விநோதரசமஞ்சரி ஒளவை
யார்சரித்திரம் பார்க்க.)

கம்பர் மதுரைக்குச் சென்றபோது பாண்டியனுந்
தேவியும் பல்லக்குச்சுமக்க அப்போது பாடியது.

1504. உமையவளு நீயு ¹மொருங்கொப்பே யொப்பில்
உமையவளுக் குண்டங்கோ ருனம்—உமையவடன்
பாகந்தோயந் தாண்டான் பலிக்குழன்றான் பாண்டியனுன்
²ஆகந்தோயந் தாண்டா னரசு.

நென்மலித்தச்சுனைப்பாடி ஆயிரக்கலநெல் தீயாகம்
பெற்றுப் பாடியது.

1505. நெற்பயிர் விளைகழனி நென்மலி வாழ்தச்சன்
கற்பு திண்டோளான் கங்கண கணகணவன்
விற்புரை திருதுதலாள் ³மின்மினு மினுமினுவை
சொற்படி வேலைசெய்வாள் ⁴துந்தரு துருதுருமி.

கம்பர், இராமாயணம் இரவிந் பாடுதற்காகக்
காளியைப் 'பந்தம்பிடி' என்று பாடிய வெண்பா.

1506. ஒற்றியூர் காக்க வுறைகின்ற காளியே
வெற்றியூர் காகுத்தன் மெய்ச்சரிதை—பற்றியே
நந்தா தெழுதற்கு நல்லிரவின் மாணுக்கர்
பிர்தாமற் பந்தம் பிடி.

தம்மகன் அரசனாற் கொல்லப்பட்டபோது பாடியனவாகக்
கூறப்படும் செய்யுட்கள்.

1507. மட்டுப் படாக் கொங்கை மாணர் கலவி மயக்கத்திலே
கட்டுப்பட் டாயென்ன காதல்பெற் ரூய்மதன் கையம்பினாற்
பட்டுப்பட் டாயினுந் தேறுவையே யென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட் டாய்மக னேதலை நாளின் விதிப்படியே.
1508. வரப்போத ஞால மொருதம்பி யாளப் பனிமதியந்
துரப்போ னொருதம்பி பின்வரத் தானுந் துணைவியுடன்
வரப்போன மைந்தற்குத் தாதை பொருதுயிர் மாய்ந்தனனெஞ்
சுரப்போ வெனக்கிங் கினியா ருவமை யுரைப்பதற்கே.

(1504) தமிழ்நா. 87. ¹மொருங் கொப்பை யொப்பை. ²பாகந்தோயந் தாண்டான் பதி; பாகந்தோயந் தாண்டான் பதி. (1505) ஷே. 98; சோழ மண். சத. 99, மேற்; ³மின்மினு மினுமினுவை. ⁴துந்துமி துருதுருவை. (தனிப்பாடற்றிரட்டிந்கண்ட இ த ன் பாடபேதங்கள். கண்டுகொள்க.) (1506) ஷே. 96. (1507—8) தனிப்பாக்கள்.

பின்னொருகாற் கம்பர் சோழனுடனே கோபித்துக்கொண்டு
சோன்ன வெண்பா.

1509. மன்னவனு நீயோ ¹மண்ணுலகு மிவ்வளவோ
உன்னையோ யான்புகழ்ந்திங் கோதுவதும்—என்னை
²விருந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ ³சோழா
குரங்கேற்றுக் ⁴கொள்ளாதோ கொம்பு.

கொங்குநாடு சென்று பாடியது.

1510. நீரொளஞ் சேற்று நாற்ற நிலமெலாங் கல்லு முள்ளும்
ஊடெலாம் பட்டி தொட்டி உண்டதோ கம்பஞ் சோறு
பேரொலாம் பொம்மன் திம்மன் பெண்களோ நாயும் பேயும்
காருலாங் கொங்கு நாட்டைக் கனவிலு நினைக்கொ ணதே.

கம்பர்மேற் சோழன் புலியைக் கொல்லவிட்டபோது பாடியது.

1511. வெங்கண் சிவந்து வெடிவான் முறுக்கி வெகுண்டெழுந்தென்
அங்கம்பிளக்க வரும்புலி யேயன் றிரணியனைப்
பங்கம் படப்பட வள்ளுகி ராலுரம் பற்றியுண்ட
சிங்க மிருப்பது காண்கெடு வாயென்றன் சிந்தையுள்ளே.

சோழன் எய்தபோது கம்பர் பாடியது.

1512. வில்லம்புஞ் சொல்லம்பு மேதகவே யானாலும்
வில்லம்பிற் சொல்லம்பு வீறுடைத்து—வில்லம்பு
பட்டுருவிற் றென்னெயன் பாட்டம்பு நின்குலத்தைச்
சுட்டெரிக்கு மென்றே துணி.

கம்பர் மாணகாலத்திற் பாடிய கவி.

1513. ஆன்பாலுந் தேனு மரம்பைமுதன் முக்கனியுந்
தேம்பாய வுண்டு தெவிட்குமனந்—தீம்பாய்
மறக்குமோ வெண்ணை வருசடையா கம்பன்
இறக்கும்போ ⁵தல்லா லினி.

கம்பர் அருளிய இராமாவதாரத்திற்கண்ட சீல பாயிரச்செய்யுட்கள்.

1514. வான்வளஞ் சுரக்க நீதி ம்னுநெறி முறையெந் நாளும்
தான்வளர்ந் திடுக நல்லோர் தங்கினை தழைத்து வாழ்க
தேன்வளர்ந் தருத மாலைத் தெனாத ராமன் செய்கை
யானாளந் தறிந்த பாட லிடையறு தொளிர்க வெங்கும்.

(1509) தமிழ்நா. 88. ¹வள்ளாடு முன்னதோ, உன்னையறிந் தோதமிழை
யோதினேன். ²விரைந்தேற்றுக். ³வுண்டோ. ⁴கொள்ளாத. (1510) தனிப்
பா. (1511) தமிழ்நா. 99. (1512) ஐ. 100 (1513) ஐ. 101; சோழ
மண், சத. 80, மேற். ⁵தேனுமினி. (1514) இராமாயண வட்டப்பிரதிகள்.

1515. பராவரு மிராமன் மாதோ டிளவல்பின் படரக் கான்போய்
விராதனைக் கரனை மானைக் கவந்தனை வென்றி கொண்டு
மராமரம் வாலி மார்பு துளைத்தனை வகுத்துப் பின்னர்
இராவணன் குலனும் பொன்ற வெய்துட னயோத்தி வந்தான்.
1516. தராதலத்தி லுள்ள தமிழ்க்குற்ற மெல்லாம்
அராவு மரமாயிற் றன்றே—இராவணனை
அம்பினால் வீழ்த்தா னடிபாவு மாதித்தன்
கம்பநா டான்வான் கவி.
1517. இம்பரு மும்பர் தாமு மேத்திய விராம காதை
தம்பமா முத்தி சேர்த்தல் சத்தியஞ் சத்தி யம்மே
அம்பரத் தன்னின் மேவு மாதித்தன் புதல்வன் ஞானக்
கம்பன்செங் கமல பாதங் கருத்துற விருத்து வாமே.
1518. ஆதவன் புதல்வன் முத்தி யறிவினை யளிக்கு மண்ணல்
போதவ னிராம காதை புகன்றருள் புனிதன் மண்மேற்
கோதவஞ் சிறிது மில்லான் கொண்டன்மா றன்னை யொப்பான்
மாதவன் கம்பன் செம்பொன் மலரடி சென்னி வைப்பாம்.
1519. ஆலின் கொடைச்சகர ராயிரத்து நூறொழித்துத்
தேவன் நிருவமுந்தார் நன்னாட்டு—மூவலூர்ச்
சீரார் குணதித்தன் சேயமையப் பாடினான்
காரார்கா குத்தன் கதை.
1520. கரைசெறி காண்ட மேழு கதைகளா யிரத்தெண் ணூறு
பரவுறு சமரம் பத்துப் படல நூற் நிருபத் தெட்டே
உரைசெயும் விருத்தம் பன்னீ ராயிரத் தொருபத் தாறு
வரமிகு கம்பன் சொன்ன வண்ணமுந் தொண் ணூற் ருநே.

வாணியன் தாதன் கம்பர்மேற் பாடிய வகை.

1521. கைம்மணிச் சீரன்றிச் சீரறி யாக்கம்ப நாடன்சொன்ன
மும்மணிக் கோவை முதற்சீர் பிழைமுனை வாளையிற்றுப்
பைம்மணித் துத்திக் ¹கணமணிப் பாந்தட் படம்பிதுங்கச்
செம்மணிக் ²கண்பதம் பொக்கக்கொல் யானைச் செயதுங்கனே.

(1515—20) இராமாயண ஏட்டுப்பிரதிகள். (1521) தமிழ்நா. 102.
¹தனமணிப். ²கண்பிதுங் கப்பதம் போர்த்த செயதுங்கனே.

வாணியன்தாதன், கம்பனிந்தபின் பாடிய கையறம்.

1522. இன்றோநங் கம்ப னிறந்தநா ளிப்புலியில்
¹இன்றோவப் புன்கவிகட் கேற்றநான்—இன்றோதான்
 பூமடந்தை வாழப் புலிமடந்தை வீற்றிருப்ப
 நாமடந்தை நூல்வாங்கு நான்.

சோழன்புலவன்

பாண்டியன் போரிற் புறந்தந்தோடுவதுகண்டு கூறியது.

1523. மான பரணபயன் வந்தா னெனவழுதி
 போனவழி யாரேனும் போவரோ—ஆனற்
 படவே யமையாதோ பாவியே னிந்தக்
 குடைவே விடைதுழைந்த கோ.

வசைபாடிய புலவன், மதுரைப் பாண்டியன்கண்டு முனியப்
 பின்னும் பாடியது.

1524. இலங்கிலேவேற் கிள்ளி யெதிர்மலைந்த வந்நாட்
 பொலங்கலனும் பொன்முடியுஞ் சிந்த—நிலங்குலுங்க
 ஓடினார் மேலோ ²ருயர்தரள வன்குடையாய்ப்
 பாடினார் மேலோர் பழி.

கம்பனைக் கொன்றுள் என்று பழிகூறலிற் பாண்டியனிடத்திற்
 சோழன்விட்ட புலவன் முடிசூட்டுமங்கலநாட் பாடிய வசை.

1525. பாண்டியரிற் பாண்டியரிற் பாழான பாண்டியரில்
 ஈண்டிரோன விட்ட வெழுத்தல்ல—பூண்டதிருப்
 போகவென்றும் வேற்றார் புகுதவென்று நீயிவண்விட்
 டேகவென்றும் விட்ட வெழுத்து.

சாளுவபுமன்

பாண்டியன் உண்டிநீயித்தமாகக் கோபித்து ஆரியசேகரன்
 வாசலிலேயும் இந்தக்கீதறும்பு சேல்லுமோ என்னப் பாடியது.

1526. கவியரசர் தம்முனிவு கண்டாற் புகழ்கொள்
 புலியரசர் சீரே பொறுப்பர்—கவியரசர்

(1522) தமிழ்நா. 103. ¹இன்றோகம். (1523) ஷே. 169. (1524) ஷே. 170. ²ருயர்கான. (1525) ஷே. 171—“இது கேட்டு நன்றாகவே பொருள் கூறிப் பரிசில்கொடுக்க மறுத்தான்; நீ வந்த காரியம்வேண்டிற் சோழனபாற் போக என்றான்” என்ற குறிப்பும் ஷே. நூலிற் பாட்டையடுத்துக் காணப்படுகின்றது. (1526) ஷே. 143.

உன்னான் முனியின் வரப்பெறு ரோதுமவர்க்
கெந்நாடுஞ் செல்லாத தில்.

இராசாவைப்பாடாமல் ஓடக்காரனை ஷெ புலவர் பாடியது.

1527. கயக்காலி நானுங் கொழும்பிற்ப்ர சண்டா
காரோர் கொடைச்செங்கை யாரோதன் மைந்தா
இயக்காரின் மார்பிற் செழும்புன்னை யந்தார்
இப்போது நீநல்கி லென்பேதை தன்மேற்
சயக்காம வேனம்பு தையாது முத்தின்
தாமஞ் சுடாசந் தனம்பூசி னாலும்
தியக்காது வேயுஞ் ¹செவிக்குப் பொறுக்குஞ்
தியென்று மூளாது திங்கட் கொழுந்தே.

சித்திரத்தனுமனைப் பாடக்கோல்ல ஷெ புலவர் பாடியது.

1528. புராதன மென்னுங் கவிப்புலவீ ரிர்தப் புன்குரங்கு
வராவனம் விட்டிங்கு வந்ததென் னோவந்த வாறுசொல்வேன்
தராதல மெண்ணுந் தமிழ்மா ந்னையும் தம்பியையும்
இராகவ னென்று மிலக்குவ னென்றுமிங் கெய்தியதே.

அம்பிகீ கணபுரத்தேவன்.

1529. திருத்தங் ககலத்து மாயனைச் சேவடி சேர்த்தியும்பர்
குருப்பண் டெரைத்த கனவுநன் னுலைக் குழைத்தெழுந்த
கருத்தங் கியபொழி லம்பர்க் கணபுரத் தேவன்சொன்னான்
அருத்தம் பயிலுந் தமிழ்ப்புல வேர்த மருள்படைத்தே.

*ஆதீதிரையன் பேராசிரியன் பாடிய பொதுப்பாயிரம்.

1530. வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்
வான்யா றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு
நிலம்படர்ந் தன்ன நலம்பட ரொழுக்கமும
திங்க ளன்ன கல்வியுந் திங்களொடு
ஞாயி றன்ன வாய்மையும் யாவதும்
அஃகா வன்பும் வெஃகா வுள்ளமும்
துலைநா வன்ன சமநிலை யுளப்பட

(1527) தமிழ்நா. 146. ¹செவிக்கும்புகாது. (1528) ஷெ. 149. (1529)
கனோதல். 1 *ஆதிரையன்பெய ராசிரியன். (1530) (தொல். மரபி. 68,
பேரா; நன். விருத்தி. பாயிரம்.)

எண்வகை யறுப்பின ராகித் திண்ணிதின்
வேளாண் வாழ்க்கையுந் தாஅ ளாண்மையும்
உலகிய லறிதலு நிலைஇய தோற்றமும்
பொறையு நிறையும் பொச்சாப் பின்மையும்
அறிவு முருவு மாற்றலும் புகழும்
சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்வன் மையும்
கற்போர் நெஞ்சங் காமுறப் ¹புனைதலும்
இன்றோ ரன்ன தொன்னெறி மரபினர்
பன்னருஞ் சிறப்பி னல்லா சிரியர்
அறனே ²பொருளே யின்பெனு மூன்றின்
திறனறி பணுவல் செப்புங் காலை
முன்னர்க் கூறிய வெண்வகை யறுப்பினுள்
ஏற்பன வுடைய ராகிப் பாற்படச்
சொல்லிய பொருண்மை சொல்லியாங் குணர்தலும்
சொல்லிய ³வகையொடு சூழ்ந்துநன் குணர்தலும்
தன்னோ ரன்னோர்க்குத் ⁴தான்பயன் படுதலும்
செய்ந்நன்றி யறிதலுந் தீச்சார் ⁵வின்மையும்
மடிதடி மாற்ற மாணம்பொச் சாப்புக்
கடுநாய் சீற்றங் களவே காமம்
என்றிவை யின்மையுஞ் சென்றுவழி படுதலும்
அறத்துறை வழாமையுங் குறிப்பறிந் தொழுகலும்
கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலும்
மீட்டவை வினவலும் விடுத்தலு முரைத்தலும்
உடைய ராகி நடையறிந் ⁶தியலுநர்
நன்மா னுக்க ரென்ப மண்மிசைத்
தொன்னூற் பரவைத் ⁷துணிபுணர்ந் தோரே.

குணவீரபண்டிதர்.

1531. பண்பார் கவிஞர் வியந்தேத்தப் பாட்டியலாம்
வெண்பாவந் தாதி விளம்பினான் —நண்பாரும்
கோடாத கீர்த்திக் குணவீர பண்டிதனும்
பீடார் களந்தைப் பிரான்.

1532. உளமலி பேரரு ளுயிர்மிசை வைத்த
வளமலி களந்தை வச்சணந்தி முனிவரன்
கொள்கையின் வழாஅக் குணவீர பண்டிதன்.

¹படுதலும், ²பொருட்பயனின் பெனு, ³பொருளொடு, ⁴தான்பயன், ⁵பின்மையும், ⁶தொழுகும், ⁷துணிபுணர்வோரே. (1531-32) வச்சணந்திமாலை. பாயி.

வச்சணந்தி.

1533. என்களங்கம் யாவையு நீக்கி யினிதருளி
நன்களந்தை தூலோடு நாட்டுவரால்—தென்களந்தை
மன்பெயரா வண்புகழான் வச்சணந்தி மாமுனிவன்
தன்பெயரா னுட்டுந் தமிழ்.

1534. எய்திய மணிப்பூ ணிலங்குமணி நெடுந்தேர்
வேந்தர் சூழும் விரைகெழு மலர்த்தான்
விளங்கெழின் மாடத்துக் களந்தையெம் பெருமான்
வளர்ந்த சீர்த்தி வச்சணந்தி தேவன்.

இடையளநாட்டு மணக்துடியான்
பால்வண்ணதேவனு வில்லவதரையன்.

1535. நின்ற நீதி வென்ற நேமிப்
பழுதில் கொள்கை வழுவிய ரவைக்கண்
அறிவுவீற் றிருந்த செறிவுடை மனத்து
வான்றோய் நல்லிசைச் சான்றோர் குழீஇ
அருந்தமிழ் மூன்றுந் தெரிந்த காலே
ஆய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டுள்
நெடிய வாகி யடிநிமிர்ந் தொழுகிய
இன்பப் பகுதி யின்பொருட் பாடல்
நானூ றெடுத்து நூனவில் புலவர்
களித்த மும்மதக் களிற்றி யானேரிரை
மணியொடு மிடைந்த வணிகளர் பவள
மேவிய நித்திலக் கோவை யென்றாங்
கத்தரு பண்பின் முத்திற மாக
முன்னினர் தொகுத்த நன்னெடுந் தொகைக்குக்
கருத்தெனப் பண்பினோ ருமைத்தவை நாடின
அவ்வகைக் கவைதாஞ் செவ்விய வன்றி
அரியவை யாகிய பொருண்மை நோக்கிக்
கோட்ட மின்றிப் பாட்டொடு பொருந்தத்
தகவொடு சிறந்த வகவ னடையாற்
கருத்தினி தியற்றி யோனே பரித்தேர்
வளவர் காக்கும் வளநாட் டிள்ளும்

(1533) வெண்பாப்பாட். முடிவு. (1534) ஷே, பாயிரம். (1535) அக
நானூறு, இறுதி, உரைப்பாயிரம்.

நாடெனச் சிறந்த பீடுகெழு சிறப்பிற்
கெடலருஞ் செல்வத் திடையள நாட்டித்
தீதில் கொள்கை மூதூ ருள்ளும்
ஊரெனச் சிறந்த சீர்கெழு மணக்குடிச்
செம்மை சான்ற தேவன்
தொன்மை சான்ற நன்மை யோனே.

பேராசிரியர் தாமயற்றிய திருக்கோவையுரைபற்றிக்
கூறிய அகவல்.

1536. திருவாத ஆரடிக ளித்திருக் கோவையை
என்னுதலி யெடுத்தக் கொண்டா ரோவெனின்
அறிவோ னறிவில தெனவிரண் டாகும்
நெறியினிற் றெகைபெற்று நிரல்பட விரிந்த
மண்புன லனல்வளி மாவீசும் பெனாஅ
வெண்மதி செஞ்சுடர் வேட்போ னெனாஅ
எண்வகை நிலைஇய வெவ்வகைப் பொருளும்
தோற்றநிலை யிறுதி கட்டுவீ டென்னும்
மாற்றருஞ் செயல்வழி மாறுதுசெயப் பட்டு
வெருவா வுள்ளத்து வேட்போன் றுன்செய்
இருவினைப் பயன்றுய்த்து மும்மல னெனீஇப்
பொருவறு சிவகதி பொற்பினிற் பொருந்தவும்
வனைய தத்தங் குணநிலை புணரவும்
நிலைஇ யவ்வயி னிமித்த மாகி
அலகு தவிர்த்த பலவகை யண்டமும்
மின்னுழை வெயிலின் றுன்னனுப் புரைந்து
தன்னு ளடங்கவுந் தானவற் றுள்ளும்
நுண்ணுணர் வாயு நோக்கரு நூழையிற்
சிறுமை பெருமைக் கிருவரம் பெய்திப்
போக்கும் வரவும் புணர்வு மின்றி
ஆக்கமுங் கேடு மாதியு மந்தமும்
நடுவு மிகந்து ஞானத் திரளாய்
அடியு முடியு மளவா தயர்ந்து
நெடியோ னன்முக னன்மறை போற்ற
ளரிசுடர்க் கனலியி னீங்காது விரிசுடர்
வெப்பமும் விளக்கமு மொப்பலோர் பொழுதினிற்

றுப்பற வியற்றுவ தெனவெப் பொருளும்
 சாண்டலு மியற்றலு மியல்பா மாண்டென்
 தன்னி னீங்காது தானவின் று விளங்கிய
 எண்ணெண் கலையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்படிப்
 பண்ணமை தேமொழிப் பார்ப்பதி காண
 ஐயா றதன்மிசை யெட்டுத்தலை யிட்ட
 மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தித்
 தில்லை மூதூர்ப் பொதுவினிற் றேன்றி
 எல்லையி லானந்த நடம்புரி கின்ற
 பரம காரணன் றிருவரு ளதனால்
 திருவாத வூர்மகிழ் செழுமறை முனிவர்
 ஐம்பொறி கையிகந் தறிவா யறியாச்
 செம்புலச் செவ்வ ராயின ராதலின்
 அறிவனூற் பொருளு முலகநூல் வழக்குமென
 இருபொருளு துதலி யெடுத்துக் கொண்டனர்
 ஆங்கவ் விரண்டனூள்
 ஆகமநூல் வழியி னுதலிய ஞான
 யோகதுண் பொருளினையு ணர்த்து தற்கரி
 துலகநூல் வழியி னுதலிய பொருளெனும்
 அலகி றீம்பாற் பரவைக் கண்ணெம்
 புன்னெனுங் கொள்கலன் முகந்த வகைசிறி
 துலையா மரபி னுரைக்கற் பாற்று.

பவணந்திழனிவர்.

1537. கங்கக் குருசி லுவக்கநன் னூலைக் கணிந்துபுகல்
 துங்கப் புலமைப் பவணந்தி மாமூனி தோன்றிவளர்
 கொங்கிற் குறுப்பு தனிலாதி நாத குருவிளங்கும்
 மங்குற் பொழிற்சன காபுர முந்தொண்டை மண்டலமே,

திருக்குறளுக்கு உரையிட்டோர்.

1538. தருமர் ¹மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
 பரிமே லழகர் பருதி—திருமலையர்
 மல்லர் ²பரிப்பெருமான் ³காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்
 கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.

(1537) நன்னூல் மயிலேசாத ருரை முகவுரை—கொங்குமண்டலசத்
 தம். (1538) தொண்டைமண். சத. 41, மேற். ¹மணக்குடையர், ²தலிப்
 பெருமான், கலிப்பெருமான், சிலைப்பெருமான், ³காலிங்கர்,

திருக்குறள்—பரிப்பெருமாள் உரைப்பாயிரச்செய்யுட்கள்.

1539. மாயிரு ஞாலத்து மன்பொருள் விளக்கும்
ஆயிரங் கதிரு மாழ்கடன் மறைந்தபின்
விரிகதிர் மதியும் விளங்காக் காலத்
தெரிதலைக் கொள்ளிய சிஃறிரி விளக்கின்
அரியவும் பெரியவு மறிந்தோர் போல
வசையில் வள்ளுவன் வாய்மொழிப் பொருளை
இசைபட துவல்வோ ரிறந்த பின்னர்
நன்மதி யுடையோர் நாடா ராதலின்
என்மதி யளவின் யானறிந் துரைத்த
மழலைக் கிளவியை மதியோ ராராய்ந்
திகழ்த வின்றியே யானையு மியைத்தூத்
திருத்தி யுரைத்தல் வேண்டும்
அருத்தப் பயில்வோ ரருங்கட னெனவே.
1540. புதியது நீது பழையது நன்றென்றல் பூமியுள்ளோர்
விதியது வேபொரு ளென்னன்மி னல்லோர் விருப்பமுண்டேற்
புதியது நன்று பழையது தன்னினும் பூமடந்தை
பதியதின் மேவிற் பருமுத்தொ டாடையைப் பார்மின்களே.
1541. கண்ணு முகமுங் கருங்குழலுஞ் செவ்வாயும்
வுண்ண முலையும் வனப்புடைத்தென்—மெண்ணிக்
கருத்தறியார் சாரலுறுங் காளையர்நேர் முப்பாற்
கருத்தறியா ¹துட்பொருள்காண் பார்.
1542. தெள்ளி மொழியியலைத் தேர்ந்துரைத்துத் தேமொழியார்
ஒள்ளிய காமநா லோர்ந்துரைத்து—வள்ளுவனார்
பொய்யற்ற முப்பாற் பொருளுரைத்தான் தென்செழுவைத்
தெய்வப் பரிப்பெருமாள் தேர்ந்து.

பரிமேலழகர் திருக்குறளுரைச் சிறப்புப்பாயிரம்.

1543. திருந்திய தமிழிற் நெய்வப் புலமை
அருந்திதல் வள்ளுவ னாய்ந்துதன் வாக்கால்
அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்கின்
திறந்தெரிந் துரைத்த செவ்வீமுப் பாலுங்
கோருரை யின்றி யொன்பது சென்றும்
ஐயுற வாச ளையுறு காலே

(1539-42) திருக்குறள்பரிப்பெருமானுரைப்பிரதி, ¹துட்குறள்காண்.

வள்ளுவன் மீளவும் வந்துதித் துலகோர்க்
¹குள்ளிய பொருளை யுரைத்தன னென்ன
 எழுத்து முதல விலக்கண வகையும்
²வழுத்துவே தாகம வகையதன் பயனும்
 தங்கிய குறட்பாத் தமிழ்மனு னூலிற்
 கிதுவே யுரையென் றியாவரும் வியப்பப்
 பொழிப்பக லத்தொடு துட்ப வெச்ச
 விழுப்பொரு டோன்ற விரித்தினி துரைத்தனன்
 வடநூற் றுறையுந் தென்றிசைத் தமிழும்
 விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன்
 அன்பரு ணைணைப் புரவுகண் ணோட்டம்
 நன்றறி வாய்மை நற்றவ முடையோன்
 இத்தகை யன்றி யீசன தருளால்
 உய்த்துணர் வுடையவோ ருண்மை யானன்
 பரிமே லழக னெனப்பெயர் படைத்துத்
 தரைமே லுதித்த தலைமை யோனே.

- 1544, திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவன் ளுவர்தங்
 கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
 பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனெனும்
 மன்னு முயர்நாமன் வந்து.
- 1545, பூவெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
 நூவெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
 பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
 தெரித்தவுரை யாமோ தெளி.
- 1546, தெய்வப் புலமைத் திருவன் ளுவர்குறளில்
 உய்விக்கு நூவெல்லா முள்ளதெனச்—செய்வித்தான்
 தத்துவமெல் லாமுடம்பிற் றந்துணர்வார் போலுலக
 மொத்தபரி மேலழக ணோர்ந்து.
- 1547, விரைத்தா ரலங்கற் றிருவன் ளுவர்முன்னம் வெண்குறட்பா
 னிரைத்தார் மிகுபொரு ணன்கும் விளங்க நெறிப்புலவ
 ருரைத்தார் பலரு மதற்குரை தன்னை யுலகறியக்
 கருத்தான் வகுத்தமைத் தான்கலை தேரொக்கை காவலனே.
- 1548, முன்னுரைத்த தேவர்குறள்.....
 இன்னதிது வென்றுரைக்க வெய்தினுன்—முன்னூற்

(1543-48) திருக்குறட் பரிமேலழகருரை ஏட்டுப்பிரதிகளிற்கண்டவை.
¹கொள்ளிய, ²வழுக்கில்.

புரிமே லழகியகோப் போற்றுதமிழ்க் கூடற்
பரிமே லழகியனென் பான்.

பரிபாடல்-உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

1549. கண்ணுதற் கடவு ளண்ணலவ் குறுமுனி
முனேவேன் முருக னெனவிவர் முதலிய
திருந்துமொழிப் புலவ ரருந்தமி ழாய்ந்த
சங்க மென்னுந் துங்கமலி கடலுள்
அரிதி னெழுந்த பரிபாட் டமுத
மாசுநிலை திரீஇய வளப்பருங் காலங்
கோதில் சொன்மக ளேறாகக் கிடத்தலிற்
பாடிய சான்றவர் பீடுநன் குணர
மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலிற்
றந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பும்
எழுதினார் பிழைப்பு மெழுத்துரு வொக்கும்
பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும்
ஒருங்குடன் கிடந்த வொவ்வாப் பாடம்
திருந்திய காட்சியோர் செவிமுதல் வெதுப்பலிற்
சிற்றறி வினர்க்குந் தெற்றெனத் தோன்ற
மதியின் றகைப்பு விதிபுளி யகற்றி
எல்லையில் சிறப்பிற் றொல்லோர் பாடிய
அணிதிகழ் பாடத்துத் துணிதரு பொருளைச்
சுருங்கிய வுரையின் விளங்கக் காட்டினன்
நீணிலவ் கடந்தோன் றுடொழு மரபிற்
பரிமே லழக னுரிமையி னுணர்ந்தே.

1550. விரும்பி யருணீல வெற்பிமயக் குன்றின்
வரும்பரிசு புள்ளொரு மாலே—சுரும்பு
வாரிபாட லின்சீர் வளர்துளவத் தோளாப்
பரிபாட லின்சீர்ப் பயன்.

நச்சிஞர்க்கினியர் உரைப்பாயிரச் செய்யுட்கள்.

1551. பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டஞ்சலியும்
ஆகக் குறுந்தொகையு ளெஞ்ஞான்குஞ்—சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா யணியும்
விருத்திநச்சி னுர்க்கினிய மே.

(1549-50) திருக்குறட் பரிமேலழகநுரைப்பிரதியிறகண்டவை. (1551)
சீவகசிந்தாமணிப் பதிப்பு.

1552. பாற்கடல் போலப் பார்த நன்னெறி
 தூற்படு வான்பொரு ணுண்ணிதி ணுணர்ந்த
 போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தின்
 நாற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
 தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
 எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுயிர் மூன்றும்
 இழுக்கற வாய்ந்த வழக்கிரெல் சீர்த்தித்
 தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
 மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றும்
 கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
 நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணாக்
 கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியும்
 நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியும்
 உரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்தும்
 ஆன்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
 சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரியல்
 ஒருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லாம்
 உரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்தும்
 ஒலித்திரைத் தலத்தி ணுணர்ந்தோ ருரைக்கும்
 கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
 ழுள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமும்
 தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் தேற்ப
 உள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
 கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
 இறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
 திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்
 துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
 முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
 பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
 பாற்பட தூலின் யாப்புற வுரைத்த
 நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
 போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
 வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
 பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
 சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்

வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
 பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
 திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
 பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
 வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்தும்
 நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
 கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
 பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
 கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
 இதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்
 தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
 வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனில்
 எண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
 பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாசன்
 நான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
 தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
 தானே யாகிய தன்மை யாளன்
 நவின்ற வாய்மை நச்சினூர்க் கினியன்
 இருவினை கடியு மருவியம் பொதியிலின்
 மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
 ஊழி யூழி காலம்
 வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

1553. பச்சைமா லினைய மேகம் பொலவரீர் பருகிக் கான்ற
 எச்சினூற் றிசையு முண்ணு மமிழ்தென வெழுநா வெச்சில்
 மெச்சிநா னாளும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போதன்
 1நச்சினூர்க் கினிய னாவி னல்லுரை கொள்வர் நல்லோர்.

1554. பருவ ராலுகள் வாவிசூழ் மதுரையம் பதிவாழ்
 பொரு வராநச்சி னூர்க்கினி யானுரை புணையாக்
 கருவ ரானெறி யுதவுதொல் காப்பியக் கடற்கே
 வெருவ ராதுரின் றனமகிழ்ந் தேருவான் விரைந்தே.

1555. கரைபெற்ற தோர்பஞ்ச லட்சண மானதொல் காப்பியமும்
 தரைமுற்றும் போற்றிய சிந்தா மணியுந் தமிழ்ச்சங்கத்தில்
 நிரைபெற் றுயர்பத்துப் பாட்டும் விளங்க நிசவுரையை
 வரைநச்சி னூர்க்கினி யன்னையன் பாண்டியன் மண்டலமே.

(1553) சீவகசிந்தாமணிப்பதிப்பு. 1நச்சினூர்க் கினிய னெச்சி னுறுந்தமிழ்
 நுகர்வர் நல்லோர். (1554) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி. (1555) பாண்டி
 மண்டலசதகம்.

அடியார்கீதுநல்லார் உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

1556. பருந்து நிழலுமெனப் பாவு முரையும்
பொருந்துநெறி யெல்லாப் பொருளும்--தெரிந்திப்
படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாவித்தா னன்னா
லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.
1557. ஒருந் தயிழொரு மூன்று முலகின் புறவகுத்துச்
சோன் றொகுத்த சிலப்பதி காரத்திற் சேர்ந்தபொரு
ளாருந் தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்குநல்லான்
காருந் தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே.
1558. காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக் கடியபெருங்
காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்செய்கை போலுமற் காலமெனும்
கூறறைத் தவிர்த்தருள் பொப்பண்ண காங்கெயர் கோணளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

அடியார்கீதுநல்லார் பாட்டு.

1559. எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வின்சொற் பொருளின்
அழுத்தந் தனிவொன் றறிந்தோ--முழுத்தும்
பழுதற்ற முத்தமிழின் பாடற் குரையின்
றெழுதத் துணிவதே யான்.

பதுமனார் வகுத்த நாலடி அதிகார வகுப்பு.

1560. வளங்கெழு திருவொடு வையக முழுதும்
உளங்குளி ரின்பத் தின்ப முவப்ப
வண்பெருஞ் சிறப்பின் மாதவம் புரிந்தாங்
கெண்பெருங் குன்றத் திருந்த முனிவார்
அறம்பொரு ளின்பம் வீடெனு மவற்றின்
திறம்பிற ரறியுந் திறத்தை நாடிப்
பண்புற வெடுத்துப் பங்குறப் பகர்ந்த
வெண்பா வியலெண் னாயிர மிவற்றுட்
பாரெதிர் கொண்டு பரவி யேத்த
நீரெதிர் வந்து நிரையணி பெற்ற
மேனாற் றகையின் விதிமுறை பிழையா
நானா றவற்றி னயந்தெரிந் தோதிய
மதுமலர்த் தண்டார்ப் பதுமன் தெரிந்த

(1556-1559) சிலப்பதிகாரம், இரண்டாம்பதிப்பு, பக். 11. (1560)
நாலடி-பழையபிரதி.

ஐயமில் பொருண்மை யதிகா ரந்தாம்
மெய்யா நலத்த வெண்ணைத் தவற்றுள்
அறவியல் பதின்மூன் றாசர்க் குரிய
பொருளிய விருபத் தொருநான் கின்பம்
ஆன்ற வகையை மூன்றென மொழிந்தனன்
சான்றோ ரேத்துந் தருமத் தலைவனே.

தருமர். (நாலடியுரையாகிரியர்.)

1561. சில முனிவ ரிருந்து தெரிந்துரைத்த
நாலடி நானூற்றி னற்பொருளைப்—பூல்வகையே
கண்டான் பொருடான் பயனுரைத்தான் காதலித்துத்
தண்டாப் பொறைத்தருமன் றான்

நாற்கவிராசநம்பி.

1562. பூமலி நாயகன் மாமலைச் சென்னி
சுண்டிய விமையோர் வேண்டலிற் போந்து
குடங்கையின் விந்த நெடுங்கிரி மிகைதீர்த்
தலைகட லடக்கிய மலயத் திருந்த
இருந்தவன் றன்பா வியற்றமி முணர்ந்த
புலவர்பன் னிருவருட் டலைவ னாகிய
தொல்காப் பியனரு ளொல்காப் பெரும்பொருள்
அகப்பொரு ளிலக்கண மகப்படத் தழீஇ
இகப்பருஞ் சான்றோ ரிலக்கிய நோக்கித்
தொகுத்து முறைநிறீஇச் சூத்திரம் வகுத்தாங்
ககப்பொருள் விளக்கமென் றதற்கொரு நாமம்
புலப்படுத் திருளறப் பொருள்விரித் தெழுதினன்
மாந்தருந் தேவரும் வாழ்த்தமுக் குடைக்கீழ்
ஏந்தெழி லரிமா னேந்துபொன் னணைமிசை
மதிமூன்று கவிப்ப வுதய மால்வரைக்
குகிரோன் றிருந்தெனக் காண்டக விருந்து
தத்துவம் பகர்ந்தோன் சரணம் பொருந்திய
உத்தமன் புளிங்குடி யுய்யவந் தானெனும்
மூத்தமி ழாசான் மைந்த னித்தலத்
கிருபெருங் கலைஞ் சொருபெருங் குரிசில்
பாற்கடற் பல்புகழ் பரப்பிய
நாற்கவி ராச நம்பியென் பவனே.

(1561) தஞ்சைச் சாசனவரிமால்—பிரதி பக். 95, (1562) நம்பியகப்
பொருட்பிரதி.

ஐயனூர்தனார்.

1563, மன்னிய சிறப்பின் வாணோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவான்
தன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோன்
ஒங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமான்
ஐய னூர்த நகலிடத் தவர்க்கு
மைமறு புறப்பொருள் வழாவின் று விளங்க
வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிதீஇப்
பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் றெரிந்தே.

தண்டியாசிரியர்.

1564, வடதிசை யிருந்து தென்மலைக் கேகி
மதிதவழ் குடுமிப் பொதிய மால்வரை
இருந்தவன் றன்பா லருந்தமி முணர்ந்த
பன்னிரு புலவரின் முன்னவன் பகர்ந்த
தொல்காப் பியநெறி பஸ்காட் பியத்தும்
அணிபெறு மிலக்கண மரிதினிற் றெரிந்து
வடநூல் வழிமுறை மரபினின் வழாஅது
நாரிரண் டெல்லையி னிகவா மும்மைப்
பாரத விலக்கணம் பண்புறத் தழீஇத்
திருந்திய மணிமுடிச் செம்பிய னவையத்
தரும்பொருள் விளங்க யாப்பின் வகுத்தனன்
ஆடக மன்றத்து நாடக நவிறும்
வடநூ லுணர்ந்த தமிழ்தூற் புலவன்
பூவிரி தண்பொழிற் காவிரி நாட்டு
வம்பவிழ் தெரிய லம்பி காபதி
மேவருந் தவத்தினிற் பயந்த
தாவருஞ் சீர்த்தித் தண்டியென் பவனே.

(1563) புறப், வெண், பாயிரம். (1564) தண்டியலங்காரப் பிரதிகள்.

தொல்காப்பியதேவீ

(சமணர்கோயிலுக்குச் செங்கலறுப்பிக்கச் சிவதலத்தார்
'தங்கள் எல்லை' என்றபோது பாடியது.)

1565. வேத மொழிபிசம்பு மேனி சுடர்விழிமன்
பாதந் திருப்பா திரிப்புலியூர்—நாதர்
பரமாம் பரமாம் படுகடலெண் டிக்குங்
கரமா மவர்க்குயிர்ப்பாங் கால்.

அப்புலவர் திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம் அரங்கேற்றும்போது
சிதம்பரத்திற் கயிறுபோட்டுப்பாத்துக் கண்ட கவி.

1566. பாடுவார் பாடும் பரிசில் வரிசையெல்லாம்
ஆடுவா ரன்றி யயலா ரறிவரோ
தோடுவார் காதன்றே தோன்றாத் துணையையர்
பாடுவா ரோரிருவர்க் கிட்ட படைவீடே.

வேம்பையர்கோள்-நாராயணன்
திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கு கைபிற் பொறித்த கல்வெட்டிற்
கண்ட பாடல்கள்.

1567. நற்பந்த மார்வன் மணியன் மகன்மதில் வேம்பையர்கோன்
நற்பந்த மார்தமிழ் நாரா யணனஞ் சிராமலைமேற்
கற்பந்த னீழலில் வைத்த கவித்துறை நூறுங்கற்பார்
பொற்பந்த நீழ லரன்றிருப் பாதம் பொருந்நுவரே.

1568. மாட மதுரை மணலூர் மதில்வேம்பை
யோடமர் சேய்ஞலூர் குணரீந்—நீடிய
நற்பதிக்கோ னாரா யணனஞ் சிராமலைமேற்
கற்பதித்தான் சொன்ன கவி.

இராசபவீத்திரப் பல்லவநரையன்.

1569. இந்தப்பத் தெச்சுரம்
புவிபுகழ் புலமை யலிநய னூலுட்
டண்டலங் கிழவன் றடைவரு கேயி
எண்டிசை மிறைபெய ரிராச பவீத்திரப்
பல்லவ நரையன் பகர்ச்சிறையன் தறி.

(1565) தமிழ்நா. 105; திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம், 2. (1566)
ஷா. 106. (1567-68) S. I. T. IV—A. B. No. 62 of 1888 (1569) நன்
நூல் 359, மயிலைநாதருரை.

இட்டையர்.

[காட்டுவதில் செல்லும்போது ஓளநீநீயர் வினாவுக்கு
முதுநீயர் கூறிய விடை.]

1570. குன்றும் வனமும் குறுகி ¹வழிநடந்து
சென்று திரிவதென்றுந் திராதோ—ஒன்றுங்
²கொடாதாரைச் சங்கென்றுங் கோவென்றுஞ் சொன்னால்
இடாதோ வதுவே யிது.

நீருவாமாந்தூர்க்கலம்பகம் பாடச்சொன்னபோது
அப் புலவர்கள் பாடிய கவி.

1571. தொல்காப் பியதேவர் சொன்னதமிழ்ப் பாடலன்றி
நல்காத் திருச்செவிக்கு நாமுரைத்த தேறுமோ
மல்காப் புனறதும்ப மாபிலத்துக் கண்பிசைந்து
பல்காற் பொருளழற்குப் பாற்கடலொன் றிந்தார்க்கே.

நீருவாணாமலைச் சம்பந்தன் சமுத்திபாடச்சொல்லியபோது
அப் புலவர்கள் பாடியது.

1572. மன்னுதிரு வண்ண மலையிற்சம் பந்தனுக்குப்
பன்னு தலைச்சவரம் பண்ணுவதென்—மின்னின்
இளைத்த விடைமடவா ரெல்லாருங் கூடி
வளைத்திழுத்துக் குட்டா மலுக்கு.

வங்கூர்ச் சீவன்கோயிலில் அப் புலவர்கள்
பட்டினிகிடந்தபோது பாடியது.

1573. தேங்குபுக ழாங்கூர்ச் சிவனையல் லாளியப்பா
நாங்கள் பசித்திருக்கை ஞாயமோ—போங்காணும்
கூறுசங்கு தோன்முரசு கொட்டோசை யல்லாமற்
சோறுகண்ட மூளியார் சொல்.

ஓபளநாதன் என்ற தனிகன் புலவர்களை அவமதித்திகழ்ந்தது
பொறுமற் பாடியது.

1574. ஒருகாலித் தண்டலம்வா ழோபனா தன்வீ
டிருகாலும் பற்றி யெரிசு—அருகாரும்

(1570) தமிழ்நா. 113. ¹வழிநடப்ப, தென்று விடியுநமக் கெங்கோவே.
²கொடாதாரைக் கோவென்றுங் காவென்றுங் கூறின், இடாதோ நமக்கிவ்
விடி—என்பன பிற்காலப் பாடங்கள். (1571) ஷா. 112. (1572-74) தனிப்
பாக்கள்; இவற்றுள் ஒருசில வேறுபுலவரவாக்கென்றுங் கூறுவர்.

கம்பத்தான் வீடுங் கலந்தெரிக மற்றிவர்கள்
சம்பத்தெல் லாமொழிக தான்.

திருநெல்வேலி சேன்றபோது பாடியது.

1575. வேயீன்ற முத்தர்தமை வெட்டினு னோரிடையன்
தாயீன்றமேனி தயங்கவே—பேயாகேள்
எத்தனைநா ளென்றே யிடறுவான் பாகுடத்தை
அத்தனையும் வேண்டு மவர்க்கு.

மதுரையிற் பொய்கையிலி ளுடைதுவைக்கும்போது அது
விலகி நீரில் நழுவியிட அப்போது அவர்கள் பாடியது.

1576. அப்பிலே தோய்த்திட் டடுத்தித்து நாமதனைத்
தப்பினு னம்மையது தப்பாதோ—இப்புவியில்
இக்கலிங்கம் போனாலென் னேகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை.

கூவராயன் பெருமையை வீரசம்புழை அப்புலவர்கள் கூறியவை.

1577. கூவரா யன்தியாகங் கொள்வோம் வலக்கைமுடி
யாவர் தரினுமிடக் கைகொள்வோம்—பூவுலகில்
மின்பணிமின் னூர்மதனா வீரசம்ப ராயநாம்
இன்பமு நேரோ மினி.

1578. மாதா பிதாவுமவன் மன்னுகுரு தெய்வமவன்
தாதா வவனே தருங்கீர்த்திக்—காதாரன
தியாக சமுத்திரன் தண்கூவ ராயன்றன்
ஸகைதனைச் சொல்லவெளி தே.

காட்டுவழிபோம்போது ஒருவன் தன்மக ளோடு
கூடியிருத்தல்கண்டு பாடியது.

1579. மாங்காட்டு வேளான் மகளை மருமகன்பாற்
போங்காட்டி லின்பம் புணர்ந்தானே—ஆங்காணும்
மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிககு.

வறுமைநீங்கத் தெய்வங்களை வேண்டியும் அவர்
அருளாமையாற் பாடியது.

1580. கேட்ட வரமளிக்குங் கீர்த்தியுள்ள தெய்வங்கள்
கூட்டோடு மெங்கே குடிபோனீர்—பாட்டாய்கேள்

(1575-80) தனிப்பாக்கள்; இவற்றுள் ஒருசில வேறுபுலவர்வாக்கென்றுங்
கூறுவர்.

செல்கால மெல்லாஞ் செலுத்தினே மல்காலங்
கல்லானோஞ் செம்பானோங் காண்.

திருவேகம்பழடையநயினோமேற் பாடிய வண்ணம்.
(உடன்போக்கு)

1581. மதுத்தோன்ற வெருத்தபிறை படப்பாந்த ளிடைச்செருகி
வளர்த்தோங்கி முடித்த சுடையார்—காஞ்சனமனையார்
மலர்க்கார்தள் முறுக்கவிழ விதழ்த்தேன்கள் குறித்தொழுகி
மடைத்தேங்கி யடைத்து வருநீர்—போஞ்சுழிவழியே
சிறுத்தாண்டின் முரித்தசுழ வரக்காம்ப லுழக்கியொரு
சிறுச்சேம்பை பொடித்து வெடிபோய்—வீழ்ந்தயலருகே
திடப்பரங்கர் முடக்கமுகின் மடற்கீன்று களித்துவரு
திருக்காஞ்சி புரத்தி றைவரே—காம்பரடியே
குறித்தோர்ந்து தடிக்குருடல் வளைத்தாம்பி முளைத்தனைய
குடைக்காமபு டிடித்து வரும்வே—தாந்தவிர தியீர்
குலக்காந்த னொருத்தனொடு குலக்காந்தை யொருத்தியிரு
குடித்தீவ்ரு விளைத்து மிகுமால்—பூங்கொடியினையாள்
உறச்சேர்ந்து மடித்தலையில் வளர்த்தேன்கள் தமக்குமலள்
உயிர்ப்பாங்கி தமக்கு மலள்பா—தாம்புயமலரே
உலைப்போன்ற பரற்பொதிய னடித்தீய்ந்து விரற்கருகி
உலக்கான்ற சுரத்தில் வருவீர்—¹சேர்ந்துழிதெரிவீரே.

விலிபுத்தூரரைப்பற்றி அவர்மகனார் வரந்தருவார் பாடியவை.

1582. தார காமண வண்டலை தண்டலைச் சனிபூர்
விர நாகவ னொள்பெறு வில்லிபுத் தூரன்
ஊர ராமுடி மண்மிசை யுடாபுகழ் நிறுத்தித்
நீர காணம் பெறுதலின் யாரினுஞ் சிறந்தோன்.

1583. எவகுமிய னிசைபரப்பி வருநாளில்
யாமுரைத்த வீந்த நாட்டிற்
சொருகுரு வரபதிபாட் கொண்டானென்
ஒருவன்மைக் குரிசி றேன்றி

(1581) மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புத்தகசாலையிலுள்ள காஞ்சிப்புராணக் கலித்துறைப்பிரதியிற் கண்டது (செந்தமிழ், தொ-5, பக். 107). ¹தேர்ந்துள்ள

வெங்கலியின் மூழ்காமற் கருடடப்பேர்
வெள்ளத்து விழாம னன்காஞ்
சங்கமென முச்சங்கத் தண்டமிழ்நூல்
கலங்காமற் றலைகண் டானே.

1584. ஆற்றியமெய்ச் செல்வத்தா ளளகையவென்
றிருங்கவினா லமர ளுரை
மாற்றியபொற் றடமதில்கூழ் வக்கபா
கையினறத்தின் வடிவம் போலத்
தோற்றியவக் கொங்கர்பிரான் சூழ்தமிழி
னாட்கொண்டான் சுற்றத் தோடும்
போற்றியவிப் புவிமுழுதுந் தன்றிருப்பேர்
மொழிகொண்டே புரந்தா னம்மா.

1585. பிறந்துய்யக் கொண்டவனிப் பேருலகம்
பெருவாழ்வு கூரு நாளில்
நிறைத்தபுகழ்ச் சனிநகர்வாழ் வில்லிபுத்தூ
ரனைநோக்கி நீயு நானும்
பிறந்ததிசைக் கிசைநிற்பப் பாரதமாம
பெருங்கதையைப் பெரியோர் தங்கள்
சிறந்தசெவிக் கமுதமெனத் தமிழ்மொழியின்
விருத்தத்தாற் செய்க வென்றான்.

காரியாசான்.

1586. பொன்னி நாட்டுப் பொருத்திய ¹புகழோன்
மன்னவர் ²கோமான் வழிமுத லுடையோன்
முத்தமிழ் தெரிவோன் முகரியம பெரும்பதி
³மத்திமத் தலத்தின் மறைபவர் லாழும்
குற்றநில் காட்சிக் ⁴கொறுக்கையர் கோமான்
புத்தன் புதல்வன் ⁵காரியென் பவனே.

(1586) கணக்கதிகாரம் பாயிரம்; சென்னை மியூஸியம் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப்பிரதி. (மியூ. புத்தக அட்டவணை, ii, பக். 473, 546.) ¹புகழ் பெறும். ²சேவை. ³மத்திபத்தன்மை. ⁴கொற்கையர். ⁵புத்தன்புதல்வன் புராரியென் பவனே; புத்த னருளிய புதல்வன் மேன்மைக், கணக்கர் சிரோ மணி காரியென் பவனே.

1587. என்னை லீவைவைத் தியம்புங் கணக்கெல்லாம்
மன்னிலற வோர்க்கு வகுத்துரைத்தான்—ஒன்றுதலாய்
பாரின் முழும பார்த் புதழ்க்கொறுகடைக்
காந்தான் சொன்ன களக்கு.

காளமேகப்புலவர்.

அதிமதுரக்கவிராசன் குதிரை யேறிப் பின்னே காவவாப் பாடியது.

1588. கோக்குதிரை நின் குதிரை கோவன்மு ராவொன்றார்
மாக்கு திரைமெல்லா மண்குதிரை—காக்குதிரைத்
துங்கக் கரைக்கு திரை சொக்கன் குதிரைத்து
ரங்கக் குதிரைகளே யாம்.

அதிமதுரக்கவிராயனுக்குரிய கட்டியநீதை அசநியாடிக் கூறியது.

1589. அதிமதுர மெனவே யதில மறியத்
துதிமதுர மாயெறித்துச் சொல்லும்—புதுமையென்ன
காட்டிச் சரக்குலகிற் காரமில் லாச்சரக்குக்
கூட்டிச் சரக்கெனவே கூறு.

கவிராயர் 'உமகிதுப் பாடத்தேரியுமோ' என்கி காளமேகம் கூறியது.

1590. இம்மென்னு முன்னே யெழுதுறு மெண்ணூறு
அம்மெனவே யாயிரமபாட் டாகாதோ—சும்மா
இதூத்தா விருப்பே நெழுத்தேனே யாயிற்
பெருங்காள் மேகம் பிளாய்.

புலவர்துழுவிற் பாடியது.

1591. சுழியா நியகட லுப்பென்று கன்னூற் கடலின்மொண்டு
வழியும் பொதிய வகையினிற் கால்வைத்து வன்கவிதை
மொழியும் புலவர் மனசுடே யிடித்து முழுவகிமினனிப்
பொழியும் படிக்குக் கவிதாள் மேகம் புறப்பட்டதே.

ஆரூரில் அதிமதுரக் கவிராசனுடன்வந்து
'கோயிலிலே ஒருகவி பாடுக' என்கி காளமேகம் பாடியது.

1592. சேலை புடையதகா தேவரகண் டாகழுநீர்
மாலே யழகா மணிமார்பா—வேலை
அடவகார் புரமெரித்த வாநூரா வீதி
விடவகா பிரிபா விடை.

(1587) மீழுவியம் புத்தகவட்டவணை, i, ii, பக். 475. (1588) தமிழ்நா
207. ¹மணக்குதிரை. (1589—91) தனிப்பாக்கள். (1592) தமிழ்நா. 208

அதிமதுரக்கவிராசன் முதலிரண்டிகளைப்பாடக் காள்மேகம்
துறையடிகளை நிரப்பிப் பாடியது.

1593. நானென்ற நஞ்சிருக்கு நற்சாபங் கற்சாபம்
பாணந்தான் மண்டின்ற பாணமே —தானுவே
சீரானார் வாழ்ந்து ¹சிவனையெ டெப்படிநீர்
நேரானார் செற்ற நினைவு.

திருமலராயன், கங்கை குடத்தில் அடங்கும்படி
பாடச்சொன்னபோது அப் புலவர் பாடியது.

1594. விண்ணுக் கடங்காமல் வெழ்புக் கடங்காமல்
மண்ணுக் கடங்காமல் வந்தாலும்—பெண்ணை
இடத்திலே வைத்த விறைவர் சடாம
குடத்திலே கங்கையடங் கும்.

பிராமணர் அம்மைச்சி வீட்டைப் பிடுங்கியபோது அப்புலவர் பாடியவை.

1595. பெருமாள் திருநாளைப் பேயாக்க வென்றே
வருமாண்டு தோறுமிந்த மாண்பா—ஒருநாளும்
மாக்குதிரை யேற்றியார் மாசனங்கா ளாமணக்குஞ்
சாய்க்குதிரை யேறினார் தாம்.

1596. பாப்புக் குரங்கைப் படையாகக் கூட்டிவந்தீர்
தேப்பெருமா ளேகச்சிச் செல்வரே—கோட்பமைந்த
கொம்மைச்சிங் காரலங்கைக் கோட்டையென்று கொண்டீரோ
அம்மைச்சி வாழ்வா ளாகம்.

சைவர்க்கும் தாதர்க்கும் சண்டையானபோது அப்புலவர் பாடியது.

1597. சீரங்கத் ²தாரூந் திருவானைக் ³காவாரும்
போரங்க மாகப் பொருவதென்—ஓரங்கள்
வேண்டாமி தெல்லாம் விகற்பத் தெரியாதோ
ஆண்டாரூந் தாதருமா னால்.

‘சோங்கத்திற் பிள்ளையார் வருவார்’ என்றதந்திப் பாடிய ஸெண்பா.

1598. தந்தை பிறத்திறவாந் தன்மையாற்ற ன்மாமல்
⁴அந்தம் பிறத்திறக்கு மாநலால் —மூம் தானி
நானிக்கு வில்வேளு மேகலான் னன்மாமன்
காணிக்ஞ வந்திருந்தான் காண்.

(1593-94) தமிழ்நா. 208, 209. ¹சிவனை நீ யெப்படியோ, நேரார் புர
மெரித்த நேர். (1595-96) ஷா. 199, 200. (1597) ஷா. 203. ²தார்க்கூந்,
³காவார்க்கும். (1598) ஷா. 201. ⁴அங்கூற.

ஞானவரோதயர் மதுரைக்குப்போனபோது காளமேகம்
எழுதியனுப்பிய கவிதை.

1599. முதிரத் தமிழ்தெரி நிற்பாட றன்னை முறையறிந்தே
எதிரொக்கக் கோப்பதற் கேழுழு பேரில்லை யின்றமிழின்
பதரைத் தெரிதரக் கோவில்லை யேறப் பலகையில்லை
மதுரைக்கு நீசென்ற தெவ்வாறு ஞான வரோதயனே.

பாகவதரிட்ட சழத்தீக்குப் பாடியது.

1600. தடக்கட விற்பள்ளி கொள்ளுவம் யாமதைச் சங்கரனார்
அடற்புலிக் குட்டிக் களித்தன ராலது கேட்டுநெஞ்சம்
நடுக்கம துற்றது கைகா லெழாநளி னத்தியென்னை
இடுக்கடி பாயைச் சுருட்டடி யேறடி யம்பலத்தே.

கடனடுவிற் செந்தூ னெழப் பாடியது.

1601. சுத்தபாற் கடலி னடுவினிற் றூளி
தோன்றிய வதிசய மதுகேள்
மத்தகக் கரியை யுரித்தவன் மீது
மதன்பொரு தழிந்திடு மாற்றம்
லித்தகக் கமலை செவியுறக் கேட்டாள்
விழுந்துநொந் தயர்ந்தழு தேங்கிக்
கைத்தல மலரான் மார்புறப் புடைத்தா
ளெழுந்தது கலவையின் செந்தூள்.

சந்திரோபாலம்பனத்தில் சீவபரமர்கவும் திருமால்பரமர்கவும்
பாடியது.

1602. இருந்தாரை கேள்வனை யோங்கு மராவை யெழுபுனலைத்
திருந்தாரை வன்னியை முன்முடித் தோன்செய்ய வேளைப்பண்டு
தருந்தாரை நாயகன் சுந்தரன் றூதன் சமரிலன்று
பொருந்தார் புரத்திட்ட தீப்போன் மதியம் புறப்பட்டதே.

பிறவாநெறியார்கூறிய சழத்தியை முடித்துப் பாடிய வெண்பா.

1603. நீரோ பிறவா நெறிகாட்டி யாரொமக்கு
நீரோ சமுசை நிலையிட்டிர்—நீரோவிவ்
விங்களமேன் செய்திர் விடுங்கடுங்காற் றும்மழைகாட்
டுங்கடுநட் புப்பகைகாட் டும்.

(1599) தமிழ்நா. 204. (1600) ஐ. 202. (1601-603) தனிப்பாக்கள்.

நயேற மலேதலுங்கியதாகப் பாடியது.

1604. வாரணங்க ளெட்டு மகமேரு வுங்கடலும்
தாரணியு மெல்லாஞ் சலித்தனவால்—நாரணனைப்
பண்வா யிடைச்சி பருமத்தி னுலடித்த
புண்வாயி லீமொய்த்த போது.

சீவபிரானுகீது உரியனவெல்லாம் வரப் பாடியது.

1605. ஏறு கட்டிய கொட்டி வரங்கமே
நரி ரண்டு முகன்வா யிலாயமே
மாறு கண்ணப்பன் வாய்மடைப் பள்ளியே
வாய்த்த வோடை திருமால் வதனமே
வீறு சேர்திருத் தொண்டனில் லாளுந்தி
வேட்ட நற்கறி காய்க்கின்ற தோட்டமே
நாறு பூம்பொழில் சூழ்தில்லை யம்பல
நாரி பாகர்க்கு நாடக சாலையே.

சேட்டிகள் காளமேகத்தைக்கண்டு தமிழன் பரிபாஷையாகப்பேச
அதுதேறிந்து அவர்பாடியது.

1606. கருந்தலை செந்தலை தங்கா றிரிக்கால் கடையிற்குற்றி
வருந்திக்¹ குடவற்குந் தாட்டிக்குங் கொத்திட்டு மாய்வதல்லாந்
கரந்தைக ளாண்டி லொருக்கால் வருவது கண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங் கொத்துக்கும் வந்தார் பிழைப்ப தரிதென்பரே.

இடைச்சியோருத்தி நீராய்க்கலந்து மோரைக்கோடுத்தபோது
அவர் பாடியது.

1607. காரென்று பேர்படைத்தாய் ககனத் துறும்போது
நீரென்று பேர்படைத்தாய் நீணிலத்தி லுற்றதற்பின்
வாரென்று மென்முலையா ராய்ச்சியர்கை வந்தபின்பு
மோரென்று பேர்படைத்தாய் முப்பேரும் பெற்றாயே.

மாவலிவாணனை அப்புலவர் பாடிய வகை.

1608. சொக்கன் மனுவையினிற் றெண்டர்க்கு முன்னவிழ்த்த
பொய்க்குதிரை சந்தைக்குப் போருமதோ—மிக்க
கரசரணு வந்தக் கருப்பிறத்தார்க் கெல்லாம்
²அரசரணு மாவலிவா ணு.

(1604--607) சுவரிப்பார்கள், ¹குடவலக்கு². (1608) தமிழ்நா. 210.

புலிகீதட்டிச்சிங்கனைப் பாடியவகை.

1609. போன போன விடந்தொ றுந்தலை பொட்டெ ழப்பிறர் குட்டவே
புண்ப டைத்த மனத்த னாகிய பொட்டி புத்திர னத்திரன்
மான வீன னிலச்சை கேட னொழுக்க மற்ற புழுக்கையன்
மாச னும்புலிக் குட்டி சிங்கன் வரைக்கு னேறி யிறங்குவீர்
பேனு மீரு மெடுக்க வோசடை பின்னி வேப்பநெய் வார்க்கவோ
¹பீவி ழிக்கரி யெழுத வோவொரு பீறு துண்ட முடித்தவோ
கான கந்தனில் வைக்க வோவிரு கால்விலங்கிடு விக்கவோ
²காத கங்கொடு சாட வோவொரு காரி யந்தனை யேவுமே.

தீருக்கண்ணமங்கை நம்பிமாரைப் பாடிய வகை.

1610. தருக்குலவு கண்ணமங்கைத் தானத்தா ரெல்லாந்
திருக்குளத்து மீனொழியத் தினுரர்—குருக்கொடுக்கும்
நம்பிமா ரென்றிருந்தோ நாட்டி லழிகுத்தி
தம்பிமா ராயிருந்தார் தாம்.

சுவையப்பநாயனைப் பாடியகவி.

1611. சொருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா சோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்த வாயா புலயா—திருக்குடந்தை
நாயா நரியாவுன் னாயகமுஞ் சேய்வடிவுந்
தூயார்தான் கண்டிலனோ தான்.

வேளாளன் வீட்டிலிருந்ததிலை என்று சொன்னபோது பாடியது.

1612. பாலலகை யன்று பரிந்தளித்த கோத்திரத்துக்
காலமென வந்த வடைக்கலவன்—சூலம்
திருக்கையிலே யேந்துஞ் ³சிவனிருக்க வேளான்
இருக்கையிலே ⁴சாகலா னான்.

கண்ணபுரம் தீத்தானைப் பாடிய வகைகள்.

1613. கந்த ¹மலரயன்றான் கண்ணபுர மின்னருக்
கந்தவிள நீரைமூல யாக்கினான்—சந்ததமும்
தோற்றமுள தீத்தாட்குத் ²தோற்பைமூல யாக்கினான்
எற்றமெவர்க் காமோ வினி.

(1609) தமிழ்நா. 219. ¹பிரிவிழிக்கரி, ²கற்க ரங்கொடு. (1610) ஷை. 216. (1611) ஷை. 215; பிற்காலத்துக் கதையும் பாடமும் வேறுபட்டிள் ளன. (1612) ஷை. 213. ³சிவனறிய, ⁴சாகுடியா னான். (1613) ஷை. 217. ¹மலரயன்றார், ²தோற்பை,

ஒருதழந்தை புலவரைக்கண்டு அஞ்சித் தந்தாயிடம்
அழுதுசெல்ல, அவள்கண்டு 'உன்னைக்கோடுக்க' என்று
கைந்நெரித்தபோது பாடியது.

1614. என்னைக் கொடுத்தா விரக்கமுனக் குண்டாமோ
வன்னக் கமலமுக வல்லியே—துன்னுமதக்
காட்டாளைக் கோட்டுமுலைக் காரிகையே நீபயந்த
கோட்டாளைத் தானே கொடு.

திம்மி என்னுந் தேவடியானைப்பாடிய வசை.

1615. ஏமிரா வோரி யென்பா னெந்துண்டி வஸ்தி யென்பாள்
தாமிராச் சொன்ன வெல்லாந் தலைகடை தெரிந்த தில்லை
போமிராச் சூழுஞ் சோலை பொருங்கொண்டைத் திம்மி கையில்
நாமிராப் பட்ட பாடி நமன்கையிற் பாடி தானே.

தம்மை யிகழ்ந்தவர் ஊர் அழியப் பாடியது.

1616. கோள ரிருக்குமூர் கோள்கரவு கற்றவூர்
காளைகளாய் நின்று கதறுமூர்—நாளையே
விண்மாரி யற்று வெளுத்து மிகக்கறுத்து
மண்மாரி பெய்கவிந்த வான்.

குடவாசல் விண்ணுள் வசை தானேபாடச்சொல்லப் பாடிய கவி.

1617. செக்கோ மருங்குல் சிறுபய ரோதனஞ் சிக்களகம்
¹வைக்கோற் கழிகற்றை யோகுழி யோவிழி வாவிதொ றும்
கொக்கேறி மேய்குட வாசல்விண் ணுள்வரைக் கோம்பியனீர்
எக்கோ படைத்தது நீரே நெருப்பி லெரிந்தவரே.

பாதிவெண்பாவில் திருமாலவதாரம் பத்துமீவா அப்புலவர் பாடியது.

1618. மெச்சபுகழ் வேங்கடவா வெண்பாவிற் பாடியிலென்
இச்சையிலுன் சென்ம மெடுக்கவா—மச்சாகூர்
மாகோலா சிங்காவா மாபாமா ராமாரா
மாகோலா மாவா வாய்.

நாகைக் காத்தான்சத்திரத்தை இழித்துப் பாடியது.

1619. கத்துநடல் சூழ்நாகைக் காத்தான்றன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும் போதி லரிசிவரும்—குத்தி

(1614—16) தனிப்பாக்கள. (1617) தமிழ்நா. 212. ¹வைக்கோல் களின
கற்றை. (1618) அறிமதுரகவிராயர் வினவ இது பாடப்பட்டதென்பர்.
(தனிப்பா). (1619) தனிப்பா.

உலையிலிட ஐரடங்கு மோரகப்பை யன்னம்
இலையிலிட வெள்ளி யெழும்.

புங்கனூர்கிழவன் நடத்திய கலியாணத்திற் பசியால் வருந்திய
ஒருபுலவர் பாடியது.

1620. வெண்ணெயும்பார்த்தன்னைகண்ணெயும்பார்த்துத்தன்மெய்யிற்பட்ட
புண்ணையும் ¹பார்த்த திருநெடு மால்புங்க னூர்கிழவன்
பண்ணையுஞ் ²சேலுக் ஞந்தட நீங்கயல் பாயுநெடுந்
திண்ணையுங் கெண்டை புரட்டுங்கல் யாணத்திற் சென்றவர்க்கே,
ஆசுகவிராச சிங்கம் கடி கையாரைப் பாடியது.

1621. ³செந்தமிழோர் தங்களிரு சீபாத தூளிபொர
வந்த புலவோர்தம் மார்பாணி—கந்தன்
அடிகையா ரப்பரவு மாசுகவி ராசன்
கடிகையார் கோலா கலன்.

பாண்டியராசர் 'ஆர்' என்று கேட்டபோது அப்புலவர் பாடியது.

1622. தென்பா ராளு மறிலிற் குறுமுனி
தெக்கிண கயிலையில்வாழ்
செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன்
திருவா சற்புலவன்
என்பேர் வண்ணக் கட்சிய தன்றி
யெதிர்த்தவர் மார்பாணி
இந்தத் தேசப் புலவர் மனத்துக்
கிட்யென வந்தேன்காண்
உன்பால் யான்வர வாசற் காரர்க்
குத்தா ரம்பண்ணி
யுள்ளுக் கென்னை யழைப்பித் தாசி
ஔரைக்குங் கவிதைகள்கேட்
டென்பால் வரிசைகள் ⁴பரிசுக ணல்கி
யிரட்சித் திடவேணும்
இராமா சீவிலி மாளு பாண்டிய
ராச வரோதயனே.

(1620) தமிழ்நா. 190; சோழமண். சத. 72; ¹பார்க்குந். ²சேலுக் ஞந்மவா
வியுங்கயல் பாயுமவன். (1621) ஐத. 238. ³செந்தமிழோர் தங்கள் சீர்பாத.
(1622) ஐத. 239. ⁴பரிசில்க, பரிசை.

திருவண்ணாமலையிற் பரமேசுரப்புவன் பாடியது.

1623. ¹கண்ணா மதிக்குங் கவிராச சிங்கங் கடந்துதிரு
வண்ணா மலையப்பர் மேல்வண்ணம் பாடிமுத் தாலத்திகொண்
டெண்ணா யிரமட வார்துழப் பல்லக்கி லேறிவந்தான்
உண்ணா முலையெல்லன் மூலக டோறு மொதுங்கினனே.

ஒருவரை விடநீண்ட அஃதிறங்கும்படி
ஆசுகவிராசசிங்கத்தின் மாணுக்கர் பாடியது.

1624. ஆறுமுக னுணை யவனடியார் தம்மாணை
ஏறு மயிலாணை யென்னுணை—வீறுபுகழ்.
தேறு கவிராச ராசன் றிருவாணை
ஏறிய கொம்பா லிறங்கு.

உண்ணுழலை எல்லப்பநயினார் பரமேசுரப்புவனைப் பாடிய வகை.

1625. பாழ்ப்பா மடத்துப் பரமாவுன் பாழங்கவிதை
கேட்பாரெல் லாம்புத்தி கெட்டபேர்—தோட்பாவு
மோணுன விழுந்தாலு முண்டுபரி காரமிது
வாணு ளளவே வரும்.

வாதுங்கராமபாண்டியன் பிரமோத்தரகாண்டம் பாடி
அரங்கேற்றியது.

1626. கறங்குதிரைப் பெருங்கடல்கு ழுனிபுரங்
திகல்கழிந்து கலியை மாற்றி
மறந்திகழ விலங்கிலவேல் வரதுங்க
ராமனியன் மதுரைச சங்குஞ்
சிறந்தவறு காற்பீடர் தனிற் பிரமோத
தரகாண்டங் தென்சொ லாக்கி
அறந்தழைங்குங் கவிஞர்செவிக் காரமுத
மாகவரங் கேற்றி னுணை.

ஷெ பாண்டியன் தேவி பணியாரகீதுடந்துள் மது ராகீது
விடுத்த கவி.

1627. ¹என்னையவ ருமறந்தும் யானவரை
மிகநீனந்திங் கிருந்து வாட
முன்னையனைப் பயன்றானே விப்பிறப்பிற்
செய்ததவ முடிந்த வானே

(1623) தமிழ்நா. 240. ¹கண்ணார்; கண்ணாய். (1624) இருக்காளத்தி
நாதருலா, தூலாசிரியர்வரலாறு, பக். 7. (1625) தமிழ்நா. 241. (1626) பிர
மோத். காண். பாயிரம். (1627) தமிழ்நா. 165. ²என்னையிவ்வா றவர்மறந்தும்.

கன்னன்மத னபிராமன் வரதுங்க
 ராமனியற் காசி நாட்டில்
 அன்னவயற் குருகினங்கா ளினியெவ்வா
 றுயிர்தரித்திங் காற்று மாறே.

1628. செப்பாரு முகிழ்முலையா ரெல்லாருங்
 கணவருடன் சேர்ந்து வாழ
 ஒப்பாரு மில்லாவென் கணவருடன்
 யான்கூடி யுறவா டாமல்
 வெப்பாலு மீகுதாமத் துயராலும்
 நாடோறு மெலிந்து வாடி
 இப்பாடு படவென்றோ விழையவனென்
 தலையோட்டி வெழுதி னானே.

1629. எண்டிசா முகமுட் திங்க ளிளரினா வெள்ளங் காயக்
 கொண்டமால்பெருகுந்தோறுங்கொழுங்கணீர் முலையிற் கோப்பப்
 பண்டிநா மறியாக் காமத் துயரினாற் படுவ தெல்லாம்
 வண்டிகா னுரையீ ருங்கள் வரதுங்க ராம னுக்கே.
 ஐயம்பெருமாள் சிவந்தகவிராசன்.

1630. வையம் புரக்கும் வரராம வழுதி மகிழத் தமிழ்மாரி
 பெய்யுஞ் சிவந்த கவிமேக மருகன்.....ருமான்
 ஐயம் பெருமாள் சிவந்தகவி ராசன் காசி நகரமர்ந்தோன்
 பொய்யொன் றில்லா முததமிழ் தூல் புலவர் புகழப் புகன்றனனால்.

1631. மூன்றுகண் ணனுக்குச் சூல முளரிக்கண் ணனுக்கு தேமி
 ஏன்றவா யிரங்கண் ணனுக் கிலகுவச் சிரமிம மூன்றாம
 தோன்றின தன்னை மூன்றாட் கடைந்தருள் சொழில்வ லாளை
 போன்றவே லாயு தன்சொற் புகழையம் பெருமாள் சொற்றான.

அதிவீரராம பாண்டியன் கூர்மபுராணம்பாடி அரங்கேற்றியது.

1632. கடலக முழுதும் பொதிந்தபேழ் வயிற்றுக்
 கடவுண்மோட் டாமையெம் பெருமான்
 வடமொழி தொகுத்த தெய்வமாக் கணதைய
 வடித்தசெந் தமிழினாற் செய்தான்

(1628-29) தமிழ்நா. 166-67. (1630-31) புருஷவசரிதைப்பாயிரம்.
 (செந்தமிழ். தொ. 6. பக். 82).

படுமதஞ் செருக்கிப் பாகுடல் பிளந்து
படர்சிறை மழலைவண் டோச்சும்
அடுசினக் களிற்று மானவேன் வழுதி
யடலதி வீரபூ பதியே.

1633. எதிர்மலைந் தேற்ற வெஞ்சமத் தரச
நிடுதிறை கடையளந் தறியா
' துரையும் புகாரும் வஞ்சியும் புரக்கும்
மானவேல் வழுதியர் பெருமான்
அதிர்பொலங் கழற்கா லடலதிவீர
னரிறபத் தெரிந்துநன் கிசைத்த
முதுதமிழ்க் கூர்ம புராணமுற் றுணர்ந்தோர்
முத்திவீட் டினிதுவீற் றிருப்பார்.
செ பாண்டியன் நைடதம்பாடி அரங்கேற்றியது.

1634. நிலவுபொழி தனிக்கவிகை நிடதர்கோன்
புகழ்ச்சரித நெடுநீர் வைப்பிற்
புலவர்களி யமுதொழுகு புதுமொழிகூட்
டுணத்தமிழாற் புனைதல் செய்தான்
வலனுயர்த்த வண்ணலஞ்சேல் வான்றொடுபொற்
கோட்டிமய வரையிற் றீட்டி
அலர்தலைமா நிலம்புரக்கு மதிவீர
ராமனிக லரச ரேறே.

அதிவீரராமபாண்டியன்தாய் பாடியது.

1635. செஞ்சுடரின் மைந்தனையுந் தென்னிலங்கை வேந்தனையும்
பஞ்சவரிற் பார்த்தனையும் பாராதே—விஞ்சு
விரதமே பூண்டிந்த மேதினியை யாண்ட
பரதனையும் ராமனையும் பார்.

அறம்வளர்த்தழநலியார்மேந் பாண்டியன் கலம்பகம்பாட, 'அங்குனம்
பாடலாமோ' என்ற புலவர்கீது, அவ்வரசன் கூறியது.

1636. உங்கண் மனத்தெரி யும்புல வீரோளு சீர்மபோங்
திங்கண் மரபினந் திங்களின் கூடச்செம் பூரறமா

(1632-33) கூர்மபுராணம் முதலு முடிவுங் காண்க. (1634) கைடதப்
பாடியும், (1635) தனிப்பர். (1636) தனிப்பர், 163.

துங்கன் மரபினிற் கங்கையுஞ் சூழினன் சோதியன்றோ
எங்கண் ¹மரபொன் நெனக்கவி பாடினம் யாமவற்கே.

தத்துவப்பிரகாசர்

திருவாநூர்க்கொடி இறக்காமல் தகைந்த பாட்டு.

1637. மருவுபுகழ் க்ருஷ்ண ²மகராச ராணை
அரிய வடமலையா ராணை—திருவாநூர்ப்
பாகற் கொடியறுப்பார் ³பாதத் திருவாணை
த்யாகக் கொடியிறக்கா தே.

கிருட்டிணராயரை அம்முனிவர் பாடியது.

1638. ஊழித் துலுக்கல்ல வொட்டியான் றுனுமல்ல
வீழித் துலுக்குவந்து மேலிட்டே—ஆழி
சிறத்தே ராநூர்த் தியாகருடைப் பூசை
இறந்ததே கிருட்டிணரா யா.

இதுகேட்டு ராயர் ⁴சிரிபட்டரை மாற்றியபோது ஷெயர் பாடியது.

1639. உண்ட வயிற்றி லுமிக்காந்த லிட்டதே
தொண்டரே வீழித் துலுக்கரே—பண்டெல்லாம்
அப்ப ⁵மவலென் ளதிரசமுந் தோசைகளுங்
கப்புவது போச்சே கவிழ்ந்து.

சாளுவநாயக்கர் படுத்திக்கொள்ளச் சொன்னபோது ஷெயர் பாடியது.

1640. மூட்டை கலம்புழுதி மூங்காலுஞ் சுத்தப்பாழ்
வீட்டை விடுதியாய் விட்டாயே—போட்ட
தடுக்கெல்லாம் பீற றலையணையோ வைக்கோல்
படுக்கலா மோசொல்லப் பா.

தத்துவப்பிரகாசர்பாட்டைக்கேட்டுத் திருத்தோணியப்பர் பாடியது.

1641. சூட்டுதற்கோ பின்னா ப்பாண் டியனா ரில்லை
குறும்பியள வாக்காகைக் ⁶புழித்துத் தோண்டி
⁷எட்டிநா வறுப்பதற்கோ வில்லி யில்லை
யிரண்டொன்றா மயிரைமுடிந் திறங்கப் போட்டு

¹மரபுன் நெனக்கவி. (1637) தமிழ்நா. 225. ²மகாராய ³பாதந். (1638-39) ஷா 226, 227. ⁴சிலபட்டரை. ⁵மவலென் றதிரசமுந். (1640-41) ஷா 228, 230. ⁶குறித்துத்; குடைத்து. ⁷எட்டிநாம; டுறுப்பதற்கோ.

வெட்டுதற்குக் கவியொட்டக் கூத்த னில்லை
விளையாட்டுக் கவிப்பாட்டு விரைந்து பாடித்
தெட்டுதற்குத் தமிழறியாத் துறைக ளுண்டு
¹தெல்லடித்துப் புலவரொனத் திரிய லாமே.

‘தத்துவப்பிரகாசபண்டாரத்துக்கு இலக்கணம் வநமோ’
என்றபோது அவர் பாடியது.

1642. கவடிகளா கத்திரியுங் கள்ளர்கா ணன்னூற்
சுவடியிருந் தாவதென்ன சொல்வீர்—சுவலயத்துக்
காட்டுக் கெறித்தநிலாக் கண்ணிரண்டு மில்லாதான்
வீட்டுக் கெறித்த விளக்கு.

தத்துவப்பிரகாசர், ‘கூத்தனூரப்பன் வாலகோகிலங்கவிகள் எப்படி’
என்றுகேட்டபோது சொல்லியது.

1643. மன்கவி தாவும் பொழிற்கூத்த னூரப்பன் ²வாய்தலைமன்
தன்கவி தெள்ளிய பால்வால கோகிலந் தானுரைத்த
நன்கவி பாலுக் கிடுசர்க் கரைக்கவி நாங்கன்சொல்லும்
புன்கவி யுப்பொடி காயமென் றேசொல்லிப் போற்றுவமே.

ஒட்டக்கூத்தன் என்றோரு புலவன்வர ஷெபுலவர் பாடியது.

1644. பறியாரோ நின்வாயிற் பல்லதனைப் ³பாரோர்
முறியாரோ நின்முதுகின் முள்ளைச்—சிறியவொரு
மட்டப்பேர் போதாதோ வாக்கிதுவே யானக்கால்
ஒட்டக்கூத் தன்ற னுனக்கு.

ஒருவன் புடவைதரப் பார்த்துச் சொல்லியது.

1645. வெற்றிப் பாடுங் குணப்பாடும் வீரப்பாடி மொருகவியிற்
தெற்றிப்பாட வதுகேட்டுச் சீநக்கரசர் துகிலீந்தார்
பற்றிப் பார்க்க வதனுடே பலதே வீசர் வீற்றிருந்தார்
சுற்றிப்பார்க்கப் பயப்பட்டுத் தூரவைத்துத் தொழுதோமே.

திருவாநூர் நாகரசநம்பிசெய்த குற்றம் கிள்ளைக்குச்சொல்லு பித்துத்
தலத்தார் இராயருகீது அறிவித்தது.

1646. மூன்றா ளறுபத்து மூவருந் தாரவரில்
இந்நா ளிரண்டுபே ரேகினுர்—கன்னுன்
நருக்குகின்றான் விற்றுவிட்ட நாகரச நட்டி
இருக்கின்றான் கிருட்டிணர மா.

¹தேசமெங்கும் (1642) தமிழ்நா. 237. (1643 45) ஷ. 232-234. ²வாழ்
சிலவன். ³பாடுவார். (1646) ஷ. 189.

கச்சியப்பனை உதைத்த புலவன் பாடியது.

1647. மண்படுமோ வெய்யிலிலே வாடுமோ புல்லரிரு
கண்படுமோ வெப்போதுங் கற்றவர்க்குப்—பண்புடனே
மெச்சியப்பா லுங்கொடுக்கும் வீறுவல்லைக் காளத்திக்
கச்சியப்ப னையுதைத்த கால்.

ஒருபுலவன் வண்டியூர்க்கேழுந்தருளப்பண்ணுகிற
மண்டபத்திற் பாடியது.

1648. அடும்போதுஞ் சொல்லில்லை யென்று மடுஞ்சோ
றிடும்போதுஞ் சொல்லில்லை யென்றுங்—குடும்பமெனும்
பேய்க்கொளித்துப் போகின்றேன் பேரையூ ராதிபனே
தாய்க்கொளித்த சூலுண்டோ தான்.

இதுகேட்டு வேட்பத்தூர்ப் பிராமணப்பிள்ளையன் பாடியது.

1649. ஒன்று மறியோநா மும்மாணை யப்பரே
சென்று தொழில்புரியுஞ் சீர்பதியார்—கன்றக்
கயிற்றினுற் கட்டிக் கதவுபடத் தெற்றி
இயற்றினு லென்செய்வோம் யாம்.

ஒரு தாதியைப் புலவனொருவனுக்கு அளிப்ப அவளுடலிற்சோல்லியது

1650. முன்னு ளிருவர் முயங்கும் படிகண்டு
மன்னு ¹பணிதவிர்த்து வாழ்வித்தாய்—துன்னார் தஞ்
²சேனைகண் டாலிக்குஞ் செம்பியர்கோன் செங்கண்விழித்
தானைகண் டார்தா மவர்.

உதீசுதேவர்.

1651. வையக மடந்தை வாழ்முக மாகிய
மைவளர் தொண்டையம் பதிக்கு வடாஅது
கன்னி காரத்து மன்னிய பெரும்புகழ்ப்
பழியில் பங்குடிப் பையூர்க் கோட்டத்
தொழியாச் சீர்த்தியொடு வழியறம் பயப்பினும்
ஆங்கவை கருதா வன்புகொ ளியல்பிற்
முங்கா வீகைச் சான்றோர் குழீஇய
காரணி செந்நெற் கழனியம் படப்பை
ஆரணி நெடுந்துறை யார்ப்பா கைக்கோன்

(1647—49) தமிழ்நா. 196—198. (1650) ஐ. 173. ¹பணிதவிர்த்து.
²சேனைகண்டா லாலிக்குஞ். (1651) திருக்கலம்பகப்பாயிரம் (எட்டுப்பிரதி),

அரசர்க் கரசெனு முரைசால் பெருமையிற்
 ருவில் வடபான் மொழிதலை மணந்த'
 தேவ னென்னுந் தென்றிசைப் பெரும்பெயர்
 மாவண் டமிழின் வாதுநெறி பயின்ற
 சாவக நிலையோன் சாக்கிய குடாரன்
 காதல் சார்ந்து மேதகப் புனைந்த
 திருமலி பிண்டித் தெய்வ நாயகன்
 அருமலர்ச் சேவடிக் கமர்ந்தன னணிந்த
 தொன்மலர்க் கலம்பகத் தூய மாலை
 பன்முறை யோதுநர் பழிச்சுந் ரெல்லாம்
 சேதியம் பெருநெறி சேர்குவர் விரைந்தே.

வேம்பத்தூர்ப் புலவர்களும் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களும்.

1652. திருமருவு பஞ்சலக் கணவேலை பொங்கிச்
 செழிக்குமிரு நிதிகொழிக்கும்
 தென்னிம்பை நகரமதில் வாழுமந் தணரிற்
 சிறந்தசெவ் வைச்குவொர்
 சுருதிபுகழ் பாகவத பெளராண மோதினர்
 துலங்கும்வா சிட்டமதனைச்
 சொல்லினு ராளவந் தார்மாத வப்பட்டர்
 சொன்னதிரு விளையாடலும்

புகழ்ச்வுந் தரியலகரி
 பெருநாமிகு கவிராச பண்டிதர் புகனறனா
 பிரதாபமிகு திருநெல்வேலிப்
 பெருமா லையன்சொனான் நெல்லையங் கோவைப்
 பிரபந்தவகை புகழ்பெருகவே,
 சேவ்வைச்சூடுவார்.

1653. கதிக்குமறு பிறப்பொழித்துக் கதிகொடுக்கும்
 பாகவத கதையை முன்னம்
 மதிக்குமுயர் வடமொழியாற் புனைந்தருளவ்
 வியாதமுனி லரணே மீள

(1652) செந்தமிழ், தொ-4, பக். 370; திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடல், (1653) ஷே, ஷே, பக். 409,

உதிக்குரிம்பை மாதவபண் டிதச்செவ்வைச்
சூடியென வுலகு போற்ற
விதிக்குமறை யவர்குலத்திற் றேன்றியருந்
தமிழாலும் விளம்பி னானே.

ஆளவந்தார் மாதவபட்டர்.

1654. தாளவந்த மலரோன்றன் மனத்துதித்த
வசிட்டனயன் றன்பாற் கேட்டு
நாளவந்தான் போகாத விராமனுக்கங்
குபதேச நல்கி யிங்கே
யாளவந்தான் வீரையின்மா தவபட்ட
னம்சவவ தார மாகி
மீளவந்தான் வந்துதமிழ் வசிட்டரா
மாயணமும் விளம்பி னானே.

பெரும்பிறப்புலியூர்நம்பி.

1655. பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினோம்—பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கும்
என்ன குறையுண் டெமக்கு.
1656. அம்பதமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோன்
நம்பெரும்பந் றப்புலியூர் நம்பிவியந்—தெம்பெருமான்
ஆதிவிளையாட லறுபத்து நான்கினையும்
ஒதி முடித்தா னுவந்து.
1657. கார்வளங்கொள் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுரைத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாம்
சீர்தகுதென் சல்லிநக ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
ஆர்புனைவான் விளையாட லறுபத்து நான்கன்றே.

வீரைக் கவிராசபண்டிதர்.

1658. இன்ன தன்மைய நூலினைக்கவி ராச ராச வரோதயன்
மன்ன னம்பிர மாகி ராயன் வடித்த ரும்பொருள் கூறவே

(1654) ஞானவாசிட்டம், இறுதி. (1655—57) திருவாலவாயுடைமார்
திருவிளையாடல் இறுதி. (1658) செளந்தரியலகரி 5.

கன்ன லஞ்சில வேனெ னுங்கவி ராச பண்டிதன வீரையான்
சொன்ன யம்பெறு காவி யக்கவி சொல்லவென்று தொடங்குவான்

கவிராசபண்டிதர்மகனார் வீரை அம்பிகாபதி.

[தென்காசி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கருவை என்ற நாலூர்ப்பெயரும்
இந்நாலூர்ச சுவாமிபெயரும் அம்மைபெயரும் அமைத்துப்பாடும்படி
பாண்டியன்கூறப் பாடியது.]

1659. இலகே முகிலத்தர் சொக்கர்முத் தீச ரிபந்தொழுவுவர்
கலேதேர் தென் காசி மதுரைநெல் வேலி கருவைவந்த
பலகேள்வ ருள்ளிரெம் பங்குநிற் பீர்வந்து பாதந்தொழ
உலகே கயற்கண்ணி யேவடி வேயெங்க ளொப்பினையே.
1660. கண்ணூறு சாத்து மரியயன் போற்றுங் கழைமுத்தற்குப்
பண்ணூறு சொல்வருக் கக்கோவை தன்னைப் பரிவுடனே
வெண்ணீ றணியம்பி காபதி வீரையில் வேதியன்சொற்
றொண்ணூறு மெட்டும் படிப்பார் தமக்கில்லைத் துன்பங்களே.

நல்லூர் வீரை ஆசுகவிராசர்.

1661. தண்கவிகைக் குரிசிலரிச் சந்திரன் றன்
சரிதமதைத தாரணிபோர் விருப்ப மெய்த
வண்கவிஞர் வகைவகையே வகுத்துரைத்த
வடமொழியுந் தென்மொழியின் வழுவீ லாத
வெண்கவியுங் கண்டரங்கின் மாத ராடல்
விதவகேட்டு மழையெனவே வெருண்டு சோலைக்
கண்கவிகள் குதிபாயு நல்லூர் வீரைக்
கவிராச னேவிருத்தக் கவிசெய் தானே.

சைகவிராசர் அரிச்சந்திரபுராணம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1662. விதியினர சிழந்தவரிச் சந்திரன் றன்
வியன்கதையாம் வெண்கவியை விருத்த மாக்கி
அதிவிதமாங் கவியுதத்தில் வருச காத்தம
ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத் தாறிற்

(1659) சேதுநாடுந் தமிழும், பக். 12. (1660) தஞ்சைச் சரசுகவதிமால்-
பிரதி. (1661-62) அரிச்சந். புரா.பாயிரம்.

சதுமறைதேர் புல்லாணித் திருமான் முன்னே
சக்கரதீர்த் தக்கரைமேன மண்டூபத்துக்
கதிதருசீர் நல்லூர்வாழ் வீரை யாசு
கவிராசன் கவியாங்க மேற்றி னானே.

கேயாகாரர்.

1663. பேதையர் பித்த ரறியாத பாலர்சொற் பேதங்கொள்ளார்
ஒதினுங் குற்றந் தெரியார் பெரியவ ரோங்கிடப
கேதனன் பற்று மறவாத தேவைக் கெயாகாரன்றோல்
வேதியன் சொற்ற வுரிச்சொற் பனுவலு மேம்படுமே.
1664. மேவு மரும்பொரு ளந்தாதி கேட்டிந்த மேதினியோர்
தாவும் வினைகெடச் சாற்றிய தென்றமிழ்த் தேவைமன்னு ம்
கோவை யிராமேச் சுரக்கோவை சொற்ற குருபரன்மற்
ரேவுத லின்றி யமைத்தான்பத் தாவ தொலியியலே.

பகழிக்கூந்தர்.

1665. மாரனா மெனவடிவு கொண்டசீ வகசரிதை
மாமுனி யுரைத்தசித்தா
மணியிற் பெருங்கதை யெவர்க்குமள விடவொனா
மற்றது தனைச்சுருக்கிச்
சேரநா னென்னுடைய புன்சொற்க ளாயினுஞ்
செப்பு வனெனவிரும்பிச்
செந்தமிழ்ப் பாவாணர் திருவுளக் கருணையென்
சென்னியுற வைத்துரைத்தேன்
ஆரநாண் மலர்நெட் டிதழ்க்குவளை யகவயலி
லகடுநொந் தொருகோடிசங்
கடைகிடக் கக்குருகு பெடைபெனச சிறகா
லனைத்திடுஞ் செம்பிநாட்டு
வீரநா ராயணச் சதுர்வேத மங்கலம்
விளங்கவே வந்தநெடுமால்
வேதியர் குலாதிபதி தர்ப்பா தனன்புதல்வன்
மிக்கபக ழிக்கூத்தனே.

(1663—64) கெயாகரரிகண்டு (செந்தமிழ் தொ. 5, பக். 122), (1665) சீவகசித்தாமணிச்சுருக்கம், செந்தமிழ், தொ. 5, பக். 182.

1666. கொல்லையி லிரும்புனக் குற்றியை யடைந்தபுற்
கோடாதெனப் பழைமைநூல்
கூறுந் திறத்தைக் குறித்துக் கருத்துடன்
கூறினே னென்னுடையபுன்
சொல்லையும் பொருளையுங் காதையிற் படுவழுத்
தொகையை யு மளந்துகண்டு
சோர்வுரைக் கப்பெரும் பாரமோ பணைமுலைத்
துடியிடைப் பவளவாய்வுண்
முல்லைநகை யங்கயற் கண்ணுமை மடந்தையுடன்
முன்னே முளைக்கும்பிரான்
முடிசூடு மெம்பிரான் மூவாத தம்பிரான்
முத்தமிழ்ச் திருவாலவாய்
எல்லைதனின் மதுரைமா நகரியி லிருந்திவை
யெடுத்துரைத் தேனாகலால்
இத்தல விசேடத்தை யெண்ணியும் பெரியோர்க
ளிகழ்ப்ப டார்காணுமே.

1667. செந்தமிழ்க்கு வாய்த்ததிருசு செந்திற் பதிவாமும்
கந்தனுக்குப் பிள்ளைக் கவிசெய்தான்—நந்தேர்
திருமாதா சேர்மார்பன் தோர்ப்பாகற் கன்பு
சருமால் பகழிக்கூத் தன்.

சிதம்பரபுராணஞ் செய்யப்பட்ட காலம்.

1668. சூழு மாகடற் புடவியாள் சுடர்முடிச் சகந்தி
ரேழு நூறுடன் முப்பஃ தியைந்தவாண் டெல்லைத்
தாழு மாமதுச் சடைமுடித் தனிமுத லென்றும்
வாழு மம்பலப் பெருமையை வழுத்தலுற் றனன்யான்.

பரஞ்சோதி.

(சிதம்பரப்பாட்டியலாசிரியர்)

1669. சிதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தான் றம்மூற்
சிதம்பர புராணமுதற் செய்து—விதம்பெறுநீர்
சேர்ந்த புராணத் திருமலைநா தன்றுவக்தாற்
சார்ந்தபரஞ் சோதியென்பான் றான்.

(1666) சீவகசிந்தாமணிச்சுருக்கம். செந்தமிழ், தொ. 6, பக். 183.
(1667) திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ் பாயிரம். (1668) சிதம்பரபுராணம்,
பாயிரம். (1669) சிதம்பரப்பாட்டியற்பாயிரம்.

1670. பாடலாஞ் செந்தமிழைப் பாடி யானருளைக்
கூடலா மின்பதலங் கொள்ளலாம்—பேடனாய்
நாட்டியசீர்ப் பாவினங்க ண்டிஞ் சிதம்பரப்
பாட்டியலைக் கற்றார் பயன்.
1671. பூமன்னு பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்டான் கச்சிப்
புகழ்புனை தத் துவருனப், பிரகாசமாய் வந்து
பாமன்ன வுரையென்ன வவனருளா லவன்றன்
பதம்பரவிச் சிதம்பரப்பாட் டியலெனப்பேர் வகுத்தான்
மாமன்னு சிதம்பரபு ராண முத னூலும்
மதுரையுலா வும்பகர்ந்தோன் மருவுகுல மைந்தன்
தேமன்னு புராணகலை பலதெரி புராண த
திருமலைநா யகனருளின் தேசபூண் டோனே.
1672. பாடி முறைமைக்கும் பன்னு தமிழ்தெளிந்து
சூகிம் பனுவற்குச் சொற்பொருள்க—ஊதிதற்கும்
எண்ணிலராய் நின்றரு மிந்நூல் வினவினரேற்
கண்ணிலான் காட்சியது காண.
- வரதராசர் பாகவதம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.
1673. ஆயுமறை யோரெண்ண வருஞ்ச காத்தம்
ஆயிரத்து நானூற்றே டறுபத தஞ்சாம்
தூயசுப கிருதுதனின் முதன்மா தத்திற்
றுலங்குரு வாரத்துத் திராட நாளில்
நேயமுட னெல்லிநகர் வரத ராசன்
நிகரிலரங் கத்திலர வணையி னேங்கும்
நாயகன்முன் னறிஞர்மகிழ் திடவே வாச
தேவகதை யாங்கேற் றிலனுற் றானே.
- அரசகேசரி இரகுவமிசம் பாடி அரங்கேற்றியது.
1674. வன்றிசைக் காளித்தாசன் வடமொழி
தேன்றி சைத்தமி ழானனி செப்புசேன்
நன்றி சைக்கு முரைவழி நன்னெடுங்
சூன்றி சைப்பது பொலுங் குறிப்பரோ.

(1670-72) சிதம்பரப்பாட்டியற் பாயிரம். (1673) வரதராசர்பாகவதம்.
பாயிரம். (1674) இரகுவமிசம் பாயிரம்.

1675. இன்ன காதை யியன்ற விரும்பொருள்
துன்னு செஞ்சொற் றுகடபு தூயநூல்
பன்னு செஞ்சொற் பரராச சேகர
மன்ன னின்ப மனங்கொள வாய்த்ததே.

சேகராசசேகரன் தட்சிணைகலாசபுராணம் பாடியது.

1676. மணிரிதக் கண்டன் மாண்புறு கயிலையின்
அணிரிதக் கொடுமுடி யாயிரத் தோர்முடி
படவர சொதுங்கப் பறிதரு மிலங்கை
வடகட னடுவண் மாதிர மதிப்ப
வருமுக் கோண மலைதென் கயிலை
பரனரு ஞருத்திரர் பதினொரு பேரும்
ஒருபது முகுத்தரு மொன்பது விரிஞ்சகும்
வருகடற் கடகமும் வழங்கிய மீனமும்
திருமலை தழுவிய தேசமுக நிருதனும்
பொருமத மலைகரிப் புரவலர் பலரும்
பூசையோ டிறைஞ்சிய புராண நூற் கதையை
ஆசறு தமிழி லறைகுதி யென்ன
அருமறை யுபரிட மாகச் சோதிடம்
விரிகலை பலவும் விளங்கிய குரவன்
சேயினுந் திறலான் சிவநெறித் தவமுனான்
தாயினு மினியான் தயாகிதி யனை யான்
மூப்புரி நூற்பயன் மூரிய தாமன்
செப்பருஞ் சைவ ராச பண்டிதன்
அந்தா தித்தொடை யடிகொடு தொடுத்தா
நந்தா விருத்த நவையறக் கூறினை
நன்னு டடைந்த நாரியர் கோமான்
பொன்னு டடைந்த பொருவரு காதலன்
மருவலர் தங்களை மாரிலத் திருத்திப்
பொருவரு புலியை யொருகுடைப் புரப்போன்
தென்னிலங் காபுரி திணைதொறு மருவும்
மின்னிலங் கியவேல் வேலாம் புயத்துப்
பாவா முடித்த பார்முழு தாண்ட
விடலாண் வயமா விளங்கிய ஞாடியான்
சிங்கை யாரியன் சேது காவலன்

(1675) இரகுவமிசப்பாயிரம், (1676) தட்சிணைகலாசபுராணம் பாடியது

கங்கை நாடன் கற்றவர் திலகன்
ஆயுண் மறையுட னரிய சோதிடம்
பாய்திரைக் கடலுட் பலவு முணர்ந்தோன்
ஒப்பிலா முத்தமி மோர்ந்த
செப்ப ருஞ்செக ராசசே கரணே.

அந்தக்கீகவி வீரராகவழதலியார் கச்சியிநீபடிந்தபோது
கந்தபுராணம் கச்சியப்பர் பாடியது.

1677. பொங்குதமிழோத்தியில்வாழ் தசரதனென்
பாணிடத்தும் பூதூர் வேந்தன்
துங்கவடு கன்னிடத்தும் வீரரா
கவரிருவர் தோன்றி னூரால்
அங்கொருவ னொருகலைமா னெய்திடப்போய்
வசைபெற்று னவனி யின்பால்
இங்கொருவன் பலகலைமா னெய்திடப்போய்க்
கல்வியினு லிசைபெற் றுனே.

அந்தக்கீகவி இராமாயணம் அவநானித்துச்சேர்ந்நபோது
பரரச்சிங்கம் பாடியது.

1678. இன்னங் கலைமகள் கைம்மீதிற் புத்தக மேந்தியந்தப்
பொன்னம் புயப்பள்ளி புக்கிருப் பாளைன்ன புண்ணியமோ
கன்னன் களந்தைக் கவிவீர ராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்ச மேடெனக் கற்றான் கனமுத் தமிழையுமே.

அப்புலவர் பாடிய, நீட்டுக்கவி கொப்பற்றி நிரஞ்சனநாதர் கூறியது.

1679. தீட்டுக் கவியென்று சொல்வர் சிலரந்தத் தீட்டுக்கவி
காட்டுக் கெறித்த நிலவாகிப் போஞ்செங் கனகரத்னச்
சூட்டுக் கிரீட மூடிவேந்த ருற்பத்தி சூறைகொள்ளும்
நாட்டுக் கிலக்கியங் கவிவீர ராகவ னற்கவியே.

திருவாருலாப் பாடியது.

1680. தென்னுதமிழாநூற் தியாகேசர் மெய்யன்பு
கொன்னுங் காலையுலாக் கூறினனூல் உள்ளக்
ருவிவீர ராகவன்சொற் கூடிற் புலவீர்
கவிவீர ராகவன்சொற் கண்டு.

(1677) தமிழ்நா. 242, (1678) ஐ. 244, (1679) ஐ. 255, (1680)
திருவாருலா இல.தி.

ஆநுநலாக்கேட்பே பாராசசேகரன் பாடியது.

1681. புவியேர் பெறுந்திரு வாரு நுலாவைப் புலவர்க்கெலாம்
செவியே சுவைபெறு மாறுசெய் தான்சிவ ஞானவனு
பவியே யெனுநங் கவிவீர ராகவன் பாடியநற்
கவியே கவியவ னல்லாத பேர்கவி சுற்கவியே.

ஐ. உலாப்பாடியபோது கயத்தாற்று ராசா பாடியது.

1682. ஒட்டக்கூத் தன்கவியு மோங்கியகம் பன்கவியும்
பட்டப் பகல்விளக்காய்ப் பட்டவே—யட்டதிக்கும்
வீசங் கவிவீர ராகவனும் வேளாளன்
பேசங் கவிகேட்ட பின்.

கவிவீரராகவழதலியார் வண்ணம்பாடியபோது
பாராசசிங்கம் பாடியது.

1683. வீரகன்முத் தமிழ்க்கவி வீர ராகவன்
வரகவி மாலையை மதிக்கும் போதெலாம்
உரசனும் வாணனு மொப்பத் ¹தோன்றினுந்
சிரகர கம்பிதஞ் செய்ய லாகுமே.

ஐ. புலவர் பாடியவை.

1684. இம்பர்வா நெல்லையிராமனையே பாடி
என்கொணர்ந்தாய் பாணரீ யென்றாள் பாணி
வம்பதாங் சுளபமென்றேன் பூசு மென்றாள்
மாதங்க மென்றேன்யாம் வாழ்ந்தே மென்றாள்
பயிசீர் வேழமென்றேன் நின்னு மென்றாள்
பகடென்றே னுமுமென்றாள் பழனந் தன்னைக்
கம்பமா வென்றேனந் களியா மென்றாள்
கைம்மா வென்றேன் சும்மா கலங்கினுளே.

1685. கலைமகளு நாணிநின்று கைகட்டிப் போற்றச்
சிலைமதவேள் முன்கணையே தாங்கக்—குலமருவு
கொம்மைச்சிங் காரமுலைக் கோதி நிருப்பனங்காட்
டம்மைச்சி வந்தா ளதோ.

(1681—82) தமிழ்நா. 251, 257. (1683) ஐ. 245. ¹கூடினாற்.
(1684—85) தனிப்பா.

அந்தக்கக்கவி இறந்தபோது கயத்தாற்றுராசர் பாடிய
கையறம்.

1686. இன்னமுதப் பாமாரி யிவ்வுலகத் திற்பொழிந்து
பொன்னுலகிற் பெய்யப் புகுந்ததால்—மன்னும
புவிவீர ராகமன்னர் பொன்முடிமேற் சூட்டுங்
கவிவீர ராகவமே கம்.

1687. தோற்றா தொழிந்திருந்த தூலக் கவிகளெல்லாம்
மேற்றா ரகையின் விளங்கியவே—ஏற்றாலுங்
கன்னுவ தாரன் கவிவீர ராகவனும்
பொன்னருஞ் செங்கதிரோன் போய்.

1688. முன்னாட்டுத் தவமுனியுஞ் சேடனு'வான்
மீகனுமே முன்னில் லாமல்
தென்னாட்டு மலையிடத்தும் பாரிடத்தும்
புற்றிடத்துஞ் சென்று சேர்ந்தார்
இந்நாட்டுப் புலவருனக் கெதிரிலையே
கவிவீர ராக வாரீ
பொன்னாட்டுப் புலவருடன் வாதுசெய்யப்
போயினையோ புதுவா வாயே.

திருக்குருகைப்பெருமாட்கவிராசர்.

1689. இருக்குமுதற் பணுவலினு வியற்றமிழ்தோர்
நாவீற னென்னு மேன்மை
யருட்புயலைப் புகழ்புலமைத் திருக்குருகைப்
பெருமான்பே ரன்பு கூறும்
தருக்குலவும் பொழிற்குருகா புரிவணிகன்
சடையனிகைத் தமிழ்த் சாற்றித்
திருக்குருகைப் பெருமாள்வண் கவிராச
னெனப்புனைபேர் சிறந்த தொன்றே.

சுட கவிராசர் தருகாமான்மியம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1690. அறந்திகழாண் டவையெழுநூற் றிருபான் மூன்றில்
அனிகினர்கார்த் திகைமாத மெட்டில் வாழ்வு

சிறந்திடுதிங் களிஞ்ஞத் திரத்தி லேகா
தெசியின்ம காமூர்த்தந் திருந்த முற்றத்
துறந்தவரெண் மகிழ்மாறர் திருமுன் னேதிச்
சுருதியுடன் மிருதியுஞ்சொற் றமிழின் வாய்மை
பிறந்தபெருங் காப்பியமூந் தெரிந்தோர் கேட்கும்
பெற்றியுட னரங்கேற்றப் பெற்ற தன்றே.

ஷை கவிராசர் மாறனலங்காரம் இயற்றி அரங்கேற்றியது.

1691. உலகம் யாவையு முறுபயன் வீனப்பான்
அலகில் சோதி யணிகிளர் திருவுரு
உணர்வுயி ரெனக்கலந் துத்தமர் ரித்தர்
கணமக லாதபொற் கவின்பதி நின் று
முரவுநீர் வளைத்தவொன் பானுட் டென்புலப்
பாதகண் டத்துப் பழம்பதி யெனப்புகும்
விண்டொட நிவந்த பொழில்வட வேங்கடந்
தெண்டிறை சுறங்குதென் குமரியென் றுயிடை
அமிழ்தினும் வான்சுவைத் தாகிய மும்மைத்
தமிழ்தெரி புலமைச் சான்றோர் மதிக்கும்
முதுமொழித் தெண்டி முதனூ லணியொடும்
புதுமொழிப் புலவர் புணர்த்திய லணியையும்
தனதுதுண் ணுணர்வாற் றருபல வணியையும்
மனதுறத் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும்
பொதுவியல் பொருள்சொல் லணியெச்ச வியலெனச்
சுதர்பெற விரண்டிடந் தழீஇயசார் பெனலாய்க்
காரிதந் தருள்கலைக் கடலியற் பெயர்புனைந்
தாரியர் துவன்ற வவைக்களத் துரைத்தனன்
சிற்குணச் சீரி வாதனின் னருளால்
நற்பொருண் மூன்ஹய நலனுற வுணர்வோன்
பெருநிலம் புகழ்திருக் குருகைப் பெருமான்
அருள்குரு கூர்வரு மனகண் செழுந்தேன்
மருக்கமழ் சீரகத் தார்வணி கன்புகழ்த்
திருக்குரு கைப்பெரு மாட்கவி ராயன்
அருட்குணத் துடன்வளர் சடையன்
பொருட்டொடர் நலம்புணர் புலமை யோனே.

ஷ்ட கவிராசர்மேல் அபியுத்தர் ஒருவர் பாடியது.

1692. நேற்றுப் பிறந்து வரும்பாலி யான நிலாநெருப்புக்
காற்றும் படிதொங்க றந்தில னேயருட் கூடற்சங்கந்
தோற்றும் படிசொன்ன சொன்னாற்பத் தொன்பதை யைம்பதெ
சாற்றுந் திருக்குரு கைப்பெரு மாணஞ் சடைக்குட்டியே. [ன்று

மாறனலங்காரவுரையாசிரியர்—பேரை இரத்தினகவிராயர்.

1693. தருகாள மேகங் கவிராச ராசன் சடையனன்பாற்
குருகா புரோசர் புனையலங் காரங் குவலயத்தே
கருகாத செஞ்சொ லுரைவிரித் தான்கற்ப காடவிபோல்
வருகா ரிரத்தன கவிராயன் பேரை வரோதயனே.

சிறிய இரத்தினகவிராயர் இரகை-வடமலையப்பபிள்ளையன்மேல்
புலவராற்றுப்படை பாடியது.

1694. கன்ன னனவரத கல்யாணன் பார்புரக்கும்
மன்ன னிரசை வடமலைமேற்—பன்னுதமிழ்
ஏற்றுப் படைக்கு மீரத்தனகவி ஞன்புலவ
ராற்றுப் படைபாடி னான்.

1695. அரச வடமலையே யாதுலர்தம் வாழ்வே
இரசையர சேயரச ரேறே—முரசப்
புலவராற் றுப்படையும் போர்வேலோய் நின்மேற்
புலவராற் றுப்படைபொற் பூண்.

இரசை-வடமலையப்பபிள்ளையன் மச்சபுராணம் பாடிய காலம்.

1696. மைப்புயல் வண்ணன் மச்சமா யுரைத்த
மச்சமாம் புராணத்தைத் தமிழால்
இப்புவிக்கெண்ணூற் றெண்பத்தி ரண்டாண்
டிசைந்திடு மவ்விய வருடத்
தைப்பசி மதியி லொப்பிலாத் தினத்தி
லமுதெனக் கனியென யார்க்கும்
செப்பிய விரசை வடமலை மகிபன்
செல்வமோ டினி துவா ழியவே.

(1693) மாறனலங்காரம், உரையாசிரியர் வரலாறு. பக். 20, 22.
(1694-95) புலவராற்றுப்படைப் பாயிரம். (1696) மச்சபுராணத்தின் இறுதி.

கோனேரியப்பர் உபதேசகாண்டம் பாடியது.

1697. மூவர்தமிழ் வேத முதற்பொருளின் முன்பெவையுந்
தேவர்தொழச் செப்பியபின் சேக்கிழார்—பூவலய
மாந்தர்க்கா றங்கமுற வந்தகோ னேரியெனத்
தீந்தமிழ்செய் தானுபதே சம்.

1698. சதுமுகணிற் பழமறையோர் கும்ப யோனி
தலைசாய்க்குந் தமிழ்வாணர் தாணி தாங்கும்
மதுவொழுஞ் தார்த்தடந்தோண் மன்னர் சேடன்
மன்பதையன் பொடுகுழைந்து செவியான் மாந்த
உததிகடைந் தெடுத்தவமு தன்ன பாடல்
உடர்சமிழ்ச்செந் தூரிலுப தேச காண்ட
மதுரியன்முத் தமிழ்க்குநாற் கவிக்கும் வேந்தன்
மாபுலவன் கோனேரி வடித்திட் டானே.

கந்திநீருவிழாவில் கனமழைபெய்யக் கோனேரியார்
கூறிய வேண்பா.

1699. கார்க்கு மழைக்குங் கவலேங் கடுஞ்சிறையாற்
குர்க்குடைந்த நிண்ணைச் சுகத்திருத்தி—ஊர்க்குள்விழுங்
கந்தன் விழாவைக் கருதாது பெய்வித்த
தந்தமோ வாகண்ட லா.

கோனேரியப்பர் உபதேசகாண்டம் பாடியதைப் புகழ்ந்து
அவராசிரியர் பாடியது.

1700. அன்றாழி நின்றுதித்த வாரமுதை யொப்பிடுவர்
பொன்னுமைக் கேயதுவாம் புந்திரினை—தொன்ற
உசனேரிற் றுருவென லொக்குமலால் வேறென்
குசனேரி னாவலனுற் கு.

தாண்டவேசர் பாகவதகாரும் பாடியது.

1701. பாருளோர்த் ககலாத பலத்தாபங்
செடப்பாக வதத்தைக் கஞ்சத்
தாருலர்த் தாண்டவனுற் பாகவத
சாரமெனத் தமிழ்செய் வித்தான்

(1697-98) உபதேசகாண்டப் பாயிரம், (1699-1700) தனிப்
பா. (உபதேசகாண்டவுரை, தூராசிரியர் சரித்திரம்) (1701) சென்னை
பிரித்தானியம் சா.லா.தொகுதி, பக். 398.

தேருலா நெடுவீதிக் கரும்பைகக

ரீஞ்சகுல தீபன் கொற்ற

மாரவேன் பெரியாண்டிப் புழுகணிவேந்

துலகாளு மன்ன ரேறே.

1702. வடமொழியில் வேதவியா தன்புகலும் பாகவத தூலை வாவுங்
கடலமுதந் திரட்டியெடுத்திருங்கரையின் மேல்வைத்த காட்சி போலக்
குடமுனிவன் நென்றமிழாற் பாகவதசாரமெனக் குறித்து ரைத்தான்
தடமலியு மேரகாப் பூசுரர்கோன் சுருதியுணர் தாண்டவேசன்.

குருகை—இரத்தினகவிராயர்.

1703. பார்புகழ் குருகையூரன் பைங்குவ னைத்தார் மார்பன்
நாரியர் வேளிரத்தன நாற்கவிச் சிங்க மெங்கோன்
வார்முலை மடவார் தேக வன்னனை யனைத்துந் தேர்ந்து
சீர்புனை தமிழான் மாறன் றிருவடி தொழுது செய்தான்.

அனதாரியப்பப் புலவர்.

1704. கம்பனென் றுந் கும்பனென் றுங்¹காழியொட்டக் கூத்தனென் றுங்
கும்பமுனி யென் றும்பேர் கொள்வரோ—அம்புவியில்
மன்னு வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்பன்
அந்நாளி லேயிருந்தக் கால்.

அனதாரியார் சுந்தரபாண்டியம் பாடியது.

1705. மதுரை நாயகன் சுந்தர பாண்டியன் வடநூல்
கதிரு லாமணி யாறுகாற் றீடத்திற் கல்லூ
ரதீப னுந்திரு விருந்தவ னவையினில் வாயற்
பதியில் வாழன தாரிசெந் தமிழினிற் பகர்ந்தான்.

சுப்பிரமணியதீக்கீதர் பிரயோகவிவேகம் இயற்றியது.

1706. உம்பர்த் குரியபிர யோக விவேகத்தை
ஐம்பத் தொருகவிதை யாலுரைத்தான்—செம்பொற்றிர்
மன்னு மதிற்குருகூர் வாழ்சுப் பிரமணிய
னென்னு மொருவே தியன்.

(1702) சென்னை மியூவியம் காட்டாக் தொகுதி-1, பக். 393. (1703)
உவமானசங்கிரகப்பிரதியினிற்றிற் கண்டசெய்யுள்—செந் தமிழ், தொ—14,
பக். 161. (1704) தொண்டைமண். 51, மேற். ¹காழியொட்டக். (1705) சுந்
தரபாண்டியம் பாயிரம்—செந்தமிழ், தொ—4, பக். 373. (1706) பிரயோக
விவேகத்தின் இறுதி.

1707. பெரும்புங் கவர்புகழ் போதா யனிசுப் பிரமணியன்
அரும்புங் குருகையிற் கோதில் குலோத்துங்க னுரிடமாய்
விருட்பும் பொருளைத் தரும்பிர யோக விவேகவுரை
கருட்புங் கனியு மெனப்பாடி னுன்றமிழ் கற்பவர்க்கே.

இராமபத்திரதீக்கீதர் தம்நூலுக்கேட்கவிரும்பி
ஐ தீக்கீதர் பாடியவை.

1708. சீதள சந்திர முகராம பத்திர தீக்கிதர்க்குப்
போதொடு சென்று புகல்வோ மவர்க்கும் பொழுதிலேயேல்
மேதினி யிற்றமிழ் செய்பிர யோக விவேகந்தன்னைப்
பேத மிலாத பதஞ்சலி பாற்சென்று பேசுவமே.

இராமபத்திரதீக்கீதரிடம் அரங்கேற்றியபின் ஐயாரீகூறியது.

1709. டேர்கொண்டு நின்றபிர யோக விவேகத்தைச்
சீர்கொண்ட ராம பத்ர தீக்கிதன்ருன் —நேர்கொண்டு
கேட்டா னினிக்கண்ணுற் கேட்கும் பதஞ்சலிதான்
கேட்டாலென் சேளாக்கா லென்.

மாதைத் திருவேங்கடநாதர்.

1710. போதத் தமிழ்க்கும் வடகலைக்கும்
புலவோர் தமக்கும் பொருள்விரித்துச்
சீதைக் கிறைவ னெனநீதிச்
செங்கோல் செலுத்தித் திசைபுரந்து
வேதப் பணுவன் மெய்ஞ்ஞான
விளக்காலுலகை விளக்குமெங்கள்
மாதைத் திருவேங் கடநாத
மறையோன் வாழி வாழியவே.

இலக்கணவிளக்கம் —விவந்தியநாததேவீசர்.

1711. ஐம்பதின்மர் சங்கத்தா ராகிவிடா ரோநாற்பத்
தொன்பதின்ம ரேன்றே யுரைப்பாரோ—இம்பர்புகழ்
வன்மிக் காதனருள் ஐவத்தியநா தன்புடவி
தன்மீதந் காட்சரித்தக் கால்.

(1707—709) பிரயோகவிவேகத்தின் இறுதி. (1710) பிரபோதசுந்தி
ரோதயமூலவு. (1711) இலக்கணவிளக்கப் பதிப்புரை, பச்சு. 1—இது கவிவீர
ராதவழுவலியார் பதிட்டிண்பர்.

சை தேசிகர் இயற்றிய இலக்கணவிளக்கத்தைப்பற்றி அவர் புத்தல்வரும்
மாணக்கருமாகிய சதாசிவநாவலர் பாடியது.

1712. கடல்விளிம் புடுத்த கண்ணகன் ஞாலத்
தடரும்வல் விருடுந் தனைத்தையும் விளக்கும்
பல்கதிர்ப் பருதியிற் பரம்பர னருளால்
உள்ளகத் திருள்கடந் துறுபொரு ளெவற்றையும்
பாற்படத் தொகுத்த பதினெண் மொழியுளும்
மேற்கடல் கீழ்க்கடல் வேங்கடங் குமரி
யாகிய வெல்லையு ளாருந்தமிழ்ப் பெளவத்
தெழுத்துமுதன் மூன்றையும் யாவருந் தெரியத்
தொகைவகை விரியிற் பகருக வென்றா
வேதியர் திலகன் விரவலர் கோளரி
மாதைய ரதிபன் வரகுண மேரு
கல்விக் கெல்லை கருணைக் காகரம்
பெருமாண் மெய்த்தவப் பேறெனத் தோன்றிய
திருமா லுலகஞ் செவ்வீதிற் புரக்கும்
மேதகு புகழ்த்திரு வேங்கட நாதன்
ஒதின றுக வுலகைமீ தூர
முன்னோர் நூலின் முடிபு நோக்கிச்
சொல்லும் பொருளு மொல்வன தழீஇப்
பல்கைவக் கரும்பி னொருவட் டேய்ப்ப
இலக்கண விளக்கமென் றொருபெயர் நிழீஇப்
புலப்படுத்தி யுலுறப் பொருள்விரித் துரைத்தனன்
புவத்தொகை யகற்றுந் தவத்தின்வரம் பாடுனன்
பன்மீ ஞப்பட் பான்மதி போல
வன்மீக நாத மாதவன் வுரத்தால்
அந்த னாளுர் வந்தருள் செல்வன்
வலம்புரி யொருமுத் தன்ன
நலம்புரி வைத்திய நாததே சிகனே.

வைத்தியநாததேசிகர் மலைநாட்டரசரைப் பாடியபேற்று
அவ்வரசனது சுபையார் வியந்து கூறியது.

1713. ஒலும் பரபந்தங்க ளொருகோடி நிமிடத்
துரைக்கும் பரசண்ட வாக்கி
உத்தண்ட வமிர்தரச சித்ரவித் தாரகவி
உபயகவி ராச ராசன்

(1712) இலக். விளக்கப்பாயிரம்: (1713) இலக். வி. ப. சிப்புகரை, பக். 4.

போதும் பசுந்தமிழ்ப் பலகையுங் குடிபுகப்
 புலமக ளெனுங்கு மாரி
 புதுநலந் தனை நுகர்ந் தவனுநீ யாகிலுன்
 புலமையை வருத்த வசமோ
 காதுங் கடுங்கொலைப் பாடுங் கடத்தடங்
 களியானை யரசு வெள்ளங்
 களிகவைப் பரணிமட லந்தாதி தூதுலாக்
 காதல்செய வோத வல்லாய்
 மோதுந் தனிக்கொற்ற வாயிலாய் மூதண்ட
 முழுதும் பரந்த சீர்த்தி
 முருகுமழ் தருகமலை வருவைத்ய நாதகுரு
 முத்தமிழ்க் கவிராசனே.

1714. தவிப்பார்க் குறுதுணை வன்மிக நாதன் றனயனிந்தப்
 புவிப்பாற் புலவன் வயித்திய நாதன் புகன்றசெஞ்சொற்
 கவிப்பாகந் தேவர்க் கவிப்பாகம் போலின்பங் காட்டுங்கற்றோர்
 செவிப்பா லுளேசென்று சித்தத்தி லேறின்று தித்திக்குமே.

ஷ. தேசிகர் நல்லூர்ப்புராணம் பாடி அரங்கேற்றியது.

1715. பொன்னெடுஞ் சடிலத் தெம்பிரா னல்லூர்ப்
 புராணமாக் காதைசெந் தமிழாற்
 கன்னலுந் தேனு மமுதமு மதுரக்
 கனியும்போற் சுட்டுரை செய்தான்
 பன்னுமெய்ப் புகழான் றவவணை முதல்வன்
 பாரேலாம் வணங்குதென் கமலை
 மன்னவன் கல்விக் கடலெனச் செழித்த
 வைத்திய நாததே சிகனே.

தியாகராசதேசிகர்

இயற்றிய பாட்டியலைப்பற்றி, அவர் புதல்வருந் மாணவருமாகிய
 வைத்தியநாததேசிகர் பாடியது.

1716. பொன்மலை நின்று தென்மலை யுற்ற
 அகத்திய முனிவன் செகத்தவர்க் காகச்

(1714-15) தஞ்சைச் சுரச்சுவதிமால் தமிழ்ப்பிரதி அட்டவணை, பக். 419; செந்தமிழ், தொ-13, பக். 187).

செந்தமிழிலக்கண முந்து நூல் கிளப்பப்
 பல்கா லுன்னித் தொல்காப் பியமுனி
 இயற்றமிழ் முதலினின் நெடுத்துரைத் திடவதன்
 ஒட்பங் கண்டு தட்பங் கூரா
 தைந்திய லுந்தம் புந்தியின் வேறுகொண்
 டிரைத்த புலவர் வரைத்த வுரையான்
 முதலு முடிவுஞ் சிதர் தரப் பலவாய்க்
 கிடந்த வியலைத் தொடர்ந்தொரு வழிப்பட
 ஈட்டலா னிலக்கண விளக்க மென்ன
 நாட்டினன் வைத்திய நாத தேசிகன்
 ஆன்னவன் றவத்தி னாலவ தரித்த
 முன்னவன் பாயீர மொழிந்துசொல் லணியுந்
 தற்பவ முதன்முன் றிற்பட நாடிப்
 பகர்த்தன னிளவல்பன் னூலு மாராய்த்
 துகந்துதொல் காப்பியத் துண்மை தோன்ற
 ஐந்திய லுந்தன் புந்திசான் ருகத்
 தந்தைமுன் னுரைத்தநூ றுன்முடி பெய்த
 அந்த னூருர்ச் சந்திர மௌலி
 அருளுட் கொண்டு மருண்மன நீங்கிப்
 புலங்கொளப் பாட்டிய லிலங்க வுரைத்தனன்
 வாய்மை தருதியாக ராயதே சிகனே.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளையைப்பற்றி அவரி மாணுக்கர்
 சுவாமிநாததேசிகர் கூறியது.

1717. திருநெல் வேலி யெனுஞ் சிவபுரத்தன்
 தாண்டவ மூர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்
 வாழ்மயி லேறும் பெருமாண் மகிபதி
 இருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்
 டிலக்கணக் கொத்தெனு நூலியம் புவனே.

சுவாமிநாததேசிகர் தாம்செய்த இலக்கணக்கொத்திலுக்குத்தாமே
 உரையெழுதியதுபற்றிக் கூறியது.

1718. நூல்செய் தவனந் தூற்குரை யெழுதல்
 முறையோ வெனிலே யறையக் கேணீ
 முன்பின் பலரே யென்கண் காணத்
 திருவா னூரிற் றிருக்கூட் டத்திற்

(1718) இலக்கணக்கொத்து, பாயிரம், 7 உரைச்சூத்திரம்.

றமிழ்க்கிலக் காகிய வைத்திய நாதன்
இலக்கண விளக்கம் வகுத்துரை யெழுதினன்
அன்றியுந் தென்றிசை யாழ்வார் திருநக
ரிப்பதி வாழுஞ் சுப்பிர மணிய
வேதியன் றமிழ்ப்பிர யோக விவேகம்
உரைத்துரை யெழுதின னென்றே பலவே.

ஐ. தேசிகர்

இலக்கணக் கொத்தியற்றியதைப்
பற்றிய பாயிரம்.

1719. மதிவெயில் விரிக்குங் கதிரெதிர் வழங்கா
துயர்வரை புடவியி னயர்வுற வடக்கித்
தென்புவி வடபுவி யின்சம மாக்கிக்
குடங்கையி னெடுங்கட லடங்கலும் வாங்கி
ஆசமித் துயர்பொதி நேசமும் றிருந்த
மகத்துவ முடைய வகத்திய மாமுனி
தன்பா லருந்தமி ழன்பா லுணர்ந்த
ஆறிரு புலவரின் வீறு தலைமை
ஒல்காப் பெருந்தவத் தொல்காப் பியமுனி
தன்பெய ராலுல கின்புறத் தருதூல்
உளங்கூ றுரையா மிளம்பூ ரணமும்
ஆன வியல்பிற் சேன வரையமும்
உச்சிமேற் புலவர்கொ ணச்சினூர்க் கினி பமு
மற்றமற் றிடப்பொருண் முற்று முணர்ந்தும்
நன்னூன் முதலிய சின்னா நெரிந்தும்
தொல்காப் பியங்கள் பல்காற் பயின்றும்
அவைகளி னருகிய நவையறு விதிகளும்
வடமொழி யிலக்கணக் கடன்முடி புடையவும்
கற்பவர்க் கெளிதி னிற்புலப் படவே
மதியினின் மதித்துமன் றதிகார மாக்கிப்
புலக்கணத் தெனவுல கிலக்கணக் கொத்தென்
னெருபெய ரிட்டித் திருவுளம் பற்றினன்
வளமையின் வளர்புக ழளவிய புனனாட்
டேவடு விழியுமை யாவடு துறையின்
ஆசிலா வுயிர்க்கருண் மாசிலா மணிப்பெயர்

(1719) இலக்கணக்கொத்துப் பாயிரம்.

அம்பல வாண்ணென் றும்பரும் பாவ
வருஞான தேசிக னிருதாள் புனையும்
அமிழ்தினு மினிய தமிழ்வளர் ரெல்லை
உவாமுதிர் மதிக்கலைச் சுவாமி நாதன்
தேசார் ஞானச் செல்வன்
நசான தேவ னெனுந்தே சிகனே.

சங்கரநமசிவாயப் புலவர் கூறியது.

1720. மலர்தலை யுலகிற் பலநூ லாய்ந்து
செய்வதுந் தவிர்வதும் பெறுவது முறுவதும்
உய்வது மறியே னொருபொரு ளாக
நன்னெறி பிறழா நற்றவத் தோர்பெறுந்
தன்னடித் தாமரை தந்தென யாண்ட
திருவா வடுதுறைத் தேசிக னாகிய
கருணையங் கடலையெங் கண்ணைவிட் டசுலாச்
சுவாமி நாத குரவனை யனுதினம்
மனமொழி மெய்களிற் றொழுதவ னருளாற்
பொன்மலை யெனவிப் புவிபுகழ் பெருமை
மன்னிய ஆற்று மலைமரு தப்பன்
முத்தமிழ்ப் புலமையு முறையா சுரிமையும்
இத்தலத் தெய்திய விறைமக னாதலின்
நன்னூற் குரைநீ நவையறச் செய்து
பன்னூற் புலவர்முன் பகர்தியென் றியம்பலின்
நன்னு வலர்முக நகைநா னாமே
என்னு லியன்றவை யியற்று (வ னூலே.)

அப்புலவர் இயற்றிய நன்னூல்விருத்தியுரையைப்பற்றிய
பாயிரச்செய்யுட்கள்.

1721. நன்னூ லுட் கருத்துலகோ ரறியவுரை
செய்கவென நரேந்தர சிங்கம்
தென்னூற்று மலைமருதப் பன்புகலப்
பொருள்விளங்கச் செய்தான் பாரில்

(1720) நன்னூல்விருத்தித்தொடக்கம். ( ) இக்குறிக்குட்பட்ட
எழுத்துக்கள் முடிபுகாட்டப் பெய்யப்பட்டன. (1721) நன்னூல் விருத்தி
யுரை சிறப்புப்பாயிர விறுதி.

எந்நூற்கு மெழுத்தொடுசொற் பொருளறிசங்
கரநமச்சி வாய் நென்னும்
பன்னூற்செந் தமிழ்ப்புலவன் சைவசிகா
மணிரெல்லெப் பதியி னானே.

1722. அகத்தியத்தொல் காப்பியமே முதலியமுன்
நூல்கள் பல வாய்ந்து முப்பால்
பகுத்திரு வள்ளுவரே முதன் னான
நூல்களெலாம் பகல்செய் வான் பேரல்
இகத்திலுரை செயவலசங் கரநமச்சி
வாயனெனு மிசைப்பேர் பெற்ற
தகைப்புலவ னன்னூலுக் குரைவகுத்த
தொருவியப்போ தமிழ்வல் லோரே.

1723. முன்னூற்கு மலயமுனி தன்னூற்கும்
புலியிடத்து முதியோ ராற்சொல்
எந்நூற்குந் தமிழ்க்கடலு ளினியியற்று
நூற்கும்வகை யிதனாற் சாட்டி.
நன்னூற்கு விரித்துரைசெய் தான்றிகாந்
தச்சளவு நடத்துங் கீர்த்தித்
தென்னூற்று மலைமருதப் பன்சொலச்சங்
கரநமச்சி வாயன் னானே.

வைத்தியநாததேசிகர் புதல்வர் சதாசிவநாவலர் பிரசங்கஞ்செய்தது
கேட்டு அம்பலவாணத்தம்பிரான் பாடியது.

1724. வன்மிக நாதன் வரத்தா லவதரித்த
வன்மிக நாதன் மரபினோன்—வன்மிகர்
நாமோர் தமிழருவாய்ச் சார்ந்த சதாசிவனை
யாமோ புகழவல்லே மீண்டு.

சதாசிவநாவலர்மாணுக்கர்சிலர் காட்டில் தூதுளங்காப் பறிகைகிழி
காரிகையோதுகின்றதை, அவ்வழிச்சென்ற
படிக்காங் புலவர்கேட்டுப் பாடியது.

1725. கூட்டுச் சபையிற் கவிவா ரணங்களைக் கொளரிபோற்
சாடுஞ் சதாசிவ சற்குரு வேமுன்னுன் றந்தைதம்மாற்
பாரும் புலவர்க ளானோமின் றிச்செம்மற் பட்டியெங்குங்
காடுஞ் செடியுமென் னோதமிழ்க் காரிகை கற்றதுவே.

(1722-23) நன்னூல்விருத்தியுரைச் சிறப்புப்பாயிரவி றுதி. (1724) இலக்
கணவிக் கப்ப பதிப்புரை, பக். 5, (1725) இலக். பக். 4.

படிக்காகப்புலவர் தொண்டைமண்டலசதகம் இயற்றி
அரங்கேற்றியகாலத்துப் பாடியவை.

1726. தகைவந்த சீர்த்தொண்டை மண்டலத் தார்தஞ் சரிதையையித்
தொகையென் றொருவர்க்குஞ் சொல்லப் படாதுசொன் னொலமிக்க
நகைவந் திடுஞ்சொற் புலவோர் சபையினி னொருநம்மால்
வகைவந்த மாத்திரஞ் சொல்லிவைத் தோமித்த மண்டலத்தே.
1727. காவைவென் றிடுகத் தூரி கண்மணி கறுப்ப னென்னும்
மாவையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்கு
பூவுல கெங்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தி னானே.
1728. கன்மாரி காத்தமுகில் கத்தூரி
யருண்மாவைக் கறுப்ப னென்னும்
வின்மாரி தனதுகிளை யத்தனையுஞ்
சபைகூட்டி வியந்து கேட்டுச்
சொன்மாரி பொழிந்திடவே சிரசரகம்
பிதஞ்செய்து சுருளுந் தந்து
பொன்மாரி பொழிந்துதந்தப் பல்லக்குஞ்
சுமந்துமிகு புகழ்பெற் றானே.
1729. எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருதிருவேங்
கடநாத னெழிற்சீ ராமன்
வல்லக்கொண் டையன்மாதை வேங்கடே
சுரன்போல வரிசை செய்நீறு
கெல்வத்தம் பியருடனே கத்தூரி
மகன்கறுப்பன் தெருவீ ளிக்கே
பல்லக்குத் தான்சுமந்தா னினுமக்கோ
ராயிரம்பொன் பரிசு தானே.
1730. இத்தச் சதக மரங்கேற்று கைக்கிசைந் தேனோவரும்
வந்திஞ்ஞ மாலைக்கத் தூரிக் கறுப்பன் வளைமபெறு
புந்திக் குலாவுந் னாறந்தம் பாதம். பொருந்தும்பன்
வந்துந் பவிக்க மகிழ்வா னாளுந்தொண்டை மண்டலமே.

1731. பிள்ளாவய தினிற்கல்வி கற்றோம் பின்பு
 பெரியநா வாகனமும் பெற்றோம் பூமி
 உள்ளவங் கீர்த்திலை நிறுத்திக் கொண்டோம்
 ஒருகுறையு மில்லையினி யுரைப்பக் கேண்மோ
 தெள்ளிலகு சிதம்பரத்தைத் தெரிசித் தோம்பின்
 சேற்கருங்கட் டவளநகைத் தெய்வ யானை
 வள்ளிபுணர் சிவப்பனையுந் துதித்தோ மெங்கள்
 மாவவளர் கறுப்பவனை வாழ்த்தி னோமே.
 ஷ. புலவர் சிறைப்பட்டபோது பாடிய கவி.

1732. நாட்டிற் சிறந்த திருமலையா துங்க நாகரிகா
 காட்டில் வனத்திற் றிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
 பாட்டிற் சிறந்த படிக்காச னென்றொரு பைங்கிளியைக்
 கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரை தாவென்று கூப்பிடவே.

படிக்காகப்புலவர்கவித்திறத்தை வியந்து ஒருபுலவர் பாடியது.

1733. மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச
 னுரைத்ததமிழ் வரைந்த வேட்டைப்
 பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும்
 பரிமளிக்கும் பரிந்தவ் வேட்டைத்
 தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும்
 வாய்மணக்குந் துய்ய சேற்றில்
 ஈட்டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடமே
 பாட்டினுடை நளினந் தானே.

தமரேந்திரகாங்கேயர் தமகீதத் தந்தப்பல்லகீது அளித்தபோது
 அப்புலவர் பாடியது.

1734. அந்திப் பிறைச்சடை யாரா வாகல ராலயத்திற்
 கந்தப் பிரான்கதை கற்சிலை யாலமை காங்கெயரில்
 விர்தப் புயக்கும ரேந்திர வேந்து வியந்தேமக்குத்
 தந்தச் சிவிகை கொடுத்தான் பெரும்புகழ் தாங்கினனே.

(1731) தனிப்பா; இது பலபட்டகைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாட்டுடன்
 பாரு முளர். (1732) தனிப்பா. (1733) பாவலர்சிறித்திரதீபகம், பக். 207;
 இது பலபட்டகைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாட்டுடன், (1734) கொங்கு
 மண், ச, 39, 85, மேற்.

சை. புலவர் தங்காலத்துக் கொங்குப்புலவர்களைப்பற்றிக்
கூறியது.

1735. அஞ்சாலி ¹மக்களுஞ் சாணரும் பாணரு மம்பட்டரும்
செஞ்சாயக் காரரும் வேசையர் மக்களுஞ் செந்தமிழைப்
²பஞ்சாகப் பன்னி யொருகாசுக் கோர்வண்ணம் பாடலுற்றார்
நஞ்சாகப் போயிற் ³நிராசாக் களுக்கெங்க ணற்கவியே.

நீருமேனிக்கவிராயர்.

1736. கல்விக் கடலைக் கரைகண்ட ரத்னகவி
செல்வப் புதல்வன் நிருமேனி—நல்ல
திருப்பணி மாலையிந்தத் தேசமெலாம் வாழ்த்த
விருப்பமுடன் செய்தான் விரைந்து.

வீரநகர் ஆனந்தக்கூத்தர்.

1737. பொருகைநதி யுலட்டெறியுந் தமிழ்நாட்டி
லளகைநகர் பொருவும் வீரைக்
குருசில்பரி மளகவிரா சன்றமிழ்தே
ரானந்தக் கூத்தன் விண்ணோர்
பரவுமியற் காசிதனில் வாசமா
யகிலேசன் பாதம் பெற்றோன்
சுருதுபுகழ் காளத்திப் புராணத்தைச்
செந்தமிழாற் சொன்னா னன்றே.

அழகியமணவாளதாசர் என்ற

பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார்

1738. மழைமுகி லெனவே பணுமு கந்திகழ்
வரியர வணையேறி வாழ ரங்கர்தம்
எழில்பெரு மிருதாளி லேக லம்பகம்
எனுமொரு தமிழ்மலை தான ணிர்தனை
குழலிசை யளிமேவு கூரம் வந்தநூள்
குருபர னிருபாத போத டைந்தவன்
அழகிய மணவாள தாச னென்பவன்
அடியவ ரடிசூடி வாழ மன்பனை.

(1735) கொங்குமண். சத. 85, மேற்; செந்தமிழ் 3, 481; ¹சாகியும்
வண்ணுஞ் செட்டியும். ²பஞ்சாகத் தூற்றி யரைக்காசுக் கோர்கவியாடுவ
தால். ³ஹையோவென் தமிழ்கொங்கு நாடெங்குமே. (1736) குழைக்காதர்
திருப்பணிமலை—சென்னைமியூவியம் கையெழுத்துப் புஸ்தகசாலை பிரதி.
(1737) திருக்காளத்திப்புராண மூடிவு. (1738) அணிப்பா.

ஐயங்கார் தம் அந்திமதசையிற் பாடியது.

1739. துளவ துளவவெனச் சொல்லஞ்சொற் போச்சே
அளவி னெடுமூச்சு மாச்சே—முளரிக்
கரங்கால் குளிர்த்தே கண்ணும்பஞ் சாச்சே
இரங்கா யரங்கா வினி.

சுப்பிரதீபக்கவிராயர் இறந்தபோது

பலபட்டடைச் சோக்கநாதப்பிலவர் பாடியது.

1740. செய்ய கொழுரைச் சிவசுப் பிரதீபா
வெய்ய கொழுந்தழலில் வேவதே—ஐயகோ
“நின்மலனார் வெண்ணீற்று நெற்றிக்கண் காணாத
மன்மதன்கா” னென்னுசொன்ன வாய்.

கந்தசாமிப்பிலவர் திருப்புவணவுலாப்பாடியது.

1741. திருவால வாயரெலாம் வலசித்த
நிரதவா தஞ்செய் தற்கா
வருவாரை வணங்கவவர் மணிமுதலுவல்
சிறிதரும்பி மலர்க்க ணோக்கக்
கருவாகிப் பொன்னனையாள் பெற்றெடுத்த
புத்திரனேர் சுந்த சாமி
பெருவாய்மைப் பூவையுலாப் பாடியதெம்
போலியர்கள் பிழைக்கத் தானே.

1742. பூவணத்த புண்ணியன்முன் பொன்னனையா னுக்காக்கொள்
நூவணத்த பொன்மேனிச் சுந்தரன்மேற்—பாவணத்த
சுந்தசா மிப்பேர்க் கவிஞனன்பிற் செய்யித் தூற்
கெந்தநூ லாகு மிணை.

வீமநாதபண்டிதர்.

1743. பொன்னலர்பூங் கடம்பவன புராணந் தொன்னூற்
பொதியமுனி யகத்திபன்முன் புகன்ற வாறே
பன்னுபய கவிஞர்செவிக் கமுத மாகப்
பரனருளிற் செழுத்தமிழால் வீளங்கச் செப்தான்

(1739) தனிப்பா. (1740) செந்தமிழ். தொகுதி—3, பக். 344.
(1741—42) திருப்புவணநாதருலா; நூலாசிரியர்வரலாறு. (1743) கடம்ப
வனபுராணப்பாயிரம்.

தென்னவரா யன்புகழ்மாக் கண்ணெனய்தற்
செல்வனுயர் தருமில்ம்பூர் வீம நாதன்
நன்னெறிதேர் புராணமுழு துணர்ந்தோன் கங்கை
நதிசூலவேள் பெருந்தொண்டை நாட்டி னானே.

நமச்சிவாயப்புலவர்

தமகீது மோதிரமிட்ட செல்லாரானப் பாடியது.

1744. காவொன்று கைத்தலத் தண்ணல்செல் லூரன் கனிந்துநம்மை
வாவென் றழைத்திட்ட மோதிர மேவண்மை யானதமிழ்ப்
பாவொன்றுஞ் சற்று மறியாத புல்லர்தம் பக்கவிற்போய்த்
தாவென்று கையெய்தத் தேற்காம லிட்ட தடையிதுவே.

பாவநாசம் நமச்சிவாயக்கவிராயர்

சேதுபதிவேந்தரைக் காணுதற்குப் பலநாட்காத்தும்
காணாமல்வருந்திக் கூறிய கவி.

1745. முத்தலை சிந்தும் பொருநா நதித்துறை மூழ்கியெழுந்
தத்தலை நின்று விடாயாறிக் கல்வி யிளைந்துநறுங்
கொத்தவர் சண்பகக் காவொடு நின்று குலாவியயான்
இத்தலை வந்துன் கடைத்தலை காத்த திளந்தலையே.

ஷை கவிராயர், பணியாளோருவனைப் பாடச்செய்விக்க
அவன் பாடியது.

1746. பாவுக்குள் ளேயரன் பாதிக்குள் ளேபன் னிரண்டிமடற்
பூவுக்குள் ளேநவ கோணத்தி லேதென் பொதியவரைக்
காவுக்குள் ளேவந்து நின்றதல் லாலுல கம்பிகையென்
நாவுக்குள் ளேவந்து நின்றாடன் கீர்த்தி நடாத்தவென்றே.

ஷை கவிநாயர் தம் மரணகாலத்துப்பாடியது.

1747. பாரிலே நமக்கொருவர் நிகரோ தென்றற்
பருவத்து வருதாம்ர பர்ணி யாற்று
நீரிலே மூழ்கிவினை யொழிந்தோஞ் சைவ
நெறியிலே நின்றுநில பெற்றோஞ் சிங்கை
பூரிலே குடியிருந்தோ மெமது கீர்த்தி
யுலகமெலாம் புகழ்ந்தேதத வுலக மாதின்
பேரிலே கவிதையெலாஞ் சொன்னோஞ் சொன்னோம்
பிறப்பிலெழு பிறப்புமறப் பெறுகின் றோமே.

(1744) தனிப்பா. (1745-47) சிங்கைப் பிரபந்தத்திரட்டு, நூலாசிரியர்
வரலாறு.

அட்டாவதானி-சோக்கப்பநாவலர்.

1748. பொய்யா மொழியா ரெனும் பெரியோர்
புகலும் வாணன் கோவையுரை
மையார் சோலைக் குன்றத்தூர்
வளரட் டாவ தானி சொக்கன்
கையார் கணிபோ லகப்பொருளிற்
காணுஞ் சங்கை யெலாந்தீர்
மெய்யார் தொல்காப் பியநூலின்
விதியா லெழுதி விளக்கினனே.

அரபத்தநாவலர்.

(பரதசாத்திரநூலாசிரியர்.)

1749. திருமி குத்தநற் சைவருந் தெளிந்தநா வலரும்
பெருமி தத்தொடு வாழ்ந்திடுந் திருப்பெருந் துறையில்
அருமைக் கங்கைகு லாதிப னுமர பத்தன்
பரம தாகிய பரதத்தைச் சுருக்கியே பகர்ந்தான்.

வேளூர் ஆன்மநாததேசிகர்

சோழமண்டலசதகம்பாடி அரங்கேற்றியது.

1750. சீர்கொள் பிரபவ வருடந் திகழு மிடபத் திங்கள்
நார்கொ ளிருபான் தேதி நவிலும் பாணு வாரம்
கார்கொ ளமர பக்கங் கருதுந் தசமி திதியே
எர்கொண் டிலகு மிருபத் தேழா நட்சத் திரமே.
1751. இன்னண வாய நாளே யெழுதினான் கன்னல் ஷேளுர்
மன்னிடு மான்ம நாத மாப்பெருங் குரவ னுவான்
மன்னிய வளஞ்சூழ் சோழ மண்டல சதகந் தன்னேச
சொன்னநூற் றைந்து பரவாற் சொல்லினிற் றுலங்க மாதோ.
1752. நிதிநிகர்வெண் ணைச்சடைய னிராமகதை
யரங்கேற்றி நிறுத்திக் கொண்டான்
துதிபெறு கா மான்கறுப்பன் ரெண்டைமண்
டலசதகந் துலங்கச் செய்தான்

(1748) தஞ்சைவாணன்கோவையுரைப் பாயிரம். (1749—52) சோழ
ண். சத. இறுதி.

மதிதவழ்கோ புரசிகர மண்டபஞ்சு
முஞ்சோழ மண்ட லத்தின்
சதகமரங் கேற்றிவைத்தான் சித்துடையான்
புகழ்ருண சலமென் பாரே,

சுருக்கரைப்புலவர்.

1753. தருதஞ்சை வாழும் ப்ரதாபசிங் கேந்த்ர தருமன்மெச்ச
வருமணி மாமுத் திரைவேங்க டாசல மால்சம்பிரதி
நரதுங்க மாணிக்க வாசக வேள்சபை நாணையிலே
உரைசெய் மிழிலைச் சதகத்தைச் சர்க்கரை யோதினனே.
ஷை புலவர் வேதாந்தகுடாமணி உரையியற்றியது.

1754. உரைதரு வேதாந்தகு டாமணியுட் பொருளை
உலகிலுளோ ருணரவுரை செய்கவெனக் கடல்குழ்
தரையரையன் சேதுபதி யமாத்தியனாந் தாமோ
தரன்கங்கா குலதிலகன் தகுதிபெறச் சாற்ற
வரையறுத்துச் சித்தாந்தப் பொருட்டிறனுந் தோன்ற
வகுத்தனனந் றுறைசைநமச் சிவாயதே சிகன்றாள்
பாவுசிவக் கொழுந்துநிதி யருள்கல்விக் கடலைப்
பருகுமுகில் சுருக்கரைநற் பாவலர்கோ மானே.
சாந்துப்புலவர் மயூரகிரிக்கோவை பாடியது.

1755. செந்திரு மார்பன் மருதநீர் நராதிபன் செப்புகென்ன
மைந்தர்செல் வத்தொடு மாஞானம் வேண்டி மயூரகிரிப்
பைந்தமிழ்க் கோவையைப் பாடினன் சர்க்கரை பாலனெங்கள்
இந்திரன் சாந்து மகிபால வாலக வீச்சுரனே.

ஷை புலவர் மயூரகிரிக்கோவை பாடி
மந்தங்குடியை மருதுபாண்டியனந் பெற்றபோது
பாடியது.

1756. பொருதன்பி லார்தரு மன்னிய வாகை புயத்தணிந்த
விருத னுயர்முத் தமிழ்மலை யுங்கொள்ள வேண்டிமென்றே
பொருதன் குடியென் றுரையாமற் ருனு முயர்வுபெற
மருதன் குடிதனைத் தந்தான்மருது மகிபதியே.

(1753) சென்னை மியூவியம் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப்பிரதி.
(1754) சேதுநாடுத் தமிழம். பக். 15. (1755-56). செந்தமிழ் தொ. 6, பக்.
266, 364.

சுவ்வாதுப்புலவர்.

1757. வெண்டா மரையனந்தான் வேறுருக்கொண் டெற்றதுவோ
தண்டா மரையனந்தன் றுனிவனோ—வண்டமிழின்
எண்ணோ வெழுத்தோ விசையோ வியற்புலவர்
கண்ணோவ் வாதுக் கவி.

சீவகங்கையாசர் கவுரிவல்லபதேவரிடங் காத்திருந்தும் பயனின்று
ஐ புலவர் பாடியது.

1758. வல்லவனா குங்குரி வல்லவனைக் காத்திருந்தாற்
கல்லையிலைக் காகிலரைக் காசுண்டோ—அல்ல
தபிமான முண்டோ வருமையுண்டோ வாய்ச்சொ
லுபசார மாகிலுமுண்டோ.

சேதுபதி மந்திரி முத்திருளப்பரின்னை
பாடியது.

1759. கண்ட கனவிலிம்மிக் காசளவே னுங்களவி
னுண்டு செலுத்திடநா னெட்டுவனோ—மண்டிந்
திருமுத்து ராமலிங்க சேதுபதி மந்திரி
தருமுத் திருளப்பன் றான்.

மதுராகவிகள், தம் ஊரில் உடையானென்பவன் தமகீது'இழைந்த
தீங்கை நீக்கியுதவிய ஆறுயிரம் என்பவரைப்
பாடியது.

1760. காக்கை குளமாங் கடிமலர்ப் பூம்பெய்கை
ஊர்க்குட் கராவா முடையானே—நீர்க்குவந்த
வாரணமே நல்ல மதுரகவி நேமிதொட்ட
ஆரணனே யாறு யிரம்.

சீற்றம்பலவர் மருநாரிப் (நயினர்கோவில்) புராணம் பாடியது.

1761. சுழ்பரஞ் வின்னங்குமரு னூர்ப்புரா
ணம்பகர்த்தோன் ஞான வாக்கு
கம்பைநகர்க் காராளர் மரபினிற்சுப்
பிரமணியன் கருணை மைந்தன்

(1757) செந்தமிழ், தொ. 1, பக். 482. (1758) ஐ, தொ. 1, பக். 108.
(1759) ஐ, தொ. 1, பக். 481. (1760-61) செனாநாந்தமிழம், பக். 21.

1763. கணிகொண்ட, பஞ்சலட் சணமும்ரா
மாயணக் கடலையு முணர்ந்த புலவன்
கவிராசர் புதழ்கின்ற காழியரு னுசலக்
கவிராய நெழுது மோலை
மணிகொண்ட மார்பிலிங் கப்பமகி பாலகன்
மகிழ்ந்தசுதன் வணிகாதிபன்
வருஞ்சீர் படைத்ததேப் பெருமாண் மகிபனிறை
மனமுவந் தினிது காண்க
அணிகொண்ட தியாகேசர் வண்ணமுரை செய்ததும்
அதற்குவெகு மதிசெய்ததும்
அதுமக் குபகார மானதுவு மிப்புலியி
லுதியாத பேரு முளரோ
பணிகொண்ட ராமகீர்த் தனையுமிப் படியே
பரிந்துநீ கேட்க வேண்டிம்
பாபிலோ ராயிரம் பிறைகண்டு நீபொருள்
படைத்துவாழ்ந் திகெ மாதோ.

(1762) சேதுபாண்டிபுரம், பக். 21. (1763) இராமநாதபுரம்; துவாரகாபிரயாணமலர்.

1764. சித்திதரு கிறவல்லி பத்திதரு கிறவல்லி
தேவர்கள் வணங்கும் வல்லி
தில்லைநா யகவல்லி சிவகாம வல்லியிரு
திருவிழிக் கருணை யாலே
சத்யவா சகனென்று பூமண்ட லாதிபர்க
டாமெங்க ணுந்து திக்கும்
சகலபா ஷாநிபுண மணலிமுத் துக்கிருஷ்ண
சதுரநீ வாழி கண்டாய்
நத்துமலர் குவளைநான் மதியநீ செஞ்சாலி
நான்கருவி மழைமேகநீ
நளினநான் பருதிநீ பிள்ளைநா னன்னேநீ
நான்கவிஞன் வருதி நீகாண்
சுத்தமுள ராமா யணந்தனைக் கொண்டுனது
சுமுகமது பெறவருகிறேன்
சொற்பொரு ளறிந்தளவு சொல்லுவன் கேட்கவே
துணையாக வேண்டி நீயே.

1765. கனத்தந்தான் கனகாபி ஷேகந் தந்தான்
களங்கமிலாக் கருப்பொருளை யழைத்துத் தந்தான்
மனத்தந்தான் முடிசூட்டு மாலை தந்தான்
வாணிசிங்கா தனத்திருத்தி வரிசை தந்தான்
இனத்தந்தா னிராமகதை யெவர்க்குந் தந்தான்
எனராமா யணக்கவிரு னெனப்பேர் தந்தான்
அனத்தந்தான் மணலிமுத்து க்ருஷ்ண பூபன்
அகத்தந்தா னிருமையினுஞ் சுகந்தந் தானே.

ஷே. புலவர் பாப்பையவேளைப் பாடியது

1766. பத்துரு பாயணேரேர் பாப்பையவே னேயுனங்குப்
பத்துரு பாயென்ன பஞ்சமோ—முத்தநகை
வீழிவாய்ப் பாலுண்ட வேந்தன் பிறந்தே
காழியரு னோசலன்யான் காண்.

(1764—65) இராமநாதசுமர் ஸ்ரீலாக்ஷியர் வரலாறு. (1766) தனிப்பா.

கீனழங்கீ சடகோபதாசர்.

1767. அரிசமய தீபமென்றோர் காவியமாய்
விருத்தமா யிரத்தைஞ் ஞாறாய்த்
தெரியவருஞ் செந்தமிழாழ் வார்குருப
ரம்பரையுந் தெளிந்து சொற்றான்
புரிவருங்கீ ஐயிலாங்க நம்பெருமாள்
பதம்பணிவோன் பொருப்பி னல்லான்
பெரியதிரு வடிமறவாச் சடகோப
தாதனெனும் பெயரி னானே.

பூங்கோதையார் புலவரீக்த
எழ்திவிடுத்த கவி.

1768. அறிவி லிளைஞரே யாண்மக்கள் மாதர்
அறிவின் முதிஞரே யாவர்—அறிகரியே
தாங்கொண்ட சூலறிவர் தத்தைய ராண்மக்கள்
தாங்கொண்ட சூலறியார் தாம்.

நம்பிகளாள் பட்டமரம் தழையப்
பாடிய வெண்பா.

1769. தெய்வத் தமிழென்னுஞ் செம்மொழியு மம்மொழினேர்
செய்விப்பர் தேவ ரெனல்தேறத்—தெய்வஞ்
சுரந்தளிக்கு மாநெருஞ்சர் சோலையிலே பட்ட
மரந்தளிர்க்க வின் று வளர்ந்து.

புவுனேகவாது, சின்னமனத்தார் செய்த விருந்தைப்
புகழ்ந்து பாடியது.

1770. சின்ன மனத்தான் செய்யுவிருந்தின் சாற்றுருசி
அன்னதினம் விண்ணோ ரறிந்திருந்தால்—முன்னலையாய்
வெற்பதனைக் காவியுய்த்து வேலைவிட்டு நின்றுலையல்
அற்பமெனத் தன்னுருவோ யாம்.

மயிலீவாகனடி-புலவர்.

1771. செய்யார்ந்த வாட்கைப் பரராச சேசரன் பேர்நிறுவி
மெய்யாக நல்ல கலைத்தமிழ் ஞால்கள் விரித்துவாத்த
வையாவின் கோத்திரத் தான்மயில் வாகனன் மாதவங்குள்
பொய்யாத வாய்மைப் புலியூர் தாதி புகன்றனனே.

(1768) கொங்குமண. சத. 65, மேற். (1769) ஷே. 78, மேற்.
(1770) பாலவர்சரித்திரதிபகம், பக். 221. (1771) ஷே. பக். 221.

முத்துராசுக்கவிராசர்.

1772. கற்றோர் மகிழக் கயிலாய மாலைதனை
நற்றமிழி னுற்றொகுத்து நாட்டினான்—சுற்றுறையூர்ச்
செந்தியப்பன் றந்த சிறுவன்முத்து ராசனெனும்
வந்தகவி ராசர்மகு டம்.

சேறைச் சொக்கநாதப்புவர்.

1773. செஞ்சொல்வருக் கக்கோவை செங்கோட்டு வெண்பாவும்
பஞ்சவிதி லட்சணமாய்ப் பாடினான்—தஞ்சமெனுங்
காரணிகள் சேறை கதித்தபிறை சூடிமைந்தன்
தாரணிகள் சொக்கநா தன்.

பரமானந்தபாரதி.

1774. விதிதரு வேதியன் வேங்கட நாதன் விரகறியும்
அதிசுண வேள்பர மானந்த பாரதி யாங்கடம்பைப்
பதிரிதி யோதிய பாரதி தீபத்திற் பன்னிரண்டாம்
முதிரொரு சொற்பல் பொருட்பேர்த் தொகுதி முடிந்ததுவே.

இராமபாரதி.

1775. உலகம் புகழ்பாகை யோங்குதொண்டை நாட்டிற்
றிலகன் கணபதிமால் செம்மல்—நலமிருந்த
வாழ்வாகும் புண்ணை வனநாத னற்றமிழ்க்குச்
சூழாத்தி சூடி துணை.

1776. பாரோர் புகழிராம பாரதிசெம் பாகமதாச்
சீராத்தி சூடிச் செழுந்தமிழைப்—பேராக
நாகரிகள் புண்ணைவன நாதமகி பன்புனைந்தான்
வாகுவினிற் கீர்த்தி லா.

பவளப்பரடிப்புலவர்.

1777. மதிசூடி யருண்மிசுத்த சானந்த கணேசன்வா
லாற்றை யெல்லாம்
பதிமேவு பவளப்பா டிப்புலவ னற்றமிழாற்
பாடல் செய்தான்

(1772) பாவலர்சரித்திரதீபகம. பக். 244. (1773) திருச்செங்கோட்டுத்
திருப்பணிமலை, (1774) இட. 21. (1775-6) ஆத்திசூடி வெண்பா இறுதி.

சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகப் பாடல்புரி
சங்க மேசன்

துதிமேவு வீரைய தேசிகனங் கதற்குரையுந்
துலக்கி னானே.

தில்லைநாயகர்.

1778. காராளன் புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டி
னந்தியர்கோன் கமழுங் காவித்
தாராளன் பெரும்பற்றப் புலியூரான்
கனகசபை தன்னைப் போற்றும்
ஏராள னருந்தவஞ்சேர் தில்லைநா
யகன்கணிதத் துயறகை யாயுஞ்
சீராளன் சாதகசிந் தாமணியின்
பொருள்விளங்கச் செப்பி னானால்.

வாலகப்பிரமணியகீகவிராயர்.

1779. புலமையிற் சிறந்த துளுவர்தங் குலத்தான்
புகழ்பெரி யவன்கவி ராயன்
சொலவரு மதலைச் சங்கமன் வால
சுப்பிர மணியனங் கவிஞன்
பலவருந் துதிக்க வருணிலைப் பெரியோர்
பகர்பழ னிப்புரா ணத்திற்
சிலமொழி யறிந்து குமரவே ளருளாந்
செந்தமி முரைபகர்ந் தானே.

நல்லகவிராயர் மகாபாரதம் பாடி அரங்கேற்றியபோது
புலவர்கள் பாடியன.

1780. இத்தகைய பாரதமுன் தமிழ்வேண் பாவா
லெடுத்தாரைத்தார் பெருந்தேவ ரிதனை வில்லி
புத்தூர்வே தியன்விருத்த மாக்க வுன்னிப்
புகன் தன்னமூ வாயிரமேற் சிலவாஞ் செய்யுள்
அத்தகைய காப்பியத்தை மறைவி யாத
ஔருளான் முற்றமவ ரிசைத்த வண்ணம்
உத்தமமாம் வடமொழியைத் தென்சொ லாக
வுரைத்தன்னமுத் தமிழ்ப்புலவ ருவகை யோங்க.

1781. வடமொழியுந் தென்மொழியும் வல்லோர் நீதி
வகுத்தநூ றருமநூ விரண்டுந் தேர்ந்தோன்
இடரறுதொல் காப்பியமே முதலா வுள்ள
விலக்கணமு மிலக்கியமு மெல்லா மாய்ந்தோன்
கடனிகரா முதலேபு ராளி நல்ல
கவிராய னாவளர்வெண் கமல மங்கை
புடவியுள ஞானமெலாந் தழைத்து மேன்மேற்
பொலியமகா பாரதத்தைப் புகன்றான் மாதோ.

1782. சீர்பெறுநற் கலைமகடன் னருளாற் செல்வச்
செகம்புகழ்பா ரதம்வடசொற் றமிழாற் செப்பக்
கார்பிணையா வருமுல்லைக் குடையா னென்னுந்
கருதுபெயர் முருகயனாங் கவியு ளானை
நாரமர்நல் லயன்றெளிவி னயஞ்சல் லாப
நடத்தியிதிற் சிலதொடைக ணவில்வ தாக்கி
எர்பெறச்செய் கவிதைகளு முடனே கூட்டி
இயம்பினான் முழுதுமென விளம்பு வாமே.

முத்துக்குட்டிப்புலவர்.

1783. ஊருண் டெறங்கி யொருசாம மாயிற்றிவ் ளூர்தனிலே
நீரும் பருக்கையு மார்தரு வாரிந்த நேரமென்றேன்
மூரன் மலர்மங்கை மார்பா சவுமிய மூர்த்தியுன்றன்
தேருந் தருங்கட்டிச் சோறுங் கடற்கரைச் சீனியுமே.

1784. தருமணி யாந்தாண் டவராய சாமியென் றந்தையவன்
திருமனை யாண்முத்துத் தாயுல கேத்துஞ் செயலக்குமி
இருவரு மீன்ற தமிழ்முத்துக் குட்டியென் பேணிவர்தம்
பெருமையை நீழி காலமு மேத்திப் பெருகுவனே.

கல்போதுந் தலைவர் கடன்பட்டகாலத்து ழுற்றங்கரைத்
தலைவரைப்பாடியது.

1785. எட்டையா பேரையா வென்றுரையே யென்றுரைத்தேன்
எட்டையா பேரையா வென்றுரைத்தான்—கட்டக்
குரைகடற்கு ளீர்த்துக் கொடுபோகா தாற்றங்
கரையதனிற் சேர்த்தெனைநீ கா.

கவிக்களஞ்சியம் வேதாளகதைபாடியது.

1786. கருத்தி னன்பொடு கறுப்ப னிங்கருள்

கவிக்க ளஞ்சியங் கவிப்பிரான்

உருத்தி ரன்றரு மயிற்கு கன்றனை

யுளத்தி லிங்கெணி விளக்கமா

அருத்தி விஞ்சும லகைச்செ முங்கதை

யனை த்தை யுங்கலை யகத்தியன்

திருத்து செந்தமி முரைத்த னன்னொரு

தினத்தி லைம்பது விருத்தமே.

1787. பலித்து கந்ததூர் முகிப்பெ ரும்பெயர்

படைத்து வந்தவ ருடத்திலே

நலத்தி லங்கன்னி யினிற்பு குந்ததி

னத்த திங்களொ ருபத்தின்மேல்

சொலத்த குந்தின கரத்தி னங்கதிக

குற்றி டிந்தசமி பெற்றநாள்

கலைப்பெ ருங்கதை விருத்த மிங்கிது

கவிக்க ளஞ்சிய முகித்ததே.

அட்டாவதாரி—ஆநீசரவணப்பெருமாட் கவிராயர்

திருவனந்தபுரவேந்தர் 'எந்தவூர்' என்று வினாவியபோது பாடியது.

1788. இலைநாட்டு வேற்காத்துச் சேதுபதி

தரிசனத்துக் கேழு நாளோர்

மலைநாட்டு ராசன்வந்து காத்திருந்த

வாசல்வித்து வான்யான் கண்டாய்

கலைநாட்டிற் பெண்ணெனவே செய்தசர

ணைசனகன் கண்ணிக் காகச்

சிலைநாட்டி வளைத்தபுய வீரகே ரளமார

செயசிங் கேறே.

(1788) செந்தமிழ் தொ—3. பக்—293.

ஷை கவிராயர் விசயரகுநாதத் தொண்டைமானுக்கு
எழுதிவிடுத்த சீட்டுக்கவி.

1789. நீதிபெறு கல்விப்ர தானந் தெளிந்திடு
நிதானஞா னப்ர காசம்
நித்தியசு மங்களக் கவிதாப் பிரசங்கநன்
னேயசந் தாவி லாசம்
வேதாந்த சாகரஞ் சித்ராவ தானதமிழ்
மேகஞ் சபாரஞ்சிதம்
வீதவஜன சேகரஞ் சேதுபதி வாசலில்
விளங்குவ ரத்ன தீபம்
சீதான் சோமசுந் தரகுரு சுவாமியிரு
திருவடி துதிக்கு மடிமை
சீர்பெறுஞ் சாவணப் பெருமாள் கவிச்சரச்
செயசுங்க மெழுது மோலை
மாதவன் விசயரகு நாதத் துரைத்தொண்டை
மாணெதிர் நடந்து காண்க
வரிசைபெறு தூதொன்று பாடிவந் தனமுனது
மனமகிழ்ந் தருள்புரிவையே.
ஷை கவிராயர் காரை இலக்துமணபிள்ளைக்கு
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1790. மாபுதவி மாதவன் சோமசுந் தரகுரு
மலர்ப்பதம் பரவு தாசன்
வண்டமிழ்ச் சாவணப் பெருமாட் கவிச்சகர்
வர்த்திதேர்ந் தெழுது விருபம்
வளர்காரை யம்பதியின் மேவுதுரை லட்சுமண
மந்திரியெதிர் கொண்டுகாண்க
வாணருக் குபகாரி நீயாகையா லெழுது
வல்லமையு மகிழையுங் கேள்
சுருளிகர் நால்வர்க்கு நாற்கவிதை சொல்லவார்ப்
கனவேறு மயிலு மென்னக்
தூலிலொரு கவிதையுயர் தோளிலொரு கவிதையிரு
கையிலொரு கவிதை யெழுதத்

கணக்கொரு புறஞ்சொல விலக்கொரு புறஞ்சொலக்
காணாத திரைமறைவிலே
கனகுது சதுரங்க மொருகுதிரை யடிசொலக்
கன்னெல்லு முதுகி லெண்ணப்

பரிவுபெற் றப்புதுச் சேரியிற் சென்றினிய
பண்பரிற் கினைய வாத்தி

பண்புள குமாரபா ரதிமதுர கவிவீர
பத்ரகவி கொண்டாடவே

பாக்யனா னந்தநா தன்சபையி லுஞ்செய்து
பல்லக்கு வரிசை பெற்றேன்

பாரகா வியங்களுந் தெரிவே னளப்பரிய
பஞ்சலட் சணமு மறிவேன்

அரசரி லுயர்ந்ததுரை யாரெனிற் சேதுபதி
யாகுமவன் மணிவாயி லில்

அகத்திய முனிக்குமதி கங்கற்ற பேர்களா
யாயிரங் கவிவாணருண்

டவரினொரு சிறுவன்யான் பாடவறி யேனென்
றகற்றிவிட் டார்களுன்னை

யாதலாற் பூமியிற் சஞ்சரித் தேனின்
னகந்தனின் மகிழ்ந்தருள்வையே.

சென்னைத் தெள்ளியசிகங்க பூபனுக்கு ஷை. கவிராயர்
விடுத்த கீட்டுக்கவி.

1791. பைங்குவளை மார்பனெடு வைமையவள நாடனுயர்

பார்த்திலர்கள் புகழ்ந லுரன்

பாக்யனதி குலதிலகன் யோக்யபரன் மெழிப்

பதாசையன் பூமி பாலன்

மங்கலக் கவிராசன் வித்வசன சேகரன்

மணத்தமிழ்ச் சம்பர தாமன்

வஞ்சே கன்பதும நாபன்வே லாயுத

மகாமந்திரி குருபுத் திரன்

பொருளியல்.

சுகன

துங்கமிகு சேதுபதி மகிழுநே சன்சோம
சுந்தர சுவாமி தாசன்

சோடசந லவதான சரவணப் பெருமாட்
சுயம்பர்கா சன்னை யோலை

பொங்கிவளர் செல்வச் செழுஞ்சென்ன பட்டினப்
பொன்னகர்த் தெளிய சிங்க
பூபவெதிர் வந்துகண் மின்சபையி லவதான
புனிதமறி வுறல்வேண் டிமே.

ஹை கவிராயர் சிவகிரீத் தலைவர்கீது
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1792. வார்பெறுங் கலசமுலை யார்மதன் சேதுபதி
வாசற் ப்ரசண்ட வாக்கி
வடிதமிழ்க் கும்பன்சு வாமிநா தன் றுணைவன்
வளர்நெல்லை யப்பன் மைந்தன்
பார்பெறுங் குணஞான சோமசுந் தரகுரு
பதாம்புயம் பரவு தாசன்
பைந்தமிழி லக்கண விலக்கியக் கடலுண்டு
பாரொலாம் பொழியு மேகம்
கார்பெறுங் கையனுயர் சரவணப் பெருமாள்
கனிந்தெழுது கின்ற வேலை
கதிகொள்சிவ கிரியில்வர குணராம செத்தொட்டி
காலையெதிர் கொண்டு காண்க
சீர்பெறும் பனுவலொன் றொருகோடி பொன்பெறச்
செய்துனைத் தேடி வந்தோம்
திண்புய மதிற்புனைத் தென்றனை யனுப்பிடிந்
செகமெலாங் கொண்டா டிமே.
ஹை கவிராயர் இரவணப்பபூபனுக்கு
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1793. தொடையெலாந் திரியுசொற் பொருளெலாங் கற்பனைபொ
துவையெலா மாலை மாற்று

(1788-93) தனிச்செய்யுள்கள்.

சொல்லெலா மதுரம்வெண் பாவெலாங் கதைகலித்
துறையெலா மேக பாதம்

லாஞ் சந்தமஞ் சரியெலாங் கௌடமா
சுகௌலாந் தனிநி ரோட்டம்

மெலா நிமிஷமெய்க் கணமெலாங் கணர்வணத்
துறையெலா நாக பந்தம்

அடையெலாஞ் சிவசரிதை சிந்தெலா நீதிக்கோச்
சுகமெலா மடிம டக்கவ்

வடியெலா மெமகமுயர் பதமெலாங் கட்டினா
டகமெலா நவசித் திரம்

அடையெலா மிருபொருள்சொ னூலெலாம், வேதமட்
சுமெலாம் பிரம லீகிதம்

அளவெலாந் தராகநிறை முடிவெலாம் பொருளா
வமைத்தெலாம் பாடு கவிஞன்

பெடையெலாஞ் சேரனம் புடையெலாஞ் செறிவயற்
பெருநெலார் தேவை முல்லைப்

பீணையலாஞ் சேதுபதி புகழெலாம் போற்றிவரு
பெட்பெலாந் திகழ்சி லாக்யன்

பெருநலான் சோமசுந் தரகுரு பதத்தைப்
பிறப்பெலாம் போற்று மடிமை

பேச்செலா மமுதமொழி யாச்சொலுஞ் சாவணப்
பெருமாள் விடுங்கா கிதம்

புடையெலாங் கொண்டுபொரு பகையெலாம் வென்றுநற்
பண்பெலா மறியு நிபுணன்

பாரெலாம் போற்றவரு சவணப்ப பூபனெனநிர்
பண்பெலாங் கொண்டு காண்க

பலனெலாம் பெலனெலா நலனெலாங் கலமெலாம்
பரியெலாங் கரியெ லாம்பொற்

புணியெலா மணியெலாந் துகிலெலா செல்லெலாம்
புண்பெலாந் தரவேண் டிமே,

ஷெ கவிராயர் சிவகங்கைப் பார்க்கு விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1794. தண்ணமுத சாகரங் கவிதாப்ர சங்கந்
தமிழ்க்கடலை யுண்ட மேகம்
சற்குண விலாசமெய்க் கவிராச சிங்கம்வெண்
டாமரை மடந்தை வாசம்
வண்ணப்ர பந்தத்து மும்மதக் குஞ்சர
மணத்தவட் டாவ தானம்
வாசாம கோசரங் கல்விப்ர வாகந்தெய்
வச்செயல் வரப்ர சாதம்
கண்ணிலவு முல்லையணி சேதுபதி வாசலிற்
கனகாபி ஷேக யோகம்
கற்றவர்கள் கொண்டாடி சரவணப் பெருமாட்
கவிச்சகர வர்த்தி யோலை
பண்ணுலவு சிவகங்கை யம்பதிப் பேட்டையிற்
பலரெதிர் நடந்து காண்க
பரிவுறு புராதனமி யூரென்று வந்தனம்
பணந்திரள வரவி கிசவே.

ஷெ கவிராயர் சேதுபதி மந்திரி முத்திருளப்பபிள்ளைக்கு
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1795. மாறாமல் வாய்வேனு மயிலுமென வேசொல்ல
வாசகங் கைக ளெழுத
வருகணக் கொருபுறந் தீரமந் ரொருபுறம்
வரைந்திடு மிலக்க மாற
வளைதிரைக் குட்சிறிது கல்லணி வருக்கின்ற
வன்கணக் கினிது பகர
மருவுசொக் கட்டானும் விளையாட மறைவாக
வைத்தசது ரங்க மாடக்
கூறாக வெட்டெழுத் தாணியெழு தும்படிக்
குடகவிதை பகர வதிலோர்

கூரெழுத் தாணிசது ரங்கமுது குப்புறங்
குதிரையடி வெண்பா வரக்

கூறுபுல வேர்ச்சபையி லட்டாவ தானமுல
கோர்புகழ வேந டத்தக்

கோடிலாச் சதுரங்க மாடவய லூரிருக்
குஞ்சுது மாட வொருபால்

ஏறுகி வண்ணப்ர பந்தமெட் திப்பேர்க்
கெழுத்தெழுத் தாவு ரைக்க

இவ்வாறு னாற்புறக் கவிதா ப்ரசங்கம
கிசைக்கும் ப்ரசண்ட வாக்கி

இலக்கண விலக்கியக் கடலைமுழு துங்குடித்
தேப்பமிடு காள மேகம்

இனியகவி யவதானி சரவணப் பெருமாள் கை
யெழுதுமொப் பத்தி னேலை

சேரூடு குங்குமக் கொங்கையார் மடலெழுது
திவ்யரம ணீய மோகன்

சேதுபதி வாசற் ப்ரதானிமுத் திருளப்ப
சிங்கவே நெதிர்த்து காண்க

சித்தபரி பூரண கட்டாட்சவீட் சணகுண
த்யாகபர ணீயா கையாற்

செந்தமிழ்க் காதற்ப்ர பந்தமொன் றுன்மீது
செய்துவந் தனம கிழந்தே.

ஷெ கவிராயர் சிங்கநகர்கீ குமாவேற்பூபனுக்கீ
விதேந்த கீட்டுக்கவி.

1796. மகபதி நராதிபதி நீதிபதி சேதுபதி
வாசற்ப்ர சண்ட வாக்கி

வடிதமிழ்ச் சோமசுந் சரகுருசு வாமியடி
மைக்குமடி மைக்கு மடிமை

மயில்வா கனக்கடவு ளருளின லுபயசா
மரவிருது கொண்ட துய்யன்

மலையாள ராசனருள் தந்தபல் லக்குவெகு
மதிபெற்ற சார்வ பூமன்

உகமெலா மகிமைபெறு தஞ்சைமக ராசனையோ
ரேழடி யழைத்த நிபுணன்

உசிதனச ரதுநவா பிருகையாற் றருவரிசை
ஒருகையால் வாங்கு கவிஞன்

உற்றசிவ கங்கையிற் கவுரிவல் லபராச
னுதவுவள நாடு பெற்றோன்

உயரிலங் கைப்பூமி ராசசமு கத்தினிலு
மொருகோடி வரிசை பெற்றோன்

ககனமூ தண்டவே தண்டபிரு மாண்டங்
கவிப்புக் படைத்த வரவோன்

காசிமுத லாகரா மேச்சரம் வரைக்குங்
கவித்துவச நாட்டிம் விசயன்

கற்றுச் சொலிக்கும்வரு தானாப திக்குமிரு
கனகதண் டிகைகொ டித்தோன்

கவிமதக் குஞ்சரஞ் சரவணப் பெருமாட்
கவிச்சுர னெழுது மோலை

புகழ்மேவு சிங்கநகர் வளருங் குமாவேற்
பூபனெதிர் கொண்டு காண்க

பொரவரா வேங்கைகை பாராத தாதுசெப்
புக்குளமை யாத சாமி

புவியிலிரு ளாவேம மேய்ந்துவள ராமாடு
பொங்கிலே காத காணம்

பூண்டொடி படாவத்த மறுபடா வுட லேழு
பொதிதந்து நீவா ழியே.

ஷை கவிராயி் பாகைச் சோக்கலிங்கரிக்கு
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1797. அட்டதிசை பணிசெயுஞ் சேதுபதி மணிவாச
லட்டாவ தான சிங்கம்

(1797) தனிச்செய்யுள்.

அருந்தமிழ்ச் சோமசுந் தரகுருசு வாயியடி
மைக்குமடி மைக்கு மடிமை

அசரது நவாபுவை வரச்சொலிக் காகிதமொ
டான்வச மனுப்பி வைத்தோன்

ஆயிரத் தெட்டடி வரச்சொலிச சனதுதள
வாய்முதவி யார்க்கு விட்டோன்

எட்டடி வரச்சொலித் தஞ்சையர சர்க்கிலகு
துள்ளுசீட் டிக்கொ டத்தோன்

ஏழடி வரச்சொல்லி மலேராச னுக்கோலை
யெழுதியுத் தரவு செய்தோன்

இனியபா னையகார ருக்கெலா மொப்பமிட்
டெழுதுநிகு பங்கொ டத்தோன்

இக்கரையு மல்லாம லக்கரையும் யாழ்ப்பாண
மெல்லாங் கிளாக்கு விட்டோன்

கொட்டமிடு லோபரைப் புத்திவர வன்கலிக்
குறடாவி னுல டிப்போன்

கூறிய கவிக்கர்த்த மறியார்க டலையிலே
குட்டிப் பயன்சொல் லுவோன்

குற்றஞ்சொல் வேர்களைச் சோழன்மக னேப்போன்று
குத்திச் சினந்த விர்ப்போன்

கோளர்களை வசையான கவிதைக் கயிற்றூடு
கோத்ததோ ரணங்கட் டுவோன்

கட்டிமா ணிக்கமுயர் சரவணப் பெருமாட்
கவிச்சக்ர வர்த்தி யோலை

கனபாகை நகர்மேவு சொக்கலிங் கக்கொட்டை
கன்னனெதிர் கொண்டு காண்க

கணபதி தருந்திரு முகத்தைமுன் சொன்னபடி
கண்டரங் கேற்றி யன்பாக்

கனகமும் பவளமும் தளாமுங் கோமேத
கங்குளுந் தந்தருள் வைவே.

கோட்டையூர்ச் சீவக்கோழந்துதேசிகர்
சரபோஜிராஜன்துறவஞ்சி பாடியது.

1798. மன்னுமதி மந்தரத்தாற் றமிழ்க்கடலைக்
கடைந்துருற வஞ்சி யென்னும்
இன்னமுதந் தனையெடுத்துப் பகர்ந்திடொ
வெனுங்கரத்தா லெழிலார் தஞ்சை
என்னுநகர் மேவுசர பேந்திரற்குப்
புலவர்களு மினிதுட் கொள்ள
நன்னயங்கொ ளேரண்ட புரத்துவளர்
சிவக்கொழுந்து நல்கி னானே.

மகிகஞ்சி துரை கலிங்கந் துப்பரணிப் பிரதி
தருவித் துக்கல்டது.

1799. உண்மைமுறை செயங்கொண்டா னுரைத்திடுக
லிங்கத்துப் பரணி தன்னை
ஒண்மைபெறு கலிநாலா யிரத்தொன்பா
னூற்றுப்பத் தொன்ற மாண்டு
துணைவலிச் சாலிவா கனசகாத்
தம்பதினேழ் தூற்றெண் ணன்காம்
வண்மைசுக் கிலவருட மகிபதிமக்
கிஞ்சிதுரை வருவித் தாரே.

கழைக்கூந்தி யோருத்தி கழைமேனின்று ஆடியபோது
பூப்படையகி கழையினின்று இறங்குநிகரீ பாடியது.

1800. கல்லுருகுங் காலங் கழுகறியு மக்காலம்
வையக மெல்லா மலர்ந்தபூ வண்டறியும்
ஒங்க லறியு முயர்கடலி னுள்ளாமும்
பாங்கனுக்குப் பாங்கன் பயனறிவான் மன்ற
அறிவா ரறிவா ரறியா ரறியார்
ஒருகாம் பிருதலையும் பூ.

(1798) தஞ்சைச் சரக்கவதிமால் பிரதி. (1799) சென்னை ரியூவரியம்-
புத்தகவட்டவணை, 3, பக். 276. (1800) அகலிங்க லெண்பா முகவுரை, பக். 16.

பாண்டியன் திருமணத்தில்
ஒர்புலவர் துன்புற்றுக்கூறியது.

1801. வண்டமிழைத் தேர்ந்த வழி கலியாணத்
துண்ட பெருக்க முரைக்கக்கேள்—அண்டி
நெருக்குண்டேன் றள்ளுண்டே னீள்பசியி னாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டிலேன்.

புலமைச்சிற் ப்புடையோர்.

1802. வாக்கிற் கருணகிரி வாதலு ரார்கனிலில்
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்ரு
நக்கோ தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்.
1803. காசுக்குக் கம்பன் கருணைக் கருணகிரி
ஆசுக்குக் காளமுகி லாவனே—தேசபெறும்
ஊழுக்குக் கூத்த னுவக்கப் புகழேந்தி
கூழுக்கிங் கெளவையெனக் கூறு.
1804. வெண்பாவிற் புகழேந்தி பாணிக்கோர்
செயங்கொண்டான் விருத்த மென்னும்
ஒண்பாவிற் குயர்கம்பன் கோவையுலா
வந்தாதுக் கொட்டக் கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள்
வசைபாடக் காள மேகம்
பண்பாக வுயர்சந்தம் படிக்காச
லாதொருவர் பகரோ னாதே.

திருமால்சமயத்துப் பெரியோர்.

பொய்கையார்வாகீரு.

1805. வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன்
நான்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது
சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான்
கச்சியுட் காக்கை கரிது.

(1801) தனிப்பாடலுள்ளவைவரக்கேன்பாறு முண்டு, (1805) பாடி, வி. 93.

1806. கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத்
தடங்கட் டடங்கட் டளிரியலார் கொல்லார்—கிடங்கில்
வளையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வாய்
இளையாடன் கண்ணோக்கு மென்று.
1807. வரிசை பெரிதுடையர் கட்கலமுந் தூயர்
புரிசை யொருசாரா ரம்பலமுந் தண்ணீருந்
தன்னிலத்த வல்ல புரிசைக்குத்
தெற்கொற்றித் தோன்றுந் திருநென் மலியோந்
பொற்கொற்றி புக்கிருக்கு மூர்.
1808. அரிமல ராய்ந்தக ணம்மா கடைசி
திருமுகமுந் திங்களுஞ் செத்துத்—தெருமந்து
வையத்தும் வானத்துஞ் செல்லா தணங்காகி
ஐயத்து ணின்ற தரவு.
1809. பகலவன் செய்தூதிற் பண்பின்றி வந்தா
ரிசலினி னின்றூர் வலியு—மிகலுடைய
நன்னயத்தோ டாயக்காற் சந்தியா நட்டாரா
மன்னனடை நட்டாருட் பேறு.
1810. அம்ம் ¹பவள வரிநெடுங்க ணய்வஞ்சிக்
கொம்ம் ²பவள கொடிமருங்குல் கோங்கி
னரும் பவண்முலை யொக்குமே யொக்குங்
கரும் பவள்வாயிற் சொல்.

பூதத்தாருங் *காரைக்காற்பேயர்மையாநும்

பாடிய ஆரீடவேண்பா.

1811. நறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடு கிழவோட்
கரைத்திருந்த சாந்தைத்தொட் டப்பேய்
மறைக்க வறியாது ³மற்றுத்தன் கையைக்
ஞறைக்குமால் க் கனகத்தி கொண்டு.

(1806—7) யாப். வி. 93. (1808) ஷே. 57. (1809) ஷே. 61.
(1810) ஷே. 3. கையெழுத்துப்பிரதி. நன். 413, மயிலை. ¹பவள்ள். ²பவள்ள்.
*காரைக்காற்பேயர்மையும், (1811) யாப். வி. 93; கீரோசா. ³மற்றுத் தன்;
மழைநீறு.

திருமழிசைப்பிரான்.

- 1812, சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண்கற்றோஞ் சங்கரனார்
ஆக்கிய வாகமநூ லாராயந்தோம்—பாக்கியத்தாற்
செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தியாந் தீதிலோம்
எங்கட் கரியதொன் றில்.
- 1813, குலங்க ளாய வீரி ரண்டி லொன்றினும் பிறந்திலேன்
நலங்க ளாய நற்கலைக ளுலினும் நவீன்றிலேன்
புலங்க ளோந்தும் வென்றி லேன்பொ றியிலேன் புனிதநின்
இலங்கு பாத மன்றி மற்றொர் பற்றிலேனென் மீசனே.

பெரும்புலியூரில் நடந்தவேள்வியிலே அறியாது
தம்மையிகழ்ந்த சுடநீகவிகள் முன்பு

பாடிய பாகரம்.

- 1814, அக்க ரங்க ளக்க ரங்க ளென்று மாவ தென்கொலோ
இக்கு றும்பை நீக்கி யெனை யீச னுக்க வல்லையேல்
சக்க மங்கொள் கைய லேச டங்கர் வாய டங்கிட
உட்கி டந்த வண்ண மேபு றம்பொ சிந்து காட்டிடே.
- 1815, கணிகண்ணன் செல்கென்றான் காமருபூங் கர்கி
மணிகண்ண றீகிடக்க வேண்டா—தூணியுடைய
செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயமுன் னன்
பெந்நாகப் பாய்சருட்டிக் கொள்.

ஸ்ரீ சுடகோபர்.

- 1816, சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பாற்கடலோ
நாமம் பராங்குசனோ நாரணனோ—தாமம்
துளவோ வஞ்ஜமோ தோளிரண்டோ நான்கோ
உளவோ பெருமா னுனக்கு.

- 1817, நாயர் கெதோ கருடற் கெதிரே
இரவிக் கெதிர்ப்பின மினியர் கெதிரே
நாயர் கெதோ வுறுயிப் புலிமுன்
பரிசே சரிமுன் னையார் கெதோ
பேயர் கெதோ வெழிநார் கெதின்
பெருமா னடிசேர் வஞ்ஜ பரணன்
ஓரா யிரமா மறையின் தமிழி
னெருசொற் பொருமோ வுலகிற் கவியே.

(1815) குருபரமரை; ஆறாயிரப்படி. (1816-17) தனிப்பாடல்; இவை
ஆங்குள் "பார்வாக்கென" ிர்.

1818. நீடே யறிவை நினதகத் தேநிற்கு நேமியங்கை
யாயே யறியுமற் றுரறி வாரடி யோங்களுக்குத்
தாயே பொருரைத் திருக்குரு கூர்த்தமிழ்க் காரிபெற்ற
சேயே நினது திருவாய் மொழியின் செழும்பொருளே.
1819. ஐம்பொருளு நாற்பொருளு முப்பொருளும் பெய்தமைத்த
செம்பொருளை யெம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளைத்-தண்குரு கூர்ச்
சேய்மொழிய தென்பர் சிலரியா னிவ்வுலகின்
தாய்மொழிய தென்பேன் றகைந்து.
1820. சேய்மொழியோ வாய்மொழியோ செப்பி விரண்டிமொன்றல்
வாய்மொழியை யாரு மறையென்ப—வாய்மொழியால்
ஆய்மொழிகள் சால வுளவெனினு மம்மொழியின்
சாய்மொழியென் பேன்யான் றகைந்து.
1821. வாய்க்குங் குருகைத் திருவீதி யெச்சிலை வாரியுண்ட
நாய்க்கும் பரம பதமளித் தாயந்த நாயொடிந்தப்
பேய்க்கு மிடமளித தாற்பழு தோபெரு மான்மகுடஞ்
சாய்க்கும படிக்குக் கவிபாடி ஞானத் தமிழ்க்கடலே.
1822. பாராத கல்விப் பந்தப் பொருளனைத்தும்
நேராக முன்வந்து நிற்குமே—தேராத
தேவீறு கொண்ட திருமாலே முத்தமிழ்தோர்
நாவீ றனைத்துதித்த நாள்.
1823. பாடுவ தெல்லாம் பராங்குசனை நெஞ்சத்தாற்
றேடுவதெல் லாம்புளிக்கீழ்த் தேசிகளை—ஒடிப்போய்க்
காண்பதெலா நங்கையிரு கண்மணியை யான்விரும்பிப்
பூண்பதெலா மாறனடிப் போது.
1824. தேன ருமகிழ்த் தொடையனு மவுலியுந்
திருக்கினர் குழைக்காதும்
கான ருமலர்த் திருமுகச் சோதியுங்
கயிரவத் துவர்வாயும்

(1818) தனிப்பாடல்; இது சங்கத்தார்வாக்கென்பர். (1819) தனிப்பா; ஞானவைவாக்கென்பர். (1820) தனிப்பா; இடைக்காடர்வாக்கென்பர். (1821) தனிப்பா—நருவூர்ச்சித்தர் பாடியதென்பர். (1822) செந்தமிழ். தொருதி—4 பக். 130. இரட்டையர்வாக்கென்பர். (1823) செந்தமிழ், தொருதி - 1, பக். 130. (1824) பூவார், திருமுகச் சோதியுங் கயிரவத் துவர்வாயும்.

மோன மாகிய வடிவமு மார்பமு
முத்திரைத் திருக்கையும்
ஞான தேசிகன் சரணதா மரையுமென்
னயனம்விட் டகலாவே.

பொருள்காணும்படி

சங்கத்தார்க்கு ஆழ்வார் அருளிச்செய்துவிடுத்த அகவல்.

1825. அண்ட கோளத் தாரணு வாகிப்
பிண்டம் பூத்த பேரெழி லொருமை
ஈருயிர் மருங்கி னொருயிர் தொகுத்து
ரித்திலத் தன்ன வெண்மணல் பரப்பி
வேரும் வித்து மின்றித் தானே
தன்வலி யறியாத் தொன்மிகு பெருமரம்
மூவழி முப்பழ முறைமுறை தருதலின்
ஒன்றுண் டொண்கவை தருவது மற்றது
கல்லி லெழுந்து கடலி லழுந்தி
அறுகாற் குரவ னீரற விளைக்கும்
நிறைபொழிற் குப்பை தறுகட் பொன்றுவித்
தறுகோட் டாமா விளைக்கு நாடன்
அவனே தலையிலி யவன்மகண் முலையிலி
தானு மீனா ளீனவும் படாஅன்
எழுவர் மூவர் சிறுவரைப் பயந்தனள்
அவளில ளுவளென் றறிதல்
துகளறு காட்சிப் புலவரது கடனே.

குருகைகாவலப்பன் அருளிச்செய்தது.

1826. சீராரு மாடத் திருக்கோவ டாரதனுட்
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்—கோராத்
திருக்கண்டே னென்றுரைத்த சீரான் கழலே
உரைக்கண்டாய் நெஞ்ே யுகந்து.

மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்தது.

1827. ஆரங் கெடப்பர னன்பர்கொள் ளாரென் றவர்களுக்கே
வாரங் கொடுகுடப் பாம்பிறை யிட்டவன் மாற்றலரை

(1825) செத்தமிழ். தொ. 3, பக். 405. (1826) இவ். இயற்பா. மூன்றாம்
திருவந்தாதித் தனியன் (1827) பெருமாள் திருமொழித்தனியன்.

வீரங் கெடுத்தசெங் கோற்கொல்லி காவலன் வில்லவர்கோன்
சேரன் சூலசே கரன்முடி வேந்தர் சிகாமணியே.

திருவாங்கப்பெருமாளரையர்.

1828. மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்த்
தொண்ட ரடிப்பொடி தொன்னகரம்--வண்டு
திணர்த்தவயற் றென்னரங்கத் தம்மாளைப் பள்ளி
யுணர்த்தும் பிராணுதித்த லூர்.

பிள்ளை திருநறையாரையர்.

1829. முள்ளிச் செழுமலரோன் தாரான் முளைமதியம்
கொள்ளிக்கென் னுள்ளங் கொதியாமே--வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியை வெட்டி
மருவாளன் றந்தான் மடல்.

எம்பெருமானார் (ஸ்ரீராமாநுஜ முனிவார்)

1830. வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலார் வாழ்வேந்தன்--வாழியரோ
மாயோனை வாங்வலியான் மந்திரங்கொன் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

அப்போதுபதித்த செங்கழநீர்க் கிழங்கிலே பூவுண்டாம்படி
திருக்கீச்சிநம்பிக ஸ்பாடியது.

1831. வாக்கி னுணன் மனத்தா லெனையுனக்
காக்கி னாய்ந் யருளாள வண்ணலே
தேக்கு மோடையிற் செங்கழுநீ ரின்னு
பூக்கு மாறருள் பூமக னாதனே.

திருக்கீச்சிநம்பிக ஸ்பெருமை.

1832. பெருக்கச் சிவந்திடுந் தானவ னாகம் பிளந்தனைந்த
திருக்கைத் துலத்தின் மிதுபடி பற்றித் திருமகளார்
நெருக்கச் சிவந்திடுந் தாளினை உன்ற நெடிதுவந்து
திருக்கச்சி நம்பியின் னேதிரி வாரெங்கள் தேசிகரே.

(1828) திருப்பாளியெழுச்சித் தலையன். (1830) பெரியதிருமொழித் தலையன். (1831—32) இராமாநுஜார்ய தில்வசுரிசை, பக். 35, 36.

எம்பெருமானார் (ஸ்ரீ ராமானுஜமூர்த்தி) ஆழ்வார்திருநகரியை
அனுகியதும் அருளிச்செய்த வேண்டி.

1833. இதுவோ திருநகரி யீதோ பொருநல்
இதுவோ பரமபதத் தெல்லே—இதுவோ தான்
வேதந் தமிழ்செய்து மெய்ப்பொருட்கு முட்பொருளாய்
ஒதுஞ் சடகோப னார்.

எம்பெருமானார் ஸ்ரீ ஆண்டாளிடம் ஈடுபட்டு
அருளியவை.

1834. மெல்லிய பஞ்சடி யுந்துவ ராடையு மேகலையும்
வல்லியை வென்ற மருங்குமுத் தார வனமுலையும்
சொல்லியல் வன்மையும் வில்லிபுத் தூரம்மை தோளழகும்
முல்லையை வென்ற நகையுமெல் லாமென்றன் முன்னிற்குமே.
1835. வாழி திருப்பாவை பாடி மடப்பாவை
வாழி யரங்க ம்ணவாளர்—வாழியவன்
மாடுநிற்கும் புள்ளரையன் வாழி பெரியாழ்வார்
பாடுநிற்கும் வேதாந்தப் பா.

எம்பெருமானார் மேலீநாட்டினின்று திரும்பியதும்
திருவாங்கம்பெரியகோயிலார் பாடியது.

1836. வையங் குருடன்றோ மாமறையும் பொய்யன்றோ
ஐய னுரைத்ததமிழ் ழாரறிவார்—வையத்துக்
கூன்றுகோ லெந்தை யெதிராச ருத்தரித்த
மூன்றுகோல் காண்பதற்கு முன்.

எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யம் தலைக்கட்டின காலம்.

1837. இன்ன வாறு திருப்பதிக னெங்கும் வாழ்வித் தெதிராசன்
தன்ன தாக்கித் தரிசனமுந் தாணி பெவரும் விளங்குவித்து
முன்ன முரைத்த பாடியத்தின் முற்ற முன்றத தொருகூறு
தன்னைச் சென்றாங் காயிரத்தாவ கெழுபத தேழிற் சாற்றினான்.

எம்பார் அருளிய பாக்காய்.

1838. பற்ப மெனத்திகழ் பைங்கழ லுன்றன
பல்லவ மேவிரலும்
பாவன மாகிய பைந்துவ ராடை
பதிந்த மருங்குமுகம்

(1833) இராமானுஜார்யதுவ்யசரிதை. பக். 129. (1834-35) ஷெ. பக். 125, 127. (1836-37) ஷெ. (1838) ஷெ. பக். 114.

முப்புரி நாலொடு முன்னையி லேடுசுழ்
முக்கோ நன்னழகும்
முன்னவர் தந்திடு மொழிக ணிறைந்த
முறுவனி லாவழகும்

கற்பக மேவிழி கருணைபொ ழிந்திடு
கமலமு கத்தழகும்

காரிசு தன்கழல் சூடிய முடியுங்
கனநற் சிகைமுடியும்

எப்பொழு தும்மெதி ராசன் முகத்தழ
கெண்ணித யத்துளதால்

இல்லை யெனக்கெதி ரில்லை யெனக்கெதி
ரில்லை யெனக்கெதிரே.

கூ. ரத்தாழ்வான்

திருமங்கைம ின்னிவிஷயமாகக் கூறிய தனியன்.

1839. நெஞ்சக் கிருங்கடி தீப மடங்கா நெடும்பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்ல வழுதந் தமிழநன் னூற்றுறைகள்
அஞ்சக் கிலக்கிய மாரண சாரம் பரசமயப்
பஞ்சக் கனலின் பொறிபர காலன் பணுவல்களே.

திருக்கிருகைப்பிரான் பிள்ளிப்பாகரம்.

1840. என்பிறவி தீர விறைஞ்சினே னின்னமுதா
அன்பே நகனி யளித்தானே — சன்புகழ்ச்சேர்
சீதத்தார் முத்துக்கள் சேருங் கடன்டல்லைப்
பூதத்தார் பொன்னங் கழல்.

கிடாம்பிப்பெருமாள்விஷயமான பாட்டு.

1841. வேதாந்தங் கொண்டு வடநிலைப் போதந்த மீண்டவந்தார்
போதார் பொழிற்றும்பை பூர்வந்த கொண்டிதன் புண்ணுகொட
யாதானு மாகிவ் மென்பேற்றை யெய்தென் றெழுதியருள்
தாதாரு மையன் கிடாம்பிப் பெருமான் தயாநிதியே.

(1839) பெரியதிருமொழித் தனியன். (1840) இரண்டாந்திருவர்
தாதித்தனியன். (1841) இராமா வதாரயதில்பயசரிஷத். பக். 173.

அருளாளப்பெருமாள்விஷயமான பாட்டு.

1842. நீங்காம லென்று நினைத்துத் தொழுமின்க ணீணிலத்தீர்
பாங்காக நல்ல பிரமேய சாரப் பதங்கொழிக்கும்
பூங்கா விளம்பொழில் சூழ்புடை யாரும் புதுப்பள்ளிமன்
ஆங்கார மற்ற வருளாள மாமுனி யம்பதமே.

முதலியாண்டார்பாசாரம்.

1843. கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிந் -ர் வந்துதித்த
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு—வையத்
தடியவர்கள் வாழ வருந்தமிழந் தாதி
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

ஸ்ரீ பராசரபட்டர்பாசாரம்.

1844. மிக்க விதைநிலையு மெய்யா முயிர்நிலையும்
தக்க நெறியுந் தடையாகித்—தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதுங் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத் தியல்.

பாண்டியபட்டர்பாசாரம்.

1845. மின்னார் தடமதில்கூழ் வில்லிபுத்தா ரென்றொருகாற்
சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினோம்—மின்னார்
இழியறுத்தா னென்றுரைத்தோங் கீழ்மையினிச் சேரும்
வழியறுத்தோ நெஞ்சமே வந்து.

வேதப்பிரான்பட்டர்பாசாரம்.

1846. கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழுமூர்
சோதி மணிமாடந் தோன்றுமூர்—நீதியால்
நல்லபத்தர் வாழுமூர் நான்மறைக ளோதுமூர்
வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோ ணார்.

நம்பிள்ளைவிஷயமான பாட்டு.

1847. இந்திரன் வார்த்தையு நான்முகன் வார்த்தையு மீசுந்நுடல்
கந்தன்சொல் வார்த்தையுந் தற்பவ ராநிந்தக் காசினிக்ஞை
நந்தின முத்தெறி நம்பூர் வரதர்சுந். மாளிகையிற்
சிந்தின வார்த்தைகொண் டேசில நாடி திறைக்கொள்வரே.

(1842) பிரமேயசாரத் தனியன். (1843) முதற்றிருவந்தாதித் தனியன்
(1844) திருவாய்மொழித்தனியன். (1845) பெரியாழ்வார்திருமொழித் தனியன். (1846) நாயக்கியார்கிருமொழித் தனியன். (1847) பின்புறப்பெரு
வருளாளப்பெருமாள்—இறுதி.

பிள்ளை லோகாசாரியர் விஷயமான பாடல்கள்.

1848. வாழியுல காசிரியன் வாழியவன் மன்னுகுலம்
வாழி முடிம்பையெனு மாநகரம்—வாழி
மனஞ்சூழ்ந்த பேரின்ப மல்கமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்ந் திருக்கு மிருப்பு.
1849. திருமா மகடன் சீரரு னேற்றமும்
திருமா நிருவடி சேர்வழி நன்மையும்
அவ்வழி யொழிந்தன வனைத்தின் புன்மையும்
மெய்வழி யொன்றிய மிக்கோர் பெருமையும்
ஆரணம் வல்லவ ரமருநன் னெறியையும்
நாரண னருந்தரு நற்குரு நீதியும்
சோதி வானநுள் தூயமா குருவின்
பாத மாமலர் பணிபவர் தன்மையும்
தீதில் வானவர் தேவ னுயிர்களை
ஏது மின்றி யெடுக்கும் படியையும்
மன்னிய விற்பமு மாகதி யுங்குரு
வென்னு நிலைபெறு மின்பொரு டன்னையும்
அசைவிலா வேத மதனு ளனைததையும்
வசன பூடண வழியா லருளிய
மறையவர் சிகாமணி வண்பொழின் முடிம்பை
இறையவ னெங்கோ னேருல காரியன
தேமலர்ச் சேவடி சிந்தை செய்பவர்
மாரிலத் தின்ப மெய்திவாழ் பவரே.
1850. பேர்மண் டலஞ்சங்கு தண்டுவில் வான்புக ராழிவெய்யோன்
கார்மண் டலஞ்சென்று காண்பார் தமக்குக் கதிரோளியோன்
ஏர்மண்ட லந்தன்னை யெய்தும் வழியை யினிதுரைத்தான்
பேர்மண் டலகுரு வென்னு முடிம்பைப் பிறந்தவனே.

பிள்ளை அழகியமனாவாளநயினர்.

1851. தலையான வெட்டெழுத் தித்பிறத் தேசர னாகதித்தாய்
முலையா ருதுதில் வளர்ந்த டிரான்முடிம் பைச்சுதிபன்
மலையார் திருப்புயத் தான்மனை வான் மலரடிக்கே
நிலையான வெஞ்சும்பெற் தேனு வர் வாழ்வு நிலைபெற்றதே.

(1849) முனிவசனபூகூணத்தனியன். (1850) அர்ச்சுனாதிந் தனியன்.
(1851) மானிக் கார் லுஞ்சென்னு மிறுசியர் னையெழுத்துப்புக்தகாலேப்பித்தி.

ஹை பெரியார் ஆசாரியஹ்ருதயம் அருளிச்செய்தது.

1852. பணவா ளரவணைப் பள்ளி பயில்பவர்க் கெவ்வயிரும்
குணபோக மென்று குருகைக் கதிப னுரைத்ததுய்ய
உணர்பாவி னுட்பொரு ளொன்று மறியா வுலகறிய
மணவாளன் மாறன் மனமுரைத் தான்வண் முடும்பைவந்தே.

அழகியமணவாளநயினார் பாமபதிக்குந்தருணம்
அவர் திருமுடியைத் தம்மடியில் வைத்துக்கொண்டு
தமையனார் பிள்ளைலோகர்சாரியர் இரங்கிக்கூறிய பாசாரம்.

1853. மாமுடும்பை மன்னு மணவாளா வண்ணலொடும்
சேமமுடன் வைகுந்தஞ் சென்றக்கால்—மாமென்று
தொட்டுரைத்த சொல்லுந் துயத்தி னரும்பொருளாம்
எட்டெழுத்து மிங்குரைப்பா ரார்.

வேதாந்ததேசிகள்.

1854. சீரொன்று தூப்பிற் றிருவேன கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியு—ளோரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்பவர்க்கு
வானேறப் போமனவும் வாழ்வு.

தேசிகள் அருளியது.

1855. ஹெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிக ராய்விர காலடியோம்
உள்ளத் தெழுதிய தோலையி லிட்டனம் யாநிதற்கென்
கொள்ளத் துணியினுங் கோதென் றிகழினுங் கடர்மறியீர்
எள்ளத் தனையுத வாழிக ழாதென் னெழின்மதியே.

பரமதபங்கம் அருளிச்செய்ததுபற்றிய தேசிகள் பாசாரம்.

1856. கோதவமொன் றில்லாத தகவே கொண்ட
கொண்டலென வந்துலகி லைவர்க் கென்றோர்
நூலுனா யொருகோடி மறைத னெல்லாம்
தொடர்ந்தோடத் தவரியோடித் துயரத் தீர்த்த
மாதவனார் வடகொங்கின் வானி யாற்றின்
வண்ணிகைத ளாங்கய்க்கு மகிழ்ந்து வாழும்
போதி நவாரம் பொன்னயிற்சை நகருண் முன்றலாம்
புணராத பரமதப்போர் பூரித கோமே.

(1852) ஆசாரியஹ்ருதயத் தனியான். (1853) யதிந்தாரம்வண்பரபாசாரம்
பக். 10.

மணவாளமாத்ருனிகள் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரை அனுநியதும்
அருளிச்சேய்த பாசுரங்கள்.

1857. இதுவோ பெரும்பூதூ ரிங்கே பிறந்தோ
எதிராச ரெம்மிடரைத் தீர்த்தார்—இதுவோதான்
தேங்கும் பொருநம் நிருநகரிக் கொப்பான
ஓங்கும் புகழ்படைத்த லூர்.
1858. எந்தை யெதிராச ரெம்மை யெடுத்தளிக்க
வந்தபெரும் பூதூர்க்கு வந்தோமோ—சின்தை
மருளோ தெருளோ மகிழ்மாலே மார்ப
னருளோவிப் பேற்றுக் கடி.
1859. இவ்வுலகத் தன்னி லெதிராசர் கொண்டருளும்
எவ்வுருவும் யான்சென் றிறைஞ்சியக்கால்—அவ்வுருவ
மெல்லா மினிதேனு மிங்ங னிருப்புப்போல்
நில்லாதென் னெஞ்ச ணிறைந்து.

ஸ்ரீவசனபூஷண வியாக்கியானம் அருளிக்
கூறிய பாசுரம்.

1860. சீர்வசன பூடணமாந் தெய்வக் குளிகைபெற்றோம்
பார்தன்னைப் பொன்னுலகாப் பார்க்கவல்லோம்—தேரினமத்
கொப்பா ரினியா ருலகா சிரியனருள்
தப்பாம லெய்தியபின் றான்.

திருவாங்கத்துத் தைத்திருநாளை
நினைந்து கூறிய பாசுரம்.

1861. தேவியருந் தாமுந் திருத்தேரின் மேலாங்கர்
மேவிவர விக்ரமன் வீதிதனிற்—சேவைதரும்
அந்தத் துறக்க மனுபவிக்கப் பெற்றிலமே
இந்தத் திருநாளில் யாம்.

வாவரமுனிகள் திருவாலிதிருநகரியை அனுநிக்கூறிய பாசுரம்.

1862. ஈதோ திருவர சீதோ மணங்கொல்லே
ஈதோ வெழிலாலி யென்னுமார்—ஈதோதான்
வெட்டுங் கலியன்வேல் வெற்றி நெடுமாலே
எட்டும் பறித்த விடம்.

திருமங்கைமன்னனது வேடுபறித்திருக்கோலங்கண்டு
அப்பெரியார் களித்துக்கூறிய பாசுரங்கள்.

- 1863 வேலணைத்த மார்பும் விளங்குதிரு வெட்டெழுத்தை
மாலுரைக்கத் தாழ்த்த வலச்செவியும்—காலணைத்த
தண்டையும்வீ ரக்கழலுந் தார்க்கலியன் வாண்முகமும்
கண்டு களிக்குமென்றன் கண்.
1864. உறைகழித்த வாளையொத்த விழிமடந்தை மார்தமேல்
உருகவைத்த மனமொழித்த வுலகளந்த நம்பிமேற்
குறையவைத்து மடலெடுத்த குறையலாளி திருமணங்
கொல்லேதன்னில் வழிமறித்த குற்றமற்ற செங்கையான்
மறையுரைத்த மந்திரத்தை மாலுரைக்க வவன்முனே
மடியொதுக்கி மனமொடுக்கி வாய்புதைத்த வொன்னலார்
கறைகுளித்த வேலணைத்து நின்றவிந்த நிலைமையென்
கண்ணைவிட் டகன்றிடாது கலியனானை யாணையே.

மணவாளமாழனிகள்வைபவங்களில் ஈடுபட்டுப்
பேரியோர்கூறிய பாசுரங்கள்.

1865. சுருதித் தமிழ்மொழி யஞ்சுட கோபர் துணையடிபைக்
கருதிப் பரவு மெதிராச ராசன் கலியமூதம்
வருதிக் கறிய வுரைசெய் வரமுனி வண்புகழ்போய்ப்
பருதிக் கதிர்செல்லு மண்டல மேறப் பரந்ததுவே.
1866. வாதுசெய வென்றுசில வாதியர்கள் வந்து(மிக)
மனமுறிய நிற்ப ரொருபால்
வாழியென வேபெரிய சாபமற (நின்று)சிலர்
வந்தனைகள் செய்வ ரொருபால்
போதுமினி வாதமுன பாதமுரு ளென்(றடி)
புகழ்ந்துசிலர் நிற்ப ரொருபால்
பொங்கிவரு மெங்கள்வினை மங்கவரு ளென்றுசிலர்
போற்றிசெய்து நிற்ப ரொருபால்
ஈதிவை கிடக்கமறை நூல்தமிழ் தெரிந்துசில
ரின்பமுற வாழ்வ ரொருபால்
ஏதமற வாதுலர்கள் பேதையர் மயக்கற
விறைஞ்சியவ னிற்ப ரொருபால்

மாதகவி னுணுக மேழையு மளிக்கவென
வந்தவெதி ராச னடிசேர்
மாமுனிவர் தீபமரு ளாளுமண வாளமுனி
மன்னுமடம் வாழும் வளமே.

1867. மண்ணுடு வாழுவந் தோன்மண வாள முனிவன்வண்மைக்
கண்ணு ருருநக் கிலக்காக வாழவுந் கண்டவன்றன்
திண்ணு ரடிகளிற் குற்றேவல் செய்து திரியவுநாம்
எண்ணு திருக்க நடுவே நமக்குவந் தெய்தியதே.

1868. பொன்னிதனிற் குளிர்நகரந் தனிற்புகுதப் பெற்றோம்
பொருவருஞ்சீர் நம்பெருமாள் பதம்புகழப் பெற்றோம்
மன்னியசீர் மணவாள மாமுனியென் னையன்
வாழ்ந்திருக்கு மடந்தன்னில் வந்திருக்கப் பெற்றோம்
சென்னிதனி லவனடியார் பதஞ்சூடப் பெற்றோம்
திருமலையாழ் வாரிலென்றுஞ் சிறந்திருக்கப் பெற்றோம்
பின்னையவர்க் கந்தரங்கர் பேரருளும் பெற்றோம்
பெருந்திவத்தி லின்பமிங்கே பெருகவும்பெற் றோமே.

திநநாராயணபுரம் ஆயி அருளிக் செய்தது.

1869. பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனே பூங்கமழும்
தாதார் மகிழ்மார்பன் றுனிவனே—தூதூர
வந்தநெடு மாலோ மணவாள மாமுனிவன்
எந்தையிவர் மூவரிலும் யார்.

கோயிற்கந்தாடையண்ணன்.

1870. எக்குணத்தோ ரெக்குலத்தோ ரெவ்வியல்போ ரேனுமவர்
அக்கணத்தே நம்மிறைவ ராவரே—மிக்கபுகழ்க்
காரார் புகழ்க்கோயிற் கந்தாடை யண்ணனெனும்
பேரா ளினையடைந்த பேர்.

சீனிவாச சீயர்.

1871. முப்புரிநூன மார்பினுன் முக்கோல்சைக் கொண்டுளான்
பொய்ப்புலனை வென்ற பொறையுடையான்—மெய்ப்பொருளைச்
சேவிக்கு றுண்ணுணர்வான் சீனிவா தன்றமியேன்
ஆவிக் கருள்புரிந்தாள் வான்.

(1867—70) யதிந்தரப்ரவணப்ரபாவம். (1871) மாறனலங்காரம்,
நூலாசிரியர்வரலாறு. பக். 18.

சைவப் பெரியோர்.

அறுபத்துழவர்நாயன்மாருள் இன்னதலத்தார்
இத்துணையரென்பதுபற்றிய
முன்னுற்பாட்டு.

1872. மாமறையோர் பன்னிருவர் சிவமறையோர் நால்வர்
மருத்துவரி லொருவர்மன் னவர்களிலோ ரறுவர்
கோமுறைமைக் குறுநிலமன் னரிலைவர் வணிகர்
குலத்தைவர் வேளாள குலவர்பதின் மூவர்
தாமுறுகு யவர்வேடர் பாணர்செக்கார் கடையர்
சான்றார்வண் ணார்பரவர் சாலியரி லொருவர்
ஆமருவு மிடையிரண்டோ டறுவர்மர பறியார்
ஆகவறு பான்மூவ ராகியமா தவரே.

நால்வர் அவதாரச்சிறப்பு.

1873. சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனும்
சிற்கோல வாதஞர்த் தேசிகனு—முற்கோலி
வந்திலரே னீறெங்கே மாமறைநூல் தானெங்கே
எந்தைபிரா னைந்தெழுத்தெங் கே.

ஆளுடையபிள்ளையார் பாடற்சிறப்பு.

1874. புனலி லேடெதிர் போகெனப் போகுமே
புத்த ஞர்தலை தத்தெனத் தத்துமே
கனலி லேடிடப் பச்சென் றிருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டி லடைக்குமே
பனையி லாண்பனை பெண்பனை யாக்குமே
பழைய வென்புபொற் பாவைய தாக்குமே
சினவ ராவிடந் தீர்கெனத் தீர்க்குமே
செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.

ஆளுடையவரசரின் பாடற்சிறப்பு.

1875. தலைகெர் ணஞ்சமு தாக வியையுமே
தழல்கொள் வீடுத டாகம தாகுமே
கொலைசெ யானை குணிந்து பணியுமே
கோள ராவின் கொடுவிடந் தீருமே

(1872) சோழமண்டலசதகம். 10, மேற். (1873) தனிப்பா. (1874) தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரம். பக். 94.

கலைகொள் வேத வனப்பதி தன்னிலே
கதவு தானுவ் கடுகத் திறக்குமே
அலைகொள் வாரியிற் கல்லு மிதக்குமே
அப்பர் செப்பு மருந்தமிழ்ப் பாடலே.

ஆளுடையநம்பிகள் பாடநீர்ப்பு.

1876. வெங்கரா வுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
வெள்ளை யானையின் மீதேறிச் செல்லுமே
மங்கை பாகனைத் தூது நடத்துமே
மருவி யாறு வழிவிட நிற்குமே
செங்க லானது தங்கம தாக்குமே
திருமூ மாற்றிட்டுச் செம்பொ னெடுக்குமே
துங்க வான்பரி சேரற்கு நல்குமே
துய்ய நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே.

சமயதூரவர் வயது.

1877. அப்பருக்கெண் பத்தொன் றருள்வாத ஓரர்க்குச்
செப்பிய நாலெட்டிற் றெய்வீகம்—இப்புவிந்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினா றறி.

சமயதூரவர் திருநட்சத்திரம்.

1878. பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதயம் நிறைவன்றெண்டர்
ஆடியிற் சோதி திருவாத ஓரர்நல் லானிமகந்
தேடிய சேக்கிழார வைகாசிப் பூசுந் சிறந்தனரே.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்வாகீது.

1879. நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவநிதியந் தேடி
நலமொன்று மில்லாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வெழுதின்ற புற்றீசல் போலப்
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
வேட்டுமாத் திடுக்கதணிற் காணுழைத்துக் கொண்டே
ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட பேய்க்குரங்கு போல
வசப்பட்டீர் கிடந்துழல அகப்பட்டீர் நீரே.

அப்பெரியார், இறந்த தம் தாயார்க்குக்கோள்ளியிட்டபோது
பாடியவற்றுட் சிலவேண்பாக்கள்.

1880. ஐயிரண்டு திங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமூலை தந்தாளே
எப்பிறப்பிற் காண்பே னினி.

1881. அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

சேக்கிழார்.

1882 கொண்டறவழ் தண்டலேனும் குன்றைநகர்ச் சேக்கிழார்
ஒண்டரணி யோருய்ய வோதினார்—தண்டலில்சீர்
ஏன்றபுகழ் நாலா யிரத்திருநூற் றெண்பத்து
மூன்று திருவிருத்த மும்.

ஞானமீர்தவாசிரியரான வாகீசமுனிவர்வாக்கிது.

1883. இருணெறி மாற்றித்தன் ருணிழ விற்ப மெனக்களித்தோன்
அருண்மொழித் தேவனற் கோடலம் பாகை யதிபனென்றோன்
திருநெறி காவலன் சைவசி காமணி சிற்சமய
மருணெறி மாற்ற வரும்பர மானந்த மாமூனியே.

மெய்கண்டதேவர்.

1884. கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் காந்தருளி
மண்ணிடைபின் மாக்கள் மலமகற்றும்—வெண்ணைநலுர்
மெய்கண்டா னென்றொருகான் மேவுவரோல் வேறின்மை
சைகண்டா ருள்ளத்தின் கண்.

1885. வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமநால்வர்
ஒதுங் தமிழதனி னுள்ளுறுநெய்—போதமிழு
நெய்யி லுறுசுவையா நீர்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்யதமிழ் னூலின் நிறம்.

(1882) தொண்டைமண். சத. மேற், பக். 12. (1883) ஞானமீர்தம்: ஞானசிரியர்வரலாறு, (1884) சீவஞானமகாபாடியம், பக். 10, (1885) தனிப்பா.

1886. நண்ணும் பொருண்மூன்று நானறிந்து நானறவென்
கண்ணுந் தனதாகக் காட்டினான்—வெண்ணையிலே
மெய்கண்ட தேவனொரு மெய்கொண்டு வந்திலனேற்
பொய்கொண்டு போமே புவி.

அருணந்திசீவாசாரியர்திருவாகீது.

1887. சீரார் கயிலைத் திருவாய் மலர்ந்த சிவாகமங்கற்
ரூராய் வதுவட சொற்பயின் ரூர்க்கெளி தம்மொழியைச்
சாரா தவருமத் தத்துவ ஞானத் தலைப்படுதற்
கேரார் தமிழ்ச்செய்யு ளான்மய நீர வெழுதுவனே.

கோற்றங்குடி உமாபதிசீவாசாரியர்கீது
சீற்றம்பலவர் எ ழு தி ய திருமுகப்பாசுரம்.

1888. அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதியகைத் தீட்டுப்—படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம் பாணுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுத்தன் முறை.
1889. கற்றவன் கருணை கூடக் கலந்துயிர் சிவமாய் வாழப்
பற்றவன் பாமே யாகப் பரிவினாற் சிவப்ர காசம்
சொற்றவன் பொருட்சு பாவந் துலக்கிய தூயன் தொல்லோன்
கொற்றவன் குடியா னந்தந் குலமுழு தாண்ட கோவே.
1890. இப்பிறப்பே சிவன்முத்தி யெய்துவிக்கு மேற்பிறக்கும்
அப்பிறப்பு மிக்கே யறுத்தருளி—யொப்பறவே
உண்மையருள் கொற்றங் குடிவா முமாபதிதன்
வண்மையருட் குண்டோகைம் மாறு.

சுந்தானதூவர் திருநட்சத்திரங்கள்.

1891. சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் தின்கடன்னில்
உத்திரஞ் சீர்கோள் மறைஞான சம்பந்த ரோதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதிநன்னில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

(1886) சிவப்பிரகாசம்—சுத்தியஞ்ஞானப்பிரகாசருரையிற்கண்ட செய்யுள்—
(சென்னை மியூசியம் கையெழுத்துப்புத்திகசாலை). (1887) சிவஞானசித்தியார்,
பாபிரம். (1888) தனிப்பா. (1889) சங்கற்பிரகாரண முடிவு. (1890) சிவப்
பிரகாசமுடிவு. (1891) தனிப்பா.

உய்யவந்ததேவநாயனார்.

1892. சேடன் படிபுரக்குந் தென்கடவு ருய்யவந்தான்
பாடுங் களிற்றுப் படிதனக்கு—நீடிமையோர்
தேடுபுகழ்ச் செஞ்சொற் சிவப்ரகா சன்றிருந்த
நாடுமுரை நாடாய் நயந்து.

சீகாழிச்சீற்றம்பலநாடிகள்.

1893. செழுமலர் மென்குழன் மாளு ருதரத்துச் சென்றுசென்று
புழுமல வாக்கை யெடுக்கவொட் டான்புணல் சேருழவர்
உழுமலம் பட்டுவெண் சங்கு சொரிமுத் தொதுங்கும்வயற்
உழுமல மன்னுசிற் றம்பல நாடியைக் கண்டபின்னே.

சுத்தியஞானபண்டாரம் என்ற
மாசிலாமணிதேசிகர்.

1894. கண்ணிற் சிறக்குமா கமமுணர்ந் தினியதச
காரியந் தமிழி னிற்செய்
களந்தைவரு ஞானப்ர காசனூல் கத்தவர்கள்
கருதரு சிவப்ர காசம்
பண்ணிற் சிறக்குமுரை யெழுதுமன் பூரவனி
பரவுஞா னப்ர காசம்
பகாரிய விருவருந் தலைவணங் கக்கருணை
பாலிக்கு மொருகாவனே
எண்ணிற் சிறக்குமுயர் முத்தலத் தினுமுதன்மை
யீதென வெடுத்தி சைக்க
எவ்வுயிர்க ளெவ்வுரு வெடுக்கினுஞ் சாளுப
மெய்துவிக் கும்புதுமைசேர்
மண்ணிற் சிறக்கும் புகழ்க்கமலை நகர்மேவு
மானபூ டனென்வருகவே
வளவர்வள நாடவா சிவசமய பாரிபால
மாசிலா மணிவருகவே.

(1893) சென்னை மியூசியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப்பிரதி. (1894)
சுத்தியஞானபண்டாரம் பின்னே த்ருமிழ் தஞ்சைச் சரீரவல்லாஸ் - பிரதி.

மதுரைச்சீவப்பிரகாசர்,

1895. ஓதுபுகழ்ச் சகாத்தமா யிரத்து நானூற்
 ரொருபதின்மேற் செல்கின்ற காலந் தன்னில்
 மாதபயின் மதுரையில்வாழ் சிவப்ர காசன்
 வண்மையரு ணிகழ்ச்சியிலு லுண்மை யாக
 ஈதமல மீதுவின யீது மாயை
 யீதுயிர்பின் னீதுசிவ மென்றே காட்டித்
 தீதில்சிவப் பிரகாசச் செய்யு ணூறுந்
 தேர்ந்துரையிட் டேயுலகிற் சிறப்பித் தானே.

பாண்டிப்பெருமாள்.

1896. திரிவறுசொல் லுண்மைச் சிவஞான போதம்
 பெரிதுணர்ந்த பாண்டிப் பெருமாள்—அருமறையின்
 பேராஞ் சுவேதவன மெய்கண்டான் பேரருளால்
 ஆராய்ந் துரையெழுதி னான்.
1897. முற்றருளார் மெய்கண்டான் முண்டகத்தா ளேபாவப்
 பெற்றருளும் பாண்டிப் பெருமானார்—சொற்ற
 கழிப்பாலை மான்காணீர் காட்டளவை யீட்டின்
 மொழிப்பாலைக் கேளா முனம்.
1898. தெரிவரிய செஞ்சொற் சிவஞான போதத்
 தரிய பொருளி னமுதங்—கருதிற்
 பழுதிரியும் பாண்டிப் பெருமாள் பரிவாற்
 சிவஞான போதந் தெரியவுரை செய்தான்
 தவஞா னிகளுணரத் தான்.

சீவாக்கிரயோகிகள்.

1899. பெருவாழ்வு மிக்க நிலமீ திருக்கை
 பெறுவார் தமக்க ருள்வதாம்
 பாவா வனுக்கி ரகமே குறித்த
 பலசாத கர்க்கு தவியாம்
 கருவேர் பறித்த பெரியோர்கண் முத்தி
 கையி லாமலக்க னியதாம்
 திருவீழி யுற்ற சிவயோகி செப்பு
 சிவஞான சித்தி யுரையே.

(1895) சிவப்பிரகாசவுரை முடிவு. (1896—98) சிவஞான போத
 விருத்தியுரை. (1899) சிவஞானசித்தியார் உரை.

1900. புண்ணியன் சிவாக்ர யோகி புகழ்சிவ ஞான சித்தி
நண்ணுமூற் சூத்தி ரத்தி னலந்தரு பொருளை யாய்ந்து
திண்ணிய வுலகிற் கேது திட்டாந்த பூர்வ மாக
அண்ணலா மான்கர்த் தாவென் றறைந்திட வுரைசெய் தானே.
ஞானப்பிரகாசமுனிவர் சிவஞானசித்தியுரை எழுதியதுபற்றிக்
கூறியது.

1901. பொன்னிறக் கடவுளும் புத்தேள் கோனும்
பன்னக முனியும் பரவிப் போற்றும்
ஒற்றி மாநகர் நற்றவர் தலைவனைப்
பாடி யாடும் படம்பக்க நாயனைத்
தொழுது போற்றிப் பழுதக லும்படி
அல்லிரு ணீக்கிய வாதவ னென்ன
நல்லருள் புரியு நந்தி கேசன்
ஓதிய போதத் துண்மை தன்னைச்
செந்தமிழ்ப் படுத்தித் திருநா மத்தாற்
றந்துரைப் படுத்தினன் றபோதனர் தமக்கு
வெண்ணை மாநகர் மெய்கண்ட தேவன்
அவனடி பரவித் தொழுதருள் பெற்றவன்
சிவஞான சித்தி யெனும்பெய ரிட்டுப்
பரமதந் தன்மத மென்றிரண் டாக்கித்
தாமுட னுரைத்தனன் சண்பையர் தலைவன்
கற்றவர் பரவுஞ் சேந்தையர் காவலன்
நற்றவ ரடிபணி ஞானப்ர காசன்
நன்னூ லுணர்ந்த ஞானிகண் முன்னே
யிந்நூ லதனி னியல்பா மதந்தனக்
சூரைதனை யெழுத வுன்னி யதுதான்
சூரைகட லேழு நீந்தி யேற
விரைபவ னெக்க விளங்குவ னின்றே.

தத்துவப்பிரகாசர்.

1902. நத்துவய லொற்றியூர் ஞானப்ர காசனருட்
சித்தி படருரையைச செப்பியபின்—விததகமாந்
தத்துவப்ர காசன் பதவிருத்தி தான்செய்தான்
உத்தமசித் தத்தொருமை யோர்ந்து.

(1900) சிவஞானசித்தியார். உரை. (1901) சென்னை மியூசியம் கை
யெழுத்துப் புத்தகசாலைப்பிரதி. (iv, pp. 1107--8).

ஞானப்பிரகாசரைப்பற்றி நிரம்பவழகியதேசிகர்
கூறிய வேண்பா.

1903. ஆரணமு மெக்கலையு மாகமமுங் கற்றாலும்
சேருமுதன் மூன்றுந் தெரியாதே—பாரிற்
கருணைபொழி ஞானப்ர காசன் கமலச
சரண மிரண்டிலையேற் றான்.

நிரம்பவழகியதேசிகர்
நாம்செய்த சிவஞானசித்திச் சுபக்கவுரைபற்றிக்
கூறியது.

1904. மைகண்ட மேவும் பெருமா னடியை மருவியருள்
கைகண் டிருநஞ் சிவஞான சித்திக் கடற்சுபக்கம்
பொய்கண் டிறுதவர் போற்ற வியான்சொற் பொருட்குதவி
மெய்கண்ட தேவ னடித்தா மரையன்றி வேறிலையே.

ஷே தேசிகர் சேதுபுராணம் பாடியது.

1905. விரிதருபைங் கடலுலகம் புரந்தமுடி
வேந்தரெலாம் வியந்து கேட்ப
அரியமறை முனிவர்தமிழ்ப் பாவாணர்
செவிநுகர்பே ரமுத மாகத்
தெரிதரமுத் தமிழ்வடிக்கு முனிநிரம்ப
வழகியதே சிகனஞ் செமமல்
வரிசைபெற வடமொழியிற் சேதுமாக்
கதைதமிழால் வகுத்திட் டானே.

சாலிவாடிபுரம் ஞானப்பிரகாசமுனிவர்.

1906. திருமருவுஞ் சிவஞான சித்தியின்க
ஊரையெவர்க்குந் தெரிய வேதான்
கருமருவுஞ் சிவாகமத்தின் கனவிதிகள்
கண்டெடுத்ததுக் கழறு மேன்மை
மருமருவும் வயற்சாலி வாடிபுர
மீதுதவ வடிவா யோங்கும்
பெருங்கருணை மொழிஞானப் பிரகாசன்
நிருவடிகள் பேணல் செய்வாம்.

(1903—4) சிவஞானசித்தி. பரபக்கம்—இறுதி. (1905) சேதுபுராணப்
பாயிரம். (1906) சென்னை மியூஸியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை.

குரு நமச்சிவாயர்கீதுவிட்ட

மானியசாஸனப்பாட்டு.

1907. தென்னருணை மருவுகுகை நமச்சி வாய
தேவர்சிஷ்யன் குருநமச்சி வாயன் செய்யும்
மன்னுபணி விடையாகப் புலியூர்ச் செம்பொன்
மன்றுடையான் பூசைகொண்டு மகிழ்ந்து காண்க
இந்நிலமெ லாந்தழைக்க வரஞர்ப் பத்து
மிலிங்கபுர சாதனக்கல் லெழுதி நாட்டி.
நன்னெறிகேர் காலாட்க டோழன் சின்ன
நல்லநயி னுன்கொடுத்து நடத்தி னானே.

குருநமச்சிவாயவழுவீவர் பாட்டு.

1908. அத்தி முதலெறும்பீ ருனவயி ரத்தனைக்கும்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியேன் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
¹இசிக்குதையா காரோண ரே.

ஷை முனிவர் அடைந்த தீனம்.

1909. வந்தீச் சுரவருடம் வைகாசி தேதிநவம்
இந்துரா னுழிகை யேழரைமேல்---வந்தகுரு
தான மருணகிரித் தானுசிவ லிங்கத்துள்
ஆன நமச்சிவா யன்.

கமலை ஞானப்பிரகாசமுனிவர்.

1910. ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாபித்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி கேள்வியல்லல்
ஓய்வார் சிவானந்த வாரியுள் னேயொன் றிரண்டுமறந்
தோய்வார் கமலையுண் ஞானப்ர காசன்மெய்த் தொண்டர்களே.
1911. கவுளிய மார்க்கங் கலத்தளித் தோன்கம லாலயத் தோன்
இவுளி நரித்திர னாக்கிவைத் தோனியைப் பாணருக்காப்
பவுளி யுரைத்தருண் ஞானப்ர காசன் பயின்மடத்திற்
கவுளி யுரைக்கும் பதிபசு பாசத்தினை கேள்விகளே.

(1908) தமிழ்நாவலர்சரிதை. 177. ¹எரிக்குதையா.—இப்பாட்டுப் பட்
டினத்தடிகள்வாக்கென்பது பிற்கால வழங்கு. (1909) தனிப்பா. (1910-11)
சோழமண்டலசதகம், 25.மேற்கோள்.

ஞானசம்பந்ததேசிகர் தம் ஆசிரியரை
நோக்கிக்கூறியது.

1912. கனக்கும் பொதிக்கு மெருதுக்குந் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ
எனக்கு முடற்கு மெனதுச்சையோவிணங் காற்புரத்தைச்
சினக்குங் கமலையுண் ஞானப்ர காச சிதம்பரவின்
றுனக்கிச்சை யெப்படி யப்படி யாக வுரைத்தருளே.

மாசிலாமணிக் சம்பந்ததேசிகர்.

1913. பொருமா கடலிடைத் தோன்றல் லாது புணரி வெள்ளந்
தருடா மணியொன்று கண்டதுண் டோவையந் தந்தவனும்
நிருமாலும் போற்றுந்தென் னோரிற் சம்பந்த தேசிகனும்
ஒருமாசி லாமணி பேரின்ப வாரி யுதவியதே.

மனவாசகங்கடந்தார்.

1914. மன்னதிகை வாழு மனவா சகங்கடந்தான்
மின்னைய வாழ்வினிலு மெய்கண்டான்—பன்மறைகள்
வண்மைதரு மாகமநூல் வைத்த பொருள்வட்டிவா
துண்மைவிளக் கஞ்செய்தா னுற்று.

இராமநாதபண்டாரம்.

1915. சேல்கண்ட வாரி யிலங்கேசன் வெம்பழி தீரமுன்னாள்
மால்கண்ட கோயி லிராமீச ராடல்செய் மண்டபத்தை
நூல்கண்ட நற்சக னாயிரத் தோடைந்து நூற்றிருபான்
மேல்கண்ட நாளின் முனிராம நாதன் விதித்தனனே.

1916. திருமா லரனுக் கிடிகேசஞ் செய்யச் சிலையதனால்
வருமாறு கண்டவண் கோடிப் புனற்கண் மகாலயத்தைத்
தருமா யிரத்தைந்து நூற்றுமூப் பான்செல் சகவருடத்
தருமா தவஞ்செய் முனிராம நாத னமைத்தனனே.

1917. பற்றுஞ் சகசுநிற் பதினேந்து நூற்றிரு பான்மருவ
நற்றும் புலியினை யாள்வீர பூபதி காவிந்ருண்டார்
குற்றங் கடித்தவர் இராம நாயகர் கோயிலன்பான்
முற்றும் தவங்கள் புரிராம நாதன் முடித்தனனே.

(1912) செந்தமிழ். தொகுதி-7. பக்—433. (1913) தொண்டைமண்.
சுத. 21, மேற். (1914) பாவலர்சரித். பக். 233. (1915—17) சாஸனம் —
(சேதுநாடு குமிழம்).

திருவாவடுதுறை ஆதீனகருத்தர் சேதுநாட்டில் மறைபெய்யப்பாடியது.

1918. சைவ சமயஞ் சமயமெனி னச்சமயத்
தெய்வம் பிறைசூடுந் தெய்வமெனின்—ஐவரைவென்
முனந்த வின்பி லழுந்துவது முத்தியெனின்
வானங்காள் பெய்ம்மின் மறை.

மறைபெய்து தம் நாடு வளம்பெற்றதற்கு உவந்து பொங்கோட்டை
என்னும் ஊரைச் சேதுவேந்தர் திருவாவடுதுறை மடத்துக்கீழ்
முற்றாட்டாக அளித்தபோது அவ்வாதீனகர்த்தர் பாடியது.

1919. நதியாம் விரிசிலை நன்னகர்பொற் கோட்டை
பதியார் துறைசைப் பதிக்கு—விதியாகத்
தானமிட்டான் சேதுபதி தாரணிதா னுள்ளளவும்
ஊனமிலை யெந்தநா ளும்.

அறிவானந்தர்.

1920. காணுந்து சோலை வலங்கைமீ காமன் சுதிபெறவே
வாணுந்து தேவர்க்கெட் டாவறி வானந்தன் வண்மைகுன்றாத்
தேனுந்து செஞ்சொற் றமிழா லுரைத்த சிறந்தவறி
வானந்த சித்தி தனைத்தேர் பவர்பிறப் பற்றவரே.

சிவப்பிரகாசமுனிவர்

வேள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான் கோடுத்த
சமத்தியை முடித்துப் பாடியது.

1921. குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழன்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்து—வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையா னென்னு முலகு.

விவாகஞ்செய்துகொள்ளும்படி வேண்டிய அண்ணாமலை ரேட்டியாரை
நோக்கி ஷெ முனிவர் கூறியது.

1922. செய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுட னேயாவப்
பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டிச் சுரத்தானே
நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறு வயதிரூந்து
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.

(1918) இது தாயுமானவர்வாக்கென்றும் பிறவாறுங் கூறுவதுண்டு
(1919) சேதுநாடுத் தபிரமும், (1920) தனிப்பா.

1923. கிடையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த
பெரியோர்க ணிமலன் றானை
கிடையிலே தொடுத்துமுத்தி பெறுமனவும்
பெரியசுகங் கிடைக்குங் காம
வெட்டையிலே மதியங்குஞ் சிறுவருக்கு
மணம்பேசி விரும்பித் தாலி
கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே
வைக்குமட்டுங் கவலை தானே.

சிவப்பிரகாசர் சந்திரோதயத்தைக்கண்டு தம் ஞர்ஞசாரியரை
நோக்கிக் கூறியது.

1924. கடன்முரசு மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்றா லேறி
யடைமதி விண்கழைநின் றுடச்—கொடைமருவு
மெங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக டாம்.

பழமலையிலே சிதம்பரபூபதி அமைந்தளித்த மடத்தைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

1925. வெங்கைப் பழமலை யார்மீது கோவை வியந்துரைக்கும்
எங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு
திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றர் சேர்மறுகின்
மங்குற் சிதம்பர பூபதி நல்கு மடமிதுவே.

வெங்கைப்பிடாரியின் தேரோட்டத்தில் தம்மடத்தருகிருந்த
முருங்கைமரம் ஒடிந்தபோது பாடியது.

1926. திருந்துதலி ழிலக்கணவைந் தினைக்கோவை
விருத்தகிரிச் செல்வற் கோதும்
பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமேரலை
வெங்கைநகர்ப் பிடாரி காண்க
இரும்புவியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா
மற்காத்திங் கிருக்கு நீரம்
முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனையென்
றானைத்த முறைய தானே.

மாங்கவியோன்றை எடுத்ததற்காகத் தம்மை வருத்திய
சோலைக்காவலாளன் சாகப்பாடிய வெண்பா.

1927. அடுத்தவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளால்
அடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானால்—எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா துத்தன்வரத் தான்.

திருக்காட்டுப்பள்ளித் தெருவில் உப்புவிற்றுநின்ற பெண்ணைக்காட்டு
அவளது புலமையறிந்து கூறியது.

1928. நிறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மான்—உறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி துரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு.

அம்முனிவரது நயனநீக்கைபெற்ற அப்பெண் கூறிய பாட்டு.

1929. தென்னோங்கு தில்லைச் சிவப்பிரகா சப்பெருமான்
பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றினோம்—அன்னோன்
திருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் தீராக்
கருக்கூட்டம் போக்கினோங் காண்.

அம்முனிவர் பிரபுலிங்கலீலை பாடியது.

1930. தண்ணிலவு புனைசடிலத் திறைபுகழ்
லமதேவன் சரிசைத் தீம்பால்
புண்ணியர் தஞ் செவ்வாயிற் றமிழ்ச்சங்கத்
தான்முகந்து புகட்டி னானால்
எண்ணரிய புகழ்மலயத் திருந்தவனோர்
வடிவெடுத்தா னென்று கூறப்
பண்ணியன்முத் தமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகா
சப்பெரும்போர் படைத்து ளானே.

பிரபுலிங்கலீலை செய்யப்பட்ட காலம்.

1931. பார்த்தெழு சகாதத்த மூவைஞ் ஹாற்றெழு பாணன் கால
தார்த்தெழு கரநா மங்கொ ளாண்டுறு விடைஞா யிற்றிற்
சீர்த்தெழு மல்ல மன்றன் றிருவிளை யாடற் காதை
கார்த்தெழு மிடற்றெங் கோமான் கருணைகொண் டியம்பினானே.

(1930—31) பிரபுலிங்கலீலை முதலும் முடிவும்.

கல்லிடபம் கடலைதின்னப்பாடியது.

1932. வில்லார் பொதுச்சபையின் வித்தகா நீயுமுனங்
கல்லாணைக் கிக்கருத்திக் காட்டியவுன்—வல்லாண்மை
கட்டுமையே யாயினிந்தக் கல்லே நெழீஇக்கடலை
இட்டவிவர் முன்றினச்செய் யே.

கருணைப்பிரகாசர் விவாகஞ் செய்துகொள்ளுங்
குறிப்புத்தோன்றப் பாடியது.

1933. நாணி யென்பதை நாரிபென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றற்
காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற்
பூணு வார்மயல் காளைய ரென்பதும் புதிதோ.

நம் சுகோதாரி திருமணக்காலத்தில் சிவப்பிரகாசர் கூறிய
வாழ்த்துக்கவிகள்.

1934. அய்யனின் சென்னிமிசை யுறைகின்ற மடமங்கை
யாரென்ன வுமைவினவவும்
அன்னதொரு மடமங்கை யன்றுவெண் டிகைகொழித்
தழுகொழுகு தண்புனலெனத்
நாய்வொளி யானனங் கரியவிழி காதுவாய்
தோயத்தி லுண்டோ வெனச்
சொல்லருங் கமலமலர் காவீமலர் கொடிவள்ளை
தூயசெங் குழை மென்னப்
பொய்யென நினைத்துநற் கொங்கையங் கூந்தலும்
புனலினிடை யுண்டோவெனப்
புற்புதஞ் சைவலம தெனவே மறுத்துப்
புகன்றிதி நங்காயெனத்
ஸ்தயலவ ளோயென்ன நானொடு வணங்கியென்
றன்பிழை பொறுத்தி டென்றே
சங்கர னுரைத்திடத் திருவுள மகிழ்தகிவ
சங்கரி யுமைக்காக்கவே.

(1932) கொங்குமண், சத. 49. மேற். (1933-34) சிவப்ப, பிரபஞ்சுரி
ய : வரலாறு.

1935. அரனவ னிடத்திலே யைங்கரன் வந்துதா
 னேயவென் செவியை மிகவும்
 அறுமுகன் கிள்ளினு னென்றே சிணுங்கிடவு
 மத்தன்வே லவனை நோக்கி
 விரைவுடன் வினாவே யண்ணனென் சென்னியில்
 விளங்குகண் ணெண்ணினனென
 வெம்பிடும் பிள்ளையைப் பார்த்துநீ யங்ஙனம்
 விகடமேன் செய்தாயென
 மருவுமென் கைநீள முழமளந் தானென்ன
 மயிலவ னகைத்து ரிற்க
 மலையரைய னுதவவரு முமையவளை நோக்கினி
 மைந்தரைப் பாராயெனக்
 கருதரிய கடலாடை யுலகுபல வண்டங்
 கருப்பெரு தீன்ற கன்னி
 கணபதியை யருகழைத் தகமகிழ்வு கொண்டவள்
 களிப்புட னுமைக்காக்கவே.

1936. அம்பிகை யரன்றனை நோக்கியுன் னொபாண
 மரவமென வுமையை நோக்கி
 யரியரவ சயனத்தை யரவுருவ மானத்தை
 யறியாய்கொல் சிறிது மென்ன
 நம்பிமனை தொறுமிரந் துணுமாண்டி நீயென்ன
 நான்ருத னறிவேனென
 நவையுறும் பொய்புகன் றீரெனப் பாரதம்
 நடந்ததே கரியாமென
 வெம்பியொரு வன்பிரம் பாலடித் தானென
 விளங்கிழை யொருத்தி தாம்பால்
 வீசினது சொல்லென்ன வெண்ணு யிரம்பெண்கள்
 மிகுகற்பைநீக்கி னையெனப்
 பம்புகற் பினிலோர் ரிடடிப்பு நீக்கினது
 பதறும் னீகே னெனப்
 பரமருட னிவ்வாறு விளையாடு பச்சைப்
 பசங்கொடி யுமைக்காக்கவே.

(1935-36) சிவப்ர. பிரபந், ஆசிரியர் வரலாறு.

1937. அச்சுத னளிப்பனில முமதுநே யன்வித்தை
யருளுவன் பலபத்திரன்
அலமுதவு வன்சமன் பகடவ னந்தமக்
கானதோ ரெருதுமுண்டே
முச்சிர வயிற்படை யினைக்கொழுவ தாக்குவோம்
மொய்ம்புட னிழுத்திறுக்க
முந்திய வடக்கயிற் றுடன்மற்று நமதன்பர்
முன்பே யிரந்து கொள்வோம்
இச்சையுடை நமதினைய தனையனா கியகந்தன்
இனிமையொடு மாடிமேய்ப்பன்
இனியுழுது பயிரிடுத னன்றுநன் றிதைவிட்
டி.ரந்துண்ப தினமெனவே
கச்சமுலை மாதுமை யுரைத்திடும் புத்தியைக்
கைக்கொண் டிளத்தி லிதுநற்
காரிய மெனக்கருதி மெத்தக் களித்திடுங்
கண்ணுத லுமைக்காக்கவே.
1938. கவுரிகம லாயர னிரந்தசோ றிதுவெனக்
கமலைமண் கண்டேனெனக்
காளையொன் றேயரற் கெனவாடு மேய்த்ததைக்
கட்டிடைய னாரோவெனச
சிவனொருவர் தூதென்ன வத்தூது சென்றகதை
செப்பிலொரு பாரதமெனச்
சேரோடு திருடினா னரனெனக் கட்டிண்ட
செய்திநா மறிவோமென
அலவயிண்ட மாடினா னரனென்ன வவ்வாட
லரவமறி யாதோவென
ஆலமதை யுண்டன னரனென்ன மண்ணுண்ட
வதனை யறி யோமோவென
வீவாமொடு மலைமகளு மலர்மகளு மிவ்வாறு
விளையாடு மிவர்க டினையா
மேவிவரு புத்ரமித் திரகளத் திரருடன்
மேன்மேலு மிகவாழியே.

(1937-38) சிவப்ர. பிரபத், ஆசிரியர் வரலாறு.

தம் இளையசகோதரான கருணைப்பிரகாசர் சிவபதமடைந்தபோது
சிவப்பிரகாசர் இரங்கிக் கூறியது.

1939. முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு
கண்டசுவை முதிர்ச்சி யாலே

தன்னியலே முழுதுமுரைத் தமையாமுன்
னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ளத்தி

மன்னவனுண் டானெனது மாதவத்தின்
வலிதீர மண்ணின் மீதே

என்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப்
பிரகாச னென்னுங் கோவே.

அக் கருணைப்பிரகாசர் இறந்தமைக்கு ஆழ்ந்து அவர் முன்றேன்றலான
வேலையசுவாமிகள் கூறியது.

1940. ஆண்டதனா லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற்
றமையனினு மதிக மென்றே

பூண்டவுல கதனினுளோர் புகல்வதுகேட்
டிருந்துமென்ன புதுமை தானே

காண்டருகண் மணியேநல் விளங்கருணைப்
பிரகாசக் காளாய் நீதான்

மாண்டனையென் றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன்
யானுமிக வன்னெஞ் சேனே.

தமையனார் சிவப்பிரகாசர் சிவபதமடைந்தபோது
வேலையசுவாமிகள் கூறியது.

1941. அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராய்த் தழிகலி னை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான்—மூல்லை
யரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்.

சிவப்பிரகாசமுனிவர் வேதாந்தநூடாமணி பாடியதுபற்றிய
பாயிரச்செய்யுள்.

1942. அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசுந்தரா
மணியதனு ளறைவே தாந்தப்

பொருளினமும் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான்

(1939—41) சிவப்பிர. பிரபந், ஆசிரியர்வரலாறு.

பொருளியல்.

சுரு

பெருகுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல
ராற்புனையாப் பெருந்தண் மாலை
கருமிடற்று வானவற்கே சாத்துசிவப்
பிரகாசன் கவிஞர் வேந்தே.

வேங்கையுலாப் பாடியது.

1943. வெங்கைப் பதிப்பழைய வெற்புக் கணிமுழுதுந்
தங்கத் திருவுலாச் சாற்றினான்—சங்கத்துப்
போற்றுந் தமிழ்தூல் பொதுக்கடிந்தா னென்றுலகஞ்
சாற்றுஞ் சிவப்பிரகா சன்.

சிவப்பிரகாசர், வேலையர், கருணைப்பிரகாசர் என்ற
மூவர் சகோதரரும் பாடிய நூல்கள்.

1944. தெருள்சிவப் பிரகாச வழிகளரு வரிய நூல்கள்
சீர்ச்சோண சைல மாலை

செந்திலந் தாதிவெங் கைக்கோவை வெங்கைக்
கலம்பகம் வெங்கை யினுலா

செப்பரிய வெங்கையி னலங்கார மேசிவப்
பிரகாச நல்வி காசம்

சேர்தர்க்க பரிபாஷை நால்வந்நான் மணிமாலை
திரிபில்சத மணிமா லையே

அருளுறுஞ் சிவஞானி நெஞ்சவீடு னூதுதா
லாட்டுபிள் னைத்த மிழ்கலம்

பகமொடும் பள்ளியி னெழுச்சிகு வப்புரா
ணம்பிரபு விங்க லீலை

அமையுமலே தாந்தகு டாமணி சித்தாந்த
நிகாமணிகல் பழமலையினர்

நாதிபிட்ட சாடனா வமணிமா லையுட
னாறகொச்ச கக்க லிட்டா

மருள்தனை மாற்றுபெரி யம்மைக் கவித்துறை
வளர்நெடு விருத்த மேசு

மதிரா உரணநன் நெறியோடு சிவநாம
மனினாகுல வெண்பாழறை

வதியிட்ட லிங்கவயி டேகமா லையுநெடுங்
கழிநெடில் குறுங்க ழிநெடில்

மாரிரஞ் சனமாலே கைத்தலம் பகர்மாலே
மற்றும்வே லையர் நூல்கள்

வெருளில்கைத் தலமாலே நல்லூர்ப்பு ராணமலர்
விரிபாரி சாத லீலை

வீரசிங் காதனபு ராணமயி லாசல
விரட்டைமணி மாலே யொடுலா

மிளிர்குகை நமச்சிவா யர்லீலை கருணைப்
காசர்மே வ்ஷ்ட லிங்க

விதியகவல் காளத்தி நன்புரா ணந்தனை
விரித்தனரிம் மூவ ருமரோ.

சிவப்பிரகாசர்முதலிய ழுவர்கீதுந் தந்தையாரான
குமாரசுவாமிகள் பாடியது.

1945. கயல்வாய்த்த கண்ணி யுலகீன்ற வல்லிபங் காவுனது
செயல்வாய்த்த வன்பர்க்கு மல்லா தவர்க்குஞ் சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்த வெந்தைக் கியான்வாய்த் ததுவுமிங் கென்றனக்கு
வயல்வாய்த்த தும்மனை வாய்த்தது மைந்தர்கள் வாய்த்ததுமே.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்மாணுக்கர் பழனிமாழனிவர் அடைந்த தினம்.

1946. அடையு மிரத்தாட்சி யாண்டாடி மாதத்
திறைவன் நிருவா திரையிற்—றுறைசைச்
சிவப்பிரகா சையன் நிருவடியைச் சார்ந்தான்
தவப்பழனி மாமுனிவன் ருன்.

குமாதருபாழனிவர்.

1947. திருமக ளகலாப் பாமவை குந்த
நன்னக ருதித்த செந்நெறிக் குரிசில்
ஐந்தெனும் பருவம் வந்துறு மளவும்
மழக்குண மொருவி மிழற்றிடாச் செம்மல்
செந்திலம் பதிவாழ் கந்தன தருளால்
ஒதா துணர்ந்த போதனும் முன்னர்ச்

கலிவெண் பாவெனு மொலிபெறு மலங்கல்
 குகன்றிரு முடிதனக் குகந்திடச் சூட்டிப்
 பிள்ளைக் கவிமுதல் வெள்ளைக் கிழத்தி
 மாலையீ ருகச் சால்பமை பிரபந்தம்
 முந்நான் கியற்றித் தன்னுஞ் சமய
 நிலையையுங் காட்டி யுலையிலா தியாரும்
 தீதெலா மொருவி நீதியே புரிய
 நீதிநெறி விளக்கமென் றேதமில் பனுவலும்
 இயற்றின னில்லறந் தியக்குறு நிலையென
 இளமையிற் றுறந்து வளமைசேர் தருமை
 மாசிலா மணியெனுந் தேசுறு குரவன்
 பதமலர் பழிச்சுமற் புதகுண குமர
 குருபர னெனும்பெயர் மருவிய முனியே.

குமரகுருபரமூர்த்தி தம் ஞானசிரியரைப் பாடியது.

1948. காட்டிருந் தாலு மலையிருந் தாலுங் கருகரிய
 நாட்டிருந் தாலு நமக்கென்ன காணல்வ தோர்கமலை
 வீட்டிருந் தாண்டருண் ஞானப்ர காசன் விரைமலர் த்தாள்
 கேட்டிருந் தாலும் பிறவா நெறிவந்து கிட்டிடுமே.

வேலையர் வீரசிங்காதனபுராணம் பாடியது.

1949. கலியது நாலா யிரத்தெண்ணுந் திருபான்
 கதிசகாத் தம்மொரா யிரத்தின்
 மலியறு நூற்று நாற்பத்தொன் ருக
 வழங்கிய விளப் பினதம் மாதஞ்
 செலுமதிற் பதினான் காந்தின மதனிற்
 திங்களிற் கயிலையேர் குடந்தை
 சொலும்வீர பத்ர ரிரேணுகர் சோம
 சேகரர் சரிதமுந் தொகுத்தே.

1950. மகத்துதே சிகன்முன் கருநடந் தமிழால்
 வழத்துமென் றியம்பலே லையர்
 தொகுத்தருண் மலைய மல்லையர் சரிதந்
 தொன்மையா மூர்க்கர் தஞ் சரிதம்

(1948) குமரகுருபரகவாமிகள்பிரபந்தத்திரட்டு, ஞானசிரியர் வரலாறு,
 (1949—50) ஷே. வீரசிங்காதன புராணம் பற்றியும்.

பகுத்தக ளங்கச் சோழர்தஞ் சரிதம்
பகர்ந்தனர் சிதம்பர மடத்துள்
மிகுத்துவாழ் வசவ விங்கையர் பிறரும்
விளம்பிட வேண்டுமென் றிசைக்க.

ஓப்பிலாமணிதேசிகர் சிவாகசியம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1951. மன்னர்புகழ் சரபோசி மகராச ராசன்
மாரிலங்காத் திருநாளிற் றஞ்சைமா நகரிற்
றுன்னுமே விளம்பியுற்ற மகரமதி யைந்திற்
சோதிசிவ ரகசியமொப் பிலாமணிகொற் றமிழை
இந்நிலத்தி' லரங்கேறச்செய்தனர் பொன் மாறை
எழில்சேருந் தீராத வினை தீர்த்தான் பாகைப்
புன்னைவன நாதனிவர் சைவநெறி வளர்க்கும்
பூபால ரவனியெங்கும் புகழினிதோங் கிடவே.

அரதுட்சி சோக்கிப்புலவர் குடந்தைப்புராணம் அரங்கேற்றியது.

1952. கொண்டல்கண் டியிலுஞ் சோலைக் குடந்தையிற் பலரு மேவத்
தண்டமிழ்ப் பனுவல் வெற்றித் தாரைவேற் றுனை மன்னன்
மண்டலம் புரக்குஞ் செங்கோன் மனுநிகர் சகசி வாழ்நான்
தொண்டைநாட் டரஞ்சச் சொக்க னரசவை சொற்ற தன்றே.

சம்பந்தமுனிவர் திருவாநூர்ப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1953. பார்புகழ் சகாத்தமா யிரத்தைஞ் ஞாற்றுப்
பதினான்கா கியபிங்க லப்பே ராண்டிற்
சீர்பரவு பங்குனியுத் தரத்துத் தேவா
சிரயனெனுங் காவணத்திற் றேவர் போற்றுக
கார்பரவு கண்டரா ஞர்ப்பு ராண
காதைநா ளரகாண்டங் குலைவ லேவர்மூன்
எர்பரவு பேரளகை வணிகர் கோமா
னிசைவளர்சம் பந்தனாங் கேற்றி னானே.

(1951) சிவாகசியம்—பாயிரம். (1952) தஞ்சைச் சரசுவதிமால்
பிரதி. (1953) திருவாநூர்ப்புராணப் பாயிரம், 85.

வேறு புலவர் ஒருவர் திருவாநீர்ப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றியவராலாறு.

1954. ஆண்டுகவி யுகத்துக்கு நானூற்று

முப்பத்தீ ராயி ரத்துள்

எண்டியநா லாயிரமு மறுநூறு

மெண்ணைந்து மேழுஞ் செல்லப்

பூண்டபரா பவவாண்டின் மகரத்திற்

புத்திரயோ தசிபூர் வத்திற்

காண்டகுதிங் களின்மாலின் மயேந்திரத்திற்

கவுலவமாங் கரணந் தன்னில்.

1955. அருமறைக ளொருநான்கு மாகமங்க

ளொழுநான்கு மங்க மாறும்

திரிவறவா ராய்ந்துசிவ னேபரம

தெய்வமெனத் தெளிந்த சைவர்

பொருவரிய சிவனாரூர்ப் புற்றிடங்கொண்

டருள்புரிந்த புகழை யெல்லாம்

உரைசெய்யு மாரியத்தின் பொருடமிழா

லுணர்த்துகவென் றுரைக்கச் சொல்வாம்.

திருவையாற்றுப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றப்பட்ட வரலாறு.

1956. மலிபுனல்சேர் சோனாடு தஞ்சையிற்காத்

திருமரசர் மதியமைச்சன்

ஒலிமறைதேர் கோவிந்த தீட்சிதரை

யன்றிருவாக் குடைமையாலே

கலியுகத்துச் சகனாண்டு மூவைஞ்ஞாற்

நிருபதின்மேற் காணுமேழாய்ப்

பொலிவருடத் தையாற்றுப் புராணவட

மொழிதமிழாற் புகலலுற்றேன்.

வேற்காட்டீர்ப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றப்பட்ட வரலாறு.

1957. ஆதவன்போற் கணிவி னக்குங் கலிநாலா

யிரத்தெண்ணூற் றறுபத் தொன்பான்

மீதுவனப் புளசகனாண் டாயிரத்தோ

ரறு நூற்றின் மேற்றெண் ணூற்றிற்

(1954-56) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்-பிரதிகள்.

சீதவயற் பொழிலுடுத்த சீகாழி
வடுகேசன் நிருத்தாள் போற்றி
வேதவனப் பெருமைமிகும் வடமொழியைத்
தமிழ்மொழியால் விளம்ப லுற்றேன்.

சுந்தரலிங்கமூலிவர் திருப்பெருந் துறைப்புராணம் பாடியது.

1958. திருவளரும் பெருந்துறைமான் மியத்தையருஞ்
செந்தமிழாற் நிசைகள் போற்ற
அருளுதவு துறைசையில்வாழ் திருச்சிற்றம்
பலகுருவி னடிமை மேலாய்
மருவியனா னப்பொருள்சேர் கல்வியின்ற
னெல்லையுணர் மதுர வாக்கி
இருநிலத்தோர்க் கமுதெனச்சுந் தரலிங்க
முனிவரன்றா னியம்பி னானே.

சுந்தரலிங்கதேசிகர் அவ்ரோதவுந்தியார் இயற்றியது.

1959. பன்னெறியி னிகல்வினைக்கும் பலசமயத்
தவகுமுத்தி பதத்திற் கேது
நன்னெறியென் றுய்யவவி ரோதவுந்தி
யாரெனாநா னல்கி னானால்
வென்னெறிதேர் மறைநெறியா கமநெறியொன்
றெனக்காட்டும் வீர சைவத்
தொன்னெறிமா கேசனெங்கள் சாந்த லிங்க
தேசிகனாந் தூயன் னானே.
ஷ. தேசிகர் வைராக்கியநீபம் இயற்றியது.

1960. உருட்கறங் கடசன் மனமொடுங் கிடவென்
னுணர்வுநேத் திரக்கியா னெனதா
மிருட்கெடுத் தெலாமாம் பொருட்டிகழ்ந் துடுமோ
ரெழில்வயி ராக்கியதீ பத்தை
மருட்கொடும் பாசக் குழிக்கண்யாம் வீழா
வகையரு ளினன்மறை முடிவின்
தெருட்கமை வீர சைவனெஞ் சாந்த
லிங்கதே சிகன்நெருட் சுடரே.

(1958) தஞ்சைச் சரசுவதிமால்--யிரதி.

ஆதீயப்பர் மாயுராபுராணம்பாடிய வரலாறு.

1961. இங்குதுவல் வடகலையிற் சருக்க மெல்லா
மிலகுபசுந் தமிழ்மொழியா லெவர்க்குந் தோன்றப்
பொங்குபுகழ் வணிகர்கோத் திரத்தின் மேவும்
பொன்மாறைப் பதிபுரக்கும் போசன் வாசச்
செங்குவளைத் தெரியல்வயித் தியநா தன்சேய்
தீராத வினைதீர்த்தான் செப்பென் றோதச்
சங்கவயற் பொன்வினைந்த களத்தூர் மேய
தமிழரைய னாதிபப்பன் சாற்றி னானால்.

1962. பொன்னாருந் திருக்களரங் கொள்ளம் பூதூர்
பூளைவனம் பருதிவனம் போற்றுந் தஞ்சைத்
தென்னாருங் கொடிவீதிக் கண்ணூர் கோயில்
சிறந்தவைகற் பதியிவைக்குஞ் சிவபு ராணம்
பன்னாருந் தனியோங்குந் தமிழாற் செய்தேன்
பகர்கூத னுரைத்தபடி பரன்பால் வைகு
மின்னாரு மாயூரப் பதிக்கு மீண்டும்
விளம்புகேன் வழுவறினும் விரும்பு வாரே.

1963. ஓய்விலுரை யுணர்புலவ ருவகையோடு
.....கம வுறுச காத்தம்
ஆயிரத்தோ டுது நூற்று நாற்பத்தி
ரண்டினுக்கு மப்பா லிங்ஙன்
மேயவரு டஞ்சாரு வரிதனிற்சித்
திரைமதியில் விண்ணோர் போற்று
நாயகன்வாழ் மாயூரத் தலபுரா
ணம்பாடி நவின்ற தாமால்.

தீதாயுமானவர் சீவகதி அடைந்ததைப்பற்றி அவர்மாணிக்கர் அருளையர்
பாடியது.

1961. உலகினுக் கணியா மிராமநா தபுரத்
துயர்நறை வாவியின் குணபால்
மலர்நிறை வனத்திற் சிவத்துறு ரிட்டை
மருவிமெய் யொருவிவே தாந்தத்

(1961-63) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி.

திலகிய பொருளாய் வானமாய் நிறையு
மெந்தையே யெனதுபந் தமுமபோய்

நிலையுற நினது திருவரு ளளிப்பாய்
நின்மலா னந்தமே போற்றி.

கோடிக்கரைஞானிகள் தாயுமானவர் அடைந்த காலத்தைகீதறிந்துப்
பாடிய பாட்டு.

1965. துகளறு சாலி வருடமா யிரத்தைந்
நூற்றொடெண் பத்தொன்று தொடரும்

மிசுசுப கிருதாம் வருடந்தை மாதம்
வெண்மதி வாரநாள் விசாகம்

மகிமைசேர் பூர்ணைத் திதியினி லருத்த
மண்டல சமயத்திற் கங்கை

திகழ்கரை யதனிற் றுயுமா னவனார்
சிவத்தினிற் கலந்தநற் றினமே.

மூக்களாலிங்கர் எனப் பிள்ளைத்திருநாமம்பெற்ற சிவஞானழனிவர்
சிறுவயதில் தம் விருப்பிற்கிசைந்து அடியவர்கீது அழதிட்ட
தம் அன்னையாரைப் புகழ்ந்து கூறியது.

1966. அருந்ததியென் னம்மை யடியவர்கட் கென்றுந்
திருந்த வழுதளிக்குஞ் செல்வி—பொருந்தவே
ஆனந்தக் கூத்த ரகமகிழத் தொண்டசெயும்
மானந் தவாத மயில்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ச் சிவாலயத்தில் சமத்திபாடிமுடிப்போர்க்கேன்று
புலவர்கட்டிவைத்த பொற்கிழியை ஏழைப்பிராமணரோருவர்
பெறும்படி சிவஞானழனிவர் பாடிமுடித்த சேய்யுள்.

1967. வரையேற விட்டமுதஞ் சேந்தனிட வுண்டனைவல்
லினமென் றாலும்

உரையேற விட்டமுத லாகுமோ வெனைச்சித்தென்
றுரைக்கி னென்னும்

நறையேற விட்டமுத னுளவனாக் கொண்டுந றும்
புலிசை மேவும்

கரையேற விட்டமுதல் லாவுன்ன யன்றியுமோர்
கதியுண் டாமோ.

(1965) தாயுமானவர்பாடல்; ஆசிரியர்வரலாறு.

சீவஞானமுனிவர் கலைசைச் செங்கழ நீர்வநாயகர் பின்னைத்தமிழ்
அரங்கேற்றிய காலம்.

1968. இலகுசக னீரெட்டு நூற்றுநாற் பத்தேழி
னிற்கரங் கும்ப மிருபத்
தேழிரே வதிவெள்ளி பூர்வபக் கத்துதியை
யேர்க்கவுல வஞ்சுப் பிரம்

கலவியுறு சுபதினங் கன்னிலக் கினமதிற்
கலைசைப் பதிக்குள் வாழ்செங்
கழுநீர் விநாயகர்த மீதுபிள் னைத்தமிழ்க்
கவிபாடி வாடோருண

அலைமலி கடற்கடைந் தமுதூட்டி மாலைன்ன
வவ்னியிற் புலவர் செவியால்
அந்நீர்திடத் துறைசைவாழ் சிவஞான தேசிக
னரங் கேற்றி னுஞ்சலால்

நலசுருண மலிகுவளை யணிபுயன் வீரப்ப
னல்குமக ராச யோகன்
நங்கன்கே சவபூப னனுசர்சேய் சுற்றமு
நன்மைதகு வாழ்வுறுகவே.

1969. இன்றிழக்கு மூக்கன்றே யீர்ந்துமா னங்கொடுத்தா
னென்றுசய வீரனையே யேத்துவாள்—மன்றவே
நற்கலைமான் றாயசிவ ஞானமுனி யோதுதமிழ்ச்
சொற்கவையை நோக்குந் தொறும்.

அழிமுனிவர் சைவசிந்தாந்தக்கட்டளை இயற்றியது.

1970. வடநூற் கடலுந் தென்றமிழ்க் கடலும்
முழுதுணர்ந் தருளிய முனிவரன் றுறைநகை
வாழ்சிவ ஞான மாதவன் முன்னூற்
சித்தாந் தப்பிர காசிகை சிறந்திட
மொழிபெயர்த் தருளினன் தென்மொழி யாக
மருளகன் நெம்மனோர் மதிபெறற் பொருட்டே.

(1968-69) சிவஞானசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு.

சிவஞானமுனிவர் சிவகதியடைந்த காலம்.

1971. மன்னும் விசுவா வசுவருட மேடமதி
உன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம்—பன்னுந்
திருவாள னெங்கோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீங்குந் தினம்.

அம்முனிவரைப்பற்றி அவர் மாணுக்கர்கள் பாடிய துதிகள்.

1972. ஓவியங் காணச் சுவரிலே சுவரை
யுற்றறிந் திடிலவை யிலபோன்
மேவுசத் தாதி காணுறிந் சிவமும்
விளங்குறா விளங்குறச் சிவத்தைப்
பாவீந் சிவம லாலிலே யெனவே
பரமபூ ரணம்விளங் குறுமென்
ஆவடி துறைசை யமர்சிவ ஞான
தேசிக னாறந்தன னன்றே.

1973. கண்ணினாற் காணச் சித்திரங் கையாந்
றடவுரிந் சுவரல திலையே
நண்ணுபொய்ப் புலனாற் காணுறிந் சகமாய்
நணுகுமப் புலன்வழி யொழுகா
துண்ணிறை யருளா லுற்றறிந் திடிலவ்
வுறுசுக மகன் றுபூ ரணமே
நண்ணுமென் றுரைத்தா னாவடி துறையார்
நஞ்சிவ ஞானதே சிகனே.

தோட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர் பாடியவை.

1974. ஓதரிய வாய்மைச் சிவாகமங் கட்கெலா
முற்றபே ராக ரமதா
ஓங்குதிரு வாவடி துறைப்பதியி லற்புத்த்
தொருவடிவு கொண்ட ருளியே

(1971—73) சென்னை மியூ வியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை
(1974) சிவஞானபோதமபாடியம். சிவஞானமுனிவர் வரலாறு.

பேதமறு சமயவா திகளுள மயக்கைப்
 பெயர்க்கும்ரசு குளிகை யாகிப்
 பிரியமுட னேவந் தடுத்தவர்க் கின்பப்
 பெருங்கருணை மேரு வாகி
 ஆதரித் தடியேங்க ஞண்ணத் தெவிட்டாத
 வமிர்தசா காமாகியே
 யழகுபெறு கலைசைச் சிதம்பரே சுரரடிக்
 கதிமதூர கவிதை மாரி
 மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்
 மன்னிவளர் சந்நி தியிலோர்
 மணிலிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்
 மலர்ப்பதம் வணங்கு வாமே.

1975. திண்ண விற்பச் சேவடியுந் திருவிழியுந்
 திருமார்புஞ் செல்வக் கையும்
 நண்ணு மன்பர்க் கருள்கருணைத் திருமுகமும்
 பசங்குழவி நடையே யாகிப்
 புண்ணி யத்தின் பொலிவாகி யற்புதக்கோ
 லக்கொழுந்தாய்ப் புலனா யேற்குக்
 கண்ணை விட்டு நீங்காத சிவஞான
 சற்குருவே கருணை வாழ்வே.

கச்சியப்பழனிவர் விநாயகபுராணம்பாடி. அரங்கேற்றியது.

1976. சொல்வாழ்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
 துளுவர்குல சிகாமணியாங் கந்தப்ப னருளும்
 வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளல்
 மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழோன்
 வில்லார்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
 விளங்குசிதம் பரபூபன் விநாயகன்மான் றியத்தை
 எல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தான்
 இருந் துறைசைக் கச்சியப்ப னெல்லையின்மா தவனே.

(1975) சிவஞானபோதபாடியம். சிவஞானமுனிவர் வரலாறு.

கச்சியப்பழனிவர் சிவகதியடைந்தகாலம்.

1977. ஏர்தரு சாலி வாகன சகாத்த
மாயிரத் தெழுசதத் தொருபத்
திரண்டின்மேற் சாதா ரணவரு டத்தோ
டியைதரு சித்திரைத் திங்கள்
சார்தரு தெய்தி பத்தினு ரென்று
தருஞ்செவாய் வாரம்பூர் வத்துச்
சத்தமி புனர்பூ சத்திரு நாளிற்
சார்தரு கும்பலக் கினத்திற்
சீர்தரு துறைசை நமச்சிவா யன்றன்
திருப்புக மூலகினிற் றுலக்கித்
திகழ்ந்துள கச்சி யப்பதே சிகனற்
றிருப்பெருங் காஞ்சியி னெய்திச்
சேர்தரு மடியார் தமக்கக விருளைத்
தினகரன் முன்னிரு ளென்னத்
திருந்துதன் னருளா லகற்றிவீ டறுத்திச்
சிறந்தபூ ரணத்தடைந் தனனே.

1978. வருடஞ்சா தாரணமா மன்னுதிங்கண் மேடம்
திருநாட் புனர்பூசஞ் சேர்தார்க்கு—கருளாற்
கருவே ரறுத்தருளெங் கச்சியப்ப தேவன
திருமேனி நீங்குந் தினம்.

சைனப்பெரியோர்.

குணவிராமபுழனிவர்.

1979. அலைபுரியும் புனற்பொன்னி யாறுடைய சோழன்
அரு(ண்)மொழிக்கி யாண்டிருபத் தொன்றுவ மென்றும்
கலைபுரியு மதிபுணன் வெண்கிழான் கணிச்செக்(?)
காமருபொற் சூரியன்ற னுமத்தால் வாம

(1977—78) சென்னைமியூஸியம் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப்பிரதி.
(1979) S. I. I. Vol. I, 95,

நிலைநிற்குங் கலிங்கிட்டு நிமிர்வைகை மலைக்கு
நீழி யிருமருங்கு நெல்விளையக் கண்டோன்
கொலைபுரியும் படையரசர் கொண்டாடும் பாதன்
குணவீர மாமுனிவன் குளிர்வைகைக் கோவே.

வச்சணந்திழனிவர்.

1980. மன்னுந் திருமலை யாகு முதயத்து வச்சணந்தி
யென்னுங் கடவுட் கதிரவன் றோற்ற விருநிலத்[தே]
[துன்னுந் சமயங்க ளாகிய] தாரகைத் தொல்கணந்தான்
பன்னுந் துருநய நூல்வா தியரொடும் பாறியதே.

பிறபெரியோர்.

முன்னோரான துறவியோருவர் வாக்கு.

1981. திருத்தக்க மாமுனிசின் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டேம்—உருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளணுகேம்
எங்கெழிலென் ஞாயி மெமக்கு.

பல்லவவேந்தனான

பெருமானடிகள் விஜய அபராஜித விக்கிரமவர்மன் வாக்கு.

1982. திருந்து திருத்தணியற் செஞ்சடையீ சற்குக்
கருங்கல்லாற் கற்றளியா நிற்க—விரும்பியே
நற்கலைக ளெல்லா நவின்றசீர் நம்பியப்பி
பொற்பமையச் செய்தான் புரிந்து.

சுத்திபல்லவனைப்பற்றிய சாஸனப்பாடல்கள்.

1983. காடவர்கோன் சத்தி கற்றோட்டி லிட்டயாண்
டேடியலீ ரைந்தி லிடுவித்தான—நீடியசீர்ப்
பல்லவமா நாயன் பசுநீக்கி தண்டலத்துக்
கல்விவரீ ரோரிக் கலிங்கு.

(1980) தஞ்சைச் சரசுவதிமால் பிரதி. (1981) பெருங்கதை ஆசிரியர்
வரலாறு. வேறுபாடமுமுண்டு (1982) The Journal of the S. I. Association, Oct. 1910. p. 183, Foot Note—“இவ் வெண்பாப் பெருமானடிகள் தாம்
பாடி அருளித்து” என்ற குறிப்பு இப்பாட்டின்கீழ் உள்ளது. (1983) Rock
Inscriptions at Tandalam, by Dr. Hultzsch (Ep. Ind. Vol. vii, p.26.)

1984. மண்டலத்து னோர்மதிப்ப வண்போளி யூர்நாட்டுத்
தண்டலத்தே ரிக்கவிங்கு தானமைத்தான்—ஒண்டமிழ்ப்
பாமங்கை தான்விரும்பும் பல்லவமா ராயனெழிற்
பூமங்கை தன்கோன் புரிந்து.

இராமனாசீங்கன்.

1985. நங்கோ னிராமனெழிற் செங்கோ னரசிங்கன்
எங்கோன்றான் கோவ லிடைகழியில்—அங்கேய்
கருங்கற் படையைந்து செம்பொற் குடந்தான்
நெருங்கப் பயில்வித்தா னின்ற.

பூவணவன்—காரி.

1986. சுலவுமலர்ச் சோலைச் சுசீந்திரவா திக்குத்
தலநிகழ மாதைச் சமைத்தான்—நிலவுபுகழ்
வாளபயற் கியாண்டுபதி னுறிரட்டி சேய்லூர்மன்
பூவணவன் காரி புரிந்து.

சாஸனழிவில் எழுதப்பட்ட வேண்பாக்கள்.

1987. தண்டிச்¹சுரனோல² சாகரஞ்சூழ் லையகத்துக்
கண்டிச்³சுரன்கரும மாராய்க—பண்டே
அறஞ்செய்தான் செய்தா னறங்காத்தான் பாசந்
திறம்பாமற் சென்னிமேல் வைத்து.

1988. சூ கொடுத்தா னறம்பெற்றான் கொற்றவனாய்ப் பின்னோ
யடுத்தா னறங்காத்தல் வேண்டிம்—கடுத்ததனை
மாற்றினு⁴னாற்ற⁵நாகாளு⁶மற்றதனைப்
போற்றினான்...[வீடு புகும்].

(1984) ¹ Rock Inscriptions at Tandalan, by Dr. Hultzsch (Ep. Ind. Vol. vii, p. 26.) (1935) Ep. In Vol. VII, p. 43. (1986) T. A. S. Vol. iv, p. 133. (1987) Ep. Carn Vol. IX, pp. 9, 21. ²சுரன் கோயில். ³சுரன்கருப்ப மீராக, கரும மாராயன்—இது 'தொண்டை'மான் டேக்கி ஹைபர் சாஸனம்' என்று ஒரிடத்துக் காணப்படுகிறது.

நூல்கள்.

தொல்காப்பியத்துக்குப்
பனம்பாரனாகூறிய பாயிரம்.

1989. வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்
செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்
தறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற் கிறிபத் தெரித்து
மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார இயல்வைப்பு.

1990. நூலின் மரபு மொழிமரபு நுண்பிறப்பு
மேலேப் புணர்ச்சி தொகைமரபு—பாலாம்
உருபியலின் பின்னுயிர் புள்ளி மயக்கம்
தெரிவரிய குற்றுகாஞ் செப்பு.

ஷெ. அதிகார சூத்திரத்தோகை.

1991. எழுத்ததி காரத்துச் சூத்திரங்க ளெல்லாம்
ஒழுக்கிய வெரன்பதோத் துள்ளும்—வழுக்கின் றி
நானூற் றிருநாற்பான் மூன்றென்று நாவலர்கள்
மேனூற்று வைத்தார் விரித்து.

ஷெ. சொல்லதிகார இயல்வைப்பு.

1992. கிளவியாக் கம்மே கிளர்வேற் றுமைசொல்
லுளவேற் றுமைமயக்க மோங்கும்—விளிமரபு
(1990—92) தொல்காப்பிய எட்டுப்பிரதிகள்.

தேற்றும் பெயர்வினைச்சொற் சேரு மிடையுரிச்சொற்
ரேற்றிய வெச்சவியல் சொல்.

ஷெ அநிகார சூத்திரத்தொகை.

1993. தோடவிழ்ப்புங் கோதாய் சொல்லதி காரத்துட்
கூடிய வொன்பதியற் கூற்றிற்கும்—பாடமாம்
நானூற் றறுபத்து நான்கேநன் னூற்பாக்கள்
1கோனூற்று வைத்த குறி.

1994. கிளவியோ ரறுபா னிரண்டுவேற் றுமையிற்
கிளரிரு பஃதிரண் டேழைந்
துளமயங் கியலாம் விளியின்முப் பானே
முயர்பெயர் நாற்பதின் மூன்று
தெளிவினை யியலைம் பானுட னென்று
செறியிடை யியலினாற் பானெட்
டொளிருரி யியலொன் பதிற்றுப்பத் துடனெட்
டொழிபறு பானின்மே லேழே.

ஷெ பொருளநிகார இயல்வைப்பு.

1995. ஈட்டு மகத்திணையு மேய்ந்த புறத்திணையுங்
காட்டு களவியலுங் கற்பியலும்—மீட்டும்
பொருளியன்மெய்ப் பாடுவமம் போற்றிய செய்யுண்
மரபியலு மாம்பொருளின் வைப்பு.

ஷெ அநிகார சூத்திரத்தொகை.

1996. 1பூமலிமென் கூந்தால் பொருளியலின் சூத்திரங்கள்
ஆவவறு நூற்றறுபத் தைந்தாகும்—மூவகையால்
3ஆயிரத்தின் மேலு மறுநூற்றுப் பஃசென்ப
பாயிரத்தொல் காப்பியங்கற் பார்.

“தேந்தூக்குமரியன்றிக் கடலெல்லையாகிய காலத்துக்
சிறுகாக்கைபாடினியார் பாடிய முதற்சூத்திரம்”.

1997. வடதிசை மருங்கின் வடுகுவரம் பாகத்
தென்றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சிய மூன்றும்

(1993—96) தொல்காப்பிய எட்டுப்பிரதிகள். 1மேனூற்று வைத்தன
வா மே. 2பூமலர்மென். 3ஆயிரத்தின் மேலா ரறுநூற்றீ ராதென்ப, பாயி
ரமோ வோரிரண்டென் பார். (1997) தொல். பொருளதி. 600, 594.

வரைமருள் புணரியோடு பொருது கிடந்த
நாட்டியல் வழக்க நான்மையின் சுடைக்கண்
யாப்பி னிலக்கண மறைகுவன் முறையே.

நீருக்துறளேப்பற்றிய பழம்பாடல்கள்.

பொய்யாமொழிப்புலவர் வாக்கு.

1998. குறுமுனிவன் கோத்தெடுத்த கொற்சேரி யூசி
உறுவிலக்கு விற்றதனோ டொக்குந்—தெறுகலினையச்
செற்றவேன் மாற திருவன் னுவனூர்வாய்ச்
சொற்றகுமுப் பால்வாழ்த்துச் சொல்.

(பிறர் கூற்று)

1999. முப்பாலு முண்டோ முலைப்பா வினிதுகரோம்
அப்பாலுக் கப்பாலு மாயினோம்—எப்பொருளும்
உள்ள படியுணர்ந்தோ மோதிக் குறைதீர்ந்தோம்
வள்ளுவனார் வைப்பெமக்கு வாய்த்து.

2000. எப்பாலு மேத்துவா மின்பம் பொருளறமா
முப்பாலு மாயிரத்து முந்தாற்று முப்பதா
ஒரடி முக்கா லுரைத்ததிரு வள்ளுவனார்
ஈரடி முக்காலு மே.

2001. அவனே புலவ னவனே யறிஞன்
அவனே தமிழை யறிந்தோன்—சிவனறிய
வள்ளுவ தேவன் வசனத்தை மெய்யாக
உள்ளுவ தேவ னுளன்.

2002. வாழிமழை யானினங்கள் வாழிமறை யாகமங்கள்
வாழிமனு நீதிமன்னர் மன்பதைகள்—வாழியரோ
தெள்ளுகுறட் செத்தேன் செவிகுளிரப் பெய்தமுகில்
வள்ளுவர் பாத மலர்.

2003. மாயோன் வடிவம் போல (வேள்வியின்)
முன்னோரு குறனாரு வாகிப் பின்னது
மூவடி முறைமையிற் செல்லாது தாந்தம்
ஈரடி யியக்க நிரம்பா வளவையின்
உலக மூன்று மளந்தன்
புலவன் வள்ளுவன் குறள்வெண் பாட்டே.

(1998—2003) திருக்குறளேட்டிப்பிரதிகள்—செந்தமிழ், தொ. 1, பக். 294, (2003) ஆழ்வார்திருநகரி எட்டிப்பிரதி.

திருக்குறள் அறத்துப்பாற்பகுப்பு.

2004. பாலாகும் வேதப் பயனாகும் பாயிரநான்
கேலாகே ளில்லறமு நாலேந்தா—மேலாந்
துறவு பதின்மூன்று தொடர்ந்தாழொன் நென்ப
அறிவுநெறி யாய்ந்துண்டார் தாம்.

ஐ பொருட்பாற்பகுப்பு.

2005. அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துரைநா டரண்பொரு ளொவ்வொன்—றுரைகால்
படையிரண்டு நட்புப் பதினேழ்பன் மூன்று
குடியெழுபான் ரொக்கபொருட் கூறு.

ஐகாமத்துப்பாற்பகுப்பு.

2006. புணர்தல் பிரிதற் பொருள்களவு கற்பென்
றுணருமிரு கூறு முரைக்கிற்—புணருங்
களவே ழுறுமூன்று கற்பிவையை யைந்தா
அளவுறு காமத்துப்பா லாம்.

பரிப்பெருமாள் தம் திருக்குறளுரைப்

பாயிரமாகக்கூறிய பாட்டு.

2007. நல்வினை செய்பவர் நாடொறும் வந்திக்க நான்முகனார்
தொல்லுரை யைத்தென் றமிழா லறியத் துகடபுசீர்
இல்லற முத்துற வும்பொருட் பக்கமு மின்பமுமாம்
பல்வகை யாலரு ளுந்திரு வள்ளுவன் பா.தங்கனே.

பத்துப்பாட்டு இன்னவிண்ணவென்பதுபற்றிய

பழைய வெண்பா.

2008. முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்லாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.

(2004) திருக்குறள்—பரிப்பெருமாள் உரைப்பிரதி. (2005-6) திருக்
குறள்—துண்பொருள்மாலையிற் கண்டவை. (2008) பத்துப்பாட்டிணை.

எட்டுத் தொகை இன்னவின்ன என்பதுபற்றிய
பழைய வேண்பா.

2009. நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறு நூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
¹கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.

ஐங்குறுநூற்றுத் திணைகளைப் பாடியவர்
இன்னுரின்னார் என்பதுபற்றிய வேண்பா.

2010. மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன்—கருதிய
பாலையோத லாந்தை பணிமுல்லை பேயனே
நாலையோ தைங்குறு நூறு.

பரிபாடல் எழபதனுள் இன்னுரின்னர்கீது
இத்துணைச் செய்யுள் உரிய என்பதுபற்றிய
பழைய வேண்பா.

2011. திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் ²காடுகாட் கொன்று—மருவினிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடந் திறம்.

கலித்தொகைத் திணைகளைப் பாடியவர்
இன்னுரின்னார் என்பதுபற்றிய பழைய வேண்பா.

2012. பெருங்கடுங்கோன் பாலே குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனின் நாகன் மருதம்—அருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன்முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கவி.

2013. திருத்தகு மாமுனிசின் தாமணி கம்பன்
விருத்தக் கவிவளமும் வேண்டேம்—திருக்குறளோ
னொங்குவேண் மாச்சையோ கொள்ளேம் நனியார்வேம்
பொங்குகவி யின்பப் பொருள்.

(2009) இலக்கணவிலக். 817, உரை; ¹கற்றறிந்தார் போற்றுங்; கற்றறிந்தார் சொல்லுங். (2011) பரிபாடன் முகவுரை. ²கார்கோளுக். இவ்வேண்பா கந்தியார்வாக்கு என்றும் கூறுவர் (செந்தமிழ். தொ. 20, பக். 201). (2012) செந்தமிழ். (2013) கலித்தொகைப் புதுப்பதிப்பு-முகவுரை.

அகநானூற்றுப் பாடல்களை
உருத்திரசன்மர் கோத்திட்ட முறை.

2014. வியமெல்லாம் வெண்டே ரியக்கங் கயமலர்ந்த
தாமரையா ருகத் தகைபெறீஇக் காமர்
நறுமுல்லை நான்காக நாட்டி வெறிமாண்ட
எட்டு மிரண்டுங் குறிஞ்சியாக் குட்டத்
திவர்திரை பத்தா வியற்பட யாத்தான்
தொகையி னெடியதனைத் தோலாச் செவியான்
வகையி னெடியதனை வைப்பு.
2015. ஒன்றுமூன் றைந்தேழொன் பான்பாலை யோதாது
நின் றவற்றி னான்கு நெறிமுல்லை—யன்றியே
ஆறு மருத மணிநெய்த லையிரண்டு
கூறு தவைகுறிஞ்சிக் கூற்று.
2016. பாலை வியமெல்லாம் பத்தாப் பணிநெய்தல்
நாலு நனிமுல்லை நாடுங்கான்—மேலையோர்
தேறு மிரண்டெட் டிவைகுறிஞ்சி செந்தமிழின்
ஆறு மருத மகம்.
- பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இன்னவென்பது.
2017. நாலடி நான்மணி நானுற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுங்கு கோவை பழமொழி மாமூலம்
¹இன்னிலைய காஞ்சியோ டேலாதி ²யென்பவே
கைநிலையு மாங்கீழ்க் கணக்கு.
- நாலடியார்.
2018. ஆவி னரசி னனோகி னணியிருளின்
மேலை மறையின் விரிந்தபொருள்—நாலடியாரம்
வெள்ளாஅண் வேதத்தி னின்னுரையைக் கண்டக்காரர்
கொள்ளாரோ நல்லோர் குறித்து.
2019. வெள்ளாண் மரபுக்கு வேத மெனச்சான்றோ
ரெல்லாருங் கூடி யெடுத்தாரைத்த—சொல்லாரும்
நாலடி நானூறு நன்கினிதா வென்மனத்தே
சீவமுட னிற்க தெளிந்து.

(2014—16) அகநானூற்றின் இறுதி. (2017) தனிப்பா. ¹மொப்
நிலைய. ²யென்பகூடப். (2018—19) எட்டுப்பிரதிகள்.

2020. எண்பெருங் குன்றத் தெனா யிரமிருடி
பண்பொருந்தப் பாடியபா நானூறு—திண்பொருந்து
நீரெதிர்கொண் டோடுதலா னேரிசைப்பா வென்றதனைப்
பாரெதிர்கொண் டார்பயனைப் பார்த்து.

2021. மன்னன் வழுதியர்கோன் வையைப்பே ராற்றினிடை
யெண்ணி யிருநான்கோ டாயிரவர்—உன்னி
எழுதியிடு மேட்டி லெதிரே நடந்த
பழுதிலா நாலடியைப் பார்.

ஷை நூலைத் தொகுத்தவர்.

2022. ஞாலத் துழிதரு நற்பாட்டே கொண்டடக்கி
நாலடி நானூ றெனப்பெயரால்—வாலிதி
னீட்டித் தொகுத்தா னிசைசால் பதுமனே
கூட்டமைந்த மூன்றுபால் கொண்டு.

அந்தூலின் அரும்பதவுரை.

2023. நல்லோ ரருள்செய்த நாலடி நானூற்றின்
சொல்லோர் பொருளனைத்துந் தோன்றியதே—கல்வி
வரும்பதநூல் கொண்ட மதிவரன்றன் வாக்கால்
அரும்பத மிட்ட வழகு.

சீவகசிந்தாமணி.

கந்தியார்கூற்று.

2024. தத்தைருண் மாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
ஒத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலை
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதான்
அத்தகையி லக்கணையொ டாகமண பெட்டே.

2025. நாமகள்கோ விர்தையொடு நற்காந் தருவதத்தை
தாமகுண மாலை தனிப்பதுமை—கேமசரி
மின்கனக மாலை விமலைசுர மஞ்சரியோ
டன்பி னிலக்கணபத் தாம.

சூளாமணி.

2026. பொழிந்து பொருள்விளக்கும் போழ்ந்திருள்கால் சீக்கும்
இழிந்தவரை யேற்றி நிறுத்துஞ்—செழுந்தரளத்
1தோளா மணிதொகுத்தார் போலாதே தோலாச்சீர்ச்
சூளா மணியகத்துச் சொல்.

2027. திக்கெட்டிம் புகழ்படைத்த திறல்விசயன்
புயலனைய கையன் நெல்வகை
கைக்கொட்டி நகைக்குமிகற் கார்வெட்டி
யரையன்வள நாடற் கேற்பப்
பொக்கெட்டிம் பத்துமிலான் புகழ்த்தரும
தீர்ததன்மலர்ப் பதம்பூ சிப்போன்
சொற்கெட்டா வரன்றோலா மொழிசூளா
மணியுணர்வோர் துறைகண் டாரே.

மேருமந்தரபுராணம்.

2028. ஆயிரத்து நானூற்றின் மேலு மிருமூன்றும்
பாயபுகழ் மேருக்கண் மந்தர்பாற்—நாய
தவராச ராசன் குறுமுனிவன் றந்த
பவரோக மந்திரமாம் பாட்டு.

யாப்பருங்கலம்.

2029. சொல்லிற் சுருங்கிப் பொருள்விளங்கித் தொன்னூளா
மெல்லாம் விளக்கி யிருளகற்றும்—நல்யாப்
பருங்கலம் வல்லவர் தாமன்றே கேள்வி
யொருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து.

நேமிநாதம்.

2030. தொல்காப் பியக்கடலிற் சொற்றீவச் சுற்றளக்கப்
பல்காற்கொண் டோடும் படவென்ப—பல்கோட்டுக்
கோமிகா மற்புலனை வெல்லுங் குணவீரன்
நேமிநா தத்தி னெறி.

(2026) சென்னை மியூவியம் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதி.
1தோளா மணியைநகுந் தோலா மொழிதொகுத்த; தோளா மணிதொகுத்
தாற் போலாதே தோலாக்கீர். (2027) சூளாமணிப்பதிப்பு. (2028) மேரு
மந்தரபுராணப்பதிப்பி றுதி.

2031. எண்ணும் பெயரு முறையு மியன்றதற்பின்
நண்ணிவரு மாத்திரையு நற்பிறப்பும்—கண்ணு
வடிவும் புணர்ச்சியு மாயவோ ரேழுங்
கடியமருங் கூந்தலாய் காண்.

நன்னூற்பாயிரம்.

2032. மலர்நிலை யுலகின் மல்கிரு ளகல
இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும்
பரிதியி னொருதா னாகி முதலீ
ரொப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
அற்புத மூர்த்தித னலந்தரு தன்மையின்
மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்
அரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரு முணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகலற நூறி யிருநில முழுவதுந்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந்
திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க்
கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்
அருங்கலை வினோத னமரா பரணன்
மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனை
பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள்
பனனருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
யென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

நன்னூல் எழுந்ததிகாரம் கூறும் பொருளிகள்.

2033. அடையெண் பெயர்முறை தோற்றம் வடிவள வாதியந்தம்
இடைநிலை போலியென் றீரைந் தெழுத்து மிருபதமும்
படுபுணர் மூன்றி னியல்பும் விகாரமுஞ் சாரியையும்
உடனறி வாறை யெழுத்தறிவா ரென்ப ருத்தமரே.

2033. நன்னூல், மயிலைநாதருரை—எழுத்ததிகார சொல்லதிகாரங்
களின் இறுதி.

சுஎ எழுத்ததிகாரவியல்களின் சூத்திரத்தொகை.

2034. எழுபா னிரண்டெழுத்தி னேற்றபதத் தைஞ்ஞான்
கொடுமூன் றுயிரீறைம் பான்மூன் — றருமெய்யீ
றாறு றுருபியன்மூ வாறு மெழுத்துரைநூற்
பாவிருநூற் றேரிரண்டாப் பார்.

சுஎ சொல்லதிகாரம் கூறும் பொருள்கள்.

2035. இருகிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா லறுதொகையேழ்
அருவழு வெட்டுரு பொன்பான் றொகாநிலை யாய்ந்தவெச்சம்
ஒருபது கோளெட்டு முப்பொழு திரிட மோரியல்பாய்
வருமொழி மூன்று முணரச்சொல் வண்மை வருந்திருவே.

சுஎ சொல்லதிகாரவியல்களின் சூத்திரத்தொகை.

2036. பேரறு பத்திரண்டு பின்வினையெண் ணைஞ்ஞொது
ஒரறுபத் தெட்டிடை மூவேழின்—மேலொன்
றுரியிருபத் தொன்றாகச் சொற்குத் திரத்தின்
விரியிருநூற் றேரைந்தா வேண்டு.

நம்பியகப்பொருளியற்சூத்திரவகை.

2037. ஏற்ற வகதகிணைச் சூத்திர நூற்றுப்பத் தேழதன்பின்
சாற்றுங் களவிய லைம்பத்து நாலன்றிச் சார்வரைவு
போற்று மிருபதி னென்பான்கற் பீரைந்து பொங்கொழிவு
கூற்றிய னுற்பத்து மூன்ற மகப்பொருட் கொள்கையதே.

திருவாசகம்.

2038. தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழச் தளைபோக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—யெல்லை
மருவா நெறியளிக்குப் வாதலு ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

திருவாசகப் பதிகங்கள்.

2039. சிவபுரா ணங்கீர்த்தித் திருவண்டம் போற்றித்
திருவகவன் முதனன்காஞ் சதக நூறும்
இவர்கீத்தல் விண்ணப்ப மைம்ப தாகும்
மெம்பாவை யம்மானை சுண்ணங்கோத் தும்பி

(2034—36) நன்னூல், மயிலைநாதருரை—எழுத்ததிகார சொல்லதி
காரங்களின் இறுதி. (2037) தஞ்சைச் சரஸ்வதிமால்—பிரதி. (2038-39)
சென்னை மியூவியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை—திருவாசக ஏட்டுப்பிரதியிற்
கண்டவை.

புவனமகிழ் தெள்ளேணஞ் சாழலிரு பஃதாம்
பூவல்லி திருவுந்தி பத்தொன்ப தாகும்
உவமையிலாத் தோணோக்கம் பத்தொன்ப தாகும்
ஊசலொன்ப தாகுமென வுரைத்த வாறே.

2040. திருவண்ணை குயிற்பத்துத் திருத்த சாங்கம்
திருப்பள்ளி யொடுகோயின் மூத்திருப் பதிகம்
அருள்கோயிற் திருப்பதிகஞ் செத்திலடைக் கலமே
யாசையதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத் தருட்டத்
தொருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்ற மேழா
மொருபதாங் கண்டபத்துப் பிரார்த்தனைபன் னென்றே
திருமருவு குழைத்தபத்தோ ருயிருண்ணி யச்சன்
திருப்பாண்டி பிடித்தபத்தோ டேசறவுற் பத்தே.

2041. திருப்புலம்பன் மூன்றாகுங் குலாப்பத்தற் புதமே
சென்னிதிரு வார்ந்தைபத் தெண்ணைபத் தாரும்
பரற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொருப தாகும்
படையெழுச்சி யிரண்டாகும் பதினென்று வெண்பா
இருட்டவிரும் பண்டாய நான்மறையே ழாகு
மெட்டாகும் படையாட்சி மினனேரே ழாகும்
அருட்பெறுமக் கோவொன்பா னுற்பத்தேழ் பதிக
மகவலுடன் பாட்டறுநூற் றைம்பத் தாரே.

திருக்கோவையார்.

2042. ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன் னூலிதென்பர்
ஏரணங் காணென்ப ரெண்ண ரெழுத்தென்ப ரின்புலவேவர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே.

2043. எண்ணிறை தில்லை யெழிற்கோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—எண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொற் திருக்கோவை யென்கிந்தை
நானூறு நிற்கவே நல்கு.

(2040—41) சென்னை மியூஸியம் கையெழுத்துப்புத்தககாலை
திருவாசக எட்டிப்பிரதிபதிற் கண்டவை.

சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தொகை.

2044. உந்தி களிதே யுயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபா வுண்மை பிரகாசம்—வந்தவருட்
பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவீ
கண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.

சிவஞானபோதம்.

2045. மலர்சலை யுலகின் மாயிரு மியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெருட்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருடிக்
தருந்துயர்க் குடும்பையி னான்மா நாடி.
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
உயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்கூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.

2046. என்னை சனற்குமர னேத்தித் தொழுவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞான நூல்—சிறைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் ஞானியோ ருள்ள ளவும்
ஏதுதிருட் டாந்தத்தா லின்னு.

சிவஞானபோதச் சூரணிவெண்பாக்களின் தொகை.

2047. சூத்திரம் ராறினுக்குச் சூரணிமூப்பா னென்பா
னேத்தவெண்பா வெண்பா னிரண்டனைத்தும்—சேர்த்ததொகை
நூற்றுமூப்பான் மூன்றிவற்றைநுண்ணுணர்வினாய்ந் துணர்ந்தோ
வேற்றுருக்கொள் ளாருறுவர் வீடு.

சைவசித்தாந்த வெண்பாத்தொகை.

2048. ஐயிருப தோரேழு மாங்கமைந்த நாலாறும்
ஐயென்ப தோரெட்டோ டாராறும்—சூய்வெட்டோ
கெடல்பத்து மொன்றுஞ் சிவஞான போதத்தின்
மன்னருளும் வெண்பா வகை.

ஹை அதிகாரணத்தொகை.

2049. மூன்றுதான் கேழு மூன்றே முடிந்தபி னிரண்டி டண்டே
மூன்றுதான் மூன்று நன்றாய் முடிந்தபி னிரண்டி டண்டே
என்றதான் தீறு தாமே யிவையீரா நிலகத் 'துள்ளே
என்றமும் பாடுஞன் பாணெ யெனக்கர னிரங்கி னுனே.

ஹை சூத்திரக்கருத்து.

2050. முதற்பதி யானே யைந்து மூன்னத்து விதமிரண்டே
இதற்பினே யனுமா னத்தா லெண்ணிலா வுயிர்கண் மூன்றே
அதற்பினே யவத்தை நான்கே யகமறுத் திடலே யைந்தே
செகற்பதி பிரித்த லாதே தெரிவித்த லுயிரை யேழே.
2051. மறைப்பினே நீக்கிஞான வாரிகைய நினைத்த லெட்டே
சிறப்புடை யுபாயந் தம்மாற் றெளிவித்த லுயிரை யொன்பான்
அறுத்திடன் மலங்கன் பத்தே யழுந்தலே சிவத்தி லொன்றே
திறப்பணி கொள லிரண்டே சிவஞான போதஞ் சித்தி.

சிவஞானசித்தியார்.

2052. பார்விருத்த தூலெல்லாம் பார்த்தற்குச் சித்தியிலே
ஒர்விருத்தப் பாதிபோ தும்.

சிவஞானசித்தியார்க்குபக்கப்பிரிவு.

2053. ஐந்துதுதி யீரேழு மளவை யாகும்
ஆகிதனி லெழுபதாம் பின்னொண்ணூற் றுறு
நத்துசதுட்டயநாற்பா னவமும்பின் னவமும்
நனிநான்கு நாற்பதினி லொன்றிழத்தீ ளாறும
கத்தமுக மோராலுங் காமங்கீ ராறும்
கருதிவெங் கணபதியைங் காமுமிரு பதமும்
ரிந்தையிவை மூவொன்ப தோடுமூற் றாறும்
சிவஞான சித்திகை பச்சமெனத் தெளியே.

ஹை பரபக்கப்பிரிவு.

2054. முகவுரையிற் தசமெழுமூன் றதன்மூப்பா டிஞான்று
மூதுலகன் மூப்பாடுஞ் றெண்ணந்தாம் புத்தன்
திசழ்மூவர்க் கோடுட்டா டிகண்டாறுக்கெட் டிரேழ்
சிவனுந் தீவரத்தோ டிருமூகஞ் சூம் பாட்டன்

பகர்பதின்மூன் றீரைந்தே பாகரனீ ரிரண்டாம்
பரிணாம நான்கிருநான் கேமாயா வா தம்
நிசைழர்மூன் றறுமூன்றும் பாற்கரியற் கேழாம்
நிரீசகரற்குச் சதுராத்ரி யெழுமூப்பா னென்றே.

சிவஞானசித்தியாரீ—மறைஞானதேசிகருரை.

2055. திருத்துறையூர்ச ஸைவன் றிருந்து மறையும்
விரிததுரைக்கும் வேதியன்மெய் கண்டான்—கருத்தின்
ஆருணந்தி சேவ வழுண் டமாழி யாய்தே
இருணந்தம் பாற்கண் டிலே.

2056. சிலையடைய அனுதினமு ரினையெனது மனமே
தொலையிலரு டருமகலு மலமுமுறு துயரும்
மலையுடைய வுனதமட மதியுடைய வருளுந்
உலையின்மறை ஞானமுனி யுரைசெய்திரு மொழியே.

ஹேதாலுக்கீத் தாஞ்செய்த உரைபற்றிச்
சிவாக்கிரயோகிகள் கூறிய பாட்டு.

2057. ஒருமலமு மிருவினையுங் குணங்கண் மூன்று
முட்காண மோர்நான்கும் புலன்க ளீந்தும்
வருபகைக ளோராமும் பவங்க ளேழும்
மாய்ந்திடப்பே ரின்பமெட்டும் வகையதாகத்
தருவதுவாய்ப் பரஞான மூர்த்தி தானே
தாரணிமேற் குருவருவர் தரித்து வந்தோன்
திருவருளாற் சிவஞான சித்தி யெண்ணுந்
தெண்ணுலுக் குரைவிரித்தேன் தெரிந்த வரேறே.

உமையார் உரைபற்றிக்கூறிய
பிறர் பாட்டு.

2058. இரவியெழுத் திருளதனை நீக்குவபோ லென்று
மிறைஞ்சுமடி யவர்மனத்தி லிருளதனை நீக்கத்
கருகைப்பொறை தவந்தருமங் கல்விசிவ ஞானங்
காசினியி லொருவடிவாய்ச் காட்டியபோற் றேன்றிப்

(2055—58) சிவஞானசித்தியார் சுயகவிவுரை மி.மு.தி.

பரசமய கோடாமே னின்ற தெறி கொண்டு
பலகலையு முணர்ந்துவைவ பரிபால னாகித்
திருமருவு சிவஞான சித்திதரு பொருளைத்
தெரிந்திடவே விரித்துரைத்தான் சிவாக்கிரதே சிகளே.

ஷ. ஞானப்பிரகாசருரை.

2059. சொல்லி னாவிற ஹரிசுறுஞ் சோத்திரத்
தொல்லு மேற்சிவ ஞான முதித்திடும்
செல்லு மெய்யரு ணந்திசெய் சித்திக்கு
நல்ல ஞானப்ர காச னவிறுமை.

நிரம்பவழகியதேசிகர் ஷ. நூலுக்குத் தாஞ்செய்த
உரையைப்பற்றிக் கூறியது.

2060. சத்து மசத்துஞ் சதசததுஞ் சத்திய மாசுநிற்கும்
சித்தன் றிருவம் பலவாண னென்னுனஞ் சேர்ந்ததனாற்
சுத்தம் பயின்ற பதிபசு பாசததைச சொல்லுஞ்சுத்த
மத்த மதற்கு ளனுபோகங் காண்டற் கரிதல்லவே.

சிவப்பிரகாசக் கருத்து.

2061. பாயிரமீ ராறு பதியாறு பல்லுபிரொன
ரேயுந் திரோதமல மொன்றென்பர்—தூயபத
முத்தி 'தருமாயை பொன்றருகு மூவுலகிற்
புத்திதரு மாயைப் புணர்ப்பாறு—பெத்தம்விட
நன்றுதீ தாகும்வினை நாலாகு நாடோறும
துன்று மலத்தின் னெகையொன்று—பொன்றவருந்
கேவல மைந்து கிளக்கு முயிருக்குப்
பாவுணர்த்தும் வைகரியின் பாவிரண்டு—தேவர்களு
கூடுஞ் சகலநா லைத்தாகுங் கூடுமயம்
வீடுகின்ற சுத்த வியல்பொன்று—நீடுமிட. ப
முத்தியொன்றாக் மத்திதருள் என முயுகூரர்கள்
பத்தியாற் சொன்ன பரிசிஞால்—இத்தலமேல்
உண்மை யுறாக்கி னுயிருணமை யொன்பதாம்
நண்ணவத்தை முன்று நலமாய்—எண்ணரிய

தன்னை யுணர்த்துந் தகையெந்து தன்னுணர்ந்து
மன்னுணர்வின் ஞான வகைமூன்று—பின்னுயிரை
மாசறவே காணும் வகையெந்து மற்றதனில்
ஆசொழிக்குந் தன்மை யதுநான்கு—தேசனுருப்
பார்வையறப் பார்த்தும்வகை பத்தாம்பஞ் சாக்கர சீதைத்
தேரும்வகை மூன்று தெரியுங்காற்—சீர்மருவும்
அன்பாற் சிவனை யனுபவிக்கு மெய்யடியார்
இன்பப் பகுதி யிருமூன்று—துன்பமறச்
சொற்றரு ஞாலின் கருத்தொன்று சொற்றரு ஞால்
நற்றவருக் கீயு நலமொன்று—முற்றவரும்
பந்த மறுத்த சகராதன் பார்வையென
வந்தளித்த சம்பந்த மாமுனிவன்—எந்தைபதம்
சென்னியின்மேல் வைத்துச் சிவப்பிரகா சக்கருததை
ஆன்ன வயற்காவை யம்பலவன்—நன்னயத்தாற்
சொன்னா னெழுபிறப்புந் தொல்லவினை யுந்தீர
மன்னா கமத்தை மதித்து.

பண்டார சாத்திரங்கள்.

2062. தரசமயத் தசகாரி யங்கண் மூன்று
சன்மார்க்க சித்திசிவாச் சிரமத் தேற்றம்
பரசமயப் பற்றொழிபஃ றொடைகண் மூன்று
பகருஞ்சித் தாந்தசிகா மணிய தொன்று
முரசமயச் சித்தாந்த வுபாய நிட்டை
முயனிட்டை விளக்குமுப தேச வெண்பா
வரசமயத் ததிசயமைந் தெழுத்தின் மாலே
யருடருமெய்ப் பண்டார நூல்க ளாமே.

2063. கனியுறழ் வேதக் கலையொடு மூன்றுங்
கண்கவர் லியாதனா னுன்காங்
கருத்துறு நிகம முருத்திரர் கேட்பக்
கவின்றெழு நான்கென லாய
துனிதவிர் மூவ ரிசைதமிழ் முறைதாஞ்
சுந்தர கோட்டியி னேழாற்

(2062--63) பண்டாரசாத்திர முடிவுரை.

டொருவியல்.

சு அரு

மூயவை பின்னர் நம்பிமாட் டருளாற்
சுடர்த்தொகை மந்திர மாகும்

இனிதின் மெய்கண்டா னியற்புநான் முதல
வீரெழு கோசங்க ளென்ன

வின்னியற் சைவ ஞானமா யினவே
யெழிற்றை யுமாபதி சிவனே

டனமகிழ் தசகா ரியமுதற் றசநான்
கவைபுகன் றுவடு னுறையி

னஞ்செழுத் துண்மை விளக்கிமெய்ப் போகத்
தழுத்துவே லப்பதே சிகனே.

அழிபுகைமலை.

2064. பிடித்தாரக் கட்டி யணைத்தமு தூட்டிய பேயின்முலை
குடித்தாடி மாயன் குலசே கரன்வட குன்றைச்செண்டால்
அடித்தான வடித்தசொ லம்பிகை மாலையை யாறுகவி
படித்தார்சொல் கற்பகக் காவும்பொன் னாடும் படைத்தவரே.

சுந்தரபாண்டியன் ரெகுதி.

2065. தென்னவன் மணிதிகழ் திருமே னியனார்
மன்னவன் மேலே வலம்பட நின்றவன்
இந்திரன் மேலே யினவனை யெறிந்தவன்
செந்தமிழ்க் காரி சிறப்புத முடையோன்
சந்திர குலபதி சுந்தர பாண்டியன் ரெகுதி.

களப்பாளன் நெந்தினிறவாணர் பாடிய கலித்துறையந்தாதி.

2066. வளப்பா டிலாத வெருக்கு மிதழி மலருமன்ப
ருளப்பா டிறைபுக லாராருக் காதலி னேதிமிக்கோர்
தளப்பா டிதுதமிழ்க் கென்னினுஞ் சாற்றுவன் சந்திரன்சொற்
களப்பாள னெட்டுன் ற வானனந் தாதிக்கலித்துறையே.

கோவையொன்றைப்பற்றிய பாட்டு.

2067. கடுத்துவர்த்த தேனுவ் கடுமயிண்தீர்த னுனபவ
சொடுத்ததுபோல் யா ளுரைத்த கோவை—அடகுத் துயர்ந்தோர்

(2065) செந்தமிழ். தொ. 2, பக். 5. (2067) இலக். வி. 907, உரை.

பொய்ப்பொருள் பா வுத்தெளிந்து போக்கியின் முங்காணும்
மெய்ப்பொருள் எனெதுவார் வீடு.

2068. வருகோவை சூ. வளைகோவை சாததி
ஒருகோவை யேறியுயர் கோவைத்—தருகோவைக்
கைக்கோவை யாய்ந்துரைத்தார் காண்பார்க்குக் காணாதார்க்
கிக்கோவை யாய்ந்துரைத்தா ரீங்கு.

கருடநூல்.

2069. அனந்தனுங் குளிகனு மாதிரி யாகிய
நனந்தலைப் பெருங்குல நான்கு நாட்டிய
கனங்கெழு கரு—நூ லதத்துக் காணலாம
இனம்புரி யெதிர்பிர னிறைபு மென்பவே.

சரசோதிமலை.

2070. உரைத்தசக வரு—முறு மாயிரத் திருநூற்
ரெருநாலெட் டினிலிலகு வசந்தந் தன்னிற்
றரித்திடுவை காசிபுதன் பனையி னுளிற்
றம்பைவளர் பராக்கிரம வாகு பூபன்
இருத்தவையிற் சரசோதி மலை யீரா
தேய்ப்படல நூற்றென்பான் முப்பா னுண்காம்
விருத்தமாங் கேற்றினனாற் போச ராச
விஞ்சைமறை வேதியனும் புலவ ரேதே.

திவாகரம்.

2071. வடமூற் கரசன் தென்றமிழ்க் கவிஞன்
கவியாங் கேற்று முப்பகவிப் புலவன்
செறிகுணத் தம்பர் கிழவோன் சேந்தன்
ஆதிவகரி யாகத் தெரிசொற் நிவாகரத்துள்...
2072. சுற்ற நாவின் கேட்ட செவியின்
முற்ற வுணர்ந்த முதறி வானன்
நாகரிக நாட்டத் தாரிய னருவந்தை
தேருவ காட்சிச் சேந்தன் திவாகரத்து...

(2068) இலக். வி. 507, உரை. (2069) யாப். வி. 563. (2071—72)
திவாகரத் தொகுதியி லுதிக்கட்டுரைகள்.

2073. காத லீகையிற் போதிப் பெருந்தவன்
தெவ்வடு கால வைவே லெழினி
அவ்வை பாடிய வம்பர் கிழவன்
தேன்றார்ச் சேந்தன் றெரிசொற் றிவாகரத்துள்...
2074. நாடே பிறர்தந் நாட்டிற் குவமை
ஆதே, காலமறிந் துதவுங் காவிரி தானே
ஆடவர் திலக னம்பர் மன்னன்
நீடிசைத தலைவ னருவந்தைச் சேந்தன்
ஆய்ந்த திவாகரத்து ...
2075. அண்ணல் செம்பா திக் காணி யாட்டியைப்
பெண்ணணங்கை மூவுலகும் பெற்ற வம்மையைச்
செந்தமிழ் மாலையந் தாழி புனைந்த
நாவல னம்பர்க் காவலன் சேந்தன்
இயல்வுற்ற திவாகரத்து .....
2076. அரக்கரைப் பொருத முரட்போர் வில்லும்
பாரதம் பொருத பேரிசைச் சிலையும்
தாருசுற் றடிந்த வீரத் தயிலும்
பாடிய புலவன் பதியம்பர்ச் சேந்தன்
பயில்வுற்ற திவாகரத்து.....

பிங்கலநீதை.

2077. இருங்கட லுதித்தவீம் மாநிலம் விளங்க
அரும்பொரு டெரித்த வகன்றமிழ் வரைப்பில்
இயற்சொ றிரிசொ றிசைச்சொல் வடசொலென்
றனைத்தே செய்யுட் கணிகல னாதலிற்
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாம லிசைக்கு மியற்சொல்
ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி
செந்தமிழ் சேர்ந், : திசைதொறுந் திசைதொறும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி

(2073-76) திவாகரத் தொகுதியிறுதித் கட்டுரைகள், (2077) பிங்கல
சீகண்டப்பாயிரம்.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
 எழுத்தொடு புணர்ந்த சொற்றா னாகும்
 சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்
 அந்நாற் சொற்றிற மரிதப முழுதுஞ்
 செங்கதிர் வரத்தாற் நிவாகரன் பயந்த
 பிங்கல முனியெனத் தன்பெயர் விரீஇ
 உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை
 விரிப்புடன் நிலைஇய வீறுசால் சிறப்பின்
 வாஅன் வகையும் வானவர் வகையும்
 வானினு மண்ணினும் வழங்கல் வழாஅ
 ஈனமி லைய ரியல்புரி வகையும்
 அவனி வகையு மாடவர் வகையும்
 அவர்திறத் தமைந்த வனுபோக வகையும்
 அவயவத் தடைத்த வாளு வியல்பிற்
 பண்பிற் செயலிற் பகுதி வகையும்
 மாப்பெயர் வகையு மாப்பெயர் வகையு
 ஒருசொற் பல்பொரு ளோங்கிய வகையுமென்
 றிருளற வீரைந் தாக்கி
 மருளற வகுத்தனன் மதியினின் விரைந்தே.

சூடாமணி.

2078. சொல்லொடு பொருளு ணர்ந்தோன் சொதிட நீதி வல்லோன்
 நல்லறி வாள் னெங்க ணறுங்குன்றை ஞான மூர்த்தி
 பல்லுயிர்க் கொருதா யாகும் பரமன்மா முனிவன் மெய்தூல்
 வல்லுநர் வல்லார்க் கெல்லாம் வகையறத் தரையில் வந்து.
2079. செகமெனும் பளிங்கு மாடத் திகிரிவேந் தரையே போலப்
 புகழெனும் பஞ்சி சேர்த்திப் பொலிவுறு பேரத் தாணி
 மகிழ்குண பத்ர னெங்கள் வழித்தெய்வம் போல்வான் மசால்ல
 இகபர மிரண்டும் வேண்டி யியலிசை வல்லோர் கேட்ப.
2080. ஒருங்குள் பொருளு மோர்ந்திட் டிறைத்தனங் விருத்தந் தன்னில்
 இருந்தவை நல்லோர் குற்ற மியம்பிடா ரென்ப தெண்ணித்
 திருந்திய கமல மூர்தி திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்
 பரந்தசீர்க் குணபத் ரன்றான் பணிந்தமண் டலவன் தானே.

(2078—80) சூடாமணிகண்டுச் சிறப்புப்பாயிரத்துக் கண்ட செய்யுட்
 களிற் சில.

பொருளியல்.

ச.அ.க

2081. நிகண்டிசு ளாமணியி னின்ற முறையே
அகன்ற விருத்தங்க ளாய்ந்து—புகன்றவெலாம்
ஈரைஞ்ஞாற் றீரைட்பா னீரைந்து மூவைந்தும்
சோர்வின்றி யாய்ந்த தொகை.

-அகராதிநிகண்டு.

2082. உலகினர் பவமற மலைமக டவஞ்செயுந்
தேசுகொள் பட்டிச் சுரன்பதம் பணிந்து
ஒலியெழு கடல்கு மூலகினிற் றெறிக்கும்
இயற்சொ றிரிசொ றிசைச்சொல் வடசொலென்
றுரைதரு சொற்க ளொருநான் கதனிற்
றிரிசொலின் பேத மிருவகை யதுதான்
ஒருசொற் றானே பலபொரு ளாகியும்
பலசொற் றானே யொருபொரு ணிலியும்
வருமிதி லொருசொற் பலபொரு ளதனைத்
தெரிதரு பிங்கலந் திவாகர முதலாய்ப்
பரவிய நிகண்டு பலவெடுத் தாராய்ந்
ததிற்கில திரட்டி யகர முதலாய்
மதித்தெழு வகார வர்க்க றீராய்
மொழிமுத லெழுத்துநூற் றொருநா லடைவே
மொழிதரு சூத்திர முதற்பதந் தோறும்
வருபெய ராதிப் பொருளா யெடுத்தே
ஒருபெயர் முதனாற் பத்தா றீராய்
நிகழ்தர வுரைக்குந் தொகைதனக் கிப்பெயர்
அடைவினி லங்கங் கமர்ந்துள பேரும்
இடையிடை யடைவிலங் கில்லாப் பேரும்
மன்னுசூத் திரமூ வாயிரத் துடனே
முந்நூற் றறுபத் தெட்டெனுந் தொகையாய்
வந்திடுந் தொகுதியீ ரைந்தென வகுத்தே
அரிய சகாத்த மாயிரத் தைஞ்ஞாற்
றொருபத் தாமென வுரைத்திடு மாண்டினில்
ஐந்ததி கார மறுபத்து நாற்கலை
உந்திய வறிவா லொருங்குட னுணர்ந்த
நாற்கவி வாணர் நகைதர யானும்
நாற்பா வதஞ் ஷண்ணிய வறிவினில்

ஆதர வாலக ராதி நிகண்டென
ஒதினன் யாவரு முணர்ந்திட நினைந்தே.

2083. திருப்பட் டிச்சரச் செழுந்தமிழ்ப் புராணம்
தெரித்தநற் சிதம்பர ரேவண சித்தன்
ஒதிய தமிழக ராதி நிகண்டினில்...

2084. தொண்டைநன் னாடி துலங்கிய புலியூர்
எண்டருஞ் சிதம்பர ரேவண னுரைத்த
மூன்றாஞ் சகரா திப்பேர்த் தொகுதி.....

2085. வரமிகு வலஞ்சுழி வாணர்தம் புராணம்
உரைதருஞ் சிதம்பர ரேவண னியம்பிய
வாய்த்த தகராதித் தொகுதி.....

2086. திருமேற் றளிக்குச் செழுந்தமிழ்ப் புராணம்
தெரிதரு சிதம்பர ரேவணன் பகர்ந்த
ஏழெனும் பகரா திப்பெயர்த் தொகுதி.....

2087. மேழித் துவசன் விளங்கிய புலியூர்
வாழிநற் சிதம்பர ரேவண சித்தன்
நிதியிற் றருமக ராதி நிகண்டினில்.....

சூடாமணி உள்ளமுடையான்.

2088. விளம்பிய சகர னுண்டா யிரத்தொரு நூற்றின் மிக்க
வளம்புகழ் பாண்ட மங்கை யாரிய முனிய வன்சேய்
இளங்கொடி டுடவார் காம னிசைத்திருக் கோட்டி நம்பி
உளம்புகக் கணித நூலை யுரைத்தன னுலகுக் கெல்லாம்.

சுருவாரீந்த சாந்பூடணம்.

2089. பூமாத வாழ்மார்ப னடியார் குழாங்களிப்
புவிதனி லுகந்து காணப்
புனிதமா மிக்குரு பரம்பரையை யனைவரும்
போதவே யெளிதி லறியத்
தேமாலை சூழ்கின்ற சிறுகரும் பூரெனுந்
சிறுப்பதியின் மேவி வளர்வோன்

(2088) சூடாமணி உள்ளமுடையான் இஹதி, (2089) சென்னை மிழ
வரியும் புத்தகசாலைப் பிரதி,

பொருளியல்.

சூக்தி

சீர்பெறு மயோத்தியி லீராமகோத் திரமதிந்
றிங்களென வந்து தித்தோன்

காமாதி யரிவர்க்க முக்குறும் பணிகளைக்
கடந்தகலி யாண நிதியாம்

கச்சிக் கிடாம்பிலே தாந்ததே சிகனினிய
கருணைக் குகந்த பாத்ரன்

பாமாலை யோடுதிரு வாசகப் பத்துமெண்
ணயிரப் படிய தாகப்

பகர்வித்த னன்பரசு ராமனா கியபராங்
குசதாச பாக வதனே.

ஒருவர் பத்துப்பாட்டினை எழுதியதுபற்றிப்
பாட்டு.

2090. முருகாறு பொருநாறு சிறுபா னாறு
முல்லெபெரும் பாணாறு மதுரைக் காஞ்சி
பரிசாய பொருடமுவு நெடுநல் வாடை
பட்டினப்பா லைகுறிஞ்சி மலைக டாமும்
மருவாரும் பொழில்புடைசூழ் களந்தை மூதூர்
வருசிவப்ப பூபனருள் வேல பூபன்
உரையோடு மெழுதினனா தலினா லன்னோன்
ஒங்குபெருஞ் செல்வமிசை யுற்று வாழி.

தமிழ்நாடுகளின் சிறப்பியல்பு.

சேரநாட்டெல்லை.

2091. வடக்குத் திசைபழனி வான்மீழ்தென் காசி
குடக்குத் திசைகோழிக் கோடாம்—கடற்கரையின்
ஓரமோ தெற்காகு முள்ளெண் பதின்காதஞ்
சேரநாட் டெல்லையெனச் செப்பு.

(2090) சென்னை மியூவியம் புத்தகசாலைப்பிரதி. (2091) தனிப்பா
கம்பர்வாக்கு என்பர் சிலர்.

சோநாட்டுச்சிறப்பு.

2092. அள்ளற் பழனத் தரக்காம்பல் வாயவிழ
வெள்ளந்தீப் பட்ட தெனவெரீஇப்—புன் ளினந்தங்
கைச்சிறகாற் பார்ப்பொடுக்குங் கவ்வை யுடைத்தரோ
நச்சிலவேற் கோக்கோதை நாடு.

சோழநாட்டேல்லை.

2093. கடல்கிழக்குத் தெற்குக் கரைபொருவென் ளாறு
குடதிசையிற் கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையி
லேனுட்டுப் பண்ணை யிருபத்து நாற்காதஞ்
சோனுட்டுக் கெல்லையெனச் சொல்.

சோனுட்டுச்சிறப்பு.

2094. காவ லுழவர் களத்தகத்துப் போரேறி
நாவலோலு¹வென்றிசைக்கு நாளோதை—காவலன்றன்
கொல்யானை மேலிருந்து²கூற்றிசைத்தாற் போலுமே
நல்யானைக் கோக்கிள்ளி நாடு.
2095. னரியு மேற்றத்தி னுனும்³பிறநாட்டு
வாரி⁴சுரக்கும் வளனெல்லாம்—தேரின்
⁵அரிகாலின் கீழுகூஉ மந்நெல்லே சாலும்
கரிகாலன் காவிரிகுழ் நாடு.
2096. ஒத்த முயற்சியா னெத்து வெளிப்படினும்
நித்திய மாக நிரம்பிற்றே—எத்திசையும்
தாவாத வந்தணர் தாம்பயிற்றிக் காவிரிநாட்
டோவாத வோததி னெலி.
2097. தாமரை வண்கிழங்கு விரவி யொராங்குக்
கருமலங்கு மிளிரக் கொழுமுகந் தியுக்கிய
பழஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமத லெடுத்து

(2092) முத்தொள்ளாயிரம்: (2093) சோழமண். சத. 8, மேற்; கம்பர் வாக்கென்பர் சிலர். (2094) முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுள்— யாப். வி, 2. மேற். ¹வென்றழைக்கு நாளோதை. ²கூற்றிசைப்ப போலாதே. (2095) தொல். புறத். 86, உரை; பத்துப்பாட்டு, பொருநராற்றுப்படையிறுதி. ³பிற நாட்டு. ⁴யுக்கும். ⁵அரிதாளின். (2096) தொல். புறத். 75, உரை. (2097) ஆசிரியமால. (புறத்திரட்டு).

நெடுங்கதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக்கால் சாய்த்து
வாளிற் றுமித்த சூடே மாவின்
சினைகளைந்து பிறக்கிய போரே யெருத்தின்
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின்
கொழுசிழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலர்மகிழ் தூங்க வுலகு புறந்தருஉம்
மாவண் சோனாட் றீர்தொறும்
ஏரோர் களவழி வாழிய நெடிதே.

பாண்டிநாட்டெல்லே.

2098. வெள்ளா றதுவடக்கா மேற்குப் பெருவழியாம்
தெள்ளார் புனற்கன்னி தெற்காகும்—உள்ளா
ஆண்ட கடல்கிழக்கா மைம்பத் தறுகாதம்
பாண்டிநாட் ¹டெல்லே பகர்.

பாண்டிநாட்டுச்சிறப்பு.

2099. நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன்வாழ்
வில்லந் தொறுமுன் றெரியுடைத்து—நல்லரவப்
பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியனின்
நாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்.
2100. நந்தி னிளஞ்சினையும் புன்னைக் ²குவிமொட்டும்
பந்த ரிளங்கமுகின் பாணையும்—சிந்தித்
திகழ்முத்தம் போற்றோன் றுஞ் செம்மற்றே தென்னன்
நகைமுத்த வெண்குடையா னாகி.
2101. சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனியுஞ்
சுவந்தர பாண்டிய னெனுந்தமிழ் நாடனும்
சங்கப் புலவருந் தழைத்தினி திருந்த(து)
மங்கலப் பாண்டி வளநா டென்ப.

தொண்டைநாட்டெல்லே.

2102. மேற்குப் பங்மலை வேங்கட நேர்வடக்காம்
ஆர்க்கு முவரி யணிமிழ்க்குப்—பார்க்குளுயர்

(2098) தனிப்பா; கம்பர்வாக்கென்பர் சிலர். ¹டெல்லேப் பதி. (2099)பத்
துப்பாட்டு. திருமுருகாற்றுப்படை, நச். உரை, பக். 41. (2100) முத்தொள்
ளாயிரப்பாட்டு. ²கருவிமொட்டும். (2101) நன்னூல், 271. சங்கரநமச்.
விருத்தி. (2102) தனிப்பா; கம்பர்வாக்கு என்பர் சிலர்.

தெற்குப் பிணை திகழிருப தின்காதம்
நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு.

தொண்டைநாட்டுச்சிறப்பு.

2103. வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்துப்—பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.

தமிழ்நாடு நான்கின் சிறப்பியல்பு.

2104. வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன்
நான்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது
சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான்
கச்சியுட் காக்கை கரிது.

கொங்குநாட்டெல்லை.

2105. ¹வடக்குப் பெரும்பாலை வைகாவூர் தெற்குக்
குடக்குப் பொருப்பு வெள்ளிக் குன்று—கிடக்கும்
களித்தண் டலைமேவுங் காவிரிகுழ் நாட்டுக்
குழித்தண் டலையளவுங் கொங்கு.

கொங்கு இருபந்துநான்து நாடுகள்.

2106. சொல்லவரி தானபூந் துறைசெதன் கரைநாடு
தோன்றுகாங் கேய நாடு
தோலாத பொன்கலூர் நாடுதிக ழாறையளி
தோய்த்தவா ரக்க நாடு
வல்லமை செறிந்ததிரு வாவின்ன குடிநாடு
மணநாடு தலைய னாடு
வரதட்டை பூவாணி யரையநா டொடுவங்க
வடகரை கிழங்கு நாடு

(2103) தொண்டைமண். சத. 13, மேற்; சோழமண். சத. 29, மேற்.
(2104)யாப்.வி. 93, மேற்; தொண்டைமண். சத. 22, மேற். (2105) கொங்கு
மண். சத. 2, மேற். ¹வடக்குத் தலைமலையாம். (2106) ஷ. ஊர்த்
தொகை, 2.

நல்லுருக் கன்னாடி வாழ்வந் தியுமண்ட
நாடுவெங் கால நாடு

நாவலர்கள் சொல்கா வடிக்கநா டானேமலை
ராசிபுர நாடு நிதமும்

இல்லறம் வளர்த்துதவு மல்குகாஞ் சிக்கோயி
வியல்செறி குறும்பு நாடும்

இனியபுகழ் சேர்கொங்கு மண்டலந் தனிவான
விருபத்து நான்கு நாடே.

கோடந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு.

2107. தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா ¹வேள்பூழி
பன்றி ²யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய
சீத மலாடு புனாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிருநாட் டெண்.

தமிழோழி பதினேழ்நிலங்கள்.

2108. சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக்குடகம்
கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் ³தெலிங்கங் கலிங்கம்வங்கம்
கங்க மகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங்குசலம்
தங்கும் ⁴புகழ்த்தமிழ் குழ்பதி னேழ்நிலந் தாமிவையே.

தமிழோழி பிறநிலங்கள்.

(அகத்தியனார்வாக்கு.)

2109. கன்னித் தென்கரைக் கட்பழந் தீவம்
சிங்களங் கொல்லங் கடவிள மென்னும்
எல்லையின் புறத்தவு மீழும் பல்லவம்
கன்னடம் வடுகு கலிங்கந் தெலிங்கம்
கொங்கணந் துளுவங் குடகங் குன்றம்
என்பன குடபா லிருபுறச் சையத்
துடனுறைபு பழகுந் தமிழ்திரி நிலங்களும்
மூடியுடை மூவரு மிடுநில வாட்சி

(2107—109) நன்னூல். 272, மயிலை, உரை. ¹வேள்பூழி. ²யருவா
வதன் வடக்கு. ³தெலிங்குவங் கங்கலிங்கம், ⁴தமிழ்ப்புலி,

அரசமேம் பட்ட குறுநிலக் குடிகள்
பதின்மரு முடனிருப் பிருவரும் படைத்த
பன்னிரு திசையிற் சொன்னய முடையவும்
[ஆகு மென்ப வறிந்திசி னேரே].

ந க ர் .

கூடல்.

2110. மைந்தரோ டே மகளிர் திமிர்ந்திட்ட
குங்கும வீர்ஞ்சாந்தின் ¹சேறி முக்கி—எங்குந்
தடுமாற லாகிய தன்மைத்தே தென்னன்
நெடுமாடக் கூட லகம்.
2111. ஆடல் புரியு மரெனென்று மூவர்தமிழ்ப்
பாடல் புரியும் பரெனென்றும்—கூடலிலே
நன்னரிவா சிக்கு நடைபயிற்றி னேனென்றுங்
கின்னரிவா சிக்குங் கிளி.

உறந்தை.

2112. மாலை விலைபகர்வார் கிள்ளிக் களைந்தபூச்
²சாலை மிகுவதோர் தன்மைத்தாய்க்—காலையே
விற்பயில் வானகம் போலுமே வேல்வளவன்
பொற்பா ருறந்தை யகம்.

புகார்.

2113. காலே யரும்பி மலருங் கதிரவனும்
மாலை மதியமும்போல் வாழியரோ—வேலை
யகழா லமைந்த வவனிக்கு மேலைப்
புகழா லமைந்த புகார்.
2114. முன்னேத்தஞ் சிற்றின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் போ
வன்னைக் குடைப்ப னறிவாய் கடலேயென் றலறிப் பேருந்
தன்மை மடவார் தணந்துகுத்த வெண்முத்தம்³
புன்னையரும்பேய்ப்பப்போவாரைப்பேதுறுத்தும்புகாரேயெம்மூர்.

(2110) முத்தொள்ளாயிரப்பாட்டு-(புறத்திரட்டு). ¹சேறுமுக்கி. (2111) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி. (2112) முத்தொள்ளாயிரப்பாட்டு-(புறத் திரட்டு). ²சால. (2113) சிலப். பக். 268. (2114) தொல்.செய். 64, பேரா. நச். ³'தகைசால் கானல்' என்று வேறுசீர்களைப்பெய்து பாடங்கொள்வாருமுளர். அங்ஙனமாயின், உரையாசிரியர்கள் காட்டியவாறு, 'இவ்வடி நேரடியாத லின்மையின், அப்பாடம் தவறுமென்க,

2115. மஞ்சின் மதிசு டெடையான் மணஞ்செய்யப்
பஞ்சவனம் வாடை படைத்தருளும்--விஞ்சு
புகழா ரளகேசர் பூம்புகா ரென்னும்
நகராணா யொப்பவரார் நாட்டு.

தஞ்சைத் தெரு.

(பொய்யாமொழியார் வாக்கு.)

2116. திறையின் முறைகொணர்ந்து ¹தெவ்வரெலா மீண்ட
²இறையு மிறைகழிக்க லாகா--வறைகழற்காற்
போர்வேந்தர் ³போர்மானப் போர்வா னுறைகழித்த
தேர்வேந்தன் தஞ்சைத் தெரு.

நாகை.

(இரண்டடியாய் ஈறுகுறைந்துவந்த குறட்போலி)

2117. உற்றவர்க் குறுப்பறுத் தெரியின்க ணுய்த்தலை யன்ன
தீமை செய்தோர்க்கு மொத்த மனத்ததாய்
நற்றவர்க் கிடமாகி நின்றது நாகையே.
2118. தண்மலர் வில்லிதன் போரா னமக்குத் தமையளித்த
கண்மலர்க் காவிக் கெதிரா னதுமன்று கைப்பொலிந்த
பண்மலர் யாழ்பயில் வாரார்வு சேர்பதி நாகைமிக்க
தண்மை யகத்துப் பதுமத்த மாதர் தடங்கண்களே.

கங்கைகொண்டசோழபுரத்து அரண்மனை.

2119. வண்புயலைக் கீழ்ப்படுத்து வானத் தருமலைந்து
மண்குளிரச் சாயல் வளர்க்குமாந்--தண்கவிகைக்
கொங்கா ரலங்கலன பாயன் குளிர்பொழில்குழ்
கங்கா புரமாளி கை.

திருவாநூர் விசேடங்கள்.

2120. சங்குதீர்த் தந்திருச் சாளரவா யில்வீர
கிங்கா தணந்திருவந் திக்காப்புய்--பங்குளரிமா
தந்திருநா டுர்த்தந் திருவினா தன்கோயில்
உத்தரபா கந்திருவா னூர்.

(2115) வீரசோ. யாப். 4, மேற். (2116) தமிழ்நாவலர்சரிதை. 68. சோழ
மண், சத. மேற். ¹தெவ்வேந்தர் ண்ட. ²இறையு மிறைகடக்க வொண்ணார்.
³போய்மடியப். (2117) வீரசோ. ஆலங். 12 மேற் (2118) ஷே.ஷே. 39 மேற்.
(2119) தண்டியலங். 95, மேற். (2120) தனிப்பா. காள்மேகம்வாக்கென்பர்,

தும்பகோண விசேடங்கள்.

2121. திருக்குடந் தையாதி கும்பேசர் செந்தா
மரைக்குளங் கங்கை மகங்கா—விரிக்கரையின்
ஓரங்கீழ்க் கோட்டங்கா ரோணமங்கை நாயகியார்
சாரங்க பாணி தலம்.

பழையர்.

2122. தாழி யோங்குமலர்க் கண்ணவர் தண்ணடி.
பாழி யோங்குபுன லார்பழை யாற்றுள்
காழி சின்மதி யான்மதி சேர்ந்து
வாழி யென்று வணங்கவினை வாரா.

இலந்தைப்பதி.

2123. திருக்கிளர் தாமரையின் தேனெழுகச் சாலி
பருக்கு மிலந்தைப் பதியே—யிருக்கென்னு
நாமாலை யிட்டார் நலங்கிளர்தார் மூவேந்தர்
பாமாலை யிட்டார் பதி.

மருதூர்.

2124. தென்ற லுலவச் சிலைமாரன் போர்செய்ய
மன்றல் கமழு மருதாரே—கொன்றையின்
மட்டாடுந் தொங்கலினார் வந்து மணஞ்செய்யப்
பட்டாரை யிட்டார் பதி.

சுடையவள்ளலது ஊர்ச்சிறப்பு.

2125. புரந்தர தாரு புதுவைச் சுடையன்
இருந்தவிய லூர்தெற்கு மேற்குப்—பரந்தபொன்னி
யாற்றுநீ ரால்விளையு மப்பாற் கிழக்கரிசி
மாற்றுநீ ரால்விளையு மாம்.

நீருவழிநீதூர்.

(ஹெய்தர் தாதியைச் சோழன் 'எங்க ஊர்?' என்றுகேட்டபோது பாடியது.)

2126. தும்பன் பிறந்தவூர் சாவேரி தங்குமூர்
கும்பமுனி சாபங் குவைந்தவூர்—செம்பதுமத்.

(2121) தனிப்பா—காளமேகம்வாக்கென்பர். (2123) வீரசோ. அலங்.
18, மேற். (2124) ஹெ. ஹெ. 12, மேற். (2125) சோழமண். சத. 89.
(2126) தமிழ்நா. 185.

தாதகத்து நான் முகனுந் தாதையுந்தே டிக்காண
¹ஒதகத்தார் வாழுமழுந் தூர்.

கச்சிமாநகர்.

2127. பூண்டாங்கு கொங்கை பொரவே குழைபொருப்பும்
 தூண்டாத தெய்வச் சுடர்விளக்கும்—நாண்டாங்கு
²வண்மையாற் சான்ற வருங்காஞ்சி வண்பதியும்
 உண்மையா லுண்டிவ் வுலகு.

2128. மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
 ஒலியும் பெருமையு மொக்கும்—மலிதேரான்
 கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
 கடல்படுவ வெல்லாம் படும்.

பெருஞ்சித்திரனார் வாக்கு—ஆரிடப்போலி.

2129. எரி யிரண்டுஞ் சிறகா வெயில்வயிறுக்
 காருடைய பீலி கடிகாவாச்—சீரிய
 அத்தியூர் வாயா வணிமயிலே போன்றதே
 பொற்றேரான் கச்சிப் பொலிவு.

2130. வையக மெல்லாங் கழனியா வையகத்துச்
 செய்யகமே நாற்றிசையின் தேயங்கன் செய்யகத்து
 வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு வான்கரும்பின்
 சாதேயந் நாட்டுத் தலையூர்கள் சாறட்ட
 கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங் கச்சியுட்
 டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
 ஆனேற்றான் கச்சி யகம்.

2131. புரவுதரு குடியாகிப் புயல்வண்ணன்
 விரும்பியதூஉம் பொழில்சூழ் காஞ்சி
 ஈரியசுடர் வீதிதொறு முலாப்போந்து
 கவர்வதூஉங் கலைசூழ் காஞ்சி
 கிரைவனையில் வுலகுய்ய நின்ற தவஞ்
 செய்வதூஉ நிழல்சூழ் காஞ்சி
 சுரமகளிர் பாடுவதூஉம் பயில்வதூஉம்
 சொன்மலை தொடுத்த காஞ்சி.

¹வேதவிதது. (2127) வீரசோ. அலங். 31; தண்டிபலங். 78, மேற். ²வண்
 மைசால். (2128) தொல் பொரு. 86; யாப். வி. 61, மேற்; வீரசோ அலங். 23,
 மேற்; தண்டி. 48, மேற். (2129) யாப். வி. 93, மேற்; தண்டி. 37. (2130) யாப்.
 வி. 62; மேற்; தொண்டைமண். சத. 7, மேற். (2131) வீரசோ. யாப். 16, மேற்.

(அடிநிலைநிறை)

2132. முலைகலிங்க மூரி நிலமா மகட்கு
மலைபரவை மாரிமென் கடந்தல்—குலந்தி
தண்ணூரங் காஞ்சி தகைசான் முகமவட்குக்
கண்ணுவா னே ஸயர்த்த கோ.

.கச்சியின் ஆறுவிசேடங்களை
காளமேகப்புவர் பாடிய வேண்பா.

2133. அப்பா குமரகோட் டக்கிரை செவ்விவிமேட்
ஒப்பாகற் காய்பருத் திக்குளநீர்—செப்புலா
சற்காற்றுக் கம்பத் தடியிற் றவங்கருமா
றிப்பாய்ச்சல் யார்க்கு மினிது.

திருமழிசை.

(திருக்கச்சிநம்பி கள்பாசுரம்.)

2134. உலகு மழிசையு முன்னுணர்ந்து தம்மிற்
புலவர் புதழ்க்கோலாற் றாக்க—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்த பக்கதது மானீர் மழிசையே
வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிது,

நேள்மலி.

(பொய்கையார்வாக்கு—ஆரிடச்செய்யுள்)

2135. வரிசை பெரிதுடையார் கட்கலமுந் தூயர்
புரிசை யொருசாரா ரம்பலமுந் தண்ணீரும்
தன்னிலத்த வல்ல புரிசைக்குத்
தெற்கொற்றித் தோன்றுந் திருசென் மலியேநம்
பொற்கொற்றி புக்கிருக்கு மூர்.

கொற்கைத்துறை.

2136. தொக்குத் துறைபடியுந் தொண்டையஞ்செவ்
வாய்மகளிர் தோண்மேற் பெய்வான்
கைக்கொண்ட நீருட் கருங்கண்
பிறழ்வ கயலென் றெண்ணி

(2132) யாப். வி. 94, மேற். (2133) தனிப்பா. (2134) திவ். திருச்சந்த
விருத்தம்—தனி பன். (2135) யாப். வி. 93, மேற். (2136) தொல். பொரு
ளதி. 570, மேற்.

மெய்க்கென்றும் பெய்கல்லார் மீண்டுகரைச்

கேசொரிந்து மீள்வார் காணார்

எக்கர் மணற்கிளைக்கு மேழை

மகளிர்க்கே யெறிநீர்க் கொற்கை.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

(இடமணித்தென்றல்).

2137. முத்தூரும் வெண்ணகை யாய்கடந் தோழுது பாலிலிலம்
எத்தூரம் போதுமுன் செல்கின்ற தூர மெனிலிரண்டு
செய்த்தூரம் போதுந் திருமல்லி நாட்டுச் செறிந்தவில்லி
புத்தூரும் பச்சைத் துழாய்மண நாரிய பொய்கையுமே.

கோளுர்.

2138. மாரியொடு மலர்ந்த மாத்தாட் கொன்றைக்
கடிகமழ் புறவிற் கனைவண் டார்க்கும்
யாணர்க் கோளு ரென்ப
பாணர்ப் பாரந் தாங்கியோன் பதியே.
2139. நன்னாள் வேங்கைப் பொன்னேர் புதுமலர்
குறிஞ்சியொடு கமழுவ் குன்ற நாட
கடிபுனற் கோளு ரன்ன
தொடிபொலி பணைத்தோ டிறவாய் நீயே.

புத்தூர்.

2140. தடமண்டு தாமரையின் தாதா டலவ
னிடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைஞெண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந்
தூழி நடாயின னூர்.

பெருவல்லம்.

2141. சிற்றியாறு பாய்ந்தாடுஞ் சேயரி யுண்கனாய்
வற்றா வளவயலும் வாய்மாண்ட வேரியும்
பற்றார்ப் பிணிக்கு மதிலும் படுகிடங்கும்
ஒப்ப வுடைத்தா யொலியோவா நீர்ப்புட்கள்
தத்தி யிரைதேருந் தையலாய் நின்னூர்ப்பே

(2137) இராமாநுஜார்ய தில்யசரிதை. பக். 125. (2138—39) யாப்.
வ. 16, 00ம். (2140) ஷ. ஷ. 60, மேற். (2141) ஷ. ஷ. 62, மேற்.

ரோத்தாய வண்ண முரைநீ யெனக்கூறக்
கட்டலர் தாமரையு னேழுங் கடுமன்றேர்க்
கத்திரிய ரைவருங் காயா மரமொன்றும்
பெற்றவிழ்தோர் துண்ணாத பேயே யிருதலையும்
வித்தாத நெல்லி னிறுதியுங் கூட்டியக்கால்
ஒத்தியைந்த தெம்மூர்ப் பெயரென்றாள் வானவன்கை
விற்பொறித்த வேற்புருவத் தாள்.

கூவந்தியாகசமுத்திரம்.

2142. ஓங்கிய செந்தமிழ்த் தாதற் கடிமையவ் ளுரதஞல்
நாங்கவி சொல்வது மில்லையென் றேகம்ப நாடன்செல்ல
ஆங்கவ னேறுஞ் சிவிகை சுமந்து மடைப்பையிட்டிந்
தாங்கவி கொண்டது கூவந் தியாக சமுத்திரமே.
2143. மட்டாருஞ் செங்கழு நீர்மணி மார்பரை வாழ்த்துமந்தக்
கிட்டாத யாசகர் கிட்டிவந் தாலதைக் கேட்டுமுன்னாட்
பட்டோலை வாசித் தவரவர்க் குள்ள பரிசிலெலாந்
தட்டா னளிப்பதுங் கூவந் தியாக சமுத்திரமே.

திருக்கோவலூர்.

2144. பொன்மாரி பெய்யுமர் பூம்பருத்தி யாடையாய்
ஆந்நாள் வயலரிசி யாகுமர்—எந்நாளும்
தேங்குபுகழே பெருகுஞ் சேனமா நாடதனில்
ஒங்குந் திருக்கோவ லூர்.

குடிதாங்கியூர்.

2145. வாவிக்கண யன்றி மலரா வயல்களும்ப்
பாவிக்கண யன்றிப் பயிராகா—காவினிற்காற்
தேரோன் விருதன்றிச் சேரா பிரிந்தவர்க்கும்
ஊரோ குடிதாங்கி யூர்.

பெய்கைநகர்.

2146. பால்வாய் மணக்குங் குழந்தைகள் கூடநற் பாவலராய்
தூல்வாய் மணக்குமுன் செய்யுப கார துகர்ந்திடிலோர்

(2142-43) தொண்டைமண். சத. 25, மேற். (2144) தனிப்பா; ஒளவை
வாக்கு என்பர். (2145) தனிப்பா. (2146) சென்னை மியூவியம் கையெழுத்
துப் புத்தகசாலை. காட். I, 1913, பக். 319.

கால்வாய் மணக்குங் களித்தேற லுண்டு களித்துநித்தஞ்
சேல்வாய் மணக்கும் வயலுறும் பொய்கைத் திருநகரே.

வஞ்சீயகம்.

2147. களிகள் களிகட்கு நீட்டத்தங் கையாற்
களிகள் விதிர்த்திட்ட ¹வெங்கட்—²களிகலந்
தோங்கெழில் யானை ³மிதிப்பச்சே றுயிற்றே
⁴பூம்பொழில் வஞ்சி யகம்.

மீழலைநாடு.

2148. கேளும் புகழிரும் பாபுரி மேலெல்லை கீழெல்லைநீர்
நீளும் கடலந்தப் பாம்பாறு தெற்கெல்லை நேர்வடபா
லாளும் புவியெல்லை தானம் புவநதி யாய்வினங்கும்
வேளும் புகழெழிற் காராளர் வாழு மிழலையிலே.

நாட்டாசன்கோட்டைநாடு.

2149. வாச மானதென் பாண்டிநன் னாடு
மதுரை நாட்டில் வளருமிந் நாடு
காசி னிக்குட் கதிர்க்கின்ற நாடுமுன்
கம்பர் வந்து துதிக்கின்ற நாடு
பூசு ரர்க்கன்ன தானஞ்செய் நாடு
புலவர் மேலபி மாணஞ்செய் நாடு
ராச லட்சுமி கண்ணுடை யாளருள்
நல்கு நாட்டா சன்கோட்டை நாடே.

திருப்புல்லாணி அச்சுவந்தம்.

2150. பெருவயிறு கண்டமலை யுதாவலி யண்டவாயு
பிரமிய கிரந்திசூலை தலைநோவும்
இருமலொடு தந்தவாயு குருடுசெவி டிஞ்சொலுமை
யிவைகண்முத றெந்தயோக வினையாவும்
ஒருநொடியி லஞ்சியோடும் வறுமைபொடு சஞ்சிதாதி
யுபரியி னடங்கபாவ மவைதாமும்
மருவலர் பிற்தகோதை மருவிமதி மும்புலாணி
வளரரசு கண்டபேரை யணுகாவே.

(2147) முத்தொள்ளாயிரப்பாட்டு—(புறத்திரட்டு). ¹செங்கட். ²மிதிப் பச்சே றுருமே. ³பூம்புனல். (2148) மிழலைச்சதகம். 38. (2149) கண் ணுடையம்மை பள்—சே தநாடுந் தரிழும். (2150) சேதநாடுந் தரிழும்.

காவிரி.

2151. மரத்தினை யோரெழுத்துச் சொல்லுமற் றென்று
நிரப்பிட நீரிற்பூ வொன்றும்—நிரப்பிய
வேறே ரெழுத்துக்க விரரா சேந்திராட
டாறு மெனவுரைக்க லாம்.
2152. சோலையை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் தொக்கதன்மே
னீலப்பே ரெவ்வெழுத்தி னுணிரம்பும்—மாலைக்
குலவேந்தன் சென்னி குலநதியின் பேரைக்
கடைசேர்ந்த வோரெழுத்தாற் காண்.
2153. மரகதச் சோதியுடன் மாணிக்கச் சோதி
இருமருங்குஞ் சேர்ந்தரிவை பாகன்—உருவ
மலைக்கு மகிழ்சுமந் தாரத்து வான்கோ
டலைத்து வரும்பொன்னி யாறு.

கரிகாலன் காவிரிக்கரை கட்டியழறை.

2154. உச்சங்கோ லெண்கோ லுயரம் பதினறுகோல்
எச்சம் பிரிவா யிருபதுகோல்—(த)ச்சளவு
மண்கொள்ளக் கொண்டகோ லெண்கோல் வளவர்கோன்
கண்கொள்ளக் கண்ட கரை.

கம்பர் காவிரியின் பெருக்கடங்கப் பாடிய வெண்பா.

2155. கன்னி யழிந்தனன் கங்கை திறம்பினன்
பொன்னி கரையழிந்து போனானென்—நிர்நீர்
உரைகிடக்க லாமோ வுலகுடைய தாயே
கரைகடக்க ஷாகாது காண்.
2156. வாரம் புலர்ந்த மனத்தார் மணிக்ருறங்கி
னீரம் புலர்ந்தாலு மேகாரிவ்—வீரர்
அகிலோடு காவிரிநீ ராடி வருவார்
துகிலோடு சுற்றிச் சுழன்று. (?)

(2151) வீரசோ. அலங். 39, மேற். (2152) நன்னூல். 268, மயிலை.
(2153) தண்டி. 122, (2155) தமிழ்நா. 81, (2156) வீரசோ, வேற், 6, மேற்.

இயற்கைச்சிறப்புக்கள்.

தமிழ்.

2157. ஒங்க விடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருள்கடியு—மாங்கவற்றுள்
மின்னோர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்.
2158. பைங்க ¹ணிளம்பகட்டின் மேலானைப் பான்மதிபோற்
றிங்க ணெடுங்குடையின் கீழானை—²யங்கிரந்து
³நாம்வேண்ட நன்னெஞ்சே நாடுதிபோய் நானிலத்தோர்
தாம்வேண்டிங் கூடற் றமிழ்.
2159. சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னும்
நல்லிருந் தீதாது நாறுதலான்—மல்லிகையின்
வண்டார் கமழ்தாம மன்றே மலையாத
தண்டாரான் கூடற் றமிழ்.
2160. மாவடு வென்னு மலர்புரை கண்ணினாய்
பாவெடுத்துப் பாடும் பயனோக்கி—மேவி
எடுத்த வினத்தினு லின்பஞ்சொற் சேரத்
தொடுத்து மொழிவ தமிழ்.
2161. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டிறந்தெரிந்து செந்தமிழ்க்கண்
வந்த வடமொழியு மாற்றாதே—சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினூர்க் குண்டே
தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்.

மருதம்.

2162. களைகளைய மூளரியரு கடைகடைய
மகளிர்க்கிர் மணியு மணியும்
வளைவளைய சுரதலமு மடைமடைய
மதுமலரு மலைய மலைய

(2157) தண்டியலங். 49. (2158—59) பத்துப்பாட்டு. மதுரைக்காஞ்சி
இறுதி. பக். 319. ¹ணிளம்பகட்டு. ²தங்காது. ³நாம்வேண்டு. (2160—61)
பாப். வி. 94. (2162) தண்டியலங். 93, மேற்.

யினையினஞர் கினாவிரவி யரியரியின்
மிசைசுவனை மலரும லரும்
கினாகினாகொ ளிசையளிகண் மகிழ்மகிழ்செய்
கெழுதகைய மருத மருதம்.:

அரசனார்ச்சிறப்பு.

2163. குருகுநாரையொடு கொட்பாளு
விரிதிரைநீர் வியன்கழனி
மறுகுசெழீஇய மலிசம்மை
எனவாங்குத்
தண்பனை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு நெடுமதின் மன்ன னாரே.

2164. சுறமறிவன துறையெல்லாம்
இறலீன்பன வில்லெல்லாம்
மீன்றிரிவன கிடங்கெல்லாம்
தேன்றழ்வன பொழிலெல்லாம்
எனவாங்குத்
தண்பனை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு ¹செங்கோன் மன்ன னாரே.

நகர்ச்சிறப்பு.

2165. கலைபயி லல்குலார் காமர் மஞ்ஞைபோன்
றுலவுவர் மெல்லவே யொண்டொன் மாநகர்
அலர்மலி வீதிக ளாறு போன்றுள
மலைபென நிவந்துள மதலை மாடமே.

மாளிகை.

2166. பேணு குமுத மலரப் பெரும்புகலே
வாணிலவ தாகி மலியுமே—பூண்முலையார்
பண்களாகத் தோதப் பரந்தெழுந்த மாளிகைமேல்
வெண்களபத் தாலே விரைந்து.

(2163) யாப். வி. 31. (2164) ஷே. 12. ¹நெடுமதின், (2165) ஷே. 94, கி. (2166) வீரசோ. அலங். 11, மேற். 1

கடற்பட்டினம்.

2167. பானல்வாய்த் தேன்விரிந்தன
கானல்வாய்க் ¹கழிமணந்தன
ஞாழலோடு நறும்புண்ணை
தாழையோடு ²முருகுயிர்த்தன
வண்டல்வாய் நறுநெய்தல்
கண்டலோடு ³கடலுடுத்தன
தவளமுத்தஞ் சங்கீன்று
பவளமோடு ஞெமிர்ந்துராய்
இன்னதோர்
கடிமண் முன்றிலு முடைத்தே
படுமீன் பரதவர் பட்டினந் தானே.

குன்றம்.⁴

(அடிமறிமண்டில வெளிவிருத்தம்)

2168. மாலை மணங்கமழு மௌவன் முகைவிரியும்—எந்தைகுன்றம்
காலை மணிக்குவளை காதலர்போற் கண்விழிக்கும்—எந்தைகுன்றம்
நீல மழைமுழங்கி நின்று சிலம்பதிரும்—எந்தைகுன்றம்
மாலை மயிலகவ வந்தன்று வானமே—எந்தைகுன்றம்.

(மூன்றடி மண்டில வெளிவிருத்தம்).

2169. ஆடு கழைகிழிக்கு மந்தண் புயலிற்றே—எந்தைகுன்றம்
நீடு கழைமே னிலாமதிய நிற்குமே—எந்தைகுன்றம்
கூடு மழைதவழுங் கோடியர் சந்தமே—எந்தைகுன்றம்.

பொழில்.

2170. பொழிலே,
இரவோ ரன்ன விருளிற் றுகியும்
நிலவோ ரன்ன வெண்மண லொழுகியும்
அரைசுமண நயந்த பந்தர்ப் போலவும்
வரைவா றியக்கிய ருறைவிடம் போலவும்
வண்ணனை முற்றா தாகியு மொண்ணிழற்
பூவிரி நாற்ற மன்றியு மேர்வரக்
குங்குமங் கமழு மெங்கோன் (வரை) யென

(2167) யாப்.வி. 26,90. ¹தழிமலர்ந்தன. ²முருகுயிர்ப்ப. ³கடலுடுத்துத்.

வியந்தன ளிருந்து வீணை பண்ணி
நயந்த கீதம் பாடி மென்ப
வயந்த மாகிய பொழிலி னானே.

2171. வேனில் ¹வெயிற்குலர்ந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி
வானின் ²வளஞ்சுரந்த வண்புயற்குத்—தானுடைய
தாதுமே தக்க மதுவுந் ³தடஞ்சினையாற்
போதுமீ தேந்தும் பொழில்.

2172. மாலை மருவி மதிதிரிய மாமணஞ்செய்
காலைத் துணைமேவ லார்கடிய—வேலைமேன்
மிக்கார் கலியடங்கா தார்க்கும் வியன்பொழில்கள்
புக்கார் கலியடங்கும் புள்.

2173. உண்ணிலவு நீர்மைத்தா யோவாப் பயன்சுரந்து
தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக்—கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றெமக்கிங்
கோங்கிய சோலை யுளது.

2174. (பொழிலே,) இரவோ ரன்ன கொழுநிழற் றுஅய்
நிலவோ ரன்ன வெண்மண லொழுகி
வண்டுந் தேனும் வரிக்கடைப் பிரசமும்
தொண்டு புணர்நரம் பென்று முரன்று
விழைவு விடுத்த விழுமி யோர்க்கும்
விழைவு தோற்று விக்கும்பண் பிற்றே.

2275. கழிமலர்ந்த காவிக் களிவண்டு பாடக்
குழிமலர்ந்த நீலங் குறுமுறுவல் கொள்ளும்
குழிமலர்ந்த நீலங் குறுமுறுவல் கொள்ளப்
பொழின்மலர்ந்த பூம்புன்னை துண்டாது சிந்தும்.

இன்பம் வீணைப்பன.

(உரைநடை)

2176. தெள்ளறல் யாற்றுத் திரைமண லடைகரை
வண்டுவரி பாடத் தண்போ தலர்ந்து

(2171) வீரசோ. அலங். 25; தண்டியலங். 55, மேற். ¹வெயிற்குடைந்த
²வளமருளும். ³தடஞ்சினைக்கைப். (2172) வீரசோ. அலங். 30. (2173)
தண்டி. 52. (2174) இறையனார் களவியல் 3. (2175) யாப். வி. 52.
(2176) தொல். அகத்திணை, 9.

தாதந் தளிரு மேதகத் துவன்றிப்
பல்பூஞ் சோலைப் பன்மலர் நாற்றமொடு
செவ்விதிற் றென்ற னெவ்விதிற் றுகிக்
குயில்கூஉக் குரலும் பபிலவதன் மேலும்
நிலவுஞ் சாந்தும் பயில்வுறு முத்தும்
இன்பம் விளைக்கு நன்பொருள் (பலவே).

2177. வளர்கொடியன மணம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளர்கொடியன நறுவிரையக நறுமலரன நறவம்
குளர்கொடியன குழைமாதவி குவிமுகையன கொகுடி
ஒளர்கொடியன வுயர்கிரளினொ டொழுகிணரன வோடை,

சுனை.

2178. சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை.

ஓடைமுதலியன.

2179. ஓடையே யோடையே யோடையே யோடையே
கூடற் பழனத்துங் கொல்வி மலைமேலும்
மாறன் மதகளிற்று வண்பூ நுதன்மேலும்
கோடலங் கொல்லைப் புனத்துங் கொடுங்குழாய்
நாடி யுணர்வார்ப் பெறின்.

நீர்த்துறை.

2180. தோடு கொண்டளி முரன்றெழக் குடைபவர் குழல்சோர்ந்த
தோடு கொண்டதே மலர்சுமந் தகில்கமழந் தவர்தந்
தோடு தைந்தசெஞ் சாந்தணி திரண்முலை யிடைதோயத்
தோடு தண்புன னித்திலந் துறைதொறுஞ் சொரியும்.

அந்திமாலை.

2181. விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாடும் வேட்கை
புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்—பிரிந்தோர்

(2177) யாப். வி. 16. (2178) ஐ. 59. (2179) ஐ. 51. (2180) தண்டி
யலங். 93, மேற். (2181) ஐ. 62; வீரசோ. அலங். 26, மேற்.

நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லாவி
பொறைதளரும் புன்மலைப் போது.

சேவ்வானம்.

2182. பண்டு புரமொரித்த தீயே படர்ந்தின்றும்
அண்ட முகடு நெருப்பறு—தொண்டளிர்க்கை
வல்லி தழுவக் குழைந்த வடமேரு
வில்லி துதன்மேல் விழி.

சந்திரகாளங்கம்.

2183. பெரியோ ருழையும் பிழைசிறி துண் டாயின்
இருநிலத்துள் யாரு மறிதல்—தெரிவிக்கும்
தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தெள்ளமுதம்
வாக்கு மதிமேன் மறு.

நிலா.

2184. திங்கள் சொரிநிலவு சேர்வெள்ளி வள்ளத்துப்
பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மடுப்ப—அங்கயலே
காந்தர் முயக்கொழிந்தார் கைவறிதே நீட்டுவரால்
எந்திழையார் பூந்துகிலா மென்று.

சூரியோதயம்.

2185. வேலை மடற்றாழை வெண்டோட் டிடைக்கிடந்து
மாலேத் துயின்ற மணிவண்டு—காலேத்
துளிநறவந் தாதெதிரத் தோன்றிற்றே காமர்த்
தெளிநிற வெங்கதிரோன் தேர்.
2186. பிறர்செல்வங் கண்டாற் பெரியோர் மகிழ்வுஞ்
சிறியோர் பொருத திறமும்—அறிவுநீஇச்
செங்கமல மெய்ம்மலர்ந்த தேங்குமுத மெய்யயர்ந்த
பொங்கொளியோன் வீறெய்தும் போது.

(2182) வீரசோ. அலங். 25 மேற். (2183) தண்டி. 83. (2184) வீரசோ. அலங். 25, தண்டி. 54, மேற். (2185) வீரசோ. அலங். 17, மேற். (2186) ஷா. அலங். 32; தண்டி. 83, மேற்.

2187. இரவிடை மதிய மென்பா னுடிப்போய் மறையு மெல்லை
விரியிரு னெழினி நீக்கி விசும்பெனு மரங்கு தன்மேற்
கரைகடன் முழுவ மார்ப்பக் கதிரெனுங் கைகள் வட்டித்
தெரிகதி ரென்னுங் கூத்த னுடுவா னெழுந்து போந்தான்.

2188. காமரு தேர்வெய்யோ னெங்குங் கரம்பரப்பித்
தேமரு சோலை மலர்கிறக்குந்—தாமரையின்
தொக்க விதழ்விரித்துப் பார்க்குந் தொலைந்திருள் போய்ப்
புக்க புரைகிளைப்பான் போல்.

சூரியசந்திரர் கிரகணங்களாற் பீடிக்கப்படல்.

2189. விண்ணவரின் மிக்கு விளங்கொளியான் மேம்பட்டு
மண்ணவர்க்குங் கண்ணுய வான்கதிர்தகள்—கண்ணெதிரே
பந்தித் திருளடையும் பாரிலொன் றுனவிளைப்
பந்தத்தை யாவர்கடப் பார்.

சூரியாஸ்தமனம்.

2190. புறந்தந் திருளிரியப் போன்னேமி யுய்த்துச்
சிறந்த வெளிவளர்க்குந் தேரோன்—மறைந்தான்
புறவாழி சூழ்ந்த புவனத்தே தோன்றி
இறவாது வாழ்கின்றார் யார்.

காரி.

2191. புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான் றிண்டேர்
துனையுந் துணைபடைத் துன்னார்—முனையுள்
அடன்முகந்த தானை யவன்வாரா முன்னங்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

2192. வியன்னாலஞ் சூழ்திசைக ளெல்லாம் விழுங்கும்
அயலாத் துணைநீத் தகன்றார்—உயிர்பருகும்
விண்கவரும் வேரிப் பொழில்புதைக்கு மென்மயில்கள்
கண்கவரு மீதெழுந்த கார்.

(2187) வீரசோ. யாப். 3, மேற். (2188) தண்டி. 56. (2189) வீரசோ. அலங். 20, மேற். (2190) தண்டி. 47. (2191) பத்தப்பாட்டு. மூல்லைப் பாட்டு, பக். 210. (2192) தண்டி. 40.

2193. எல்லையீர் வையகத் தெண்ணிறந்த வெவ்வுயிர்க்குஞ்
சொல்லரிய பேரின்பந் தோற்றியதால்—முல்லைசேர்
தாதுலேத்து வண்கொன்றைத் தாரலேத்து வண்டார்க்கப்
பூசலத்து வீழ்ந்த புயல்.
2194. மின்னிருக்கச் சாடி விழுத்துவலை மும்மதமா
முன்னுருமிக் கோசை முழக்காகப்—பெண்ணுருவ
வார்மென் முலையார் மனக்கோட்டை மேல்வருமே
கார்மேக மென்னுங் களிறு.

கார்க்காலம்.

2195. சோலை பயிலுங் குயின்மழலை ¹சோர்ந்தகைந்த
ஆலு மயிலினங்க ளார்த்தெழுந்த—ஞாலங்
²குளிர்த்த முகில்கறுத்த கோபஞ் சிலந்த
³விளர்த்த துணைபிரிந்தார் மெய்.
2196. தீயின்றி வேந்தமியோர் சிந்தை செழுந்தேறல்
வாயின்றி மஞ்ஞை மகிழ்துங்கும்—வாயிலா
ரின்றிச் சிலருட றீர்ந்தா ரிகலின்றிக்
கன்றிச் சிலைவனைக்குங் கார்.
2197. நிழற்கோப மல்க நிறைமலர்ப்பூங் காயா
சுழற்கலப மேல்விரித்த தோகை—தழற்குலவு
தீழ்புகை யூட்டுஞ் செறிசுழலார் போலுங்கார்
யாம்பிரிந்தோர்க் கென்னு மினி.
2198. அவிழ்ந்தன தோன்றி யலர்ந்தன காயா
நெகிழ்ந்தன ⁴நேர்முகை முல்லை—மகிழ்ந்துடன்
விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவிளை
கொண்டன காந்தள் குலை.
2199. நிரையா நிரையா மணிபோனிறை கோடல் கோடல்
வரையா வரையா மிருண்முன்வரு மாலை மாலை

(2193) தண்டி. 58. (2194) வீரசோ. அலங். 35, மேற். (2195) ஷெ. 31; தண்டி. 80, மேற்; பிரயோகவிவேக. 37 உரை. ¹சோர்ந்தடங்க. ²குளிர்த்த. ³விளர்த்த. (2196) ஷெ. 24; தண்டி. 50, மேற். (2197) தண்டி. 30. (2198) ஷெ. 41; பிரயோகவிவேகம், 39, உரை, ⁴நேரிதழ். (2199) தண்டி. 93, மேற்.

பொருளியல்.

நக.

விரையா விரையா வெழுமின்னொளி மேக மேகம்
உரையா வுரையா ரினுமொல்லன் முல்லை முல்லை.

சோழன்பாட்டு.

2200. காந்து மகிழ்புகையுங் கத்தாரி யும்புழுஞ்
சாந்து மிகநாறந் தாழ்குழலும்—எந்துதனக்
தோளோடு தோளிறுகத் தோகையு முண்டாமால்
நாளோ மழைநா ணமக்கு.

பாண்டியன்பாட்டு.

2201. பாவடுக்கு மெல்லணையும் பச்சைவட மும்புதிய
பூவெடுக்கு மென்குழையும் பூவையரும்—ராவெடுக்க
ஒன்றே மொழியு முயிர்த்தோ முனும்வருமால்
நன்றே மழைநா ணமக்கு.

சேரன்பாட்டு.

2202. பொரிப்பு நறுநெய்யும் போனகமும் தேனும்
பருப்புமின சர்க்கரையும் பாலும்—வீருப்பமுடன்
வாளோ டணையும்விழி மங்கையு முண்டாமால்
நாளோ மழைநா ணமக்கு.

இளவேனில்.

2203. இரங்கு குயின்முழுவா வின்னிசையாழ் தேனா
வரங்க மணிபொழிலா வாடும் போலு மிளவேனில்
அரங்க மணிபொழிலா வாடு மாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்த இளவேனில்.

2204. இன்னிளவேனரி லென்பது
தண்ணிழ லறல்யாற் றடைகரைத் துறைதொ ழும்
இலங்கு முலைக்க ணைய்ப்பக்கோங் கவிழ்த்து
வன்தொ ளுதுந் தண்டளிர்ச் சாவிற்
பருமல ருதிர்ந்து முருகுமழ் பரப்பின்
மண்வயிறு குளிர்க்குந் தண்ணறுங் கயத்து
சிழவிர ளாடுவ ண்டிலவிர் தாமரைத்

(2200—201) தஞ்சைச் சார்க்கவதிமால்—பிரதி. (2203) யாப். வீ. 52,
76, மேற்; வீரகோ. யாப். 16; ஷை, அலங். 30, 31; நன்னூல்; 413, மயிலை
நாதருரை. (2204) தொல், பொருளதி. 664.

தாள்கறித் தருந்தும் வானெயிற் நிளமீன்
 புள்ளுக வெறிய வெள்ளென்று பிறழும்
 பளிங்குநெகிழ்ந் தன்ன னுளங்காத் தெண்ணீர்
 தளிர்குடைந்து தெவிட்டிய குயில்சூனிந்து சூடிப்ப
 மரவந் தாழ்ந்த கரைமரச் சாரற்
 தேனாறு தேறல் வேதைற் கண்ணும்
 வாரார் கொல்லென நீர்வார் கண்ணொடு
 புலம்புடை மகடேக் கலங்களு ரெய்த
 யாறுங் குளனுங் காவு மாடி
 ஒருயிர் மைந்தரு மகளிருங் களிப்பக்
 காம விழுவொடு கன்னியர் நோற்ப
 நிலவுஞ் சாந்தும் பலவயிற் பயன்படத்
 துன்பக் காலந் துடைத்தனர் பெறுஉம்
 இன்பக் கால மென்மனார் புலவர்.

2205. கொங்கை முகையாக மென்மருங்குல் கொம்பாக

அங்கை மலரா வடிதளிராத்—திங்கள்
 அளிரின்ற மூர லணங்கா மெனக்கு
 வெளிரின்ற வேனிற் றிரு.

2206. செந்தா மரைவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுக

மைந்தா ரசோக மடலவிழ்த்—கொந்தா
 ரிளவேனல் வந்ததா லென்னுங்கொ லின்று
 வளவேனற் கண்ணி மனம்.

2207. அருணை மாஞ்சினை கறித்துட னகன்பொழி

லலவனைக் குயில்கூவத்
 தருண வேனிலும் புருந்தது தனுநெகத்
 தடமலர்ச் சரபுங்கங்
 கருண மூலமோ ¹டுறநிறைத் திலங்கினன்
 கறைமிடற் றிறைநாட்டக்
 கிரணந் தான்சுடக் கிரியிடைத் திருவுடம்
 பிழந்துழல் கிழவோனே.

2208. ஊனுடை யுழுவையி னுதிரந்தோ யுகிர்போல

வேனிலை யெதிர்கொண்டு முருக்கெல்லா மரும்பினவே.

(2205) தண்டி. 35, மேற். (2206) சிலப். பக். 229. (2207-208) யாட. லி. 94; ¹டுறநிறைந் திறைஞ்சினன்.

தேன்றல்.

2209. கனிகொள் பொழிலருவி கைகலந்து சந்தின்
பணிவிரவிப் பாற்கதிர்க டோய்ந்து—தனியிருந்தோர்
சிற்தை யுடனே யுயிருணக்குந் தென்மலயந்
தத்த தமிழ்மாரு தம்.
2210. இவளளவுத் தீயுமிழ்வ தென்கொலோ தோயும்
கவள மதமான் கடத்திற்—றிவளும்
அலையார் புனலருவி நீயணுகா நாளின்
மலையா மலயா நிலம்.
2211. வரிவண்டு நாணு மதுமல ரம்பாப்
பொருவெஞ் சிலைக்குப் பொலிவும்—பிரிவின்
விளர்க்கு நிறமுடையார் தம்மேன் மெலிவும்
வளர்க்கு மலயா நிலம்.
2212. குரவார் குழலாள் குவிமென் முலைதாம்
விரவா விரவாமென் நென்றல்—உரவா
வரவா வரவா மெனநினையாய் வையம்
புரவாளர்க் கீதோ புகழ்.
2213. தென்ற லனங்கன் றுணையாஞ் சிலகொம்பர்
மன்றற் றலைமகளும் வான்பொருண்மேற்—சென்றவர்க்குச்
சாற்றவிடுத் தூதாருந் தங்கும் பெருப்புலவி
மாற்ற வருவிருந்து மாம்.

இறுதி வேண்டுகோள்.

2214. ஓரா தெழுதினே னாபினு மொண்பொருளை
ஆராய்ந்து ¹கொள்வ தறிவுடைமை—சீராய்த்து
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.

பெருந்தொகை முத்தற்றெகுதி

முற்றும்.

ஸ்ரீ:
பெருந்தோகை
விசேடக்குறிப்பு.

1. இப்பாட்டு அயன் அரன் அரி என்னும் திரிமூர்த்திகளுடைய இடம், கொடி முதலியன இன்னவென்று நிரணிறைவகையாற் கூறியவாறு, வாய்மை. நிறைமொழி; அஃதாவது—‘அருளிக்கூறினும் வெகுண்டுகூறினும் அவ்வப் பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி’ (குறள். 28, பரிமே.). கண்ணன், கரி யோன் என்ற பொருளில் வந்த பாகதச்சிதைவாய்த் திருமாலுக்கு வழங்கும் பெயராகும் (திச்சிற்றம்பலக்கோவை, 53, பேரா.). இவ்வாறன்றி யாவர்க் குங் கண்ணகவுள்ளவன்’ எனினும் ஆம்; “யாதினு முயர்ந்தோர் தன்னை யாவர்க் குங் கண்ண நென்றே—ஒதிய பொருட்குத் தானே யுறுபொரு ளுணர்த்தி விட் டான்” என்றார் கம்பநாடரும் (கம்பரா உலாவியல். 6.). அகநிணை புரு ஷன் என்று வேதம் கடவுட்குவழங்கும் பெயரும் இப்பொருள்பற்றியதென்பர்—

2. ‘கந்தழியாவது, ஒருபற்றுற்று அருவாய்த் தானேநிற்குந் தத்துவங் கடந்த பொருள்’ எனபர் நச்சினர்க்கினியர். [கந்து - பற்றுக்கோடு, அழி - கடந்தது].

3. தேவர்ப பராவுதலுடைய பாட்டைப் பாணி என்பர் (சீலப். 6, 35, அடியார்க்.). (வரி-1) மணி-கௌத்துபம். (2-3) “விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி...நன்னிற மேக நினறது போல” (சீலப். 11, 43—6) எனச் சங்கு சக்காங்களுடன்கூடிய திருமாலுக்கு இளங்கோவடிகள் கூறிய உவமை இங்கு ஒப்பிடற்பாலது. (9) ‘எவ்வுயிர்க்கு முயிரோயா யியங்குதல்’ எனறது, விஷ்ணு சப்தத்தின் பொருளை விளக்கியவாறு; ‘விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால் விண் ணுவுமாய்’ என்றார் பிறரும் (பெருந்தோகை. 170). பகலினால் படைப்பது என இயைக்க. பகலினால் - முகூர்த்தத்தில். ‘மூவுருவானிய தலைபிரியொரு வனை’ (பரிபா. 13, 37) என்றவாறு, திருமால் முக்குணங்களின்வெறுபாட் டால் மும்மூர்த்திகளாகநின்று தொழினடத்துதல் மூன்றுதாழிசைகளாலுங் கூறப்பட்டது. (29) பால்நிறவண்ணன் - பலபத்திரன். (31) ஆல் நிழற் கட வுள் - கல்லாலின்கீழ் மூர்ந்துள்ள தக்கிணாமூர்த்தி. முனிமை - முனித்தன்மை; ‘முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன்’ (சீவக. 1609) எனக் காண்க.

4. நீலகேசிக்காப்பு. பிறப்பாது நான்கு - பிறப்புப் பிணி மூப் பிறப் பென்பன (குறள். 266, 362, 370, பரிமே.). ‘பிறத்தலு முத்தலும் பிணிப்

பட்டிங்கனும் - இறத்தலு முடையது' என்பது மணிமேகலை (18, 136-8). 'உயிரின்பம்' என்றும் பாடம்.

7. அரி - திருமால், இந்திரனும் ஆம்.

8. திருமால் உலகனந்தஞான்று நான்முகன் மீகானாகவும், சுரநதி (= கங்கை) பாயாகவும், அரிதிருத்தான் கூம்பாகவும், புவி நாவாயாகவும் தோன்றியது என்பது கருத்து. மேதினி நாவாயாம் பொலிவிற்று என இடையாம்.

9. இது பொய்கையாழ்வார் அருளிய முத்தூற்றுவந்தாதியின் 92-ஆம் பாசரமாகும். ஆன் ஆயன் - பசுமேய்க்கும் இடையன். 'வானாகித் தீயாய்' 'ஆனாய்ச்சி' 'முன்னொருநாள்' என்பன தீவியப்பிரபந்த பாடபேதங்கள்.

10. ஆய்ச்சியின் நோக்கம் நின்றநிலையை இனிப் பெறுவது என்றுகொல் என இடையாம். கஞ்சஞல் வலப்பட்டு விளாமரத்தின்வடிவுகொண்டு, கண்ணன் தன்கீழ்வரும்போது அவன்மேல் விழுந்துகொல்லக் காத்திருந்த கபித்தாசுரனையும், அவ்வாறே தன்னை முட்டிக்கொல்லும்பொருட்டுக் கன்றுவடிவுடன் வந்த வற்சாசுரனையும் ஒருசேர முடித்தற்பொருட்டு அப்பிரான் அக்கன்றின் பின்னிரண்டுகால்களையும் பிடித்தெடுத்துச் சுழற்றி விளவின்மேல் எறிய அவ்விருவடிவினான அசுரரும் ஒருங்குமாய்ந்தனர் என்பது புராண வரலாறு.

11. மா பிளந்து என்க. மா - குதிரைவடிவான கேசி என்ற அசுரன்; 'மாவாய் பிளந்தானை' என்பது திருப்பாவை. படை - ஈண்டு யானைமருப்பு, அதனைப் பறித்தென்க. " யானையின்கொம்பினைப் பறித்து " என்றார் ஆலிநாடரும். (பேரியதிருமொழி, 4, 2, 4). இனம் - ஆனிரை; 'இனங்காப்பா' (கலித். 143) என ஆயரை வழங்குவதுங் காண்க.

12. சோ அழித்துக் கோடு ஊதி என்க. சோ - வாணன் நகரான சோணிதபுரம். கோடு - சங்கம். பூ கொண்டு - பூதேவியை வராகரூபியாய்க் கோட்டினிடைக்கொண்டு எ - று. அமிழ்ந்த ஆக்கி, நஞ்சைக் கண்டு நீக்கினான் என்க.

13. மதவெழுத் - கசேந்திரன்; அதனைக் காத்தானும் என்க. வாய்மருப்பு - குவலயாபீடத்தின் தந்தம். எழில் வறு என்பது கண்ணார்க்கு அடை. குரவைச்சீர் கொடுத்தான என்க. குரவை - மகளிர் எழுவரேனும் எண்மரேனுங் கைகோத்தாடுங் கூத்து. சீர் - தாளம்.

14. (1) உறைபதி - உந்தித்தாமரை. (5) மறுவை வித்திய மார்பு என்று சொல்லும்படி; 'பொன்னிற் றேன்றிய புனைமறு மார்பு' (பரிபா. 4, 59), 'திருமறு மார்பன்' என்ப. (6) சிறத்தோடு நெஞ்சொத்த - உள்ளும் புறமும் ஒரு

தன்மையளாய். (9) 'அன்னமாய் முன்ன மருமறை பயந்தான்' என்பது பேரியதிருமொழி. (10) 'முதன்மயங்கி வெறியாகி' என்றும் பாடம். (14) கோள் நாகம் மதிவாங்கிக் கொடுத்தருளி என்றது பாம்பின்வாயினின்று சந்திரனை மீட்டுக்கொடுத்த கதையை; 'மதிக்கோள் விடுத்தாய்' (நான்முகன் றிருவந்தாதி. 12), 'தேம்ப விளந்திங்கள் சிறைவிடுத்து' (பேரியதிருமொழி, 11, 8, 7) என்று பெரியாரும், 'கோள்வாய் மதிய நெடியான் விடுத்தாங்கு' எனப் பிறரும் (சீவகசிந். 454) கூறல் காண்க. (14, 15) பிறர்காணாத மயர்வறு மதிநலத்தை அடியவர்க்கு அருளும் என்க. (21) நால்வகை உரு - சங்கருடண பிரத்தியும்ந அநிருத்த வாசுதேவர் என்ற நான்கு வீயுகங்களை. (பரிபா, 3, 80-3).

15. (2) கடல்கெழுக்களைசுடர் - வடவைக்கனல். அரிமாவாய் (3) மார்பிடந்த (6) எனவும், மலைந்தானை (3) மார்பிடந்த எனவும் இயையும். (7) மதுரை-வடமதுரை. (18) ஒரு மலி பெருந்தொழு - தாதெரு மன்றம். (சீலப். ஆய்ச்.) தன்சுடர் உறுபகை தவித்தது, மேற்பாட்டிற் குறித்த மதிக்கோள்விடுத்தகதையை. (36) 'தொன்று மூதிர் கடலுலகம்' என ஒருத்தடி முச்சீராகவும் பாடம் (தொல். புறத்திணை. 27, இளம்பூ.). (35) அச்சுநன் என்பான், 972, 974-ஆம் பாடல்களிற் கண்ட அச்சுநநீதி, அன்றி 1002, 1005-ஆம் பாடல்களிற் கண்ட அச்சுநகளப்பாளன் என்ற அரசருள் ஒருவன் போலும்.

17 முதலடியுள் நீர்க்கு அங்கை எனவும், நான்காமடியுள் நஞ்சு அங்கு எனவும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. தாளால் கங்கை ஏற்றது திரிவிக்கிரமாவ தாரத்தில்; 'சதுமுகன் கையிற் சதுப்புயன் றுளிற் சங்கராண் சடையினிற் றங்கி யிறிபுனல்' என்ப (பேரியாழி. திரு. 4, 7, 3). சலம் - பகை. தாயலான்-பூதனை. தானவரை - மதநீர் பொழியும் மலையையொத்த குவலயாபீடம்; அது தன்னைக் கொல்லநெருங்கத் தான் அதனைக் கொன்றவன் எனவும், இன்னமிற் தம் துன்னுவார் பெற ஆக்கித்தந்தவன் எனவும் பொருள்கொள்க.—*[பி. தானவரைத்—தி. தானவரை].

19. கூத்தர் முதன்முதற் சோழனைக் காணவந்தபோது அவாது புலமையைச் சோதிக்கவேண்டி 'அரியைப் பாடுக' என்றுகூற, தாம் அரசனைப்பார்த்த முதற்சண் திருமால் அவன் வாயினின்று அங்ஙனம் வந்ததனையே வியந்து 'ஆரே எனும் ஒன்று சொல்லத்தொடங்கினும் அவ்விடத்து உன் பேரே வரும்' என்று அவன் கொடுத்த விஷயத்தையே திருப்பி அழகுபெறப்பாடி அரசவை யினரை மகிழ்வித்தனர் புலவர் என்பர். எனும் - ஏதேனும். இதுனைக் கம்பர் வாக்காக இக்காலத்தார் மாறிக் கருதுவர்.

* பி. தி.—என்பன பிழை திருத்தப் என்பவற்றைக் காட்டும் குறிப்பெழுத்துக்களாகக் கொள்க.

20. கருணாகான் - இராமபிரானுக்கு ஒரு திருநாமம்; இலங்கை யெறிந்த கருணாகான்' எனச் சுயங்கோண்டாநும் (கலிங்) "வருணலயத்தை வழிவேண்டிச் சரணகமாகக் கிடந்த கருணாகரப் பெருமானையும்" (இராமாநுஜாரீயதிவ்ய சரிதை, பக். 64) எனப் பெரியோரும், 'கருணையங்கடல்' (இராமா. வருணனை-5) 'கருணையார்கலி' (ஷட. சூகப். 69) எனக் கம்பநாடரும் கூறுதல் காண்க.

21. இது நாராயணசதகத்துள்ள அழகிய பாடல்களுள் ஒன்று.

23. நாமம் ஒதுத் தரிக்க என்க; 'நராறு நாம முரைசெய்து மண்கொடிவொர்கள் காணு மிமையோர்' என்றார் வில்லிபுத்தூரரும்.

25. "நீமேவு திருமலையி லஞ்சாயன் மயிலாடு நிலைகுருடர் காணவறுகால், நிரையிம் மெனப்பாடு மிசைசெவிடர் வினவவிந் நீர்மைகண் மேமை புகழ்" என, முத்தமிழ்க்கவி வீரராகவமுதலியார் பாடிய திருவேங்கடத்தூன் பதிகப் பாடற் பகுதியுடன் இஃது ஒப்பிடற்குரியது.

26. முட்டம் - ஸ்ரீமுஷ்ணம். பன்றி - வராகரூபியான திருமால். துப்பு-வலிமை.

29. திருமழிசையாழ்வாரது அடியரான கணிகண்ணர், தன்னைப்பாடும் படி வற்புறுத்திய கச்சிவேந்தனைநோக்கித் திருமாலேச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாட்டாகக் குருபரம்பரைகள் கூறும். வெண்காவீற் கிடந்தான், பாடகத்திருந்தான், ஊசகத்து நின்றான் என எதிர்நிரனிறையாகக் கொள்க. இம்மூன்றும் கச்சியைச் சார்ந்த திருமால்திருப்பதிகளாம். பஞ்சரம் - திருவுண்ணுழிகைப்பகுதிக் குச் சீற்பநூல் கூறும் பெயர்; கோஷ்டபஞ்சரம், சூம்பபஞ்சரம் என்ப. [திருவுண்ணுழிகை - சூடுப்பக் கிருகம்; 'மாடக்கோயி லுண்ணுழிகையார்' (தேவா. 592, 3) எனச் சிவபிரானைப் பெரியோர் வழங்குதலுங் காண்க.] 'எவ்வாறகன் றொழிவார்' என்றும் பாடம் (நன். 413, மயிலேநா.)

30. அத்திகிரி - கச்சியில் தேவப்பெருமான் திருக்கோயில்கொண்ட தலம். முதலைக்கண் (அஃது) இற(-சாக) மேவுவது அத் திகிரி(-சக்கரம்) என்க. தான வரை = மதநீர் பொழியும் மலைபோன்ற சூவலயாபீடம். தன் றொழிலால் அழிப்பதும் தானவரை (= அரங்கரை) என்க. எயிறு, முன்னது யானைத்தந்தம்; பின்னது வக்கிரத்தந்தம்.

31. பொன்னன் = இரணியன். கா - பாரிசாதத் தரு. அத் தேவதரு தத்தியபாலைபெருநாடிக் கருடன்பேலேற்றிக் கண்ணபிரானால் மண்ணுலகித் தொணரப்பெற்றது என்பது உரலாறு. அப் பாணமையே நப்பின்னை என்பது இது பாடினோர்கருத்தப்போலும். நடவை = நடந்தென்கல்கை.

32. வருக்கு - வருக்கம், இனம், ஒப்பு

34. பணித்தற்பம் - அரவாகிய அணை.

35. 'மாயோன் பரிசு' எனத் திருத்தித் திருமாலியல்பு கூறியவாருகக் கருத்துக் கொள்க.

36. ஆதிரை - சிவபெருமானுக்குரிய திருநாள் ; " தாளா லாக்கன்றோன் சாய்த்த தலைமகன்றன், நாளாதிரை யென்றே " (தேவா. திருவாமாத். 8, சம்.) 'ஆதிரைநாயகன்' (ஷே. பொது. ஆதிபுராணத் திருக்குறள். 1) 'ஆதிரை முதல் வன்' (பரிபா. 8, 6) என்ப.

37. இயமானன் - ஆன்மா. [பி. தண்டி. 74.-தி. தண்டி. 73]

39. கங்கையாகிய தலையாடை யுடையவன். மேருவாகிய தன்கைவில் லில் அம்பாக அமர்ந்த திருமால் என்க. 'இழவு கெடுத்தான்' என்று பாடம். இழவு - துக்கம்.

40. சிவபிரானது மிடற்றில் ஆலம் அமிர்தாகியது, மொழியாலோ ஒலி யாலோ என்க, மாதர் - அழகு. இருதிறன் - ஆண் பெண் உருவம் ; உரு அரு எனினுமாம், [பி. தண்டி. 63.-தி. தண்டி. 62]

41. கொடியவரது கொடிபொருந்திய மதில். படி - தன்மை. கடி ஆர் உரி - அச்சந் தங்கிய யானைத் தேரல். களம் கரியார் என்க.

42. கடி - காவல், இரவோடு நிற்பித்தது - இரந்துநிற்கும்படிசெய்தது. 'நான்மேலோர் ஆமைபூண்டார்' (தேவா. பந்தணைநல். 1, அப்.) என்பதனால், ஆமை சிவபிரானணிகளுள் ஒன்றாதல் காண்க.

43. வேனிலான் - காமன்.

44. (1) என்பு பூனாகும்படி. (2) கோன் நாகம் - தீங்கிழைக்கும் பாம்பு, (3) மாண் ஆகத்தில் (- மார்பில்) (6) ஆர்வம் - பத்தி. (11) மனைமாண்டப் பாகம் - தேவியால் மாட்சிமைப்பட்ட இடப்பாகம்.

45. கால் வீழ்த்த - தன்னிடத்தினின்றும் வீழ்ச்செய்த ; இல்லையாம்படி, போக்கின எனினுமாம். பச்சைப் படாம் - பசிய தோலாகிய போர்வை ; மேற் போர்வைக்குப் 'பச்சைவடம்' என்ற வழக்குண்மையும் (ஈடு 4, 8, 2) அறியத்தக்கது (பேருந்தோகை-1201). இடா முண்ட - இடம் அகன்ற ; விகாரம். முண்டம் - திரட்சி. சடையானது வெண்ணீற்றை அணிந்தால் என்க. நான் கடிச் செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடியிரண்டுமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகத்துக்கு இப்பாட்டை மேற்கோள்காட்டினர் நச்சிறைக்கினியர் (சீவக 653, உரை) 'கால் வீழ்ந்த' என்றும் பாடம்.

46. (2) பைத்தாண்டின் தலையுடைய பாம்பு. (4) இதழி - கொன்றை. இதழியுடன் பைத்தாண்டின் தலையுடைய தயங்க என்க. (6) [பி. உணர்வழியா, - தி. உணர்வழிய]. (7) கடற் கச்சி - கடல்வளமுழுதுமுடைய காஞ்சி; 'கச்சி கடல்படுவ வெல்லாம் படும்' என்ப (பெருந். 2128); கடல்போல் ஒலிமிக்க கச்சி எனினும் ஆம். (8) ஒலிதல்-தழைத்தல்; 'வாரொலி கூந்தல்' (சீலப். பதிகம், 50) எனக் காண்க. முலைச்சுவடு - நீர்ப்பெருக்குக்கஞ்சித் தன்னைத் தழுவிய தேவியின் தனக்குறி. உருவழிந்தோன் உணர்வழியவும், உடன்கிறப்பவும் உலவுங்கால் என்க. (10) கடைதோறும் - மனைவாயிலிடந்தோறும். (22) தொடிக்கை பரிசலமேந்துமளவு நிலைகடந்ததுபோலும். பொழில் - உலகம். (26) அது - அவ்வேறு. (31) எழீஇயது - இசை எழுப்பப்பெற்றது. (34) மகளிர் - தாருகாவனத்து இருபத்தினியர்; அவர் இட்டிரைக்கும் நிந்தைகளை விரும்பி. (36) கொடியில் எழுதப்பட்ட பன்றி மண்ணிற் புழுதி படிந்துகிடக்க என்றது, தம் வராகத்துவசம் மண்ணிடைவீழ்ந்து புழுதியாடும்படி சளுக்கரசர் தோற்க எ-று. சளுக்கர்க்கும் சோழர்க்கும் 10, 11-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நடந்த போர்களுள்ளே இஃது இன்னதைக் குறிப்பது என்று துணிய இடமில்லையேனும், 'வடகிசை வாகை சூடித் தென்றிசை, வென்றிவாய்த்த...வளவன்' என்றதனால், சளுக்கனைய ஆகவமல்லன் முதலியவரை வடபால் இரு முறைவென்று அவர் தலைநகரைப் பிடித்தும் தென்னாடு முழுதும் தன்னடிப்படுத்தும் போந்த சோழன்—இராசகேசரிவர்மன் - இராசாதிராசன் (இ. பி. 1018—1052) என்று கருதற்குப் பொருத்தம் உண்டு. (ஹ. சோழன் மெய்க் கீர்த்தி காண்க—இந்நூல், பாட்டு. 783). வேங்கடம்(39)போல வாழிய(41) என இயையும். (40) நாவலந்தீவினதாகிய தமிழ்நாடு என்க.

49. கல்வித்துறை - தத்துவநெறி.

51. மகிழ்ந்த கோன் = சிவபிரான்; 'பூண்முலை மகிழ்ந்த கோன்' என்பது நேர்பாடம்போலும்.

54. (1) எரியினிறத்தை இகழ்வது போன்ற நிறத்தன்; 'வன்ன நிறத்தன்' என்று பிரித்து, அழகிய நிறத்தன் என்றும் ஆம். (2) பொன்றார் - யாவராலும் அழியாத திரிபுராதியர். (4) காடு = சுடுகாடு. (6) விழவு - கொண்டாட்டம். (7) சிரந்தை - கையடுக்கை; "கையதோர் சிரந்தையான் செங்காட்டங் குடியால்" (தேவா. செங்காட்டங். சம். 3) எனக் காண்க. (8) நாரணி - ஆண் பெண்ணணிகள்; 55-ஆம் பாடல் நோக்குக. (10) மாறேற்றல் - மாறுபடுதல். (12) காலக்கடவுள் - காலர்க்கெல்லாங் காலனான சிவபிரான்; 'காலகாலா' என்ப (தேவா. திருவண்ணாமலை, அப். 6). 'மிருத்தியுக்களிலே சங்கரன் யான்' என்ற கீதாவசனமும் "கூற்றொத் தீயே மாற்றருள் சீற்றம்" என்று

அழித்தற்றொழிலுடைமையான் - மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமாகக் கூறியதும் அறியற்பாலன. (புறம், 56). [பி. சிறந்தை.-தி. சிரந்தை; பி. மாறேர்க்கும்.-தி. மாறேற்கும்.

57. மன்று - சிற்றம்பலம். பெற்றம் - இடபம். [பி. அழகு பெற்றம்.-தி. அணிகொள் பெற்றம்; பி. திருவடிச் சிலம்பே.-தி. திருமறைச் சிலம்பே.]

59. பத்தித்து அகட்ட - வரைகளுடையதாகிய வயிற்றினை யுடைய, துத்தி - பொறி. கவை நா - பிளவுபட்ட நா. ஆகம் - மனம்; 'ஆகத் தெழுகனல் கண்வழியுக்' என்றார் கம்பநாடரும் (கம்பரா, கான்வதை, 97). பணிகள் அகட்ட மிடற்ற வயிற்ற என்க.

60. வண்டு, சூழ்தல்முதலியனசெய்து அருந்தும் என்க. வீழ்ந்த பெரும் பாசத்தார் - பெரும்பாசம் வீழ்ந்தவர்; மலமற்றவர் என்றபடி.

61. உளர்தல் - சிதறுதல்; 'வண்டுளர்ந்த தார்' (சீவக. 707) என்புழிப் போல; அசைத்தல் எனினு மாம்; 'கூந்தல் வரைவளி யுளர' (புறம், 133) எனக் காண்க.

63. இஃது ஒருபொருண்மேல் ஒன்றும் ஈற்றடியிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து ஏனையடியிரண்டும் ஒத்துவந்த சிறப்பில் கவித்தாழிசை என்பர் யாப்-விருத்தியுடையார். இதனை, மூன்றாமடியின்றியே 'மூன்றடியான் வந்து இடையடி குட்டம்பட்ட கொச்சகவகை' என்றும், 'கந்திருவமார்க்கத்தான் இடை மடக்கி நான்கடியுமாம்' என்றுங் கூறுவர் பேராசிரியர்.

65. கூற்றுவனை என்பது முதலியவற்றை ஏற்றுலகின்புறக் காற்றொழி லால் ஊற்றழிய உதைத்து என்றவாறு; ஒவ்வோரடியினும் முறையே ஏற்ற படி ஏனையவற்றுடனும் கூட்டி நிரனிறையே பொருள்கொள்க. இமயப் பெண் வெருவக் குஞ்சாத்தை உரித்தமை—“வாட்கண்ணி வாட்டம் தெய்த, அம்பர வீருரியானும்” (தேவா. திருவாரூர். 'பாடிளம்' அப். 4) “கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சவித் தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே” (திருவாசகம், நீத்தல். 19) என்பவற்றால் உணர்க.

66. திருக்கையாலானவுலாவில் இப்பாட்டைக் குறிப்பிட்டு “என் றெழிலுடைய வெண்பா விரித்துரைக்கும் போழ்தில்” என்று சேரமான் பெரு மானுயனார் அருளியவாறு காண்க. இவ்வெண்பாவைப் பிரயோகவிவேக நூலார் தமநூலுள் மேற்கொள்காட்டிதலால், அவ்வாறு தனிப்பாட்டாகவும் இது முன்பு வழக்குபபெற்றிருந்தமை புலப்படும.

67. விழி புரமெரித்த தீ என இயையும்.

69. மருளாம் மருள் ஆதரித்து உரைக்கும் மாற்றம் - ஆசையாகிய மயக் கத்தினை மேற்கொண்டு அடியார் கூறும் அறிவுழிந்தசொல். “கோழையிட ருக்கவி கோளூயில வாகவிசை கூடும் வகையால் - ஏழையடி யாரவர்கள் யாது சொன சொன்மகிழு மீசன்” என்ப (தேவா. திருவைகாடூர், சம். 1).

70. பொருள் விளைத்தது ஒன்று - பொருள் விளைத்தற்குக் காரணமான முயற்சி. ஆர்த்தல் - பொருந்துவித்தல்; ஈண்டுத் தேடிக்கொள்ளுதலாம்; ‘ஆத்த’ எனவும் பாடம்.

72. இது, வினாவுத்தரம் என்னும் சொல்லணிக்கு மேற்கோள். திருவே கம்பம் என்ற பெயரை திரு, ஏகு, அம்பு, அம் எனப் பிரித்துப் ‘பூமகன்யார்’ என்பதுமுதலிய வினாக்கட்கு விடையாக்குக.

73. நன்மையமைந்த பெருமைபெறல் வேண்டி இருசாணங்களையும் ஏத் தும் நம் குலத்தவர்காங்களைப் பணிகொள்ளும் ஏகாம்பரத்தன் (ஏக + ஆம்பரத் தன் = ஒற்றைமாவின்கீழான்) என்க. நலத் தகை மகள் - நற்குணம் அமைந்த உமாதேவி. கூட்டத்தகுதியுடைய பாம்பால் மேலே அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரத்தன் (ஏக + அம்பரத்தன் = ஒற்றை ஆடையுடையவன்) என்க. ‘நண்ணுமே’ என்றும் பாடம் (இலக்கணவி. 688, உரை).

74. முக்கால்-மூப்பிற் கொள்ளுங் கோலொன்று கூட்டி மூன்று கால்கள். முன் நரையில் என்றும், அக் காலரை (= யமதூதரை) என்றும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. மா காணி - மயானம்.

76. இதழ்முயற்சியாற் பிறக்கும் எழுத்துக்கள் வாராமற் பாடப்படும் நிரோட்டம் என்னுஞ் சொல்லணிக்கு மேற்கோள். கச்சாலை - கச்சபேச்சரம்.

77. இஃது எல்லாவடியும் முதல்நடு இறுதியாகச் சொல்லினும் பொருள் கொண்டுநிற்கும் ஆசிரியமண்டிலவிருத்தத்துக்கு மேற்கோள். வெள்ளம் (=கங்கை) பாக்கும் எனவும், வெள் அம்பு (=மொட்டம்புகள்) அரக்கும் (=அழுத்தம்) எனவும் பிரித்துக்கொள்க. தனையடைந்தார் செல்லும் நெறியை யுடையவன் என்றது அவரை நற்கதியடைவிப்பவன் என்று. தனையடைந்தார் செல்லும் நெறியானவன் எனினும் ஆம்; “நெறிவாசல் தானேயாய் நின்றானே” இயற்பா. முதல் திருவந். 4) என்ப. நெறிக்காரை - கார் நெறியை: இருண் மயமான நாகவழியை என்று.

78. இது திருச்சிராப்பள்ளிக் குன்றின் குடைவரையிற் பொறிக்கப்பட்ட தும், வேம்பையரீகோண் - நாராயணன் என்பவரால் 104-கட்டளைக் கவித் துறைகளிற் பாடப்பட்டதுமான அந்தாதியின் 40-ஆம் செய்யுளாகும். (S.I. I, IV, No. 167). [ஈ. ஏன் த கிளி.—தி. ஏனற்கிளி].

79. பிரசம் - தேனிரால். 'பனைக்கை புகமடுக்கும்' என்றும் பாடம்.

80. பங்கு அம்புலி - பிறைச் சந்திரன்.

(81, 82.) இவ்விரண்டும் சோழன்முன்னிலையிற் கூத்தரும் புகழேந்தியும் பாடியன என்பது, "நூலார் கலைவல்ல" என்ற தோண்டைமண்டலசதகச் செய்யுளான் அறியப்படும்.

81 ஆவி உக்கு எனவும், (பொருளைப்) போய்த் தேடி இல் வைப்பீர், சேவித்து நிற்பீர் எனவும் இயையும். அக்கு - எலும்புமலை; அப்பு - கங்கைநீர். தீ - வலக்கை மழுத்தீ. கானம் - மயானம்.

82. துன்பம் விளைக்கும் பாசத்தில் தம்மை அகப்படுத்துக்கொண்டு உய்யும்வழி தேடாமல் இறப்பதற்கே உடலொடுநிற்பீர். முற்கோலிக் கோலிச் சேவித்து - முற்பட முயன்று தொழுது. பாரச்சேல் - பருத்த சேல்மீன். சேல், கமுகில் ஏறித் தாவிப்போய் நெல்லின்தாளில் உற்று அதனினின்று கரும் பாலைப்பாகிற் சேரும் என்க.

83. (1) 'சாலநல கவரியுள்' (2) 'ஏரிமறி கொடியுமுள்' (5) 'இனவரால்' (6) 'திருவையா றடையந் தீவினைகள் கெடுமே' என்பன பிரதிபேதங்கள். (5) 'காவிரியின் நென்பால்' என்பது 'காவிரியின் வடபால்' என்றிருத்தற்குரியது போலும், வெண்காடும் ஐயாறும் அவ்வாற்றின் வடகரைக்கண்ணவாகலான்.

84. அகலியை இராமபிரான் திருவடி தீண்டப்பெற்றுச் சாபவிமோசனம் பெற்றகாலத்துக் கௌதமர் தேவூர்க்கு வந்து அங்குவாழும் தேவூர்வேளின் பொற்கலப்பையைத் தீண்டி அன்றே நெல்விளைத்து, வந்தவர்க்கெல்லாம் அமுதளித் துபசரித்தனர் என்ற கதை வழங்குவதென்பர். தேவூர் - கீழ்வேளுர்க்குத் தெற்கே 2-மைலில் உள்ளது (சோழமணி. சதகம். பக். 29-30).

85. புரஞ்சீரிய வெங்கணை - திருமால். கணைக்கு ஆவம் ஆற்குழையோ ...தம்பமோ என இயையும். தம்பம் - நரசிங்கமூர்த்தி அவதரித்த தூண். மாற்கமுமாகினின்றார் - மார்க்கசகாயர். இப்பாட்டு, இரட்டையர் பாடிய தீரு வர்மாத்நூரீக்கலம்பகத்துள் ஒன்றாகும். அக்கலம்பகத்தை இரட்டையர்பாடி ஒருநாளிரவில் அரங்கேற்றியபோது இப்பாடல்வர, பம்பையாற்றுக்குக் கீழ்க் கரையிற் கோயில்கொண்ட சிவபிரானைப் 'பம்பை மேற்கரைக் கோயில்கொண்டார்' என்று புலவர் பாடியிருப்பதைக் கேட்ட சபையோர், 'பாடியவர்க்குக் கண்ணுங் காலும் இல்லாமற்போயினும் கேட்பவர்க்கும் அவை இல்லாமற் போகவில்லை' என்று அசதியாடி எழுந்துசென்றனர் என்றும், அங்ஙனஞ் சென்றவர் பொழுதுவிடிந்ததும் ஐற்றங்கரைக்கு வந்துபார்க்க, அன்றிரவில் உண்டான பெருவெள்ளத்தால் ஆற்றின்கதி முற்றும் மாறி மேற்கரைக்கோயிலாகவே

இருத்தல்கண்டு, முன்னாளிரவிற் கேட்ட புலவர்வாக்கின் தூய்மைக்கு வியப்பு மூவப்பும் அடைந்து அவரை யாவரும் போற்றிப் புகழலாயினர் என்றும் சரித் திரம் வழங்குகின்றது. தமிழ்நாவலர்சரிதையில் 'ஆறு விலகிய பாட்டு' என்று காணப்படும் தலைக்குறிப்பும் காண்க.

86. ஈண்டு, சோண்டு மருஉ. நடுநாடு - மகதைநாடு. நாணம் - மானம்.

87. காணை - திருக்காணப்பேர் (காளையார்கோயில்).

88. வீரட்டம் - வீரட்டானம் [வீரஸ்தானம்]; சிவபிரான் தன் வீரச் செயல்களைக் காட்டிய தலம் ஏ-று. பூமன் - பிரமன். புரம் - திரிபுரம். மாமன் - தக்கன். மா - யானை. [பி. சயந்தரன்.—தி. சலந்தரன்; பி. வெறுக்கை.—தி. கொறுக்கை].

89. திருவாரூர் முதலிய ஏழும் ஸ்ரீதியாகராசமூர்த்தங்களுடைய தலங்க ளாதலின் 'ஸப்த விடங்கஸ்தலம்' எனப்படும். விடங்கர் - தியாகராசர். இத் தலங்களின் மூர்த்திகள் முறையே வீதிவிடங்கர், அழகவிடங்கர், நகரவிடங்கர், புவனிவிடங்கர், ஆதிவிடங்கர், நீலவிடங்கர், அவனிவிடங்கர் என்ற திருநாமங் கள் பெறுவர். (திருவாரூரூரா. 61-ஆம் கண்ணி, அரும்பதவுரை).

95. இஃது விநாயகருக்கும் மலைக்குஞ் சிலையையாய் 'இன்பந்தரும்' என ஒருவினைகொண்டு முடிந்தமையால் ஒருவினைச்சிலையை. 'அம்பொற் பணைமுகத்துத் திண்கோட்டு அணிநாகம்' என்ற தொடரை—'அழகிய பொற்பு அணை (=அலங்காரம்பொருந்திய) முகத்தில் திண்ணிய கொம்பினையுடைய நாகம்' (=யானை) என விநாயகர்க்கும், '(பொன் பணை =) அழகிய மூங்கில் பொருந்திய இடத்தினையும் திண்ணிய சிகரங்களுமுடைய நாகம்' என மலைக்கும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. வம்புற்ற ஒடை—(யானைக்கு) புதுமை கொண்ட நெற்றிப்பட்டம்; (மலைக்கு) மணம்பொருந்திய நீர்நிலை எனக் கொள்க.

96. இது பதினெரார்திருமுறையுள் கபிலதேவநாயனார் அருளிச் செய்த மூத்தநாயனார்திருவிரட்டைமணிமாலையின் தலைப்புச்செய்யுளாகும்.

98. புறத்திரட்டால், இரும்பல்காஞ்சி என்ற ஞாலொன்றின் காப்புச் செய்யுளாக அறியப்படும் இப்பாட்டு, நளவேண்பாலின் பாயிரப்பாடல்களுள் ஒன்றாகச் சிலராத் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கொண்மூ (=மேகம்) மயிற்கும், காய்கதிர் முருகற்கும், இருள்சீத்தல் சூர்வென்றமைக்கும் உவமைகள். நெற்றி- உச்சி; "நீனிற் கொண்மூ நெற்றி மூள்கும் - வானிற வளர்பிறை" என்பது பெருங்கதை (1, 41, 74). நிழல் நாறி - கிரணத்தொடு தோன்றி.

100. (6) அறுவர் - கார்த்திகையாகிய மகளி ரறுவர் ; 'அறுவர் மற்றை யோரும்' (பரிபா, 5, 45,) என்ப. அகடு ஊறு அருந்தமுது எனக்கூட்டிக. (8) ஈர் உருவத்து ஒரு பெருஞ்சூர் என்பதற்கு 'இருவேறுருவி னொருபேரியாக்கை' (திருமுரு. 57) 'ஈரணிக்கேற்ற வொடியாப்பருவத்துச் சூர்' (கலித். மருதம்) என்புழி, நச்சினூர்க்கினியர் கூறிய பொருள் கொள்க. சூர் மருங்கு - சூரபன்ம னது குலம் (திருமுரு. 57). (10—14) வினையொழிகாலம் - உயிர்கள் செய லற் றொடுங்குதற்குக் காரணமான ஊழியிறுதி. எயிற்கோலத் தனைவரும் - கொடிய சூலம்பிடித்த கோலங்கொண்ட யமபடரெல்லாம். முந்நான்கு உருவிற் கண் சுட்டன என இயையும். [பி. முன்னாங்கு.—தி. முந்நான்கு] (17) மணிக் கம்பலம் - செவ்வாடை. (18—19) தாரகன், கடம்பன்றோர் சுற்றுதல்தவிரா என்க. [பி. தார்க்கடம்பன்.—தி. தார்கடம்பன்] (27) முருகியம் - முருகற் குரிய வெறியாட்டில் முழக்கும் குறிஞ்சிப்பறை (தொல். அகத். 18. நச்.). (38—42) 'நின்னீதக்க தாயினும்...எமக்கே' - நின்னாள் விலக்கத்தக்கதாயினும் யாமறியளவையின் தமிழ்புனைத் தேத்துகம், கடம்பு மயில் ஈர் முதலிய அஃ றினைச்சாதினும் நின்பாலமர்ந்தன வன்றோ? நின் எழிர் நாணிலமாய் வணங் கற்கும் அடைதற்கரிய புலமை எமக்கு வருதற்கும் அருள் புரிக்' எனக்கூட்டிக் கருத்துக்கொள்க மார் - அசை (தொல் எழுத். 136, பதிற், 59).

102. இஃது இரண்டடியெதுகைவருதற்கு மேற்கோள். இரண்டா வது நாகம் ஒருவகை மலைமரம்; 'மலைமிசை நீண்ட கோழரை நாகம்' (சீவக. 524) என்ப. பிறங்கன்மா - யானை; மலைவிலங்குமாம். இறை - தன்மையாகிய சிவபிரான். காமம் - கதிர்காமம்.

103. தாயர் - செவிலி முதலியோர்; அவை (அவ்வை) - நற்றாய் : இவர் கள்முன் என்க. மயிற்பெருமானே! (=மயிலரசே!) தாயரவை முன் வருத்தும் சந்திரனெழுச்சியை உன்வாயிற்கவ்விய அரவைவிட்டு நீக்காயோ என்க. தீயர் அவை - கொடியரான அசுரர்குழுவை. [பி. தீயரவைச். - தி. தீயரவை] அயில் - வேல். தமிழ்நாவலர்சரிதையுள், முன்றொடர்பினை நோக்குமிடத்து இப்பாடல் புகழேந்தியார்வாக்காகக் கருத இடமுண்டு.

104. இஃது அக்கரசுதகம் என்னும் சொல்லணிக்கு மேற்கோள் ; அஃ தாவது, ஒருபொருள் டயப்பதோர் சொற்கூறி அச்சொல்லில் ஒரோர் எழுத்தாக நீக்க வேறுவேறுபொருள் பயப்பதாம். ஈண்டு எடுத்துக்கொண்டசொல் கன காரி; அதன் முதலெழுத்தை நீக்க நகாரி என்றும் அதன் முதலெழுத்தைநீக்க காரி என்றும் ஆயின. கனகாரி - இரணியற்குப் பகைவனுன திருமால். நகாரி - மலைக்குப் பகைவனுன இந்திரன். சுடர் - நாசிக்கமூர்த்தி. பொய்கை பயந்த அண்ணல் - சரவணபவனுன முருகன், 'சிறுநாயன்...செம்மல்' - திருமால் றோடுனிவடிவாகிப்பெற்ற கையனார்.

105. யாப். வி. 55, மேற்; புறத்திரட்டு.

106. சீவக. 580, உரைமேற்; 'செய்யாளை' என்ற பாடத்துக்குச் சிவபிரான் முருகக்கடவு ளிருவருள் ஒருவரைக் கூறியதாகக்கொள்க.

108. அமரி (- தூர்க்கை), மலையும் (-கயிலையினும்) அலையும் (- பாற்கட லினும்) உறையும், கலை (- சந்திரனை)யும் வேயும்; கலை (- மாலை)யும் கடவும்; குமரி அரி (-சிங்கத்தின்) மேற்கொண்டு முன்னிற்கும் என்க.

109. கலைக்குமரி - கலைமானூர்தியுடைய பகவதி. அரியேறு உகைப் பாள் - சிங்கவேற்றை ஊர்ந்துசெலுத்துவாள்.

111. நரை உருமேறு - பெருமையினையுடைய இடியேறு; 'வரையுதிர்க்கு நரையுருமின்னே றினையை' என்பது மதுரைக்காஞ்சி; வெள்ளிய உருமேறு எனினுமாம். கடற்புறஞ்சூழ்மலை - சக்கரவாளகிரி. மைம்மேனி மருங்கு, அரி யேறு மேகத்திடைப்பிறந்த உருமேறதரசியிப்ப அதிர வால்புடைப்ப—எனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. படிவத்தானாகிய நெடியோன் என்க. நெடியோனை முதுமறை பரவினும் என இவையும. "தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப் - பூவி னான்முகனைப் படைத்த - தேவ"னாதலின் முதற்பயந்த தாயென்று திருமலை வேதம் புகழலாயிற் றென்க.

112. (4—6) பொன்வரைமேல் மின் எழுந்தாங்குக் கலைமானூர்தியை யுடையோய் என்க. [பி. வெய்துறுமி யெழுந்தாங்கு. - தி. வெய்துறுமினெழுந் தாங்கு] (11) கூளி - பேய்ப்படை. (13—14) முன்கைக்கிளியையும் எடுக் கும் வலியற்ற மானைமை (- இளைமை). அப்பொறியினை - அந்தத் திரட்சி பொருந்திய பஞ்சனை. பொறி - திரட்சி (நெடுநல். 13); ஒளியுமாம் (பெருங் பாண். 448). அவுணவீரரை நோக்கி, நின் மருங்குலதளவு மானைமை தோளின் றன்மைகளையும் நோக்குமிடத்து, அன்னோர் நினக்குத் தோற்றாரொனல் மாயமும் மருளும் ஆம் என்றவாறு. (20). துடுப்பிற்காந்தள் - மடலுடைய காந்தள்; காந்தன்மடல் முன்கைக்கும் அதன் முகை விரல்களுக்கும் உவமையாதலை "காந் தன்...துடுப்பெனப் புரையுநின் றிரண்டநே ரரிமுன்கை" (கலித். 59) 'காந் தன் முகிழ்விரல்' (பெருங். 2, 19, 201) என்பவற்றால் லறிக. (30—31) வானை முகிழை 'வானைக்கூம்புமுகிழன்ன வீங்கிள வனமுலை' எனப்பிறரும் தனத்துக்கு உவமையாக்குதல் காண்க. (பெருங். 4, 11, 74—75). (36) சேடகம் = கேடகம் (சூளா. அரகி. 159). சேடு = அழகு (சீவக. 1233).

114. கண்ணுடையம்மை = சிவசங்கைச்சீமை நாட்டரசன்கோட்டையிற் கோயில்கொண்ட தூர்க்காதேவி; கண்ணாத்தாள் என்று வழங்குவர். இத்தலத் தில் இவ்வம்மையருளால் அவித்தநெல்முளைப்பதை இன்றுங் காணலாம் என்பார் (சேதுநாடுத் தமிழ், பக். 9).

115. இப்பாட்டு, தொல்காப்பியம் புறப்பொருள்வெண்பாமாலை முதலிய வற்றி னுரைகளிற் காப்புச்செய்யுளாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

118. பொத்தகம் - சுவடி. பளிங்கு - படிக்கமலை. வன்னிகை - எழுது கோல், வர்ணிகா என்ற வடசொற்றிரிப்பு.

119. இது சராசீசுவதியந்தாதியின் காப்பாகும். அவ்வந்தாதி கூத்தர் வாக்கென்றுகருதுவாரும் உண்டு.

122. திருமால் உலகளத்தற்கு வளர்ந்தருளியகாலத்து, மேல்விளங்கிய சூரியன், அப்பெருமான் வளரவளர அவனுக்கு முடிமணிபோலவும் திலகம் போலவும் கவுத்தவம்போலவும் படிப்படியே தாழ்ந்தனன் என்பது கருத்து.

124. (2) முரற்சி - இசை (மதுரைக்காஞ்சி. 217). (3) ஆர் - சக் கரக்குறட்டுக்கும் சூட்டுக்கும் இடையமைந்த கதிர். (4) 'சேயிழை' என்று பாடங்கொள்க. பாற்கடம்பூத்த தாமரைமலரின் இதழில் வெளிப்பட்ட சேயிழை (=திருமகள்)என்க. "ஸூர்யாம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம்" "ஆழித்யவர்ணே" என்று சூரியவர்ணமுடையவளாகத் திருமகள் வேதத்துட் கூறப்பட்டவாதே, ஈண்டுத் திருமகள் சூரியற்கு உவமையாயினாள் என்க. நீங்கல், எதிர் மறைவியங்கோள். மார் - அசை (பதிற்றுப். 59, உரை).

126. வளளி - தண்டதிரம்ண்டிலம் என்பர் நச்சிணுக்கீகிரியர்.

127. கடலாகிய தாய் செருக்குறுதற்குக் காரணமான மதலை (=குழவி) என்க; "தாய்வா யடைந்து மிகுந்தலையை மோதிமோதிச் சலித்தலறக் காய்வாய் சிலவே" என்றார், சிவப்பிரகாசமுனிவரும் (பிரபுலிங், பிரபு. வந். 57.). மதிக்களங்கத்தை முயலென்றல் கவிமரபு (சீவக. 254). இறையவன் - சிவ பிரான். "சந்த்ரமா மனஸோ ஜாத:" (புருஷஸூக்தம்) "எங்கண் மாதவ னிதயமா மலர்வரு முதயத் திங்கள்" (விலீலி-பாரதம்) என்பவற்றால், சந்திரன் பிறப்பிடங்களுள் திருமால்மனமும் ஒன்றாதல் காண்க. உதிதன் - தோன்றியவன், 'தயிரவ மலர்த்த மகிணை' என்பது நேர்பாடம்போலும்.

130. 'தமொறி' 'பற்றற்றேன்' என்பன பாடபேதங்கள் (சீவக. பக். 916, மூன்றாம் பதிப்பு).

132. மாகதம் = அரித்தமாகநீ பாவடி. மஹாவீரர்காலத்துவழங்கியதும் சைனாகமங்கள் எழுதப்பட்டதும் இப்பாஷையே என்பர். இம்மொழியை "மூவழி மொழிப்பொதுமையொருமொழி" என்பர் திருக்கலம்பகமுடையார் (109).

137. யாப். விருத். 95; இது நான்காவரச்சக்கரத்துக்கு மேற்கோள்.

138. இது, மண்டலமயக்கந்தாதிக்கு மேற்கோள்.

139. “சித்திரக்காவாவது, நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகவும் மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றாணும் வழுவாது பாடுவது; இப்பாட்டு, இணைந்து நான்குகூடினவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்கா. இதனைச் செவ்வே நான்குவரியுமெழுதிப் பின்னை ஈறுமுதலாக எழுதுக.” என்பர் யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார்.

140. “எழுகூற்றிருக்கையாவது—ஏழறையாக்கி முறையானே குறுமக்கள் முன்னின்று புக்கும் போந்தும் வினையாடும்பெற்றியான்வழுவாமை ஒன்று முதலாக ஏழிறுதியாக முறையானே பாடுவது” (யாப். வி. பக். 493; வீரசோ. அலங். பக். 197). (1) இருதுணிபு - ஒருபொருட்கு ஒருபேரே உண்மையும் இன்மையுங்கூறும் முடிபு; இதனை அநேகாந்தவாதம் என்ப. (2) மூவமிழ்து - நற்காட்சி நன்றான நல்லொழுக்கங்கள். (3) ஈரறம் - யதிதர்ம சிராவகதர்மங்கள். (4) இருநெடுங்கண் என்க. (5) மூவகையுலகு - நாகம், சுவர்க்கம், பூமி. நால்வகைத்தேவர் - பவணர், வியந்தரர், சோதிடர், கற்பவாசியர். (7) இருவினை - காதி அகாதி கர்மங்கள். மூவெயில் - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள்; ‘மூன்று கடிமதினுவல் கட்டழித்த காவலன்’ (சீவக. 1245) எனக் காண்க. (8) நாற்கதி - தேவ மனுஷ்ய நாக திரியக் கதிகள். (9) நான்மறை - பிரதமாதா யோகம், கரணனுயோகம், சரணனுயோகம், திரவ்யானுயோகம் என்பன; ‘வேத நான்கும் விரித்தோய் நீ’ (மேருமந். 807) என்ப. மும்மதில் - உதய தரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம் என்பன. (10) இருகுணம் - உண்மையும் இன்மையும். மும் முறை வலஞ்செய்தல் மரபு; (சிலப். 11. 105). [பு முருகயர்வுயிர்க்கும்.—தீ. முருகயாவுயிர்க்கும்] நால்வகை அனந்தம்—அனந்த சதுஷ்டயம் (சீவக. 2846, உரை). ஐவகை விழவு-பஞ்ச கல்யாணம்; ஸ்வர்க்காவதரணம், மந்தாராபிஷேகம், மஹாப்ராஸ்தானம், கேவலோத்பத்தி, பரிநிர்வாணம் (திருநாற்றந். 4). அறுபொருள் - சீவம், புற்கலம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், காலம் என்பன (திருக்கீகலம்). எழுநயம் - ஸப்த பங்குநியாயம்; ‘எழுநயம்பயந்த பிண்டியாய்’ என்றார் உதீசீதேவரும் (திருக்கீகலம்.). ஐம்பதம் - பஞ்சமந்திரம்; ஆவன:—அ, வரி, ஆ, உ, ஸா என்பன. அறு பிறவியை - அற்ற பிறவியினையுடையாய். கதிரொளிமண்டிலத்தினை - பிரபாவலயமூன்றினையும் உடையாய்; ‘செஞ்சுடர்போனின்றிலங்கு மண்டிலத்தினையே’ என்றார் திருக்கீகலம்பகத்தும். சிவகதி - பரிநிர்வாணம்.

141. கூடசுதூர்த்தமாவது—நான்காமடியெழுத்துக்கள் வினையமூன்றடிகளுள்ளும் மறைந்துநிற்குமாறு பாடப்படுஞ் சித்திரகவியாம்; கூடசுதுக்கம் எனவும் வழங்குப. வினைகள் புதர்போன்மண்டிக் கால்தடுக்கப்போய் நரசத்தில் லீழ்வதற்கஞ்சி, என்சிற்தனை அடிக்கு, ஆளாயொழிந்தது என இயையும்.

விசேடக்குறிப்பு.

௫௩௧

142. நின்பாதம், திருமுடிமேலும் போதினும் உறும் என்க. கருவினைப் பூவை அலைக்கும் கண்ணையும் வாயையுமுடைய சித்தியாகிய திரு எ-று; “அறிவன் காதற் பெருங்கிழத்தி...பிறழா முத்திநாயகி” என்ப (திருக்கலம். 101).

143. வட்டினம் - வண்டினம். அரந்தை - பிறவித்துன்பம்.

144. மலர்ப்புயல் - பஞ்சாச்சரியங்களுள் ஒன்றாகிய புஷ்பவர்ஷம். புரிதல் - விரும்புதல். ஈரம் - அன்பு. [பி. மலர்.-தி. மலர்ப்.]

147. அனகத்தான் - குற்றமின்மையையுடையான்.

148. இது வளையாபதிக் காப்புச்செய்யுனாகும் (புறத்திரட்டு).

149. ‘அலர் சோதியான்’ என்றும் பாடம். வினைக்காதி - காதிவினை (152-ம் பாடற்குறிப்புப் பார்க்க).

151. அங்கம் எனப் பெயரிய ஆதிநூலை விரித்த சினவேள் என்க.

152. காதிகர்மங்கள் - ஞானாவரணீயம், தர்சனாவரணீயம், மோகனீயம், அந்தராயம் என்பன.

153. இந்திரர் - தேவர்; “இந்திர ரமிழ்த மியைவதாயினும்” (புறம்-182) “இந்திரர்க்கும் புகழ்வரிதே” (சிவக. 173) எனக் காண்க.

154. “குடையொன்ற தொன்று மதன்மேல தொன்று முடையார்க்கு” என்ற 160-ம் பாடற்றொடர் ஒப்பிடத்தக்கது. கடி மதில் - மும்மதில்; (140-ம் பாடற்குறிப்புப் பார்க்க).

155. “பதினெண் மொழியு மிதமு மதூரமுமாய்—முழங்குவ் கலைமகள் காந்தர்கண்டி” என்றார் திருக்கலம்பகத்தும் (6).

157. ஒழுகு - ஒழுங்கு. மகுடமுதப பணிபவரான நரபதிகள் மலியும் நகர், செழுமை வழுவாது எனக் கூட்டிக. குரிசில் - தலைமை.

158. இது ஞானாமணி கல்யாணச்சுருக்கம் 213-ம் பாட்டு; தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்டில், கூடைச்செய்யுட்கு மேற்கோள் (சிலப். 7. பக். 205; 3. பக். 111.). ‘தொழலணங்கு மனமுடையார்’ ‘வீழ்களிப்புஞ்’ என்பன பாடபேதங்கள்.

159. “இவ் வெழுசீராசிரிய முதலாகவுடையவற்றில்.....காலசைச்சீர் வந்தன பிறவெனின், ‘அகத்தியனார் ஆணையினுற் செய்யப்பட்ட நூல்களெல்லாம் வகையுளி சேர்த்தாக’ என்பதனாற் ‘போற்றிவீச’ என்பதனையும் ‘ஆசனத்தின்மேல்’ என்பதனையும் வகையுளியேர்க்க மூவசைச்சீரே என்பதாய்” எனினும் யாப்பருங்கலவிருத்தித் தொடர் அறியுறபாலது. அங்கம் - அங்காட்டம்.

160. 'மணிமால போத' 'மாகமுறநீன்' என்பனவும் பாடங்கள். மற்றச் சமயதெய்வங்கட்குப் படை அணி சுற்றம் இவை உண்மையாகிய குற்றங்களுள் என என்று பழித்தவாறு.

161. சோதிமண்டலம் - அருகபரமேஷ்டியைச் சூழ்ந்துள்ள ஆலோகம், பிரபாமுர்த்தி, கணப்பிரபை என்ற முச்சோதிகளும்; 'வளைத்தவெம் மூவொளியான்' (8) 'இலங்கொளிய முத்தேசன்' (71) என்றார் திருநாற்றந்தாதியினும் காதிவளைகளை 15-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க.

163. இது பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியான்வந்தசெய்யுட்கு மேற்கோள். அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சகுறியாகமம் என்பன.

164. இது நாரபத்துமூன்றடியான்வந்த அனவியற்றாண்டகத்துக்கு மேற்கோள். தன - தன்னுடைய. தனவரதன் எனப் பாடங்கொண்டு மூத்திச்செல்வமளிப்பவன் எனினும் ஆம். இவை சினவானுடைய பெருமைகளாகும்; அவனருளிய பரமாகமங்களைத் தெளிரும் (=தெளியின்); மொழியுமளவில் நந்ததிபெறல் உறுதி என்க.

165. (5) பொன்னெயில் - சமவசரணம். வெள்ளில் - பிணப்பாடை. (9) பன்னிரண்டுகணங்கள் இன்னவென்பது திருநாற்றந்தாதி, 53-ஆம்பாட்டுரை பார்க்க.

166. (3) திருநகர் - சமவசரணத்துள்ள சிவாலயம். (12) 'கருவரை போல்' 'நின்மீனீ ரொனவுணர்த்தல்' என்பன பாடபேதங்கள். பொருதுதல் - பொருந்துதல். (35-37) 'சங்கசக்காங்கையுடைய திருமால் வேண்டப் பூமியை அளித்த நந்தி' என்பதனால், ஈண்டுக்கூறப்பட்ட அரசன், மகாபலியின் மரபினரான பாணவமிசத்தவனும், ஆந்திரதேசத்துக்கு மேல்பக்கத்து நாட்டை ஆண்ட வனுமான ஜயநந்திவர்மன் ஆகலாம் என்று தோற்றுவின்றது.

167. (4-5) "மறவாழி யிமையவரு மாதவரும் புடைசூழ - அறவாழி வலனுயரி" என முன்னும் (169, 3-4) வருதல் காண்க, 'அறவாளி' என்றும் பிரதிபேதம். நயம்-ஸப்தபங்கி நியாயம். இயல்ஞானமுதலியவற்றில் வரும் இயல் என்பவை 'ஹம்யக்=நல்ல' என்ற பொருள்பெறும்.

168. (6) ஒளிவட்டம் - இறைவனைச் சூழ்ந்து விளங்கும் பிரபாவலயம் முதலியன; 'சுற்று மொளிவட்டஞ்சூழச் சோதிபாந்து' என்றார் பெரியாரும் தீவ். பெரியாழி. 4, 3). (10) ஒளிவட்டம் - சந்திரன். ஊர் - பரிவேடம். (11) குறடி - சக்கரத்தின் நடுக்குடம். சூட்டு-ஆரைச்சூழ்ந்த வட்டை. ஆரம்-ஆர். (20) நீத்தக்கு - நீத்தத்துக்கு; விகாரம். (23) திருதுணி ஒருபொருட்கியல்வகை-அநேகாந்தமுறை. (26) ஒருத்தல் - யானை. 'கடுநாகமதனடக்கி' (162) என

மேல்வந்த தொடரோடு ஒப்பிடுக. [34. பி. பூமியுநீ.-தி. பூமிநீ.-(37) பி. பெருவகை. - தி. பெருவரை. (39) பி. விண்ணவன். - தி. விண்ணன்] 182-ம்பாட்டிலும் விண்ணன் என்பான், ஜிபபத்தனாகச் சிறப்பிக்கப்படுதல் காண்க.

169. (2) பி. உடைமையா.-தி. உடையையா. (6) பி. முனையவர்கள்.-தி. முனைவர்கள். (15) பி. அடர்ந்தோய். - தி. அடர்த்தோய்.

170. (2) 'இன்பத்தால்' என்பதனால் சங்கராசப்தமும், (4) 'விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால்' என்பதனால் விஷ்ணுசப்தமும், (5) 'நான்மையினும்' என்பதனால் சதுமுகசப்தமும் பொருள்விளங்கிற்றற்காண்க. (5) ஆரிடம்நான்மை - நான்கு ஜினைவேதங்கள்; (140-ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.) 'திரிவில்லாச் சார்வுற்ற நான்மை' - அனந்தசதுட்டயங்கள். (7) இருத்தி - சித்தி (மணி. 26, 61; சூடா. நிக.—2, 4). (12—13) கறுத்து எரித்தது உம் எனக் கூட்டுக. (15) தமர்க்கெல்லாம் எனத் திருத்தாக. (20) பி. சைவகைமுகை.-தி. சைவலமுகை. (25-) போருறுதகையன...மழை - போர்புரிவதுபோன்ற தன்மையினை யுடை...மழை; 'சார்ங்க முறைத்த சரமழைபோல் வாழவுலகினிற் பெய்திடாய்' என்ற ஆண்டாள்திருவாக்கு ஒப்பிடத்தக்கது. போர்த்தலுறுந் தகையன எனினும் ஆம்.

173. (4) கதழ்ந்து - மிகுந்து; 'கதழொளி' (சீவக. 1749) என்புழிப் போல; வேகமாக, சிறப்பாக எனினுமாம்; "கதழ்வுவேகமுஞ் சிறப்புமாகும்" என்பது தீவாகாய், (10) பொன்புனை நெடுமதில் - சமவசரணத்தைச் சூழ்ந்துள்ள மும்மதில்; 'குமரிமூ வெயில்குழ் நோயில்' என்றார் திருக்கலம்பகத்தும் (75). திருப்பாமாலை என்ற நூலில் 'ஆருகதபத்தி' என்ற தலைப்பின்கீழ் உள்ளபாடல்களில் இஃது ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

177. இதற்கு 'அவிநயனார் காட்டிய பா' என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. தாழியுள் நீலம் - தாழியில் வளருங் குவளை (சீலப். 4, 64). ஏல், ஓர் அசைகள்.

178. குரு - ஒளி. எயில் - பொன்னெயில்வட்டம். செப்பியோன் திருந்தடி புணையெனத் தொழ என்க.

179. இனித்தருதல் - ஒலித்தல், அருவிநீர் மாலைபோல் தோன்றும் உச்சந்தல் எனவும், உரைபுக வாழ்த்துவாம் எனவும் இயையும். உச்சந்தம் - வட

நாட்டிற் சைனர்க்குச் செந்ததலமாகிய ஊர்ஜஜயந்தகிரி; “உலகனந்தமுகில்வண்ணன் மருவுநீல வச்சந்த மலைகுறுகி” என்றார் திருக்கலம்பகத்தும்.

180. இப்பாட்டுத் தீபங்குடிப்பத்து என்ற *பதிகத்துள் மூன்றஞ்செய்யுளாகக் காணப்படுகின்றது. தீபங்குடி என்ற பெயர்கொண்ட ஊர்கள், திருவாரூர்ப்பக்கத்தும் திண்டிவனப்பக்கத்தும் உள்ளன. அபயன் - முதற்குலோத்துங்கன் (இ. பி. 1070—1118), ‘அறவுந் தவிர’ ‘கோபங் கடியும்’ என்பன பாடபேதங்கள். அறதூல்செய்தார் - அருகக்கடவுள்.

181. பழையாறு கும்பகோணத்துப்பக்கத்துள்ளதோர் ஊர்; இது சோழர்க்குரிய தலைமைநகரங்களுள் ஒன்றென்பது சாஸனங்களால் அறியப்பட்டவாறு, முதலிரண்டடிகளும் குறிப்பிடுதல் காண்க. ‘ஏறுயர்கொடியின்’ என்பதனால், இவ்வூர் பல்லவர்க்குரியதாயிருந்தமை விளங்கும்; ஏறு - இடபம்; ‘விடைவெல்கொடி...பல்லவர்கோன்’ (பெரியதிருமொழி, 2, 9, 6) என்பதனால் இடபத்துவசம் பல்லவர்க்கு உரியதாதல் காண்க.

182. சேதிகம் - சைத்தியம் = சைனப்பள்ளி. ‘சேதிகம்’ என்றும்பாடம். (1) ‘கடல்யானை’ (4) ‘சேதிகத்துளே யிருந்தவண்ண லாரடி’ (6) ‘தொடர்ந்து நின்ற வெவ்வினை’ என்பன பாடங்கள். பழசை - பழையாறு. வீண்ணன் - சோழசேனாபதி; 168-ம் பாடலிற் ‘செங்கோல் வீண்ணன்’ என்பான் இவனே போலும்.

183. பாங்குன்று - திருப்பாங்குன்றம்போலும். யானை - யானைமலை. இருங்குன்றம் - அழகர்மலை (பரிபா. 15, 35). இவ்வெண்பாவிற் குறிக்கப்பட்ட எட்டுமலைகளும் மதுரையைச் சூழ்ந்தன என்று கொள்வாரு முண்டு. ‘எண்பெருங்குன்றத் தெண்ணாயிரவர்’ என்ப (பெருந்தொகை. 1550, 2020).

184. அரியேறு - சிங்கவேறு; புத்தர் அவதரித்த சாக்கியகுலத்தரசர்க்குச் சிங்கம் கொடிபோலும். புரி - தொகுதி.

186. (8) ‘மாவனிதையர் வேட்டும்’ என்று திருத்திப் படிக்க. மாரன் மகளிர் விரும்பியும் புத்தர் அவர்செயல்களைப் பொருட்படுத்தாமல், துறந்த செய்தி, 132-ஆம் ஜாதகக் கதையாலும் இந்நூல் 190-ஆம் பாடற்குறிப்பா

இப்பதிகத்தின் பிரதியொன்று, ‘ஐஜன—கெஸட்’—பத்திராதிபரான ஸ்ரீ ஸி. எஸ். மல்லிநாதன் அவர்களால் அன்புடன் எனக் களிக்கப் பெற்றுள்ளது.

†பாளீபாஷையினின்று மொழிபெயர்த்து, புரோபஸர். இ. பி. கவல், (Prof. E. B. Cowell) என்பார் பதிப்பித்த “ஜாதகம்” (Jataka) என்ற நூற்றொகுதிகளில், இதுவும் பிறவுமான கதைகளைக் காணலாம்.

லும் அறிக. மன்னுபுரம் - தாம் ஆட்சிபுரிந்து தங்கிய தலைநகர். (12) புத்தர் புலிக்கு உடம்பளித்த வரலாற்றை 192-ஆம் பாடலுட் காண்க. (17) பாராவ தம் - புற; புறக்களை உய்வித்த கதை 277-ஆம் ஜாதகத்துட் கண்டது. (27) கைந்நாகம் - யானை; யானைக்குத் தம் அரசியலை அளித்த வரலாறு 122-ஆம் ஜாதகத்துட் கண்டது. ஆழி - ஆஞ்ஞாசக்கரம்.

187. (7) தசபாரம் - பத்தாகிய பாரமிதைகள்; இவற்றின் விரிவை மணிமேகலை (26—45) அரும்பதவுரையுட் காண்க. (15) கருடற்கும் அரவு கட்டுமிருந்தபகைமையைப் போதிசத்துவர் நீக்கிவைத்தசெய்தி, 154-ஆம் ஜாத கத்துட் கண்டது. (25—28). நாகர் மீன்கள் மான்கள் இவற்றுக்குப் புத்தர் அருள்புரிந்த ஜாதகங்கள் பலஉள்ளன, பொன்பற்றி-மிழலைநாட்டதோர் ஊர்; “எழின்மிழலைக்கூற்றத்துப்.....பொன்பற்றிகாவலனே” என்பர் (வீரசோ. அலங். 39 உரை.); இவ்வூர் அறந்தாங்கிச்சேகரத்துள்ளது. இவ்வூர்த்தலைவ னாகவும் பல்லவன்படைத்தலைவருள் ஒருவனாகவும் கூறப்பட்ட சேந்தன், வீரசோழியம் இயற்றிய புத்தமீதிந்திராது முன்னோன்போலும்.

189. இப்பாடல் முதலிய மூன்றும் அருகக்கடவுள்வணக்கமாகவும் கூறற்குரியன.

190. மாரன் - நற்குணநற்செய்கைகளை நீக்கித் திக்குணந்தீச்செயல்களை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன்; இவன் புத்தர்க்கு ஞானமுண்டாகாவண்ணம் தன்மகளிரான காமம், மோகம், பொறையின்மை என்பாருடன் வந்து பல்வகை இடையூறுகளையும் விளைத்து முடிவில் தோல்வியுற்றான் என்றும் இதுபற்றி ‘மாரஜித்’ என்ற திருநாமம் புத்தர்க்கு வழங்கலாயிற்றென்றுங் கூறுவர். மலரி னும் மெல்லிதாகச் சொல்லப்படுவது வானாலும் போழப்பட்டிலதாயின் அதற்கு மென்மைத்தன்மை கூறுவது யாங்ஙனம்? என்பது குறிப்பு.

191. (5—7) ‘இரந்தேற்ற படையாக்கர்க் கிழிகுருதி பொழிந்தனையே’ என 186-ஆம் பாட்டினும் இக்கதை வருதல் காண்க. மாயயாக்கை சொல்லிய— மாயாவருவமான யாக்கையின் துன்பத்தைக் களையவேண்டி; ‘புறவினல்லல் சொல்லிய’ என்றார் புறத்தினும் (39). [பி. தாற்றன்.—தி. தாற்றன்].

192. புனிற்றுப் பசி - ஈன்றணிமையில் உண்டான பசி. எயிற்றுக் கொள்ளை - பற்கூட்டம். கனவுதல் - பற்றிமெல்லுதல்.

193. தருமநேமி—அறவாழி; இப்பாட்டு அருகற்குக் கூறிலும் அமையும்.

194. வீம்பசாரகதை என்ற தமிழ்ப் பெளத்தனால் வழக்கிலிருந்த தென்றும், இது கௌதமபுத்தருடைய மாணாக்கருள் ஒருவனும், இராசக்கிருகநக ரத் தரசனுமான பிம்பஸாரன் என்பாளுடைய சரித்திரத்தைக்கூறும் காப்பிய

மாகவேண்டுமென்றுங் கூறுவர். (மணிமே. பக். 367, 521—2). தேவி - புத்தரது தாயான மாயாதேவி; இத்தேவியின் வலமருங்குல்வழியே புத்தர் அவதரித்தனர் என்பர்.

196. சித்தாந்தத்தொகை என்பது, நீலகேசியுரை முதலியவற்றிற் பயிலுதலினின்று, அஃது ஒரு பெளத்தமததூல் என்று தெரியவருகின்றது (மணிமே. பக். 458).

197. கண்கொடுத்தது இந்திரன்பொருட்டு; இவ்வரலாறு 212-ஆம் பாட்டாலும், 499-ஆம் ஜாதகத்தாலும், புலிக்கு உடம்புகொடுத்தது 192-ஆம் பாட்டாலும் அறிக.

198. தீருப்பதிகம்-பத்துப்பாடல்களில் புத்தருடைய அருமைபெருமைகளைப் பாராட்டிக்கூறும் ஒரு தமிழ்நூல் (மணிமே. அரும்பத. பக். 472).

199. சீலவதம்-கொல்லாமை, கள்ளாண்மை, பொய்யாமை, காமமின்மை, கள்ளாமை என்ற ஒழுக்கங்கள்.

201. இஃது அருகற்கும் ஏற்புடைத்து.

202. 'குற்றமான' என நகரவகரத்தை முன்னடியிற் சேர்த்துப்படிக்க. குற்றமான ஐந்து - கள் பொய் களவு கொலை காமங்கள் (மணிமே. அரும். பக். 450). பவம் - கருமவீட்டம்; அது ஆதியான்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதெய்விகம் என முத்திறப்படும். மூன்று - காம வெகுளி மயக்கங்கள்.

205. உற்கிருதியாவது பாதமொன்றற்கு இருபத்தாறெழுத்துப் பெற்று முடியுஞ் சந்தம்.

206. அறவழக்கம் - தருமோபதேசம். புத்தர் நிர்வாணமடைந்தபின்னர் அவரருள்பெற்ற உலகினர் இரங்கிக்கூறியவாறு.

207. "இஃது ஆர்தோறும் நான்கெழுத்துநின்று கொப்பூழில் ரகாரம் பெற்றுக் குறட்டில் வசதாரை என்னும் பெயர்வந்து சக்கரத்தில் இருபத்தெட்டு எழுத்தாய்வந்த நான்காரைச்சக்கரம்" என்பது வீரசோழியவுரை.

208. போதி - ஞானம்; 'போதிச்செல்வம் பூண்டவர்' (சீவகசீந். 366) என்றார் பிறரும்.

212. இந்திரற்குக் கண்கொடுத்ததை, 197-ஆம் பாடற்குறிப்புட்காண்க; 'சண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணேய்' என்றார் மணிமேகலையினும் (11—66).

213. துடிதபுரம் - துடிதலோகம் போலும். இது கௌதமபுத்தராக அவதரித்த பிரபாபாலர் என்னும் போதிசத்துவர், அங்ஙனம் அவதரிப்பதற்கு முன் இருந்த ஒரு தெய்வலோகம்; அன்றிப் பூமியிலுள்ளதொரு புத்தஸ்தலமுமாம்.

214. மானுவர் - காஞ்சிபுரத்துக்குத் தெற்கே ஒன்றரைக்காததூரத்தில் உள்ளதும், பெளத்தசின்னங்கள் உடையதுமான மானுப்பதி போலும். புத்தர் எடுத்த பல்பிறவிகளும் இச்செய்யுளுட் கூறப்பட்டுள்ளன, 'வானுடும் பரியாயும்' என்றது 196-ஆம் ஜாதக கதையை; இலங்கைத்தீவில் அரக்கியர்கூட்டத்தவராற் கவரப்பட்ட வணிகர்குழுவைப் புத்தர் ஆகாசகாமியான குதிரை வடிவுடன்சென்று தன்பா லிடங்கொடுத்து வெளியேற்றி உய்வித்தனர் என்பது வரலாறுதலின் 'வானுடும் பரி' என்றார். அரிணம் - மான். மானுருவான கதை 483-ஆம் ஜாதகத்தாலும், களிராயது 455-ஆம் ஜாதகத்தாலும், சிங்கமாயது 475-ம் ஜாதகத்தாலும், மயிலாயது 491-ஆம் ஜாதகத்தாலும், பிற பிறப்புக்கள் பல ஜாதகங்களாலும் அறியப்படுகின்றன.

216. பேய்க்கணத்தான் - சிவபிரான்.

219. நாகு - கன்று. நந்துதல் - பெருகுதல். இனம்பொலியும் போத்து - பசுக்கூட்டத்திடைவிளங்கித்தோன்றும் விடையேறு. போத்தென வாளுழவர் வளஞ்சிறப்ப, ஆ வாழியர் என இயையும். அன்றிக் குட்டிகளோடு தன்னினம் பொலியவிளங்கும் புலிப்போத்து எனினும் ; 'புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை' (பெரும்பாண். 138) எனல் காண்க. வாய்வான் உழவர்-வீரர்; களமருமாம். அகன்று ஆர் சரை - வாயகன்றிருத்தலால் இடம்பண்டம் நிரம்பக்கூடிய மூங்கிற்குழாய். வான்பொருளாகிய தயிர் என்க. வட்டம் - சுளைக்கட்டி. அலை - வெண்ணெய். பாலினும் அதன் பரிணாமமான பண்டங்களிலும் சுத்தாசுத்தங்களை உலகோர் காணுமையின், 'புனிதமும் எச்சிலும் நீக்கி' என்றார். புறவு - மூல்லைநிலம். கவித்தல் - தழைத்தல். [பி. நெடியது.—தி. நெடிது].

220. (2)சேவல் - கருடன். எழுவோனாகிய இந்திரன் என்க. (5)நேரியன் - சோழனை முசுருந்தன்; (8) அவனைவல் கேட்பதாக என்று ஆணை நிறுவி. (12) 'தஞ்சமன்றிது' என்பது நேர்பாடம் போலும்; தஞ்சம் - எளியது. (15) வெயிலோன் - சூரியகுலத்தவனை அசசோழன் (16) இருகண்-அகக்கண் புறக்கண்கள். ஒருகணும் - ஓரிடத்தையும். (17) காணநிற்ப - காணாமல் நிற்க. "என் சொல்லியவாரோ எனின், அங்ஙனம் விட்ட அம்பு கண்ணையும் மனத்தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழில் ழிந்துவின்ற முசுருந்தற்கு அவ்விருளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள, அதனால் வஞ்சங் கடிந்து அவுணரைக் கொன்றுகுவித் துதின்றானைக் கண்ட இந்திரன், 'அவரை எங்ஙனங் கொன்று குவித்தாய்' என்றற்கு, அவன் 'இப்பூதத்தின் செயல்' எனக் கேட்ட இந்திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக எவதலின் ஆங்கு நின்றும் போந்து ஈங்குப் புகாரினுள்ளிருந்து பலியுண்ணும்" என்று அடியார்த்து நல்லாரீ எழுதிய வரலாறு அறியத்தக்கது. [சீலப். 6, 7-13].

222. இக்காலத்து இவ்வகவல் பாடபேதம் பலகொண்டு வழங்கும். நற் குறல் - நன்குறுதல்.

223. மனிதரிற் றேன்றுதல் அரியதாகும் எனக் கூட்டுக.

224. ஏடா - கீழோனை முன்னிலைப்படுத்தும் விளி; (சீவக. 1236).

225. பிறக்கும் - பிறங்கச்செய்யும் : பெருமையுறுவிக்கும் எ-று.

226. ஆணவம் மாயைகளுடன் ஆகாசியம், சஞ்சிதம், பிராரத்தம் என்ற கன்மவினைப்பகுதி மூன்றையுங் கூட்டி வினைகள் ஐந்து ஆகக் கொள்ளற் குரியன.

233. சிறப்பில்வஞ்சித்தனையான் வந்த வெண்கலிப்பாவுக்கு மேற்கோள்.

234. தாளுடைந்து - கால் தளர்ந்து. நாற்கதி, மக்கள் தேவர் விலங்கு நாககதிகள். 'மூழ்ந்த - வளைந்த' (நனீ. 416, மயிலை.)

236. தாரநல்லிதம் - மனைவிக்குரிய நன்மைச்செயல்.

238. 'கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி' என்ற திருக்குறட்டொடர் ஒப் பிடற்பாலது.

239. தளி - மேகம் ; தளியிற் சிறந்தானை (கலித். 50) எனக் காண்க.

240. மணல், துளி, இலை, மயிர் எத்துணை அத்துணையும் பொதியறைப் பட்டார் பிறர் என்க. பொதியறைப்படுதல் - துவாரமில்லாத கீழறையுள் அகப் படுதல்; 'பொதியறைப்பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தி' என்றார் மணிமேகலை யினும் (4--105).

245. 247-ஆம் பாட்டின் தலைப்பெயராண் 'நாவடக்கம்' என்பதை இப் பாட்டிலிருந்து அமைத்துக்கொள்க.

246. நல்லார்கள் நன்கறிதலை வேண்டுவராயின். அது - அச்சொல்.

247. ஆக்கம் படுக்கும் - ஆக்கத்தை அழிக்கும் ; வலித்தல் விகாரம், போக்கப்படுக்கும் - நாடு சுற்ற முதலியவற்றினின்று வெளியேற்றும்.

249. ஆயினும் - உயர்வுசிறப்பும்மைப் பொருள்படநின்றதோர் இடைச் சொல். (எண்ணிடைச்சொல்லாகவும் இது வரும். சீலப். 1, 14, அடி). உறவு உற வருவன - தொடர்புமிக்கு வருவனவற்றுள். செறிவு உறுதொழிலினர் - தம்மோடு நெருங்கிப்புகியும் தொழிலுடையவர், சிறத்தல் - பழமையாற்சிறந்தவ ராதல். பிறபிற - கேடுகுழும் செயல்கள்.

250. பட்ட பொருள் - கடந்த செய்தி.

251. வாழ்வா - நல்வாழ்வக்கு உரியவர், வாழ்வார், செந்நெறி முதலிய லுற்றின்கண் நிற்ப என இயைக்க.

253. தேக்குதல் - நீர்நிறைதல். அமுதம் வாக்கும் - அமுதகிரணங் களைப்பொழியும். மறு யாருமறிதல் தெரிவிக்கும் என்க.

254. வாமன் - புத்தன்; சிவனும் அருகனுமாம். வேற்றுப்பொருள்வைப் பணிவகை.

255. இறுவரை - பெரியமலை. (பரிபா. 13, 3). சிறப்பெனினும் - சிறப் புடையதாயினும். ஒப்பு - உலகம் ஏற்றுக்கொள்வது.

256. பலா, பூவாதே பலன்தருவது; மா, பூத்துப் பலன்தருவது; பாதிரி, பூத்தும் பலன் கொடாதது—என அறிக.

257. முன்குதல் - தங்குதல் (பெருங்கதை. 1, 41, 74): ஆதலின், 'முன் காத்தல்' என்பதும் அப்பொருளுடையதாகத் தோன்றுகிறது.

262. இப்பாட்டு 260-ம் செய்யுளுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. தண்டிகை - பல்லக்கு.

267. சொல்லவை - பேசக்கூடியவற்றையும். பயிற்றியகல்வியும் புல் லென்று போதலை என்க.

271. கணி - சோசியம். ஒவி - ஒவியம்.

274. செம்பொன் கரும்பொன் என்ப; 'தூண்டிற் பொன் மீன்விழுங்கி யற்று' (குறள். 931) என்புழி, இரும்பு பொன்னென வழங்கப்பட்டமைகாண்க. போலாதே - போலுமன்றோ.

276. பாண்டியன் கட்டிவைத்த பொற்கிழி அறறுவிழிப் பாடியவற்றுள் இஃ தொன்று என்ப. "வக்தா சத ஸகஸ்ரோஷா" (சொல்லுதல்வல்லான் நூறு யிரவருள் ஒருவன்; குறள். 648, பரிமே.) என்பது வடமொழி வழக்கு.

278. துற்றனவாக - அதுபவித்தவைபோல. விரல்வைத்தது - எண் ணிக் கணக்கிட்டது. தானங்க ளெவ்வளவும், ஓரவிழுக்கு ஈடாகா என்பது. அவ்வுலோபர்துணிவு என்பது கருத்து.

279. தாமரை சங்கு - பதுமநிதி சங்கந்திகள்.

280. (2) புண்ணடை - புண் தழும்பு? புண்ணடை என்றும் பிரதி பேதம். வாழ்க்கை - அவ்வுலோபியின் வாழ்வு.

282. 'எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே' (தொல். சொல். 263) என்பதனால், எற்றோ என்பது வீணை கழிந்தது என்ற பொருள்படும்.

283. "மூன்றுகிழி சங்கிலி இறப பாடுவார்க்கென்று பாண்டியன் தன் கோயில்வாயிலிற் கட்டிவைத்த பொற்கிழி இறும்படி ஒளவைபாடிய மூன்று பாடல்களுள் இஃது ஒன்றாகத் தயிநூவலரிசரிதை கூறும். தண்டிதல - அடுத்தடுத்துக்கேட்டுப் பெறுதல். காற்கூலி - நிரந்தரத்திற்குக்கொடுக்குங் கூலி.

286. இஃது இரட்டையர்வாக்கென்பர். களிற் முதலியனபோலக் கய வரும் பெருமையற்றவர் என்பது கருத்து.

287. வெள்ளிலை வேல், அற்பமிழலுடையது, முன்னைப்பது, அடுக்க வொட்டா, அவ்வாறுபோல் என்க.

288. கட்டம் - மலம். மல் - வலிமை.

289. கொண்டும் - அரசர் முதலியோரிடம் ஏற்றுக்கொண்டும்; அவ் வேற்றலாகிய குற்றங்கொள்ளாது அந்தணர்விளங்குதல், அக்கினி அவியை ஏற்கவேற்க ஒளியான் விளங்குதல்போலும் என்பது கருத்து.

291. செயல், ஈதல், வாழ்தல் என்பன வியங்கோள். அது - அப்புகழ். ஊதியம் - பயன.

292. வேற்றுப்பொருள்வவப்பணிவகைக்கு மேற்கோள். வெஞ்சின ஏறு - மிக உககிரமான இடி.

294. கோள்வாய்த்துக் கொட்கும் - தீங்கிழைப்பதில் தவறாததாய்ச் சுற் றித்திரியும். கோள் வலிமையுமாம். வீளி - சீழ்க்கை. (2) 'செல்லாநின்றது' (6) 'வழாஅ விற்பமும்', 'அதாஅன்று', (11) 'மீளிக்கொடுநா' என்றும் பாடங் கள் உள்ளன. (புறநா. 42, கீழ்க்குறிப்பு).

296. பண்டைச்செய்தி - முன்புநிகழ்ந்த உண்டிகோடல், உறக்கமுத லாயின. ஆர்கை - உணகை. பரியினும் - வெறுப்பினும்.

298.- இது, திருவெள்ளறை ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷஸ்வாமிகோயிற்குத் தென் புறமுள்ள வாணியன்கிணற்றிற் கண்ட சாஸனப்பாடலாகும். (The Journal of the S. I. Association, Oct. 1910. p. 174). 'உலகத்திற்' 'மிக்கதுவுல கம்' என்று அச்சாஸனத்துள்ளன.

300. மந்திரம் ஈண்டு மாயம். அம்நாத்து - நன்னிலையில். பூளை - இல வம்பஞ்சு; இலவங்காய் வெடித்ததும் அந்நுட்பஞ்சு சிறுகச்சிறுக வெளியேறி விடுமென்க; இலவுகாதத கிளிபோல எனபது வழக்கு.

301. ஒன்று வல்லான் மற்றொன்று மாட்டாதவனாவன்.

302. மேனாள் யாணர் வரவின - முன்னாளின் நிகழ்ந்த இவனது புதிய பவனியிடத்து. போரவை - போர்க்கும் ஆடை; உடலுமாம். உணங்கி - நைத லுற்று, திரங்கி.

303. குற்றம் மூன்று - வாதபித்தசிலேட்டுமங்கள்; உணவாகிய அரசனது ஆணையால் நியமிக்கப்பட்ட பிணியாகிய தண்டத்தலைவனால் உடல் சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டிருத்தலின், அப்பிணி முன்னர்த் தடுக்கப்படின்மேல் பிணைந்த தப் பாகு தோன்றுவதாம் என்க.

306. 'கருநெரியும்' என்று திருத்துக.
309. நெருநல் களிற்றுமிசை வந்தனர், இன்று ஒருசிறை இருந்தனர் என்க.
310. முடிகவித்தவருடைய சிரக்கோலம் அழிதல்காண் என்க. மத்தகம்-தலை. (சீவக, 2251).
311. மறவி - மறதி. தாயம் - ஞாநியர்.
312. எய்தாஹொழிந்தார் - அவ்வறத்தை அடையாது கழிந்தவர்.
315. இல்லையுண்டாதல் - நல்குரவுஞ் செல்வமும் மாறிமாறிவருதல்.
316. 'மாற்றுமின் களி' எனத் திருத்திக்கொள்க.
317. இருளில் இயல்பு - இருள் அற்ற வீட்டுநிலை.
320. 'தகாதுயிர்கொல்வதனின்' 'புலாலருகல்வேண்டும்' என்பன நேர் பாடங்கள்போலும்.
321. தெறுவதிற் குற்றம் - உயிர்களை வருத்துவதால் நேரும் பாவம். விடக்கு - இறைச்சி.
322. மதிகள் - கேவலஞானிகள்; சந்திரன்போல் எனினும் ஆம்; 'மலர் கதிர் மதியன புங்கவன்' எனப (சீவக. 602).
323. நிலைநொள்ளினும் அஞ்சினும் ஒழிமின் என்க.
324. உண்மைத்தன்மையின் மறுதலையாயது என்பார் 'அற்றன்றாதல்' என்றும், அம்மறுதலை, சேராவு மருட்கை அசதியாடல் முதலியவற்றானுங் கூடுதலின், அவ்வாறன்றி உள்ளம் ஒப்பியதாகவேண்டும் என்பார் 'அதுதான்மனஞ் செய்தல்' என்றும், உள்ளம் ஒத்ததாயினும் வாய்மூலம் வெளிப்படுதல் இன்றி யமையாதென்பார் 'சொல் தனமாட்டு நிகழ்த்தல்' என்றும், வாயால் வெளிப்படினும், நெஞ்சொடுநிகைக்குஞ்சொல், ஆகாயச்சொல் முதலியனபோலன்றிப் பிறராற் கேட்கப்படவேண்டும் என்பார் 'பிறனோர்த்தல்' என்றும், இவை நான்கும் கூடியவழியே தீமைவிளைக்கும் பொய்யாம் என்பார் 'குற்றப்பொய்' என்றுங் கூறினர். 'புரைதீர்ந்த நன்மைவிளைக்கு' பொய் என வேறுண்மையும் அதன்கண் 'அதுதான் மனஞ்செய்தல்' என்னும் இலக்கணமின்மையும் உணர்க.
325. பொய்யில் பொய் - தீமைவிளைத்தலில் தவறாதபொய். பொய்த்தல்-தவறல். கூடுதற்கு - கூடுதற்கண்; 'கிழங்கு மணற்கீன்ற முளை' என்புழிப் போல உருபுமயக்கம். பொய்யொடுகூடுமிடத்து இன்மையும் போகலும் உண்மையும் ஆகுதல் ஐயமில்லை என்க.

328. 'நாலிருவழக்கிற் ருபதபக்க'ங்கள் (தொல். பொ. 75) இப்பாட்டுட் கூறப்படுவன. தாபதர் - ஈண்டு வானப்பிரத்தர். மணித்தோடு - அக்கமணி துளசிமணிகள். படையுழா விளையுள் - கந்தமூலபலங்கள். யார்க்கு இனி தன்று என்றது எல்லாரையும் உவப்பிக்கும் என்றவாறு. மணித்தோடு பெய்தற் குப் பிரதியாகச் சடைதாழவிடுதலைக் கூட்டிப் பிறநூல்கள் எண்வகை கூறும் (புறப். வேண். வாகை. 14; தொல். பொரு. 75, நச்.). ஈண்டுத் தாபதநிலையை அரசியனிலையோடு உருவகப்படுத்தலின், அச் சடைவிடுதனீகி மணித்தோடு பெய்தலைக் கூட்டி 'எண்வகை மரபி னிசைந்த வாழ்க்கை' என்றாரென்க.

329. தலம் அருங்கலமாய் விழுவோடு வரும்; அதனான் அதன்றிறத்து என்மனம் மிக்குச்சென்றது என்க.

330. தவத்திறை - தவராசன். நீக்குதல், செறிதல், நயத்தல், நீங்குதல் என்பன தவத்திறைக்கே உள; அத்தன்மையதாதலை நீ அறிகஎன்க. பொரு டனை நீக்குதல் எனக் கூட்டுக. [பி. நயத்து.—தி. நயத்தல்].

332. 'கழிவெய்தினம்' என்று திருத்துக.

333. 'வினைவழி யொழுகு மென்ப' என்றும் பாடம்.

334. அற்றாய் - அம்மிகையான உடம்பினதாய்.

335. பறைக்குறுதல் - போக்கமுயலுதல். பறைத்தல், போக்கற்பொருள தாதலை 'பத்திசெய்பவர்கள் பாவம் பறைப்பவர்' என்பதனால் அறிக (தேவா. திருவீழி. திருநேரிசை. அப். 9).

336. 'பருவந்து சாவ' என்று திருத்திக்கொள்க. துன்புற்றுச் சாதற்கு உலகிற் பலருளர்போலும் என்று கருதிப் பற்றுச்செய்தலை நீங்குமின் என்க.

337. தாரித்தல் - பொறுத்தல். "விலங்கிவில் லுமிழும் பூணன் விழுச் சிறைப் பட்டபோழ்தும், அலங்கலந் தாரி னுன்வந் தருஞ்சிறை விடுத்த போழ் தும், புலம்பலு மசிழ்வு நெஞ்சிற் பொலிதலு மின்றிப் பொன்னார்ந், துலங்கலந் துயர்நத தோளா னூழ்வினை யென்று விட்டான்" என்ற சிந்தாமணிச்செய் யுள் (1167) ஈண்டு ஒப்பிடற்பாலது. 'சோரிக்கலம்' என்ற பாடத்துக்கு இரததக்கறையுடைய வான் எனப் பொருள்கொள்க.

339. காதலற்குக் கற்பினாமிடமாகப் பெருமகன் தோன்றுவதுபோலத் துறந்தார்க்கு மெய்யுணர்வினிடமாக இன்பம் தோன்றும் என்பது கருத்து. இறந்தவெலாம் - இவ்வின்பமல்லாத பிறவின்பம் யாவும்.

340. காட்சி - ஞானம். ஒன்றாகக்காண்டல்—அதுவிதுவென்னுது ஒரு தலையாக உணர்தல்; கடவுளொருவனேயாகக் காண்டல் எனினுமாம்.

342. உழவுமுது உய்த்தன்றியும், வித்தின்றியும் பைங்கூழ்விளைக்குறல் என இயையும். என்னொக்கும், இடர்ப்பொழுது அதுபோலும் என்க.

344. துப்புரவு - துய்த்தற்குரியன. தலைவியின் விரகவேதனை கூறிய வாறு.

346. புறத்திரட்டில் இஃது 'இராமாவதாரம்' என்ற தலைக்குறிப்புடன் உள்ளது. [இராமாவதாரம் கம்பராமாயணத்துக்கு வழங்கிய பழம்பெயர்.] சீதாபிராட்டியின் திருவடிகள் காட்டுவழி நடக்கவும், இளையபெருமாள் திருக்கரங்கன் பன்னசாலைகட்டவும் வல்லனவாயின; அதனால் துன்பக்காலத்தில் எவரும் எதனையுஞ் செய்யவல்லராவர் என்பது அறியத்தகும் என்பது கருத்து. கம்பராமாயணம் அயோத்யாகாண்ட எட்டுப்பிரதிகள் சிலவற்றில் இப்பாடல் காணப்படினும், பலபிரதிகளினும் இப்பாடற்குப்பிரதிபாக—“மேவு கான மிதி லையர் கோன்மகள், பூவின் மெல்லிய பாதமும் போந்தன, தாவி லெம்பிகை சாலை சமைத்தன, யாவை யாது மிலார்க்கியை யாதவே” என்ற செய்யுளே மிகுதியும் காணப்படுகின்றது.

347. தண்ணியர் - எளியர்.

348. நட்புமுதல், கூட்டல் ஈறானவை, அரசர்க்குரிய ஆறாகும்; வேட்ட முதல் காமம் ஈறானவை, அவர்க்குரிய ஏழாகும் என்க. ஆறு பெருக்குதற்கும், ஏழு கடிதற்கும் உரியவை என்பது 'ஐதகற்றி ஏழ்கடிந்து' (பு. வெ. 9, 37) என்பதனால் உணர்க. ஆறனை, சந்தி, யிக்கிரகம், யானம், ஆஸனம், துவைதி பாவம், சமாதி என்றும், ஏழனை சத்தவிதனம் (குறள், 566, உரை) என்றும் கூறுவர் வடநூலார்.

349. 'துகத்திற் பகலினையான்' என்பது தஞ்சைசுவாணன்கோவை.

350. தற்பாடு பறவை - வானம்பாடி. சீராவெண்டலை...கொண்மூ-ஆடை, போல வெண்மையான இடத்தைக்கொண்ட, மேகம்,

356. ஆற்றுணை - வழியுணவு.

357. இஃது இரட்டையர்வாக்கென்பர். அணங்கு பாடற்கும், அந்த கன் (குருடன்) பாடல்பெற்ற மூடற்கும் உவமைகள்.

359. தந்தை காமதுகாதற்காகத் தன்காமத்தைத் துறந்தவன் - வீமன்; புருரவாவும் ஆம்.

362. இலக்கணநீபம் என்ற தலைப்பெயரின்மீதச் செந்தமிழில் (தொகுதி - 14, பக். 243) வெளிவந்துள்ள சிறுநூலில், பல பாடபேதங்களுடன் 10-ம் பாட்டாக இது காணப்படுகின்றது.

363. நினைவுகவி - பிறர்நினைத்த கருத்தமையப் பாடும் பாட்டு. தயனியம் - தைன்யம் - இரக்கம். தைனியக்கவி - இரங்கிக்கூறும் பாட்டு.

366. வண்டு கமலத்தை நேடும்; ஈ தலைக்குறை கமல(மல)த்தைச்சாரும் என்க.

367-369. இம்மூன்று பாடலும் அவையத்தாரியல்பு எட்டினையும் கூறுவன. 'எட்டுவகை நுதலிய அவையத்தானும்' என்பர் தொல்காப்பியனார் (புறத்திணை. 76)

369. பனுவல் ஈண்டுப் புலமை; ஆகுபெயர். கொட்டுதல்-சுழலுதல். பேரவை பெறும் எனில், பிறப்புப்பெறுக என்க.

370. பாங்குபடுதல் - வாரம்படுதல், ஒருசார்பாடல்.

372. திரைத்து - திரையையுடையது, பாய்மரம். திரைப்பு - சாய்வு. திரையை எடுத்து விரிக்குமிடத்து, ஒருபக்கஞ்சாயாது ஓடும் நாவாய்போல, உரைகேட்டதும் பயன்பெறச்செய்வார் சிலா என்க. [பி. திரைத்த.—தி. திரைத்து].

373-74. 283-வெண்பாவுடன் இவ்விரண்டும் கிழியிறும்படி ஒளவையார் பாடியன (ஹை பாடற்குறிப்புப்பார்க்க.). 'மன்றுழுது உண்பான் - தருமாசனத் திருந்து பரிதானம்பெற்று வாழ்பவன். 'வில்லேருழுவர்' (குறள்), 'களவோர் வாழ்க்கை' (பெரும்பாண். 41) என்பவற்றிற்போல மன்றுழுதுண்ணற்குப் பொருள்கொள்க. மன்றுழுதுண்பானது மனைமுன்றிலின் துச்சிலில் (ஒதுக்கிடத்தில்) இருந்து, அவரைக் கேட்கின்ற குடியினர் துடைத்தழுங் கண்ணீர் என்க. மன்றுழுதுண்பானது வாழ்க்கை அழுக்கண்ணீரோடு ஏழெச்சம் இயும் எனினுமாம்.

375. கைக்கூலி - பரிதானம். காலறுவான் - வமிசமற்றுப்போவான்; வகை.

377. நடவரல்லார் சுற்றம் எசி நிற்பனவாம். சார்தற்கண் - சாராமிடத்து.

378. கீழ்நீர்த்தறி - நீர்க்கீழ் நடட கோல்,

381. அலந்தகிளை - வறுமையாற்றன்புற்ற சுற்றம். புலம்பு இல்பொருள் - தனிமையைத்தாராத செல்வம்; பரிவாரங்களுடன் சேரவைக்கும்பொருள் என்பதாம்; வருத்தந்தாராத செல்வமெனினுமாம்.

383. நகை - ஈண்டு விருப்பு. துணி - வெறுப்பு. விருப்பு வெறுப்புக்களும் பகையும் குறிக்கொண்டு காத்தற்குரியன என்கொண்டு, அவற்றின்கண் பிசுதலைச்செய்யாதவர் என்க.

384. இவறுத்தல் - பற்றுள்ளஞ்செய்தல். 'இயல்பெண்ணுமாறே' எனத் திருத்தாக.

385. குடிலம்=வஞ்சம். பொருந்தல் - பொருந்தற்க.

386. பழகிய பெண்யானையைக்கொண்டு ஊற்றின்பம் விளைவித்து வசப் படுத்துதல், ஆண்யானைபிடிப்பார் முறை. பதங்கம் - விட்டில்.

389. காமம் எழுவாய்.

390. உவர்த்தல் என்று திருத்தி, வெறுத்தல் என்று பொருள்கொள்க. கோடலீயார் - கொள்ளுதலைச்செய்யார்.

392. நற்றேரண்மிக்கை - பெண்டிர்தோள்களிற் செல்லும் உள்ளமிகுதி. துற்றாண் - உணவுகொள்ளுகை.

393. விருத்தி - சீவனத்துக்காக விடப்பட்ட இறையிலிநிலம். (சீவக. 2577; பெருங்கதை. 4, 3, 24). விரகு - உபாயம். நல்லார் நட்பாகிய உபாயத்துக்குரியர் அல்லர் என்று பெரியோர் முன்னரே கைவிட்டனர் என்க.

394. அகை யழல் அழுவம் - கூறுபட்டு எரியும் தீப்பரப்பு.

395. 'உவர்ப்பு நீரால்' என்று திருத்தாக. உவர்த்தல் - வெறுத்தல். கடையற - முடிவுபோக.

397. ஏனைநிரை - ஆனிரை.

402. வங்கணம் - நட்பு.

412. அலைவாழ்க்கை - பிறவுயிரை வருத்தியுண்ணும் வாழ்வு. வால் அறிவு - உண்மையறிவு.

416. ஆயத்துறை - சங்கம்பெறுந் துறை, அக்கசாலை - தட்டார்களரி.

419. வட்கார் - பகைவர்.

420. மன்னுறுதொழில் - தம் அரசனேவலால் வேற்றுப்புலஞ்சென்று பகைவர்பசுநிரையை வெட்சிவீரர் கைக்கொள்ளுதல். கவர்ந்து கொணரப் பட்ட பசுக்கள் தம் கன்றுகளை நினைந்து முலைவழியேயின்று சோரும் பாலால் நாளை ஊர் நினைவதாம் என்று கண்டோர் கூறியவாறு.

421. அரசன் கொணு என்றலும் பகைமன்னர்க்கு மார்பும் தோளும் விழியும் இடந்துடித்தன என்க.

422. விரிச்சி = நற்சொல்; 'இன்னு சொகினை மிசையா விரிச்சியும்' (பு. வெ. 10, பொது. 1) என்ப. தாடி = மீசை. நிரைகோடற்கு எழுந்தோரை நோக்கிய கூற்று.

423. விரிச்சி விலக்கிய வீரக்குறிப்பு - நற்சொல்கேட்டே நிரைகொள்ள வேண்டுமென்பதை விலக்கி வெட்சிவீரர் பகைமேற்சென்ற உள்ளமிகுதி. இடையாமத்துப் பலியிட்டு விரிச்சிகேட்டல் மாபு.

424. வேய் - ஒற்றரான் அறியும் குறளை. கூட்டமாகிய பகைவரது ஆனிரையின்சுவட்டை ஒற்றியறிந்து, மணிகட்டிய அந்நிரையினிருப்பை எமக் கறி வித்தோய்! வேந்தன்காதலும் அந்நிரையும் உனக்கு உரியன ஆகுக என்க.

425. வந்தநிரை - இனிவரக்கடவ பசுக்கூட்டம்; இறந்தகாலம் துணிவு பற்றி.

426. துடிநிலை என்பது பரம்பரையாக வீரனுக்குப் போரில் துடிக்கொட்டு வோனது குணங்கூறும் புறத்துறை. “மறங்கடைகூட்டிய துடிநிலை” என்று தோல்காப்பியனுர் கூறுதலின் (புறநீ. 59), துடிக்கொட்டி வீரனைப் போர்த் தொழிலில் ஊக்குதல் துடியன்செயல் என்பது பெறப்படும்.

427. செலவு என்பது—“வில்லேருழவர் வேற்றுப்புலமுன்னிக், கல்லேர் கானங் கடந்துசென்றன்று” என்பர் ஐயனுரிதனுர் (பு. வெ. 1, 5). பதி தல் - பகைவாநிரையின்புறத்தொடுங்கித் தங்குதல்.

428. மதயானைக்குக் கட்படாத்தை முகத்திற் படுத்துவதுபோல இருள் தம்மும்கம்படுக்க வெய்யோர் சென்றார் என்க.

431. புறத்திறை என்பது, நிரைகோடற்கும் மீட்டற்கும் எழுந்த வீரர் ஒற்றரால் நிரையுள்ளவிடம் அறிந்த அதன்புறத்து ஒடுங்கியிருக்கும் இருப்பு. மதிலரண்புறத்தை வளைந்துகொண்டு வீரர் கங்குதல் என்பர் ஐயனுரிதனுர் (பு. வெ. 17). நிரைகவரந்தவீரரும் மனமிரங்கும்படி நாம் புறத்திருந்தமையறிந்து தம் கன்றுகளின் குரல்கேட்பனபோல நம் வரவை நின்று ஓர்த்தன; ஆதலின், உலகில் எப்பிறப்புடையவாயினும் அவற்றுடன் பழகற்றன்மை இனியதே யாகும்—என்று நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் கவரப்பட்ட தம் நிரையின்புறத்து ஒடுங்கியிருந்தபோது, அவற்றின்செய்திகண்டு மகிழ்ந்து கூறியவாறு.

432. வள்ளிக்கூத்து என்பது இழிந்தோர் காண்டற்குரியது என்றும் பெண்பாற்குப் பெருவரவிற்பென்றுக்கூறுவர் நச்சீனூர்க்கினியர். கொற்றவை கோலங்கொண்டு சாலினி ஆடுங்கூத்தென்பது அடியார்க்குநல்லார்கருத்து. (சீலப். 12, வேட்டுவவாநி பக். 328) முருகற்கு நிகழ்த்தும் வெறியாட்டென் பர் ஐயனுரிதனுர் (பு. வெ. 9, 41).

433. பூசன்மாற்று என்பது நிரைகவரந்தகொண்டுபோகின்றோரும் மீட்டுக்கொண்டுபோகின்றோரும் பகைவரைத் தொடர்ந்துசென்று போர்புரிந்து பூசன்மாற்றுதல் என்பர் நச்சீனூர்க்கினியர். இது நிரைகொண்டோரது

பூசன்மாற்று. பூசல் மாற்றிய வீரரின் வீற்கள், பகைவீரர் ஒருங்கழிந்தமையின், நானேற்றப்படாவாய் ஒலியடங்கின. அதனால், வெட்சிவீரர் தம் போர்த் தொழிலை ஒழித்து அவற்றை ஒரிடத்து வைத்து அகல்வாராயினர் என்பது பொருள். [பி. நாண்படா.-தி.-நாண்படா].

434. தந்துநிறையாவது:—வெட்சியாரும் கார்த்தையாரும் தாம் கொண்ட நிரையை ஊர்ப்புறத்துத் தந்துநிறுத்தல் ஆகும். இன்னிரை கொட்டின் வெருடும், காண்டலும் ஆற்றா; ஆதலின் கானத்தை அவையெல்லாம் இடமாகப்பெறுக என வினேமுடிவு செய்க. [பி. கோட்டின்.-தி. கொட்டின்; பி. பெருக.-தி. பெறுக.]

435. கழு - கறவாதபசுவை கறப்பதற்கு அதன்கழுத்தில் இரண்டு தலையுஞ் சீவி மாலைபோற் கட்டியிடுங் கழி (கலித், 106.). பாகர் - நடத்துவோர். எழு - தொழுவங்களின் கணையமாம்.

436. வேய் - ஒற்று. புல்வேய் குரம்பைப் புறஞ்சிறை - புற்களால் வேயப்பட்ட குடிசைகளையுடைய ஊர்ப்புறம். வேந்தன் நல்லன் என்க.

437. கார்த்தை - நிரைமீட்டல். 'வடிநவில்வேலோன்' எனவும், 'அடி புனைதோவின்' எனவும் திருத்திக்கொள்க.

439. ஊர்கொலையாவது:—பகைவர் புறஞ்சேரியை வளைந்துகொண்டு ஆண்டுநின்ற நிரைகாவலரைக் கொன்று பகையறுத்தலாம். பாம்பின்வாய்ப் பட்ட மதிபோலக் கரி பரதவீழ இரவில் ஊரை சுமவெரியாற்கொளுத்தி நிரைகாவலரைக்கொன்று, அவயூரிலுள்ள பல ஆன்றொழுவங்களையும் பகலிற் பாரப்பவர்போலக் கண்ட வீரர், மற்றும் கொல்லப்படுதற்குரியாரை ஆண்டுப் பெருராயினர் எ - று. [பி. போர்கண்டோர்.-தி. போற்கண்டோர்.]

440. தொடைகொண்டு - நெருங்கி ஒருவரையொருவர் தொடுத்துக் கொண்டு.

441. வாள்பொருந்திய துடியினையுடைய வீரர் என்க. 'வாளா' என்றும் பாடம். 'துடியர் வளம்' எனபது பாடமாயின், பகைவர்க்குத் துடிகொட்டுவோர் அவராத் பயன்பெறுதலில் எனபது கருத்தாக்குக.

442. கா எனம - ஆதிவராகமூர்த்தி. தோன், எனக்கோட்டினும் மிடல் பெரிதெய்தின என்க.

443. "வெட்சிமறவர் மீ வீழ்ந்தமைகேட்டு விடாது பின்வந்தோன்பாடு கூறினமையிற் பூசன்மாற்றாயிற்று" என்பர் நச்சினுக்கீகரியர். இதனற் காரத்தை வீரனொருவன் விடாது பின்சென்று வெட்சியாரை அழித்துத் தானும் பட்ட

செய்தி அறிக. (1) 'இரவூர்' என்பது நேர்பாடம்போலும். (3) கயிறு இயல் பாவை - சூத்திரத்தால் இயங்கிச் சுழலும் பாவை. அயில் - வேல். (4) உழைக் குற்றகு உணர்ந்த - மான்குரல்கேட்டுத் துயில் நீங்கிய. (6) இழுககு தல் - வழக்குதல். (10) செஞ்சோற்றுநிலை - தான் பெற்றுண்டுவளர்ந்த சோற்றுக்கடனைத் தீர்த்துநின்றநிலைமை. அஞ்சுதக்கன்று - அஞ்சத்தக்கது.

444. கடுஞ்சுரை - மிகச்சுரக்கும் ஆண்மடி. தன் மகன் நிரைமீட்டுவந்த அருஞ்செயலை உடவாது, ஆவினிடமுள்ள அன்புமிசுதியால் அவன்தாய் அதனைத் தழுவிக் கலுழ்வாள் எ - று.

445. நிரைமீட்டோர் தாகசாந்திசெய்துகொள்ளவும் இடமின்றி அந் நிரை தம்மூர்வாயிலேக் காண விரையும் எ - று. மள்ளர் - கரந்தைவீரர்.

446. தம் கிளைகளையும் மன்று (தொழுவங்) களையும் காணும் வேட்கை எனவும், அவ்வேட்கை மடிசுரத்தலால் வெளிப்படுதலைக் கன்றுகாள் காண்பீர் எனவும் பொருள்கொள்க.

447. பாதிடு - பகுத்து இடுகை; அஃதாவது-நிரைகொண்டோரும் மீட்டோரும் தாங்கொண்ட ஆனிரைகளைப் பகுத்துக்கோடலாம். இது கரந்தையார் பாதிடு.

448. கரந்தையங்கண்ணியான் - நிரைமீட்டுக் கரந்தைமலை சூழுவந்த வீரன்; அவனைக்கண்டு, அவன்செய்த உதவிக்கொப்ப நிரையளிக்குஞ் செயலறியாது அரசன் மருண்டான் என்க.

449. உண்டாட்டாவது:—நிரைகொண்டும் மீட்டும்போந்த வீரர் சுற்றத் தோடு களாளுண்மெகிழ்ந்து விளையாடுதலாம். இது கரந்தையார் உண்டாட்டு. (1) படு மணி ஆயம்-மணிசட்டப்பட்ட பசுநிரை. (3) துயின்மறத்தல், இடையீழ்ந்றி ஒலித்தல். (6) விண்மீன்கள்சுடப்படுதலான்எழுந்தபுகையொழுங்குபோல்; அம்மீன்களைச் சுடுதற்கெழுந்த எண்ணும் ஆம். (7) கம்யியர் - தொழில்வல்லார. (10) பூவிலைமகளிர் - அற்றைப் பரிசுங்கொள்ளும் பரத்தையர். (சீலப். 5, 51) (11) சந்தி-ஈச்சந்தி. சதுக்கம்-நாற்சந்தி. (13) கொள்வினை மாற்றாக்கொடை - விலைப்பொருள்கொடுத்து வீரர்கொள்ளுஞ் செயற்கு மாறுதல்செய்யாத பண்டங்கொடுத்தற்றொழில்: ஆவது—கொள்வதுஉ மிகைபடாது கொடுப்பதுஉங் குறைபடாது புரியும் வாணிகம் என்றபடி. (14) கைதுவுதல் - கையொழிதல்; "கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவேன் என்னும்" (குறள்.1021) எனக் காண்க.

450. இளையர் செல்கின்ற ஆர்ப்பு என்க. நசைஇ - விரும்பி. சென்ற வேந்தன்மனம், செலவாகிய ஒருபாற்படப் பகைவேந்தர்மனம் இருபாற்படலாயின என்பது கருத்து.

451. பார் தன் படையார்ப்பாற் பொடியாய் எழும் ; அப்பார்க்குரிய வேந்தன் அதனை எண்ணுகொல் என்க. புல்லார் - பகைவர்.

452. மேற்சென்ற வேந்தன் இடையே துணைவந்த அரசருடன்சேர்ந்து செல்வதனால் மீன்பூத்தவானத்து வெண்மதிசெல்வதுபோலச் சிறந்து விளங்கினன் அவன் எ-று.

453. கொற்றவஞ்சியாவது:—“வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச்-செய்கழல் வேந்தன் சோமிகுத் தன்று” (பு. வே. 3. 7) என்பர் ஐயனாரிதனார். இதனை ‘அடித்தூர்ந் தட்ட கொற்றம்’ என்பர் தோல்காப்பியர். வேந்தர் அமர்பெற்று நாட்சென்றமையின் அதுபெறும் விருப்பத்தால் வெறுந்தோளைச் சுமந்திருத்தலைப் பொறுதவராய் என்க. “இருதோனெனச் சோம்பியோங்குங் கல்லுஞ் சுமந்தேன்” என்ற இளையபெருமாள்வார்த்தை ஈண்டு ஒப்பிடற் பாலது (கம்பரா. நகர்நீங். 139). ஆள்வினைக் கொண்டிடமாக்கள் - ஆண்மைச் செயலாற் பகைவாநாட்டைக்கொள்ளுகொள்ளவல்ல வீரர். அவர் போர்முயற்சியால் உண்டுகொள்ளுதலை வெறுத்தல்போலத் தோளால் இன்பந்துய்த்தலை வெறுத்து என்க; “பசினோக்கார்.....கருமமே கண்ணையினார்” என்ப (நீதிநெறி. 53.). ஊங்கு - இனிமேலும். தாம் கொண்ட விருப்பம் நிறைவேறப்பெற்றன ராதலின், இனி அத்தகையஅவா நிறைவேற்றகு இடமின்று என்பது கருத்து.

454. சொரிசுருதி, சுழித்தெறிந்து கொண்டொழுக வாள்சுழித்தான் என்க. மறிதிரை - கடல்.

455. மாராயவஞ்சியாவது:—“மறவேந்தனின் சிறப்பெய்திய, விறல் வேலோர் நிலையுரைத்தன்று” என்றார் ஐயனாரிதனார் (பு. வே. 3, 11). மாராயம்—மகா ராயனால் (ராசனால்) அளிக்கப்பெறுஞ் சிறப்பு. அச்சிறப்பாவன— ஏனாதி காவீதிமுதலிய பட்டங்களும் நாமும் ஊர்முதலாயினவும் பெறுதல். “மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும்” என்பர் தோல்காப்பியனார். போர்க்கு அடல் ஆற்றும்—போரில் வலிமைசெலுத்தவல்ல. பகைப்படையாசிய கடற்கு இவன் கரையன்றோ என்க. தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர் ஏனாதி—அரசன் ஏனாதிப்பட்டத்தின் அடையாளமாகக் கொடுத்த மோதிரம், ‘ஆழிதொட்டான்’ என்பதற்கு (சீவக. 2167) ஏனாதிமோதிரஞ் செறிந்த சேனாபதி என்பர் நச்சினர்க்கினியர்.

456. பெருஞ்சோற்றுநிலையாவது:—“வேந்தன் போர்தலைக்கொண்ட பிறறைஞானு தானே, போர்குறித்த படையாளருந் தானும் உடனுண்பான் போல்வதோர் முகமன்செய்தற்குப் பிண்டித்துவைத்த உண்டியைக்கொடுத்தல்” என்பர் நச்சினர்க்கினியர். “திருந்தார் தெம்முனை தெறுருவ ரிவரெனப், பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று” என்பர் ஐயனாரிதனார் (பு. வே.

3. 23). உடனுண்பானாகிய வேந்தன் கள்ளை மிகவழங்கித் தம்மை அறிவு வழுவுச்செய்ததனாற்போலும், மறவர் தம் உயிர் நேர்ந்தார்: என்றது செஞ் சோற்றுக்கடன் கழித்தார் எ-று. கொண்டி-போர்க்கொள்ளை. தம்மையளித்த அரசரிடம் கண்ணோடாது உறவற்று உயிர் துறந்தார் என்க.

457. தழிஞ்சியாவது:—‘கணையும் வேலும் முதலிய படைகளைத் தம் மிடத்தே தடுத்துக்கொண்டு புண்பட்ட வீராபால் அரசன் நேரிற் சென்று வினாவியும் பொருள்கொடுத்தும் தழுவிக்கோடல்’ என்றும், “தழிச்சுதல் தழிஞ்சி யாயிற்று; ‘பொருகணை தழிச்சிய புண்டர் மாரபின்’ என்றாற்போல” என்றுங் கூறுவர் நச்சினூர்க்கினியர். புல அணலார்—புல்லியதாடியுடைய வீரர் (புறநா. 260).

458. கொடைவஞ்சியாவது:—‘நீடவுங் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப், பாடிய புலவர்க்குப் பரிசினீட் டின்று’ என்பர் (பு. வெ. 3. 16). மேற்செல்லும் வேந்தன் தன் படையாளர்க்குப் படைக்கலங்களும் பரிசிலர்க்கு வேண்டியன வும் அளித்தல் என்பர் நச்சினூர்க்கினியர். பாத்தி-பகுதி: ‘மருவின்பாத்தி’ என்றாற்போல (தொல். எழுத். 172).

459. மணி-நீலமணி. துணர்தல்-தளிர்விடுதல். மாக்குரல் நொச்சி-கரிய பூங்கொத்தினையுடைய நொச்சி. ‘கருங்குர நொச்சி’ என்ப (புறநா. 271). மற்று இசின் அசைகன். நொச்சித்தழை மகளிருடுத்தற்குரியதாதலை “ஐதக லல்குற் றழையணி கூட்டிம, கூழை நொச்சி” (அகநா. 275), “நொச்சிக் கண்ணார் குநீஉத்தழை, மெல்லிழை மகளி ரைதக லல்குற், றொடலை யாகவுங் கண்டனம்” (புறநா. 271) என்பவற்றால் உணர்க. ஊர்ப்புறங்கொடாமை— ஊரைப் பகைவர்க்கு விடாமை. நொச்சியே! கிடத்தி, கிழமையும் நினதே, இவற்றால் நனமரம் நியே” என வினைமூடிவசெய்க.

461. கொள்ளைசாற்றுதல்—கொள்ளையூட்டுதல் (பு. வெ. 3, 15). குன்று - கயிலை. நொச்சி வகுத்தல் — எயில்காத்தற்குரியாரைத் தெரிந்து நியமித்தல்.

462. ‘மொய்வேற்கையர்.....எவ்வழி’ என்பது, சேரமான்வினா. பின்னது பொன்முடியார்விடை. (2) அறிய—அறிந்து வியக்க. வலிதலைக் கொண்டது எவ்வழி - வலிமை மிக்குள்ள இடம யாங்குளது? (5) வயவர் - எயில்முற்றிய வீரர். அவரைக் காணின் எவ்வழியாயினுந்தோன்றி உராய்த் தலைதுமித்த மறவர் என்க. பகைவர் சுட்டுமொத்திரையாய்வின்றது. எவ்வழி யாயினும் மறவர் மலிந்துதோன்றுதலான், பிறர் சார்த்தற்கரியதுறையுடன் தீண்டமுடியாததாகும் தகடுரிடம் என்றலாறு.

463. நிவத்தல்—மேலெழுதல். இது தகரீயாதீநிராப்பாட்டு என் பது புறத்தீரட்டால் தெரிகின்றது.

464. முற்றப்பட்ட மதிலாகிய மேகத்தினின்றெழும் இடிபோலத் தோன்ற, வாளை நாட்கொண்டான் என்க. நாட்கொள்ளுதல்—போர்கருதித் தான் புறப்படுமூன், ஒரு நன்முகூர்த்தத்தில் அரசன் தன் வான் குடை முதலிய வற்றைப் புறவீடுவிடுத்தல்.

465. அகத்தான்—நொச்சியான். அகமிசைக்கு இவர்தல்—உண்மதிலின் மேலிடத்து ஏறுதல். கொல் துறை—கொல்லன் களரி.

466. எணிமயக்கமாவது மதிலிற் சார்த்திய எணிமிசை நின்று வீரர் போர்செய்தலாம். எழு—கணையமாம். மடையமையேணி—“மீதிடுபலகையான் மெத்துச் செய்யப்பட்ட ஏணி” என்பர் நச்சிஸ்ரீக்கினியர். ஞாயில் (=மதிற் குட்டு) அளவு பிணங்களை உயரும்படி குவித்து, வாயிலைத் தூர்த்தார் என்க.

467. பாசிமறமாவது—‘அகத்தோர் மதிற்புறத்தன்றி ஊரகத்துப் போரைவிரும்பிய நில’ எனவும், ‘பாசி என்றார், நீரிற் பாசிபோல இருவரும் ஒதுங்கியுந் தூர்ந்தும் பொருதலின்’ என்றுங் கூறுவர் நச்சிஸ்ரீக்கினியர். தாம் தாம் காத்துவின்ற வாயிலிடங்கடோறும் பகைப்படையை வீரர் சாய்க்கவும் அஞ் சாது மேல்விழுந்த அப்பகைவேந்தன் முடிவில் அச்சாய்ப்புண்டபடையில் வீழ்ந்தமையால், அதுவே திட்டையாகி, அவனுக்கு நடுகல் அமைத்தற்குரிய வேறு திட்டை உள்ஞர்த்தெருவிடத்தில் வேண்டாததாயிற்று என்க. பதுக்கை— திட்டை, பற்று—இடம். [பி. தார்மன்னர்க்கு —தி. தார்மன்னற்கு.]

468. அகத்தோன் முற்றிய முகிர்வாவது—“அகவிடத்தானாகிய வேந் தன் தன்படையைச் செலுத்திப் புறமதிவிற் செய்யும போரின்றாகப் புறத்தோன் படையைத் தள்ளி வென்று அப்புறமதிலை கைக்கொண்டு வளைத்த வினை முகிர்ச்சி” என்பர் நச்சிஸ்ரீக்கினியர்.

469. தொலைவிலையாவது—“வென்ற வேந்தன் பார்த்துபட்ட தன்படைக் கடற்கெல்லாம் சிறப்புச்செய்வான் ஒருங்குவருகெனத் தொகுத்தல்”. வலைவன்— வலைஞன். உண்டற்ற—தம்தலைவர்க்காகச் செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்த; உள்ள தென்பது அற்ற எனினும் ஆம்.

470. அடியிறக்கு நடுபின்னடிவாங்குதல், “ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர், தாக்கற்குப் பேருந் தகைதது” (486) என்ற குறள் ஒப்பிடத் தக்கது. ‘ஒடுங்கியும்’ என்பதும் பாடம்போலும்.

471. உண்மதில் புறமதில் என்றவற்றுள் தன்பதியைச் சூழ்ந்த புற மதிலை இழந்தமையின், இருகன்றி னென்றிழந்த வீற்றுப்போல் அகத்தோர்

சீறினர் என்க. வேற்றரணம் - அரசன்கோயிலைச்சுற்றியுள்ள உண்மதில். [பி. பதிசுற்று.—தி. பதிச்சுற்று].

472. புறவின் - புறவைப்போல. “இக்காவலர் மதில் கைவிடார்; அதனால் ஏனைப்பகைவர் அம்மதிலைப் பார்த்தலையும் பெற்றிலர். அங்ஙனமாகவும் பகையிடத்துள்ள வீரன் அம்மதிலைத் தானே கோடல்வேண்டாமா!” என்று கண்டோர் இகழ்ந்தவாறு.

473. வாண்மங்கலமாவது:—இருபெருவேந்தருள் ஒருவன் ஒருவனை வென்றுழி அங்ஙனம் வென்ற கொற்றவாளினைக் கொற்றவைமேல் நிறுத்தி நீராட்டுதல் என்பர். அகத்து வேந்தற்கு ஊரும் புறத்துவேந்தற்கு வானும் அளித்து, முன்னவனால் வாள்பெற்ற கொற்றவை, புறத்துவேந்தன் வாளினை அவன் சென்ற வானிடத்தே பெறுவன்போலும் என்றவாறு.

474. மண்ணுமங்கலமாவது:—இகல்செய்த மதிற்கண் ஒருவேந்தன் பிற வேந்தனைக்கொன்று அவன் முடிக்கலமுதலியனகொண்டு, பட்டவேந்தன் பெயரானே முடிபுனைந்து நீராடும் மங்கலமாம். குடுமி—முடிக்கலம் என்பர் நச்சி னுர்க்கிவியர். குடுமிகொள அதனைப் பொறுது எதிரேற்ற வீரர்க்கு விண் விருந்துசெய்தான் பெருந்தகை என்க.

475. பகலில் மதிநிலவெறிப்பது துன்னியித்தமாமென்று அரணகத்தோர் அஞ்சினர் என்க. விண்ணிடம் தனக்காக்குதல் எளிது என்று விரிந்த குடை எ - று. சும்புளித்தல் - ஒளிமிகுதி முதலியவற்றை கண் கூச்சங்கொள்ளுதல். “சுமந்த நாகமூங் கண்சும்புளித்தவே” என்ப (கூய்பர்.). (இதனைச் சும்புளித்தல், செம்புளித்தல் எனவும் வழங்குப.

476. தொழுதுவீழ்தல்செய்யாதகுறைநீங்க. முழுதளிப்போன்-புறத்தோ னாகிய வேந்தன். தம்கணவர் நீண்டஆயுள்கொள்ளுதலை என்றும் நினைந்து மகளிர் விழாக்கொள்வர் என்க.

477. கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றமாவது:—“பகைவர்நாட்டினைத் தாம் கொள்வதற்குமுன்பேயும் கொண்டவன்போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக்குறித்த வெற்றி” எனவும், “ஒன்றா ராரெயி லவர்கட் டாகவுமா றுமதெனப் பாண்கட னிறுக்குந் தன்மையோய்” (புறநீ. 203) என்பதும் “இரா மன் இவங்கைகொள்வதன்முன் வீடணற்குக்கொடுத்த துறையும் அது” எனவுங் கூறுவர் நச்சி னுர்க்கிவியர். மாற்றுப்புலம் = பகைவர் தேயம். மண்டிலமாக் கள் = சாமந்தர். வேல்வேந்தற்கு = எடுத்துச்செல்லும் அரசருடன்; உருபுமயக்கம். ஒலி = பரிசுபெறவந்த பாணர் ஆரவாரம். பல்இன்று = நிரம்பியது. பகையரசர் எதிர்க்கும் ஒலியினும் அப்பகைவருடைமைகளை அரசன் கொடுப்பதற்கு வாக்களித்த உவந்த பாணரொலி மிக்கது என்றவாறு.

478. இயங்குபடை அரவம் - பகையரண்முற்றுதற்கெழுந்த படையின் செலவாலுண்டாம் ஆரவாரம். (1) தொடி - யானைக்கிம்புரி (2) புடையூ-புடைத்து. (3) எரி எழுந்துவிளங்கினுற்போன்ற உலையை (= தலையாட்டத்தை)ச் சூடி. [பி.சூட்டி.-தி.சூடி.] (5) 'கோன்முனைக்கொடியின்விரவா'-கோலின்முனையிலுள்ள கொடியுடன்கூடி. (5-6) 'வல்லோன்.....தோன்றல்'—கைவல்ல தச்சனது தொழில்வன்மையால் விரையச்செல்லும் தோற்றத்தனவாய். (8) கண்விடுதல் - கடிப்பினடி மிகுதல். [பி. கண்வேட்டனவே.—தி.கண்விட்டனவே]. (11) ஞாயில் - ஏப்பழைக்கு நடுவாய் எய்து மறையும் மதிற்கூட்டு (சீவக. 105, நச்). (12) மிளை - காவற்காடு. (13) மீப்புடை ஆர் அரண்-மிக்கெழுதலையுடைய கடத்தற்கரிய மதில். மீப்பு - மிகுதி (புறம். 104). (14) அழிந்த - அழிய. 'குஞ்சரம் எழுத நம், இவ்வுளி கடுஞ்செலவினது, தேர் அருவியி னொலிக்கும், முரசம், மாதிர மொலிப்ப, வயிரும் வலம்புரியு முடனாற்ப பச் கதித்தெழும்; இங்ஙனம் சேம் புகலழிய, மன்னர் நடுங்க இவன் வீங்கிய செலவு நல்லமன்ற' என வினைமுடிவு செய்க. [பி. கதத்தெழும்.—தி. கதித் தெழும்.]

479. உருமப்போன்று முழுவொலித்தலால் அரவுபோன்று பகைவேந்து வேம் என்க. ஆமா - காட்டுப்பசு. உகளுதல் - தாவுதல்.

480. காலம் - ஊழியிறுதி. மேற்சென்றவீரர் எயில்காத்தோரை வெல்லுதலான் மற்ற மறவர் அரணுள் தொக்கனர் என்க. கடல் மேருச்சூழ்காலம் எயிற்புறத்து வீரர்க்கும், அக்கடலின்முன் தோன்றாது மறைந்த புவி அகத்து வீரர்க்கும், உவமைகள். [பி. புவிபோல்.—தி. புவிபோல்.]

481. தோலின்பெருக்கமாவது:—புறத்தோன்படை "மதின்மேற் சென்றுழி மதிலகத்தோர் அப்புமாரி விலக்குதற்குக் கிடுகும் கேடகமும் நிறையக் கொண்டுசேறல்" என்பர், நச்சி லுக்கினியர். (3) கரடிகளுடன்கூடிய குரக்குப் படையால், சேனையோடு இறுத்தலின் என்க. (4) பச்சை-பசிய நெற்கதிர். தண்ணடை - மருதநிலம். (5) எச்சார் மருங்கிலும் - எத்திசையிடத்தும். வேந்தன் முற்றிய ஊர் - இராமனால் முற்றுகையிடப்பட்ட ஊர்; இராவணனது முற்றப்பட்ட இலங்காபுரம் எனினுமாம்.

482. (3) மா இரண - பெரிய பொன்மான். (8) குன்றம் - கயிலை. குன்றத்தை, உருவமொடு கோதையை எடுத்த மீளி (=வல்லாளன்)—இராவணன். முற்றியது மீளி ஊர் என்க. (18) தடறு - உறை. இராமன் உறையினின்ற வான்கழித் தாலத்தே மாதர்களுக்கும் மூங்கிற்கண்களும் பெருநீருகுத் தன் என்பது கருத்து. இலங்காபுரியின் அகழைச்சூழத் காடாக வளர்க்கப்பெற்ற நீண்ட மூங்கிலின் புறத்துமுற்றிய குரக்குச்சேனைகளால் வெட்டப்பட்டன

யின், அவற்றின் கண்கள் (கணுக்கள்) நீருகுத்தன என்க. மாதர்கண் தோற்ற மும் நிறமும் பாழ்படவும், மூங்கிற்சண் விளிம்பழியவும் நீருகுத்தன எ - று. [பி. பெருநீருகுத்தன.—தி. பெருநீருகுத்தன].

483. இது ‘மூரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்கம்’ (தோல்) என்ப தற்கு மேற்கோள். அஃதாவது—மாறுபட்ட புறத்தோனை அகத்தோன் தன் செல்வத்தானன்றிப் போர்த்தொழிலான் வருத்தியது கூறலாகும்; ‘மூன்றான் பகைவர், மா யானை வயவர் (வீரர்) முதலிய பலவும் புறங்கண்டே ரோயாவர். இனி, நம் வீரரால் அவர் பைந்தலைகள் தூறுகளின் அயலிற்கிடப்ப இன்று நாளை நம் திருமூரக ஒலிக்க, அவருரைக்கைக்கொள்வோம்’ என்று பொன் முடியார் கூறினார் என்க. (3) உயத்தல் - வருந்தல். தலை, மூக்கற்ற நங்கு போலக் கிடப்ப.

484. ‘பறந்து’ என்பது பாடமாகலாம். ஏற்றவும் ஏணி தவிர்தலாற் பாய்ந்தேறினர் எ—று. பாணியா - தாமதமின்றி.

485. மதிலையடையச் சார்த்திய ஏணி விண்ணடையச்செய்தது என்றது அகத்தோரும் புறத்தோரும் ஏணிமிசைகின்று பொருது இறந்தனர். எ—று.

491. நல்லிசைவஞ்சியாவது “எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர்தேயத்துக் கேட்டிற்கு இரங்குதலைக் கூறுதலாம்.” (பு. வெ. 3, 25) பறை நிறை கொல் யானை - முற்படப் பறையொலி நிரம்பிவருதற்குக் காரணமான யானை : ஆவது மதயானை-எ-று; “நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறைபறைந் தல்லது செல்லற்க” என்ப (கலித். 56.). ‘பஞ்சவன் - பாண்டியன் நிறை முறையின் உய்யாதார் - முறைப்படி நிறையைக்கொணர்ந்து இறந்தார் ; ‘நிறை யின் முறைகொணர்ந்து தெவ்வேந்தரீண்ட’ என்றார் பொய்யாமொழியாரும் (தமிழ்நா. 68.). உய்த்தல் - செலுத்துதல். “ஆயிற்றே, யின்பே யுறையு மிடம்” என்பது புறத்தீரட்டிநீகண்ட சிறந்த பாடம். பகைவர் தேயம் ஆன் முதலியன நீங்குதலான், ஈன்ற பேய்கள் உறையும் இடமாயிற்று என்க. [பி. பஞ்சவர்க்கு. தி. பஞ்சவற்கு.]

492. அரசு = பகையரசு. படு பேய் = துயிலும் பேய். வடுமொற்றம் = இணக்கங்காட்டித் துதர்வாயிலாக விடுத்த மொழி.

493. இரியன்மகளிர் = படைபெயுட்பால் அலைந்தோடிய கருவுற்ற பெண்டிர். குமல் - சருகு. ஊமன் - கோட்டான்.

494. முசிறி - மேல்கடற்பக்கத்துச் சேரார்க்குரிய பட்டினம். இதன் தானத்திற் பின்பு, உண்டான ஊரே, மகோதை என்ற கோடுங்கோளார்.

495. நாடு நாற்றிசையுங்கூடி எரிபாந்த என்க.

496. புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை “புறத்திருந்த வேந்தன் அகத்தோ னிடத்தினை விரும்பிக்கொண்ட புதுக்கோன்” என்பர் நச்சினுர்க்கினியர். புரிசை (=மதில்) ஆன்றோடக்கம் போலப் பொறியடங்கின என்க. ஆன் றோர்க்குப் பொறி -- ஐம்பொறிகள்; புரிசைக்குப் பொறி -- நூற்றுவரைக் கொல்லி முதலிய மதிப்பொறிகள். [பி. வான்ரோய்.—தி. வான்ரோய்.]

497. மேற்சென்ற வேந்தனிடம் சீற்றத்திற் பிறந்ததும், பகைவருள் பெரும்பாலும் அழிந்தன. அதனால் அழியாது எஞ்சிய மினை (காவற்காடு) முத லிய ஒருசிலவே மழுமுதலியவற்றால் இப்போது அழியலாயின என்பதாகருத்து. வேந்தன்சீற்றத்தியாற் பகைநாடுகள் அழிந்தனவாகக் கூறுதலை 530-ஆம் பாட லினுங் காண்க.

498. வாண்மங்கலத்தின் இலக்கணம் 473-ஆம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. இது புறத்தோன் வாண்மங்கலம். முற்றியோன் சிறப்புச்செய்தான்: அச் சிறப்புக்களைக் கொற்றவைகொள்ளுங்கொல் என்க. பகைவென்ற தன் கொற்ற வாளினைக் கொற்றவைமேல் நிறுத்தி நீராட்டுதலின் ‘வாள்சேர்ந்த கொற்றவை’ என்றார். [பி. சாந்தம்.—தி. சாந்தம்.]

499. மண்ணுமங்கலத்தின் இலக்கணம் 474-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. மருங்கு - வமிசம். மால் - பாசிராமன். பொழில் ஏழு - பூவுலகத்தின் பகுதிக ளான சத்த தீவங்கள். கோடியர் - கடத்தர்.

500. தொகைநிலயாவது, “வாண்மங்கலம் நிகழ்ந்தபின்னர். பொருது நின்ற இருவருள் ஒருவர் பார்த்துபட்ட கடற்படைக்கெல்லாம் சிறப்புச்செய் வான் ஒருங்குவருக எனத் தொகுத்தல்” என்பர் நச்சினுர்க்கினியர். இது புறத்தோன் தொகைநிலை. ஐயனாரிதாநீர் உழினைத்திணையிலும் தும்பைத் திணையிலும் இப்பெயர்கொண்ட இருதுறைகள் கொண்டு வேறு கருத்துப்படக் கூறுவர்.

501. இது, வேற்றுமையணியுள் இருபொருள்வேற்றுமைச்சமத்துக்கு மேற்கோள். கடல் காட்டும, படையும் பொங்கும்; முந்நீர் கலமுடைத்து, படை தோபலவுடைத்து என இயைக்க. ஈனடுக் கடல் படை என்னும் இருபொருள் கட்டும் வேற்றுமை சமமாகச் சொல்லப்பட்டவாறும, ஒப்புமை குறிப்பாயறிய நின்றவாறுங் காண்க. [பி. கடற்படையும்.—தி. கடற்படையும்]

502. இது, மேற்கூறிய அணியுள் இருபொருள்வேற்றுமைச்சமத்துக்கு மேற்கோள். ‘அனைத்துலகம்.....அரிதாம்’ என்பது, கடல் சேனையிரண்டற் கும் உரிய பொதுத்தன்மை. ‘நீர்வடிவிறு’ என்பது கடற்கேயுரிய சிறப் பியல்பு.

503. ஆய்படை—தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட படைவீரர். அவர் நட்பிற் பிறழாது கூலிக்கொண்டு தம் தலைவருடன் குழாமாகச் செல்வர் என்றும், அந் நாய்களான் வேட்டையாடப்பெறும் பன்றிபோல்வர் பகைவராதலின் அவர் செருவிடைச் செய்வதென் என்றும் கருத்துக்கொள்க.

504. இதனை ‘வேன்மிகுவேந்தன் மொய்த்தவழி பொருவன்—றான் மீண்டெறிந்த தார்நிலை’க்கு மேற்கோள்காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல். புறத். 68). அஃதாவது வேற்றிடத்துப் பொருளுகின்ற வீரனொருவன் தன் வேந்தனைப் பகைவர் மொய்த்தவழித் தான் அங்குநின்றும் விரையவந்து தார்ப் படையில் தன்னரசனைத் தாங்கிப் பகையெறிந்த நிலை எ-று. தார்—முந்துற்றுப் பொருபடை, தகை—பெருமை.

505. தொல்காப்பியப் புறத்தினையியல், 14-ம் சூத்திரத்தில் இதனை உரையாசிரியரும் மேற்கோள்காட்டினர். ஒற்கம்-தளர்ச்சி.

506. யானைமறமாவது—‘எழுமாவகக் கடற்றானையான், மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று’ என்பர் (பு. வெ. 7, 6). இதனை ‘யானைநிலை’ என்பர் நச்சினூர்க்கினியர். காயத்து ஊறு - உடறபுண.

507. குடையும் அகனை அடர்த்த யானைத் துதிக்கையுங் கூடியுள்ள தோற்றம், மதியும் அதன்பகையுங் கலந்த தோற்றம் போன்றதென்க. மதிப்பகை - கேது.

508. யானைக்கிட்ட கட்படாத்தைக் குருதியாறு நீத்துச்செல்வதனைக் கண்ட கழுகுமுதலியன உடன்றொக்கன என்க. மூன்றுகடம் - மும்மதங்கள். [பி. மூன்றாம்.—தி. மூன்று].

510. அயிற்கதவம் - இருப்புக்கதவு.

511. உஞ்சை - அவந்தி. கோழியர்கோன்—உறையூர்வேந்தனானசோழன்.

512. பாற்றினம் - கழுக்குட்டம். சுதித்தல் - ஒலித்தல் (பிங்.). அலங்கல் - அசைதல்.

513. கோடும் நகமும் முறையே இற்றும் தேய்ந்தும்போனமையால் உண்டான அழகழிவுக்கு நாணி என்க. 519-ம் பாடலுடன் இக்கருத்து ஒப்பிடற்பாலது. புறங்கடை-பிடிநின்றசாலைக்குப் பின்புறமுள்ள இடம்.

516. வல்வி-கால்விலங்கு. கண்பரிதல்—விலங்குக் கணுக்கள் அறுதல். நால்வாய்ப் பொருபு, கடைநிலத்தீவகம்.

517. ஏற்றார் - எதிர்த்த பகைவர். அகலம் - மார்பு.

518. ஊசி - எழுத்தாணி; 'பொன்னேலை செம்பொனாசியா வெழுதி' (சீவக. 369) என்றார் பிறரும்.

520. பலைபோன்ற தோற்றமும்; கடல்போன்ற ஓசையும், புயல்போன்ற கடாமும், காற்றுப்போன்ற செலவும் உடையதாய் எனக் குறியெதிர்ப்பையாவது, 'அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது' (குறள். 221, பரி. உரை). கூற்றவனுந் யானையிடம் குறியெதிர்ப்பைகொள்கையாவது, தான் காத்திற் பகைவீரருடைய ஆயுளைப்போக்கிய உதவிக்குக் கைம் மாறாக அவ்வியானையாலும் தனகாரியத்தை நடத்திக்கொடலாய்.

521. மாறன்களிலு, புகைமன்னாது கையுடன்கூடிய ஒரு துண்டம் தன் துதிக்கையிடமாகவும், அவர் முடித்தலை கோட்டிணிதமாகவும் கொண்டு சினமாறிப் பொய்கைநீராடிச் செல்லும் என்க. [பி. நீராட்டி.—தி. நீராடி].

522. களப்பாளன் என்பான் 1002—4-ம் பாடல்களிற் கூறப்படும் அசீ சுதகளப்பாளன்போலும். கொடி-காகம். விடாதுபற்றுதற்பொருளில் மும் முறை அடுக்கியது.

523. பொன்னேடை—பொன்னுலியன்ற நெற்றிப்பட்டம்.

525. வீரனொருவன்கூற்று. இருகையுடையாற்கு ஒருகையுடையது மாறன்மையின, அதனை எறிய நாணினை என்க.

528. மழை மாலுந் தடக்கை—மழையோ என்று மயங்கற்குரிய கொடையாற்பெரிய கை.

529. நோசிஸ்ரார்—எதிர்த்துநின்ற பகைவர். அவரது யானைப் புரைசையை (கழுத்திடுகயிற்றை)த் தொடும்படி எழும்பி, முடிகளை உதைத்த மாவின் குளம்பு, உரைகற்போன்றன என்க.

530. இது முதனிலக் குணத்தீவகத்துக்குமேற்கோள். 'சேந்தன' என்ற பண்படியாகப் பிறந்த சொல் மூன்னின்று கண், நிசை, அம்பு, மிசை, புள் என்பவற்றோடும் இயைந்து எல்லாவாக்கியங்கட்கும் உபகாரமாயினமை காண்க.

532. இது போர்த்தொழிலாத முன்னிலை கூறியவாறு. (3) கேண்மை அரண்பாலுள்ள பற்று. (4) அழுநதுபடுதல்—அழுந்நம் உண்டாதல். (5) நீர்ப்பெயல்—மழைமீழ்ச்சி. (10) தட்குதல்—தறித்தல். (12) சுட்டிய பெயரை—குறிப்பிட்ட வீரரை. (14) சிலைப்பு—ஒலி. (28) குட்டிய—குட்டுதற்கு.

533. இதுவும் அடுத்தசெய்யுளும் (534) பாரதப்பாட்டுக்கள். ஒடாப் படையாண்மையாவது, எதிர்த்துவந் தார்ப்படையைத் தாங்கிநிற்கல், மாநாக

முன்னுயர்த்தான்—தூரியோதனன், அவன் சேனை எதிர்வருமதினை எனவும், அச்சேனை அருகணையாவண்ணம் எனவும் கூட்டிக், வென்றுவரு கணையான் மகன்—அருச்சுனன்புத்திரானு அபிமன்னு, [பி. வருகணையாற்.—தி. வரு கணையான்].

534. இதனைப் 'படையறுத்துப் பாழிகொள்ளும் ஏமம்' என்பர் நோல் காப்பியனார். 'கைப்படையைப் போகக் கெய்யாற் போர்செய்யும் மயக்கம்' என்பது சூதன்பொருள். தன் தண்டாயுதத்தை அடித்து இறுத்தமையால் மாமனான சகுனியைத் தழுவிப்பிடித்துக்கொண்டு வீமன் போர்புரிந்ததை, அரசர் கண்டார்த்தார் என்க. பாய்ந்திற்ற ஏறியின்கொம்பு வீமனது ஒடிந்த தண்டிற்கும் கொல்லேற்றைத் தழுவிப்பிடித்தல் அவன் சகுனியைப் புல்லிப் போர்மலைந்ததற்கும் உவமைகள். ஏறு ஆடல் ஆயர்—ஏறுகோடல்விழவைக் கண்டுமகிழும் ஆயர். [பி போர்மலைந்.—தி. போர்மலைந்த] 'பாய்ந்தழிந்த' என்றும் பாடம்.

535. ஏறுண்ணுதல்—தாக்கப்படுதல். மீட்டு—விலக்கி.

537. உழிநுருப்புறத்துத் தும்பையாய் வெட்டுண்டயாக்கை இருநிலந் தீண்டாவகை எழுந்துஎன்றிடுதற்கு இதனை மேற்கோள்காட்டினா நகீசினுக்கீ கினியர்.

538. "ஒருவற்குப் பல்படை உடைதலின் மற்றவன் ஒள்வாள் வீசிய நூழில்" என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நகீசினுக்கீகினியர். அறத்திற்பிறழக் குறைத்தடுக்கி என்க. குறைத்து அடுக்குதல் - கொன்று குவித்தல்; ஆவது நூழிலாட்டு என்று.

539. போன உயிர்போல உடல் தோன்றாது சிதைவுற்ற வீரனது முன் வைத்தவாய்ப் பின் வாங்காதகால்கள் அரமனளிர் மங்கலத்தின்பொருட்டு ஆங்காங்கு வைத்த மரவடிகன்போன்றன என்க. மரவடி—மாக்கால்; பாதுகை எனினுமாம்.

540. நீரட்டை இருதுண்டுகளாக அற்றவழியும், அத்துண்டங்கள் உணர்ந்துசெல்லுமாறுபோல, தலை அற்றுழியும் உடம்பாடுதலின் 'அட்டையாடுதல்' என்பது பெயராயிற்று என்பர், நகீசினுக்கீகினியர். வடுகு கன்னடங்களில் முறையே 'அட்ட' 'அட்டெ' என்பன, உடற்குறைக்குப் பெயர்களாதலின், அவற்று ளொன்று நிகைச்செல்லாய்த் தமிழில் வந்து வெட்டுண்ட உடற் குறையை உணர்த்திற்றென்றனுமாம். வேந்து—பகைவேந்தன்.

541. இருவரும் தபுநிலை—எயிலின் அகத்தும் புறத்தும் நின்ற வேந்த ரிருவரும் பொருதுவீற்ற நிலைமை. ஒளிவாய்ந்த சந்திராகுரியர்கள் பகல்வாய்

ஒன்றிவந்து ஒளிமழுங்கியவாறுபோல, எயிலின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள வேந்தரிருவரும் எதிர்பொருது பட்டனர்; அறத்துறையாகக்கொண்டு எயில் கைக்கோடலை விரும்பிய அன்றோர் மறத்துறை கொடியது. எ-று. அறத்துறை — யுத்ததர்மம்.

542. இதனைக் ‘களிற்றொடுபட்ட வேந்தனை அட்டவேந்தன்வாளோர் ஆடும் அமலை’ என்பர் தோல்காப்பியனார். களிற்றொடும் பட்ட வேந்தனைக் கொன்றவேந்தன்படையாளர் வியந்து பட்டோனைச் சூழ்ந்து நின்று ஆடுந் திரட்சி” என்பது இதன் பொருள் (நச், உரை). அடிதோய்ந்தமண் - பட்ட வேந்தனது அடிக்கீழுள்ள மண். 760-ஆம் பாடலாகிய பாரதவகவலும் இத்துறைப்பாற்படும். அமலுதல் - நெருங்குதலாதலின் அமலை யென்பது திரட்சிப் பொருளதாயிற்று என்பர் (நச்சி.)

543. இத்துறையை “ஒருவ னொருவனை யுடைபடை புக்குக், கூழை தாங்கிய எருமையும்” என்பர் தோல்காப்பியனார். “தனது உடைந்க படைக் கண்ணே ஒருபடைத்தலைவன் சென்று நின்று அங்ஙனங்கெடுத்த மாற்றுவேந்தன் படைத்தலைவனை அவன் எதிர்கொண்டுநின்று பின்னணியோடே தாங்கின கடாப்போலச் சிறக்கணித்துநிற்கும் நிலைமை” என்பது நச்சிஐக்கீனியர் உரை. எருமைமறமாவது “முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப் பின்னே சினத்தைக்கடவி ஒருவீரன் நின்றநிலை” என்பது ஐயனாரீதுஐக்கீனியர் உரை. சிறக்கணித்தல்-கண்ணே ஒருபக்கமாகச் சுருங்கிப்பார்த்தல் (குறள், 1095). இடையே அவ்வீரன் வருங்கால், மற்று அவனெதிர்வருவார் யார்? என்க.

544. கூதிர்ப்பாசறை வேணிற்பாசறை என இரண்டாம். கூதிரவேணில் கட்டுரிய பாசறையாவது, தண்மைக்கும் வெண்மைக்குந் தலைமைபெற்ற அக் காலங்களில், அரசன் போகத்திற்பற்றற்று வேற்றுப்புலத்துப் போந்திருத்தல் என்பர் நச்சிஐக்கீனியர். “கூற்றனையான் வியன்கட்டீர்க் கூதிரவான் றுளி வழங்க, ஆற்றமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ னனிதுறந்தன்று” (பு, வெ, 8, 15) எனக் காண்க. மூல்கைசால் சுற்று—இருத்தலொழுக்கம் அமைந்த சுற்று. பாசறையில் தங்கிய வேந்தனிடம் காமன் தன்செயல்புரியும் வலியின்றி அடைந்த தோல்வியளவும், இல்லிடத்துத் தனிநிலையிலுள்ள அவன் தேவியிடம் அவன் தன் ஆற்றல்காட்டிப் பெற்ற வெற்றியளவும் ஒத்தன என்க; என்றது பிரிவாற்றாமைமையால் உட்கூடாகும் வகுத்தம் தலைகீழிடத்தகீழிப் பாசறையினுள்ள தலைவனிடமில்லை என்று வினைவயின்புறங்கொடுநிற்கும் தலைவன்பெருமை உணர்த்தியவாறு. “ஐங்கணைதோற்ற வளவு” என்பது நேர்பாடம்போலும்.

545. அவிப்பலியாவது “வெள்வா எமருட் செஞ்சோ நல்லது, உள்ளாமைந்த்ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று” எனக் காண்க (பு, வெ, 8, 30). குருதிப்

பலி என்றும் இதனைக் கூறுவர் (சிலப். 12, பக். 331). புறப்பொருள் வேண்பாமாலை உரையாளர் 'ஆவிப்பலி' என்பது 'அவிப்பலி' எனக்குறுகியது என்றார். வீரர் அவிப்பலிகொடுத்தற்சிறப்பைச், சிலப்பதிகாரம் இந்திரவிழ ளுரெடுத்தகாதையுள் (அ.டி. 76—88) அடியார்கீதுநல்லாரீ விரித்துக்கூறு மாற்றான் உணர்க. வாளின்வாயாற் சாய்ப்ப என்க. தீண்டாத-பகைவர் கருவியால் தீண்டுதல்பெறாத. காளை, தாளின்வாயத் தலைவீழ்த்தான்; பெரு வீரனாக இனிப்பிமக்குமவற்குக் கொற்றவை நாளையே தன் கைச்சிலையை உதவு வன்; துதினை யாம் காணும் பாக்கியமில்லேம் என்க.

546. களவேள்வியாவது, “அதிதிற லணங்கார, விதிதிறலான் களம் வேட்டன்று” (பு. வெ. 8, 6) என்ப. [அணங்கு ஆர-பேய்கள் வயிரா உண்ண] கொற்றவை கூழ் அளிப்ப எனவும், அக்கழுண்ட பேய்கள் போர்ப் பரிசிலைக்கண் டெவ்வானவாய்க் குரவைக்கூத்துக்கொண்டு ஆடின எனவும் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. [பி. கூழ்க் கொற்றவை.—தி. கூழ்கொற்றவை]

547. கீழா—சிறைத்து. வாங்குதல்—வெளிவா இழுத்தல். பூழியன்.—சோன்.

548. தலைவெள்ளோட்டி—வெள்ளிய தலையோடாகிய அகவில்.

549. ஏனைய பெண்டிர்—பகைவர் மகளிர். அவரெல்லாம் தத்தங் கணவ ருடன் தீப்பாய்ந்து உயிர்நீக்குஞ் செயலைக் கண்டு வருகி கண்புகைக்கலாணன்; அங்ஙனமே, பகைவர்பிழகன் தம் ஆண்களை இழந்து புலம்பியசெயலைக் கண்டு அவன்யானைகள் கண்புகைத்தன என்று.

550. புருவமுரிவு சினத்தால் உண்டான புருவவளைவு. சேட்கு அணித் தாய்-சேனோடு அணித்துமாக; நான் காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண்வந்தது (குறள். 1214).

551. கொல்லியம்பொருப்பன் என்றது, ஈண்டுச் சோழனை. பின் னிரண்டடிசுட்டும்,—‘வல்லியொடுசுடிய அழகிய தாமரைப்பொய்கைகளாக உள்ளவை, புலிகளையும் தாவுகின்ற மறைகளையும் உடைய காடுகள் ஆயின’ என்று பொருள்கொள்க.

552. யானையின்கண்ணுக்கு நேராகத் தன் வேலை ஒச்சி அதனை வீழ்த்து அசுனையே அணையாகக்கொண்டு தானும் வீழ்த்திறத்த, கண்படுத்தல்—இறத்தல். தேற்றான்போறலாவது “உடன்று மேல்வந்த வம்ப மள்ளரை, வியந்தன்று மிழிப்பன்று மிலனை யவரை.....கவிழ்த்து சிலஞ்சேர வட்டசை, மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மகனினு மிலனே” என்றவாறு (புறம். 77), தன்வெற்றியை அறியாங்கீபோற் செருக்கின்றி உதாசீனஞ்நின்றல்.

விசேடக்குறிப்பு.

நிசுக

553. பகைவர்மகளிர் வெற்றிவேந்தன்கழலடைந்து, தம் இளஞ்சிறுவனை முன்னிறுத்தி அவன்பின் நின்றனொண்டு, அழலாயினர்; அப்போது மாறன் (பாண்டியன்), அவர் கண்பொழிபுனைத் தீர்க்க உதவும் மருந்து அவர் நாட்டினை அளித்தல் என்பர் எ-று. அழலிலேவேல் காய்த்துதல்—வேல்போலும் தம் கண்களை அழுது சிவப்பித்தல்.

554. மன்னர், அண்மைவிளி. தும் நெடுமதிலிற் சேரனது விற்கொடியை ஏற்றுமின்; வாறோரும் விசும்பில் அவன்வில்லை எழுதிவாழ்தலை அறிமின் என்க. வானவனாதலின், வாறோர் அவன் வில்லெழுதலாயினர் என்பது குறிப்பு.

555. தென்னவன் ஆணையால் பூமி மிதியாப்பொருள் இமையார் அடியே என்க. இந்திரனை வளையால் எறிந்து வென்றிகொண்ட பாண்டியனான துறக்கத் துண்டாவதல்லது, அத்துறக்கத்தார் இங்கு அடிவைக்கவும் இவன் இடங்கொடுத்திலன் என்றவாறு.

556. இறையோ—அரசேயோ! திறைகொள்—திறைகொள்க.

557. நின்றீமின்—திறையிறுத்தலைத் தவிர்ப்பின். செவ்வி-உடம்பின்செவ்வை. 'பெருந்தரை மாந்தையார் கோ' என்பது புறத்திரட்டிற் கண்ட பாடம்.

558. வாய்மைவாழ்நர் - தத்துவஞானியர்: அவர் தம்முள் முதிர்ந்த அறிவாளர்! என்க. நீயே தனித்தோன்றல்: நின் உறைபதி ஏகாந்தமானதோர் இடம்: அவ்விடத்து உதித்த நின் ஞானம் முதன்மைபெற்றது: தொன்றுபட்ட மூலகைக்காலமும் நின்னொடு வேறுபட்டனவல்ல என்க; நின் உணர்வில் மூன்றுகாலமும் தங்கும்: அவை நின்னொடு வேறுகா எனினும் ஆம். இதனால் 'மறுவில் செய்தி மூலகைக் காலமும், நெறியி னாற்றிய வறிவன் தேயம்' கூறப்பட்டவாறு காண்க. [பி. தொன்னெறி மரபினு.—தி. தொன்னெறி மரபினு.]

560. அன்னை - அத்தன்மையுடையாய். நேரார் - பகைவர்.

561. இதுவும் அடுத்த வெண்பாவும் சிலேடித்தவற்றை நியமித்துச் சொன்னமையால் நியமச்சிலேடையாம் என்பர். 'இறைவனீ காத்தளிக்கும் எல்லை' என்பது இடைநிலைவினக்கு. புன்னுக்குச் சிறை பட்சம்; புனலுக்குச் சிறை அண்ண. மாளிகைக்குக் கொடி, பதாகை; காவிற்குக் கொடி, இலகை சிறைபடுதலும் கொடியனவும் இவையன்றி நின்னாட்டெல்லையுன் வேறில்லை என்பது குறிப்பு.

562. வெண்ணீர்மை = வெண்ணை, வெளிற்றறிவு. கண்ணீர்மை சோர்வ-கட்குடிக்குந் தன்மையாற் சோர்வன, கன் நீர் சோர்வன. இரங்குதல் = புலம்பல், இசைத்தல், 'வெறியவாய்' எனவும், 'மென்தோலு பாழே' எனவும் பாடும்.

563. இது பாரதப்பாடல்போலும். “மலையகழ்க்குவனே கடனூர்க் குவனே, வான்வீழ்க்குவனே வளிமாற்றுவனே” என்பது (பட்டினப், 271-3) இங்கு ஒப்பிடற்பாலது.

564. அசைத்தல் - அரைக்கண் உடுத்தல். அம்பலஞ்சீத்தல் - தேவ கோட்டத்தை அலகிட்டு விளக்குதல். சிறைபிடித்த அரசனாரும் அவர்மனைவிய ரையும் இத்தொழிலில் நியமித்தல் மரபு(பட்டினப், 246-49). இடுவார் முன் மலர்தல் - கொடுப்பார்முன் ஏற்கக் கைவிரிதல்.

565. கண்படைநிலையாவது, “அரசரும் அரசர்போல்வாரும் அவைக் கண் நெடிதுவைவியவழி மருத்துவரும் அமைச்சருமுதலியோர் அவர்க்குக் கண் டியில்கோடலைக்கருதிக் கூறுவதாம்”. உயிர்ப்பிடம் - மூச்சுவிடுதற்கிடமும், களிறு சுவர் முயற்சியின் - யானைபிடிப்பார் இரவும்பகலும் கொள்ளும் முயற்சி போல; ‘நின்னிடம் யானைப்பரிசுபெறும் முயற்சியால்’ எனவும் ஒரு பொருள் படுதல் காண்க. வறிது - சிறிது. மா - வியங்கோளசைநிலை.

566. இது நாழிகைவட்டில்கொண்டு சென்றநாழிகையறிந்து அரசற்கு உணர்த்தும் நாழிகைக்கணக்கர் கூற்று. மூன்றியாமமும் மூன்றுநாழிகையும் இப்போதாயின என்பது பின்னடிகளின் பொருள். அமைச்சருடன் சூழ்கின்ற நிலையில் இரவு பெரிதுங்கழிய அவர்க்குச் சென்றநாழிகையை உணர்த்தி, இது காமன்கிரியுங் காலமாதலால் நீ போகமனுபவித்தற்குரியது என்று குறிப்பித்த வாறு.

567. நாண்மங்கலமாவது, “அறந்தருசெங்கோ லருள்வெய்யோன், பிறந்தநாட் சிறப்புரைத்தன்று” (பு. வெ. 9, 24) என்பதாம். அரசன் நாடோ றுந் தான் கைக்கொள்ளுகின்ற சிறைசெய்தல், செருச்செய்தல், கொலைபுரிதல் முதலிய செறுதற்றொழில்களை இந்நாளிற் கைவிட்டு, மங்கலவண்ணமாகிய வெள்ளணியணிந்து எல்லாவுயிர்க்கண்ணும் அருளேனிகழ்த்தலின், இதனை வேள்ளணி என்பர். ஏமாரும் - இன்பம் அடைமின்; ஏமம் ஆர்தல் - ஏமார் தல் என நின்றது. மன்னீர் = மன்னர்காள்! ஏம முரசு-உலகிற்குக் காவலாகும் முரசு. ஆம் ஆறு = இந்நான் மங்கலமாம்படி. இப்பாட்டு இழிகுலத்தோன் பறைசாற்றினமை கூறியது என்பர் நச்சி னுக்கினியர்.

568. பண்வீடுமின் - பூட்டுதலைத் தவிர்ப்பின்.

569. கின்ளி - கோச்செங்கட்சோழன். இவன் முற்பிறவியிற் சிலந்தி யாகப்பிறந்து திருவானைக்காச் சிவபிரானைத் தன் வாயினூலாற் பந்தரிழைத்துப் பூசித்த சிறப்பாற் பேராசனாகப்பிறந்தவன் என்பதனை—“சிலந்தியு மானைக் தூவிற் நிருநிழற்பந்தர் செய்து, உலந்தவ ணிறந்த போதே கோச்செங்க ணனு

மாகக், கலந்தரீர்க் காவிரிகுழ் சோனாட்டுச் சோழர் தங்கள், குலந்தனிற் பிறப்பித் திட்டார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே” என்ற அப்பரீதேவாரம் (குறுக்கைவீரட், 4) முதலியவற்றால் அறிக. இப்பாட்டால், இரோவதி செங்கணனது பிறந்த நாள் என்பது தெரியலாகும்.

570. முன்பு பொய்கையாராற் களவழிபாடிச் சிறைநீக்கப்பட்ட அர சன் ஒருவனே; இன்று வென்னணிகாளால் அது நீங்கப்பெற்றவேந்தர் பலர் என்பது கருத்து. போந்ததாமோ என்பது போந்தாமோ எனக் குறுகியின்றது. கொலைச்சிறைதீரந்த வேந்துக்குழாம், ஒருவனாற்போந்ததாமோ என்க.

571. மண்ணுமங்கலமாவது, வெற்றிவேந்தன் முடிபுனைந்து ஆடும் நீராட்டிமங்கலமாம். “எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவெனெய்தி, மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று” என்பர் ஐயனாரீதனார் (பு. வெ. 3, 56). அளி முடியாக் கண் குடையான்—அருள்புரிதற்கண் முடிவுடையவல்லாத கண்களையும் குடையையும் உடைய வேந்தன்; கண்களாலும் வெண்கொற்றக்குடையாலும் அளவிறந்த அருளை உலகிற்குப் புரிபவன் என்றபடி. ஆகுதி நாள் - ஓமம்வளர்த் துச்செய்யப்படும் முடிசூட்டுமங்கலநாள்.

572. வாண்மங்கலமாவது, வான்வென்றியாற் பசிப்பிணிதீர்ந்த பேய்க் கணமும் பிறரும் அவ்வாறான வாழ்த்துவதாம். கூளி - பேய். குருதிநீராட்டிக் காளியின்பசிதீர்த்து நாமுமுண்ட நிணத்தின்பொருட்டு, வான்பாடிக் கூத்தாட வம்மின் என்க.

573. அரசெறிந்த புலவநாற்றம் ஒருபக்கமும் அவ்வென்றி குறித்த மங்கலத்தில் அணிந்த சாந்துநாற்றம் ஒருபக்கமும் உண்மையால், வண்டு ஆடிதற்கும் நரி கொண்டாடுதற்கும் அவ்வான் உரியதாயிற்று என்க.

574. குடைமங்கலமாவது, “நாற்றிசையும் புகழ்பெருக, வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று” (பு. வெ. 9, 34). இதனைக் குடைநிழன்மரபு என்பர் நோல்காப்பியனார், மந்தரம் - மேரு; இங்ஙனம் கூறல் பழையவழக்கு (சீலப். 17, பாம்புகயிறு, அடியாரீகீதநல்லாருரை). ஓலை - குடைமேல் வேயும் தாழை முதலியவற்றின் மடல். திலகம் - மேலிடத்துள்ளது; அஃ தாவது ஈண்டிக் குடைமேற் குமிழாம். “திலகவெண்குடை” (183) ‘திலகமுக் குடைச் செல்வன்’ (3001) என்றார் திருத்தக்கதேவரும் (சீவக).

575. அறநீர்மை தாங்குதல் - வெண்ணிறமும் தட்பமும் கோடல். வானபுறத்தின் தன்மைபோல் முற்றுங் கவிக்கும் என்க. பிறரொவ்வாக் கோவேந்தன் என இயையும்.

576. ஆரம் - ஆத்தி. சோழனது குடையின் தண்மையிலே வெம்மை யேற்றிச் சொல்லப்பட்டமையின் இது குணவவறுதிக்கு மேற்கோள். தண்மை நிழற்று - குளிரந்தநிழலையுடையது. வெம்மை நிழற்று - வெய்யதன்மையை யுடையது.

577. இதனைக் 'கபில கண்ணிய வேள்விலை' என்பர் தொல்காப்பிய னார். 'சேதாவினைக் கொடுக்கக்கருகிய கொடை' என்பது நச்சினர்க்கினியம். பொற்கோடு - அழகிய கொம்பு. பொன்னிறைந்த கோடும் பொற்குளம்பும் கண்டும் உடையவாக ஆனிரையை அளித்து என்க. இன்மகிழான் - முகத் தான் இனிமையும் அகத்தான் மகிழ்வுமாய். சென்னி வேள்வியில் அளித்த ஆக்கொடையால் பூலோகம் கோலோகம்போலவும், அவ்வானிரையினின் றெழுந்த தூளிபோர்த்தலால், கோலோகம் பூலோகம்போலவும் மாறலாயின என்க.

578. இதனை 'வேலின் ஒக்கிய விளக்குநிலை' என்பர் தொல்காப்பியனார். மை - திரியிற்பற்றுங்கரி. தீபிகை - விளக்கு. அவ்விளக்கு, அரசன், மனையுள் விளங்கும்படி. போர்முனையுள் அரசன் வேல்வளையினார் தான் கோடாது, கோலா லும் கொழுந்து கோடாது என்க. கோல் - தூண்டுகோல்.

579. வாயினிலை எனினும் கடைநிலை எனினும் ஒக்கும். அஃதாவது, சான்றோர், சேணிடைவருதலாற் பிறந்த வருத்தந்தீர வாயில்காக்கின்மறவனுக்கு 'எம் வரவினை இசை' என அவர் கோயில்வாயிலின் நிற்றலாம். வேறுபட்ட சூரத்திடத்தும் வேந்தரிடத்தும் அமைந்த வெம்மையை மாற்றிக்கொள்ளவிரும்பி யாம் வந்தேம் என்க: அருவழிகளைக் கடந்துவந்த வருத்தந்தீரவும், வேற்றுவேந் தர்கொண்ட வன்கண்மை தீரவும் வேண்டியது எம் வரவு என்று. வன்கண்மை- தமக்கு ஈந்தருளாமை. அவ்வேந்தர் தம்முட்கொண்ட பகைமைதீரச் சந் தின்பொருட்டித் தம் வரவு எனினும் ஆம், இறைமகன்-அரசன்.

580. செவியறிவுறா ஆவது, "பெருக்க மின்றிப் பெரியோர் நடுவண் அடங்கிவாழ்தல் கடப்பாடு எனக்கூறிச் செவிக்கு அறிவுறுத்தவது" (தொல், செய். 114). "ஒவுதலை ஒருஉதல், ஒருஉ எனக் கூறுமாறுபோல, உறு வும் உறுஉதல், உறுஉ எனக் கூறப்படும்" என்பர் நச்சினர்க்கினியர். (1) முருங்க-அழிய. (2) கோட்டந்த - அகப்படுத்து. (4) பாடுபுக்கு ஆற்றி - ஊக்கத்தைமேற்கொண்டு ஆற்றல்விளைத்து. (5) களம்வேட்டல் - களவேள்வி செய்தல். களவேள்வியின்வரலாற்றை 546-ம்பாடற்குறிப்பிற் காண்க. (3,5) தலையாலங்காணத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்மரபின் உள்ளாய்! இச்செழியன்வரலாறு புறப்பாடல் அகப்பாடல் பலவற்றால் அறிந்தது. (10) மழவர் - வீரர். அவராத் போர்முதலியவற்றிற் கொள்ளையிடப்படும் நிதி

யீட்டத்தைக்காட்டும் அமைச்சர் என்க. (12) அடைத்த - நினக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட, ஆறு - நீதி. (13, 14) பொன் முதலிய பெரும்பொருளாசையால், பிறர் பெருமிடாவிற் புதைத்துவைத்த நிதியமுள்ளவிடர் தேடிச்சென்று அதனைத் தோண்டிக்கொள்ளற்க. பொருளாசையால், பிறர் சோறடுகுழிசி வறிதாரும்படி அடியோடு கவரற்க எனினும் ஆம். (15) மறப்புறமாக, - காவல் வீரரைக்கொண்டு. மறம் - வீரர்; 'காப்பு மறம்' என்ப (பதிற்று. பதிகம்). (16) அறப்புறம் - ஆதலாசை தேவகோட்டமுதலாயின. (17) அவையார் - தருமாசனத்தார்; அவரது ஒருபாற கோடிய நாவைத் திருத்தக; 'மாயங்கொல் போற்றி' (சீவக. 1720) என்புழிப்போலத் 'திருத்தி' என்பது ஈண்டு வியங்கோள். (22) அற்றம் - குடிகட்குற்ற குறை. (23) ந்யாது - விலகாமல். (25) துஞ்சுதல் - தங்குதல்; 'அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே' (புறம் 20) என்புழிப்போல.

581. இருமூன்றில் ஒன்று - அரசர்க்குரிய ஆறில் ஒருபகுதி.

582. புறநிலைவாழ்த்தாவது, "தெய்வவழிபாடு உடைத்தாயினும் மக்கள் கண்ணதேயாகித் தோன்றும் பாட்டுடைத்தலைவன் முன்னிலையாகத் தெய்வம் பார்க்கையாக வாழ்த்தும் வாழ்த்து" எனப் நச்சிஹர்க்கினியர். இடை போழ்ந்து - இடையே தாக்குதலால்; போழ் முல்லைமுகை முன்றில் விரியும் என்க.

583. இருநெறி - கலத்தினுங் காலினுஞ் சென்று பொருளீட்டும் வழி. கூலம் - தானியம்; இஃது எண்வகையாகவும் பதினெண்வகையாகவும் கூறப்படும் (சீலப்).

584. பரிசில்கடாநிலையாவது, "பரிசிலரை நீங்குதலமையாது நெடிது கொண்டொழுகிய தலைவற்குப் பரிசில்வேட்டோன் தன்கடும்பினது இடம்பை முதலியன கூறித் தான் குறித்த பொருண்மையினச் செலுத்திக் கடாவுமுறை" எனப் (தொல் புறத். 36) திறலராய்(5) உயரிய(6) ஒன்றார்(7) எனவும், அவர் எயில்(8) முருக்கி(9) எனவும் இயையும். (10) ஓவம்-ஓவியம். (11) கோவம்-இந்திரகோபம். (16) ஒன்றாற்புதின் - பகைவர்வலிகளைத் தன்வலியாக்கின. (22) புகழ்கொள்வன் என்றும். (23) எனக்கு ஈவன் என்றும் நோக்கி, வீடுமதி என இயைக்க. (23) [பி. எனக்கெவனென்ன, - தி. எனக்கீவனென.]

585. இது, நேர்ந்து மூவசைச்சீர் பதினாறுள்ளும் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கு மொழிய ஒழிந்த பன்னிரண்டு வஞ்சியுரிச்சீரும் முறையேவந்ததற்கு மேற்கோள். (1) கோடு - மலைச்சிகரம். கோட்டால (-கிளையால்) விசும்பு தோய்ந்து (2) ஒங்கும் காம்பு (-மூங்கில்) (3) என்க. (6) கோடு - நீர்க்கரை. பார்து(1) தோய்ந்து(2), பாய்ந்து(4), கரைகொன்று (5), ஊரும் காவிரி(7) என்க. (10) கடும்பு - சுற்றம்.

586. இயன்மொழியாவது, தலைவனெதிர்சென்று அவன்செய்தியே யன்றி அவன்குலத்தோர்க் கியல்பான செய்தியும் அவன்மேலேற்றிப் புகழ்தல். இப்பாட்டு வேற்றுமையுருவகம் ; அரசன்கரத்தினை முகிலாக உருவகஞ்செய்த வாகும், அவ்விரண்டற்கும் பருவத்தால் வேற்றுமைகூறியவாகும், அதனாற் கரமாகிய முகிற்கு உயர்வுதோன்றியவாகுங் காண்க.

587. துலையேறினான் - சிபி. 'படைவீர மோவவன் பண்பு' என்றும் பாடம். 743-ஆம் செய்யுளும் இதுவே.

588. தன் நேர்பு ஒழியும் தரு-தனக்கிணையற்ற கரம். நாடனது தரு என்க.

589. உடனிலைக்கூட்டம் என்னும் அணிக்கு மேற்கோள். மானவேளும் என உம்மை தொக்கது.

590. மைந்தனைக் கடப்பம்பூக்கொண்டு வத்ததலும், வேன்மாறனை இன்றமிழாற் பாடுதலும் பயனொத்தன என்பது கருத்து. பாடும் பாட்டு என்பதற்கு உவமைக்கேற்பப் பாட்டுப்பாடுதல் எனப் பொருள்கொள்க.

591. அருச்சுனன் கண்ணபிரானுடன் நிகழ்த்திய கயிலாயயாத்திரையிடைபிறர் கண்ணனைச் சிவஞ்சுப்பாவித்து அருச்சுனன் கண்ணன்முடிமேல் அருச்சித்த பூக்கள் சிவபிரானைத் தரிசித்தபோது அவன் அடியிற் காணப்பட்டன என்பது இதன் முன்னிரண்டடியின் பொருள். 'செங்க நெடியான் மேல்', 'ஏற்றன்பால்' என்றராயினும், உவமைக்கேற்ப நெடியான்முடி என்றும் ஏற்றன் அடி யென்றும் கொள்க. ஸ்ரீ சடகோபர் திருவாய்மொழியில் "தீர்த்த னுலகளந்த சேவடிமேற் பூந்தாமஞ், சேர்த்தி யதுவே சிவன்முடிமேற் றுன்கண்டு, பார்த்தன் நெளிந்தெழுந்த பைந்துழா யான்பெருமை, பேர்த்து மொருவரார் பேசக் கிடந்ததே" என்று, கண்ணனடியிலிட்ட பூ சிவபிரான் முடியிலுற்றது என்றும், இக்கதை பிறரொருவரான் மாறாகக் கூறப்பட்டதென்றும் பாடுதல் காண்க. இங்ஙனம் ஆழ்வாரால் 'ஒருவா' என்று குறிப்பிடப்பெற்றவர் முத்தொள்ளாயிரவாசிரியாபோலும்.

592. கூந்தன்மா - கழுத்துமயிருடைய குதிரை ; எனறது அக்குதிரை வடிவுடன் கண்ணனைக் கொல்லப்புகக் கேசி என்னும் அசுரனை. பூந்தொடி - நப்பின்னை. புல்லியஞான்றுகண்ட என்றும் அழியா மறுவை இப்போது யாங்கொளித்தாய் என்க.

593. வானிற்கு, மீனிற்கு என இரண்டாவதன்பொருளில் நான்காவது வந்தன.

595. கனவுதல் - கனவிற்கண்டஞ்சுதல்.

விசேடக்குறிப்பு.

நுகள

596. முனைப்புலத்தே, அதனை முன்பே உடையார்போலப் பகைவேந்து ஊர்முனையிற் புலம்புமுன அவர்க்கு நிரை வீசி எ-று. 'இவ்வாறு தெவ்வர் அடையும் நன்மை நமக்கும் உண்டாக என்று, குறிப்புவகையான் ஒன்று பயப்பா னோக்கி நினைந்துரைத்தது' என்பர் நச்சிஹர்க்கீரியர்.

597. தோல். புறத். 28, பேரா. குடுமிப்பருவம் - இ ள ம் ப ரு வ ம். புறம்பணையான் - மாசாத்தன் ; 'புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்' என்ப; ஊர்ப் புறம்பு அணைந்த இடம் புறம்பணையாயிற்று' (சீலப். 9, 13). புகார்ச் சாத்த னால், கண்ணகிகோழியாகிய தேவந்தி இளமையில் மனைவியாகக்கொள்ளப் பட்டசெய்தி ஈண்டு ஒப்பிடற்பாலது.

598. மேலிட்டு - வியாசமாக்கி. கண்பவி - கண்ணற்கொள்ளும் பலி; ஆவது, இருடிபன்னியரைக் காணும் விருப்பு. 'என்பவித் தாளிவள் யாது' என்பது பேராசிரியருரையிற் கண்ட பாடம்.

599-600. இவ் விரண்டிபாடல்களும், சீகாழியிலும் திருநகரியிலும் சம் பந்தர், திருமங்கையார் இருவர் திருமேனிகளும் முறையே கொண்டருளிய திரு வீதிப்புறப்பாட்டில், பெண்பாற்கைக்கிளையாக அபியுத்தர் பாடியனபோலும். ஓடியார் மற்ற அடியாரைப் பாடியதாகவழங்குங் கதைக்குப் பழைய பிரமாணம் இன்று.

601. முல்லைக்கதிபன் - திருமால்.

602. போழகைப்பருக இமையாது பார்த்து விழி பெருகினமையின், 'ஒருகுடங்கை யாயின கண்' என்றார்.

603. தன்மகன்கொண்ட கழிகாதலைத் தடுத்தற்குத் தாய் சதவடைத் தலை 604, 608-ம் பாடல்களானும் அறிசு. குடுமி - இருமுனைகளாலும் நின் றாடுங் கதவுக்கூர். " திருகுங் குடுமி விடிவளவுந் தேயுங் கவாடம் " என்றார் பிறரும் (கலிங். பாணி. கடைதிறப்பு.), குடுமிக்கதவு என்பது வழக்கு.

604. அடைபட்ட கதவொன்றின் துளைவுழியாகப் பவனிக்கண் அரசனைக் கண்டு மகள் உயிர்தரித்தமையின், அத்துளையை அமைத்த உபகாரியை (தச் சனை)ப் பின்னடிகள் புகழ்ந்தவாறு. சாப்புள், யாப்புள் என விரிக்க.

605. மார்பினையும் வேலினையுமுடைய கோவே என்க. மாந்தை - சேரர் தலைநகரன் ஒன்று.

606. மாமை-ஒளியுடன்கூடிய மேனிநிறம்; 'மாமைநிழற்றலின்' (சீவக. 1325) என்ப. பசப்பு - பிரிவாற்றாமையான் மகளிர்க்கு வருவதோர் நிறவேறு பாடு (குறள். 119, அதி. அவ.) " மாமைபுங்கவினு நொய்திற் போக்கினாள்...

பொன்னிறப் பசலை மூழ்கிற்று” என்றார் பிறரும் (சீவக. 1291). இழந்த மேனிரிறத்துக்குப் பிரதியாக என்மேனியிலுற்ற பசப்புப் பொன்னூறியன்னது ஆகலின் அஃது அவ்விழந்ததின்னும் பழுதுடையதன்று என்பது கருத்து.

607. போரிற் புகலும் - போர்பெறுதற்கண் விருப்பஞ்செய்யும்; ‘போ ரொளிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்’ என்ப (புறந். 31). கோக் கோதைக்கு-கோச் சோனை அடைதற்கு; கோதைமார்பிற் கோதைக்கு எனினு மாம். நெஞ்சம் தன்னை அழன்மெரித்தலால் அதனைத் தணித்தற்கு நீரு நிழலும்போன்ற அருள் வேண்டி ஊராரிடம் ஒலமிட்டனள் என்க.

609. நாகம் - புன்னை. மாந்தை கடற்பட்டினமாதலின் ‘நன்னாக நின்ற லரும்’ என்றார்; ‘புன்னையரும்பும் புகார்’ என்ப (பெருந்தொ. 597). நன்னாடன் சேரன் என்னும் பொருட்டு.

610. காணியசென்ற யான், நாணிக் கதவடைத்தேனாயினும் நெஞ்சம் நல்கூர்ந்தார்போல உழலும் என்று.

611. “ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து, கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி” தமிழ் நா. 168.) என்ப.

612. ‘வருக குடநாடன் வஞ்சிக் கோமான்’ என்றது, பிரிவாற்றாது பெரிதும்வருந்திய மகனது செயலறவுநோக்கிப் பிறர் அஞ்சிக்கூறியது. அரு கலர் - அயலார்; [அருகல்-அயல்; ‘அவனென் னருகலிலானே’ எனக் காண்க. (தீருவாய். 1, 9, 2)].

613. செல்லுநெறி - பவனிபோம் வீதி. இவன் இவன் என்பன காத லுற்ற மகளிர்கூற்று.

614. காராடு - வெள்ளாடு. களனிழைத்தல் - வெறியாட்டயர்வித்தல். நெஞ்சினைக் களமாகக்கொண்ட.

615. மாக்கடுங்கோ - சேரன்பெயர். கடுங்கோவேயாயினும், குறையுற் றார் அவனிடம் குறைகூறிக்கொள்வது உலகியல் என்று. மகளிர்நெற்றிக்குத் திலகம் அணிதல் “பவள வாணுத நிலக மிழப்ப” என்பதனாலும் அறியப்படும். (சீலப். 4, 54).

616. வஞ்சியான் வஞ்சியான் - கருவூரரசனான சேரன் வஞ்சித்தல் செய் யான். கடைவேலை - கடையுங்கால். வேலை - கடல். வளை - சங்கு. அன்னம் - நிராமகள்.

617. உடைபுறம் - தோற்றோடிய கனம்.
618. சதவு திறந்திடுமின் என்க. பூட்டுவிற் பொருள்சொட்கு மேற்கோன்.
619. பிடி அண்மைவிளி.
621. தண்டப்படுதல் - அபராதம் விதிக்கப்படுதல். தண்டிதோன்று, கலந்ததோன்று, தண்டப்படுவது பிறிதொன்றாக வளவனது முறையைத் தோழி காண்க எ - று.
623. கண்ணும் காண்கொடா, நாணும் விலக்கும் எ - று. செங்கோல் சென்று வடுப்படுத்தலால்.
624. என் தாளை(-சீலை)யைக் சுவர்ந்தோடும் செயல் அவன் தாளை (-சேனை) அறியக் கிளப்பேன் என்பது நயம்.
626. செந்நின்றவாறு - நேர்வழியின்ற முறையைய. 'சேனி, இரியாமற் செந்நிறீஇ' (திவ். இயற்பா. 1, 47) என்ப.
627. தெற்குண்ட தேரை படுவழிப் படுதல் = 'புறந்தோர் தெங்கிளநீ ருண்ணார் பழிசுமப்பர்' என்ற வழக்காதல்.
628. புறக்கொடுப்பன் = பின்புறங்காட்டல். நாற்சிப்பன் = நாணின் கண் நிற்பேன்.
630. வெண்டேர், கீரால் மாளை மருட்டிஞற்போதும்.
631. நீர்மேலெழுந்த நெருப்பு = அசம்பாவிதம். என்வாய்ச்சொல் பேதையர்க்குப் பொய்ம்மையாம் என்பது கருத்து.
634. இரக்கண்டாய் = யாசிப்பாய்காண். மரத்தென் = மரத்தின்கண், அழுவம் = துக்கமிகுதி; அழுவந்தோன்றத் தோளாம் நெழுமுது என்.
635. இறைக்குடிகள் = இறையிறுக்கும் குடிகள். விழிப்பாத்தல் = சோர்வுநோக்கி இடைப்புகுதல்.
636. பண்டன்று பட்டினங் காப்பு, இனிதான் பட்டினம் காப்பது பட்டினம் என்ற குறிப்புப்பட வழங்குவதோர் தொடை. 'பட்டினம் பட்டினம் பாணிக் க வேண்டா நடமின் பண்டன்று பட்டினங் காப்பே' (திவ். இயற்பா. 5, 2, 2).
637. வரி = அழகு. வம்பு = சச்சு. அழகைப்போல வம்பு போதம் = குதிரை. சங்கும் வரியும் வம்பும் சரியும் என்பது வம்புநிலைப்பாட்டு வகை.

638. வஞ்சியானல்லன். - வஞ்சியாதவனல்லன்; வஞ்சிகருடைய சோனல்லன். தமிழ்நா டைந்து - சேர சோழ பாண்டிய தொண்டை கொங்கு மண்டலங்கள். கோ - சோழன்; பாண்டியனுமாம்.

640. பரிதொழுது கண்பனி சோர்தல் - சோழன் ஏறிச்செல்லும் பரியை நிற்கும்படிவேண்டியும் அது வில்லாமையால் அழுது கண்பனி சோர்தல். கண்ணீர்சிலும்பலாகிய சத்துவத்தை வேறுநெறியிற் புணர்த்தலால் இலேசவணியாய்.

642. மாணவா - மணுகுலவேந்தர். மாண அவராம் நோக்கு - மாண்கள் விருமபும் பரிசு. சிவ (பித்த) ஆதாவு கழியா என்க.

643. முற்பந் துகல் - பிறருடைமையை முற்படக் கவர்தல். அங்ஙனங் கவராதவன் சோழனாதலின், அவன் தன்னைத்தானே முறைசெய்யுமாயின் என் செய்வான் என்று, தன்னைக்குறைத்தான்செய்தியை உட்கொண்டு தலைவி கூறினாள்.

644. அனங்கன், காமன் என்னும் பெயர்மாத்திரையாய்நின்றது. தலம் - கைத்தலம். அதுலன் - ஒப்பிலான். நேரிழைக்காய் - திருமகளை அடைதல் வேண்டி.

646. ஆகா - வேண்டாத பகைமையுள்ள. உலகவேந்தாததலின் திசையானைகளை அடக்கியாளும் பாகன் என்றார்.

647. பின்னாமதி - பிறைச்சந்திரன். கண்டன் - சோழன். மூன்று மதிவரம் பாடும் ஒட்டத்தில், கூத்தரது இப்பாட்டைக் கேட்டு 'ஒட்டா ஒருமதி கேட்டாய்' என்று புகழேந்தி கூறினர் என்பது கதை.

648. கொங்கு ஐ - கொங்கின் அரசன். கரும்பு இறை - காமன். விழி தேவல் அப்பு(சீர்) இறைக்கும் என்க.

649. செருவீற் புகுந்து பகைவரையானைகளைக் கவரும் என்க.

650. தீயேன் என்பது விகாரம். பொன்னோடையையும் யானையையும் அவ்விருவரும் பெற விரும்பினரில்லையாதலின் அவர் கல்வர். திருத்தார் பெற விரும்பிய பான் அது பெருமையின் தீவினையுடையேன் என்றாள்.

651. 'வானவற்றும்' எனத் திருத்திக்கொன்க.

652. நீட்சியும், வேலைப்பாடும் அமைந்த தாமம்; வார்த்து அழகிய தாமம் எனினுமாம். ஊர் பண்ணிய மதியம் - ஊர்கோளால் அழகுசெய்யப்பட்ட மதியம்; ஊரார்பணிய எனினுமாம். ஊரையால் வண்டோப்புதலைக் 'சுற்பெணு

மாலை வீசி நானெனுவ களிவண்டோப்பி' (சீவக. 2073) என்பதனாலும் அறிக. 'நறுங்கொண்டல்' எனவும் பாடம்.

653. பிறர்க்கு ஒன்று செய்யாதவராயினும், உறவினர் தம்மவர்க்காயிற் செய்வார் என்று உலகோர் கூறும் பழமொழி மெய்ம்மையாதலை, கழலநின்ற என்னைவனாகன், கோமானது பவனிச்சங்கம் இயம்பக்கேட்டுக் கழலாதுநின்றவதனால் அறிந்தேன் என்க. சங்கவனாகளாதவின, தம்மினமான சங்கினொலி கேட்டுக் களித்துத் தங்கலாரின என்பது கருத்து.

654. அரசனேறிய பிடி தன்னினமாதலின், 'சலாஅ' என்றழைத்தான். பவனியில் தலைவனை இனிதுகாண்டற்சின்றி விரையக்கொண்டுபோதுகின்ற பிடியை வெறுத்துக்கூறியவாறு.

655. பாயுமா - பாயுமாறு. ததவத்தை ஒழுச்சாய்ததுக்கொண்டு யாரும் தொழும்படி. உபாயம் - இனிதுகண் டின்புறுதற்கேற்ற வகை.

656. ஐது = இளக்கம்; "சுண்ணம்...நன்னீர் னெதுபட்டொழுதி" (சீவக. 117.) என்புழிப்போல. ஏடு கோடு ஆக - ஏடு எழுத்தாணிகளாகக்கொண்டு. ஏடுகொ டாகமெழுதுகோ என்பது பாடமாயின ஆகத்தை ஏடாகக்கொண்டு எழுதுகோ என்க. ஆகம் - மர்பு. கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரை. புனத்தில் உண்டாகிய வட்டமாகிய தெரியல் என்க.

657. மாலைக்காலத்துத் தோன்றும் மலைத்திப்போல நாடறிந்த ஆரவாரத் தைக்கொடுக்கும்.

658. நீதியாற் குற்றஞ்செய்தாரை ஒறுப்பவனை என்னலங்கவர்ந்த கள்வனாயின் யான் முறைவேண்டுவது யாரிடத்து ஏ - று. "யார்க்கிடுகோ, பூசலினி" என்ற தொடர், "ஆர்க்கிடுகோவினிப்பூசல்" (தீவ். திருவாய். 8, 2, 6;) 'ஆர்க்கோ வினிநாம் பூசலிடுவது' (10, 1, 7,) எனப் பெரியார் திருவாக்குக்களினும் பரில்வன.

659. "முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கார்ந் தவாக்கும, இறைதிரியா நேரொக்க வேண்டும் - முறைதிரிந்து, கேட்கொழுகா னாய் னதுவா மொருபக்கம், நீரொழுதப் பாலொழுகா வாறு" என்ற பழமொழிப்பாடல் நன்கு ஒப்பிடற் பாலது.

660. அன்று = நியாயமன்று.

662. நீலம், வழுதியாற் கொள்ளப்பட்டிருக்குந்நன்மை தவங்கொலோ என்க. நீலம் - பாண்டியன்மார்பில் அணிந்த குவளைத்தார்.

664. என் கையும் மார்பும் மெய்யும் அவனது (பாண்டியனது) கடலினும் மலையினும் பிறந்த பொருள்களையே அணிந்திருப்பவும் என் தோன்கன் என் பெருது வாடுகின்றனவோ, தெரிந்திலேன் என்க.

665. கோட்டிமணிகொள்ளுதல் - தலைவன் மார்பினை உழுது அதன்கண் உள்ள சாந்தினைத் தனவரன் தம் தலைநுனியிற் கோடல்; 'முதிர்முலை யுழுது சாந்தங், கோட்டிமண் கொண்ட மார்பம்' (சீவக, 2294) என்ப.

666. பிழைபாக்கு - தலைவனைச் சேர்த்தற்கண் தவறுகை, பாக்கு, 'பபொக்கு' (குறள். 136) 'பிழைபாக்கு' (குறள். 1128) என்புழிப்போல வினைப்பெயர்விகுதி. கூடல் - மகளிர் மணவிடை வட்டமாகச் சுழிபடக் கோடிழைத்தறியும் குறி; 'நீத்தகன்றார் வருவென் முழிநிறுத்திச் சுழிக்கணக் கோதி' என்ப. (நீநகீ கோவை. 166)

667. தவாபடா - அருளுணைக்கம் கொள்ளாத.

671. அனபித ஊடபால் உலக்கையேரச்சப்பெறுவனோ என்க. கைம்மனை - சிறிதில்லாமம். மெய்யு - பூண்; 'தொடித்தலை விழுத்தண்டினா' என்ப. (புறநா.)

672. காட்டிற் காடைபிடித்தற்குச் சென்ற வேட்டுவன், அஃது அவன் கைப்படாது தன்கூட்டினின்றும் வெளியேறிவிட அஃதறியாது அதன்கூட்டை அவன் காவல்புரிந்தவாறு, அன்னையும் வேற்றிடஞ்சென்ற என் நெஞ்சினிலே யறியாது என் வெற்றுடலால் காவல்பூண்டான் என்க. 'புதன் மறைந்து வேட்டு வன் புட்சிமிழ்த்தற்று' (குறள். 274) என்ப. 'குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கை யும் வருமே' (புறநா. 214) என்பதனால் காடை வேட்டைக்குரியதாதல் காண்க.

673. 'பசற்கொண்ட சுடர்போன்றான், மாவின் தளிர்போலு மாணல் யிழ்த்ததை' (குறள். 132) என்பதனால், மாந்தளிர்நிறம் மகளிர்மேனிக்கு உவமையாதல் காண்க.

675. கன்னனை இழுகழுடிக்கொண்டு மகள்கூறிய வார்த்தை.

677. உருவாய் நிலத்தது - திரை நீரை உகுக்கும் கரையினதான். மணன் மேலேறி முத்தின்ற சங்கம் திரும்பப் புகுதற்குத் திரைவாவு பார்த்திருக்குங் கொற்றை என்க.

678. அடவிடுவாய் - பிணந்துபோகடுவாய்; தன்மை கெடுவிப்பாய் எ - று. குடைதொல்கரின் வெம்மை கொடுமைகளைக் கூறுவாயாக எனினுமாம்.

680. பிணியி டந்தார்த்துச் சென்மனகூத்திரம் வரிற் பிணியிக்கு நோய் செய்யும் என்பது சேர்த்திடநால்வழக்கு. மாலையில் ஓர் வாடை சீறிச் சினந்து வரும் என்க.

682. இராவழி - இராக்காலத்து. 'இராஅவழிப்' என்ற திருத்தக.

683. 'விளைந்து முதிர்ந்த விழுமுத்தின் கொற்கை' (மதுரைக்காஞ்சி, 217) 'பிணையல், கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு' (சீலப். 14. 80) என்பவற்றால் கொற்கைத்துறை முத்தின்பிறப்பிடமாதல் காண்க.

684. உணர்தல் - புலவிதெளிதல். தலைவன்கொண்ட புலவிதெளியாமை யோடு இரவுகழிந்தமையின் அவனதகலம் எய்தாமையாயிற்று என்க.

685. 'நல்குதி' 'நீயும் படுதியோ' எனவும் பாடம் (தொல். சொல், 453 இளம்பூ.)

688. அருந்தவ முனிவன் - விசுவாமித்திரன். மதியுடம்படுதல் - இராம பிரான் திருவுள்ளம் தன்னுள்ளக்கருத்துடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தல். சீதா பிராட்டியின் மதியுடம்பாட்டினை 'அண்ணலு நோக்கினு னவளு நோக்கினுள்' 'இருவரு மாறிப்புக் கிதய நண்ணினார்' 'ஒருங்கிய விரண்டுடற் குயிரொன் றாயினார்'—என்பன முதலாகக் கம்பநாடர் மிதிலைக்காட்சியிற் சிறப்பித்தல் ஒப்பிடத்தக்கது.

689. ஆழி - கூடற்சுழி. பாடப்படுவோன் பெயரைச் சார்த்தி எழுத் தன்பெழும்பாடின எழுத்தானந்தம் என்றும், 'திரையவோலு' என்பது அவ்வாறளபெடுத்ததென்றும் கூறுவர் (யாப். வி. பக். 518).

690. விண்டார் - பகைவர். போந்து - சேரன்மாலை. 'வேந்துகண்டாய் பவனிவருவோன்' என்று போந்துகண்டவனோடுஞ் சென்றுகண்ட என்மாட்டுப் புறவுரைபோந்தது என்க.

691. 'பணியாய்நீ யெம்பெருமான்' என்றும் பாடம். (தொல். புற. 87, இளம்பூ.) 'எம்பெருமான்' கணியை நோக்கிய விளி. கோள்நலம் - கிரகபலன். கொண்கர்பெருமான் - மருதத்தலைவன்.

692. களிற்றின் நெடிய கையாலுண்டாகிய கீர்த்திவலையொடுகூடிய இள வாடை நனைத்தது என்று ஒன்றன்மேலிட்டு மயிரும்பிய மெய்யைப் புதைத்தாள் என்க.

693. சேலேகவண்ணன் - சிந்துரநிறமுடையான். சாலேகம் - சாளரம். "சாலேக வண்ணனைக் கண்ணாரக் காணவெஞ், சாலேகஞ் சார நட" என்றார் பிறரும் (1036).

695. "சிறப்புடையளாகிய தலைமகளையிகழ்ந்து தலைமகன் சிறப்பில்லாத பாதையார்மாட்டு நிகழாரின்றமையின், நாட்டுக்கடைஞ்ஞள்ளார சிறப்பில்லாத நந்தை ஊன்றுப்புடைய ஆமைபின்புறத்துடைத்துத் தின்பர் என்னும் இதனால்

டுஎச்

பெருந்தொகை

தொகுத்துவிளங்கச் சொன்னமையால் தொகைமொழியாயிற்று” என்பர் வீர சோழியவுரைகாரர்.

696. தள்வரின்மையால் வத்தவர்கோளுட்டிற் கதவு இரவிலும் அடை படாததலின், அஃது இதழ்முடி உறங்காத கண்ணுக்கு ஒப்பிக்கப்பட்டது.

697. நர்னைவிழிப்பெருமாள் என்றது காதலிக்கப்பட்டவளை. ‘பெண் பெருமா என், ப் புரப்பெருமாள்’ (இராசராசனுலா 80) என்றற்போல ஆடேச் சொல் மகவேக்கு வழங்கியது.

698. ‘எத்துணை மருங்கினு மகடே மடன்மேற், பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான’ எனத் தோல்காப்பியனாராற் பெண்மடல் விலக்கப்பட்டதனால் “இது மடலேற்றமன்று, ஏனெனல் எனக் கூறியதுணையேயாம்” என்பர் நச்சு னூர்க்கீரியர்.

699. கேள் - காதலிக்கப்பட்டவன். நம் கேள் ஏகுமா, பொன்றுமா என மூலலைவிடத்தலைவி கவன்றான் என்க.

700. (2) அரசர்கள் - ஆய்க்குலத்தலைவர். (6) எழு - ஏறுவிடுக்குந் தொழுவைச் சூழக் கட்டிய மாம். (15) ‘நிறத்துத் தன்மலை’ என்று நிருத்தக. கைவரை நில்லாது - இறையுந் தாழாது; ஒழுக்கத்தின் எல்லை கடவாது எனினு மாம் (சீவக. 407, உரை). (15-20) ஏறுகள் தழுவிப் பிடிக்கப்பெற்றுத் தொழு வினின்றும் வெளியேறினமையின், மணம்விரும்பிய தலைவிக்குக் கைவளைகள் கழல்வனவிரியின என்க.

701. எஃகம் - வேல். விழுப்புண்ணன்றித் தான்பெற்ற சிறப்பில்புண் ணுக்கு நாணி அநன்வாயைப் கிழித்தான் என்க.

702. எற்கண்டு அறிகோ - எதனைக் கொண்டு அறிவேனோ? அப்பினை * சரசயனம். ஓழ முட்குஞ்செரியவுள்ள கழற்காய், அம்புகளால் மொய்க்கப்பட்டிக் கிடக்கும் ஸ்ரேஞ் உலமையாதலை - “மொய்ப்படு சரங்கண் மூழ்க முனையெயிற் றுளிபோல, அப்பினைக் கிடந்த மைந்தன்.....பொலங்கழற் காய் மொத்தான்” (சீவக. 2287) என்பதனானும் அறிக. (6) ஆவநாழி - அம்பறத்தூணி, முதின மூலையாயது மறக்குடிப்பெண்டிர்வீரத்தைச் சிறப்பித்தலாம்.

703. நூரங்குதல் - வளைதல். செதுத்தல் - வற்றியொடுங்குதல்.

704. துடிமன் - வீரற்குப் பரம்பரையாகத் துடிகொட்டிப் போர்க்களத் துதவும் இழிசின்ன.

705. யானைமேல் தன்வேலினை எறிந்துபோக்கி மீண்ட மகனை நோக்கிய மூதிறராய் கூற்று. வாதுதல் - காதுதல்.

707. ஆஞ்சியாவது தன்கணவன் உயிர்த்தற்குக் காரணமான வேல்
வடுவைக்கண்டு மனைவி அஞ்சியதாம். எஞ்ஞான்றும் இன்பஞ்செய்த கணவ
னுடம்பு இப்போது அறிகுறிதெரியாமல் புண்பட்டு அச்சநிபுத்தலின், அதன்
நிலையாமை கூறியவாறு.

708. பேய்க்காஞ்சியாவது கங்குல்யாமத்துக் காத்தற்குரிய சுற்றமின்மை
யின் அருகுவந்து புண்பட்டவீரனுடலை ஓரியும் நரியும் தீண்டலஞ்சி அவனுயிர்
போந்துணையும் பேய்கள் பாதுகாத்தல். புண் அணந்தர் - புண்பட்டதனால்
உண்டாகிய மயக்கம். உளை - ஊளை, கூவிளி; 'உளையிட்டுப்புலம்பியோட'
(பெரியபு. திருநா. 638)

710. பெரும்புகழுடையனாகி மாயந்தொழுவனைச் சுற்றிய பெண்
கிளைச்சுற்றம் குரல்குறையக் கூப்பிடும் அழுகைமயக்கம்.

711. எண்கு = கரடி. கல்லளை = குகை. அவரின்று = மனைவியினின்று.
இறுவரை = பக்கமலை.

712. தபுதாரநிலை = தாரத்தை (மனைவியை) இழந்துவின்ற கணவனிலை,
(பு. வெ. 10, 3). அழல்சேர்ந்து = அழல் சோதலால். நமம் = விறகடுக்கு.

713. காடுவாழ்த்து = பிறந்தோரெல்லாம் இறந்தோழியவும் தாழ்நியாத
புறங்காட்டை வாழ்த்தல்.

714. புறநானூறு 239 = பாடலுரை காண்க.

715. இவ்வுடம்பென்று கணவனுடலைச் சுட்டியவாறு. வாராவுலகம் =
துறக்கம், உடனுயிர்த்த மனைவிலைநோக்கிய பிறர்கூற்றம்.

716. ஏழகம் = ஆட்டுக்கிடாய். நாகம் = ஆதிசேடன். ஆட்டுக்கிடாயை
வீரன் ஊர்தலுண்டென்பது 'ஏழகநிலை' என்ற புறச்சுணைவாழ்வும் உணர்க.
(பு. வெ. 10, 5).

718. பறைகெழு வாரணம் = மதமிருதியால் பறைகெழு வாரணம் செலுத்
தற்குரிய களிறு. கிறைகெழு வாரணம் = சிவாழி.

720. நெடுமொழி = வஞ்சினக்கூற்றம். மட்டுமொழி = மட்டுமொழி.

721. வான்வாய்த்துக் கவிழ்த்தல் = வாய்ப்பு அறிந்த பாய்வுநிலைநி
மாற்றுகைக்கொன்று தானும் வீழ்த்தல். விரகிழ்வுநிலை மாற்றிப்பின் அவன்
ருய்; அதற்கு இரங்கினோர் பகைவீரர் நாயர் என்றது வஞ்சிப்பு. [விழ்த்தல்
தி. வீழ்த்தல்].

722. வருதார் தாங்கல் - தன்மேல்வருங் கொடிப்படையினைத் தானே எதிர்த்துநின்றல். வெல்வருக - வென்று வருக. போர்க்களிறறைக்கண்டு அதனைத் தாக்க இவன் நின்றாவிட்டான்; அஃதின்மேல் பகைவருன் யாவர் பிழைப்பார் என்க. போர்க்களிறறைக் கண்டிராத இளமையால் எனினும் ஆம்.

723. பின்னையாட்டாவது வாளாற் பொருதுயர்ந்த அரசினங்குமாரினை அந் நாட்டுள்ளார் கண் டுவந்து பறை தூங்கிசையாக ஒலிக்கும்படி அவற்கு அரசு கொடுத்துக் கொண்டாடலாம். மன்னனுடைய புதல்வனை என்க.

724. நோம் கண் - நோவுற்ற கண்கள். 'தீ திலவாகியர்' என்று திருத்துக.

725-6. உன்னிலை - வீரவேந்தனை உன்னமரத்துடன் கூட்டிப் புதல்வ தாம். இம்மரம் தெய்வத்தன்மையுடையதாய்த் தன்னாட்டுக் கேடுவருங்கால் உலறியும் வாராதகாலம் குழைந்தும் நிற்கும் என்பர் இளம்பூரணவடிகள். உன்னம் - அண்மைவீளி.

727. கழனிளையாவது, இளமைப்பருவத்தானொருவன் களத்திடை ஓடாதுநின்றமைகண்டு, வீரர் அவற்குக் கழல்கட்டுதலாம்.

728. கூதிர்ப்பாசறையாவது தண்மைக்குத் தலைமைபெற்றகாலத்துப் போகத்திற பற்றற்று வென்றிவேண்டி வேற்றுப்புலத்துப் படையெடுத்துப் போந்திருத்தல். வெம்மைக்குத் தலைமைபெற்றகாலத்து இவ்வாறு போந்திருத் தலை 'வேனிற்பாசறை' என்ப. கவலை = கவர்த்தவழி. உவலை = தழை.

730. தாழி = முதுமக்கட்டாழி.

731. கல்லாயும் என் தெரிந்து = தன்னுருவம் வகுத்தற்குத்தக்க கல்லி னோ ஆராய்கின்ற என்னைக் குறிப்பிட்டு என்றபடி. தூரியம் = வாச்சியம்.

732. கால்கோன் = திருவிழாத்தொடக்கமாகக் காலநிகை. வரைக்கண் அறை (=பாறை). தான் = மலையடி. மாத் தாளின் (முயற்சியின்) எனினும் ஆம். வரையறைசெய்தல் = வகுத்தெடுத்தல். வரையறைவாரா = அளவுக்கு அடங்காத.

733. ஸீ = விண்ணுலகு. வரக்கடவு = வீரன் கல்லில் பிரதிட்டைபெற்றற் குரிய.

734. கீர்ப்படை = கால்கொண்ட கல்லினை கீர்ப்படுத்துத் தூய்மைசெய்தல். கார்ப்படுத்த வல்லேறுபோல = மேகத்திடமாக உண்டாகச்சுப்பிட்ட இடியேறு போல ஒலியெழும்படி.

575

763. கற்பினுலோ மால் (கண்ணிரான்) வணங்கும் என முடியும். கார் காதல் - மழையைத் தடுத்தல்.

764. அகவை - வயது. பதினாறுபேறுகளும் இதனுட் காண்க.

765. வசுத்தார மன்னன் - வச்சநாட்டரசன் மரபினனாய்த் தமிழ் நாட்டுப்பகுதியான லேவன்; இன்னோர் வந்திராஜன் எனச் சாஸனங்களிற் கூறப்படுவர்.

766. சொல் இவ்வாறு - கணவன் சொற்கடவாத கற்புடைய இல்லான். நீரோடு - புணருதான சோழேதன்.

769. தொல், புறத்திணை, 5, இளம்பூரண. மேற்கோள்.

770. இவ் முடிதொள்ளாவிடிக் செய்யுள் என்பர் இளம்பூரணவழிகள் (தொல், புறத்திணை, 5)

771. வஞ்சியேன் - நாலூரில் உள்ளவன்.

772. பறை நல்ல படா - நல்ல பறைகள் ஒலியா; செத்தார்க்குரிய செய்தற்பறையே படுவதென்பதாம் (குறள், 1115, பரி.)

773. கரைமென - இரவாகிய கடற்குக் கரையாக, காலையும் கண்பரிய, சுவையையும் கடல்போலும், ஆவி ஆற்றாது மேகலையோட ஒடும் என்க.

775. சத்தாம் - உலகவட்டம். அரசுக்குரிய இளையோன் தங்கியவீட்டில் பகைவர் தீட்டுவாளுவியபோது, அகனிளின்று தப்பமுயன்றவழி, ஒருபாதம் தீடப்பட்டிக் கருவினைமையால், அவ்வினைஞன் கரிகாற்சோழன் எனப்பட்டான் என்பது வாலாறு.

777. சச்சிவியுள்ள வோக்கையை உடையனாகிய உமாதேவியின் காமக் கோட்டம் என்க. மாதாத்தன் உதவிய செண்டு(ஓர் ஆயுதம்)கொண்டு கரிகாலன் இமயமால்வரை நிரித்தான் என்பது கதை.

778. இவ்வாறும் 1040-ஆம்வகுப்பினுள் கரிகாலன் காவிரிச்சுறை கடையவன் என்பது இவ்வாறு பெறப்படும். “செங்க சகனிற் றொளாயிரத்துத் தொகையுந்நிலி” 1079-ம் வகுப்பின் இவ்வாறும் 1080-வகுப்பின்கட்டுமுன் காவிரிச்சுறை கடையவன் என்பான், பின்வந்தவன் பாடமுறையில் 9-ம் நூற்றாண்டில் சூரன் பட்டினம் என்ற வெறுமுருகனை காவிரிச்சுறை கடையவனாகியவனாகியவன்.

779. கஞ்சி லேகவோக்சுரை வண்டி - சச்சிவியும் காவிரிச்சுறையையும் கொப்பரரித்திக் கிழித்தும்.

780. மெய்க்கீர்த்தி என்பது, “சொற்சீரடியால் எழிலரசர் செய்தி யிசைத்த” லாகும் (வச்சணந்தி. செய். 34). இராசராசசோழன் ஆட்சிவருஷம் 935 - 1013. ஆகும். காந்தளூர்ச்சாலை என்பது திருவணந்தபுரத்துப் பக்கத்தது என்பர். வேங்கைநாடு - கோதாவரி கிருஷ்ண ஜில்லாக்கள் ஆடங்கிய பிரதேசம். கங்கபாடி - காவிரிக்கரையிலுள்ள தழைக்காட்டைத் தலைநகராக உடையதும், மைசூர் இராஜ்யத்தின் தென்கீழ்பாலுள்ளதாமாகிய பகுதியாகும். துளம்பபாடி - கங்கபாடியையடுத்ததும், மைசூர்க்கு வடக்கனுள்ளதும், துளம்பர் என்ற பல்லவர் கிளையினரால் ஆளப்பட்டுவந்ததுமான நாடு. இரட்டபாடி - இராஷ்டிரகூடர் என்ற வேந்தரண்ட தக்கணதேசம் (Deccan). எழுவாயிலக்கம் பன்னிராயிரம் என்பன அவ்வந்நாட்டின் வருவாய்த் தொகைகுறிக்கும் என்பர் (Mysore and Coorg from the Inscriptions, 174). தடிவைகவுழி - பங்களுர்ஜில்லாவுக்கு மேலைப்பிரதேசம் என்பர். பழந்தீவு - லக்ஷதீவு (Laccadives), மாலத்தீவு (Maldives) எனப்படுந் தீபங்கள்.

782. இம்மெய்க்கீர்த்தியிற் கண்ட நாடு நகரங்களைப்பற்றி “எபிக்ரபிகா - இன்டிகா” (Epigraphica Indica) 9-ம் தொகுதி 230—1-ம் பக்கங்களில், டாக்டர் - ஹூல்ஷ் துரையவர்கள் எழுதிய குறிப்புக்களால் அறியத்தகும். இடைதுறைநாடு என்பது கிருஷ்ணாநதிக்குப் தென்புறும் நங்கபத்திரைக்கு வடக்கினுமுள்ள ரெய்ச்சூர்ஜில்லா முழுதுமடங்கின பிரதேசம் என்றும், மண்ணைக்கடக்கம் என்பது மான்ய கேதம் என்றும், சர்க்காக்கோட்டம் என்பது, பாஸ்டர் ராஜ்யத்து (Baster State) ராஜபுரத்தை அடுத்துள்ளதென்றும் கூறுவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் S. I. I. iii p. 466). முதல் இராஜேந்திரனது வரலாறுகளையும் வெற்றித்திறங்களையும் சோழவமிசசரித்திரம் 17-19-ம் பக்கங்களிற் கண்டுகொள்க.

783. இவன் 1018-ல் இளவரசுப்பட்டம் பெற்றவன். இவன் வரலாறு சோழவமிச சரித்திரம் 19—21-ம் பக்கங்களிற் காண்க.

784. இம் மெய்க்கீர்த்திகொண்ட சோழன்வாலாற்றைச் சோழவமிச சரித்திரம் 21—23-ஆம் பக்கங்களிற் காண்க. வீரராமேசுந்திரதேவன் என வரும் இடங்களை இராசேந்திரதேவன் எனவும் திருத்தி கொள்க.

785. இவன் மேற்கூறிய இராசேந்திரதேவனாகான் (சோழவமி. பக். 23).

786. பாகேசரி இராசேந்திரதேவனுடைய மூன்றாம் மகன். துவனுக்கு வீரசோழன் என்பதும் பெயர். வீரசோழியம் இவன் பெயரால் அமைந்தது. இவன் பெருமைகளைச் சோழவமிச சரித்திரம் 23—24-ம் பக்கங்களிற் காண்க.

787. இவன் வீரராசேந்திரனுக்குப்பின் பட்டந்தரித்து, அவன் மருமகன் முதலாம் குலோத்துங்கனும் கொல்லப்பட்டவன் என்றும், வீரராஜேந்திரனுக்கு மகன்முறையினன் என்றும் கூறுவர் (சோழவம், பக். 26).

788. கூடலசங்கமம் கிருஷ்ணநதி பஞ்சகங்காநதிகன் கூடம் இடம். கூடந்சங்கமம் என்றும் கூறுவர்; 'குந்தளரைக் கூடந்சங் கமத்து வென்ற கோனபயன்' என்பது கலிங்கத்துப்பராணி (193). புன் கூடல சங்கமம் - இழிவான சேர்க்கையுடைய கூட்டம்.

789. வடுகர் - நடுநடர்; கண்கூடப்பண்ணுதல் - இடத்தையடையச் செய்தல்; உறங்கச்செய்தலுமாம். கானில் விண் கண்கூட இடம் பண்ணினான் என்க.

790. சோழன் பகைவராய் வாழவேண்டின், அவனுடன் பொருநா வீரசுவர்க்கமடைதல், அந்நீர்த் துறந்து வீடடைதல் ஆகிய இரண்டனும் ஒன்று செய்யத்தக்கது என்பதாம்.

791. தற்று உற்று - இறுக ஆடையுடுத்துக்கொண்டும் வன்பாரதம் - வலிய பரப்பினையுடைய தேர். வலிய பாரதப்போர் பேரூப போர்புரி எனினுமாம். வெற்பு - யானை. கொப்பம் - கிருஷ்ணநதியாகிய பேராரற்றங் கரைக்கணுள்ள ஊர்.

793. குடை நிலபெற்றது, கோல் செம்மையொடுசென்றது; சேறல் - நிகழ்தல்; கோ - அரசியன்முறை. 'ஐவர் வந்து கோச்செய்து குமைக்க' (தேவா. 997,3) என்புழிப்போல, ஞாலம் கலியைக் கடந்தது என்க.

794. படைதீர்த்தற்கு இடஞாகிய சடை, கோரம் - சோழன்குதிரை, வாண் - மேயை.

795-801. முதற்குலோத்துங்கன் வரலாற்றினைச் சோழவம்சசரித் தீரம் 26-31-ஆம் பக்கங்களிற் காண்க. தாராவாசன் - மத்தி பமகாணத்துள்ள சக்கரங்கோட்டமண்டலத்து வத்ஸராஜ்யத்தை பாண்ட தாராவாசன். (Ep In. ix, p. 178).

804. பெருஞலந்தரார் - சளுக்கிய வேந்தர். பஞ்சவர் ஐவர் - ஐவர் பாண்ட பாரப்பங்கோடேயே என்ற பிற தேச யாத்திரிகரும் ஐவர்பாண்டியர் தவிரவரும் பாண்டலாந்தரத்தல் ஒப்பிடத்தக்கது. சாவேறு - பகையடிசனைச் சூழ்ந்ததற்கும் பாண்டிய ஒருமுகமாகப்பாய்ந்து ஊடறுத்துச்சென்றும், அம் முயற்சிகைகூடாநீட்டித் து உயிர் துறத்தலைப் பொருட்படுத்தாமலும் தாக்கும் பெருந்தேரமு. யலையாட்டார் இப்படைவீரரை இவ்வாறே இன்றும் வழங்கு வர். 'சாவேற்றிய நியைசெலுக்கை யன்றமைத்தான்' (1110) என அபயன்

விசேடக்குறிப்பு.

104

சேனாபதியருள் ஒருவனுன் மணவிற்குத்தன் புகழ்ப்படுத்தலும் காண்க. எங்க ராயன் கலிங்கசேனாபதியென்பது, “என்று கூறவே எங்க ராயனா, நென்று கூறகே நென்று ரைக்குமால்” என்ற கலிங்கத்துப்பராணித் தாழிசையாலும் அறிக.

802. சயதரன் - முதற்குலோத்துங்கன். குந்தவை - அச்சோழன் சகோ தரி. (சோழவழி. 29)

803. அருவர் = தமிழர். ‘அருவாரவரொருவிறைஞ்சினர்’ என்றார் சயங் கோண்டாரும் (கலிங். 438). தீத்தீத்தீ—ஒதுங்கு ஒதுங்கு ஒதுங்கு என்னும் பொருளில்வரும் அடுக்கு; தெலுங்குத்தொடர்.

804. குணத்திலே குறைவுகூறிக் காரியத்திலே மேம்பாடுதோன்றச் சொன்னமையாற் குணக்குறைவிசேடம் என்பர்.

805. அதுலன் = ஒப்பற்றவனுன் சோழன். அதுலன் கலிங்கத்துக் கவர்ந்த வளம் யானைத்திரள் என்பதாம்.

807. தலைமையாசனது ஆட்சியாண்டைக் குறிக்க; அவ்வாண்டின் எண் ணளவாக மணிகளை மாலையிற்கோத்துச் சிற்றரசரணிதல் வழங்குப்போலும்.

809. மலை, கடல், அரவின் தலைகளிற் பயின்ற தவமுடையார் முறையே கொற்றவை, திருமகள், பூமிதேவி என்க. மலை - விர்தம்.

810. விழையார் - பகைவர்; அவர் விழைதல் ஆர்ந்த மெல்லிய ஆடை தளிரார்ந்த குழையாம் என்க. உழை - மானினம், உறை - உறையுள், முழை - குகை.

811—12, 1118-ல் பட்டம்பெற்றவன். இவன் வரலாற்றைச் சோழ வரலாறு கீர்த்தியம் 35, 36 - ஆம் பக்கங்களிற் காண்க. குளம் - தெலுங்கவீம னார்; இவ்விக்கிரமனுக்குத் துணையாகச்சென்ற பராந்தக பாண்டியன் மெய்க் கீர்த்தியினும் ‘தெலுங்கவீமன் குளங்கொண்டு தென்கலிங்கம் உடையபெடுத்து’ என வருதல் காண்க. (895). மேம்படைப்பருவம் - பாலப்பருவம்; மணிகா - ஆராய்ச்சிமணியின் நாக்கு.

813. அரும்பைத்தோள்ளாடீரம் என்ற நூலை இலக்கணவியைக் கப்பாட்டியலுடையார் எண்ணெய்யுளுககுக் காட்டுவர் (88). அஃது கூத்தர் பாடிய நூல்போலும். செண்டாலடித்தது பொற்கிரி என்றது ‘செண்டு கொண்டுகரி காலனொரு தாவி கிமயச் சிமய மால்வரை திரித்தருளி’ய கலையையாம். “வேங்கைவைக்க வெருநிருக்கைச் செண்டாற் கிரிதிரித்த செவகலை” (விக்கிரம உலா. 155) என்றார் இப்புவனரும்.

814. இவ்வெண்பாவின் முதலிரண்டிகள், விகீராமசோழனுலாவின் 158-ஆம் கண்ணியாகும்.

815. 'இது சிலேடித்தவற்றைப் பின்னரும் விரோதிப்பச் சிலேடித்தமையால் விரோதச்சிலேடையாயிற்று' என்பர்.

816. நிகனம் - சங்கிலி.

817. மல்லை - மாமல்லபுரம். அஞ்ச அம்பு - காமனது பஞ்சபாணம்.

818. மண்ணுண்டையை ஊதியெறிந்து புன்வீழ்த்தும் சுங்குத்தான் குழல்.

819. இவன் வரலாற்றினைச் சோழவம்சசரித்திரம் 36, 37 - ஆம் பக்கங்களிற் காண்க.

821. பேராசிரியர் நேமிநாதர் என்பார் தொல்காப்பியத்துக்கு உரையிட்ட பேராசிரியர் போலும். மனதுங்கன் - உயர்ந்த மனமுடையான். அபங்கன் - பங்கமற்றவன்.

822. உரவிதாய் அல்ல - வலிதானமையால் அன்று. புரவிதாவிய வரையால், பூமி அசையவில்லை என்பது கருத்து.

823. துலாபுருடதானமாவது, துலையில் ஒருவர்க்குச் சமமாகப் பொன் முத்து முதலியவற்றை இட்டு நிறுத்து, அங்கிறுத்தவற்றைத் தானஞ்செய்தல், 'உவாமதிபோய்விழுகின்றது' 'எழுகின்ற ஞாயிறு' என்பவற்றால், சந்திராவமிசத்தின் வீழ்ச்சியும் சூரியவமிசத்தின் எழுச்சியும் குறிக்கப்பட்டனவாம்.

823—4. துலாத்தட்டிலிருந்த சோழன் பொன்னிறையிற் குறைந்த போது கூந்தராலும், அதனின்கீழ்போது புகழேந்தியாலும் இவை முறையே பாடப்பெற்றவை என்பது அறியற்பாலது.

825. பாண்டியன் 'அழியுநர் புறக்கொடை அயில்வே லோச்சான' என்பது பற்றியதேயன்றித் தான்(சோழன்) புறங்கொடுத்தலில்லை என்பது பற்றியதன்று என்பது கருத்து.

829. தனவே என்று ஆளும் - தனக்கே சொம்மாக நினைத்துத் துய்க்கின்ற.

831. கொடுத்தியெனக் கொள்கின்றிலேம் - கொடுப்பாயாக நினைக்கின்றிலேம்.

832. வேந்தும் பொருளும் எங்குமில்லை என்க.

833. வீரன், இராசராசன் II, பெயர்; 'சென்னிராட் டெரியல் வீரன்' என்றார் கம்பநாடரும்.. (கம்பரா. மருத். 58)

834. ழன்றுங்குலோத்துங்கன் வரலாற்றினைச் சோழவமிசசரித்திரம் 41, 42 - ஆம் பக்கங்களிற் காண்க.

836. அவிரோதச்சிலேடையணி. இரவி - ஆதித்தன், ஒரு சோழன். இரவு - இரா, யாசகம். மாது இடந்தான் - சிவன்; மாதிடத்தால் - பெருவலியால். மன்மதன் - காமன், அரசர் செருக்கு. மதி - அறிவு, சந்திரன். குமுதம் - நீலோற்பலம், பூமிக்கு மகிழ்ச்சி. தனதன் - குபேரன், தனத்தை அளிப்பவன்.

837. சேரடிக்கூர் வெம்படை - சக்கராயுதம். இது புகழாப்பு கழ்ச்சி.

839. மாலையுவமை.

841. நந்துந்தொழில்புரிந்தார் என்பது உள்வாங்களிக்கும்படி ஒழுகினோர், உள்வாங்க வொழுகும்படி ஒழுகினோர் என இருபொருள்பட்டி, அப்பொருண்முறைக்கேற்ப, கெடாத வயலிடத்து வர்கள் தாமரையை அடையவும், அசையாத விடத்தேர்மரமும் பேரிடங்ளைத்தாவும் மரைவிலங்கும் அடையவும் எனவும், இகழாத அரி (நெற்குட்டை)யை மானிடர் (உழவர்) திரட்டவும் இகழப்பட்டாத சிங்கப்போத்துக்கள் துன்புறுத்தவும் எனவும் பொருள்கொள்க. பிரிமொழிக்கிலேடை.

843. பணிந்த பகையரசர் தம் தலைமையேந்தன்பெயரை மார்பினுந் தோளினும் எழுதிக்கொள்ளுதல் வழக்கு. 'மேவலர் மார்பினுந் திண்டோளினுஞ்.....சேவெழுதம் பெருமான்' என்பர் (தமிழ் நா. 148), கயிறு = தலைக்கயிறு.

845. குணவேற்றுமையணி, மாயன் = கருநிறமுடையவன், சேயன் = செந்நிறமுடையவன்.

846. ஏற்றல் - பகைவரை எதிர்த்தல், வாடித்தல்; ஏற்றல் ஒக்குமாயினும், எறிதலும் இரத்தலும் வேறுபட்டன என்பதாம்.

847. நெடுமாலுக்கு--ஏறடர்த்தல் விடைதழுதலும், வின்முருக்கல் விதைதழைச்சு முரித்தலுமாகவும், நீர்நாட்டாற்று (சோழனுக்கு)--ஏறடர்த்தல் பாண்டியனது கருவேற்றுக்கொடியைச் சிதைத்தலும், கில் முருக்கல் சேரன் கொடியாகிய சிலையைச் சிதைத்தலும் ஆகவும், நெடுமால் மாயன் (குஞ்சிப்பவன்), நீர்நாட்டார்மன் வஞ்சியான் (கருநிறமுடையான்) எனவும் கொள்க. ஏறு = பல்லுரது இடைக்கொடி எனினும் ஆம்.

848. 'வண்ண வைன்றன்' என்றும் பாடம். படி - வடிவம், போர்த் தொழிலில் உழந்து அடிகளுத்தமையின், 'ஆழ்கடல் வண்ணன்' என்றார்.

849. கரம் - கிரணம், கை. இரவு - இரா, யாசகம். பங்கயமாதர் - தாமரையாகிய பெண், இலக்குமி. ஓராழிவெய்யோன் - ஒற்றையாழியந் தேரினன்; தனியாணையுடைய விரும்பப்படுவோன்.

851. எழிறறு ஆனை - எழிலையுடையதான யானை.

852. ஈற்றடியில் 'மின்னினும்' என்பதை 'மீனினும்' எனத் திருத்திக் கொள்க.

853. சுமை - சாத்தல். கூடு - நெற்புரி. கூட்டில் மஞ்ச துயின்ற, போந்து, கோழியைப் பாக்கும் என்க. நாடு பெய்து பாய்ந்து என இடத்துறிகழ்பொருளின் ரொழில்கள் இடத்தின்மேனின்றன.

854. வல்லமன் - சோழன்பெயர்போலும். வல்லவன் என்பது பாட மாயின் சளுக்கியவேந்தன் என்க.

857 பூழியன் - பாண்டியன்; 'பூழியனைப்பெயரெய்தியும்' என்பது இராசசிங்கன்மெய்க்கீர்த்தி (892); சோனுமாம்.

858. சாணக்கியன் - சந்திரகுப்தனது மந்திரி.

859. மாயன் - கருநிற முடையோன். ஒன்றே, வினா.

862. குமரி - குமரியாறு. குமரித்துறைவன் கங்கைத் துறையில் நீராடினன் என்பது கருத்து.

863. கோல் கொடுத்ததும் யாம் அதன் செலவைக் கவ்டிலம் என்க.

865. ஏற்றரிமூசம் - ஏற்றினது உரியைச் சீவாதுபோர்த்த வீரமூசம் (புறநா. 228). மரபுளி - முறைமை. காழ் - இருப்புக்கோல். வரை - பொரித்த இறைச்சி. அருந்த ஏமாந்தனம் - உண்ணவிரும்பினேம்; 'அருந்தேமாந்த நெஞ்சம் - வருந்தவேண்டா வாழ்கவவன் றானே' என்ற புறப்பாட்டிதன் (101) இங்கு ஒப்பிடத்தக்கன.

866. இயற்றிவிரோழியைக் கொச்சகக் கவிப்பாவுக்கு மேற்றோன். உச்சி யார் - வாறோர். வக்கிரன் - ஓர் அசுரன்; 'வக்கிரனாம் கொண்டான் வடிவு' என்பது ழங்குநீற்றுலந்தாதி (21). சமந்தத்தல் - மயங்குதல். செம்பூட் செய் - பாண்டியன் பெயர்; 'செம்பூட்சேயார் கூற்றியல்' என்ற இலக்கணமால் இவன் பெயரான் அமைத்ததுபோலும். கீவர் - திரிமூர்த்திகளும் இவ்விரா குபோர்க ளும்; தமிழ்நாட்டின் (838) அரசனுமாம்.

867—888. இப்பாடல்களிற்கண்ட நெல்வேலி, பாழி, செந்நிலம், முதலிய போர்க்களங்கள், வேள்விதடி சின்னமனுர்ச்சாஸனங்களினும் கூறப்படுவன. சம்பந்தமுர்த்திகன்காலத்தவனான நெல்வேலி வென்ற நின்றசீர் நெடுமொறன் என்றபாண்டியன் இம் மாறவர்மனை ஆவன்.

867. தலைப்பில் 'முதல்மாறவர்மன்' என்பதனை 'இரண்டாம் மாறவர்மன்' எனத் திருத்திக்கொள்க. இறையனார்களவியல் மேற்கோட் செய்யுட்களுள் கட்டளைக்கவித்துறையானமைந்தவை பாண்டிக்குகாவையைச் சார்ந்த பாடல்களாகும் (ஆழ்வார்கள்காடநிலை, பக். 55 பார்க்க.), நிகர் - போர், அரிகேசரி - நெடுமொறன் பெயர். இது பாங்கன்வினாதல்.

868. தலைமகன் தழையும் கண்ணியும் கொண்டு பின்னின்றவிடத்தும் தம்மாற் சொல்லப்படுவானே அறியேன் என்று தோழி கூறியது. (இறை. 12, பக். 85).

869. ஒருசிறைநிலை என்னும் பொருள்கோட்டு மேற்கோள்; அஃதாவது - 'ஒருபாட்டினகத்துச் சொல்லப்பட்டபொருள் ஒருவழி நிற்பதாம்.' குருகு - குருக்கத்தி. பாண்டசெய - பாணர்தொழிலைச் செய்ய; இசைபாட. தலைவன் குறித்த பருவம்வந்தமை தோழிகூறல். நன்னுதல் என்செய்ய மெலிகின்றது என்க.

870. ஓதற்குப்பிரியுந் தலைவன் தோழியால் தலைவிக்குப் பிரிவுணர்த்தல். விசாரிதன் - நெடுமொறன்பெயர். செந்நிலம் - போர்க்களத்தொன்று.

871. பிரிவிடை ஆற்றாநாகிய தலைமகளைப் பருவம்வந்ததென்று தோழி வற்புறுப்ப வன்புறையெதிரழிந்து தலைவிகூறியது. இளவேனிற்பருவத்துப் பூத்தமலர்களைக்கொண்டுவந்து விலைகூறி வீடுதோறும் திரியும் இப்பெண் தகவிலன் என்க. சங்கமங்கையைச் சங்கரமங்கை என்று கூறும் சின்னமனுர்ச்சாஸனம். சங்கமங்கலம் என்ற ஊர் சிவகங்கைச்சீமையில் உள்ளது.

872. முன்னிலைப்புறமொழியாக வேங்கையை நோக்கிக் கூறித் தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது. வானுடையான் - இந்திரன். கோட்டாறு - வேணாட்டோர் ஊர். விடையிலை - நாம் கூறும் மறுமொழியில்லை.

873. பின்சென்ற செவிலி சுரத்திடைக் குரவினொடு புலப்பிச் யசால்வயது. குரவு, பாவையை வளர்த்த அருமையறிந்ததாதலின், யான் அரிதின் வளர்த்த பாவையின் செயலை எனக்குச் சொல்லும் என்பது கருத்து. குரவின் பூ பாவைபோன்றது.

874. பாங்கன் வினாதல்.

875. தோழி தலைவியைக் குறைநயப்பித்தல். சேவூர் - சேரமண்டலத்துக் கொங்குநாட்டதோர் ஊர்.

877. பாங்கன் கழறத் தலைவன் கழற்றெதிர்த்தது. விழீரும்-மேல்கடற்பக்கத்ததோர் ஊர்; திருவனந்தபுரத்தை அடுத்தது. குடவரைக் கொம்பு - கொல்லிப்பாவை, 'குடவரை யெழுதிய நல்லியற் பாவை' (குறுந். 89) என்ப.

878. அரியாமைப்பிரிந்த தலைவன்செயல்பற்றித் தலைவிகூறியது. தண்ண - எளிமையுடையதாக.

879. இது நடுக்கநாட்டம்.

882. வினைமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது. தோன் றின்று - தோன்றியது. கால் குடையா - காலாற் கிளறி. பூம்புறவு - அழகிய மூல்லைநிலத்தின்கண்.

883. தோழி உடன்போக்கிற்குத் தலைவியை ஒருப்படுத்து ஒம்படை கூறியது. மணற்றி - சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோட்டுத் தாலுகாவில் உள்ள தோர் ஊர்.

884. பிரிந்ததலைவன் கூறிய பருவத்தின்வரவு கூறல்.

885. பிரிவிடையாற்றாளாயினான் எனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பதுபடத் தலைவி கூறியது. 'இவ்வேனில்வரவின்கண் நம் மேல் இவ்வகை வெய்யவாகி விரியாநின்ற பிண்டியவர் அவற்கு மிக வெம்மையைச் செய்யு மன்றே? செய்தவிடத்துத் தாமெடுத்துக்கொண்ட பொருண்முடியாது மீள்வர் கொல்லோ என ஆற்றேனாகின்றேன் என்றான்' என்பது களவியலுரை. (42—279.)

886. தலைவனை இரவிலும் பகலிலும் வாரல் என்று தோழி குறிவிலக் கியது. பாண்டியன் பூதம்பணிகொண்ட செய்தி 892, 913, 943-ஆம் செய்யுட்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. மாதம் - செருக்கு.

887. மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தது. பாண்டியன் அகத்திய முனிவன்பால் தமிழ்கேட்டவன் என்பது 'அகஸ்த்ய சிஷ்ய:' என்ற இராசசின் கன் சாஸனத்தொடராலும், 'திடவாசகக் குறுமுனிபாற் செந்தமிழ்நூல் தெரிந் தருளி' என்ற வீரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தியாலும் (896) விளங்கும்.

888. காவலர் கடுகுதல். பாண்டியன் இடக்கொடியுடையவன் என்பதனை 'மழையுரு மேந்திய கோன்' (117) 'மாறன் முன்னொருயர்த்த கொடிமே லுருமு' (120) என்ற பாண்டிக்கோவைத் தொடர்களாலும் 'இடியுருமினை வலனைந்தி' என்ற வேள்விக்குடிச் சாஸனத்தொடராலும் அறிக.

889. கலியரைசன் - கொடுங்கோலரசன். "இருங்கலி யுலகமெல்லா மிருன்கொள வெருவி நோக்கிப், பொருங்கலி யரசர் தானே போக்கிட மற்ற தன்றே" (குளா. பக். 206) 'கட்டியங்காரனென்னு வ் கலியரைசழிந்தது' (சீவக. 2323) என்றார் முன்னோரும். இறக்குதல் - அறப்புறமுதலியவற்றை விலக்கு தல். 'இறக்கிய வரியை நீங்க லென்றெழுதும் ஒருத்தர்' என்றார் சேக்கிழாரும் (பெரியபு. திருக்குறிப். 9). 'ஏதங்க ளாயின வெல்லா மிறங்க விவிதித்து' என்ற ஆண்டாளர் திருவாக்கும் காண்க. களப்பிரர் என்பார் களப்பாளர் என்ற அரசமரபினராவர். 1002-ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க. வில்வேலிக் கடற் றுளையை - விற்படையை வேலிபாகக்கொண்ட கடல்போன்ற சேனையை. "வேன்மிடைந்த வேலியும் பிளந்து" சீவக. 279), "வாங்குவில் லரண மரண மாக, வேறுபல் பெரும்படைநாப்பண்" (முல்லைப்பாடி. 42-3). என்ற முன்னோர் தொடர்களுடன் இதனை ஒப்பிட்டுப் பொருள்கொள்க. பாழி, நெல் வேலி, சேநீநிலமுதலிய போர்க்களங்கள் பாண்டிக்கோவைவயினும் கூறப் படுவன (868-870). மங்கலபுரம் - மழநாட்டுத் தலைநகர்; "மழநன்னாடா, மங்கது மண்ணி லருங்கல மாக வதற்கேயோர், மங்கல் மானது மங்கல மாகிய வாழ்முதூர்" என்றார் சேக்கிழாரும் (பெரியபு. ஆறாய. 2).

890. காஞ்சிவாய்ப்பேரூர் - கொங்குநாட்டுள்ள மேலைச்சிதம்பரம் ஆகிய பேரூர். "கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் குறுகினார்" (பெரியபு. ஏயர். 88) என்றார் சேக்கிழாரும். காவந்தபுரம் - களக்குடி; இது களக்குடி நாட்டில் உள்ளது. (I. M. P. pp. 1402, 1494).

891. நாங்கை - சீவரமங்கலம். மீளும், அமரும், போம் என்பன உம் மீற்று முன்னிலைவினைமுற்றுக்கள்.

892. அமரர்க்குப்பலமுறையும் தூது உய்த்தும் என்பதற்கேற்ப 'நற்றேவர் தூது நடந்தானும்' என்றார் புகழேந்தியாரும் (நளவேண். சுயம்வர. 137). பாண்டியன் மாகீர்த்தி தேவரிடம் தூதுசென்று அசுரர்க்கும் அவர்க்குமிடையே சந்துசெய்ததான் என்பர், இறைபனார்களவியலுரைசாரர் (36, உரை). பாகசாதனை - இந்திரன்; அவனாரம் வவ்வியது, வேலெறிந்து கடல் மீட்டது, மதுரைமரநகர்கண்டது முதலிய பாண்டியன்செய்திகளைத் தீருவினையாடும் புராணம் முதலியவற்றிற் கண்டுகொள்க. விசயனை வசுசாபரிக்கியவன் - அருச்சுனற்குச் சித்திராங்கதையிடம் பிறந்தமகனுய்ப் பாண்டியற்குத் தத்த

புத்திரனாயின பப்புருவாகன். இவன் சாபநீக்கியவரலாறு மகாபாரதம் அசுவ
மேதபர்வத்துக்கண்டது (சேந்தமிழ். தொ.-8, பக். 483). அம்பொற் சத்திரம்
உயரியும் - அழகிய பொற்குடையை உயர்த்தும், தலைபாலவகானத்துப் போர்
வென்றவன் நெடுஞ்செழியனாவன். இச்சாஸனப்பகுதியின் மற்றை விவரங்கள்
South Indian Inscriptions, Vol iii, 4—ஆம் சம்புடத்தில் விளக்கப்பட்
டுள்ளன.

893. குழற் கால் - துளையுள்ள நாளம். பாண்டியன் சிவபிரானை
வணங்கிய சமயத்தில் இச்செய்யுள் பாடப்பட்டதாம். சிவபிரான் முடிமேல்
உன் குலமுதல்வனான சந்திரனிருப்பவும், நீ அபிராணதிகீழ் வணங்கல்
முறையோ ஏ - று,

894. (முதல்) கோ - பசுச்சாதி. (இரண்டாம்) கோ - அரசர்சாதி.
திருமாலான கண்ணனுக்கு இயல்பான கோலெடுத்துக் கோத்தாரத்துக்குணம்
அவன் பாண்டியனாய்க் கையில் வேலெடுத்தும் மாறியதில்லை என்றவாறு.

895. வடிம்பலம்ப நின்றருளி மால்கடலை யெறிந்தருளிய வரலாற்றைத்
திருவாலவாயுடையார் புராணத்துக் கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாட
லுட் காண்க. “முந்நீர் விழவி னெடியோன்” (புறநா. 9) “ஆழிவடிம்பலம்ப
நின்றான்” (நளவேணு. சுயம். 137) என்று முன்னோர்கூறுவர் இப்பாண்டியனை.
கூபகர் கோன் - கொல்லத்தைத் தலைநாராகவுடைய நாட்டிற்கு அரசன்.
கன்னிப்போர் - முதன்முதற் புரியும் போர்; ‘காகுத்தன் கன்னிப்போரில்’
என்றார் கம்பநாடரும். இப்பார்த்தனை விக்ரமசோழன் (கி.பி. 1118—36)
காலத்தவனும் அவற்குத் துணைபுரிந்தவனுமான பாண்டியன் என்பர் (T.A.S.I,
No. iii. p. 4).

896. இப்பாண்டியன் 1254-ல் பட்டம் பெற்றவன் என்பர். ‘குறுமுனி
பால் செந்தமிழ்தூல் தெரிந்தருளி’ என்பது, ‘அன் நகத்தியன்வா, யுரைதரு
தீந்தமிழ் கேட்டோ னுசிதன்’ என்ற பாண்டிக்கோவைத் தொடருடன் (887)
ஒப்பிடற்பாலது.

897. இப்பாண்டியன் 1251—1271 - வரை ஆண்டவன் என்பர். இவன்
பெருவீரனாய் ‘எம்மண்டலமும் கொண்டவன்’ என்றும், திருவரங்கம்
பெரியகோயிலைப் பொன்வேய்ந்தவனென்றும் கோயிலோடூறு கூறுதலும்
ஒப்பிடத்தக்கது (பக். 12-14). இவன் வரலாற்றினை, Historical Sketches
of Ancient Deccan, என்ற நூலின் 164-169 பக்கங்களிற் கண்டுகொள்க.

898. கோயில் - திருவரங்கம்.

901. கானுவுந் தேர் - பேய்த்தேர்.

902. கொங்கை - கொங்கையில். மூத்தவடம் - கண்ணீரொழுக்கு.

903. வேண்டு - திருவனந்தபுரச்சீமை. 'வானாவழித்திறத்தான்' என்பது இவனுக்கொரு பெயர் (I. M. P. Mr 79). மார் - மார்பு; 'மார்திறந்தே' (903) 'அன்னதானத்துக்கு மார்தட்டிய துரை' (1306) என்றார் பின்னோரும்.

904. சூழத்தானிட்ட இறை - களிறுகள்.

905. கண்ட கோபாலன் - தொண்டைநாட்டாண்ட வீரகண்ட கோபாலன் (இ. பி. 1259).

906. இப்பாண்டியன் 1216 - 1237-வரை ஆட்சிபுரிந்த பெருவீரன்; 'சோழவழங்கியருளிய' என்பது இவனுக்குக்கூறப்படும் விசேடணமாகும். இவன் அது வழங்கியவராவற்றை இம்மெய்க்கீர்த்தி கூறுதல் அறியத்தக்கது. கவடி - பலகறை. வீராபிஷேகம் - பெருவீரனென்பதற்காகச்செய்யும் மஞ்சளம். 'வீராபிஷேகம் விஜயாபிஷேகம்' என்ப. பிடிபாடு - ஆதாரபத்திரம்.

910. தனக்கு ஒருபத்தேழு - தன் 17-ம் ஆட்சியாண்டு. கலிக்கொருபத் தாறு - கலிபிறந்த பதினாறாண்டி. குடுமிக்கோமான் - பல்யாகசாலை முதுகுடுமி போலும்.

911. மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் இ. பி. 1268-ல் பட்டம் பெற்றான் என்பர்.

912. தாளையுடைய அழகிய சுகம் (கிளி) என்றும் நாள் அஞ்சு (ஐந்து), உகம் (யுகம்) என்றும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

913. பாண்டியன் பூதம் பணிகொண்ட கதை, 'பூதம் பணிகொண்ட பூழியன் மாறன்' எனப் பாண்டிக்கோவையினும், 'தடம்பூதம் பணிகொண்டு தடாகங்கள் பலதிருத்தியும்' எனச் சின்னமனூர்ச் சாஸனத்துப் கூறப்படுதல் காண்க. தடாகங்கண்ட பூதத்தைக் குண்டோதான் என்று திருவாலவாயுடை யார்புராணங் கூறும் (7, 9). அண்டபுரேசன் - இந்திரன்.

914. சுடப்பட்டொழிந்ததனால் அருபியாய்ப் பேயாகிய மன்மதன்.

915. அழுக்கு - பிரிவால் வருந்திக் குளியாமையால் உண்டான உடன் மாசு. சிறை - தனிப்பட்ட நிலை.

916. பிரிந்த தலைவன் தான் வருவதாகக் குறித்த கார்காலங்கண்டு வருந்திக் கூறியது. சலராசி - கடல்.

917-22. இவை, 1283-ல் பட்டம்பெற்ற மாறவர்மன் விக்கிரமபாண்டியனைப்பற்றிய பாடல்கள்.

918. பகைமன்னர் கைவாளிரும்பே அவர் கால்கன்பூண்ட தளையிரும் பாயிற்று ஏ-று.

919. செங்கனகக் குன்றதல்ல - மேருமலையில் திரியும் யானையில்லை.

920. வேணுடன் - திருவடி.

921. புலனேசுவரன் - விக்கிரமபாண்டியற்கு ஒரு பெயர். கணபதி - காகதீயவரசர் பெயர். பாண்டியன் முனிவாறுதற்கு, பகையாகிய அக்கணபதி முடித்து இருகயல்கள் உள்ளமையே காரணம் என்றது, அங்ஙனம் தன்னைப் பணைத்தவன் அங்குவததுப பெண்ணரசியாதலின் என்க. 'வடதிசையிற் போகாதே யங்கிருப்பான் பெண்ணென்று மீண்டபெருமானே' என்றார் அடுத்த கவியினும். விக்கிரமபாண்டியன்காலத்தே ஓரங்கல் அரசர் வமிசத்தில் ருத்தி ராம்பா என்ற பெண்ணரசி 1261—1291 வரை ஆட்சிபுரிந்தவள். இவள் கணபதியரசற்குப்பின் அவளுட்கி நடத்தற்குரிய ஒரு மகனாய் ருத்தாதேவ மகாராஜா என்னும் ஆண்பெயர் தரித்து ஆண்டவன் என்பர். (Ancient Deccan, p. 291—2). வடதிசையிற் பெண்பகையாதல்பற்றி மீண்ட உனக்கு ஈண்டும் அப்பெண்பகையுண்டென்பது குறிப்பு.

925. வெண்ணீர்மை - அறிவீனம். பதங்கமுவுந் தண்ணீர் - கடல்; ஆழி வடிம்பலம்ப நின்றவனாதலின், இங்ஙனங் கூறினார்.

927. யானையிற் பவனிவருதலைக்கண்டு கண்ணிருகுத்து வாடும் பெண் என்க. பராக்ரமபாண்டியன் என்ற பெயர்தரித்த அரசர் பலருளர். அவருள் எவனைப்பற்றி இப்பாடல்கள் அமைந்தவை என்பது தெரிய இடமில்லை.

928. 'சர ராச' என்று திருத்தக. சர ராசன் - போர்த்தலைவன்; சரம் - போர் (சூடா). சம்புனைவரி - மன்மதன். ராசர் அத்து - அரசரது ஆணையெல்லை. சரராச திவ்ய கிரீட விபாட - இந்திரனது திருமுடியைத் தகர்த்தவனே!

929. காளைமுகில் - காளமேகம்; ஐ, சாரியை. போர் எருதுகன்போன்ற முகில் என்றுமாம். 'நிலவல்லேறு பொராரின்ற வானமிது' என்ப (திருவிருத். 7) கடிந்து இட்ட - கோபித்துப் பூட்டிய. வேன் - காமன்.

930. ஆர்க்கும் - யார்க்கும். உயர்கோன், விளி. எல்லார்க்குங் குளிரும் நிலவு முலையாட்கு அனலாகும் என்க. வார் - கச்சு.

931. கூர் அம்பு ஒறுத்த என்க. தீயில் உடல்வெந்தாரை வாழைக்குருத் தில் இடுதல் வழக்கு.

932. காம்பு வனம்புருதல் - மூங்கில் தோற்றிடுதல். உச்சிப்பாம்பில் - பாம்பின் உச்சியில்.

விசேடக்குறிப்பு.

ருகக்

933. ஒருவாணுதல் - சத்தியபாமை, தருவின்மரம் - பாரிசாதம். இன் - அல்வழிச்சாரியை. அந்தி - அந்தியில்.

935. மாயனவனி - திருமாவின் தேவியாகிய பூமி. 'அத்தருக்கொழி' என்றும் பாடம். அ, பண்டறிசட்டு.

936. குரங்கு - சுக்கிரீவன். குறித்தல் - அரணுகக்கருதல்.

938. அனுரை - இலங்கைத் தலைநகரான அனுராதபுரம். இராசை - இராசபுரமாகிய சங்கரநயினர்கோயில். செண்பை - செண்பகவனம் என்ற திருக்குற்றாலம். விந்தை - சாம்பூர் வடகரை விந்தனூர். முதலை - நாங்கு னேரித்தாலாகா முதலைகுளம். வீரை-வீரகோளம்புதூர். மருதூர் - அம்பாசமுத் திரந் தாலாகா திருப்புடைமருதூர்.

939. கருடனை - பூமியை உழுஞ்சடங்கு.

940. உபானம், உவானம் - அஸ்திவாரம் தோண்டுஞ் சடங்கு; வானந் தோண்டுதல் என்பர் இக்காலத்தார்.

941. காசை - காயா. காண்டல் - உண்டாக்குதல்.

943. அணங்கும் ஒன்றே - பால்வழுவமைதி. வாசன் மணி - ஆராய்ச்சி மணி.

955. அண்ணாள்வி - தமையன்.

958. இவனை வரதுங்கராமன் என்பர். (T. A. S. i, 115.)

959—961. நாண்மங்கல முதலிய மூன்றனியல்புகளையும் தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல், 168-ஆம் சூத்திரவுரையால் உணர்க.

963. கரும்பு - பெண். வேம்பு - பாண்டியன்தார்.

964. ஏகம்பவாணன் - சீவலமாறனான வீரமாறன்காலத்தவன் (கி. பி. 1588) என்பது இப்பாட்டால் விளங்கும்.

965. வேம் பாகிலும் - வேகும் வெல்லப்பாகினிலும். வேலையிலே - கடலிலே. மாலைவைத்தல் - ஆசைவைத்தல்.

966. 'ஏகம்பவாண அலகை' என்பது பாடமாயின் வாணஞ்சிய பேய் என்க.

967. நம்மையோ - உம்மையோ. 'நம்மையொருகாற் காட்டி நடந்தால் நாங்களும்தோமோ' (திவ். பேரியதி. 4, 9, 1), 'நாமிருக்கு மூர்பணியீர் அடிகே

சென்ன' (தேவா. 1109, 7) 'நாமரை யாமத்தென் னேவந்து னைகி நயந்த னுலே' (திருக்கோ. 164) 'நெருநல் நடந்தவரோ நாமென்ன' (கம்பரா. தூர்ப்ப. 119) என்பனவற்றால், நாமும் அதன்றிரிபுமாகிய உள்ப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு தோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தமை காண்க.

968. 'புயவீரமாதன்' என்று திருத்துக.

970. பல்லாரிரை உலகமோம்பும் என இயையும். பரிமையும் சிலையையு முடைய பல்லவன். வெட்சித் தாயம் - நிரைகவரும் உரிமை.

971. கோ, சிங்கன், யாரை என்ற நயங் காண்க.

972. 'வெண்பேட்டின்' 'சத்ருமல்லேசம்' 'கிடமாக வாங்கு' என்பன திருத்தங்கள். 'சுரோந்திரப் போத்தரையன்' என்பது 'நரோந்திரப் போத்தரையன்' எனச் சாஸனத்தில் தவறாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவன், மகேந் திரவர்மன், சத்ருமல்லன், குணபரன் என்ற பெயர்கள்பெற்றவன்.

973. எரியவர் - முத்தீவனர்க்கும் அந்தணர்.

975—7. நந்தி - தென்னாறெறிந்த நந்திவன்மன். தேசபண்டாரி - நந்தி யின் ஒருபெயர்.

978. கடற்றிரையால் தரப்பட்டவனாதலின் திரையன் எனப்பட்டான். 'அந்நீர்த் திரைதருமரபி னுரவோனும்பல்' என்றார் சிறுபாணற்றுப்படையினும்.

979. ஆழியிழைத்தல் - கடலிழைத்தல். 'திரையவோலு' என இயற் பெயர்சார்த்தி எழுத்தளபெழுந்தமையால் எழுத்தானந்தம் என்பர்.

980. ஒளியான் - ஒளியோடு. ஞாயிற்றொளி தொண்டையர்கோன் நிறத்துக்கு உவமை.

981. 'செற்றாசர்' என்றதலைப்பு 978—ஆம் பாட்டிற்கு முன் வைத்தற் குரியது. தாங்குஞ் செகம் - சராசரங்களைப் புரிக்கும் உலகம். அரசானது ஆர் வேம்பு பனைகட்டு (சோழ பாண்டிய சேரார்க்கு) நிழலளித்துவினங்கும் என்பது நயம்.

982. தான் - நீ; இடவழுவமைதி. உண்ணுதற்கு வண்டே நீ யார்? என்க.

983. புன்வேளுர் எனவருமிடங்களைப் புல்வேளுர் என்று திருத்திக் கொள்க. இவ்வூர் திருவண்ணாமலைத்தாலுக்காவில் பெண்ணையாற்றங்கரையை அடுத்துள்ளது. 'சிறியிலை நெல்வித் தீங்கனி குறியா, தாத னின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்க வெமக்கித் தனையே' (புறநா. 91.) என ஒளவை வேறுபாட்டிற் கூறியதுங் காண்க.

விசேடக்குறிப்பு.

நுகை

985. இது கொண்டுக்கூட்டுப்பொருள்கோட்கு மேற்கோள். “இதனுள், பாரிபறம்பின்மேற் றண்ணுமை தானுணர் தோளான் எனவும், நிறன் விறன் முன்னர் வேங்கைவீ எனவும், உன்னுந்நன்னதாகிய அலர் ஆரியமன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும் எனவும் முன்னும் பின்னும் கொள்வழியறிந்து கொளுவப் பொருளெதிரியைந்தவாறு கண்டுக்கொள்க” என்றார் சேனாவரையர் (தொல். சோல், எச்ச. 13).

987. ‘தூஉத்தீம்புகை’ என்பது பேராசிரியர்கொண்ட பாடம். ‘தூஉஉத் தீம்புகை’ என்புழித் ‘தூஉஉ’ என்பது நான்குமாத்நிறைபெற்று நின்றதாக வின் இது செப்பலோசைபிழையாது வந்ததென்பர் நச்சினர்க்கினியர் முதலி யோர் (தொல். நூண். 6). ‘தூஉஉய்த் தீம்புகையத் தொல்விசும்பின்’ என்றும் பாடமுண்டு.

988. இது கார்த்துறைபாட்டொன்றினுள் அடங்கிய பழம்பாடலாகும். ‘அழிசி யார்ச்சா டன்னவிவன்’ (குறுந். 258) என்பதனால் அழிசிகாடு ஆர்க்காடு போலும். ‘மிசையாண்கோணன்னன்’ என்பது அச்சப்பாடம். களிற்றுத்தார் யானைப்படை.

989. ‘பட்டினநாடன்’ எனத் திருத்துக. மணியிடைபூண் நாடன் என்க.

990. பாம்பு ஏர் மருங்குல்-பாம்பை ஒத்த இடை. ‘அரவினாடை’ (998) என வருவதுங் காண்க.

991. வாட்டு - வாட்டற்கறி.

992. இது தலையாகுவன்னலொண்புகழ் கிளப்பதாகிய உதாரணையணிக்கு மேற்கோள்.

997. புறம்பணையான்-மகாசாத்தன்; ‘புறம்பணையாற்கு’ என்று திருத்துக.

999. அவா, அகத்ததா புறத்ததா என்க.

1000. அரி - வண்டு, குரங்குமாம். குருகு - கொக்கு.

1001. அவற்பதம் - அவலாதற்கேற்ற பக்குவம். கவர்ப் பதம் - கவர்த்த கால்கள்.

1002. களப்பாளர் என்பார் ஒருசார் அரசமரபினர். ‘களப்பாளனாகிய கூற்றுவனே’ (நம்பி. திருத் தொண். திருவந். 47) என்பதனால் கூற்றுவனாய் னார் இம்மரபினர் என்பது விளங்கும். களப்பிரர் என்று வேள்விகுடிச் சாஸனங்

கூறும் அரசரும் களப்பாளரும் ஒருவரே என்று தோன்றுகின்றது (Historical Journal, Vol. ii, p 74-ல் 'சனப்பிரர்' என்ற விஷயமாக யான் எழுதிய கட்டுரை கவனிக்க). உணங்குதல் - உலருதல், வருந்துதல். தினை செந்நெல் விளைத்தவர் முற்றங்களில் அவை உலருதல்போல அச்சதன்முற்றத்தில் அரசு உலரும் (வருந்தும்) என்க. 'சங்குணங்க' என்று திருத்திக்கொள்ளப் பாலது.

1003. 'அரசரவதரித்த' என்பது 'அரசனவதரித்த' என்றிருத்தற் பாலது. அரசன் - அரசினங்குமான்.

1004. 'இறையறு திங்களிருந்தான்' என்பதும் பாடமாயின், இறை - வாசு மாக என்க. 'இராமவிறை' என்று பாடமோதுவாரும் உளர். மேல்வந்த பாட்டில் பாண்டியன் தன்னை இராமனாகவும், அச்சதனைச் சக்கிரீவனாகவும் வைத்துப் பாடினமையே ஒருவிலங்கு கூட இட்டதற்குக் காரணமாம்.

1005. 'குடகர்க்கிடவர்' என்றும் பாடம். மேற்கிலுள்ளார்க்கு இடமானவர் - தென்பக்கத்தார்.

1007. இவன் சுந்தரத்தோண் மாவலிவாணன் என்பான் (1528 கி. பி.). காஞ்சிபுரசாஸன மொன்றில் - 'தேவைகாவலன், திருவணைகாவலன், வேதியர் காவலன், வீரகஞ்சுகன், புலனெகவீரன், சமரதோலாகலன்' என்று கூறப்படுபவன் இவன்போலும். இவன் சாஸனங்கள் திருப்புல்லாணி, தேவிபட்டணம், காளையார்கோயில் முதலிய இடங்களில் உள்ளன.

1009. தெருவில், பரத்தையால் தழுவப்பட்ட தன்மகனை நோக்கிக் கூறிய தலைவிகூற்று.

1012. வெங்கட் பொரு கயல் - மகளிரது வெய்ய கண்ணை ஒத்த கயல்.

1015. ஆபத்து - ஆயிற்று. 'போக்கினி ரென்றாசி போய்த்தென்' என்றார் கம்பநாடரும் (சூரிப்பண. 129). கொடும்பை-கொடும்பாளூர்; 'கொடும்பை நெடுவகுனக் கோட்டகம்' என்றார் இளங்கோவழிகள். (சீலப். 11; 71.)

1018. ஆகாயத்துப் பரவிய வாளுகிய சேய்மைநாட்டினைத் தாம் ஊர்ந்த களிறு நாட., கோளுடர் குன்றில் ஒளித்தனர் என்க.

1019. அண்ணல் வாயில் - சிற்றண்ணவாசல்.

1027. “இதனுள் மதியை விசயன் வேல்போல் எழும் என்பான் விசயன் எரிந்து என, அத் தொழில் அவன்மேலேறச் சொன்னமையால் சொல்லானந்தம்” என்பர்.

1034. பூ மேலான் - திரு. தீமேற் படிந் பூம்போர்வை என்செய்யும் - வேம். கொடுத்தால் கொள்வது - கடன்: திருவேங்கடன் என்றபடி.

1036. காலேகம் - கலவைச்சாந்து. சாலேகம் - பலகணி.

1037. இலைச்சுமடன் - இலை சுமந்து விற்கும் இலைவாணிகன்; “இலை சுமக்கு மொருவன்போ னுண்ணுணர்வு தனக்கில்லன்” என்னும் நீலகேசிக் செய்யுளும் உரையுங் காண்க (193).

1039. கோவிண்மை - ஆராய்ச்சியில்லாச் செயல், செருக்கு. ‘கோவிண்மை’ என்று பெரியார் திருவாக்குக்களிற் பயிலும்; (திவ். திருவாய். 6, 2, 6; பெரியதிருமொழி. 8, 2, 8.)

1045. ‘மால்வேண்ட மண்ணளித்த...வள்ளல்’ என்பதனால், இவன் வாணவமிசத்தவன் என்பது பெறப்படும்.

1046. நடுநாட்டிச் சித்தலிங்கமடத்துச் சாஸனமொன்று ‘மகுடத்தியாகி’ என்ற ஒருவனைப்பற்றிக் கூறுகின்றது (I. M. P. SA. 802).

1047. இவ்வகவலுள், முதல் இராசராசன்செய்திகளும், அவன் தாயின் குலமான மலையமான் வரலாறும், சுயிலர் வேள்பாரியின் மகளை மலையற்கு மணம் புரிவித்து உயிர் துறந்ததும் பிறவும் புறநானூற்று வரலாற்றை ஆதரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளமை அறியத்தகும்.

1050. விஜயவாடை - பெஜவாடா என்ற தெலுங்கநாட்டேர்.

1058. தான் கடல்குடித்தது - ஆழி வடிம்பலம்பலின்றது.

1061. செந்தமிழர் - திருஞானசம்பந்தநாயனார்.

1062. பொன்னம்பலக்கூத்தர், நாலோகவீரன் - மணவிற்கூத்தன்பெயர்கள்.

1065. அம்பலத் தாதன் - பகைவீரன்; புள் உண்ணும்படி அதற்குப் பயிக்கம் (=விச்சை) இட்ட நாலோகவீரன்.

1071. அன்றினர் - பகைவர்.
1072. சிட்டப்பெருமான் - சம்பந்தமூர்த்திகள்.
1074. தங்கோன் - தம் சக்கரவர்த்தியாகிய அ.ப. 'ண்.
1076. கலிங்கரேறு - மணவிற்கூத்தன்.
1079. அபிடேகம் - திருமுடி.
1085. வாணிக்கு இருந்து உண்ணக்கண்டால் என்க.
1086. இறையிழிச்சதல் - வரியைத் தள்ளுதல்.
1087. மாமத்தக் குன்று - களிற்று; அஃது என்றும் பகைவரிடமிருந்து பெறுவதாம்.
1088. முத்திறத்தார் - அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தார்.
1096. சதுக்கம் - விருதுவகை; 'சதுக்கஞ்சாமரையுக்கமாகியாம் வரிசை' என்றார் கம்பநாடரும் (கம்பரா, நிந்தனை, 12). மேகடம்பம் - வாச்சியவகை (பாட்டு 786, வாரி, 43).
1099. திசைகொள் தார் - திசைகளிற் பரவிய சேனை.
- 1107.. கண்டர் - பகைவீரர்; கண்டகர் என்பதன் திரிபுமாம்.
1109. 'வெம்பரிமாச் கண்டருவென்று' என்று படித்தல் தகும்; 'ஆனை பிணவயிவை...ஆடலயமிவை' என்றார் சயங்கொண்டாரும் (கலிங், 321).
1110. 'தென்னாட்டின்' என்றும் படித்தலாகும். சாவேறு - ஒருவகை வீரர்குழு; 799 - குறிப்புப் பார்க்க.
1111. முலையுமுதலைக் காணும் ஆகம் (மார்பு).
1119. கோடிக் குறித்தார் - மாறுபட்டுத் தன்னைப் பகையாகக் குறித்து வந்தவர்.
1120. இவன், அபயனுக்கும் அவன்மகன் விக்கிரமசோழற்கும் அமைச்சருளொருவனாக விளங்கியவன். இவனை முடிக்கொண்டசோழ மூவேந்த வேளான் என்று சாஸனமும் (I. M. P. SA. 986), முடிக்கொண்டசோழன் என்று கலிங்கத் துப்பரணியும் (352) கூறும்.

விசேடக்குறிப்பு.

நிகுள

1122. நிகரிலிசோழமண்டலம் - துளம்பபாடி (780 - ம் குறிப்புரை பார்க்க).

1124. ஒபளர் - ஒரு குடிப்பெயர். *புதுமுகுடி* *புதுமுகுடி* *புதுமுகுடி*

1125. முனையதரையன் - அபயன் லிக்குரமன்காலத்து அமைச்சருள் ஒருவன். இவனும் இவன் தாதியும் பாமவைஷ்ணவபத்தர்கள். இவர்கள் வரலாற்றைச் செந்தமிழில் யான் எழுதிய வியாசத்தால் உணர்க (தோகுதி. 7, பக். 190 - 4).

1126. சோமன் - ஒரு பெருவள்ளல்; கூத்தரை ஆபத்தினின்று காத்தவியவன். இவன் வரலாற்றை யான் எழுதிய ஒட்டக்கத்தர்வரலாற்றுட் காண்க (செங்குந்தர்பிரபந்தத்தீரட்டே. முகவுரை.).

1127. புவினை - சோனாட்டுத் திரிபுவனம். வந்து உஞ்சோம் (உய்ந்தோம்) என்க.

1128. நாலு - நாலடியார்; இரண்டு - துறள்; 'ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி, நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி' என்பர்.

1129. இப்போது அச்சிடப்பட்ட தினகர வெண்பாவில் இச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.

1131-33. திரிகுந்தராயன் என்ற பட்டப்பெயர் சடையனுக்கு வழங்கிய வரலாற்றை - "அளிக்கும் படைமூ வேந்தருங்கொண் டாடும் விருந்தா லதிகையமாய்த், திளைக்குந் த்ரிகுந்த ராயனைச் செப்பும் வரிசைத் திறஞ்சேர்ந் தோன், விளைக்கு மரிசி மாற்றியநீர் வெள்ளங் கிழக்கு விளைக்குமென, விளைக்கும் பெருமைப் புதுவையர்கோன் வளஞ்சேர் சோழ மண்டலமே" என்ற சோழ மண்டலசதகச்செய்யுளால் அறிக.

1132. 'இராமனோடும் பாமாலைஞடுங் குலம்' என்றது 'வெண்ணெய்நல் லூர்ச் சடையன்றன் மரபுனோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான் மெளலி' என்ற கம்பரீதிருவாகீகைப்பற்றி.

1135. மானியர் - மதிக்கப்பெற்றவர் 'மன்னிய சேகரன்' என்றும் பாடம்; 'பலமன்னியர் மண்டலிகர்' என்பர் (உத்தராராமா. திருவோக். 11)

1136. சாராமன் - சடையவள்ளல் பெயர்; 'சாராமன் வெண்ணை' என்றார் கம்பநாடரும் (கம்பரா. நாகபாச. 263.). 'கண்டன்மகன்' என்பது

நேர்பாடம். கண்டன் புதுவைச் சுவகரனால் தரிக்கப்பெற்ற அரசன்பெயர் போலும். இணையாமார்பன் - சடையவள்ளல் தம்பி. 'விசயபிற கடியாணம் பொடிசெய்த இணையாமார்பன்' என்ற அப்பார்திருவாக்கினுள் இதனோடர் பயிறல் அறியத்தக்கது (தேவா. திருப்பழனம், 7).

1137. இதனால் சடையவள்ளற்குமகன் சேகிபன் என்பது தெரிய வாகும். பிரிவுறுங்காலத்து மனைவி திருநீறுதந்து விடைதருதல் ஒரு சாரார் வழக்கு. 'மடிபிடித்துநின்றநிலை' என்ற பாடம் சிறக்கும்.

1138-9. 'ஸகல கலை மார்த்தாண்டவர்மன் சிறைவாய் மூக்த்திருவடி' எனப் பெயரிய திருவாங்கூர் அரசனது சாஸனமொன்று கொல்லமாண்டு 716 (இ. பி. 1541)ல் சுசந்திரத்து உள்ளது. வஞ்சிமார்த்தாண்டன் இவனுயின், சேதிராயன் என்பான் சடையவளவன்வழியினனாவன்.

1141. புழல் - புழற்கோட்டம். திருவொற்றிபூர்த்துமேற்கே 5-மைலில் உள்ள ஊருமாம். 'அக்கணமே' என்று திருத்தாக.

1142. வதுவைவரி - கல்யாணவரி.

1143. திருவேங்கட முடையானுன் பூநீவிவாஸப்பெருமான்சந்திதி முதற் பிராகாரத்தின் தெற்குத்திருமதிவிற்கண்ட காலுனப்பாட்டு. 1124

1144. மூன்றங்குலோத்துங்கன்காலத்தே (1178-1216) பொத்தப் பிச்சோழன் என்ற பெயர்கொண்ட சிற்றரசனொருவன் சோழர்கீழ் இருந்தவன் என்பது, சிதம்பர வேதாரணிய சாஸனங்களால் தெரிகின்றது (I. M. P. Tj. 1550; S. A. 102). புடோலி - கடப்பைஜில்லாவில் உள்ளதோர் ஊர் (I bid. Cd. 846). மேற்பாடி - சித்தூர்ஜில்லா சித்தூர்த்தாலாகாவில் உள்ளது. சோளேந்திரம் - அவ்வூர்ச் சிவாலயம்.

1145. கோதாவரிஜில்லா, ராமசந்திரபுரந்தாலாகா திராக்ஷராமத்துள்ள பீமேச்சுரர் ஆலயத்தின் கிழக்குத்திருமதிவிற்பொறிக்கப்பட்ட சாஸனப்பாட்டு. இடர்க்கரம்பை ஷை திராக்ஷராமத்துக்கு வழங்கிவந்த தமிழ்ப்பெயர் என்பது இதனாற் புலனாம். இச்சாஸனம், முதற்குலோத்துங்கன்காலத்ததாகக் கருதப்படும்.

1146. பொழிவான் - பொழியும்பொருட்டு. தண்ணீர்த்தரம் - ஊருணி நீர்நிறைந்தாற்போல் உதவும் முறை.

1147. புழற்கோட்டம் - தொண்டைமண்டலத்து 24 - கோட்டங்களுள் ஒன்று. சென்னை எழும்பூர் முதலியன இக்கோட்டத்தைச் சார்ந்தவை. பாண்டியன்முன் கழைக்கூத்தியொருத்தி 'விச்சளிப்பாய்ச்சல்' என்னும் அரிய வித்தை யை ஆடிக்காட்டியபோது, அவன், பெண்ணொருத்தியால் மனமீடுபட்டுப் பராமுகமாயிருந்துவிட்டு மறுமுறை அவளை ஆடச்சொல்ல, அரசாணையை மறுத்தற்கஞ்சி அவ்வாறே ஆடிபவன், அதனால் தன்னுயிர்க்கு நாசம்வருமென்று கண்டு இப்பாடலைக் கூறினான் என்பர். 'பாடுகின்ற சொல்லியை', 'புழற்கோட்டம் புகுதுவிரேல்', 'அயின்றை' என்பன பாடபேதங்கள்.

1148. 'சூலி முதுகிற் சுடச்சடவப் போதுசமை, பாலடிசி நன்னைப் படைக்குங்கை' என்பது திருக்கைவழிக் கூறு.

1149. இப்பாட்டியற்றிய நெற்குன்றவாணர் என்பவர் கூத்தர்காலத்தவரென்பது, அப்புலவர் சிறுபுலவர்களைத் தண்டித்துவந்தபோது அதுபொருமல் இவர் கூத்தரைநோக்கிப் பாடிய 'கோக்கண்டு' என்ற பாடலால் (1478) அறியப்படும். இந் நெற்குன்றவாணர் புகலூர்நீந்தாதி பாடியவரென்பதும் களப்பாளமரபினர் என்பதும் 'களப்பாள நெற்குன்ற வாணனந் தாதித் தலித்துறையே' என்ற அவ்வந்தாதி யிறுதிச்செய்யுளாற் புலளுகின்றன. நம்மீகாளி என்பார் இரண்டாங்குலோத்துங்கன்காலத்து விளங்கிய பெரும்புலவருள் ஒருவர். இவர் நெற்குன்றவாணரைக் காணச்சென்றபோது அவர் வீட்டில் இல்லாதிருந்தமையால் அவர்தாதி வந்தபுலவரை உபசரித்துப் பரிசளித்தனுப்பினான் என்றும், பின் அங்குவந்த முதலியார் நடந்ததறிந்து மகிழ்ந்து பின்னும் அவர்க்கு வேண்டியன உதவினான் என்றும் தொண்டைமண்டலசுதகக் கூறும் (83). தக்கயாகப் பரணியுரையாளரும் இப்புலவரைச் சிறப்பாகக் கூறுவர் (457). 'வல்லை' என்றும் பாடம். வல்லை - ஓர் ஊர்.

1150. இதன் முதலடியிற் குறிக்கப்பட்ட செய்யுள், செஞ்சிக் கொற்றந்தைமேல் புகழேந்தியார் பாடிய கலம்பகத்து உள்ளதாம் (தொண். சத. 63).

1151. பெருமங்கலம் - புள்ளிருக்குவேளூர்க்கு அணித்தான ஊர்.

1152. கானத்திமுதலியார் என்ற பிரபுவுக்கு இக்கதையைப் பிற்காலத்தார் கூறுதல் பொருந்தாமை காண்க.

1153. இது சத்திமுற்றப்புலவர்வாக்காகக் கூறுவர். நயிழ்நாவலர் சரிதை கோழமண்டலசுதகங்களால் இப்பாட்டுக் குடிதாங்கி என்ற தலைவனை வேறுபுலவரொருவர் பாடியதாகத் தெரியின்றது.

1154. கனந்தை - செய்யகளத்தார்; பாண்டிநாட்டில் மானவீரன் மதுரை (மாளுமதுரை)க்கடுத்துள்ளது. இப்பாடற்கதையை 'நன்றாய்வினந்ததை' என்னுந் தொண்டைமண்டலசுதங்குச் செய்யுளான் (68) உணர்க.

1155. 'அவனிமுழுதுண்டு...குருத்திரா வரழைக் குழாம்' என்ற கம்பர் பாட்டு இங்கு ஒப்பிடற்பாலது.

1156. துட்டவீரன் - அங்ஙனம் உதைத்த புலவன்பெயர். 'பண்புடனே மெச்சியப்பா லும்குழும் வீறுவல்ல யானவந்த' என்றும் பாடம்.

1158. பொன்பரப்பினன் - மூன்றங்குலோத்துங்கசோழன் காலத்தவ னான, அறகூருநடையான் வாணகோவரையன் ராஜராஜதேவன் என்னும் தலைவன் (சேந்தமிழ். 3, 323-7). ஆனோலை - அடிமையோலை; 'எழுதுமா னோலை வாங்கி' (தடுத்தாட். 45) என்பது பெரியபுராணம். திருமார்பில் ஆனோலை செய்தலாவது, பணிந்த பகைவர்க்கு அவரதுமார்பில் இன்னார்க்கடிமை என்று பச்சைகுத்திவிடுதல். இதனை 'மார்பெழுத்தாக்கல்' என்ப (ஈடு, 5 10-ப்ரவேசம்).

1159. மால் (கண்ணன்) வடமதுரையைவிட்டு வடகடலான்; வழுதி (பாண்டியன்) தென்மதுரையைவிட்டுத் தென்கடலான் என்க. மாகதர்கோ மான் என்பது வடநாட்டு மகததேசாதிபதியான சராசந்தனையும், தென்னாட்டு மகததேசாதிபனான வாணகோவரையனையும் குறிக்கும்.

1160. ஈழன் என்றுதிருத்தது. இடராகின் - திறையிடராயின். தென் னர், விளி; இடராகின் யானைக்கு உங்களை வாணன் இடுமென்று இரும் என இயையும்.

1161. இது நாண்மங்கலம். குன்று உவமை எடாத - மலை உவமை யாகாத. எடான் - படையெடான்.

1163. பூண் ஆகா - பூணுக்கு உரியவாகா. கா என்னாதார் - காப்பாயாக என்று பணியாதார்.

1164. மருப்பில் துளைப்பு உண்டாகாமல் இருக்கவேண்டின் அடியாகிய அரண் உளவாம் என்க.

1168. தங்கும் படி - தங்கிய தேசம்.

1169. தலைவிக்குப் பருவவரவன்று என்று தோழி கூறியது.

1171. எண்ணுயிரம் - தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் உள்ள ஓர் ஊர்.

1172. தேசி முன்னாள் வடுகு - தேசிக்கூத்தை அடுத்த வடுகு என்னும் கூத்து; 'தேசி வடுகு உடலவர்த்தனை' என்ப (சிலப். 3, 16 உரை).

1174. தாய்த் தாவி நடந்தது என்க.

1176. உரகாதிபர் - உரகைக்கு அதிபரான சோழர் (குலோத். பிள். 45). வல்லி - நிகளம்.

1178 விந்தமான் - கொற்றவை. வாமான் திறை - குதிரைகளாகிய திறை. இந்திரன், தன்னை வென்ற பாண்டியனைத் திறைகொண்ட வாணனால் தன்யானையை இழக்கவேண்டும் என்று அஞ்சினான் என்க; 1186-ஆம் பாடற் கருத்தும் இதனுடன் ஒருசார் ஒப்பிடற்பாலது.

1179. கார் - முநிலை. பின்னிநிதல் - தோற்றோநிதல்.

1181. மார்பெழுதலை 1158, 1182 - ஆம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க.

1183. ஆர் வேம்பு பனை என்பன அம்மலைகள் சூடிய மூவேந்தரை, அரசு அத்தி என்பன மரங்களையும் அரசர்யானைகளையும் குறிப்பன.

1189. களிகிண்டுதற்கு மாவியைத் தந்தான் என்பது குறிப்பு.

1194. துக்கக்கண்ணீர் பெருகியது ஏ - று.

1196. கன்னல் - குருவிவகைபோலும். 'எனும்' என்பது பாடமாயின் இராமாழிகையை எண்ணுகின்ற என்க.

1199. சாணர் - போர்த்தழும்புள்ள வீரர். சாணம் - தழும்பு; 'சாணத்தின் தமந்தாங்கு தடக்கை' (மதுரைக்காஞ்சி. 593) என்ப. ஆட்கொண்டநாயன் - வரபதியாட்கொண்டான் என்ற கொங்கர்க்கோன் (1583); இவனை விலீலிபுத்தூரைக்கொண்டு பாரதம் பாடுவித்தவன். வக்கை - வக்கபாலை.

1200. சம்பராசன் - சம்புவராயன்; 'வமத்தசுடர் வேற்சம்பன் வாழ் மல்லி நாதன்' என்று, இவ்விரட்டையோடு மல்லிநாதன் என்ற சம்புவனைத் தம் ஏகாம்பரநாதருலாவிப் பாடுவர். இவன் இற்றைக்கு 540-வருஷங்கட்குமுன் வாழ்ந்தவன் (Ep. Rep. No. 390 of 1905) ஏகாம்பரன் இம் மல்லிநாதற்குத் தந்தையோ மகனோ ஆதல்வேண்டும். (1577-ம் பாடற் குறிப்புப்பார்க்க).

1201. மந்தரம் பேருவின் பகுதியாதலின், அம்மந்தரத்தின்செயல் மேருவுக்கேற்றிக் கூறப்பட்டது.

1202. காரிக்கோன் - பாண்டியன் சேனாதிபதி. 'காரைக்கோன்' என்று பாடங்கொண்டு, இவனைக் கொங்குநாட்டுக் காமிண்டர்தலைவன் என்று கூறும் கொங்குமண்டலசதநம்.

1203. உருத்திரன் - காகதீய அரசரன் ஒருவன் (கி. பி. 1185). ஓரங்கல் - நிஜாம்ராஜ்யத்துள்ளதோர் நகர். ஒருகல், ஒருங்கல், வகசிலாநகரி என்று சாஸனங்கள் இதனைக் கூறும். சேரனிடத்துக் கம்பர்சென்று அவனைத் தமக்கு அடைப்பைகட்டுபவனாகச் சோழனிடம் அழைத்துவந்தனரென்று கூறும் செய்தியை இப்பிரதாபருத்திரனுக்கு உரியதாகக்கொள்ளல் தகும்.

1204. யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரியசக்கரவர்த்தி என்பான், கி. பி. 1288-ல் சிங்களவரசன் தலைநகரான அநுராதாபுரத்தைக் கைப்பற்றி அதன் பொக்கிஷங்களையும் கவர்ந்துசென்றனன் என்றும், 1290-ல் சிங்களம் ஆண்ட பராக்கிரமபாகு அவனுடன் சமாதானஞ்செய்துகொண்டு இழந்த ஊர்பொருள் களைத் திரும்படபெற்றனன் என்றும் கூறுவர் (Sketches of Ceylon History, p 47). அனுவரசர் - அனுவராதாபுரத்தரசர். 'காட்டிளூர்' என்பது 'கட்டிளூர்' என்று திருத்தற்பாலது. பைகவர்மகாரிர் தம் நெற்றியில் இரண்டு உள்ளங்கைகளையும் வைத்துக்கொண்டு துக்கிக்கும்போது கண்ணினை முன்கைக்குக் கங்கணங்கட்டியதுபோன்றும் உள்ளங்கையில் நெற்றித்திலகம் பதிர்தும் இருந்தமையின் இக்கனம் கூறினார். சிங்கை - சிங்களம்.

1205 - 'சே - விடைபிலாஞ்சனை; பல்லவர்க்குரியது.

1207. மணவை - யாழ்ப்பாணம்; மணற்றிடல், மணற்கிராமம் என்ப. (யாழ்ப்பாணநாட்டுவளப்பம். பக். 7 - 8). 'மணவைக் கோமான்' என்றார் இரகுவரீசநூலாரும் (இலவண. 22). தனக்கோடித் துறை அக்காலத்து இவ் வாரியசக்கரவர்த்திகள் காப்புக்குரியதாயிருந்ததென்பது 'சேதுகாவலன்' என்ற இவர் கிறப்புப்பெயரார் புலனும். இவ்வாதே, 'சேதுகாவலன் திருவணை காவலன்' (S. I. I. Vol. iv), 'ஸேதுமூலாக்ஷாதாந்தரன்' (Ep. Rep. No. 585, 1902.) என மாவலிவாணவரசரும் கூறப்படுவர்; 1007ம் பாடற் குறிப்புப் பார்க்க.

1208. சிங்கை - சிங்களம்.

1209. அஞ்சும் அஞ்சும் என்பன அடுக்கு.

1210. வஞ்சிமன்னா, சேரா என்பவற்றால், சிங்கையாரியமன்னர் சேரர் தொடர்புடையவர்போலத் தெரிகின்றனர்.

விச்சேடக்குறிப்பு.

௬௦௩

1212, குடஞ்சுட்டு - பசுநிரை, வடகங்கை - இலங்கைப் பேரியாறு, முத்துவடம் - கண்ணீர்.

1213. மூவெழுத்து - முத்து. 1214. புண்ணியன் - புத்தபகவான். 1215. ஏனம் - ஆதிவராகமூர்த்தி. 1216. பாலோடு ஐந்து - பாலோடு கூட்டி எண்ணப்படும் பஞ்சகவ்வியம். 1217. பஞ்சநதிவாணன் - திருவை யாற்றுச் சிவபிரான்.

1218 - 19. குலோத்துங்கசோழன் - அபயன், சொன்னவாறறிவார் - கழறிற்றறிவாரான சேரமான்பெருமான்நாயனார்; சோனுட்டுக் குற்றாலமாகிய 'வீங்குரீர்த்திருத்தருத்திசு' சிவபிரானுக்குச் சொன்னவாறறிவார் என்ற திரு நாமமுண்டு (I. M. P. Tj. 539-60-6). இக் கண்டன்மாதவனையும் அவன் காலத்தரசனையும் பற்றிய விச்சேடங்களை 'அமிதசாகார' என்ற தலைப்பின்கீழ் யான் எழுதிய கட்டுரையால் அறிக (செந்நயிழ், 24, பக். 161-70). காரிகை நூல் செய்த இ-மாதல்பற்றிக் காரிகைக்குளத்தூர் என்ற பெயர் வழங்கியது இப்பாடல்களால் அறியத்தகுந். காரிகைப்பேரூர்காடு என்று சாஸனங்களில் வழங்குவதும் இந்நூல்பற்றியதாம். (Ep. Rep. 140 of 1912).

1220. காணா - கொங்குநாட்டுத் தாராபுரந்தாலாகா, காங்கையஞ்சேகரத் துள்ள காணாயூர். பழையகோட்டைப் பட்டங்காரர்கள் உத்தமச்சோழன் என்ற பட்டப்பெயர்கொண்டள்ளார் என்பர் (கோங். சத. 107, உரை).

1221. பி. லாழ்வான்-தி. லாள்வான்.

1223. பொய்கை - தொண்டைநாட்டு விரிஞ்சேபுரத்தை அடுத்ததோர் ஊர்; அருளாளர் - இவ்வூர்த்திருமால். பி. 'மாதாபரகின்ற'-தி. மாதாபரகின்ற.

1224. சீபகங்கன் மூன்றங்குலோத்துங்கசோழன்காலத்தவன் (1178-1216). இவன் கோலார் என்று வழங்கும் குவளாலபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த கங்கவமிசத்து அரசனாவன். (நன். மயிலை, உரை, முகவுரை பார்க்க.)

1225. கச்சிராயர், லீலகங்கன் என்பார் 10—1 நூற்றாண்டில், விருத்தா சலப்பிரதேசத்தில வாழ்ந்த தலைவர்களாகத் தெரிகின்றனர்.

1226. இவனை 'வாயற்பதியின் வடுகன்' என்று கூறும் தொண்டை மண்டலசங்கம்.

1228. பார வெற்பு - தனங்கள். கொடிய பாணன் - மன்மதன். பிண மெடுத்தல் என்பது ஈண்டுச் சாகக்காணல் என்ற பொருள் குறிப்பது. பாணன் வெம்பிண மெடுத்த வரலாற்றை 1230-ம் பாட்டாலும், சூலிமுதுகில் அன்ன மிட்டதும், அரவின்வாயிற் கையிட்டதமான வரலாறுகளை 1148, 1152-ம் பாடல்களாலும் அறிக. தொடையாடை கீறினவன், சடையவள்ளல்; ஒருகால் தொடைப்புண்ணால் வருந்திய சடையவள்ளல் அஃதாறியபின், சோழனாலும் விலைகொடுத்துப் பெறமுடியாதிருந்த ஆடையொன்றை உடுத்துக்கொண்டு சோழனைக்காணவந்தபோது, தொடைப்புண் ஆறிமதை நேரில் அறியவிரும்பிய சோழற்கு, மரியாதையாக அப்புண்ணுள்ளவனவில் அவ்வாடையைக் கிழித்துக் காட்டினன் என்பர்; “ஆரூச், தொடையி லெழுசிலந்தி தோற்றுவிக்கப் பட்டின், புடைவைகிழித்தபெருங்கை” என்பது திருக்கைவழக்கம், நே மியாடை - கடல்.

1229. சிவபக்திமிக்க பரமவேனார்மனைத் திருமால்பக்திமிக்க அரும் புடையான்மகன் மணம்புரிந்துவாழுநாளில், கணவற்குத் தெரியாமல் மாட்டுக் கொட்டிலில் உள்ள நதிதிறைபச் சிவலிங்கமாகக்கொண்டு வழிபாடு புரிந்துவந்த மனைவியின் செயலையறிந்து, கணவன் அவளைச் சோதித்தபோது அந்நதிதறியிற் சிவபிரான் தோன்ற அதனை அறிந்து வியந்து கணவனும் அடியவனாகி வீடு பெற்றான் என்றும் இச்சிவலிங்கமே கன்றப்பூர் நதிதறி எனப்பட்ட சிவபிரான் என்றும் கூறுவர்.

1230. ஒரு புலவன் - பாணன். மறவை - ஓர் ஊர். நதி வங்கிசம் - கங்கை மரபு.

1231. கொடுமூர், சாலைக்கிராமம் என்பன இராமநாதபுரஞ் சீமையைச் சார்ந்தவை.

1232. பாண்டியன் நாடிழந்து வேண்டன் விருந்தினனாய் அலுந்து னிருந்த காலத்து அவ்வரசன் பாடியதாம்.

1233. கொல்லாபுரிச்சந்திரன், நந்திக்கலம்பகங்கொண்ட பல்லவன் தம் பிக்குப் பட்டங்கட்டிபவன் என்று தொண்டைமண்டலசாதகன் கூறும்.

1235—36. காமமிக்க கழிபடர்கிளவி. 1235, ‘வங்கர்கோவை’, ‘வங்கர் குலோத்தமன்’

1237. கம்பணவுடையார், கி. பி. 1372-ல் தென்னாட்டிற் படையெடுத்து மதுரையில் மகமதியரை யோட்டிக் கோயில் முதலி பவற்றைத் திருக்காப்புநீக்கி

வேண்டிய சிறப்புச்செய்தவர். (Nelson's The Madura Country, Part. III, p. 81) 'மதுராலிஜம்' என்ற வடநூலால் இவர் வரலாறுகள் பல வினங்கு வனவாம்.

1238. இந்நிரன் கலையாதல் - உடுத்த ஆடை பல துளைக்கண்கள் உடையவாதல். அரன் - பிஷாடனமூர்த்தி. காளமேகப்புலவரை. ஆதரித்தவரும் சாளுவகோப்பயன் குமாரருமான திருமலைராசரது சாஸனமொன்று திருவாணைக்காக் கோயிலில் சகவரு, 137.. ஸ்ரீமுகவரு ஜம்புகேசுவரர்க்குத் திருவா பரணமொன்று அளித்ததாகக் கூறுகின்றது. இத் திருமலையார் விஜயநகர வேந்தர்களின் பிரதிநிதியாய்ச் சோனாட்டுத் திருமலையாயன் பட்டணத்திலிருந்து ஆட்சிபுரிந்துவந்தவர்.—'தமிழரும் ஆந்நிரரும்' என்ற என் கட்டுரை பார்க்க— (செந்தமிழ், தொ.-22, பக். 281-3).

1240. 'அடைப்புலீதம்' என்று தலைக்குறிப்புக் காணப்படுவதாயினும் 'அடைப்பித்து' என்று அஃது இருத்தல்வேண்டுமென்பது பின்வரும் கன்ன பரம்பரைச்செய்தியால் தோற்றுகின்றது. அஃதாவது—ஆலைப்பதிப் பெற்றான் என்ற வணிகன் காளமேகத்தாற் பாடல்பெறமுயன்றும் அவன் அது பெற முடியவில்லை. அதனால், அப்புலவரது தாசியைக்கொண்டு தன்கருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பிய அவ்வணிகன், அத்தாசியின் யோசனைப்படி, ஒருநாள் இரவு வெகுநேரம்வரை தன் பலசரக்குக்கடையை அடையாமலிருந்தான். அன்றிரவு தம் தாசியின் பெருந் தலைநோவினைத் தீர்த்தற்குரிய மருந்துச்சரக்குகளை அவன் விருப்பின்படி வாங்கிவர அவசரமாய்க் கடைத்தெருநோக்கி வந்த புலவர், நெடு நேரமானதாற் கடைகளெல்லாம் மூடப்பட்டதாயினும் ஒரு கடைமட்டுந் திறந் திருத்தல்கண்டு அங்குவந்துகின்றபோது, அவ்வணிகன் அவசரமாகக் கடை யடைத்து நிற்க, புலவர் தம்மாத் பாடல்பெறவிருப்பிப வணிகனை அவன் என் பதுகண்டு தாம்பெறவிருப்பிப பண்டங்களை அவ்விடம் நேட்க, "அரசர் முத லியவரைப் பாடுதற்குரிய நீர் எளிபவனா என்னிடம் பெறத்தக்கதொன்று மில்லை போம்" என்று வணிகன் கடுத்துக்கூறவும், புலவர், தம் தாசியின் நோவினை எவ்வகையினும் நீக்க விரும்பியவராதலின் அவ்வணிகனைத் தாம் பாட மறுத்ததற்கு நொந்து, இப்பாடலைப் பாடினர் என்பர். காஞ்சியிற் கற்றான் - திரு மழிசைப்பிரான். மூல்லையிற் கற்றான் = மூல்லையிலத்துக் கன்றுடன் கூடிய பசு நிறை. பாலையிற் கற்றான் = பாலைவனத்து விசுவாமித்திரர்; இவர்கட்குப் பின் சென்ற மால் என்க.

1241. 'கலையார்ந்த' என்றும் பாடம்.

1242. ஒட்டியன் - கலிங்கநாட்டுத் தலைநகரான கடகத்தில் (Uttarak) இருந்து ஆட்சிபுரிந்துவந்த கஜபதியரசனான பிரதாபருத்திரன் (கி. பி. 1497—1540). இவனைக் கிருஷ்ணதேவராயர் வென்று அவன்மகள் துக்கிர் என்ற பெண்மணியை மணம்புரிந்தனர் என்ப ('தமிழரும் ஆந்திரரும்' - செந்தமிழ், 22, பக். 284-5). சிலையணி; கலிங்கம் - தேசம், சீலை; துதிக்கைச்சங்கம் - துதிக்கையுடைய யானைநிறை, முன்னைவளை; கடகம் - தலைநகர், தோள்வளை. கஜபதியாதலின் யானைக்கூட்டங்களை இழந்தான் என்க.

1243. 'பேகன், கொடைமடம் படுத லல்லது, படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறியை' (புறநா. 142) என்பது ஈண்டு ஒப்பிடத்தக்கது. கெடி - வல்லமை, அதிகாரம்; 'கெடிமண்டலீகர்' என்பர் (1331); தெலுங்குச்சொல்.

1244. சிங்காத்திரி - சிம்மாசலம். இவ்வூரில் கிருஷ்ணதேவராயர் ஜபஸ் தம்பம்நாட்டியது கி. பி. 1515 - ஐ அடுத்ததாகும். தமிழரும் ஆந்திரரும் என்ற எண்வியாசம் பார்க்க (செந்தமிழ், 22, பக். 287-8). வடகூவம் - நாகலாபுரம்.

1245. விஜயநகரவேந்தர்நாளில் அவர் பிரதிரிதியாய்த் தென்னாண்டவர்; "வீரபிரதாப மகாமண்டலேசுவர மகாராஜ திம்மராஜ விட்டலதேவ மஹாராஜு" என்று சிறப்பிக்கப்பெற்றவர். இவர் அனந்தசயனத்தின்மேல் கி. பி. 1543-ல் படைவெடுத்தவர் என்பர் (செந். 22, பக். 270-1).

1246. அம்ம - விஜயநகரவேந்தர் தலைநகரான ஹம்பி (Hampi) என்பது. இம்முதலியார் மதுராதகந் தாலூகாவில் உள்ள செம்பூரினர். சந்திரவமி சத்துப்பாண்டியராகிய யாம், அச்சந்திரனுடன் சேரச் சிவபிரான் தம் சடையிற் கொண்ட கங்கையின் மரபினரைப் பாட இழுக்கில்லை என்பது கருத்து. (1636)

1247. பாடாத கந்தருவம், எறியாத கந்துகம் முதலியன, அடைமொழிகளாற் குதிரைக்கு வெளிப்படையாயின. கந்தருவம் (-இசை), கந்துகம் (-பந்து), குந்தம் (-குலம்), பாடலம் (-பாதிரி), சடலம் (-சடை) என்பன குதிரைக்குப் பரியாயங்கள்.

1248. செழியனுக்கும் இங்கீர் (இத்தன்மையே) என்க. 'எண்ணீர்' என்ற பாடத்துக்கு, செழிபற்கும் (இத்தன்மையை) எண்ணீர் என்பது பொருளாகும்.

1249. கன்னிகாமாடம் - காரிகைப்பொருள் தங்கும் இடம்.

1250. கோவை - சந்திரவாணன்கோவை. இவர் இக்கோவை இயற்றிய செய்தியைச் சேயுர்முருகன் டீள்னீதீயிழி நூலாசிரியர்வாலாற்றுட் காண்க (பக். 14).

1252. 'ஒவ்வத் தூந்தாடும்' என்பது திருத்தம்போலும். செம்பியவன வன், பழைய திரையர்மரபினன் என்பதும், இவன் திருத்தீதர்செய்தகாலம் கி. பி. 1521 - என்பதும் அறியத்தக்கன.

1253 - 4. நரை கோடு - நரைத்த (வெளுத்த) கொம்பு. யானைக்கன்றும் வனநாடும் புலவர் அரசராற் பெறுதல் வழக்கு; 1303-ம்பாடல் காண்க. பரராச சிங்கன், பரராசசேகரன், பரராசசிங்கையாரியன் எனப் பெயர்பெற்ற அரசன் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை 16-ம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் ஆண்ட னன் என்பர். குருடரை அரசர் காணக்கூடாதாதலின் திரைக்குள் மறைந்தும், வீற்பிடித்தகோலங்கொண்டும் பரராசசிங்கன் இருந்தநிலையை அந்தக்கவி தம் அகக்கண்ணாலறிந்து இப்பாடல்கள் இயற்றினர் என்பர்.

1255. பொற்பு அத்தம் - மலையின் அழகு; மலையும் தோற்றழியும் புய மெனினுமாம்.

1256. திருமால் பின்போயது திருமழிசைப்பிரான்பொருட்டு; ஈசன் தூதுசென்றது சுந்தரமூர்த்திகன்பொருட்டு; அம்முறையே பிரமனும் தமிழ்ப் பெருமான் பின் சென்றனன் என்க. விசயப்பிரமன் - விசயனென்ற பெயர் கொண்ட பிரமாதிராயன். பிரமாதிராயன் பிரமராயன் என்பன அரகூங்கத்திற் அதிகாரம்வகிக்கும் பார்ப்பனர் பெறும் பட்டப்பெயர்கள். திருவாதவூரடிகளைத் 'தென்னவன் பிரமராயர்' என்ப.

1257. செங்குன்றை - திருச்செங்குன்றூராகிய செங்கோடு. 'ஒப்பிலாத மழவராயர்' என்பது திருக்கிராப்பள்ளியில்லா அரியலூர்த்தலைவர்கொண்ட பட்டப்பெயர் (I. M. P. Tp. 803 c). அளக்கும் படி—அளக்கின்ற பூமி, நித்தியப் படித்தரம்.

1260. சந்திரசேகரவாணன் என்று தொண்டைமண்டலசதாங் கூறுத லால், இவன் வாணவமிசத்தரசன்போலும்.

1261. இவன், சாலைவிண்ணன்வமிசத்தவனான் (1152).

1263. சேவப்பநாயக்கர், தஞ்சாவூர் ஸம்ஸ்தானத்தை ஆண்ட முதல் நாயகவரசர் (1519-72); திம்மப்பநாயக்கர் - அவர் தந்தையார்போலும். இவர் ஒலைகள் (-திருமுருகங்கள்) காரோலை நீரோலைகளாகும், பாக்கமுடையானுக்கு என்க.

1264. அநதாரிப்புலவர்வரலாற்றை, சேந்தமீழ் 4-ம் தொகுதி, 371-5-ம் பக்கங்களிற் காண்க.

1265—67. சுந்தரபாண்டியம் - தடாதகைப்பிராட்டியின் வரலாறு கூறும் காப்பியம்; இந்நூல் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு முதன்முதற் கிடைத்தது. கச்சிவீரப்பன் - மதுரையாண்ட கிருஷ்ணவீரப்பநாயக்கர் (கி. பி. 1575). திருவிருந்தான் - அவ்வரசன் சேனாபதி. மன்றை - சேங்கத்தையடுத்திள்ள ஊர் என்பர் (சேநீ. 4, பக். 374.)

1268. நாணிக்கண்புதைத்தல். மூன்றாமடி தனத்தையும், நான்காமடி மூதுகையுற் குறிக்கும்.

* 1269. மதுரையிற் புதுமண்டபம் என்ற வசந்தமண்டபம் நாயக்கவரசரார் கட்டப்பெற்றதைக் குறிப்பது. இம்மண்டபம் 1628(ஸ்ரீ மேமீ அஸ்தி வாரம் நாட்டப்பெற்று 1635(ஸ்ரீ மேமீ முடிவுற்றது என்பர்.

1270. இஃது அங்கு மீனாக்ஷி தெப்பக்குளம் அமைத்தவரலாறு குறிக்கும். திருமலைநாயக்கர்சமுத்திரம் எனப் பெயர்வழங்கிய இது 1635-ம் ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்பெற்றது.

1272. இத்தளவாய் திருமலைநாயக்கருடைய சேனாபதி. 'திருவணையடைத்தனன்' என்பதற்கேற்ப, இக்காலத்தாரும் அதனை 'இராமப்பய்யனனை' என்று வழங்குதல் காண்க. சடைக்கன் - கூத்தன்சேனாபதி குமாரரான சடைக்கத்தேவர் என்ற தளவாய்சேனாபதி (கி. பி. 1606). 'இராமப்பய்யனம்மானை' என்ற நூலில், இச்சேனாபதி படையெடுத்துப் பாம்பனனைகட்டி இராமேசுவரஞ் சென்று சேனாபதியைப் போரிற் பிடித்துவந்தான் என்கூறும்.

1274. இவ்வரசன், புதுக்கோட்டைச் சீமைமையும்த அதனைச்சூழ்ந்த பிரதேசங்களையும் ஆண்ட பல்லவகுலச்சரசரன் ஒருவன். இவன் கி. பி. 1539-ல் வாழ்ந்தவன் என்றும் 'சிவந்தெழுந்த பல்லவனுலா' என்ற நூலொன்று இவன் மேற் பாடப்பட்டுள்ளதென்றும் தெரிகின்றன (Manual of Pudukotta Stato), மாதாம்படி - பெண்ணாகிய பூமி.

1275. பூட்டகம் - வீண்பெருமை; தெலுங்குச்சொல்.

1276. இளக்காரம் - இளகியரிலை, தாழ்மை; 'ஊரில் இளக்காரம் வண்ணனுக்குத்தெரியும்' என்பது உலகவழக்கு.

1277. சேல் - மதஸ்யாவதாரமூர்த்தி. சேல் வேல் கால்கள் கடல்களை வற்றச்செய்தவை; அவைபோலக் கண்கள்பெருக்கும் நீர்வெள்ளத்தைக் கன தனங்கள் வற்றச்செய்வன எ-று.

1278. பதடி - உமி. குடைகரி - பொன்னுருக்கக் குடைந்த கரிக்குகை.

1279—81. இப்பாடல்களின்வரலாறுகள் 1383-ஆம்பாடலிற் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. 'முகஞ்சோர்ந் தகன்றிடு மேகாலிப் பாவலன் மூன்னநின்றே, இகழ்ந்தே னிலையைய வென்று சுடுநெய்யி னிற்கையைவிட், தெந்தே யுணு மெச்சில் வாயைக் கழுவி யுவப்பியற்றி, மகிழ்ந்தே புகழ்பெறு சர்க்கரையுங் கொங்கு மண்டலமே' என்ற கொங்குமண்டலசுதங்கிச் செய்யுளுங் காண்க.

1282. செவ்வந்தி, மேற்குறித்த (1268) திருவிருந்தான் தமையன் ஆவர்.

1283. செங்குன்றை - தொண்டைநாட்டீர். இவ் வெல்லன் ஆணூர்ச் சங்ககைகாலத்தவன் (1341 - ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க).

1286. பதின்மூன்றொ டெட்டுக்கோ - மூவெழுபுள்ளிகள், மற்றொரு வேந்தன் - குமணன்.

1289-91. தளவாய்சேதுபதி 1645—1670- வரை ஆண்டவர்.

1295. விஞ்சைக்கோவை, சேதுபதிமந்திரி தெய்வகண்ணியிள்ளை பேரில் பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புவவர் பாடியது. விஞ்சை-நெட்டிர்; சிவ கங்கைச் சீமையைச் சார்ந்தது. இக்கோவை பாடிய சின்னாளில் அப்பாடல் பெற்றதெய்வகண்ணி இறக்கவும் சுப்பிரதீபக்கவிராயர் பலபட்டடைப்புவவர் மேல் வசையாக—'தேவைரகு நாதன்மெச்சுந் தெய்வகண்ணி மீதுவிஞ்சைக், கோவையென்ற பில்லிவைத்துக் கொன்றாயே - பாவியுன்ற, னிட்டடைச்சொ லார்பொறுப்பா ரோண்டா மடையபல, பட்டடைச்சொக் காழுழுவம் பா' என்று பாடினர் என்பர் (சேதுநாடுத் தமிழ் பக். 18-9).

1297—8. திருச்சாலை - சாலைக்கிராமம். நடீர் - ஊர்கடு. நகம் - மலைக்கல். கடீர் - பாசறை; கட்டுரன் என்பதன் விகாரமாமம்.

1300. பலிபீடம் - சேதுவேந்தர் அரண்மனையிற் கோயில்கொண்டிற் ற ஸ்ரீராஜராஜேசுவரியின் பலிபீடம். சேதுவாசல் = சேதுபதியின் ஆஸ்தானம், ஏலனவாரு - நாயக்கவாசர் குடிப்பெயர்.

1301—3. முத்திருளப்பிள்ளை - 18—ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த பிரபலரான சேதபதிமந்திரி. 1303. இ.பி. 1740—1769-ல் இரா மேச்சுரக்கோயிலின் மூன்றாம் பிராகாரம், இவராலும் (எங்கள் முன்னோர்) சின்னப்பிரதானி இருஷ்ணையங்காராலும் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. இவ்விருவரின் உருவச்சிலைகள் அப்பிராகாரத்து உள்ளன (M. M. 741).

1304. 'சீதக்காதி சிறந்தவச்சுர நாட்டான்' என வச்சிர நாடு கூறப்படுதல் காண்க (1315). சலுபா - 14 - ம் நூற்றாண்டில் மதுரையைக் கைப்பற்றி யாண்ட துருக்கவாசர்மரபினர்போலும்.

. 1306. காரியப்பேர் - காரியத்தலைவர் (சீவக. 2110, உரை.)

1309. 1253 - ம்பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1311. மாகத்து அத்தும் புசுழான் - விண்ணை எட்டும் கீர்த்தியினன். அத்தாதல் - ஈட்டுதல். மலரினே (மலரில்) கத்து அத் தும்பி என்றும், மோகம் தத்து (ஆபத்து) என்றும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

1317. கழப்பு - பஞ்சம், குற்றம். கழப்பன் தொண்டைமண்டல சாதகம் பாடுவித்த பிரபு.

1318. நிணம் போத்த தள்ளி என்றது, மாமிசபிண்டமாகி எ-று. வங்கணம் - நட்பு.

1320. இப்பிரபு, சொக்கநாதநாயக்கர்காலத்தில் (1704—31) அவர்பிரதி நிதியாய்த் திருநெல்வேலிச்சீமைபை ஆண்டவர். இரையூரான இராசை, சேங்கத்தை யடுத்துள்ள தென்பர். இவ்வடமலையார் புலவர்க் குபகாரியாக விளங்கியதோடு சிறந்த கவியாகவுமிருந்தனர் என்பது, 1706 - ல் இவரியற்றிய மச்சபுராணத்தாலும் 1322 - ம் பாட்டாலும் அறியத்தக்கது.

1321. நீலி - அரக்கியான தாடகை.

1322. நானம் - கத்தாரி. 1323. தூதிச்சி - தூதுசெல்லும் பெண். சிக் கென்று பணைத்தல் - வலிதாய்ப் பெருத்தல்.

1324. தரையிற்கிடக்கும் நோய்நிலையடைந்த என்க. நீர்க்கிடை - நீரினாள் றெட்டி. வாரக்கு இடை வேல் = வாரால் கட்டப்பட்ட வேல்.

1325. முடக்கால் - (பிறையின்) வளைந்த முனை; 'ஒருதனு விருகால் வளைய' (தேவா. 142, அடி 14) என்புழிப்போல. 1326. வெற்றிமுரசு - கடல்.

1327. புரசைவடம் அலைய - கழுத்திடுகெயிறு அசைய. வடமலை - இமயம். வடமலையப்பாலுஞ் செல்ல முரசை முழக்கஞ்செய்தோய் எனக் கூட்டுக. வடம் அலை - ஆவிலையினும் பாற்கடலினும். அப்பாம்பில் - அந்த ஆதிசேடனிலும்.

1328. இரவுக்குறியில் அல்லகுறிப்பட்ட தலைவன் பூவொன்றினைத் தன் வருகைக்கு அடையாளமாக ஒருமரத்திலவைத்துச் சென்றதாகப் பின்னோர் பாடும் 'அலர்க்குறி' என்னுந் துறை. மூங்கிலில் அல்லிமலராவைத்துச் சென்றான் என்பது கருத்து.

1329—32—இப்பாடல்கள் குறுங்குடிநம்பி என்ற பார்ப்பணப்புவவர் பாடியவை என்று கொள்ளற்குரியன. இவரைச் 'சொல்லயிற்புவவன்' 'சொல்லயி லாகச் சொரிகவிமாரி' என்று தொண்டைமண்டலசாதகங் கூறுதலால் வாக்குச் சித்திபெற்றவர் இவர் என்பது தெரிகின்றது. பள்ளம் - ஆழம், பி-பள்ளமே - தி-பள்ளமேய், பி. கொள்ளமுடி - தி-கொள்ளுமிடி, 1331. டக்கயம் - கொடி. மாதர் அடக்கமும் என்க. முரடக் கொடி மண்டலீகர் - கொடியரான வலிமைபெற்ற தேசாதிபதிகள். கரடம் - மதம்பாய் சுவடு, 1332. கற்றா - கன்றுடன்கூடிய பசு.

1334. 'சீமையில்வா முதானனை' என்று பாடமோதுவாருமார். 1189 - 90—ம் பாடல்கள் ஒப்பிடற்பாலன.

1335. கண்ணுனை - கண்ணிலடித்துப் புரியும் சூள். செய்யூர் - தொண்டைநாட்டது. 'உளவனையினான்' என்று திருத்திக்கொள்சு.

1337. காமி ன்டன்-கொங்குராட்டுத்தலைவர்க்கு வழங்கிய சிறப்புப்பெயர் (S. I. I. Vol. IV. 415). மேனாபு - நினைதச்சொல். "மீது முலகிலெட்டுத் திக்குஞ் சொட்டையில் வெல்லவல்லேலான், கூறுந்தென் காரையிற் சர்க்கரை வேந்தன் கொழுந்தமிழாற், பேறும் புதமும் பெறவேண்டி நாவலன் பெற்றதை யான், மாறுஞ் சவுக்கடி பெற்றது வுங்கொங்கு மண்டலமே" என்பது வரலாறு. சவுக்காலடித்த புலவர் பாடியது இப்பாட்டு.

1338. சம்பந்தசர்க்கரை தனவாய் இராமப்பையரால் சிறைப்பட்டிருந்த போது, தன்னைக் காணவந்த புலவர்க்கு ஏதேனுங் கொடுத்துதவுமாறு தன்மனை விக்குங் கடிதங்கொடுத்தனுப்ப அதனைப் பெற்ற அப்பெண்மணி வேறு

கொடுத்தற்கின்றித் தன்மாங்கலியத்தையே அளிக்க, அப்புலவர் அதனைக் கைக் கொண்டு, சர்க்கரையைச் சிறையிட்ட தளவாயிடம்வந்து நடந்த செய்தியை அறிவிக்கவும் அவர் அப்பிரபுவைப் புகழ்ந்து அவரையும் அவருடனிருந்த தலைவர்களையும் சிறைவிடுவித்தனர் என்பர்; 1340—ம் பாடல் காண்க.

1339. அங்ஙனம் சிறைக்கோட்டத்திற் சென்ற அப்புலவர் சர்க்கரையை இன்றார் என்றறிதல்வேண்டி அவரைப்போல அங்குச் சிறைப்பட்டிருந்த தலைவர் சிலரை உசாவ அவர்கள் 'பரிசுபெறுஞ் சமயம் இதுவேயோ' என்று பரிசுசித்தபோது அப்புலவர் கூறியதாம்.

1341. ஆனார் - நெய்யல் என்ற நதியை அடுத்துக் கொங்குநாட்டின்ன தோர் ஊர். செங்குன்றைத் தலைவனான எல்லன் என்றவனால் சர்க்கரையின் வள்ளன்மைபை அறிய விடுக்கப்பட்ட புலவரொருவர், அச்சர்க்கரையைக் கண்டு அவரார் பெரிதும் உபசரிக்கப்பட்டுவந்தபோது, அப்பிரபுவின் தாயார்க்கு அவர் வேண்டுமென்று அவமானமொன்றிழைக்க அதனையும் பொருட்படுத்தாது முன் போலவே அபிமானங்காட்டிய அச்சர்க்கரையின் பெருந்தகைமைக்கு வியந்து தம் தலைவனான எல்லனிடம் வந்து அப்புலவர் கூறியது இப்பாட்டு. இதனை— 'திருத்து புகழ்பெறு மாணாநிற் சர்க்கரை செந்தமிழோன், விருத்த முடனன்னை மேலேறத் தாய்வெகு ளாமலெனைப், பொருத்த முடன்பத்து மாதஞ் சமந்து பொறையுநிர்த்தாய், வருத்த மிதிலென்ன வென்று னவன்கொங்கு மண்டலமே' என்ற பாட்டானும் உணர்க. எல்லனது கொடைப்பெருமையை 1283—ம் பாடலிற் காண்க.

1342. கொங்குநாட்டில் வடகரையாற்றுரில் வாழ்ந்த வேட்டுவத்தலைவன் இவனென்றும், திருச்செங்கோட்டிற் பல திருப்பணிகளும், அரிய வீரச்செயல்களும் புரிந்தவனென்றும் 17—ம் நூற்றாண்டிடையில் வாழ்ந்தவனென்றும் "வடமுக நின்று வருகா விரியின் வனத்தையென்றுந், திடமுறு கொங்கினும் பாசன மாகச் செலப்பிரித்தவன்" என்றும் கூறுவர். (கோங்கு, சூத. பக். 96.)

1343. ஆற - ஆறகழர்; சேலம் ஆர்க்காடுஜில்லாக்கள் சந்திக்குமிடத்தில் ஒன்றினுள் ஒன்றாக ஆறு அகழ்கள் குழப்பட்டமையின் இப்பெயர்பெற்ற தென்பர் (கோங்கு, சூத. பக். 60). இவ்வூர் வாணவமிசத்தரசர்க்குத் தலைமையிடமானது. இவ்வாறாவாணன், முன் 1158—ம் பாடல் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்ட வாணருள் ஒருவனாவன்.

1344. 'பூதத்துணைகொண்டபோர்வாணன்' என்பதனால், இவ்வாணனது போர்வெற்றிக்குப் பூதமொன்று துணைபுரிந்ததாகக் கருதப்பட்டமை தெரிய வருகின்றது. 'இலகு புகழாறை யேகம்ப வாண, னலகை வரும்வருமென்றஞ்சி' (966) என்ற வெண்பா இங்கு ஒப்பிடற்பாலது.

1345. இக்காலிங்கராயன் கட்டிய அணை 'காலிங்கராயன் அணை' என இன்றும் வழங்குவதென்றும், இவ்வினைக் கோயம்புத்தூர்ஜில்லா ஊற்றுக்குழி ஜமீந்தாரர்களின் முன்னோகுதவங் கூறுவர் (கோங், சத, பக், 87—8.).

1348. கம்பர் காவிரி கரையடங்கப்பாடியது, "கன்னியழிந்தனன்" (504) என்ற வெண்பாவாம். இதற்காகக் கொங்குநாட்டார்விருப்பப்படி சோழனால் கம்பர்க்கு விடப்பட்ட கலியாணவரியை அங்குள்ள புலவர்க்கு அளித்துவரும்படி அவர் செய்வித்தனரென்று கூறும், கோங்குமண்டல சநகம், கவசைநகர்—கவசையம்மன்கோயில். இம்முடி - ஒரு பட்டப்பெயர்.

1349. "கலியின் மெலிந்து புலவருக் கீயக் கையிலின்மையால், புலியினுழைப்புக்குக் கள்வர்கள் பங்குப் பொருட்டிரளை, மலிய வெடுத்துப் புலவனுக் கீந்த வடகரையான், வலியன் கணவாளன் செட்டிபின் ளான்கொங்கு மண்டலமே" என வரலாறு காண்க. பாரியூர் - கோபிசெட்டிப்பாளையத்தைச்சார்ந்தது. கணவாளகுலம் - ஒருவகைத் தொழில்செய்யுஞ் சாதி. 'கணவாளத்தொழிலால் முயன்றுண்பான் கணவாளன்' என்றும், சாதிகுறீக்கும் பெயரென்றுங் கூறுவர் மயிலைநாதர் (நன். 144, 275, உரை.). ஹைய்சளமன்னரான வீரவல்லாள தேவர்காலத்து அமைந்த இவன்சாஸனமொன்று பாரியூர்க் கோயிலில் உள்ள தாம் (கோங்கு, சத, பக், 122).

1350. தென்கரைநாட்டுத் தாராபுரத்தையடுத்த கொற்றனூரிற் கோயில் கொண்டுள்ள அப்பிரமேயவீசர். "கொற்றையில் வீற்றரு ளப்பிரமேயர் கொடிஞ்சிசெலப், பெற்றதன் பிள்ளையை வெட்டியிட் டானற் பெருமையற, உற்றுள ராயர்பொற் சிம்மா சனத்தி னுவந்தவைத்த, மற்றொரி நீள்புய வே ணுடன் வாழ்கொங்கு மண்டலமே" என்பதனால் இவ்வரலாற்றிக்

1351. நாணிக்கண்புதைத்தல். சிங்களர் பம்பிட என்க. பம்புதல் - ஓடிப் பதுங்குதல்; பம்முதல் என்பது வழக்கு. கி. பி. 1190-ல் இலங்காபுரி என்ற தண்டநாயகன்கீழ்த் தென்னாடுபுகுந்து கொள்ளையாடிய சிங்களப்படைபைப் பொருதோட்டிய பாண்டியன்சேனைத்தலைவருள் கோப்பணன் ஒருவன் என்

பது, “தென்பாண்டி நாட்டினிற் சிங்களர் தீமை செயச்செழியன், முன்பேர் யகற்ற வலியற்ற காலத்தின் மெய்ப்பொடவர், பின்போடத் தானே கொடு மோட்டு வீரன் பெருங்களந்தை, மன்பூ வலனெனுங் கோப்பண னுங்கொங்கு மண்டலமே” என்ற பாடலால் உணர்க (கோங். சத. 59). கொங்குநாட்டுப் புரவிபாளயம் ஜமீந்தார்கள் இக்கோப்பணன்மரபினர் என்பர் (ஷெ. பக். 70).

1352. பழங்காலமுதலே கொங்குநாட்டில் வாழ்ந்த அரசவகுப்பினருள் ஒருவர், ‘கங்கன்கட்டி’ ‘பல்வேற்கட்டி’ எனச் சங்கச்செய்யுட்களினும் புகழப் பெற்றவர் (சேரன் - சேங்குட்டுவன், பக். 114-5 பார்க்க). இவர் வமிசத் தோர் பிற்காலத்தும் பெருந்தலைவராகவும் வீரராகவும் தாரமங்கலம் அமரகுந்தி என்ற தலைநகரங்களில் வாழ்ந்தனர், கி. பி. 1641—ல் கந்தருவராசனின் சேனையால் வணங்காமுடிக்கட்டி என்பான் முறியடிக்கப்பட்டான் என்றும் அதற்கு இவ்வாரணவாசியே காரணமானவன் என்றுங் கூறுவர் (கோங். சத. பக். 101).

1353. இக் குப்பிச்சிவரலாற்றை—‘தேசுற் நிலகும் விசய நகரத் திற லரசன், வாசற் பணிக்கனை மண்கொள்ளக் குத்தியம் மன்னனைக்கண், டேசற் படு மச மாவீனை யாட்டி யெவருமெச்ச, மாசற்ற நாகுகொன் குப்பிச்சி யுந்தொண்டை மண்டலமே’ என்பதனாலும் அதன்குறிப்பாலும் உணர்க (கோங். சத. பக். 64.)

1356. இவர், 180 வருஷங்கட்குமுன் புதுச்சேரியில் டியூப்ளே என்ற பிராஞ்சியத்தலைவர்க்குக் காரியநிர்வாகத் தலைவராயிருந்த சீமான். ‘ஆனந்த ரங்கனும் வாழ்ந்த மண்டலமே’ என்று திருத்தாக.

1357. நரையான் = சிச்சிலிப்பறவை, காகம். பிரம்பூர் = சென்னையைச் சார்ந்த ஊர். புதுவை = புதுச்சேரி.

1358. ஓராயிரம் பைபான் = ஆகிசேடன். அந்தரங்கன் = உள்ளங் கலந்த நண்பன்; அறிவிற்கிறந்தவன் எ-று. இன்பு அரங்கன் அன்பன் - பத்தர்க்கு இன்பம்விளைக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதாக்கு அடியவன். பிரம்பை = பிரம்பூர்.

1359. நேரிழை = கண்ணிராசி. (இவ்விராசிக்கு) ஏழாவது மீனம், ஆறாவது கும்பம், ஐந்தாவது மகரம், நான்காவது தனுசு. பெண்ணெருத்திக்கு விழியேழுள்ளன என்பது முதலிய பொருளும், விழியீனமும் முலையும்பமும் காது மகரமும் நெற்றி வில்லுமாக உள்ளன என்ற வேறுபொருளுந் தோன்றல்

காண்க. “துங்கவரை மார்பா துரைங்க பூபதியே, இங்கொர் புதுமை யியம்பக் கேள் - பங்கயக்கை, யாயிழைக்கு நான்குதத லைந்துகுழை யாறுமுலை, மாயவிழி யேழாமதி” என்ற வெண்பாவும், இப்பிரபுமேல் இக்கருத்தேபட அமைந்துள்ள மை ஆறியத்தக்கது.

1360. பால் அயிலாள் - பாலைப் பருகாள். பஞ்சு உளி என்றே சுளிப் பாள் - காலிற் படும் பஞ்சையும் உளியாகக்கொண்டு வருந்துவாள். பாஸையில் ஆட்டின் - பாலைவனத்தில் தலைவனுடன்.

1361-2. குன்னாங்கன் - அரியலூர்த்தலைவரான மழவராயருள் ஒருவன். இவன் இறந்தபோது இவை பாடப்பட்டனவாம் (1257-ம் பாட்டுக் காண்க.).

1363. முடிக்கும் மரு புக்கு இசையா - முடித்தற்குரிய மருக்கொழுந்து புருந்து முடித்தற்கேலாத (இளமுடிமயிர்). மதன் பிடிக்கும் அரும்பு - புஷ்ப பாணம். குமர் - அழிவின்மை. கடல் ஏற்றுவித்தல் - தீபாந்தரதண்டம்விதித் தல். எட்டமன் - எட்டயபுரத்தரசர்.

1368. மருதுபாண்டியன் - சிவசங்கைச் சீமையை ஆண்ட தலைவர்; 18-ம் நூற்றாண்டினர். மருதும் பாண்டிலும் விழ. பாண்டில் - சகடம்.

1370. இப்புலவர் இற்றைக்கு 230-வருஷங்கட்குமுன் வாழ்ந்தவர் என்பர்.

1371. துள்ளி - துளி; ஈண்டுக் கடல்.

1372. எழுமுவர் - கொடையிற் சிறந்த 21- வள்ளல்கள். எழுமுவர் - கல்வியிற் சிறந்த 49-சங்கப்புலவர். எழுமொன்பதின்மர் - சிவபத்தியிற் சிறந்த அறுபத்துமுவர். குழுமார் - கொங்குநாட்டது.

1374. பாகடுகடுகறல். சுந்தரன் பூவை - சுந்தரனாட்டிலுள்ள பெண், மதன்தேர் - தென்றல்.

1375. அண்ணாமலையில் வீரவசந்தராயர் என்பார் சகலா1770-ல் தரும கர்த்தாவாக விளங்கினவர் (அண்ணாமலைச்சதகம்—101). இப்பாட்டிற் கூறப் பட்டவர் இவர்போலும்: இப்பாட்டு ‘அலர்க்குறி’ என்னுந் துறை (1328—ம் பாட்டுக் குறிப்புக் காண்க.). ‘வாரணமேல் ஒரு வாரணமேறி - அத்தியில் ஆம்பல் ஏறி, அத்தி ஆம்ப விரண்டும் யானைப் பரியாயங்கள். அத்திமரத்தின்மீது அல்லிமலர் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்றபடி,

1376. அடை பொதுவாக்கிப் பொருள்வேறுபட மொழியும் ஒட்டணிக்கு மேற்கோள் (தூண்டி. 53, உரை). உண்ணிலவு நீர்மை - மனத்துள் உண்டாகிய குணம், உள்ளே உண்டாகிய நீருடைமை. தண்ணளி - அருள், தட்பமுடைய வண்டு. கண்ணெகிழ்தல் - கண்ணோட்டங் கொள்ளுதல், மதுச்சோர்தல்.

1377. அடைவிரவிப் பொருள்வேறுபட வரும் ஒட்டணிக்கு மேற்கோள்.

1378. அடையை விபரீதப்படுத்திப் பொருள்வேறுபடவரும் ஒட்டணிக்கு மேற்கோள். சேர்வோர்க்கு அருமையும் இனிமையின்மையும் கருமையும் கடற்குண்டென்க. கடல் மற்றொருபொருளில் வள்ளலாம்.

1379. மிழலைச்சதகம் சர்க்கரைப்புலவர் பாடியது (செந்தமிழ், தொகுதி 24; பக். 24.) நடக்கப்படிக்கின்ற - படிப்பு நடைபெற்ற. கல்விப் பயிற்சிக்கு முன்னே கொடைப்பயிற்சிபெற்றவர் எ - று.

1380. வின்மாரி - இந்திரயில்விட்டுப் பெய்யும் மேகம்.

1381. ஆளுடையார் - திருப்பெருந்துறைச் சிவபிரான். மண்டகம் விகாரம்; 'மண்டகமெடுத்த நிலத்தொடும்' என்பது சாஸனம் (S. I. I, i. 150, 61.)

1382. இப்பாட்டிற் கண்ட தலைவர்வரலாறுகளைத் தொண்டை மண்டல சதகம் 69-76-ம் பாடல்கள் கூறும்.

1384. (வரி-11) 549-புலவர் என்றும்; (12) 449-பேர்கள் என்றும்; (28) மதுரையாசிரியன் மாறன், (36) வியாழமாலையகவல், (59) நக்கீரரும் என இத்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மர்-என்றுங்கூறும் களவியலுரைப்பாயிரம். அதனுள், 60-78-வரை அடிகளிற்கண்ட புலவர் பெயர்கள் காணப்படாததோடு, 60-5; 70-2-ஆம் அடிகளிற் கூறப்பட்டவர் களவியலுரைகேட்ட பரம்பரையினராகவும் காணப்படுகின்றனர். இப்பெயர்களுள் ஆண்டைப் பெருங்குமரனார் என்பது முண்டம்பெருங்குமரர் என்றும், மாதவளனார் இளநாகனார் என ஒரு பெயராகவும், செல்வத்தாசிரியர் என்பது செல்லுராசிரியர் என்றும் பேதங்கள் உள்ளன. முத்தொன்னாயிரம் பிறசான்றோர் செய்ததாக நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர். (22-ம் வரி) 'அகத்தியமிலக்கணம்' என்று திருத்துக.

1385. ஏழேழோடு ஐஞ்ஞாறு (=549) தலைச்சங்கத்தும், ஏழேழோடு பஃது (=59) இடைச்சங்கத்தும், ஏழேழு (=49) கடைச்சங்கத்தும் வீற்றிருந்த புலவர்கள் என்க.

1386. இப்பாடல் கூறும் புல்வர் தெற்குக்கள் முன்னால்களுடன் வேறு படுகின்றன.

1390. இஃது இழுமென்மொழியான் விழுமியது துவலும் தோல் என்பதற்கு மேற்கோள். இக்காஞ்சிபற்றி மார்க்கண்டேயனாற்பாடிய பாட்டொன்று புறநானூற்றுள் (365) தொகுக்கப்பட்டுள்ளமை அறியத்தக்கது. இவரைத் தலைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவர் என்பர், நச்சினூர்க்கினியர்.

1391. 'பயந்தமழைநீர்' என்னும் சோழமண்டலசதகப் பாட்டில் இவன் பெயர் 'மயிந்தன்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது; 'ஆலஞ்சேரி மயிந்தன், ஊருண் கேணி நீரொப்போன்' என்று, இப்பாட்டின் 15-ல்-அடிகளை நச்சினூர்க்கினியரும் மேற்கோள்காட்டினர் (தோல். அகத். 30, உரை).

1392. வள்ளுவனார் நெய்தற்றொழில் செய்துவந்தார் என்பது இப்பாட்டால் புலப்படுகின்றது.

1394. "நீதிமா மதாக நீழ னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதார்" (திருவாலவாயுடையார்புராணம், 27, 3) என்பதனால் கபிலர் பிறந்த ஊர் பாண்டிநாட்டுத் திருவாதவூர் என்பது தெரியலாம். இருப்பை, அவ்வூர் ஸ்தலவிருகும் என்பர் (ஹை, ஹை, குறிப்பு, பக். 105), 'வட்டவொண்டூ' என்றும் பிரதிபேதம்.

1395—6. இவை மந்திரச்செய்யுட்கு உரையாளர் காட்டிய பாட்டுக்கள், இவ்வெண்பாக்களுள் முன்னது சாவவும் பின்னது வாழவும் பாடியதென்க.

1397. 'அங்கக் குலங் வரிவாளி நெய்யென்றோர், பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவளிந்து, சங்கறுப்ப தெங்கன்குலந் தம்பிராற் கேதென்றோர், தங்க முறுங்கவிதை சொன்னா நெதிர்புணர்ந்து' என்பது திருவாலவாயுடையார்புராணம். "வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த வளை" என்ற அகநானூற்றுத் தொடர்க்கு, "வேளாப்பார்ப்பான்—யாகம்பண்ணாத ஊர்ப்பார்ப்பான்; இவர்களுக்குச் சங்கறுக்கையுந் தொழில்" என்றெழுதின அரும்பதவுரை யாகிரியர்கூற்று இங்கு அறியத்தக்கது. ஊர்ப்பார்ப்பான்—நகரவதிகார முதலிய இலெளகிகவிருத்தியுள்ள பிராமணன். "இவ்வூர் ஊர்க்காரணத்தான் ஊர்ப்பார்ப்பான் பாரதாயன்கிழவன் ஈசுவரசன்மன்" எனவரும் சாஸனத் தொடரால் இப்பொருள் பெறப்படுதல் கண்டுகொள்க. (S. I. I. iv, p. 90)

1399. ஊசியறுகு - அறுகுவகை இறக்கோடு - இறமீனின் செடில்.

1400—1421. இப்பாடல்களின் செய்திகளை மகாவிதவான். நா. இராகவையங்கார் அவர்கள் எழுதிய 'நல்லிசைப் புலனம் மெல்லியலார்கள்' என்ற நூலில், ஒளவையார்வரலாற்றுட் காண்க.

1400. ஏழிற்கோ - நன்னன். ஏழில் - கொண்டாண்டில் உள்ள அவன்மலை; 'நன்னன் னன்னாட் டேழிற்குன்றத்து' (அகம் 349) 'கொண்டான னன்னாட் டேழிற்குன்றம்' (நற். 391) எனக் காண்க. இது, மேலைக்கடலருகில் உள்ள கன்னனூரிலிருந்து வடக்கே 18-மைலில் உள்ளதொரு மலை என்றும், 'ஸப்தசைலம்' என வழங்குவதென்றும் கூறுவர். இந்நன்னனைப் பெண்கொலை புரிந்தவன் என்றும் (குறுந். 292) புலவர்க்கு அடைந்தவாயில் உடையவன் (புறம்.151) என்றும் முன்னோர் இகழ்வர்.

1401. இது உசைச்செய்யுட்கு உதாரணம். சில அடிகளுந் தெட்டர்களுந் முன்பின்னாக மாறியும் பிரதிபேதங்கள் கொண்டும் இருத்தலால், இப்பாட்டின் அமைப்புத் தெளியக்கூடவில்லை; ஆயினும் உற்றுநோக்கி ஒருபடியாக அமைந் தப்பட்டது.

1403. அங்கவை சங்கவை - பாரிமதளிர்; 'பாரிமகள் அங்கவைவாய்' (1408) என வருவதுங் காண்க.

1404. பாரி பறித்த பறி என்றது ஓளவையின் பிரிவாற்றாத பாரி அவர் விருப்பின்படி பரிசில் கொடுத்தனுப்பி இடைவழியிற் பிறமாயேவி அவற்றை வழிப்பறிகொள்ளச்செய்து மற்றுஞ் சிலகாலம் அவர் தம்பால் இருக்கும்படி செய்த வாலாரும், 'காரியன்றிந்த களைக்கொட்டு' என்றது, தன்னைவிட்டுப்பிரி யக்கருதிய ஓளவைக்குக் காரி என்ற வள்ளல் தன் நிலத்தை அளந்து முடிக்கும் படி ஆணையிட்டு வேறுகாரியத்தின்மேற்சென்றனன் என்ற வாலாரும். சேரமான் வாராய் என அழைத்தது, சேரன் நடத்திய பெரிய விருந்தொன் றில் ஓளவை உடனுண்ண இருந்தபோது, இடையிற் பெருவிருந்தினர் ஒருவன் வர, அவனுக்கு இடமொழிக்கவிரும்பிய சேரன் வேறெவரையும் இடம்பெயரும் படிசெய்யமுடியாது, ஓளவையாரை 'இங்கே வாரீர்' என்றழைத்து அப்புறிய வற்கு இடந்தந்தான் என்ற வாலாரும். இவை எவ்வாறு போஷ்புறிய செயல்களோ அத்தகையதே இந்நிலச்சிற்றாடை அளித்ததும் என்று.

1406. சுரப்பு ஆடு - பால்சாக்கும் ஆடு.

1411. அறுகிடுதல் - மங்கலச்சடங்குவதை; 'அடியிசையறுகிடுத்திட' (கலிங். 251). 'மாமறையோரெதிர்கொண்டறுகெடுப்ப' (சேக்கிழார்பு. 78) என்பவை ஈண்டு ஒப்பிடற்பாலன.

1412. 'ஓளவைபாடலுக்கு நறுநெய்பால் பெருகி யருந்தமி ழறிவினாற் சிறந்து, தெய்வமா நதிநீர் பாக்குநா டந்தத் திருமுனைப் பாடிநன் னாடு' என்றார் வாரந்தருவாரும் (வி. பாரதம், பாயிரம்.)

1416. முழக்கு - முவுழக்கு (நோல். எழுத் 457, நச்.) முழக்கும் உழக்கும் என்க; ஒருநாழி எ-று.

1419. 'சேரன் கயிலைக்குப் போகிறபோது, ஓளவையாரை அழைக்க, அவன் விநாயகபூசைபண்ணித் தாமதமாயிருக்க, விநாயகன் தன் துதிகையா லெடுத்துக் கைலையில்விடச் சேரனைக்கண்டு பாடியது' என்பது தமிழ்நாவலர் சரிதைத் தலைக்குறிப்பு.

1422. 'நொ' என்பது வறற்கண் வந்ததாம்; 1425-ம் பாட்டின் காண்க. 'அ உ' என்பது தற்குட்டு.

1426. 'நம்மெதிர்' என்பதனால், சேரமான்சார்பினர் அரிசில்கிழார் என்பது பெறப்படும். பாண்டில் - தேர். தை அணல் - அலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்து (பெரும்பாணி, 205). எறிதலொன்றே வருதற்கும் நகுதல்செய்யும் என்க; வருதற்கு உவகையன் எனினுமாம். 'கள்ளாண்' என்று திருத்துக. துடியன் - வீரற்குப் போரிற் படைக்கலந்தாங்கித் துடிகொட்டுவோன். சிதர்தல் - பரத்தல்.

1427. புல் அணல்...காலே - புல்லிய தாடியுள்ள...வீரன். இணைவன் - துடியன்.

1428. 462-ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.

1429. ஐயவி - வெண்ணிறு கடுகு; நெய்யொடு ஐயவியைக் காப்பாக அட்டுத் தழ்வுழ்க்கு. தண்ணுமை - முரசு. புட்டில் - ஒருவகைப்பெட்டி (புறநீ. 289.) பந்து பாலவ முதலியவற்றை எறிந்து விளைபாடும் மகளிருருவாக் கோட்டை வாயிலில் நிறுத்தல் வழக்கென்பது, 'வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப், பொருநர்த் தேய்ந் போரறு வாயில்' (திருமுரு. 68—70) என்பதனால் உணரப்படும். குப்பாட்டின் நகுத்தையே "பந்தும் பாவையும் பசுவரிப் புட்டிலும் பலவுஞ் சென நெறிசிற்கும், முந்நை மாதரை லி பற்றுபு பின்னைமொய்ப் பதழி வாயிலிற ஹாங்கு" (நாணிகைப் சீபரி, 54) என்று பிள்ளேரும் அமைத்துப் பாடினர். "பகை வ மர மக ரீரர்க்கு அவர் வகா ன்நி விளையாடுதற்கு றுவை தூங்கப்படுவன" என்பர் நச்சினுள்ளேனிபர்.

1430. 483-ம்பாடற் குறிப்புக் காண்க. மயிர்க்கண்முரசு - "புலியைப் பொருது கொன்றுகின்று சிலைத்துக் கோட்டுமய்க்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அத னுரிவையை மயிர்க்கொற் போர்த்த முரசு" என்பர் அடியார்க்கு நல்லார் (சீலப். 5, 83) 'கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாதுபோர்த்த மாக்கண் முரசம்" (மதுரைக்காஞ்சி, 732—3) என்ப. மிளை - காவற்காடு.

1431. இது, பத்தினிதேவியாகிய கண்ணகி, தன் கணவன் கொலையுண்டு கிடந்தநிலைகண்டு பாடியதாகத் தெரிகின்றது. இரண்டாமடி ஐஞ்சீர்கொண்டு மிக்குவந்தது; “இவையெல்லாம் ஆரிடப்போலி ஆரிடவாசகம் என்றும், ஆகவுங்கெடவும் பாடல் தரும் ஈபிலர் பரணர் கல்லாடர் மாமுலர்.....இத்தொடக்கத் தோரால் ஆரிடச்செய்யுள்போல மிகவும் குறையவும் பாடப்படுவன” எனவும் கூறுவர் யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார் (93, உரை.); பெருஞ்சித்திரனார் ஔவையார் என்ற புலவர்வரிசையில்வைத்துப் பத்தினியை அவ்விருத்திகாரர் கூறுவதாலும் இப்பாட்டின் அமைதிச்சிறப்பாலும் இப் பத்தினி பெரும்புலமை வாய்ந்தவள் என்பது பெறப்படும். கெண்டுதல் - வருத்துதல்; கெண்டி ஊட என இயையும். கெழுதகைமை - அன்பு.

1432. நிழல் - ஓளி. மண்டிலம் - கண்ணாடி. முத்தமிழ், ஆடிநிழலின் அறியத்தோன்றாவதாம் ஏ-று.

1433. நால்வரென்றோதிய குலம் - நான்குவருணம். அதிகாரவணிகரது குலத்துக்குரிய பதியும், தமிழ்ப்புலத்து அதிகாரர் பதியுமான புகார் எ-று. தமிழ்ப்புலம் - தமிழறிவு; புகார்நகரை முதற்கணவைத்துச் சிலப்பதிகாரம் சிறப்பித்தமையின் ‘பூம்புகார் போற்றநின்ற சிலப்பதிகாரம்’ என்றார்.

1434—5. ஒற்றுப்பெயர்த்தல் என்னும் மிறைக்கவிக்கு இவை உதாரணங்களாகவும் 1437-ம் பாட்டு ஆசிரியர் வைத்த விரதமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. “ஒற்றுப்பெயர்த்தலாவது, ஒருமொழியைப் பாட்டின் இறுதிக்கணவைத்துப் பிறிதொருபொருள்பயக்கப் பாடுவது” என்றும், ஒன்றிநிற்கும் வேறுபொருளைப் பெயர்த்தெடுத்தல் என்பது இதன் உறுப்புப்பொருள் என்றும் கூறுவர். இப் பாடற் பொருள்கள் விளங்கக்கூடவில்லை. “ஓடியுட் பத்து மாமுடனொற்றுப் பேர்த்துத், தேர்மருவி யூடற் நிறம்புனைந்து, நீமை, மருதம் புணர்ந்ததுவும் வெண்பாவாய் வையம், கருதிப் பகர்வான் கவி” என்னுந் நுண்டியலங்கார மேற்கோட்செய்யுளை அதன் உதாரணவெண்பாவுடன் வைத்து ஒப்புநோக்குக. ஈண்டுப் பத்துமாம் எண்ணுதற்கு இடமின்மையால், யாப், விருத்தியிற்கண்ட 1436-ம் பாடல் பிழைபட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது.

1438. இதுவும் ‘வஞ்சிவெளிய’ என்றாட்டும் (1805) ஔவையுங்காரைக்காலம்மையும் கூறியன என்பர் நச்சினர்க்கினியர் (நோல், செய். 72, உரை). வெளிய, வலிது, கரிது என்ற மூன்றும் நற்பொருளையும், இனிது தீப் பொருளையும் குறிப்பிற் பெறப்படவைத்தலால், சோழனார் இந்நூல் இகழப்பட்டதுபோலும்.

1439. இது பாதமயக்கிற்கு உதாரணம்; அஃதாவது, ‘மூவர்மூன்றாசிரியவடி சொன்னால் தானேர் அடிபாடிக்கிரியை கொளுத்துவது’ என்பர்,

1440. கல்லா மறு பஞ்சம் - கொடுத்தல் தற்காது மறுக்கும் பஞ்சகாலம்.

1443—62. இப்பாடல்களின் வரலாறுகளைப் 'பெய்யாமொழிப்புலவர்' என்ற தலைப்பின்கீழ் யான் எழுதிய கட்டுரைகளிற் காண்க. (சேந்தமிழ், தொகுதி-5, 6)

1443. இதனைக் கம்பர் இளமையிற் பாடினர் என்று பின்னோர் கதை வழங்குவர். வயிரபுரம் - தென்னார்க்காடுஜில்லா திண்டிவனம் தாலுகாவில் உள்ளதோர் ஊர்; சோழநாட்டில், மாயூரந்தாலுகாவில் உள்ள கோத்தரபாலபுரம் என்பாருமுளர்.

1444. செங்காட்டுக்கோட்டம் - தொண்டைநாட்டு 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று. பெய்யாமொழிமங்கலம் என்ற ஊர் சாத்தனார்வமிசியரான முத்தமிழாசிரியர் ஒருவர்க்குரியதாயிருந்ததென்பது சாஸனத்தால் தெரியவருகின்றது. (I. M. P. Cg. 129.) அஃது இப்புலவர்பெயர்பற்றி வழங்கியதுபோலும்.

1445. இப் 'பெய்யாமொழிப்புலவன்பாடலில், வேட்டுக்குமரன் தன் பெயர் முட்டை என்றற்றொடக்கத்தன இடுகுறியாக்கந் தொடர்ந்தன' என்பர் சங்கரநமச்சிவாயர் (நன் 275, சங். உரை.). "முற்பட்ட முருட்டுப் புலவனை முட்டைப்பெயர் செப்பிக்கவிபெறு பெருமானே" என்றார் அருணகிரிநாதரும் (திருப்புகழ்).

1451. அறமுரைத்தான் - தகழிணாமூர்த்தியாகிய சிவபிரான். 'ஆலரிழற்கி ழறஞ்சொன்ன வழகனே' (தேவா. பக், 551, 2), 'அன்றலின் கீழங்கறமுரைத்தான் காணேடி' (திருவாச. திருச்சாழல். 16) என்க் காண்க. ஈண்டுத் தலைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவரான சிவபிரானே அத்தொடர் குறிக்கும்.

1453. தூசு - புடைவை, சுத்தம், வாசமலர்க்கண் நங்கை - திருமகன் போன்றவள். நங்கையின் கண், அங்கை, கொங்கை, முகம், கால்-இவை கடிக்கமலம் என்க. கொங்கை முகங்காலும் - தேனை வெளிவிடும். நங்கை கண் முதலியன, கொங்கை முகங்கால் கடிக்கமலம் என இபையும்.

1454. 'பெண்ணாறு ளம்பர்ச்சிலம்பி பிறங்குமலையு மேருவென்றே' என்று ஓளவை பாடியதாகச் சோழமண்டலசதகம் கூறுதலால், 'அரவிந்தத் தாளணியும்' என்பது, முன்னோர் பாடமாகாமை காண்க.

1455. பத்தம்பிற் பாதி - பஞ்சபாணமுடைய மன்மதன். இரண்டம்பு - கண்கள்.

1456. என்னை ஒறுத்தமையால் குலமங்கையாகிய மாது கண்ணீர் பெருக்கலாயினள் என்க. துளையாத முத்துவடம் - கண்ணீர்; விளையாடாச் செப்பு - தனம்; வெளிப்படடை.

1460-2. நீலியைன்பான் பழையனூரில் வாழ்ந்த வணிகனொருவன் மனைவி. இவள் விவாகமாகிச் சிறிதுகாலத்திலிற்று பேயாய்க் காட்டில் திரிவானாயினள். ஒருநாள் அவளுடைய கணவன் அங்காட்டுவழியே தனித்துச்சென்றபோது, இந்நீலிப்பேய் அவனுடைய இரண்டா மனைவியைப்போல வடிவங்கொண்டு ஒரு கள்ளிக்கட்டையைப் பிள்ளையாக்கி இடையில் தாங்கியவண்ணம் அவனைப் பின்தொடர அவன் அவ்வடிவத்தைப் பேபெனத் துணிந்து அதன் வஞ்சமொழி கட்டு இணங்காதோடினான். பேயும் அழுதுகொண்டு அவனைத் தொடர்ந்து காஞ்சிபுரத்தையடைந்து அங்கே அம்பலத்திற் கூடியிருந்த வேளாளரிடத்துச் சென்று தன்வழக்கைச் சொல்லிற்று. அவர்கள் இருவர்வழக்கையுங்கேட்டுப் பேயைப்பார்த்து, “கீ கூறுவதற்குச் சாட்சி யாது” என்று வினவப் பேய் “இப் பிள்ளையை விடுக்கின்றேன், அஃது அப்பா என்று அறிந்து அணையாதோ, பாருங்கள்” என்று சொல்லி விடுப்ப, அப்பிள்ளை அவ்வாதே செய்ய, வணிகன் ‘இது பேய்க்குத்து’ என்றான். அதுகேட்ட வேளாளர், ‘இதற்கு நாங்கள் பிணையாவோம்; நீயும் இவளுமாக இவ்வறைக்குட் சென்று சிறிதுநேரம் பேசி வாருங்கள்’ என்றுசொல்ல, வணிகன் அவ்வரை மறுக்க இயலாதவனாய் அறையி னுட்செல்லப் பேயும் உட்புகுந்து கதவடைத்து அவனுயிரைப் பருகி மறைந் தது. வேளாளர் எழுபதின்மரும் கதவைத்திறந்துபார்த்துத் தம்மால் வணிகன் இறந்ததுகண்டு, அப்பழிதீர அவர்களெல்லாம் தீப்பாய்ந்து உயிர்விடுத்தனர்— என்பது கதை. இவ்வரலாற்றையே ‘வஞ்சம் படுத்தொருத்தி வாணான் கொள்ளும் வகைகேட்டஞ்சம் பழையனூர்’ எனத் தேவாரத்திலும் “மாறுகொடு பழையனூர் நீலி செய்த வஞ்சனையால் வணிகனுயி ரிழப்பத் தாங்கள், கூறிய சொற பிழைபாது துணிந்து செந்தீக் குறியிலெழு பதுபேரு முழுநிக் கங்கை, யாறணிசெஞ் சடைத்திருநா லங்காட் டப்ப ணாண்டமுற நிரிந்தாடு மடியி ன் னீழ்மெய்ப், பேதலெழும் வேளாளர்” எனச் சேக்கிழாரிடமுள்ளதும் பிற தூலகாரினும் கூறப்படுகின்றன. 1460. நாகலோ நாவல் - இரக்கம் குறிப் ப, கோவைப்பொருப்பால் அவித்தார் - அசாளுன இராவணனைக் கயிலைமலையால் செருக்கடக்கிய சிவபிரான்; கடலை மலையால் அணைகட்டிய இராமன் எனினு மாம். நெருப்பால் அவித்தார்க்கு நோகப் பொருப்பாலவித்தார்க்குப் பூணங்கள் போதுமோ என்று.

1461. சத்திமுற்றம் - சோளுட்டிச் சிவதலம். ‘அண்ணச்சேவல் அன் னச்சேவல்’ என்னும் புறப்பாட்டு (67) இகனுடன் ஒருபுடை ஒப்பிடற்குரிய தாம்.

1464. பொன்பெற்றி - தஞ்சை ஜில்லா அறந்தாங்கித் தாலுகாவில் ‘பொன்பேத்தி’ என வழங்கும் ஊர். வீரோழிபுதூலாசிரியரான புத்தவித்திரர்

இவ்வூர்த்தலைவராவர். இவர்க்கு முன்னேறும் பின்னேறும் சோழர்முதலியவ ராட்சிக்குழ்த் தலைமைவகித்தவர்கள் என்பது இந்நூல் 187-ம் பாடற் சுரிதகத் தாலும் சாஸனங்களாலும் அறியத்தகும்.

1465. அவலோகிதன் - போதிசத்துவருள் ஒருவராகக்கொண்டு பெளத் தர்கள் வழிபடும் அவலோகிதேசுவரர். இவர்பால் அகத்தியர் தமிழறிந்தவர் என்ற கதை பெளத்தர்க்குள் வழங்கல் அறியத்தக்கது.

1466. வீரசோழன் - முதல் வீரராஜேந்திரசோழன் (கி. பி. 1063-70)

1467. மாலைக்கூற்றம் என்பதனை மிழலைக்கூற்றம் என்று திருத்திக் கொள்க. 'ராஜராஜவளநாட்டுமிழலைக்கூற்றத்துப் பொன்பற்றிக் குருகுலராசன்' என்பது சுரிஸனம் (I. M. P. eg. 1014). வீரன் - வீரராசேந்திரன்,

1468. 'கடனாகவே மொழிந்தான்' என்பதனால், வீரசோழியவுரை காராரான பெருந்தேவனாரைப் புத்தமித்திரர்மாணக்கராகக் கருதுவாருமுனர். இவ்வரைகாரர், வீரராசேந்திரன்காலத்துக்குப் பிற்பட்ட நூலொன்றையும் மேற்கோள்புரியாமையால் இவர், வீரசோழியநூலாசிரியர் காலத்தை ஒட்டி யிருந்தவர் என்று கொள்ளத்தகுர்.

1470. புதழாம் ஏகப் புதழ் - சலிக்கத்துப்பராணி பாடித் தாம் நிலை நிறுத்த அபயன்புகழ்.

1471.—85. யான் எழுதிய ஒட்டக்கூத்தர்வாலாற்றன் இப்பாடல்கள் இயற்றப்பட்ட சுந்தர்ப்பங்களைக் காண்க. (செங்குந்தர்மொபத்தீதிரட்டு, முகவுரை). 1471. பொருந்து - மகனாகப்பொருந்திய. சடையன் - சடைய வள்ளல். கவுடப்புலவன் - கௌடம் என்னும் செய்யுணெறியிற் சிறந்த புல வன். காவ்கேயன் - கடத்தரை ஆகரித்த பிரபு. 1472. கலிக்க - ஒலிக்க. கலிக்குப் பஞ்சரம் - கலி ஒலிக்கியடக்கக் கூடு. சலிக்கு என்பதனைக் கலிக்கு என்று திருத்துக.

1473. மொந்தனம் - மயிர்முடி. குருளை - கிரஞ்ஞானசம்பந்த மூர்த்திகள்.

1474. 'தரித்தபிரான்' என்ற தொடர்வரை கூற்றதும், ஏனோமைய சோழ னும் பாடியவை. இவ்வரசன் அபயன்பேரனை இரண்டாங்குலோத்தங்க சோழனாவன்.

1475. நிலை - கோதண்டம். அ வித்தாழ் அடவி - வந்த வித்தாழைக் காடு.

1476. பேது ஆட்டுக்கு - பேதைகையுள்ள ஆட்டுக்கு. குவால் - கொப் போர்.

1477. 'தேசோ விசால: ப்ரபவோப்யநந்த:' (தேசம் விசாலமானது; பிரபுக்களும் பலர்) என்ற முதுமொழி ஒப்பிடத்தக்கது. 'நீயும் நடந்தாயோ நாலந் தடி' என்றது, மூவடியால் உலகளந்த திருமாலினும் அதிக அடியால் நீ பூமியை அளந்துகொண்டனையோ என்று, 'நடந்தாயோ' என்று திருத்தது.

1478. கோ - சக்கரவர்த்தி. பூவில் விண்ணோர் காக்கண்ட செங்கை என்றது கற்பகதருப் போன்ற சோழன்கொடையைப்பெற்ற கரங்கள் என்று. கற்பகம்போற் கொடுக்கும் கை எனக் கூத்தர்க்கு அடையாக்கினும் ஆம். புலவரை 'ஏற்றலுங்கன்றாவதான்' என்பர் (1687).

1479. கரத்துஞ் சிரத்துங் களித்தல் - கைம்மதம் கன்னமதங்களாற் செருக்குறுதல். மும்மதங்களுள் கைம்மதமும் ஒன்று (நீவா.). இரத்தம் - இரக்கின்றோம். இவன் முன்பு மூன்று நகர்களிலே கபாடங்களைத் திறந்தவன் என்பதை உட்கொண்டு இப்போது கபாடந்திறப்பாய் என்றது, பகைவரது அகன்றமார்பத்தையும் சிரத்தையும் தன்வாளால் திறந்தவீரன் இவன் என்று. அகன்றமார்பைக் 'கபாட வக்ஷஸ்' என்பது வடமொழிவழக்கு. கபாடபுரம் - பாண்டியர் தலைநகர். கல்யாணபுரம் - சளுக்கரசர் தலைநகர்.

1480. இம்மடையன் அரசற்கு உணவிடும்போது கேடுவிளைத்தவன் என்பது உய்த்தறியப்படும்.

1483. மலரி - திருச்சிராப்பள்ளியில்லாவைச் சார்ந்த திருவெறும்பி யூர்க்கு முற்காலத்து வழங்கிய பெயர் என்பது சாஸனத்தால் தெரிகின்றது. (I. M. P. Tp?) பாண்டியநாட்டினும் மலரி என்றதோர் ஊர் உண்டு.

1485. மணவை - தொண்டைநாட்டு மணவில்போலும். மணவிற்கூத் தன் என்ற தலைவன் ஒருவனுளன் (1069). யாழ்ப்பாணப்பகுதிக்கும் இப்பெயர் வழக்கு உண்டென்பது, 'மணவையரதிபதி' (1207), 'மணவைக்கோமான்' (இராவணம். இலவண, 22) என்பவற்றால் அறியலாம்.

1486. சிலை கயல்கள் - சேர பாண்டியர் கொடிகள். உணக்குப் போரில் தோற்ற சிலை கயல்களே விழி புருவங்களாய் இப்போது சூதுப்போரில் உண்ணை வெல்கின்றன; அதனால், பழி புகழ்கள் எவர்க்கும் உரியன என்க, 'உலகங்களே முடைய பெண்சக்கரவர்த்தியுடன்' என்றார் கூத்தரும் (விகீரம. உலா. 79-80). பெண்பாணா என்பது மலைநாட்டுவழக்கு.

1487—9. விகீரமசோழன் (கி. பி. 1118—35) அபயன்மகன். உணர்ப்பு வயின் வாரா ஊடற்காலத்துத் தலைமக்களை அறிவரென்போர் இடைநின்று கூட்டிப் பழைய மரபு (தொல். பொ. 455) இங்கு அறியத்தக்கது. இரவிகுலத் தவளுதலின் தாமரை தானே திறக்கும் என்றார்.

1490. சத்தம் - இலக்கணம்; 'சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றங் கிவை பித்தறும், பித்தரிற் பேதையா ரில்' என்பதனால், வெற்றிலக்கணம் கற்ற புலவராகிய பித்தர்கள் வாழைத்தோட்டம்புகுதற்குக் காரணமான பித்தனாக என்னைக் கூறுவர் என்றார். பித்தசாந்தியர்க வாழைத்தோட்டத்துட்புகுதல் மாபு. 'சோலை வாழை யிருந்தலை நீவலின் மதனழிந்து' என்றார் முன்னேறும் (குறுந். 308). 'பித்தனிவனென்பது என்னைகண்டாய்' என்பதும் பாடம்.

1491. வல்லி - காற்றலை. ஆலித்தல் - மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தல். இவ்வெண்பா, "காளியிர்த்தாற் கண்பரிப வல்லியோ புல்லாதார், மானையார் மங்கலநா ணல்லவோ.....கிள்ளி புழைத்தடக்கை நால்வாய்ப் பொருப்பு" (குண்டி. 24, உரை) என்ற பழம்பாடற்கருத்தைத் தழுவியுள்ளமை காண்க.

1495—1522. இப்பாடல்களிற் கண்ட வரலாறுகளை மகாவித்வான் ரா இராகவையங்கார் அவர்கள் எழுதிய 'கம்பர்' என்ற ஆராய்ச்சிக்கட்டுரையுட் காண்க. (சேந்தமிழ், 3—ம் தொகுதி).

1495. சாராமன் - சடையவள்ளற்கு ஒருபெயர்; 'சாராமன் வெண்ணையணுகும் பாசங்கலந்த பசிபோலகன்ற' என இஃசே பாடுவர் (கம்பரா. நாக பா. 263).

1496. பூழி - திருநீறு. சேதிராயனை விடந்தீண்டிய செய்தியை "எழுபுற தோதியாங் கேற்றுங் களரியிலே, காரிவிட நாகங் கடிக்குங்கை" என்ற திருக்கைவழிக்கீ கண்ணியாலும் 'அழுவதுங்கொண்டு' என்ற தோண்டைமண்டலசுதகம் செய்யுளாலும் அறிக. இச்சேதிராயன் சடையவள்ளல் மகனாகத் தெரிகின்றான்.

1499 இவ் வாணியன்வரலாற்றை 1521-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. குலக்கவிக்கு - உயர்ந்த கவித்துவத்துக்கு. காளம் - திருச்சின்னம். வேன் அம்பு இடித்தகண் - மன்மதபாணமான நீலோற்பலத்தை வென்ற கண்.

1504. 'பலர்புகழ் கம்ப னுமையுட னீயுமொப் பாயென்றதும்' என்பது பாண்டிமண்டலசுதகம்.

1505. நென்மலி - செங்கற்பட்டை அடுத்தள்ள ஊர். 'நிச்ச முறவே நெற்பயிராய் நீளுந் தமிழ்க்கு நென்மலிவாழ், தச்சன் பொவியா யிரக்கலநெல் தந்தான்' என்பது கோழமண்டலசுதகம். இப்பாட்டுக் 'கம்பர்வெள்ளாட்டி பாடியது' என்ற தலைப்பெயருடன் பிற்காலசதுப் பாடபேதம் பலகொண்டு வழங்குவது.

1506. கம்பர் தம் இராமாயணத்தைச் 'சடையன் வெண்ணெய்நல்லூர் வயிற்' நங்கிப் பாடியவராயினும் அதனொருபகுதியைத் திருவொற்றியூர்க் காளி கோயிலில் இரவிலும் பாடி மாணுக்கர்களைக்கொண்டு எழுதுவித் துவந்தவர் என்பது இப்பாட்டால் அறியப்படுகின்றது.

1507. மகன்பெயர் அம்பிகாபதி என்பர்.

1508. பரப்பு ஓதம் - விரிவுள்ள கடல். மதியம் தூரப்போன் - சந்திரனையும் ஒளியால் வென்ற இனையபெருமாள். உரப்பு - திண்மை.

1511—2. இப்பாடல்களினின்று, கம்பரிடம் வைத்த பெருஞ் செற்றத் தால், அப்புலவர் தன்பால்வரும்போது கூட்டிலிருந்தபுலியை அவிழ்த்து விடச் செய்து, சோழன், அப்புலியை எய்வதுபோல அவரை எய்து கொன்றான் என்பது உய்த்தறியப்படும். கம்பரைக் கொன்றதுபற்றிப் பாண்டியன் பழிகூறியதுங் காண்க(1525). சோழற்குக் கம்பரிடம் இத்தகைய செற்றம்நிபுந்ததற்கு அவன் பகைவான காகதீயவரசன் - பிரதாபருத்திரனை அழைத்துவந்து கம்பர் அவனை அச்சுறுத்தியதும், சடையவள்ளலிடத்து இவர்கைத்த பேரன்பு மே காரணமாகவேண்டும் என்று கருதுவர்

1516. ஆதித்தன் - கம்பர்நத்தை. 'ஆதித்தன் புதல்வன்' என்ப (1517).

1517. தம்பம் - பற்று.

1519. கம்பர் தம் இராமாயணத்தைச் சகலா 1100-(கி. பி. 1178)-ல் பாடிமுடித்தவர் என்பது இப்பாட்டால் தெளியப்படும். இதுவே மற்றக் காரணங்கள் பலவற்றோடு பொருந்தி வலியுறுதலைக் 'கம்பர்காலம்' என்ற தலைப் பின்னீழ் மகாவித்வான். ரா. இராகவையங்காரவர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையுட் கண்டுகொள்க. (செந்தமிழ். தொ-3)

1521. வாணியன்தாதன் என்பான் செக்கார்குலத்துதித்தவனும் கம்பர் காலத்தவனுமான பெரும்புலவன். இவனைச் சோழன் பெரிதும் அபிமானித் தவன் என்பது 1499-ம் பாட்டால் அறியலாம். இவனுக்கும் கம்பர்க்கும் பகைமையுண்டென்பது இப்பாட்டால் விளங்கும். கம்பர்பாடிய மும்மணிக் கோவை இப்போது கிடைத்திலாமையால் அதன் வரலாறு ஒன்றுத் தெரிய வில்லை. கம்பர்க்கு இவன்பாலிருந்த செற்றத்தை 2142-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க.

1523. படவே அமையாதோ - சாக நேராதோ; படவேறிச் செல்ல அமையாதோ எனினுமாம். குடைவேல் - உடைவேல். பாவியேன் - இராக் கங்குறிக்குஞ் சொல்.

1524. 'ஓடினார்மேலோ' 'பாடினார் மேலோ' என்று திருத்துக. 'உயர் கான வன்குடையாய்ப் பாடினார் மேலோ' என்றது 'இந்தக் குடையே லீடை துழைந்த கோ' (1523) என்று பாடிய என்மேலோ எ-று. ['கானவன்குடை' என்ற பாடமே பொருந்தும்.]

1526. தலைக்குறிப்பில் 'சார்வபூமன்' என்பது புலவர் பெயராகத்தோற்று கின்றது. 'கவியரசர்' என்று அப்புலவர் தம்மைக் கூறியதாலும் இஃது அறியப் படும். 'வில்லிபுத்தூ ரிறைவனஞ் சார்வபூமன்' எனப் பாரதநூலாசிரியர்க்கும் இப்பெயர்வழக்குண்மை காண்க. 'சார்வபூம பாண்டியன்' என்று பாடங்கொண் டாருமுளர். தமிழ்நாவலர்சரிதையிலே முற்றொடர்ச்சியைநோக்கின் இப்பாடல் முதலியன பாடியவர் புகழேந்திப்புலவராகக் கருதக்கூடுமேனும், இவற்றுட் குறிக்கப்பட்ட அரசர் பிற்காலத்தவராதலின் வேறுபுலவரொன்றே தெரிகின் றனர். புத்தசமயத்திற் கடகம் யானை முதலிய வரிசைகளை இலங்கையரசனாற் பெற்றவர் இப்புலவர் எனப்படுதலால் இவர் பெளத்தசமயத்தவர்போலும்.

1529. இக்களுதால் அடியார்க்குநல்லாராற் சிலப்பதிகாரவுரையுள் மேற் கோள்காட்டப்பட்டுள்ளது. உம்பர்குரு - வியாழன்.

1530. (2) நிலத்தியலாற் றிரியாத (கங்கை)நீர் போலுந் தூய்மையும். (3) நலம் படர்தல் - தீர்த்தமாகி இடையறா தொழுகுதல். (4) திங்கன்போல வழிமுறைவளர்ந்த கல்வியும். (4-5) எழுச்சியுந் தாழ்ச்சியும் என்றும் பொய் யாத திங்களும் ஞாயிறும் போலத் திரியுபடாத வாய்மையும். (8) எண்வகை யுறுப்பினராகி என்றது 'எட்டுவகை துதலிய அவையத்தானும்' என்று தொல் காப்பியனார் கூறியவகையை; அவற்றை 367-ம் பாடலிற் காண்க. (17) அறன் பொருள் அன்பென மூன்றின் என்பது அவ்வாசிரியராற் கற்பிக்கப்படுவார் இத்துணைப்பகுதியர் எ-று. (18) அறன்பற்றி ஆசான்மகன், தன்மகன், வழிபடு வேராகளும், பொருளபற்றி அரசன்மகன் முதலாயினோரும், அன்புபற்றி உரைகோளானன் முதலியோரும் கற்பிக்கப்படுவார் என்க. (21) சொல்லி யாங்குணர்த்தற்குப் பூவையும் கிளியும், (22) சூழ்ந்து நன்கறிதற்கு அன்னம் பன்னாடையும், (23) பண்படுதற்கு இனங்காக்கும் யானையும், செய்நன்றி யறிதற்குக் குரங்கெறிவிளங்காய்போலாகாமையும், தீச்சார்வின்மைக்கு எருமை தோணி போலாகாமையும் உவமைபாகக் கொள்க. (33) பரவை - பரப்பு. இப்பொதுப்பாயிரத்துக்கு முன்னோருரையொன்றுண்டு.

'ஆதிரையான் பெயராசிரியன்' என்றும் பாடம். ஆதிரையான் (சிவ பிரான்) பெயருடைய இவ் ஆசிரியரை, மயேச்சாரர் என்பர். 'காமனைக் காய்ந்தவர் நாமமகிழ்ந்த நல்லாசிரியர்', 'பெண்ணொரு பாகன் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' என்பன முதலாக யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார் கூறும் ஆசிரியர் இம் மயேச்சாரரேபோலும்.

1531. கனந்தை - தொண்டைநாட்டுக் களத்தூர். 1532. வச்சணந்தி - வச்சாநந்தி என்பதன் மரூஉ.

1533. நன்கு அளந்து - நன்கு சீர்தூக்கி. கிந்நூல் - பஞ்சலக்கணம். 'நன்களந்த நூல்' என்பது பாடமாயின், நன்குமதிக்கப்பெற்ற முன்னூல் என்க.

1535. இடையளநாடு இடையனாடு என்றும் பிரதிபேதம். இந்நாடு, ஐயங்கொண்டசோழமண்டலத்து (தொண்டைமண்டலத்து) உள்ளதாம். 'இடையனாட்டு மணக்குடி மூவேந்தவேளார்' என்பது சாஸனம். (I. M. P. Cg. 1047.) பாண்டிநாட்டிள்ள மணக்குடியாகக் கருதவாரும் உளர். வில்லவதரையன் இயற்றிய 'அகநானூற்றுக்கருத்தகவல்' இப்போது கிடைத்திலது.

1537. கங்கக்குருசில் - அமராபரணன் சீயகங்கன். ஆதிநாதர் - திர்த்தங்கரனார் ஒருவர். குறம்பு - குறுப்பிநாடு. சனகாபுரம் இக்காலத்துக் கொங்கு நாட்டுச் சீனாபுரம் என வழங்கும் என்பர். இவ்வுரைத் தொண்டைமண்டலத்ததாக அம் மண்டலசாதகம் கூறும்.

1540. நகரங்களிற் காணும் புதிய ஆடைபணி முதலியவற்றைப் புதியன என்பதுபற்றி விலக்குவார் யாவர் எ-று.

1542. செழுவை - இராமநாதபுரஞ் சீமையைச்சார்ந்த ஊர்.

1547. பரிமேலழகருரைப்பிரதியிற்கண்ட இப்பாட்டினின்று, அவரார் ஒக்கை (ஊக்கர்) என்று தெரிகின்றது. இப்பெயர்கொண்ட ஊர்கள் பலவற்றில் எஃது இவர்க்கு உரியதென்பது புலப்படவில்லை.

1548. முந்துற்புரி மேல் அழகிய கோ - பூனூலானது மார்பிடத்தை அழகுசெய்யுந் தலைவன். கூடல் என்பது அவர் தொண்டைநாட்டினர் என்பதனோடு முரணாகின்றது. பாண்டிநாட்டிலும் ஒக்கரொன்று உண்டு.

1549. கந்தி என்பார் தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்த சைனத்தவர்ப்பெண். சிந்தாமணியறுதியில் 'இது கந்தியார்பாட்டு' என்று, நச்சினார்க்கினியர் கூறுதல் காண்க. பிற்காலத்து வெள்ளி என்பாரைப்போல, முன்னூல்களிலே தம் பாடல்களையும் திருத்தங்களையும் இடையிற் செருகிவைத்தவர் இவர் என்பதும், அவற்றை அறிஞர் வெறுத்துவந்தனர் என்பதும் 'மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலிற், நந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பும்' என்பதனாற் புலனாம். நீணிலங்கடந்தோன் - காஞ்சியிலுள்ள உலகளந்தபெருமான் என்பர்.

1550. இன்சீர்ப்பயன் - இனிய சிறந்த பொருள்; பயனை விரும்பியநாள் என்க இது பரிமேலழகர்கூற்று.

விசேடக்குறிப்பு.

௯௨௯

1551. குறுந்தொகையுள் பேராசிரியர் உரையெழுதாதுவிட்ட 20-செய்யுட்கே இவர் உரையெழுதியவர் என்பது, பின்வரும் பாயிரச்செய்யுளாலும் (1552) அறிக.

1552. நாற்பொருள் - பொழிப்பே யகல துட்ப மெச்சம் என்பன; உறுதிப்பொருள் நான்குமாம். நிலை உடை கலம் - நிலையழிந்த மாக்கலம். முழுதும் புரை(குற்றம்) பட(நீங்க), உரையை அறவுரைத்தும் என இயைக்க. சிவச்சுடர் தானே யாதல் - அத்துவிதநிலையுறுதல். நச்சினூர்க்கினியன் என்பது சிவபிரான் திருநாமங்களுள் ஒன்று; 'நச்சுவார்க் கினியர் போலும் நாகவீச் சுரவனாரே' என்பது தேவாரம் (439-1). சாஸனங்களிலும், இப்பெயர்வழக்கு அரசர்க்கும் பிறர்க்கும் அக்காலத்துப் பயில்வதாம்.

1553. எழுநா - அக்கினி. மேகங்கான்ற எச்சிலை நாற்றிசையும் உண்ணும்; எழுநா எச்சிலை விண்ணோர் மிசைசுவர்; அவைபோல நச்சினூர்க்கினியன் நாவினல்லுரை அறிஞர் கொள்வர் என்க.

1557. நிரம்பை - கொங்குமண்டலத்தேதார் ஊர் (கோங்கு, சுத. 95. குறிப்பு).

1558. அங்காலம் எனும் கூற்று - திக்காலம் என்ற யமன்.

1559. அடியார்த்துநல்லார் பாடியது.

1560-1. எண்பெருங்குன்றங்களை 156—ம் பாடலிற் காண்க. நாலடியார்த்து அதிகாரம்வகுத்தவர் பதுமனார் என்பதும், அவற்றை முப்பாற்கும் அடைவுபடுத்தி உரைகண்டவர் தருமர் என்பதும் இப்பாடல்களாற் புலனாகின்றன. தருமத்தலைவன் - தருமர்.

1562 பூமலிகாவல் மாமலை - பூக்கன்மிக்க நாவல்மரத்தையுடைய மேரு, புளிக்குடி - தென்பாண்டிநாட்டுத் திருப்புளிக்குடி.

1563. பன்னிருபுவராவார்:—தொல்காப்பியர், அதனகோட்டாசான், துராலிங்கர், செம்மூட்சையார், வையாபிகர், வாய்ப்பியர், பனம்பாரனார், கழாரம்பர், அவிநயனார், காக்கைபாடினியர், நற்றத்தர், வாமனர் என்பர். இயைன ஆரிதன் என்பதனால், றறிதகோத்திரத்தவர் இவர் என்பது புலனாம். வேறுபடப் பிரித்துப் பொருள்காண்பாரும் உளர்.

1564. மும்மைப் பாரத விலக்கணம் - இராக தாள பாவங்களைக்கூறும் பரதநூல்.

1565-6 இவர் இரட்டையர்காலத்துக்கு முற்பட்டவர் (1571). இவை முறையே, இப்புவலர்பாடிய திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகத்தின் 2, 16-ஆம்

பாடல்களாம். பரம அம்பரம் ஆம் படுகடல் - உயர்ந்த ஆடையாகும் ஆழ்கடல். 1565-ம் பாடலின்கீழ்—“இது கேட்டுக் கலம்பகம் பாடச்சொல்லிப் பாடினார்” என்ற குறிப்பும் உள்ளது. இதனால், திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம் பாடப் பட்டவராலாறு குறிக்கப்பட்டதாம். இப்புலவரைப்பற்றிய மற்றைச்செய்திகளை ஓடி கலம்பகத்தின் நூலாசிரியர்வரலாற்றுட் காண்க (மகாமகோபாத்யாய - ஐயாவர்கள்பதிப்பு).

1566. பாடுவார் ஓரிருவர் - இசையில் வல்ல அசுவதாரர் கம்பளர் என்ற நாகரிருவர். படைவீடு - தலைமையிடம்.

1567—8. திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்குகையிற் பொறிக்கப்பட்டதும் 102-கட்டளைக்கவித்துறையில் அமைந்ததுமான அந்தாதியின் இறுதிப் பாயிரப் பாடல்கள் இவை. இந்நூலுட் சிதைந்தபகுதிகள் பல உள்ளன. 1567. மற்ற பந்தம் - வலிய உடற்கட்டி. நற்பந்தம் - நல்ல செய்யுட்டொடை. கற்பந்தல் - கலம்ண்டபம். பொலிவும் அழகும் வாய்ந்த பாதரிழல் என்க.

1569. பத்தெச்சம் - பெயர்வினையும்மை முதலியன (நா. 359 உரை). நேமி - கடல்; பூமியுமாம். இப்பல்லவதரையர் அவிநயவுரையாசிரியர் என்பது இதனாற் புலனாம்.

1570. இளஞ்சூரியர் முதுசூரியர் என்பன இரட்டையர் பெயர்கள். இவர் களைச் சோனாட்டு ஆயிலந்துறையிற் பிரந்தவர் என்று சோழமண்டலசங்கீதக் கூறும். சங்கு - சங்கநிதி. கோ - காமதேனு.

1571. தமிழ்ப்பாடல் - திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம் (1565—6). பொருள் - மகனாண் உபமன்னிப்பு.

1572. இச்சம்பந்தன் சவுளம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த நிலையில் இரட்டையர் அவனைப் பார்க்கவர அப்போது அவர்கள் பெருமையறியாது சோதிகக் விரும்பிய அவன் அவர்களை நோக்கி ‘மன்னென்று தொடங்கி மலுக்கு என்று முடியப் பாடுதோ’ என, அவ்விரட்டையர்கள் பாடியதென்பர். இவ்வரலாற்றைக் காளமேகப்புலவர்க்குக் கூறுவர், பின்னோர்.

1574. ஓபளர் - குடிப்பெயர் (1124).

1575. திருநெல்வேலியிற் சிவதரிசனஞ்செய்தபோது பாடியது என்பர். வேயின்ற முத்தர் - மூங்கிலிற் ரோற்றிய சிவபிரான். தாய் - மூங்கில். அரசற்கு வழக்கமாகப் பால்கொணரும் இடையனொருவன், பால்கொண்டுகெல்லும் இடைவழியிற் படர்ந்திருந்த மூங்கிலொன்றால் கால்தடுங்கிப் பால்சிறுதும்படி பலமுறை நோந்ததை அவன் அரசற்கு அறிவிக்க, அரசன் அதனை வெட்டுப்படி

இட்ட ஆணைப்படி எவலான்ர் வெட்டியகாலையில், அம்மூங்கிலிலே சிவபிரான் தோற்றினர் என்பது தலபுராணம்.

1576. தப்புதல் - ஆடையொலித்தல், தவறுதல்.

1577. கூவராயன் - கூவும் தியாகசமுத்திரம் என்ற ஊரின் தலைவன். இவ்வூர்ச்சிறப்பை 2142—3-ம் பாடல்களாலும் அவற்றின் குறிப்பாலும் அறிக. சம்புவன் - மல்லிநாதன் ராஜநாராயண சம்புவராயன் (கி. பி. 1377-I, M. P. 573). இவனைத் தம் ஏகாம்பரநாதருடைய இரட்டையர் புகழ்வர்.

1582—85. வில்லிபுத்தூரர்களுர் வரந்தருவார்பாடிய பாரதச்சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்கள்.

1582. தரகாயண வண்டு - தாரமென்ற இசைபாடும் வண்டு. தீரகாகளம் - வெற்றிச்சின்னம். நால்வகைக் கவிக்கும் அதிபதியாய் மணிமுடி புனைந்து தமிழ் அரசர் மூவராலும் வரிசைபெற்றுயர்ந்து ஊர்வழியின் என்னும் பட்டம் பெற்றவராதலின் வில்லிபுத்தூரரைத் 'தீரகாகளம்' பெற்றவர் என்றார்.

1583. இவனை ஆட்கொண்டான் என்றும், கொங்குமண்டலத்து மகதநாட்டு வேந்தாதலின் 'மாகதக் கொங்கர் கோமான்' என்றும் வில்லி கூறுவர். இரட்டையரும் இவ் வாட்கொண்டானைப் பாடுதலால் அவ்விருவரும் ஒருகாலத்தவர் என்பது பெறப்படும். வக்கபாகை - திருவக்கரை; இது நடுநாடாகிய மகத நாட்டுள்ளது (இப்போது தென்னார்க்காடு ஜில்லா விழுப்புரந்தாலுக்காவைச் சார்ந்துள்ளது)

1586. இவர் சோழர்மரபினர் என்பது முதலிரண்டடிகளால் பெறப்படும். மத்திமதலத்தின் மறையவர் - மாத்யமப்பிராமணர். கொறுக்கை - சோனாட்டேர்; குறுக்கை என்பது சங்ககாலவழக்கு (அகநா.)

1588. அதிமதுரக்கவியின் ஊர் திருக்கோவலூர் என்பது 'கோவன் மதுரா' என்பதனாற் புலனாம். கரைக் குதிரை - நீருடைப்பை அடைத்தற்கு வைக்கோல் முதலியவற்றோடு நிறுத்தும் மரச்சட்டம்; 'படுங்குதிரைக் கடும் புனலை யடைக்கப் பாய்ந்த பலகுதிரைத் தறிபோன்ற' (கலிங், 463) என்றார் சயங்கொண்டாரும். சொக்கன் குதிரை - நரி; பொய்க்குதிரை எ-று.

1589. அதிமதுரத்தைக் கூட்டுச்சாக்கு என்றது, தனித்திடுவதன்றிப் பிறசாக்குக்களுடன் கூட்டியிடுவதாதலின்.

1592. தேவரகண்டர்; வீதிவிடங்கள் என்பன, திருவாரூர்ச் சிவபிரான் திருநாமங்கள்.

1593. இது 'கோயிலிலே காளமேகத்தையடுத்து அதிமதுரக்கவிராசன் பாடியது' என்று தமிழ்நாவலர்சரிதை கூறும். இங்ஙனம் பாடும்போது 'பாணந்தான்' என்ற சீர்க்குப்பின் பாடமுடியாது அதிமதுரக்கவி மயங்கிநின்ற போது 'மண்டின்று பாணமே' என்று அச்சீர்களைக் காளமேகம் நிரப்பினர். காளமேகம் இறந்தபோது இம்மதுரகவிராசர் "வாசவயல் நந்தி வரதா திசையனைத்தும், வீசு கவிகாள் மேகமே—பூசுரனே, விண்டின்று வெவ்வழுவில் வேலதே பாவியேன், மண்டின்று பாணமென்ற வாய்" என அச்சீர்களின் அருமையை நினைந்து இரங்கிய கையறத்தாலும் அறிக (தமிழ்நா.). காளமேகத்தின் இயற்பெயர் வரதன் என்பதாம்.

1595. 'அம்மைச்சி, பிராமணர் தன் வீட்டைப் பிடுங்கியபோது பாடியது' என்று தலைப்பெழுதி அவ்வம்மைச்சியே இப்பாட்டைப் பாடியவளாகக் கொள்வாருமுளர். இவள் காஞ்சியில் வாழ்ந்த பெண்புலவர் என்றுத் தாசியென்றும், கச்சி வரதராஜப்பெருமாள் தேர் செல்வதற்குத் தடையாயிருந்த இவள்வீட்டை இடிப்பதற்குத் திரண்டுவந்த பிராமணரைநோக்கி இவை பாடப்பெற்றன என்றும் கூறுவர். இரண்டாம் வெண்பாளை அந்தகக்கவியின்வாக்காகப் பின்னோர் வழங்கினர். பாப்பு - பிராமணர். தேப்பெருமாள் - கச்சிவரதராசர். அம்மை - உயர்வு, மேடு (பீங்).

1597. போரங்கம் - போர்க்களம், பெரும்போர் எனினுமாம். சேங்கத்து வைணவர்க்கும் திருவானைக்காச் சைவர்க்கும் பெருங்கலகமொன்று சக ஸ்ரீ 1297 (கி. பி. 1375-ல்) நிகழ்ந்த தென்பது கோயிலோழகூல் அறியப்படுகின்றது.

1598. அளி நாண் - வண்டாகிய வின்னாணி. இக்கு - கரும்பு. "தன் மாமன் வந்து பிறந்திறக்கும் வண்மையினுன் - முந்தொருநான், வீணிக்கு வேளை யெரித்தான் மகன்" என்பது பிற்காலத்துப் பாடம்.

1599 ஞானவரோதயர் என்பார் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு மேற்கே வயலூரில் வாழ்ந்த சைவத்துறவி. கந்தபுராணம் சிவாகசியகண்டத்தின் 7 - பிரிவுகளுள் 6 - காண்டங்களைக் கச்சியப்பமுனிவர் பாட, இறுதியான உபதேச காண்டத்தை 2600 - செய்யுட்களாகப் பாடியவர். "நிதில் ஆறுநாண்டமும் காஞ்சீபுரம் ஆபிரக்கால்மண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் உலகமுட் கொண்டுவப்பச் 'செந்தமிழ்க்கொரு சீர்வரம்பாகிய' என்று பாடச்சொல்லிக் கச்சியப்பருக்கு அனுக்கிரகம்பண்ண அவர் ஆறுநாண்டமும் 10, 500 பாடியார். பின்பு உறையூருக்குமேற்கே வயலூரிலேழந்தருளியிருக்கும் ஆறுநாண்டவார் 'உலகமுட்கொண் டேவப்ப முருகவேள்' என்று பாடச்சொல்ல ஞானவரோதயபண்டாரம் 7ஆம் காண்டர் உபதேசகாண்ட மொன்றும் 2600

விசேடக்குறிப்பு.

சுருஷ

ஆகப் பாடினார். சங்கரசங்கிதையில் சிவாகசியகாண்டம் 13000 கிரந்தமும் 7 காண்டமாகத் தமிழ்பண்ணினபாட்டு 13, 221.” என்று இவ்வுபதேசகாண்ட எட்டுப்பிரதியில் எழுதியிருப்பதும் ‘வயலூர்தனி லெந்தைக், கெங்கணுலகும் புகழவுபதேசஞ்செய் தெளியேற்குமவ்வழியென்றிரங்கிச்சீர்த்தி, பொங்குதமிழ் மொழியினுப தேச காண்டம் புகறியெனச் சிறிதருளும் புனிதன் செவ்வேள்’ என்று காப்புக் கூறியிருப்பதும் இவ்வுபதேசகாண்டம் பாடப்பட்ட வரலாற்றை ஒருவகையாகத் தெரிவிப்பன. கச்சியப்பசிவாசாரியர்க்கு இவர் வாழ்த்துக்கூறுதலால், அவர்க்குப் பின்பிருந்தவரென்பது துணியப்படும். “வயலூரில் எந்தைக் கெங்கணுலகும் புகழ்வுபதேசஞ் செய்து” என்று இப்பண்டாரம் பாடுதலின் வயலூர்முருகக்கடவுளின் போருளைப் பெற்றவராகத் திருப்புகழால் அறியப்படும் அருணகிரிநாதரை இவர் தம் ஞானாசிரியராக உடையவரோ என்றும், கச்சியப்பரை வாழ்த்தலால் அவரிடம் கல்விபெற்ற மாணாக்கரோ என்றும் ஊகித்தற்கு இடனுண்டு. கோனேரியப்பமுதலியார்பாடிய உபதேசகாண்டம் இப்பண்டாரம் பாடிய நூலுக்குப் பிற்பட்டதாம். இவ்வுபதேசகாண்டமுழுதும் இராசாங்கக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலையில் உள்ளது. கானமேகப்புலவர், இப்பெரியாரையும் இவர் புலமையையும் பெரிதுஞ் சிறப்பித்துப்பாடுதலாலும் வயலூர்ப்பக்கத்துள்ள திருவானைக்காச்சிவபிரானிடம் ஈடுபாடுடைமையாலும், அப்புலவர்க்கு இப்பெரியார் ஆசிரியர்போலும், ஏழெழுபேர் - சங்கத்தார். கோ - பாண்டியன்.

1600. திருமால் திருமகளைநோக்கிக் கூறியது. புலிக்குட்டி - வியாக்கிரபாதர்புத்திரரான உபமன்யு. நளினத்தி - இலக்குமி. பாய் - நாகனை, அம்பலம் - தில்லையம்பலம். சமுத்தியாகக்கொடுத்தது இப்பாட்டின் ஈற்றடியென்க.

1602. தாரை கேள்வன் - நட்சத்திர நாயகனான சந்திரன், வாலி, அரா - காளிங்கன்; மராமரம் எனினும் ஆம். புனல் - சமுத்திரம். திருந்திய ஆரையும் வன்னியையும் முடித்தோன் என்றும் பகைவரையும் மூலபலத்தலைவனான வன்னியென்ற அரக்கனையும் முடித்தோன் என்றும் கொள்க. ஆர், வன்னி; அம்மரங்களின் பூக்கள். வேள் - முருகவேள், காமன், சுந்தான் - சுந்தாமூர்த்திகள், இராமபிரான். புரம் - திரிபுரம், இலங்காபுரம்.

1603. ‘செங்காற்று மழைகாட்டும், கடுநடப்பு பகைகாட்டும்’ என்பது சமுத்தி. விங்கனம் - கபடம், மனமாறுபாடு.

1605. இடபமாகிய திருமால் தங்குமிடமாதலின் திருவரங்கத்தைக் கொட்டில் என்றும், திரிபுரதனகாலத்தில் சிவபிரானுக்குக் குதிரைகளாய் நின்ற வேதங்கள் தங்குமிடமாதலின் நான்முகன்வாயை இலாயமென்றும், இறைச்சியை மென்று பதமாக்கிக்கொடுத்தமைவின் கண்ணப்பர்வாயை

மடைப்பள்ளியென்றும், தாமரைக்குப் பிரதியாகக் கண்மலரையிடந் தருச் சித்தமையின் வதனம் மலரோடை என்றும், சுறியாகச் சமைத்த மகனைப் படைத்த வயிறுடைமையின் சிறுத்தொண்டர்தேவிவயிற்றைத் தோட்டமென்றும், கூத்துநிகழ்த்தலின் நாடகசாலையென்றும் கூறினர்.

1608. காசரண - கைகளும் கால்களு முடையவனே; வெற்றுருவினனே என்றபடி. கரும்புறத்தார் - கொன்றுண்ணுஞ்சாதியார் (சீவுங். 2751, உரை). பாவித்கு அரசாக வுள்ளது உலகத்துக்கு அரணுமா? என்று.

1609. பொட்டி - வேசை, அறிவற்றவன்.

1615. ஏயிராவோரி - அடே, என்னடா. எந்து உண்டி வஸ்தி (வி) - எங்கிருந்து வந்தாய். இராவையும் சோலையையும் பொரும் கொண்டை.

1618. ஈற்றடியில் மா - சுற்றி; 'மாகோபாலா' என்று திருத்திப் படிக்க.

1620. கெண்டைபுரட்டிதல் - பசி தாக முதலியவற்றால் கைகால்கள் இழுத்துக் குாக்குவலித்தல்; புங்கனூர்கிழவன் நடத்திய கலியாணத்தில் பசியால் சிலர் வருந்தியதைக் குறிப்பது. 'இப்பாடல்கேட்டிப் பிராணத்தியாகும்பண்ணி னுன்' என்ற தமிழ்நாவலர்சரிதைக்குறிப்பும், "கெண்டை புரட்டிமெனக் கலியா ணத்திற் கவி கேட்டு...சோர்ந்தபுங்கனூர் கிழவன்" என்ற சோழமண்டலசுத கத் தொடரும் இங்கு அறியத்தக்கன.

1621. இவர் சேறைக்கவிசாசர், வண்ணக்களஞ்சியம் என்றும் வழங்கப் படுவர்.

1622. தக்கிணகயிலை - சீகாளத்தி. கட்சி - கூடு, களஞ்சியம். உத் தாரம் - கட்டளை. தென்காசிப்பாண்டியருள் சீவிலிமாறன் சக லு 1486 (கி.பி. 1564)ல் பட்டமெய்தியவன். "சீவலமாற...வரராமா" (963) எனப் பிறர்கூறிய தொடருடன் 'ராமா சீவிலிமாறா' என்ற இவரது தொடர் ஒப்பிடற் பாலது. சீவிலிமாறன் - சீவல்லபமாறன். இக்கவிசாசர் அந்தகக்கவிவீராகவரால் அவர்பின்னைத்தமிழிற் புகழப்பெற்றதின் அவ்வந்தகக்கவிக்கும் முற்பட்டவராவர்.

1623. ஆசகவிராசர் திருவண்ணாமலையீசர்மீது வண்ணநூலொன்றுபாடிக் கொண்டு அதனை அரங்கேற்றற்கு அத்தலஞ்சென்றபோது, அவர் வருகை யறிந்த அவ்வுர் உண்ணமுலை எல்லப்பநயினர் என்ற புலவர் ஒதுங் கிமறைந்த னர் என்றும், அச்செயல்பற்றி இப்பரமேசுரப்புலவர் இகழ அவ்விதழ்ச்சி பொறுது அவ்வெல்லப்பர் 1625-ம் பாட்டுப் பாடியவரென்றும் கொள்க. 'கண்ணா' (பகைவர்) என்றும் பாடம்.

1636. 1246-ம் பாடல் குறிப்புக் தானாக.

1637. கிருஷ்ணதேவமகாராஜர் கி. பி. 1509-29-வரை விஜயநகர ஏகாதிபத்தியத்தை ஆட்சிபுரிந்தவர். அவரிடமிருந்த தமிழ்மந்திரிகளுள் வடமலையார் என்பவர் ஒருவர். இம்மந்திரி இருசமயவிளக்கம்பாடியவரும் நாகலாபுரத்தில் திருமால்கோயிற் கைங்கரியம் பல புரிந்தவருமான அரிதாசர் என்ற பெரியாரின் தமையனாவார். [இருசமயவிளக்க வசனத்திற்கு யான் எழுதிய முகவுரை பார்க்க.] பாகற்கொடியறுத்தல் - திருவாரூர்த் திருவிழாவிசேடம். இதன் வரலாற்றைத் திருவாரூரல்லா, அரும்பதவுரை, பக் 51-ல் காண்க.

1638. ஆழித்தேர் - திருவாரூர்த் தேர்க்குப்பெயர். கிருஷ்ணதேவராயர் பட்டம்பெறுமுன் ஒட்டியருந் துலுக்கருஞ் சேர்ந்து தென்னாட்டைக் கொள்ளையிட்டழித்தசெய்தி கோயிலொழுகு சாஸனமுதலியவற்றால் அறியப்படுகின்றது. திருவீழிமிழலைபிலிருந்துவந்த அருச்சகரது தீச்செயல் நோக்கி அவரை 'வீழித்துலுக்கு' என்றார். திருவாரூர்க்கோயில் உட்டுறைப்பகுதியினுள் 'வீழியார்' என்பவர் ஒருசாரார் என்பர்.

1640. இராயர்களுடைய பிரதிரிதியாய்த் தென்னாட்டாண்ட இம்மடி நரசிம்மர் (கி. பி. 1500) போலும். இவர்செய்த அக்கிரமச்செயல்கள்காரணமாக அச்சுததேவராயரால் இவர் கொல்லப்பட்டவர். சாளுவநாயக்கன்பட்டணம் என்ற ஊறு தஞ்சைஜில்லா, பட்டுக்கோட்டைத்தாலுகாவில் உண்டி.

1641. வில்லி - வில்லிபுத்தூரர். தெட்டுதல் - வஞ்சித்தல். தெல்லித்தல் - இடம்ப ஆரவாரஞ்செய்தல்; வீரோபாதிதல் என்றும் கூறுவர்..

1645. தெற்றுதல் - இணைத்துத் தொடுத்தல்.

1646. இரண்டு நாயன்மார்க்குரக்களைக் கண்ணன் கவர்ந்தனன் எ-று.

1647. 1156-ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.

1651. கன்னிகாரம் - கோங்கு. வடபான்மொழி - உதீசி. சேதி - சமவசரணம்.

1652-3. ஆரிபப்பபுலவர் என்பார் செய்ததாகத் தவறிப் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ள பாகவதம், வேப்பத்தூர்ச் செவ்வைச்சூடுவார் என்ற பெரும்புலவர் இயற்றியது என்பது இப்பாடல்களால் அறியலாகும் மஹாவித்வான் ரா. இராகவையங்காராவர்கள் 'செவ்வைச்சூடுவாரும் அனாரியும்' என்றெழுதிய கட்டுரை யுள் இதன் விவரங் காண்க. (செந்தமிழி. தொகுதி. 4, பக். 369-75).

1654. வீரை - ஸேதுஸம்ஸ்தானத்தைச் சார்ந்த வீரசோழன். கவிராச பண்டிதர் அவ்வுரில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து துறவியாய் அங்கேயே சமாதிகொண்டவர். இவர் சமாதி இன்றும் அவ்வுரில் உள்ளதாம்.

1655—57. பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி என்பார், வேப்பத்தூர்ச் சோழியப்பிராமணவகுப்பினரான பெரும்புலவர்; இவர் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் (1268-1308) காலத்தவர் என்பது இராமாதபுரம்ஜில்லா திருப்புத்தூர்ச் சிவன்கோயிலில் உள்ள சாஸனமொன்றால் தெரியவருகின்றது (I.M.P.Rd., 271). இவர் ஊருள்ள கப்பிஞ்சிநாடு என்பது, திருச்சிராப்பள்ளிஜில்லா மருங்கா புரிஜமீனேச்சார்ந்ததென்பர். திருப்புத்தூர்க்கோயில்ஸ்தானத்தார் இந்நம்பிக்குச் சில பூகாணம் அளித்திருப்பதும், இவர் நாடு அத்திருப்புத்தூர்ச்சேகரத்துக்குப் பக்கத்தாதலும் அறியத்தக்கன. இவருரினரான ஆணந்தத்தாண்டவநம்பியின்மனைவி கி, பி. 1227-ல் மதுரை மீனாட்சிசந்நிதிக் கோபுரங் கட்டிவைத்தவன் என்பது மதுரைத் திருப்பணிமாலையால் (13) தெரிகின்றது. இவ்வாணந்தத்தாண்டவநம்பி, பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் முன்னோராதல்வேண்டும். சொல் - புகழ்.

1655. பல்லக்கு - சிவிகை, பல உருத்திராக்கமணிகள், பலவாண எலும்பு, பல கண்ணாறு. மதித்தல் - நன்குமதித்தல்.

1656. பதுமத் தார் அந்தணர்க் குரித்து.

1659. அகிலத்தர் - விசுவேசர். முத்தீசர், கழைமுத்தர் - திருநெல்வேலிச் சிவபிரான். இபந்தொழுவுவர் - கருவையீசர். கருவை - கரிவலம் வந்தநல்லூர்.

1661-2. நல்லூர் வீரை - சேதுநாட்டுக் குலோத்துங்கசோழநல்லூர் என்ற ஊரையடுத்த விரையாதகண்டன் என்ற ஊர். இது சேதுபதிகளின் பழைய தலைநகரங்களில் ஒன்று; “குலோத்துங்கசோழநல்லூர்க் கீழ்பால் விரையாதகண்டனிலிருக்கும்” என்பது சேதுபதிகள் சாஸனம். இஃது அறியாது இவர்பெயரைப் பிறழ்க்குறினர் பிற்காலத்தார். திருப்புல்லாணி - தருப்பசயனம்.

1663-4. தேவை - இராமேச்சரம். உரிச்சொற்பனுவல் - நிகண்டுதூல்.

1665—6. கயாகரநிகண்டை மாறனலங்கராவுரைகாரர் மேற்கோள்புரிதலின், இவர்காலம் இற்றைக்கு 400-ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதாகும். சீவகசிந்தாமணிச் சுருக்கம் என்ற பெயர்கொண்டதும் உத்தேசம் 300 - ஆசிரிய விருத்தங்களால் அமைந்ததுமான நூற்பிரதியின் முகப்பில் - “செம்பிநாட்டுச் சன்னாசிக்கிராமத்துத் திருப்புல்லாணி மாலடியான் தர்ப்பாதனன்மகன் பகழிக் கூத்தன்வாக்கு” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. சன்னாசி - சேதுநாட்டைச் சார்ந்த ஊர்; சதுர்வேதமங்கலம் என்றும் கூறுவர். திருப்புல்லாணியிற் பள்ளிகொண்டருளும் சீராமமூர்த்திக்குத் தர்ப்பாதனமழகியார் என்பது திருநாமம். பகழிக் கூத்தர் - புகலூரில் (சேதுபதிகள் பழையதலைநகர்) உள்ள விநாயகமூர்த்தி.

மற்றைச்செய்திகளைப் 'பகழிக்கூத்தர்' என்ற தலைப்பின்கீழ் யான் எழுதிய கட்டுரையுட் காண்க (செந்தமிழ். தொகுதி. 6, பகுதி-6). 1666. "கொல்லையிரும்புனத்துக் குற்றி யடைந்தபுல், ஒல்காவே யாகு முழுவ ருழுபடைக்கு" என்பது நாலடி (178).

1668. சக ஸ்ரீ 1430 (கி. பி. 1508)ல் இச்சிதம்பரபுராணஞ்செய்தவர் புராணத்திருமலைநாதர் என்பவர்; மதுரையுலாவும் இவரால் இயற்றப்பட்டதாம். (இவ்வுலா, மஹாமஹோபாத்யாய - ஐயரவர்களால் பதிப்பிடப்பெற்றது) இப்புலவர் வீரமாதன்காலத்தவர் என்பது அவ்வுலாவால் (33) அறியப்படுகின்றது.

1669-72. இப்பாஞ்சோதி மேற்கூறிய திருமலைநாதரின் மகனார் ஆவர். சீதம்பரப்பாட்டியல் உரையுடன் என்னால் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப்பிரசுரமாகப் பதிப்பிடப்பெற்றதாகும்.

1673. கி. பி. 1493-ல் இஃது அரங்கேற்றப்பெற்றதாம். 'வாசுதேவகதை' என்பது இதற்கு ஆசிரியர் வழங்கிய பெயர்போலும்.

1675-6. பாராசசேகரன் செகராசசேகரன் என்பன, யாழ்ப்பாணம் ஆண்ட ஆரியசக்கரவர்த்திகள் மாறிமாறிக் கொண்ட பட்டப்பெயர்கள் என்பர் (யாழ்ப்பாணநாட்டுவேளப்பம்). தகழிணகைலாசம் - திரிகோணமலை. சேதுகாவலன் என்பது அவ்வரசர் சிறப்புப்பெயர்களுள் ஒன்று (1207-ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க). இவ்வரசரிருவரையும் 16-ம் நூற்றாண்டினர் என்பர்.

1677. களந்தை - பொன்விளைந்தகளத்தூர்; தொண்டைநாட்டது. பூதூர் - அக் களத்தூர்க்கு அடுத்த ஊர். வடுகன் - வடுகநாதமுதலியார். எய்திடல் - அம்பால் எய்தல், அடைந்திடுதல். கந்தபுராணம் பாடிய கச்சியப்பரை அந்த கக்கவியின் ஆசிரியராகக் கருதுவர்.

1679. சீட்டுக்கவி என்பது பிற்காலவழக்கு. சிலர் பாடுந் தீட்டுக்கவி அரசர்வமிசத்துக்கு அழிவைப்பயக்கும் என்று.

1681. கற்கவி - கதவுசிலையின்மேலே இடப்படும் பாவுகல் (நெடுநல், 83, உரை)

1683. சிரகம்பிதம் உரகனும் (ஆதிசேடனும்), கரகம்பிதம் வாணனும் செய்யலாகும் என்க. ஆபிரம் தலை நாக்கள் வேண்டும் என்று.

1684. களபம்-(சந்தனக்கலவை), மாதங்கம் (பொன்), வேழம் (கரும்பு), பகடு (எருது), கம்பமா (கம்புத்தானிய மா)— இவை யானைப்பரியாயங்களாதல் காண்க.

1689. நாவீறன் - ஸ்ரீசடகோபர். எழுநூற்றிருபான்மூன்று கொல்ல மாண்டு. இதனால் இற்றைக்கு 400-வருஷங்கட்குமுன் கவிராசர் வாழ்ந்தவர் என்பது விளங்கும், புனைந்தபெயர் சிறந்ததொன்றும் என்க.

1691. இதன் விரிவுரையை மாறனலங்காரத்துட் காண்க, நற்பொருள் மூன்று - சித் அசித் ஈசுவரன்.

1693. காரி ரத்னம் - காரியாரின் புத்திரமணியாகிய நம்மாழ்வார். கார் போன்ற இரத்தினகவி எனினுமாம். இவர்வழியினர்சிலர் இரத்தினகவிராயர் எனப்படுவர்.

1694. இவ்வடமலையாரைப்பற்றியசெய்திகளை 1320—27-ம் பாடற் குறிப்பிற் காண்க. ஏற்றுத் தமிழ்படைத்தல் - நன்குகற்றுத் தமிழ்க்கவி இயற்றுதல்.

1695. புலவரால் துப்பு அடையும் - புலவராற் பாடற்சிறப்புப்பெறும். கி. பி. 1706-ல் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது.

1701—2. கஞ்சத் தார் - தாமரைமாலே. அகரம் - ஆசிரியர் ஊர்.

1704. அனதாரிப்புலவர் சுந்தரபாண்டியம் பாடிய செய்தியை 1765—7-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. காளி யொட்டக்கூத்தர், உம்மைத்தொகை. காளி - நம்பிகாளியார் என்ற புலவர் (1149); வாயல், தொண்டைநாட்டது. 'அனதாரியுந் தொண்டை மண்டலமே' என்றார் படிக்காசுப்புலவரும், இப்புலவர் வரலாற்றைச் சேந்தமிழி, தொகுதி 4-ல் காண்க.

1708-9. இராமபத்திரதீக்ஷிதர், தஞ்சையாண்ட சுகஜிசரபோஜி மகாராஜாக்களால் (1636—1710) மிகவும் மதிக்கப்பெற்றவர். இவர் செய்த வடநூல்கள்; - ஜானகீபரிணயம், சீருங்காரதிலகம், பரிபாஷாவிருந்தி வியாகியான முதலியன. இவர்மாமனாராய் வையாகரணசிரோமணியாய் விளங்கிய பதஞ்சலிதீக்ஷிதரையும் இப்பாடல்கள் குறிப்பினுணர்த்தும் என்பர். 1709. கட்செவியாதலின், 'கண்ணுற் கேட்கும் பதஞ்சலி' என்றார்.

1710. மாதைத் திருவேங்கடநாதர்: 18-ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் பாண்டிநாடாண்ட ரங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்பநாயக்கரதுபிரதிநிதியாய்த் திருநெல்வேலிச்சீமையை ஆட்சிபுரிந்தவர். இவர் வரலாறுகளைச் சேந்தமிழ்ப் பத்திரிகையிலும் (தொகுதி-4. பக். 629—638.) Journal of Oriental Research, Vol. II, p, 339-43) என்ற ஆங்கிலப்பத்திரிகையிலும் காண்க.

1711-15. இலக்கணவிளக்கப்பாயிரத்தால் வைத்தியநாததேசிகர் ஷே. திருவேங்கடநாதர்காலத்தவர் என்பது விளங்கும்.

1711. இதனை அந்தகக் கவி வீரராகவமுதலியார் பாடியது என்பர். (இலக். வி, பதிப்புரை, பக். 4). அவர்காலம் முற்பட்டதாகலின் அவர் மரபினரான புலவரொருவர் பாடியதுபோலும்.

1715. 'தவமனை' என்று திருத்துக.

1716. ஒட்பம் - அறிவுமுதிர்ச்சி. தட்பம் - குளிரந்த நலம். வரைத்தல் - வரம்புறக் கூறுதல். இளவல் - சதாசிவதேசிகர் தம்பி. இப்பதிகமியற்றியவர் இலக்கணவிளக்கவாசிரியரது பேரனாராவர்.

1717. இவ்வாசிரியர் கல்லாடம் முதன் முப்பத்தேழுபாடல்கட்கு உரையிட்டவர்.

1719. உயர் வரை - விந்தமலை. பொதி - பொதியம். மூன்றதிகாரம் - வேற்றுமையியல், வினையியல், ஒழிபியல்கள். புலக் கணத்தென - அறிவின் திரட்சியது என்று. ஏ அடு - அம்பை வென்ற. 'திட்கனன்ன கல்வியும்' என்பவாகலின் 'உவாமுதிர் மதிக்கலை' எனப்பட்டது.

1722. பகல்செய்வான் - சூரியன்.

1724. 'வன்மீகநாதன்' என்பன இரண்டும் முறையே திருவாரூர்ச் சிவபிரானையும், ஆசிரியர் பாட்டனாரையும் குறிப்பன. வன்மீகர் - புற்றிடங் கொண்டார்; வான்மீகருமாம்.

1726. இத்தொகையென்று - இவ்வளவென்று, வந்தமாத் திரம் - மனத்திற் றேன்றியமட்டும்; வகை சொல்லிவைத்தோம் என்க.

1729. மாதை வேங்கடேசன் - இலக்கணவிளக்கம் இயற்றுவீத்த பிரபு (1710).

1731. நரவாகனம் - பல்லக்கு. 1734. அரவாசலர் - மோரூர்ப் பாம்பலங்காரர்.

1735. அஞ்சாலிமக்கள் - இடையர்பிரிவினர்; அவர்மகளிர் ஐந்துருக்கள் கொண்ட தாலி அணிதலின் இப்பெயர்பெற்றனராவர்.

1736. திருமேனிக்கவிராயர், இரகை வடமலையப்பின்னையன்மேல் புலவராற்றுப்படை பாடியவர். அப்பிள்ளையனை இவர் குழைக்காதீதிருப்பணி மாலையிறுதியில் வாழ்த்துதல் காண்க.

1737. வீரை - தாம்பிரபர்ணிநதிக்கரையில் உள்ள வீரவனல்லூர்.

1738. குருபரன் - கூரத்தாழ்வான்.

1739. போச்சு, ஆச்சு என்பன போய்த்து, ஆய்த்து என்பவற்றின் சிதைவு.

1740. 'நின்மலனார்...மன்மதன்காண்' என்ற தொடர் கூடப்பநாயகீகன் காதலடிகள்.

1741. கந்தசாமிப்புலவர்: உருத்திரகணிகையர்குலத்து உதித்தவர். பொன்னையான் வரலாற்றைத் திருவிளையாடற்புராணத்துட் காண்க. திருவாப் புடையார்புராணம் இவரால் இயற்றப்பெற்றதாம். சீதக்காதிவள்ளலின் வாயிற் புலவராக இவர் வாழ்ந்தவர் என்பது, அப்பிரபுமேல் அமைந்த நொண்டிநாடகம் ஒன்றால் தெரிகின்றது.

1743. இலம்பூர் - தொண்டைமண்டலத்துப் புழற்கோட்டத்துள்ள தென்பர்.

1745—7. இப்புலவர், பொதியச் சாரலில் உள்ள விக்ரமசிங்கபுரத்தில் வாழ்ந்தவரும், சிவஞானமுனிவரின் பெரியதந்தையுமாவர் என்பர். (சீங்கைப் பிரபந்தந்திரட்டு. முகவுரை.)

1745. இளந்தலை - இழிவு, இளப்பம். 1747. சிங்கை - விக்ரமசிங்கபுரம்.

1748. வாணன் - தஞ்சைவாணன். சொக்கன் - சொக்கநாதன்; சொக்கப்பநாவலர் என்ப. இவர், கொங்குநாட்டில் வெள்ளாற்றங்கரையில் உள்ளதும் பேரூர் என்று வழங்கப்படுவதுமான திருவெள்ளூர்க்குப் புராணமொன்றும் இயற்றியுள்ளார். "கூடல்கிழார் கோத்திரத்திற்றொண்டை நாடன் குன்றத்துர்ச் சர்க்கரைக்குக் குமாறானேன், ஆடல்புனை கங்கைகுலன் சொக்க நாத னட்டாவ தானன்" என்பது அப்புராணப் பாயிரத்தொடர்.

1750. வேளூர் - சோனாட்டுத் திருத்தருப்பூண்டிக்கு வடக்கில் உள்ளது. இதனீற் கூறப்பட்ட பிரபவருஷத்துக்குச் சரியான கி. பி. 1688-ல் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டதாகும்.

1753. பிரதாபசிங்கு என்ற மகாராஷ்டிரவேந்தர் கி. பி. 1766-78வரை தஞ்சையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்தவர்.

1754. தாமோதரம்பிள்ளை என்ற சேதுபதிமந்திரி, 1770-ல் சேதுநாட்டின்மேற் படையெடுத்துவந்த மராட்டியர்சேனையைப் போரில் முறியடித்தோட்டியவர்.

1755. மருதநாதிபன் - சிவகங்கைச்சீமையை 1780—1801—வரை ஆண்ட மருதுபாண்டியன் என்ற வீரர். மருதார் என்பதனை மருது என்று திருத்துக. அன்பிலார் - பகைவர். விருதன் - விருதுகளுடையவன்.

1757. இப்புலவர் முகமதியமார்க்கத்தவர்; சேதுபதிவாயிற் புலவராய்ப் பல ஊர்கள் முற்றாட்டாகப் பெற்றவர். அனந்தன் - பிரமன் (பிங்.).

1758. கல்லை - தையலிலை; 'சருகிலையினைத்த கல்லை' என்ப (பெரியபு. கண்ணப்ப. 111).

1759. முத்தராமலிங்கசேதுபதியாட்சியில் (கி. பி. 1792) புகழ்பெற்ற பிரதானியாக விளங்கிய இப்பிள்ளையின் தமிழ்ப்புலமை இப்பாட்டால் விளங்கும்.

1760. காக்கைகுளம் - சேதுபதிநாட்டைச் சார்ந்தது. மதுரகவி - இசைப்பதங்கள் பாடுவதிற்புகழ்பெற்ற அந்தணர். ஆரணன் - திருமால்.

1761-2. சிற்றம்பலவையா என வழங்கப்படுவர். மருதார் - சேது நாட்டைச்சார்ந்த நயினார்கோயில் என்ற சிவதலம்; மருதாரந்தாதி இத்தலம் பற்றியமைந்ததாம். கம்பைநகர் - சேதுநாட்டுச் சிறுகம்பையூர்.

1766. பத்து ரூப ஆயன் - தசாவதாரமெடுத்த திருமால். வேந்தன் - ஞானசம்பந்தர். வீழிவாய் - வீழிக்கனிபோலும் வாய்; 'வீழிச்செவ்வாயார்' என்ப (உத்தராரா. அசுவமே. 34).

1767. கீழை - கீழூர். 1768. இவர் தக்கையிராமாயணம் பாடிய எம் பிரான்கவிராயரின் மனைவி என்றும் புலமைவாய்ந்தவர் என்றும் கூறுவர் (கோங்கு. சத. 65, குறிப்புரை).

1769. நம்பிகாளியாரைப்பற்றிய செய்தியை 1149-ம் பாடற் குறிப்பிற் காண்க. இப்புலவர்பெருமான் முருகக்கடவுளின் பேரருளைத் துணைக்கொண்டு நெருஞ்சூரில் இதனைப் பாடினர் என்பர். (கோங்கு. சத. 78).

1770. இவர் யாழ்ப்பாணம் ஆண்ட ஆரியசக்கரவர்த்திக்கு மந்திரியாக விருந்தவர் என்றும், மாவிட்டபுரத்துக் கோயில் அருச்சகரான சின்னமனத்தார் அரசருடன்கூடத் தமக்கிட்ட விருந்துக்கு உவந்து இது பாடினர் என்றும் வரலாறு கூறுவர்.

1771. இவர் 200-ஆண்டுகட்குமுன் வாழ்ந்தவர் என்றும், புலியூரந்தாதி இவரால் இயற்றப்பட்டதென்றும் கூறுவர்.

1772. இப்புலவர்பாடிய கயிலாயமாலை கலிவெண்பாவில் அமைந்தது; யாழ்ப்பாணத்தில் முன்காலத்துநிகழ்ந்த குடியேற்றவரலாற்றை விரித்துரைப்பதாம்.

1773. இவர் சோனாட்டிலிருந்து வந்தவர் என்பர். காரணிகை - நியாயவாதி; கருணிகர்குலத்தவன் எனினும் அமையும்.

1774. இவர் பாடிய நிகண்டு 12-தொகுதிகளும், 737 கவித்துறைகளும் கொண்டதென்றும், 'மாதவஞ்செய்பாரதி' 'செழுமுனிபாரதி' என்று இவர் சிறப்பிக்கப்படுதலால், இவர் துறவியாய்ப் பரமானந்தபாரதி என வழங்கப் பெற்றனர் என்றும், இவரது பூர்வாச்சிரமநாமம் வேங்கடநாதர் என்றும் தெரிகின்றன.

1775. பாகைப் புண்ணைவனநாதன் - ஒப்பிலாமணிதேசிகரைக்கொண்டு சிவரகசியம் பாடுவித்தவருள் ஒருவர்; 1951-ம் பாடற்குறிப்புப் பார்க்க.

1782. இப்பாட்டினின்று முருகையக்கவிராயர் என்ற புலவரைக்கொண்டும் பாடுவித்து இப்பாரதத்தை நல்லகவிராயர் முடித்தவர் என்பது தெரியலாம். கார்பிணையாவரும் முல்லைக் குடையான் - கர்காத்த வேளாளர்மரபில்வந்த முல்லைக்குடையார் என்ற கோத்திரத்தவன்.

1783. பாண்டிநாட்டுத் திருக்கோட்டியூர்த்குப் புலவர் நடுநிலையில்வந்து, தேரடியில் தங்கிப் பட்டினியால் வருந்தியபோது கோயிலார் பிரசாதங்கொண்டு வந்து இவர்க்களிக்க அப்போது பாடியது.

1785. எட்டயா - எட்டயபுரமன்னே! பேரையா - பேரையூர்த் தலைவனே!

1787. இப்புலவரை புதுப்பாகை என்பதும், மந்திரிகள் வமிசத்தவர் என்பதும், 864-வீருத்தங்கன்கொண்ட காவியமாக இவ்வேதானகதை பாடப் பட்டதென்பதும் இப்பாடலால் விளங்குகின்றன. தூர்முகிவருஷம் இந்நூல் முடிவுற்றதென்பதனால், 180 அல்லது 240-ஆண்டுகட்குமுன் இஃது இயற்றப்பட்ட தாதல் வேண்டும். 1787- 'நலத்திலங்குகண்ணியினிற் புகுந்திய தினத்த' என்று பிரதியில் உள்ளது.

1789. சோமசுந்தரகுருசுவாமி - சிவஞானமுனிவரின் சீடருள் ஒருவரான இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை.

1790. இப்பாட்டினும் 1795-ம் பாட்டினும் அஷ்டாவதானஞ் செய்யும் முறை விளக்கப்படுதல் காண்க. ஆனந்தநாதன் - ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை போலும்.

1791. பார்த்திவர்கள் புகழ் நல்லூர் - பார்த்திபநல்லூர்.

1798. சரபேந்திரர் - சதரபதி ராஜமூரீ சரபோஜிமகாராஜா (கி. பி. 1798—1832)

1799. கவிங்கத்துப்பரணி ஏடு 100-ஆண்டுகட்குமுன் அரிதிற் பெறவேண்டியிருந்தசெய்தி இதனாற் புலனாம்.

விசேடக்குறிப்பு.

சுசுந்

1800. ஒருகாம்புக்கு என்றது - பெண்ணாகிய தனக்கு ஏ-று. இருதலை - தலையுங் கீழும். பூ - மலர்; பூப்பு. ஒங்கல் - சகோரப்புள்; 'நீரிமம்பை புள்ளினு ளோங்க லறியும்' என்ப (நான்மணி. 96).

1802. தாக்கு - எதிர்ப்பு. நோக்கு - உட்கருத்து. 1803. ஊழ் - பாடன் முறை.

1805-7 இம் மூன்றுபாடல்களும் ஆரிடச்செய்ய்புக்குக் காட்டப்பட்ட பொய்கையார்வாக்காகும். 1805-ம் பாட்டுக் குறைந்தும் 1806-7-ம் பாடல்கள் மிக்கும் வந்தன. "ஆரிடச்செய்ய்புள் பாடுதற்குரியார், ஆக்குதற்குங் கெடுத்தற்கும் ஆற்றலுடையாராகி, முக்காலப்பண்பும் உணர்ந்த இருடிகள் எனக் கொள்க" என்பர் யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார். 1438-ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1808. இப்பாட்டுடன் 'பாலந்தனதுருவாய்' 'எளிதி ளீரண்டடியும்' என்று பொய்கையாழ்வார் அருளிய முதற்றிருவந்தாதிப் பாசுரங்க ளீரண்டும் (69, 51) காட்டப்பட்டு, 'அரிமலராய்ந்தகண்' என்பது பொய்கையார்வாக்கு' என்று, யாப்பருங்கலவிருத்தித் தொடராகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தொடருள் 'என்பதும்' என்றேனும், 'என்பது முதலியன' என்றேனும் திருத்தம் கொள்ளத்தக்கது; என்னை? மேற்குறித்த முதற்றிருவந்தாதிப் பாசுரங்களீரண்டும் (69, 51) பொய்கையார்வாக்காகவே அவ்விருத்தியுடையார் 93-ம் சூத் திரவுரையுட் காட்டுதலான் என்க (யாப். வி. பக். 219-20).

1810. "இப் பொய்கையார்வாக்கினுள் 'ஒக்கும்' என்பதனை எல்லாவற் றொடுக்கூட்டிப் பொருளுரைத்துக்கொண்டாற்போலக் கொள்க" என்றார், காரிகையுரைகாரர் (உறுப்பியல், 7, உரை).

1811. 1438-ஆம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1815. இது, கச்சிப் பல்லவவேந்தன், தன்னகரை விட்டு வெளியேறும் படி ஆழ்வார்க்கு ஆணையிட்டபோது அந்நகர்த் திருவெஃகாவில் பள்ளிகொண்டருளிய திருமாலையோர்க்கிப் பாடியதென்பதும், பெருமான் அவ்வடியார்விருப் பின்படி, தம் நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொண்டு அவர்பின் சென்ற செய்தியும் பிரசித்தமானவை.

1818. ஆப் - ஆயுளுன திருமால்; தாய்போன்றவன் எனினும் பெரிய பிராட்டி எனினும் ஆம். நேமி - சக்கரம், விரலணி (பீங்.).

1819. கீம்பொருள் - அர்த்தபஞ்சகம்; 1844-ம் பாடல் காண்க. நாற் பொருள் - புருஷார்த்தங்கள். மூப்பொருள் - சித் அசித் ஈசுவரன். சேய் - சடகோபர்.

1820. சேய்மொழி - திருவாய்மொழி. 'சேய்மொழியோ தாய்மொழியோ' என்றும் பாடம். தாய்மொழி, வாய்மொழி என்பன வேதத்தைக் குறிப்பன. (பரிபா. 2) ஆய் மொழிகள் - ஆராயத்தக்க நூல்கள். சாய்மொழி - சாயலான நூல். திருவாய்மொழியும் வேதமும் வேறன்றி ஒன்றே என்பது கருத்து.

1821. ஆழ்வார்திருநகரியில், தாம்பிரப் பண்ணியாற்றின் வடகரையில் வசித்து வந்த சித்தரொருவர், தம்மால் வளர்க்கப்பட்டுவந்த நாயொன்று பகற்போதில் அந்நதியைக்கடந்து அத்திருநகரித்தெருவில் உள்ள உச்சிஷ்டங்களை உண்டு மாலையில் திரும்பிவந்துகொண்டிருக்க, ஒருநாள் அங்ஙனம் அது வாராததை அறிந்த சித்தர் ஆற்றங்கரைசென்று நோக்கியபோது, வழக்கப்படி அஃது ஆற்றைக் கடந்துவருமிடையில் பெருவெள்ளம்வந்து அதனை இழுத்துச்செல்வதையும், அந்நாய் கூடியவரைமுயன்றும் செயலற்று நீரில் அமிழ்ந்தி இறக்குந் தருணத்தில் சிரக்கபாலம் வெடித்து அதன் ஆத்மா வெளிப்பட்டு விமானத்தில் ஆரோகித்துச் செல்வதையும் கண்டு பெருவியப்பும் உவப்பும் அடைந்து இப்பாடல் கூறினர் என்பது வரலாறு. இப்பெரியாரைக் கருவூர்தீ தேவர் என்ற சித்தர் என்று கருவூர்ப்புராணம் கூறும். கிருநேல்வேலிப்புராணத்தும் இந்தச் சித்தர் ஆழ்வார்திருநகரி சென்றுவந்த செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. தாம்பிரப் பண்ணியின் மத்தியிற் கட்டப்பட்ட மண்டபமொன்றில் மேற்கூறியவாறு, நாயொன்று வீடுபெற்ற சரித்திரம் கற்றுணிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ள தென்று தெரிகின்றது.

1823-4. நங்கை - உடைய நங்கையார். தேசிகன், ஞானதேசிகன் என்பன ஆழ்வார் திருநாமங்கள்.

1825. வேதவேதாந்தங்களின் முடிந்த பொருளை இவ்வரிய பாடல் விளக்குவ தென்பது நல்லறிஞர்வாய்க் கேட்டறியத்தக்கது.

1827. குடப்பாம்பு - பாம்புகள் அடங்கிய குடம். கொல்லி காவலன் - கொல்லிமலைகுழந்த நாட்டிற்கு, அன்றிக் கொல்லி என்ற நகர்க்குத் தலைவன் என்க. 'கொல்லிக் கண்ணன்' என்ற பழம்புலவர் ஒருவர் உளராதலின், அப் பெயர் கொண்ட நகருண்மை காண்க.

1828. மண்டங்குடி, சோனாட்டதென்பர்; பாண்டிநாட்டுத் திருவாடானைச் சேகரத்து ஒன்றுண்டு. திணர்த்தல் - கொழுத்தல்.

1829. முளைமதியாகிய அழகிய கொள்ளி என்க, 'மதியாங் கொள்ளி' என்பது பாடமாயின் நேராகும். மரு வாளன் - மருவிய வாளினையுடையன்.

1833. பொருநல் - தாம்பிரபுரணி. 1836. ஐயன் - ஸ்ரீசடகோபர். உத்தரித்தல் - மேலே தூக்குதல்.

1841. கொண்டி - ஓர் இடைச்சி.

1842. பிரமேயசாரம் என்ற நூல் இப்பெரியார் அருளியது.

1844. இறைநிலை - பரஸ்வரூபம். உயிர்நிலை - ஸ்வஸ்வரூபம். தக்க நெறி - உபாயஸ்வரூபம். ஊழ்வினை - விரோதிஸ்வரூபம். வாழ்வு - புருஷார்த்த ஸ்வரூபம்; இவ் வர்த்தபஞ்சகங்களையும் குருகையர்கோன்வேதம் ஒதும் என்க்

1847. நம்பூர் - நம்பிள்ளையின் குடிப்பெயர்; 'நம்பூர்த் திருநீலகண்டக் கிரமவித்தனேன்' என்பது சாஸனத்தொடர் (S. I. I. iv, p. 90) இவ்வூர், குண்டூர் ஜில்லா குண்டூர்த்தாலுகாவில் உள்ளது (I. M. P. Gt. 151).

1850. வெய்யோன் - அடியார்கன்விரும்பும் திருமால். காண்பார் - வீடுபெறமுயல்வார். வழி - அர்ச்சிராதிமார்க்கம்.

1853. 'மாமுடும்பை' என்று திருத்துக. 'மாம்'-ஸ்ரீகீதையில் - 'ஸ்ரீவதர் மாந்' என்ற சரணாகதிசுலோகத்துள்ள பதம். தொட்டு - தன்னைச் சுட்டி. துயம் - த்வயம் என்ற திருமந்திரம்.

1854. தூப்பில் - கச்சிநகர்ப்பகுதி. திருவேங்கடமுடையான் - ஸ்ரீ வேங்கடநாதர் என்ற வேதாந்ததேசிகர்.

1855-6. இவை தேசிகப்பிரபந்தப்பாடல்கள். பரிமுகர் - அயக்கிரீவர். வரணியாறு - பவானிநதி. பூரித்தல் - முற்றுவித்தல். அயிந்தை - திருவயிற் திரபுரம்.

1862. எட்டும் பறித்தல் - திருமந்திரோபதேசம் பெறல்.

1864. 'மடந்தைமாதர்மேல்' என்பது பாடமாயின், மடந்தைப்பருவ முடைய பெண்களிடம் என்க. அவ் உலகளந்த, அவ் ஒன்னலார் என்று பிரிக்க; உலகறிகுட்டுக்கள்.

1868. நகரம் - திருவரங்கம். திருமலையாழ்வார் - மணவாளமாமுனிகள் அனுஷ்டானானிகளும் காலக்ஷேபமும் நடத்திப் போந்த ஸ்தானம்; (யதிந்திர, பிரபாவம், பக். 94, 99).

1871. இப்பெரியார், மாறனலங்கார ஆசிரியரின் குருவான முனிவார்.

1877. தெய்வீகம் - வீடுபேறு.

1883. திருபுவனசக்கரவர்த்தி ராஜாதிராஜதேவசோழன் II (கி. பி. 1172—86) திருவொற்றியூர்த்திருவிழாவுக்கு வந்திருந்தகாலத்தில் அவ்வூர் மடாதிபதியான சதுரானபண்டிதரும் சோமசித்தாந்தப் பிரவர்த்தகரான வாசீசபண்டிதரும் அரசனுடனிருந்து ஆளுடையநம்பிபுராணம் கேட்டனர்

என்று அத்தலத்துச் சாஸனமொன்று கூறுகின்றது (Ep. Rep. No. 371 of 1911). இவ்வாசீசர் ஞானாமிர்த ஆசிரியராயின், அவர் இற்றைக்கு 750—வருஷங்கட்கு முற்பட்டவராவர்.

1892. சேடன் - ஆதிசேஷனையொத்தவன்.

1893. உழும் அலம் - உழும் கலப்பை.

1897. பெருமானார் சொற்ற மொழியாகிய பாலை எனவும், மொழிப் பாலைக் கேளாமுன் கழிப்பாலை மான் காணீர் எனவும் இயையும். கழியினும் பாலையினும் உழன்றுதிரியும் மான் என்க. அளவையீடு - பிரமாணங்களுடன் கூடிய உரை.

1899. சாதகர் - சரியை கிரியை வழிநிற்போர்; 'சாதகர் பாசங்கழுவீ' என்பர் (திருவிளை, நகரப், 90).

1901. படம்பக்கநாயன் - திருவொற்றியூர்ச் சிவபிரான் (பேரியபு, கலிய, 14).

1907—8. குருநமச்சிவாயர்சிவதயர் ஆனந்த நமச்சிவாய பண்டாரம் வீஜயநகரவேந்தரான வேங்கடபதிராயர் காலத்தவர்—அஃதாவது கி. பி 1592ல் வாழ்ந்தவர்—என்பது, விரிஞ்சிபுரம் சாஸனமொன்றால் தெரியவருகின்றது. (Ep Rep. No. 61 of 1887).

1910—12. இவை பண்டாரக்கலித்துறை என்ற ஞாலின் பாடல்கள்.

1913. இச் சம்பந்ததேசிகரைத் தொண்டைமண்டலத்தவர் என்று அம் மண்டலசாதகன் கூறும் (20). 1914. உண்மை விளக்கம் - சைவசித்தாந்த சாத்திரம் 14-ல் ஒன்று.

1915—17. இப்பாடல்கள், கி. பி. 1598, 1608-ல் இராமேச்சூரக் கோயிற்றிருப்பணி முற்றுப்பெற்றசெய்தி குறிப்பன. தளவாய் சேதுபதி காதத்தேவர் அவர் குமாரர் கூத்தன்சேதுபதி காலங்களில், இவ்விராமநாத பண்டாரம் திருப்பணிநடத்தியவர் (Tamil and Sanscrit Inscriptions pp. 58-9). வீரபூபதி-வீரப்பநாயகர். (1916) 'புனற்கு மகாலயத்தை' (1917) 'குற்றங்கடிகந்த வரராமநாயகர்' என்று அச்சாஸனங்களில்உள்ளன.

1919. விரிசிலை - ஒருநகி. பொற்கோட்டை - ஊர். இவை சேது நாட்டன். சேதுபதிகள் உதவிய நன்றிபாராட்டியே 'சேதுபதியன்னமும் காவிரிநீரும் ஆவுடையப்பர் நீழலும்' என்று அவ்வாதினத்தார் கொண்டாடுவர் என்பர்.

1920. வலங்கை மீகாமன் - வலங்கைமான் என்ற சோனாட்டீர், 'வலங்கை மீகாமனில் வாழ்ந்திருந்தே யறிவானந்தன் உரையாமறிவானந்தச் சித்தி' என வருவதும் காண்க. (A Descriptive Catalogue of The Tamil Manuscripts, Vol 3, p 1251-2)

1921. ஊர் (தில்லை), உடை (தோல்), மேற்கொள்ளல் (ஆன்) என்க.

1928. இங்கு இரு, உப்பு அள்ளிக் காட்டு என்க.

1931. பிரபுலிங்கலீலை இயற்றப்பட்டகாலம் சக. 1574 (கி. பி. 1652) ஆகும். சிவப்பிரகாசமுனிவரார் புகழப்பட்டவரும் அவரை ஆதரித்தவருமான பண்டகுலஇலிங்கரெட்டி என்பார், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா பெரும்புலியூர் (Perambalur) தாலுகாவைச் சார்ந்த வெங்கனூரில் (வெங்கையில்) சிவாலயத் திருப்பணி நடத்தியது சக. 1545 (கி. பி. 1623) ஆகும் (Ep Rep. No. 1 of 1913). இதனால் இத்திருப்பணி நடந்தேறிய 24 வருஷங்கட்குப்பின் இந்நூல் செய்யப் பட்டதென்பது தெரியலாம்.

1933. நாரி - வின்னாண்; பெண். வேணு வளைந்து வில்லானது நாரி என்று பெயர்கொண்டதை விரும்பியே எ-று.

1939. தமிழ்ப்புலவன் - சம்பந்தமூர்த்திகள்.

1943. பொதுக்கடிதல் - தானே உரிமையுடையனாதல்; சங்கநூல்ஃளை இவர்போற் கற்றுவல்லவர் பிறரில்லை எ-று.

1947. மழக்குணம் - குழவித்தன்மை, வெள்ளைக்கிழத்திமாலை - சகலகலாவல்லி மாலை. தருமை - தருமபுரம்.

1951. சரபோசெய்தியை 1798-ம் பாடற்குறிப்பினும் காண்க. பாகைப்புண்ணைவனநாதன் என்பார் இராமபாரதியால் ஆத்திருடிவெண்பாவிற் புகழப்பெற்றவர்; 1755-ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1952. சகஜிமகாராஜர், 1686-1710-வரை தஞ்சையிலிருந்து சோனாடாண்ட மகாராஷ்டிரவேந்தராவர்.

1956. கோவிந்ததீக்ஷிதர், தஞ்சையாண்ட அச்சுதநாயக்கரின் (1572-1614) தலைமையமைச்சராக விளங்கியவர்.

1960. உருளும் கறங்கும் (காற்றாடியும்). நேத்திரக்கு (—கண்ணுக்கு) தீபத்தை அருளினை என்க.

1961. பொன்மாறை வினா தீர்த்தான், சிவாகசியநூலையும் பாடச்செய்து அரங்கேற்றுவித்தவர் என்பது 1951-ம் பாடலுட் காண்க. பொன்மாறை - தொண்டைநாட்டுப் புலியூர்க்கோட்டத்தைச் சார்ந்ததும் பொன்மாறு என்று வழங்குவதுமான ஊர் (I M. P. Cg. 994).

1964—5. தாயுமானவர் சமாகி இராமநாதபுரத்துக்குக் கீழ்பால் லக்ஷ்மீ புரம் ஊருணிப்பக்கத்துள்ளது. சகவா 1581 (=கி. பி. 1659)ல் இப்பெரியார் முத்தி யடைந்தனர்.

1968. இப்பிள்ளைத்தமிழ் அரங்கேறிய காலம் சக. 1647(-கி. பி. 1725) ஆகும்.

1969. சயவீரன் - வீரபத்திரக்கடவுள். அன்று - தக்கயாகத்தன்று.

1971. கி. பி. 1725—ல் சிவபதமடைந்தனர் என்க.

1973. 'கையாற் றடவுறிற்' என்று திருத்துக.

1977. சிவஞான முனிவர் சிவபதமடைந்தபின் 28-ஆண்டுகள் வாழ்ந்து கி. பி. 1790—ல் இம்முனிவர் சிவகதியடைந்தவர் என்பது இப்பாட்டால் தெரியலாம்.

1979. இப்பாட்டு, வட ஆர்க்காடு ஜில்லா போளூர்த்தாலு காவைச் சார்ந்ததும் ஜெனக்கிராமமுமான வைகாபூர்த்திருமலையிற் பொறிக்கப்பட்டதாகும். சோழன் அருமொழி - முதலாம் இராசராசசோழன். 'கணிச் செகாரமருபொற் சூரியன்' என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

1980. துருநயவாதியர் - போலித்தருக்கம் புரியும் சமயத்தார். பாறுதல் - சிதறியோடுதல்.

1981. கொங்குவேண்மாக்கதை - பெருங்கதை. 'எங்கெழிலென் ஞாயி றெளியோம்ல்லோம்' (தேவா. 1229,2.) 'எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு' (திருவாச. திருவேம்பாவை, 19). எனவருவனகாண்க.

1998. குறுமுனிவனால் அமைக்கப்பட்ட கொற்சேரி என்றது தமிழ்ச் சங்கத்தை. 'தென்றமிழ்நாட் டகன்பொதியிற் றிருமுனிவன் தமிழ்ச்சங்கம்' என்றார் கம்பநாடரும். (கம்பரா. நாடவிட். 31).

1999. வள்ளுவர்வைப்பு - திருக்குறள்.

2000. ஓரடிமுக்கால் உரைத்த...ஈரடி-ஒன்றே முக்காலடியில் அமைந்த குறள். 'ஈரடியிக்கிரம்பாவளவையின்' என்றார் பிறரும் (2003). முக்காலம் ஏத்துவாம் என்க.

2003. "மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியால், ஞால முழுது நயந்தளந்தான், வாலறிவின், வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத் தா, ருள்ளுவையெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து" என்ற பரணர்வாக்கு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது (வள். மர்லை, 6).

விசேடக்குறிப்பு.

கூச்சு

2004. லொ - தோழிமுன்னிசைச் சொல் (பரிபா. 8, 69).
2008. பொருநாறு - பொருநராற்றுப்படை. கடாம் - மலைபடுகடாம்.
2014. வியம் - ஒற்றைப்பட்ட எண். வெண்டேரியக்கம் - பாலை. தாமரை - மருதம். திரை - நெய்தல்.
2018. ஆலின்கீழ் அறநால்வர்க்குச் சிவபிரானாலும், அரசின்கீழ்ப் புத்த தேவனாலும், அசோகின்கீழ் அருகதேவனாலும், பாஞ்சராத்திரமாக இருளிடைத் திருமாலாலும் விரிந்தபொருள் என்க.
2020. எண்பெருங்குன்றங்களை 183—ம் பாடலிற் காண்க.
2022. உழிதரும் - வழங்கிய.
2023. நாலடிக்கு அரும்பதவுரையிட்டவர் 'மதிவரர்' என்ற பெயரினர் போலும்.
2026. போலாதே - போலுமன்றோ? 'பொன்னின்' பெயர்ப்படைத்தாற் போலாதே' என்புழிப் போல (274).
2028. குறுமுனிவன் - மேருமந்தரபுராண ஆசிரியரான வாமனமுனிவர்.
2066. தளப்பாடு - தள்ளற்பாடு; ஒதுக்கத்தக்கது. களப்பாளர் - பழைய குடிப்பெயர். கூற்றுவநாயனார், மெய்கண்டார், அரிதாசர் முதலியோர் இக் குடியினரே.
2068. கோ என வருவன முதனானும், முறையே, நீர் (கங்கை), திசை, இடபம், துறக்கம் என்பவற்றை உணர்த்தும். கைக்கோவை - கையபிரய மாகிய குறிப்புமொழி.
2073. எழினியவ்வை - எழினியாற் போற்றப்பட்ட ஓளவை. எழினி - அதிகமான்.
- 2078—81. சூடாமணிகண்டுக்கு 'நிகண்டுசூளாமணி' என்பது பெயரென்பது 2081—ம் பாட்டாற் புலனும். இந்நிகண்டு, சிலர் கருத்தின்படி, பத்தாந்துற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதன்று என்பதும், இதனாசிரியர் விஜயநகர வேந்தரான கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தவர் என்பதும் 'மண்டலபுருடர்' என்ற தலைப்பின்கீழ் யான் எழுதிய கட்டுரையான் உணர்க. (Mythic Society Journal)
- 2082—8. சுகஸ்ர 1516(—கி. பி. 1594)ல் அகராகிநிகண்டு இயற்றப்பட்டதாம். இதனாசிரியர், பட்டிச்சரம், வலஞ்சுழி, திருமேற்றளி என்ற தலங்கட்குப் புராணம் பாடியவர் என்பது இப்பாடல்களினின்ற தெரியவருகின்றது.

2093. கோட்டைக்கரை, குழித்தலைப் பக்கத்ததாதல்வேண்டும் என்பர் (G. Tp. D. p. 28.)

2094. நாவல் - போர்க்கழைத்தலொலி, நெற்போரிடுவோர் மகிழ்ச்சி யொலிகளின் குறிப்பு. (ஏரோழபது, 50).

2096. ஒத்தமுயற்சி - ஒருபடித்தான எழுத்துமுயற்சி. ஒத்து - ஸ்வரங் கள் ஒத்து.

2097. ஏரோர் களவழி - போர்க்களம்போல வர்க்களத்தைப் புகழும் புறத்துறை.

2098. பெருவழி - வடுகப்பெருவழிமேற்கு என்று சாஸனங்கூறும்.

2099. சித்தன்வாழ்வு - ஆவிநன்குடி என்பர் நச்சினூர்க்கினியர்; சோனாட் டில் சித்தன்வாழார் என்ற ஊரொன்று உள்ளமை இங்கறியத்தத்தக்கது.

2104. 1805-ஆம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.

2105. பெரும்பாலவனம் சேரரது கொங்குநாட்டுக்கு வடபால் உள்ள தென்பது, 'வானவரம்பன்னாட் கும்பர், வேன னீடிய வெங்கடறு' என்ற அகப்பாட்டடிகளால் உணர்க. வைகாடூர் - திருவாவிநன்குடி. 'வையாவி' என் றும் பாடம். காவிரிநாட்டுக் குழித்தண்டலை (=குழித்தலை) என்க (I.M.P.Tp. 101).

2107.. வேன் - வேனாடு. பன்றி - பழனிமலைகூழ்ந்த நாடு. புனனாடு - சோனாடு.

2111. நரியாகிய பரிக்கு என்க.

2119. கங்காபுரம் ஆளி கை எனவும், கங்காபுர மாளிகை எனவும் பிரித்து அவற்றுக்கு ஏற்பப் பொருள்கொள்க. கங்காபுரம் - கங்கைகொண்ட சோழபுரம். ஆளி-ஆன்பவன். மாளிகை - அரைமனை. சாயல்வளர்த்தல் - நிழலைப்பெருக்கல், காவல்புரிதல்.

2120. திருவில் - கமலாலயம்.

2125. 1131-ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

2126. 'திருவழுந்துருவச்சன்' என்ப. ஒது அகத்தார் - ஒதுகின்ற அடியாருள்ளத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

2127. சுடர் வினக்கு - கச்சியிற் கோயில்கொண்ட விளக்கொளியெய் பெருமான் என்ப; உமாதேவியுமாம்.

விசேடக்குறிப்பு

கூடுக

2129. கடிகா பீலியாக என்க. அத்தியூர் - சின்னக்காஞ்சிபுரம்.

2130. கழனி - மருதவைப்பு. கட்டி - வெல்லப்பாரு. 'கச்சியுள்' என்பதனைக் 'கட்டியுள்' என்று திருத்துக. சருக்கரைமாமணி - கற்கண்டு.

2131. கரியசுடர் - திருமால். நிரைவளை - உமாதேவி.

2132. நிலமாமகட்டு முலையும் கவிங்கமும் நிரலே மலையும் பரவையும் என்க. இஃது அடிநிரனிறை. மாரி - மேகம்.

2133. கருமாறிப் பாய்ச்சல் என்பது, காஞ்சிபுரத்துக் காமாட்சி கோயிற் குளத்துள் நாட்டப்பட்ட இரண்டு கழுக்கோல்களின் இடையே உயரமான இடத்தினின்று இலக்குத் தவறாது குதிக்கையாம்; "கருமாறிப்பாய்ந்தாலும் பேற்றுக்குத் தக்கது போராதாய்" என்ப, (திருவிருத்தம், 21, வ்யாக்).

2134. 'புலக்கோலால்' என்பது பாடம்.

2141. "இது பன்னிரடியாற் பெருவல்லத்தைச் சொன்ன பஃரெடை வெண்பா" என்பர் யாப்பருங்கல விருத்தியுடையார்.

2142—3. கூவந் தியாகசமுத்திரம் என்பது செங்கற்பட்டு ஜில்லா, பொன்னேரித் தாலுகாவிலுள்ள நரசநாயகபுரம் ஆகிய நரசிங்கபுரத்தின் மறு பெயராகச் சாஸனங்களிற் பயில்வது (I. M. P. Cg. 706-7). 'கூவந்தியாக சமுத்திரமான கொண்டமாசன் சேரி' என்றும் ஓர்'எட்டுப் பிரதியில் உள்ளது (Descriptive Catalogue of the Tamil Manuscripts, Vol. iii, pp. 1003, 1009).

2142. தாதன் - கம்பர்க்குப் பகைவனாயிருந்த வாணியன்தாதன் என்ற புலவன்; 1499, 1521—ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.

2145. அப்பாவி, காற்றேரோன் என்பன, மன்மதனைக் குறிப்பன. தென்னார்க்காடு ஜில்லா கடலூர்த் தாலுகாவில் குடிதாங்கி என்ற ஊரொன்றுண்டு. 1153—4 - ம் பாடல்களில் குடிதாங்கி என்ற தலைவர்கள் கூறப்பட்டுள்ளார்.

2146. பொய்கை - வட ஆர்க்காடு ஜில்லா வேலூர்த் தாலுகாவில் உள்ளது.

2149. 'கம்பர்வந்து துதிக்கின்ற நாடு' என்றது, 'கருங்காலிக்கட்டைக்கு' என்று அவர்பாடியதை உட்கொண்டு (1503).

2153. மாகதம் (பச்சைமணி) உமைக்கும், மாணிக்கம் (செம்மணி) சிவ பிராற்கும் கொள்க. அலைத்தல் - ஒத்தல்.

2154. கண்கொள்ளக்கண்ட கரை - காவிரிக்கரைகட்டவாராத கிரிநேத் திரபல்லவனது நெற்றிக்கண்ணை அழித்தமையால் அவன் பணிந்துகட்டிய கரை (கலிங், ஆராய்ச்சி, பக். 9—13.)

2157. ஒங்கல் - உதயகிரி, பொதியமலை. 'இருளகற்றும்' என்றும் பாடம்.

2158. மேலானை, கீழானை இரந்து தமிழ் வேண்டுதி என்றது, பாண்டியனது தமிழ்த்தலைமைபற்றி; கூடற்றமிழால் வேண்டுதி எனினுமாம்.

2159. 'தீந்தாது' என்று திருத்துக. மலையாத தண்டாரான், "ஏனையோரால் அணியப்படாத ஆரத்தைப் பூண்டவன்; என்றது இந்திரனால் தரப்பட்ட ஆரமணிந்தவன் ஏ-று." (பத்துப்பாட்டு, பக் 433, கீழ்க்குறிப்பு)

2162. அடிதோறும் மூன்றிடத்து மடக்குக்கு மேற்கோள், முளரி அருகு அடை (அடைந்த) கடைமகளிர் (-கடைசியர்) என்க. வளைவளைய - வளைந்த வளைகளையுடைய. அடை மடை - அடைத்த மடையிலுள்ள, அலைய மலைய - மிக அலையாநிற்க. இளைஇளைஞர் - இளங்குறுமாக்கள். அரியரி - அரியும் அரிக்கட்டு. கிளையுடன் கிளையென்னும் இசைபோற் பாடுகின்ற அளி(-வண்டு). கன் மகிழ் - கள்ளுண்ண மகிழ்ச்சியால். மருதமாங்கள் உள்ள மருதநிலம், கெழுதகைய மருதம், கெழுதகைமை - விளக்கம் அரிவின்மிசை குவளைமலரும் அலரும் என்க.

2164. 'இறவீன்பன்' என்று திருத்துக, இறவு - இறமீன்.

2165. 'இஃது இரண்டொத்த ஓரடியுண்மிக்குச் சீரொத்துவந்தமையால் சுராட்டு' என்பர்.

2168. "இவை நான்கடியாய் அடிதோறும் பொருளற்று அடிமறியாய் வந்தமையால் அடிமறிமண்டல வெளிவிருத்தமாம். (யாப். வி. 68, உரை).

2169. "இவை மூன்றடியான் வந்த மண்டிலவெளிவிருத்தம்". (யாப். வி. 68, உரை.)

2170. ஏந்திசையகவ லோசைக்கு உதாரணம் (யாப். வி. 69, உரை.)

2171. பொழில் தாதும் மதுவும் போதும் புயற்கு மீதேந்தும் என்க.

2172. முரண்வினைச் சிலேடை. மேவலார் என்பதற்குத்துணைவரைப் பிரிந்தார், துணைவரைப் புணர்ந்தார் என இருவேறு பொருள்கொண்டு, அவ்விருவர்க்கும் ஏற்ப, மாலை - மயக்கம், அந்தி; மதி - கருத்து, திங்கள்; திரிய - வேறுபட, உலாவ; மணம் - வாசம், கூட்டம்; கடிய - அஞ்ச, விளங்க என முறையே ஏற்பக்கொள்க.

2173. 1376—ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

2175. நீலம் மகிழ்ந்ததற்குப் புன்னை தாதுசிந்தும் என்க.

2177. கொகுடி - முல்லைவகை; 'கொகுடிமுல்லை' என்ப. (தேவா. 265, 1). இது தூளாமணிப் பாட்டு (தூது. 4).

2179. ஓடை நான்கினையும் (பழனத்துக்கு) மாவீசேடமும், (மலைக்கு) மலைவழியும், (யானைக்கு) நெற்றிப்பட்டமும், (புனத்துக்கு) நீரோடையுமாகப் பொருள் கொள்க.

2180. தோடு கொண்டு - தொகுதிகொண்டு. குழல்சோர் மலர் என்க. இரண்டாந்தோடு இதழ். தோள் துதைந்த எனவும், தோய்ந்து ஒடு எனவும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

2182. 67—ம் பாடல்காண்க. 2183. 253—ம் பாடல் காண்க.

2184. நிலவைப் பாலென்று கிள்ளுவாய்மடுத்தலும் துகிலென்று கார்தர் கைநீட்டலும் மயக்கமாகும். திரிபதிசயவணி.

2188. புரைகிளைத்தல் - எங்குந் துருவுதல்; 'இலைப்புரை கிளைத்தல்' எனவும் வழங்குப (சீவக. 1741).

2189—90. வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி.

2196. வேதல் முதலியவற்றுக்கு உலகறிகாரணமான நெருப்பு முதலிய வற்றைநீக்கி வேறு காரணங் கூறப்படுதலின், அயற்காரணவிபாவனையணி.

2197. பூங்காயாவின் நிறைமலர்ச் சுழல் என்க. சுழல் - சூழல். 'காயாச் சுழல்' எனத் திருத்துக.

2198. பொருட் பின்வருநிலையணி. கார்காலநிலை கூறியவாறு.

2199. ஆநிரையின் ஒழுங்கான மணியோசைபோல, கோடலே (காந்த னே! நீயும்) நிறையைக் கொள்ளாதே. வரையா(—அனவிடற்கரிய) அரையாம் இருள்(—நடியாமம்) என்க. மாலை மாலை - மயக்கஞ்செய்யும் மாலை. விரையா இரையா - கடுகி இரைந்து. மேகம் எழும் என்க. ஏகம் உரையா - நிச்சயச்சொல் சொல்லாத. உரையார் - புகழுடையார். ஒல்லன் - பகையாயின.

2201. பச்சைவடம் - மேற்போர்வை (ஈடு, 4, 8, 2).

2202. பொரிப்பு - பொரியலுணவு.

2203. நெஞ்சம் மரங்கொல் என்க.

கூடுசு

பெருத்தொகை

2207. சரபுங்கம் - அம்பினடிப் பாகம், கருணமூலம் - காதடி. கிரி - இமயம்.

2210. மதமான் - களிறு, திவளம் - புரளும், புனலருவிமலை ஆம் - பொதியமலைபிடத்துத் தோன்றும்.

2212. குரவு - குரவமலர், முலைதாம் விரவா இரவு ஆம் - தனங்களைக் கூடாத இரவில் தோன்றும். உரவா - வலியோனே! தென்றல் வர, (அஃது) வாவு அரவாம் என்க, வாவுதல் - பாய்தல்.

2213. தென்றல் காமத்தை வளர்த்தலால் அனங்கன் துணையாமென்றும், தான் வந்தவளவிற கொடிகளைத் தளிர்ப்பித்தவின் தலைமகளும் என்றும் கூறப்பட்டது.

2214. குறைபெய்தல் - கூறுதவற்றையும் பெய்தமைத்தல்.

முற்றும்.

ஸ்ரீ:
பெருந்தொகைச்
செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

அ.		அத்தர்நென்	224
		அத்திமுத	446
அக்கரங்க	426	அதிகையா	254
அகத்தியந்தால்	398	அதிமதூ	366
அகலிடமு	228	அந்தகனந்த	67
அங்கங்குலங்க	321	அந்தணர்வேள்	124
அங்கணவா	46	அந்தணராவொ	121
அங்கம்புலி	20	அந்தரத்துன்	73
அங்கமிலாத	134	அந்திபிறை	401
அச்சதனளிப்	453	அப்பருக்கெண்	439
அஞ்சாலிமக்	402	அப்பாகுமா	500
அஞ்சின்முடி	159	அம்பிலேதோய்	363
அட்டதிகை	421	அம்பதுமத்தார்	380
அட்டமியிலோ	84	அம்பிகையான	452
அடல்வணங்கு	188	அம்பொற்பிணை	23
அடிக்கண்ணதி	197	அம்மபவள	425
அடிசிற்கினி	320	அம்மானகிகை	255
அடிநோக்கி	189	அமரகத்து	147
அடியதிரார்	99	அமரிக்கையா	299
அடியார்க்	441	அய்யநின்சென்	451
அடுக்கப்படிச்	314	அயிற்கதவ	112
அடுகையலை	273	அரக்கரைப்	487
அடுத்துவருந்	450	அரசர்குல	235
அடும்போதுஞ்	378	அரசவட	390
அடுமதில்பரய	113	அரசியலை	472
அடையுமிரத்	456	அரசொடுநட்	90
அடையெண்பெ	477	அரவூர்ம	98
அடையென்பார்	260	அரனவனிடத்	452
அண்டகோள	428	அராப்புனை	255
அண்ணல்சம்	487	அரிசுருகு	234
அண்ணலதிகையாற்	256	அரிசமய	410
அண்ணலதிகையாளு	259	அரிகேசரி	222
அணிகினர்	6	அரிசிவிளைத்	21
அணிகொண்ட	222	அரிமலரா	425
அணிதங்கு	57	அரிமாசுந்த	158
அணிநிழ	33	அரியதுகேட்	60
அணியாய	140	அரியேறுமுன்	49
அணியிழை	232	அருணெறியாற்	55

அருண்மாஞ்	514	அன்றயனை	9
அருந்ததி	462	அன்றழிநின்	391
அருந்தவர்க	56	அன்றுகொனா	150
அருமறைகனொரு	459	அன்றொதொழுத	186
அருமறையின்	454	அன்றூசெல்	334
அரும்பவிழ்	122	அன்றையினு	338
அருமணியை	127	அன்னவரை	291
அருமறைமா	254	அன்னனாகிய	202
அருமொழிதன்	160	அன்னாயறங்	130
அருனாகா	255	அன்னையிவனெ	234
அரைதருமே	197	அன்னையோலெவ்	185
அரையது	75	அன்னையுங்கோல்	131
அல்லிமலர்ப்	454	அனந்தனுங்	486
அல்லிற் பிரிந்	239	அனலெனநி	90
அலங்கலணி	271	அனவரத	39
அலங்குதாரச்	132	அனைத்துலகு	110
அலைகடற்	39		
அலைகுளிப்	217	ஆ.	
அலைபுரியும்	466	ஆஅவிதியோ	276
அலையான்கவடு	302	ஆக்கப்படுக்	65
அலைவளைத்த	280	ஆசைப்படுவ	89
அவற்பதத்	235	ஆசையல்குல்	89
அவனிமுழு	275	ஆடலமர்ந்த	257
அவனேபுல	471	ஆடவர்களுவ்	9
அவிழ்ந்ததுணி	120	ஆடுகழைகிழிக்	507
அவிழ்ந்தன	512	ஆடுகோருடு	136
அழலணங்கு	37	ஆடுங்கடைம	338
அழக்காறிலா	86	ஆடுந்தளித்	250
அள்ளற்பழ	492	ஆடுந்தெளி	251
அள்ளியிடுவ	440	ஆடல்புரியு	496
அளவறியானட்	88	ஆடும்பொழு	147
அளவேவடி	26	ஆடுவதுஞ்செக்	337
அளிகொளுந்	333	ஆண்டதன	454
அளிமுடியா	122	ஆண்டுகலி	459
அற்றதலையி	325	ஆதரந்தி	16
அற்றன்றாத	77	ஆதவன்புதல்	346
அறத்திற்பி	116	ஆதவன்போற்	459
அறத்துறைபோ	117	ஆதிசான்ற	155
அறந்திகழா	388	ஆதிசெம்பொ	252
அறநீர்மை	122	ஆதிபதியான	296
அறமுரைத்	333	ஆதியங்கட	53
அறிவாரா	136	ஆதியானற	36
அறிவிலினை	410	ஆதிவருட	314
அறைபறையான	131	ஆய்மணிப்பைம்	129
அன்பட்ட	296	ஆய்வார்பதி	446
அன்பினுடன்	221		

②

6T

எல்லைகடலா	249	எமிராவோரி	371
எல்லைநீர்	512	எந்தருசாவி	466
எல்லைபல	335	எர்விற்பு	302
எலாஅமடப்	135	எராரசகாத்த	223
எவ்வுலகு	251	எரியிரண்டு	499
எவையென்று	305	எரியுமேற்றத்தி	492
எழிற்ருளாயிற்	239	எருமிரண்டு	91
எழுத்தகாரத்துச்	469	எழுகமேற்	146
எழுத்தறியத்	83	எற்பக்குடைந்	137
எழுத்தினன்றிற்	358	எற்றவகத்	478
எழுதரிது	83	எற்றார்க்கிடாதா	273
எழுபானிரண்	478	எற்றார்தி	157
எழுமூவ	312	எற்றெறிந்தார்	147
எளிடுதன	61	எறடர்த்து	189
எற்கண்டறிகோ	143	எறியசகாத்த	224
எற்றுதிரைப்	307	எறிவிசம்பு	238
எற்றேடுகொடி	66	எறுகட்டிய	369
எறிக்கும்புகழ்	274	எறுயர்கொடி	48
எண்கவிகை	272	எனையபெண்	118
என்களங்கம்	350	எனைவட	250
என்பிறவிதீர	431		
என்றுந்திரு	3	ஐ	
என்றுபெறுவேன்	134	ஐந்துதுதி	481
என்றும்பெறுதலா	253	ஐம்பதின்மர்	393
என்னிற்பொலிந்த	240	ஐம்பொருளு	427
என்னுடைய	262	ஐயமிடுமி	61
என்னெஞ்சு	131	ஐயிரண்டு	440
என்னேய்சில	186	ஐயிருபதோசனை	151
என்னேக்கொடுத்	371	ஐயிருபதோரோழு	480
என்னேநீகாய	330	ஐயொருப	255
என்னையவ	373		
என்னையுடையாள்	29	ஐ	
என்னையுரை	137		
எனதன்ம	296		
எனவேதன	172		
ஏ			
ஏகாவட	134	ஒட்டக்கூத்தன்	387
ஏங்காமுகில்	112	ஒத்தமுயற்சி	492
ஏசியிடலி	92	ஒத்தவயவ	97
ஏடலர்தார்ச்	243	ஒப்பாரியாய்	289
ஏடாயிரங்	285	ஒருகாவித்	362
ஏடியன்மலை	224	ஒருகையிரு	324
ஏந்துமருவி	217	ஒருகையிலே	311
ஏமாருமன்	121	ஒருங்குன	488
		ஒருகிரட்டிண்டி	34
		ஒருபுருடன்	311
		ஒருபொருட்கிரு	34
		ஒருமலமு	482

ஒருமனமாதர்	80	கடந்தூங்கும்	219
ஒருவரொருவர்	177	கடல்கிழக்குத்	492
ஒருவரொருவருணராமற்	97	கடல்கிழிய	154
ஒருவாணுதல்	219	கடல்பாந்து	106
ஒருவான்யாரேடு	15	கடல்புக்கு	99
ஒழிந்தபிற	76	கடல்விளிம்பு	394
ஒழுக்குருதி	238	கடலக	374
ஒற்றியூர்	344	கடலன்ன	141
ஒற்றையல	234	கடலுமலையு	152
ஒன்றாகக்	80	கடற்றூனை	129
ஒன்றமுறி	378	கடன்முரசு	449
ஒன்றமுன்	474	கடாமுங்	12
		கடிமனை	98
ஓ		கடியுண்ட	138
ஓங்கலிடை	505	கடிவாங்கு	297
ஓங்கியசெந்	502	கடுங்கை	157
ஓங்கியபொன்	253	கடுத்துவர்த்த	485
ஓங்குநிலை	222	கடுநாக	38
ஓடையே	509	கடும்பனித்	129
ஓதங்கடைந்	197	கடைகொ	151
ஓதரியவாய்மை	464	கடைபோ	313
ஓதவளர்	260	கடையிலலா	43
ஓதுஞ்சகரர்	248	கண்கொடுத்தான்	55
ஓதுபுகழ்ச்	443	கண்டகம்	329
ஓதும்பாபந்தங்	394	கண்டகனவி	407
ஓய்விலுரை	461	கண்டன்பவளி	185
ஓர்கறுப்பு	301	கண்டனவுண்	131
ஓர்தட்டிலே	300	கண்டார்	73
ஓராடெழுதி	515	கண்டாற்	305
ஓராற்றூ	138	கண்ணவனை	18
ஒருந்தமி	358	கண்ணனவனி	191
ஓவியங்காண	464	கண்ணிற்சிறக்கு	442
		கண்ணாடி	71
க		கண்ணாமதிக்குங்	373
கங்கக்குரிசில்	352	கண்ணாயிரம்	295
கங்கணக்கை	38	கண்ணார்	121
கங்கணம்பேவற்	275	கண்ணியோர்	231
கங்கணகன்	264	கண்ணிற்ற	494
கங்குலு	230	கண்ணுடைய	29
கங்குற், குழம்பு	244	கண்ணுதலுங்	440
கங்கைகச்சிறுவனுங்	153	கண்ணுதலோன்	25
கங்கைபாரந்தாங்கு	100	கண்ணுதற்	355
கச்சியொரு	112	கண்ணுமுகமுங்	353
கச்சிவளைக்	159	கண்ணாறு	381
		கணிகண்ணன்	426
		கணிபொண்ட	408

கத்துகடல்	371	கல்விக்கடலை	402
கதிர்குமுறு	379	கல்வியா	74
கதிர்சுருக்கு	110	கல்வியின்மை	77
கதுவிவரு	263	கல்வியுடையீர்	88
கந்தமலராயன்	370	கலவாவயவர்	196
கம்பன்பிறந்த	498	கலிங்க	284
கம்பனென்றுங்	392	கலிய துநாலா	457
கயக்காவி	348	கலியாண	298
கயல்வாய்த்த	456	கலிவரஹுழி	153
கயற்கருங்	36	கலைபயிலல்குலார்	506
காடத்தான்	178	கலைமகளு	387
காத்துஞ்	339	கலையெலா	59
கரங்கியல்	96	கலையெனப்	107, 329
கரமருவு	17	கலைவாணி	339
கரவேடு	11	கவடிகளாக	377
கரிபார்	109	கவலைமறுகிற்	148
கரிமருவு	37	கவிகற்ற	68
கரியாய்	279	கவியரசர்	347
கருங்கட	69	கவுரி கமலா	453
கருங்கலி	277	கவுளியமார்க்கங்	446
கருங்காலி	342	கழல்சேர்ந்த	145
கருங்குளவி	70	கழிந்த திளமை	74
கருணையா	325	கழிமலர்ந்த	508
கருத்தினன்	414	கழியுந்திய	366
கருந்தடங்	144	கழுவொடு	98
கருந்தலை	369	களன்மீன்	62
கருப்பூர்	248	களிகள்	503
கரும்பே	59	களியாணைத்தென்னன்களவில்	136
கருமால்	35	களியாணைத்தென்னனிளங்கோ	138
கரைசெறி	346	களைநோய	505
கரைபெற்ற	357	கற்குங்கவி	265
கரைபொரு	228	கற்பகமோ	243
கல்கெழு	100	கற்றது	83
கல்லாடர்	331	கற்றநாவினன்	436
கல்லாதாரல்	92	கற்றவன்	441
கல்லாதார்வாயிற்	65	கற்றுணர்ந்தோன்	226
கல்லாயு	149	கற்றுத்துறை	80
கல்லார்க்	67	கற்றோர்மகிழ	411
கல்லார்நாவிற்	72	கறங்குதிரை	373
கல்லாலந்	14	கறைப்பற்	330, 425
கல்லாலய	71	கறைமிடற்றார்	11
கல்லாணை	218	கன்மாரி	400
கல்லின்மே	27	கன்னன்னவரத	390
கல்லினைக்	158	கணக்கும்	447
கல்லுயர்	133	கணந்தந்தான்	409
கல்லுருகுங்	423	கணவினுட்	131

கனவைவநன்	138
கனிகொள்	515
கனியுறழ்	484
கன்றும்வய	187
கன்னலெனுஞ்	273
கன்னனரை	284
கன்னித்தென்	495
கன்னியழிந்தனள்	504

கா

காக்கை	407
காசுக்கு	424
காடவர்கோ	467
காட்டகஞ்	99
காட்டிருந்தாலு	457
காடுமீனம்	341
காண்டகு	223
காதமிருபத்து	343
காதலிகையிற்	487
காதன்மதியங்	65
காதுசேர்	192
காந்துமகிற்	513
காப்படங்	128
காப்புநூல்	149
காம்புவனம்	219
காமருதேர்	511
காமன்கா	128
காய்க்கிரோ	156
காய்ந்துசிவந்தது	300
காய்ந்து	140
கார்க்குமழை	391
கார்க்குலமும்	110
கார்த்தகம்	328
கார்நறு	136
கார்படைத்த	309
கார்வளம்	380
காராட்டு	130
காராளன்	412
காடுன்று	369
காரேற்ற	211
காரோலை	290
காலையகும்பி	496
காலையொயிறு	319
காலையிலே	93
காலையிலொன்	282

காலையும்	233
காலையுமாலே	18
காவலர்கை	337
காவலுழவர்	492
காவிரித்துறை	236
காவிரியை	263
காவைவென்றிடு	400
காவொன்று	404
கானோமுகிற்	219
கானையொடாடிக்	141
காற்றா	274
காற்றைப்	358
கானக	241
காணிமிர்த்தாற்	112
கானுந்து	448
காடுநந்தேன்	342

கி

கிடங்கிற்	425
கிரிபோல்	285
கிளவியாக்கம்மே	469
கிளவியோரறு	470
கிளையாளன்	297

கு

குட்டுதற்கோ	376
குடக்கோடு	448
குடகர்	235
குடத்துவினக்கே	136
குடபால்வடபால்	32
குடிப்பிறப்புக்	86
குடிப்பிறப்பிடுத்து	86
குடியிப்பருவ	127, 234
குடைநின்றது	172
குடக்கொடு	291
குசலைப்	132
குரங்கனலில்	66
குரங்குமாய்	67
குரங்குமேனி	143
குரவார்	515
குருகுநாரை	506
குருந்த	191
குமரகடன்	32
குலங்களாய	426

குலந்தருங்	88	கையு	181
குலாவணங்கு	243	கையவிரித்	260
குழற்கா	206	கைவீணைமாக்கள்	150
குழாக்களிற்	115		
குளக்காவி	294	கோ	
குளிறுரான்	98		
குழம்பூழ்ப்	149	கொங்குடல்	211
குழமுனிவன்	471	கொங்கலர்	192
குறையுளா	235	கொங்கினி	305
குன்றுதுக	153	கொங்குங்க	268
குன்றும்வனமுங்	362	கொங்குதங்கு	38
குன்றுயர்	102	கொங்கைகோங்	157
		கொங்கைதள	197
		கொங்கைமுகை	514
கூடல்	21	கொட்டமிடு	310
கூடற்பெருமானை	137	கொடிகொடி	37
கூட்டுச்சபை	399	கொடித்தலைத்	118
கூத்தாண்	332	கொடிபாடித்	137
கூந்தன்மா	126	கொடிமதில்	112
கூர்ந்தவறுமை	266	கொடியார்கொடியார்	11
கூர்வேல்	257	கொடியிடை	90
கூரம்பொறுத்த	219	கொடிவாலன்	47
கூரார்	56	கொடுத்தானறம்	468
கூரியவானாற்	326	கொடைத்தொழி	100
கூலிக்குநான்	302	கொண்டல்கண்	458
கூவராயன்	363	கொண்டறவழ்	440
கூழைப்பலா	326	கொத்தலருந்	216
கூனம்பிடித்	342	கொய்தளிர்ந்த	242
கூற்றுவனை	17	கொல்யானை	198
கூறிய	319	கொல்லாத	297
கூனின்று	8	கொல்லியம்	118
		கொல்லேறு	116
		கொலைலயி	383
		கொலையைத்	338
		கோ	
கேட்டகழுதை	65		
கேட்டேமிது	88		
கேடலரு	5		
		கோ	
கேட்டவா	363	கோக்கண்டு	339
கேளம்புக	513	கோக்குதிரை	366
		கோட்டந்	177
		கோட்டாற்	20
		கோட்டெங்கு	138
		கோட்டை	265
கைதைசேர்	432	கோடன்மலர்ந்து	195
கைம்மணிச்	346	கோடானுகோடி	94
கையதவன்	137	கோடிகொடுத்து	94
கையது	113		

கோதலமொன்	434	சிரமேவு	219
கோதற்ற	223	சில்செவியன்	233
கோதிச்சிக்	302	சிலையாமெ	297
கோதில்குல	334	சிலையுடை	195
கோதைபிறந்	432	சிவபுராணங்	478
கோலெடுத்	206	சிற்றம்பல	250
கோழியுங்	47	சிற்றரசூர்	334
கோள்வாய்	150	சிற்றியாறு	501
கோளரிருக்	371	சிறுக்கீரை	327
		சிறுநன்றி	69
சு		சிறைபடுவ	120
		சின்னமனத்	410
சுகன்கால	224		
சங்கறுப்ப	322	சீ	
சங்குதீர்த்	497	சீதளசந்	393
சங்குமுள	21	சீயஞ்சுமந்	33
சடமபழுக்	217	சீர்கொண்டசெந்	225
சத்தம்பயி	341	சீர்கொண்டவெள்	217
சத்தமசத்	483	சீர்கொள்பிர	405
சதுமுகனிற்	391	சீர்த்ததுக	150
சந்தனபொதி	493	சீர்பெறு	413
சந்தனாடவி	237	சீர்வசன	435
சந்திரசே	215	சீரங்கத்	367
சாங்கொண்	279	சீரார் கயிலை	441
சாநிறைத்	249	சீரார்திரு	22
சாராசி	219	சீராருமா	428
சரியும்புனை	133	சீரிலகு	314
சா		சீரொன்று	434
		சீலத்தான்	19
சாங்கியங்	426	சீலமுனிவ	359
சாணர்க்கு	274	சீற்றங்கன	117
சாத்திரமபா	223	சீற்றமிகு	191
சார்பினுந்	1		
சாலப்பழுத்த	286	சு	
சாலியரி	114	சுடரிலைவேற்	131
சான்றோ	90	சுத்தபாற்	368
சு		சுரத்தனி	92
		சுரமறிவன	506
சுங்களஞ்சோ	495	சுரிசுழலங்	295
சித்திதரு	409	சுருகித்தமி	436
சித்திரமு	69	சுரும்பேய்	217
சித்திரை	441	சுரையாழ	509
சிதம்பரப்	383	சுவலுமலர்ச்	468
சிப்பான	324	சுற்றுங்க	70
		சுற்றுவிற்	188

சூ		சென்றதுகொல்	139
சூட்டும்பா	276	சென்றநிறைப்	99
சூத்திரமீ	480	சென்றவுயிர்	116
சூழ்ந்துமு	17	சென்றுசெவி	340
சூழும்பிண	269	சென்றுமாமே	282
சூழமாகடற்	383	சென்றுழு	87
சே		சே	
செக்கோ	371	சேடன்படி	442
செகமெனு	488	சேணுயர்	103
செங்கனெண்டி	126	சேணுலவு	225
செங்கரங்	189	சேதாம்பல்	252
செங்காண் கடநாராய்	132	சேதுபதியெ	296
செங்காண்மடவன்	184	சேந்தனவே	114
செங்குன்னை	306	சேமங்குரு	426
செஞ்சிச்செய	305	சேய்கொண்டா	443
செஞ்சுடர்வட	23	சேய்மொழி	427
செஞ்சுடரின	375	சேய்செங்	289
செஞ்சொல்	411	சேயரிநாட்	26
செட்டிமக்	343	சேர்ந்தபுற	151, 126
செந்தமிழ்க்	383	சேரலாகோ	324
செந்தமிழ்ச்செய்	505	சேரன்மக	248
செந்தமிழோர்	372	சேல்கண்ட	447
செந்தழவின்	229	சேலேறிய	223
செந்தாமரை	514	சேலையுடை	366
செந்திருமார்	406	சேற்றுககமல	272
செப்பாருமுகிழ்	374	சேற்றூரார்	311
செம்மையுடை	114	சேனைதழை	271
செய்கையரிய	121	சை	
செய்துமோ	330	சைவசமயஞ்	448
செய்யகொழு	403	சோ	
செய்யாரெனரி	135	சொக்கன்	369
செய்யாங்கண	276	சொருக்கவிழ்	370
செய்யும்வீன	48	சொல்காப	280
செருமானவேற்	188	சொல்லங்கொ	62
செருவலரா	239	சொல்லலோம்	62
செருவீன	35	சொல்லவரி	494
செருவெங்	106	சொல்லனை	68
செல்லாரவ	196	சொல்லாமலே	66
செல்லப்போர்க்	240	சொல்லிவீடு	270
செல்வீதிருத்	252	சொல்லிற்சுருங்கி	476
செல்வந்தி	291		
செழுமலர்	442		
செற்றவர்	110		

சொல்வினாவிற்	483	தந்தைபிறந்	367
சொல்லுப	64	தந்தையிலைச்	242
சொல்லொடு	488	தம்மாற்ப	186
சொல்வாழ்ந்த	465	தரசையத்	484
சொல்லென்னும்	505	தரணிபுகழ்	291
சொற்கோ	438	தராசலத்	346
		தருக்குலவு	370
சொ		தருக்கொளும்	298
		தருகாளமே	390
சொதிமண்டல	38	தருதிஞ்சை	406
சொதியிரவி	187	தருமணி	413
சொலையிலும்	512	தருமமும்	144
சொலையையோ	504	தருமர்மணக்	352
		தருமலிந்த	241
சூ		தலைகொணஞ்	438
		தலைமகனறிந்தீ	64
சூலத்துழி	475	தலையான	433
சூனம்பெரு	67	தலையிழந்தா	81
		தலையினமர்	11
த		தலைவன்மதில்	104
		தவத்தின்மே	79
தகர்க்குழ	195	தவளத்தாம	29
தகாதுயிர்	77	தவளையுச	141
தகைவந்த	100	தவிப்பார்க்	395
தடக்கடலிற்	368	தழிச்சியவாட்	102
தடக்கும்ப	300	தள்ளாவிடத்	188
தடங்கடற்	30	தளிப்பெயர்	63
தடங்கடண்ம	231	தளையவிழப்	244
தடங்குலவு	178	தளையவிழும்	138
தடந்தாட்	23	தரகொளபெ	111
தடமண்டு	501	தற்கோவிப்பூ	20
தடமார்தரு	336	தற்பாடுப	82
தண்கவிதைக்	381	தற்றுற்றன்	171
தண்கவிதையர்	186	தன்றோணன்	22
தண்டண்டலைத்	190	தன்னுடன	280
தண்டாமரை	182	தன்னுடைய	260
தண்டாமலீ	70	தனக்கொருப	215
தண்டிச்சுர	468		
தண்டிநெறநீர	88	தா	
தண்ணமுத	419		
தண்ணளிசேர்ந்	150, 313	தாக்கற்குப்	104
தண்ணார்	261	தாதாவெண்	263
தண்ணிலவு	450	தாத்தையார்	152
தண்ணீரு	333	தாமரைவண்	492
தண்மலர்வில்	497	தாந்தனகடை	104
தந்தைகுண	475	தாய்வாங்கு	109

தாயாடைப்ப	128	திருந்துதமி	449
தாயாவை	25	திருநெல்வேலி	396
தாயோடறு	93	திருப்பட்டிச்	490
தாரகாயண	364	திருப்புலம்பன்	479
தாரநல்விதந்	63	திருமகன்போ	159
தாருமுடியு	267	திருமகன்வி	166
தாழந்தவுணர்	63	திருமகளகலா	456
தாழிகவிப்ப	149	திருமருவுஞ்சிவ	445
தாழியோங்கு	498	திருமேற்றளிக்	490
தாழிரும்பி	192	திருமருவுஞ்	379
தாளவந்த	380	திருமன்னிவள	160
தாளாளரல்	88	திருமன்னிவி	173
தாளோங்கிய	46	திருமாமகடன்	433
தானஞ்செய்	79	திருமாதபுவி	164
தானுல்லல்	147	திருமாலரணு	447
தானேற்றளி	136	திருமாலுமீ	289
தானேகொண்	131	திருமாற்கிரு	473
		திருமிருத்த	405
		திருமேவுபது	49
		திருவளர்தி	166
		திருவளரச்	206
		திருவளரும்பெ	460
		திருவன்னை	479
		திருவாக்குஞ்	23
		திருவாதலி	351
		திருவாலவா	403
		திருவொடுந்	204
		திரைகவுள்	95
		திரைகொண்ட	306
		திரைத்தவிரி	87
		தில்லைச்சிற	250
		தில்லைத்தியா	252
		தில்லைப்பெரிய	251
		தில்லைமூவா	253
		தில்லையிற்பொன்	249
		தில்லைவளருந்	253
		திறந்திடுமின்	130
		திறையின்முறை	497
		தினேவினாத்	235
திக்கயங்க	236		
திக்குளெட்	10		
திக்கெட்டும்	476		
திங்கட்குடை	325		
திங்களிளங்	241		
திங்கன்சொரி	510		
திங்களேர்தரு	162		
திங்களேர்மல	170		
திண்ணவிற்ப	465		
திரம்பெறு	290		
திரமேவுவீசு	293		
திரிவறுசொல்	443		
திருக்குடந்தை	498		
திருக்கினர்தா	498		
திருக்கொண்டு	82		
திருகியபுரி	37		
திருத்தக்கமா	467		
திருத்தகுசீர்	354		
திருத்தகுமாருனி	473		
திருத்தங்க	348		
திருத்தங்கி	266		
திருத்துறையூர்ச்	482		
திருத்தேர்பு	229		
திருந்தியதமி	353		
திருந்நிலைய	240		
திருந்துதிருத்	467		
		திட்டுக்கவி	386
		தியந்துபொ	268
		தியவைவென்	87

து	462	தென்னவன் தென்	341
துகளறுசாலி	36	தென்னவன்மணி	485
துங்கக்கனக	48	தெனவாமீன	226
துடித்தடித்	140	தென்னோங்கு	450
துடியடித்	95	தே	
துதிவாணி	403	தேங்கானன்	18
துளவதுளவ	340	தேங்குபுக	362
துளைபடுமா	69	தேட்டாளன்	301
துற்றனவாகத்	94	தேர்க்கொடி	270
துறவுளவா		தேர்போலல்	215
தூ		தேருடைத்தாய்	330
தூசுதூசாக்	333	தேருளைப்புரவி	272
தூசுமது	277	தேரையார்	334
தூபங்கம	340	தேரோன்மகன்	146
தூய்த்திம்	232	தேவியருந்	435
தே		தேனக்கலர்	22
தெண்டிரைநீர்	248	தேனரூமகி	427
தெண்ணீர்நறு	131	தேனாட்டுமூல்	296
தெண்ணீர்பரந்	89	தேனார்மொழி	296
தெய்வத்தமிழ்	410	தேனாருஞ்செ	259
தெய்வப்புலமை	354	தேனோங்கு	8
தெரிவரிய	443	தொ	
தெரிவில்லாவி	44	தொக்ககலியின்	159
தெருள்சிவப்	455	தொக்குத்துறை	500
தெவ்வாயெனார்	195	தொட்டிலிருக்க	285
தெள்ளறல்	508	தொடியுடைய	145
தெள்ளிமொழி	353	தொடையெலாந்	417
தெள்ளுதமிழ்	386	தொண்டைநன்	490
தெள்ளுபுணற்	250	தொண்டையங்	228
தெற்குககுடக்	32	தொல்காப்பியக்கட	476
தென்குமரி	124	தொல்காப்பியதேவர்	362
தென்பாண்டி	495	தொல்காப்பியப்	319
தென்பாராளு	372	தொல்லைப்பதி	250
தென்வேந்தன்	249	தொல்லைமறை	26
தென்றலனங்	515	தொல்லையிரும்	478
தென்றலிடை	124	தொல்லோர்வாழ்	253
தென்றலுலவ	498	தொழிதேற்றரூப	119
தென்னினைக	255	தொழுகின்றமன்	185
தென்னாங்கன்	310	தொழுதுவிழா	105
தென்னருணை	446	தொழுமக	68
தென்னர்முத	268	தொழுமுடிய	58

தோ		ந	
தோடவிழ்ப்புங்	470	நகைகமழ்	133
தோடாரிலங்கு	55	நன்கெனநாறு	75
தோடுகொண்	509	நன்மைமேவு	62
தோற்றமலை	113	நன்னாள்வேங்	501
தோற்றத்தொழிந்	388	நன்னூலுட்	398
ந		நா	
நக்கேவிலா	90	நாகிளம்பூம்	33
நகைநணித்	89	நாகினநந்தி	59
நங்கோனிரா	468	நாட்டிற்சிற	401
நச்சிலவேற்	117	நாடியநட்டி	81
நட்டப்பெரு	251	நாமொரு	63
நட்டேரிற்	298	நாடேபிறர்	487
நடங்கவின்	251	நாணக்காற்	137
நடந்ததெங்	227	நாணியென்	451
நடித்தது	181	நாணென்ற	367
நடைக்குதிரை	192	நாணொருபால்	132
நண்பிதென்று	64	நாதனிரத	308
நண்புற்ற	225	நாப்பிளக்கப்	439
நண்ணினர்க்கு	81	நாமகன்கோ	475
நண்ணும்பொ	441	நாமநெடு	133
நண்ணுவார்	83	நாமானர	270
நணியகயிலா	293	நாமேவெழுத்	386
நத்துவய	444	நாயகர்க்கு	111
நதியாம்வீரி	298, 448	நாயகர்வீதி	252
நந்தினிளஞ்	493	நாராய்நாராய்	335
நம்பராளுள்	407	நாராயணை	8
நம்பனடி	71	நாலடிநான்	474
நரைகோட்	288	நாவுண்டு	8
நல்யாகமண்	256	நாளார்பெரும்	281
நல்லம்பர்	493	நாறும்புள்	96
நல்லவை	86	நாளேவாகுணர்	203
நல்லார்வணங்	3	நான்மருபில்	154
நல்லோராருள்	475	நானிலத்தை	177
நல்வினசெய்	472	நனேனையினிச்	341
நலங்கிளர்தி	42	நி	
நலத்தருநால்	330	நிகண்டுருளா	489
நலத்தகை	73	நிட்டையிலே	449
நவைக்கணம்	33	நித்திலங்கழ	192
நற்றிணைநல்	473	நிதிநிகர்	405
நற்றேராண	303	நிலவுபொழி	375
நறவேந்து	133	நிறைமுகிபோ	119
நறுமாந்தளிர்	330	நினைவரிய	191

நிட்ரோமாக	93	நூலாநாலா	318
நிணம்போத	302	நூற்றுப்பத்	326
நித்திலஞ்	96	நூறுயிர	253
நிரைசுதிர்வேன்	114		
நிரையாநிரை	512	நெ	
நில்லாதுசெல்	73		
நிலங்காரண	7	நெஞ்சுக்கிருள்	431
நிலம்பொறை	71	நெட்டிலை	321
நிலமகன்கேள்	227	நெடுநிலையாய	96
நிலனும்விசும்	11	நெடுவரைச்	232
நிலைதந்தா	11	நெய்யார்ந்த	410
நிலையடைய	482	நெய்யொடுதிரி	26
நிழலருமை	260	நெருநலென்	72
நிழற்கோப	512	நெற்பயிர்	344
நிற்பவேநிற்	65		
நிறையவுள்	450	நெ	
நின் நரீதி	350		
நின் மீயின்	119	நேசனைக்காண	92
நினைவுகவி	85	நேசித்துவந்த	300
		நெயிரிமிர்	119
		நெற்றினு	282
		நெற்றும்	390
நீங்காம	432		
நீடியபூங்	194	ப	
நீடிருங்குன்	329		
நீடுமதுகை	256	பசுவன்	425
நீணிலத்தார்	130	பசுவெறிப்ப	105
நீணிலவேந்	101	பசைவாகொண்ட	100
நீதிபெறுகல்	415	பங்கப்பழனத்	134
நீயேயறிவை	427	பசுப்போல்	66
நீருநிழலு	129	பச்சைமாலனை	357
நீரோலாஞ்	345	பஞ்சநதி	277
நீரோபிறவா	368	படிசுநிறமு	29
நீலநிறத்தன	74	படிபருந்து	113, 236
நீலநெடுங்	23	படையக்	284
நீலமணிமி	19	படையொன்று	38
நீலமழை	9	பண்கொண்ட	33
நீளத்திரிந்	267	பண்டுபுர	18, 510
நீறணிந்த	715	பண்டுமொரு	242
		பண்பட்ட	211
நூண்ணறிவு	84	பன்பார்கவி	349
		பணவாளாவ	434
நூ		பணிமின்கள்	19
		பத்தம்பிற்	334
நூல்செய்த	396	பத்தித்தகட்ட	16
நூலின்மரபு	469	பத்துக்கொண்	338

பத்துருபா	409	பாங்குயர்	294
பம்பிடச்சிங்	308	பாசடைப்	54
பாங்குன்றெரு	48	பாசிலையா	241
பாப்போத	344	பாட்டுத்தொடுக்	338
பாமர்கிரு	408	பாடகஞ்சேர்	15
பாவைமாக்	73	பாடல்பெறுனே	71
பாணரியல்	311	பாடலாஞ்செந்	384
பாவரு	346	பாடியசம்	439
பருகிவேன்	116	பாடுகோ	230
பருந்துமிழ்	358	பாடுந்தமிழ்	294
பருப்பதங்க	299	பாடுமுறைமை	384
பருமை	252	பாடுவதெல்	427
பருவந்து	79	பாடுவன்பாடு	302
பருவராலு	357	பாடுவார்பா	361
பருவவனங்	184	பாண்டியரிற்	347
பருஉத்தடக்	193	பாண்டியனை	272
பல்யானைமன்னர்படு	119	பாணன்ம	272
பல்யானைமன்னர்முருங்	123	பாப்புக்குரங்	367
பல்லக்குமே	380	பாம்புகழித்	67
பல்லாபெயர்த்	149	பாமருவுகின்ற	239
பல்லார்க்கு	242	பாயிரமீராறு	483
பல்லுருவக்	114	பார்க்கவனைத்	303
பல்வனையார்	191	பார்க்கெழு	450
பலமன்னு	196	பார்படுவசெம்	127
பலமுறையு	73	பார்புகழ்	458
பலித்துகந்	414	பார்விருத்த	481
பலியுருவிற்	12	பாரத்தொல்	355
பழியும்புக	340	பாரதகல்	427
பழுத்துடைந்	262	பாரார்தொல்	309
பள்ளமுதுநீர்	63	பாரிபறித்த	323
பள்ளமேசெய்	303	பாரிலேநமக்	404
பற்பெமனத்	430	பாரைச்சுமந்	342
பற்றலர்மண்	225	பாரோங்கு	268
பற்றிப்பல	327	பாரோர்புக	411
பற்றுஞ்சக	447	பால்வாய்மண	502
பறியாரோ	377	பாலலகை	370
பறைநிறை	109	பாலாகும்	472
பன்மாடக்	134	பாலாழியிற்	294
பன்றிகோடு	281	பாலெல்லா	354
பன்னுகவி	222	பாலையிலாள்	310
பன்னெறியி	460	பாலையி	474
		பார்புகழ்குரு	392
		பாருணோர்க்	391
		பாவடுக்கு	513
		பாவலன்வாச	275
		பாவுக்குன்	404
பாக்கத்திர	283		
பாகசாதன	237		

பாழ்ப்பாமிடத்துப்
பாற்றின
பாறுகுழ்
பானல்வாய்
பானுகிரணம்

373
112
274
507
309

பு

பிடித்தாரைக்
பிணிகிடந்தார்க்குப்
பிணியார்
பிழைத்தாரோ
பிள்ளைவயதினிற்
பிறந்தய்யக்
பிறப்பித்தோன்
பிறப்பென்னும்
பிறர்செல்வங்
பிறர்புலமென்றார்
பிறவிக்கட
பிறைகாணுங்
பிறையணிந்த
பிறையார்நறு
பிண்டுருகாலந்

485
139
37
335
401
365
91
41
510
97
77
32
14
300
288

பு

பீடிக்கெய்திக

78

பு

புக்குவிடை
புகலிரும்
புகழ்குழந்த
புகழ்மாது
புகார்மன்னன்
புகுவார்க்
புட்கரணி
புண்ணெந்த
புண்ணியன்
புணர்தல்பிரிதற்
புதியதுதீது
புதுவைச்சடையன்
புயல்வாய்த்து
புயலுந்தருவும்
புயன்மேவு
புரசைவடமலை

263
3
173
176
325
138
251
144
444
472
353
337
186
218
257
303

புரந்தரதாரு
புரவுதரு
புராதனமென்னுங்
புரிந்தகளை
புல்லாதார்
புலமையிற்
புலவிபுறக்
புவியேர்பெறுந்
புற்றுறை
புறந்தந்திரு
புன்னாகச்
புனலிலே
புனனாடர்
புனிற்றுப்
புனையும்

261, 498
499
348
268
139
412
132
387
104
511
129
438
189
54
511

பு

பூங்கமல
பூண்டபறை
பூண்டாங்கு
பூண்டாழ்
பூனாக
பூணித்திலத்துப்
பூத்தாட்புறவிற்
பூதத்துணை
பூதம்பணி
பூதலத்து
பூதூரில்வந்
பூந்தண்சினை
பூந்தண்பொழில்
பூப்பாவைகோன்
பூமகன்புணர்
பூமகன்யா
பூமகனேருத
பூமடந்தை
பூமருவிய
பூமலர்த்
பூமலர்வளர்
பூமலி
பூமலிமென்
பூமலை
பூமன்றிருக்
பூமன்னுபதமம்
பூமன்னுபாவை
பூமன்னுபொழில்

231
17
499
152
12
227
105
306
216
186
437
46
223
277
257
18
50
207
212
214
207
359
470
1
21
182
176
384

பூமாதிருங்	301	பொங்குமிடி	289
பூமாதபுணர்	181	பொத்தகமு	29
பூமாதுவாழ்	490	பொத்தப்பிச்	264
பூமாலேமிடைந்து	178	பொதியி	332
பூமிசைவணிகை	220	பொதுமாதர்	261
பூமென்கணை	121	பொய்கையருளாள	280
பூமேலா	242	பொய்யன்மின்	62
பூவணத்த	403	பொய்யாமொழியா	405
பூவார்பொய்கைப்	25	பொய்யினீங்குமின்	78
பூவிலயனும்	320	பொரடக்கயம்	304
பூவேந்தர்	333	பொரிப்புநூ	513
		பொருசின	102
பெ		பொருதன்பி	406
		பொருதுவடுப்	142
பெண்டிர்மதியார்	68	பொருந்தவொரு	185
பெண்ணிருதிய	64	பொருந்துபோதியி	57
பெரியோருழையும்	65, 510	பொருநெடுந்	196
பெருக்கச்சிவந்திடுந்	429	பொருநைந்தி	402
பெருங்கடுங்கோன்	473	பொருப்பிற்கரிய	268
பெரும்பாவ	80	பொருமாகட	447
பெரும்புங்கவர்	393	பொருவருமூ	108
பெருமான்	367	பொருளில்குலனும்	68
பெருவயிறு	503	பொருளைப்	76
பெருவாழ்வு	443	பொருளொடு	79
பெற்றுளொரு	304	பொலஞ்செய்	108
		பொழிந்து	476
பெ		பொழிலே, இரவோரன்னவிருளிற்	507
		பொழிலே, இரவோரன்னநிழலிற்	508
பேணுகுமுத	506	பொற்றூணில்	25
பேதையர்பித்த	382	பொறிகெழு	194
பேய்முலை	4	பொறையிலா	64
பேயோபெருந்	132	பொன்பூச்	312
பேர்கொண்டு	393	பொன்போலங்	332
பேரரசர்	271	பொன்மகர	254
பேரறுபத்	478	பொன்மலைநின் று	395
போரோசைப்	263	பொன்மாரிபெய்யினும்	314
		பொன்மாரிபெய்யுமூர்	502
பை		பொன்முக்கழஞ்சால	247
		பொன்னம்பலக	249
பைங்கண்வா	56	பொன்னம்பலஞ்	250
பைங்கணிளம்	505	பொன்னலர்	403
பைங்குவிளை	416	பொன்னன்ன	148
பொ		பொன்னனை	9
		பொன்னாருந்	461
பொங்குசாமரை	36	பொன்னிதனிற்	437
பொங்குதமி	386	பொன்னிநாட்டுப்	365

பொன்னிவள	188	மடலேசொரி	282
பொன்னிறக்	444	மண்டங்குடி	429
பொன்னிறைந்த	122	மண்டபமு	254
பொன்னெடுஞ்	395	மண்டமரட்ட	97
பொன்னெல்லை	266	மண்டலத்துளோர்	468
		மண்டித்தகு	32
பொ		மண்ணகன்று	153
பொத்தமிழ்	393	மண்ணாடிகிரி	269
பொதார்நழும்	33	மண்ணாடுகாத்தற்கு	172
பொதிநிழ	277	மண்ணாடுவாழ	437
பேர்திநீழற்	57	மண்படுதோட்	112
போதியினீழற்	256	மண்படுமோ	267
போதுசாந்தம்	33	மண்பாய	240
போதுபோனது	276	மணவாழும்	52
போதுவிண்ட	36	மணிதுணர்ந்	102
போதுறுமுக	36	மணிரிறக்	385
போந்தவுகாரனுக்குப்	92	மணியிலகு	57
போர்க்கடலாந்	101	மணியுமிழ்ந்து	25
போர்ப்படை	101	மணிவிளங்கு	1
போர்மண்டலஞ்	433	மத்தளேதயி	240
போர்முந்து	313	மதிசூடிய	411
போர்வாகை	91	மதிபாயசடை	22
போர்வேலின்	187	மதியாதார்	94
போரகத்துப்	135	மதிவெயில்	397
போற்றினும்	85	மதுப்பொழி	140
போனபோன	370	மதுமொழி	326
		மதுரைநாயகன்	392
		மந்தரங்காம்பா	122
ம		மந்தாநிலம்	45
மகத்துதேசிகள்	457	மந்திரயுகி	309
மகபதி	420	மம்மர்விசும்பின்	111
மகாமெறி	292	மரகதச்சோதி	504
மகிழ்ந்து	295	மரகதப்பூண்	118
மங்கல	227	மரத்தினை	504
மங்கையொரு	342	மரபுதவிராதவன்	415
மஞ்சின்மதி	497	மருதமேரம்போகி	473
மஞ்சுமஞ்சங்	276	மருப்பூசியாக	113
மட்டாரலங்கல்	218	மருவுபுகழ்க்	376
மட்டாருஞ்	502	மருளறுத்த	57
மட்டாருந்	401	மல்லற்குல	251
மட்டியன்றேறிய	268	மல்லனீர்	130
மட்டுத்தா	113	மல்லிவர்தோண்	331
மட்டுப்படாக்	344	மலயத்து	187
மடலகாமயி	126	மலர்தலையுலகிற்	398
மடலளவு	269	மலாதலையுலகின்மல்	477
		மலர்தலையுலகின்மாயிரு	480

மலர்ந்ததார்	239	மா	
மலர்மிசைத்	7		
மலிதேரான்	499	மாகத்தத்தும்	301
மலிபுனல்	459	மாகுன்றனைய	264
மலைதகர்ந்து	153	மாங்காட்டு	363
மலைந்தமன்னவர்கள்	236	மாசயிலத்	256
மலையினலை	178	மாசிக்கட	253
மலையினுங்	341	மாடமதுரை	361
மலையுமலையு	26	மாடமாளிகை	8
மழுவாளான்	110	மாடில்லான்	92
மழுவான்மிலை	110	மாணர்க்கடந்த	139
மழைகூர்	145	மாதர்க்கிதங்	84
மழைதுழைந்து	26	மாதருமை	11
மழைமுகி	402	மாதவாபோதி	57
மழையார்	178	மாதாபிதாவும்	363
மற்கொண்ட	343	மாதாம்படி	293
மற்பந்தமார்வன்	361	மாந்தையிலே	244
மற்றிலை	151	மாநாக	115
மற்றுந்தொடர்ப்பா	79	மாப்பைந்தார்க்	226
மற்றொப்பிலா	220	மாமறையோர்	438
மறங்கெழுவே	155	மாமுடும்பை	434
மறந்தாகிலு	301	மாமுதுதாதை	107
மறநாட்டுந்	108	மாயத்தார்	111
மறனுடை	328	மாயவனாய்	141
மறுத்தோன்ற	364	மாயிருஞாலத்து	353
மறைப்பினை	481	மாயிரும்	319
மன்கவிதாவும்	377	மாயோன்வடிவம்	471
மன்றலங்	327	மாராளுமென	382
மன்றுதிகழ்	252	மாரியொடு	501
மன்னநிலை	447	மாலாக்கி	273
மன்னர்புகழ்	458	மலைமணங்	507
மன்னரொளிமுடி	189	மலைமருவி	508
மன்னவனு	345	மலையருளாது	130
மன்னன்சூல	274	மலைவிலை	496
மன்னன்வழுதி	475	மாவடுவென்னு	505
மன்னியசிறப்பின்	360	மாவுறங்கின	134
மன்னியநாண்மீன	10	மாவுவென்றுரைத்து	90
மன்னுந்திருமலை	467	மாற்றருந்துப்பின்	98
மன்னும்விசுவாக்	464	மாற்றலர்	308
மன்னுதிரு	362	மாற்றுப்புலந்	106
மன்னுதிருவீரட்	254	மாறடுவோர்	138
மன்னுமதி	423	மாறாமல்	419
மன்னுயர்காவல்	136	மாறுகொண்ட	282
மன்னொளிசோ	254	மாறுபடு	217
மனத்தால்வருக்கவு	223	மாறேறசெயு	290
மனுப்புவிமேல்	122	மானபர	347

மானமுந்
மானமிக்
மானவாமானவா

22
240
133

மீ

மிக்கதனங்
மிக்கமாதவ
மிக்கவன்
மிக்கவிதை
மிக்கசேர்ந்த
மிண்டாறை
மின்றோத்த
மின்றோமணி
மின்றோவடி
மின்னிருக்கச்
மின்னிலங்கு
மின்னுந்தமனியமும்
மின்னுமாளிகை

58
61
336
432
172
306
432
120
171
512
254
69
286

மீ

மீளாதுபெற்ற
மீளாவழி
மீனகம்பற்றிய
மீனவற்கு

148
211
339
217

மு

முக்காலுக்
முக்வுரையிற்
முச்சக்கரமு
முட்டத்துப்
முடக்கால்
முடிக்குமருப்புக்
முடித்தலை
முத்தரும்பி
முத்தலைநீந்தும்
முத்திறத்தா
முத்தூரும்
முத்தெறியும்
முத்தொடுமணி
முதற்பதி
முதிரத்தமிழ்
முந்தவ்வேயான்
முப்பாலுமுண்டோ

19
481
158
9
303
310
118
126
404
253
501
325
39
481
368
281
471

முப்புரிநான்
முரணிங்
முரன்றுசென்று
முருகவிழ்
முருகவேன்
முருகாறு
முருகுந்து
முருகுபொருநாறு
முலையலங்க
முலையாழி
முழங்குகளி
முழங்குகூர்
முள்ளிச்செழு
முற்குளம்பி
முற்பற்றினொரை
முற்றாண
முற்றருளார்
முற்றாதகாஞ்சியினு
முன்பொருபடைக்
முன்போம்
முன்றன்
முன்றன்முகிழ்
முன்னங்குடை
முன்னங்குழையவுங்
முன்னமொரு
முன்னாட்டித்
முன்னாறுபத்து
முன்னாளிந்திரன்
முன்னாளிருவர்
முன்னாற்றந்தை
முன்னாற்கு
முன்னேத்தஞ்
முன்னொருவன்
முனைப்புலத்துக்

437
321
35
37
23
491
268
472
500
227
48
62
429
114
133
103
443
284
269
9
55
197
30
148
454
388
377
59
378
307
399
496
72
127

மு

முட்டைகலம்
முடர்முன்
முதில்வாய்த்
முவர்கோவையு
முவர்தமிழ்
முவருக்கு
முவரத்தமிழ்
முவிலைநெடு
முவேந்தரு

376
83
117
323
391
306
185
28
296

மூன்றுகண்ணனுக்குச்	374	யாமேபடுத்திட	100
மூன்றுநான்	481	யாவமே காராளர்	335
		யானவ்வை	326
மே		யானூடத்	139
		யானேநிறை	91
மெச்சுபுகழ்	371	யானேயிரத	59
மெய்கழுவிவந்து	261		
மெய்ம்மலி	327	ராமநாயகரை	297
மெல்லிய	430		
மெல்லியலாய்	197	வகையெழிற்	90
மென்காசை	222	வஞ்சிப்பூச்	238
		வஞ்சியேனென்	158
மே		வஞ்சிவெளிய	424, 494
		வட்டவெண்	210
மேகத்தான்	30	வடக்குத்திசை	491
மேருநெடுவரை	172	வடக்குப்பெரும்	494
மேவுமரும்பொரு	382	வடதிசைமருங்கின்	470
மேழித்துவசன்	490	வடதிசையிருந்து	360
மேழிபிடிக்குங்	91	வடநூற்கடலுந்	463
மேருவின்மேல்	270	வடநூற்கரசன்	486
மேலதுவானத்து	103	வடமொழியில்	392
மேற்குப்பவன்	493	வடமொழியுந்	413
மேற்கோட்டு	125	வடவேங்கடந்	469
மேற்செல்லுங்	101	வடவைக்கனலைப்	182, 279
மேனமக்கருளும்	78	வடித்தவேன்	249
		வடிமலர்த்தார்	49
மை		வடிவுடைநெடு	135
		வடிவைத்தவே	218
மைகண்ட	445	வடுகரருவாளர்	94
மைதாளிலாத	195	வண்டடைந்த	4
மைந்தரோடி	496	வண்டணிகொண்ட	14
மைப்புயல்	390	வண்டமிழை	424
மைப்போதக	300	வண்டிவரு	244
மைம்மிசை	123	வண்ணந்திக	248
மையணி	15	வண்ணமலர்	14
மைபூருங்கண்ணார்	304	வண்புயலைக்	497
		வண்மைமதம்	243
மோ		வந்தவயிர்	314
மொய்வேற்கையர்	103	வந்திச்சா	446
		வயலுழவர்	91
மோ		வரக்கண்டு	132
மோட்டெருமை	342	வரகரிசிச்	233
		வரமிசு	490
யா		வரிக்கடை	78
யாணர்வரவின்	74	வரிகொளரவு	17
யாமார்புகழ்	261	வரிசைபெரி	425, 500

வரிவண்டு	515	வாமான்றேற்க்	129
வருக்கைநறுங்	127	வாய்க்குங்குருகைத்	427
வருக்குடநாடன்	129	வாய்த்தபொருள்	18
வருகோவைவகுடி	486	வாய்த்தவயிர	331
வருடஞ்சூதாரணமா	466	வாய்ந்தபொருட்	331
வருபெருவேந்தற்கு	105	வாய்மைலாழ்	119
வருமறைபல	16	வாய்வாட்	121
வரைபொருநீண்	129	வாயிற்கிடங்	108
வரையறைமகுழ்	149	வார்பணிய	135
வரையென	158	வார்பெறுங்	417
வரையேற	462	வாரணங்க	369
வல்லவனாகும்	407	வாரணமாங்	313
வலம்புரிமுத்திற்	348	வாரம்புலர்	504
வழக்குடையார்	87	வாரிவளஞ்	255
வழிமேல்வழி	304	வாரொன்று	269
வழுவினெம்	136	வாவிக்கணை	502
வள்ளிகொண்டான்	312	வாவியபொற்	289
வளங்கெழு	358	வாழ்க்கையில்	210
வளப்பாழலாத்	485	வாழிதிருப்பாவை	430
வளையவாய்	137	வாழிபர	429
வளர்கொடி	509	வாழிமழை	471
வன்கண்மற	147	வாழியதுடிய	143
வன்மதுரை	267	வாழியுலகாசிரியன்	433
வன்மீகாதன்	399	வாழியிலங்கைக்	288
வன்றிசைக்காளி	384	வாழொப்பிலாதவன்	289
		வாள்வலம்	95
வா		வாள்வலம்	98
		வானமர்வீழ்	149
வாக்கியல்	211	வாளரவின்	16
வாக்கிரண்டு	311	வாளுடைய	252
வாக்கிற்கருணகிரி	424	வான்குணத்தெம்	151
வாக்கினான்	429	வான்குருவி	83
வாகைவனமாலை	109	வான்சொல்லுமே	8
வாசமலர்மடந்தை	332	வான்டொய்யாது	190
வாசமானதென்	503	வான்வனஞ்	345
வாட்டாறு	178	வான்றுறககம்	117
வாட்டானைத்	271	வான்றோய்	111
வாடாப்போதி	53	வானத்தருவின்	255
வாடைகுளிர	141	வானவர்கடாழ்ந்து	3
வாடைநலிய	149	வானவர்போரிற்	154
வாணன்புகழ்க்	270	வாளுகிமண்ணாய்	3
வாணன்புக	271	வாளுமடம்பரி	58
வாணனுரைத்திட	305	வானிற்கு	127
வாதவர்கோன்	324	வாணுடையான்	195
வாதுசெய	436	வாணுறுமதி	230
வாதுவல்வயிறே	144	வாணுர்தொழ	47

வி		வீரியத்தால்	191
		வீறுசான்	111
விக்காவுக்கா	20		
விச்சாதரனேனு	181	வே	
விசயநகரத்து	308		
விடஞ்சூழ்வி	234	வெங்கட்பொருகயல்	238
விண்கூடலசங்கமத்	171	வெங்கண்சிவந்து	345
விண்டார்பட	196	வெங்கண்மத	218
விண்ணசைஇ	101	வெங்கராவுண்ட	439
விண்ணவர்நாயகன்	58	வெங்கைப்பதிப்	455
விண்ணவரின்	511	வெங்கைப்பழமலையார்	449
விண்ணோடர்	224	வெஞ்சினவேந்த	109
விண்ணின்மேற்	120	வெட்சிநிரை	95
விண்ணீரும்	308	வெண்டாமரை	407
விண்ணுக்கடங்காமல்	367	வெண்ணீர்மை	120
விண்ணுக்கு	301	வெண்ணையும்பார்த்	372
வித்தகர்செய்த	75	வெண்பலிச்	127
விதிதரு	411	வெண்பா	93
விதியினரசிழந்த	381	வெண்பாவிற்	424
வியமெல்லாம்	474	வெய்தாய்	323
வியன்ஞாலஞ்	511	வெய்யகுரற்	72
விரகரிருவா	85	வெய்யோனெழா	111
விரகன்முத்	387	வெருவரு	118
விரிகடல்குழ்	3	வெவ்வாண்	97
விரிதருபைந்	445	வெள்ளத்தடங்காச்	134
விரிந்தமதி	509	வெள்ளமறவி	76
விரும்பியரு	355	வெள்ளாண்மாபுக்கு	474
விரைத்தாரலங்கற்	354	வெள்ளாறது	493
வில்லம்பு	345	வெள்ளிலேவே	71
வில்லவன்றானே	195	வெள்ளைக்கலை	30
வில்லார்பொதுச்	451	வெள்ளைப்பரி	434
வில்லில்வெயி	254	வெற்றிப்பாடுங்	377
வில்லுடையான்	157	வெற்றிபுனை	230, 271
விழுந்ததுளி	332	வெறிக்குங்குமக்	220
விளம்பியசகர	490	வெறிகமழ்	327
விளைவாய	57	வெறியுறுகமழ்	65
விளைத்திண்பகை	47	வெறிவிரவு	19
விளைபலவலி	61	வெறும்புற்கையு	266
விளையைத்தான்	36	வென்றிபெற	105
		வென்றிவளவன்	185
		வென்றுகளங்	118
வீங்குகட	318	வே	
வீங்குசெலற்	148		
வீதிசூழ்நல்	251	வேங்கடங்	315
வீரத்தால்	171	வேங்கைவள	248

வேட்டொழிவ	141	வேற்கண்மடவார்	74
வேண்டியபோ	128	வேற்றுச்சுரத்	123
வேத்தமர்செய்	102	வேனிலவெயிற்	508
வேதம்பசு	440		
வேதமுதல்வ	54		
வேதமொழி	361	வை	
வேதாந்தங்	431		
வேம்பாகிலு	226	வையகமடந்தை	378
வேயின்றமுத்தர்	363	வையகமெல்லாங்கழனியா	499
வேரறுகை	109	வையகமெல்லாம்	94
வேரிக்கமழ்	80	வையககுருடன்றே	430
வேருமாறுதவும்	312	வையம்புகழும்	295
வேலணைத்த	436	வையம்புரக்கும்வரராம	374
வேலியர்கோங்	247	வையம்புரக்குமான்	126
வேலைமடற்	510	வையம்பெறினும்	265
வேழமுடைத்து	495	வையைக்கிழவன்	139
வேளாமழகன்	301	வையைத்துறைவன்	325
வேளைநடுங்	270	வையவத்துரந்	288

பெருந்தொகைப் பெருட்குறிப்பகரார்தி.

[எண் - பாட்டெண்.]

அஉ அறியாமை 1422
 அஃகுவுஃகெனல் 1423
 அஃதான்று 294, 724, 866
 அக்கசாலை 416
 அக்கரச்சுதகம் பக். 527
 அக்கரை(ச்சீமை) 1797
 அக்கு 1655
 அகங்கை புறங்கையாதல் 300
 அகணிதன் 193
 அகத்தியம் 1384, 1387, 1722
 அகத்தியமுனிவர் 839, 925, 1342,
 1384, 1357, 1444, 1562-4,
 1716, 1719, 1790, 2109
 அகத்தியர் அவலோகிதன்பக்கல் தமிழ்
 கேட்டவர் 1465
 அகத்தியர்பால் பாண்டியன் தமிழ்
 கேட்டது 887, 896
 அகத்தியரைப் புரோகிதராகப்பெற்ற
 வன் பாண்டியன் 892, பக். 586
 அகத்தியனார்மாணாக்கர் பன்னிரு
 வர் 1719, 1562-3, பக். 629
 அகத்தியனாராணை 1395-6, 531
 அகத்தோன், அகமிசைக்கிவர்தல் 465;
 —எயில்காத்தநொச்சி 471-2;—
 ஏணிமயக்கம் 466;—குடைநாட்
 கோள் 463;—செல்வம் 460-1;—
 முற்றியமுதிர்வு 468; - வாண்மங்
 கலம் 473;—வாணாட்கோள் 464
 அகநானூறு 1384—அகவற்கருத்து
 ரை 1535;—பாடல்களை உருத்திர
 சன்மர் கோட்டிட்டமுறை 2014
 அகப்பெருந்விளக்கம் உரையுடன்
 நம்பி இயற்றியது 1562
 அகம் - அகநானூறு 2007, 2016
 அகம்பன் 536
 அகரமியற்றுதல் 938
 அகராதிநிகண்டு 2082-7
 அகலிடம் 889
 அகவற்கருத்துரைகாரர் (அகநானூறு)
 அகவை - பிராயம் 764 [1535
 அகவனஞ்சேரழர்சரிதம் 1950
 அகவனகுறுகன 1486

அகனங்கன் 637, 813-4, 816-7,
 821, 1182, 1222, 1417, 1477,
 1484; பக். 235
 அகனங்கன்வீதி 24 [மாள் 1138
 அகிலகலாவல்லவன் சேரமான்பெரு
 அகிலப்பிரகாசன் 1256
 அகிபதி 892
 அகிலேசர் 950, 953, 1737
 அகையழலழுவம் 394
 அகோ 204
 அங்கதம் 1401—வெண்பாக்கள்
 அங்கதேசம் 1294 [1395-6
 அங்கம்(-ஐஐநகம்) 151, 159, 163
 அங்கமிலாதவனங்கன் 644
 அங்கயற்கணம்மை 1269, 1282,
 அங்கர் 819 [1666
 அங்கராகம் 892
 அங்கவை சங்கவைகள் 1403, 1407-8
 அச்சன் 974, 1002-6, 2040
 அச்சுதகனப்பானன் 1002-6
 அச்சுதநந்தி 974
 அச்சுதன் (அரசன்) 15
 அச்சுதானந்தன் 1005
 அச்சுவத்தாமாவின் போர்த் தொழில்
 அசஞ்சலன் 645 [762
 அசமசமன் 889
 அசரதநவாபு 1796-7
 அசுணம் 386
 அசுவபதி 1047
 அசுவமேதம் 783
 அசைகையன் 784, 786
 அஞ்சகேது 783
 அஞ்சி 986
 அஞ்சாலம்மக்கள் 1735
 அஞ்சிபாடிய அவ்வை 986
 அஞ்சுதகுதல் 443
 அட்ட பக். 558
 அட்டதிக்குப்பாலகர் 1238
 அட்டமத்துச்சனி 410
 அட்டமியில் ஓதல் 358
 அட்டமூர்த்தம் 37, 1536
 அட்டவீரட்டம் 21, 88, 1047

அட்டாலமண்டபம் 923
 அட்டாவதானசிலங்கம் 1797
 அட்டாவதானம் 1790, 1794-5
 அட்டாவதானன் பக். 640
 அட்டாவதானி சரவணப் பெருமாட்
 அட்டெட பக். 558 [கவிராயர் 1788
 அட்டையாடுதல் 540
 அடர்வினைப்பொலிதல் 1426
 அடி (முன்னிலைச்சொல்) 1600
 அடிநிரனிறை 2132
 அடியிறக்கீடு 470
 அடிபுனைதோல் 437
 அடிமடக்கல் 1793
 அடிமைக்குமடிமைக்குமடிமை 1795
 அடியவர்க்குதவாச் செல்வம் 285
 அடியளந்தகோல் 1231
 அடியார்க்குநல்லார் 1556-9;—பாட்டு.
 அடுகளம்பேட்டல் 580 [1552
 அடைப்பைகட்டுதல் 1203
 அடைப்பையான் 863
 அடையாதலாசல் 1382, 1495
 அண்டநாடு 2106
 அண்டவாயு 2150
 அண்ணல்வாயில் 1019
 அண்ணாக்குதல் 1423
 அண்ணாமலைக்குருசில் 1383
 அண்ணாமலைரெட்டியார் 1922
 அண்ணாள்வி 955
 அணவருதல் 100
 அத்திகிரி 30
 அத்தியூர் 2129
 அதது 928
 அத்துவிதம் 2050
 அதனை-அதனை, 352;—அசை 705
 அதன்கோட்டாசான் 1989
 அதாஅன்று 688
 அதிகமாளுல் சிறப்பெய்தியவரின்
 1420—ஒளவை நெல்லிக்கனிபெற்
 அதிகாரவணிகர் 1433 [மது 983
 அதிகை 1095-1119, 1914;—வீரட்
 அதிகையன் 882 [டம் 88, 1112, 1119
 அதிகிரன் 933
 அதிமதுரக்கல் 1588-93; பக். 371
 அதிமதுரம் 1589
 அதியன் 890
 அதிரசம் 1639

அதிராசேந்திரன் 787
 அதிவீரபாண்டியன் 957, 1347
 அதிவீரபூபதி 1632
 அதிவீரராமபாண்டியன் 957, 1632-6;
 —தாய் 1635; பக். 219
 அதிவீரன் 1633; பக். 219
 அதுலன் 644, 805
 அந்தக்கவிவீரராகவமுதலியார் 1253,
 1677-88; பக். 279; 304;—கச்சி
 யிற்படித்தது 1677;—இறந்தபோது
 கயத்தாற்றாராசா பாடியது 1696
 அந்தகன், அந்தகற்காறுசொலல் 265;
 —நாயகனானால் பெண்ணைச் சிங்கா
 ரித்துப் பயனின்மை 357
 அந்தணர், அரசர்முடிமேல் மந்திரரீர்
 வார்த்தல் 571;—ஏற்றற்சிறப்பு
 289;—வேள்வியாற்றல் 3;—ஆவொடு
 பொன்பெறுதல் 569
 அந்தணாளர்கேட்கக்கூறி அரசன்
 ஊர்களைத் தானமளித்தல் 889
 அந்தம்-தெய்வீகமடைகை 1877
 அந்தரதுந்துபி 173, 188
 அந்தரிட்சம் 1047
 அந்தாதி 362 [1739, 1747
 அந்திமதசையிற் பாடிய கவி 1513,
 அந்திமாலு 1010, 2181
 அந்திரர் 783
 அந்திவண்ணன் 893
 அந்தாரிப்புலவர் 1265
 அப்பிணை 702; பக். 574
 அப்பம் 1639
 அப்பரின் வயது 1877;—நெருந்தித்
 திரம் 1878;—சொல்லின்மறுபி
 1802;—இயற்றிய பாடல் 1875
 அப்பா 1640
 அபங்கன் 821, 1324
 அபங்குரன் 820
 அபராஜிதவிக்கிரமவர்மன் லாக் 1982
 அபயன் 809-10, 824, 1120, 1470,
 1491, 1523, 1986;—படைத்தலை
 வன் 1080; [பாடியது 1470; 180
 அபயனிடம் சினந்துசெய்கொண்டார்
 அபிடேகம் 1079
 அபிடேகமண்டபம் 906
 அபியுத்தர்பாட்டு 1692
 அபிராமம் ஆவன 403

அபிராமன் 956, 1254, 1627
 அம்சவதாரம் 1654
 அம்பட்டர் 1735
 அம்பனை 702
 அம்பர் 2099
 அம்பர்க்கணபுரத்தேவன் 1529
 அம்பர்ச்சிலம்பி 1454
 அம்பர்ச்சேந்தன் 2071, 2074—பாடி
 அம்பர்நாடன் 1047 [யவை 2075-6
 அம்பலத்தில் தங்கல் 1463;—ஏறல்
 அம்பலந்தாதன் 1065 [1600
 அம்பலவாணத்தம்பிரான் 1724
 அம்பலவாணதேசிகர் 1719
 அம்பிகாபதி (சிவன்) 56; 1564,
 1659-60;—பாட்டு 646; பக். 141
 அம்பிகைமலை 2064
 அம்பிட்டெய்யுந்தாரம் 891
 அம்புலிநதி 2148
 அம்போதாங்கவகை 39, 166
 அம்மானாய் 110
 அம்முவன் 2010
 அம்மெனல் 1590
 அம்மைச்சி 1685
 அம்மையப்பன் 1729
 அம்மவிடங்கர் 1349;—குறவஞ்சி பக்.
 அம்மாபதி 648 [307
 அம்மாபரணன் 2032
 அமரி 108
 அமரிக்கையாளன் 1302 [1015
 அமருணிலையாமின குலாலங்காஞ்சன்
 அமிதசாகரமுனி 1218-9; பக். 603
 அமிர்தசாகரம் 1974
 அமிழ்தினுமினிப த விழ் 1719
 அமுதசாகரர்-அமிதசாகரமுனி பார்க்க
 அமைத்தல்-அடக்குதல் 1110
 அயக்கிரீவர் 1855
 அயம்பைச் சேந்தன் 996
 அயாவுயிர்த்தல் 140
 அயிந்தன் 1391
 அயிராவதம்-பட்டத்தியானை-1175-6
 அயிரோ 390 [1203, 1484
 அயினைறைச் சடையன் 1147
 அயோத்தி 2089
 அயோத்தியராசசோழன் 784
 அர்ச்சிராதிமார்க்கம் 1850
 அரத்தநாரசுவரா 1346

அர்த்தமாகதிபாஷை 132; பக். 529
 அரக்கர்கோ 461
 அரக்கர்வேண்டப் புத்தர் மெய்க்குருதி
 அளித்தது 191;—ஐலர்க்குப் புத்தர்
 அறமுரைத்தது 188
 அரகரவெனல் 1047
 அரங்கம் 23
 அரங்கமணவாளன் 1835
 அரங்கேசுவள்ளல் 1230
 அரசகேசரி 1674
 அரசர்க்குரிய ஏழு 743
 அரசராவன் 1010
 அரசராண்டி னைவைப் பகையரசர்
 கழுத்துமணியில் அமைத்தல் 807
 அரசராண்டு-802, 892, 1120, 1122,
 1218-9 [பாடுகை 466
 அரசற்குச் சென்றநாழிகைக்குக் கவி
 அரசன் உடனுண்டு படையை உப
 அரசியற்சிறப்பு 349 [சரித்தல் 566
 அரசு 205
 அரசுணங்குமுற்றம் 1002, 1103
 அரசுகுதல் 724
 அரசூர்ச் சீரக்கை 1458
 அரசூர்ச்சொக்கப்புவவர் 1952
 அரசூர்ப்பத்து 1907
 அரசை 1452
 அரசொடுநட்டவர் விருத்தியாளல் 393
 அரந்தை 427
 அரமகளிர் 539
 அரவக்கொடியோன் 533, 761
 அரவக்கண்ணி 899
 அரவாசலர் 1734
 அரவாட்டியுண்ணல் 393
 அரவின்மணியளித்தவன் 1152
 அரவின்வாயிற்கையிட்டவன் 1223
 அரிகால் 2095
 அரிகேசரி 889,—நெடுமொறன் 867-
 883;—பராக்கிரமபாண்டியன் 938,
 949, 950
 அரிசேசரிமன் 945
 அரிச்சந்திரன் 1356
 அரிச்சந்திரபுராணம் 1661
 அரிச்சந்திரவெண்பா 1661-2
 அரிசுமாத் துரீர் 1131
 அரிசில்விழார் 483, 1426, 1430
 அரிசிவிளைத் தழுதளித்தது 21

அரிதாசர் பக். 635
 அரிபிரமர் புத்தரைத் தொழுதது 213
 அரியணை 140
 அரியலூர்த்தலைவர் 1257 பக்.607
 அரிவர்க்கம் 2089
 அருகக்கடவுள் பக். 32—48;—ஒரு
 பொருட்டு இருதுணிபுரைத்தது
 140;—சாமனைக்கறுத்தல் 170;—
 கேவலந்தோற்றியவர் 140
 அருகலர் 612
 அருங்குன்றம்(மலை)183
 அருச்சுனன் 591, 752;—கயிலாய
 யாத்திரை, பக். 560
 அருட்பண்பு-திருவருட்பயன் 2044
 அருண்மொழி 781
 அருண்மொழித்தேவன் 1883
 அருணகிரிநாதர் பக். 621-கருணையின்
 சிறப்பு1803;-வாக்கின்கிறப்பு1802
 அருணந்தி 2059;—தேவன் 2055;—
 சிவாசாரியர் 1837
 அருணமாஞ்சினை 2207
 அருணாசலக்கவிராயர் 1763
 அருணாசலவீரவசந்தன் 1375
 அருணெறிநடாத்துதல் 134, 173
 அருத்தமண்டபம் 1965 [581
 அரும்பைத்தொள்ளாயிரம் 813; பக்.
 அரும்பண்டங்கள் 1148
 அரும்பு-காமன்கண்ணை 216
 அரும்பு கொத்து 1606
 அரும்புடையான்மகன் 1229
 அரும்பைத் தொள்ளாயிரம். பக். 581
 அரும்பையாகோன் 1081
 அருமொழி 1979 [1122
 அருமொழித்தேவ சதுப்பேதி மங்கலம்
 அருவந்தை 2072;—சேந்தன் 2074
 அருவர் 803
 அருவாவதன்வடக்கு பக். 495
 அருவாள் வடதலை (நாடு) 2107
 அருவாளர் 414
 அருவுருவநிலை 52
 அருளகழி 154
 அருளாகரநல்லூர் 1110
 அருளாழி 140, 189
 அருளாளப்பெருமான் 1842
 அருளாளமாமுனி 1842
 அருளாளர்-ன் 186, 1223, 1831

அருளுடைமை 316-7
 அருளையர் 1964
 அரைக்காசு 1758; பக். 402
 அரைகுறை 1197
 அரைசு 783, 2170
 அரைநூண் 1009
 அறையநாடு 2106
 அரையர்கோவை பக். 283
 அல்காலம் 1557, 1580
 அல்குல்-இடை 112, 459
 அல்லமதேவன் 1930-1
 அல்லாத்தல் 312
 அல்லாள திருமலை 1342
 அல்லாளன் இளையான் 1342
 அல்லாளியப்பர் 1573
 அவகுதிநந்தன் பல் 1463
 அவகைக்கதை 1786
 அவர்க்குறி 1328, 1375
 அவனனையில் நரி வாஸீட்டல் 1000
 அவனனுழை வரப்பு 999
 அவ்வாழ்க்கை 412
 அவ்வியம் 201
 அவ்வை (ஒளவைபார்க்க) 986,-பாடிய
 அம்பர் கிழவன் 2073;
 அவசத்தம் 1490
 அவசயப்படுதல் 1151
 அவதரித்தல் (உயிர்) 186, 1003
 அவதான புனிகன் 1791
 அவதானி 1795
 அவதானித்து நூல்சொல்லல் 1678
 அவந் தியாரகோ 767
 அவரை பதமாகுமுனங் கடுகு பொடி
 யாதல் 1339
 அவலோகிதன் 1465
 அவற்பதத்தநெல் 1001
 அவனிகுளாமணி 889
 அவனியாடை 1010
 அவித்தநெல் முளைத்தது 114
 அவித்தல்-அழித்தல் 100; 395
 அவநயம் 569
 அவநயனார்-177; பக். 533
 அவிப்பலி 545, 757
 அவிப்பாகம் 1714
 அவியுணவினார் 1038
 அவிரோதப்பணிப்பணி 895
 அவிரோதவுந்தியார் 1959

அவையத்தாரியல்பு 367-9 [544
அவையின் எட்டுறுப்பு—367-9; பக்.
அழகப்பெருமாள் 1261
அழகன் குலசேகரன் 909, 955
அழகன் அநீவீரராமன் 957
அழகிய மணவாளதாசர் 1738
அழகியமணவாளநயினார் 1851-3
அழிகுத்தி 1610
அழிசிகாடு 988
அழிசியார்க்காடு பக். 593
அழியுஞ்சொல் 627
அழிவழக்கு 374-5
அழுங்குதல் 700
அழுந்தியூர் 1012
அழுந்துபடப்புல்லுதல் 532
அழுந்தூர் 2126—போர் 1012
அளகம் வைக்கோற்கழிநந்தையாதல்
அளகேசர் 2115 [1617
அளத்தி 799
அளைப்புலி 443
அற்காலம் 1558
அற்புதமூர்த்தி 2052
அற்றம்பார்த்தல் 635
அற்றமறிந்த அறிவு 580
அறக்காவல் 382
அறங்கரைநா 1989
அறஞ்செய்தார் 233
அறஞ்செய்யாதார் 234
அறத்தின்பெருமை 225
அறந்தை 938
அறநூல் 180, 197
அறப்படைமூன்று 159
அறப்புணை 167-8
அறப்புறம் 580
அறம் இறங்குதல் 1047
அறம்வளர்த்தமுதலியார் 1636;—கலம்
பகம் 1636, 1246
அறமாவது 221
அறமுரைத்தான் 1451
அறவழக்கம்—தருமோபதேசம் 206
அறவாழி 167-169
அறவாழியான் 149, 155
அறவுரை 1391
அறவைப்பிணஞ்சுடுதல் 1230
அறவோன்மறம் 757
அறிகரி 1768

அறியாமை கடவுட்கு ஆராதனை 20
அறியாமையான்வருங்கேடுகள் 264
அறிவன் 149, 174, 177, 200, 205
அறிவன்வாகை 558
அறிவனூற்பொருள் 1536
அறிவானந்தசித்தி 1920
அறிவானந்தர் 1920
அறிவின்மை 264-5
அறிவுடைமை 359
அறிவுடையாரூர் 1384
அறிவுடையோர்செய்திறம் 361
அறிவு வீணாகுமிடம் 243
அறிவுநீடு 2186
அறகவை 409
அறகாற்பீடம் 1620
அறகூடல் 46, 1411
அறகெடுத்தல் பக். 618
அறகை பம்பிச் சுரை படர்ந்து வேளை
பூத்தல் 494
அறுசமயத்தறநெறி 897
அறுபத்துநாற்கலை 2082
அறுபத்துநான்குதிருவீளையாடல் 1656
அறுபத்துமூவர் 951, 1646, 1872
அறுபொருள் 140
அறுமுகவொருவன் 3
அறுவகைச்சமயம் 897, 906
அறுவகைப்பெருநிலை 295
அறுவர் முருகற்கு முலையூட்டியது 100
அறைபறையானை 626
அன்பது 1047
அன்புடையார் 244
அன்வயாகதம் 1047
அன்றில் 1010, 1298
அன்றினர், அன்றினார் 1071, 1115
அன்றின்ற ஆவை அறிந்துகொள்
கன்று உவமை 447
அன்னதானம் 1306
அன்னப்பேடுகிடைத்தற்கரியது 1148
அன்னை-670—அத்தன்மையாய் 559
அனகன் 815
அனங்கன்மூரக 1326
அனதாரி, அனதாரியப்பர் 1704-5
அனந்தசதுட்டயம் 173, பக். 533
அனந்தபுரத்திருமால் 895
அனந்தர்-மயக்கம் 708
அனந்தன் 1757, 2069

அனந்தையாதிபதி 1250
 அனபாயன் 639, 825, 827-32
 அனவரதம் 164
 அனுங்குதல் 170
 அனுப்புதல் 1792
 அனுபமன் 794-6
 அனுமன் 536
 அனுராதாபுரம் பக். 591, 602
 அனுரோசர் 1204
 அனுரை 938
 அகழிணிபுருஷன் பக். 517
 ஆக்குரோதித்தல் 899
 ஆகண்டலன் 1699
 ஆகமநூல் 1812
 ஆகவமல்லன் 783, 786; பக். 522
 ஆகுதி 819, 865
 ஆகுதிநான் 571
 ஆகோண்மன்னர் 431
 ஆங்காரம் 1842
 ஆங்கூர்ச்சிவன் 1572
 ஆச்சு 1739
 ஆசமித்தல் 1719
 ஆசார்யஹ்ருதயம் 1852, பக். 434
 ஆசான் 404, 1552
 ஆசிரியமாலை பக். 4, 28 [1530
 ஆசிரியர்க்குரிய எண்வகையுறுப்பு
 ஆசிரியரது வீரதம் 1437
 ஆசில் உரைக்குங் கவி 1622
 ஆசுவிராசசிங்கம்-1621—3, 1661;—
 ஷையார் மாணக்கன்பாட்டு 1624
 ஆஞ்சிக்காஞ்சி 707
 ஆட்கொண்டநாயன், ஆட்கொண்
 டான் 1199, 1584
 ஆடகக்குடுமிமாடக்கூடல் 1384
 ஆடகமன் றத்து நாடகநலிற்முதல் 1564
 ஆடம்பரகவி 364
 ஆடன்-ஆடலுடையான் 54
 ஆடானை 87
 ஆடுகள் திருந்தாவிளக்குக்கு அறமாக
 விடுதல் 1053
 ஆடுந்தனித்(தெளி) தேன் 1067, 1071
 ஆடும்பொழுதில் அறுகயிற்றுப பாவை
 உவமை 721 [1463
 ஆடையின்றி வாடையிற் றெவிதல்
 ஆடையால் துக்கத்திற் கணபுறத்தல்
 ஆண்டார் 1597 [549

ஆண்டான் (புகழேந்தி) 1150
 ஆண்டான் குறியை அடிமை முன்
 கையில் அணிதல் 843
 ஆண்மக்கள் தாங்கொண்ட சூலறி
 ஆணத்திகூறுதல் 899 [யாமை 1768
 ஆணூர்ச்சர்க்கரை 1344
 ஆத்திகூடிவென்பா 1775-6
 ஆத்திரையன் பேராசிரியன் 1530
 ஆத்திரையார் 1122
 ஆத்மசன் 892 [காட்டல் 361
 ஆதர்க்கு இரட்டிப்பு அறிவின்மை
 ஆதரவு 221 [1788
 ஆதிசரவணப்பெருமாட்கவிராயர்
 ஆதித்தன் (கம்பர்தந்தை) 1516, 1519
 ஆதித்தன் கம்பநாடான்வான் 1516,
 1517—8
 ஆதித்தன் வஞ்சிமன்னன் 1210
 ஆதித்தனுள்ளவம் அழியாமை 1346
 ஆதிநகர் 782
 ஆதிநாதர் 1537, 135, 146
 ஆதியப்பர் 1961
 ஆதியராமன்சேரளன் 122-3
 ஆதியுகம் 811
 ஆதிராசன் 889
 ஆதிரைநாயகன் பக். 521
 ஆதிரையான் 36
 ஆதிரையான் பெயராசிரியன் பக். 348
 ஆதிவராகம் 442, 798
 ஆதிவராகன் 1229
 ஆதிவானவன் 113
 ஆதலர்சாலை 1122
 ஆப்பனார் 87 [1581
 ஆம்பிமுளைத்தனைய குடைக்காம்பு
 ஆமணக்குஞ்சாய்க்குதினை 1595
 ஆமலகம் 983
 ஆமா 479
 ஆழர்க்களப்பாளன் 1239
 ஆழர்முதலி 1239
 ஆமைமயிர் 1148
 ஆமைமெய்ப்பெருமான் 1632
 ஆமைமையப் பூணூல்மேற் சிவபிரான்
 ஆய் 1401 [அணிதல் பக். 521
 ஆய்த்தியர் 16
 ஆய்த்து 1015
 ஆய்வேள் 889, 957
 ஆயத்துறை 416

ஆயர் 219
 ஆயிரக்கலநெல் உதவல் 1505
 ஆயிரங்கண்ணேன் 201
 ஆயிரங்கதிராழி 125
 ஆயிரத்தளி 906 [சொல்லல் 1797
 ஆயிரத்தெட்டடி எதிர்கொளவரச்
 ஆயிரத்தெண்மர் 895
 ஆயிரம்பிறைகாண வாழ்தல் 1763
 ஆயிரமும் காணக்காற்சொல்லல் 681
 ஆயிரவிழியான் 1186
 ஆயிரவேலியயிரநர் 890
 ஆயினும்-ஆயின் 711
 ஆயுண்மறை 1676
 ஆர்க்காடு பக். 593
 ஆர்ப்பாகைக்கோன் 1651
 ஆர்மலைந்தாடுதல் 718
 ஆரணசாரம் 1839
 ஆரணன் 1760
 ஆரணி 1651
 ஆரத்தாற்றீழும்மெம்பொதியில் 678
 ஆரம்-ஆழியுறுப்பு-168;-ஆத்தி 576
 ஆராதனை அறியாமை 20
 ஆராவமுது 59
 ஆரிடச்செய்யுள் 2135
 ஆரிடநான்மை 170
 ஆரிடப்போலி பக். 620
 ஆரிடம் 1709
 ஆரிடவாசகம் 620
 ஆரிடவெண்பா 1811
 ஆரியசக்கரவர்த்திகள் பக். 637
 ஆரியசேகரன்-1205-7, 1526
 ஆரியனன்று தமிழ்தீ தென்றது 1395
 ஆரியப்பப்புவர் 1635
 ஆரியப்பேய் 281
 ஆரியமன்னர் 985
 ஆரியமுனி 2088
 ஆரியர்(தேசத்தார்) 897;-தண்டு
 ஆரியன் 1204 [பட்டமை 901
 ஆரூரில் காளமேகம் பாடிய பாட்டு
 ஆரோதன்மைந்தன் 1527 [1598
 ஆல்விழுது உவமை 1373
 ஆலங்குடிக்கோன் 1047
 ஆலஞ்சேரியயிந்தன 1391
 ஆவி 1862
 ஆலிங்கம் 1346
 ஆலிநாடன் 24, 600

ஆலினரசினசோகின் இருளின் விரிந்த
 ஆலைப்பதி 1240 [பொருள் 2018
 ஆலைப்பலாகாக்கல் 259
 ஆவடுதுறை 1719, 2063
 ஆவடுதுறைசை 1972
 ஆவநாழிகை 702
 ஆவிப்பவி பக். 560
 ஆவின்கொடைச்சகரர் 1519
 ஆவூர்வீரையன் 1259
 ஆழ்வார்க்கு காலநிலை பக். 585
 ஆழ்வார்திருநகரி 1718
 ஆழ்வாரும் அன்றின் கன்றும் ஒப்பு
 ஆழித்தேர் 1638 [446
 ஆழியிழைத்தல் 979
 ஆளவந்தார்மாதவபட்டர்-1652, 1654
 ஆளவந்தான் 1654
 ஆளி-தூர்க்கையூர்தி 113
 ஆளுடையநம்பி 1876
 ஆளுடைய பாவை 1079
 ஆளுடையபிள்ளையார் 1874
 ஆளுடையாச 1875
 ஆளுடையார 1216, 1381
 ஆளோலை மாற்பிற செய்தல் 1158
 ஆற்பதம் 1153
 ஆற்றங்கரைத்தலைவர் 1785
 ஆற்றுக்குடிப்போர் 882
 ஆற்றுண 356
 ஆற்றுளிரெண்ணல் உவமை 240
 ஆறகமூர் பக். 612
 ஆறகளுருடையான் வானகோவரை
 ஆறறிமாந்தர் 140 [யன் பக். 600
 ஆறாயிரம் 1760
 ஆறில்வழி யாறுதோற்றுவித்தல் 349
 ஆறிலொன்று அரசர்க்கு 580-1
 ஆறுகாற்பீடம் 1198, 1705
 ஆறுநிலை 140, 295
 ஆறை 1192, 2106;-எல்லன் 1228;
 —ஏகம்பவாணன் 966;-மகதேசன்
 1190;-வாணன் 1189, 1192.
 ஆறையர்கோன் 1185
 ஆறைவாணனை வென்றவன் 1343
 ஆன்வாழ்த்து 219
 ஆனந்தக்கூத்தர்(வீரை) 1736, 1966
 ஆனந்தஞ்சோதல் 1396
 ஆனந்தத்தாண்டவநம்பி பக். 636
 ஆனந்தநடம் 1536

ஆனந்தநாதன் 1790
 ஆனந்தரங்கபிள்ளை 1355-60
 ஆனரிழற்கடவுள் 3
 ஆனுலகம் 577
 ஆனை ஊற்றின் உயிரிழப்பது 385
 ஆனைகிடந்தாற்போன்ற பாரைககல்—
 ஆனைச்சேவகன் 784 [1030
 ஆனைமுகன் 93, 96
 இசுகரையின் மான்பினை நின்றல்
 இச்சிச்செனல் 1424 [உவமை 679
 இச்சித்தல் 282, 1249
 இசிக்குது 1908
 இசின்-அசை 459
 இசைநுணுக்கம் 1384
 இசையாயிரம் 1469
 இசைராமாயணம் 1344
 இசைவினக்கேற்றல் 938
 இஞ்சிதின் றகுரங்கு 262
 இட்டடைச்சொல் பக். 609
 இடக்கையாற் பரிசிகபெறல் 1184,
 இடகர் 1005 [1577.
 இடபகேதனன் 1663
 இடபத்துவசம் பக். 534
 இடமணித்தென்றல் 2137
 இடர்க்கரம்பை 1120, 1145
 இடாமுண்டநெற்றி 45
 இடிக்கொடி பாண்டியனது 888, 889
 இடிகரை 281
 இடியுருமேந்தியகோன் 888, 899 பக்.
 இடிதல்-வருந்துதல் 1576 [587
 இடைக்காடர் 1422-5; பக். 427
 இடைச்சங்கம்—அரங்கேறிய புலவர்;
 —இரீஇய பாண்டியர்; — இருந்த
 காலம்;—சவியரங்கேறினார்;—புலவர்
 இடைதுறைநாடு 782 [வரலாறு 1384
 இடைப்பிள்ளைகளும் கம்பரும் 1503
 இடைமடுத்தல்-இடைச்செருகல் 1549
 இடையாளாட்டு மணக்குடி 1535
 இடையனுமேவியன்றமுத்தரும் 1575
 இடையனாடு பக். 628
 இடையாலத்தான் 1382
 இணையாரமார்பன் 1136; பக். 598
 இதழ்வாடாதவானோர் 554
 இதழி 46
 இதறிதுபகையெனல் 412
 இதனின் இது நன்றெனல் 402

இதனெடு இது நீங்குமெனல் 409
 இந்த 1391
 இந்தனார்நாடு 1219
 இந்திரசமானன் 1047
 இந்திரபோகன் 1356
 இந்திரர் 188
 இந்திராதன் 782
 இந்திரன் — அமுதமீட்க எழுந்தது
 220; — ஆரந்தாங்கிய பாண்டியன்
 782, 892, 896, 906, 931;—நகரை
 முசுகுந்தன்காத்தது 220;—புத்தரை
 யேத்தல் 201; — முடிமேற் பாண்
 டியன் வளையெறிந்தது 872, 966;
 —மைந்தன் 75;—வார்த்தை 1847.
 இந்திரியமைந்து 247
 இந்திரை 1194
 இப்பியின்ற நித்திலம் 683
 இம்முடி 1338
 இம்முடி மசக்காளி 1348
 இம்மென் முழவு 989
 இம்மெனல் 1590
 இம்சேதுபரியந்தம் பக். 285
 இமயக்கிழவி 113
 இமயந்திரித்த செண்டு 777
 இமயம் நடுக்கு உவமை 740
 இமயமடந்தை—சயமகன் 897
 இயக்கரசர் 168
 இயக்கர்—ன்—159, 1527
 இயக்கியர் வரையில் வாழ்கல் 2170
 இயங்குபடையாவம் 4789
 இயமானன் 37
 இயல்புளி 2077
 இயல்வாணா 1348
 இயலொழுக்கம் 167
 இயற்காட்சி 167
 இயற்சொல் 2077
 இயற்பா பக். 428
 இயன்ஞானம் 167
 இயன்மொழி 586 8
 இரகுநாதசேதுபதி 1287-95, 1298
 இரகுவமிசம் 1674
 இரசகுளிகை 1974 [1694-6
 இரசை வடமலையப்பிள்ளை 1320-7,
 இரட்டபாடி கொண்ட சோழன் 784
 இரட்டபாடி யேழாரையிலக்கம் 780,
 782, 786.

இரட்டமண்டலம் 784
 இரட்டர் 786
 இரட்டையர் 1199-21, 1570-81;—
 ஆறுவிலகப்பாடியது பக். 21—
 இயற்பெயர்கள் பக். 630—கலம்ப
 கம் 1804;—வாக்கு 286-7,1199,
 பக். 88, 427, 540.
 இரண்டாமாறவர்மன் 867-8
 இரண்டாந்திருவந்தாதித்தனியன் பக்.
 இரண்டு-குறள் 1128 [431
 இரண்டுபடுத்தல் 1007
 இரண்டேர் 396
 இரணஞ்சான் 782
 இரணியகர்ப்பம் 889
 இரணியன் 825, 1511
 இரணோதயம் 892
 இரத்தாக்கி 956
 இரத்தினகவிராயர் 1693-5, 1736
 இரத்தினத்திராயம் 167
 இரதவாதம் 1741
 இரப்பவரென்பெறினு கொள்ளல்
 இரவணப்பூபன் 1793 [1406
 இரவிசுவசேதுபதி 1762
 இரவிசுவோதனுக்கன் 1489
 இரவிசோழன் 8356
 இரவிமைந்தன் 753
 இரவிரொளிகொளுவுதல் 439, 443
 இராகவன் 1528
 இராகவையங்கார் (ரா. மகாவித்வான்)
 பக் 617, 625-6, 635
 இராசகண்டாவன் 793
 இராசகுலதிவகன் 648
 இராசகேசரி 785
 இராசகேசரிவர்மன் 783, 819, பக்.
 இராசசாஸஞ்ஞன் 1047 [522
 இராசசிங்கப்பெருங்குளம் 892
 இராசசிங்கபாண்டியன் 892
 இராசசிங்கன் 892, 1222
 இராசசின்னங்கள் 786, 791
 இராசணன் 799
 இராசபரிச்சின்னம் 784
 இராசபலித்திரப்பல்லவதையன்
 இராசமகேந்திரதேவன் 785 [1569
 இராசமகேந்திரன்விதி 24
 இராசமய்யன் 786

இராசராசசோழன் 833;—I. 780,
 இராசராசனுலா பக். 574 [1047
 இராசராசேசுவரி 1300
 இராசாக்கன் 1735
 இராசா புலவர்க்குக் கைகொடுத்தல்
 இராசாவின் வேலை 1126 [1475
 இராசேந்திரசோழதேவன் 782, 784,
 இராசை 938 [792
 இராமகதை 744, 1517-8, 1765.
 இராமகீர்த்தனை 1763
 இராமகுடம் 783
 இராமகோத்திரம் 2089
 இராமசந்திரகவிராயர் பக். 71
 இராமசரிதம் 744, 1515
 இராமநாதபண்டாரம் 1915-7
 இராமநாதபுரம் 1961 [பக். 608
 இராமபய்யன் 1272, 1338, 1340,
 இராமபத்திரதிக்கிதர் 1708-9; பக்.
 இராமபாரதி 1775-6 [638
 இராமலிங்கதரிசனம் 1284
 இராமன் 745, 1038, 1654;—ஆறு
 மாதம் சக்கிரீவன்மலையில் தங்கி
 யது 1004;—இலங்கை கடந்தது
 481;—காடுறைந்தது 482;—தம்பி
 747;—மதியுடம்பாடு 688
 இராமன் சீவிலிமாறன் 1622
 இராமனரசிங்கன் 1985 [688
 இராமனுஞ் சீதையும் மதியுடம்பட்டது
 இராமனுடன் பாமாலை குடுங்குலம்
 இராமாவதாரம் பக். 543 [1132
 இராமானுசாரியதிவ்யசரிதை பக்.
 இராமாயணக்கடல் 1763 [429
 இராமாயணக்கவிஞன் 1765
 இராமாயண காண்டம் கதைமுதலிய
 வற்றினதொகை 1520 [லக் 1678
 இராமாயணம் அவதானித்துச்சொல்
 இராமாயணம்-வாசிட்டம் 1654
 இராமாவதாரம் 1514-20
 இராமானுசாபாசரம் 1833-5
 இராமீசர் 1915
 இராமேச்சுரக் கோவை 1664
 இராமேச்சுரத்திருப்பணி 1303
 இராமேசம் 87
 இராயர் 1646
 இராயவேலூர் 1300

இராவணன் 936, 1515-6;—இலங்
கையில் நொச்சிவகுத்தது 461;—
கைலை எடுத்தது 482.

இராவணற்குப் பகைச்சேனைவாவை
ஒற்றன் அறிவித்தது 745;

இரியன்மகளிர் 493

இருகன்நிறைந்நிழந்தநற்றூப்போற்

இருகாலாவதம் 783 [சீறல் 471

இருகுண மொருநகயிற் கிளத்தல் 140

இருகையுடையேன் ஒருகையுடைய

தெறிவலோ என வீரன கூறல் 525

இருங்குன்றம்-சைனர்க்குரியமலை 183

இருசமயவிளங்கவாசிரியர் பக். 635

இருடிங்கம் 782

இருத்தி 170 [உவமை 633

இருதலைக்கொள்ளியினுள்ளொழும்பு

இருதானைத்தலைவரும் பொருதுவீழ்
தல் 761 [168

இருதுணிவு ஒருபொருட்டு இயல்பை

இருந்தையூர்க் கருங்கோழி மோசியார்
1384

இருநாழி நெல்லால் உமை அறம்வளர்

இருநிதிக்கோன் 837 [த்தது 107

இருப்புமணியும் தந்தலையும் வீரன்
கொற்றவைக்கு உதவல் 425

இருப்பைப்பூப் : பிடியின்கோட்டை
யொத்தல் 1394

இருபத்தொருகால் அரக்கட்டவன் 782

இருபா (இருபாலிருபகித) 2044

இருபிறப்பாளர் 1122 சைனரில் 140

இருபுறவாழ்த்து 1038

இரும்பல்காஞ்சி பக். 23

இருமபாபுரி 2148

இரும்பொறை 1429

இரும்பல் 2150

இருமனம்படுதல் 338

இருமுடிச்சோழன் 784

இருவண்கப்பண்பு 139

இருவருந்தபுநிலை 541

இருவினை 139, 146, 186

இருள் - குற்றம் 166, 269.

இருள்கொடிமேற்கொள்ளல் 974

இருளிலிட்ட இருண்மயிருவமை 269

இருளுண்ணல்சமணர்க்கு விலக்கு 180

இரேசசயன் 786

இரேணுகர் 1949

இரேவதிகான் 569

இரையூர் 1320—3 [மடமை 264

இல்லஞ் சிறியாரைக்கொண்டுபுகவின்

இல்லது நாடுமின் 294 [பவன் 871

இல்லந்தோழம் இளவேனில்மலர் விற்

இல்லாராய் இன்பமுவத்தல் பழி 292

இல்லாளைக் கோலாற் புடைத்தவின்
மடமை 292

இல்லையின் இனிமை 1405

இலக்கங்கொண்டு நாரையெறிதல் 349

இலக்கணக்கவிஞர் 366, 1251

இலக்கணக்கொத்து 1717—19

இலக்கணத்தைத்தொகைவகைவாரியற்
செய்தமுன்றோர் 1389

இலக்கணதீபம் பக். 543 [1718

இலக்கணவிளக்கம் 1711—12, 1716,

இலக்கமாறுதல்-அவதானவகை 1795

இலக்குமணன்-இலக்குவன் 346, 1528

இலக்குமணபிள்ளை 1790

இலங்காசோகம் 782

இலங்காபுரம் 1479

இலங்காபுரி 936 1281

இலங்காபுரித் தண்டநாயகன் பக். 613

இலங்கை 461, 784, 1220, 1676;—

அரண் 890;— இடித்தது 813;—

இராமன் கடந்தது 481;—காவலன்

897;—கோமான் 1254;—வேந்தன்

461, 1635. [277

இலங்கைத் தவலிகாவாசானம் பக்.

இலச்சைக்கேடன் 1609

இலந்தைப்பதி 2123

இலம்பூர் 1743

இலவம்பஞ்சாகப்பறத்தல் 1286

இலவுகாதத இளி பக். 540

இலவுவாய்ச்சியர் 1402

இலாடர் 801

இலாமுரிதேசம் 782

இலாயம் 1605

இலிங்கப்பமகிபாலன் 1763

இலிங்கபுரம் 1907

இலிம்பங்கம் 782

இலைக்கறி 1403

இலைச்சுமடன் 1037; பக் 595

இலைஞெல் 493

இவை பலர்பாலை உளப்படுத்தல் 1430

இழுமெனல்-விரைவுக்குறிப்பு 497

இழைகொண்டான் நடுதல் 349
 இனக்காரம் 1276
 இனங்கோ 673;—பருவம் 799
 இனங்கோவடிகள் 1432—3
 இளசையெட்டமன் 1363
 இளஞ்சாத்தன் வேட்டன் 768
 இளஞ்சூரியர் முதுசூரியர் 1570
 இளந்தலை 1745
 இளந்திருமாறன் 1384
 இளந்திரையன் 978
 இளநாகர் 1384
 இளம்பூரணம் 1719
 இளமைநிலையாமை 305
 இளமைவீணாகு மிடம் 243
 இளவாடை கூர்தல் 692
 இளவேனல், இளவேனில் 2206,
 2208—8—மலர் விற்பவன் 871
 இளை - இளைமை 2162
 இளையான் 1342
 இறச்செறித்தல் 604
 இறக்கப்படுதல் (ஊர்) 899
 இறக்குதல் (வரி) 889; பக். 587
 இறங்குதல் 1047
 இறந்த வீரன் கிடக்குநிலை 703
 இறவாது வாழ்கின்றார் (உலகில்) யார்
 இறவு-மீன் 2164 [2190
 இறவுணங்கலுக்கு வாடிய இருபைப்
 இறவரை 255 [பூ உவமை 1394
 இறைக்காசான்-முருகன் 102
 இறைக்குடிகள் 635
 இறைச்சிப்பொருள் 1552
 இறைநிலை 1844
 இறைப்புத்தொழில்புரிதல் (நீர்) 1047
 இறையிலிசெய்தல் 1111
 இறையிழிச்சுதல் 1086
 இறையோ இறைகொள் எனல் 556
 இன்பம்வளைப்பன் 2176—7
 இன்பமாவது 221
 இன்மை-வறுமை 232
 இன்றமிழ் 590
 இன்ன இன்ன அழகாமெனல் 403
 இன்னார்க்கிது துரும்பாமெனல் 405
 இன்னாரை இன்னவிடத்துப்புகழ்க
 இன்னிலைய காஞ்சி 2017 [எனல் 404
 இனம் ஆனிரை 11, 18
 ஈ-துணைவினை 383, 390

ஈ கருடன்சென்ற விசம்பிற் பறத்தல்
 ஈச்சங்கனி உவமை 282 [1465
 ஈச்சரன் கருமம் 1987
 ஈசன்மக்கள் எழுபதின்மர் (தேவரடி
 யார்) 1448
 ஈசனருளால் உய்த்துணர் வுடைமை
 ஈசானதேவன் 1719 [1543
 ஈஞ்சகுலம் 1701
 ஈடு-உரை 1897
 ஈண்டு-ஈழநாடு 86
 ஈயாத புல்லர் 1309;—லோபர் 1309
 ஈயாதார்க்கு உவமை 282
 ஈயாமை—பக். 10
 ஈயார் செல்வத்துக்கு உவமை 281
 ஈயேற மலைகுலங்கப் பாடியது 1604
 ஈர்க்கிடைபோகாத தனங்கள் 1324
 ஈரடி—குறள் 2000
 ஈரணி பக். 527
 ஈரம்—பத்தி 144
 ஈரம் 140
 ஈருருவத் தொருபெருஞ்சீர் 100
 ஈரைந்து தசபாரமிதை 188
 ஈரொன்பாணுரை 188 [யினன் 783
 ஈழத்தாசன் 1253;—நன்னான் வழி
 ஈழநாட்டுச் சிவதலம் 86 [782, 1047
 ஈழம் 511, 907, 2109;—மண்டலம்
 ஈழம் சிங்கள அரசர்கள் 783
 ஈற்றா உவமை 471
 ஈனபோதல் 491
 உக்கிரப்பெருவழுதி 909, 1384
 உக்கிரன் 909
 உச்சந்தமலை 179
 உச்சிமேற்புலவர்கொள்ளல் 179
 உச்சியார் - தேவர் 866
 உசிதவேள் 1317
 உசிதன் 881, 887
 உஞ்சை 511
 உட்கோள் 697
 உடல்-பொன் 1796
 உடன்கட்டையேறல் 1047
 உடன்வயிற்றிருவர் 761
 உடைபுறம் 617
 உடையவுழுவர் வருங்காலுழுவர்கள்
 உடையார் 782, 789, 879 [580
 உடையான் 1760 [1639
 உண்டவயிற்றில் உமிக்காந்தலித்தல்

உண்டாக்குதல் 1282
 உண்டாட்டு 449
 உண்டுபண்ணுதல் 1391 [298
 உண்டுமிக்கவை உலகமறிய வைம்மின்
 உண்ணமுலை—பெல்லன்—ப்பறயினர்
 1624-5
 உண்மை—உண்மைநெறிவிளக்கம் 2044
 உண்மைநெருப்பால் அவித்தவர் 1460
 உண்மைநெறிவிளக்கம் 2044
 உண்மைவிளக்கம் 1914
 உணர்த்தல் ஊடல் 684
 உத்தண்டம் 1713
 உத்தண்டன் 1337
 உத்தமக்காமிண்டன் 1337
 உத்தமசொழன் 784, 1221
 உத்தமநன்னெறி 310
 உத்தமமகன் 714
 உத்தரித்தல் 1836
 உத்தரம் 1622, 1834
 உத்திரலாடம் 782
 உதகை 786, 1047
 உதயகிரி 889
 உதயமார்த்தாண்டப்பிரமாராயன் 1122
 உதயவரை உவமை 973
 உதயன் 696
 உதயாதித்தன் 1050
 உதாவலி 2150
 உதவித்தொழில் 1471
 உதாரன் 405
 உதியர் 1168
 உதிசுதேவர் 1651
 உதுக்காண் 1027
 உந்தி—இருவுந்நியார் 2044
 உந்தித்தடமலர் சூரியனரு உவமை
 உப்புக்குப்பாடுதல் 1416 [122
 உப்புவிற்பாள் 1928-9
 உப்பூரிசூடிசூழர் 1384
 உபகாரம் 290
 உபதேசகாண்டம் 1697
 உபதேசம் 401
 உபதேசவெண்பா 2062
 உபமணியு 1571
 உபயகவிஞர் 1743
 உபயகவிராசராசன் 1713
 உபயசாமரை 1796
 உபரி 2150

உம்பர்குரு 1529
 உம்பர்நெறி நிலாமுற்றமாதல் 563
 உம்மீற்று முன்னிலைமுற்று 567
 உமாசகிதன் 1122
 உமாபதி 2063
 உமாபதிசிலாசாரியர் 1888-90
 உமை தவஞ்செய்த நகர் 2181
 உமைபேரில் அந்தாதிமாலை 2075
 உய்யவந்ததேவநாயனார் 1892
 உய்யவந்தான் 1562
 உய்யாதார்—செலுத்தாதார் 491
 உயர்ந்தோருருவன் இறந்துபட்ட
 உயிர்க்கச்சம் 313 [நிலை 714
 உயிர்த்தூய்மை வீடு 341
 உயிர்த்தோழன் 2201
 உயிர்நிலை 1844
 உயிர்ப்பாங்கி 1581
 உயிர்போகு சென்னெறி 536
 உயிருண்ணி 2040
 உரககுலம் 1252
 உரகாதிபர் 1176
 உரவிது 822
 உரிச்சொற்பணுவல் 1663
 உரிச்சொனிகண்டு பக். 22
 உருக்கனாடு (or கன்னாடு)—2106
 உருட்குறங்குசன்மனம் 1960
 உருத்திரசன்மர் 2014
 உருத்திரர் பதினொருவர் 1676
 உருத்திரன்—பிரகாபருத்திரன் 1203
 உருபபண்ணுதல் 1303
 உருவிவி 1278
 உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் 1543, 1549,
 உரைஞ்சுதல் 288 [1556—9
 உரைப்பாயிரம் 1539, 1551
 உரையிடைவிட்டகண்ணாடு 1552
 உலக்கைகொண்டு வாலையோச்சுதல்
 உலக்கைப்பாட்டு 671 [349
 உலகங்கிடந்தவியல் 615
 உலகத்துக்கு மந்தம் நடுநின்றல் 349
 உலகநூல்வழங்கு 1536
 உலகம் இரண்டுபட்டநிலை 1007
 உலகம்பிகை 1740
 உலகமாதா 1747
 உலகமுடையாள் 799
 உலகமுழுதுடையாள் 786, 819, 897,
 906, 907, 911, 938

உலகமூன்று 166
 உலகன் 2054
 உலகாசிரியன் 1848, 1860
 உலகியலறிதல் 1530
 உலகின்கீழ்து கீராதம் 292
 உலகு - காசியுமா தேவி 1659
 உலகுடையதாய் 2155
 உலகுடையநாயகி 1298
 உலகுநாற்பதுலக்கம் 1272
 உலகுபொதியுருவந் தன்னுருவமான
 உலப்பிலிமங்கலம் 892 [நண்காடு 713
 உலாப்போதல் 652
 உலுத்தன் 288
 உலும்பினிவனம் 194
 உலேக்குரியபண்டம் 1190
 உலேப்போன்ற பரல் 1581
 உலோபி ஒன்றுக்கும் உதவாமை 288
 உவகைக்கலுழ்ச்சி 100
 உவணக்கொடி 15
 உவணத்தான் 13
 உவத்தல் காய்தல் 330
 உவமானப்பண்பு 32
 உவர்க்கடலன்ன செல்வார் 273
 உவலைசெய்யுடவா 728
 உவாத்திகட்கு என்றந் தரித்திரம் 271
 உவாமதியம் 125, 1719
 உவாவில் ஓதல் 358
 உவானங்கட்டுதல் 934
 உழக்கோல் 1373
 உழவர்க்குப் பதினெண்கலமுமிகுதல்
 உழவாளர் 1501 [583
 உழவு 396
 உழினை 419, 460—90
 உழுத்தஞ்செய் ஊர்க்கன்றுமேயக்
 கழுதை செவ்வரிதல் உவமை 687
 உழுதைக்கொடியான் 634
 உழைக்குரற்குணர்ந்த அலைப்புவி உ
 வமை 443 [1855
 உள்ளத்தெழுதியது ஒலையிலித்தல்
 உள்ளப்புணாசசியின்நிலை 1008
 உள்ளீரல் 697
 உள்ளுக்கழைத்தல் 1622
 உள்ளுறையுவுமம் 1552
 உளர்தல் 61
 உளவன் 1184, 1335
 உளரியன் 1032

உளையோரி 708
 உற்கிருதிச்சந்தம் 205, 213
 உற்பத்தி குறைகொள்ளுதல் 1679
 உறந்தை 840, 906, 1007, 1085,
 1348, 1805, 2104, 2112
 உறந்தைக்கரும்பு 2104
 உறந்தையகம் 2113
 உறுவன் 167
 உறையூர்ச் செந்தியப்பன் 1772
 உன்னநிலை 725
 உன்னப்பதைவன் 726
 உன்னமரவியல்பு 726
 ஊங்கு 453
 ஊசி - எழுத்தாணி 518
 ஊசிமுறி 1422—4; பக். 327
 ஊசியறுகு 1399
 ஊம்பு-‘புண்ணைநீந்து கையூம்பு’ 1013
 ஊமன் 493
 ஊர்க்கன்று உழுத்தஞ்செய் மேயக்
 கழுதை செவ்வரிதல் உவமை 687
 ஊர்களுகொடிய தொளிவட்டம் 168
 ஊர்கொலை 439—40
 ஊர்கொள்ளுதல் 1430
 ஊர்ஜயந்தகிரி பக். 534
 ஊர்திரைநீர்வேலியுலகு 36
 ஊர்ப்பார்ப்பான் பக். 617
 ஊர்வசி 1817
 ஊரகம் (தலம்) 29
 ஊரிரே! 607
 ஊருடையான் 1921
 ஊருண்கேணிநீர் உவமை 1391
 ஊருருவத்தெயில் 100
 ஊழிகாலம் 1391
 ஊழித்துலுக்கு 1638 [குழத்தல் 480
 ஊழியிறுதியில் கடல்பாந்து மேருச்
 ஊற்றுமலை மருத்தப்பன் 1720—1
 ஊறல் - ஊற்று 993
 ஊன்றுறவா ஊன்றுதீமம் 413
 எஃஃகு 318
 எககர் 1341
 எக்கிவிழுதல் 215
 எங்கராயன் 799; பக். 581
 எங்கெழிலென் ஞாயிறெமககு 1981
 எச்சமிழுதல் 283, 373-4
 எசசில் - வெண்ணெய்க்குற்றம் 219
 எஞ்ஞான்றும் விலக்கற்குரியன 231

எட்டடி எதிர்வரச்சொல்லல் 1797
 எட்டம ராசேந்திரன் 1364
 எட்டமன் 1363
 எட்டயபுரவேந்து 1363
 எட்டன் 1291 [அவதானவகை 1795
 எட்டாணி எழுதும்படி கவிபகர்தல்—
 எட்டிமரம் 1308
 எட்டு - எட்டெழுத்து 1862
 எட்டுத்தொகை 2009
 எட்டெழுத்து 34, 1853
 எட்டையன் 1785
 எடுத்தல் - படையெடுத்தல் 1162
 எடுத்தவடிமடக்காமை 1325 [481
 எண்கிடைமிடைந்த பைங்கட்சேனை
 எண்சாண் ஏறும்புக்குந் தன்கையளவு
 எண்ணமிக்கவர் 242 [354
 எண்ணையிரஞ்சுழந்த எண்டிசை 1171
 எண்ணையிரப்படி 2089 [1560
 எண்ணையிரம் வெண்பா நாலடியார்
 எண்ணையிரமகளிர் கற்பைச் சிவன்கெ
 எண்ணையிரவர் 2092-1 [டுத்தது 1936
 எண்ணுன்கறம் 1118, 1230
 எண்ணெண்ணகலை 1636;
 எண்ணெண்ணகலமடந்தை 117
 எண்பத்தொன்பது சித்தி 187
 எண்பெருங்குன்றம் 183, 1560, 2020
 எண்வகைப்பொருள் 1536 [பக். 629
 எண்வகையுறுப்பு ஆசிரியர்க்கு 1530
 எதிர்நிரலிறை 2069; பக். 520
 எதிர்விழித்தல் 674
 எதிராசன் 1837-8
 எதிராமாண்டு 892
 எதிரேற்றல் 470, 784
 எந்திரப்பறவை 1429
 எந்துண்டிவஸ்தி 1615
 எந்தை குன்றம் 2168-9
 எம்பார் 1838
 எம்பாவை 177, 2039
 எம்பெருமானார் 1833-8;—பாசரம்
 1830;—ஸ்ரீபாஷ்யந்தலைக்கட்டின
 காலம் 1837
 எம்மண்டலமும் கொண்டவன் 898;
 எமகம் 1793 [பக். 588
 எயில்காத்தல் 470
 எயிற்பட்டினநாதன் 989
 எயிறுக்கொள்ளை 192

எயினர்கோன் கண்டன் 1039
 எரியவர்—அந்தணர் 973 [391
 எருக்கினிணரை மடலேறுவார்டுடல்
 எருத்துக்கொடி சிங்கையாரியர்க்கு
 எருடல்பெருந்தொழு 15 [1205
 எருமை குறுகத்தகாதது 414
 எருமைத்தலையின்மிசை தூர்க்கை
 எருமைமறம் 543 [மிதித்தல் 111
 எல்லப்பநயினர் 1625
 எல்லப்பன் 1729
 எல்லன் 1228, 1341, 1624
 எல்லாம்வல்லசித்தர் 924, 1741 [354
 எல்லா அமடப்பிடியே!—654
 எவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி
 எழினி 1401, 2187 [186
 எழீஇயது 46
 எழுகுற்றிருக்கை பக். 34
 எழுத்தறிதல் 351
 எழுத்தானந்தம் பக். 573
 எழுத்திடுதல் 807
 எழுத்துடைக்கல்—நடுகல் 739
 எழுத்துருவொக்கும் பகுதியின்வந்த
 பாடகர்பிழைப்பு 1549
 எழுதினர்பிழைப்பு 1549
 எழுதுசுவர்மாடம் 711
 எழுநயம் 140
 எழுநாவெச்சில் 1553
 எழுப்பற்றுதல் 700
 எழுமுவர் 1372
 எழுவகைப்பாடல் 906
 எழுவர்வள்ளல்கள் 1401
 எழுவுதல் 125
 எள்ளின்கோது 1499
 எற்று 282, 408
 ஏறும்புக்கு மாற்பதமின்மை 1153
 ஏறும்புகடையயன்முதலா 188
 ஏறும்புந் தன்கையா லெண்சாண் 354
 என்றும் நிலைப்பவை 1291
 ஏககறுதல் 61
 ஏகசிலாநகரி பக். 602
 ஏகபாதம் 1793
 ஏகம் உரைத்தல் 2199
 ஏகம்பவாணன் 963, 966, 1180—
 ஏகவிங்கம் 1576 [1190
 ஏகவடம் 646
 ஏகவிருத்தராமாயணம் 748

ஏகாதசுருத்திரர் 1676
 ஏகாதேசி 1690
 ஏகாம்பரசம்பன் 1200
 ஏகாம்பரநாதருலா பக். 661
 ஏகாம்பார் 1581
 ஏகாலிப்பாவலன் பக். 609
 ஏசுமத நிராகரணம் 1944
 ஏடர் 1142
 ஏடா 224
 ஏடுகோடாகவெழுதல் 656
 ஏணிமயக்கம் 484-5
 ஏதில்பெண்ணீக்குதல் 242
 ஏதுதிருட்டாந்தம் 2036
 ஏப்பமிடுதல் 1795
 ஏமார்தல் 567
 ஏயிராவோரி 1615
 ஏயென்னுமை 889
 ஏர்வாழ்நர் 397, 400
 ஏரகரம் 1702
 ஏரண்டபுரம் 1798
 ஏரணம் 2042
 ஏரிக்கலிங்கு 1983-4
 ஏரெழுபதுபாடிக் கம்பர் அரங்கேற்றி
 ஏரோர்கனவழி 2097 [யது 1596
 ஏரோர்பெருமை 397-9
 ஏலனவாருகர்த்தாக்கன் 1300
 ஏலா 2004
 ஏலாதி 2017
 ஏவமாதி விக்ரமங்கள் 890
 ஏழ்பொழில் 46
 ஏழகநிலை பக். 575
 ஏழகம்படுதல் 834
 ஏழகமேறிப் போர்புரிதல் 716
 ஏழகற்றிய மாதவம் 140
 ஏழடியழைத்தல் 1796
 ஏழடிவரச்சொல்லல் 1797
 ஏழிசைவல்லபி 799
 ஏழிலார்கோ 1400
 ஏழிற்குன்றம் பக். 618
 ஏழிற்கோ 1400
 ஏழுலகுமுடையான் 799
 ஏழாரர் பொய்யாமொழியுடன் தீப்புக்
 ஏழெழுபேர் 1599 [கது 1459
 ஏழெழுவர் 1372, 1449
 ஏழையாளன் 1463
 ஏழொன்பதின்மர் 1372

ஏற்றரிமுரசம் 865
 ஏற்றெதிர்தல் 889, 1092
 ஏற்றெருமை வீரற்குவமை 543
 ஏற்றெறிதல் 722
 ஏறடர்த்தற்சிற்ப்பு 700
 ஏறுடலாயர் 534
 ஏறு அருகன்பக்கத்துண்மை 170;—
 ஏறுகோள் 699-700 [இடியேறு 292
 ஏறுதொழுவிடுதல் 700
 ஏறுயர்கொடி பல்லவர்க்கு 181
 ஏனக்கொடி 46
 ஏனப்பொறி 899
 ஏனாதிப்பட்டம் 455
 ஏனையுவம் 1552
 ஐங்கணை 544
 ஐங்கதித்தலைவன் - அருகன் 140
 ஐங்குறுநூற்றுத்திணைகள் பாடியவர்
 2010
 ஐஞ்சீரான்வந்த வெண்பா 1806
 ஐந்ததிகாரம் 2082
 ஐந்தரு 1356
 ஐந்திணை 2017
 ஐந்திரம் 1989
 ஐந்துகுற்றம் 202
 ஐந்துதமிழ்நாடு 638
 ஐந்துவினைகள் 226
 ஐந்திறநறுமலர் 140
 ஐந்துநூல் 1533
 ஐம்படை 15
 ஐம்படைப்பருவம் 811
 ஐம்பதம் 140
 ஐம்புலன்களால் உயிரிழப்பன 386
 ஐம்பொருள் 1819
 ஐயந்தவிர்த்தபெருமாள் 1150
 ஐயநம்பி 1051
 ஐயம்பெருமாட் சிவந்தகவிராசன்
 ஐயன் புகழேந்தி 1150 [1630
 ஐயனார் 104
 ஐயனாரிதனார் 1563
 ஐயாறதன்மிசை யெட்டுத்தலையிட்ட
 ஐயாறு 1217 [கலை 1536
 ஐவகைக்குலம் 140
 ஐவகையாற் செல்வத்துக்கு வருங்
 ஐவகை விழவு 140 [கேடுகள் 311

ஐவகைவினை பக். 538
 ஐவகை வேள்வி 906
 ஐவர் 866
 ஐவர்க்கிடையோன் 760
 ஒக்கூர் பக். 628
 ஒக்கைகாவலன் 1547
 ஒட்டக்கூத்தர் பக். 20. 821,
 1471—84, 1641, 1643, 1682,
 ஒட்டர் 271 [1704, 1804
 ஒட்டல்மகிபாலன் 782
 ஒட்டப்பாடுதல் 813
 ஒட்டலிஷயம் 782
 ஒட்டியன் 1242
 ஒட்டியான் 1638
 ஒப்பத்தினோலை 1795
 ஒப்பமிட்டநிருபம் 1797
 ஒப்பனை - உமாதேவி 1659
 ஒப்பித்தல் 1416
 ஒப்பிலாதமழவன் 1258; பக். 607
 ஒப்பிலாதி 1257
 ஒப்பிலாமணித்தேசிகர் 1951
 ஒப்பு - ஏற்றசெயல் 255
 ஒப்புரவு 186, 188
 ஒய்யெனல் 1428
 ஒருகாம் பிருதலையும் பூ 1800
 ஒருகையாற் பரிசுவாங்கல் 1796
 ஒருங்கல் - ஓங்கல் பக். 602
 ஒருபதுமுகுந்தர் 1676
 ஒருபொருட் கிருதுணிபு 140
 ஒருமனம் 186
 ஒருமைமனம் 897
 ஒருவகம் (சைனர்க்குரிய மலை) 183
 ஒருவந்தவுள்ளம் 336
 ஒருவர்க்கோறுண்டார் செயல் 290
 ஒல்லன - பகைப்பன 2199
 ஒலித்தல் - தழைத்தல் 725
 ஒலிகற்றவர் 274
 ஒழுகு—குழுவொழுகு 157
 ஒளித்தபொருள் 1552
 ஒளிப்பிழம்பு 227
 ஒளிமண்டலம் அருகற்கு 140
 ஒளியோன்காஞ்சி 1390
 ஒளிவட்டம் 168

ஒற்கத்துதவல் 505
 ஒற்றிமாநகர் 1901
 ஒற்றியூர்க்காளி 1506
 ஒற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர் 1902
 ஒன்பதுநிலைக்கோபுரம் 941
 ஒன்பது வாயில் 307
 ஒன்பது வேலி 1047
 ஒங்கல் கடலாழமறிதல் 1800
 ஒட்டந்து 444
 ஒட்டாண்டி 1315
 ஒட்டைச்செவி 1400
 ஒடக்காரனைப் பாடிய கவி 527
 ஒடாப்படையாண்மை 533
 ஒடியமார்பன் 990
 ஒடுபுறங்காணல் 896
 ஒடைமழகளிறு 729
 ஒடைமுதலியன 2179
 ஒணன் விழுதல் - கேடு 1625
 ஒத்தினோலி 2096
 ஒத்தக்காத நாட்கள் 358
 ஒதலாந்தை 2010
 ஒதாதுணர்ந்த போதன் 1947
 ஒபளநாதன் 1124, 1574
 ஓங்கல்நாடு 1203
 ஓரடிமுக்கால் (குறள்வெண்பா)
 ஓரம்போகி 2010 [2000
 ஓரி 1401
 ஒருயிர்க்கே புத்தர் உடம்பளித்தது
 ஒலைப்பதிகம் 786 [188
 ஒலையில் எழுதல் 518, 1797
 ஒவத்தன்ன வினைபுனை நல்லில் 584
 ஒவியசாலை
 ஒளவையார் 221, 222, 226, 270,
 282 - 5, 340, 396, 402, 408,
 415, 416, 983, 991, 1400-21,
 1803; பக். 279, 333, 343, 424,
 502.
 ஒளவையாரும் பொய்யாமொழியா
 ரும் பாடியபாட்டு 1454
 ஒளவையுங் காரைக்காலம்மையும்
 பாடியபாட்டு பக். 620
 கஃகஃகெனல் 1424
 கங்கக்குருசில் 1537

கங்கணக்கை 159
 கங்கணகணகணவன் 1505
 கங்க பல்லவ சோழ காலிங்க மாக
 தாதிகள் 892
 கங்கபாடி 780, 786, 1047
 கங்கபூமி 890
 கங்கம் 2108
 கங்கமண்டலம் 799
 கங்கர் 811, 819
 கங்கராசன் 889, 899; பக். 603
 கங்கன் 786, 1143
 கங்காகுலதிலகன் 1754
 கங்காகேத்தன் 786
 கங்காதரன் 783
 கங்காநதி 1149
 கங்காபுரமானிகை 2118
 கங்காபுரி 786
 கங்காளன் 1407
 கங்கை 571, 1237, 2155
 கங்கை அருகணிநுப்பிடத்துக்கு அய
 லில் உள்ளமை 170 [1594]
 கங்கை குடத்திலடங்கப் பாடியது
 கங்கைகொண்டசோழபுரம் 2118
 கங்கைகொண்டசோழன் 784
 கங்கைசிறுவன் 754
 கங்கைநதிகுலம் 1743
 கங்கைநாடன் 1676
 கங்கைநீர் மண் கொணர்ந்து திருக்
 குளம் எடுத்தல் 1122
 கங்கைப்பதி 1134
 கங்கை பரந்ததுபோல வீரப்பரவுதல்
 கங்கைமனோன் 883 [446]
 கங்கைமாதகர் 786
 கங்கையாள் 862
 கங்கையின் கொழுநன் 969
 கங்கையைத் தலைத்துகிலாக உவமை
 கச்சபேச்சரம் பக். 524 [39]
 கச்சாலை 75
 கச்சி 511, 1671, 1677-8, 1805,
 1843, 2104, 2127-32
 கச்சிக்கச்சாலைக்கனி 76
 கச்சிக் காமக்கோட்டம் 777 [2089]
 கச்சிக் கிடாம்பி வேதாந்த தேசிகள்

கச்சி கலிகெழுகடலொலியுடைமை46
 கச்சிச் சபாநாயகர்கோயிற் சாஸனம்
 கச்சிச்செல்வன் 1596 [பக். 273]
 கச்சித்திருமால் 29
 கச்சித் திருவேகம்பம் 72
 கச்சிநகர், கச்சி பார்க்க
 கச்சி மாவின்கீழ்ச் சிவபிரான் 73
 கச்சியப்பதேசிகள் 1977
 கச்சியப்பமுனிவர் - சிவகதியடைந்த
 தினம் 1977-8;—விராயகபுரா
 ணம் பாடிய காலம் 1976.
 கச்சியப்பர் பக். 632
 கச்சியப்பன் (வல்லு) 1156, 1383
 கச்சியப்பனை உதைத்த புலவன்பாட்டு
 கச்சியார்கோ சிங்கன் 971 [1647]
 கச்சியின் ஆறுவிசேடங்கள் 2133
 கச்சியும் கடலும் உவமை 2128
 கச்சி யேகாம்பரன் சம்பன் 1200
 கச்சியை மயிலுருவமாகக்கூறல்2129
 கச்சிவளநாடன் 982
 கச்சிவீரப்பன் 1266 [112]
 கச்சினால்விசித்த மருங்குல் காளிகு
 கச்சென்னக் கனல்கின்ற கவின்முலை
 கசடர் 288, 1337 [111]
 கசபதி 1047, 1284; பக். 606
 கசவையம்மன்கோயில் பக். 613
 கஞ்சத்தார் 1701
 கஞ்சிகண்டது 779
 கஞ்சி புற்கைகள் 1420
 கஞலுதல் 112
 கட்செவி 1133
 கட்டக்குரைகடல் 1785
 கட்டம் - மலம் 288
 கட்டறுத்து வீடுபெறல் 351
 கட்டி 1352, 1401
 கட்டிடவேலைமுறை 1271
 கட்டிமாணிக்கம் 1797 [- பாசம் 168]
 கட்டு - 'பதமெலாங் கட்டு'—1893;
 கட்டுரையாம் பா 1478
 கட்டுரன்கிளை 1298
 கட்டையிலே 1922
 கடகம் - (ஊர்) 1242
 கடகம் யானை 1206

கடத்தல்-வெல்லுதல் 892
 கடந்தை 1235
 கடம்பவனபுராணம் 1743
 கடம்பைப் பரமானந்தபாரதி 1774
 கடம்பைமாமன் 1145
 கடல்கடைந்தமிர்தங்கொண்ட பாண்
 டியன் 892
 கடல்கிழியவோடும் கலம் உவமை 758
 கடல்பரந்து மேருச்சூழ்காலம் 480
 கடலன்ன காமத்தர் 693
 கடலையெறிந்த பாண்டியன் 895
 கடவ திறை 906 [தது 597, 997
 கடவுண் மானிடப்பெண்டிரை நயந்
 கடவுளர்த முறங்காத கண்மலர்
 கடலூர் உய்யவந்தான் 1892 [125
 கடலூர் யமனை உதைத்த தலம் 88
 கடற்கச்சி பக். 522
 கடற்கரைச் சீனி 1783
 கடற்கோடி 877
 கடற்பட்டினம் 2167
 கடற்பிறந்த தீயின் முருகன் மயிலிற்
 ரோன்றல் 100 [மை 124
 கடற்பூத்த தாமரை சூரியனுக்கு உவ
 கடற்றிரைவரவு தவறாது வருதல் -
 கடன்மல்லைப் பூத்தார் 1840 [296
 கடன்மலைநாடு 799
 கடனடுவிற செந்துளெழுப்பாடிபது-
 கடனடுவிற போர் 382 [1601
 கடனறிவாளர் 280
 கடனாடு 151
 கடாம் - மலைபடுகடாம் 2008
 கடாரங்கொண்டசோழன் 784
 கடாரத்தரசன் 782
 கடாரம் 782, 907, 2108
 கடாரர் 819
 கடாவிடையறிதல் 370
 கடிகை 854
 கடிகைமுத்துப்புலவர் 1363
 கடிகையார் 1621
 கடமினைக் குண்டுகிடங்கு 478
 கடுக்கக்குண்டலம் 1472
 கடுக்கன் 1275
 கடுகு பொடியாதல் 1339

கடுங்காற்று மழைகாட்டல் 1603
 கடுங்கோ 615
 கடுங்கோன் 604, 889, 1384
 கடுஞ்சரையான் 444
 கடுஞ்சொல்லாகிய காரரவு 248
 கடுநட்புப் பகைகாட்டல் 1603
 கடும்பனியிற்கைபோர்வையாதல் 611
 கடும்பு 585
 கடுமுள்ளி பம்புதல் 495
 கடுவிசையவுணர் 220
 கடுவின் குணம் 2067
 கடைச்சங்கத்தார் 1386
 கடைச்சங்கம்—இரிஇயினோர் 1384;-
 இருந்தோர் 449;-இலக்கணம் 1384
 —காலம் 1850;-வரலாறு 1384
 கடைத்தலை 1745
 கடைமணி 1474
 கடையரான நாயனார் 1872
 கடையற் போர் 874 [169
 கடையிலா-அறிவு—காட்சி—நூனம்
 கண்கள் இடனாடல் - தீக்குறி 1097
 கண் குடங்கையளவாதல் 602
 கண்சிவத்தல் 892
 கண்சம்புளித்தல் 475
 கண்ணீடுதல் 995
 கண்டக சோதனை 890
 கண்டக நிஷ்டிரன் 889
 கண்டகம் 1431
 கண்டகோபாலன் 905
 கண்டப்பய்யன் 783
 கண்டமால் 2150
 கண்டர கண்டன் 1026
 கண்டராலல்லவன் 1123
 கண்டரன் 783
 கண்டர் 575, 822, 823, 1039,
 1136, 1479, 1488,
 கண்டன் மாதவன் 1218—9
 கண்டி 1459
 கண்டிபதேவன் 1225
 கண்டியூர் 1457;-வண்ணாந்தி 1453
 கண்டி யொன்பது 1205
 கண்ணகி பாட்டு. பக். 620
 கண்ணஞ்சாமை 1427

கண்ணபிரான் திருக்கோலம் 1278
 கண்ணபுரத்தீத்தார் 1613
 கண்ணமங்கைத் தானத்தார் 1610
 கண்ணன் - திருமால் 1; பக். 517;
 —பாரிசா தங்கொணர்ந்தது 933
 கண்ணனார் 1018
 கண்ணனார்க் கொப்பம் 897
 கண்ணாடி காட்டும் களிற்று கனங்குறை
 தல் உவமை 285
 கண்ணாடியிற் குன்றந்தோன்றல் உவ
 கண்ணாணை 1335 [மை 1432
 கண்ணத்தார் - பக். 520
 கண்ணர்கோயிற் புராணம் 1962
 கண்ணலவோலை 1407
 கண்ணிலான் காட்சி 1672
 கண்ணிலான் வீட்டுக்கெரித்தவிளக்கு
 கண்ணீர்மைசோர்வன 562 [1642
 கண்ணுடையம்மை 114; பக். 503
 கண்ணுடையார் 2149
 கண்பஞ்சாதல் - மரணக்குறி 1739
 கண்படை 632
 கண்படைநிலை 565
 கண்பலி 598
 கண்பார்க்கக் கையாலெழுதல் 408
 கண்மூன்று - அருகற்கு 140
 கண்வாழ்தல் 188
 கலகக்கர்சிரோமணி காரி பக். 365
 கணக்காயர் 1384
 கணங்கொண்டென்தல் 220
 கணபதி (அரசன்) 921
 கணபதிமால் செமம் 1775
 கணபுரத்தேவன் 1529
 கணவதி 783
 கணவதியார் 1122
 கணவாளகுலம் 1349
 கணவாளத்தொழில் பக். 613
 கணவாளன் பக். 613
 கணிகண்ணர்—பக். 9, 1815
 கணிகற்றவர் 271
 கணிதநூல் 2088
 கணியார் 691
 கணிவிளக்குதல் 1957
 கந்திரியரைவர் 2141

கத்தூரி 1317, 1727—8
 கத்தூரிமகன் கறுப்பன் 1729—30
 கதக்கண்ணன் 1023—4
 கதலித்தண்டுக்குக் கோடாலி நானு
 தல் 1503.
 கதலித்தோட்டத்துப் பித்தசாந்திக்
 காகப் புகுதல் 1490
 கதவங்கொண்டு தொழுதல் 655
 கதவுபடத்தெற்றுதல் 1649
 கதழ்தல் 173, 441
 கதித்தல் - ஒலித்தல் 512
 கதி நான்கு 323
 கதிர்காமப்பெருமாள் 103
 கதிர்காமம் 102
 கதிர்ப்பு 170
 கதிரெதிர்வழங்கா துயர்வரை 1719
 கதிரொளிமண்டலம் 140
 கதுப்பு 112, 113
 கந்தகோன் 1042
 கந்தசாமிப்புலவர் 1741
 கந்தப்பன் 1976
 கந்தப்பிரான்கதை 1734
 கந்தப்புராணம் கச்சியப்பர் 1677
 கந்தர்விழாவிற்கு கனமழை பெய்யப்
 கந்தழி 2 [பாடிய கலி 1699
 கந்தன்சொல்வார்த்தை 1847
 கந்தாரம்பாடுதல் 820
 கந்தி 1549
 கந்தியார் பக். 628
 கந்தியார்சுற்று 2024
 கந்தியார்வாக்கு பக். 473
 கந்திருவம் 1247
 கனகாரி - திருமால் 104
 கப்பிஞ்சிநாடு 1657, பக். 636,
 கப்புதல் 1639
 கபாடந்திறத்தல் 1479
 கபாடபுரம் 1384, 1479
 கபாடவகாஷ் பக். 624
 கபாலம் 38
 கபாலி 598
 கபித்தாசுரன் பக். 518
 கபிலக்கல் 1047
 கபிலதேவநாயனார் பக். 526

கபிலர் 1047, 1384, 1395 2010,
 2012—அடைக்கலப் பெண்ணை
 மலையற்கு உதவியது 1047;—பிறந்
 தபோதுபாடியது 1394 பக். 620
 கபிலர் பரணர் கல்லாடர் மாமூலர் பக்
 கம்பஞ்சோறு 1510 [620;
 கம்பணவுடையார் 1237
 கம்பணன் 1237
 கம்பத்தடிகள் 1047
 கம்பத்தடியிற் றவம் 2133
 கம்பத்தான் 1574
 கம்பநாடன் 1132, 1348, 2142
 கம்பநாடாள்வான் 1516
 கம்பர் 1048, 1049, 1134, 1140
 —2, 1241, 1495—1522, 1704,
 2126;—இறந்தநாள் 1522;—காசுக்
 குப்பாடுதல் 1803;—காலம் பக்.
 626;—காவிரி பெருக்கடங்கப்பாடி
 யது 2155;—சாஸனப் பாட்டு
 1142;—சிலிகை பாண்டியன் தாங்
 கியது 1383, 1504;—சோழனு
 டன் கோபித்துச் சொன்னது
 1509;—தெய்வவரத்தாற் பாடிய
 முதற்பாட்டு 1495;—பாண்டியனை
 நோக்கிப் பாடியது 1136, —மகன்
 1507—8;—மரணகாலத்துப் பாடிய
 கவி 1513;—வாக்கு 20, 333, 1130
 —1; 1140, 1203, 1632, பக் 91,
 261, 491, 493, 519;—விடந்திரப்
 பாடியவை 1496—3;—விருத்தக்
 கவித்திறம் 1804, 1981, 2013, —
 வெள்ளாட்டிபாட்டு பக். 625.
 கம்பர்மேல்—சோழன் புவியை ஏவி
 யது 1511;—வாணியன் தாநன்
 பாடிய வசை 1521.
 கம்பர் வந்து துதிக்கின்ற நாடு 2149
 கம்பராமாயணப் பாயிரச் செய்யுட்
 கள் 1514.
 கம்பரைக் கொன்ற பழி சோழற்கு
 உண்டானது 1525.
 கம்பரைச் சோழன் எய்தது 1512
 கம்பன் - கம்பர் பார்க்க;—கருப்பூர்
 மன் 1053;—விதி விடங்கள் 1047

கம்பலம் 100
 கம்பளம் 1472
 கம்பிலிநகர் 783
 கம்பைநகர் 1761
 கம்பையன் 1279, 1383
 கம்மாள் 271
 கமகன் 362
 கமலவூர்தி 2080
 கமலை 1601, 1713, 1715, 1948
 கமலை ஞானப்பிரகாசர் 1910—12
 கமலையுலா 1630 [1948
 கமுகின்பாளை முத்துச்சிந்துதல் 2100
 கயத்தாற்றுராசர் 1686
 கயல் சிலை புலிக்கொடி 15
 கயல்பொறித்த வார்த்தை 1179
 கயவர் 256, 286
 கயற்கண்ணி 1659
 கயாகார் 1663
 கயிரவத்துவர்வாய் 1824
 கயிலாயமாலை 1772
 கயிற்றுப்பாவை 721
 கயிறியல்பாவை 443
 கயிறு பல போரில் வீசுதல் 532
 கயிறுபோட்டுப்பார்த்தல் 1566
 கர்த்தாக்கள் 1300
 கர்ப்பூரவிளக்கு 1067
 கரகிரி 892 [977
 கரங்கள் கற்பகமடைந்தன வெனல்
 கரங் கால் குளிர்தல் (மரணக்
 குறி)—1739
 கரசரண 1608
 கரடம் 805
 கரடிகைத் தொகுதி 1047
 கரந்தை 437—49
 கரந்தைகள் 1606
 கரந்தைமறவர் 442
 கரந்தை மீட்டல் 419
 கரந்தையங்கண்ணியாள் 443
 கரபத்திரன் 782
 கரவந்தபுரம் 890
 கரவந்தவர்குலம் 899
 கரன் 1515
 கரிகால் 64

கரிகாலன் 775-9, 784, 2095;-கால்
நெருப்புற்றது 775;-காவிரிக்கரை
கட்டியது 779, 2154;-முடிக்கலித்
தது 779
கரிகாம்பெருவளத்தான் 777
கரி துரக பதாதி சங்கம் 892
கரிபோதல் 14, 125
கரு 1083
கருங்கண்டவர் 1430
கருங்கலி 811, 906
கருங்கலிக்கனல் கெடுதல் 907
கருங்கனிற்றுழவன் 1047
கருங்கற்படை 1985
கருங்காலிக்கட்டை 1503
கருங்குளலி 281-2
கருங்கோழி மோசியார் 1384
கருங்கோன் 1031
கருடனை 939
கருடதூல் 2069
கருடன் 1817 [பறத்தல் 1465
கருடன் சென்ற விசும்பில் ஈயும்
கருடனை இடங்காணல் 1357
கருணமூலம் 2207
கருணன் 1435
கருணாகரத்தொண்டைமான் 1057
கருணாகரப்பெருமாள் பக். 520
கருணாகரமூர்த்தி 20
கருணாகரன் 1381, பக். 521
கருணீகர் நால்வர்க்கு நாற்கவிதை
சொல்லல் (அவதானவகை) 1790
கருணைக்காகரம் 1712
கருணைப்பிரகாசர் 1933, 1944
கருணைமாமுகில் 1135
கருணைமேரு 1974
கருணையங்கடல் பக். 520
கருணைவேலி 1321
கருத்தமைதி 1544
கருந்தலை 1606
கருந்தலை பருந்தலைத்தல் 799
கருநதூல் தமிழாக்கியது 1950
கருநடப்படை 1267
கருநடப்பேர்வெள்ளம் 1583
கருநடப்போர் 808-9

கருநடராசன் 897
கருநாடகன் 889
கருநாடர் 414
கருப்பாலை 1047
கருப்புக்கட்டி நீரோலை 1263
கருப்பூர்மன் 1059
கருப்பொருள் 1765
கரும்பிற் கணு நிகர்த்தல் 1941
கரும்பிறை 648
கரும்பின்வட்டு 1712
கரும்புறம் 1608
கரும்பைநகர் 1701
கரும மாராயன் 468
கருமலங்கு 2097
கருமாமணிவண்ணன் 1244
கருமாறிப் பாய்ச்சல் 2133
கருமுகில் நிகளம் பாண்டியனிடத்தது
கருஜர் 566 [897
கருஜர்ச்சித்தர் பக். 427
கருஜாரர் 602
கருவை 1659
கருவைத்தல் 1055
கரைக்குதிரை 1588
கரையேறவிட்டமுதல்வன் 1967
கல்சாத்துவித்தல் 1075
கல்நாட்டுதல் 736
கல்போதுத் தலைவர் 1785
கல்யாணபுரம் 1479
கல்யாணவரி பக். 598
கல்யாணி 1238
கல்லணிவகுத்தல் (அவதானவகை)
கல்லாக்காளை 705 [1795
கல்லாடம் 1441-2
கல்லாடர் 1441-2;-தொல்காப்பி
யத்துக் குரையிட்டவர் 1384
கல்லாதவறிவு 170
கல்லாய்தல் 730
கல்லார் 357 [மை 264
கல்லார்க கினியவுரைத்தல் அறியா
கல்லாலந் தண்ணிழற்சீழ்க் கல்வித்
கல்லாலம் 288 [துறைபயத்தல் 49
கல்லாளை 924 [1932
கல்லிடபங் கடலைதின்னப் பாடியது

கல்லின்மேல் தோன்றும் பவளக்
 கொடி உவமை 112
 கல்லுங் கவணும் 1429
 கல்லுங் கவிசொல்லல் 120
 கல்லுருகங்காலங் கழுகறிதல் 1800
 கல்லூர் 1282;—திருவிருந்தான் 1705
 கல்லைப் பெண்ணுக்கியது 1291
 கல்லையிலை 1758
 கல்வி 351-6;—மனப்பழக்கத்தால்
 கல்விக்கடல் 1715 [ஆதல் 275
 கல்விக்குத் திங்கள் உவமை 1530
 கல்விக்கெல்லை 1712
 கல்விகேள்வி 224
 கல்விநலமிலாப்புலமை வீணாதல் 243
 கல்விப்பிரவாகம் 1794
 கல்வியானல்லன் காமாதிபாற்றியன்
 கல்வெட்டுதல் 1123 [301
 கலகலெனல் 1879
 கலமறுத்தல் 895
 கலாகரன் 1247
 கலாமுண்டாதல் 612
 கலி-அப்தம்,—(16)—910; (3090)—
 778; (4558)—940; (4689)—958;
 (4820)—1949; (4911)—1799
 (4647)—1954; (4869)—1957
 கலி-கலித்தொகை 2009, 2012, 2013
 கலிக்கச்சி 29
 கலிகன்றி 1830
 கலிகெழுகடற்கச்சி 46
 கலிகெழுகடல் 995
 கலிங்கத்துப்பராணி 1799
 கலிங்கத்துப்போர் 803-7, 1057
 கலிங்கபூமி 811
 கலிங்கம் 907, 911, 1168, 1242,
 2108-9;—எழு 799,—ஒட்டியன்
 இழந்தது 1242
 கலிங்கர் 801, 819, 906
 கலிங்கவேந்தர் 1484
 கலிங்கன் 1047
 கலிங்கு 1979, 1983-4
 கலித்தொகை 1552,—திணை பாடிய
 வர் 2012;—சிறப்பு-2013
 கலிப்பகை 889

கலிப்பெருமாள் பக். 352
 கலி பிலத்தொதுங்கல் 286
 கலிமதனன் 883
 கலிமல்லன் 1025
 கலிமன்னன் பக். 240
 கலியரைசன் 889, பக். 587
 கலியன் 1863
 கலியனாணை 1864
 கலியாணசோமன் 1300
 கலியாணத்தில் திண்ணை கெண்டை
 புரட்டியது 1620
 கலியாறு வறத்தல் 799
 கலியுகத்தில் வரு சுகாதத்தம் 1662
 கலியுகம்-கலி பார்க்க
 கலிவரலாழி 755
 கலிவாயிலிற்கிடத்தல் 1310
 கலுபா 1304
 கலுழ்தல் 1429
 கலைக்கடல் 1691
 கலைக்குமரி 109 [நான்கு 1813
 கலைகள்-அறுபத்துநாலு 117, 119;—
 கலைசை 1974;—செங்கழுநீர்விநாய
 கர்பிள்ளைத்தமிழ் 1968
 கலைமடந்தை 354
 கலைமானேற்றாந்தி தூர்க்கைக்கு 112
 கலைமாமடவாள் கனவன் 155
 கலை முப்பத்தெட்டு 1536
 கலையெனப்பாய்ந்த மா 1430
 கலைவஞ்சி 897
 கலைவாணி 1441
 கவசைநகர் 1348
 கவட்டுமரத்திடுக்கிற் காலுழைத்தல்
 கொண்ட குரங்கு 1879
 கவடி - கபடி 1642
 கவடிவித்துதல் 906
 கவண் 1429
 கவந்தமாடல் 892
 கவந்தன் 1515
 கவருடைககழி 12
 கவலைமறுகு 728
 கலிக்களஞ்சிரமம் 1786
 கலிக்களிறுகைத்தல் 1471
 கலிகண்ணனார் 1037

கவிசுனைக் கூத்தர் அறுத்தபோது புல
வர்கள் வெகுண்டது 1475 [270
கவிசுற்றவர்க்குத் தரித்திரமுண்மை
கவிச்சக்கரவர்த்தி 1478 பக். 794
கவிஞரை வெட்டவேண்டா என்று
கூத்தர்க்கு நெற்குன்றவாணர் கூறி
கவித்துவசநாட்டுதல் 1796 [யது 1478
கவிதாப்பிரசங்கம் 1794
கவிதையுண்டாதல் 813
கவிப்பாகம் 1714
கவிப்பிரான் 1788
கவிப்பெருமான் பக். 357
கவிப்பெருமான் 1474
கவியரங்கமேறறுதல் 1662
கவியரசர் 1526
கவிராசசிங்கம் 1623, 1794
கவிராசபண்டிதர் 1652, 1658;— மக
கவிராசர் 1307 [ஞர் 1659-60
கவிராசர் மருடம் 1772
கவிராசராசவரோதயன் 1658
கவிராசராசன் 1624, 1692
கவிராட்சதன் 1471
கவிவாணர்க்கு வணக்கம் 361
கவிவீரராகவமுதலியார் 1247—60,
1682, 1686-8; பக். 393
கவிழ்தல்—அழிதல் 284
கவிச்சுரன் 1789, 1796
கவுடக் கெடிமண்டலீகா 1331
கவுடப்புலவன் 1471
கவுடம் 907, 2108
கவுண்டினியகோத்திரம் 1123
கவுணியர்கோன 1656
கவுத்துவம் 1258
கவுத்துவம்போல் சூரியன் உலகளந்த
திருமாலுக்காதல் 122
கவுரிவல்லபதேவர் 1758
கவுரிவல்லபராசன் 1796
கவுலவமான கரணம் 1954
கவுளியமாதகம் 1911
கழஞ்சு 1049, 1142
கழறநீங்காய் வீரனுக்கு உவமை 702
கழனிசைக்கூத்து 727
கழாய்க்கூத்து 1147
கழிப்பாலமான 1897
கழு 262
கழுக்குன்றன் 1252

கழுதைக்குரல் குயிற்குரல்கள் 250
கழுதைகொண்டுமுது கவடிவீத்தல் 906
கழுதைச்செவியை உளர்க்கன்று மேய்ந்
ததற்கு அரிதல் உவமை 687
கழுநீர்மாலையழகர் 1598
கழுமலம் 1056, 1893
கழுவேற்றுதல் 1272
கழைக்கூத்திபாட்டு 1147, 1800
கழைமுத்தன் 1660
கன்விலையாட்டி 449
கன்னர் கைகால் குறைக்கப்படுதல் 327
கன்னாமை 327
கள்ளி ஆளி 994
கன்னியம்பெரும்பதி 994
களக்குடிநாடு 587
களங்கம் 252
களத்தில் களிற்றையாக வீரர் கண்ப
களத்தூர்ப்போர் 879 [இத்தல் 552
களந்தை 1038, 1538, 1678, 2090
களந்தை அழகப்பெருமான் 1261
களந்தைக் குடிதாங்கி 1154
களந்தைக் குளம் 899
களந்தைக் கோப்பணன் 1351
களந்தை ஞானப்பிரகாசன் 1894
களந்தைப் படிக்காசன் 1732
களந்தைப்பிரான் 1531
களந்தைமன் வச்சுணந்தி 1532-3
களந்தையெம்பெருமான் 1534
களப்பாளன் 1002—6, 1239
களப்பாளன் நெற்குன்றவாணன் 2066
களப்பாளன் யானை 522, 1006
களப்பிரர் பக். 587; 889
களரியாவினை 1384
களவழிசெய்த பொய்கை 570
களவழி நாடு 967
களவழியினை 100
களவேன்வி 546-50
களனிழைத்தல் - வெறியயர்தல் 614
களிக்கு மாதத்தந்தது 1189
களிற்றியானைநிறை 1535
களிற்றுப்படி 1892
களிற்றுப்படியார் 2044
களிறு அருகன் அருகுண்மை 170
களிறுகவர் முயற்சியிற் பெரிது வருந்
தல் 565 [நல் 1430
களிறுதைத்த தலை மூக்கறுதுங்குபோ

களிற்று பிடிக்கு நடுணல் 513, 519
 களிற்று பிளிற்றும்கழிப்பெற்றும் பிளிற்
 களிற்றெறிந்தெதிர்ந்தோர் 535 [தல் 349
 களிற்றெறிந்தோன் பெருமை 759
 கலோக்கொட்டு பக். 323; 1404
 கற்கவி 1681
 கற்கா 2107
 கற்கோட்டை 1364
 கற்கோயில் பணித்தல் 1273
 கற்சிறை 1043
 கற்பகத்தைக் கரிக்காக வெட்டல் உல
 கற்பகம் 589, 811 [மை 1262
 கற்பகவிழி 1838
 கற்பகாலம் 834
 கற்படை 1985
 கற்பதித்தல் 1568
 கற்பந்தல் 1567
 கற்பு - கற்பனை 187
 கற்புடைமகளிர் 235-6
 கற்றநாயினன் கேட்டசெவியினன் 20
 கற்றளி 1123, 1218, 1982
 கற்றறிந்தமாநதர் கடன் 2214
 கற்றூ 1332
 கற்றூன்பின்சென்ற மால் 1240
 கற்றூன் பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்
 பினதாக அந்தணர்க்குக்கொடுத்தல்
 கற்றுச்சொலி 1796 [577
 கற்றுத்திறைபோதல் 339
 கற்றோட்டிதல் 1983 [1439
 கற்றோய்த்துடுத்த படிப்பார்ப்பான்
 கறுப்பன் 1317, 1727-9, 1731,
 கறையான் 355 [1786
 கன்மாப்பலகை 1384
 கன்றப்பூர்ச சிங்கப்பெருமான் 1264
 கன்றப்பூர் நடுதறி பக். 604
 கன்னஞ்சுசியர்-காவலன் 783;-ராசன்
 கன்னடச்சொல் பக். 558 [784
 கன்னடம் 2108-9
 கன்னடர் 801, 811, 819
 கன்னாள்வழிவந்த நழுவாசன் 783
 கன்னலெலுஞ்சிறுகுருவி 1196
 கன்னன் 754, 756, 763, 1226;-
 அரைநாட்கொடுப்பவன் 1241 (பா
 தம் ஒன்பதாம் போ. 2);-கவச
 குண்டலம் அளித்தது 753
 கன்னன் கவிவீரராகவன் 1678, 1687

கன்னாட்டுதல் 895
 கன்னாடர் 788
 கன்னாவதாரன் 1687
 கன்னி 1237, 2098, 2155
 கன்னிக்கோன் 1202
 கன்னிகாமாடம் 1249
 கன்னிகாரம் 1651
 கன்னித்துறை 861
 கன்னிதன்னாயசம் 969
 கன்னிப்போர் 395, பக். 588
 கன்னியாகுமாரி 1302
 கன்னியாய் மூவரைப்பெற்றவன் 763
 கனயார்த்தம் 899
 கனகத்துலை முத்தத்துலைகள் 899
 கனகதண்டிகை 1796
 கனகம் மணந்தரிற் பூமணத்துக்குமதிப்
 கனகமுடிப்பு 1280 [பி.ம. 968
 கனகவாசல் 1370
 கனகாபிஷேகம் 1765
 கனநூல் 1529
 கனவட்டம் 656
 கனவுநூல் 1529
 கனவுமிழந்தவாறு 676
 கனிற்றூ 992
 காக்கைகுளம் 1760
 காக்கைகபாடினியார் 1389
 காக்கையையப்பேசுவர்த்தல் முடியாமை
 காக்கையவாசர் பக். 590, 626 [259
 காக்கிதம் - கடிதம் 1793, 1797
 காஞ்சிதன் 19;-கதை 1519;-மெய்ச்
 காங்கெயர்கோன் 1558 [சரிதை 1506
 காங்கெயன் நாலாயிரக்கோவை 1471
 காங்கெயநாடு 2106
 காங்கை 1330
 காடு-1737;-தென் காசி 953, 959, 962
 காசிக்கலியன் கவிராயன், 962
 காசிகர - தென்காசி 1630
 காசினாடு 1627
 காசிபன் பாசாராமரை வேட்டித்த
 காசி விசுவநாதர் 1273 [பாட்டு 749
 காசைமலர் 941
 காஞ்சனம் 1581
 காஞ்சி 701, 1166, 2127, 2131-2;-
 முதுமொழிக்காஞ்சி 2017;-எதி
 ருன்றல் 419
 காஞ்சிகடிகாயில் 2106

ஶ்ஞ்சிதூல் 1389
 ஶ்ஞ்சிப்பதி 2127
 ஶ்ஞ்சிப்புராணக் கவித்துவற்ற பக். 364
 ஶ்ஞ்சியில் கச்சியப்பமுனிவர் பூரண
 மானது 1977 [மால் 1240
 ஶ்ஞ்சியிற் கற்றான்பின்சென்ற திரு
 ஶ்ஞ்சியுமை இருநாழி நெற்றி'காண்டு
 அறஞ்செய்தது 107
 ஶ்ஞ்சிவகுத்தல் 1047
 ஶ்ஞ்சிவாய்ப்பேரூர் 890
 ஶ்ஞ்சொறி 262
 ஶட்சியாற் கடையின்மை 170
 ஶட்டுக்கெறித்த நிலவு 1642, 1679
 ஶட்டுத்தீ உவமை 427
 ஶடவர்கோன் 786, 902; -சத்தி 1983
 ஶடவன் 889
 ஶடகோள் 2011
 ஶடுகிழவோன் 1438, 1811 [றல் 1725
 ஶடுஞ் செடியும் தமிழ்க்காரிகை கற்
 ஶடு மீனம்படங்குண்ட கண்டங் 1492
 ஶடுவாழ்த்து 713
 ஶடுவாழ்வோர்க்கு அரசுநிலைகூறல் 724
 ஶண்டகொடுத்தல் 623, 668
 ஶண்டிகை 1552
 ஶாணக்கால் ஆயிரமுஞ் சொல்லல் 681
 ஶாணிக்குவருதல் 1598
 ஶாணிக்கைச் சாதனம் 1338
 ஶாணிக்கைப்பாட்டம் 957
 ஶாணியாட்டி 2075
 ஶத்தான் சத்திரம் 1618
 ஶதற் பிரபந்தம் 1795
 ஶதனோபிற் நிலை 1008
 ஶதி 149, 152, 161
 ஶதிவென்ற பரான் 149
 ஶதுக்குறும்பி 1641
 ஶதைகரபபு 1035
 ஶந்தண்மடல் முகைகள் உவமை 528
 ஶந்தனூர் 1017
 ஶாந்தனூர்ச்சொலைக் கலமதுத்தல்—
 780, 783, 895
 ஶாந்தனூர்ப் போர் 1017
 ஶாந்தை 786
 ஶாப்பியம் புதல் வாக்கி 362
 ஶாப்பியன் 1384
 ஶாப்புதால் பாத்தல் 733
 ஶாமகனல் 395

ஶாமக்காணி நற்சிங்கன் 899
 ஶாமக்கேடு 385-95
 ஶாமக்கோட்டம் 777, 1102
 ஶாமத்துக்குக் கண்ணின்மை 389
 ஶாமம்-கதிர்காமம் 102
 ஶாமவழுவொடு கண்ணியர் நோற்றல்
 கட்டைன் 188, 216 [2204
 ஶாமன் திரியுங் கருவூர் 566
 ஶாமனைச் சிந்தைபால அருகன் எரித்
 ஶாமாதி 301 [தது 170
 ஶாமாதி யரிவர்க்கம் 2089
 ஶாமிண்டர் தலைவன் 1220; பக். 602,
 ஶாமிண்டன் 1337 [611;
 ஶாமுகர் 2042
 ஶாய்சினவழுதி 1384
 ஶாய்சின வேற்கிள்ளி 510
 ஶார் 2191-4
 ஶார்க்காடு நாறுங்களன் 719
 ஶார்க்காலத்து மலரும் பூக்கள் 2193
 ஶார்க்காலம் 2195-9
 ஶார்ப்படுத்தவல்லேறு 734
 ஶார்ப்பருவமன்றெனத் தோழிகூறல்—
 ஶார்மண்டலம் 1657 [1169
 ஶார்முத பார்த்தன 889
 ஶார்யதகவினை 889
 ஶார்வெட்டியையரை 2027
 ஶாணினை 1773
 ஶாராவடி 248
 ஶாராட்டுதிரந்துய்க் களனிவழத்தல்
 ஶாராணமை மீயாட்சி 899 [614
 ஶாராளர் 399, 1138, 1460, 1462,
 1761, 1778
 ஶாரி ஜயனார் 104, 699, 984-5, 1404
 -5, 1586
 ஶாரிக்கோன் 1202
 ஶாரினை 1219, 1725; -வீடு சோழியம்
 1468
 ஶாரினைக் குளத்தூர் 1218-9
 ஶாரினை காட்டில் ஒதுதல் 1725
 ஶாரினைப்பேரூர் பக். 603
 ஶாரிசுதன் 1833
 ஶாரி முகனூர் 985
 ஶாரியப்போ 1306
 ஶாரியம் 1395
 ஶாரியாசான் 1440
 ஶாரியதனகவிராயர் 1693

- காரை (ஊர்)—1016, 1271;—இலக்
 குமணபிள்ளை 1790;—உத்தமசோ
 முக்காமிண்டன் 1220;—பதி 1279;
 —மன் 1220
 காரைக்காடு 1169
 காரைக்காற்பேயார் 1438; பக். 425
 காரைக்கோன் பக். 602
 காரையூர் பக். 603;—சர்க்கரை 1337
 காரோணம் 2121
 காரோணர் 1908
 காரோலை 1263
 கால்கொள்ளுதல் 732
 கால்கோள் 732-3
 கால் நாட்டுதல் 1288
 கால்மேற் கைவைத்துக் கேட்டல் 629
 கால்வண்ணம் 774
 கால்வீழ்த்தல் 45
 காலக்கடவுள் - சிவன் 54
 காலக்கோட்படுதல் 1395
 காலமுதல்வன் 14
 காலறுவான் - வமிசமற்றுப்பேரவான்
 காலனோலை 1263 [376
 காலாட்கடோழன் 1907
 காலாறுதல் 891
 காலிங்கமாகதாதிகள் 892
 காலிங்கர் பக். 352 [வேந்து 1095
 காலிங்கர் மன் 1096;—ராயன் 1345-6
 காலிங்கராயன் ஆணை பக். 613
 காலியன்மா 528
 காலேகவண்ணன் 1036
 காலுடிக்கநாடு 2106 [696
 காவல்வேண்டாத நாட்டுக்கதவு உவமை
 காலிமலர்தொடை பல்லவர்க்கு 1276
 காவிரி 585, 1130, 1138, 1454,
 2074, 2151-6
 காவிரி எச்சிற்படப் பாடியது பக். 261
 காவிரிக்கப்பால் மழைகொங்கம் 889
 காவிரிக்கரைகண்டகாலம் 778
 காவிரி கரைகடந்தது 1348
 காவிரிக்குநாடு 2095
 காவிரித்துறை 1007
 காவிரித்தென் கரைபெண்ணாகடம் 889
 காவிரிநாடு 1420, 1494, 1564
 காவிரியாடுதல் 1463
 காவிரியில் வானிகலத்தல் 1347
 காவிரியின்கணவன் 963
 காவிரியைக்கொங்கேற்றுதல் 1342
 காவிரியைச் சோழனடைத்தது 1345
 காவிரிவடகரையூர்கள் 890
 காவிரிவனநாடன் 844
 காவேரி பாதிநாள் கொடுப்பது 1241
 காவேரி வற்றுதல் 1042
 காவையம்பலவன் 2061
 காழ்கோத்த சூட்டு 865
 காழிப்பிள்ளையார் 599
 காளத்தி 13293-3, 1383
 காளத்திக்கச்சியப்பன் 1347
 காளத்திக் கிருஷ்ணப்பவாணன் 1249
 காளத்தி நின்றை 1157
 காளத்திப்புராணம் 1737
 காளத்திவாணன் 1157
 காளம் 1066
 காளமுகில் - காளமேகப்புவவர் 1803
 காளமேகப்புவவர் 1238-40, 1386;
 1588—1619, 1693, 1795, 2133,
 —பக். 9, 17, 21, 95, 308, 497-
 8;—ஆநிற்சிறந்தவர் - 1803;—வசை
 பாடவல்லவர் 1804
 காளமேகம் புறப்படுதல் 1591
 காளாஞ்சி 1298
 காளி 572, 897;—நம்பிகாளியார் 1149,
 காளிக்குச் சிங்கவூர்தி 51 [1704,
 காளிங்கர் 1538
 காளிங்கன் 1443
 காளிதாசன் 1647
 காளிம்பன் 998, 1140-1
 காளையார்கோயில் தேவடியார் 1448
 காற்கூலியாவது 283
 காற்றேரோன் 2145
 காற்றைப்பிடித்துக் கடத்தில் அடைத்
 துறடப்போதல் 141 [சுல் 1558
 காறுயல் 89
 காணகநாடன் கருங்கோன் 1031 [1402
 காணத்துஉயர்மரம்பழுத்த களிலவமை
 காணந்தோய்நிலவிற கழிவெய்தல் 330
 காணப்போ 1448
 காணல வெண்டேர் 630
 காணுலவந் தேரேற்றிப் பகையரசரை
 காணை - காணப்போர் 87 [விடுதல் 901
 கிஞ்சகவாய் 996, 1298
 கிண்ண பூபாலன் 1242
 கிடங்கில் 1806;—வேந்தன் 1382

- கிடங்கொடுக்குதல் 486
கிடம்பிப் பெருமான் 1841
கிடாய் - கிடத்தி 889
கிடுகிடெனல் 1294
கிடை - நெட்டி, படுக்கை 1324
கிடைத்தற்கரிய பொருள்கள் 1148
கிணற்றுற்றன்ன உபகாரி 273
கிணைத்தொழில் 865
கிணைவன் 1427
கிரகணம் 2189
கிரகப்போர் 761
கிரகயுத்தம் பக். 577
கிரிஸ்திரன் 889
கிரீடவிபாடம் 928
கிருட்டிணராயர் 1242, 1646
கிருட்டிணைய மழவராயன் 1257
கிருபாதானன் 889
கிருபாலயன் 889
கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் பக். 579
கிருஷ்ணதேவமகாராசர் 1637-8 பக்.
கிருஷ்ணப்பவாணன் 1249 [635
கிருஷ்ணப்பூபன் (நாயகவரசர்) 1269
கிருஷ்ண மகாராசர் 1637-8
கிருஷ்ண வீரப்பநாயக்கர் பக். 608
கிலேசம் 26
கிழங்குநாடு ?
கிழங்குருகு 915 [1015
கிழார்க்குற்றத்துப் பவதாயமங்கலம்
கிழான் என்ன பெயர்பார்ப்பனர்தரித்தல்
கிழாண்டி 819; கிழாண்டிகம் 812 [889
கிழியறுத்தான் 1845
கிழியிறும்படி ஒளவை பாடியவை பக்.
544; பாட்டு 283, 373-4.
கிள்ளை - குதுரை 1247
கிள்ளைமூலம் செய்துவிசால்வித்தல்
கிளாகு 1797 [1646
கிளி 912
கிளையானன் சேதுபதி 1298
கிழங்குவரச் செய்தல் 1301
கின்னரி 2111
கீதிநீர்நான் 889
கீர்கிரொனச் சங்கு அறுத்தல் 1397
கீர்த்திமகன் 787
கீர்த்தியினால் வெளுப்பன் 1317
கிரங்கொற்றர் 1384
கிரந்தையா 1384
கிரன் 1383, 1437
கிழக்கணக்கு நூல்கள் 2017
கிழக்கோட்டம் 2121
கிழநீர்த்தறியறியாது நீர்பாய்தல் 378
கிழது நீரகம் 294
கிழைச் சடகோபதாசர் 1767
கிழையில் அரங்கநம்பெருமான் 1767
குக்கில் காலையிற் குரவியம்பல் 177
குக்கனேரிநாவலன் 1700
குசிரம் (தேசம்) 907
குசைநமச்சிவாயதேவர் 1907
குசைநமச்சிவாயலீலை 1944
குச்சரம் 907
குச்சரர் 897, 906
குச்சனம் 911
குசலம் 2108
குசைமா 892
குட்டம் 2107
குட்டாமலுக்கு 1572
குட்டிச்சுவர் 288
குட்டித்தண்டித்தல் 1054
குட்டுவன் 1054
குடக்கோழுனி சேரன் 1432
குடகம் 2108-9
குடகர் 1005
குடகாவிரி 816
குடங்கை 602
குடங்கையாற கூப்புதல் 602
குடகொங்கம் 890
குடஞ்சுட்டு 1212
குடத்துவிளக்கு உவமை 657
குடந்தைப்புராணம் 1952
குடந்தை வீரபத்திரா 1949
குடநாடன் வஞ்சிக்கோமான 612
குடப்பாம்பு நீர் கையிட்டுச் சூளுறுத்தல்
1827
குடபாஸ தென்பால் அஜிபர் தீமைபயப்
குடம் (நாடு) 2107 [பவர் 129
குடமலைநாடு 780, 1100
குடமாடுதல் 592
குடமுனிவன் 1702
குடமுகஞ் 892
குடர்மடிகொண்டி ஓடுதல் 783
குடவன் 1606
குடவாசல் விண்ணான் 1617
குடவை பக். 369

குடிதாங்கி 1153—4, 2145
 குடிதாங்கியூர் 2145
 குடிலம் 385
 குடிகத்தவு 603; பக். 567
 குடிகக்கோமான் 910
 குடிகொளல் - வென்றிகொள்ளல்
 குடமிப்பருவம் 597, 997 [474
 குடைகரி 1278 [கற்கு உண்மை 154
 குடை குடையொடு குடைமிசை அரு
 குடைநாட்கோள் 463, 475
 குடைபோலச் சூரியன் உலகனந்த திரு
 மாற்காதல் 122
 குடைமங்கலம் 574—6, 960
 குடையின் மேலீடு ஓலையாதல் 574
 குடைவேல் 1523
 குண்டமய்யன் 784
 குண்டலகேசி பக். 55
 குண்டுகை 1384
 குண்டூர் 1568
 குண்டோசரன் பக். 589
 குண்ணூர் 892
 குணககிராகியன் 889
 குணநிலை 1536
 குணப்பாடு 1645
 குணபத்திரன் 2079 - 80
 குணபரன் பக். 592
 குணபோகம் 1852
 குணவீரபண்டிதர் 1531-2
 குணவீரமாமுனிவர் 1979
 குணவீரன் 2030
 குணதித்தன் 1519
 குதரம் (தேசம்) 911 [வது 1588
 குதிரை - நீர்ப்பெருக்கைத் தடுக்க இடு
 குதிரைக்குளம்பு ஸ்பான்னுரை -ற் போ
 தல் 528-9
 குதிரைகாதம் கிழவியுங் காதம் 1419
 குதிரைத்தறி பக். 631
 குதிரைநிலை 526-7
 குதிரைமருபு 1148
 குதிரைமானப பொய்யாமொழி பாக
 குதிரையடி 1790 [வது 1443
 குதிரையடிவெண்பா 1795
 குந்தவை 802
 குந்தளர் பக். 580
 குந்திதேவி 763
 குப்பிசரி 1353

குப்புறுதல் 486
 கும்பகோணவிசேடங்கள் 2121
 கும்பநிகும்பர் 1321
 கும்பபஞ்சரம் பக். 520
 கும்பமுனி 1704
 கும்பமுனிசாபங்குலைந்தணர் 2126
 கும்பயோனி 925, 1698
 கும்பன் 1704, 1792,
 கும்பிடுதல் 600
 குமணன் 996, 1286, 1383
 குமரக் கம்பையவேன் 1280
 குமரகோட்டக் கீரை 2133
 குமரி 108-9
 குமரியாடுதல் 1463
 குமரோந்திரகாங்கெயர் 1734
 குமார ஒப்பிலாதான் 1258
 குமாரசரச்சுவதி 1242
 குமாரசுவாமிகள் 1945
 குமாரபாரதி 1790
 குமாவேற் பூபன் 1796
 குய்கொண்டனதுவை 865
 குயக்கொண்டான் பக். 321
 குயக்கோடன் 1396
 குயிற்சூரல் எல்லதென்பதன் காரணம்
 குரக்குவலித்தல் பக். 634 [250
 குரங்கின்கைப் பூமலை 1220
 குரங்கு இளநீர்கொண்டெறிதல் 648
 குரங்குக்கு நேருங் கெடுக 260, 262
 குரங்குகள் தம வனமவிட்டு வேறு
 வனம் புகாமை 1528
 குரங்குதொழிலாண்ட இராமன் 482
 குரங்குத் துக்கொள்ளாத கொலையன்
 குரவம்பாலை 873 [மை 1509
 குரவாரகுழல் 2212
 குரவைக்கடல் 546
 குராத்பசு 1107
 குருக்கள் தமக்குப் பாகத்தலைநிலை
 குருக்கொடுத்தல் 1610 [வகுத்தல் 754
 குருகாபுரிவணிதல் சடையன் 1689
 குருகாபுரேசர் 1692
 குருகாமான்மியம் அரங்கேற்றப்பெற்ற
 காலம் (கொலலம் 723) 1690
 குருகாவூர் 1459
 குருகிலேதான் றுதல் காரகாலங்குறி
 குருகினும் வெளியேன் 1401 [869
 குருகு 1384

குருகுலத்தார் 753
 குருகுலவேந்தன் 762
 குருகூர்ச் சுப்பிரமணியதீகபிதர் 1706
 குருகை 1707
 குருகை தூரத்தினகவிராயர் 1703
 குருகைக்கதிபன் 1852
 குருகைகாவலப்பன் 1826
 குருகையர்கோன் 1844
 குருகையில் நாய் வீடுபெற்றது 1821
 குருசரிதங்கொண்டாடல் 890
 குருடிகள் கண்டெறியப்பாடியது 1447
 குருதிக்கொழும்பதம் 191
 குருந்தமொசித்தல் 856
 குரு நமச்சிவாய மூனிவர் 1908; —
 அடைந்ததினம் 1909;—அவர்க்கு
 விட்ட மானியசாஸனப்பாட்டு 1907
 குருநாதர் 361
 குருநிறம் 178
 குருபரம்பரை 2089
 குருபரம்பரைச்செய்யுள் 1767
 குருபரன் 1664
 குருவியழகன் 1272
 குருவில்லாவித்தை விழல் 406
 குலக்காந்தன 1581
 குலச்செங்கினை 786
 குலசேகரபாண்டியன் (வீரவேள்)
 908—16, 953-5, 1197-8
 குலசேகரன் - 1247, 1827;—அம்ப
 சைமாலையாடியவர் 2064
 குலசேகரன்வீதி 24
 குலதனுகருக்கன் 363
 குலதனம் 782, 786, 890
 குலதீபன் 645, 817, 823
 குலநெதி பக. 123
 குலாப்பத்து 2041
 குலாலிகாஞ்சன்பாட்டு 1015-6.
 குலோத்தயன் 1235
 குலோத்துங்கச்சாவயன் 1456
 குலோத்துங்கசோழநல்லூர் பக. 636
 குலோத்துங்கசோழன் 1218-9, 819,
 827-32, 1348, 1474; உலா825;—
 எழுத்து 1142;—சும்பர்சு விட்ட
 சாஸனப்பாட்டு 1142;—பின்னைத
 தயிழ் 820;—முதலாமவன் மெய்க்
 கீர்த்தி 898;—இரண்டாமவன் மெய்
 ககோத்திமுதலியன் 819, 827-32;—

—மூன்றாமவன்மெய்க்கீர்த்தி 834
 குலோத்துங்கன் 1121, 1707
 குவலயதந்திரன் 1122
 குவலயாபீடம் பக. 519
 குவளைத்தார் 1703
 குவாலிடுதல் 1476
 குழந்தைச் சோமன் 1129
 குழிசி அகழ்தல் 580
 குழித்தண்டலை 2105
 குழும்பூர் 889
 குழுமூர்க் கோனேரியப்பன் 1372
 குழுமூன் 1372
 குழைக்காதர் திருப்பணிமலை பக. 639
 குழைகொண்டு கோழி யெறிதல் 349
 குழைத்தபத்து 2040
 குழைந்தெழுதல் 1381
 குளஞ்சேர்ந்து சனி கொட்டுதல் திக்
 குளந்தைப்போர் 878 [குறி 865
 குளந்தையூர்வள்ளல் 1976
 குளந்தைவங்குழ் 899
 குளந்தொடுவத்தல் 349
 குளம் (ஊர்) 811; 896 பக. 581
 குளப்பு பொன்னுரைகற போறப்
 குளிகள் 2069 [528-9
 குற்றப்பொய்யின் இலக்கணம் 324
 குற்றாலம் 87
 குறச்சிறார் 1416
 குறட்கருத்தறியாதார் 1541
 குறட்பா 1797
 குறட்போலி 2117
 குறடி - ஆழியுறுப்பு 168
 குறையகள் வள்ளி 432
 குறவஞ்சி 1798
 குறவன் ஓளவைக்கு நாழித்தினை
 குறன் 1546, 1981 [கொடுத்தது 1416
 குறள்மேற்கோள் 1129
 குறள்வெண்பாட்டு-சூருக்குறள் 2003
 குறளடிவஞ்சிப்பா பக. 46
 குறளுக்கு ஒன்பதுரைகள் 1543
 குறளுக்குள்ளுரை திருமால் குறளுக்கு
 உடமை 2003
 குறிஞ்சி - குறிஞ்சிக்கவி 2008;—
 குறிஞ்சிப்பாட்டு 2090
 குறியெதிர்ப்பைகொள்ளல் 520
 குறுக்கை பக. 631
 குறுகத்தகாதவை 414

குறங்கண்ணின் னெடுங்காட்சியன் 944
 குறங்கலிநூற்றைம்பது 1384
 குறங்குடித்திருமாலேக் கூத்தர்பாடியது
 33;—புகழேந்திபாடியது 34
 குறங்குடிநம்பி 1331
 குறந்தெரு 1231
 குறந்தொகை 1384;—இருபதுபாடற்கு
 நச்சினூர்க்கினியருரை 1552
 குறநாடு 889
 குறநிலமன்னர் நாயன்மாரில் ஐவர்
 குறுப்பிநாடு பக். 628 [1872
 குறும்பர் குலமறத்தல் 647
 குறும்பிற்போர் 889
 குறம்புநாடு 1537, 2106
 குறம்பூழ்ப்போர் 717
 குறம்பூழ் பறப்பித்த வேட்டுவன் உவ
 குறம்பூழ்வேட்டைபக். 572 [மை 672
 குறமடை 889
 குறமுனி 1277, 1384, 1451 1622
 குறமுனிதெரிதமிழ் 1552
 குறமுனிபாற் பாண்டியன் செந்தமிழ்
 நூல் தெரிந்தவன் 896
 குறமுனிவன் 1998;—வாமனர் 2028
 குறைத்தலையின் கூத்து 892
 குறைபெய்தல் 2214
 குறைவைத்தல் 1864
 குறையலாளி 1864
 குறையலார் 1830
 குறையுளாரென்கிரார் 1004
 குன்றத்தாசிரியர் 1384
 குன்றத்தூர்ச் சர்க்கரை பக். 640
 குன்றம் (நாடு)-2109; 2168-9
 குன்றமருனச் சோழ குயித்தல் 865
 குன்றெறியினஞ்சேய் 1384
 குன்றைநகாச்ச்சக்கிழார் 1882
 குன்னரங்கன் 1361—2
 கூகை பேய்க்குப் பாட்டயர்தல் 492
 கூசிய வேசி கெடுதல் 411
 கூட்டுச்சரக்கு 1589
 கூடகோபுரம் 1297
 கூடசுதூததம் பக். 35, 536
 கூடசாலைகள் 811
 கூடநிர்ணயன் 889
 கூடல் 87, 1011, 1384, 2110,
 2179;—கூடலசங்கமம் 786
 கூடல்கிழார்கோத்திரம் பக். 640

கூடல்மன்றம் 1463
 கூடல்வஞ்சி கோழி 889
 கூடலகம் 2110
 கூடலசங்கமம் 786
 கூடலாசிரியர் நல்லந்துவனார் 1384
 கூடலார் 865-6
 கூடலிழைத்தல் 668
 கூடலின்வடாது கள்ளிப்பதி 994
 கூடற்குடவரை 877
 கூடற்சங்கம் 1692
 கூடற்சங்கமம் 788-9
 கூடற் பரிமேலழகியன் 1548
 கூடற்றமிழ் 2158-9
 கூடன்மதில் 890
 கூடன்மதுரை 650
 கூடரா 617
 கூடார்நாடு கோடியர்க்குக்கொடுத்தல்
 கூடனரைப்பிரித்தல் 348 [499
 கூடைச்செய்யுள் பக். 531
 கூத்தப்பெருஞ்சேந்தன் 1036
 கூத்தமுதலியார் 813
 கூத்தா 821-5, 1471-85;—அரசன்
 லைக்கொடுத்தபோது பாடியது 1474
 —அரியைப்பாடியது 19;—ஊழைக்
 குப்பாடல் 1803;—கவிசுளை அறுத்
 தபோது புலவர் வெகுண்டது 1475
 —கவிஞரை ஒழுகுகாதிருக்க நெற
 குன்றவாணர், பாடியது 1478;—
 கவித்திரம் 1127;—குறங்குடியைப்
 பாடியது 33;—சோழன் வெட்ட
 வந்தபோது பாடியது 1477;—நாலா
 யிரக்கோவை 1471;—பேராசிரியர்
 பட்டோலைபிடிக்கப் பாடியது 821;
 —மாணாக்கன் அம்பிகாபதி 645;—
 வகுப்பு 1472;—வாக்கு 647, 814,
 833, 1126
 கூத்தாபாதி புகழேந்திபாதி பாடியது
 826; பக். 525
 கூத்தரும் சோழனும் பக். 509, 1474
 கூத்தரைப்பழிகாரர்தொடர்ந்தது 1127
 கூத்தன் 1095-1119;—(மணவைக்—)
 1485;—(மலரிக்க—) 1483;—கூக்
 கின் கிறப்பு 1483
 கூத்தனூரப்பன் 1643
 கூத்தாடிகள் 271
 கூத்தான் 1447

கூதிர்ப்பாசறை 544, 728
கூந்தன்மா 592, 890
கூபகர்கோன் பக். 588;—பாண்டி
யற்கு மகட்கொடுத்தவன் 895
கூர்தல் 583
கூர்ப்பழித்தல் 889
கூர்மபுராணம் 1632-3
கூரத்தாழ்வான் பக். 639;—பாச
ரம் 1738, 1839
கூவத்துநாரணன் 1262
கூவந் தியாகசமுத்திரம் 2142-3;
கூவப்புராணம் 1944 [பக். 631
கூவராயன் 1576-7
கூவிளம் 2109
கூழைத்தண்டமிழர் 1473
கூழைநனையக் குளிர்புனல் குடைதல்
கூழைப்பலா 1416 [177
கூளப்ப நாயக்கன் காதல் பக். 640
கூளம் 1499
கூளி 112, 572
கூற்றப்பேரரசு 170
கூற்றுவநாயனார் 593
கூன்பலா 1415
கூனன் தேனுக்கங்காத்தல் 1494
கூட்டேன் 1153
கெடிமண்டலீகர் 1331, பக். 606
கெடிமன்னர் 1243
கெண்டைபுரட்டுதல் 1620
கெண்டைமுள் 1236
கெண்டை வடவரைவைத்தது 867
கெயாகரர் 1663
கெவுளி 1911
கேசரி 1817
கேசுவதண்டநாயகன் 786
கேசவபூபன் 1968
கேசி 786, பக். 518, 566
கேடகம் 111
கேத்தணன் 799
கேத்தரையன் 786
கேதகை 1040
கேரளன் 786, 889, 890.
கேள்வியில் ஊர்தரப்படுதல் 899
கைக்குக் கடகம் 1403

கைக்கூலி 375
கைகயர் 819
கைத்தீட்டு 1888
கைதவன் 1201
கைநநிலை 2017
கைப்பொருளில்லார் 266
கை போர்வையாகக் கடும்பனியில்
நிற்றல் 611
கைம்மணி 1047;—சீர் 1521
கைம்மலர் 1489
கைம்மாறுங்காலம் 830
கையணையாகப் பகையரசர் கடைத்
தலையுறங்கல் 645
கையறம் 714, 977, 1313-6, 1522,
1686, 1740
கையி லாமலகக்கனி 1899
கையெறிதல் 717
கைலையை இராவணனெடுத்தது 461
கைவாரநாடன் 1123
கைவிதிர்த்தல் 1429
கோகுடி 1047, 2177
கொங்கணம் 911, 2108-9
கொங்கணர் 811, 897, 906
கொங்கழி 890
கொங்கம் 807, 1047
கொங்கர் 811, 904;—குலம் 1583;—
கோமான், கோன், பிரான் 889,
899, 1199, 1584
கொங்கரவநறுங்கண்ணி 889, 899
கொங்கராயன் 1199
கொங்கில்—அமர் 892;—இராமப்
பய்யன் அதிகாரம் 1340;—இரு
பத்துநாலு நாடுகள் 2106;—குறு
ம்பு நாடு 1537;—சிவதலம் ஏழு
86;—திருமால்கோயில் 890
கொங்கு (நாடு) 1168, 1341, 1346
1353, 1510, 2105
கொங்குத்தலைவன் 648
கொங்குப்புலவர்கள் 1735
கொங்குமண்டலம் 1224 [2013
கொங்குவேண்மாக்கரை 1981,
கொங்கேற்றிக் காவிரிகொணர்ந்தவ
கொட்குதல் 294, 369 [ன் 1342

கொட்டாரம் 1249
 கொட்டிவிடுமோசை 1003
 கொட்டி 1478
 கொட்டுந்தட்டு நிலவிய இருப்பு 1122
 கொட்டையூர்ச் சிவச்சொழுந்து தே
 சிகர் 1798
 கொட்டோசை 1573
 கொடி-கொடிக்கவி 2044
 கொடிஞ்சி-தேர் பக். 613
 கொடியன 561
 கொடியார்க்குமுண்டோருணம் 258
 கொடுங்குன்றம் 87
 கொடுங்கை 1059
 கொடுங்கோளூர் பக். 554
 கொடுங்கோன்மை 350
 கொடுத்தலைக் கெடுப்பவர் 287
 கொடுத்தினைத்த நாடா 407
 கொடுத்தமிழ்நிலம் 2107
 கொடுநாத்திருத்துதல் 580
 கொடுப்பவர் தற்கொடையின் ஓரறி
 தல் 1406
 கொடும்பாளூர் பக். 594; 889;—
 கொடும்பூண் 15 [போர் 1014
 கொடும்பை 892, 1015
 கொடேழர் வேண்டன் 1231-2
 கொடுவரி-புலி 15
 கொடைக்கடம் 272
 கொடைமடம் 1243
 கொடைவஞ்சி 458
 கொடைவலம்படுதல் 191
 கொடைவீரம் 587, 743
 கொண்டூர் பெருமானார் 691
 கொண்டாறு 786
 கொண்டி 184
 கொண்டிமறவர் 466
 கொண்டிமாக்கள் 453
 கொத்தம்பி 1455
 கொத்தமலி 1459
 கொத்திடுதல் 1606
 கொத்து 1606
 கொந்தளவரசன் 799
 கொப்பம் 784, 791, 897 [ல் 349
 கொப்பூழ் மக்கட்கு நடுவிடத்ததாத

கொம்மைச்சிங்காரமுலை 1685
 கொய்துடுத்த பொற்றுகில் 111
 கொல்லம் 780, 2108-9;—(ஆண்டு)
 1690, 1696
 கொல்ல மழிவுகண்டான் 1073
 கொல்லன் கம்பன் 1241
 கொல்லாபுரிச்சந்திரன் 1233
 கொல்லி 1259;—காவலன் 1827,--
 மலை 1500, 2179
 கொல்லிப்பாவை பக். 586
 கொல்லியம்பொருப்பன் 551
 கொல்லியர்கோன் 593
 கொல்லுதல்-கெடுத்தல் 231
 கொல்லேறு 534
 கொலைக்களம் விழாக்களம் போறல்
 கொலைக்குன்றம்—யானை 892 [532
 கொழு 1937
 கொழுந்துகோடாது விளக்கு இலங்
 கொழுநை 1740 [குபல் 578
 கொழும்பு 1527;—மியூவியம் சாஸ
 கொழுமுகம் 2097 [னம் பக். 275
 கொள்கலன் 1536
 கொள்ளம்பூதார்ப்புராணம் 1962
 கொள்ளன்புத்தூர் 899
 கொள்ளார்தேங் குறித்த கொற்றம்
 கொள்ளிப்பாகை 782-3 [477
 கொள்ளிபிடித்துக் குரங்கெழுதல்
 கொள்ளிவைத்தல் 1881 [262
 கொள்ளை 192
 கொற்கை 1420;—காவலன் 921;—
 கோமான் 677, 860;—பெருமாள்
 913
 கொற்கைகிழா னற்கொற்றன் 889
 கொற்கைத்துறை 2136;—முத்துப்
 படுவது 683 பக். 573
 கொற்கையார் 865;—கோமான் பக்.
 365, 864;—வேந்தன் 949,--வே
 ந்து 1195
 கொற்சேரி ஊசிலிற்றல் 1998
 கொற்றங்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்
 கொற்றவஞ்சி 453-4 [1888
 கொற்றவாய்தல் பக். 258
 கொற்றவாயில் 1713

கொற்றவை 498, 545;—பறவுக்கட
ன் 425;—பேய்கட்குணவளிப்பு
கொற்றனார் பக். 613 [ல் 546
கொற்றுறை 465
கொறுக்கை அட்டவீரட்டத்தொன்று
கொறுக்கையர் 1586 [88
கொனமுனை 166
கொன்றைமரச்சிறப்பு 1371
கோ என்பதன் பொருள்கள் 1478,
1570, 2068
கோக்கிள்ளிநாடு 2094
கோக்கோதை 613, 2092
கோங்கம்-திருமாவின் பொன்னுடை
க்கு உவமை 15;—பூவுக்கு முலைக்
கண் உவமை 2204
கோச்சடையன் 889
கோச்செங்கணன் 569
கோச்செய்தல் பக். 580
கோசகசிரம 889
கோசலநாடு 782, 907
கோசலர் 819, 897, 906
கோசலை 1385
கோசலைச்சிங்கன் 786
கோசன் 1035
கோட்டந்து 580
கோட்டாற்றுப்போர் 872
கோட்டாறு 799, 807
கோட்டான் 1614
கோட்டிளந்திங்கள் 50
கோட்டுமண்கொள்ளல் 666
கோட்டெங்கு 672
கோட்டை 1596
கோட்டைக்கரை 2093
கோட்டையில்லாம்கரம் யின் 213
கோட்டைவாசல் 1294
கோடல் 729
கோடல்ம்பாகை 1383
கோடானுகோடி, 415, 417
கோடிககரை நூல்கள் 1965
கோடிப்புளல் 1916
கோடியர் 499
கோணம் 1247
கோணில் கட்டில் 991

கோத்திரத்துள்ளார்க்கு அடைக்க
கோத்தும்பி 2039 [லங்குறுதல் 946
கோத்துரத்துதல் 894
கோதண்டம்-பார்த்தனவில் 751;
கோதண்ட முகுந்தன் 913
கோதண்டராமன் 1121
கோதை 602, 1846
கோப்பணன் 1351
கோப்பயன் 1238
கோப்பரசேகரிவர்மர் - குலோத்துங்
கன் III 834;—ராசேந்திரதேவர்
784;—விக்கிரம சோழன் 811-2;
கோபம்-இந்திரகோபம் 2195-7
கோபால குணம் 894
கோமட்டையன் 799
கோம்பியன்னீர் 1617
கோமாதவர்மன் 901;—குலசேகர
பாண்டியன் 911;—சுந்தரபாண்
கோமாறன் 1014 [டியன் 906-7
கோமிகாமற் புலன்வெல்லல் 2030
கோமுதற் கொற்றவன்மர் 896
கோமுதற் கோமாறவர்மன் 907
கோமுறைமை 1872
கோயில் பொன்வேய்ந்த சுந்தரபாண்
கோயிலறம் 1298 [டியன் 897, 898
கோயிலில் நாடகமாடல் 1047
கோயிலொழுது பக். 8; 632
கோயிற் கந்தாடையண்ணன் 1870
கோயிற்கம்பலை 762
கோயிற்கிடங்கு 486
கோயிற் கொடியிறக்காமல் தகைதல்
கோயின்மை பக். 595 [1637
கோரம்-குதிரை 637, 794
கோரச்சேகரிவர்மா ஐராசராசன்
கோரைகரலா ள்வான் 1221 [780
கோரைலாய் பொன்சொரிதல் 1457
கோல்-லிளக்குத்துண்டுக்குற்றி 578
கோலம் நுகுவில்லாவிடத்துவீண் 243
கோலார் பக். 603
கோலுத்தன் கணையெரி 584
கோலரகுணமகாராஜன் 892
கோலல்-அட்டவீரட்டத்தொன்று 88
கோலுத்தன் ஸ்ரீராமன் 1278

கோவல் மதுரன் 1588
 கோவல்லீரட்டர் 1048
 கோவலாதிபன் 1278
 கோவலிடைகழி 1985
 கோவலூர் 1408-9
 கோவிந்தசந்தன் 782
 கோவிந்ததிட்சிதரையன் 1956
 கோவிராசகேசரிவர்மர்--இராசராச
 ன் 780;-ராஜாதிராஜதேவர்783;-
 இராஜேந்திரசோழதேவர்798;-
 குலோத்துங்கன் I-789-801;-
 வீரராஜேந்திரன் 786
 கோவிண்மை 1039 [குதல் 889
 கோவுங் குறுமபும் பாவுடன் முறுக்
 கோவுறங்கு கடைத்தலை 645
 கோவேந்தர் இருபத்தொருவர் 1286
 கோவை 2067-8
 கோழி 889, 1039;-முருகன்கொடி
 கோழிக்கோடு 2091 [100
 கோழிப்போர் 718
 கோழிமான் காளி 897
 கோழியர்--குலபதி 1122;-கோ
 851;-மன் 784 [241
 கோள்-கருத்து 1180;- கொள்கை
 கோள்வாய்த்துக் கொட்குங் கூற்றம்
 294
 கோளுககுக் கோள்வேண்டும் 361
 கோளுநர் 582, 2138-9
 கோற்கண் 305
 கோற்றொடியார் கோள் 241
 கோனுட்டுப்போர் 1018-20
 கோனாடர் 1018
 கோனேரியப்பன் 1372, 1697, 1699,
 கோவட்டபஞ்சரம் பக். 520 [1700
 கோளடம் 1793
 கொளசலர் 783
 கொளஸ்துபம 892
 சுக்கரக்கவி 207
 சுக்கரக்கோட்டம 782, 786, 798,
 சுக்கரதீர்த்தம் 1662 [799
 சுக்கரம்போலச் சங்கம்விட்டெறிதல்
 சுக்கரவாளத்தியாகி 1249 [532
 சுக்கிரம 866

சக்கமனம் 1047
 சகசிவேந்தன் } 1952; பக். 638
 சகசிமகாராஜா }
 சகடமுறித்தல் 15
 சகநாதன் 2061
 சகம்-சகாப்தம் 1837, 1916
 சகரர்யாண்டு 1055, 1519
 சகராண்டு 2088
 சகலகலை மார்த்தாண்டவர்மன் பக்.
 சகலபாஷாநிபுணன் 1764 [598
 சகவருஷம் 1123, 2070
 சகன் - சகாப்தம் 1668, 1915,
 1917, 1968; பக். 159;-காலம்
 956;-ஆண்டு 1956-7
 சகாத்தம் 939, 952-3, 1211, 1259,
 1662, 1673, 1895, 1931, 1949,
 1953, 1963, 2082
 சகுனி வீமன்போர் பக். 558
 சகோரம் 1355
 சங்கத்தார் 1232, 1535, 1711,
 2101;- அகவல் 1391;- தொகை
 1386;-வாக்கு பக். 427
 சங்கத்தார்க்கு ஆழ்வார்விடுத்த பாச
 ரம் 1825
 சங்கநிதி பதுமநிதி 279
 சங்கப்பலகை 1449, 1599;-மிதக்
 கப்பாடியது 1450
 சங்கப்புலவர் 2101
 சங்கபாலன் 1045
 சங்கம் 1286, 1449
 சங்கமங்கலம் பக். 585
 சங்கமங்கைப்போர் 871
 சங்கமன் 1779
 சங்கமிரீஇயபாண்டியர் 1384
 சங்கமுதுசெல்வர் 1441
 சங்கமென்னுங்கடல் 1549
 சங்கமேசன் 1777 [494
 சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் 1720, பக்.
 சங்கரநயினர்கோயில் பக். 591
 சங்கரமங்கைப்போர் 892
 சங்கரன் 1136, 1471
 சங்கரன்றருசடையன் 1136
 சங்கவை 1407; பக். 326

சங்கற்பம் — சங்கற்ப நிராகரணம்
 சங்கற்புப்போர்குலம் 1398 [2044
 சங்காத்தங்கொள்ளுதல் 1444
 சங்காரம் கடவுளருள் 3
 சங்கித்தல் 1408
 சங்கிராம விசயோத்துங்கள் 782
 சங்கீதம் 1258-9
 சங்கு— சங்கநிதி 279
 சங்குசக்கரங்கள் 3
 சங்குதீர்த்தம் 2120
 சங்குவொட்டல்மகிபாலன் 782
 சங்கையார் 1026
 சஞ்சிதாதி 2150
 சடகோபதாசர் 1767
 சடகோபர் 1816-25
 சடகோபர்பாசரம் 1825
 சடகோபனார் 1833
 சடங்கம் 214
 சடங்கர் 1814
 சடங்கவி 1814
 சடாமகுடம் 1594 [க்கீர்த்தி 897
 சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் மெய்
 சடிலக்கொந்தளர் 1473
 சடைக்கன் 1272
 சடைக்குட்டி 1692
 சடையவள்ளல் 1513;—மகன் 1137
 சடையன் 1134;—(அயன்னை) 1147,
 1689, 1691-2;—இல்லறச்சிறப்
 பு 892
 சடையன் ஸ்ரீபரார்த்தகன் 892
 சடையனென்றெருதருமதேவதை
 சண்டபராககிரமன் 1047 [1135
 சண்டரசண்டன் 1026
 சண்டை — போர் 1597,—(விருது)
 சண்பகக்கா 1745 [1047
 சண்பகத்தென்னன் 936
 சண்பகவனம் 938
 சண்பையர்தலைவன் 1901
 சந்தசாகரம் 1270
 சத்தம்பயிலும்புலவோர் 1490
 சத்தவிடங்கத்தலம் 89
 சத்தவிதனம் பக். 543
 சத்தாவரணம் 24

சத்திபல்லவன் 1983
 சத்திமுற்றப்புலவர் 1463
 சத்திமுற்றம் 1463
 சத்தியஞானபண்டாரம் 1894;—பி
 ள்ளைத்தமிழ் பக். 442
 சத்தியண்ணன் 786
 சத்தியபாமை 933
 சத்தியம—சூருமவு 1517
 சத்தியவ்வை 784
 சத்தியவாசகன் 1764
 சத்துருபயங்கரன் 784
 சத்துருமல்லன் பக். 592
 சத்துவர் 193
 சத்ரபதி 1284
 சத்ருதூரந்தரன் 872
 சத்ருமல்லேசம் 972
 சதயநாள் 567
 சதாசிவநாவலர் 1724-5
 சதிபாய்தல் 92
 சதுக்கம் 1096 பக். 596
 சதுட்டயம் 2053
 சதுப்பேதிமங்கலம் 1122
 சதுமுகத்தோன் 1133
 சதுமுகன் 170
 சதுர்பெறுதல் 1691
 சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம் 1777
 சதுர்வேதமங்கலம் 1665 பக். 636
 சதுரங்கககுதிரை 1588
 சதுரங்கமாடல் 1795
 சந்தாபந்தீர்த்தல் 820
 சந்தானகுரவர் திருநட்சத்திரங்கள்
 1891
 சந்தானம் 1288
 சந்தி 1809
 சந்திசதுக்கங்கள் 449
 சந்திரகளங்கம் 2183
 சந்திரகிரிகர் 1280
 சந்திரகுலபதி 2065
 சந்திர—குலம் 938,—குலபதி 2065;—
 குலேசன் 924
 சந்திரஞ்ரியரளவு 1272
 சந்திரமீசகரவாணன் 1260
 சந்திரபகவான் பக். 32

சந்திரமௌலி 1716 [1250
சந்திரவாணன் 1250;—கோவை
சந்திரன்—(வள்ளல்) 1041, 1233;—
கனப்பாளன் 2066;—திருமால் ம
னத்துதித்தவன் 127 [1272
சந்திராதித்தர் உள்ளவளவு 1123,
சந்திரோதயச் சிறப்பு 103, 1924
சந்திரோபாலம்பனம் 1602
சந்திவிக்கிரகம் 786
சப்ரமஞ்சம் 1298
சபாரசஞ்சிதம் 1789
சபித்தல் 1407
சபைகூட்டுதல் 1728
சபையில் ஞாற்றெருவர் சிறத்தல்
சம்பத்து 262, 1574 [276
சம்பந்தச்சர்க்கரை 1338-40
சம்பந்தஞ்செய்தல் 889
சம்பந்தப்பெருமாள் 599
சம்பந்தமாமுனிவன் 2061
சம்பந்தமுனிவர் 1953
சம்பந்தர்—தேவாரமோதும் மண்டப
ம் 1072;—திருநட்சத்திரம் 1878;—
பாடல் 1874;—வயது 1572
சம்பந்தன் 1572;—வணிகர்கோமான்
1953
சம்பராசன் 1200-1
சம்பன்மலை 1201
சம்பிரதி 1753
சம்மானவார்த்தை 1366
சமன் 1812
சமணர்கோயில் 1565
சமணூல் 363
சமத்தானபதி 1284
சமத்திச்செய்யுள் 1921, 1967
சமநிலை 1530
சமநிலைமருட்பா 581
சமயகுரவர்—திருநட்சத்திரம் 1878;—
வயது 1877
சமயதிவாகரம் பக். 55-8
சமயந்தொறுநின்ற தையல் 117
சமரகோலாகலன் பக். 594
சமரபீரு 783
சமஸ்தல் 806

சமாதிக்ஞழி 1316 [1603
சமுசை-சமுத்தி 1200, 1572, 1600,
சயங்கொண்டசோழமண்டலம் 1219
சயங்கொண்ட சோழன் 783
சயங்கொண்டார் 180; பக். 596
சயசின்கன் 782, 784
சயத்தம்பம் 834, 1244
சயதரன் 802
சயதுங்கன் 1474, 1490, 1499
சயந்தன் 1045
சயப்பாவை 782
சயமகள் 798, 811, 819, 938
சயமடந்தை 829, 896, 906, 907
சயமாது 812
சயவீரன் 1969
சர்க்கரை 1337-8, 1341, 1383;—
எச்சில்வாய் கழுவியது 1279;—
தேவி 1340
சர்க்கரைப்புலவர் 1643;—குமாரர்
சர்வசங்காரம் 1340 [1755
சரக்கறை 1249
சரச்சுவதியந்தாதி பக். 529
சரச்சுவதி கூத்தர்க்குத் தம்பலங்
கொடுத்தது 813
சரசோதிமாலை 2070
சரணங்கள் 195
சரணுகதித்தல் 1851
சரபுங்கம் 2207
சரபேந்திரன் 1798
சரபோஜிமகாராஜன் 1951, பக். 638
சரபோஜிராஜன் குமவஞ்சி 1798
சராரமன் 1136, 1495
சரவணப்பெருமாடகவிராயர் 1797
சரவணப்பெருமாள் 1795
சரவணப்பொய்கை 1252
சராசந்தன் பக். 600
சரித்தல் 1711
சருக்கரைப்புலவர் 1753-4
சருக்கரைமாமணி 2130
சருவமானியப்பட்டயம் 957
சருவமானியம் 957
சருவார்த்தசாரபூடணம் 2089
சருவுதல்—எதிர்த்தல் 1365

சல்லிநகராண்டான் தில்லைநம்பி 1657
 சல்லியாண்டான் 1656
 சலசலத்தல் 1411
 சலராசி 916
 சவ்வாதுக்கவி 1757
 சவ்வாதுப்புலவர் 1298, 1360, 1757
 சவரிப்பெருமாள் 28 [-8
 சவித்தற்பொருட்டான மந்திரச்செய்
 யுட்கள் 1395-6
 சவுக்கடி பக 611; 1337
 சவுந்தரபாண்டியன் 2101
 சவுந்தரன் 1260
 சவுந்தரியலகரி 1652
 சவுபாக்கியம் 418
 சவுமியமூர்த்தி 1783
 சவையப்பநாயன் 1611
 சளுக்கர்கொடி பக் 522
 சளுக்கரைச் சோழன்வென்றது 46
 சளுக்கி 786
 சளுக்கிஆகவமல்லன் 784
 சளுக்கியமானிகை தகர்ப்பித்தது 783
 சற்குணசிந்தாமணி 1319
 சற்குணம் 2601
 சற்று 1331
 சன்மதி 2032
 சன்மார்க்கசித்தி 2062
 சன்னாசிக்கிராமம் பக. 636
 சனகராஜன் 784
 சனகாபுரம் 1537
 சனகைச்சன்மதி 2032
 சனது 1797
 சனந்தாங்கி 1026
 சனந்துறுமி 700
 சனநாதன் 786
 சனற்குமான் 2046
 சனி குளஞ்சேர்தல் 865
 சனிப்பெருமாள் 1282
 சனியூர் 1582
 சாக்கியகுடாரன் 165
 சாக்கியம் 1812
 சாக்கியவேந்தர்கொடி பக. 534
 சாகம் 1391
 சாங்கியம் 784

சாங்கமய்யன் 783
 சாடி 449
 சாணக்கியன் 858
 சாணர் 1199
 சாணார் 735
 சாதக சிந்தாமணி 1778
 சாதகர் 1899
 சாத்தன் காமக்கோட்டங்காவல் 777
 சாத்திரம்பார்த்தல் 946
 சாதனக்கல் 1907
 சாந்தலிங்கதேசிகர் 1959-60
 சாந்திமத்திவு 782
 சாந்துப்புலவர் 1755-6
 சாம்பூர்வடகரை பக. 591
 சாமந்தர் 786
 சாமரை 145;—ஆலமருதல் 173;—
 இரட்டுதல் 188
 சாமுண்டராயன் 786
 சாமுண்டையன் 1122
 சாய்க்குதிரை 1588
 சாய்மொழி 1820
 சாயக்காரர் 1735
 சார்பு - பற்றுக்கோடு 2
 சார்வபூமன் பக். 627, 631, 925,
 1796, 1205-6, 1526-8
 சார்வபௌமர் 892, 925
 சாரங்கபாணிதலம் 2121
 சாலியரான நாயனார் 1872
 சாலியரிச்சூடு 528
 சாலிவருடம் - சகாப்தம் 1965
 சாலிவாகனசகாத்தம் 1977, 1799
 சாலிவாடிபுரம் ஞானப்பிரகாச முனி
 சாலினிகூத்து 546 [வர் 1906
 சாலேகம் 693, 1036
 சாலைக்கிராமம் 1231
 சாலைகலமறுத்தது 895
 சாலைமுத்துக்கிடணன் 1319
 சாலைவிண்ணன் 1152
 சாவகநிலை 1651
 சாவகம் 2108
 சாலது இனிதாமிடம் 272
 சாவவும் வாழவும் பாடிய அங்கு
 வெண்பாகங்கள் 1395-6

சாவில் துடிகொட்டுதல் 710
 சாவேறு 799, 1110. பக். 580
 சாழல் 2039
 சாளுவத்திருமலைராயன் 1238
 சாளுவநாயக்கர் 1640
 சாறட்டகட்டி 2130
 சான்றாரான நாயனார் 1872
 சான்றோர் 995, 1552
 சானகி 31
 சானந்தகணேசன் 1777
 சாஸனமுடிவுப்பாடல் 1987-8
 சிக்கென்பூசனை 227
 சிகை 304
 சிங்காசனம் 159, 173
 சிங்கணம் 799, 911
 சிங்கணர் 819
 சிங்கனன் 786, 800
 சிங்கத்தின் வருணனை 178
 சிங்கநகர் 1796
 சிங்கப்பால் 1148
 சிங்கப்பெருமாள் 1264
 சிங்கபீடம் 145
 சிங்கபூபன் 1253
 சிங்கம்-நரசிங்கம் 1511
 சிங்கவேறு நான்குதாங்கிய ஆசனம்
 புத்தர்க்கு 203
 சிங்கனம் 892, 1472, 2108-9
 சிங்கனார் 783, 801, 811, 906, 1351
 சிங்கனார் ஈழமண்டலம் 780
 சிங்கன வீழ வரசர்கள் 783
 சிங்கன் 971
 சிங்காத்திரி 1244
 சிங்காரித்தல் 357
 சிங்கை 938, 1208, 1213 பக். 602
 —கோ 1208;—ஆரியன்-1204,
 சிங்கையூர் 1747 [1676
 சிட்டப்பெருமான் 1072
 சிட்டர் 34, 358, 1123
 சிணுங்குதல் 1935
 சித்தபரிபூரணன் 1795 [595
 சித்தலிங்கமடத்துச் சாஸனம் பக்.
 சித்தன்வாழ்வு 2099
 சித்தாந்தசிகாமணி 1944, 2062

சித்தாந்தத்தொகை பக். 35, 55
 சிந்தாந்தப்பிரகாசிகை 1970
 சித்தாந்தவுபாயநிட்டை 2062
 சித்தி786;—எண்பத்தொன்பது187;—
 சிவஞானசித்தியார் 1902
 சித்திபடர்தல் 310
 சித்தியார் 2044
 சித்திரக்கா பக். 34, 530
 சித்திரகாரிகள் 271
 சித்திரன் கைப்பழக்கம் 275
 சித்திரத்தனுமனைப்பாடியது 1528
 சித்திராங்கதை பக். 587
 சித்திராவதானம் 1789
 சித்திரவித்தார கவி 1713
 சிதம்பரசாஸனம் பக். 217, 598
 சிதம்பரப்பாட்டியல் 1669-72
 சிதம்பரபுராணம் 1668, 1669, 1671
 சிதம்பரபூபதி 1925
 சிதம்பரபூபன் 1976
 சிதம்பரமடம் 1950
 சிதம்பரரேவணசித்தன் 2083-86
 சிதர்தருதல் 1716
 சிதலைமௌவல் 1122
 சிந்தாமணி 215, 1047, 1552, 1555,
 சிந்தினவார்த்தை 1847 [1665
 சிந்தூரத்திலதம் 1200
 சிபி 587, 743
 சிம்மாசலத்தில் சயத்தம்பம் 1244
 சிரக்காலம் வாழ்தல் 1271
 சிரகரகம்பிதம் 1683, 1728
 சிரச்சிங்காதனம் 1482
 சிரந்தை 54
 சிராமலை 1568, பக். 20
 சிரிபட்டர் 1639
 சிரீகாந்தன் 892
 சிரீகோச்சடைவன்மர் 897
 சிரீபராந்தகன் 895
 சிரீமனோகரன் 889
 சிரீமாறவர்மன் 889
 சிரீராசர் 1122
 சிரீவரன் 889
 சிரீவல்லவன்மகன் 786
 சிரீவிக்கிரமசோழதேவர் 1122

சிரீவீரபாண்டியதேவர் 896
 சில்செவியன் பஸ்கேள்வியன் 994
 சிலப்பதிகாரம் 1433, 1557
 சிலம்பன் திருவேங்கடன் 1034
 சிலம்பி பக். 334
 சிலம்பிக்கூடு 355
 சிலம்பிதன்கூடிழந்தநாள் 569
 சிலைப்பெருமாள் பக். 352
 சிலை பூட்டிழிவித்தல் 890
 சிலையெழுத்து 1291
 சிவக்கியானி 362 [1798
 சிவக்கொழுந்து 1754,— தேசிகர்
 சிவகங்கை அரசர் 1758, 1796
 சிவகங்கையார் 1794
 சிவகதி 140, 159, 172, 299
 சிவகிரித்தலைவர் 1365, 1792
 சிவச்சுடர் தானையாகியதன்மையா
 சிவசமயபரிபாலன் 1894 [என் 1552
 சிவஞானசித்தி 1901, 2052-66,
 2055-8;—சுபக்கப்பிரிவு 2053;
 பரபக்கப்பிரிவு 2054
 சிவஞானதேசிகன் (சிவஞானமுனி
 வர்)—1968, 1972
 சிவஞானதேவன் 1971,—சிவப்பிர
 காசர் ஞானாசிரியர் 1924-5
 சிவஞானபோதம் - அதிகாரணத்
 தொகை 2048-9;—சூத்திரக
 கருத்து 2050,—சூரணிவெண்
 பாக்களின் தொகை 2047
 சிவஞானமாதவன் 1970, 1974
 சிவஞானமாபாடியம் பக். 440
 சிவஞானமுனிவர் 1968-9, 1970;
 1972, 1974,—கலைசைச் செங்கழு
 நீர்விநாயகர்பின்னேத்தமிழ் பாடிய
 காலம் 1968,—சமத்திபாடிப்
 பொற்கிழி பெற்றது 1967;—
 சிவகதியடைந்தகாலம் 1971,—
 மாணக்கர்பாடியதுதிகள் 1972-3
 பக். 640
 சிவஞானவாழ்பளி 1681
 சிவஞானவேந்தல் 1924
 சிவதலத்தார் 1565
 சிவதலத்தொகை 86

சிவந்தகவிமேகம் 1630
 சிவந்தான் மல்லைப்பல்லவன் 1274
 —6;—உலா க். 608
 சிவப்பழபன் 2090
 சிவப்பன் 1317;—முருகக்கடவுள்
 சிவப்பிரகாசக்கருத்து 2061 [1731
 சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மாணக்கர்
 சிவப்பிரகாசத்திருவன் 1366 [1946
 சிவப்பிரகாசம்பக். 441, 1889, 1894
 சிவப்பிரகாச முனிவர் - கருணைப் பிர
 காசர் சிவபதமடைந்தபோதுபாடி
 யது 1939;—சகோதரர் திரு
 மணக்காலத்துப் பாடியது 1934
 —8;—சமத்தி பாடியது 1921;
 —தந்தைபாடல் 1945;—பாடிய
 பிரபந்தங்கள் 1944;—வேதாந்த
 சூடாமணி பாடியது 1942
 சிவப்பிரகாசவிகாசம் 1944
 சிவப்பிரகாசவுரை 1895
 சிவப்பிரகாசன் (மதுரை) 1895
 சிவப்பிரகாசையன் 1946
 சிவபிரான் - அட்டவீரட்டத்தலங்
 கள் 88;—ஆண்பெண்ணுருவச்சி
 ரப்பு 55;—ஈரணிபெறுதல் 54;—
 கடைதொறும் பலிக்குவருதல் 46;
 —கரிகால் ஏந்து ஆடுதல் 64;—
 காதில் இரண்டு கந்திருவர் 1566;
 —காலக்கடவுளாதல் 54;—கூத்து
 63, 64, கொன்றைச்சிறப்பு 60;—
 சங்கத்திருந்தது 1549;—சடை பக்:
 16,—சிரந்தையிரட்டு விரலன் 54;
 —செங்கண்மலைப் பாகத்துடை
 லை 39;—திருமேனி வருணனை
 54-5,—துடிகொட்ட விராயகர்
 ஆடுதல் 97,—துடைகளில் மணி
 யணிதல் 54,—பிடற்றில் ஆலம்
 அமிர் தான காரணம் 40,—முடிப்
 பிறை 61;—முலைச்சுவடு பெற்றது
 43,—மோட்டாமை பூண்டது 42,
 வண்ணியின் மபாசிலையணிதல் 58.
 சிவபுரத்தான் 1047
 சிவமறையோர் நால்வர் நாயன்மாரில்
 சிவமறையோன் 1123 [1872

சிவரகசியம் 1951
 சிவலோகநாதன் 1216
 சிவாக்கிரதேசிகள் 2058
 சிவாக்கிரயோகிகள் 1899, 1900,
 சிவாகமங்கள் 1892 [2057
 சிவாச்சிரமத்தேற்றம் 2062
 சிவார்ச்சனை 938
 சிற்பநூல் பக். 520
 சிற்றம்பலக்கோவை 2042
 சிற்றம்பலம் 68
 சிற்றம்பலவர் 1761
 சிற்றம்பலவன் 1225, 1888
 சிற்றரசர் 978
 சிற்றரசுர் 1459
 சிற்றான் 1332
 சிற்றிசை 1384
 சிறக்கணித்தல் 543
 சிறப்பு - விழா 498
 சிறிய இரத்தினகவிராயர் 1694
 சிறியலிபுன்புன் காஹ் ஸ்ரீ 726
 சிறியாரியப்பு 256
 சிறுக்கரை 1420
 சிறுகரும்பூர் 2089
 சிறுகாக்கைபாடினியார் 1997
 சிறுகுறள் களவழியிசைபாடல் 100
 சிறுகுன்றநாடு 1218
 சிறுதகையார் 255
 சிறுதேருருட்டல் 1252
 சிறுதேவபாணி பக். 14
 சிறுபஞ்சமூலம் 1440
 சிறுபாண்டரங்கன் 1384
 சிறுபாணுறு 2090
 சிறுமகன்வருணனை 1009
 சிறுமேதாவியார் 1384
 சிறுமைபெருமைக்கு இருவரம்பு
 சிறுவரை 239 [1536
 சிறுவிசைகாபம் 273
 சிறைகெழுவாரணம் 718
 சிறைபடுவ 561
 சிறையிலாநகரம் 243
 சிறையெனப்படுவது 819
 சிறைவிடுதல் 510
 சின்னணைஞ்சான் 1367

சின்னத்தம்பிப்புலவர் 1370
 சின்னநல்லநயினான் 1907
 சின்னப்பிரதானி கிருஷ்ணையங்கார்
 [பக். 610
 சின்னபின்னஞ்செய்தல் 786
 சின்னம்படுதல் 1499
 சின்னமனத்தார் 1770
 சின்னமனூர்ச்சாஸனப்பகுதி 892
 சின்னூல் 1719
 சின்னையவாத்தி 1790
 சினவரன் 142, 164
 சினவேள் - அருகக்கடவுள் 151
 சினனார் அருமறைநூல் 152
 சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர் 1763-6
 சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகள் 1893
 சீகாளத்தி பக். 634
 சீகாளத்திப்புராணம் 1944
 சீகைத்தானன் 1334
 சீட்டுக்கவி 1247, 1679, பக். 637,
 சீத்தலைச்சாத்தர் 1384 [1789-97
 சீதக்காதி 1305-16
 சீதளசந்திரமுகம் 1706
 சீதம் - (நாடு) 2107
 சீதாபிராட்டியின் கைக்கிளை 346,
 சீதைக்கிறைவன் 1710 [688
 சீரக்கரசர் 1645
 சீரக்கன் 1452, 1458
 சீரிவாசியர் 1871
 சீரிவாதன் 1691
 சீபராந்தகன் 1166
 சீபாதனூளி 1621
 சீப்பில்குதல் 307
 சீமான் 1313
 சீயகங்கன் 1224, 2032
 சீயஞ்சுமந்த மணியனை 136
 சீர் - இசையோசை 1521
 சீர்ச்செல்வி 782
 சீர்நக்கர் 1053
 சீரகத்தார் வணிகன் 1691
 சீரங்கத்தார் 1597
 சீரங்கம் 1595
 சீராசராசன் 1047
 சீராமன் (பெயர்) 1729

சீராவெண்டலைச்சிறுபுன்கொண்டம
சீலப்பயன் 227 [350
சீலவதம் 199
சீவகசரிதை 1665
சீவகசிந்தாமணி 2024-5
சீவகசிந்தாமணிச்சுருக்கம் பக். 636
சீவகசிந்தாமணியிலம்பகத்தொகை
சீவகன் - ஆசீவகன் 2054 [2025
சீவகன்பெற்ற பதினாறுபேறுகள் 764
சீவல்லபமாறன் பக். 634
சீவல்லபமதனராசன் 783
சீவலமாறன் 963, 964
சீவலவன்களவழிநாடு 967
சீவலவேள் முடிசூடியகாலம் 956
சீவன்முத்தி 1890
சீவிலிமாறன் 1622 பக். 634
சீனம் 907, 2108
சீனர் 819, 906
சீனாபுரம் பக். 628
சுக்கிரீவன் 936
சுகதி 1047
சுகந்தாதிபுனைதல் 956
சுகரக்கொடி 786
சுகிருதவிரதம் 403
சுகீந்திரவாதி 1986
சுட்டல் 1429
சுட்டி யீந்தவன் 1129
சுகுகாட்டிலுள்ளபொருள்கள் 281
சுகுகாடு உலகினுருவமுடையது 713
சுண்ணம் 2039
சுண்ணங்கன் 259
சுத்தப்பசும்பொன் 1455
சுத்தப் பாழ்கீடு 1640
சுந்தரகண்டிகை 786
சுந்தரச்சோழர் 188
சுந்தரசோழன் 784
சுந்தரத்தோள் மாவலிவாணன் பக்.
சுந்தரத்தோள் மீனவன் 904 [1007
சுந்தரபாண்டியம் 1265, பக். 290-
1, 633, 1705
சுந்தரபாண்டியன் 783, 897-905,
1705;—சோழர் 903;—பேரர்
கள் 900

சுந்தரபாண்டியன் தொகுதி 2065
சுந்தரமாவலி 1198
சுந்தரமூர்த்திகள் 1877-8, 1802,
சுந்தரவிலாசம் 1789 [1876
சுந்தரலிங்கமுனிவர் 1958
சுந்தரன் - இராமன் 1602, 1873
சுந்தரி - தூர்க்கை 51
சுந்தோபசந்தர் 761
சுப்பிரதீபக்கவிராயர் 1361, 1740
சுப்பிரமணியதிக்கிதர் 1706-9,
சுப்பிரமணியன் 1761 [1718
சுபசோபனம் 1371
சும்புளித்தல் 775; பக். 552
சும்மா 1590
சுமானமாப்பூதன் பக். 241
சுமுகப்பிரதாபன் 1302
சுயம்பாடுதல் 1793
சுயம்பிரகாசன் 1791
சுரதம் 403
சுரந்தி 8
சுரம்போக்கு 1360
சுரிப்படங்காப்போதிகை 1303
சுருக்குண்ணுதல் 1801
சுருக்குதல் - அழித்தல் 500
சுருதியுந் தமிழும் 907
சுருள்தருதல் 1728
சுரேந்திரப்போத்தரையன் 972
சுரைபடர்ந்து வேளைபூத்தல் நாட்ட
[ழிவுக்குறி 494
சுரை பொய்யாமை 853
சுரைய கரந்தபால் 219
சுலாவுஞ்சுண்டும் 371
சுவர்ணமாப்பூதன் பக். 241
சுவரன்மாப்பூதன் 1029
சுவா பக். 321
சுவாகா 1395-6
சுவாமிநாததேசிகர் 1717-8, 1720
சுவாமிநாதன் துணைவன் 1792
சுவானமாப்பூதன் பக். 241
சுவேதவனமெய்கண்டான் 1896
சுவேதவனன் 2045
சுழியல் 87
சுள்ளறகோல் 863

சுள்ளிச்சூழ்மதில் 782

சுனை 2178

சூகுட்டீர் பக். 258

சூட்டு - ஆழியுறுப்பு 168

சூடாமணி 907

சூடாமணிகிண்டு 2078-81

சூடாமணியுள்ளமுடையான் 2088

சூதில் சோழன்தேவியின் சிறப்பு
[1486]

சூர்மருங்கறுத்த நெடுவேள் 760

சூர்மா 99, 101

சூர்வென்றேள் 98

சூரணி 2047

சூரபதுமனுக்கு ஈருரு 100

சூரன் 400

சூரியகாங்கயன் 1343

சூரியகாந்தி 1305

சூரியசந்திரரின்றியும் விளக்கு ஒளிர்
[தல் உவமை 1539]

சூரியபகவான் பக. 30

சூரியன்—இமையால் மறைதல் 12-

3;—கூத்தகை உருவகம் 2187

கடற்பூத்த தாமரையாக உருவகம்

124;—கிருமாலுக்கு உதவுமுறை

122;—மைந்தன் - 1635

சூரியோதயம் 504, 2185-8

சூரை 281-2

சூல் முற்றிய மகளிர்நடை 969

சூலிமுதுவில் அன்னமிட்டவன் 1148,

சூலை 2150 [1228]

சூழகம் 1047

சூழனகர் 892

சூழிமஞ்செய்தல் 786; பக. 170

சூளாமணி 2026

சூளிகைமானிகை 1047

சூளுறவு 709

சூக்காரப்பொட்டிமக்கள் 1501

செக்காரான நாயனார் 1872

செக்காரும் புகாரும் 1469

செக்கை மருங்குற்கு உவமையாக்கல்

செகதண்டம் 1474 [1617]

செகராசசேகரன் 1212-3, 1675

செகராசர் 1373

செகற்பதி 2050

செங்கட்சினவேள் 151

செங்கண்சிவப்பித்தல் 495

செங்கண்மால் 163

செங்கணன் - அருகன் 145

செங்கல் (ஊர்) 1226

செங்கல்தங்கமாகியது 1876

செங்கலங்கைவடுகன் 1226

செங்கலறுப்பித்தல் 1565

செங்கழுநீர் க்கிழங்கிழ்வுண்டாகப்
பாடியது 1831

செங்கழுநீர்நிராயகர் 1968

செங்கற்கட்டடம் 1271

செங்காட்டுக்கோட்டம் 1444

செங்கால்வெட்சி 423

செங்கிடை 1001

செங்குந்தக்குலம் 1622 [597]

செங்குந்தர்பிரபந்தத்திரட்டு பக்.

செங்குந்தரிட்டதலைச்சிங்காதனத்

திருந்து கூத்தர்பாடியது 1481

செங்குந்தவீரரைக் கூத்தர்புகழ்ந்

செங்குன்றம் 1168 [தது 1482]

செங்குன்றை 1257

செங்குன்றையூரன் 1282

செங்குன்றையெல்லாம் 1040, 1341

செங்கோட்டுவெண்பா 1773

செங்கோட்டையார் 957

செங்கோடு 889, 1272

செங்கோசெங்கரை 820

செங்கோற்றமுற்பு 561-2

செஞ்ச 1217

செஞ்சாயக்காரர் 1735

செஞ்சி 1336

செஞ்சுடர்மொளவிலெஞ்சுடர்வாண்

செஞ்சோற்றுக்கடல் 703 [பண் 1047]

செஞ்சோற்றுநிலை 443

செஞ்சோற்றுநிலைதீர்தல் 532

செட்டி 416, 1501

செட்டிகள்மேல் இசையா பிரமபாடி
யது 1469

செட்டிகளின்பரிபாஷை 1606

செட்டிப்பிள்ளையப்பன் 1348

செட்டிபழிதீர்த்தவன் 1228

செட்டிச்சுரம் 1123
 செடிசெய்தல் 141
 செண்டு 777
 செண்டாற்கிரியடித்தது 2064
 செண்டு வெளி 822
 செண்பகமாறன் 935, 937
 செண்பகவனம் பக். 591
 செண்பை 938
 செத்தில் - செத்திலாப்பந்து 2040
 செத்து - ஒத்து 1808
 செதுமுலை 703
 செந்தலை 1606
 செந்தலைச்சாஸனம் 238-9
 செந்தமிழ் 1395, 1452
 செந்தமிழ்க்கடல் 1717
 செந்தமிழ்க்காரி 2065
 செந்தமிழ் நாப்பழக்கம் 275
 செந்தமிழ்தூல் 896
 செந்தமிழ்முனி 2101
 செந்தமிழர் 1061
 செந்தியப்பன் 1772
 செந்தூரில் உபதேசகாண்டம் அரங்
 கேறியது 1698
 செந்தொட்டி - பட்டப்பெயர் 1792
 செந்நாப்புலவர் 1384, 1815
 செந்நிலத்துப்போர் 870, 889, 892
 செந்நிறம் 626
 செந்துந்தாங்குதல் 1265
 செப்பேட்டில் மூவர்தேவாரம் எழுதி
 யது 1088
 செம்பழுக்காடவெள்ளிலையேடேந்தி
 உபசரித்தல் 691
 செம்பிநாடு 1665 [1650
 செம்பிடா-ன் 906, 1472;—கோண
 செம்பியவளவன் கழுக்குறன் 1252
 செம்பியன்கிழானடி 819
 செம்பியனசேய 548
 செம்பிபுண்டன் வயிறிடந்தவன் 1382
 செம்பியனவையம் 1564
 செம்புலசசெல்வர் 1536
 செம்பூட்சேய் 866
 செம்பூட்சேயார் கூற்றியல் 534
 செம்பூர் அறமாதுவாண 1246
 செம்புபாணதிலைவேயம்பவன் 804

செம்பொருள் 1819
 செம்மற்பட்டி 1725
 செம்மாத்தல் 899
 செய்யகனத்தார் 1154
 செய்கை - சேயுர் 1252
 செய்தல் - கொடுத்தல் 1322
 செய்ந்நன்றிகொல்லல் 231
 செய்யாரெணினுந் தமர் செய்வர் என்
 செய்யார் 106 [னுஞ்சொல் 653
 செய்யுட் பயிர் 1329
 செய்யுர் எளவநயினுன் 1335 [1804
 செயற்கொண்டான 1469-70, 1799,
 செயற்கொண்டாரும் அபயனும் 180
 செய்கிங்கராசன் 1336
 செயதான 820
 செயதுங்கன் 1286, 1521
 செயபத்திரத்தூண் 786
 செடமகன் 834
 செயலக்குமி 1734
 செயலூர்ப் பெருஞ்சுவனார் 1384
 செருந்தை 1035
 செலகதி 297
 செல்காலம் 1580
 செல்லக்கிடவெனல் 1458
 செல்லாரன் 1744
 செல்லாராசிரியர் முண்டப்பெருங்கும
 ரர் 1384 [301
 செல்வத்துயாந்தான் குலத்திற்றாழ்தல்
 செல்வநிலையாமை 295, 309-15
 செல்வபேர் 1023
 செல்வம் மக்களினதேயல் வீண் 243
 செல்வரிலலதது நல்காந்தார் உவமை
 செல்வாக்கு - வாய்மை 1356 [610
 செலவு 427-9
 செய்வகைசெய்தவன் பெருமை 714
 செவ்வநதிதூணையன் 1266-8
 செவ்வந்தி 1282
 செவ்வந்தியீசர் 1282
 செவ்வந்திலியகமுனி 1762
 செவ்வானம் 2182
 செவ்வி - உடம்பு செவ்வை 557
 செவ்விலியேட்டுப் பாகறகாய 2133
 செவ்வூர் சிற்றம்பலகவிராயர் பக்.
 செவ்வைச்சூடி 1653 [315
 செவ்வைச்சூடிவார 1652-3
 செவ்வியறியுறா 580-1

செழியதரையன் } 1247—8
 செழியன்
 செழியன்வான்வன் 889
 செழுவைகாவலன் 911
 செழுவைப் பரிப்பெருமான் 1542
 சென்னபட்டினம் 1791
 சென்னி 2152
 சென்னியகனகன் 649, 1484
 சென்னேத் தென்னியசிங்கபூபன் 1791
 சேக்கிழார் 1697, 1882;—திருநட்
 [சத்திரம் 1878
 சேக்கிழார்புராணம் பக். 622
 சேட்சென்னி 617
 சேட்டவர் 137
 சேட்டை 260
 சேட்பொருள் 1819
 சேடகச்சண்டை 1047
 சேடகம் 112
 சேடாவதாரன் 1251
 சேடு - அழகு 112
 சேதாவினெய் 1420
 சேதி 189
 சேதிகம் 182
 சேதிபம் 911
 சேதிபன் 1137
 சேதிபன் பின்னாடபெருமான் 1139
 சேதிமாநாடு 2141
 சேதியம் பெருநெறி 1651
 சேதியா 819
 சேதிராயன் 1297, 1137 [1676
 சேதுகாவலன் பக். 602, 637, 1207,
 சேதுநாட்டில் மழைபெய்த படியால்
 1918
 சேதுபதி - 1284—1303, 1745,
 1790—1, 1793;—தரிசனம் 1284,
 1788;—தானம் 1919;—மணிவா
 சல் 1797;—மந்திரி 1297, 1299,
 1301—3 1754, 1759—1795;—
 மூலமலை 1793—4,—வாசல்
 1789, 1792, 1794—6
 சேதுபதி மருந்தன் 1762
 சேதுவாசல் 1300
 சேதுபுராணம் 1905
 சேதுமாக்கதை 1905
 சேது மூலராஜாநாதரன் - பக். 602
 சேந்தமங்கலம் 1384

சேந்தமங்கலம் 897
 சேந்தன் - 889, 996, 1021, 1022,
 1967, 2071—6;—சிங்களத்தரை
 யனைப் புறங்கண்டது;—பொன்
 பற்றிகாவலன், தொண்டைமான்
 சேனாபதி 187
 சேந்தையர்காவலன் 1901
 சேம்பு 1581
 சேய்ஞலூர் 1568
 சேய்ஞலூரான் 1986
 சேய்மொழி 1819—20
 சேயிலாச்செல்வம் வீண் 243
 சேரநாட்டுச் சிறப்பு 2092
 சேரநாட்டுடல்லை 2091
 சேரமான் 462, 482, 1195, 1404 -
 6, 1420, 1430;—கொடி புள் 1195
 சேரமான்பெருமான் நாயனார் - பக்.
 18, 529
 சேரமான்பெருமான் வஞ்சிமார்த்தான்
 சேர்சிகாமணி 1433 [டன் 1138
 சேரல் 1408
 சேரலர் 819;—கோன் 874, 1408
 சேரன் 602 - 16, 768—774, 1185,
 சேரன் குலசேகரன் 1827 [1876
 சேரன் செங்குட்டுவன் - பக். 614
 சேரன்பாட்டு 1002, 1460, 2202
 சேரன்போந்து 690
 சேரன்மகள் 1054
 சேரன்யாலை 509
 சேரனைக்கண்டு ஓனவைபாடியது 1419
 சேலத்தரசன் 1247—8
 சேலத்தின் தாகநதிர்த்த செழியன்
 சேலம் 1247 [1297
 சேலேவண்ணன் 693
 சேவகம் 88
 சேவப்பநாயக்கர் - பக். 607, 1263
 சேவலங்கொடியோன் 866
 சேலூரப்போர் 875
 சேலமூதல 1205
 சேற்றார்த்தலைவர் 1360
 சேற்றாரர் 1367
 சேறை 1773
 சேறைச் சந்திரசேகரன் 1260
 சேறைச் சொக்கநாதப்புவர் 1773
 சேனாபதிபொண்ணன் 1367
 சேனாவமையம் 1719

சேஷாத்நிரி 1273
சையம் 799
சையமலைச் சிறைதீர்கண்டன் 570
சைவசிகாமணி 1721, 1883
சைவசித்தாந்தக் கட்டளை 1970
சைவசித்தாந்தசாத்திரத்தொகை 2044
சைவப்பெரியார் பக். 438—466
சைவபரிபாலன் 2058
சைவர்க்குந் தாதர்க்குஞ்சண்டை 1597
சைவராசபண்டிதன் 1676
சைவலம் 170 [பு 140
சைனமதத்தில் ஒருபொருட்கிருதுணி
சைனமதவ்யயங்கள் பக். 530
சைனர்க்குச்சிறந்த மலைகள் 183
சைனவேதங்கள் 530 பக் 533
சோக்கட்டாஸ் 1795
சொக்கநாதநாயகர் பக். 610
சொக்கநாதபுலவர் 1318, 1327,
1740, 1773
சொக்கநாதன் அட்டாவதானன் பக்.
சொக்கப்பநாடவர் பக். 640 [640
சொக்கப்புவலர் 1952
சொக்கர் 1265
சொக்ஷிங்கன் 1797
சொக்னாருதுரை 1588
சொக்கேசனா 1269
சொக்ஷெனாஹம் போது 2159
சொல் நல்லார்தியார்களை அறியுங்கருவி
சொல்லியிழ்புவன் பக். 611 [246
சொல்வன்மை 1530
சொல்வன்மை பகழியுடைமை 531
சொலிய 191
சொற்கணுள் 889
சொற்கள் ஒருநான்கு 2082
சொற்கோ - நாவுக்கரசர் 1873
சொன்மகள் நோதகக்கிடத்தல் 1549
சொன்மார்பெய்தல் 1379
சொன்னவாற்றியார் 1218 பக். 603
சொன்னால் வாய்மணத்தல் 1732
சோடசாவதானம் 1791
சோண்டிச் சிவதலத்தொகை 86
சோண்டிச்சிறப்பு 2094—7
சோண்டிர் 2097
சோண்டிளவு 1500, 2093
சோண்டிவழங்கியருளிய சுந்தரபாண
சோதி - சுந்தர 1878 [முயன் 906

சோதிமண்டலம் அருகற்குண்மை 161
சோதிவளாகம் 151
சோமசுந்தராகுரு 1789, 1790, 1792,
1795;—சுவாமி 1791, 1797
சோமசேகரர் 1949
சோமன் 1126—9, 1226, 1383;—
புவனை 1493;—வாசல் 1127
சோமன்வழி 2099
சோமீச்சுரனகோயில் 1122
சோமேசா 1298
சோலை (ஒருவனபெயர்) 1319
சோலையலை 22
சோலையாக வள்ளலைக் கூறியது 1376
சோழ அக்யாச்யாசன் 784
சோழநன் 784
சோழகுலவல்லி (ஊர்) 1055—6
சோழகோளன் 784
சோழகனகராசன் 784
சோழசிங்கம் 818
சோழநாடு 853, 1251
சோழபாண்டியன் 784
சோழமண்டலசத்தம் பக். 88
சோழமண்டலம் 1135, 1454
சோழவச்சசரித்திரம் பக். 579
சோழவல்லபன் 784
சோழவளநாடு சோழடைமை 2103
சோழவளவன் 906
சோழன் 617—49, 1185, 1409
சோழன் — கண்டொள்ளக்கண்டசுரை
2154;—சும்பர்மேற புலியை ஏவி
யது 1511;—சும்பரை அழைத்துவா
ஆன்விட்டது 1136;—சும்பரை எய்
த்து 1572, —காவிரியடைத்தது
1345;—கொடைச்சிறப்பு 840;—
சுருக்கரை வடக்கையில்லெனறது
46;—செல்லம் 838—9;—சையம்
லைச் சிறைதீர்த்தது 570, —தேவி
யின் ஊடல் 1487—9;—தேவியை
மடியில்வைத்துப் பாடியது 1486;—
வல்லுடைமை 768;—பகைநாடு
854;—பாட்டு 1003, 1461, 2200, —
புறக்கொடை 1202;—மந்திரி
1051;—யானை 510—16;—வாகு
பக். 85, —வீரச்சிறப்பு 842
சோழன் அருமொழி 1979
சோழன் நல்லுத்திரன் 2012

சோழன்றேவியை உயர்த்திச் சூதாட்
டத்திற் புழேந்தி பாடியது 1486
சோழன்புலவன்பாட்டு 1523
சோழனமகன் குற்றஞ்சொல்வேர்
கூலாக் குத்தியது 1797
சோழன்முன் வயிறிடந்தவன் 1382
சோழனதிகாரி 1048
சோழனுடன் கம்பர் கோபித்தது 1500
சோழனுந் தேவியும் 1492—4
சோழியன் - சோழன் 889
சோனேந்திரசிங்கம் 1144
சொற்றுச்செருக்கு 1558
சோழசுண்ட மூலி 1573
சோனகம் 907, 2108
சோனகர் 819, 897
ஞண்டு 1045
ஞாட்பு 1427
ஞாடு 1047
ஞாண் 688
ஞாயம் 1573
ஞாயிறுனைசேன்வன்னங்குறிதலர் 584
ஞாயிறும் திங்களுமனை வாய்மை 1530
ஞாழன்மூதூர் நரபதி 1045
ஞானக்கண்ணினான் 354
ஞானச்செய்வன் 1720
ஞானசம்பந்ததேசிகர் 1912
ஞானதேசிகன் 1824
ஞானப்பிரகாசர் பக்.-441, 1671;—
முனியர் 1901, 1906, —வாகு
ஞானவாக்கி 1761 [2059
ஞானவரோதயா 1594;—வரலாறு பக்.
ஞானவிர்தம் 440 [632
ஞானமீர்தவாசிரியர் 1882
ஜீவிதல் 995
ஜோம் 493
ஞெமிர்தல் 2167
ஞெமிர்தல் 890
ஜீபாகாபரணன் 646
தக்கணலாடம் 782
தக்கோலம் 782
தகடீர் ஏறிந்த சேயன் 462, 483
தகடீரின் தன்மை 462, 1428
தகடீர்யாத்திரைப்பாடல் 1426—30
தகர் உவமை 470, 532
தகரக்குழலான் 871
தகைப்பு 1549

தங்கால் 1606
தசசளவு 2154
தசகாரியம் 1894
தசபாரமிதை 187, 188
தசபன்மன் 784
தசரதன் 482, 1677
தசாங்கம் 2040
தஞ்சை 906, 1120, 1951; - அரசர்
1797-8;—கண்ணார்கோயில் 1962;—
காவலன் 1956;—கோவிந்ததிட்
சிதர் 1956;—கோன் 892, 1014;—
சமச்சுவதிமால்பிரதி பக் 69, 513;—
தெரு 2116;—தயாபரன் 1236;—நாய
கம் 1373;—மகாசன் 1796;—மன்
னன் 1753;—யாதவர்கோன் 1124
தஞ்சையிற கரிகாலன் ஆட்சி 779
தட்சிணைகலாசபுராணம் 1676
தட்டான் அளிக்கும் ஊர் 2143
தட்டு 'கொட்டிந் தட்டிம்' 1122
தட்டோடு 955
தட்பங்கூர்சல் 1716
தடரத்தை 1267
தடிகைவழி 780, பக். 159
தடுக்கு 1640
தடை 'பேரசன் றடைகொண்டு' 900
தண்டனாடு 511
தண்ணீரப்பந்தல் 1051
தண்ணுமை 1429;—தாம்தாம் என்
டுவிய்த்தல் 998;—தழீஇந்தாமென
டுவிய்த்தல் 704
தண்ணை 877
தண்டத்தலைவர் 469, 897
தண்டநாயகன் 786
தண்டப்படுதல் 621
தண்டபுத்தி 782
தண்டமிழ் 1219 1341, 1465
தண்டமிழ்நாடன் 1047
தண்டமிழ்நிதசாகரமுனி 1219
தண்டமிழ்நிலையன் 1122
தண்டலங்கிழவன் 1569
தண்டலம் 1983, 1984
தண்டலம் ஒபனாதன் 1574
தண்டாயுதன் 1264
தண்டி 1564
தண்டிகை 262, 1353, 1367
தண்டிச்சரணை 1987

தண்டு 761, 780, 782, 783, 786
தண்டுபதி 799 [901
தண்டுவிடை 1047
தண்டுவிடை எண்டிசையானேநிற்றல்
தண்டை 1863 [801
தத்து - விபத்து 1311
தத்துவங்கூறியவெண்பா 340
தத்துவஞானம் 1887
தத்துவஞானப்பிரகாசம் 167
தத்துவப்பிரகாசர் 362, 1637—46,
1902; — பாட்டு 262—3
தந்தப்பல்லக்கு 1728, 1734, 1796
தந்தவாயு 2156
தந்தாலோ 967
தந்திரம் 248 [1391
தந்தையை மக்கள் மூகம்பாராக்காலம்
தப்புதல் - ஆடையொலித்தல் 1576
தபுதாரநிலை 712
தம்பட்டம் 1287
தம்பமாமுத்தி 1517
தம்பியால் நாகுகொள்ளப்பட்டவன் 993
தம்பை (ஊர்) 2070
தமனியம் 274
தமர் செய்யாரெனினும் செய்வர் என
தமிழ் 2157—6 [1[னுஞ் சொல் 653
தமிழ்க்கடல் 1717, 2032
தமிழ்க்களித்த தலைவர்கள் 1382
தமிழ்க்காரி 1818
தமிழ்க்கிலக்கு 1718
தமிழ்க்குத் தொண்டுசெய்தோர் 1383
தமிழ்க்குப் பெருமான் 1256
தமிழ்க்கும்பன் 1792
தமிழ்க்கு விளக்கு 1387
தமிழ்க்குற்றம் அராவும் அரம் 1516
தமிழ்குறித்து நாமகளைப் போற்றுகல்
தமிழ்கூறுநல்லுலகம் 1989 [115
தமிழ்ச்சங்கம் 1071, 1555, 1930
தமிழ்ச்சிறப்பு 2157—2161
தமிழ்ச்சுவை 1402
தமிழ்ச்சொல்லருமை 1128
தமிழ்த்து நாவலொடுபெயரிய ஞாலம்
தமிழ்கிரிநிலங்கள் 2109
தமிழ்தொரிதென்னவன் 1277
தமிழ்நர்பெருமான் 618, 669
தமிழ்நாடு - 1484,—சிறப்பியல்பு -
2104, பக். 491-96

தமிழ்நாடைந்து 638
தமிழ்ப்பயிர் 1732
தமிழ்ப்பலகை 1713
தமிழ்ப்பிரயோகவிவேகம் 1708, 1718
தமிழ்புனைந்தேத்தல் 100
தமிழ்ப்புலத்ததிகாரர் 1433 [1732
தமிழ்ப்புலவனைக் கிளியாகக்கூறுதல்
தமிழ்ப்புலவனொருவனைச் சிவபிரான்
உண்டது 1939
தமிழ்ப்பெருமான் 1361
தமிழ்மனுதல் - குறன் 1543
தமிழ்மாரி 1630
தமிழ்மாருதம் 2209
தமிழ்மாறன் 1528
தமிழ்முனிவர் 1384
தமிழ்மூன்று 1535
தமிழ்மேகம் 1789
தமிழ்வடித்தல் 1441
தமிழ்வல்லோர் 1722
தமிழ்வளங்குலவுதல் 907
தமிழ்வளர்த்தகூடல் 994
தமிழ்வளர்த்தவர் 1256
தமிழ்வாணர் 1698
தமிழ்வேந்தர் 768
தமிழ்ந்தாதி 1843 [46
தமிழ்நன் னூற்றுறைகள் ஐந்து 1839-
தமிழரசு 1761
தமிழரையன் ஆகியப்பன் 1961
தமிழ்நீந்தோர் கடன் 1388
தமிழ்றியும்பெருமான்கதை-பக் 322
தமிழ்றையன் 1122
தமிழ்றளி 1025
தமிழ்முடையான் 768
தமிழும் ஆரியமுந் தழைத்தோங்கல்
தமிழ்முல்லை 1384 [897
தமிழ்முழிபதினேழ்கிலங்கள் 2108-9
தமிழ்மூர் வீற்றனை 1450
தயனியக்கவி 363
தயாநிதி 1307, 1676, 1841
தயாபரன் 1236
தயிர 219
தாக்கநூல் 362
தர்க்கபரிபாஷை 1944
தர்ப்பாதனமழகியார் பக். 636
தர்ப்பாதனை 1665 [892
தாணிதாரணஹாரணாஜித புஜபலன்

தரணிமங்கை 889
 தரணி முழுதடைபாள் 811
 தரிசனம் 1837
 தரித்திரம் எண்மர்க்குண்மை 271
 தரித்திராசன் 1238
 தருணம் 181, 2207
 தருமச்சுடரோன் 4
 தருமத்தலைவன் 1560
 தருமதீர்த்தன் 2027
 தருமதேவதை 1135
 தருமநேமி 193
 தருப்பசயனம் பக். 636
 தருமவர்மாவீதி 24
 தருமர் 1538, 1561
 தலத்தார் 1646
 தலவெண்பாழுறை 1944
 தலைக்குறைகமலம் 366
 தலைகடைதெரிசல் 1615
 தலைகாணுதல் 1533
 தலைச்சங்கவரலாறு 1384
 தலைச்சுவரம் 1572
 தலைச்சிங்காதனம் 1481
 தலைசெய்தல் 1238
 தலைநாளின்விதி 1507
 தலைநோவு 2150
 தலைப்பவி 425, 545
 தலைப்பெயனிலை 702
 தலையணை 1640
 தலையளித்தல் 170
 தலையாடு 2106
 தலையாலங்கானத்துப்போர் 580, 892
 தலையிற்குட்டிப் பயன்சொல்லல் 1797
 தலையிற்குட்டிப் புலவரைத் தண்டித்த
 பாண்டியன் 1641
 தலையோட்டிலெழுதல் 1628
 தலைவி தலைவற்குப் பிரிவில் விடை
 கொடுத்தநிலை 1137
 தலைவெள்ளோடு 548
 தவத்தினர்—எண்வகையறுப்புக்கள்,
 அரசியற்பெருமை 328
 தவம் 328—32
 தவராசராசன் 2028
 தவலிகாவாசாஸனம் பக். 277
 தமிழ்ச்சிவாட்புண்ணோர் 457
 தமிழ்ச்சி 457 [தல் 704
 தமிழ்இந்தாமெனத் தண்ணுமை ஒலித்

தழுவக்குழைதல் 67, 2127, 2182
 தளசிக்கம் 1289—91
 தளசிக்கமலை 1289—91, பக். 296—7
 தளப்பாடு 2066
 தளம் - சேனை 799
 தளவனுர்க்குறைச்சாஸனம் பக். 228
 தளவாய் இராமப்பய்யன் பக். 11
 தளவாய்முதலியார் 1797
 தளவாய் விசயரகுநாதசேனாபதி 1288
 தளிப்பெயற்றண்டெரி 239
 தலைப்படுவன இவையெனல் 819
 தற்பம் 34
 தற்பவமுதன் மூன்று 1716
 தற்பாடுபறவை 350
 தன்குறைசொல்லாக்குணம் 1391
 தன்மதம் 1901
 தன்மபாலன் 782, 1214
 தன்மேம்பாட்டுரை 753
 தன்னேரிலாத தமிழ் 2157
 தனதன் 836
 தா அளாண்மை 1530
 தாக்கருந்தானை 1429
 தாக்கற்குப்பேரும் தகர் 470
 தாக்கு - வாதப்போர் 1802
 தாட்டி 1606
 தாண்டவமூர்த்தி 1717
 தாண்டவராயசாமி 1784
 தாண்டவவாணன் 1277
 தாண்டவேசர் 1701
 தாததி 981, 1123, 1183
 தாதன் 1140;—புலவன் 2142
 தாதாகோடிக்கொருவர் 276
 தாதாவெனல் 1140
 தாதி 1125, 1185;—புலவனுடலிற்
 சொல்லியபாட்டு 1650
 தாதெருமன்றம் பக். 519
 தாதைகாமநுகரத் தன்காமரீத்தவன்
 தாபதபக்கம் எட்டு பக். 542 [359
 தாமதாமென்ற ஒலி 998
 தாமபூலமேந்தல் 691
 தாமததர் 1538
 தாமயன் 799
 தாமரை-ஒளவு 279, மருதம் 1701,
 2014
 தாமரைக்கோயில் 115
 தாமரைமலை அந்தணர்க்கு 1656

தாமரையிலையில் மழைத்துளி நிற்கல்
உவமை 299
தாமோதரம்பிள்ளை - சேதுபதிமந்திரி
தாமோதரனார் 1384 [1754
தாய்க்கொளித்த சூலின்மை 1648
தாய்மொழி 1819—20
தாயத்தார் 282
தாயம் 584
தாயலான் - பூதனை 17
தாயினுமினியான் 1676
தாயுமானவர்—அடைந்தகாலம் 1965;-
அடைந்த இடம் 1961
தாயுமானவனார் 1965
தாரகாயணம் 1582
தாரணிகள் 1773
தாராகணப்போர் பக். 577
தாராவரசன் 798
தாராவர்ஷன் பக். 580
தாரித்தல் 337
தாருகன் 2076
தாருகாவனத்து இருடிபத்தினிகள்
தாரைபேரிகள் 786 [பக். 522
தாலிக்கும் யானைவல்லிக்குந் தலை
யொன்றெனல் 1471
தாவடிக்குவட்டின் பாவடிச்சுவடு 1047
தாவடிசெலுத்துதல் 786
தாழிகவிப்பத்தவஞ்செய்தல் 730
தாழியுள் நீலம் 177
தாள்வரை 1095
தாளண்மையாவது 283
தானந் தவஞ் சீலம் பூசனைகள் 227
தானப்பிரவாகன் 1251
தானமாவது 277
தானமுகலிப தசபாரமிதைகள் 187
தானன் 1334
தானுபதி 1796
தானேநிலை 501—5
தானையால் துக்கத் தில் கணபுதைத்தல்
தானோதகம்பண்ணல் 906 [549
திக்குவிசயம் 1222, 1272
திகார்தம் 1723
திகிரியுருட்டுதல் 15
திங்கட்குலன் 1444
திங்கட்கொழுந்து 1527
திவகன் போல் அடபுடைமை 202
திவ்களன்ன கல்வி 1530

திங்களின் வழிவரு சளுக்கி 786
திங்களுர்த் தேவன் 1028
திசைகாப்பாளர் தேயக்குறும்பு 461
திசைச்சொற்கிளவி 2077
திசைத்தல் 21
திசைமுகன் 186, 799
திணர்த்தல் 1828
திம்மப்பநாயக்கர் 1263; பக். 607
திம்மன் 1510
திம்மி 1615
திம்மையவப்பையன் 1251
தியக்குதல் 1527
தியதி 950
தியாகக்கொடி 786, 834, 1637
தியாகசமுத்திரன் கூவராயன் 1578
தியாகதாரு 1010
தியாகபதாமை 811
தியாகபரன் 1795
தியாகமிடுதல் 895
தியாகராசதேசிகர் 1716
தியாகவல்லி 799, 1086
தியாகாபரணன் 646
தியாகேசர் 1680
தியாகேசர்வண்ணம் 1763
தியேன் [தியேன்] 650
திராகூகாமம் பக். 598
திரிக்கால் 1606
திரிகர்த்தர் 819
திரிகர்த்தராயன் 1132
திரிகூடம் 1259
திரிகோணமலை 1676
திரிசேர் விளக்கெனக காத்தல் 945
திரிசொற்கிளவி 2077
திரிபங்கி பக். 16
திரிபதகை குலசேகரன் 1247
திரிபுரதகனம் 67
திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுள்
திரிபுராதிரயர் 465 [1384
திரிபுரம் எரித்த வில் 54
திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் 834, 896,
திரிபுவனத்தோன்றல் 1126 [897, 907
திரிபுவனமுழுதுடையான் 811
திரிமூர்த்திகள்வாழ்க்கு 1
திரியவிடுதல் 799, 906
திருக்கச்சிநம்பிகள்—பாசரம் 1831,
2134;—பெருமை 1832

திருக்கட்ட மஞ்சனம் 1069
திருக்கண்டி = அட்டவீரத்தொன்று 88
திருக்கண்டேன் என்ற பாசாம் 1826
திருக்கண்ணபுரத்துத் தாதுபாடல்
[1125]

திருக்கண்ணமங்கைத் திருமால் 27
திருக்கண்ணமங்கை 1610
திருக்களர்ப்புராணம் 1962
திருக்கற்றளி 1123
திருக்காட்டுப்பள்ளி 1928
திருக்காப்புரீக்கல் 1237
திருக்காவணப்பத்தி 1198 [ம 1840]
திருக்குருகைப்பிராண பிள்ளைபாசா
திருக்குருகைப்பெருமாள் சடைக்குட்
டி 1692 [1680]—92
திருக்குருகைப்பெருமாட் கவிாசர்
திருக்குளம் 1610
திருக்குளம் கங்கைநீரும் மண்ணுங்
கொணர்ந்தெடுத்தல் 1122
திருக்குறள் 2013 — உரையிட்டோர்
—1533; — உரைப்பாயிரம் 2007;
பாற்பகுப்பு 2004— 6,— பழம்
பாடல்கள் 1998—2003
திருக்கைப்பங்கயம் 1472
திருக்கைமலர் 1124
திருக்கைலாயருன்னவுலா பக் 18, 23
திருக்கைவழக்கம் பக். 599, 604, 625
திருக்கொடுங்கை 1059
திருக்கோட்டிநம்பி 2088
திருக்கோவலூர் 1403, 1408, 1412,
1826, 2144; — சாஸனம் பக் 247
திருக்கோவை 2043
திருக்கோளிலி 89
திருச்சந்தவிரத்தம் பக். 500
திருச்சாலை 1297
திருச்சான்றவாயில் 2120
திருச்சிராப்பள்ளிக் குடைவரைச்சா
ஸனம் பக். 19
திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் 1958
திருச்சுற்று 1068, 1078, 1101; —
மாளிகை 1074
திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைதமிழ் 1667
திருவானச்சேகிராயன் 1297
திருஞானசம்பந்தர் 599
திருஞானசம்பந்தா தாக்கணசிறப்பு
திருஞானசம்பந்தாடியா 363 [1802]

திருத்தகுமாருனி 1781, 2013; — திரு
த்தகுமுனி 1552
திருத்தங்கி 1155
திருத்தணியல் 1982
திருத்துறையூர்ச்சைவன் 2055
திருத்தேர்க்கோயில் 811
திருத்தேருட்டுதல் 1259
திருத்தோணியப்பர் 1641
திருநகரி 1833, 1857
திருந்தாவனம் 1089 [1053]
திருந்தாவிளக்குக்கு ஆடுகள் உதவல்
திருந்தாவிளக்குத்திருத்ததல் 1120
திருநறையூரையர் 1829
திருநாகேசர் 1762
திருநாராயணபுரத்து ஆயி 1869
திருநீறுதந்துவிடைதருதல் 1137
திருநெய்த்தானம் பக். 20
திருநெல்வேலி 1575, 1659, 1717
திருநெல்வேலிப்பெருமாளையன் 1652
திருநெறிக்காரைக்காடு பக். 19
திருநெறிகாவலன் 1883
திருநென்மெலி 1807, 2135
திருப்பட்டிச்சாரப்பிராணம் 2083
திருப்படிமாற்றுத் தேவதானம் 1122
திருப்பணி 1237, 1303
திருப்பணிமலை 1736
திருப்பதியம் 1072
திருப்பரங்குன்றம் 877 [429]
திருப்பள்ளியெழுச்சித்தனியன் பக்.
திருப்பணங்காட்டம்மைச்சி 1685
திருப்பணந்தாட்டபட்டன் 1354
திருப்பாதிரிப்புலியூர் 1565, 1967, —
கலம்பகம் 1566
திருப்பாமலை பக். 533
திருப்பாழத்திருவடி 1138
திருப்பாவைபாடுமடப்பாவை 1835
திருப்பாற்கடலிற றோன்றியவை 892
திருப்பிரதிட்டை 1122
திருப்புக்கழப்பிராணம் 2080
திருப்புக்குறிச் சாஸனம் பக். 210
திருப்புடைமருதூர் 591
திருப்புத்தூர் 87
திருப்புல்லாணி 1290, 1662; —
வத்தம் 2150
திருப்பூவணவுலா 1741—2
திருப்பெருந்துறைப்பிராணம் 1958

திருமகள் 106;—சூரியவர்ணமுடை
திருமங்கை 889 [மை பக். 529
திருமங்கையாழ்வார் 600;—வேடுபறித்
திருக்கோலம் 1863
திருமண்காப்பிடுதல் பக். 520
திருமணங்கொல்லே 1864
திருமணவாழ்த்துக்கவிகள் 1934—8
திருமதில் 1282
திருமல்லிநாடு 2137
திருமலேந்திரன் 1272
திருமலை—நாயக்கவரசர் 1732;—வை
கைமலை 1980
திருமலை நல்லாண் 1767
திருமலைநாதன் 1669
திருமலைநாயக்கர் 1269—71, 1732
திருமலைநாயக்கர்சமுத்திரம் 1270
திருமலைநாயகன் - திருமலைநாதன்
திருமலையர் 1538 [1671
திருமலையாழ்வார் 1868
திருமலைமாயன் 1238, 1594
திருமலைமாயன் பட்டணம் பக். 605
திருமழிசை 2134
திருமழிசைப்பிரான் 28, 1812—15;
திருமழைமார்பன் 140, 189 [பக். 9
திருமறைமுதல்வர் 865
திருமால் 104;—அருகன் 130, 141;—
அன்னமாயறம்பயந்தது 14.—உல
களந்த நிலை 8;—செயல்கள் 11
—13;— திருமழிசையார்க்குப்பின்
பாய்சுருட்டிச்சென்றது 28;—நால்
வகையுருவம் 141.—ம தி கோ ள்
விடுத்தது பக் 519;—மல்லரைப்
புடைத்தது 15;—மலையெடுகதேந்தி
யது 16;—மார்பின்மறு 592;—விடை
யிறுத்தது 15;
திருமால்காஞ்சி - பரமபதம் 1390
திருமால்கோயில் கொங்குநாட்டுப்
பேரூரில் உள்ளமை 890
திருமால் திருநாமப்பாட்டு 21
திருமால்பதிகுக்கு உவமைகள் 35
திருமால்பேராயிரம் 6 [1618
திருமாலவதாரம் பாதிவெண்பாவில்
திருமாலிருஞ்சோலைமகாபலி 1197
திருமாவனவன 776
திருமாளிகை (ச் சுற்று) 811, 1077
திருமுகப்பாசுரம் 1888

திருமுட்டத்துத்திருமால் 26
திருமுரசிரங்குதல் 1430
திருமேற்றளிப்புராணம் 2086
திருமேனி 1730;—கடவுள்மூர்த்தம்
திருமேனிக்கவிராயர் 1736 [1122
திருமேனி நீங்குதல் 1971, 1978
திருமேனியனார் 2065
திருமோகூர்த்திருமால் 30
திருவக்கரை பக். 631
திருவக்கைக்கொங்கராயன் 1199
திருவக்கோமான் 1366
திருவடிகிலை சிவபிராற்குச் செம்பொ
றைய அமைத்தல் 1122
திருவண்ணாமலைச்சம்பந்தன் 1572
திருவண்ணாமலைச்சாஸனம் 267
திருவண்ணாமலைப் பரமேச்சுரப்புலவ
ன் 1623
திருவண்ணாமலைவண்ணம் 1623
திருவணைகாவலன் பக். 504, 602
திருவணையடைத்தது 1272
திருவத்தியூர் 22
திருவதிசைச் சிலாசாஸனப்பாடல்கள்
திருவந்திக்காப்பு 2120 [1095-1119
திருவரங்கக்கலம்பகம் 1738
திருவரங்கத்து—சாஸனம் 28;— திரு
நாள் 1860;—திருமால் 23, 1135
திருவரங்கப்பெருமானையர் 1828
திருவரங்கம் பெரியகோயில் 1836;—
பொன்வேய்ந்தவன் பக். 588;—
செல்வஞ்சிறத்தல் 897
திருவழுந்தூர் 2126;—நாடு 1519
திருவள்ளுவர் 1544, 2007;—குறள்
1722;—சூப்பால்வாழ்த்து 1998
திருவன - பட்டப்பெயர் 1366
திருவனந்தபுரவாசர் 1787
திருவாசகப்பத்து 2089
திருவாசகப்பதிகங்கள் 2039-41
திருவாசகம் 2038;—பாட்டின் எண்
திருவாசல் 1622 [2041
திருவாதவூர்த் செழுமறைமூனியர்
[1536
திருவாதவூரடிகள் 1536;—திருநட்சத்
திரம்மூனியமகம் 1878
திருவாப்புடையார்புராணம் பக். 640
திருவாபரணம் 1197, 1498 [525
திருவாமாததூர்க்கலம்பகம் 1571; பக்.

திருவாய்மூர் - சத்தவிடங்கத்தொன்று
 திருவாய்மொழி 1818 [89
 திருவாளர் - சத்தவிடங்கத்தொன்று
 89;—கொடியிறக்காமல் தகைதல்
 1637;—நாகரசநம்பி 1646—விசே
 டங்கள் 2120
 திருவாளர்ப்புராணம் 1953-4
 திருவாளரிற்றிருக்கூட்டம் 1718
 திருவாளருலா 1680-1
 திருவாலங்காட்டுத்திருநடனம் 1392
 திருவாலவாய் 1741;—எல்லையில் மது
 ரை 1666
 திருவாலவாயுடையார்புராணம் பக்.
 திருவாலிதிருநகரி 1862 [48, 588
 திருவாவடுதுறை 1974;—ஆதினகருத்
 தர் சேதுநாட்டில் மறை பெய்யப்
 பாடியது 1918;—தேசிகன் 1720;—
 மடம் 1296
 திருவாலினன்குடி நாடு 2106
 திருவானன் 1829, 1971
 திருவானைக்காவார் 1597
 திருவிக்கிரமன் வீதி 24
 திருவிருவினவி 164
 திருவிருந்தான் 1264, 1266—8
 திருவிருந்தவன் 1705
 திருவில் 1436
 திருவிளையாட்டம் 896
 திருவிளையாடற்புராணம் பக் 587
 திருவினாதுன் 2120
 திருவீழ்ச்சிவாக்கிரயோக 1899
 திருவுண்ணாழினை பக் 520
 திருவுத்திராடநாள் 568, 1161
 திருவுந்தி 2039
 திருவுறுக 1148
 திருவெண்காட்டுச்சிவபிரான் பக் 21
 திருவெல்லு 906
 திருவெள்ளறைச் சாஸனப்பாடல் பக்.
 திருவெள்ளர்ப்புராணம் பக். 640 [73
 திருவேகம்பம் 72 [1581
 திருவேகம்பமுடைநயினர்வண்ணம்
 திருவேங்கடத்தான் பதிகப்பாடல் பக்.
 திருவேங்கடத்துத்திருமால் 25 [520
 திருவேங்கடநாதன் 1712, 1729
 திருவேங்கடம் 22, 25, 1336
 திருவேங்கடன 1034
 திருவையாற்றுச் சாஸனம் பக். 277

திருவையாற்றுப்புராணம் 1956
 திருவையைத்துறை 1010
 திரைநல்கிய குலம் 1259
 திரையன் 978-9, 1054, 1259
 திரைலோக்கியமுழுதுடையான் 816
 திரோதமலம் 2061
 தில்லை பக். 18
 தில்லை — அச்சுதானந்தன் 1005;—
 சிற்றம்பலம் 1059;—தெளிதேன
 1089;—நடராசர் 1135;—பொது
 1536;—பொன் வேயந்தது 802,
 1060-1;—மூவாயிரவர் 1094;—
 வட்டம் 1078
 தில்லைநம்பி 1657
 தில்லைநாயகவல்லி 1764
 தில்லைநாயகன் 1778
 தில்லையில் துலாபாரம் 1218
 திலகங்கிடந்த திருதுதல் 615
 திலகம்போலச் சூரியன் உலகளந்த
 திருமாலுக்காதல் 122
 திலதம்—குடைக்குமிழ் 574;—நெற்
 றிப்பட்டத்துடன் வீரரிடுதல் 426
 திலதம்பாரித்தல் 1204
 திவ்யரமணியமோகன் 1795
 திவம்—வீடு 1868
 திவருதல் 2210
 திவாகரம் 2071—76, 2082
 திவாகரன்பயந்த பிங்கலமுனி 2077
 திறவிதின் 889
 திறைகொள்கவிதை 1250
 தினகரன் 783; 1129;—சோழன் 820
 தினகரோதயம் 897
 தீச்சார்வு 1530
 தீட்சைபோதல் 363
 தீட்டுக்கவி 1679
 தீத்தான் 1613
 தீத்தான் சங்கீதம் 1259
 தீத்தானம் 1066
 தீத்தீத்தியெனல் 803
 தீநட்பு 377—8
 தீப்பெண்டிர் 241
 தீபங்கள் பீடம் நடுகற்குவைத்தல் 738
 தீபங்குடி 180
 தீபங்குடிப்பத்த பக். 534
 தீபன் 'மன்னர்தீபன்' 1487
 தீபாந்தரம் 799

தீபிகை 578

தீம்பரைநல்லவராக்கல் அர்செனல்
தீயகவி 365 [263]

தீயவை 371

தீர்த்தத்துறை 1047

தீர்த்தமாக நடுகல் நீராடுதல் 735

தீரகாசளம் 1582

தீராதவினை தீர்த்தான் 1951, 1961

துக்கா பக். 606

துகில் - உயர்ந்த ஆடை 1417

துகிலிலாக்கோலத்தூய்மை வீண் 243

துங்கபத்திரை 786

துச்சிலிருத்தல் 373

துடி இராவலரை அழைத்தல் 710

துடிதபுரம் 213

துடிநிலை 426

துடியடி...பிடி 693

துடியர் 426, 441

துடியன் 704, 1426;—வீரனருஞ்
செயல்பற்றிக் கூறியவை 704

துடுப்பிற் காந்தன் 112

துடைத்தழுக்கண்ணீரின் பயன் 373-4

துணர்தல்—தளிர்த்தல் 459

துணைவந்தபோது அராசர்விளக்கம் 452

துத்தன் 284

துத்தி 59

துதியை 1968

துந்துமிதுருதுருவை பக். 344

துந்துருதுருதுருமி 1505

துப்பு 26

துப்புரவு 344

தும்பை 501—43, பொருதல் 419

தும்பையூர்க்கொண்டி 1841

துயம்—தவயமந்திரம் 1853

துர்க்கை—எண்டோள் 111;—எண்னை
யிலும் உள்ள படைகள் 112;—கூ

ழைப்புறமுறத்தாழ்தல் 112;—சந்தி
ரனைத்தரித்தல் 108;—துளவமலை

உடைமை 109;—தோள்களிற் கிளி
கள் களிகூர்தல் 111;—பதினாறுதோ

ள் உடைமை 105;—பந்தாடுஞ் சிற
ப்பு 112;—முன்கையிற் கிளியுடை

மை 112;—வலம்புரிதிசிரிபடைகள்
தூகபதிகசபதி 1284 [111]

துரிசற்கவி செருதல் 1047

துருநயவாகியர் 1980

துலாத்தட்டு 823—4

துலாபாரம் 889, 899;—கோயிலில்
நட்சத்தல் 897

துலாபுருடதானம் 823-4 பக். 582

துலைநாவன்ன சமநிலை 1530

துலையிலங்கிய கொடை 1493

துலையேறியவன் 587, 743

துவரை 1339

துவரைக்கோமான் 1384

துவரைவேந்து 762

துவை 865

துழிதி 1047

துழினி 164

துழாய் தூர்க்கைக்கு 111

துள்ளி 1371

துள்ளுசீட்டு 1797

துளு 2108

துளுநாட்டுச் சிவதலம் 86

துளுவம் 907, 2109

துளுவர் 1379

துளுவர்குலம் 1779, 1976

துளையாதமுத்துடைம 1456

தற்குணர் 261

துற்றவிழ் 278

துற்றுடையான் 268

துற்றூண் 392

துறக்கம் 227

துறச்சை - திருவாவடுதறை 1296;—

துறைமங்கலம் 1946;—சச்சிபுப்ப
ன் 1976;—பதி 1919;—திருச்சிற

றம்பலருகு 1958;—நமச்சிவாய
தேசிகர் 1754, 1977

துறவுநெறிக்கிறைவன் 178

துறவரசு 169

துறையிலாவனசவாவி வீண் 243

துறையூர் 1444

துவிதலோகம் பக். 536

துங்காதகண்டக்கு வத்தவர்கோளுட்
டுக் கதவுகள் உவமை 696

துண்டாவினக்கு 1047

துதிச்சி 1323

துது - பிரபந்தவகை 362, 1789

துதுகவி - அனுமார் 1485

துதுசென்ற பாண்டியன் 896

துதுளங்காய் 1725 [1854]

துப்பிறழ்நிலைநகர - முடையாள

தூரியம் 731

தூலக்கவிகள் 1687

தூற்றுதல் - பரப்புதல் 316

தேக்கணகயிலை 1622

தெங்குடம்பழுத்தல் 915

தெங்குண்டதேரைபடுவழிப்படுதல்

தெசமுகநிருதன் 1676 [627]

தெசாதராமன் 1514

தெட்டுதல் 1641

தெண்டதோடப்பொன் 957

தெப்பக்குளம் 1270

தெய்வக்குளிகை 1860

தெய்வகன்னி 1299—300

தெய்வநாயகன் 1651

தெய்வப்பரிப்பெருமாள் 1542

தெய்வப்பாண்டியன் 598

தெய்வப்பாரி 986

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் 1546

தெய்வமொருவனையெனல 226

தெய்வீகம் 1877

தெய்வீகன் 1407, 1412

தெரிசனம் 1284

தெலிங்கம் 907, 911, 2108, 2109

தெலிங்கர் 801, 819, 906;—சேனை

தெலிங்கமீன் 811, 895 [900]

தெலுங்குத்தொடர் 1615

தெள்ளாறை 976

தெள்ளியசிக்கப்பூபன் 1791

தெள்ளேணம் 2039

தெற்றிக்கண் 1047

தெற்றிப்பாடுதல் 1645

தெற்றுதல் 1047

தெற்றென - விரைவாக 899

தெற்றெனல் 889

தென்கரைநாடு 2106

தென்காசி 209, 940, 1659,—கோபு

ரம் 955;—கோபுரமுடிந்தகாலம்

950;—கோயில் 938, 944-5

தென்காசிகண்டபெருமாள் 941, 957

தென்காசிச்சாஸனம் பக் 222

தென்குமரி 1245, 1691;—மாநகர்

தென்கொடுமூர் 1231 [1051]

தென்கெழுவை 1542

தெண்டி (ஆசிரியர்) 1691

தென்பாண்டி 2107;—நன்னாடு 2144

தென்பாலை 1247

தென்புழல் 1141

தென்மதுராபுரி 895—6

தென்மதுரை 807, 1196

தென்மலை - பொதியம் 1563-4

தென்மலையான் 1367

தென்மாவை 1318, 1459

தென்வேந்தன் 1061

தென்றமிழ்க்கவிஞன் 2071

தென்றமிழாளி 1025; பக். 240

தென்றல்வருணனை 969, 2209-13

தென்றற்பருவத்து வரு தாமபிரவரணி

தென்றிசைககுமரி 1463 [1747]

தென்னர் 1351

தென்னரங்கம் 22

தென்னரைஞர் 1458

தென்னவர்தம் குலதெய்வம் பக். 210

தென்னவராயன் 1743

தென்னவன் பிரமராயர் பக். 607

தென்னவானவன் 889

தென்னாடர் 1020

தென்னாடு முத்துடைமை 2103

தென்னிம்பை 910, 1652

தென்னிலங்காபுரி 1676

தென்னூல் 1260

தேகவரணனை 1703

தேசத்தியற்கை 387

தேசபண்டாரி 976

தேசிக்கத்து 1172

தேசிகப்பிரபந்தம் பக். 434

தேசிகர் 1832;—பாசரம் 1855

தேட்டாளன் 1315

தேதி 953

தேபபெருமாள் 1596

தேபபெருமாள் மகேபன் 1763

தேமாவின்னீழ்ச் சிவபிரான் 46

தேவதானம் 892

தேர் கட்டிச்சோறளித்தது 1783

தேரடிக்கூர் வெம்படை - சக்கரம் 837

தேரைக்கால்பெற்றுத் தேய்தல் 1221

தேரை பழிசுமத்தல் 627, 1457

தேவடியார் எழுபதின்மர் 1447

தேவதானம் 892, 1122

தேவநாதன் 786

தேவபபெருமாள்கோயில் பக். 250

தேவபாடை 1260

தேவபாணி 18, 127

தேவர்க்குத் தூதுசென்ற பாண்டியன்
தேவரகண்டன் 1592 [892
தேவன் - பால்வண்ணதேவன் 1535
தேவன்குடி 1047
தேவாசிரயன் என்னுங் காவணம் 1953
தேவாசுரம் 896
தேவாரம் 363
தேவாரமோதுமண்டபம் 1072
தேவியூடலிற் கூத்தர் பாடியது 1479
தேவூர்ச சிவபிரான் பக். 21
தேவூர்வேன் பக். 525
தேவேந்திரன் 1314
தேவேந்திரதாரு 1286 [தல் 895
தேவேந்திரனுடன் பாண்டியனிருத்
தேவை 1287, 1793;—அந்தாதி 1664
தெயாகரன் 1663;—காவலன் பக்.
594;—சேதுபதி 1284
தேனூர்கிழார் 1384
தைப்பூசம் 895
தையணற்புரவி 1426
தோகைநிலை 500 [2014
தோகையினெடியது - அகநானூறு
தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர்
1974
தொடுத்தல் - பறைகொட்டுதல் 731
தொடையாடைகீறியவன் 1228 பக்.
தொண்டாடிப்பொடி 1828 [604
தொண்டி பக். 341
தொண்டைகாவலன் 1218
தொண்டைநாட்டார் பொய்யுரையா
மை 1150
தொண்டைநாடு 1317, 1743, 1775,
1976;—சிறப்பு 2103;—எல்லை 2102
சான்றோருடைமை 2103
தொண்டைமண்டலசுதகம் 1726—7;
பக். 20, 21
தொண்டைமண்டலத்தார் 1726
தொண்டைமலை பல்லவர்க்கு 970
தொண்டைமான் 1057, 1252
தொண்டைமான் கச்சி 1805
தொண்டைமான் சேக்கிழையார் சாஸ
னம் 1897, பக். 468
தொண்டைமான்சேனாபதி 187
தொண்டைமாளினந்திரையன் 978
தொண்டையம்பதி 1651 [1117
தொண்டையர்கோன் 1102, 1112,

தொண்டையரசு 1183
தொண்டையார்கோ 980--1;—கோன்
தொண்டையான் 1215 [1112
தொண்டைவளநாடு 2130
தொந்தயோகவினை 2150
தொல்காப்பியம் 1224, 1384, 1555,
1716, 1722, 1781;—எழுத்ததி
கார இயல்வைப்பு 1990;—ஷெருத்
திரத்தொகை 1991;—சொல்லதி
கார இயல்வைப்பு 1991, —ஷெருத்
திரத்தொகை 1993—4;—பொருள
திகார இயல்வைப்பு 1095;—ஷெ
ருத்திரத்தொகை 1996;—பாயிரம்
தொல்காப்பியக்கடல் 1716 [1989
தொல்காப்பியமுனி 1919
தொல்காப்பியர் 1384, 1387, 1388,
1562—4, 1989
தொலபேராசான் 1552
தொல்லெயிற்கிவந்தல் 487
தொலைதல் - தோற்றல் 370
தொழிலி 1037
தொழுமகன் 268
தொறுவியர் 1278
தொன்மிகுபெருமரம் 1825
தொன்முதுதிரக்கடல் 15
தொன்னூற்பாவை 1530
தோசை 1639
தோட்டகடைஞர் 695
தோடுவார்காது 1566
தோணிபுரத்தோனறல் 1873
தோடுணைக்கம் 2039
தோம 169, 316
தோலாச்செவியான் - உருத்திரசன்மர்
தோலாநாவின்மேலோ 369 [2014
தோலாமொழி 2027
தோலின்பெருக்கம் 481
தோள்கொட்டுதல் 468
தோள்வலிபோமிடம் 409
தோளமுலம் 634
தோளாச்செவி 1384
தோளாமணி 2026
தோளும்வாளுந்துணையாதல் 798
தோளே துணையாதல் 897, 906
தோற்பை முலைக்குவமை 1613
தோற்றநிலையிறுதிக்கட்டுவிடு 1536
தோன்றாத்துணை 1566

நக்கன் 1053

நக்கிரதேவர் 1802

நக்கிரர் 1384, 1395—9;—தொழில்

நக்குதல் - வினங்குதல் 1392 [1397

நகர் பக். 2110—12

நகர்ச்சிறப்பு 2165

நகரம் சிறையில்லாதது வீண் 243

நகாரி - முருகன் 104

நகுலன் 1364

நகைபடுபுன்சொல் 1549

நஞ்சையிருகண்மணி 1823

நச்சர் 1538

நச்சினூர்க்கினியம் 1719

நச்சினூர்க்கினியர் 1551—5

நச்சினூர்க்கினியனைபுகை 1555

நச்சுக்குழல் 818, 1222

நச்சுவாக்கினியா பக். 629

நச்சுள்ளையார் 1384

நஞ்சிருத்தல் 1593

நட்டபெருமானை 1072

நட்டாருட்பேறு 1809

நட்டேர் 1298

நடவை - நடந்த செல்கை 31

நடாய் 890 [740

நடுகல் 729—40, 1177;—வாழ்த்து

நடுகல் ஆடிய நீரில் யாவருந் தீர்த்தமா

டல் 735

நடுகல்லானவனை வீரனெருவன் கண்டு

நிகழ்த்திய செயல் 701

நடுகல்விற்பெயர்முதலியன பொறித்

நடுகற்காட்சி 730—1 [சுல் 736—7

நடுகற்குச் சிறப்புப்படைத்தல் 738—9

நடுநாட்டுச்சுவதலம் 86

நடுவட்சங்கம் - இடைச்சங்கம் 1384

நாடப்பரியாயிரங்கொடுத்தவன் 1382

நடைப்பழக்கம் 275

நண்டளந்த நாழியாய்க்கிடத்தல் 1362

நண்டுகட்டுதல் 262

நதிசூலதிலகன் 1791

நதிவாகிசம் 1230

நந்தமண்டலம் 1336, 1356

நந்தவானம் 1047

நந்தி 166, 973—7, 1015

நந்திகை 1042

நந்திநாயகன் 977

நந்திபுரிமன்னன் 188

நந்திமாமலை 974

நந்திமால்வரைச்சிலம்பன் 166

நந்தியர்கோன் 1778

நந்திவெற்பன் 1228

நப்பின்னை 31

நம்பிகாளி 1149, 1704, 1769 பக்.

நம்பிமார் 1610, 1762 [599, 638

நம்பியகடபொருள் 2037

நம்பியப்பி 1982

நம்பிள்ளை 1847

நம்பூர்வாதர் 1847

நம்மை - உம்மை 966; பக். 591—2

நமகுறை 615

நமச்சிவாயக்கவிராயர் 1745—7

நமச்சிவாயப்புலவர் 1278, 1309—11,

நமதீரன் 1034 [1744

நயமுதலிய அளவை 167

நயநீக்கை 1929

நயினூர்கோயில்(முதுநூர்) 1771

நரபதி 1047; விசயநகரவேந்தர் 1353

நரம்புமடித்தியாத்தயாக்கை - 302

நரலோகவீரன் 1065, 1114

நரவாகனம் 1731

நரி அலவன்வளைவாயிலில் வால்நீட்

நரிகதித்தல் 512 [டல் 1000

நரைத்தூது 305

நரைமூதாட்டி 703

நரையான்வலத்தேவருதல் நற்சகுனம்-

நரையுருமேறு 111 [1357

நல்குரவு 266—79

நல்லகவிராயர் 1780

நல்லதம்பிச்சர்க்கரை 1337

நல்லதமிழ் 2099

நல்லதுந் தீயதும் மக்கட்குண்மை 301

நல்லந்துவனார் 1384, 2012

நல்லநயினான் 1907

நல்லபடாபறை 772

நல்லப்பர் 2099

நல்லயன் 1782

நல்லவை 369, 407

நல்லவையார் 267

நல்லறிவுடையதொல்பேராசான் 1552

நல்லாசிரியரியல்பு 1530

நல்லான்சக்கரவர்த்தி 1767

நல்லிசைவஞ்சி 491—5

நல்லியக்கோடன் 989—90

நல்லூர் 1122
 நல்லூர்ப்புராணம் 1719, 1944
 நல்லூர்ப் புளியங்காய்ப் பெருஞ்சேந்தர்
 நல்லூர்வீரை 1661 [1384
 நல்லூரன் வில்லவராயன் 1370
 நல்லே—நல்லூர் 1211
 நலங்கிள்ளி 636
 நலஞ்சேட்சென்னி 617
 நவகண்டம் 1270, 1691
 நவகோணம் 1746
 நள்ளாறர் 1730
 நள்ளாறு 89
 நள்ளி 1401
 நளினத்தி 1600
 நளினம் 1732
 நளினவிழிப்பெருமான் 697
 நற்காட்சிமுதலியமூன்று 167
 நற்கொற்றன் 889
 நற்சிங்கன் 899
 நற்பொருள்மூன்று 1691
 நற்றிணை 1384
 நறவின்சாடி 449
 நறுங்குன்றை ஞானமூர்த்தி 2078
 நறையாற்றுப்போர் 873, 884
 நன்காடு 713
 நன்மாணுக்கரியல்பு 1530
 நன்றிபுலவர்நாப்பண்ணவென்றி 125
 நன்றிமறவாமை 290
 நன்னன் 987
 நன்னாசர் 1384
 நன்னுளால் 102, 1083
 நன்னி ஞானப்பன் 784
 நன்னூல் 1249, 1537, 1719, 2032
 பக். 8;—பழந்தமிழ்க்காரம் கடலும்
 பொருள்கள் 2033;—செஞ்சூத்திரத்
 தொகை 2034;—சொல்லங்காரம்
 கடலும்பொருள் 2035;—செஞ்சூத்திரத்
 தொகை 2036;—விருத்தி 17
 நன்னூல்முதலிய சின்னூல் 1719
 நன்னூற்கவடி 1641
 நன்னெறி 1944
 நாக்கடை கவவுதல் போரில் 532
 நாக்கு வெல்லற்குரியது 247
 நாககுலம் 1252
 நாகபாய்கருட்டியது 1815
 நாகபட்டினத்துச்செட்டி 1240

நாகபந்தம் 1793
 நாகமலை 1346
 நாகர் 188
 நாகர்குலத்துக்குப் புத்தர் அமிழ்தம்
 நாகர்நாடு 461 [வழங்கியது 188
 நாகரகாண்டம் 1953
 நாகரசுநம்பி 1646
 நாகரிகநாட்டம் 2072
 நாகரிகன் 1732, 1776
 நாகலாபுரம் பக். 606
 நாகேசர் 1762
 நாகை 89, 2117—8;
 நாகைக் காதலான் சத்திரம் 1619
 நாகைச்சேந்தன் 1022
 நாகைக 891
 நாட்கோள் 476
 நாட்டரசன்கோட்டை 1503;—நாடு
 நாட்டியத்தான்குடி 1229 [2149
 நாட்டியவழங்கம் நான்மை 1997
 நாட்டிற் காவலற்ற கதவு உவமை 696
 நாட்டிக்குறம்பு 889
 நாடகசாலை 1605
 நாடகநவீரத்தல் 1564
 நாடகபுலவன் 362
 நாடகம் 1793
 நாடத்துக் குயக்கொண்டான் பக். 321
 நாண்டல் 314
 நாண்மங்கலம் 567, 959, 1161
 நாணிக்கண்புதைத்தல் 1351, பக். 613
 நாணிற்றல், 'நாணிற்பன்' 628
 நாமகள் — பாரிநகுபோலுருவுடைமை
 117;—வெள்ளைக்கலை பணி சூரு
 டைமை 121;—கையில் தரிப்பவை
 118; பக். 29
 நாமடந்தை 1522
 நாமணைக்கோணை 782
 நாமன் 1544
 நாமான் 1178
 நாயகன் படைப்பாளர் குவமை 503
 நாயவாலை நிகர்க்கமுடியாமை 259
 நாயகம் 1611
 நாயகமணி 122
 நாயகர்க்கு நாயகன் உதவுகை 503
 நாரணன் 783
 நாராயணன் வேமறைப்போன் 1567-
 நாரைவிடுதலு 629 [8

நால்வகைப் பொருள் 186;—தேவர்
140;—அனந்தம் 140;—அளவை
139;—யோனி 139;—சைனவரு
ணப்பாகுபாடு 140
நால்வர் அவதாரம் 1873
நால்வரென்றெதிய வணிகர் 1433
நால்வாய் 1334
நாலடி 2017;—நாலாறு 1561, 2019
—23;—நூல்தொகுத்தவர் 2022;—
மேற்கோள் 1666;—அரும்
பதவுரைகாரர் 2023;—உரையாசிரி
யர் 1561
நாலடியார் 2018—21
நாலாயிரக்கோவை 1471
நாலு—நாலடி 1128
நாலுகோடிகவி ஓனவைபாடியது 415
நாலுர்ப்பெயர் சுவாமியம்மைபெயர்கள்
வரப்பாடிய செய்யுள் 1659
நாவடக்கம் 245—50
நாவலர்களிறுபெற்றுர்தல் 569
நாவலருடன் பங்குபேசிப் பிரபந்தம்
பாடுதல் 363
நாவலோவெனல் 1460, 2094
நாவலொடுபெயரிய ஞாலம் 46
நாவற்பதி 892
நாவா விழைநக்கி நூல்கெழுதல் 1392
நாவீறன் 1689, 1822
நாழிகைக்கணக்கர் பக் 562
நாழிகைக்கவிசொல்வோர் 566
நாழ்கோள்களின் ஞாட்பு 761
நாளும் புள்ளுவ கேளாஜுக்கம் 423
நாறகடல் 452, 801, 892
நாற்கதி 140, 169, 175, 178, 234,
323, 338
நாற்கவி 1047
நாற்கவிச்சிங்கம் 1703
நாற்கவிராசனம் 5 1562
நாற்பத்தொன்பதினமர் சங்கத்தார்
1692, 1711
நாற்பதிகந்தால் நரைத்தூது வருதல்
நாற்பெயர் 1552 [305
நாற்பெரும்படை 140
நாற்பொருள் 1819;—பொதிந்த யாப்பு
நாறையான் 1382 [1552
நான்காஞ்சுக்கம் 1583
நான்காரைச்சக்கரம் பக். 529

நான்குமாத்திரைபெற்ற அளபெடை
நான்மடி 816 [பக். 593
நான்மணி 2017
நான்மறை 3;— (சைனம்) பக். 530
நான்மறையாளன் - அருகன் 140
நான்மாடக்கூடல் 1805, 2104
நான்முகம் அருகற்குண்மை 139—40
நான்முகன் - அருகன் 132
நான்மை 170
நானூற்பது 2017
நீகண்டன் - நிரக்கந்தன் 2054
நிகண்டுஞளாமணி 2081
நிகர்போர 867, 889, 892
நிகர்கடத்தல் 892
நிகர்மலைதல் 867
நிகரழித்தல் 889
நிகரிவ்சோழமண்டலம் 1122
நிகனங்காய்கரி 816
நிகளம் 1484
நிகும்பன் 1321
நிட்ரோம் 411
நிட்ரோர் 817
நித்தம் 301
நித்தல் 1115
நித்திலக்கோவை 1535
நித்திலத்தன்னவெணமணல் 1825
நிதிக்கிழவன் 1391
நிதிப்பிறங்கல் 140
நிதியிருவகை 279
நிதியின்கிழவன் 1384
நிம்பை 910, 1653, —நகரம் 1652
நிமித்தகாரணன் - கடவுள் 1536
நியமச்சிலேடை 561—2, 819
நிரஞ்சனநாதர் 1679
நிரத்தல் - ஒருசேரவாதல் 'நிரந்தல
நிரதம் 403 [நந்தன்] 158
நிரம்பவழியுதேசிகா 903—5, —பா
ட்டு 2060
நிரம்பையர்காவலன் 1557
நிரீச்சுரன் 2054
நிருதி 1238
நிருபேந்திரசோழன் 784
நிரைக்கொடை 448
நிரைகவர்தல் 970
நிரைகோடற்குப் பரவுக்கடன் 425
நிரைமீட்சி 441—2

நிரைமீட்டோர்வரவு 444—6
 நிரோட்டம் 1793; பக். 524
 நில்லாமை நித்தநிலை 301
 நிலந்தருநிருவிற்பாண்டியன் 1989
 நிலமாமகள்முகம் காஞ்சி 2132
 நிலவோரன்னவெண்மணல் 2170
 நிலா 1143, 2184
 நிலாவினான் 1218—9
 நிலையாமை 294—301
 நிலைவெளிவிருத்தம் பக். 26
 நிவந்தம் 1047
 நிவாதகவசர் 751
 நிழல் 15
 நிழல்சிறுதல் மதக்களிற்றினியல்பு
 நிழற்றுதல் 158 [1011]
 நிழறுழாயானை 564
 நிழறுறுதல் - ஒளிதோன்றுதல் 98
 நின்றந்து 760
 நின்மலானந்தம் 1964
 நின்றவொன் 1145
 நின்றியின் 557
 நின்றைக் காளத்திவாணன் 1157
 நினைவுகவியொல்லல் 363
 நீரே 1218—9
 நீரேச்சாஸனம் 278—9
 நீணிலங்கடந்தோன் 1549
 நீதிநெறிவிளக்கம் 1947
 நீர் இன்றியமையாமை 974
 நீர்க்கிடை 1324
 நீர்க்கீழ்த்தறியறியாது பாய்ந்தாடுதல்
 நீர்ச்செறிபாசி உவமை 489 [378]
 நீர்த்துளி அளவின்மை 240
 நீர்த்துறை 2180
 நீர்நாடன் 528, 837
 நீர்நாடு 632, 768, 847
 நீரீந்துபாவை 711
 நீர்ப்படை 734—5
 நீர்மேலெழுந்த நெருப்பு 631
 நீர்மோர் 1607
 நீரகலம் - பூமி 15
 நீராதி நிலமபடைத்தல் 125
 நீரிற்பாந்துகெட்ட எண்ணெயை ஈட்
 டல் உவமை 384
 நீரும் நிழலும் அருளுந்கு உவமை 607
 நீரெதிர்கொண்டோடிய பாடல் 2020
 நீரெதிர்வந்த வெண்பா 1560

நீரோழுக்கப்பாலொழுகாவாறு 659
 நீரோட்டிக்கொடுத்தல் 889
 நீலகங்கன் சிற்றம்பலவன் 1225
 நீலகேசி பக். 3, 595
 நீலச்சிற்றூடை 1404
 நீலவிலயிற்கயல்பிறழ்தல்உவமை 620
 நீலி 1321;—பேய் 1461, பக். 622
 நீதிட்டுப் பேய்க்கோளாறுநீக்கல் 263
 நீறு—பொடி 1015
 நுகத்துப் பகலாணி 349
 நுங்கின் அடிக்கண்கழுத்து நுனிசிவத்
 நுங்குக்கண் 1411 [தல் 1411]
 நுண்மயிர் அளவின்மை 240
 நுண்வெயிற்றுக்கள் உவமை 747
 நுதல் அசோகந்தளிர்ரால் அலங்காரமா
 நுதலிவர்கதுப்பு 112 [தல் 112]
 நுதற்பிறைமேலோர் மிகைப்பிறை
 உமைசூடியது 113
 நுதிக்கைச்சங்கம் 1242
 நுளம்பபாடி 780
 நுளம்பன் 786
 நூல்செய்தவரே அதற்குரையிடம் வழ
 நூல்நெருடுதல் 1392 [சுக்கு 1718]
 நூல்வாறுகுதல் 1522
 நூற்சீலை நாலுதிங்களிற் கிழிதல் 1417
 நூற்பாவை 1530
 நூற்பா 2082
 நூற்றுக்கான்மண்டபம் 1073, 1099
 நூற்றுப்பத்தாயிரம் 1426
 நூற்றுவைத்தல் 1991
 நூற்றொருபேர் 1281
 நெஞ்சம் வடெனக்கறறல் 1678
 நெஞ்சனுங்குதல் 580
 நெஞ்சிலேயிட்டநெருப்பு 697
 நெஞ்சு ஈனிறுவனர் காடாக உருவகம்
 நெஞ்சுரபடி 1508 [90]
 நெஞ்சுலர்சல் 976
 நெஞ்சுவீடு - நெஞ்சுவீடுதூது 2044
 நெடூர் 1295—9; பக். 609
 நெடியேனை முற்பயந்ததாய் தூர்க்கை
 நெடுங்களத்துப்போர் 880 [111]
 நெடுங்கோளன் பக். 143;—தாய் 702
 நெடுஞ்சடையன் 889—90
 நெடுநெடுகை 1384, 1535
 நெடுநல்வாடை 2008, 2090 [1665]
 நெடுமால் வேதியர்குலத்தயாராதல்

நெடுமாறனெல்வேலிவென்றான் 868
 நெடுமொழி 100;—கூறல் 720
 நெடுவயல் 889
 நெடு 1069, 1122
 நெய்—வெண்ணெய் 219
 நெய்கனிந்தனவறை 865
 நெய்தற்பறை பக். 578
 நெய்யிற்கைவிடுதல் 1279
 நெய்யொடுதிரியெனக்கச்சேர்தல் 106
 நெய்யோடையவி மதிவில் அப்புதல்
 நெருநல் 294 [1429]
 நெருப்பாகி நீர்பயத்தல் 125
 நெருப்பில் எரிந்தவர் 1617
 நெருஞ்சிறு பட்டமார் தழையப் பாடி
 [யது 1769]
 நெல் ஆயிரம் கப்பல்களிற் சடையன்
 கண்டிக்கு அனுப்பியது 1135
 நெல்லிநகர் வரதராசர் 1673
 நெல்லியிலையுதிர்ந்தல் உவமை 376
 நெல்லின் அவற்பதம் 1001
 நெல்லை 1719
 நெல்லைக்கோவை 1652
 நெல்லைப்பதி 1721
 நெல்லையப்பன்மைந்தர் 1792
 நெல்லையிராமன் 1684
 நெல்லைவருக்கக்கோவை 1660
 நெல்வளைநாடு 897
 நெல்வேலி 87;—சீவலமரமன் 964;
 —போர் 867—9, 892;—மாறன்
 953;—வென்றான் 868
 நெற்குன்றம் 1149
 நெற்குன்றவாணமுதலியார் 1149,
 1478, 2066
 நெற்கொண்டுபேரமளவும் நில்லாய்நெ
 டுஞ்சுவரையெனல் 1502
 நெற்றி - மேலிடம் 98
 நெற்றிக்கண்காண மனமதன் 1740
 நெற்றியில் பட்டமும் திலதமும் வீர
 நெறிக்கார் 77 [ரணிதல் 426]
 நெறிக்காரைக்காடு 77
 நெறியறிபுலவன் 1543
 நென்மலி 2135
 நென்மலித்தச்சனைக் கம்பர்பாடியது
 நென்முளைவாரியவன் 1228 [1505]
 நேசனைப்புக்குயிடம் 404
 நேமி - பூமி 1228

நேமிநாதம் 2029, 2030
 நேமிநாதர் பட்டோலைபிடிக்கக் கூத்தர்
 நேமிமால்வரை 294 [பாடியது 821]
 நேர்நிறை நில்லாத அகவல் 416
 நேரிசைப்பா - நாலடி 2020
 நேரியர்கோன் 889
 நேரியன் 220, 880, 1218
 நைமித்திகம் 938
 நொ அலையல் 1422
 நொச்சி 419, 459, 490
 நொச்சிமணிதுணர்ந்தன்னது 459
 நொச்சிவகுத்து வீரர்க்குவழங்கல் 461
 நொய்யலாறு பக். 612
 நொவ்விது 2176
 நோங்கண் 724
 நோன்பிணி 303
 நோன்பெடுத்தல் கற்பின்கேடு 241
 பஃரெடைகள் 2062
 பகட்டெழின்மார்பு 15
 பகட்டேருடையோர் 397
 பகர்ச்சி 1563
 பகல்செய்வான் 987
 பகலாணி 34
 பகவதி 110
 பகழிக்கூத்தர் 1665
 பகற்பின் இரவு வந்தேதீர்தல் 296
 பகிரண்டம் 1473
 பகிரெணுஞ்சொல் 1333
 பகுவீதம் 1047
 பகையரசர்பெண்டிரை மூக்கறுத்தல்
 783, 786
 பாகையரசரை யானைக்கிடல் 783
 பாகையிடமழிதல் 551
 பாகைவா அம்பலஞ் சித்தல், எ
 அவிழந்ததுணியைசுத்தல் 564;—
 மார்பில் அரசர் தங்குநி எழுதல்
 1153, 1181—2, 1205
 பாகைவர்—ன் தோற்ற செயலைச் சித்தி
 ரத்தெழுதி வெளிப்படுத்துதல் 786
 பாகைவரையக் கொன்றாரே பட்டவீரன்
 கேளிராய் ஆர்த்தல் 542
 பங்கனர் 783
 பங்குபேசிப் பிரபந்தம்பாடுதல் 363
 பங்குனித்திருநாள் 2120
 பச்சென்றிருத்தல் 1874
 பச்சையிளகு 260

பச்சைவடம் 2201, பக். 521
 பச்சோலை 1411
 பசுப்பித்தல் 1030
 பசாசறைதல் 263
 பசிரீக்கி (பெயர்) 1983
 பசியாற் சுருக்குண்ணுதல் 1802
 பசியும் உண்ணலும் மாறிவருதல் 296
 பசங்குழவிநடை 1975
 பசந்துழாய் 111
 பசுப்போல்வார் - அநிலிலார் 257
 பசும்பாகம் - சிவபிரான் திருமேனிப்
 பசம்பூண்டேவந்து 1430 [பகுதி 46
 பசுபூர் 1122
 பஞ்சகல்யாணம் பக். 530
 பஞ்சகாலகொடுமை 1306
 பஞ்சகாலியம் 1259
 பஞ்சகிருத்தியம் 1536
 பஞ்சுணை மகளிர் தோளுக்குவமை 112
 பஞ்சநதிவாணன் 1120, 1217
 பஞ்சப்பள்ளி 782
 பஞ்சபாணம் 217
 பஞ்சம் 343, 401, 1135, 1259, 1440
 பஞ்சரம் 29, 1222, 1472
 பஞ்சலக்கணம் 1652
 பஞ்சலட்சணம் 1555, 1652, 1763,
 பஞ்சலட்சணவிதானி 362 [1790
 பஞ்சவதிகாரம் 1465
 பஞ்சவர்ண் 491, 892, 2104
 பஞ்சவரிற் பார்த்தன் 1635
 பஞ்சலரைவர் 799
 பஞ்சவனம் 2115
 பஞ்சவிதி - பஞ்சலக்ஷணம் 1773
 பஞ்சாகப் பாடல்பண்ணுதல் 1735
 பஞ்சாச்சரியம் 173
 பஞ்சாசாரியப்பகுதி 1047
 பஞ்சிசேர்த்திய அத்தாணி 2079
 பஞ்ச - பஞ்சாடை 364
 பஞ்சளியெனல் 1360
 பஞ்சைகள் 1318
 பட்டப்பகல்விளக்கு 1682
 பட்டயமருளுதல் 957
 பட்டவீரன் அடிப்பொடியைப் பதை
 வீரர்கூடல் 542
 பட்டவேந்தனை அட்டவேந்தன் படை
 யாளர் சூழந்தாடல் 760
 பட்டாபிடுகம் 923

பட்டாரையிட்டார் 2124
 பட்டிகை 1095, பக். 277
 பட்டிதொட்டி (ஊர்ப்பெயர்கள்) 1516
 பட்டிமண்டபத்தார் 1895
 பட்டினத்தடிகள் பாட்டு 1022, 1879,
 1880—1, பக். 446
 பட்டினப்பாலை 2008, 2090
 பட்டிச்சுரன் 2082
 பட்டி - பட்டாடை 364
 பட்டோலை 2143, 821
 படகம் 1047
 படங்குதுணுத்திரங்கள் 1271
 படம்பக்கநாயன் 1901
 படவு 1010, 1176, 2030
 படாலியர் 429
 படி - படித்தரம் 1232, 1257
 படிச்சாசுப்புவவர் 1305—8, 1813—6,
 1726—35, 1804
 படிசாரர் 1348
 படிமையோன் 1989
 படியங்கொற்றனார் 1384
 படியனத்தல் 1257
 படிவப்பார்ப்பான 1439
 படிவம் 111
 படிவமாதவன் 181
 படுகுழி 387
 படுபாவி 1262
 படுவதுகட்டுண்டு கடவதுநோக்குதல்
 படுதற்க 580 [85
 படைக்குக் கடல் உவமை 501
 படைச்செருக்கு 438
 படைத்தலைவர் படையாளரைக் கூயது
 படைப்பரிசாரம் 892 [437
 படையாட்சி (திருவாசகப்பகுதி) 2041
 படையாற்றல் முதலிய பெருமைநிலை
 கள் ஆறு 295
 படையீட்டம் 755
 படையெழுச்சி (திருவாசகப்பகுதி)
 படையீடு 1566 [2041
 படைவீடுமுற்றுதல் 1201
 படைவீரம் 587, 743
 பண்டன் றபட்டினங்காப்பு 636
 பண்டாரக்கவிதனுறை 1910—11
 பண்டாரசாத்திரங்கள் 2062—3
 பண்டி - வயிறு 1009
 பண்டி தவதஸை 889, 890

பண்டுள்ளபேர்தவிர்த்து ஊர் வழங்கல்
 பண்டைவினைவந்து தீர்தல் 296 [895
 பண்புடைமை 383
 பண்விடுதல் 'புரவிபண்விடுமின' 568
 பணியாரக்குடத்துள் பாண்டியன்தேவி
 விடுத்த கவி 1627—8
 பணியான்பாட்டு 1746
 பத்திமை 178
 பத்தியண்ணல் 786
 பத்தினி 235;—பிறதெய்வம்தொழாமை
 பத்தினிச்செய்யுள் 1431 [413
 பத்துப்பாட்டு 1552, 1555, 2008,
 பத்துப்பாடியிதை 188 [2090
 பத்துறுதிசை 165
 பத்தெச்சம் 1569
 பதங்கம் உருவத்தின் உயிரிழப்பது
 பதஞ்சலி 1708—9 [386
 பதஞ்சலிதீக்ஷிதர் பக். 638
 பதடி - உமி 1278
 பதவிருத்தி 1902
 பதாமபுயம் 1474
 பதி - ஸ்தானம் 14
 பதிகமேவருமோலை 786
 பதிபசுபாசம் 1910
 பதிபடுவமுத்தமிழ்தூல் 594
 பதினாலகம் 905
 பதினொருயிரவர்கற்பைக் கண்ணன் நீக்
 கியது 1936
 பதினொன்பின்னெபெறுதல் 1369
 பதினொன்பெறுகள் 418, 764
 பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல்கள் 2017
 பதினெண்கூலம் 583
 பதினெண்பாடை 938, 1712
 பதுக்கை 467
 பதுமக்கொத்தன் 1473
 பதுமஞ்சேர்திசைமுகன் 186
 பதுமத்தார் 1656
 பதுமன் 1560, 2022
 பதுமனார் 1560, 2022
 பந்தயம் 354
 பந்தன் 1418
 பந்தனந்தாதி பக். 326
 பந்து பாலை பசுவரிப்புட்டில்கள் 1429
 பந்துமுதலிய பொறிகளை எறிதற்கு
 மறக்குடிமகளிர் நியமிக்கப்படல
 பந்தூர் 782 [1429

பப்பருவரகன் 587—8
 பப்பாரம் - சைனர்க்குச்சிறந்தமலை 183
 பம்பு 285
 பம்புதல் - பம்முதல் 1351
 பம்பைபக்கற்சிறை 1043
 பயப்படுதல் 1475
 பயன் - பொருள் 1550
 பயனற்றவை இவையெனல் 406—7
 பயிக்கங்காணுதல் 1065
 பரகாலன் 1830, 1839
 பரகேசரி 782, 784
 பரங்குன்று 87;—சைனர்க்குச்சிறந்த
 பாசக்கிரகோலாகலன் 892 [மலை 183
 பரசமயதர்க்கநூல் 362
 பாசராமச்சுதூர்வேதிமங்கலம் 1657
 பாசராமன் 499, 749, 782, 2089
 பாசராமனைக் காசிபன் வேட்பிதப்பா
 பாஞ்சுடர் 17 [ட்டு 749
 பாஞ்சோதி 1669
 பாணகயிலர் 1395
 பாணா 1384
 பாணி 362, 892
 பரதகண்டம் 1691
 பரதநம்பி 747
 பரதவர்பட்டினம் 2167
 பரமகாரணன் 1536
 பரமகீதம் 161
 பரமதபங்கம் 1856
 பரமதம் 1901
 பரமபதத்தெல்லை 1833
 பரமபதநிலை 1390
 பரம்பூரணம் 1972
 பரமவேளார் 1229, பக். 604
 பரமவைஷ்ணவஞானபாண்டியன் 890
 பரமன் - பாமேச்சுரப்புலவன் 1625
 பரமன்மாமுனிவன் 2078
 பரமானந்தபாரதி 1774
 பரமானந்தமாமுனி 1388
 பாமேச்சுரப்புலவன் 1623, 1625
 பாமேசுவரன் - சக்கரவர்த்தி 899
 பாமேசுரன்புதல்வன் 1229
 பரராசகேசரி 1009
 பரராசசிங்கம் 1135, 1253, 1255,
 1678, 1683 பக். 279
 பரராசசிங்கன் சடையனைப்புக்கழந்த பா
 ட்டு 1135

பரராசசிங்கையாரியன் பக். 607
 பரராசசேகரன் 1208—10, 1269,
 1675, 1681, 1771; பக். 637
 பரராசபயங்கரன் 646
 பரராசபூஷணன் 1269
 பரராசரத்தனகிரீடம் 1310
 பரராசராவணராமன் 928
 பரவர்போர் 889
 பரவரான நாயனார் 1872
 பரவைமுழங்குலகம் 258
 பராக்கிரமபாகு 2070; பக். 602
 பராக்கிரமபாண்டியன் 925-37, 934
 —7;—பாட்டு 944-9;—சிவபத
 மடைந்தது 950-2
 பராக்கிரமவாகுபுபன் 2070
 பராங்குசதாசபாகவதன் 2089
 பராங்குசன் 892, 1816, 1822
 பராசரபட்டர் 1844
 பராந்தக தேவன் 784
 பராந்தகபாண்டியன் 889, 894-5
 பராந்தகன் - நெடுஞ்சுடையன் 889-90
 பராமுகமாதல் 1147
 பரிகலம் 46, 1064, 1113
 பரிகாரம் 1625
 பரிச்சின்னம் 811
 பரிசயம் 509
 பரிசறுத்தல் 134
 பரிசில்கடாநிலை 584
 பரிணாமவாதம் 2054
 பரித்தல் 'பரித்தவுரை' 1545
 பரிதானம் 373
 பரிப்பெருமான்—1539-42;—உரைப்
 பாயிரம் 1539; பக். 353;—பாட்டு
 பரிபலம் 784 [2007
 பரிபாட்டமுதம் 1549
 பரிபாடல் 1384;—உரைச்சிறப்புப்
 பாயிரம் 1549;—செய்யுட்குரியார்
 2011
 பரிபூர்ணன் 889
 பரிமளகவிராசன் 1737
 பரிமளித்தல் 1732
 பரிமேலழகர் 1538, 1543-50
 பரிமேலழகியன் 1548
 பரியின் இயல்புகள் 526
 பரியினும் போகாது உவப்பினும் வருது
 திரும் பொருள்கள் 296

பருடையர் 1047
 பருத்திக்குளரீர் 2133
 பருத்தி யாடையான ஊர் 2144
 பருதி - குறளுரைகாரர் 1538
 பருதியஞ்செல்வன் 124-5
 பருதிவனப்புராணம் 1962
 பருந்துநிழலும் உவமை 1556
 பருப்பொருள் கடிதல் 1552
 பருவந்து 336
 பருவமழைக்குச் சூரியன் காரணம் 124
 பஸ்காப்பியம் 1564, பக். 319
 பஸ்காப்பியனார் 1389
 பஸ்கூட்டாரம் 449
 பஸ்சந்தமாலை பக். 300
 பஸ்சனம் 700
 பஸ்யாக முதுகுடுமிப் பெருவழுதி 889
 பல்லக்கு 1504, 1623, 1655
 பல்லவதரையன் 1569
 பல்லவம் 2109
 பல்லவமாராயன் 1983-4
 பல்லவர் - 819, 890, 897, 906, 970
 1274-6; (-பலர்) 1440
 பல்லவர்க்குத் தொண்டைமாலை 970
 பல்லவவேந்தனான பெருமானடிகள்
 வாக்கு 1982
 பல்லவனைப் பாண்டியன் புறங்கண்
 பலத்தல் 1300 [டது 892
 பலதேவீசர் 1643
 பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புவவர்
 1318, 1740; பக். 293, 303
 பலபத்திரன் 1937
 பலா பெரியார்க்குவமை 256
 பவிபீடம் 1300
 பவணந்தி 1224, 2032;—மாமுனி—
 பவதாயமங்கலம் 1015 [1537
 பவரோகமந்திரம் 2028
 பவளப்பாடிப்புவவர் 1777
 பவளமலை 2102
 பவளமலைபயந்த கவளயானை 91
 பவனிப்பிடி 693
 பவுளியுரைத்தல் 1911
 பழைச - பழையாறு 182
 பழந்தீவம் 2109
 பழந்தீவு 12000—780, 782
 பழம்பாட்டு 891
 பழமலைச் சிதம்பரபூபதி 1925

பழமொழி பக். 571
 பழுவடிகள்சோத்தபாட்டு 1439
 பழவனை 342—6
 பழனி 2091
 பழனிப்புராணம் 1779
 பழனிமாடுனிவர் 1946
 பழக்காய் 691
 பழமாஞ்சூழ்ந்தபறவை உவமை 268
 பழைமை - தொன்றுதொட்டுவரும்
 உரிமை 899
 பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர் பக்.
 பழையபாகம் - கவிவகை 1251 [603
 பழையயாழ் மூப்பால் அழிந்தகுறற்
 குவமை 302
 பழையவெற்பு 1943
 பழையனூர்க்காரி 1404—5
 பழையனூர்நீலி பக். 622
 பழையனூரார்பழிதீர்த்ததிக்குழி
 பழையாறு 181, 2122 [1460-62
 பள்ளி - சைனர்வழிபடும் மலை 183
 பள்ளிகொண்டான் 1371
 பள்ளிச்சந்தம் 892
 பள்ளியுணர்ந்தும்பிரான் 1828
 பற்பநாபன் 917
 பற்றறுத்தல் 333
 பறந்தலைநன் காடு 711
 பறம்பு - பாரிமலை 280, 985
 பறியல் - அட்டலீரத்தொன்று 88
 பறைக்குறுதல் - நீக்குதல் 335
 பறைகெழுவாரணம் 491, 718
 பறைசாற்றியது 567
 பறைநிறைகொல்லானை 491, 718
 பறைபேர்த்துக்கன்னாட்டுதல் 895
 பன்மன் 791
 பன்றி (நாடு) 2107
 பன்றிக்கொடி 46
 பன்றிகளாகப் பகைவர்படை கூறப்ப
 பன்னசாலை 346 [டல் 503
 பன்னிருகணங்கள் 165
 பன்னிருபடலம் 1563, பக். 318
 பன்னிருபுலவரின் முன்னவன் தொல்
 காப்பியன் 1564
 பன்னிருமடற்பூவுக்குன்றின் ருள் 1746
 பன்னிருவா அகத்தியர்மாணாக்கர் 1563
 பன்னெறி 401—18 [—4
 பனங்குரும்பையின் ஏரான முலை 666

பனசையில் ஆதிவராகன் 1229
 பனந்துண்டத்தை ஒளவை பாடியது
 பனம்பாரனூர்பாயிரம் 1989 [1411
 பனுவல்வாய் 1402
 பனைத்தடக்கைநால்வாய் 41
 பனையின் கிழங்குப்பிளவு நாரைவாய்க்
 குவமை 1463
 பாக்கம் 1236
 பாக்கமுடையான் 1263
 பாக்கனூர் 1439
 பாக்காதனன் 1010
 பாக்காஸனனூரம் 892
 பாகட்டீர் பக். 258
 பாகம் (கவிப்பாகம்) இருவகை 1251
 பாகரன் - பிரபாகரன் 2054
 பாகவதகதை 1653
 பாகவதசாரம் 1701
 பாகவதபுராணம் 1652, 1673
 பாகவதரிட்டசமுத்தி 1600
 பாகற்கொடியறுப்பார் 1637
 பாகனூர்க்கூற்றம் 889
 பாக்குடகவி 1138
 பாகை 1775;— கோ 973;— கடற்
 கரையது 973
 பாகைச்சொக்கலிங்கன் 1797
 பாகைப் புன்னேவனநாதன் 1951
 பாகையந்துறைவன் 974
 பாங்குபடுதல் - ஒருசார்பாதல் 370
 பாச்சில்வேள் நம்பன்பாட்டு 1013—4
 பாசறை 729
 பாசி 488
 பாசிமறம் 489
 பாஞ்சராத்திரம் 2018
 பாஞ்சாலன் புதல்வன் 762
 பாட்டம்பு 1512
 பாட்டன் - பாட்டமத்தத்தவன் 2054
 பாட்டான் - புலவன் 1530
 பாட்டியல் 1531, 1726
 பாட்டினளினம் 1733
 பாட்டுமூரையும் பயிலாமை 1400
 பாடகம் (-தலம்) 29, (-காலணி) 55
 பாடகர் பிழைப்பு 1549
 பாடம்போற்றல் 1530
 பாடல் என்றும் கிழியாமை 1417
 பாடல்பெறுதல் 284
 பாடலம் - சோழன்குதிரை 626

பாடாண் 559—585
 பாடியம் 1837
 பாடுநீத்தவர் 899
 பாடுபுக்காற்றுதல் 580
 பாண்டசெய்தல் 869
 பாண்புலவன் 1188—91
 பாண்டமங்கை 2088
 பாண்டவர் 768, 1435
 பாண்டவர்தூதன் 1278
 பாண்டிக்கொடுமுடி 889
 பாண்டிக்கோவை 867—88; பக். 585
 பாண்டிநாட்டிச் சிவதலம் 86—7
 பாண்டிநாட்டிச் சிறப்பு 2099—2101
 பாண்டிநாட்டெல்லை 2098
 பாண்டிப்பெருமான் 1896—8
 பாண்டிமண்டலசுதகம் பக். 625
 பாண்டிமண்டலம் 799, 1555
 பாண்டியநாதன் 890
 பாண்டியபட்டர் 1845
 பாண்டியர்-ன் 650—87, 859—962,
 1451, 2099;—அருஞ்செயல்கள்
 892;—அவையில் தமிழ்ப்புலவர்
 1535;—கம்பர்சிலிகை தாங்கியது
 1383;—குதிரை 529;—குலதெய்
 வம் பக். 210;—சம்பராசன் படை
 வீடுமுற்றியது 1201;—சடையற்
 குச் சிங்காதனமிட்டது 1132;—சோ
 முற்குத்தோற்றது 1058;—தமிழ்
 வளர்த்தகடல் 994;—தாட்சிலம்
 பாற் கடல்வற்றியது 1270;—தவி
 ழின் கரைகண்டமை 892;—திரும
 ணம் 1801;—தேவீ 1627;—படி
 வேண்டியது 1232;—பாட்டு 1004
 -5, 1462, 2201;—புலவன் 1202;—
 புறக்கொடை 1523;—மருளம் பார்
 த்தனும் 750;—பாணை 517—21;—
 யானையைப்புகழ்ந்து புகழேந்திபாடி
 யது 1491;—வரிசை 1206;—வா
 சல் 893;—வாசற்புலவர் 1463
 பாண்டியற்குச் சங்கடதார கூறியது
 பாண்டியன் மாரீர்த்தி பக். 587[1391
 பாண்டியனிடம் கம்பர் கூறியது 1136
 பாண்டியனுந் தேவியும் கம்பர்பல்லக்
 குச் சுமந்தது 1504
 பாண்டியாதிராசன் 889
 பாண்டில் 1368, 1426

பாண்டிவனநாடு 2101
 பாணர் 1735 1188—91
 பாணர்க்குப் பாண்டிநாடு அளித்தவன்
 பாணர்ப்பாரந்தாங்கியோன் 2138
 பாணர்பழந்தலைச் சீறியாழ் உவமை
 பாணர் வயிரியர் பொருநா 724 [302
 பாணரான நாயனார் 1872
 பாணவமிசத்தாசன் பக். 532
 பாணற்குச் சோழன் முடியளித்தது
 பாணன் பாணியா பேச்சு 1684 [906
 பாணன்பிணமெடுத்தவன் 1228, 1230
 பாணி (-பாடினி) 1684;(-தேசம்) 799
 பாணித்தல் 757
 பாணிரண்டு 2008
 பாணெலிபல்குதல் 477
 பாத்தியுடைக்கலிமான் 458
 பாதமயக்கு பக். 620
 பாதாம்புயம் 1274 [925, 1365
 பாதிபழி பாதிபுகழான பாட்டு 893,
 பாதிரி கயவர்க்கு உவமை 256
 பாதிவசை பாதி நகையானபாட்டு 893,
 925, 1365
 பாதிவெண்பாவில் திருமால்வதாரங்க
 பாதீடு 447 [ள் வருதல் 1618
 பாபபுக்குரங்கு 1596
 பாப்பையவேள் 1766
 பாடபீடு 889
 பாம்பாறு 2148
 பாம்புக்குப் பால்வார்த்தல் 46
 பாம்பேர்மருங்குல் 990
 பாய்தோய்ந்தநாவாய் உவமை 510
 பாயிரத்தொல்காப்பியங்கற்பார் 1996
 பாயிரம் 362
 பாயினசிறடி 110
 பார்த்தன் 1635;—விவாதகவுசரை
 யறித்தது 751;—பாண்டியன்மகளை
 மணந்தது 750
 பார்த்திலநல்லூர் 1791
 பார்ப்புறி 1636
 பார்ப்பார்-ன் 1501, 1037
 பாரகாவியம் 1790
 பாரத்துவாசரிகள் 892
 பாரதம் 892, 1938, —ப சினைந்
 பகலில் முடிதல் 813
 பாரதப்பாடிய பெருந்தேவனார் 22
 பாரதவிலக்கணம் 1564

பாரதவெண்பா பக். 29, 72
 பாரதாயன் பக். 617
 பாரதிதீபம் 1774
 பாரம் - தசபாரமிதை 187
 பாரமிதைகள் பக். 535;—மூப்பது 196
 பாராவதம் 186
 பாரி 985—6, 1401
 பாரிசாததருவைக் கண்ணன்கொணர்ந்
 பாரிசாதலீலை 1944 [தது பக். 520
 பாரித்தல் 337, 869, 885
 பாரிபறம்பு 280, 985
 பாரிபறித்தபறி 1404
 பாரிமகளிர் 1047, 1408
 பாரியூர் 1349
 பால்வண்ணதேவனான வில்லவதரை
 பாலகன் 553 [யன் 1535
 பாலமுது 1070
 பாலலகைகோத்திரம் 1612
 பாலன்னசொல் 1401
 பாலனைப்பழித்தல் 1312
 பாலகாரி 341
 பாலநாசம் நமச்சிவாயக்கவிராயர் 1745
 பாலலர் 1478
 பாலலர்கொடியவராதல் 365
 பாவாணர் 1305
 பாவிக்கிற்பாவிக்கன் 319
 பாவுக்கல் 1303
 பாவுடன்முருக்குதல் 880
 பாவேந்தர் 1187, 1450
 பாலைப்பாட்டு 177
 பாலை - பொறிவகை 1429
 பாலைவளர்க்கின்ற பைங்குடி 873
 பழப்பு 1625
 பழிப்போர் 869, 889
 பாளிபாலை பக். 534
 பாளையகாரர் 1797
 பாற்கடல் நூற்பெருட்கடற்கு
 உவமை 1536
 பாற்கடல்போலப்பறந்தநூல் 1552
 பாற்கடலிறோன்றியபொருள் என்
 பாற்கரியம் 2054 [892
 பாற்படப்பாப்புதல் 889
 பாண்முறை 899
 பாஸ்டர் ராஜ்யம் பக். 579
 பிங்கலசிகண்டு 2077
 பிங்கலம் 2082

பிங்கலமுனிவர் 2077
 பிச்சையம்மன் 1121
 பிஞ்ஞகன் 1392
 பிட்டுவாணிச்சிமகன் 995
 பிடி 513, 519, 654
 பிடிக்கோடுகளிறு உவமை 112
 பிடித்தபத்து 2040
 பிடிபாடு 906, பக். 589
 பிடியின்கோடு இருபபையின்வாடாப்
 பூவுக்கு உவமை 1394
 பிடியைத் தலைவி இரத்தல் 693
 பிடுங்குதல் 1595
 பிண்டிக்கீழ் நான்முகன் 132
 பிண்டித்திருமால் 130
 பிணவணை 1173
 பிணி 303
 பிணிகிடந்தார்க்குப்பிறந்தநான் அச்சம்
 பிணிமுகத்தோன் 1383 [பயத்தல் 680
 பிணியரசன் 170
 பித்தசாந்தியாக வாழைத்தோட்டம்
 பிதாக்களாவார் 401 [புகுதல் 1490
 பிதாவைக் கொலைபுரிந்தான் 845
 பிம்பசாரன் பக். 535
 பியல் 700
 பிரகாசம் (—சிவப்பிரகாசம்) 2044
 பிரசண்டவாக்கி 1713, 1796
 பிரசண்டன் 1527 [358
 பிரதமையிற் பித்தரும பிழைபேசாமை
 பிரதாபசிங்கமகாராசர் 1753, பக். 640
 பிரதாபம் 1652
 பிரதாபருத்திரன் 1203;— (கசபதி
 யரசன்) பக். 606
 பிரதானிக்கம் 1338
 பிரதானிமுத்திருளப்பபிள்ளை 1795
 பிரபந்தகவி 362
 பிரபந்தவகை 1713
 பிரபாபாலா பக். 536
 பிரபுலிங்கலீலை 1941
 பிரம்பூர் ஆனந்தராசகன் 1360
 பிரமதேயம் 892
 பிரமதேவன் (—தண்டநாயகன்) 786
 பிரமராயன் 1122, பக். 607
 பிரமலிகிதம் 1123, 1658, 1793
 பிரமன் - பிரமாதிராயன் 1256;—
 1303, 1414;—கொடி 1;—நிறம்
 1;—படைக்கலம் வாய்மை 1

பிரமாதிராயன் பக். 607
 பிரமியகிரந்தி 2150
 பிரமேயசாரம் 1842
 பிரமோத்தரகாண்டம் 1626
 பிரயோகவிவேகம் 1706—9, 1718
 பிராமணப்பிள்ளையன் பாட்டு 1640
 பிராமணர் 1595
 பிரியாவிடை 1592
 பிருகற்புகி 1529
 பில்லிவைத்துக்கொல்லுதல் பக். 609
 பிழைபாக்கு 668
 பிள்ளை திருநறைமூரையர் 1829
 பிள்ளைநிலை 721—2
 பிள்ளைப்பாண்டியனார் 1641
 பிள்ளைப்பெருமான் 1138—9
 பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் 1738—9
 பிள்ளைமதி 647
 பிள்ளையழகியமணவாளநயினர் 1851—
 பிள்ளையாட்டு 723 [3
 பிள்ளையார் 1598
 பிள்ளைலோகாசாரியர் 1848, 1853
 பிளாய் 1590
 பிளிற்றலுதல் 349, 380
 பிறக்கியபோர் 2097
 பிறக்கிவைத்தல் 1031
 பிறக்கீடு 470
 பிறக்குதல் 466, 737, 1031, 2097
 பிறகள் 387
 பிறங்கன்மா 102
 பிறந்ததிசைக்கிணைசிறிற்றல் 1585
 பிறந்தநாள் பிணிகிடந்தாரக்கு அச்சம்
 பிறப்பாதி நான்கு 4 [பயத்தல் 680
 பிறப்பித்தோன் - தந்தை 401
 பிறர்மனைநயவாமை 242
 பிறவாதபேராளன் 6
 பிறவாநெறி 174
 பிறவாநெறியார் 1603
 பிறவிக்குணங்கள் 275
 பிறைஞாடி 1773
 பிறையின்தோற்றம் 126
 பின்றுங்கி முன்னுணர்தல் 1393
 பிணை 2102
 பீதாம்பரம் 1080
 பீலிபால் யானைக் கோடாதல் 380
 பீறல் 640
 புத்திதுய்த்தல் 889

புகர்வான் 111
 புகல்வேட்டல் 484
 புகலூர் பக். 636
 புகலூர்ந்தாதி பக். 599
 புகலூர் 2066
 புகழ் 291—3, 590—5
 புகழ்க்கம்பம் நாட்டுதல் 1315
 புகழ்ப்பொருள் 1470
 புகழ் பொருள்பொழிவார்மேற்றாதல்
 புகழ்மகள் 819 [292
 புகழ்வெய்யோன் 714
 புகழாப்புகழ்ச்சி 837
 புகழாளர்க்கு எவ்வயிருங் காத்தளித்தல்
 புகழியூர் 890 [கடன் 254
 புகழின்செல்வி 799
 புகழெய்தாதார் இன்னொருனல் 293
 புகழேந்தி 1486—91, பக். 20;—
 உவப்பப்பாடுபவர் 1803;—குறங்
 குடியைப்பாடியது 34;—வாக்கு
 பக். 527;—வெண்பாவிற் சிறந்த
 வர் 1804
 புகழேந்தியாண்டான் 1150
 புகழேந்தியார் பக். 587
 புகாப்பது 'பிறருள்ளம்புகாப்பது' 1089
 புகார் 645, 1202, 1469, 1633,
 2118;—புறம்பணையான் 997;—
 பூதம் 220;—பெருமான் 623;—
 மன்னன் 1409;—வணிகரது கொ
 ணை 279;—வணிகன் மாநாகன் பந்
 தன் 1418
 புகைக்கருங்கொடி உம்பர் மீன்சுடுபுகை
 யின் வாய்த்தல் 449
 புங்கனூர்கிழவன் 1620
 புட்டரணி கல்சாத்துவத்தல் 1075
 புட்டில் 1429
 புட்பகப்பிடி 786
 புட்பதானை 1008
 புடிபுடியாக 1308
 புடோலியரசன் 1144
 புண்டரம் 907
 புண்டரிகபாதம் 200
 புண்டரிகமாதர் 146
 புண்ணை 280
 புண்ணைந்தர் 708
 புண்ணீரத் துகளெழுதல் 440
 புண்மான் 214

புண்வாய்கிழித்தல் 701

புத்தசமயம் 1206

புத்தந்திகழ் மூவர் 2054

புத்தமித்திரன் 1464

புத்தர்—அரக்கர்வேண்டமெய்க்குருதி
அளித்தது 186, 191;—அரக்கரில்
ஒருசாரார்க்குநெறிமொழிந்தது 186;
—அரக்கரைவர்க்கு அறமுரைத்தது
188;—அரியணை வீற்றிருக்குநிலை
188;—அரியேறு கொடி 184;—
உடம்பினைப் பிளந்து பிறர்க்கீந்தது
197;—எண்பத்தொன்பது சித்தி
களை உரைத்தது 187;—ஒருவன்
அபில்கொண்டெறியக் கருணைபுரிந்
தது 186;—கண்கொடுத்தது 197;—
கருடற்கு வாய்மைநெறி பகர்ந்தது
188;—கருடற்கும் அரவுக்குமுள்ள
பகை தீர்த்தது 187;—கைநாகத்
தார்க்கு ஆழியளித்தது 186;—தடி
கொடுத்தது 197;—தம்சேர்ந்தார்க்கு
விண்கொடுத்தது 197;—தனக்கென்
றென்றனு முன்னமை 195;—
தனம், களிறு சிந்தாமணி முதலி
யனவேண்டியார்க்கு அளித்தது 215;
—தாய் ஏழுநான் இன்னுயிர்தரித்
தது 194;—தாய்மருங்குல் நோவா
மற் பிறந்தது 194;—தானஞ் சீல
மாக்கியது 197;—நன்றியில்லான்
பூணூற் தீயணைப்பாய்படுத்திச் சிறு
துயில்கொண்டது 186;—நாகர் கவ
ரிவீசுதல் 185;—நாகர்துயர்போக்கி
யது 187;—நாகர்குலத்துக்கு அமிழ்
தம் அருளியது 186, 188;—பாம
பின்படத்திலுடலிட்டுத் துலையேறி
யது 186;—சிரமால் தொழப்பதி
தல் 205;—பிறர்க்கே உறுதிக் குழந்
தது 195;—புலிக்கு உடம்புகொடுத்
தது 186, 187, 192, 197, 204;—
புறவின் மாயயாக்கைசொலியத் தம்
முடம்பு நிறுத்துக்கொடுத்தது 191;
—பெண்கொடுத்தது 197;—பேர
ருட்புணர்ச்சி 192;—பேர
தியுறமளவும் ஓடியது 208;—மகக்
கொடுத்தது 197;—மகளிர் முன்
காமனைத்தொலைத்தல் 188;—மண்
கொடுத்தது 197;—மாரண் மகளி

ரால் பேதிக்கப்படாமை 190;—மார
னைக் காய்சினந்தவிர்த்தது 187;—
மனம் மலரினுமெல்லிதாதல் 190;—
மானுருவாகியது 187;—மீனுருவா
கியது 187;—முகில்போலும் மொ
ழியினர் 186;—மூப்பத்திராண் கொலை
மொழிந்தது 187;—விண்ணவர்நா
யகன் வேண்டக் கண்ணளித்தது
212;—வியோகம்பற்றியபாடல் 206;
—விலங்குமுதலிய பல்பிறவி எடுத்
தது 214

புத்தன்புதல்வன் 1586;—புராரி பக்.
புத்தனார் 1874 [365]

புத்திகெட்டபேர் 1625

புத்தார் 1223, 2140

புதல்வரைபெறுதல் 243

புதல்வனை வெட்டியவன் 1350

புதான்கோடு 889

புதியது தீயது பழையது நன்றென்ற
கண் வரும் தவறு 1540

புதியபாகம் (கவி) 1251

புதுச்சேரி 1790

புதுப்பள்ளிமன் 1842

புதுமொழிப்புலவர் 1691

புதுவாபுரி 32

புதுவை 1138, 1357;—சட்டையன்
1131—3, 1471, 2125

புதுவைச்சேகிராயன் 1137, 1496

புதுவையான் 1130

புயவலயம் 62

புரட்டர் 786

புரந்தரதாரு 1131

புரந்தரன் 866

புரவாளர் 2212

புரவிபாளயத்தலைவர் பக். 614

புரவிவலங்காட்டுதல் 892

புராணத்திருமணநாள் 1669—71 பக்

புராணமண்டபம் 1218 [637]

புராணிகன் 362

புராரி -(பெயர்) 1586

புரிசை பொறியடங்குதல் 496

புருவக்கடைவளைதல் 1162

புருவமுரிவு 550

புருஷஸூக்தம் பக். 529

புருவசுரிதை 1630—1

புருவா 359

புரைகிளைத்தல் 2188
 புரைசை 529
 புரைதல் - ஒத்தல் 1536
 புல்லணல் 1427
 புல்லணலார் 457
 புல்லறிவாளரை ஒளவைபாடியது 1402
 புல்லாணித்திருமால் 1662
 புல்லாணியரசு 2150
 புல்லார்வாய்ச்சொல் 293
 புல்லென்றுகாட்டல் 315
 புல்லென்றுபோதல் 267
 புல்லேனூர்ப்பூதன் 983, 991—2
 புலக்கோல் 2134
 புலகேசி 784
 புலபுலெனல் 1879
 புலமகள் 1713 [243
 புலமை கல்விநலமில்லதாயின் வீணாதல்
 புலமைச்சிறப்புடையோர் 1802—4
 புலமைசெத்தமை 1313 [100
 புலமைவருகென முருகனையேத்தல்
 புலவர்—ஆயிரவரில் ஒருவர் 276;—
 கொடி காளங்கள் 1473;—கொடை
 1478;—பல்லக்கின்பினை அரசன்
 வருதல் 1256;—பெறும்பரிசு 1309;
 —மோதிரமிடுதல் 1744;—யா
 னைக்கண்டும் உளநாடும் பெறல்
 1253;—வாய்ச்சொல் 1694—5;—
 வீருதுகள் 1473
 புலவர்நாப்பண்ணென்றி 125 [1564
 புலவர்பன்னிருவருட்டலைவன் 1562,
 புலவராற்றுப்படை 1192, 1694—5
 புலவன்வள்ளுவன் 2003
 புலவனும் தாதியும் 1650 [601
 புலவிபொருளாகத்தோற்றிய பாடாண்
 புலனெனுங்கொள்கலன் முகந்தவகை
 1536
 புலிக்காடுவெட்டித்திருத்தல் 1297
 புலிக்குட்டி 1600
 புலிக்குட்டிசுங்கன் 1609
 புலிக்கொடியான் 1200
 புலிசை - திருப்பாதிரிப்புலியூர் 1967
 புலித்தோல் 45
 புலிப்பசிக்குப் புத்தர் இரையாகியது
 புலிப்பைவென்றான் 884 [192, 204
 புலிப்போத்து 460
 புலியாணைநடத்தல் 1091

புலியூர் 889, 906, 1087
 புலியூர்ப்புராணம் 2084
 புலியூரந்தாதி 1771 [1511
 புலியைச் சோழன் கம்பமேலேவியது
 புலையனுடல் வெடிக்கப் பொய்யாமொ
 றியார்பாடியது 1456
 புவனமுடையான் 800
 புவனமுழுதுடையான் 819
 புவனேகவாகு 1211, 1770
 புவனேகவீரன் 917, 921, பக். 594,
 புவனை 1127 [696
 புழங்கோட்டம் 1147
 புழுக்கையன் 1609
 புழுகணிவேந்து 1701
 புழுகாச்சி 1373
 புழுகு 1222
 புழையார் தடக்கை 94
 புள்ளரையன் 1835
 புளிககிழ்த்தேசிகன் 1823
 புளிக்குப்பாடுதல் 1416
 புளிங்குடி உய்யவந்தான் 1562
 புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் 1384
 புளியஞ்சோறு 1452
 புற்கை 1153, 1420
 புற்பணி அளவின்மை 240
 புறக்கொடை 187, 1202
 புறஞ்சிறை 302
 புறத்தாயநாடு 895
 புறத்திணைப்பிஈவு 419
 புறத்திரட்டு பக். 28
 புறத்திறை 431
 புறத்தோன் - அகமிசைக்கிவர்தல் 486;
 —குடைநாட்கோள் 475;—தொகை
 நிலை 500;—மானங்காத்த நொச்சி
 490;—முற்றிய முதிர்வு 480;—
 வாண்மங்கலம் 498;—வாணாட்கோள்
 476;—வீழ்ந்த புதுமை 496—7
 புறநிலவாழ்த்து 582
 புறம் 1384, 2009
 புறம்பணையான் 597, 997
 புறம்பொசிந்துகாட்டல் 1814
 புறவிற்கலித்தபுரர் 219
 புறவுரை - அலர் 690
 புறவுக்குப் புத்தர் தம்முடம்புநிறுத்துக்
 புண்கவி 1522 [கொடுத்தது 191
 புண்மலைப்போது 2181

புன்னாகச்சோலை 609
 புன்னைமுத்தரும்புதல் 997
 புன்னைமொட்டு முத்துப்போறல் 2100
 புன்னைவனநாதன் 1775—6, 1951
 புனலைப் புனலாற்போக்கல் 395
 புனவாயில் 87
 புனன்மருள நெய்சொரிதல் 865
 புனனாடு 810, 897, 1719, 2107
 புன்னீர்நாடு 632—4
 புனிதம் - வெண்ணெய்க்குற்றம் 219
 புனிற்று 444
 புனிற்றுப்பசி 192
 புனையுரை 1552
 புஜகநாயகதாரணிதாரணன் 892
 பூக்கோட்டண்ணுமை 1429
 பூகத்தோட்டம் அநிகையில் உண்டாக்
 கியது 1106
 பூக்கோதையார் 1768
 பூசன்மயக்கம் 710
 பூசன்மாற்று 433
 பூசனைப்பயன் 227
 பூசார்தம் புகை யவிகள் 498
 பூட்டகம் 1275
 பூட்டிழிவித்தல் 890
 பூத்தார் அவையடக்கு 372 [1438
 பூத்தாரும் காரைக்காற்பேயாரும்
 பூத்தின துணையால் சோழன் வடவா
 சரை வென்றது 1151
 பூத்திணைகொண்ட வாணன் 1344,
 பக். 613
 பூதபுராணம் 1384
 பூதம்பணிகொண்டபாண்டியன் 886,
 892, 913, 943
 பூதம் முசுருந்தனுக்கு அரக்கமால்வந்த
 மயக்கத்தை நீக்கியது 220
 பூதன் 997
 பூதார் 1869
 பூதர்வடுகன் 1677
 பூந்திருக்கோவல் 1408
 பூந்துருத்தி 1459
 பூந்துறைக் குப்பிச்சி 1353
 பூந்துறைசைநாடு 2106
 பூந்துறைநாடு 1345
 பூந்துறைவாரணவாசி 1352
 பூப்பலிசெய்தல் 733 [மை 1879
 பூப்பிளக்க வருகின்ற புற்றீசல் உவ

பூம்புகார் 1433, 2115; பக். 620
 பூம்போர்வை 1034
 பூமழையான் - சினன் 149, 173
 பூமன் - பிரமன் 88
 பூமிசையொதுங்கியவன் 189
 பூர்வராசர் 899
 பூரணத்தடைதல் 1977
 பூரணநண்ணுதல் 1973
 பூரித்தல் வாடல்கள் 337
 பூவணம் 87
 பூவணவன் காரி 1986
 பூவல்லி 2039
 பூவலன் பக். 614
 பூவலார் 889
 பூவாணி 2106
 பூவிலைமகளிர் 449, 871
 பூவையுலா - பூவணவுலா 1741
 பூவொடுநீர்தாய்வுத்தல் 44
 பூழி (-நாடு) 2107
 பூழிக்கதவு 2140
 பூழித்தலை 882
 பூழிமஞ்செய்தல் 786
 பூழியர்கோக்கோதை 607
 பூழியர்-கோன் 860;—வேந்தன் 1122
 பூழியன் 889, 892
 பூழியான் - சிவன் 1496
 பூளைவனப்புராணம் 1962
 பூளையொழிதல் வாணன்போதற்கு உவ
 பெண்குமரி 1302 [மை 300
 பெண்சக்கரவர்த்தி 1486
 பெண்டிர்காமம் குடத்துவிளக்காதல்
 பெண்டிர் மடலுராமை 698 [657
 பெண்டிரைக்காப்பதில்லாமை 238
 பெண்ணரசி 921—2
 பெண்ணறிவு 360
 பெண்ணாதம 889, 892
 பெண்ணாள் 1281
 பெண்ணைக்குரும்பை முலைக்குவமை
 பெண்ணைமடல் 876 [666
 பெண்ணையாறு 983, 1047, 1412
 பெண்ணைவழி வெள்ளியுறைதல் தீக்
 பெண்பாலேன் 660 [குறி 865
 பெண்பாவி 408
 பெண்பெருமாள் பக். 574
 பெண்மடல்விலக்கு பக். 574
 பெண்மனம் 384

பெயர்கொண்டபுவிபுரத்தல் 1585
 பெயர்பொறித்துக் கல்நடுதல் 736
 பெரியகுறிஞ்சி 1169
 பெரியதிருநாள் 811
 பெரியதிருமொழித் தனியன் பக். 429
 பெரியபுராணவிருத்தத்தொகை 1882
 பெரியர் சொல்லாமற்செய்தல் 256
 பெரியலார் 889
 பெரியவன் 1281, 1383
 பெரியவன் கவிராயர் 1779
 பெரியாண்டிப்புழுசுணி 1701
 பெரியாழ்வார் 1835
 பெரியோர் 251-3
 பெரியோர் சிறியோரியல்புகள் 255-
 பெரியோனொருவன் நிலைகள் 714 [63
 பெருங்கடுங்கோன் 2012
 பெருங்கவித்தொகை 1384
 பெருங்குன் றூர்கிழார் 1384
 பெருஞ்சித்திரனார்வாக்கு 2129
 பெருஞ்சோற்றுநிலை 456
 பெருஞானம் பழுத்தல் 1441
 பெருத்து அழகற்றவனது வருணனை
 பெருந்தகையார் 255 [1617
 பெருந்தலைச்சாத்தனார் 993
 பெருந்திருவுறுக 1148
 பெருந்தெரு 1231
 பெருந்தேவபாணி 3, 125
 பெருந்தேவர் 1780
 பெருந்தேவன் 1468-9
 பெருந்தேவி 1122
 பெருநான்கெல்லை 899
 பெருநீர்மையார் தொடர்ச்சி 581
 பெரும்பரிபாடல் 1384
 பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி 1655 பக்.
 பெரும்பற்றப்புலியூரான் 1778 [636
 பெரும்பாக்கன் 1426-7
 பெரும்பாணாறு 2090
 பெரும்பாலை 2105
 பெரும்புலவர் விருது கானம் பிடித்தல்
 பெரும்புலியூர் 1814 [1499
 பெரும்பூதூர் 1857
 பெரும்பெயர் 1215
 பெரும்பொருள் நான்கு பக். 232
 பெரும்பொருள்விளக்கம் பக். 69
 பெருமங்கலமுடையான் 1151 [428
 பெருமாள் திருமொழித் தனியன் பக்.

பெருமானாயர் 1712;—(நெல்லைக்கோ
 வையாசிரியர்) 1652
 பெருமானடிகள் பக். 467;—வாக்கு
 பெருவயிறு 2150 [1982
 பெருவல்லம் 2141
 பெருவழி 2098
 பெருவழுதி 580
 பெற்றான் 1220, 1240
 பெற்றான்சாரம்பான் 1888
 பெறுதற்கருமை 222
 பெஜவாடா பக். 595
 பேகன் 1373, 1401
 பேது - பேதைமை 167
 பேதைமை 384
 பேய்க்கணத்தான் 216
 பேய்க்காஞ்சி 708
 பேய்க்கிரந்தங்கள் 363
 பேய்க்குரங்கின்செய்தி 1879
 பேய்த்தேர் 1172
 பேய்நன்றாகுமிடம் 402
 பேய்மகள் வஞ்சனை 1462
 பேயன் - பேயார் 2010
 பேராசூர் 1459
 பேரூட்டணர்ச்சி 192
 பேராசான் 1552
 பேராசிரியர் 1530, 1552;—நேமிநா
 தர் 821;—பாடிய அகவல் 1536
 பேராந்தை - சைனர்க்குச் சிறந்தமலை
 பேராயிரம் 6 [183
 பேராஜரான் 1382
 பேராளன் 994
 பேராற்றங்கரை பக். 580
 பேராறு 786
 பேரிசை 1384
 பேரூர் 890
 பேரை இரத்தினகவிராயர் 1693
 பேரையன் 1785
 பேரையூரதிபன் 1646
 பேரையூரான் 1382
 பேரைவரோதயன் 1693
 பேழ்வாய விற்றக்கூளி 112
 பேழைப்பாம்பு 1463
 பேற்றுக்கடி 1858
 பைங்கட்சேனை 481
 பைந்தலை 1428
 பையல் 1880

- பையன் 711
 பையர்க்கோட்டம் 1651
 போக்க 1521
 பொங்குதல் - சினத்தல் 46; - ஒலித்
 பொச்சாப்பு 1530 [சல் 710
 பொட்டிபுத்திரன் 1609
 பொட்டெழுக்குட்டுதல் 1609
 பொத்தகம் 118
 பொத்தப்பிச்சோழன் 786, 1144, பக்.
 பொத்துதல் 750 [598
 பொதி - பொதியம் 1719
 பொதியக்கோழுனிவன் 1473
 பொதியத்தமிழ் 1011
 பொதியறைப்படுதல் 240
 பொதியில் 302;— அகத்தியனார் 1395,
 1444
 பொதியின்முதற்புத்தேன் 1395
 பொதுக்கடிதல் 1103, 1943
 பொதுநீக்குதல் 233, 1106
 பொதுப்பாயிரம் 1530
 பொதுமாதர் 1134
 பொதுமைமொழி பக். 529
 பொதுமொழியுற்றுதல் 889
 பொதுவியல் 716—742
 பொப்பண்ணதாங்கெயர்கோன் 1558
 பொப்பளம் (-தேசம்) 907
 பொம்மன் திம்மன் 1510
 பொய்க்குதிரை சந்தைக்குப் போகா
 பொய்க்குப்பொய் 361 [மை 1608
 பொய்கை 570
 பொய்கைக் கதத்தயாளைச் சூழாசிரியர்
 பொய்கைநகர் 2146 [1434
 பொய்கைப்பிரான் 1843
 பொய்கையருளாளர் 1223
 பொய்கையார் 590;—பாட்டு 564, 979
 1805—10, 2135
 பொய்கையாளைச்சூழாசிரியர் பக். 330
 பொய்ம்மன் 416
 பொய்யற்றமூப்பால் 1542
 பொய்யாமை 324—6
 பொய்யாமொழி 1443—59, 1552;—
 பாட்டு 893, 1457, 2116, 1998;
 பக். 20
 பொய்யாமொழிமங்கலம் பக். 621
 பொய்யாமொழியார் ஆசிரியர் பாட்டு
 1444
 பொய்யாமொழியும் ஒளவையும் பாடிய
 பொய்யில்வாண்கதை 1552 [து 1454
 பொய்யினிலக்கணம் 324
 பொரிப்பு - பொரியலுணவு 2202
 பொருட்சுபாவம் 1889
 பொருநர் 724
 பொருநாந்தி 1745
 பொருநாறு 2008, 2090
 பொருநை 1007
 பொருப்பரண் 1170
 பொருள் - மகன் 221, 1571
 பொருளானந்தம் பக். 321
 பொருளியல் பக். 81
 பொருளில்குலம் வினக்கமறுதல் 269
 பொருளீட்டம் 348
 பொழிப்பகலுட்பவெச்சங்கள் 1543
 பொழிப்புரை 1468
 பொழில் - உலகம் 46, 499, 2170—5.
 பொற்கயிறு 1497
 பொற்குடம் 1985
 பொற்கொற்றி 1807, 2135
 பொற்கோட்டை 1296, 1919
 பொற்கோடு பொற்குளம்பினவாகக்
 கற்ற அந்தணர்க்கீதல் 577
 பொற்சதுக்கம் 1096
 பொற்கூரியன் 1979
 பொற்படிக்கம் 1065
 பொற்பந்தம் 1255
 பொற்றண்டுகை 1353
 பொற்றூவி - மனைவி 409
 பொற்றூணில் னந்த சுடர் 104
 பொற்றோட்டெழுதுபத்தாண்டு 811
 பொறுமையில் நோன்பு 269
 பொறைதனர்தல் 2181
 பொறையன் 773
 பொறையிலா வறிவு 243
 பொன் - தங்க மிரும்புகள் 274
 பொன்கலூர் நாடு 2106
 பொன்காசு 941
 பொன்பரப்பினுன் மகதைப்பெருமான்
 1158—1179
 பொன்பற்றி காலன் 1464, 1467;—
 சேந்தன் 187
 பொன்பற்றிக் குருகுலராசன் பக். 623
 பொன்பற்றியன் புத்தமித்திரன் 1464
 பொன்புனைநெடுமுகிலு 173

பொன்பேத்தி பக். 622
 பொன்மழை } 1117, 1379, 1413,
 பொன்மாரி } 2144
 பொன்மாறை 1951, 1961
 பொன்முடியார் 462, 483, 1427-30
 பொன்விளைந்தகளத்தூர் 1961
 பொன்னக்கழல் 1840
 பொன்னமராவதி 906
 பொன்னறவிட்டு மண்ணறக்கொள்ளு
 பொன்னன் 31, 1367 [தல் 1122
 பொன்னன்னபூவின்...உன்னம் 726
 பொன்னனையார் 1741
 பொன்னாடு 1406
 பொன்னார்மணியனை 131
 பொன்னி 1237, 2153, 2155;—கரை
 கடவாதிருக்கக் கடபர் பாடியது
 1348;—கோன் 1202;—திருநா
 டன் 817, 1409;—நன்னாடு 1476,
 1586;—நாடு 854, 897, 1137,
 1491;—நாடுகிழவோன் 1047;—
 யாறு கரைகண்டது 778
 பொன்னின்பாண்டியன் 953
 பொன்னின்பெருமான் பரக்கிரம
 பாண்டியன் 950
 பொன்னுருக்கல் 1278
 பொன்னுரைகல் 528
 பொன்னெயில் 165, 172
 பொன்னோடையானை 523
 போக்கற்குள்வி 1552
 போகப்பணர்வில் இளமை 243
 போச்சு 1639, 1739
 போசராசவேதியன் 2070
 போசலத்தரைசர் 897
 போசலம் 907
 போசனம் 911
 போசனன் 897, 900
 போசன் 1961
 போடுதல் 1253, 1275, 1316, 1640
 போத்தயன் 799
 போத்தரயன் 786, 972
 போத்து 219
 போதம் - சிவஞானபோதம் 1901,
 போதனர் 188 [2044
 போதாயனி 1707
 போதரல் 802

போதி 186, 188, 196, 199, 203,
 204, 208, 210 — 11, 1464;—
 பெருந்தவன் 2073;—வரதன் 207;
 —வாமன் 209
 போதிகை 1303
 போதிசத்துவர் பக். 536, 623
 போதிநிழல் அமர்ந்தோன் 190;—புனி
 தன் 1111;—புண்ணியன் 1214
 போதியங்கிழவன் 189
 போதியான் 202
 போந்துகண்டவன் நிலை 690
 போந்தையிலைந்தாடியது 716
 போய்த்து பக். 594
 போர்க்களத்தில் மனைவியாழகை 532
 போர்க்குன்று-யானை 892
 போர்த்தொழில் 530
 போர்ப்பரிசில் 546
 போர்பெற்றநாள் வீரருவப்பு 718
 போர்வை 302
 போரங்கம் 1597
 போலாதே 274, 2026
 போளியூர்நாடு 1984
 போற்றி - (போற்றிப்பெருங்குட)
 2044
 போனகங்கைக்கொள்ளுதல் 487
 மக்கட்குக் கொப்பூழ் நடுவுறுப்பாதல்
 349
 மக்கண்மெய் தீண்டல் (குறன்) 1579
 மக்கள் ஒளிப்பார் அளிப்பாக்குப்
 பொதுவாதல் 274
 மக்கிஞ்சிதுரை 1799
 மக்குதல் 308
 மகத்துதேசிகன் 1950
 மகத்துவம் 1719
 மகதம் (நாடு) 907, 2108, பக். 526
 மகதேசன் 1158, 1172, 1174, 1178,
 மகதைப்பெருமாள்கவி 1159 [1190
 மகதையார் 1184
 மகப்பால் 1081
 மகப்பேறு, வாலிபத்துக்கு வாள் 1312
 மகாதோரணம் 1095
 மகராசயோகன் 1968
 மகரிதையணி 889
 மகளிர்க்குக் கேடுபயப்பன இவையென
 ல் 241

- மகளிர்—இடைக்கு நொச்சியணி 459;
—உறுப்புவுருணை 760;—கலன
ணிந்து வேற்றுர்புகுதல் கேடு 221;
—கூந்தலுக்கு இகழப்படுதல் 304;—
மடலூர்தலினமை 698;—விழாக்கா
ண்டல் குற்றமாதல் 241
மகன்பிறந்தமங்கலம் 1003
மகாநவமித்திறுநான் 957
மகாபலி 1045
மகாபாரதம் 1781
மகாராசர் 892
மகாராயர் பக். 376
மகாவலி 1197
மகிதலம் 248
மகிமண்டலம் 892
மகிழ்மார்பன் 1869
மகிதலம் 889
மகுடஞ்சாயக்கவிபாடல் 1821
மகுடஞ்சூடுதல் 787, 799, 811, 953,
956, 959
மகுடத்தியாகி 1046, பக். 595
மகுடவர்த்தனர் 892
மகுடாசனன் 1343
மகேந்திரபல்லவன் 972, பக். 592
மகேந்திரபோகம் 892
மகோதை பக். 554
மங்கலக்கால் ஐயநம்பி 1051
மங்கலக்குறிப்பாற் கூறுதல் 995
மங்கலத்திற்குவைத்த மாவடி 539
மங்கலநாண் 516
மங்கலநான் 1471
மங்கலபுரம் 889; பக். 587
மங்கலியம் புலவர்க்களித்தவன் 1340
மச்சத்தாரகோ 999—1001
மச்சபுராணம் 1696
மசக்காளி 1348
மஞ்சிப்பயன் 786
மட்டப்பேர் 1644
மட்டையன் 799
மடக்கணிவகை பக். 16
மடல் 1829
மடலூர்தல் 876, 880
மடலெழுதல் 1795
மடலேறுதல் 371, 391, 698
மடற்பனை 281
மடைகொள நடுகல்லைவேண்டல் 739
மடைப்பள்ளி 1605, 1100
மடையனைச் சோழன் தண்டஞ் செய்
மண்குதிரை 1588 [தது 1480
மண்டகப்படி 1381
மண்டங்குடி 1828
மண்டலகுரு 1850
மண்டலசுகதி 1047
மண்டலபுருடர் பக். 649
மண்டலவன் 2080
மண்டலாதிபதி 1284
மண்டலி 784
மண்டலிதாமயன் 799
மண்டலிகர் 1331, 1343
மண்டிலம் - 'நிழல்காலுமண்டிலம்'
மண்டிலமாக்கள் 477 [1432
மண்டினர் 266
மண்டிந்ற்பாணம் 1593
மண்ணுவது சோழமண்டலம் 1454
மண்ணு மங்கலம் 499, 571
மண்ணைக்கடக்கம் 782
மண்மாரிபெய்தல் 1616
மணக்கால்நம்பிகள் 1827
மணக்கால் நாட்டுதல் 1288
மணக்குடவர் 1538
மணக்குடி - இடையளநாட்டது 1535;
—பக். 628
மணக்குடியான பால்வண்ணதேவன்
மணக்குடையர் பக். 352 [1535
மணங்கொல்லை 1862
மணத்தானமேற்றுதல் 216
மணநாடு 2106
மணபந்தர் 1411
மணமெட்டு 2024 [1764-5
மணலி முத்துக்கிருஷ்ணமுதலியார்
மணலூர் 1568;—பேர் 1013
மணலூராளியர் 1384
மணவாளமாமுனிகள் 1857-64, 1865
—69;—உடதனை இறப்பு 1866--7;
—வைபவம் 1865. [ஹர்) 1851-2
மணவாளன் (அழகிய மணவாளநய்
மணலில் 1066;—கூத்தன் 1062;—
கூத்தன் காலிங்கர்கோன் 1059-94;
—தொண்டைமான 1085
மணவிலர் 1105
மணவை 624
மணவைக்கூத்தன் 1485

மணவைவரதிபதி 1207
 மணற்கிராமம் பக். 602
 மண்ற்குடி 1052
 மணற்றிப்பேர் 883
 மணற்றிமங்கை 883
 மணற்றிடல் 602
 மணிக்கால் வெண்குடை 181
 மணிகண்டம் 884
 மணித்தாம்பு 1496
 மணித்தோகை 98
 மணிதுணர்ந்தன்ன...நெச்சி 459
 மணிநாவொடுங்க ஆட்சிபுரிதல் 811
 மணிப்பட்டம் 1049
 மணிப்பாடி 1167
 மணிமண்டபம் 1225
 மணிமிடைபவளம் 1535
 மணியம்பலம் 395
 மணியன் 1567
 மணியைவிசைசெய்யான் 1154
 மணிவாயில் 1790
 மணிவிளக்கு 578, 895
 மத்தளங்கள் 1047
 மத்தளவொலி தாம்தாம் எனல் 998
 மத்திமத்தலத்தின்மறையவர் 1586
 மத்திரர் 819
 மதயானைக்குப் படாமிடுதல் 426
 மதர்வை 877
 மதவீகலன் 899
 மதிக்கத்தகாப் பொருள்கள் 413
 மதிகள் - பகாமதிகள் 822
 மதித்தல் - 'குறைகடன்' மதிக்குமதலை
 மதிநிபுணன் 1979 [யை] 127
 மதிநிலை 986, 1033
 மதிப்பகை 507
 மதியம் கேடகம்போலுதல் 100
 மதியின்மறு யாவார்க்கும் பிழைபுண்மை
 அறிவித்தல் 253
 மதியுடம்பட்டசேதை 688
 மதில்சார்த்திய வணி 485
 மதிலபாய்ந்திற்ற யானைக்கோடு 510,
 மதில் விற்றொடியேற்றுதல் 554 [513
 மதிலாகம் 890
 மதிவரன் - நாஸடி யரும்பதவுரையாசிரி
 மதிவாணனார் 583 [பர் 2023
 மதுகுதன் 783
 மதுராந்தகன் 784

மதுரகருநாடகன் 889
 மதுரகவி 1357, 1760, 1790
 மதுரவாக்கி 1249, 1958
 மதுரன் - அதிமதுரக்கவிராசர் 1588
 மதுராந்தகன் 784
 மதுராபுரி 1552;—தென்னன் 1410
 மதுராவிஜயம் பக். 605
 மதுரியன் 1698
 மதுரேசர் 821
 மதுரை - வடமதுரை 15, 760, 1159,
 1568, 1633;—சங்கம் 892, 1626;
 —சிவப்பிரகாசர் 1895;—சொக்கவி
 ங்கம் 1576;—நகர்கண்டது 892;—
 நாடு 2149;—பராபரன் 418;—பா
 ணடியன் 1524;—பிட்டுவாணிச்சிம
 கன் 995;—புதுமண்டபம் 1269;—
 மண்டலம் 782;—மணிசிறப்பாகன்
 760;—மாநகர் 1666;—மேலேக்கோ
 புரம் 934
 மதுரைக்காஞ்சி 2008, 2090
 மதுரைக்கு ஞானவரோதயர் சென்றது
 மதுரையாசிரியன் மாறன் 1384 [1599
 மதுரையார் மறப்புறமாக ஒழும் அறப்
 புறம் 580
 மதுரையில் கம்பர் செயல் 1504
 மதுரையுலா 1671
 மதுரை வீரகஞ்சகன் 1007-11
 மதுவணன் 786
 மந்தமாருதம் 173
 மந்தரம் 1011;—உலகநடுவாதல் 349;
 —மேநுவின்பகுதி பக். 601
 மந்தரர் 2028
 மந்தராசலம் 1011
 மந்தாநிலம் 171
 மந்திரத்தால் அந்தணர் அரசர்முடிமேல்
 நீர்வார்த்தல் 571
 மந்திரப்பாட்டான அங்கதவெண்பாக்க
 மந்திரம் 248, 300 [ள் 1395
 மந்திரயூகி 1356
 மயிடன் 110
 மயிர்க்கண்முரசு 483
 மயில்வாகனப்புவலர் 1771
 மயிலாசல இரட்டைமணிமாலே 1944
 மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை 1717
 மயிலை (வீரன்) 1044; (ஊர்) 599
 மயிலைநாதர் பக். 8

மயிலையாதிபதி 1249
 மயிற்பெருமாள் முருகன் 103
 மயூரகிரிக்கோவை 1755
 மயேச்சூர் பக். 627
 மயேந்திரம் 1954
 மரத்திதவீரன் 889
 மரக்கண் 634
 மரக்கலம்போடுதல் 1253
 மரபறியப்படாத நாயனார் எண்மர் 1872
 மரவடி 539
 மரத்தார்த் சேய் 1384
 மராமரம் ஏழு 1254, 1485, 1515
 மருங்காபுரி பக். 636
 மருங்கு - அடி 100
 மருத்தன் 1155
 மருத்துவரில் நாயன்மார் ஒருவர் 1872
 மருத்பலன் 889
 மருதங்குடி 1756
 மருதப்பன் 1720
 மருதம் 15, 2162
 மருதனினநாகர் 1384, 2012
 மருதுநராதிபன் 1755
 மருதுபாண்டியன் 1368-9, 1755-6
 மருதுர் 887, 938, 2124 [பக். 640
 மருதுர்ப்புராணம் 1671
 மருதேந்திரன் 1369
 மருப்பு ஊதி 518
 மருமம் 1023
 மல்லர் 16, 1538
 மல்லவன் பக். 190
 மல்லனீர் மாந்தை 815
 மல்லநாதன் பக். 601, 631
 மல்லியண்ணன் 786
 மல்லை 817
 மல்லைப்பல்லவன் 1274-6
 மலக்குச்சொல் 366
 மலயத்துக் கயல்பொறித்தல் 895
 மலபத்துமாதவன் 839
 மலயமாருதம் 218
 மலயாநிலம் 2210-11
 மலர் ஐந்திறமுள்ளது 140
 மலர்தல - செழித்தல் 284
 மலர்மலை 161, 167
 மலரி பக். 624;—கூத்தன் 1483
 மலாடு 2107
 மலைக்கும விநாயகர்க்கும் சிலைடை 95

மலைகடாம் 2090
 மலைகுளிப்பாட்டவருங்கொண்டல் 910
 மலைநாட்டரசர் 1713
 மலைநாட்டுச்சிவதலம் ஒன்று 86
 மலைநாட்டுராசன் 1788
 மலைநாட்டுவணிகன் 1223
 மலைநாடு 897, 1108;—கொண்டது
 896;—யானை வளம் 2103
 மலைமன்னர் 1062
 மலைமேற்குடர் உவமை 255
 மலையமான் 1170
 மலையர்குலம் 1047
 மலையன் 1401;—கோவல் 1413
 மலையனுக்குப் பாரிமகளிரைக் கபிலர்
 உதவியது 1047
 மலையாளங் கொள்ளுகொண்டது 1273
 மலையாளராசன் 1796
 மலையிறு நாடறிகவ்வைதரல் 657
 மலையுறைதெய்வம் 506
 மலையராசன் 1797
 மழக்குணம் 1947
 மழகொங்கம் 889
 மழவரங்கன் 1361
 மழவராயன் 1257
 மழிசை 2134
 மழுவாணெடியோன் 749
 மழுவான் சிவஞாயுதம் 46
 மழுவாளால் மன்னர்மருங்குத்த மால்
 மழைகாலுன்றுதல் 350 [499
 மழைகூர் பாணன் 711
 மழைநாளின்சிறப்பு 2200—2
 மழைநுழைந்து புறப்பட்ட மதியமும்
 ஞாயிறும் உவமை 111
 மழை பெய்யெனப் பெய்தல் 235
 மழையமல்லையர் 1950
 மன்னன் மதிநிலை 1033
 மறக்காஞ்சி 701
 மறத்துறை 541
 மறப்படை 834
 மறப்புறமாக ஒழும் அறப்புறம் 580
 மறவர்மலிதல் 1426
 மறவாழி 167, 169
 மறவுரை 139
 மறவைப்பதி 1230
 மறுமிடறு 54
 மறுவஞ்சுறைவுமிலதாதல் 1552

மறைக்காடு 89
 மறைஞானதேசிகர் 2056
 மறைநூல் - சிஞ்சமம் 152
 மறையவர் மணியம்பலம் 895
 மறையோர் நாயன்மாருள்பன்னிருவர்
 மன்பதைகள் 2002 [1872
 மன்மதப்பேய்க்கு வேப்புதவவேண்டல்
 மன்மதன் 716, 2207 [914
 மன்றம் 302
 மன்முதுண்ணல் 373
 மன்றை 1268;—செவ்வந்தி 1266
 மன்னர் ஆடம்பரம் 233;—உலர் 2163
 —4;—திறம் 563;—மருங்குத்த
 மால் 499
 மன்னிகுறிச்சி 889
 மன்னியசேகரன் 1135
 மன்னியர் பக். 597
 மன்னீர் (முன்னிலை) 567
 மன்னுணங்குமும் மத்தானை 1103
 மன்னுறுதொழில் 420
 மனக்கமலமலாத்துவான் 125
 மனக்கோட்டை 2194
 மனதுங்ண் 1480
 மனவாசகங்கடந்தார் 1914
 மருது 1691
 மனு 1461
 மனுசரிதனை 892
 மனுதர்சிதமார்க்கம் 890
 மனுதுங்கல் 817, 821
 மனுநூல் 857
 மனுநெறி 783, 785, 834;—வளர்த்தல்
 811;—விளக்குதல் 786
 மனுவாழ்த்தல் 576
 மனுவாறு—பெருகுதல் 799;—விளங்
 குதல் 819
 மனுபமன் 889
 மனையானைப் புகழுமிடம் 404 [711
 மனையியர் கொழுநரைத்தழீஇ யழுதல்
 மா - அசை 'துயில்கமா' 565;—(மா ம
 ரம்) சிறியார்க்கு உவமை 256
 மாக்கடற்கூர் 98
 மாக்கடனெருப்பு 443
 மாக்கடுங்கோ 604, 615
 மாக்கண்ணன் 1743
 மாக்காயன்மாணுக்கன் 1440
 மாக்கோதை 509, 1214

மாகதக்கொங்கர்கோமான் பக். 631
 மாகதஞ்சேர்வாய்மொழி அருகற்கு 132
 மாகதம் - அர்த்தமாகதபாஷை 132
 மாகதர் 906;—கோன் 1181
 மாகதன் 1186
 மாகதாதிகள் 892
 மாகேசன் 1959
 மாங்காட்டுவேளான் 1579
 மாசாமந்தர் 786
 மாசிக்கடலாடுதல் 1091
 மாசியுகுபணிரீர் 1399
 மாசிலாமணி 1947;—அம்பலவாண
 தேசிகர் 1719;—சம்பந்ததேசிகர்
 1913;—தேசிகர் 1894
 மாசுணிதேசம் 782
 மாசேனன் 1030
 மாடகூடம் 288
 மாடக்கூடல் 651, 890, 1384;—மது
 மாடக்கோயில் பக். 520 [ரை 650
 மாடையரைக்கழஞ்சு 1142
 மாணாக்கரியல்பு 1530
 மாணிக்கந் தித்திததல் 968
 மாணிக்கமலை 433
 மாணிக்கவாசகவேன் 1753
 மாணிப்படிமைகள் 1160
 மாத்யமப்பிராமணர் பக். 631
 மாதங்கி 998
 மாதண்டநாயகன் 786
 மாதமாலிங்கம் 782
 மாதமொருபேரிட்டுக்கொளல் 368
 மாதவப்பட்டர் 1652, 1654
 மாதவபண்டிதச் செவ்வைச்சூடி 1653
 மாதவர்தவமும் மங்கையர்கற்பும் 819
 மாதவளனார் 1384
 மாதவன் 181, 799
 மாத்ரி 1047
 மாதரியத்தமிழ் 1256
 மாதைத் திருவேங்கடநாதர் 1710,
 மாதையரதிபன் 1712 [1716
 மாதைவேங்கடேசுவரன் 1729
 மாந்தளிரன்ன மகளிர்நிறம் 673
 மாந்தை 609, 1346; பக். 138;—கோ
 605;—தியாகி 1046
 மாந்தையார் 615
 மாநக்கவாரம் 782
 மாநாகன் பந்தன் 1416

மாநிலத்திழுவன் 1391
 மாப்பபானம் 782
 மாப்பெருந்தண்டு 782
 மாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தியபாண்டியன்
 மாபாரதம்பொருதல் 896 [892
 மாபுராணம் 1384
 மாம் என்றுதொட்டுரைத்தசொல் 1853
 மாமூலம் 2017
 மாமூலர் 1384
 மாமேருகாவலன் 1976
 மாயன் - கருநிறத்தவன் 845, 859
 மாயாதேவி - புத்தர்தாய் 194
 மாயாவாதம் 2053
 மாயிருடிங்கம் 782
 மாயிருமணிப்பீலி 100
 மாயூரப்புராணம் 1961-3
 மார்—தட்டுதல் 1306;—திறத்தல் 903
 மார் விசுவா 100
 மார்க்கண்டேயனார் பக். 617;—காஞ்சி
 மார்க்கோபோலோ பக். 580 [1389
 மார்பாணி 1622
 மார்பில் அரசர்குறிப்பொறித்துப் பகை
 யரசா அடிமையாதல் 1158, 1181,
 1205
 மார்பெழுத்தாக்கல் பக். 600, 601
 மாரதர் 889, 892
 மாரயன் 786
 மாரணியையாவேட்டல் 186
 மாரஜித் பக். 535
 மாராயவஞ்சி 455
 மாரிமூன்றுபெய்யுங் களிறு 215
 மாரையையன் 784
 மாலடியான் பக். 636
 மாலிங்கம் 782
 மாலிருஞ்சோலை மகாவலி 1197
 மாலைக்கூற்றம் 1468
 மாலைத்தீவு பக். 579
 மாலைமாற்று 1025
 மாவலி 1198
 மாவலிவாணன் 1045, 1193-8, 1608
 மாவளவன் குதிரை 528
 மாவென்றுமடலேறல் 391
 மாவை 1459, 1727, 1730-1;—கறுப்
 பன் 1317
 மாளிகை 2166
 மாளுவா 819, 906

மாலை 1054
 மாற்கம் - மார்க்கம் 85
 மாறங்காரி 899
 மாறவர்மன் 889;—குலசேகரபாண்டி.
 மாறவிடுதல் 1272 [யன் பக். 636
 மாற்றற்ற செம்பொன் 1113
 மாறன் 1703;—களிறு 2179;—முத்
 தரையன் 1012-20;—வழுதி 680
 மாறனலங்காரம் - உரையாசிரியர், டா
 மாறேற்றல் 54 [யிரம் 1693
 மானேறர் 458;—கோதை 567, 603,
 606;—மாறன் 889
 மானகவசன் 949
 மானதன் 797
 மானபரன் 1184, 1523;—கண்டன்
 மானபூடணன் 1894 [1488
 மானவீரன் மதுரை பக். 600
 மானவீனன் 1609
 மானவேந்தன் 759
 மானவேல் 1830;—உலகேந்தல் 889;
 —வழுதி 1632-3
 மாணபரணன் 1473; (இலங்கையா
 சை) 784;—(பாண்டியன்) 783
 மாணம்பதி பக். 537
 மாணவூர் 214-5
 மாணிடப்பெண்டிற் கடவுண்மாட்டு நயந்
 மாணியகேதம் பக். 579 [தது 598
 மாணியசாஸனன் 889
 மாணியசேகரன் 1135
 மாலை 1054
 மீகுதண்டம் 348
 மின்டன் 1337
 மின்டு 1343
 மினுமினுவை பக். 344
 மிதியடி 1832
 மிதிலை 19;—மூதூர் 688
 மிழலை 2148;—கூற்றம் 1467; பக்.
 623;—சதகம் 1753, பக். 503;—
 நாடு 1218-9, 2148
 மிளை 1430
 மின்மினுமினுமினுவை 1505
 மின்னுச்சிதார்த்தனையவேல் 1426
 மீக்கூறுதல் 865
 மீகான் 8
 மீப்புடை 478 (புறம் 105)
 மீயாட்சி 899

மீன் சுவையால் உயிரிழப்பது 386;—
 புது வெள்ளங்காணில் விருப்புறல்
 மீனத்வயசாஸனம் 892 [237
 மீனவன் 1058
 மீனாங்கிதசைலேந்திரன் 892
 முக்களாலிங்கர் 1966
 முக்கணி 1513
 முக்குடை 130, 138, 165, 166, 1562;
 —ஒன்றன்மேலொன்றாக உள்ளமை
 160;—செல்வன் 139, 140
 முக்கோக்கிழானடிகள் 812
 முக்கோல் 1838, 1871
 முகமண்டபம் 1123
 முகரிப்பதி 1586
 முகித்தல் 1787
 முகுந்தர் பதின்மர் 1676
 முகுளித்தல் 842
 முசுசக்கரம் 775
 முச்சங்கத்தண்டமிழ்நூல் 1583
 முச்சங்கத்தவாதொகை 1386
 முச்சங்கம் 1384
 முசித்துச் சதைகழிதல் 1333
 முசிரியாசிரியர் நீலகண்டனார் 1384
 முசிரியார்கோமான் 494
 முசுகுந்தன்வரலாறு 220; பக். 537
 முசுப்போலச்சான்றோர் முள்காந்திருக்
 முட்டத்துப்பன்றி 26 [குமாறு 257
 முட்டறுத்தல் 351
 முட்டிபுகுதல் பக். 34
 முட்டியிற் குத்துதல் 532
 முட்டை 1445
 முடத்திருமாறன் 1384
 முடிக்கரை 1503
 முடிகொண்டசோழ மூலேந்தவேளான்
 முடிகொண்டசோழன் 784 [பக். 596
 முடிகொண்டான் 1120
 முடிசூட்டு 953;—நாட்பாடிய மங்கலம்
 959—62;—மங்கலநான் 1525
 முடிநாயகமணிபோல சூரியன் உலகன்
 ந்த திருமாலுக்காதல் 122
 முடியசைத்தல் 1441
 முடியுடைமூவர் 2109
 முடிம்பை 1848, 1852
 முடிம்பைக்கதிபன் 1851
 முண்டம்பெருங்குமார் 1384
 முத்தத்துலை 899

முத்தப்பூதன் 597, 997
 முத்தமிழ் 575, 1348, 1432, 1449;
 —கபிலன் 1047;—கவி 1683;—
 துறை 1249;—பொதியில் 799;—
 நாவலர் 1047
 முத்தமிழாசான் 1562
 முத்தமிழின்பாடல் 1559
 முத்தமிழோர் 1046
 முத்தரையன்மாறன் 1012—20
 முத்தாடுதல் 1881
 முத்தாலத்தி 1623
 முத்திருனப்பயிள்ளை 1301-3, 1795;-
 பாட்டு 1759
 முத்திரை வேங்கடாசலமால் 1753
 முத்திறத்தார் தேவாரவாசிரியர் 1088
 முத்தின்சலாபம் 799
 முத்துக்கிருட்ணன் 1319
 முத்துக்கிருட்ண திருமலை மகிபாலன்
 முத்துக்குட்டிப்புலவர் 1783 [1270
 முத்துக்குப் புண்ணைபுரும்பு உவமை
 [2113
 முத்துக் கொற்கையிற்படுதல் 683
 முத்துத்தாய் 1784
 முத்துப்பந்திரினிற்குந குருளை 1473
 முத்துப்புலவர் 1365
 முத்துப்போல்தோன்றுவன 2100
 முத்தராசக்கவிராயர் 1772
 முத்தராமலிங்கசேதுபதி 1301—2,
 முத்துவடஞ்சுடுதல் 1212 [1759
 முத்தேசன் பக். 532
 முத்தொள்ளாயிரம் 1384;— காப்புச்
 செய்யுள் பக். 10; பக். 22
 முதப்பராசன் 786
 முதல் - அடி 99
 முதலி 786
 முதலியாண்டான் 1843
 முதலை (ஊர்) 938, 1781
 முதலைகுளம் பக். 591
 முதலையூராளி 1781
 முதற்குடிலாத்துங்கள் பக். 534
 முதற்சங்கத்தார் 1386
 முதற்சுவலை 83
 முதனூல்—அகத்தியம் 1387
 முதிரைவால் 1148
 முதுக்கவசம் 826
 முதுகிடுதல் 786, 799, 834

முதுகின்முள் 1644
 முதுகுருகு 1384
 முதுகுன்றர் 1925
 முதுசூரியர் 1570
 முதுநாரை 1384
 முதுமறை 111
 முந்தைமகளிர் - முதுகுடிமகளிர் 1429
 முந்நீர் வாய்க்காலாக உவமை 563
 முந்நெறி 139
 முப்பகை 186
 முப்பத்திரண்டறம் 1118
 முப்பத்திரண்டுகலை 187
 முப்பால் 1543, 2017;—வாழ்த்து
 முப்புடைக்காய் 915 [1998
 முப்புரிநூல் 1838
 முப்பேட்டுச்செய்யுள் 772, 844, 864
 முப்பொருள் 1819
 மும்மணிக்கோவை கம்பர் பாடியது
 மும்மதம் பக். 624 [152
 மும்மதில் பக். 531;—கிழவன் - அருக
 மும்மலர்மாரி அருகற்கு 140 [ன் 140
 மும்முடிச்சோழன் 784
 மும்மையினிறைஞ்சல் 140
 முயங்கி 782
 முயல்பாய்வழிக் கயல்பாயப்பண்ணுத
 முயற்சி 379 [ல் 349
 முயற்சியில்லார் 380
 முயன்றால் முடியாப்பொருளின்மை
 முரசங்கண்விடுதல் 478 [379
 முரஞ்சிப்பதி முடிநாகன் 1384
 முரமுரவெனல் 991
 முருக்கமலர் உவமை 2206
 முருக்ககடவுள் பக். 23;—கண்கட்டுத்
 துவாதசாதித்தர் உவமை 100;—க
 ண்கள் கடல் சுட்டது 100;—கேட்க
 ளைவையார் பாடியது 222;—அறு
 வரால் முலையூட்டிவளர்ந்தது 100;—
 கொடி 100
 முருகயக்கவிராயர் 1781
 முருகயாவுயிர்த்தல் 140
 முருகவேள் 222;—பாட்டு 1446;—
 பொய்யாமொழியார்துதித்தது 1445
 முருகாறு 2090
 முருகியம் 100
 முருகு (திருமுருகாற்றுப்படை) 2008
 முல்லான் 1234

முல்லை (முல்லைப்பாட்டு) 2008, 2090
 முல்லைக்கதிபன் - பாண்டியன் 601
 முல்லைக்குடையான் 178
 முல்லைசால்கற்பு 544
 முல்லைப்பாட்டு பக். 4
 முல்லைமலை சேதுபதிகட்கு 1288,
 முல்லையூர் 783 [1793, 1794
 முலைக்கு வாழைமுகிழ் உவமை 112
 முலைப்பால் 1999
 முலைமறாக்குழவி 192
 முலையிடைநோபலர் 875
 முழவுத்துயின்மறந்த மூதூர் 449
 முழுத்தம் 1559
 முழுமதிபுரையு முக்குடை 173
 முன்காந்திருத்தல் 257
 முள்ளிச் செழுமலரோன் 1829
 முள்ளூர் 985
 முற்கோலுதல் 1873
 முற்றாட்டு 1919
 முனகடை 1005
 முன்குடுமிச்சோழியன் 1611
 முன்னையில் ஆண்டான் பெயரெழு
 முன்மண்டபம் 1288 [தல் 843
 முன்மொழிதல் 1311
 முன்னர்ச்சங்கம் 1384 [1650
 முன்னாளிருவர் பணிசுவிர்த்தது —
 முன்னோரான துறவிபாட்டு 1981
 முனிமை 3
 முனிராமநாதன் 1915—6
 முனைப்படைநிற்தல் 1426
 முனையதரையன் 1125
 முனையர்கோன் 1058
 முனையன் 1125
 முனைவன் 3, 165, 169
 முக்கறுநங்கு 483, 1430
 மூகை 222
 மூங்கில்புககிருந்தகிற்பார் 938
 மூட்டை (பூச்சி) 1640
 மூதண்டபுரேசன் 913
 மூதண்டவேதண்டபிரமாண்டம் 1796
 மூதில் 544;—மடவான் 728
 மூதின்முல்லை 702—6
 மூதூர்மனறம் 302
 மூர்க்கர் 259, 319, 370
 மூர்க்கர் (நாயனா) 1950
 மூலதலம் 1297

மூலதனம் 1170
 மூலபத்திரசாதி (யானை) 784
 மூவகை-தமிழ் 906;—பவம் 202;—
 யாக்கைக்குற்றம் 303;—உலகு 140
 மூவத்தி 286
 மூவமிழ்து - ரத்னத்திரயம் 140
 மூவர் (மூவேந்தர்) 1342, 1402;—
 தேவாரவாசிரியர் 1697, 2013
 மூவர்தமிழ் 1697, 2013
 மூவலூர்க்குணுதித்தன 1519
 மூவலூர்ச்சாஸனம் பக். 261, 263
 மூவறுமொழி 2032
 மூவாநகர் - விண்ணுலகு 461
 மூவாயிரமேற்செய்யுள் வில்லிபாரதம்
 மூவிலைநெடுவேல் 113 [1780
 மூவிளங்கோக்கள் 1402
 மூவெயில் 140
 மூவேந்தமங்கலப்பேரரையன் 899
 மூவேந்தர் 1008, 1286, 1408—11;—
 முடி 1180;—பழையனூரார் பழிதீர
 த்த தீக்குழியைப் பாடியவை 1460
 2;—களப்பாளனால் தளையிடப்பட்
 டது 1002—5
 மூவேந்தா பாமாயிட்டுடார் 2123
 மூவொளியான் (சிறன்) பக். 532
 மூழ்தல - மூழந்தபிணி 234
 மூழக்குழக்கு 1416
 மூளி 1573
 மூளைநெய்யாதல் 548
 மூன்றறப்படை 159
 மூன்றறுத்தல் 202
 மூன்றிறுனறுணர்தல் 338
 மூன்று - கடம் 508;—திரிவின்மை
 338;—கோல 1836;—மூரசு 889;
 மோதனை 703 [—எரி 2009
 மெய்க்கோத்தி 780, 897, 906—7 911,
 938, 985 பக். 1710;—அதிராசேந்
 திரன் 786, குலோத்துங்கை I 798;
 குலோத்துங்கை III 834; சடாவர்
 மன சுந்தரபாண்டியன் 897; பராக
 தப்பாண்டியன் 895; விக்கிரமசோழ
 தேவன் 811; வீரபாண்டியன் 896
 மெய்கண்டதேவா 1884—6, 1901,
 2045 பக். 649
 மெய்கண்டான் 1671, 1914, 2046,
 மெய்க்ஞானதீபம் 1710 [2063

மெய்ம்மலியுவகை 532, 1426
 மெய்யாற்பொருதல் 534
 மெய்யுணர்வு 339
 மெய்வகை 1037
 மேக்கு 899
 மேகடம்பம் 786, 1096, பக். 569
 மேகத்தளை பாண்டியனிடமுண்மை
 897, 906
 மேகத்தைக் களிறாக உருவகம் 2194
 மேகத்தளையிட்டபாண்டியன் 913,
 917, 929, 943, 1179
 மேகம் உவமை 292
 மேந்தோன்றுதல் 892
 மேரு - ஊர் 1976
 மேருக்கள் மந்தரர் 2028
 மேருபுற்றாக 563
 மேருமந்தரபுராணம் 2028
 மேருவரை 329
 மேருவைஇருகடரும்வலந்திரிதல் 100
 மேலைச்சிதம்பரம் பக். 587
 மேழித்துவசன 2087
 மேழிப்பதாகையன் 1791
 மேழிபிடிக்குங்கை 399
 மேற்கட்டி 1049
 மேற்கரைக்கோயில் பக். 525
 மேற்றலைப்பொருப்பு 899
 மேன்மைக்குறிப்பெழுதல் 1353
 மேனும்புபேசல் 1337
 மை - விளக்குக்கரி 578
 மைந்தரைப் புகழும் இடம் 404
 மொட்டம்புகள் பக். 524
 மொட்டையன் 784
 மொதுமொது 1047
 மொழித்திறத்தின்முட்டு 351
 மோகூரான 31
 மோசியார் 1384
 மோட்டாமை 695
 மோட்டுவீரன் பக். 614
 மோட்டெருமை 1495
 மோடு 202
 மோதிரம் 364
 மோரின்முப்பேர் 1607
 மோரூர் 1343
 மோரூர்க்காங்கயர் 1344
 மோரூர்க்குடி 1344
 மோலி 117

யதீந்திரப்பிரவணப்பிரபாவம்பக். 434
 யமபுரி 1176
 யார்க்கிடுகோபுசல் 658
 யாக்கைக்குற்றம் 303
 யாக்கைநிலையாமை 302-8; பக். 74-
 யாகமண்டபம் 1117 [5
 யாசகம் 1308
 யாதவர்கோன் நம்பிகாளி 1149
 யாதவன் 1405
 யாப்பருங்கலக்காரிகை பக். 47
 யாப்பருங்கலம் 2029;—விருத்தி பக்.
 யாழ்ப்பாணம் 1797;—நகரி 1211 [47
 யாழ்ப்பாணன் 1334
 யாளி 380
 யாறுங்குளனுங்காவுமாடுதல் 2204
 யானைக்கன்றும் வளநாடும் புலவர் பெ
 தல் 1253, 1309
 யானைக்கிடுதல் 1160
 யானைநிகளும் விடுத்தபோது கூத்தர்
 யானைநிலை 523—25 [பாடியது 1484
 யானைப்பரிசு 1684
 யானைபிடிக்கும்முறை பக். 545
 யானைப்பிடி வீசுதல் 624
 யானைப்போர் 701, 718
 யானைமலை சைனர்க்குச் சிறந்தது 183
 யானைமதச்சுவடு 233
 யானைமறம் 506—8
 யானையெறிதல் 720, 772, 1426
 ரகுநாதசயதுங்கன் 1286
 ரகுநாதசேதுபதி 1287—8, 1298—9
 ரகுராமன் 1385
 ரங்குகிருஷ்ண முத்துவீரப்ப நாயக்கர்
 ரசகுளிகை 1974 [பக். 638
 ரதனகூடம் 1259
 ரவணப்பழபன் 1793
 ராசகாரியம் 1298
 ராசசிங்கம் 1222
 ராசலட்சுமி 2149
 ராசேந்திரவர்மன் 784
 ராமவாளி 1270
 ராமாயணங்கேட்போர் 1344
 ராமேசர் 1288
 ராயர் 1639, பக். 613
 ராஜ்யவர்ஷம் 890, 892
 ராஜ்யவற்சரம் 889
 ராஜ்ஜிகாமணி 892

ராஜபுரம் பக். 579
 ராஜிதகுணகணம் 892
 ருத்திராம்பா பக். 590
 ருத்திரதேவி மகாராஜா பக். 590
 ரூபாய் 766
 ரோச்சணன் 799
 ரோக்கம் 1271
 லங்கைக்கோட்டை 1596
 லக்ஷ்மணமந்திரி 1790
 லக்ஷத்தீவு பக். 579
 வக்கபாகை 1584
 வக்கிரக்கோள் 1041
 வக்கிரனேவடிவழித்தமாயவன் 866
 வக்கைநகர் 1199
 வகுப்பு (பாட்டுவகை) 1472
 வகுளமாலை 1816
 வகையுளிசேர்த்தல் பக். 531
 வங்கணம் 402, 1318
 வங்கம் 2108
 வங்கர் 819
 வங்கர்குலோத்தமன் 1235
 வங்கவடகரை 2106
 வங்காக்கோவை பக். 282
 வங்காரதொங்கன் 1168
 வங்காரன் 786, 791
 வங்காளதேசம் 782
 வங்கூழ்வந்தசைத்தல் 899
 வச்சணந்திமுனிவர் 1531, 1533,
 1980;—தேவன் 1534
 வச்சத்தார் மன்னவன் 765
 வச்சத்தினங்கோ 695
 வச்சத்தொள்ளாயிரம் 765, பக். 234
 வச்சிரக்காரை 1271
 வச்சிரதேகன் 1791
 வச்சிரநந்தி பக். 628
 வச்சிரநாட்டான் 1315
 வச்சிரநாடு 1304, பக். 610
 வச்சிரப்படை 866
 வச்சிரர் 897
 வசந்தவிழா 1269
 வசவலிங்கையர் 1950
 வசனபூடணம் 1848
 வசிட்டராமாயணம் 1654
 வசைக்கவி(அங்கதம்பாக்க.) 1395-6
 1400, 1521, 1525, 1608, 1609,
 1610, 1617, பக். 618

வசைபாடுதல் 363, 1524
 வஞ்சி 419, 450—9, 889, 1007,
 1166, 1420, 1633, 1805, 2104
 கொம்பு 1810;—கோமான் 612;—
 பொய்யாமொழி 1552;—பொருளை
 வடகரையது 892;—மன்னவன்
 773, 1210;—மார்த்தாண்டன் 1138
 வஞ்சியகம் 2147
 வஞ்சியர்கோன் 872
 வஞ்சியாவம் 450—1
 வஞ்சியார் 698
 வஞ்சியான் 616, 635, 771, 847
 வஞ்சியிற் காஞ்சிவகுத்தல் 1047
 வட்கார் 419;—வணக்குதல் 605
 வட்டித்தல் 2187
 வட்டினம் - வண்டினம் 143
 வட்டு 1712
 வடக்கோடுதேர் 921
 வடகங்கை 1212
 வடகரைப்புலவர் 1370
 வடகரையாற்றார் பக். 612
 வடகலிங்கம் 807, 1121, 1294
 வடகூவம் 1244
 வடகொங்கு 1856
 வடசொற்கிளவி 2077
 வடதிசை வாகைசூடியசோழன் 46
 வடநாட்டுச் சிவதலங்கள் 86
 வடநாடர் 803
 வடநூன்மரபு 1465 [ப்பவர் 129
 வடபால் குணபால் அதிபர் நன்மைபய
 வடபான்மொழி தலைமணந்தேவன
 வடபெருங்கோயில் 32 [1651
 வடமதுரை (கூடல்) 1380
 வடமலை 1694—6
 வடமலைப்பிள்ளை 1320—7
 வடமலைப்பொருப்பு 899
 வடமலையப்பிள்ளையன் பக். 639
 வடமலையார் 1637, பக். 635
 வடமலையாயன் 1326
 வடமன்னர் 1062—4
 வடமேருவில்லி 67, 2182
 வடமொழி தமிழிற்கலக்கை 2160
 வடமொழிவழக்கு பக். 539
 வடவரசர் சுளியின் துணைகொண்டது
 வடவேங்கடம் 1149, 1691 [1151
 வடவைக்கனல் 1222

வடிக்கண்ணாள் 729
 வடித்திடுதல் 1698
 வடிம்பலம்பரின்றவன் 895, பக். 588
 வடிவமைத்தல் 890
 வடிவல்லசொல்லுதல் 228
 வடிவழித்தல் 866
 வடிவு 1659
 வடு - 'குன்றிட்டவடு' 1193
 வடுகநாதமுதலியார் பக். 637
 வடுகப்பெருவழி மேற்கு பக். 650
 வடுகர் 414;—முனை 970
 வடுகன் 1226;—வடுகநாதமுதலியார்
 வடுகன்மகன் 1226 [1677
 வடுகு 1997, 2109
 வடுகு தேசிகள் 1172
 வடுகெண்ணையார் 1171
 வடுகெறிதல் 1171
 வடுகேசன் 1951
 வண்டுகோசன்செருந்தை 1035
 வண்டறியாததாமரையோன் 1123
 வண்டியூர்மண்டபம் 1648
 வண்டு நாற்றத்தால் உயிரிழப்பது 386
 வண்டுபோல் பலாக்கொட்டை 1415
 வண்டைநோக்கியகூற்று 982
 வண்டைமாநகர் 1057
 வண்ணக்கட்சி 1622
 வண்ணக்களஞ்சியம் பக். 624
 வண்ணக வெத்தாழிசைக் கவிப்பா -
 170; பக். 44
 வண்ணநூல் அந்தக்கவிபாடியது
 வண்ணப்பிரபந்தம் 1795 [1683
 வண்ணம் 1581
 வண்ணனை 2170
 வண்ணாத்தி 1453
 வண்ணாரான நாயனார் 1872
 வண்ணிகை 1856
 வண்மையாவது 283
 வணங்காமுடிக்கட்டி 1352 பக். 614
 வணிகர்குலபதி 1433
 வணிகர்கோத்திரம் 1961
 வணிகரானநாயன்மார்கள் 1872
 வணிகாதிபன் 1763
 வத்தர்வேந்தன் 1120
 வத்தவர் 819;—கோ 695—6, 765
 வதனசந்தரோதயசாமி 1314
 வதுவைவரி 1142, 1343

வந்தியர் 897
 வம்பப்பொருள் 312
 வம்பு - கச்சு 637
 வயந்தம் 2170
 வயலரிசியர்கும் ஊர் 2144
 வயலுழான் 1382
 வயலூர் பக். 632
 வயவர் 1428, 1430
 வயித்தியநாதன் 1961
 வயிர் 478
 வயிரக்கடக்கை 547
 வயிரபுரமாகாளி 1443
 வயிராகரம் 798, 799
 வயிரியர் 724
 வர்த்தித்தல் 1299
 வரகரிசிச்சேற்று 991
 வரகுணபாண்டியன் 891
 வரகுணமகாராசன் 892
 வரகுணமேரு 1712
 வரகுணர்கோன் 891
 வரகுணராம செந்தொட்டி 1792
 வரகுணராமேந்திரன் 1365
 வரகுணவர்மன் 892
 வரகுணவீச்சுரன் 1231
 வரதட்டை (நாடு) 2106
 வரதர் (- நம்பிள்ளை) 1847
 வரதராசர் பாகவதம் 1673
 வரதன் (- அருகன்) 134, (புத்தன்)
 வரதுங்கராமன் 1626—8 [197
 வரந்தருவார் 1582—5
 வரபதியாட்கொண்டான் 1582, பக்.
 வரமிகும்பன் 1520 [601
 வரராமவழுதி 1629
 வரராமன் 963, பக். 634
 வரவரமுனிகள் 1862
 வராகக்கொடி 784 பக். 522
 வரி(-கடைச்சங்கநூல்) 1384
 வரிகலம் 811
 வரிந்த திறை 1165
 வருக்கக்கோவை 1773
 வருக்கு பக். 520
 வருகமார் 100
 வருங்காலுழவர் 580
 வருணன் 1238, 1413
 வருதார்தாவகும் பின்னேநிலை 722
 வருதினி 799

வரைத்தல் 'வரைத்தவுரை' 1716
 வரையறைசெய்தல் - கல்வகுத்துச்
 செய்தல் 732
 வரையாதுகொடுத்தல் 1243
 வரையாவிகை 191
 வரைவாழியக்கியர் 2170
 வல்லக்கொண்டயன் 1729
 வல்லக்கோன் 1016
 வல்லத்துப்போர் 881
 வல்லமன் (-சோழன்பெயர்) 854
 வல்லமெறிந்தபாண்டியன் 961
 வல்லரசு 355
 வல்லவர் 783, 899
 வல்லாண்மை 1932
 வல்லாண்விடலை 731
 வல்லாளசந்தரன் 1374
 வல்லாளன் 376
 வல்லான (-வல்லுவானல்லாதவன்) 301
 வல்லி - நிகளம் 516, 1176, 1491,
 பக். 625
 வல்லிக்கும் தாலிக்கும் தலை ஒன்றான
 வல்லியம் 551 [மை 1491
 வல்லிவீட்டைச் சடையன்வேய்ந்தது
 வல்லுவான் 301 [1134
 வல்லைக்கச்சியப்பன் 1156
 வல்லைக்காளத்தி 1329—33
 வல்லைக்காளத்திக்கச்சியப்பன் 1647
 வல்வாயம்பு 220
 வலங்காணும் பறவைகள் 1357
 வலங்கைமீகாமன் 1920
 வலஞ்சுழிப்புராணம் 2085
 வலம்புரித்தடக்கைமால் 15
 வலம்புரிமுத்து—குலம் 1530, 1712
 வலனுயர்த்தல் 'வலனுயரி' 169
 வலைவன்வலைசுநக்குதல் 469
 வழக்கழிவு 374
 வழக்கை வலைவானுதி வெல்லிக்கும் வல்
 வழால் 1563 [லாளன் 376
 வழக்கம் 994
 வழதி 1523;—கலியாணம் 1801;—
 கூடல் 1463;—தோற்றல் 1193;—
 அவைச்சான்றோர் 1535
 வழதுணங்காய்வாட்டு 991
 வழுவூர் 88
 வள்ளல்கள் இருபத்தொருவர் 1286;
 —எழுவர் 1401

வள்ளலொருவன் - வறுமைநிலை
1378;—சோலையாகக்கூறியது 1376
வள்ளி (-முருகன்தேவி) 432
வள்ளிக்கூத்து 432
வள்ளிவாழ்த்து பக். 32
வள்ளுவதேவன் 2001
வள்ளுவன் 1542, 1543;—பாட்டு
1392-3;—வாய்மொழி 1539
வள்ளுவனார் வைப்பு 1542
வள்ளை 645
வளநயனன் 1335
வளநாடு புலவர் பெறுதல் 1996
வளமை 1719;—செய்தல் 1730
வளவர் 1535
வளவன் வடதிசைச்சுருக்கரைவென்
று வாகைகூடியது 46
வளவன்மந்திரி 1051
வளராகம் 889, 974
வளையாபதி பக். 69
வற்கடகூலம் 938, 1391
வற்சாசுரன் 518
வற்றன்மாம் 1414
வறை 865
வறைநான் 1304
வன்கலிகள் 366
வன்மீகநாதன் 1711—2, 1714, 1724
வன்னனை 1703
வன்னி 56;—(அரக்கன்)—1602
வன்னிகை - எழுதுகோல் 118
வன்னிசேர் சடை 56
வன்னியரேவன் 784
வன்னெஞ்சத்தை மரமாகக்கூறல்
வனசரர் 799 12203
வனசவாவி 243
வனமலை 492
வனவாசி 782
வாக்கி 362
வாக்கிசமுனிவர் 1883
வாக்கிசன் 1116
வாகு 1776
வாகை 419, 544-8
வாச்சியங்கள் 1047
வாசல் - ஆஸ்தானம் 893, 1370, 1526
வாசற்காரர் 1622
வாசற்காற்று 2133
வாசற்புலவன் 1622

வாசன்மணி 943
வாசாமகோசரம் 1794
வாசிட்டம் 1652
வாசிவிருத்தம் 892
வாசுகி 1011
வாசுதேவகதை 1673, பக். 637
வாட்டாறு 807
வாட்டு 991
வாட்டொழில் 783
வாட்போக்குதல் 1072
வாடாத இருப்பைப்பூப் பிடிக்கொம்புக்
கு உவமை 1394
வாண்மங்கலம் 473, 572—3, 961
வாண (வாச)ன் 166, 900, 1158—
92, 1249, 1260;—அலகை
1344;—சேடியர் 1185;—தாதியர்
963-6;—திவாகரன் 1159 பாணன்
1184;—புலவன் 1338;—பூபதி 1192
வாணுட்கோள் 464
வாணுன்கழிதற்குப் பூனை உவமை 300
வாணிகரிருநெறி 583
வாணிசங்காதனம் 1249, 1765
வாணிபம் 406
வாணியன் தாதனை 1499, பக். 651;—
அவற்கு அடிமையான ஊர் 2142;—
பாடிய கையறம் 1522;—பாடிய
வசைக்கவி 1521
வாத்திமையோர் பக். 68
வாதவன் 1405
வாதவூர் 2038;—தேசிகன் 1873
வாதவூரடிகள் - வயது 1877; வாக்கின்
வாதி 362 [சுனிவு 1802
வாதுவல்லியு 705
வாமநிலை 1979
வாமன் 191, 200, 254
வாமனமுனிவர் பக். 649
வாமனாவதாரமும் குறளும் 2003
வாய்க்காலாகக் கடலைக்கூறுதல் 563
வாய்ச்சொலுபசாரம் 1758
வாய்தலை 1643
வாய்மடித்து விரற்சட்டித் தான்சோரப்
பகைவர் போரில் வீழ்தல் 112
வாய்மை—ஞாயிறு திங்கள் கன்போறல்
1530, (பிரமன்படைக்கலம்) 1
வாய்மொழி 182
வாய்வாட்சென்னி 852

வாய் வேலுமயிலுமெனல் - அவதான
வகை 1790, 1795
வாயலனதாரியப்பன் 1704
வாயற்பதி 1705;—வடுகன் 1226,
வாயிலார் 2196 [பக். 603
வாயிற்கிடங்கு கோயிற்கிடங்கு 486
வாயின்மணிநாவொடுங்க ஆளுதல் 811
வாயினிலை 579
வார்த்தை - புகழ் 1179
வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர் 276
வாரக்கநாடு 2106
வாரணப்போர் 718
வாரணவாசி (மக்கள்பெயர்) 1352
வாரம்படுதல் 371
வாலகவீச்சுரன் 1755
வாலகோகிலம் 1613
வாலசுப்பிரமணியககவிராயர் 1779
வாலறிவு 412
வாலி 1281, 1321, 1515
வாலிக்கிளையான்வரை 1004
வாலிபத்துக்கு மகப்பேறு வானாதல்
வாழ்வந்தி 2106 [1312
வாழை 1155, 1203;—முகிழ் மூலைக்கு
வான்பாடுதல் 572 [உவமை 112
வான்வலியால் மந்திரங்கோடல் 1830
வான்வாய்த்தல் 737—9
வான்வாய்த்துக்கவிழ்ந்த பின்னாளிலை
வான்வாய்முயங்குதல் 706 [721
வான்வாயின்வீழ்தல் 721
வான்விரித்தல் 1009
வான்விரிந்தமேனி 204
வாளமர் 899
வாளமுமமாக்கன் 699
வாளாட்டு 727
வாளாடுகத்தி 727
வாளால்வழிதிறந்தான் 903, பக். 589
வாளும் கேடகமும், அரவும் மதியமும்
வாளுழவர் 219 [போதல் 111
வாளாராடும் அமலை 542
வான்குருவிக்கூடு 355
வான்மீகன் 1688
வான்யாறு தூய்மைக்கு 1530
வானவழங்குநீர் - கங்கை 735
வானந்தோண்டெதல் பக். 591
வானப்பிரத்திலியின் எண்வகையுறுப்
புக்கள் 328

வானவர்நாடு வழிதிறத்தல் 222
வானவர்மருமான 1563
வானவன் 768;—கைவில்உவமை 2141
வானவன்மாதேவி 892
வானவன்மாராயன் 1217
வானவில், அரிகராகரத்துக்கு உவமை
வாளுறுதோய்ந்தசுடை 44 [5
வானிட்டவில் 111
வானி - யாறு 1345, 1347, 1856
விக்கரணம் 1075
விக்கலன் 786, 800, 906
விக்கிரமங்கள் 890
விக்கிரமசுங்கபுரம் பக். 640
விக்கிரமசோழன் 813, 1122, 1487;
—மெய்க்கீர்த்தி 811
விக்கிரமசோழனுந் கூத்தரும் 813
விக்கிரமசோழனுலா 814 பக். 581—2
விக்கிரமபாகு 783
விக்கிரமபாண்டியன் 917—24
விக்கிரமபாண்டியன் 783, 834, 925
விக்கிரமபாரகன் 889, 890
விக்கிரமம் 889
விக்கிரமன் திருவீதி 811, 1861
விகடசமுத்தி 1200
விகடஞ்செய்தல் 1935
விகடபாடலன் 892
விகற்பித்தல் 394
வின்களம் 1603
விச்சாதான 815
விச்சாதிரத்தோரணம் 782
விச்சுவநாதன் 941
விச்சுளிப்பாய்ச்சல் பக். 569
விச்சை 280
விசயத்தமபம் 799, 819
விசயநகரத்து நரபதி 1353, பக். 614
விசயபிரமன் 1256
விசயரகுநாதசேதுபதி 1288—93
விசயரகுநாதத்தொண்டைமான் 1789
விசயராசன் 1256
விசயவாடை 786, 1050
விசயன் 750, 1027, 2026;—(அருச்
சுனன்) திருமலைப்பூசித்தது 591;
—(அவற்கு) வசுசாபம் நீக்கிய பா
ண்டியன் 892
விசயஸ்தலம் 892
விசயாதித்தன் 783, 786

விசயாபிடேகம் 784, 800, 811
 விசயாலயன் 784
 விசயானந்தரங்கன் 1355
 விசாரிதன் 870
 விசும்பிற்சுடர்மாட்டியதெய்வச்செயல்
 விசும்பின்பிடர்த்தலை 294 [5
 விசுவநாதத்திருமலேந்திரன் 1272
 விசுவநாதன்கோயில் 946
 விசுவலோகத்தும் 783
 விஞ்சத்தடவி 1304
 விஞ்சை - நெட்டூர் 1295, 1298—9
 விஞ்ஞாபனம் 1047
 விட்டலதேவமகாராஜா பக். 606;—கு
 மரிவரைபடையெடுத்தது 1245
 விட்டலராசா 1245
 விட்டலையன் 1245
 விட்டிருத்தல் 890
 விட்டில் உருவத்தின் உயிரிழப்பது
 விடக்குமிசைதல் 321 [386
 விடங்கமூர்த்திகள் பக். 526
 விடநகு 1047
 விடத்தேர் 841
 விடந்திரப் பாடிய வெண்பா 1624
 விடியல்பதினெட்டாநாள் 1409—10
 விடுத்தல் - ஒழித்தல் 250
 விடுதி 1640
 விமோற்றம் 492
 விவெருடம் 1259
 விடைகொடி பல்லவர்க்கு பக். 534
 விடைதழுவி மணத்தல் 700, 1141
 விண்ணஞ்செழியக்குடி 890
 விண்ணன் 168, 1152;—பழசையில்
 அமைத்த சேதியம் 182
 விண்ணன் 1617
 விண்ணு - விட்டுணு 170
 விண்விருந்துசெய்தல் 474
 வித்தகா 310
 வித்தின்றிப் பைங்கூழ்விளைத்தல் 342
 வித்துவானகள் 1337
 வித்வச்சனர் 1348
 வித்வஜனசேகரன் 1789
 விதரணராமன் 1248
 விதரணி 362
 விதிர்ச்செட்டு (ஊர்) 1123
 விதிர்த்தல் 692, 2148
 விதியுளி 1549

விந்தத்தடவி 1474
 விந்தத்தின்மிகைதீர்த்தவர் 1562
 விந்தமான் 1178
 விந்தனூர் பக். 591
 விந்தை 938;—போர் 950
 விநயவிச்சருதன் 889
 விநாயகமான்மியம் 1976
 விநாயகர் பக். 22;— உமைவயிற்றி
 லுதித்தவர் 93;—ஒலையெழுதியது
 1407-8; சிவனுருவமுடைமை 92,
 95;—மலையாக உருவகம் 94, 95
 விபவம் 1102
 விபாடம் 928
 விம்பசாரகதை பக். 54, 535
 விம்மிதர் 866
 விமானம் 1219
 வியம் 2014, 2016
 வியலிடம் 889
 வியலூர் 1131, 2125
 வியாதமுனிவரன் 1653
 வியாழமாலை 1384
 வியாழன் 1529
 விரகா - புலவர் 364
 விரதம் 1437
 விரலாழி 1280
 விரற்குக்காந்தண்முறை உவமை 112
 விரற்சுட்டிப் பகைவர் களத்தில் வீழ்
 தல் 112
 விராதன் 1515
 விரிச்சிலக்கிய வீரக்குறிப்பு 423
 விரிச்சியோர்த்தல் 423
 விரிசிலையாறு 1296, 1919
 விரிஞ்சர் ஒன்பதுன்மர் 1676
 விருகையன்தேவி 786
 விருத்தகிரி 1926
 விருத்தியாளுதல் 393
 விருதர்விக்கு 783
 விருதன் 1756
 விருதுகாளம் 1499
 விருதுபந்தம் 1255
 விருந்தம் 'வாசிவிருந்தம்' 892
 விரும்பாதார் 490
 விரையாதகண்டன் பக். 636
 வில்லம்பு சொல்லம்புகள் 1512
 வில்லரணம் பக். 587
 வில்லவதரையன் 1535

வில்லவர் 800, 892, 893, 906, 1063;

—கோன் 1827

வில்லவராயமுதலியார் 1370

வில்லவனவென்றபாண்டியன் 961

வில்லி - வில்லிபுத்தூர் 1641

வில்லிபுத்தூர் 1845, 1846, 2147;—

வேதியன் 1780

வில்லிபுத்தூரம்மை - ஆண்டாள் 1834

வில்லிபுத்தூரா 1582—5, பக். 520.

வில்லில் வெயில் உவமை 1097

வில்லேருழுவா 970

வில்லிபுத்தூர் கடற்றூணை 899

வில்லேவிக்கடற்றூணை 889, பக். 587

வில்லக்கியனவொழித்தல் 228—32

வில்லக்கு ஒருபுறஞ்சொல்லல் 1790

வில்லக்கியருங்கூற்று 295

வில்லங்குடல் 51

வில்லாவிதழல் 392

வில்லாவுடை 406

வில்லாக்காண்டல்மகளிர் கோளழிபுமாறு

வில்லாக்கொடி 907 [241]

வில்லாவணி 938

விலிகுக்க கரியெழுதல் 1609

விலிகுக்கடற்கோடி 877

விலிகும் 885, 890, 892, 895

விலித்தவிலியெல்லாம் வேறுறுவிலியா

விலுப்பொருட்கல்வி 237 [தல் 1391]

விலும்கோர்பெருமான் 183

விலக்கத்தனாற்பாட்டு 15

விலககுவிழை 578

விலக்கொளியெம்பெருமான் 2127 பக்.

விலைநிலமுழுவார் உவமை 297 [650]

விலையாட்டுக்கவிப்பாட்டு 164

விலையாடாச்செப்பு 1456

விற்குடி 88

விற்குமபரிசனம் 1149

விறக்கோடு 1399

விறல்வெய்யோன் 426, 430

விறலி 987;— (அவர்க்கு) விழுத்தா

யம் வீசுதல் 584

வின்னாண்டியொலி 686

வினா - வினாவென்பா 2044

வினாவத்தரம் 1034, பக். 524

வினை ஐவகை 226, பக். 538

வினைக்காதி 11—13

வினைநிரலிறை 11—13

வினைப்பந்தம் கடப்பவரின்மை 2189

வினையாளைப்புகழுமிடம் 404

வினைவிபரிதமாதல் 345

வினையொழிகாலம் 100

விஸ்மயப்படுதல் 892

விஜய அபராஜிதவிக்கிரமவர்மன் வாக்

விஷ்ணு 170 [கு 1982]

விங்குநீர்த் திருத்தருத்தி பக். 603

விச்சமை (பெயர்) - 1122

விசுதல் - கொடுத்தல் 584

விட்டினெறி 265

விடணன் பக். 552

விடாவது 221

விடுபேறுவகம் 169

விடுமன் 754, பக். 543

விடோதி 1382

விணர் 1288

விதகன்மவன் 889

விதிகள் ஆறுபோலுதல் 2165

விதிவிடங்கன் 1407—8, 1592

விதிவிடங்கன் கம்பன் 1047

விமநாதபண்டிதர் 1743

விமயன் 786

விமந்தினையோன் 761

விமன் 759, 760, 1895;— போர் 758

விமீசசரம் 1145

விசக்குடைவெட்டிதல் 1177

விசக்கொடி 786, 834

விசக்கொடை 191 [1007—11]

விசக்குகன் பக். 594;—சந்தரன்

விசகண்டகோபாலன் பக். 589

விசகேசரி 786

விசகேளமாரன் 1788

விசகேளன் 783

விசர் கங்கைபாந்தாங்குப் பரத்தல் 446

விசர் கோழிப்போர்மூட்டுதல் 718

விசம்பாராயன் 1577

விசலாமேகன் 783—4

விசலங்காதனபுராணம் 1944, 1949

விசலங்காதனம் { 786, 787, 799,

801, 811, 819, 834,

விசலம்மாதனம் { 896, 906—7, 911,

2120

விசைவமாகேசன் 1959

விசைவன் 1960

விசோழன் 784, 1465; பக். 635

வீரசோழியக்காரிகை 1468
 வீரனருஞ்செயல்பற்றிய துடியன்கு
 வீரட்டம் 1112, 1119 [ற்று 704
 வீரட்டானம் 1047
 வீரட்டானர் 1107
 வீரத்தாய் 702—6, 721—2;—மக
 னைக் குறைந்துகூறல் கூற்று 705
 வீரதரன் 833
 வீரநாராயணச்சதுர்வேதமங்கலம்
 வீரப்பன் 1968 [1665
 வீரப்பாடு 1645
 வீரபத்திரகவி 1790
 வீரபாண்டியன் 834, 958—62;—
 மகன்பட்டது 834;—முடிசூடியகால
 ம் 958—62;
 வீரபுரோகன் 889
 வீரபூபதி 1917
 வீரரப்பட்டபுண் அரசன் இன்மொழி
 யால் ஆறுதல் 457
 வீரம் புலியை அடைந்ததாகக்கூறல்
 வீரமாவது 340 [977
 வீரமாதன் 961—2, 964, 968, 1194
 வீரராகவன் 1582, 1677
 வீரராசேந்திரன் 788—90, 1216
 வீரவெண்பாமாலை 953 [2151
 வீரவேள குலசேகரபாண்டியன் 953
 வீரன்(மயிலை—) 1044, (-வீரராசேந்
 திரன்) 1467; (-திருமால்) 1498;—
 இரூபபுமணியும் தந்தலையும் கொற்
 றவைக்கு உதவல் 425
 வீராய்வேகம் 906 பக். 589
 வீரை 938;—அம்பிகாபதி 1659;—
 ஆசகவிராசர் 1661;—சுவிராசபண்
 டிதர் 1658;—ஆனந்தக்கத்தர் 1736;
 —மாதவப்பட்டர் 1654
 வீரையதேசிகன் 1779
 வீரையன் 1259
 வீரையான் 1658
 வீரோதயன் 833
 வீழித்துலுக்கர் 1639
 வீழித்துலுக்கு 1638
 வீழியார் பக் 635
 வீழிவாய் 1766
 வீளிக்கொடுநா 294
 வீறு 266
 வேஃஃகுதல் 318

வேஃகா 29
 வெங்காலநாடு 2106
 வெங்கை-பதி 1943;—பிடாரி 1926;
 —உலா 1943
 வெட்சி 419, 420—36, 986;—மற
 வர் 443;—மாலை 1045;—மிலைச்சு
 தல் 429
 வெட்சித்தாயத்துவில்குலேருழுவர் 970
 வெட்டித்தண்டித்தவர் ஒட்டக்கத்தர்
 வெட்டுனவுரைத்தல் 250 [1641
 வெண்கலிப்பாவகை 132
 வெண்களபம் 2166
 வெண்காட்டுளான் 1022
 வெண்காடு 1216
 வெண்கிழான் 1979
 வெண்குடைமூன்று 168
 வெண்குருத்துக்குச் சங்கு உவமை
 வெண்டறைநிற்தல் 266 [1411
 வெண்டாழிசைவகை பக். 33
 வெண்டாளி 1384
 வெண்டேர்ச்செழியன் 1384
 வெண்டேரியக்கம் - பாலை 2014
 வெண்ணிலா 1278
 வெண்ணீர்வழிந்குவன 562
 வெண்ணெய் புனிதமும் எச்சிலும் நீக்
 கப்படுதல் 219 [1434
 வெண்ணெயுருக்கிறநெய்கொடுத்தல்
 வெண்ணை 1495, 1886;—சடையன்
 1513;—சுவேதவனன் 2045;—திரி
 கர்த்தன் 1132—3;—மெய்கண்டான்
 1671;—மாநகா 1901
 வெண்ணைநாடன் 1134
 வெண்பாமாலை 1563
 வெண்பாவந்தரதி 1531
 வெண்பேடு 972
 வெண்பை 899 [சல் 858
 வெய்யோன் வீரியத்துக்குக் கூறப்படு
 வெயிலின் தன்னணு உவமை 1536
 வெயிலோன் 220
 வெயிற்காலத்தவர் 100
 வெயிந் 15
 வெல்வருகவென்று வீரனையேவுதல்
 வெள்ளங்கரின்வகை 1011 [722
 வெள்ளணிநாள் 568—70
 வெள்ளந்திப்பட்டை 2092
 வெள்ளம்பு 77

வெள்ளமறவிவிறல்வேந்தர் தீத்தாயம்
 என்ற பஞ்சக்கிலேசம் 311
 வெள்ளான்மரபு 2019
 வெள்ளான்வேதம் 2018—9
 வெள்ளாறு 2093, 2098;—செய்யா
 வெள்ளானை 1295 [முயது 917
 வெள்ளிக்குன்று 2105
 வெள்ளி பெண்ணைவழியொழுதல் தீக்
 காலக்குறியாதல் 865
 வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான் 1921
 வெள்ளியெழுதல் 1619
 வெள்ளில்சேர்வியன்காடு 165
 வெள்ளிலை செம்பழுக்காயொடேந்தல்
 வெள்ளைவேல் 287 [691
 வெள்ளூர் 890
 வெள்ளூர்க்காப்பியன் 1384
 வெள்ளொலம்பு 1289
 வெள்ளைக்கிழத்தி 1947
 வெள்ளைப்பரிமுகர் 1855
 வெள்ளையானை 1876
 வெள்ளோடைச் சரத்தந்தை 1345
 வெள்ளோலை 408
 வெளிவிருத்தம் 206
 வெளிழபடுவல்யாழ் 1402
 வெளுப்பன் 1317
 வெற்றத்தானை 890
 வெற்றிகொண்டான் 1259
 வெற்றிப்பாடு 1645
 வெறுங்கடிகாவல்கொள்ளல் 672
 வென்றி 552—3
 வேங்கடங்குமரி 1712
 வேங்கடநாடன் காளிமபன் 998
 வேங்கடநாதன் 1774
 வேங்கடம் 46, 2102
 வேங்கடராயன் 1622
 வேங்கடவாணர் 1124
 வேங்கைநாடு 780, 786
 வேங்கைமண்டலம் 799, 811
 வேங்கைவளநாடன் 1050
 வேட்கோக்குயக்கோடன் 1396
 வேட்போன் - ஆன்மா 1536
 வேட்டமா 628
 வேட்டன் 768
 வேட்டுக்குமரன் பக். 621
 வேட்டுவன் 672
 வேடராசியநாயனார் 1872

வேடுபறித்திருக்கோலம் 1863
 வேடுவன்சேரியில் கத்தாரி விலைச்செல்
 லாமை 1322 [ஊம் வருவது 296
 வேண்டாவிடினும் போகாது வேண்டி
 வேண்மணிப்பாடி 1167
 வேண்மன்னன் 783, 890
 வேணது 1338
 வேணாட்டாசு 783
 வேணாடர்—ன் 903, 920, 1231—2
 வேணாவுடையான் } 1350
 வேணாடையான் }
 வேணும் 1249, 1250, 1622
 வேதக்கோன் 1846
 வேதசயிலுராணம் 1251
 வேதண்டமெட்டு 913
 வேதப்பயனும் (குறட்) பாயிரம் 2004
 வேதப்பிராணப்பட்டர் 1846 [1553
 வேதபோதன (நச்சினூர்க்கினியர்)
 வேதம் - பசுவாக உருவகம் 1885;—
 வண்டாக உருவகம் 124
 வேதவனம் 1875, 1957, 1702
 வேதாகமம் 1543
 வேதாந்தசாகரம் 1789 [ருள் 1754
 வேதாந்தகுடாமணி 1944;—உட்பொ
 வேதாந்ததேசிகன் 1854—6, 2089
 வேதாந்தப்பா 1835
 வேதாந்தம் 1841
 வேதாந்தவிரதியர் 1581
 வேதாரணியசாஸனம் பக். 598
 வேதாளகதை 1786
 வேதுகொள்ளுதல் 1141
 வேந்தர்கண்டவம்மைமாற்றல் 579
 வேந்தன்சிறப்பு 233
 வேந்தன்மோதிரம் 455
 வேந்தன் றுரும்பாயிடம் 405
 வேப்பந்தார் 964
 வேப்பநெய் 1609
 வேம்பத்தூர் - புலவர்களியற்றிய நூல்
 கள் 1652;—பிராமணப்பிள்ளையன்
 வேம்புமலைந்தாடியது 717 [1649
 வேம்பை 1568
 வேம்பையர்கோன்நாராயணன் 1567-
 வேய் 424—5, 430 [8
 வேயின்றமுத்தர் 1575
 வேர்முதல்குளுதல் 762
 வேல் - சிவன்படைக்கலம் 1

வேலப்பதேசிகர் 2063
வேலபூபன் 2090
வேலன்வெறியாட்டு 719
வேலாயுதமகாமந்திரி 1791
வேலாயுதன் 1631
வேலி (பெண்) 1502
வேலிகாவலான் 1049
வேலியர்கோன் 1048
வேலின்சிறுநீழல் 287
வேலூர்மன்னன் 1382
வேலெறிந்தவார்த்தை 1179
வேலையர் 1940, 1944, 1949
வேழகம் 834
வேள் 1116; (நாடு) 2107
வேள்குலச்சொக்கியர் 783
வேள்குலத்தாசர் 799
வேள்விசூழ்ச்சாஸனப்பகுதி 889
வேள்விசூலை 889
வேள்விநிலை 577
வேளாண்குடி 1112
வேளாண்மைசெய்தல் 580
வேளாண்வாழ்க்கை 1530
வேளாப்பார்ப்பான் பக். 617
வேளாளரானநாயன்மார் 1872
வேளாளர்நிறைகாவல் 400
வேளாளருந் கம்பரும் 1501
வேளூர்க்கம்பன் 1241
வேளைநடுங்கல் 1177
வேற்கண்டன் 1476
வேற்காட்டுப்புராணம் 1957
வேற்றுப்பொருள்வைப்பு பக். 539
வேற்றொழில்வன்மை 756
வேறிரித்திடுதல் 1426
வேன்மிடைந்தவேலி பக். 587
வேனல் 2204, 2206
வேனிலான் 43;—ஐங்குணை 544

வேனிற்றிரு 2201—5
வைகரி 2061
வைகற்புராணம் 1962
வைகாஜர் 2105
வைகுந்தம் 1947
வைகை—கோ 1979;—மலை 1979
வைத்தியசிகாமணி 899
வைத்தியநாதகுரு 1713
வைத்தியநாததேசிகர் 1711, 1716,
வைதும்பராயன் 786 [1718, 1724
வைப்புப்பொருள் 1344
வைப்பூர் 892
வையாவியின் கோத்திரம் 1771
வையைக்கிழவன் 685
வையைக்கோனார் 1426
வையைத்துறைவன் 1410
வையையார்கோ 1038
வையையொண்டிறை 584
வையாக்கியதீபம் 1960
ஜயநந்திவர்மன் பக். 532
ஜயஸ்தம்பம் பக். 606
ஜாதகக்கதை பக். 534—7
ஜீகிதை பக். 522
ஜீபாவ்யம் முடிந்தகாலம் 1837
ஜீமூஷணம் பக். 520
ஜீராஜராஜேசுவரி பலிபீடம்பக். 609
ஜீவசனபூஷணவியாச்யானம் 1860
ஜீவிலிபுத்தூர் 2137;—கோபுரம் 32;
—கோயிற் சாஸனப்பாட்டு பக். 10
ஸப்தபங்கினியாயம் பக். 530, 532
ஸப்தசைலம் பக். 618
ஸப்தவிடங்கஸ்தலம் பக். 526
கேசுதரபாலபுரம் பக். 621
ஹம்பி பக். 606
ஹுல்லுத்துரை (டாக்டர்) பக். 579

